This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

OU RBS
as.

302097871.

M.IOA:CHRIST:RASCHE.

LEXICON
VNIVERSAE REI NVMARIAE
VETERVM
ET PRAECIPVE
GRAECORVM AC ROMANORVM
CVM OBSERVATIONIBVS
ANTIQVARIIS GEOGRAPHICIS CHRONOLOGICIS
HISTORICIS CRITICIS
ET PASSIM CVM
EXPLICATIONE MONOGRAMMATVM
EDIDIT
IO. CHRISTOPHORVS RASCHE.

PRAEFATVS EST
CHRIST. GOTTL. HEYNE.

TOMVS PRIMVS.
A — C.
CVM TABB. II. AEN.

LIPSIAE MDCCLXXXV.
IN LIBRARIA GLEDITSCHIA.

ASHMOLEAN MUSEUM
SIR
ARTHUR EVANS
BEQUEST
1941
OXFORD

PRAEFATIO.

Non equidem is ſum, qui aut iudicio meo tantum tribuam, aut, ſi qua auctoritas a loco et aetate mea proficiſcitur, ea abuti velim ad corrumpenda et inflectenda iudicia aliorum; cum enim ipſe tanta iudicandi libertate vtar, alieniſſimus ſum ſiue ab illa vanitate, qua in ſuas partes alios concedere, ſiue ab ira puerili, qua aliorum iudicia a ſuis diſcedere aegre ferunt multi; hactenus itaque nemo aut imparatior me aut ineptior eſſe poterat ad

 munus

munus hoc praefandi mihi, etſi valde recuſanti, impoſitum. Verum cauſſae ſunt aliae honeſtae, nec erubeſcendae, quae impulere me, vt viri docti, qui opus hoc concinnandum agreſſus eſt, precibus concedendum eſſe arbitrarer. Opus enim ipſum vidi longe eſſe vtiliſſimum, inprimis in hac ſtudii numiſmatici, quale illud nunc cum maxime habetur, conditione, vagandum enim eſt et peregrinandum per librorum, quibus potiri non cuique facile eſt, multitudinem; deuorandum taedium cognoſcendi multa a re aliena, tandem ne incidas verendum eſt in ſententias contrarias et inter ſe pugnantes; bene autem tecum actum omnino putes, ſi non quod tamen ſaepe fit, operam inueſtigandi fruſtra impenſam indigneris.

Rem itaque gratam putaui fore et acceptam eorum maxime vſibus, qui non omne otium in vno hoc ſtudii genere conſumere aut omnem aetatem ei impendere poſſunt, antiquis tamen opibus his aut conquirendis aut contemplandis honeſtam animi voluptatem quaerunt. Nec vero illud me fugit, eſſe opus hoc ita comparatum, vt non facile expectari illud poſſit a viro aliquo docto ex ordine eorum, qui muſeis ipſis aut praeſunt, aut accubant; ſunt enim ii curis longe aliis diſtricti, nec, cum in eo ſtudio habitent librorumque apparatum idoneum ad manus habeant, ſubſidium aliud magnopere deſiderant, parandi autem illud aliorum vſi-

vſibus curam et operam ſuo loco ſuisque ſtudiis tantum non indignam putabunt; ſenſi itaque opus illud proficiſci non poſſe niſi a viro docto, qui laboris amore, vtilitatis publicae ſtudio, induſtria, ingenio viuido, inſtructus liberiore otio frueretur, ſtudiis vero numiſmaticis non omnino exquiſitiſſimis teneretur: his enim ſtudiis doctioribus ſi quis ſemel ſe abdidit, ex eruendis vel enodandis ignotis et obſcuris voluptatem vel gloriam petet, nec laborabit facile in eo, vt ea, quae notiora habentur, aliis enucleet et ad diſcendum et intelligendum reddat magis expedita et parata; contra vero illi, quem quaerimus, viro docto ſatis prouiſum eſſe intellexi, ſi librorum neceſſariorum copia ſit inſtructus, ingenium autem afferat a litterarum humanitate non abhorrens; cum his tamen omnibus requiri id, quod rara et inuſitata fortuna euenire ſolet, vt eiusmodi libro redemtor idoneus obtingat.

Quae omnia cum in vnum locum conueniſſe, mihi nunciatum eſſet; non modo aequitatis, verum et officii mei eſſe putaui, vt, ſi quid ad rem iuuandam et promouendam a me afferri poſſet, illud conferre ne refugerem; mali ciuis in rep. litteraria nota inurendum eſſe eum, qui operi ad multos proficuo et vtili inhibendo vel ſubruendo operam adhibere malit; in litterariis non minus quam in aliis negotiis fortunam regnare, et a temporum opportunitate ſumma quaeque pendere; ſi ſemel facultas

et tempus iuſtum, quod caſus obtulerat, dimiſſum fuerit, fruſtra per multorum annorum decurſum expectari, vt vllius ingenii ſagacitas ſimilem hominum ac rerum opportunitatem iterum in medium adducat; tandem mihi, ſi quidem munere hoc meo academico pro eius dignitate ac religione mea fungi velim, videndum eſſe plus quam aliis, ne, inprimis in tam raris huius generis librariorum noſtrorum conatibus, cum redemtoris ſtudium calefacere poſſem, illud refrigerem, aut opera mea ac ſtudio deſim, operisque vtiliſſimi fructus ad magnam virorum litteratorum partem intercipiam; ſi commendantis partes non in omnibus ſuſtinere poſſim, ne deprecatoris quidem perſonam mihi dedecori futuram; multo enim facilius, ſi ſemel huiusmodi opera inchoata fuere, ſtudio et lima aliorum perfici ea poſſe, quam ad prima primordia adduci. Saepe itaque repreſſi in indignationem, vbi rei, meo iudicatu ad litteras vtiliſſimae, tamen nec auctorem nec redemtorem ſuum vllo ſuaſu, hortatu ac conſilio per multos annos excitare potuiſſem, cum mox et auctorem et redemtorem repente exiſtere viderem, quoties liber francogallicus vel anglicus, qui verti poſſet, euulgatus eſſet, etſi multi e noſtratibus de eodem argumento multo ſubtilius ac doctius agere potuiſſent; repreſſi, inquam, indignationem, cum reputarem, non ad noſtrum ſtomachum res humanas geri, ſed accipiendum eſſe, quod rerum, temporum, hominumque rationes obtulerint.

Omnino dolendum eſt, ſcientiae et arti numiſmaticae non magis, quam rei epigraphicae, a viris doctis ita eſſe conſultum, vt libri extent ab iis conditi, quibus aut vniuerſae ſcientiae ambitus ſit exhibitus, aut certa aliqua ratione ad diſciplinae iuſtae formam ea ſit tradita. Expectatur eiusmodi opus ab aliquo virorum in hoc genere principum, a te praecipue illuſtris Eckhel, qui ſpecimen longe pulcherrimum, Muſaei Caeſarei Vindobonenſis Catalogo euulgato edidiſti, viaeque adeo ad illud, quod conſequi volumus, magnam iam partem emenſus, ſi quis alius, tenebis faſtigium ſcientiae illud, quo, proſpectu in omnes partes facto, certa deſcriptio ac finitio rerum, quae intra regni fines continentur, inſtitui poterit; ita votis noſtris, ita ipſius ſcientiae neceſſitatibus continget opus illud, quo numiſmatum recenſus edatur ſeu vno opere omnium, ſeu per genera ſua, ſecundum populos, prouincias ac tempora, diſtributorum; ita vt cum fide et ſollerti doctaque cura apponantur cuiusuis generis numi, quotquot adhuc innotuerunt quidem, verum notitia per magnam muſeorum ac voluminum multitudinem et varietatem ſparſa ac disiecta, nullo dilectu ſatis ſubtiliter ſeruato, nullo ſaepe adhibito iudicio, nec reiectis improbis, ſpuriis ac ſubdolis numis; itaque critica ſeuerior primo loco erit adhibenda, cui accedit breuis ac ſobria, ſed docta et idonea interpretatio. Eruentur forte et in hominum notitiam venient quotidie numi antea non cogniti; verum facile erit, poſt certa temporum interualla ſupplementis veteres opes, ſemel prudentem in modum conditas, augere. Fluctuat porro virorum docto-

doctorum ſtudium et doctrina in rebus multis, ad certa itaque et indubitata principia erunt reuocanda ea, quae cum fide et iudicio certo, ad probabilitatis regulas ea, quae cum probabilitate tradi poſſunt. Manuductione idonea in rem numiſmaticam caremus omnino; in iis ipſis, qui ceteris praeferri ſolent, a certis principiis pauca ſunt repetita, pauca ad certam aliquam rationem deſcripta et ordine inter ſe coniuncta, finibus autem ſuis vix aut ipſa ſapientia aut vlla eius pars ſatis circumſcripta. Indignor, quoties Iobertum euoluo, aut inſpicio Mangearti tantae molis librum; cuius maiorem partem conſtituunt res alieno loco inſertae, tota quidem mythologia et antiquitas Romana et Graeca cum religioſa, tum vrbana ac militaris, publica ac priuata. Atqui haec cum re numiſmatica non magis coniuncta ſunt, quam cum aliis diſciplinis, quibus aliqua ex iisdem rebus illuſtratio arceſſi poteſt ac ſolet. Quae locum ſuum in iſta praeceptione ſibi poſtulant, poſt ea, quae principio generatim tradenda ſunt, meo qualicunque iudicio ſunt primo loco ea, quae hiſtorice de rei monetariae fortuna, origine viciſſitudinibus, periodis et epochis tradi poſſunt; tum quae de ipſa arte numos percutiendi et flandi, eiusque ortu ac progreſſu, inſtrumentis ac ſubſidiis, omninoque de mechanica, quam vocant, parte ac de ſcalptura typorum monenda ſunt, vna cum pecuniae valore cum per ſe, tum ratione ad alia quaecunquae tempora inita. Sequentur antiquaria monita potiora, numis aut eorum argumentis propria, per populos ac tempora digeſta et conſtituta; tum quae ad criticam et hermeneuticam nu-

mi-

miſmaticam ſpectant, inque his adeo, quae de ſermone aut de ſcriptura numis propria ac ſollenni tenere neceſſe eſt. Inſerendum forte caput de aeſthetica, quam ad noſtri ſaeculi genium appelles, numiſmatica; h. e. agendum erit de eo, quod cum cauſis pulchritudinis coniunctum eſt, quod placet ac delectat, adeoque ingenio, arte et elegantia in inueniendis, delineandis et exprimendis ſignis ac figuris, quibus melior numorum pars eſt inſignita. Subiicientur forte quae de muſeis et de bibliographia mumiſmatica narrari cum fructu poſſunt. Intra hos fines continendam eſſe cenſebo doctrinam hanc; ea autem, quae ex mythologia, hiſtoria, antiquitate ad numos interpretandos aduocanda ſunt, aut ex libris, qui illa tradere ſolent, erunt petenda, aut conficiendi erunt libri, quibus ea, ſine quibus numorum cognitio plenior eſſe poteſt nulla, expoſita ſint. Quae omnia cum adhuc deſiderentur in re numiſmatica, donec illa votis noſtris obtingant, quid ni arripiamus cupidi teneamusque grata cum mente operam nobis oblatam, qua magna horum deſideriorum pars leuari poteſt. Licet enim iis, quibus in recognoſcendis numis alicuius rei notio ac ſcientia deeſt, adire lexicon hoc numiſmaticum, atque ex eo tollere quantum ſatis ſit.

Erit autem vſus operis frequentior et opportunior ei virorum doctorum generi, quod aut vtilitatem aut voluptatem ex numis cognoſcendis petit. Eſt ſane iis, qui aut in numis conquirendis occupati aut

muſeis praefecti ſunt, concedendum, vt in tractandis, ordinandis ac deſcribendis numis operam ſuam conſumant; aliis vero, forte et iis ipſis, quos memoraui, propoſitum eſſe debet aliquid, cuius cauſſa ſtudium numiſmaticum inſtituant aut colant et retineant. Poteſt autem illud pro vario cuiusque conſilio eſſe varium; ſi tamen in litteratorum ordine ac numero nomen aliquis adſcriptum habet, ad veteres hiſtorias illuſtrandas, aut ad antiquitatem omnis generis locupletandam, notitias ex numis partas tranferet; qua quidem via ac ratione ad multa alia ſeu veterum ſcriptorum loca, ſeu humanitatis capita vtilitas aliqua inde perueniet. Poterit etiam liberalis doctrinae amator meram voluptatem, eamque honeſtam ac liberalem, in numis contemplandis propoſitam habere; atque ex hoc genere erunt inprimis ii, qui veterum artificum operibus inſpiciendis delectantur.

Iam horum virorum ſtudioſorum vſibus in rei numiſmaticae ſtudio et in libris, qui proſtant, omnium minime prouiſum eſſe, quod quidem memini, arbitror; nec niſi recentiſſimis de numis veterum populorum libris artis elegantia in cenſum eorum, quae in conſiderationem venire poſſint, recepta eſt. Non equidem is ſum, qui in cuiquam auctor eſſe velim praui inſtituti aut opinionis peruerſae, vt omnem rem numiſmaticam reuocet ad artium elegantiorum praecepta, aut vt ſtudii numiſmatici ſummam in pulchritudine formarum et ſignorum in metallo expreſſa poſitam eſſe velit;

lit; etſi verendum eſt, ne, ſi quis ſignum eius rei ſuſtulerit, paullo poſt turmae ac cohortes eorum, qui numiſmaticae rei ſtudioſi aut ſunt aut videri volunt, affluant, a quibus hoc vno ore feratur, vt pulchritudinem et elegantiam veterum numorum iactent ac celebrent; negari tamen nequit, eſſe locum et huic ſtudio, et eſſe aliquam veterum numiſmatum partem, quae inſigni ab arte ſe commendet. Verum quidem eſt, vix hoc videri antiquis ciuitatibus aut regibus et imperatoribus propoſitum fuiſſe, vt per ſculptores typorum et inciſores artis melioris monumenta publice conſtituere vellent; parum vtique de arte, antiquiores ſaltem, ſollicitos fuiſſe, in confeſſo eſt. Ipſa tamen res hoc ita tulit, cum reliquae artes pulchritudinem, argutias et elegantiam ſectari coepiſſent, vt etiam ſcalpendis numorum typis admouerentur artifices docti ac periti, vtque omnino ingenia etiam inueniendis ac delineandis iis, quae in numo ſignarentur, ſeſe applicarent. Sunt inprimis Siciliae et Magnae Graeciae numiſmata cum inſigni artis elegantia facta, ſunt Aſiae Minoris, ſunt Graeciae paſſim praeclara; tum vero imperatorum Romanorum prior aetas quam ſtudioſa artis ſcitae in numis fuit! quam docta Adriani et Antoninianorum! Poteſt autem interdum artis et elegantiae auctus et incrementum vna cum decremento in numis animaduerti, adeoque hinc de temporum indole indicium fieri. Inprimis ad artium origines inſpiciendas nonnulli Magnae Graeciae et Siciliae numi praeclare ſunt comparati; id quod de numis vetuſtioribus Naxi, Segeſtae, Crotonis, et ſic aliis nemo dubitet. Inprimis

vero

vero comparationem facere licet ſcalpturae veteris in gemmis cum numis; verbi cauſſa in hominum animantiumque articulis ad globuli vel nolae morem circumductis, media parte propter exilitatem deformi. *) Verum et in iis, quae minore aut nulla cum arte elaborata ſunt, multa tamen, quorum ad artem vſus eſſe poteſt, diſcere licet: illuſtrantur enim ſimilia ſimilibus, meliora deterioribus, ſiue ad ipſum artis tractandae modum, ſiue ad formarum habitum, ſeu ad rei declaratae ſenſum et inuentum, animum aduerteris; quod quidem, vltimo loco poſitum, vix aliter bene expediri poteſt, quam multorum diuerſi an ſimilis generis numorum inter ſe comparatione facta. Habet tamen magnam ſuauitatem, etiam in numis, inueniendi acumen et inuenti rite expreſſi laus et gloria, quo in genere inprimis mirationem faciunt tot figurae ſymbolicae, totque res ſymbolice per deas deosque expreſſae, tot vrbium, fluminum, montium, prouinciarum ſigna etc. Quid? quod non exigua numorum pars eſt, in quibus veterum artificum ſigna et opera imitatione ſunt reddita; operum, quae periere grata exſtet in numis memoria; eorum, quae ſuperſunt, iucunda comparatio. Poſſem haec, non ſine aliqua eruditionis ſpecie, multis numorum exemplis probare; enim vero ab intelligentibus in hoc ne ineptus haberer verendum eſſet, aliis ſine librorum comparatione iſta parum arridere poſſent. In votis tamen habere licet, vt aliquando exiſtat aliquis, qui de numiſmatibus antiquis ita agat, vt

*) Vt exemplo vtar, etſi exemplorum copia paſſim occurrit, inſpiciat aliquis Muſeum Hunter. tab. XVI. 15. LVII, 15.

vt ad artis genium inprimis ſtudium ſuum conuertat. Erunt autem ei duo inprimis propoſita, primo vt de inuenti ſagacitate et elegantia, tum de arte et ingenio diſpiciat, quod illud delineatione et ſcalptura reddidit: venient hic in cenſum reliqua, quae in diſponendis, collocandis, deligendis et omittendis, tum in exprimendis ad veritatem ſenſus et affectus rebus, quaeri ſolent; nec delineatae formae ſubtilitas, nec quod ad tractandum metallum typi, cui inciſa illa fuit, ſpectat, abeſſe poterit. Inuenti acumen vel ſuauitatem vt exponas, ex antiquitate, mythologia ac rerum geſtarum memoria multa repetere iuuabit, ſine quibus inueniendi laus conſtare nequit. Poterunt autem haec aut per ſe, aut comparatione cum aliis artis antiquae monumentis facta, pertractari.

Verum eueniſſe mihi video id, quod interdum peregrinantibus accidere ſolet, vt iucundo aliquo deuerticulo inuitati a via deflectant; ſentio enim iamdudum me de tramite ad alia aberraſſe, quae voluptate neſcio qua me tenere ſolent, quoties in illa incido; etſi probe intelligo, in iſtis viridariis commorandi iucunditate mihi aliis curis et ſtudiis diſtracto eſſe interdictum. De fluctu qui pedes alluit, aut carinae nauis aduoluitur, vt cum Pindaro *) loquar, magis ſolliciti ſimus neceſſe eſt, quam de iis, qui remotiores in alto exſurgunt.

In

*) Τὸ δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον,
Ἀεὶ κυμάτων λέγεται παντὶ μάλιστα δονεῖν
Θυμόν. Nem. VI, 94. Quod Iſthm. VI, 26. eſt:
Τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ χρῆμα πᾶν.

In praeſenti illud a me curatum eſſe debuit, vt e ficerem, ne operi huic numiſmatico lectores nimis mc roſi aut iniqui contingerent, vtque, contenti bonis ii quae docta induſtria auctoris partim ex varia ac mu tiplici lectione, partim ex Hiſpanico opere in opus ho congeſſit, ne offendantur, ſi in opere tam difficili a longo interdum humani quid auctori accidiſſe animad uerterint. Scripſi Gottingae d. XXVIII. Septemb cIↃIↃCCLXXXIIII.

C. G. Heyne.

A

A prima alphabeti littera, quae Graecis ἄλφα dicitur, et nomen adepta eſt ab Ebraeorum אָלֶף, ſolitarium elementum in numis et Graecis et Romanis perſaepe occurrit. Modo littera eſt initialis vrbis, Imperatoris, regis, conſulis etc. modo ad notas monetariorum transferendum videtur, pluresue praefefert ſignificationes. Aliquando enim idem eſt ac εἷς, μία, ἕν, *Vnus, a, um;* quandoque idem ſonat ac πρῶτος, η, ον, *Primus, a, um*; quod ſi eidem litterae addatur articulus τὸ, ſignificat τὸ πρῶτον, *Primo, Prima vice;* deinde etiam pro ἅπαξ, *Semel,* in Graecorum monumentis legitur. *Corſin.* Not. Gr. p. 1. *Placentin.* Sigl, Vet. Graec. p. 27. — ALPHAE FORMAS varias ſignauit *Dutens* Explication diſſ. III. p. 183. pl. 3. Ancien Alphabet des Grecs. Sic ſingularis eius forma in numo vetuſtiſſimo Zancles vel Meſſanae in Sicilia. Linea ſecans A non horizontalis, vt iam fieri ſolet, ſed obliqua in vetuſtioribus Athenienſium, aliorumque numis. Eadem litterae figura in n. Tarentino apud *Dutens* diſſ. III. pl. 1. n. 7. p. 202. Item in numo Antiſthenis apud *Haym* Th. Br. I. Tb. 12. n. 6. 7. Aliter vero formatum id elementum in n. Metaponti. *Dutens* ib. n. 2. et Cauloniae n. 3. vti etiam ſcriptum apud *Magnan.* Miſcell. Num. I. Tb. 12. n. 3. et Tom. III. Tb. 29. n. 5. Eiusdem veteris formae in n. Pandoſienſium Bruttiae. *Magnan.* Brutt. Tb. 87. n. 3. Pluribus id egit *Biancon.* Antiq. Lit. Hebr. et Graec. p. 37. ſqq.) *Montfaucon* Palaeogr. Gr. L. II. c. 3. p. 130. — ALEPH PHOENICIVM occurrit in numis Samaritanis et Phoeniciis, quos *Barthelemy* vulgauit in Iournal de Savans 1760. et apud *Pellerin* Rois pl. 9. fig. 8. et Méd. Peupl. et Vill. pl. 119. n. 12. 13. Aliam eiusdem litterae formam ſignauit *Dutens* Explicat. diſſ. II. pl. 2. n. 7. et pl. 3. p. 92. Conuenit fere iſta litterae figura cum ἄλφα Graecorum vetuſto, quod in Deli inſcriptione et in *Montfauc.* Palaeogr. L. II. c. 1. conſpicitur. — AIN PHOENICIVM in n. Baal Taraz, Ham Mahanoth, Gadium, Marathi, Vagae. *Pellerin* Peupl. et Vill. pl. 80. fig. 60. ad 63. et *Dutens* Expl. pl 3. p. 100.

A praepoſitio ablatiuum adſciſcens, vt in Graecis vices praepoſitionis ἀπὸ gerit. A POP. FRVG. AC. *A Populo Fruges Acceptae.* — C. A. P. R. *Cuſus A Populo Romano.*

A. *Abba*, vel *Abbaſſus* Myſiae, aut Phrygiae. *al.* ΑΒΒΑΙΤΩΝ.

A. *Abdera* vel nomen vrbis in Thracia, vel fundatoris. Α. Κ. idem ac ΑΒΔΗΡΑΣ ΚΟΡΑΣ, *Abderae Puellae.* v. ABDERA.

A. *Abſolutionis* nota. *Sigon.* de antiq. iure P. R. Tom. II. L. 2. c. 22.)

c. 22.) *Pitiſc.* Lex. Antiq. Rom. T. I. p. 1. --- Lucius Caſſius tribunus plebis A. V. C. 606. legem tulit tabellariam, vi cuius P. R. in omnibus iudiciis, perduellione excepta, per tabellam ſuffragium eſſet, tribus ſc. tabellis, vna in qua littera A. (*Abſoluo*) altera C. (*Condemno*) tertia N. L. (*Non Liquet*) pro ampliatione. Quali tabella, in qua A. C. Quintus Caſſius vt atavi ſui renovaret memoriam, numi exornauit poſticam. *Liebe* Goth. Num. p. 224. et *Vaill.* Fam. Rom. I. p. 241. protulerunt eiusdem Caſſiae g. numum, in cuius tabella V loco A conſpicitur.

A. Ἀβυδηνῶν, *Abydenorum* Troadis. v. *Abydus.*

A. *Accitana.* C. I. G. A. *Colonia Iulia Gemella Accitana*, Hiſpaniae Tarraconenſis, nunc *Cadix.*

A. *Achaia.* M. BARBAT. PRO. PR. A. *Marcus Barbatus Propraetor Prouinciae Achaiae* iuxta *Vaill.* Fam. I. p. 101.

A. *Ad.* A. P. F. *Ad Pecuniam Feriundam*, ex mente *Kbellii* Suppl. p. 8.) *Zaccaria* Inſt. Num. p. 251. — A. A. D. *Ad Aerarium Detulit.*

A. Ἀδριανὸς, *Hadrianus*, ΑΥΤ. ΚΑΙC. Τ. ΑΙΛ. Α. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC CΕΒ. ΕΥC. *Antoninus Pius.*

A. *Adrumetina*, ſubauditur pecunia Adrumeti in Africae ciuitate. In numis familiae Conſidiae: C. CONSIDI. PAETI. qui denarios percuſſit cum ſigno Libertatis et littera A.

A. *Aedilis.* A. P. *Aedilis Plebis.* — L. P. D. A. P. *Lucius Papirius Deſignatus Aedilis Plebis. Vaill.* Fam. Rom. II. p. 213. — P. A. *Primi Aediles.* —

A. *Aegyptus.* G. T. A. Genius Tutelaris *Aegypti.*

A. *Aelia.* C. A. C. Colonia *Aelia* Capitolina. — C. A. O. A. F. Colonia *Aelia* Oea vel Oeenſis Auguſta Felix, Africae litoralis.

A. in area n. *Aenian.* Theſſaliae.

A. *Aerarium.* S. P. Q. R. IMP. CAE. QVOD. V. M. S. EX EA P. Q. IS. AD A. DE. *Senatus Populus Que Romanus Imperatori Caeſari, Quod Viae Munitae Sint Ex Ea Pecunia, Quam Is Ad Aerarium Detuliſſet.* Cippis numiſmatum Cn. Cinnae et L. Vinucii, triumuirorum monetalium ſic adſcriptum legimus munitae ab Auguſto viae Flaminiae monumentum, et ex Dione, Liuio et Suetonio adſtruitur.

A. *Aere.* A. A. A. F. F. *Aere*, Argento, Auro Flando Feriundo. — A. PV. *Aere Publico* vel *Punico.* vid. A. PV.

A. *Aetneum* Iouem in n. Centoripinorum cenſet *Hauercamp.* ad Parut. Tab. 125. n. 7. qui A ediderat. In muſeo autem *Pembrokiano* P. 2. Tb. 14. n. 4. et apud *Doruill.* Sicul. Tb. 14. n. 10. clare eſt Δ vel triangularis nota trinacridos Siciliae.

A. *Aſinius* in n. Voluſiani. *Zaccar.* Inſtit. Num. p. 245.

A. *Africa.* G. T. A. *Geminae Tutator Africae*; aliis *Genius Tutelaris Africae*; aliis *Genius Tutelaris Aegypti.*

A. Ἀγαθὴ, *Bona.* Α. ΤΥΧΗ. *Bona Fortuna.* n. Boſtror.

A. Ἀγαθοκλέος, *Agathoclis*, in area Syracuſanae pecuniae perſaepe occurrit. Transferendum videtur ad Agathoclis Siciliae regis tempora id ſolitarium elementum, vt litterae ΑΓ vel nexu iunctae ΑΓ indicant, numos ſub Agathocle eſſe percuſſos. Sic A ſub aquila alis expanſis ſtante apud *Doruill.* Sicul. Tb. 8. n. 3. 6. et Tb. 19. n. 3. ad Cereris caput eſt A. — Agathoclis

clis apud *Parutam* Tb. 153. numi quinque occurrunt ad aquilam vel ſub pegaſo hac littera notati, et ne dubitemus quatuor alii cum ΑΓ. et Tb. 154. n. 21. Similiter in alio Doruilliano Tb. 1. n. 8. capiti adpoſita eſt A littera. *Mirabella* tamen in Explic. Numiſm. Syrac. p. 244. negat, ea littera indicari Agathoclis nomen, quia epigraphe ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ ad populum ipſum Syracuſanum pertinere numum doceat. Ex aliorum ſententia A initialis eſt littera ſacerdotis Iouis apud Syracuſas.

A. *Agrippinenſis.* C. C. A. A. *Colonia Claudia Auguſta Agrippinenſis.*

A. ΑΙΓ. ΑΙΓΙΕ. ΑΙΓΙΕΩΝ. vid. *Aegium* Achaiae.

A. Ἄιλιος Ἀιλίου, *Aelius*, *ii*. A. ΦΗΣΤ. *Sub Aelio Feſto.*

A. Ἄκτια, *Actia* certamina in Apollinis honorem. n. Argiuorum, Pergamenor.

A. infra quaſi rectangulum oblongum.)(K. intra latiorem ſolito numi oram. Numulum aeneum monepigraphum, ſeu ſola inſcriptione, ſine aliquo iconiſmo inſignitum, rudis fabricae, in quo litterae verius inſoſſae, quam inſculptae typario videntur, ſiſtit e muſeo collegii acad. Vindob. *Froelich.* Notit. Elem. Tb. 2. n. 22. vix tamen eundem numum antiquioribus accenſet. Ἀκραγαντίνων, *Agrigentinorum* ei videtur moneta, niſi quid melius occurrat.

A. Ἀλεξάνδρου, *Alexandri*, praemiſſo plerumque B. Βασιλέως, *Regis.* B. A. *Regis Alexandri* M. Maced. — A intra ſellam, in qua ſphinx. n. Alexandri M. a Chio inſula.

A. *Alter.* A. R. P. C. A. *Alter Rei Publicae Conſtituendae Auguſtus* forte.

A. *Ambraciam* denotat. V. *Ambracia.*

A. Ἀμφοτέρα, Ἀμφοτέρως, *Vtriusque* Ciliciae. forte.

A. AN. ANA. *Anactoria* regio. *Pellerin.*

A. *Animus.* L. A. *Libenti Animo.*

A. Ἄννιος, *Annius.* K. A. ΣΥΡΙΩΝ. *Commodus*, et *Annius* M. Aurel. Fil. *Syriorum.*

A. *Annus, a, um; os.* A. N. F. F. O. P. P. *Annum Nouum Fauſtum Felicem Optimo Principi Pio.* n. Anton. Pii. — C. I. F. S. A. CCXCIIII. *Colonia Iulia Felix Sinope Anno* 294. *Froelich* 4. Tent. p. 89. — ΜΥΛΑ. A. *Multos Annos.* — In numis Ptolemaei Mauretaniae regis RAI. *Regni Anno Primo*, vt RAX. *Regni Anno Decimo* legitur.

A. in corona cuiusdam numuli ex aere Hadriani a *Patino* Imp. 199. prolati, qui putat, id elementum ſignificare *Antinoum*, a quo corona haec ex loto dicta *Antinoa*, ab Athenaeo L. XV. deſcripta.

A. Ἀντιγόνου, *Antigoni.* B. A. Βασιλέως Ἀντιγόνου, *Regis Antigoni* II. Macedoniae.

A. Ἀντιοχέων, *Antiochenorum* in Syria in quibusdam regum Syriae numis, in vrbe Antiochia ſignatis. In aliis ΑΝΤ. vel ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ.

A. *Antiochia.* S. M. A. H. *Signata Moneta Antiochiae* in *Octaua* officina.

A. Ἀντιπάτρου, *Antipatri* Macedoniae regis. vid. B. A. Βασιλέως Ἀντιπάτρου.

A. *Antiqua.* C. I. C. A. *Colonia Iulia Carthago Antiqua.* *Zaccar.* Inſt. Num. p. 250. — C. I. C. A. A. P. *Colonia Iulia Carthago Antiqua Auguſta Pia*, ad diſtinctionem *Antiquae Carthago Africae*, a Carthagine Hiſpaniae, quae *Noua* inſcribitur. V. *Carthago.*

 A. An-

A. *Antiquo*, ſeu *Antiqua ſequor*, nota in ſuffragiis, quando lex a magiſtratu rogata reiiciebat. *Roſin.* Antiq. Rom. VI. 14. In denario g. Caſſiae, inſcripto LONGIN.IIIV.vir togatus ſt. tabellam tenet, quam in vrnam, ſeu ſitellam infra poſitam iacit, in qua tabella littera A, vel inuerſa V, quae iuxta *Vrſinum*, *Patinum*, aliosque *Abſoluo* indicat, *Spanhemio* autem T. II. p. 199. *Antiquo* placet. Iuxta *Vaill.* Fam. I. p. 241. et *Liebe* Goth. Num. p. 224. non littera A ſed V. *Vti* vel *Vtique* in ea tabella legitur, conſentiente *Morellio* Theſ. Fam. Caſſiae p. 77.

A. *Antiſtius*, nomen gentis. L. A. FAVSTVS. *Lucius Antiſtius Fauſtus*. n. Vticae. *Morell.* Theſ. Fam. p. 124.

A. Ἀντωνίνου, *Antonini*. Ι. Μ. Α. Κ. Γ. Ἰουλία Μήτηρ Ἀντωνίνου καὶ Γέτας. Iulia Mater *Antonini* et Getae.

A. *Antoniniana*, *Antoninianum*. AEL. MVNICI. COIL. A. *Aelium Municipium Coillutanum Antoninianum*. — C. A. O. A. F. *Colonia Antoniniana Oea Auguſta Felix*. — C. I. C. A. A. P. *Colonia Iulia Corinthus Auguſta Antoniniana Pia*.

A. *Antonius*. M. A. *Marcus Antonius*. A. GORDIANVS, *Gord. Pius*.

A. *Apamea*. C. I. C. A. *Colonia Iulia Concordia Apamea*. *Zaccar.* Inſt. Num. p. 250.

A. *Apollo*, *Apollini*. A. A. *Apollini Auguſti*. — ACT. A. *Actiacus Apollo*.

A. *Appius*. IMP. C. A. CLAVD. CENSORINVS AVG. *Appius Claudius Cenſorinus*. Golz. Triſtan.

A. *Aquileiae*. AS *Aquileiae Signata* moneta. — S. M. N. A. *Signata Moneta Noua Aquileiae*.

A. AP. ΑΡΑΔΙΩΝ. vid. *Aradus* Phoeniciae.

A magnum, vel ΑΡΚΑΔΙΩΝ in n. *Arcadiae* Peloponneſi.

A. AP. APX. APXO. APXON. APXONT. Ἀρχοντος, *Archontis* magiſtratus vrbium Graecarum. ΕΠΙ ΕΥΓΕΝΕΤΟΥ Α. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ, *Sub Eugenete Archonte Philadelphenſium*. n. Commodi. etc.

A. *Arelate* in Gallia Narbonenſi, vbi procurator monetae Arelatenſis.

A. *Argentum*. A. A. A. F. F. *Auro*, *Argento*, *Aere*, *Flando*, *Feriundo*. — A. N. TR. *Argentum Nouum Treuirenſe*. forte — A. P. *Argento Publico*. --- IIII. VIR. A. P. F. *Quatuoruiri Argento* (Auro) *Publico Feriundo*, vel *Quartumuir Argentum Primus Flauit*. — A. PV. *Argento Puro*, vel *Publico*, vel *Punico*. vid. A. PV. infra.

A magnum in medio alterius partis n. Ἀργείων, *Argiuorum*. *Wachter* Archaeolog. Num. p. 74. — A intra coronam formae inſolitae. — A magnum ſupra AP. — A magnum infra quod ΕΠ. *Epidauriorum* in monogrammate. In aliis AP. vel ΑΡΓΟΣ.

A infra pegaſum volantem. n. *Argorum* Acarnaniae.

A. Ἀρίστων, *Optimorum*, titulus ciuium Nicaenorum.

A. *Armenia*, P. CANIDIVS CRASSVS LEG. A. P. *Legatus Armeniae Prouinciae*. *Vaill.* Fam. I. 105.

A. *Aroe*. COL. A. A. P. vel PATR. et PATRENS. *Colonia Auguſta Aroe Patrenſis*.

A. Ἄρτεμις, *Diana*, pone labyrinthum, n. Cnoſſiorum.

A. *Aſiae*. Incertus eſt *Spanh.* II. 178. an M. BARBAT. PROPR. A. *Aſiae* vel *Achaiae* Propraetor deſignetur.

A. Ἀσίας, *Aſiae* prouinciae.

A. *Aſia*.

A. *Aſia*. C. A. R. *Colonia Aſia Regia*. *Zaccar*. Inſt. Num. p. 254.

A. AC. ACY. ACYA. Ἄσυλος, Ἀσύλω. *Aſylus, i*, vel *Inuiolatus, a, ae* vrbis, refugii ſacro iure gaudentis. IE. A. Ἱερὰ Ἄσυλος, *Sacra Inuiolabilis*. — IEEA litteras in n. Aradorum *Liebe* interpretatur: Ἱερᾶς Ἐλευθέρας Ἀσύλου, *Sanctae, Liberae, Inuiolatae* vrbis — ΚΑΠ. I. A. A. *Capitoliados Sacrae Inuiol. Antonomae*.

A. AΘ. Ἀθηνᾶ, vel, Ἀθήνη, *Minerua*, vel *Athenae* vrbs Attica. v. *Athenae*.

A. *Auctoritate*. C. A. P. R. *Cenſus Auctoritate* (al. *a*) Populo Romano.

A. *Augur*. ANTON. IMP. A. *Antonius Imperator Augur*. — P. A. *Primus Augur*. — X A. *Augur, Decemuir*.

A. vel *Augur*, vel, *Auguſtalis* in n. Vticae municipii explicari poteſt C. CASSIVS FELIX A. vterque in municipiis et coloniis perhibetur.

A. *Auguſta*. ANNIA FAVSTINA A. — AQVILIA SEVERA A. — IVLIA PAVLA A. etc.

A. *Auguſta*, coloniarum epitheton. B. A. *Braccara Auguſta*. — C. A. *Caeſarea Auguſta*, Hiſpaniae Tarraconenſ. Saragoſſa, vid. *Salduba*. — C. A. intra lauream, *Caeſarea Auguſta* ad Panium Ituraeae, — C. A. A. P. vel PATR. et PATRENS. *Colonia Auguſta Aroe Patrenſis*. — C. A. BVT. *Colonia Auguſta Buthrorum*. — C. A. E. *Colonia Auguſta Emerita*. — C. A. I. *Colonia Auguſta Iulia*. — C. A. O. A. F. *Colonia Antoniniana Oea* vel Oeenſis *Auguſta Felix*, Africae litoralis. — C. C. A. *Colonia Caeſar Auguſta*. — C. C. A. A. *Colonia Claudia Auguſta Agrippinenſis*. — C. C. IL. A. *Colonia Caeſarea Illice Auguſta*. — C. C. I. H. P. A. *Colonia Concordia Iulia Hadrumetina Pia Auguſta*. — C. C. N. A. *Colonia Carthago Noua Auguſta*. C. F. A. FEL. CAES. METR. *Colonia Flauia Auguſta Felix Caeſarea Metropolis*. — C. G. I. H. P. A. *Colonia Gemella Iulia Hipponenſis Pia Auguſta*; vel C. G. IVL. H. A. P. *Colonia Gemella Iulia Hipponenſis Auguſta Pia*. — C. I. A. D. *Colonia Iulia Auguſta Dertona* vel *Dertoſa*. vid. DERTOSA. — C. I. C. A. A. P. *Colonia Iulia Carthago Auguſta Antiqua Pia*; ſiue *Colonia Iulia Corinthus Auguſta Antoniniana Pia*. — C. I. I. A. vel C. I. IL. A. *Colonia Immunis Illice Auguſta*. — COL. A. A. PATR. *Colonia Auguſta Aroe Patrenſis*. — COL. F. I. A. P. BARCIN. *Colonia Fauentia Iulia Auguſta Pia Barcino*, ſiue *Barcellona* Hiſpaniae. — C. O. P. I. A. *Colonia Octauanorum Pacenſis Iulia Auguſta*. — C. P. F. A. FEL. CAES. METR. *Colonia Prima Flauia Auguſta Felix Caeſarea Metropolis*.

A. *Auguſti*, A. A. *Apollini Auguſti*. — I. A. *Indulgentia Auguſti*. — P. A. *Pietas Auguſti*. S. A. — *Salus Auguſti*; in aliis, *Securitas Auguſti*; in aliis *Spes Auguſti*.

A. *Auguſto*. C. LEON. P. A. MVLO. A. *Conſtantinus Leoni Perpetuo Auguſto Multos Annos*. — IMP. CAES. M. AVR. CLAVDIO A. *Claudio* Gothico *Auguſto*.

A. *Auguſtum*. C. P. C. A. S. D. D. *Coloniae Patrenſis Ciues Auguſtum Salutant Decreto Decurionum*.

A. *Auguſtus*. ANTONINVS PIVS A. *Auguſtus*. (Caracalla) — A. R. P. C. A. *Alter Rei Publicae Conſtituendae Auguſtus*, forte, — D. N. IVSTINIANVS P. F. A. *Dominus Noſter Iuſtinianus Pius Felix Auguſtus*. — IMP. C. P. LIC. GALLIENVS P. F. A. *Gallienus*. — I. A. Imperator *Auguſtus*

ſtus. — IMP. CAES. TRAIAN. DECIVS A. *Fr. Decius.* — P. A. *Pius Auguſtus*, vel *Perpetuus Auguſtus.* — PER. A. *Perpetuus Auguſtus.* — P. F. A. *Pius Felix Auguſtus.* — P. F. TR. A. *Pius Felix Triumphator Auguſtus.* — P P. A. *Perpetuus Auguſtus.* n. Heraclii Mauritii, Phocae.

A. *Aulus* praenomen. A. ALB. *Aulus Albinus*, praenomen et cognomen, omiſſo nomine Poſtumii. — A. CAE. *Aulus Caecina*, praenomen et cognomen. — A. F. A. N. *Auli Filius, Auli Nepos.* — A. M. GEMELLVS F. C. *Aulus Memmius Gemellus Fieri Curavit.* — A. POST. *Aulus Poſtumius.* — A. VERGILIV. A. F. *Aulus Vergilius, Auli Filius.* — A. VITELL. vel VITELLIVS, *Aulus Vitellius.*

A. Ἄυιος. *Auius*, ΕΠΙ Α. ΓΕΣΣΙΟΥ ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ, *ſub Auio Geſſio Aezanitarum.*

A. *Aurelia.* C. A. P. MET. SID. *Colonia Aurelia Pia Metropolis Sidon.* — C. P. F. A. FEL. CA. METROPOL. *Colonia Prima Flavia Aurelia Felix Caeſarea Metropolis.* Æ. Alex. Seu. — C. I. A. *Colonia Iulia Aurelia*, ſic *Sinope* ex mente *Vaillantii*; at *Froelich* Adpend. N. p. 52. *Auguſta, Zaccar.* Inſt. Num. p. 246. ſq.

A. *Aurelius.* IMP. C. M. A. MAXIMIANVS P. F. AVG. *al.* IMP. C. M. A. VAL. etc. *Val. Maximianus.* — C. M. A. VAL. MAXENTIVS etc. *Maxentius.*

A. *Auro.* A. A. A. F. F. *Auro, Argento, Aere, Flando, Feriundo*, nota monetalium virorum Romae. — A. P. F. *Auro Publico Feriundo.* al. *Argento* etc.

A. Ἀυγυστὴ, *Auguſta*, vxoris Imp. etiam vrbis epitheton.

A. Ἀυγυστὸς. *Auguſtus*, vt Μ. ΑΥΡ. CΕΥΗ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC Α. *Alexander* Seuer. etc.

A. ΑΥ. ΑΥΛ. Ἄυλος, Ἄυλω, *Aulus, Auli* praenomen magiſtratus. Α ΜΙΝΔΙΟΣ ΒΑΛΒΟΣ, *Aulus Mindius Balbus.* — ΕΠΙ CΤΡ. Α. ΦΛΑΚΚΟΥ, *Sub Praetore Aulo Flacco.* — ΕΠΙ. Α. ΝΟΒ. ΡΟΥΦΟΥ, *Sub Aulo Nobio Rufo.*

A. Ἀυρήλια. *Aurelia.* A. M. O. *al.* O. M. A. ΕΔΕΣΣΑ, *Aurelia Macriniana Opeliana Edeſſa.*

A. Ἀυρήλιος, *Aurelius.* A. K. M. A. ΚΑΡΙΝΟC, *Imp. Caeſ. Marcus Aurelius Carinus.* — ΚΑΡΟC, *Carus.* — ΝΟΥΜΕΡΙΑΝΟC, *Numerianus.* — ΟΥΑ. ΜΑΞΙΜΙΑΝΟC, *Val. Maximianus.* — ΤΑΚΙΤΟC, Tacitus. — ΑΥ. Κ. Μ. Α. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ, *Caracalla.* — Α. Κ. Μ. Α. ΑΝΤ. ΚΟΜΟΔΟC vel Μ. Α. ΚΟΜΜ. *Commodus.* — Μ. Α. CΕ. vel ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΜΑΡ. Α. C. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC CΕ *Alexander Seuerus.* — ΑΥΤ. Μ. Α. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC, *Elagabalus* etc.

A. Ἀυτοκράτωρ, *Imperator*, frequens abruptio, e. c. Α. Κ. Ι. ΟΥΗΡΟC ΜΑΞΙΜΕΙΝΟC c. *Maximinus.* — Α. Κ. Λ. ΑΥ. ΚΟ. ΗΡΑΚΛΗC, *Commodus* cum Herculis cognomine. Α. Κ. Λ. ΟΥ. CΕΒΑCΤΟC, *Lucius Verus.* — Α. Κ. Λ. CΕΥΗΡΟC, *Seuerus.* — Α. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC, *Gordianus.* — Α. Κ. Μ. Α. ΚΑΡΟC. — ΚΑΡΙΝΟC. — ΝΟΥΜΕΡΙΑΝΟC etc. v. A. Ἀυρήλιος. — Α. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC, *Alexand. Seu.* — ΠΡΟΒΟC. *Probus.* — Α. Κ. Μ. Ι. ΦΙΛΙΠΠΟC, *Philippus.*

A. Ἀυτονόμου, *Propriis Legibus*, ſeu ſuo iure vtentis populi vel vrbis. ΚΑΠ. Ι. Α. Α. *Capitoliados Sacrae, Inuiolabilis, Suis Legibus.*

A. nota numeralis ἄς, μία, ἕν. *Vnus, a, um*, vel ἅπαξ, *Semel*, vel in plurimis numis πρώτη, πρώτης, πρώτῃ, πρώτων, πρώτας, *Prima, Primae, Primo* anno, *Primorum* vrbis, vel populi titulus, *Primum*, vel *Primus* vice magiſtratum gerens, vbi plerumque articulus τὸ additur, ΤΟ Α, idem ac τὸ πρῶτον, *Primo.* — Quoties in numis occurrit A littera pro

pro *Primo* ſumi debeat, docet quidem *Harduin.* Sel. Opp. p. 132. ſed in numis Caeſareae Palaeſtinae cuſis, *Prima Flauia* non littera A, ſed adſcripto, aut integro nomine PRIMA, nempe COL. PRIMA FL. vt in Traiani, Antonini Pii, M. Aurelii, aliisque Caeſarianis numis; aut quandoque ſola littera Romana P. vt COL. P. F. vel P. FL. AVG. CAESAR. aut cum duabus interdum litteris PR. nempe COL. PR. F. ſignatum legitur. Quomodo etiam ibidem p. 39. 343. 637. ſub nomine Eumenii Pacati duos protulit Graecos numos inſcriptos: ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ Η ΠΡΟ. ΣΕΒΑΣΤΩΝ, aut Η ΠΡΟ Σ ΣΕΒΑΣΤΩΝ, ἡ Πρώτη Σεβαστὴ Σεβαστῶν, quos explicat: *Caeſarea Prima Auguſta Auguſtorum.* De quibus numis conſuli poteſt *Noriſii* Paraeneſis. — Similiter A. A. P. *Prima Auguſta Patrenſis;* ſed rectius: *Aroe Auguſta Patrenſis.* — Vrbis *primatum* indicat inſcriptio numorum: ΕΜΙ. ΚΟ. ΜΗ. ΜΕϹϹΟΠ. Α. *Emiſae Metropoleos Meſopotamiae Primae*, vt *Carrhae* vrbs Δ. Δευτέρα, *Secunda.* — A. M. vel A. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙϹ, *al.* M. A. *Prima Metropolis.* ϹΑΡΔΙϹ ΑϹΙΑϹ ΛΥΔΙΑϹ ΕΛΛΑΔΟϹ Α ΜΗΤΡΟΠΟΛΙϹ. *Sardis Aſiae, Lydiae, Helladis Prima Metropolis.* v. *Sardes.* — A. M. K. πρώτη Μητρόπολις Κιλικίας, *Prima Metropolis Ciliciae*, vel Πρώτη Μόνη Κιλικίας, *Prima Sola Ciliciae.* ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ ΕΝΔΟΞ. ΜΗΤΡΟΠ. Α. Μ. Κ. vid. *Anazarbus.* — ΤΑΡϹΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛ. Α. Μ. Κ. in Tarſenſium numis alii aliter exponunt. *Froelichio* p. 317. prae ceteris placet Ἀμφοτέρων Κιλικιῶν, *Vtriusque Ciliciae*; nec tamen praetermittenda eſt illa opinio, quae ſuadet legendum Πρώτη Μόνη Κιλικίας, *Prima Sola Ciliciae* metropolis *Tarſus*, vid. A. M. K. — ΕΦΕϹΙΩΝ Α ΑϹΙΑϹ, *Epheſiorum Primorum Aſiae.* v. *Epheſus.* — ΕΦΕϹΙΩΝ Α. Δ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Epheſiorum Primorum Neocororum.* v. ΕΦΕϹΙΩΝ. — ΝΕΩΚ. Α. *Neocora Primum.* — ΕΦΕϹΙΩΝ Α. ΚΑΤΑΠΛΟΥϹ, *Epheſiorum Primus Adpulſus.* v. ΚΑΤΑΠΛΟΥϹ. —

A ω vel A ☧ ω, πρῶτος, ἔσχατος, *Primus*, *Vltimus*, ad latus monogrammatis Chriſti eum notat, qui iuxta Ioannis Apocalypſin I. 11. omni principio prior eſt, atque antiquior, ſimulque arguit, hosce Imperatores, quorum in numis viſuntur Aω litterae coniunctae, omnem in Chriſto poſuiſſe ſalutem. — ΑΡΧ. Α. Ἀρχιερεῖ πρώτῳ, *Pontifice Primo*, vel ΑΡΧΙΕΡ. Α. ΤΟ Β. *Pontifex Primus et Iterum;* frequentior ΑΡΧ. Α. vel ΑΡΧΩΝ Α. Ἄρχων πρῶτος, *Argon Primus*, ſiue Ἄρχοντος πρώτῳ, *Archonte Primo.* Legitur et Α. ΑΡΧ. *Primo Archonte*, vel ΑΡΧ. Α. ΤΟ Β. et ΑΡΧΟΝΤΟϹ Α. ΤΟ Β. *Archonte Primo* vel *Primario Iterum.* — ΥΠΑ. et ΥΠΑΤΟϹ ΤΟ Α. *Conſul Primum.* n. Antiochiae Syriae.

A. *anni primi* indicium. ET. A. vel ΕΤΟΥϹ Α. in aliis L. A. et LA ſiue A. A. Λυκάβας πρῶτος, *Annus Primus.* vel Λυκάβαντος πρώτῳ, *Anno Primo.* — ΙΕΡΑΠΟΛΕΙ. Α. *Hierapolitarum* Phrygiae Anno *Primo.* — ΕΤΟΥϹ ΙΑ. ſiue Α. ΙΑ et L. ΙΑ. Λυκάβαντος ἑνδεκάτου, *Anno Vndecimo* etc. — A in M. Oppii Capitonis numis ad denotandum annum eſſe *Primum* adminiſtrationis prouinciae ſeu praefecturae claſſis: M. OPPIVS CAPITO PROPR. PRAEF. CL. in imo A. — Solitaria autem A in area vel intra coronam in n. Cyrrhi et Hieropolis imperii annum non notat.

A. officinae monetariae vel monetarii nota in ſubſignationibus. e. c. ANT. A. *Antiochiae* in officina *Prima.* — APLC. *Prima* in monetariorum fabrica *Percuſſa Lugduni.* — ASIS. vel A SISC. *Prima* in officina *Siſciae.* — A TREV. *Treueris* in officina *Prima.* — CONS. A. *Conſtantinopoli* in *Prima* officina. — CONS. P. A. *Conſtantinopoli Percuſſa* in officina *Prima.* — ΚΥΖ. Α. *Cyzici* in *Prima* officina.

A. in area numorum atque in eorum ſubſignationibus, vt AA in numo Taciti. — AC in area n. Aureliani. — A CON. ſubſignatae litterae

terae n. Gratiani. — ARA in ſubſignatione n. Cari. — ALVC in area et ſubſign. eiusdem Cari. — ANVS litterae ſubſignatae n. Claudii Gothici. — AQΓ. ſubſign. n. Gal. Maximiani. — AQS et AQT. n. Maxentii etc. A SMSXXI in area et ſubſignatione n. Numeriani et Magniae Vrbicae. — A XXI in ſubſign. n. Floriani et Cari, pariter etiam in area Probi. — AXXIR ſubſignatae litterae in Floriani numis, vid. *Litterae*.

A. in area n. Aenian. Theſſaliae, Alexandri I. Syr. regis, Antiochiae Syriae, Arſacis XXVII. regis, Beroeae Syriae, Chalcidis Syriae, Conſtantii Chlori, Conſtantii Iunioris, Conſtantis, Decentii, Gortynae Cretae, Licinii Sen. Magnentii, Meſſaliae Galliae Narbonenſis, Metaponti Lucaniae, Philiſtidis reginae Siciliae, Pyrrhi regis Epiri, Rhodiorum, Tarenti Calabriae, Terinaeorum et Thuriorum Bruttiae, Valentin. I. Vetranionis, Vrbicae etc.

A. ſuperne poſita littera in n. Heracleae Acarnaniae, Veliae Lucaniae, etc. — A. in vertice et EM in imo indicantes annum *Primum* imperii Tiberii et annum 45. vrbis Antiochiae Syriae.

A. pone Palladem ſt. n. Locrorum.

A. ad caput Apollinis laur. n. Thuriorum.

A. inferne ſignatum in n. Athenarum, Calen. Campaniae, Iſtri Moeſiae Inferioris, Oppii Capitonis, Syracuſarum, Veliae Lucaniae, etc. — A. infra Iouis caput n. Cnoſſi Cretae. — A. infra pegaſum volantem n. Argorum Acarnaniae. — A. inter crura aquilae fulmini inſiſtentis, n. Ptolemaeorum.

A. Dorum more pro Η in numo Thraciae regis apud *Patin.* ad Sueton. vit. Tiber. c. 37. inſcripto: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΡΑΣΚΟΥΠΟΡΙΔΟΣ, in aliis eius numis: ΡΗΣΚΟΥΠΟΡΙΔΟΣ, *Regis Rheſcuporidis*. — ΚΑΥΛΩΝΙΑΤΑΣ et ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΑΣ, loco ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΗΣ, et ΚΑΥΛΩΝΙΑΤΗΣ. n. Cauloniae, et Crotonis. — Similiter in Tyrorum numo Α. ΙΕ. ΑΣΥ. loco Η ἱερὰ ἄσυλος, *Sacra Aſylus. Vaill.* Hiſt. Syr. p. 319. Η vero pro Α poſitum in n. Magneſiae ad Meandrum: ΔΗΜΕΟΥ pro ΔΑΜΕΟΥ, *Dameae* ſcribae nomen. — In n. Lucillae, Commodi et Caracallae: ΒΑΡΓΥΛΙΗΤΩΝ loco Βαργυλιατῶν.

A in quibusdam vetuſtiſſimis numis ſignatur Λ. cf. Eduard. *Bernardi* Tabula, Oxon. edit. 1689. qui talem litterae Λ. pro Α et C pro Σ figuram dicit A. C. N. annis 500 in vſu fuiſſe.

A loco Λ in vocabulo ΚΟΑΩΝ. pro ΚΟΛΩΝ. in n. Alexandri Seueri ab Antiochenis Syriae inſcripto: ΑΝΤΙΟΧΕΩΝΙ. ΜΗΤΡΟ ΚΟΑΩΝ. — A vt Λ formatum. cf. *Reineſ.* Syntagm. Inſcr. Claſſ. VIIII. n. 29.

A interdum Dorice occupat locum τῦ Ω, inprimis in fine nominum populorum, vt ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ, pro Ἀπολλωνιατῶν, *Apolloniatarum*. — ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ ΜΑΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ, *Heracleotarum Metropolitarum*. — ΚΑΥΛΩΝΙΑΤΑΝ, *Cauloniatarum* apud *Magnan*. — ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΑΝ, *Crotoniatarum*. *Ibid.* — ΚΥΔΩΝΙΑΤΑΝ, *Cydoniatarum* Cretae in numis Tiberii et Claudii; in aliis vero ΚΥΔΩΝΙΑΤΩΝ. — ΤΑΥΡΟΜΙΝΙΤΑΝΑΝ, *Tauromenitanorum*. *Dorvil.* Sicul. Tab. X. n. 5. p. 372. vid. *Dorica Dialectus*.

A in Ω ex monetarii erronea ſubſtitutione in *Froelichii* Adpendicula p. 295. ad numos Graecos ΔΙΩΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟC pro ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟC.

A in V ſculptoris lapſu mutatum in Treboniani Galli apud *Bandurium* numo: APPOL. SVLVTARI loco SALVTARI. *Froelich.* 4. Tent. p. 378.

A loco

A. loco V, vti IVLIAS pro IVLIVS. n. Maioriani DN. IVLIAS MAIORIANVS P. F. AVG. *Bandur.* II. p. 590. — IVVENTAS n. M. Aurelii. v. IVVENTAS.

A *geminum* in antiquis aliquot numis producti vicem obtinet, vt VAALA, VAARVS pro *Valo, Varus*. in denariis Corneliae gentis, quo liquet, quam vere ſit alicubi a Quintiliano Inſt. L. I. c. 7. monitum, vocalem producendam Romanos olim geminaſſe. *Lipſ.* Dial. de Pronunt. Linguae Lat. p. 6.) *Spanh.* I. 121. vid. *Additio.*

A *omiſſum* VLERIANVS NOB. CAES. loco VALERIANVS. *Band.* I. 265. — REIPVBLICE pro REIPVBLICAE. — Aut τὸ A in P vel Π comprehenſum in Caracallae aer. I. ΤΡΠΕΖΟΥΝΤΙΩΝ pro Τραπεζουντιων, *Trapezuntiorum. Froelich.* 4. Tent. p. 279. 378. — Ex omiſſione litterae cronea deeſt A in voce KPPH. loco ΚΑΡΡΗνων, *Carrhenorum* Meſopotamiae: ΚΟΛΩ. Θ Є IΩ N ΑΥΡΗΛ. ΚΡΡΗ. *Colonia Diuorum Aureliorum* ſc. M. Aurelii et L. Veri fratrum. — Similiter ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. vid. *Philadelphia* Lydiae. — TPAINOC loco TPAIANOC. n. Hadriani ab Alexandrinis Aegypti. — VG. pro AVG. n. Alexandriae Troadis. M. AVR. S. ALEXANDR. VG. *Alex. Seuer.*

A. A. *Apollini Auguſti.*

A. A. *Ἄσυλος Αὐτονόμος, Inuiolabilis, ſui Iuris*, vrbis, vel populi. ΚΑΠ. I. A. A. *Capitoliados Sacrae, Inuiolabilis, ſuis Legibus* vtentis.

A. A. in ſubſignatione et area numorum Taciti. — COL. A. A. HAMET. n. Treb. Galli. *Band.* I. 78.

A. A. *duo Auguſti.* COMITI AAVVGG. Gal. Maximin. *Vaill.* Praeſt. I. 285. — Ead. ep. in Æ. Licinii et Conſtant. M.

A. A. A. *Auguſti tres.* AAAVCCCC. in Æ. Conſtantini Iun. inſcripto: VICTORIA AAAVCCCC. in *Muſ. Pembrok.* P. I. Tab. XXVII. n. II. — DDD NNN AAA VVV GGG. n. Heraclii etc. *Bandur.* II. 686. — AAAAVGGGG. v. VICTORIA.

A. A. A. F. F. *Auro, Argento, Aere, Flando, Feriundo.* Frequens triumuirorum monetalium nota, quorum officium erat, curare, ne numus adulterinus conflaretur, nec pondus minuendo, nec materiam viliorem admiſcendo, nec denique aliam pro alia ſubſtituendo. Quorum characterum ſollemni inſcriptione triumuiri monetales, quaſi ſeſe ſponſores tradebant aequitatis monetarum ſua auctoritate procuſarum. Hinc quoque typus monetae tres deas ſtantes repraeſentabat, trutinas tenentes, quarum prima aureis, ſecunda argenteis, tertia aereis ſignandis conſecrata; immo ante pedes trium figurarum conſpiciuntur tres colliculi metallorum auri, argenti, aeris.

A. A. DE. *Ad Aerarium Detulit.*

A. A. E. inferne poſitae litterae in n. Maſſaliae Galliae Narbonenſis.

A. A. P. *Auguſta Antiqua Pia*, vel *Auguſta Antoniniana Pia.* vid. C. I. C. A. A. P.

A. A. P. vel PATR. *Auguſta Aroe Patrenſis. Zaccar.* Inſt. Num. p. 247.

Aaronis virga, amygdalas ferens, cum inſcriptione: *Ieruſalem Sancta*, in ſiclis Ebraeorum frequens. Verſus aliis oleae ramus.

A. ACIAC, *Primorum Aſiae.* vid. *Epheſus.*

AAVVGG. *Auguſtorum* duorum, in rariſſimis Licinii et Conſtantini M. aereis. Sol ſeminudus capite radiato ſt. d. globum, ſ. flagrum, c. epigr. COMITI AAVVGG. — Ead. ep. n. Gal. Maximin. *Vaill.* Praeſt. I. p. 285.

AB. in monogrammate n. Morgantii Siciliae.

AB. et ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ, *Abderitarum*. v. *Abdera* Thraciae.

AB. Ἀβυδηνων. Abydenorum. vid. *Abydos* vrbs Aegypti; vel

AB. Ἀβυδηνων. v. *Abydus* Helleſponti in numis Ptolemaeorum, ex *Vaillantii* ſententia, ſed incertae ſunt litterae.

AB. monogrammate nexae litterae n. Demetrii I. Syriae regis. *Haym*. Th. Br. I. Tab. 5. n. 2.

A. B. Ἀντιοχέων Βουλὴ, *Antiochenſium Senatus*, forte.

ABA. dimidiata *Abacaeninorum* Siciliae inſcriptio, quae in aliis ABAK. ABAKAIN. ABAKAINI. et cum integro populi nomine ABAKAININΩN legitur.

ABACAENUM, Gr. Ἀβακαῖνον πόλις Σικελίας. *Suidas*. Abacaeninorum monumenta pauca nimis et obſcura ſunt in hiſtoriis. Ciuitatis ſitum contra Th. Fazelli ſententiam Phil. *Cluuerius* Sicil. Antiq. L. II. c. 12. p. 386. ſeq. et Vitus *de Amico* Lexic. Topograph. Sicil. Vol. III. p. 9. in Siciliae ſeptentrionali plaga prope hodiernum *Tripim* locarunt. Rudera ibi proſtratae vrbis, quae adhuc, teſte ipſo Fazello, ſuperſunt, ſatis eam amplam, magnique ambitus fuiſſe, demonſtrant. — Eius numi neque *Parutae*, neque eius editoribus *Agoſtinio*, et *Maierio*, innotuere, et quem edidit *Hauercamp.* Tab. CXVIII. et CXXI. Selinuntinis attribuit. Nonnullos vero noſtra in apricum protulit aetas, qui partim a *Burmann.* ad Doruill. Sicul. II. p. 417. ſeqq. editi, omnes autem exhibentur in *Torremuzzae*, Sicilia Num. Tab. II. n. 1 — 12. Et quidem 1. ad 3. Caput Iouis oleagina corona redimitum.)(ABAK. *al.* ABAKAIN. dimidiata populi nominis inſcriptio. Aper, ſiue melius domeſtica ſcrofa, ante quam glans. Æ. 4. inter obuios accenſendi. vid. Scrofa. — 4. ABAKAINI. populi nomen dimidatum in vtraque numi facie; hinc ABAK. idemque Iouis caput, illinc AINI, eademque ſcrofa. Æ. 4. obuius. Editus in *Pellerin.* Epiſtol. Tab. 4. et in *Pancrat.* Antiqq. Sicul. Tom. II. p. 45. — 5. 6. fere ſimiles, cum ſimili dimidiata inſcriptione, ſed ſitu litterarum diuerſo, aliquanto rariores, quam praecedentes AR. 4 — 7. 8. Iouis barbati caput nudum, et ſine corona.)(ABA. Aper Erymanthius, vel ſcrofa. AR. 4. obuii. *Burmann* ad *Doruill.* Sicul. II. Tab. XIII. n. 5.) *Paruta* Tab. CXVIII.) *Eckhel.* Cat. I. p. 32. — 9. Caput muliebre.)(*Ead* AR. 4. non vulgaris. 10. Caput muliebre diſperſis crinibus.)(ABA. Scrofa cum filio adſtante. AR. 4. RR. — 11. 12. Caput muliebre diuerſo ornatus genere.)(Dimidium corpus tauri cum integro populi nomine ABAKAININΩN. Æ. 3.

ABAITΩN, *al.* ABBAITΩN. *Abbaetorum* Myſiae. v. ABBA.

ABAK. ABAKAIN. ABAKAINI. ABAKAININΩN. vid. ABACENVM.

A. ΒΑΣ. Ἀντιπάτρου Βασιλέως, *Antipatri Regis* Macedoniae, forte. *Froelichio* Not. Elem. p. 142. videtur *Antigonus* II.

ABACCHNΩN, *Abaſſenorum*. Vrbs

ABASSUS Phrygiae maioris apud *Liuium* L. VIII. *Cellar*. Orb. Antiq. II. p. 144. ad Toliſtobogiorum fines, Æ 2. mumum Sept. Seuero percuſſit inſcriptum: ATT. KAIC. A. CEΠ. CEOTHPOC CEB. Caput laur)(

)(ABACCHNΩN. Iupiter ſedens, d. pateram, ſ. haſtam, ad pedes aquila. *Vaill.* Num. Gr.

ABBA, vrbis nomen apud neminem geographorum reperitur. Epigraphe numi Æ ab *Haymio* Th. Br. II. Tb. 9. n. 3. vulgati indicat, populum fuiſſe Myſiae. Caput in eo Herculis iuuenis rictu leonis tectum.)(ΜΥΣΩΝ ΑΒΒΑ. Intra coronam quernam, claua cum exuuiis. In alio Æ apud *Haym.* l. c. n. 2. Caput barbatum et diadematum, quod ob fulmen alatum poſticae Iouis potius, quam conditoris vrbis habet editor. In area legitur ΜΥΣΩΝ ΑΒΑΙΤΩΝ cum vnica littera B, ſpatium aliquod vacuum ſuſpicionem mouet, alteram B aetate fuiſſe coroſam. Oppidumne idem cum Abaſſo eſſe? *Ibid.* p. 92.

ABDERA, Diomedis ſoror, vrbem *Abderam* in Thracia condidit, atque a ſe vocauit, auctoribus *Mela* L. II. c. 2. et *Solino* c. 11. — Huius Abderae protome intra quadrum alte incuſum, eiusque crines vitta coerciti.)(Iupiter ſedens, d. haſta nititur, aduolante eius comite aquila. AR. 3. illiteratus, editus a *Neumann.* Num. Pop. Tab. 4. n. 1. p. 112. 113.

ABDERA, Gr. Ἄβδηρα, Thraciae antiquiſſima et potentiſſima vrbs in ora maris Aegaei ad amnem Neſſum, quam *Mela* a ſorore Diomedis, alii ab Hercule in Abderi, amati ab illo, memoriam conditam referunt, quos *Stephanus* ſecutus eſt; vel ab Abdero ipſo condita, quem Diomedis equi diſcerpſerunt. Numiſmata priori ſententiae certius, quam poſteriori ſuffragantur. — Collapſam Clazomenios colonia reſtituiſſe, *Solinus* auctor eſt c. 10. quod iterarunt Teii, vt *Strabo* narrat L. XIV. p. 443. Ciuitas libera *Plinio* L. IV. c. 11. — Patria fuit Democriti aliorumque clarorum hominum, qui inde *Abderitae* cognominantur. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. 1058. — Grandis aeui eſt Abderae numus argenteus, in quo protome fundatricis Abderae, conf. *Neumann.* Tab. 4. n. 1. — Alium promulgauit *Pellerin* Rec. T. I. pl. 33. n. 7. in quo ſolae litterae A. K. initiales, quam epigraphen ΑΒΔΗΡΑΣ ΚΟΡΑΣ, *Golz.* Graec. Tab. 25. n. 9. prodit. — Gryphus d. pedem eleuans.)(Quadrum, de quo *Neumann.* p. 113. — Gryphus, ſedens, in area folium hederae vt videtur.)(ΕΚΑΤΑΙΟΣ, *Hecataeus.* Aquila volans intra quadratum. AR. 1. Editus ab *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 4. n. 15. qui p. 53. de Hecataeo diſſerit. — ΑΒΔΗΡ... Gryphus.)(.. ΟΛΥΚΡΑΤΗΣ, *Polycrates.* Vir nudus ſt. ſ. arcum cum ſagitta praetendit, d. corollam, ad pedes hinnulus. AR. 2. *Eckhel* ibid. n. 16. — Gryphus ſedens.)(Quadratum incuſum. AR. 3. *Eckhel* Cat. I. p. 64. n. 1. — ΕΠΙ ΕΚΑΤΟΝΥΜΟΥ. Caput iuuenile nudum intra quadratum.)(ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ, *Abderitarum.* Gryphus ſedens. AR. 3. *Eckb.* ib. n. 3.) *Spanb.* I. p. 563. — ΕΠΙ Δ.... ΣΑΔΟΣ. Caput imberbe laur. in quadrato.)(eadem. AR. 3. *Eckhel* ib. n. 4.) *Theup.* p. 1243 — ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ ΕΠΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, *Sub Demetrio.* — Caput muliebre ligatis filo crinibus, in area Α.)(Iupiter ſedens, d. aquilam, ſ. haſtam. AR. 3. *Eckhel.* ib. n. 6. Similis apud *Pellerinium* Rec. I. p. 192. — Caput imb. laur.)(ΕΠΙ ΠΑΥΣΑΝΙΩ, *Sub Pauſanio.* Gryphus. AR. 1. *Theup.* p. 1243. — ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ. Cap. imberbe in quadrato.)(ΘΕ.... Gryphus et ſub eo claua. AR. *Theup.* ib. — *Aenei* huius vrbis autonomi rariores ſunt, ad quos referendi: Caput Iouis laur.)(ΑΒ. Gryphus, infra ΔΑΜΙ... Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 64.) *Ei.* Num. Vet. p. 54. n. 5. — ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ. Caput radiatum Apollinis, vel Abderi conditoris, ſpecie diuinitatis, intra quadratum.)(Β. ΦΙΛΙ. *Regis Philippi.* Gryphus exſultans inter aſtrum ſolis et clauam Herculis. Æ 3. Editus in Sel. Num. de *Wilde* Tab. 8. n. 48. p. 74.

p. 74. — ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ. Quadratum, in quo caput nudum.)(ΕΡΜΟ.... Gryphus ſedens, deſuper aſtrum. Æ Muſ. *Pembrok* P. 2. Tb. 37. n. 1. — Veſpaſiani et Titi: ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ ΣΕΒ. Cap. laur.)(ΤΙΤΩ ΚΑΙΣΑΡΙ ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ. *alii* legunt ΑΒΥΔΗΝΩΝ. Caput Titi. Æ 3. *Eckhel.* Cat. p. 64. — Titi et Domitiani: ΑΥΤΟΚ. ΤΙΤΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. Cap. Titi laur.)(ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ. Cap. Domitiani. Æ 3. *Eckh.* ib. — Antonini Pii: ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ. Caput Dianae, pone quod creſcens luna. Æ 3. *Eckh.* l. c.

ABDERA Hiſpaniae oppidum a Poenis conditum, *Stephano* Ἄβδηρα, *Straboni*, Ἄνδηρα, *Ptolemaeo*, Ἄβδαρα, ſed in n. Tiberii apud *Vaill.* Col. I. p. 63. ABDERA litteris, inter quinque templi columnas poſitis Latinis, quae arguunt, Hiſpaniae Abderae numum eſſe, non illius, quae fuit in Thracia, cuius numiſmata Graece ſunt inſcripta. Fuit ipſa quoque Φοινίκων κτίσμα, *Carthaginienſium Opus*, ex Strabone. Alia aliis hodie ciuitas videtur *Almeria*. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. 74.

ABDERUS a quibusdam Abderae in Thracia vrbis ſtatuitur conditor, in cuius honorem agon gymnicus ab Abderitis celebratur et Apollinis caput in eorum moneta ſignatum eſt.

ΑΒΔΗΡΑΣ ΚΟΡΑΣ, *Abderae Virginis*, in veteri Abderitarum Thraciae, quem *Golzius* Graecia Tb. 25. n. 9. adduxit, numo, in cuius antica, protome Abderae, diademato capite, intra quadratum.)(Iupiter ſeminudus ſedens, d. aquilam, ſ. haſtam puram. Eundem heroidos, ſororis nempe Diomedis, numum poſt *Holſten.* ad Stephan. Not. p. 2. attigit quoque *Harduin.* Add. ad Num. Vrb. III. p. 560. et *Spanh.* II. p. 563.

ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ, *Abderitarum*. *Pembr.* II. l. 1. vid. ABDERA Thraciae.

ABDICATIO IMPERII poſt felix viginti annorum imperium Diocletiani et Maximiani Herculei Auguſtorum in numis conſignatur: PROVIDENTIA DEORVM. — QVIES AVGG. vel AVGVSTORVM. — REQVIES OPTIMOR. MERIT. — QIETATORI AVGG. vid. *ſuis locis*.

ABELIS nomen legitur in Æ max. mod. adulterino, vbi Cain, occiſo fratre ad aram, fugitiuus, c. inſcr. קין והבל. *Froelich* Annal. Syr. p. 91.

ΑΒΓΑ. ΑΒΓΑΡ. Ἄβγαρος, *Abgarus*, rex Edeſſae.

ΑΒΓΑΡΟϹ, *Abgarus*. Certiſſimum iſtorum Edeſſae in Meſopotamia regulorum nomen ex numis eſt ΑΒΓΑΡΟϹ, omiſſa nempe ex ΑΒΑΓΑΡΟϹ littera Α, quale apud Orientales etiam breuiſſimum datur, et vix enunciatur. *Dio Caſſius* L. 40. nomen cuiusdam Abgari, regis aetate M. Craſſi, exprimit Αὔγαρος ὁ Ὀσροηνὸς, non inſolita litterarum, υ, et β apud Graecos permutatione. *Xilander* in hunc Dionis locum notat: Regem iſtum apud Appianum ſcriptum haberi Ἄκβαρον, et *Valeſius* Not. ad Euſeb. addit: τὸ Ἄκβαρον Arabice ſonare idem ac *potentiſſimum*. — Notiſſimus eſt Abgarus ille, qui ſub Tiberio ad Chriſtum epiſtolam ſcripſiſſe inuitatoriam et reſponſum a diuino Seruatore accepiſſe perhibetur ab *Euſebio* Hiſt. Eccl. L. I. c. 13. — Vetuſtiſſimi Abgari regis Oſrhoënes memoria, exſtat apud Dion. Caſſ. L. XL. qui etiam cauſa erat cladis, M. Craſſo a Parthis illatae, anno LIII. ante Chriſtum. — Numi fere omnes aerei, plerique paruae, aut mediocris ſunt formae. Caput alicuius Auguſti, in cuius fidem erant recepti, ac titulum eius aduerſa ex parte, in)(caput regis, mitra conica gemmata decorum, et plerumque aſtrum exhibent; vel regem ſtantem coram Auguſto aliquo, vel regem equitem. In-

Inſcriptio capitis vtriusque Graeca eſt; Regis ita habet: ΑΒΓΑΡΟϹ ΒΑ- vel ΒΑϹΙΛΕΥϹ, aut ΒΑΣΙΛΕ. vel ΒΑ. ϹΙΛΕΥϹ ΑΒΓΑΡΟϹ. *Abgari* enim nomen regulis illis in eodem erat vſu, quam *Antonini* Romanis, *Ptolemaei* Aegyptiis, *Antiochi* Syriis, *Darii* Perſis, *Arſacis* Parthis. — Sub Septimio Seuero legitur cum praenominibus *Lucii* et *Aelii*, et gentili nomine *Septimii*: ΒΑϹ. Λ. ΑΙΛ. Ϲ Є Π. ΑΒΓΑΡΟϹ, *Rex Lucius Aelius Septimius Abgarus*. *Baudelot* Utilité des Voyag. II. p. 292.) *Spanb*. I. 535. ob honores ſibi Romae a Seuero habitos, in grati animi memoriam duobus ex illis Imperatoris nominibus adſumtis; additum *Aelii* nomen ſimiliter in numo apud *Baudelot* l. c. inſcripto: ΒΑϹΙΛΕΥϹ ΑΙΛ. ϹЄΠΤΙΜΙΟϹ ΑΒΓΑΡΟϹ, *Rex Aelius Septimius Abgarus*, quod antea vnus ex eius deceſſoribus ab Aelio Antonino Pio deſumtum nomen retinuit Abgarus, qui Seueri temporibus Edeſſae regnabat; niſi forte vtrumque illud *Lucii Aelii* praenomen a Lucio Aelio, M. Aurelii collega, deſumtum eſt — In Seueri quibusdam numis *Magnus* adpellatur: ΑΒΓΑΡΟϹ ΒΑϹΙΛ. ΜΕΓ. vel ΑΒΓΑΡΟϹ ΜΕΓ. ΒΑϹΙΛΕΥϹ, *Abgarus Magnus Rex*, non in ludibrium, vti *Triſtano* II. p. 82. videtur, ſed quod Edeſſenorum reges vulgo *Abgari*, h. e. *Magni* Arabum lingua vocarentur; eorum autem filii *Afgari* ſeu *Parui*, quam adſerit ſententiam *Spanb*. I. 536. — In numis Gordiani Pii, a Patino prolatis, tripliciter ſuam erga Rom. Imperatorem teſtatur gratitudinem Abgarus, tum eques, tum pedes, tum ad protomen. Triplex ille habitus denotat, Abgarum omni officiorum genere et in bello et in pace deuinctum. — Nullus ſcriptorum de Abgaris ante Claudium aut poſt Gordianum Pium mentionem fecit. Inueniuntur Abgarorum numi ſub Hadriano, M. Aurelio, L. Vero, Lucilla eius vxore, Commodo, Sept. Seuero, ac poſt interuallum ſub Gordiano Pio. Nam interea ſub Caracalla, Elagabalo, Macrino, Seu. Alexandro, nullae regulorum Edeſſae, ſed vrbis Edeſſenorum metropolis, et coloniae, ſeſe offerunt monetae, vti eſt poſt Gordianum. *Kbeuenbüller* Reg. Vet. Num. Tab. 3. n. 6. p. 116. vulgauit Commodi ineditam parui aeris, qui deſideratur in catalogo Abgarorum *Harduini*, *Bayeri*, aliorum. In illo ΑΥΤ. Κ. . . . ΚΟΜΟΔΟϹ, *Imp. Caeſ. Commodus*, eiusque caput laur.)(ΒΑϹΙΛΕΥϹ ΑΒΓΑΡΟϹ. Huius caput cidari tectum, barbato vultu. — Ceteros diuulgarunt, ac recenſent. Theophil. Sigefr. *Bayer*. Hiſtoria Oſrhoëna et Edeſſena ex numis illuſtrata. Petropoli 1734. 4.) *Eckbel* Cat. Vind. I. 257.) *Froelich* Notit. Elem. 216. ſq.) *Geſn*. Imp. Rom. Tb. 111.) *Harduin*. Opp.) *Haym*. Th. Br. II. Tb. 7. n. 3. p. 71.) *Muſel*. Reg. Tb. 10.) *Patin*. Imp. p. 192. 207. 227. 301.) Muſ. *Pembrok*. P. 2. Tb. 72. 1 - 6.) *Spanb*. I. 534. ſq.) *Theup*. 1221.) *Triſtan*. II. 82. 518. ſq.) Franc. *Wiſe* epiſtola ad Io. Maſſonium de numo Abgari regis. Oxoniae 1737. 4. recuſa in numorum ſcriniis Bodleianis reconditorum catalogo p. 299. ad 310.) Muſ. *Alb*. I. 112.) *Wilde*. 128. — De Abgarorum tiara, tunica et reliquo in numis habitu *Spanb*. I. 537. ſq.

ABN. *Abnepos*.

ABO. *Abolla*, Gr. Ἄβολλα, de qua *Stephanus* de Vrbib. *Abolla* vrbs Siciliae ignotior, gentile *Abollaeus* et *Abollaea* incerti ſitus fuit ciuitas. Sunt qui a nominis ſimilitudine non procul ab hodierna *Avola*, quod eſt ſatis amplum oppidum in Vallis Neti prouincia, et in ditione Syracuſanae dioeceſis. *Cluuer*. Sicil. L. II. p. 394.) *Ortel*. Theſ. Geogr. in *Abolla*. — Prodiit Abollenſium numus ex *Burmanno* inter Siciliae numos editos ad calcem Siculor. *Doruillii* ſub XX. n. 9. p. 494. ſq. et *Torremuzza* Sicil. Num. in Tab. II. hinc bos dimidius ſtans, illinc ABO. Vuae racemus. Æ 3. RR. Symbola, quae in eo ſunt expreſſa, bos videlicet et bo-

botrus vuae, agrum paſcuis opimis, ſoli fertilitate, et vini abundantia celebrem eſſe indicant. — Nullus huius vrbis fere incognitae apud *Parutam*; fruſtra etiam huius vrbis numum apud alios quaeras, niſi quod vnum Veſpaſiani c. epigr. ΑΒΟΛΛΑΙ-ΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ e *Golzio* proferat *Harduin*. Num. Pop. et Vrb. p. 1.

ABOLITA ſeſtertium nouies millies reliqua, eaque tam fiſco principis, quam pop. Romani aerario debita, remiſſa ab Hadriano, quod eius numi conſignant. v. RELIQVA. Abolita nempe, quod exuſtae fuerant, quae debitorum illorum fidem faciebant chartae, ſeu ſyngraphae, prout *abolere* eſt dictum de eo, quod flammis abſumitur, ſicut Tacitus Deorum aedes igni abolitas dixit. Poſteriori vero aetate *relaxare* vſurpatur de reliquis abolitis.

ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ vel ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΙΤΩΝ, *Abonotichitarum*. Abonotichus, ſeu *Aboni murus* vel caſtrum, nunc *Bolli* dicitur vrbs Paphlagonum in ora maris Euxini haud obſcura, Suidae τὸ τοῦ Ἀβώνου τεῖχος, e quibus duobus vocibus factum gentile numis expreſſum Ἀβωνοτειχίτης vel Ἀβωνοτειχείτης, ſicut vulgo promiſcue ι et ει. Vrbs illa erat patria callidi impoſtoris Alexandri, et ſedes praeclari oraculi *Gluconis* ſerpentis Aeſculapium referentis, quod praeclare illuſtrat numus a *Golzio* deſcriptus ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΙΤΩΝ ΓΛΑΥΚΩΝ ſeu verius ad ſimilis numi ac Luciani fidem ΓΛΥΚΩΝ. Duos diuulgauit *Spanhemius* T. I. p. 214. Antonini Pii ex aere numos, in quorum priori mediae formae duo ſerpentes, quorum alter iacentis caput lambit, aut ſugit, aut in aurem alterius ſibilat c. epigr. ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΙΤΩΝ. Poſterior eiusdem Antonini numus Æ 1. Gluconem capite humano ſeſe erigentem ſiſtit cum nominibus ΑΒΩΝΟΤΙΧΙΤΩΝ ΓΛΥΚΩΝ, *Abonotichitarum Glycon*. *Sponius* in libro ſermone vernaculo edito Recherches d' Antiquité p. 525. et *Harduin*. Num. Vrb. Ill. p. 130. addunt numum, qui ab iisdem Abonoteichitis, ſicut duo priores, eſt percuſſus, ſed qui *Ionopolitae*, mutato nomine iam vocarentur; quod praeſtigiator ille Alexander ab Imperatore flagitauerat. Eſt vero ille numus ſub L. Vero, cuius nomen et caput praefert in anteriori area, ſignatus, in poſteriori autem Glucon erectus et epigr. ΙΩΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΓΛΥΚΩΝ, *Ionopolitarum Glycon*. vid. ΓΛΑΥΚΩΝ. — In aliis Abonotichitarum numis a *Vaill*. Num. Gr. prolatis conſpicitur Aeſculapius ſt. et Hygia. Æ. 1. Anton. Pii — Bacchus vel Palladis typus ſub habitu Bacchi, ſt. d. canthar. ſ. thyrſum, pro pedibus tigris. *Vaill*. Adpend. Gr. Tab. 5. — Fig. muliebris ſt. d. ſerpentem, ſ. cornucop. Æ. 3. M. Aurelii. — Nemeſis ſt. dextram verſus faciem admouens, ſ. c. c. Æ. Ant. Pii. — Serpens in varios gyros ſe contorquet. eiusd. Omnes hi inſcripti ſunt ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ. Abonotichitarum *aera* V. C. 803. poſt Chriſtum 50.

ABRAHAM patriarcha, de cuius pecunia diſſeruit: Io. Pet. von *Ludewig* Alterthum der Abrahamiſchen Traumünze und der Samaritaniſchen Buchſtaben, in deſſen gel. Anzeigen II. Th. p. 56. ad 67.) Chriſt. *Wanckii* moneta Abrahami ex antiquitate delineata. Zittav. 1703. fol. — De Abrahamo et Sara in Iudaeorum numis cf. *Liebe* Goth. Num. p. 142.

ABRVPTIO, quod plures litteras vel numi ratio, vel monetariorum incuria non admittebat. Epigraphe inde nominis, et titulorum, ſiue ſymbolorum inſcriptio poſticae partis aeque ac monetalium ſubſcriptio ſaepius ſub abruptione latet. Quarumdam vocum notas compendiarias ac ſiglas collegerunt: Eduard. *Corſin*. Notae Graecorum, ſiue vocum et numerorum compendia, quae in aereis atque marmoribus Graecorum tabulis obſeruantur etc. Florentiae

tiae 1749. fol.) Du *Freſne* Gloſſar. mediae et infimae Latinitatis, et Graecitatis.) *Idem* Diſſ. de Impp. Conſtantinopolitanor. ſeu inferioris aeui numiſmatibus, Gloſſario Latinitatis adiecta.) *Froelich* Annal. Syriae edit. alt. p. 139. ſqq.) *Idem* Notit. Elem. Num. p. 70. ſqq.) Hub. *Golz.* Opp. T. I. p. 289. ſqq.) *Iobert* Science des médailles T. II. p. 133. ſqq. adiectis *Bimardi* obſeruationibus, quasue adauxit editor. Kenntniſs antiker Münzen P. II. p. 198. ſq. qui et edidit: Lexicon abruptionum, quae in numiſmatibus Romanorum occurrunt. Norimb. 1777. 8.) D. Gregor. *Placentin.* de ſiglis veterum Graecorum. Romae 1757. 4.) Io. *Pretten* de notis et ſiglis antiquorum.) *Rinck* de veteris numiſmatis potentia et qualitate.) Sertor. *Vrſatus* de notis Romanorum.) *Vaillant.* Num. Gr. Imp. p. 355. ſqq.) *Zaccaria* Inſt. Num. p. 351. ſqq.) *Nouveau Traité de Diplomatique,* Tome Premier à Paris 1750. in quo P. II. Sect. 2. c. 3 ad 18. Item Tom. II. P. II. continuatae, Sect. 3. c. I. et II. cum tabulis ſignorum.

ΑΒΣΑΛΟΥ, *Abſali* nomen. ΕΠΙ ΑΡΧ. ΑΒΣΑΛΟΥ ΤΟ Β ΑΒΥΔΗ. *Sub Archonte Abſalo Iterum Abydenorum.* n. Commodi.

ABVNDANT. AVG. *Abundantia Auguſti.* Vas anſatum. n. Tetrici Iun. *Band.* I. 408.) *Vaill.* Praeſt. I. 224.

ABVNDANT. AVGG. *Abundantia Auguſtorum.* Mulier ſt. e cornucop. numos effundit. n. Dioclet. *Band.* II. 25. — Val. Maxim. *Band.* II. 67.

ABVNDANTIA. Fig. inſid. duobus cornucopiis, d. bacillum. n. Traiani. *Arſchot.* Tb. 34. n. 6.) *Mdb.* 148. Cornucopiae abundantiae ſignum, quod et liberalitati tribuitur. Cornucopiae duplex decuſſatim in n. Gadarenſium, Nicomedienſium etc. abundantiam omnium rerum in agris ſuis denotat. *Abundantiam* ad viuum repraeſentant numi, qui exhibent fig. mul. modo ſedentem d. pateram effundentem, ſ. duo c. c., modo ſtantem, quae vtraque manu cornucopiae, vel magnam numorum vim effundit; vbi autem pecunia abundat, omnia abundant. Ita in plurimis Elagabali, Decii, Gallieni, Seuerinae, Probi etc. — Cornucopiae, e quo pecuniam effundit dea, excipit ad pedes vir ſupplex. n. Val. Maxim. *Band.* II. p. 67.

ABVNDANTIA vel ABVNDANTIA AVG. in variis Auguſtorum numis, in quibus ſtans mulier numos e cornucopiae effundit, quod vel ad imperatorum pecuniae et frumenti largitiones, vel ad miſſilia a principibus in vulgus ſparſa reſpicit. A quibus vero abit ſingularis quidam Traiani numus ABVNDANTIA PERPETVA P. P. S. C. in quo congius cum ſpicis et papauere cernitur, ad ſtabilem frumenti ſeu annonae ſub eo principe in vrbe vbertatem indicandam referendus; vnde *Plinius* Pangyr. c. 29. de eodem Traiano ait: „Inſtar ergo *perpetui congiarii* reor affluentiam annonae.“ Quod adſtruit itidem alius huius Traiani numus, in quo inſidet velut duobus copiae cornibus refertis frugibus mulier cum ſceptro et inſcriptione ABVNDANTIA. *Spanh.* II. p. 537. vbi ſimul occurrunt et Antonini Pii numus cum Nili effigie et epigraphe ΕΥΘΗΝΙΑ et alius inſcriptus VBERITAS AVG. cum ſtante muliere, quae numos e cornucopiae effundit. vid. ΕΥΘΗΝΙΑ — VBERITAS.

In Herenn. Etruſcillae numo eadem c. inſcr. ABVNDANTIA AVG. Fig. mul. ſtolata ſt. d. velum faciei obducit, ſ. haſtam tenet transuerſam. *Band.* I. p. 30. — Etiam in arg. Iuliae Mamaeae eadem epigraphe ABVNDANTIA AVG. et mulier ſtans, vtraque manu ſinum vel cornucopiae effundens. Quamuis

Me-

Mamaea in res filii augusti ipſiusque imperii non parum influxerit, hic tamen typus Abundantiae ex moneta filii monetariorum incuria depromtus fuerit, quod nobiliſſimam hanc feminam, cetera etiam poſt mortem laudatam, atque, vt plurimis videtur, Chriſtianam, communi ore nimiae parſimoniae accuſant hiſtorici. cf. Muſ. *Alb.* I. 48. II. 42. 66.

ABVNDANTIA AVG*uſti* mulier ſt. vtraque manu c. c. fundens n. Traiani.

- - Caracallae. *Mdb.* 285.

- - Elagabali. *Arſchot.* Tab. 55. n. 22.) *Mdb.* 310. ſq.) *Muſel.* Imp. 167. 7.) *Theup.* 232.

- - Alexand. Seu. *Mdb.* 322.

- - Gordiani Pii. *Harduin.* 829.) *Mdb.* 339. ſq.) *Muſel.* 196. 1.) *Theup.* 612.) *Pembrok* III. 56, 7.

- - Traian. Dec. *Band.* I. 3. 4. 27.) *Mdb.* 352. ſq.) *Vaill.* Pr. II. 321.) *Theup.* 251.

- - Etruſci *Band.* I. 30.

- - Gallieni *Band.* I. 156. 211.) *Hard.* 848.) *Mdb.* 372.) *Muſel.* 222. 6.) *Vaill.* Pr. II. 350.) *Theup.* 259.

- - Saloninae. *Band.* I. 250.

- - Victorini Sen. *Band.* I. 322.) *Mdb.* 398.

- - Tetrici Senioris. *Band.* I. 402.) *Vaill.* Pr. I. 221.

- - Probi. *Band.* I. 445. 456. 488) *Mediob.* 413.) *Vaill.* Pr. I. 233.) *Muſel.* Suppl. 46. 9.

- - Cari. *Band.* I. 500. 503. 508.) *Mdb.* 419.) *Muſel.* 236. 7.) *Vaill.* Pr. I. 238.) *Theup.* 304.

ABVNDANTIA AVGG. (*Auguſtorum.*) n. Balbin. *Mdb.* 333.

- - Numeriani. *Band.* I. 524.) *Mdb.* 421.

- - Carini. *Band.* I. 526.) *Vaill.* Pr. III. 44.

- - Diocletiani. *Vaill.* Pr. I. 251.

- - Val. Maxim. *Eckb.* II. 425.

- - Gal. Max. *Band.* II. 81.) *Mdb.* 432.

ABVNDANTIA AVGG. ET CAESS. NN. (*Auguſtorum Et Caeſarum Noſtrorum.*) Val. Maxim. *Band.* II. 67.) *Vaill.* Pr. I. 255.

ABVNDANTIA AVG. N. (*Auguſti Noſtri*) Dea ſt. vtraque manu e cornucopiae numos fundens. Æ. Probi. *Band.* I. 456.) *Beger.* Th. Br. II. 768.) *Harduin* 871.) *Mdb.* 413.) *Muſel.* Addend. Tb. 11. n. 3.

ABVNDANTIA PERPETVA P. P. S. C. Congius papauere et ſpicis plenus. n. Traiani *Mdb.* 149.

ABVNDANTIA TEMPORVM. Salonia ſedens, adſiſtentibus hinc, et inde ad latera deabus, vt quidem videtur Abundantia et Felicitate, et tribus puerulis; *al.* Eadem tribus puerulis coram ſe ſtantibus numos ex cornucop., quod in gremio geſtat, effundit, pone fig. mul. ſt. d. extendens, poſt ſellam fig. militaris. Æ. Saloninae. *Band.* III. 241.) *Vaill.* Pr. III. 207. ſq.) Muſ. *Alban.* II. 55.

AB VRI. *Aburius* nomen Aburiae gentis, quae

ABVRIA gens, vt opinatus eſt *Vaillantius*, plebeia. Vnus *Liuius* L. XLI. et XLII. fecit mentionem, ſed in multis illius exemplaribus *Amburius* male legitur. Gentiſe nomen ab aburendo, voce vetuſta deductum, *Morellio* videtur, vt *Geminus* cognomen, quod vno partu cum fratre editus ſit Marcus et Caius, qui ambo variis temporibus tribuni plebis fuere. — In Æ numis

mis hinc caput Romae galeatum, inde quadrigae, in quibus modo Sol, modo Mars. Solis quidem Symbolo capite radiato, d. flagrum, ad gentile ſuum nomen, ab aburendo deductum, *Aburius* adludit. Mars d. tropaeum, ſ. haſtam. — In Æ vel caput Herculis in rictu leonis ſignatum, vel Mercurii petaſatum cum caduceo.)(Prora nauis. — Epigraphe ſunt M. ABVRI. M̃F. GEM. *Marcus Aburius, Marci Filius Geminus;* C. ABVRI. GEM. In omnibus litterae AB et VR ſunt nexu iunctae.

ΑΒΥ. ΑΒΥΔΗ. ΑΒΥΔΗΝ. Ἀβυδηνῶν, *Abydenorum.*

ABYDVS, Gr. Ἄβυδος, nota Troadis vel Myſiae vrbs maritima, cui in aduerſo Europae littore Seſtus obiicitur. Hiſtoria ab Ouidio, Muſaeo et aliis commemorata Leandri et Heronis, quae in excelſa turri cernitur, Leandro inter procellas luctante, deosque rogante. Ouid. L. I. Triſt. eleg. 9. Seſton Abydena ſeparat vrbe fretum. — Helleſpontus, inquit Plin. L. 4. ſeptem ſtadiis Europam ab Aſia diuidens, quatuor illic inter ſe vrbes habet contrarias; in Europa Callipolin et Seſton, in Aſia Lampſacum et Abydon. Nunc illic maritima Turcarum praeſidia gemina in arce excubant, quae vulgato nomine *Dardanellae* vocantur. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 43. — Abydeni numos ſub archontibus cudebant, vt coloni Mileſiorum. In eorum *autonomis* 1. perſona exerta lingua ſerpentibus horrens.)(A. Ἀβυδηνῶν. Ancora, in area piſciculus, AR. 3. *Eckhel.* Num. Vet. Tab. XI. n. 18. — 2. Perſona modeſto ore.)(Eadem auerſa, in area apis. AR. 3. *Eckhel.* ib. n. 19. Similes edidit *Pellerin* Rec. T. II. p. 60, in quibus tamen ſerpentes abſunt. Vtrouis [illegible] caput pro larua ſeu perſona [illegible]endum, vti et laruae in numis [illegible] Plotiae iam cum, iam ſine anguibus finguntur. — 3. Caput Dianae cum arcu et pharetra ad humeros.)(ΑΒΥΔΗΝΩΝ ΦΙΛΙΣΚΟΥ *Abydenorum ſub Philiſco.* Aquil alis expanſis, in vnguibus fulmen ante quam vua, in laurea. AR. 1 Muſ. *Theupol.* p. 1243. — — Ant M. Aurelium nullus vrbis huius cum Imperatoris capite reperitur numus praeter Æ 3. Auguſti, ab *Eckhel* Num. Vet. Tb. XI. n. 20. vulgatum: ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput Auguſti nudum.)(ΑΒΥ. Lyra, ad Apollini cultum pertinens. Similis, ſed ſin partis aduerſae mentione, editu eſt ab *Hauercampio* Theſ. Morell T. I. p. 410. Ceteri ſub M. Aurelio, L. Vero, Commodo, Seuero Caracalla, Maeſa, Alexandro, Mamaea percuſſi, ſunt inſcripti: ΑΒΥ ΔΗ. ΑΒΥΔΗΝ. et ΑΒΥΔΗΝΩΝ con *Vaillantii* Num. Gr.) *Eckhel.* Catal Vind. P. I. p. 161.) *Froelich* 4 Tent. p. 218.) *Cim. Vindob.* p. II p. XIII. — Typi poſticae. Cybel vecta leone, ſ. ſceptrum. Commodi. — Diana Epheſia in templo 6 col. L. Veri. — Diana venatrix i curru 2. ceruorum. Caracallae. – Fortuna ſt. d. temonem, ſ. c. c. Iul Maeſae. — Fortuna inſidens rupibus quibus ſiniſtra inſiſtit, d. temonem tenet. Seueri Maeſae, Mamaeae. - Leander natans in vndis, Hero e aduerſo in vertice turris, Cupidin per aera volitante cum face. Seueri, Caracallae, Alexandri Seu. - Mulier ſtolata ſedet, d. baculum ſ. c. c. Iul. Mamaeae. — Neptunu ſt. pede ſ. ſaxo impoſito, d. tridentem, ſ. delph. M. Aurelii. — Nauis cum remigibus. Commod *Froelich* 4. Tent. p. 217. — Naue binae, in quarum vna tres milite confligentes, in littore ſpecula, i qua figura tuba canens. Æ. max mod. Caracallae. *Cim. Vindob.* I II. p. XIII. — Duae naues in prior tres, in altera duae fig. militares. Æ max. Alex. Seu. *Vaillant.* Gr.

ΑΒΥΔΗΝΩΝ loco ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ. vid ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ.

AC. *Acceptae.* A POP. FRVG. C. a *Populo Fruges Acceptae.* n. omitiani.

AC. *Acilius*, nomen gentis Aciae. M. AC. CANDIDO IIVIR. OR. *al.* GEN. COL. COR. *Marco Acilio Candido Duumuiro Corinthi. — Genio Coloniae Corinthi.*

AC. loco AVG. *Augusti.* HILAITAS AC. n. Tetrici Senioris. *aill.* praeſt. I. 222.

AC. in area n. Aureliani. v. *itterae.*

A. C. Abſoluo, Condemno in Caſſiae gentis. v. *Lex Tabellria.*

ACACIA ſpina eſt Aegyptiaca, canda et nigra, fructum ferens in ſiliqua, leguminum modo, quam oſcorides in Ponto Cappadociae naſci tradit L. 1. c. 115. cf. *heophraſt.* L. 4. hiſt. 3. — Dele *Acacia* virtus eſt, quae aliena a malitia. *Suidas* ideo: Ἀκακία ἀγαθωσύνη καὶ ἡ ἰατρικὴ βοτάνη. Cic. fin. L. 5. c. 87. — In numis currens, curam ſalutis ciuium detat. — Maximil. Wilhelm *Reinrd* Abhandlung von dem Baume *acia* oder dem Schotendorne. rlsruhe. 1766. 8.

A. CAE. *Aulus Caecina*, praenen et cognomen, in numo apud *finum.*

AC AET. *Ac Aeternae.* PACI B. PERP. AC AET. *Paci Orbis Perpetuae Ac Aeternae*; vel te: *Paci Orbis Perpetuum Ante ſtra Erexit Tropaeum.*

ACANTHVS, Macedoniae vrbs, us numi antiquiſſimi auerſam gauit *Barthelemyus* in Palaeogr. miſm. cf. Mem. des bel. Let. T. — Quadratum, an hortum Ali quatuor iugerum indicet? *mann* p. 116.

ACARNANIA Epiri pars. v. *Actium, Alyzia, Anactorium, Argos, Amphilochium, Heraclea, Leucas, Oeniadae, Thyreum.* vid. ΑΚΑΡΝΑΝΩΝ.

ACCA LAVRENTIA. v. *Laurentia.*

ACCI, vrbs Hiſpaniae Tarraconenſis, colonia a Iul. Caeſare deducta, de qua *Plin.* L. III. c. 3.) *Cellar.* Not. orb. Ant. I. 107. nunc *Cadix* in Granadenſi regno. — COL. ACCI. vel COLON. ACC. *Colonia Accitana.* — COL. GEM. ACCI. *Colonia Gemella Accitana.* — C. I. G. A. vel C. I. G. ACCI. vel COL. IVL. GEM. ACCI. *Colonia Iulia Gemella Accitana*, in n. Augusti, Tiberii, Caligulae. — Vnde *Gemella* dicta, vid. *Gemella.* — Ex legione III. et VI. colonos eo miſſos eſſe numi Auguſti, ac Tiberii apud *Vaillantium* comprobant.

A. CCXCIIII. *Annus* 294. C. I. F. S. A. CCXCIIII. *Colonia Iulia Felix Sinope, Anni* 294. *Froelich* Adpendiculae nouae ad Num. Colon. p. 62.

ACCENSVS ad conſulem homines priuatos acciebat. In proceſſu conſulum, in denariis L. Bruti expreſſo; praeit ſine faſcibus ante lictores, in medio horum conſul, qui eodem menſe faſces non habebat.

ACCIPITER, ſuper cuius caput flos loti. n. Alexandriae Aegypti.

ACCLAMATIO, qua vſus eſt erga Alexandrum Seu. Senatus: *Dii Te perpetuent!* Lampridio narrante, videtur n. Æ. eiusd. Alexandri adpoſita: PERPETVITATI AVG. apud *Vaill.* Pr. II. p. 283. Non enim occurrit in aliis principibus haec inſcriptio, et Alexandro peculiaris eſt.

ACCOLEIA gens, vt arbitratur *Vrſinus* Fam. Rom. p. 2. plebeia eſt, cuius nulla exſtat mentio, niſi in

in duabus antiquis inſcriptionibus, vbi ſcribitur ACCVLEIVS pro ACCOLEIVS, vt antiquitus *Agricula. Poplicula.* pro Agricola; Poplicola. Ant. *Auguſtin.* adſerit Dial. 4. Accoleiam eſſe dictam ab Accola, vicino ab accolendo, id eſt, iuxta habitando, vt accola Padi, qui iuxta Padum habet domum. LARISCOLVS eius cognomen ab abundantia laricis arboris, quae iuxta aedes erant. — P. ACCOLEIVS LARISCOLVS. Caput feminae.)(Tres nymphae in larices arbores mutatae. AR. *Vaill.* Num. Fam. I. p. 4.) *Hauercamp.* Theſ. Morell. p. 2.) Numophyl. *Schulz.* p. 72.

ACCVSATIVVS casus in vetere Romanorum pecunia raro, in Graecorum numis frequentius eſt expreſſus. Legitur GALLIENVM AVG P. R. *populus romanus* veneratur. *Triſtan.* III. p. 69.) *Patin.* Imp. p. 411.) *Vaill.* Pr. II. p. 378. — MARTEM PROPVGNATOREM. AR. et Æ Gordiani Pii. *Arſchot.* Tb. 57. n. 18.) *Erizo* 691.) *Harduin.* 829.) *Mdb.* 336.) *Muſel.* Imp. Tb. 190. 5. 6.) *Theup.* 244. 615. — In numis ab vrbibus, populisque Graecis in Impp. honorem cuſis ſubintelligitur τιμᾷ, *colit,* de vrbe, vel τιμῶσι de ciuibus. Sic ΤΙΒΕΡΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΣΕΒΑΣΤΟΝ in n. ſmyrn. de quo *Vaillant.* Num. Gr. p. 6. et Morell. Theſ. Imp. Tom. I. p. 624. In alio ſmyrnenſi ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝ, atque in auerſa parte ΓΑΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ, et in Auguſti numo ΚΑΙCΑΡΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ CΕΒΑCΤΟΝ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ, quem memorat etiam *Vaillant.* p. 5. et ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ p. 7. ΓΑΙΟΝ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΙ, p. 8. ΓΑΙΟΝ ΛΕΥΚΙΟΝ ΣΜΥΡΝΑΙΟΙ, ſc. *colunt.* — ΛΙΒΙΑΝ ΗΡΑΝ ΛΑΡΙΝΟC et ΙΟΥΛΙΑΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ apud *Morell.* Specim. Rei Numor. Tab. XX. p. 203. Ita etiam ΚΛΑΥΔΙΟΝ ΚΑΙCΑΡΑ ΑΙΖΑΝΙΤΑΙ, *Claudium Caeſarem Aezanitae* phrygiae. — ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑC ΚΑΙΣΑΡαϹ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝ ΚΑΙ ΟΥΗΡΟΝ, *Imperatores Caeſares* (M. Aurel.) *Antoninum Et* (L.) *Verum.* n. Nyſae Cariae. — ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΚΥΙΝ. ΔΕΚΙΟΝ ΤΡΑΙΑΝΟΝ, *Traianum Decium.* n. Adanae Ciliciae. — ΑΥΤ Κ. Π. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΝ. *Valerianum ſen.* n. Aezanitarum Phrygiae. — ΙΟΥΛΙΑΝ ΔΟΜΝΑΝ ΣΕΒ. *Iuliam Domnam Aug.* n. Adaneorum Cilic. — ΓΝ. ΚΟΡ. ΣΟΥΠΕΡΗΝ ΣΕ. *Gneam Corneliam Superam Auguſtam,* Valeriani Iun. vxorem venerantur Iulienſes. — ΘΗΣΕΑ ΝΙΚΑΙΕΩΝ, *Theſeum Nicaeenſium* vrbs colit. n. Caracallae. Atque id genus alia in Graecis numiſmatibus obuia. cf. *Falconer.* Inſcript. Athlet. p. 33.

ACE, Gr. Ἄκη, ab ἀκέομαι, *mederi,* ex Herculis fabula, quod ibidem ſanatus fuerit ex vlceribus, quae ex Lernaeae hydrae morſibus acceperat, vrbs phoeniciae, olim עכו, *Aco.* ſiue *Acco,* poſtmodum *Ptolemais* ab Aegyptio rege fuit adpellata, hodie *Acre,* vel *Acra. Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 405. Tandem colonia Romana facta eſt ſub Claudio. v. PTOL. — In eius numo ΑΚΑΙΩΝ inſcripto, caput Cereris; ipſa gradiens. — Singularem aeneum numum cum Phoenicia ad proram nauis inſcriptione vulgauit *Dutens* Explicat. in capite praefationis, de quo fuſius agit p. 84. ſeqq.

ACERRA Campaniae ad Clanium amnem, hodieque *Acerra. Straboni* Ἄχῤῥαι, incolae Acerrani. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 685. — *Acerras tres* ſtatuunt geographi; harum ignobiliores, quae ſitae erant in Vmbris, dictae *Plinio* L. III. c. 19. *Vatriae.* Aliae in Gallia Ciſalpina trans Padum, tertiae demum in Campania. Ex harum duabus poſtremis vtri vrbi adſignandi ſint numi Acerrarum nomine inſcripti, nonnihil dubitatum. *Mazochius* Saggi di Cort. T. III. p. 38. alios Acerris Gallicis, alios Campaniae tribuendos opinatur, ſed eruditis vix perſuaſerit. Nullam adhuc monetam vide-

re licuit, quam tuto cuipiam Galliae Ciſalpinae vrbi tribuere poſſis. Quare ſimiles numos omnes Campaniae inſerit *Eckhelius*, qui Num. Vet. Tab. 2. n. 6. edidit Æ 1. Caput in eo Iouis laureat. retro 4. globuli.)(AKEPV. litteris Oſcis et retrograde. Iupiter in citis quadrigis, d. vt videtur fulmen intentat, ſ. ſceptrum, Victoria pone habenas moderante, in area rurſum 4. globuli, et cornucopiae. Idem numus in incertis *Morellii* Num. Fam. Tab. 5. n. 7. editus, ſed epigraphe corrupta eſt. Quare eius commentator *Hauercampius* elicere nihil potuit, niſi forte Faleriae numum competere. Ex epigraphe AKERV adparet, vrbem, quae Graecis et Latinis dicta eſt *Acerra*, vel *Acerrae* ab Oſcis vocatam *Acerum*; vt, quae iisdem *Nuceria*, his *Nuferinum*; deeſtque M finale, quod et imitati ſunt Romani in numis gentis Plautiae et Aemiliae: PREINERNV. CAPTV. --- In alio ab *Eckhelio* ibid. n. 7. vulgato caput eſt Iouis laureatum, retro duo globuli.)(Eadem inſcriptio. Duae figurae ſtantes pallio poſt tergum defluo, quarum ſingulae d. bacillum elatum, ſ. porcam ſimul attinent, in area duo globuli. Æ 2. qui in variis quidem operibus editus exſtat, ſed aut ſiniſtre explicatus, aut certis indiciis, quadam ſui parte fuiſſe vitiatum. Primus edidit *Vaillantius* in fam. Seruilia n. 12. Verum inſcriptionem in inferiore ſegmento legit: M. SERV. et hinc in gentem *Seruiliam* perperam intulit. Eundem errorem errauit *Morellius*. At ſuboluit fraus *Hauercampio*, qui binis locis, in numis gentis Seruiliae, et Veturiae, numum, vt ab Eckhelio l. c. editus eſt, deſcribit, et inter Etruſcos refert, quin tamen vrbem proderet. Edidit ſubinde *Mazochius* Saggi di Cort. T. III. et recte quidem Acerris tribuit, ſed deeſt porca, quam figurae manibus tenent, et pro R. inuerſo K facit. --- De ritu ſacro, quem pars auerſa exhibet, quo nempe feciales caeſa feriebant foedera porca, Virg. Aen. L. VIII. v. 641. prolixe *Liuius* L. I. c. 24.

ACERRA in familiarum numis ad deos, vel ſacerdotium ſpectat.

AX. litteris nexu iunctis, X. vel AXAI. et AXAIΩN, *Achaeorum* reipublicae in Peloponneſo, quorum regio *Achaia* dicta, ſita erat inter mare Ionium ad occidentem, ſinum Corinthiacum ad ſeptemptrionem, Sicyoniam ad orientem, et Elidem, Arcadiamque ad meridem. *Cellar.* Not. Orb. Antiq. I. p. 948. ſeq. --- Ex *argento* paruo obuii, in quorum *antica* parte caput Iouis laur. et barbatum, cui in quibusdam additae ſunt epigraphes: ΘΕΑΑΜΩΝΟΣ. --- ΜΥΡΤΙΛΟΥ. --- ΠΑΝΔΙΩΝΟΣ.)(Corona laurea, in qua monogr. AX. Ἀχάιων, vel circumpoſitis litteris AXAI. --- AXAIΩN, vel tantum ad monogr. AIΩN. *al.* monogramma idem, deſuper pegaſus ſaliens; --- id. Achaeorum monogr. AX. cum ſiglis vrbium, infra fulmen, --- tridens, --- delphinus, --- caput galeatum; ſimulque Achaeorum epocham varii produnt. *Golz.* Graecia Tab. 9.) *Beger.* Th. Brand. I. p. 445.) *Haym.* Theſ. Brit. T. II. Tab. XII. p. 114.) *Magnan.* Miſcell. Num. Tom. III. Tab. 2. *Muſell.* Num. Pop. Tab. I. n. 1. 2.) Operae pretium exiſtimauit Sigſr. *Bayer.* Comm. Petrop. T. V. p. 361. ſeqq. hos magis vulgares Achaeorum numos diſcutere, et ſiglis eorum interpretandis laborare, cuſos nempe a Corinthiis, Naupliensibus, et Megalopolitanis; vel a Pharaeis, Mycenaeis, Tyriis Argolidis, etc. vt nempe Peloponneſii, aliaeue vicinae vrbes ad conuentum Achaicum ſe adplicabant. Vrbium, quibus Achaeorum reſpublica in Peloponneſo conſtabat, litterae, vel monogrammate connexae, vel initiales, in numis Achaeorum leguntur ſequentes: A. *Arginorum.* Δ. *Dymaeorum.* ΦΑ. *Pharaeorum.* H. *Eliorum.* K. *Cleonaeorum.*

M *Megalopolis.* ♀OP. *Corinthiorum.* MT♀. *Mycenaeorum.* N. *Nauplienſium.* TYP. *Tyriorum* Laconicae. Φ. *Phliuntiorum.* cf. *Bayer.* de Num. Achaeorum. — *Achaeorum* aera A. V. C. 474. A. C. 280. — De numis ex aere vid. ΑΧΑΙΩΝ.

ACHAEMENIDARUM imperium, ſiue regum Ponti, Boſpori, et Bithyniae hiſtoria ad fidem numiſmatum accommodata a Io. Foy *Vaillant.* Paris. 1725. 4.

ACHAEVS, Syriae rex. v. ΑΧΑΙΟΥ.

ACHAIA in Peloponneſo, inter prouincias populi Romani primo ab Auguſto relata, verum iam ſub Tiberio ad Caeſaris prouincias translata, cuius rector apud auctores et in reſcriptis principium *proconſul* eſt dictus. Quod etiam firmant Patrarum vrbis, Achaiae tum metropoleos, numi cum ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ ſeu *proconſulis* nomine. — Claudio Imperatori grata erat, ſed libertate a Veſpaſiano priuata, ipſi a Domitiano eſt reſtituta. Numos percuſſit prouincia Antinoo et L. Vero, quos *Vaill.* Num. Gr. recenſet. — Vetuſtiorem argenteam Achaeorum monetam in examen vocauit *Bayer.* Comment. Acad. Petrop. T. V. p. 372. ſeq. et ſolitarias in ea litteras eſſe initiales vrbium, in quibus cuſa foret, probare adniſus eſt, atque id denique obtinuit, quod omnes ii, qui eiusmodi litteris et ſiglis explicandis vltra omnem veri ſpeciem indulgent. Sic litteras ANΦA, quae in vno eodemque numo exiſtunt, vrbes *Argos, Nauplium, Pharaeos* indicare, atque vnum eundemque numum trium vrbium imperio ſignatum. Similes numos ab *Eckbel.* Cat. Muſ. Vind. P. I. p. 114. prolatis, ſolis litteris monogrammatum, et attributis diuerſos, ab vrbibus, quae ad foedus Achaicum pertinuere, cuſos exiſtimat *Bayerus.* At cur in numis aeneis, qui hanc Achaeorum vnionem loquuntur vrbis nomen plene ſemper perſcriptum eſt, et in iis vnius ſolum, non vero duarum aut etiam trium vrbium fit mentio? *Mycenarum* etiam nomen ex monogrammate hariolatur, eo tempore, quo foedus Achaicum coaluit, nihil praeter rudera reſtabat, neque vsquam a *Polybio,* qui multus eſt in texenda eius foederis hiſtoria memoratur. *Eckbel* Num. Vet. Tb. 8. duos attulit argenteos Achaeorum numos: ΚΑΛΛΙΠ... Caput Iouis laur.)(ΑΧ. in monogrammate, infra fulmen, in area tres ſiglae, omnia intra lauream — Idem caput Iouis laur.)(ſimile monogramma. ΠΑΓΑ Α. infra delphinus, omnia intra lauream. *Eckbel.* l. c. verius magiſtratuum nomina cenſet, ſuadente ſimili argenteo Aegienſium, in cuius auerſa magiſtratus ΑΡΙϹΤΟΔΑΜΟϹ integre ſcriptus continetur, quem Tb. 8. n. 7. producit. cf. *Golz.* Graecia Tb. 9.) *Beger.* Th. Br. I. 445. — Eiusdem prouinciae vrbes *Aegium, Corinthus, Patrae,* v. *ſuis locis.*

ACHAIA vrbs Syriae ex *Appiano* apud *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. 458. aliis geographis omnibus ignota, atque ab ipſo Alexandrino ſcriptore obiter ſolum indicata. Ad hanc *Haym.* Th. Br. II. Tb. 10. n. 2. p. 102. refert numum ex aere cum capite Cereris ſpicato; ſita enim vrbs ſolo fertili, et tritici feraciſſimo.)(ΑΚΑΙΩΝ. *Achaeorum.* Abundantia, fig. mul. ſt. cum ſceptro et cornucop. Aliter vero ſentit *Kbellius.* v. ΑΚΑΙΩΝ.

ACHAICVS agnomen ex praeclaris geſtis, ab Achaia nempe deuicta. L. MVMMI. ACHAICVS.

ΑΧΑΙΟΙϹ, *Achaeis* in Peloponneſo. Antinoi Æ max. mod. numus apud *Vaill.* Num. Gr. eſt inſcriptus: ΟΣΤΙΛΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ Ο ΙΕΡΕΥΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΝΟΟΥ, *Hoſtilius Marcellus Sacerdos Antinoi.* Caput

put Antinoi· nudum.)(ΤΟΙϹ ΑΧΑΙΟΙϹ ΑΝΕΘΗΚΕΝ, *Achatis Poſuit.* Mercurius ſt. nudus, d. ſtrophium, ſ. caduceum; ante eum Priapus in cippo. — *Al.* Mercurius Pegaſum tenet, ſ. caduceum. Æ. max. *Theup* p. 881. — *Al* epigr. ead.)(.... Templum pulcerrimum. Æ. max. *Theup.* ib. — *Al.* Antinous eques cum haſta. Æ 2. *Vaillant.*

ΑΧΑΙΟΥ, *Achaei.* Achaeus erat filius Andromachi, fratris Laodices, quae Seleuco II. regi Syriae nupſit; duxerat vxorem Laodicen, Mithridatis regis filiam. Cum factus eſſet omnium regum ac dynaſtarum cis Taurum potentiſſimus, tandem indigne proditus, membris mutilatus in crucem agitur. — Caput eius rictu leonis tectum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΧΑΙΟΥ, *Regis Achaei.* Aquila vnguibus coronam. Æ 3. *Froelich.* Not. Elem. 164. — Caput muliebre cincinnatum.)(*Ead. ep.* Aquila ſt. cum ramo iuxta alam. Æ. 3. Editus a *Froelich.* in praefat. ad edit. II. Annalium.

ΑΧΑΙΩΝ, *Achaeorum* vrbium ex *aere* numos *Haym.* Th. Brit. II. Tab. XII. n. 4. ad 8. protulit, plene ſcriptos ΑΧΑΙΩΝ cum addito ΑΝΤΙΓΟΝΕΩΝ, ΑΣΕΑΤΩΝ, ΜΕΣΣΑΝΙΩΝ, ΑΡΓΕΙΑΣ, ΚΑΡΙΝΟΙΩΝ, de quibus quinque fuſius ib. p. 115. ſeqq. vbi cenſet, vrbes populoſae in eis ſignatos acceſſiones fuiſſe, quibus Achaica reſpublica reliquae Peloponneſi detrimento creuit. v. *ſuis locis* — In ſingulorum Achaiorum Æ numorum *antica* parte Iupiter praeſtes gentis numen, quem *Homagyrium*, i. e. *Congregatoris in vnum*, non immerito eſſe contendit *Bayer.* Comm. Metrop. T. V. p. 366. Iſte Iupiter ſt. nudus d. victoriolam, ſ. haſtam. In numorum aliquo ad Iouis caput legitur ΑΡΓΕΙΑΣ, in alio, ΕΡΜΟΚΡΑΤΗΣ, *Hermocrates*, magiſtratus nomen.)(Mulier ſedens, d. externa, ſ. haſtam. An ſit Concordia ad vnionem populorum demonſtrandam, dubitat Haymii interpres l. c. p. 118. obſ. 7[illegible] cum haſta Concordiae attribu[illegible] eſſe non ſoleat. — *Inſcriptiones* ſunt: ΑΝΤΙΓΟΝΕΩΝ ΑΧΑΙΩΝ, *An[illegible]tigonenſium Achaeorum.* Tab. XI[illegible] n. 4. — ΑΣΕΑΤΩΝ ΑΧΑΙΩΝ, *Aſ[illegible]tarum Achaeorum.* XII. n. 5. — ΜΕΣΣΑΝΙΟΝ ΑΧΑΙΩΝ, *Meſſanenſium Achaeorum.* XII. n. 6. p. 117. — ΑΡΓΕΙΑΣ ΑΧΑΙΩΝ, *Argeas Achaeorum* n. 7. p. 118. obſ. 73. — ΚΑ[illegible]ΡΙΝΟΙΩΝ ΑΧΑΙΩΝ, *Carinaeorum Achaeorum.* n. 8. p. 117. obſ. 72. — praeterea *Harduin.* p. 57. edit. fo[illegible] numiſma M. Aurelii profert, in c[illegible]ius)(amazon eques cum bipen[illegible] in humero, atque haec inſcriptio ΕΥΜΕΝΕΩΝ ΑΧΑΙΩΝ, *Eumenenſium Achaeorum* — ΣΤΡ. Μ. ΑΥΡ ΔΙ[illegible]ΔΩΡΟΥ ΜΗΝΟΦ. ΑΧΑΙΩΝ, *Praet[illegible] M. Aurelio Diodoro Menophanis [illegible] Achaeorum.* Hercules nudus ſt. [illegible] claue inſiſtit, ſ. ſpolia leonis. Æ [illegible] L. Veri. *Vaill.* Numiſm. Gr. — A[illegible]dit *Eckhel* Num. Vet. Tab. 8. n. [illegible] p. 116. ex aere 3. formae: ΑΧΑΙ[illegible] ΚΑΛΛΙΣΤΑΤΑ. Ceres ſedens, d. c[illegible]ronam protendit, ſ. haſtam.)(ΑΝ[illegible]ΤΑΝΔΡΟΣ. Iupiter nudus ſt. d. [illegible] ctoriolam, ſ. haſtam. Id ſingul[illegible] habet numus, quod gentem ſol[illegible] pandit diſſimulato vrbis nomine, [illegible] bina magiſtratuum nomina, in re[illegible] in vnum ΑΝΤΑΝΔΡΟΣ, alterum [illegible] gignendi caſu Dorice flexo ΚΑΛΛ[illegible]ΣΤΑΤΑ, vt in Apolloniatarum [illegible] Dyrrhachenorum numis. Cerere[illegible] vt credat editor, perſuadent nu[illegible] nonnulli apud *Haymium*, et Teg[illegible]tarum apud *Pellerin.* Rec. I. p. 1[illegible] in quibus ea figura ſpicas pro c[illegible]rona oſtentat, certiſſimum eius d[illegible] attributum.

ACHELOUS fluuius Acar[illegible]niam ab Aetolia ſeparat, et Ach[illegible]loo nihil frequentius in Acarnanu[illegible] Aeniadarum, Thyrei, atque ext[illegible] Acarnaniam in aere Ambraciae. R[illegible]gis enim aquarum, vt ſe ipſe a[illegible] *Ouidium* vocat, ſumma reueren[illegible] tenuit cunctos populos, qui ei c[illegible]cumfuſi erant; quae res non in[illegible]lens videbitur iis, quibus cogni[illegible]

eſt inſana veterum erga fluuios religio. In vetuſtis Acarnanum et Ambraciotarum numis cum taurino cornu depictus cernitur, quod cum fructibus impleuerunt Naiades *Spanb.* I. 395. — Cum cornibus et taurina fronte, non Minotauri caput, in n. Acarnaniae *Pembrokiano* P. 2. Tb. 2. n. 8. qualis recenſetur etiam in muſ. *Theupoli* p. 1244. ſed cum alio nomine proprio ad caput Acheloi. — Idem fluuii caput cornutum et barbatum in n. Oeniadarum Acarnaniae apud *Doruill.* Sicul. Tb. XI. n. 1. 2. de quibus *Burmann.* ad Doruill. p. 387. ſeq. — Imberbe autem et cornutum conſpicitur in n. Thyrei Acarnaniae et Anactorii apud *Neumann.* Tb. 6. n. 6. — Sic Acheloo ingens nominis fuit fama, cultusque longe maximus ex infauſta illa, ſed celebri cum Hercule pugna, quam ipſe adeo eleganter decantat ore *Ouidii* Metamorph. L. IX. v. 80. ſeq. Depingitur illa Acheloi et Herculis lucta in numo Hadrianopolitarum ſub Gordiano Pio percuſſo, quem exhibet *Errizzo* p. 503. et *Hauercamp.* Num. Contorniat. n. 44. p. 107. cui ſimilis alter eiusdem eſt Gordiani, quem profert *Choulius*, vbi de Hercule agit, et repetit *Montfaucon.* Tb. 127. n. 5. ſed qui vtrobique male legitur. Scribitur enim epigraphe: ΟΤΛΠΙΑΝΟΝ ΑΓΛΙΑΛΕΙΝ, cum ita ſit concipienda: ΟΤΛΠΙΑΝΩΝ ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ, vt rectius legit *Vaillant.* Num. Imp. Gr. p. 148. *Anchiale* enim vrbs eſt Thraciae, ab Vlpiano Traiano cognomen adepta.

ACHERONTIA Bruttiae vrbs ſita haud procul ab ora maris Tyrrheni, ad Acherontem fluuium. Quo autem hodie vocabulo donetur, incertum eſt. — Graece ΑΧΕΡΟΝΤΑΝ inſcripti ſunt *Acherontanorum*, ſeu *Acherontinorum* numi; at *Froelich.* Not. Elem. Num. p. 70. et *Zacharia* Inſt. Antiq. Num. p. 352. minus bene ſcripſerunt ΑΧΕΡΟΝΤΑΝ. — a) ex aere medio ſunt eximiae raritatis. Caput Iouis laur. et barb. c. ep. ΑΧΕΡΩΝΤΑΝ.)(Eques d. haſtam, ſupplantans proſtratum, quem haſta petiuit, infra iacente ſcuto, in imo exergo ΝΙΚΙΑΣ. — *Al.* Caput Apolinis laur. addito populi nomine ſolito.)(Idem typus. *Magnan.* Brutt. Num. Tb. 85. p. 10.) *Ejusd.* Miſcell. Tom. III. Tb. 3. — b) ex aere paruo eximiae pariter raritatis. Caput muliebre cum inauri, adſcripta populi denominatione.)(Caper recubans cum eodem nomine populi ΑΧΕΡΩΝΤΑΝ. *Magnan.* Brutt. Tb. 86.) *Ej.* Miſcell. III. Tb. 4.

ACHILL. DESIDEREVS legit *Bandur.* II. p. 544. et *Hauercamp.* Num. Contorn. n. 54. p. 119. in Honorii numo, quem paullo aliter legebat *Spanhem.* et *Mediobarb.* dum Spanhemium exſcribit et Chriſtinae reginae numum laudat c. ep. ACHILLES SIDEREVS.

ACHILLEVS Diocletiani aetate in Aegypto tyrannus. Eum apud Aegypti Alexandriam dominationis induiſſe, refert *Victor Schotti* de Caeſarib. c. 39. — *Golzius* et *Occo* numorum epigraphen vulgarunt: L. vel LEPIDVS ACHILLEVS AVG. — De numorum Graecorum cum ΑΤΤ. et ΣΕΒ. *Imperatoris*, et et *Augusti* titulis apud Golzium fide minus ambigere videntur antiquarii. Aperte eius numi Alexandriae percuſſi eum per ſexennium in ea prouincia imperium tenuiſſe indicant. Diocletianus Alexandriam per octo menſes obſidionis cepit, et Achilleo An. Chr. 293. interfecto, Aegyptum populo Romano reſtituit.

ACHILLIS (ſic) PENTESILEAE. *Achilles* armatus *Penthesileam* interficit. Quadrigae cum palmis quatuor equorum capitibus adpenſis, auriga legionarii militis armatura munitus, aperto capite, d. flagrum, ſ. palmam, ſub equis duae figurae proculcatae. In anteriore parte DIVO TRAIANO AVGVSTO,

STO, *alii* PARTH. AVG. PATRI. *Mediob.* p. 164.) *Hauercamp.* Num. Contorn. p. 145.

ΑΧΙΜΗΤΟΣ ΑΧΙΜΗΤΟΥ retento patris nomine. n. Smyrnaeor.

ACIDIN. *Acidinus*, cognomen Manlii, de quo *Auguſtinus*: ἀκιδνὸς Graecis imbecillum ſignificat ac tenuem; niſi forte ab *acido*, Acidinus. — L. MANL. ACIDIN. — An Manlii Acidini diſquirit *Spanhem.* II. p. 34.

AC. IIVIR. *Acilio Duumuiro.*

ACIL. vel ACILI. *Acilius* nomen gentis Aciliae, vt et tyranni in Illyria, Manii Acilii Aureoli. v. ACILIVS. — M'. ACILI. IIVIR. COR. *Manii Acilii Duumuiri Corinthi. Liebe* Goth. Num. p. 417. Quis iſte Acilius in Corinthi moneta? cf. *Galland.* Epiſt. ad Morell. p. 366.) *Morell.* Theſ. Fam. p. 639.

ACILIA gens ex veterum ſcriptorum auctoritate plebeia vetuſtiſſima. Corrupte multis in locis *Atilia* pro *Acilia* ſcriptum reperitur. *Vaillantius.* Acilios a Graeco verbo ἀκέομαι, vel Ionice ἀκεῖομαι, id eſt, *ſano*, quemadmodum Aemilii ἀπὸ τῆς αἱμυλίας, a feſtiuitate, vt *Plutarchus* inquit, gentis nomen traxiſſe putat, de qua deriuatione *Beyer.* Theſ. Br. III. p. 530.) *Morell.* Epiſt. ad Perizon. p. 4.) *Spanh.* II. p. 14. ſeq. — Ex ea in numis duo tantum reperiuntur cognomina, *Glabrio* nempe, et *Balbus* Glabriones dicti ſunt, qui corpus glabrum, et pilis nudum habent; Balbi vero, qui vitio linguae non bene poſſunt exprimere verba. Praenomen huius gentis erat *Manius.* — Aeſculapium, Salutem, et Valetudinem conſignauit gens illa in denariis; in aereis vero caput Iani bifrontis, Aeſculapii, Herculis etc. *Morell* Theſ Fam. p. 5. ſq 481. ſq. 638 ſeq) *Vaillant.* Fam. Tab. I. II.) *Schulz.* Numophyl. p. 73. et 304.) *Ej.* Compend. Hiſt. Medic. *Muſel.* Add. Tab. 13. n. 1. — De ſingulari numo c. ep. M. ACILIVS IIIVIR. VALETV. vid. VALETV.

ACILIVM in Italia, Plinii *Acelum*, Ptolomaei Ἄκελον, vulgo nunc *Acolo*, ſiue *Aſolo*. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I 560. — Apud *Pellerin.* AKI.

ACILIVS nomen Aciliae gentis. M. ACILIVS GLABRIO PROCOS apud *Morell.* — PROPR. apud *Patinum.* — IIIVIR VALETV. cum ſimulacro valetudinis d. ſerpentem, ſ. columnae innixa. *Liebe* Gotth Num. p. 229. — M. ACILIO IIVIR. COR. *Morell.* Fam. p. 639.

ACILIVS tyrannus in Illyria, cuius numi a *Golzio* prolati RRR. c ep. IMP. C. M. ACIL. AVREOLVS P. FEL. AVG. *Imperator Caeſ. Manius Acilius Aureolus Pius Felix Auguſtus.*

ACISCVL. vel ACISCVLVS gentis Valeriae cognomen, a martello acuminato reperto, vt praeferunt numi, vel inſtrumento fabrili potius, quo ſaxa caedebantur in latomiis. *Acius* a voce Graeca ἀκὶς dictus eſt, et diminutiuum inde factum Aciſculus. In veteri gloſſario Aciſculus Λατόμος redditur. Male idem cognomen a *Carrera* Monum. Catan. L. III. c. 18. ad Acin fluuium refertur quaſi *paruus Acis.* — L. VALERIVS ACISVCVLVS. *Morell.* Theſ. Fam. p. 424. *Spanh.* II. 44. 76. 170.) *Vaill.* Fam. II. 493.

ACISCVLVS malleo ſimile latomorum inſtrumentum, cuius alterum caput in mucronem deſinit, in denariis g. Valeriae ad cognominis ACISCVLI originem percuſſus eſt.

A. CLAVD. CENSORINVS AVG. *Appius Claudius Cenſorinus Auguſtus*, apud *Golz.* et *Triſtan.*

Acmonia, Gr. Ἀκμονία, vrbs Phrygiae maioris verſus montem Sipy-

Sipylum. *Ptolem.* L. V. c. 11.) *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 131. — Cap. gal.)(ΑΚΜΟΝ... ΤΙΜΟΘΕΟ... ΜΗΤΡΟ... *Acmonenſium Sub Timotheo* . . Archontes vrbis erant magiſtratus, qui ſaepe nomina ſine titulo adponebant in eius nummis. Aquila alis expanſis, in vnguibus fulmen, hinc inde aſtrum. — Æ 2. *Theup.* p. 1244. — Caput iuuenile diad. ΙΕΡΟC ΔΗΜΟC.)(Hercules nudus ſt. d. clauae innixa. ΑΚΜΟΝΕΩΝ. Æ. Muſ. *Pembrok.* p. 2. Tb. 2. n. 12. — Haec ob diuerſos, quos plurimis Auguſtis et Caeſaribus, Germanico, Caligulae, Agrippinae Claudii, Neroni, Hadriano, M. Aurelio, Commodo, Sept. Seuero, Iul. Domnae, Caracallae, Plautillae, Alex. Seuero, Gordiano Pio, Otaciliae, Seuero, Treb. Gallo nummos gentili eius nomine ΑΚΜΟΝΕΩΝ percuſſit, non pauci nominis fuiſſe videtur. Neocora facta eſt a Philippo. v. ΑΚΜΟΝΕΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. — Huius oppidi monetam inter ſuas mediae formae Agrippinae Neronis matri inſcriptam producit *Patin.* p. 85. ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ, *Agrippinam Auguſtam*, huius caput ante quod duae ſpicae, papauere intermedio.)(ΕΠΙ ΣΕΡΟΤΕΝΟΥ *Patino*, (at *Vaillantio* ΣΕΡΟΥΙΝΙΟΥ) ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΑΣ ΣΕΟΥΗΡΑΣ ΑΚΜΟΝΕΩΝ, *ſub Serotene* (*Serotinio*) *Capitone Et Iulia Seuera*, *Acmonenſium.* Diana venatrix, pro pedibus ceruus et nympha caput cerui gerens. Æ 3. Verum errauerit et *Patinus* et *Vaillantius*, qui eodem omnino modo Num. Gr. p. 15. et Adpend. Tb. 2. n. 10. hoc numiſma retulit. Alind vero viſum fuit *Harduino* Pop. et Vrb. p. 23. qui legendum contendit: ΕΠΙ ΣΕΡΟΥΙΛΙΟΥ ΚΑΙΠΙΩΝΟΣ etc. *Sub Seruilio Caepione.* Vtriusque antiquarii lapſum clariſſime redarguit *Haymius*, qui Theſ. Br. II. Tb. 28. n. 11. cum iisdem magiſtratuis nominibus *Neronis* edidit ex aere numum: ΝΕΡΩΝ CΕΒΑCΤΟC ΑΚΜΟΝΕΙC, *Nero Auguſtus, Acmonenſes.* Neronis laur. caput.)(CΕΡΟΥΗΝΙΟΥ ΚΑΠΙΤΩΝΟC ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΑC CΕΟΥΗΡΑC, *Seruenio Capitone, Et Iulia Seuera.* Iupiter ſedens cum haſta et patera; hactenus in huius officinae monetis non obſeruatur typus. — ΚΑ. Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΙ . . . . . Cap. M. Aurelii laur.)(ΑΚΜΟΝΕΩΝ. mulier ſt. d. elata. Æ 3. *Theup.* p. 898. — ΕΠΙ ΦΛ. ΠΡΕΙCΚΟΥ ΑΡΧ. ΤΟ Β. ΑΚΜΟΝΕΩΝ, *Sub Flauio Priſco Archonte Iterum.* Imp. equitans verſus duas feminas ſtantes, ſuperuolitat aquila; in imo fluuius muliebri habitu decumbit. Æ 1. Sept. Seu. *Vaill.* Gr. — ΑΚΜΟΝΕΩΝ. Pallas galeata ſt. d. victoriol. ſ. haſt. Æ. 3. Iul Domnae. *Vaill.* Gr. — ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Cap. *Caracallae* barb. et laur.)(ΑΚΜΟΝΕΩΝ. Iouis ſedentis typus. Æ. *Haym.* II Tb 40. n 5. — ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Eiusd. *Caracallae* cap. laur.)(ΑΚΜΟΝΕΩΝ. Bacchus, in ea regione vini feracitatem denotans, nudus ſt. d. canthar. ſ. thyrſum, pro pedibus tigris. Æ 2. Editus in *Cim. Vind.* p. CXVII. — ΕΠ. ΑΡΧ. ΦΛ. ΠΡΕΙCΚΟΥ ΑΚΜΟΝΕΩΝ, *Sub Archonte Flauio Priſco.* Mulier ſedens, d. capiti admouet. Æ 3. Plautillae. *Vaill.* Gr. — ΑΚΜΟΝΕΩΝ. Aeſculapius ſt. ſine baculo Æ 2. Alex. Seu. — *Al.* d. innixa baculo, cui ſerpens inuolutus, addito populi nomine. Æ 1. Gord. Pii. — *Al.* Mercurius ſt. chlamydatus, d. crumenam, ſ. caduceum, pro pedibus aries. Æ 2. Eiusd. *Vaill.* Gr. — *Al.* Fig. ſt d. ad caput attollit. Æ. Eiusd. Gord. *Arrigoni* Tb. 11. n. 173.) *Geſn.* Tb. 186. n. 63.) *Muſel.* Suppl. Tb. 34. n. 3. — ΑΚΜΟΝΕΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Acmonenſium Neocororum* ſub Philippo. Minerua ſedens, d. palladium, ſ. haſt. ad pedes clipeus. Æ 1. Otacil. *Vaill.* Gr. — ΑΥΤ. Κ. Γ. ΟΥΙΒ. ΤΡΕΒ. ΓΑΛΛΟC, *Imp. Caeſ. Caius Vibius Trebon. Gallus.* Caput eius radiat. ad pectus cum paludamento.)(ΑΚΜΟΝΕΩΝ. Bacchus ſt. ſeminudus d. canthar. ſ. thyrſ. pro pedibus panthera. Æ 2. *Bandur.* I. p. 72.) *Vaill.* Gr.

ACON. Subſignatio numi Gratiani. In aliis CONA. *al* CONSA. *Conſtantinopoli.* A. nota monetarii. *Leibnit.* diſſ. de n. Gratiani.

Acrae, Gr. Ἄκρα. *Stephanus* in Ἄκρα decem huius nominis vrbes numerat; Tertia, inquit, eſt opus Syracuſanorum. Syracuſanos Acras condidiſſe LXX. annis poſt ipſarum Syracuſanorum exordium auctor eſt Thucydides Hiſtor. L. V. c. 5. Ciuitatis ſitus non longe fuit ab ipſis Syracuſis prope hodiernum *Paluzzolo*, de quo vberius *Amicus* Lex. Topogr. Sicil. Vol. I. p. 17.) *Cellar.* Orb. Antiq. I. p. 809. --- Numum Acrenſium cum Cereris capite ariſtis frumenti coronato.)(A ☧ AI-ΩN loco AKPAIΩN, colligatis K et P. Ceres ipſa vtraque manu taedas gerens. Æ 3. qui eſt in *Torremuzzae* Sicil. Num. Tab. II primus protulit *Haymius* Th. Br. p. 2. Tb. 10. n. 2. et quia legit in eo AKAIΩN, ad *Achaiam* Syriae vrbem retulit; felicius tamen *Pellerin.* Rec. III. p. 98. litterarum KP nexum reſpiciens, *Acris*, quae fuerunt in Sicilia, eum reſtituit. --- Cererem poſt Proſerpinae raptum faces ad Aetnae ignes accendiſſe, diuque terras luſtraſſe, quaerens filiam, fabulati ſunt poetae. --- De rhomboica figura ◇ vid. Ω.

ACRAEVS Iouis cognomen in n. Smyrnaeorum. *Spon.* Miſcell. Antiq. p. 74. vid. AKPAIOC.

ACRASVS ignoti ſitus, et prope etiam nominis vrbs, cuius nomen apud geographorum neminem adnotatum reperitur; numi ſolum eius mentionem faciunt. In Notitiis Eccleſiaſticis ὁ Ἀκράσου, et Ἀκρασσοῦ, *Acraſi Epiſcopus*, in *Lydia* nominatur. *Patin.* Num. aer. med. p. 226. in Seuero ſcripſit, multas huius nominis eſſe vrbes; poterat poſt primum lapſum, quo gentile Ἀκρασιωτῶν ab AKPA deriuauit ita ſcribere *Patinus*, huius enim nominis vrbes decem commemorat *Stephanus*. In Lybia alia, alia in Phrygia ex *Begeri* Th. Br. III. p. 97. ſententia fuit *Acraſus*, quod vero negat *Mediobarb.* in Epiſt. de numo Seueri Graeco AKPACIΩTΩN inſcripto, quae in *Memor. Triuult.* 1705 Ianuar. p. 29. ſq. et apud *Wolteretk.* Elect. Num. p. 142 ſq. --- *Triſtanus* et *Patinus* contendunt, illud AKPACIΩTΩN vocabulum in n. Seueri de vrbe *Acra* in Iſthmo paludum Maeoticarum ſita, intelligendum eſſe. --- Forte in *Lydia* ad Ioniae fines haud procul Epheſo, cuius tutelarem deam Acroſiatarum numi ab *Harduino*, *Vaillantio* et *Froelichio* prolati, repraeſentant. Exemplo plurimarum Aſiae ciuitatum Acraſus deos vrbium vicinarum eodem adfecit cultu atque honore, quo propria numina proſequebatur. Sic in numis Seueri, Getae, Paulae, et Alexandri ſignum Dianae Epheſiae eſt ſignatum, cui praeterea in n. Commodi adſtat Fortuna; Minerua galeata ſt. d. ramum oleae, ſ. haſt. puram in n. Getae; Aeſculapius ſt. in n. Seueri et Plautillae; Cybele bigis leonum vecta in n. Alex. Seu. ab *Haymio* Th. Br. II. Tb. 43. n. 5. exhibito, aliquid nouitatis habet; Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam in autonomo *Pembrokiano* p. 2. Tb. 3. n 4. In aliis autonomis apud *Haymium* II. Tb. 10. n. 4. 5. caelatis vel caput Herculis barbatum eſt expreſſum.)(Teleſphorus ſt. cum populi nomine; vel caput gal. Palladis)(Leo gradiens addita populi denominatione ſolita. Pallas, Leo et Herculis caput *Haymio* perſuadent, Acraſiotas Macedoniae fuiſſe originis. Ciuitati praetores praefuiſſe, ex *Vaillantio* diſcimus. Numos percuſſit Commodo, Sept. Seuero, Plautillae, Getae, Elagabalo, Paulae, Alex. Seuero. vid. AKPACIΩTΩN.

Acrocorinthus, rupes ſupra quam templum in n. Corinth. viſitur, ſtadiorum trium et dimidiati altitudine ad perpendiculum, ſub cuius radice in plano, inſtar menſae, iacet vrbs *Corinthus*. Mons ille moenibus olim

olim circumdatus, arcis vſum praebuit. In eius aditu templum Veneri vel Soli dicatum eſt, quod in n. Corinth. exhibetur.

ACROSTOLIVM et ACROTERIVM, vtrumque a faſtigio ſic dicitur, eſtque genus ornamenti nautici in prora, ſimilitudine alae effictum, quod victae naui detractum, et in victrice erectum, victoriae ſignum eſt Sed extra hunc caſum, quando acroſtolium non eſt ſpolium ab hoſte captum, ſed ſimplex nauis ornamentum, tunc acroſtolium eſt ſymbolum rei naualis florentiſſimae in numis inſularum celebriorum et potentiorum, inter alias Rhodiorum, quos ſignatos exhibent *Ruben* Num Arſchot. Tb. 5 n. 22 p 9. et *Morell.* in gente Caſſia et Seruilia. Symbolum porro eſt imperii maritimi in nauibus praetoriis Romanorum, et praefecturae maris in denariis Pompeii M. in quibus paſſim cernitur in nauibus praetoriis, in tropaeis naualibus, et in ipſa manu Pompeii cum epigr. PRÆF. CLAS ET ORÆ MRIT. EX S C. ad indicandum maris imperium Pompeio contra piratas decretum. *Wachter.* Archaeol Num p 91. — In numis Sidoniorum Phoeniciae vrbis inſigne, eorum in mari potentiam denotans, vt videre eſt in plurimis Syriae regum numis, et in aureis, argenteisque C. Caſſii, Syriae proconſulis, ad arguendum, in ea vrbe denarium eſſe ſignatum pro exercitus Caſſii vſu, cum Caſſius ille Syriam occuparet integram, de qua Caſſii victoria nauali *Dio* L. XLVII. p 346 — Pariter in area n. Corcyrae, Heracleae Lucaniae, Salapiae Apuliae, Tripolis Phoeniciae ſignatum eſt acroſtolium, item pone caput Iouis n. Dorae. Aſtarte, ſeu Venus in n. Beryti acroſtolium aeua gerit, tanquam maris Domina — An Acroſtolium, an cepa Aſcalonia in numis Aſcalonis? diſquirit *Spanh.* I. p. 723. — Differt acroſtolium ab ornamento puppis, quod Graecis ἄφλαστον, et inde Latinis *Apluſtre* dicitur. Vtriusque effigiem dedit Io. *Scheffer.* de Militia nauali veterum L. II. c. 6. p. 157. ſq.

ACROTERIVM, v. *Acroſtolium.*

AC SOL... in n. Heraclii rariſſimo cum aequitatis typo ſt. d. bilancem, S. c. c. in area ſtella, in imo CONS, *Band.* II. 686.

ACT. *Actiacus, Actiaca, Actianus, Actium* — ACT. *Actiacus* Apollo, ſic dictus ab vrbe Actio, habitu muliebri, d. lyram. AV. AR. Auguſti *Mdb.* 26. 27.) *Vaill.* Praeſt. II. 27. — ACT A. *Actiacus Apollo.* — APOLLINI ACT. *Actiaco.* — IMP. X. ACT. Apollo cum plectro et lyra. AR. Auguſti *Bellor.* p. 24. n 87.) *Geſn.* Tb. 13. n. 6.) *Harduin.* 701.) *Mdb.* 37.) *Muſel.* Imp Tb. 5. n. 7. — IMP. XII. ACT. Apollo. AR. Auguſti *Bellor.* p 19. n. 43.) *Geſn.* Tb. 17. n. 2) *Mdb.* 37.) *Muſel.* l. c. n. 8

ACTA BELLI, vt et ACTA PACIS in numis Imperatorum, de quibus *Spanh.* II. 524. et 626. ſq. pluribus agit.

ACTA VRBIS diurna continebant opera a Caeſaribus inſtaurata; cuius generis ſunt tot aedes deorum ſeu templa, quae ab Impp. ſunt exſtructa, vel refecta, aut in ipſorum etiam honorem et cultum cum in vrbe, tum in prouinciis condita. *Spanh.* II. 643.

ACTIACA AERA, orta a deuictis per Octauianum Caeſarem ad Actium nauali pugna, M Antonio, et Cleopatra, vnde et ΕΤΟΥΣ ΝΙΚΗΣ, *Annus Victoriae*; ab A. V. C. 723. Ante Chr. 31. Sed in Aegypto, et in quibusdam vrbibus ab anno ſequente V. C. 724 Chr. 30. haec aera in autumno apud Graecos initium ducit. Praecedentes etiam aerae aliquando priuatis e cauſis a quibusdam vrbibus vno, alteroue anno ſerius, aut citius inchoatae fuere,

fuere, vti ex numis confecere eruditi. *Froelich.* Not. Elem. p. 41. ſq.

ACTIA CERTAMINA in Apollinis honorem inſtituta, Tyri celebrata. v. AKTIA. Vox ἄκτιος, id eſt, *Litoralis*; in litore enim promontorium erat Apollinis, iuxta quod illius templum frequentabatur. Non longe ab eo pugna commiſſa eſt Actiaca. Eandem ob cauſam

ACTIA ERACL. *Actia Heraclea* in n. COL. TYRO METR. legitur.

ACT. IMP. *Actiaco Imperator.* Auguſtus Apollini Actiaco victimam obtulit.

ACTIO, ad memoriam iſtius victoriae Auguſti in M. Antonium ad Actium. n. Antiſtiae gentis, vbi Apollo Actius, ſtat ſupra fabricam portus.

Actium, Gr. Ἄκτιον, in ora Acarnaniae ad Ambracium ſinum non magnum olim oppidum, templo autem Apollinis celebratum, etiam portu tuto, et adiacente eiusdem nominis promontorio. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. 888. Splendidior facta eſt vrbs poſt Auguſti victoriam, et Romanam coloniam eo deductam. In Æ numis, quos *Golz.* Inſul. Tb. 6. vulgauit Apollinis Actiaci caput velatum conſpicitur.)(ACT. Martis, vel Palladis caput imberbe. *Al.* Caput apri in quadrato.)(Auis volans. — *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 8. n. 13. addit AR 2. cum inſcr. AKTIOY. Caput Palladis)(Pegaſus volans, infra quem litterae ANA monogrammate ſic AV ligatae. quae agrum *Anactorium* denotant, in quo ſecundum *Thucydidem* ſitum erat Actium. Similis fere numus apud *Pellerin.* Rec. I p. 86. — Teſte *Strabone* L. X. p. 452. totus hic tractus colonos Corinthios ducibus Cypſelo et Gargaſo accepit.

ACTIVS APOLLO a Romanis poſt [redacted] victoriae Actiacae me[redacted] v. *Apollo.*

ACV *ſic* ad vaſa pontificalia PIETA ACV. *Pietas Auguſti.* n. Tetric. Sen. *Vaill.* Praeſt. I. 223.

AD. *Adiabenicus.* PAR. AR. AD. *Parthicus*, *Arabicus*, *Adiabenicus* adpellatur Seuerus, Parthis, Arabibus, et Adiabenis ſuperatis.

AΔ. AΔP. AΔPI. Ἀδριανὸς, Ἀδριανὴ, Ἀδριανῆς, *Hadrianus* Imp. *Hadriana*, *Hadrianae*, vrbis cognomen, ob accepta ab Hadriano beneficia. AΔ. AIΓAIΩN, vel CET. AΔ. AIΓEAIΩN AΛEΞANΔPOYΠO. *Aegaeenſium.* — AΔ. CET. AΔEΞ. AMACIA, *al.* AΔ. CET. ANT. AMAC. MH. NE. ΠP. ΠO. *Hadriana Seueriana Antoniniana Amaſia Metropolis Neocora Prima Ponti.* — AΔ. MOΨEATΩN, *Hadrianorum Mopſeatarum* Ciliciae. — PEΣ. T. AΔ Ρεσαίνης τῆς Ἀδριανῆς, *Rheſaenae Hadrianae.*

AΔ in area numi Arcadiae.

AΔ ſuper delphino. n. Lyſſi Cretae.

A. D. *Auguſta Dertoſa.* C. I. A. D. *Colonia Iulia Auguſta Dertoſa.*

AD A. DE. *Ad Aerarium Detulit* pecuniam. v. QVOD V. M. S.

AΔAΔE in area aerei n. *Pembrokiani P.* 2. Tb. 1. n. 6.

AΔAIOY. vid. Heraclea Sintica Macedoniae.

ADAM et Eua, eorumque protome coniuncta cum epigraphe אדם וחוה)(Cain occiſo ad aram fratre fugitiuus, et attonitus c. inſcr. קין והבל, *Cain et Abel.* Æ max. mod. adulterinus. *Froelich* Annal. Syr. p. 91. — Adami, Euae, Noachi etc. numos, etſi nunquam cuſos, auctor libri: *Prontuario delle medaglie*, vulgauit. cf. *Wagenſeil.* diſſ. de re monetali veter. c. 2. p. 11.

Adana, Gr. Ἄδανα, vrbs Ciliciae *Ptolemaea*. *Plinio*, *Stephano*; ad Sarum fluuium *Procopio*. Plura videri poſſunt apud *Cellar*. Not. Orb. Ant. II. 217. --- Eadem fuit cum *Antiochia ad Sarum*, quod nomen ab Antiocho Epiphane abſtuliſſe creditur, vt cenſet *Belley* Mem. des B. L. Tom. XXXV. p. 610. qui etiam, quae ad fortunam vrbis Adanae pertinent, prolixe deſcripſit. Serius vetus nomen reſuſcitauit, et vtroque ſuperſunt numi. --- Nomen ΑΔΡΙΑΝΩΝ, *Hadrianorum* in Hadriani Imp. honorem praeferunt Adanei tum apud *Theupolum* in Gordiani et Valeriani Sen. numis, tum apud *Vaillantium* in n. Diadumeniani, Treb. Galli, et Valer. Senioris, addit *Eckhelius* Iul. Domnae et Trai. Decii numos, propter aliquod beneficium, quod ab Hadriano acceperint, quo tempore ille Ciliciam peragrabat, quemadmodum teſtantur eius numi inſcripti: ADVENTVI AVG. CILICIAE. --- *Seuerianam* ſe quoque et *Antininopolim* in Seueri et Caracallae honorem adpellat Adana. Trium horum Imperatorum nominibus Tarſi quoque numi imperante Caracalla ſignati exſtant. Apud *Theupolum* in Maximini numo *Maximinianae* titulum Adanam tuliſſe legitur; ſed nullo modo credit *Odericius* Num. Graec. p. 143. Adaneos Imperatoris inimiciſſimi nomen praeferre voluiſſe. --- Magiſtratus nomina in quibusdam autonomis occurrunt, in aliis omittuntur. --- a) *Autonomi*: ΑΔΑΝΕΩΝ. Caput hedera coronatum cum thyrſo ad humeros.)(Η . . . ΝΟΥ . . Mulier velata ſedens, d. Spicas, ſ. ſceptrum oblongum. Æ 1. *Theup.* 1244. --- Caput mul. turr. vel.)(ΑΔΑΝΕΩΝ ΕΥΜΑΝΙΚΑ, *Adaneorum Sub Eumanica*. Equus, ante quem monogramma. Æ 3. *Theup.* ib. --- Protome galeata Palladis cum aegide.)(ΑΔΑΝΕΩΝ ΑΥΓΑΝΟΥΜΑ. Victoria gradiens d. coron. ſ. palm. Æ. *Pembrok*. p. 2. Tb. 1. n. 7.) --- Caput Iouis laur.)(ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΑΔΑΝΕΩΝ. *Hadrianorum Adaneorum*. Palladis protome gal. Æ 3. *Eckhel*. Num. Vet. Tb. 13. n. 7.) --- b) *Sub Imperatoribus*: ΙΟΥΛ. ΔΟΜΝΑ ϹΕΒΑϹΤΗ. Cap. *Iul. Domnae*, Seueri vx.)(ΑΔΑΝΕΩΝ. Caput *Caracallae* filii, Æ 1. et 2. *Vaill*. Gr. 89. --- ΑΔΑΝΕΩΝ ΙΟΥΛΙΑΝ ΔΟΜΝΑΝ ϹΕΒ. Huius caput.)(Caput Carac. laur. Æ 3. *Vaill*. ib. --- ΙΟΥΛ. ΔΟΜΝΑΝ ϹΕΟΥΗΡΟΥ. Cap. Domnae.)(ΑΔΡ. ϹΕΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΠΟ. ΑΔΑΝΕΩΝ. *Hadrianorum Seuerianorum Antoninopolitarum Adaneorum*. Vrna ludorum, cui inſcriptum: ΙΕΡ. ΟΙΚ. *Sacrum Oecumenicum* certamen, quae inſcriptio in numis rara eſt admodum. Æ 1. *Eckhel*. Num. Vet. Tb. 13. n. 8. --- ΜΑ. ΟΠ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΚΑΙϹΑΡ. Caput *Diadumeniani* nudum.)(ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΑΔΑΝΕΩΝ. Victoria, d. coronam, ſ. palmam. Æ max. mod. *Muſ. Piſan.* Tb. 47. n. 1. p. 134) Æ 1. *Vaill*. Gr. --- Α. Κ. Γ. ΙΟΥ. ΟΥΗΡ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟϹ ϹΕΒΑϹ. *Maximini* cap. laur.)(ΜΑΞΙΜΕΙΝΙΑΝΩΝ ΑΔΑΝΕΩΝ, *Maximinianorum Adaneorum*. Mulier turrita ſedens in monticulis in templo 2. col. pro eius pedibus fluuius enatans. Æ 1. *Theup.* p. 1035. cf. *Oderic*. Num. Gr. p. 143. --- ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝ. *Gordiani Pii* cap. laur.)(ϹΑΒΕΙΝ. ΤΡΑΝΚΥΛΛΕΙΝΑΝ ϹΕΒ. ΑΔΑΝΕ. *Sabinam Tranquillinam Auguſtam Adaneorum*. Tranquillinae caput. Æ 1. *Theup.* 1041. --- ΑΥΤ. ΚΑΙϹ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ. ϹΕΒ. *Gord. Pii* cap. laur.)(ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΑΔΑΝΕΩΝ. Cap. mul. turritum circumpoſitis ſignis Zodiaci. Æ 1. *Theup.* ib. --- *Al.* Eadem inſcr. Imperator ſt. capite laur. d. pateram, ſ. veſtem ſubleuat. Æ eiusd. *Gordiani*, quem *Odericius* Num. Graec. 143. vulgauit. --- ΑΥ. ΚΑΙ. ΚΥΙΝ. ΔΕΚΙΟΝ ΤΡΑΙΑΝΟΝ. Caput *Traiani Decii* laur.)(ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΑΔΑΝΕΩΝ. Iupiter ſedens, d. pateram, ſ. haſtam, pro pedibus aquila. Æ 1. *Eckhel*. Cat. Vind. I. p. 184. --- ΑΥΤ. Κ. ΟΥΙΒ. ΤΡΕΒ. ΓΑΛΛΟϹ. ϹΕΒ. *Treb. Galli* caput ad humeros cum paludam.)(ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΑΔΑΝΕΩΝ. Fig. barbata et ſeminuda ſedens, d. haſtam.

haſtam, coronam imponit atlethae nudo ſedenti in ſcamno, cui ſiniſtra inſiſtit, deſtram capiti admonet. Æ 1. *Baud.* I. 67.) *Vaill.* Gr. — ΑΥ. ΚΑΙ. ΠΟΥ. ΛΙΚ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ. ϹΕΒ. *Valeriani Senioris* cap. laureat. c. palud.)(*Ead. inſcr.* Iupiter ſedens, d. pateram, S. haſtae innixa. Æ 1. *Band.* I. 21.) *Theup.* 1077.) *Vaill.* Gr. 175. — *Al.* ſed mulier polata ſt. d. pateram, ſ. haſtam puram. Æ 1. *Vaill.* — ΑΔΑΝΕΩΝ. Fluuius decumbens. Æ 2. *Gallieni* apud *Band.* I. 200.) *Vail.*

ΑΔΑΝΕ, vel vt plurimum ΑΔΑΝΕΩΝ, *Adaneorum* in Cilicia. ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΑΔΑΝΕΩΝ, *Hadrianorum Adaneorum.* v. *Adana.*

Addaea Meſopotamiae vrbs. *Ptolemaeo* ad Euphratis litus Babylonem verſus. *Cellar.* Not. Orb. Antiq. II. 610. In ea antiquariis hactenus ignota, neque geographis fere magis cognita, procuſum fuit numiſma maximae formae, artificis admodum imperiti, quod grana 504. adpendit. *Haym.* Theſ. Br. II. Tb. 49. n. 2. p. 381. id vulgauit. Capita aduerſa alterum laureatum, radiatum alterum. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ. Π. ΛΙΚΙΝΝΙΟΙ ϹΕΒΒ. *Valerianus, Gallienus, P. Licinnii Augg.*)(Duo viri nudi et haſtati ſtantes, quibus in medio tauri caput imminet. ΑΔΔΕΩΝ, *Addeſium.* ΙΒ. quae litterae Haymio videntur probabiliter indicare *Sacrum Senatum*; annus enim duodecimus non congruit Valeriano, qui ſexto imperii captus a Perſis in ſeruitute diem obiit extremum. Agna haſtatorum Caſtoris et Pollucis patriorum deorum eſſe cenſet editor, qui et caput tauri ſacrificia Neptuno impetrata indicare arbitratur.

ΑΔΔΕΩΝ, *Addenſium* v. *Addaea.*

ADDITIO LITTERAE in familiarum numis obſeruatur, vbi FEELIX, VAALA, VIIRTVS pro *Felix*, *Vala*, *Virtus*. Iuxta *Quintilianum* enim L. I. c. 5. aut vocales iunguntur, aut vnam longam faciunt, vt veteres ſcripſere, qui geminatione earum, velut apice, vtebantur. — Vetuſtate excuſanda eſt adiectio litterae S. in vocibus ALEXSANDER, ALEXSANDREA, AXSIVS. MAXSIMVS, ſicut in tabulis Graecis vetuſtiſſimis, ante litteram vſitatam, eius loco ΧΣ adhibitum legitur. — Adiecta quoque littera O in nominibus FOVLVIVS, FOVRIVS, pro *Fulvius*, *Furius*. — Similiter EI loco I, vti EID. MART. *Idibus Martii*, CASSEIVS, DEIDIVS, DE PARTHEIS, LEIBERTAS, PLEBEI, PREIMVS, PREIVERNVM, SERVEILIVS. Pariter in Graecorum numis Latina nomina, et alia, quae I longum complectuntur, iam per EI, iam per I ſcripta exſtant, vt ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ et ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ, ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΩΝ et ΝΙΚΟΠΟΛΕΙΤΩΝ etc. vid. ΕΙ. — *Adiectione* autem elementi ſuperflui *mendoſa*, ſculptoris erratum obſeruatur in Graeco Addenſium Meſopotamiae numiſmate e maximorum genere, geminato enim N ſcriptum eſt ΛΙΚΙΝΝΟΙ, duplici autem C habetur ΑΥΓΟΥϹϹΤΑ in Domitiae numo apud *Harduin.* Hiſt. Aug. — Huc etiam pertinet Graecus Thaſiorum, in quo ΗΡΗΑΚΛΕΟΥΣ habetur pro ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ, vt et in Traiani numo OPITIMO pro OPTIMO, et in Galli numo SAECVLLVM, duplicato L. et alia eiusmodi.

ΑΔΕΛΦΑΙ, *Sorores*, adpellantur duae vrbes in numiſmate Caracallae apud *Arigoni*, nempe ΠΛΩΤΕΙΝΟΠΟΛΙΣ, et ΔΟΜΗΝΟΠΟΛΙΣ ΑΔΕΛΦΑΙ. — In Seleucide Syriae regione quatuor vrbes ΑΔΕΛΦΑΙ, *Sorores* erant, *Strabone* teſte, *Antiochia*, *Seleucia*, *Apamea*, et *Laodicea*.

ΑΔΕΛΦΟΙ, *Fratres*, Druſus et Germanicus. ΔΡΟΥΣΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΑΔΕΛΦΟΙ, *Druſus Caeſar*, *Germanicus Caeſar*, *Fratres*. Iidem in Æ 2. Sardianorum dicti: ΔΡΟΥΣΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡΕΣ

ΣΑΡΕΣ ΝΕΟΙ ΘΕΟΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ, *Druſus*, *Germanicus*, *Caeſares Iuniores Dii Philadelphi Fratres*. *Morell.* Specim. Tb. 15. p. 156.) *Spanh.* II. 322.) *Vaill.* N. Gr. 10.

ΑΔΕΛΦΩΝ, *Fratrum*, vel potius *Fratris et Sororis*, ſuper iugata capita Philadelphi et Arſinoes.)(ΘΕΩΝ, *Deorum*, et capita iugata Soteris I. et vel Berenices, vel Euridices. AV. *Cim. Vind.* P. I. p. 1.

ΑΔΕΛ†ΩΝ, Ἀδελφῶν, *Fratris Sororisque*. Numus aureus, qui duo capita Ptolomaei Philadelphi et Arſinoës, vxoris ſimul et ſororis exhibet. Hic enim Ptolemaeus, teſtante *Pauſania* in Att. germanae ſororis Arſinoës amore victus, eam ſibi matrimonio adiunxit, atque id non ſane ex Macedonum, ſed Aegyptiorum, quibus imperabat, lege fecit. Legem iſtam eiusque rationem adfert *Diodorus Siculus* L. II. „Lege Aegyptiis ſtatutum eſt, vt praeter communem aliorum hominum morem, cum ſororibus matrimonium ineatur, quod Iſidi apud ipſos feliciter hoc ſucceſſiſſet. Haec enim Oſiridi germano nupſit, et praeſtito a morte eius iuramento nemini poſthac in complexum ſe venturam, de caedis auctoribus poenas exegit, et regno ad finem ſanctiſſime praefuit.“ Itaque Arſinoën ſororem vti matrimonio, ita etiam in numo ſibi iunxit Philadelphus, quo tendit vox ΑΔΕΛ†ΩΝ, *Fratrem Sororemque* hic ſpectari innuens. Adpellatio enim Graeca Ἀδελφῶν communis vtrique ſexui, de Philadelpho et Arſinoë Latine non poteſt dici *fratrum*, obſeruante *Spanhemio* diſſ. V. Praeterea in hac voce notanda eſt littera Φ crucis † formam habens, qualem etiam obſeruauit Io. Andr. *Schmidt* in n. Philippi, ſeu uidere eſt in Epiſtola ſingulari de hoc numo. Similes vulgarunt *Beger.* Th. Palat. p. 144.) Muſ. *Pembrok* P. 1. Tb. 3. n. 2.) *Seguin.* Select. Num. p. 55.) Polyc. *Tenzel* Sel. Num. Aur. n. I. p. 1. ſqq.) *Spanhem.* diſſ. V.

ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΩΝ, *Fratrum Populorum*, inſcriptio trium ex Æ numorum Alexandri I. Theupatoris Syriae regis apud *Beger.* Th. Br. III. 70.) *Froelich.* Annal. Syr. Tb. 9. n. 14. p. 62. et 65. n. 26.) *Geſn.* Tb. 14. n. 25. et Tb. 18. n. 10.) *Muſel.* Suppl. Tb. 2. n. 4. 5.) *Pembrok.* p. 2. Tb. 33. n. 11.) *Theup.* 1230.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 6. n. 1. 2. 3. qui *Maſſonii* adnimaduerſiones p. 64. ſqq. adiunxit. Duorum modo numinum Iouis atque Apollinis laureata capita, eorumque ſymbola, fulmen nempe ac tripus, in iisdem cernuntur, addito tantum duplici anno, quem litterae ΔΞΡ vel ΕΞΡ. 164. 165. deſignant. Nec multum cetera variant monogrammata, quae ignotae ſunt ſignificationis. In tertio capita iugata barba promiſſa, quorum vnum eſt diadematum forte Iouis Caſſii et Iouis Philii.)(Ead. inſcr. Figura muliebris. — Ad quos populos, vrbesue referendi ſint id genus numi, ſatis clare docent metallum, et ſculptura, quae Syriaca omnino ſunt. *Golzius* quidem omnium primus numum eiusdem generis repraeſentare voluit cum Iouis capite ac fulmine; verum perperam inſcriptionem legens, ſic eam protulit ΕΥΡΗ. ΑΔΕΛΦΩΝ. ΔΗΜΟΣ, atque ad vrbem *Delphos* refert. Graeciae Vrb. T. 8. n. 8. Nec melius Golzii interpres *Nonnius* rem intellexit; neque *Cuperus* ad calc. Apoth. Homeri p. 233. licet eum corrigere conetur. Sic et *Harduinus* omnino ſomnia narrat, dum ſimilem numum hoc modo legit, et interpretatur: Η. ΤΑ. ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΩΝ, Ἡρακλείας Ταρσοῦ Ἀδελφῶν Δημῶν, *Heracleae, Tarſi, Fratrum Populorum*, cum nota praefecti in parte ima numi.)(Iouis caput. Quis vero fuerit poſticae typus, non indicat. *Begerus* Th. Br. III. 70. tandem haud aliis fuit oculatior, qui vnum id genus cum Iouis capite et fulmine pro-

proferens ſe neſcire fatetur, quas ad vrbes ſpectauerit; bene tamen iudicauit ex anno 165. numum ſub Alexandro Syriae rege percuſſum.

ΑΔΕΣΑΝΔΡΟϹ loco ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ in n. Antiochiae Syriae. ΑΤΤ. Κ. ΜΑΡ. ΑΤ. ΔΚΤ. ΑΔΕΞΑΝΔΡΟϹ, *Alexander Seuer.*

Adfectiones litterarum varias, in iis permutandis vel confundendis, ſuppeditant antiqui numi, quae ad ſcripturae veteris rationem capiendam aut explicandam, immane quantum conferunt. Nec enim hic, quod vulgo nonnulli exiſtimant, caſui continuo aut errori adſcribi debent plurima, quae in iis, a recepto hodie ſcribendi vſu aliena ſaepe videntur. Confuſas enim nonnumquam et permutatas diuerſas litteras apud ipſos veteres licet obſeruare, cum et fontibus aliis, tum vel maxime e ſcripturae veteris veſtigiis, aut e recentioris additamentis; vel e ſono ac pronuntiatione litterarum inter ſe ſimilium et adfinium. *Spanhem.* T. I. p. 115.

ADFINI in n. Conſtantii Chlori et Maxentii inſcriptis; IMP. MAXENTIVS DIVO CONSTANTIO ADFINI. *Band.* I. 94. 104. *Vaill.* Pr. I. 263.

AD FRV. EMV. EX S. C. *Ad Frumentum Emundum*, vel *Ad Fruges Emundas, Ex Senatus Conſulto.* Duo viri ſedent, quaſi colloquentes inter totidem ſpicas.)(PISO. CAEPIO. Q. (*Quaeſtores*) Caput Saturni laureatum, retro falx eſt, ſubtus tridens, *al.* arcus vel ſpiculum. *Morell.* Theſ. Fam. p. 66. ſq. *Vaillantius* aliter ſentit ac rectius *Vrſino*: Hic C. Piſo, inquit, cum Cn. Seruilio Caepione quaeſturam vrbanam obtinuit A. V. C. 508. qui, cum annonae caritas exſtaret Romae, S. C. miſſi ſunt ad procurandum et emendum frumentum, vt fert epigraphe. Vnde in rei memoriam hunc denarium cuderunt, in quo ſedent inter ſpicas ad frumenti copiam indicandam; ſedent tanquam ad frugum diſtributionem praeſentes; in anteriore parte Saturnum, propter agriculturae rationem, cuius ipſe repertor fuit, exhibuerunt; falx eſt Saturni Symbolum; tridens frumentum per mare translatum arguit. — *Pighii* vero ſententia Tom. II. p. 58. eſt, Piſonem et Caepionem quaeſtores ſenatus iuſſu pecuniam ex argento publico procuraſſe, duoviris ad fruges emendas conſtitutis, vt hisce nempe denariis, a quaeſtoribus vrbanis Piſone et Caepione cuſis vterentur duumuiri ad frumentum emendum miſſi. Cenſet vero *Vaillantius*, ipſos hos quaeſtores vrbanos miſſos, qui coemerent extra Italiam fruges: Eandem ſententiam amplectitur idem Tom. II. p. 154. ſqq. vbi accurate oſtendit, extra ordinem nonnumquam viros claros ex S. C. delegatos fuiſſe, qui in Sicilia, Africa, Aegypto frumentum coemerent, ſi eius annonae caritas Romae eſſet. Cui ſententiae accedit *Hauercamp.* ad Morell. Fam. p. 67.

ADI. *Adiutrix.* LEG. I. ADI. P. F. *Legio Prima Adiutrix, Pia, Fidelis.* — LEG II. ADI. VI. P. VI. F. *Legio Secunda Adiutrix, Sextum, Pia, Sextum Fidelis.*

ADIAB. *Adiabene*, quae nobiliſſima pars fuit Aſſyriae, adeo vt nonnumquam quoque totam ſignificet. Sic *Plin.* L. V. c. 12. *Adiabene*, Aſſyria ante dicta. Et *Ammian.* L. XXIII. c. 20. *Adiabena*, Aſſyria priſcis temporibus dicta.

ADIAB. *Adiabenicus*, Sept. Seueri cognomen, de quo *Sex. Rufus* c. 21: Adiabenos deleuit, Arabos interiores obtinuit. Huic cognomina ex victoriis quaeſita ſunt, nam *Parthicus, Adiabenicus* et *Arabicus* eſt cognominatus. Qui Adiabenici titulus legitur in aliquot Seueri numis: L. SEPT. SEV. PERT. AVG. ARAB.

ARAB. ADIAB. etc. Idem cognomen in multis marmoribus additum eſt Seuero apud *Grut.* p. 264. vti quoque in Traiani numo legitur: ADIAB. (*Adiabenico*) S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. *Mediob.* p. 162. Idem cognomen in Graecis

ΑΔΙΑΒΗΝ. Ἀδιαβηνικὸς, *Adiabenicus*; Ἀδιαβηνὴ enim dicta eſt *Adiabene.*

ADIECTIO litterarum mendoſa vid. ADDITIO litterae.

ΑΔΙΝΝΙΓΑΟ, *Adinnigai*, *Froelich.* Not. Elem. p. 201. *Ei.* Num. Reg. Vet. p. 35. et in *Ei.* Dubiis de Minniſaro, neſcire fatetur, quo ſpectet aereus ſeu ſubaeratus primae formae nummus, contendit autem, eum Maniſaro vel Minniſaro, Armeniae regi ſub Traiano Auguſto, attribui non poſſe. Caput eſt barbatum, diadematum, et inſolito plane ornatu.)(. . . . ΑΙΑ. ΑΔΙΝΝΙΓΑΟ. ⊏ΩΤΗΡ□⊐ (*ſic*), *Reg. Adinnigai Soteris*, vt *Froelichio* legendum videtur; infra ΤΑΓ. Anno 333. in area [A] et Ж. Figura nuda ſaxo inſidens; d. quaſi clauam. *Froelich.* Dub. de Minniſ. n. 1.) *Ei.* Num. Reg. Vet. Tb. I. n. 4.) *Ei.* Not. Elem. Tb. 18. n. 1.

ADINOD. Eques decurrens; d. haſtam ſ. clipeum.)(Caput galeatum. Æ 3. *Atinae* Latii, quae nomen hodieque ſeruat. Muſ. *Theup.* p. 1244. vid. *Atina.*

ΑΔΙΡΒΗΝΟC in n. Elogabali ab Hierapolitanis ΑΔΗΡ lingua Syriaca *Solem* ſignificat, quod capiti Solis radiato et Elagabali conuenit. ΒΗΝΟC non plurimum a *Belo* diſtat, quem Iouem fuiſſe conſtat.

ADIV. *Adiutrix.* LEG. II. ADIV. P. F. *Legio Secunda Adiutrix, Pia, Felix.*

ADIVTA ROMANIS. vid. DEVS ADIVTA ROMANIS. n. Heraclii I. *Raſche Lex. Num.*

ADIVTRIX AVG. Diana mulier ſeminuda ſ. arcum, d. ſagittam pharetra retro pendente educit. AV. Victorini Senioris, qui deam inuocat, vt ſibi in expeditione aduerſus Gallienum ferat auxilium. *Band.* II. 318.) *Mdb.* 397.) *Vaill* Pr. III. 14.

AD ante L. nunc integrum ſeruatur, nunc patitur immutationem, et vtrumque meliore aeuo. cf. *Cellar.* Orthogr. p. 85. — Pondus praebet toties in numis laudata ADLOCVTIO, nec iis tantum poſterioribus, ſed Caligulae etiam, Neronis, Galbae, Domitiani Neruae, quibus expreſſum eſt ADLOCVT. AVG. it. ADLOCVT. COH. — In vnico Commodi Æ. numo, apud *Medio-barb.* p. 251. legitur, ALL. EXERCITVS. Imperator *alloquitur* cohortes.

ADLOC. vel ADLOCVT. *Adlocutio.* Imperator paludatus in ſuggeſtu ſt. adloquitur milites adſtantes cum aquila legionaria, ſignis militaribus et ſcutis, de qua adlocutione *Sueton.* vit. Galbae c. 18. Æ. Galbae. *Mdb.* p. 100.) *Patin.* Sueton. p. 350. — Seueri. *Mediob.* 273. — Philippi. *Mdb.* 345.

ADLOCVT. AVG. *Adlocutio Augusti.* Imperator ſt. in ſuggeſtu, alloquitur ad milites. n. Neruae. *Mdb.* eques. adſiſtente figura militari, lo-143. ſq.) *Vaill.* Pr. I. p. 44. — L. Veri. *Mdb.* 234. — COS. III. n. M. Aurel. *Mdb.* 216.) *Vaill.* Pr. I. 82.

ADLOCVT. COH. *Adlocutio Cohortium.* Adloquebantur cohortes, cum Imperator ante proelium milites ad fortiter agendum exhortaretur, ſeu cohortium fortitudinem in iſta concione laudaret. Sic Caligula ſt. in ſuggeſtu ante cohortes, iuxta *Dionem* ad pontem Baianum. Æ Calig. *Angeloni.* f. 37. n. 4.) *Arſchot.* Tb. 18. n. 1. 2.) *Bellor.* 29. n. 1.) *Erizzo* 169.) *Geſn.* Tb. 39. n. 31.) *Mdb.* 77. ſq.) *Muſel.* Imp. Tb. 17. n. 2.) *Pembrok* P. 3. Tb.

 64. n.

64. n. 4.) Th. R. *Sueciae* T. 3. n. 21.) *Vaill.* Pr. I. p. 17. — Nero ante caſtra praetoria in ſuggeſtu togatus ſt. cum Burrho adloquitur cohortes. Æ. Neron. *Angelon.* f. 61. n. 18.) *Mdb.* 135.) *Vaill.* Pr. I. p. 21.

ADLOCVT. COHORT. *Adlocutio Cohortium.* Æ. Domitiani. *Mdb.* 135.

ADLOCVTIO et idem Imperatoris in ſuggeſtu ad cohortes loquentis typus. n. Neronis. *Mdb.* 95. — Galbae. *Angelon.* f. 59.) *Bellor.* 52. n. 8.) *Harduin.* 727.) *Mdb.* 100.) *Muſel.* Tab. 26. n. 6.) Th. R. *Sueciae* Tb. 5. n. 4.) *Vaill.* Pr. I. 23. et III. 110. — Veſpaſiani. *Vaill.* Pr. III. 111. — Hadriani. *Mdb.* 178.) *Vaill.* Pr. I. 63. — L. Veri. *Spanb.* II. 628.) *Vaill.* Num. Camp. p. 37. — Commodi. *Mdb.* 250. — Macrini. *Vaill.* Pr. III. 168. Morem adloquendi exercitum valde frequentem Imperatoribus fuiſſe, cum ex numis, tum paſſim ex hiſtoriarum monumentis conſtat. Id autem fiebat, vel cum ipſimet primum ad imperium peruenirent, vt Galba fecit et Probus; vel cum aliquem in ſpem ſucceſſionis adoptarent, vt Galba itidem fecit, Piſonem adoptando apud milites; vel etiam cum alium ad imperii conſortium conſumerent, quorum exempla apud hiſtoricos paſſim occurrunt. Numi inſcripti; ADLOCVTIO AVG. vel AVGG. et ADLOCVTIO COH. et COHORT. in nonnullis Imperatoribus reperiuntur; ADLOCVTIO autem BRITANNICA in Hadriano tantum, quemadmodum ADLOCVTIO MILITVM in Probo tantum occurrit. Vel omiſſa hac ADLOCVTIOnis inſcriptione Imperator in ſubſtructione adloquitur milites, vt Æ numum Commodi protulerunt *Angelon.* 178.) *Erizzo* 529.) *Beger.* Th. Br. II. 682.) *Geſn.* Tb. 124. n. 20.) *Harduin.* 790.) *Mdb.* 251.) *Muſel.* Suppl. Tb. 22. n. 8.) Th. Reg. *Sueciae* Tab 22. n. 8.) *Theup.* 543.) *Vaill.* Praeſt. I. 97. — *Adlocutiones* illae *militares*, ſeu conciones ad milites, quas Imperator ad exercitus ante expeditionem quampiam, aut ineundi proelii tempus vel etiam poſt victoriam, quo milites ob rem bene geſtam laudibus, quandoque etiam praemiis remunerarentur, habere conſueuerant, in tot praeclaris Caeſarum numis conſeruantur, in quibus exhibetur ſuggeſtus ſeu tribunal, in quo ſtat Imperator, erecto dextro brachio, ſilentium, quod de Druſo, Tiberii filio, ſimili in re dicit *Tacitus*, manu poſcens, retro praetorianorum praefectus; infra ſtant ac ad Imperatorem conuerſi cum aquilis et ſignis milites, addita inſcriptione ADLOCVT. vt in Galbae, vel ADLOCVTIO, vt in L. Veri numo; vel ADLOC. AVG. et ADLOCVT. AVG. vt in M. Aurelii aliorumque numis; vel ADLOCVTIO AVGVSTI, vt in Gordiano Pio; vel ADLOCVTIO AVGG. et AVGVSTORVM, vt in Phillppo ſen. et Licinio Valeriano; vel ADLOCVT. COH. in Caligula, Nerone et Commodo, in aliis vero ADLOCVTIO COHORTIVM expreſſis litteris integris; vel ADLOCVTIO COH. PRAETOR. *Cohortium Praetorianarum*; vel ADLOCVTIO MILITVM. — Ad eiusmodi concionem milites, ſigno per lituos dato, vocati et Imperatores tum aquilis et ſignis circumdati erant. Nemini licebat milites ita adloqui, niſi Auguſtis, qui recitabant nonnumquam e ſcripto iſtas adlocutiones, quae numquam impune omittebantur. De quibus adlocutionibus praeter *Spanhemium* II. p. 627. ſqq. 840. ſq. et *Oiſelium* p. 447. agit *Hiſtoire de l' Acad. des Inſcr. et B. L.* Tom. I. p. 309. et Ioa. *Doppert.* in progr. XX. de tribus numis, quibus impreſſa cernitur Auguſtorum Caligulae, Neronis et Galbae effigies cum manu porrecta, ordines circumſtantes pro Romanorum more *adloquens.* Sneebergae 1703-1713. Fol. — *Suggeſtus*

lus ille, ſi *Plinio* ac *Tacito* fides, pleriumque ex viridi caeſpite exſtruebatur et patulas Imperatori loquenti aures praebebant infra ſtantes milites. Neque tamen illae conciones ſemper e tribunali ſeu ſuggeſtu habitae ab Imperatoribus, ſed ab iis equitantibus interdum etiam actae, quod recte obſeruat *Lipſius* de Milit. Rom. L. 4. dial. 9. et oſtendunt alii numi, in quibus Imperator equo inſidens milites compellat, cum inſcriptione EXERCITVS, quem adloquitur. Tales ſunt praeclari aliquot numi, in quibus legitur: EXERCITVS DACICVS, aut GERMANICVS, aut BRITANNICVS, aut SYRIACVS, aut reliquis adhuc rarior EXERCITVS CAPPADOCICVS, quem *Spanhem.* II. p. 630. vulgauit et cui alium eiusdem Hadriani numum, inſcriptum EXERCITVS RHAETICVS, addidit, in quo ſimilis typus, tres nempe adſtantes cum ſignis milites conſpiciuntur, quem protulerunt etiam *Erizzo* p. 248. et *Triſtan.* I. p. 472. —

ADLOCVTIO AVG. (*Auguſti.*) Sic inſcriptus n. Neruae apud *Vaill.* Pr. I. 45. — L. Veri. *Vaill.* Pr. I. 90. — Taciti. *Band.* I. 419.) *Vaill.* Pr. III. 215. — Probi. *Band.* I. 443. 445. 446. 453. 457. 488.) *Mdb.* 412. 416.) *Vaill.* Pr. I. 234. et III. 34. 217. — Maxentii. *Band.* II. 151. — In numis, hac epigraphe notatis, Imperator in ſuggeſtu cum praefecto praetorio ſt. adloquitur cohortes, vt in n. Taciti, Probi, Maxentii — ſed praeterea miles captiuum nudum ſiſtit ante ſuggeſtum. n. Maxentii apud *Band.* II. 151. — vel duo captiui manibus poſt terga vinctis ſtant ante ſuggeſtum. n. Conſtantini. *Band.* II. Add. ad p. 94. — vel Imp. adloquitur milites ſex, plures enim numus non capiebat, tres hinc inde, cum ſignis militaribus ſex, et ante ſuggeſtum captiui quatuor in genua procumbentes, dextris elatis ſupplices. n. Probi. *Band.* I. 453. 488. — vel loquentem Imp. adeunt praetoriani duo, ſinguli captiuum manibus poſt tergum adducentes, et equos freno retinentes. n. Probi. *Band* I. 457. — vel milites galeati tres a dextris adſtant cum equo et ſigno militari, captiuum nudum et barbatum reuinctis manibus ad ſuggeſtum ſiſtentes; a ſiniſtris alii duo cum equo et ſignis militaribus duobus, captiuum alterum nudum, ſed imberbem, manibus etiam poſt tergum ad eundem producunt ſuggeſtum. n. Probi. *Band.* I. 445.) cf. *Genebrier.* diſſ. de Nigriniano, et *Woltereck.* Elect. Num. Tb. 4. n. 7.

ADLOCVTIO AVG. N. (*Auguſti Noſtri.*) n. Val. Conſt. *Band.* II. Add. ad p. 94.

ADLOCVTIO AVGG. (*Auguſtorum*) Imperatores ſtantes in ſuggeſtu adloquuntur cohortes. n. Phil. Sen. *Mdb.* 344.) *Vaill.* Pr. I. 164. — Gallieni. *Band.* I. 187.) *Vaill.* Pr. III. 203. — Numeriani. *Band.* I. 524.) *Mdb.* 422.) *Vaill.* Pr. III. 222.

ADLOCVTIO AVGVSTI. Ita inſcripti n. Alexandri Seu. apud *Mdb.* 318. ſq. 322.) *Vaill.* Pr. I. 142. et III. 174. — Iuliae Mamaeae. *Mdb.* 326.) *Vaill.* Pr. I. 136. — Gordiani Pii, qui ſolito more ſtat in ſuggeſtu, ſtipatus praetorianorum praefecto Miſitheo, ſocero ſuo, per quem omnia, teſte Capitolino, geſta ſunt. *M. ſ. Alban.* II. p. 18.) *Muſ. Piſan.* Tb. 53. n. 1. p. 149.) *Medicei* Tb. Tb. 69. n. 2.) *Mdb.* p. 337.) *Num. max. Mod. reg. Gall.* Tb 25.) *Spanb.* II. p. 648.) *Tenzel.* Sel. Num. p. 106.) *Vaill.* Pr. I. 160. et III. 181. *it.* Campenſ. p. 87.) *it.* Num. Imp. II. 161. 228.) *it.* Num. Select. p. 87.

ADLOCVTIO AVGVSTOR. (*Auguſtorum.*) n. Valeriani Senioris. *Band.* I. 142.) *Mdb.* 367.) *Vaill.* Pr. I. 181.

ADLOCVTIO AVGVSTORVM. In ſuggeſtu ſtant duo Imperatores erectis dextris, et retro praetorianorum praefectus, infra autem milites cum aquila, aliisque ſignis militaribus. n Philippi Senioris. *Vaill.* Num Imp. P. I. p. 231.) *Ei.* Praeſt. III. 186. — Valeriani Senioris. *Band.* I. 113. 127.) *Spanb.* II. 628. et ad Iulian. Caeſſ. p. 101.) *Vaill.* Pr. III. 20. — Gallieni. Muſ *Alban.* II. Tb. 73. n. 3.) *Band.* I. 187. — Numeriani. *Band.* I. 516. 524.

ADLOCVTIO BRITANNICA. Imperator adloquitur cohortes pedeſtres. n. Hadriani. *Mdb.* 178.

ADLOCVTIO COH. (*Cohortium*) n. Caligulae ob vnam forte militarem ſeditionem a Caligula ſedatam. *Muſel.* Imp. Tb. 17. n. 2. — Neronis. *Mdb.* 90.) *Vaill.* Pr. III. 108.

ADLOCVTIO COH. PRAETOR. (*Cohortium Praetorianorum.*) Imp. ſt. in ſuggeſtu praefecto praetorio adſiſtente concionem ad cohortes. n. Hadriani. *Mdb.* 178.) *Vaill.* Pr. I. 63.

ADLOCVTIO COHORT. (*Cohortium.*) Imp. ſt. cum ſex figuris. n. Caligulae. *Mdb.* 77.

ADLOCVTIO MAXENTII. n. Maxentii. *Band.* II. 151.) *Harduin.*) *Vaill.* Pr. I. 279.

ADLOCVTIO MILITVM. Imp. adloquitur decem milites. n. Probi. *Band.* I. 453. 454.) *Vaill.* Pr. III. 217.

ADLOCVTIO. TACITI. AVG. n. Taciti. *Band.* I. 419.) *Vaill.* Pr. III. 215.

ADMETI, qui Apollinis et Herculis ope, apro et leone iunctis, Alceſtin vxorem accepit, fabula apud *Fulgent.* Mytholog. L. I. c. 27. et *Euſtath.* ad Hom. Il. B. v. 714. Bigae iſtae a leone et apro tractae, quibus Victoria inſiſtit, praeeunte Hercule, conſpicuntur in n. cum epigraphe S. P. Q. R. DIVO TRAIANO PARTHICO. *Errizo* 197. *Hauercamp.* Num. Contorn. n. 26 p. 94.) *Triſtan.*

ADNA. et ADNAL. AI. in barbaris tetradrachmis, de quibus *Neumann* p. 143.

A. Δ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. V. ΕΦΕΣΙΩΝ.

Adonis fluuius, Byblo proximus, ex Libano ortus, pro pedibus genii rupibus inſidentis. n. Bybli.

ADOP. *Adoptatus.*

ADOPTIO. Nerua et Traianus ſtantes, Nerua militari habitu ſ. haſtam, d. porrigit Traiano togato. AV Traiani in *adoptionis* a Nerua memoriam, de qua adoptione *Plinius* Paneg. c. 8. et 9. *Arſchot.* Tb. 34. n. 12.) *Mdb.* 147.) *Triſtan.* I. 378. — *Ead. epigr.* Traianus et Hadrianus togati ſtantes iungunt dextras, vnde a Traiano adoptatus, ac in conſortium poteſtatis huius adſcitus Hadrianus colligitur. AR Hadriani. *Mdb.* 168.) *Vaill.* Pr. II. 136. — Alios *adoptionis* Caeſarum numos collegit Muſ. *Pembrok* P. 3. Tb. 62. — Exſtant praeterea numi, in quibus noto ac recepto apud Romanos ritu, praemiſſis *gentis*, in quam adoptatus tranſierat, *praenomine*, *gentili*, et *cognomine*, addebatur poſtremo loco *gentis*, e qua ortus erat adopatus, ſeu formatum ex ea *cognomen* mutata terminatione *us* in *ianus*, vt AEMILIANVS, CESTIANVS, CLODIANVS, IVNIANVS, SILIANVS cuiusmodi in antiquis numis Fuluianae collectionis et in Golzianis aliarum gentium, A. LICINIVS NERVA SILIANus. — A. QVINCTIVS CRISPINus SVLPICianus, prout cum integris hiſce duobus cognominibus etiam apud *Fuluium* legitur. — M. PLAETORIVS CESTIANVS. Quorum autem tria et

et in poſtremo numo duo priora nomina ad gentes, in quas illi adoptati tranſierant, vel *Liciniam*, vel *Quinctiam*, vel *Plaetoriam*; poſtremum vero in iis nomen ad naturalem, e qua iidem orti erant, gentem *Siliam*, *Sulpiciam* et *Ceſtiam* reſpicit. — Factum vero ſubinde, vt citra additum *adoptatae gentis nomen*, *praenomen* ſolum et *cognomen* eius retineretur. Ita MA*Mercus* LEPIDVS LIVIANVS ſignatus non in Golziano ſolum numo, ſed etiam apud Morellium. Similiter inter Fuluianos numus, in quo P. CRASSVS IVNI. ſeu *Iunianus*, cuius fit a Cicerone mentio; omiſſo in priori *Aemiliae*, in poſteriori *Liciniae* gentis, in quas illi adoptione erant traducti, nomine. Quibus geminus apud *Golzium* ac inde apud *Vaillant*. CN. LENTVL CLODIAN. e *Claudia* nempe gente in *Corneliam Lentulorum* adoptatus. — Alii dantur veteres et genuini numi, in quibus *gentili* tam adoptantis, quam adoptati, nomine omiſſo, *cognomina* vtriusque conſignantur; quod in Q. CAEPIONIS BRVTI numis cernitur, qui e *Iunia Brutorum* ſtirpe in *Seruiliam Caepionum* fuerat adoptatus. Quibus addi debet huius M. Bruti gentilis et propinquus, vnusque itidem e. Iul. Caeſaris familiaribus et percuſſoribus, *Decimus Brutus*, qui a Q. Poſtumio Albino ſimiliter adoptatus, vtroque tantum adoptati et naturalis parentis cognomine, in numis eius quandoque deſignatur, nempe ALBINVS BRVTI F. illo Albini cognomine, quod in *Poſtumia* gente. Haud aliter nempe ac Scipio a Metello adoptatus, omiſſo gentis *Caeciliae*, e qua erant *Metelli*, nomine Q. METELLVS SCIPIO, aut etiam ſine praenomine METELLVS SCIPIO IMPER. legitur, non vero Q. Metellus Cornelianus, a Cornelio, gentili huius Scipionis nomine; prout in alio eiusdem gentis *Corneliae* denario CN. LENTVL. CLODIAN. dicitur, e *Claudia* in *Corneliam*, vnde erant *Lentuli*, adoptatus. In numis et in faſtis Capitolinis receptum cernimus, vt qui fuerant adoptati, naturalem, qua orti erant, gentem aut familiam aliter indicarent, quam formato inde naturalis gentis cognomine; occurrunt enim in faſtis Golzianis AEMILIANVS, CLODIANVS, MAMILIANVS, NONIANVS, SERVILIANVS, VALERIANVS; aut adſumto ipſo familiae, e qua in eadem gente orti erant, cognomine, ſicut dicti modo BRVTVS, SCIPIO et in Golzianis numis M. TERENTIVS VARRO LVCVLLVS, M. PVPIVS M. F. PISO FRVGI, illo *Liciniae*, hoc *Calpurniae* gentis, e quibus in *Terentiam* et *Pupiam* tranſierant, cognomine. — Etiam cum *tertio cognomine* e gente naturali conſignatus legitur in numis Antiochenſium Q. Caecilius Metellus Creticus Silanus, qui a Q. Caecilio Metello Cretico adoptatus cum gentis Iuniae cognomento *Silani*. — Praenominis etiam non vero cognominis vicem occupat interdum naturale adoptati cognomen, vt COSSVS LENTVLVS in *Cornelia*; vel PAVLLVS LEPIDVS in *Aemilia*; vel PAVLLVS FABIVS MAXIMVS in *Fabia* gente. Quorum prior e *Coſſorum* in *Cornelia* ſtirpe in aliam eiusdem gentis familiam, *Lentulorum* nempe, tranſierat; alter ex ea, quae *Paulli* cognomine in *Aemilia* dicebatur, ab aliis Aemiliis, cognomine *Lepidis* adoptatus; aut denique ex iisdem *Paullis Aemiliis* in *Fabiam* erat traductus. *Spanh.* II. p. 77. 82. *Morell.* Theſ. Fam. p. 78. 89. 109. 120. 144. --- Etiam geſta maiorum in denariis renouare ſolebant adoptati. Sic P. Cornelius Lentulus Marcellinus ex familia Marcellorum in Corneliam adoptatus, proaui ſui effigiem ad aeternam eius memoriam repraeſentat, eiusque ſpolia opima depingit.

ADORATIO. Varios orandi veterum ritus expoſuit: *Matth. Brouer de Niedek* de populorum veterum ac recentiorum adorationibus, cuius in-

in diſſertatione preces, earumque nomina, differentiae, origo, hiſtoria, miniſtri, progreſſus et caerimoniae elucidantur. Amſtelod. 1713. 8. cum fig. aeneis, in quibus XXVI. numi veterum ad precandi ritum pertinentes delineati occurrunt; recuſa eſt diſſertatio in Theſaur. Polenian. Tom. II. p. 925 ad 1040. — Rituale orantium vel compendium veterum orandi rituum etc. collegit Ioach. *Hildebrand.* Helmſtad. 1656. 4.

ADPARITORUM genera Romae multa fuerunt, de quibus *Spanh.* II. 95. Lictores etiam e numero adparitorum erant.

ADPELLATIO. Florentiſſimis imperii Romani temporibus nihil auguſtius erat prae adpellationibus *Imperatoris, Caeſaris, Auguſti*, vel Αὐτοκράτορος, Σεβαστοῦ. Sed decreſcente potentia, creuit nominum poteſtas. Voluerunt *Domini* adpellari, cum Imperator tantum caput ſit imperii, Dominus autem vniuerſi; inde poſteriore aeuo dicebantur D. N. *Dominus Noſter*, vel DD. NN. *Domini Noſtri*, cum videri vellent omnibus imperare. — *Adpellationes a gentilium diis* petitas ſibi vindicaſſe Imperatores, aut iis foeda eorum temporum adulatione conceſſas, et ad poſterorum memoriam proditas, oſtendunt eorum numi, in quibus HERCVLIVS — IOVIVS — OLYMPIVS etc. legitur.

ADQ. ADQVI. ADQVIS. *Adquiſita.* vid. ARAB. ADQ. — ARAB. ADQVI. — ARABIA ADQVIS. *Arabia Adquiſita* in n. Traiani, qui anno imperii ſui nono per Palmam, Syriae rectorem, ſub finem ſecundi belli Dacici, Arabiam imperio adiecit Romano.

ΑΔΡ. Ἀδριανή, Ἀδριανῆς, *Hadriana, Hadrianae.* vrbium cognomentum in beneficiorum ab Hadriano Imp. acceptorum honorem. Sic a) *Adana* Ciliciae: ΑΔΡ. CΕΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΠΟ. ΑΔΑΝΕΩΝ. — ΑΔΑΝΕΩΝ ΑΔΡ. — b) *Aegae* Ciliciae ΑΔΡ. ΑΙΓΕΑΙΩΝ. — c) *Amaſia* Ponti Aſiatici: ΑΔΡ. ΑΜ. ΜΗΤΡ. ΝΕΟΚ. ΠΡ. ΠΟΝΤ. — ΑΔΡ. CΕΥ. ΑΛΕΞ. ΑΜΑCΙΑ. — ΑΔΡ. CΕΥ. ΑΝΤΩΝ. ΑΜΑCΙΑC. — d) *Tarſus* Ciliciae quam frequentiſſime: ΑΔΡ. CΕΟΥΗ. ΑΛΕΞ. ΜΗΤΡ. ΤΑΡC. *Hadriana, Seuerana, Alexandropolis, Metropolis* vel etiam ΑΔΡ. CΕΟΥ. ΑΛΕΞΑΝΔ. ΤΑΡCΟΥ. — ΑΔΡ. CΕΥ. ΑΝΤ. ΜΗΤ. ΤΑΡCΟC, vel ΑΔΡ. CΕΟΥΗΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΠΟΛΙC etc. *Hadriana Seueriana Antoninopolis.* — ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗC CΕΥΗ. ΑΔΡ. *Antoninianae Seuerianae Hadrianae* etc. — ΑΔΡ. CΕΥΗΡΙΑΝΗC ΤΑΡCΟΥ, *Hadrianae Seuerianae*, vel addito *Macriniana* cognomine in Macrini gratiam: ΑΔΡ. CΕΥΗΡ. ΜΑΚΡΕΙΝΙΑΝΗC ΤΑΡCΟΥ v. *ſuis locis.*

ΑΔΡ, ΑΔΡΙ. Ἀδριανός, *Hadrianus* In numis Antonini Pii: ΑΥΤ. ΚΑΙC. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC — ΑΥΤ. Κ. Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC CΕΒ. etc.

ΑΔΡΑΜ. ΜΗΤΡ. ΝΕΟΚ. ΠΡ. ΠΟΝΤ. ΕΤ. ΡΠΘ. in Æ 1. Caracallae, cum Aeſculapio ſtante, ſcriptor muſei *Theupoli* explicit p. 919. *Adramytenorum Metropolis Neocora Prima Ponti Anno* 189. At liquet ſane initium epigraphes ita diuidendum eſſe: ΑΔΡ. ΑΜ. nempe *Hadriana Amaſia*, quae Metropolis, *Neocora*, et *Prima Ponti*. Quis enim vnquam Pontum ad Myſiam, qua in regione *Adramyttium*, usque extendit? *Kbell.* Apend. altera. p. 10.

ΑΔΡΑΜΝΩΝ vel ΑΔΡΑΝΝΩΝ, *Adramnorum* vel *Adrannorum* in Coeleſyria, quorum epocha forte V. C. 706. Ante Chr. 48. *Froelich.* Not. El. p. 42. — M. Aurelio et Lucillae percuſſerunt Adramni numos Æ 3. inſcriptos ΑΔΡΑΜΝΩΝ, quos *Vaill.* Num. Gr. recenſet. Caput in eis muliebre eſt turritum, quod in n. Lucillae inſcribitur: ΤΥΧΗ ΑΔΡΑΜΝΩΝ, *Fortuna Adramnorum.*

ADA-

ADAMYTTEUM, ſiue *Adramyttium*, Myſiae ad mare oppidum, *Ptolemaeo*, qui urbem in Phrygia collocat, Ἀδραμύττειον, *Herodoto* ac *Stephano* Ἀδραμυττεῖον, diphthongo, Latini itidem E porrecto *Adramyttenum*; *Mela* autem ſcripſit *Adramyttion*. *Cellar*. Not. Orb. Ant. II. 36. — Tam rari huius oppidi ſunt numi, vt imperiales, ſeu a *Vaillantio*, ſeu ab *Harduino* indicatos, vel poſtea a *Theupoli* editos in digitis adnumeres. Sine Imperatoris capite vulgauit *Kbell.* Adpendicula altera Tab. I. n. 1. Æ 3. formae numum, in quo Apollinis caput laur.)(ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΩΝ, *Adramyttenorum*. Cornucopiae inter pileos Dioſcurorum duos, qui typus id ſingulare habet, quod vel tacentibus geographis, et hiſtoricis quemadmodum Phoenicis vrbes, ſitum ſuum ad mare, quem in ſignis imperialium numorum fruſtra quaeſiueris, Dioſcurorum religione, et conſecutam inde per commercia opulentiam luculenter indicet. — In Muſ. *Pembrok.* P. 2. Tb. 2. n. 1. in Æ. Caput Palladis gal. c. inſcr. ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΩΝ.)(Pallas ſt. d. victoriol. ſ. clipeum ad pedes, circum: ΕΠΙ ΣΤΡΑ. ΛΟΥΚ ΙΟΥ.... Plurimos praetoris nomine ſignabant Adramyttei numos. — ΕΠΙ ΣΤΡ. ΙΟΥ. ΑΠΟΛΛΙΝΑΡ. ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΩΝ, *ſub Praetore Iulio Apollinari*. Mulier ſtolata ſt. d. pateram, ſ. c. c. Æ. 2. Domitiani. *Vaill*. Gr. — ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΙΑΚΧΟΣ, *Antinous Iacchus*, cuius nominis explicatio repetenda ex *Clem. Alexandrino* Admonit. ad gentes p. 13.) *Arnobio* aduerſus gentes L. III. p. 133.) *Lilio Gyraldo* de diis gentium p. 386. 399. et 591.)(ΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ ΕΓΕΣΙΟΣ ΑΝΕΘΗ. *Adramytenorum Egeſius Dedicauit*. Ceres ſedens. Editus ab *Haym*. Th. Br. II. Tb. 34. n. 1. p. 278. — ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΩΝ. M. Aurelius et L. Verus togati ſtantes, dextras iungunt. Æ 1. M. Aurel. *Vaill*. Gr. — Quem *Muſ. Theup*. p. 919. Caracallae tribuit, ad Amaſiam rectius remiſit *Kbell*. Adpendicula altera p. 10. ΕΠΙ ΣΤΡ. ΠΑΚΙΑΝΟΥ ΤΟ Β. ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΩΝ, *ſub Praetore Paciano Iterum*. Aeſculapius ſt. cum baculo, cui ſerpens. Æ. max. Sept. Seu. *Vaill*. Gr. — ΕΠ. ΓΡΑΜΜΑΤ. ΑΝΤ. ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΩΝ. *Sub Scriba Antonio Herodiano*. Victoria gradiens, d. coronam ſ. palmam. Æ max. Iul. Domnae. *Vaill*. Gr. — ΕΠΙ ΣΤΡ. ΚΥΙΝΤΙΛΙΑΝΟΥ ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΩΝ, *Sub Praetore Quintiliano*. Idem Victoriae typus. Æ. 1. Domnae. *Vaill*. Gr. *Ead. ep*. Mulier ſt. iuxta columnam ſupra quam vas, d. taedam, ſ. ſtolam ſubleuat. Æ. 1. Caracallae. *Vaill*. Gr. — ΕΠΙ ΣΤΡ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΩΝ ΚΑΙ ΕΦΕΣΙΩΝ Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Sub Praetore Marciano Adramyttenorum, Et Epheſiorum Ter Neocororum, Concordia* Iupiter d. aquilam, ſ. haſt. et Diana cum adminiculis, ſtantes. Æ. max. Caracallae. Muſ. *Theup*. p. 960. — ΕΠΙ ΣΤΡ. ΠΑΥΛ. ΕΥΤΥΧΟΥΣ ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΩΝ. *ſub Praetore Paullo Eutyche*. Iupiter ſemin. ſt. d. aquilam, ſ. haſt. puram. Æ. 1. Caracallae. *Vaill*. Gr. — *Al*. Victoria grad. cum corona et palma. Æ 1 Carac. apud *Vaill*. — ΕΠΙ ΣΤΡ. (nomen magiſtratus eroſum eſt) ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΩΝ. Imperator palud. d. admouet tropaeo, et columna, ſupra quam globus. Æ. max. Elagab. *Vaill*. Gr. ΕΠΙ ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΓΑΡΟΥ Β. ΝΕ. ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΩΝ, *Sub Praetore Aurelio Caro Iterum Neocororum*. Aeſculapius ſt. d. innixa baculo, cui ſerpens inuol. Æ. 3. Alex. Seu. quem ad Parthicum bellum proficiſcentem in portum excepiſſe videtur, inde in hoſpitii gratiam Adramyttenis *neocoriam* conceſſit. *Vaill*. Num. Gr. p. 134. 217. — Nauium enim ſtatione et portu erat illuſtris, vt narrat *Strabo* L. XIII. p. 606. vnde non Epheſii ſolum, ſed Laodiceni etiam Phrygiae, ſuam cum Adramyttenis ſocietatem in M. Aurelii numo denotant. v. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. — Obſeruat *Kbell*. Adpendicula alt. p. 11. *Stephani* praecepta de orthographia nominis Adramyttei tam male

cum numis conſentire, dum habet: ἀλλὰ καὶ δι' ἑνὸς Υ, ὅταν ἔχῃ δίφθογγον, καὶ διὰ δύο τῶ Ι. μόνως, *Enim vero cum ſimplici Υ. ſcribi, dum diphthongum cum duobus, dum I. ſolum habet.* Numi ſiquidem omnes, excepto vno, aut altero apud *Haynium* et *Khellium*, inſcriptionem praeferunt ΑΔΡΑΜΥΤΤΥΝΩΝ, quod gentile, conſentiente illo grammatico, non niſi a recto Ἀδραμυττεῖον deriuari poteſt.

ΑΔΡΑΝΙΩΝ, vel ΑΔΡΑΝΙΤΑΝ, vid. *Adranum* Siciliae.

ΑΔΡΑΝΝΩΝ, *Adrannenſium*. v. ΑΔΡΑΜΝΩΝ.

ΑΔΡΑΝΟΥ, *Adrani* Dei Siculorum nomen, de quo *Plutarchus*, *Aelianus*, aliique. *Froelich.* Animadu. ad numos quosdam Vrb. et et Pop. Tb. II. n. 9. p. 32. ſeqq. aereum minoris formae edidit numum rariſſimum, in quo caput barbatum crinibus promiſſis, et galeatum exhibetur, cum inſcr. ΑΔΡΑΝΟΥ,)(ΜΑΜΕΡΤΙΝ. *Mamertinorum*, cum cane ſtante, templi cuſtode. Neque mutauit hanc ſententiam *Froelichius* in iterata et aucta libelli editione, a *Gorio* inſerta ſymbolis Liter. Florent. Vol. VII. p. 29. neque in Notit. Elem. Antiq. p. 99. Cui adſenſum praebuit *Io. Geo. Wachter.* Archaeolog. Numar. c. X. p. 147. ſeq. — Similem froelichiano numum, quem *Torremuzza* Adrano Siciliae tribuit, edidit Pellerin Médaill. de Peupl. et de Vill. Tom. III. Tab. 108. n. 3. p. 97. in quo adpoſita eſt capiti eadem ΑΔΡΑΝΟΥ epigraphe, ſed in auerſae partis exergo ſub cane detrita eſt inſcriptio, quae tamen veſtigia nominis ΜΑΜΕΡΤΙΝΩΝ ſeruare poteſt.

ADRANUM, ſiue HADRANUM, ad pedes Aetnae, hodie *Aderno*, oppidum Siciliae, Gr. Ἀδρανόν aqud *Stephanum* et *Diodorum*. Eam Dionyſius in dei cognominis honorem condidit. *Diodor.* L. XIV. c. 38.) *Fazell.* de rebus Sic. Dec. I. L. X. p. 208.) *Doruill.* Sicul. I. 224. II. 307. 473.) *Cluuer.* Sicil. Antiq. L. II. p. 332.) Cellar. Orb. Antiq. I. p. 805. — Princeps *Torremuzza* Sicil. Num. Tab. III. *Adranitarum* numos edidit p. 4. et 5. 1. ΑΔΡΑΝΟΥ. Caput galeatum forſan ipſius *Adrani*.)(Canis ſtans; in templo enim plus quam mille alebantur canes, teſte *Aeliano* de Nat. Animal. L. XI. c. 20. Æ. 3. cf. *Pellerin.* III. Tab. 108. — 2. *Alius* Æ. 3. Inter Meſſanenſes numos editos in *Parutae* Sicil. Numiſm. Tab. XXIII. ſimilis huic habetur, ſed cum inſcriptione ΜΑΜΕΡΤΙΝΩΝ. — 3. Caput Apollinis laur.)(ΑΔΡΑΝΙΤΑΝ, Lyra. Æ. 3. obuius. Prodiit e *Paruta*. — „*Alios tres* a *Paruta* in Sicil. Num. Tab. CXVII. editos omiſit ſerio *Torremuzza*, qui in vna facie habent pagurum, ſeu marinum cancrum, in alia vero aquilam leporem vorantem; ſuſpectos eos habuit, et ad *Agrigentinos* referendos. Nullibi enim cum inſcriptione ΑΔΡΑΝΙΤΑΝ, ſed ſemper cum litteris ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ. *Paruta* eos hauſit e Sicilia *Golzii*, de cujus fide non bene omnes ſentiunt.

Adranus vel *Hadranus* deus Siculorum. *Burmann.* ad Doruill. Sicul. II. p. 307. V. ΑΔΡΑΝΟΥ.

ΑΔΡΙ. Ἁδριανῆς, *Hadrianae.* ΑΔΡΙ. ΤΑΡϹ. *Hadrianae Tarſi* vrbis — ΑΔΡΙ. ΑΙΓΕΩΝ, *Hadrianorum, Aegaeenſium* Ciliciae.

ΑΔΡΙ. Ἁδριανὸς, *Hadrianus.* ΑΙΛ. ΑΔΡΙ. Αἴλιος Ἁδριανὸς, *Aelius Hadrianus*, — Vel

ΑΔΡΙΑ. Ἁδριανὸς, *Hadrianus.* ΑΥΤ. ΑΔΡΙΑ. — ΑΥΤ. Κ. ΑΔΡΙΑ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ, *Imp. Caeſ. Hadrianus Antoninus.* — ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙ. ΑΔΡΙΑ. ϹΕΒ. *Imp. Caeſ. Traianus Hadrianus Auguſtus.* etc.

ΑΔΡΙΑ. Ἁδριανῶν, *Hadrianorum.* ΑΔΡΙΑ. ΔΙΟΚΕϹΑΡΕΩΝ ΜΗΤ. *Hadrianorum Diocaeſarenſium. Froel.* Not.

Not. El. p. 205.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 46. n. 2. p. 364. — ΑΔΡΙΑ. ΜΟΨΕΑΤΩΝ, *Hadrianorum Mopſeatorum* Ciliciae. — Vel

ΑΔΡΙΑΝ. ΑΙΓΑΙΩΝ, *Hadrianorum Aegaeenſium*.

ΑΔΡΙΑΝ, Ἀδριανή, *Hadriana*. ΑΔΡΙΑΝ. ΑΜΑCΙΑ, Π. Π. ΝΕ, *Hadriana Amaſia Prima Ponti*.

ΑΔΡΙΑΝ. Ἀδριάνου, *Hadriani*, vel Ἀδριανούπολις, *Hadrianopolis*, quo nomine adpellauit Hadrianus multas vrbes. Quaenam ſit ex ſeptemdecim eadem denominatione donatis, non facile eſt interpretari. Duae quidem notiſſimae: prima in Cyrenaica, in Thracia altera, *Spartian.* vit. Hadriani.

ΑΔΡΙΑΝ. Ἀδριανὸς, *Hadrianus*, ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙ. ΑΔΡΙΑΝ. *Traianus* Imp.

ΑΔΡΙΑΝΕΙΑ, *Hadriani certamina*, ob ipſo inſtituta.

ΑΔΡΙΑΝΕΩΝ, *Hadrianenſium* Subobſcura vrbs eſt *Hadriani*, teſte *Suida*: πόλις Μυσίας, τῆς νῦν Βιθυνίας, *Ciuitas Myſiae, quae nunc Bithyniae*, Ex Notitiis. Eccleſ. et Conciliis confirmat *Harduin.* Num. Pop. et Vrb. p. 8. Inditum nomen perſuadet, Hadrianum ipſam vel a fundamentis excitaſſe, vel in formam redegiſſe ampliorem. An eadem, quae Plinio *Olympena*, vt placuit *Harduino*; an eadem, cuius numus apud *Spanhem.* p. 894. ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΠΡΟC ΟΛΥΜΠΟΝ, in Bithynia montem, qui etiam Myſius dictus eſt, res admotum incerta. *Muſeum Albanum* P. I. Tab. 60. n. 3. p. 122. vulgauit numum Æ maximi moduli inſcriptum; ΑΥΤΟΚΡ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC CEB. cum *Elagab.* cap. laur. ✕ ΕΠΙ CΤΡ. ΑΥΡ. ΛΟΛ. ΠΡΟΚΛΟΥ ΑΔΡΙΑΝΕΩΝ, *ſub Praetore Aurelio Lollio Proclo, Hadrianenſium*. Mercurius ſt. d. marſupium, ſ. caduceum, pro pedibus caper; ex adu. fluuius decumbens ſub arbore, vrnam et arundinem gerens. Antinous a tota Bythyniae prouincia. in qua ipſe ortus fuerat, pro Mercurio habitus eſt. Fluuius forſan *Billaeus*, per viginti ſtadia Bithyniae campos excurrens. Apud Hadrianenſes nouit *Vaillant.* Num. Gr. p. 191. tantum archontes, ſed praetores etiam eos habuiſſe. Elagabali numus docet; iis enim nominibus Graeciae vrbes vtebantur promiſcue. — ΕΠΙ ΚΛ ...... ΑΔΡΙΑΝΕΩΝ. Aeſculapius, Hygia et Teleſphorus ſtantes. n. Maximini, Muſ. *Pembrock* p. 3. Tb. 87. n. 5. — ΕΠΙ ..... ΠΟΝΤΙΚΟΥ Τ ...., ΑΔΡΙΑΝΕΩΝ, *ſub ..... Pontico T... Hadrianorum*. Vir barbatus ſt. d. elata, ſ. ſceptrum. Æ 2. Alex. --- Seu. Muſ. *Theup.* p. 1020.

ΑΔΡΙΑΝΗ, *Hadriana*. Sic cognominatae in Hadriani gratiam leguntur vrbes: ΑΔΑΝΑ et ΑΙΓΑΙ, Ciliciae ΑΜΑCΙΑ Ponti ΒΕΙΘΥΝΙΟΝ, Bithyniae, ΜΟΨΟΥΕCΤΙΑ Ciliciae, ΠΕΤΡΑ Arabiae, ΤΑΡCΟC Ciliciae. v. *ſuis locis*.

ΑΔΡΙΑΝΗC CΕΥΗΡΙΑΝΗC ΤΑΡCΟΥ, *Hadrianae Seuerianae Tarſi*; vel ΑΔΡΙΑΝΗC ΤΑΡCΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC, *Hadriani Tarſi Metrop.* v. ΤΑΡCΟΥ.

ΑΔΡΙΑΝΟΝ, *Hadrianum*. ΑΔΡΙΑΝΟΝ ΚΑΙCΑΡΑ ΘΕCCΑΛΟΙ, *Hadrianum Caeſarem Theſſali* ſc. colunt. — ΑΔΡΙΑΝΟΝ CΕΒΑCΤΟΝ etc. *Hadrianum Auguſtum*, n. Magnetum.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ, *Hadrianorum* adpellatio ob quaedam beneficia ab Hadriano Imp. accepta. ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΑΔΑΝΕΩΝ, *Adaneorum* Ciliciae — ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΑΙΓΑΙΩΝ vel ΑΙΓΕΑΙΩΝ, *Aegaeorum* Ciliciae — ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΒΕΙΘΥΝΙΕΩΝ, *Bithynicorum Bithyniae*. — ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΜΟΨΕΑΤΩΝ, *Mopſeatarum* Ciliciae. — ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΤΑΡCΕΩΝ, *Tarſenſium* Ciliciae. v. *ſuis locis*.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΠΡΟC ΟΛΥΜΠΟΝ, *Hadrianorum Ad Olympum* montem in Bithynia. Æ. max. moduli Sept. Seueri. Imperator ſacra facit ſuper

per tripodem, cui ſerpens inuolutus; pone aram columna videtur, ſupra quam Diana cum arcu. *Spanh.* 894.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΤΥΧΗ, *Hadrianorum Fortuna.* v. *Hadriani* Bithyniae.

ΑΔΡΙΑΝΟΠ. vel ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤ. et ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΙΤ. Ἀδριανοπολιτῶν, *Hadrianopolitarum.* Frequentius legitur,

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. vt et

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. vid. *Hadrianopolis,* ſuo et iam nunc nomine celebris Thraciae vrbs, olim *Oreſta* dicta, in Hadriani honorem nomen mutauit. *Spartian.* c. 20.

ΑΔΡΙΑΝΟϹ, *Hadrianus,* ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΑΔΡΙΑΝΟϹ, *al.* ΑΥΤ. ΚΑΙϹ. ΑΔΡΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. *al* ΑΔΡΙΑΝΟϹ ΟΛΥΜΠΙΟϹ, *al.* ΤΡΑ. vel ΤΡΑΙ. vel ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΑΔΡΙΑΝΟϹ etc. vid. *Hadrianus* Imperator. — ΑΔΡΙΑΝΟϹ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ vel ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ, vid. *Antoninus Pius.* — ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΝΕΙΚΗ, *Hadriani Victoria.* — Magiſtratus nomen. ΕΠ. ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΦΙΛΟΜΗ. *ſub Hadriano Philomelenſium* Piſidiae. n. Getae.

ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΕΙΤ. *Hadrianotheritarum* Bithyniae. ΕΠΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥϹ ΑΡ. ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΕΙΤ. *ſub Diogene Archonte.* Æ 1. Iul. Domnae. *Vaill.* Gr. — In aliis ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΕΙΤΩΝ vel ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΙΤΩΝ, *Hadrianotheritarum.* Sic in Æ. *Pembrokiano* P. 2. Tb. 2. n. 2. Protome Herculis barbati, retro claua.)(ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΙΤΩΝ. Leo gradiens. — ΑΥΤ. ΚΑΙϹ. ΑΔΡΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. *Hadriani* cap. laur.)(Caput vrſi, addito populi nomine. Æ 3. *Vaill.* Gr. — *Al.* Mulier turrita ſedens ſtolata, d. pateram, ſ. c. c. Æ 2. Hadriani. *ib.* — ΑΔΡΙΑΝ...... ΜΗΤΡΟΠΟΛΙϹ, Genius ſedens in rupe, ſ. humero tropaeum. Æ. Hadriani *Vaill. App.* Gr. Tb. 5. — ΑΝΤΙΝΟΟϹ ΗΡΩϹ. *Antinoi* herois cap. nud.)(ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΙΤΩΝ, Bos, ſeu Apis cum luna bicorni ad latus. Æ 2. *Vaill.* Gr. p. 110. — ΑΥΤ. Κ. Μ. ΙΟΥΛ. ΦΙΛΙΠΠΟϹ ϹΕΒ. *Philippi Sen.* caput.)(ΕΠΙ ΑΥΡ. ϹΩΚΡΑΤΟΥϹ ΑΡΧ. Α. *Sub Aurelio Socrate Archonte primo.* Imperator eques decurrens, Æ. max. *Vaill.* Gr. — Legitur etiam.

ΑΔΡΙΑΝΟΘΥΡΕΩΝ, *Hadrianothyreorum.* ΕΠΙ ΑΡ. ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥϹ ΑΔΡΙΑΝΟΘΥΡΕΩΝ, *Sub Archonte Pancratio Diogenis* Filio. Imperator paludat. ſt. manum adponit tropaeo, ad cuius imum duo captiui. Æ max. Sept. Seu. *Vaill.* Num. Gr.

ADRUMETIS caput muliebre palis tanquam turribus munitum, ante quod caduceus, retro ſpica eſt, ſubtus prora nauis viſitur. η. Conſidiae gentis, vel Metelli Scipionis. Morell. Th. Fam. p. 53.

ADSERTORI LIBERTATIS PVBLICAE. Hoc glorioſiſſimo elogio Veſpaſianus adficitur in n. apud *Spanh.* II. 528. quem vulgauit *Morell.* Specim. Tb. 21. p. 112. vbi autem corona querna deeſt.

ADSIGNATA. vid. REGNA ADSIGNATA.

ADSPIRATIO deeſt in antiquis denariis; citra omnem enim adſpirationem ſcripta leguntur nomina CILO, GRACCVS, PILIPPVS, TAMPILVS, TRIVMPVS, YPSAEVS. pro *Chilo, Gracchus, Philippus, Tamphilus, Triumphus, Hypſaeus,* vt vulgo poſtea receptum. *Cicer.* Orator. c. 48. *Quintil.* Inſt. L. I. c. 5. vid. *H adſpirationis.*

ADRUMETUM, metropolis Byzacenae prouinciae in Africa, ſiue *Hadrumetum,* vt in numis et lapidibus cum adſpiratione, in plerisque libris ſine illa. Graeci ſcripſerunt varie iſtius nomen cf. *Cellar.* Orb. Antiq. II. 867. 868. v. *Hadrumetum.*

ADV.

ADV. *Aduentus*. ADV. AVG. *Aduentus Auguſti*. Eques lento gradu. Frequens in numis vrbium, quae aduentum Neronis in aeternam rei memoriam ſignarunt. Ita Corinthus apud *Patin*. Num. Impp. ex aere medio p. 116. et *Vaillant*. Num. Col. I. 174. nec non colonia Patrenſis apud eundem p. 177. 178. 179. item apud *Morell*. Specim. Tb. 7. p. 53. ADVentum iſtius AVGuſti ad ſuas vrbes celebrant. — ADV. CO. AVG. *Aduentus Auguſti* Neronis *Corinthum*: *Honthal*. P. V. Tb. 3. n. 18. p. 60. Statua Neronis togata. d. elata. *Al*. triremem exhibet.

ADVE. AVG. *Aduentui* Auguſti. n. Corinth. de quo Neronis aduentu *Liebe* Goth. Num. p. 419.

ADVENT. *Aduentus*, vel *Aduentui*. ADVENT. AVG*uſti*, praecipue in n. Hadriani frequens, addito prouinciae nomine, in quam aduenerat Imperator, vt ARABIAE, ASIAE etc. — ADVENT. AVG. Caracallae. *Mediob*. p. 186. — ADVENT. AVG. FELICISSIMO. Seueri. *Mdb*. 272. — ADVENT. AVG. GALLIAE in eiusdem Seueri numo e maximorum genere. In aliis ADVENT. AVGG. *Aduentus* vel *Aduentui Auguſtorum*, inſcriptis, idem Seuerus equo inſidens, d. attollit, ſ. haſtam tenet, praecedente milite, reuerſus de Parthis armorum virtute deuictis; *Auguſtorum* vero dicitur *aduentus*, quod Caracalla in conſortium imperii cum patre a militibus fuerit adpellatus. Æ. *Geſn*. Tb. 131. n. 20.) *Mdb*. 274.) *Muſel*. Impp. Tb. 150. n. 7.) *Theup*. 211.) *Vaill*. Praeſt. I. 213. et III. 162. — *Ead. epigr*. Tres equites, pater nempe cum filiis. Æ. Seueri. *Cim. Vind* I. p. 11. — *Ead. epigr*. Caracallae. *Mdb*. 291. — ADVENT. AVGVSTI. Domitiani. *Mdb*. 135. — FELIX ADVENT. AVGG. NN. *Auguſtorum Noſtrorum*, in n. Diocletiani, Val. Maximiani, Conſtantii Chlori. Gal. Maxim. vel AVG. N. *Auguſti Noſtri* in Conſtantini ac Valentis numis legitur.

ADVENTVI AVG. cum de *Aduentu Auguſti* in vrbem Romam eſt ſermo vt Caracallae. *Vaill*. Praeſt. I. 121. Cum autem Imperatoris in aliam regionem numi commemorant aduentum, ſcriptum ADVENTVI AVG. additis ſimul prouinciarum aut ciuitatum nominibus, vt in Traiani, Seueri, Diocletiani et Maximiani aliquot numis; in Hadriani vero plurimis, in quibus hinc Hadriani caput laureatum, illinc Imperator ille, et alia figura, vt plurimum muliebris, ſacra facientis, et cum victima interdum ante aram, ac inſcriptionibus ADVENT. vel ADVENTVI ACHAIAE, AFRICAE etc. In aliis eiusdem Hadriani numis quos *Golzius* et dein *Vaill*. Num. Impp. P. I. p. 59. ſq. 192. et *Harduin*. Sel. Opp. p. 760 ſq. aliique tradiderunt etiam ADVENTVS AVG. CAPPADOCIAE, DALMATIAE, EVBOEAE, GERMANIAE, LYBIAE, LYCIAE, PAMPHYLIAE, SYRIAE ſignatur.

ADVENTVI AVG. ACHAIAE. Imperator ſt. ſacrificans. Hadriani. *Mdb*. 175.

- - AFRICAE. Eiusd. *Arſchot*. Tb. 39. n. 13.) *Harduin*. 760.) *Mdb*. 175.) *Muſel*. Impp. Tb. 78. n. 5. *Patin*. *Theſ*.) Th. R. *Sueciae* Tb. 13. n. 2.) *Vaill*. Pr. I. 58. et II. 136.

- - ALEXANDRIAE. Eiusd. *Mdb*. 175.) *Vaill*. Pr. I. 59.

- - ARAB. Traiani. *Mdb*. 162.

- - ARABIAE. Hadriani. *Mdb*. 175.) *Vaill*. Pr. I. 59.

- - ASIAE. Hadr. *Mdb*. 176.) *Vaill*. l. c.

- - BITHYNIAE. Hadr. *Angelon*. 148. n. 23.) *Mdb*. 176.) *Vaill*. ib.

- - BRITANNIAE. Hadr. *Vaill*. Pr. I. 59.

CAPPA-

- - CAPPADOCIAE. Hadr. *Mdb.* 176.

- - CILICIAE. Eiusd. *Mdb.* ib.) Vaill. ib.

- - DALMATIAE. Eiusd. *Mdb.* ib.

- - EVBOEAE. Eiusd. Hadr. *Mdb.* ib.

- - FELICISSIMO Imperator equitans, d. elata, praeeunte et ſubſequente milite. Æ. Sept. Seueri. *Arſchot.* Tb. 53. n. 6.) *Beger.* Th. Br. II. 694.) *Mdb.* 271. 272.) *Muſel.* Tb. 149. n. 4.) *Theup.* 212.) *Vaill.* Pr. I. 111. et II. 213. Occiſo enim Iuliano Seuerus in vrbem venit, cumque ſediſſet in equo vsque ad portas vrbis amictus veſte equeſtri, inde vrbana indutus, pedibus introiit. Comitabatur eum omnis exercitus, pedites equitesque armati conſequebantur, fuitque illud ſpectaculum omnium, quae vidi vnquam, magnificentiſſimum, iuxta *Xiphilin.* Eundem numum *Spanh.* II. p. 622. ad Seuerum Romam reducem poſt deuictum et caeſum in Gallia Albinum refert percuſſum; *Vaillant.* vero Num. Impp. P. II. p. 225. ob debellatum iam ante in Syria Peſcennium.

ADVENTVI AVG. GALLIAE. Hadriani. *Arſchot.* Tb. 39. n. 6.) *Mdb.* 175. 176.) *Vaill.* Pr. I. 59. II. 137.

- - HISPANIAE. Eiusd. *Angelon.* 148. n. 29.) *Mdb.* 176.) *Vaill.* Pr. I. 59. et II. 137.

- - ITALIAE. Eiusd. Hadr. *Angelon.* 126.) *Arſchot.* Tb. 38. n. 19.) *Beger.* Th. Br. II. 656.) *Errizzo* 354.) *Harduin.* 760.) *Mdb.* 175. 176.) *Muſel.* Tb. 78. n. 6.) Th. R. *Sueciae* Tb. 13. n. 8.) *Vaill.* Pr. I. 59.

- - IVDAEAE. Eiusd. *Angelon.* 148. n. 32.) *Arſchot.* Tb. 38. n. 20.) *Mdb.* 175.) *Vaill.* Pr. I. 59.

- - LIBYAE. Eiusd. Hadr. *Mdb.* 176.

- - LYCIAE. Eiusd. *Mdb.*

- - MACEDONIAE. Eiusd *ill.* Pr. I. 60.

- - MAVRETANIAE. I *Angelon.* 126.) *Arſchot.* Tb. 39. *Beger.* Th. Br. II. 656. *Ha* 761.) *Mdb.* 175. 176.) *Muſe* 78. n. 7.) *Patin.* 152.) *Triſt* 472.) *Vaill.* Pr. I. 60.

- - MOESIAE. Hadriani. 176.) *Vaill.* l. c.

- - PAMPHYLIAE. Eiusd. ibid.

- - PHRYGIAE. Eiusd. ib.) *Vaill.* ib.

- - SICILIAE. Eiusd. *Mdb*

- - SYRIAE. Eiusd. *Mdb.*

- - THRACIAE. Eiusd. I *Mdb.* 176.) *Vaill.* Pr. I. 60.

ADVENTVI AVGG. (*ſtorum*) Caracallae. *Mdb.* 391.

ADVENTUS AENEAE in liam, v. *Aeneas.*

ADVENTUS AUGUSTO in numis conſignatus duplex, ingreſſus in vrbem Romam, r troitus in prouincias imperii R ni et quidem addito eius n ACHAIAE, AFRICAE etc. vrbis, vt ALEXANDRIAE. conſuetum Imperatorum more e profectione in Italiam, vel e uinciis reduces, aut in prim rum poſt ſuſceptum imperium i bem Romam aduentu, non rheda vel vehiculo, ſed equo interdum etiam pedibus, eam i diebantur. Prius illud abunde cunt, ſi aliunde non conſtaret, ſtris in vrbem ingreſſus toties ſignata in numis memoria. *A tus* facile centum cum ſimili diuerſis ſub Imperatoribus r ſet. — Alterum vero, vt n vsque ad portas vrbis equo pedibus tum eam introirent, eos pedibus interdum ab vrbe fectos Caracallae numus PR

C

CTIO AVG. inſcriptus docet, e *Dione* L. 74. p. 893. liquet de primo Seueri peditis in vrbem Romam aduentu. Sollemnes omnique feſtiuitatis genere celebrati vel primi vel poſtea inſignes de debellatis hoſtibus victorias ſequentes Imperatorum in vrbem Romam aduentus fuerunt, qualem cumque ſingularem Seueri ac duorum filiorum Caracallae et Getae ingreſſum in vrbem Romam, per tres figuras equeſtres deſignatum, exhibet nummus Caracallae aureus rariſſimus. Sacra ſollemnia tempore eiusmodi aduentus inſtituta. *Ioſeph.* Bell. Iudaic. L. 7. c. 22. memoriae prodidit. — Alterius autem Imperatorum in prouincias nempe ac in ciuitates imperio Romano ſubiectas, *aduentus* fidem ſimiliter faciunt numi, addita ſimul ipſa prouinciarum vel ciuitatum in eorum numis nomina. vid. ADVENTVI AVG. Cuiusmodi aduentus in prouincias memoria in Hadriani numis maxime ſignata. Seueri adventus ſecundus apud Perinthios in Graeco eius numo legitur ΕΠΙΔΗΜΙΑ. Β ΣΕΥΗΡΟΥ ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Aduentus ſecundus Seueri Perinthiorum Neocororum;* vt in Philippi numo ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ Α. ΕΦΕΣΙΩΝ, *Aduentus Primus Epheſior.* Pluribus de *aduentu Imperatorum* in eorum numis agit Spanh. II. p. 620. ſq. cf. Polyc. *Leyſeri* Principum *Profectio* et *Aduentus Felix* in numis veterum Romanorum. Helmſt. ſine anno. fol.

In aliis Imperator eques, d. elata, quem habitum pacificatoris adpellare ſolent, equum regit ſiniſtra n. Diocletiani, Conſtantini. — ſ. tenet ſcipionem vel ſceptrum. n. Her. Etruſc., Treb. Galli, Poſtumi. — ſ. haſtam tenet. Trai. Decii, Claud. Gothici. — Ante equum captiuus manibus reuinctis. Probi, Conſtantini. — praeit Victoria, ſequitur miles, pone duo ſigna militaria. Probi. — ſequuntur milites duo cum ſignis milit. Probi, Diocletiani. — miles vnus cum ſigno mil. duo cum haſtis. Claud. Gothici, Taciti. — milites quatuor cum ſignis militaribus. Taciti. — praeit miles, cum labaro Chriſti nominis monogrammate inſigni, ſequitur Victoria palmae ramum ſ. gerens, d. coronam Imperatoris capiti imponere geſtiens. Iouiani — Imp. eques d. impetit iaculo hoſtem in genua prouolutum, alter iacet ſub equo proſtratus. Aureliani. — Imp. ſt. d. caduceum tenet, ſ. cornucopiae. Carauſii. — Imperator et Caeſar equites, elatis dextris; praeit Victoria; ſequuntur milites duo cum ſigno militari. Tr. Galli. — Duae figurae ſtantes, dextras iungunt, n. Titi. — In quodam non frequenter obuio Traiani numo hinc eius caput laur. cum nomine et titulis, illinc Imperator cernitur equitans et haſta armatus; ante eum Felicitas, vel mulier, d. lauri ramuſculum, ſ. c. c. equitantem vero Traianum ſequuntur tres milites; circumlegitur ADVENTVS AVG. infra S. P. Q. R. OPT. PRINCIPI. De quo primo Traiani poſt adeptum Neruae adoptione et mox obitu imperium, in vrbem Romam adventu *Plin.* in Panegyr. — Numis ſane teſtibus conſtat, quod quam ſollemnibus laetitiis Roma aduentantes e longinquo Imperatores exceperit, publica feſta inſtituerit, vota nuncupauerit, ac percuſſerit numos alias inſcriptos, FORT*unae* RED*uci*, vel NEPT*uno* RED*uci*; communiter autem ADVENTVS AVG. in iis ſignabatur. Ea tamen inſcriptio aliquoties primum Romam ingreſſum non innuit, cum reperitur illa ADVENTVS AVG. vel AVGG. epigraphe in numis Poſtumi, Peſcennii et Carauſii, quos Romam numquam petiiſſe conſtat, quo caſu de aduentu in Orientem aut ad exercitum ſunt intelligendi. — Occurrit inſcriptio

ADVENTVS AVG. in n. Titi. *Muſel.* Impp. Tb. 41. n. 9.

- - Traiani *Mdb.* 148.) *Spanh.* II. 621.

- - Hadriani. *Angelon.* 125.) *Beger.* Th. Br. II. 656.) *Erizzo* 352.) *Harduin.* 756.) *Mdb.* 169. 175. 176.) *Muſel.* Impp. Tb. 78. n. 8.) *Ei.* Add. Tb. 4. n. 1.) *Ei.* Suppl. Tb. 72. n. 3.) *Theup.* 460.) *Vaill.* Pr. II. 36.

- - M. Aurelii. *Mdb.* 224. ſq.) *Vaill.* Pr. III. 134.

- - Commodi. *Mdb.* 244. 245.) *Vaill.* Pr. I. 95. II. 182.

- - Seueri. *Mdb.* 270. 271.) *Vaill.* Pr. II. 213.

- - Caracallae. *Mdb.* 290.

- - Getae. *Vaill.* Pr. I. 128. et II. 257.

- - Elagabali. *Mdb.* 309. *Vaill.* Pr. III. 170.

- - Phil. Senioris. *Vaill.* Pr. II. 312.

- - Trai. Decii. *Band.* I. 3. 4. 27.) *Beger.* Th. Br. II. 732.) *Harduin.* 837.) *Mdb.* 352.) *Muſel.* Tb. 209. n. 1.) *Theup.* 251.) *Vaill.* Pr. I. 168. et III. 321.

- - Etruſc. *Band.* I. 30.

- - Herennii. *Band.* I. 38.

- - Hoſtiliani. *Band.* I. 48. *Mdb.* 356. ſq.) *Vaill.* Pr. II. 329.

- - Tr. Galli, de quo *Zoſimus*: Gallus Romam venit, magnos ob conſtitutam cum barbaris pacem ſpiritus gerens. *Arſchot.* Tb. 59.) *Band.* I. 58. 64. 76.) *Mdb.* 359. ſq.) *Schulz.* MzCab. III. 8.) *Vaill.* Pr. I. 174. II. 333.

- - Voluſiani *Band.* I. 80.

- - Gallieni. *Band.* I. 152. 156. 187.) *Mdb.* 372. 375.) *Vaill.* Pr. II. 350.

- - Poſtumi Sen. *Band.* I. 298. 309.) *Mdb.* 393.) *Vaill.* Pr. I. 191.

- - Claud. Goth. *Band.* I. 333. 335. 338. 353.) *Mdb.* 401.) *Schulz.* MzCab. III. 50.) *Vaill.* Pr. I. 205. III. 21. 212.

- - Aureliani. *Band.* I. 366. 373.) *Vaill.* Pr. I. 212. III. 25.

- - Tetrici Sen. *Band.* I. 399.) *Vaill.* Pr. III. 28.

- - Taciti. *Band.* I. 419. 427.) *Mdb.* 410.) *Vaill.* Pr. III. 215.

- - Probi, cuius Romam aduentus, vt ſcriptores tradiderunt, celeberrimus fuit, magnaque oſtentatione factus, et toties in numis repetitus. *M. Alban.* II. Tb. 91. n. 3. p. 64. et Tb. 65. 1.) *Band.* I. 443. 446. 457. 458. 488.) *Beger.* Th. Br. II. 766.) *Harduin.* 872.) *Mdb.* 415. 417.) *Muſel.* Add. Tb. 11. n. 4.) *Ei.* Suppl. Tb. 46. n. 10. et Tb. 47. 1. ad 4.) *Patin.* Impp. 349. 437.) *Schulz.* MzCab. III. 53.) *Vaill.* Pr. III. 34. 217. 219.

- - Carini. *Band.* I. 531.) *Muſel.* Tb. 237. n. 5.) *Vaill.* Pr. I. 246.

- - Diocletiani *Band.* II. 10. 13.) *Mdb.* 423.) *Vaill.* Pr. III. 224.

- - Carauſii. *Band.* II. 118.) *Mdb.* 429.) *Patin.* Ind. f. 31.) *Vaill.* Pr. I. 269.

- - Conſtant. M. *Band.* II. 267.) *Mdb.* 465.

ADVENTVS AVG. AEGYPT. Ceſt. Alex. Aemiliani. *Band.* I. 279.) *Mdb.* 390.

- - MACEDONIAE. Hadriani. *Angelon* f. 148. n. 31.) *Mdb.* 176.

- - MAVRETANIAE. Traiani. *Mdb.* 162.

- - PAMPHYLIAE. Hadriani. *Mdb.* 176.

- - ROMAE, infra TIBERIS. Hadriani. *Vaill.* Impp. I. 192.

- - SICILIAE Hadriani. *Mdb.* 176.) *Parut.* Sicil. 93.

- - SYRIAE. Eiusd. *Mdb.* 176.

- - THRACIAE. Eiusd. Hadr. *Mdb.* 176.) *Vaill.* Pr. I. 60.

ADVENTVS AVGG. S. C. *Aduentus Auguſtorum. Senatus Conſulto.* Tres equites decurrentes et dextras in ſublime attollentes. Numiſma Seueri ex metallo flauo trium vnciarum, *Mediobarbus* p. 275. quidem aureum et *Morellius* alium ex aere medio Seueri numum cum ADVENT. AVGG. tribusque equitibus decurrentibus exhibent, neuter tamen eorum huius ex maximo modulo facit mentionem. — Poſt Parthicum bellum ſecundum feliciter a Seuero confectum, redeunte Romam Imperatore vna cum duobus filiis, inter plauſus ob victoriam et felicem eorum ADVENTVM cuſus eſt hic numus, in quo cernuntur tres equites decurrentes, Seuerus nempe in medio a dextra habens Caracallam, a ſiniſtra Getam. Dextras protendunt, eoque geſtu pacem et clementiam occurrenti populo indicant. — „In omnibus enim numiſmatibus, inquit *Monterchius*, in quibus eſt vox ADVENTVS, ſiue cuſa ſint propter aduentum in vrbem, aut in prouinciam aliquam, aut ad exercitum, Imperator eodem modo conſpicitur manu protenſa, ſecuritatem, pacem et ſalutem nuntians;" quod non tantum in numis Hadriani, Philippi Claud. Goth. Treb. Galli, Voluſiani, Gallieni, Poſtumi, Probi, Diocletiani, Maximiani, aliorumque, ſed et in ſtatuis equeſtribus Domitiani et M. Aurelii obſeruatum oſtendit. — Hoc de *aduentu* in vrbem *Herodianus* L. 3. c. 10. „Seuerus rebus ad Orientem ſic geſtis, Romam reuertebatur, filios iam puberes ſecum adducens. Confectoque itinere, ac prouinciis vt cuique vſus foret, ordinatis, vrbem dein triumphans inuectus eſt, multis adclamationibus, omnique cerimonia populo excipiente." — S. C. ſiue *Senatus Conſulto* cuſus eſt numus tanquam publicae gratulationis index. Eadem inſcriptio

ADVENTVS AVGG. (*Auguſtorum*) in n. Caracallae. *Mdb.* 290.) *Vaill.* Pr. II. 240.

- - Phil. Senioris equo inſidentis, d. elata, ſ. pilum. AR. *Arſchot.* Tb. 58. n. 12. *Harduin.* 833. 835.) *Mdb.* 344.) *Muſel.* Tb. 200. n. 4.) *Pedruſ.* IV. Tb. 7. n. 7.) *Schulz.* MzCab. II. 249.) *Theup.* 246.) *Vaill.* Pr. I. 312. — Ei. Æ. *Angelon.* 240. n. 3.) *Beger.* Th. Br. II. 731.) *Erizzo* 725.) *Mdb.* 344.) *Muſel.* Tb. 200. n. 5.) *Theup.* 620.) Th. R. *Sueciae* Tb. 34. n. 16.) *Vaill.* Pr. I. 164. *Zoſimus* in Philippo de hoc aduentu: Is, ſacramentis interuenientibus, amicitia cum Sapore conſtituta, belloque ſopito, Romam proficiſcitur.

- - Trai. Decii. *Band.* I. 3.) *Mdb.* 352.

- - Treb. Galli. Gallus eiusque filius Voluſianus equites, praeunte Victoria, ſequuntur milites cum mil. ſignis. Cudebatur hic numus, cum Trebonianus in vrbem veniſſet et filium Voluſianum imperii conſortem feciſſet. Vſurpatur quidem Victoriae figura, quamuis hi Impp. nullam vmquam obtinuerint victoriam. *Band* I. 62. 76.) *Mdb.* 358. ſq.) *Vaill.* Pr. III. 196.

- - Voluſiani. *Band.* I. 80. 83.) *Mdb.* 361.) *Vaill.* Pr. II. 336. III. 199.

- - Valer. Senioris. *M. Alban.* II. Tb. 73. n. 1.) *Band.* I. 127. 142.) *Mdb.* 365.

- - Gallieni. *Band.* I. 197. 232.) *Mdb.* 370.) *Vaill.* Pr. I. 185. III. 205.

- - Poſtumi Sen. *Band.* I. 298.

- - Victorini Sen. *Band.* I. 322.) *Mdb.* 398.

- - Val. Maximian. *Band.* II. 52. 67.) *Vaill.* Pr. I. 255. III. 55.

ADVENTVS AVG. N. (*Auguſti Noſtri.*) Conſtantini. *Band.* II. 258. 267.) *Vaill.* Pr. I. 293. — FELIX ADVENTVS AVG. N. Conſtantii Iun. *Cimel. Vindob.* I. Tb. 1. f. 5.

ADVENTVS AVG. P. M. vel PONT. M. etc. Hadriani. *Mdb.* 169. 176.) *Vaill.* Pr. III. 115.

ADVENTVS AVG. S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Traiani *Vaill.* Pr. III. 113.

ADVENTVS AVGVST. Iouiani. *Vaill.* Pr. III. 257.

ADVENTVS AVGVSTI in Vitellii Imperatoris numo; in quo ſenator manum porrigit homini armato galea et clipeo *Mdb.* 104. ſq. cf. *Grainville* Lettre à Mr. *Moiſſonier* ſur une médaille de Vitellius avec l' inſcription ADVENTVS AVGVSTI in Memor. Triuult. 1703. Apr. p. 696. ſq. et 1704. Febr. p. 145. ſq. et latine verſa in *Woltereck.* El. Num. p. 86. ſq. — de *Moiſſonier* Réponſe à la Lettre du P. *Grainville* ſur la medaille de Vitellius etc. in Memor. Triuult. 1703. Nou. p. 2066. ſq. et latio donata in *Woltereck.* El. Num. p. 90. ſq.

- - Traiani. *Mdb.* 148.

- - Hadriani. *Mdb.* 176.

- - Peſcennii. *Mdb.* 264.

- - Caracallae. *Mdb.* 287. 291.) *Vaill.* Pr. II. 240.

- - Getae. *Mdb.* 304.

- - Elagabali. *Arſchot.* Tb. 55. n. 14.) *Harduin.* 813.) *Mdb.* 309. ſq.) *Muſel.* Tb. 168. n. 2.) *Patin.* 263.) *Theup.* 589.) *Vaill.* Pr. I. 135. II. 169.

- - Claud. Goth. *Band.* I. 335.

- - Iouiniani. *Mdb.* 500.

ADVENTVS AVGVSTI G. P. (*Graecia Peragrata*) Triremis praetoria ornata. Æ. Neronis ob eius aduentum e Graecia in vrbem Romam. *Bellor.* p. 43. n. 20.) *Erizzo* 234.) *Geſn.* Tb. 47. n. 26.) *Mdb.* 95.) *Muſel.* Tb. 25. n. 2.

AOVENTVS (ſic pro ADVENTVS) AVGVSTI N. Imperator eques d. elata, ſ. haſt. puram. AV. Conſtantini. *Cim. Vind.* I. Tb. 6. f. 3.

ADVENTVS AVGVSTOR. (*Auguſtorum.*) Caracallae. *Mdb.* 292.

ADVENTVS AVGVSTORVM. Philippi. Sen. *Vaill.* Pr. III. 187.

- - Valeriani Sen. *Band.* I. 113.) *Vaill.* Pr. III. 220. ſq.

- - Diocletiani. *Band.* II. Add. 6. 40.) *Mdb.* 427.

- - Val. Maxim. *Band.* II. 52.) *Vaill.* Pr. III. 55.

ADDENTVS CARI AVG. Cari. *Band.* I. 498.) *Vaill.* Pr. III. 38.

ADVENTVS PROBI AVG. Probi. *Angelon.* 283.) *Band.* I. 443. 446. 458. et 488.) *Mdb.* 413. 415. ſq.) *Muſel.* Suppl. Tb. 47. n. 5.) *Theup.* 296.) *Vaill.* Pr. III. 34.

ADVERSA numi facies, vel *antica*, ſiue praecipua et prima frons, Gallis *la Tête*, plerumque ea habetur, quae caput aliquod, ſeu effigiem Regis, Auguſti, Auguſtae, Caeſaris, Dei vel Deae, docti, herois, athletae, aut aliquid ſimile oſtendit. In Imperialibus frequentiſſime conſpicitur Imperatoris, vel etiam vxoris caput; quodſi aut vtrinque caput ſit affectum, aut neutra ex parte, illa erit praecipua, ſiue *aduerſa* facies, quae ad propoſitam claſſem proprie ſpectabit: altera *auerſa* facies dicitur, vel *poſtica*, quae vulgo *Revers* adpellatur. *Jobert* Science des Med. I. p. 92. ſq.

ADVLATIO. Sub peſſimis etiam et infauſtis principibus de *Temporum* et *Publica Orbis Felicitate* paſſim ſibi gratulati ſunt adulatione in numis Romani orbis incolae. At *Felicitatem Saeculi* e. c. Treboniani ad coelum efferre non poterant, niſi impudentiſſimi adſentatores; peſtis enim grauis tunc orbem totum Romanum pererrauit, et Gothorum incurſiones publicis calamitatibus ſummam impoſuerunt. Eiusdem farinae eſt *Felicitas* in Gallieni, aliorumque numiſmatibus. Ex adulatione ſimili Imperatores quidam dicti ſunt *Rectores*, *Reſtitutores*, *Concupletatores Orbis Terrarum*; *multa Decennalia* augurantur indignis adſentatores monetarii; vel adpellationes a diis gentilibus petitae Imperatoribus adſcribuntur. v. HERCVLIVS. — IOVIVS. — OLYMPIVS. etc.

ADVLTERINI NVMI vel ad exemplar verorum ſunt effecti, vel mera eos peperit proteruitas, et nullum in antiquitate habent prototypum. *Wagenſeil.* diſſ. de re monetali veter. p. 97. ſqq.) *Schaetzbarkeit Raſche Lex. Num.* antiker Münzen p. 65. ſqq. — Impoſtores nouos pro antiquis ſupponendo, fucum imperitioribus faciunt, vt, quod *Plinius* L. IX. c. 33. ſcite dixit, „pluribus veris denariis emant adulterium". Poſſunt etiam viri harum rerum periti errare; quis enim omnia vidit archetypa, quis examinauit? — De adulterinis hiſtoriae Auguſtae numis *Spanh.* II. p. 241. ſqq.) Le Cabinet de la Bibliotheque de Sainte Genevieve par Claude de *Molinet*. — Alios adulterinos dedere nobis homines, otio et ingenio ſuo abutentes, ſumta occaſione et clarorum virorum grauiter dictis, aut factis, vel quod tale quid conuenire alicui videbatur. Nec vna lingua haec fraus circumſcribitur, ſed per Ebraeam, Graecam, Latinam vagatur. Omnes *Ebraei*, qui circumferuntur numi, ſubleſtioris ſunt fidei ac plerique ſuſpecti. Inter *Graecorum* pheudonumos referendi ii, in quibus *Plato* alphabeti litteras cribrat, et omnibus elabentibus ſolum A in cribro inrelinquitur; Item *Ariſtotelis* illi, in quorum auerſa parte natura dea additum habet vocem ΕΝ ΓΕΑ ΣΕΙΑ. Quibus addenda numiſmata *Priami* cum Troiano equo; *Alcibiadis* cum Cupidine, Sagitta fulgur feriente; *Themiſtoclis* cum victoria nauali; *Artemiſiae* cum mauſoleo, et ſi quae ſunt alia eius generis.

E *Latinis* numis tanquam ſpurii notandi ille *Hannibalis*, in quo telum aduerſus Romam iaculatur et inſcriptum ACCIPITE; cui occaſionem fortaſſe dedit illud, quod de Fabio refert *Florus* L. 2. c. 6. vt par pari Hannibal Romanis retuliſſe monſtraretur, quod eos remorderet. Item ille *Scipionis Africani*, ob CARTHAGINEM SVBACTAM. — L. *Aemilii*, ob SVBACTAM LIGVRIAM — C. *Marii* ob VICTORIAM CIMBRICAM — *Cinnae* cum MARTE VLTORE — *Craſſi* ob DEVICTOS PARTHOS — *Ciceronis*, quem

grata TRINACRIA PROSCRIPTO VERRE cudiſſe fingitur. Eiusdem notae eſt illĕ *Caeſaris*, in cuius poſtica parte triplicatur *littera* V. aut explicatio harum notarum exprimitur vt puta VENI VIDI VICI, cuius e *Suetonii* loco in Iul. c. 37. — et ille *Augusti* cum ſymbolo FESTINA LENTE — et *Agrippae* generi, in quo is Neptuni equos gerit, additumque AEQVORI HIC OMNIPOTENS; quibus ambobus iterum occaſionem dedit *Suetonius* in Aug. 17. et 25. — Amplius huc pertinet ille *Neronis*, cuius pars auerſa Petri Apoſtolorum Coryphaei vultum oſtendit, cum inſcriptione PETRVS GALILAEVS: Qualem Paulus IV. Pontifex care redemiſſe dicitur, cum nimis credulus perſuaderi ſibi paſſus eſſet, Romae in S. Syluestri ſacello fuiſſe repertum, ac magna ſimilitudine ſancti Apoſtoli faciem referre; de quo eſt apud *Augustinum* Dial. 11.

Æ monogramma male ad *Alaeſae* et *Aegeſtae* nummos ralatum. Ad *Alaeſam* Siciliae retulit *Hauercamp.* Comment. p. 1061. ad Parut. Tabb. 112. et 163. reſoluens monogramma Æ per litteras ΑΑΕ. tanquam ΑΛΕΣΑ, loco ΑΛΑΙΣΑ cum diphtongo, nomen huius urbis ſcribendum eſſet. Vnde id deriuatum eſt in Catal. Vrb. et Pop. adud *Froelich* Notit. Elem. p. 87. „ΑΑΕ. in monogrammate, *Haleſa* Siciliae. „Pluribus de hac Hauercampiana coniectura *Doruill.* Sicul. p. 405. Certe initiales Romani nominis ſunt litterae. — Similis nota Æ in n. Meſſanae apud *Beger.* Theſ. Br. I. p. 393. *Aegestanos* deſignare non poteſt, quia illi Ἀιγεσταῖοι, non Ἀιγεσταῖοι, leguntur. cf. *Hauercamp.* ad Parut. Tab. 25. n. 57. p. 161.

AE diphthongus crebro in AI permutata. vid. AIMILIVS. — CAISAR etc.

AE pro E mendoſe inſculptum, e. c. BAEATISSIMO, vt in numis Diocletiani: D. N. DIOCLETIANO BAEATISSIMO etc. et Maximiani: D. N. MAXIMIANO BAEATISSIMO etc. — Similiter VICTORIA BAEATISSIMORVM CAESS. n. ſl. Iul. Conſtantini Iun. — AETRVSCVS pro ETRVSCVS. *Froelich.* 4. Tent. 373. 386. — FORT*una* RAEDVX, loco REDVX. n. Carauſii. — PIAETAS AVG. pro PIETAS. n. Probi.

AE mutatur contra in E, prout IMP. C. EMIL. EMILIANO AVG. loco AEMIL. AEMILIANO. n. Viminacii Moeſiae. — ETERNITAS AVG. n. Treb. Galli. — BONO REIPVBLICE NATI. n. Fl. Victoris — SECVRITAS REIPVBLICE. n. Iouiani. — IVDEA CAPTA. n. Veſpaſiani.

AE omiſſae litterae in voce CAES. n. Iuliani: D. N. FL. CL. IVLIANVS NOB. CS. *Kbell.* Suppl. p. 263.

AE in area n. Amphiſſ. Locridis.

AE. *Aedilis.* AE. CER. *Aedilis Cerealis.* — AE. CVR. *Aedilis Curulis.* v. *ſuis locis.*

AE. *Aegypti.* G. T. AE. *Genius Tutelaris Aegypti.* Alii legunt *Africae.*

AE. *Aelia.* CO. AE. CA. *Colonia Aelia Capitolina*, Hieroſolyma Iudaeae.

A. E. *Augusta Emerita.* C. A. E. *Colonia Augusta Emerita.*

AEBVTIA gens. Eius frequens mentio apud *Liuium.* Duobus diſtincta eſt cognominibus, *Eluae* nempe et *Cari.* Elua quidem familia fuit patricia; plebeia vero cui cognomen Carus. Ex numis IIvirorum Corinthi P. Aebutii et C. Pinnii exhibuit *Patinus* gentem *Aebutiam*, eiusque exemplo *Vaillantius*, quod facere parantem *Morellium*

lium Gallandus Memde Trevoux Feb. 1700. p. 107. ſq. reprehendebat, ratus, Aebutium hunc, aut certe patrem eius, fuiſſe ſeruum familiae Aebutiae atque inde equidem nomen eum ſibi, ſed ius gentis Aebutiae nullum peperiſſe; atque inde colligi, numos eius nomine cuſos, nequaquam eſſe Aebutiis adſcribendos, familiae antiquae Romanae, geſtis faſcibus conſularibus inclytae. Non deterruit tamen cenſura haec *Vaillantium*, quo minus eosdem non modo numos retineret, ſed et duos iis nouos adderet, quorum in priori hinc caput Antonii IIIviri nudum cernitur cum litteris CORIN. illinc nauis prora cum epigraphe: F. AEBVTIO C. PINNIO IIVIR. *Pembrok.* p. 3. Tb. 92. n. 4.) *Morell.* Th. Fam. p. 6. --- *Liebius* Goth. Num. p. 213. alios duos adiecit, quod Imperatoris nullius exhibent effigiem, cuius generis numos vtique ad antiquas familias ſuas reuocari debere, *Vaillantius* in praef. fatetur. --- CORINT. Caput Iouis.)(P. AEBVTIO C. PINNIO IIVIR. Corona ex apio, vt videtur. --- PRF. (*Praefectus*) ITER. COR. Pegaſus.)(P. AEBVTIO PRF. C. PINNIO PAMPHILO, in corona. --- *Aebutius* in numis Corinthiacis quis? diſquirit *Galland.* Epiſt. ad *Morell* p. 364 Memor. Triuult. et *Hauercamp.* Theſ. *Morell.* Fam. 1. 6. --- AVGVSTVS CORINTS. Caput *Augusti* nudum.)(P. ÆBVTIO CILIO HERAC. IIVIR. QVI. ITER. *Publio Aebutio, et Caio Iulio Heraclide Duumuiris Quinquennalibus Iterum*, in corona ex lauro. Æ 2. *Morell.* Theſ. Fam. p. 6.) *Mdb.* p. 48.) *Patin* Fam. p. 2.) *Vaill.* Fam. Tb. 2. n. 2. --- Eadem poſticae partis inſcriptis, ſed in parte priore caput *M. Antonii* nudum cum ep. CORINT. *Morell.* 1 c. --- TI. CAESAR DIVI AVG. F. AVGVSTVS. Cap. *Tiberii* laur.)(SEX*tus* AEBVTIVS L. LVCRETIVS IIVIR. Aquila legionaria inter duo ſigna militaria, interpoſitis litteris C. C. A. *Colonia Caeſarea Auguſta.* Æ 2. *Morell.* l. c. p. 7.) *Vaill.* n. 3.

Æ. CER. *Aedilis Cerealis*, cuius typus Ceres ob ludos Cereales menſe Aprili inſtituendos. v. CEREALIA.

ÆCR. nomen Patroni Paeſtanorum Lucaniae. CN. ÆCR. M. TVC. PATR.

AE. CVR. *Aedilis Curulis*, qui Circenſibus ludis, et annonae praeerat *Cicer.* de Legib. L. I) *Plin.* L. VIII. c. 36. --- Caſtor et Pollux, ſpica, vel modius ſpicis repletus erant eius ſigna. v. *Aediles Curules.*

AED. *Aedes.* AED. S. *Aedibus Sacris.*

AED. DIV FAVSTINAE Templum pulcerrimum ſex columnis ſuffultum, in quo *Fauſtina Senior* ſedens, cui inter diuas relatae a ſenatu id templum in via ſacra regionis quartae erectum eſt, referente *Capitolino.* Æ. *Aſchot.* Tb. 44 n. 12.) *Beger.* Th. Br. II. 670.) *Mdb.* 208.) *Oiſel.* Tb. 107. n. 4.) *Pedruſ.* T. III. Tb. 13 n. n. 11.) *Schulz.* MzCab. P. II. p. 122.) *Vaill.* Pr. Imp. II. 166.) *Li.* Num. Imp. I. p. 172.

AED. *Aedilis*, vel *Aediles.* CERIALIA PREIMVS FECIT MEMMIVS AED*ilis.* --- MERVLA L. VAL. FLAC. et in medio AED. cum bouino capite. *Patin.* in Cornelia p. 92.) *Spanh.* II. p 157. --- Quarumdam coloniarum numi non duumuirorum, ſed *aedilium* nomina exhibent, ideo ipſis, vt duumuiris, conceſſa cudendae monetae facultas. Iidem ſunt in coloniis quam Romae magiſtratus. Denarios ſub aedilibus curulibus Romanis in Plaetoria, Plancia, Plautia et Sulpicia familiis videas apud *Vrſinum*, *Morellium*, *Vaillantium*, vbi CN. PLANCIVS AED. CVR. 9. Plancia. --- M. PLAETORIVS M. F. AED. CVR. 9. Plae

9. Plaetoria. --- M. SCAVR. AED. CVR. 9. Plautia. --- P. GALB. AED. CVR. 9 Sulpicia --- *Aediles* dicti, quod templa aliaque aedificia publica operibus reficerent magnificis atque ornarent; *curules* vero poſitae ſunt in templi aditu. Aedilitas inter minores magiſtratus quotannis creandos recenſebatur; hic ad ſummum honoris faſtigium primus in vrbe gradus erat. Nam illius munificentia plerumque viam muniebat ad praeturam et conſulatum. Aedilibus erat togae praetextae, ſellae curulis, iuris imaginum honos.

AEDE. DIVI. AVG. REST. *Aedes Diui Auguſti Reſtituta.* Templum octo columnarum, in cuius medio duae figurae. Æ. Antonini Pii. *Mdb.* p. 205.

AEDEPSIA Euboeae inſulae. v. ΑΙΔΗΨΙΩΝ.

AEDES AVG. vel DEDICATIO AEDIS in Imperatorum numis ob templa eorum ab iis erecta, vel refecta, vel dedicata. v. *Templum.*

AEDES Bellonae, Caſtrorum, Cereris, Concordiae, Felicitatis, Florae, Fortunae, Honoris, Iunonis, Larium, Palloris, Pietatis, Salutis, Victoriae, Virtutis. v. *ſuis locis.*

AEDIFICIA veterum in numis, qualia ſunt aedificia publica M. *Pembrok* P. 3. Tb. 76. ex quibus originariae eorum formae dignoſci poſſunt. Non modo publica illa grandiaque aedificia, ſed et templa quam plurima in numis reſplendet, quorum alia ingenti fornice faſtigiata, alia periſtyliis aut longo praeſtructorum graduum adſcenſu, alia ambulacris, columnis, ſtatuiſque magnifice ornata, qualia ſunt IOVI VLTORI, aut IVNONI MARTIALI, aut AETERNITATI FLAVIORVM, aliiſque inſcripta. --- Vrbium numiſmata varia delubra ac templa exhibent; e. c. aedificium, ſupra quod aquila, et deſuper quadrigae. n. Amaſiae; --- plurimis columnis ſuffultum. n. Cinnae; --- formae inſolitae altum et rotundum. n. Caeſareae Cappadociae; --- quadratum duplici ordine cum area, plurimis ſtatuis ornatum. n. Trallianorum. --- Vnicum numiſma non raro duas aut tres etiam Deorum aedes miranti oculo obiicit. Arcus triumphales, ſtatuis ac columnis decoros, ingenti artis oſtentatione in numis caelatos, ſola Neronis tempora quot non ſufficiunt? Quam ſuperbi illi arcus in numis Traiani cum epigraphe: FORVM TRAIANI, et in altero: BASILICA VLPIA. TOT Coloſſos ſumma arte et ingenio deſignatos; columnas etiam roſtratas aut Pharo non abſimiles, obeliſcos, pontium ſtructuras mirae elegantiae, ſeu quibus fluuii conſtrati, ſeu quibus VIAE MVNITAE SVNT. In tanta monumentorum veterum copia ac venuſtate varii generis tectorum, graduum, trabeationum ac baſium atque aliorum decoramimum formas deprehendet architectus; diuerſos item columnarum ordines, vti inter ceteros, Corinthiorum numus, Gethae honoribus percuſſus, capitellum vnicum columnae Corinthiaci ordinis cum parte ſcapi, omni ſtudio expreſſum exhibet. --- Sic et roſtra, ſedem illam Romanae facundiae, tum vetera in numo Lolliae familiae, inſcripto cognomine PALICANVS; cum noua etiam roſtra Iulia, a Caeſare erecta, quae in numiſmate Sulpiciae gentis exſtant c. epigr. C. SVLPICIVS PLATORIN*us*. --- Baſilicam itidem, quam teſte M. Tullio ad Atticum L. 4. ep. 16. Paulus ex Aemilia gente erexit, ita inſcriptam numus proponit: AIMILIA M. LEPIDVS REF. S. C. *Aemilia* baſilica. *Marcus Lepidus Refecit. Senatus Conſulto.* --- Deinde VIL. PVB. *Villa Publica* in Titi Didii numo et in alio Scribonii Libonis PVTEAL. SCRIBONI. viſitur, quae ara quaedam erat. --- Rurſum alibi comitium cum CLOACINA in oculos incurrit,

currit, ibidemque togati ſuffragia in vrnam coniicientes; alibi praetoris tribunal ſpectaturr, adiecta tabella, cui duae iudiciariae litterae inſcriptae leguntur: A. C. *Abſoluo. Condemno.* -- Denique tot ac tam varia opera minoris ſtructura, quibus plena ſunt numiſmata, aras, rogos, ſellas curules, curruum diuerſa genera, itemque nauigiorum. cf. Io. Bernh. *Fiſcher* Entwurf einer hiſtoriſchen Architectur in Abbildung berühmter Gebäude des Alterthums, aus Geſchichtbüchern, Gedächtniſsmünzen etc. Leipz. 1725. fol.

AEDIFICIVM vndecim arcubus conſtans, in cuius extremis conſurgunt binae turres, ſupra quos hinc currus elephantorum, illinc quadriga victoriata; ſuper alios quinque exſurgunt pyramides, quarum media maior eſt. Æ. Auguſti. *Angel.* *n.* f. 25. n. 25.) *Mdb.* p. 45. -- pulcerrimum, ſupra quod Imp. Auguſtus in quadrigis, hinc et inde figura cum haſta, in periſtylio; S. P. Q. R. IMP. CAES. *Senatus PopulusQue Romanus Imperatori Caeſari*, addito L. VINICIVS epigraphe. AR. Auguſti. *Arſchot.* Tb. 11. n. 11.) *Geſn.* Tb. 18. n. 23.) *Golz.* T. II. Tb. 45. n. 5.) *Morell.* Th. Fam. p. 450.) *Ei.* Th. Imp. Tb. 31. n. 40.) *Muſel.* Tb. 7. n. 10.) *Vaill.* Pr. I. p. 26. — pulcerr. in quo per gradus adſcenditur, faſtigio concamerato, in ipſo aditu ſtat Auguſtus, inſcr. MAC. AVG. S. C. n. Æ. Neronis. *Arſchot.* Tb. 20. n. 18) *Beger.* Th. Br. II. 624.) *Bellor.* p. 44 n. 21.) *Erizzo* 223.) *Geſn.* Tb. 47. n. 13.) *Harduin.* 723.) *Mdb.* 93.) *Morell.* Th. Imp. Tb. X. n. 17. 18. 19.) *Muſel.* Tb. 24. n. 6.) *Patin.* 87.) *Vaill* Pr. I. 22. — Pulcerr. tribus ordinibus columnarum inſtructum, quarum intermediae longiores, cum duabus portis; faſtigio aedificii imminet cuppula. n. Anton. Pii. *Vaill.* Pr. III. 323. — ſiue granarium, cui ſuper impoſita eſt ſtella, c. ep. PROVIDENTIAE AVGG. vel PROVIDENTIA CAESS. in n. Conſtantinorum.

AEDE. CVR. *Aedilis Curulis.*

AEDILES in area denarii cum bouis capite, ſupra C. VAL. infra. C. SEX. *Caius Valerius, Caius Sextius, Aediles.* *Morell.* Theſ. Fam. p. 427.) *Seguin.* Sel. Num. p. 94.) *Spanh.* II. 157.

AEDILES CEREALES erant plebeii, diu etiam ante Iul. Caeſarem inſtituti, et cerealia ab iis celebrata. v. CEREALIA.

AEDILES COLONIARVM. cf. Ever. *Otto* de Aedilibus coloniarum et municipiorum. Lipſ. 1732.

AEDILES CVRVLES inter minores magiſtratus quotanniis creandos cenſebantur; hinc iis numquam faſces cum ſecuribus praelati et comitiis tributis creati; conſules autem ac praetores, vt maiores magiſtratus, centuriatis. Proximo tamen ad praeturam erant gradu, ſedebant ſella curuli et curabant, quicquid faciebat ad tutelam aut ornamentum vrbis; praeſertim iis annonae procuratio et ſacrarum aedium cura erat commiſſa, item curatio ludorum vrbis ſollemnium, vt Megalenſium, Floralium, Cerealium, Romanorum. Praeter *ſellam curulem* aliis etiam ſignis deſignati in numis, vti *ſpicarum* et *cornucopiae* prope curulem ſellam, *coronarum* quoque vel *ſimulacrorum* aliorumque, quae factos ab illis Aedilibus haud vnius generis, quos nempe edere iidem tenebantur, ſollemnes ludos huic vel illi numini, vti Matri Deum, ſacros conteſtantur. vid. *Symbola.* --- Ob magnitudinem ſumtuum in ludis edendis pauci Auguſti temporibus petebant aedilitatem illam curulem; ideo quaeſtores aut tribuni plebis ad ſuſcipiendam aedilitatem iſtam adacti et a populo ſtipes collata ad impenſus muneris aedilitii. — Ob annonae

nae curam, iisdem Aedilibus itidem commiſſam, diuidebant frumentum aliunde aduectum populo certis pretiis; quam curationem illuſtrat *Liuius* L. XXXI. c. 4. et 50. --- In denariis gentis Flaminiae, Lolliae, Plautiae, Quinctiae, Rutiliae et Valeriae apud *Morell. Vaill.* et *Spanh.* II. p. 151. curulis ſella; ad vtrimque ſpica, et additum ſubinde cornucopiae cernitur, cum ſignata in iis plerumque AED. CVR. dignitate; aut ſedentes inter duos modios ſpicis repletos, vt in denariis g. Papiriae; aut cum modio inter duas ſpicas in numo L. Liuinei Reguli Quo ſpectat alius itidem numus gentis cum Quinctiae tum Valeriae apud *Morel.* Fam. p. 613. et 630.) *Vaill* Fam. Rom. II. p. 326.) *Spanh.* II. p. 152. qui hinc Cereris caput ſpicea corona redimitum exhibet c. epigr. AED. CVR. illinc duos Viros togatos ſedentes, non ſella curuli, ſed vulgari tantum ſubſellio, ac vtrimque ſpica, adſcriptaque eorumdem Aedilium nomina T. FLAMININ. T. F. L. FLAC. P. F. EX S. C. omiſſis Quinctiae et Valeriae nominibus, qui vero a *Liuio* L. 31, c. 4. dicti ſunt *Titus Quinctius Flaminius*, et *L. Valerius Flaccus*, ille *Titi*, hic *Publii Filius*, *Ex Senatus Conſulto.* --- Nota EX S. C. adſcripta arguit, illos ex Senatus decreto frumentum ex argento publico collegiſſe.

Aediles Plebis ſeu *Aediles Cereales* erant veluti adminiſtri tribunorum plebis, et ſignati comparent quoque in numis gentium Romanorum. Duos *Morell.* Th. Fam. p. 569. 579. 640. et *Spanh.* II. p. 153. protulit denarios, in quibus totidem *Aediles plebis* ſellis vulgaribus, non vero curulibus, inſidentes conſpiciuntur, vtrumque autem modius cum ſpica, quia annonae cura illis erat relicta; in priori cum litterarum compendiis inſcripto SEX. ATIL. M. F. SERRAN. L. MAN. CIN. A. F. *Sextus Atilius Marci Filius Serranus*, L. *Mancinus Auli Filius*, omiſſo nempe *Hoſtilii* gentili poſterioris nomine; in altero CN. CARBO C. F. M. SIKAN. L. F. praeteritis itidem gentium, quibus orti iidem erant, *Papiriae* et *Iuniae* nominibus; In anteriori prioris numi parte Cereris caput, Genii autem cincinnatum in altero expreſſum. Quod firmat inſuper numus *Fuluianae* et *Morellianae* p. 147. et 177. collectionum, in quo hinc ſpiciferae Cereris caput cum ipſa AED. PL. *Aedilium Plebis*, a quibus numus eſt cuſus mentione; illinc duo viri togati ſellis vulgaribus inſidentes, ante ſpica, retro P.A. vel *Argento Publico* vel *Aediles Primi*, *Cereales* nempe iuxta *Vaill.* Fam. I. p. 376. 455. infra autem legitur M. FAN. L. CRIT. *Marcus Fannius, Lucius Critonius.* Quibus addendus numus aereus rarius hinc cum Iano bicipite, illinc cum prora nauis ac litteris L. P. D. A. P. quas explicat *Vaill.* Fam. II. p. 113. L. *Papirius Deſignatus Aedilis Plebis.* — C. VAL. C. SEXT. AED. BLEB. C. *Valerius C. Sextus Aediles Plebis.*

Aedituae ſiue *Neocorae* ciuitates per vniuerſam Graeciam plurimae fuerunt, vt patet ex numis, et lapideis monumentis, v. *Neocora.* In Sicilia vero *Meſſanam* tantum hoc titulo gauiſam fuiſſe, huc vsque detectum eſt.

AED. P. vel POT. *Aedilitia poteſtate.*

AED. PL. vel PLE. vel PLEB. vid. *Aediles Plebis.*

AED. S. *Aedibus ſacris.*

AEGAE, Gr. Αἰγαὶ duabus ſyllabis, apud auctores multae ciuitates; eiusdem enim nominis vrbs Emathiae regionis in Macedonia, in Cilicia, in Locride, in Lydia, in Euboea, in Myrrhene, in Thracenſi Cherſoneſo, in Aeolide, in Aetolia

lia. Aegas octo, omiſſis etiam Achaicis, enumerat *Stephanus.* Reſciſſis obſcurioribus, numerus quidem non vero haeſitatio minuitur, an in Cilicum, Macedonumue, Aeolidis, aut Achiae officina procuſus ſit numus Æ 3. quem vulgauit *Eckbel.* Num. Vet. Tb. 12. n. 2. vid ΑΙΓ. — ΑΙΓΑΙΩΝ.

ΑEGAE ſiue AEGAEAE vrbs Aeolidis. Quas enim Aegas *Plinius* et *Strabo* vocat, *Herodoto* L. I. c. 149. ſunt Αἰγαῖαι, at *Scylax* etiam Αἰγαὶ duabus ſyllabis. Gentile Αἰγαιεὺς apud *Herodotum*, et *Aegeatae* apud *Tacitum*, Αἰγαιεῖς apud *Xenophon.* Videntur *Vaillantio* a Pelaſgis nuncupati, qui e Theſſalia profecti oram Aeolidis adpulerant. Situs vrbis ſupra Cymen in vicina Temni conſtituitur. Magiſtratus habeat praetores. Numos percuſſit Caio, Tiberio, Claudio, Agrippinae, Veſpaſiano, Domitiano, L. Vero, Alex. Seuero, et Traiano Decio. vid. ΑΙΓΑΕΩΝ. — ΑΙΓΕΑΙΩΝ. — ΑΙΓΕΩΝ.

AEGAE vrbs Ciliciae maritima, a *Strabone*, Αἰγαῖαι, *Aegaeae* adpellatur tribus ſyllabis, diſſyllabum eſt ceteris, *Ptolemaeo* et *Stephano* Αἰγαί, *Plinio* oppidum *Aegae* liberum; *porphyrogennetus* autem ſcripſit ſingulariter et tribus ſyllabis Αἰγαία, *Aegaea.* An nomen ab αἴξ, αἰγὸς *capra*, ob caprarum euentum, quibus ducibus et oraculi iuſſu condita, vt nominis rationem *Vaillantius* deriuat? Idem animal in numorum auerſis partibus eſt caelatum; ſic capra ſt. in Æ 3. cuius antica caput muliebre velatum turritum ſignat. *Eckb.* Cat. Vind. I. 184. Eadem etiam capra in Imperabilibus huius oppidi numis quibusdam conſpicitur. — Vrbs libertatem, aliaque priuilegia a Iul. Caeſare cum primum accepiſſet, epocham ſuam Iulianam ab eo tempore, quo Caeſar ex Syria in Aegaeenſium Ciliciae portum, teſtante *Hirtio* Bell. Alex. c. 60. adpulerat, id eſt, ſub finem menſis Maii A. V. C. 707. coepit dinumerare. *Harduin.* Num. Illuſtr. p. 522.) *Noriſ.* Epoch. Syro Mac. T. II. p. 396.) *Vaill.* Num. Gr. p. 240. Nulla fortaſſe Graecarum vrbium conſtanter adeo in numis, quorum plurima copia eſt, et diligenter annos ſuos ſignauit; leguntur enim huius epochae in Hadriani, Anton. Pii, M. Aurelii, Commodi, Seueri, Donnae, Caracallae, Macrini, Diadumeniani, Mamaeae, Alexandri, Pupieni, Gord. Pii, Aemiliani, Valer. Senioris, Gallieni et Saloninae numis. v. ΑΙΓ. — ΑΙΓΑΙΕΩΝ. — ΑΙΓΑΙΩΝ. — ΑΙΓΕΑΙΩΝ. — ΑΙΓΕΩΝ. — ΑΙΓΙΕΩΝ. — Id in ſuis numis ſingulare, quod haud vnum gentile iidem praeferant. In numis nempe Macrini et Diadumeniani legitur ΑΙΓΕΩΝ, et apud *Vaill.* Num. Gr. 215. ΑΙΓΑΙΕΩΝ aut ΑΙΓЄΑΙΩΝ, in aliis aliter. Immo ΕΓΕΩΝ occurrit in Diadumeniano apud *Haym.* Th. Br. II. Tb. 42. n. 7. — Auctam vero ſub ſecutis Caeſaribus eandem vrbem, licet ex pluribus illius vrbis numis, cum adſumtis eorum, Imperatorum, a quibus eadem beneficiis fuerat ornata, cognitionibus colligere, vt ΑΔΡΙΑΝΩΝ, ΚΟΜΟΔΙΑΝΩΝ, CΕΤΗΡΙΑΝΩΝ, ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΩΝ, ΜΑΚΡΙΝΟΥ ΠΟΛΙC, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΟΛΙC, *Hadriana Commodiana, Seueriana, Antoniniana, Macrini vrbs, Alexandri vrbs,* ab Hadriano nempe, Commodo, Seuero, Caracalla, Macrino et Alexandro Seuero, pro temporum conditione, deſumtis. Cuius generis Muſ. *Alban.* Tb. 45. n. 1.) Num. Max. Mod. *Reg. Gall.* Tb. 16.) *Spanh.* I. 689.) *Theup.* 922.) *Vaill.* Num. Gr. 305. protulerunt numum ſub Commodo cuſum, cum ſignatis Iſidis et Oſiridis capitibus, ac inſcriptione ΚΟΜΟΔΙΑΝΩΝ ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΑΙΓΕΙΑΩΝ ΕΤΟΥ. ΑΛC, *Commodianorum, Hadrianorum Aegeorum Anno* 234. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Π. *Alexandri vrbs,* tantummodo inſcripta legitur in aereo Alex. Seueri apud *Ekbel.* Cat. Vind. I. 185. addito Dianae Epheſiae typo. — Eadem vrbs ΝΑΥΑΡΧΙC dicta, quae Ναυαρχίδος dignitas in

in poſteriorum Imperatorum numis, vt Aemiliani, Valleriani et Saloninae occurrit. — Etiam *Neocoriam* ab Alex. ſeuero accepit. In *Banduri* collectionibus *Neocoriae* et *Claſſicae* dignitates leguntur coniunctae; ſic in Aemiliano: ΑΙΓΕ-ΑΙΩΝ ΝΕΩΚ ΝΑΥΑΡ. et ΝΕΩΚΟΡΟΥ ΝΑΥΑΡΧ. p. 97. In Valleriano Seniore: ΑΙΓΑΙΩΝ ΝΕΩΚ. ΝΑΥ. *al.* ΝΕΩ. ΝΑΥ. vel ΑΑ. ΑΙΓΑΙΩΝ ΝΕΩΚ. ΝΑΥΑΡΧ. et ΑΙΓΕΑΙΩΝ ΝΕΩ. ΝΑΥΑΡΧ. *al.* ΝΕΩΚΟΡΩΥ ΝΑΥΑΡ. p. 121. 130. 131. In Salonina: ΑΙΓΑΙΩΝ ΝΕΩΚ. ΝΑΥΑΡ. p. 243. addita aera ΘΟC. 299. in Aemiliano, T. et TA. 300. 301. in Valeriano, ET. 305. in Salonina. — Singulorum Senioris Valeriani numum protulerunt *Haym.* Th. Br. II. Tb. 48. n. 6. et *Spanh.* I. 690. qui in)(exhibet ſigna Zodiaci, in medio caput vel Meduſae, vel Mercurii ſine petaſo, eum litteris: ΑΙΓΕΩΝ ΝΕ ΝΑ. *Aegaeenſium Neocororum Nauarchides*, vel *Claſſicae*.

ΑΕGΑΕ, ΑΕGΕ, ΑΕGΙΑ, ac ΑΕGΑΕΑ, Macedonia vrbs, Graece Αἰγαὶ, Αἰγαὶ, Αἴγεια, Αἰγαία, antiqua fuit regia Macedonum ante Pellam, prius *Edeſſa* nuncupata, quae cum capta eſſet caprarum gregis ductu, quem inter pluuias nebulasque ſequebantur hoſtes ab euentu nomen inducit *Aegae*. *Iuſtin.* L. VII. c. 1. Cuius victoris ac regis Carani memoriam oſtentant caprae geminae procumbentes. *Golz.* Tb. 30. — Capra anterioribus pedibus flexis, et re, ſpiciens,)(Quadratum incuſum. Æ 3. *Eckhel.* Cat. Vind. I. 83. — Apollinis cap. laur.)(ΑΙΓΑΕ. (*ſic*) *Aegae*. Caprae quid ore retinentis caput. Æ 3. *Wilde* ſel. Num. Tb. 8. n. 47. p. 72.

ΑΕGΑΕUΜ mare Europam ab Aſiae disiungit, cuius maris inſulae v. *Cyclades*, *Sporades* etc.

ΑΕΓΕΣΤΑΙΩΝ male pro ΑΙΓΕΣΤΑΙΩΝ, *Aegeſtanorum*, ſiue potius *Segeſtanorum* in Æ apud *Muſel.* Num. Pop. ſuppl. Tb. I. n. 4. Caput pelle caprina abductum.)(ΑΕΓΕΣΤΑΙΩΝ. Fig. nuda militis humeris impoſita, ad cuius pedes auis. v. *Segeſta* Siciliae.

ΑΕGΙΑLOS in Peloponeſo. Muſ. *Theup.* p. 950. retulit Iuliae Domnae Æ 2. numum, in quo hinc huius Auguſtae caput, illinc ΕΓΙΑΛΕΩΝ, *Aegialenſium*. Quadrigae decurrentes, aurigante Imperatore, ſ. ſceptrum.

Aegina, Gr. Αἴγινα, vna ex Cycladibus inſula inter portum Piraeum Athenienſium, et oras Peloponneſi ſita, ambitu ſuo 150. ſtadia complectitur, et eiusdem nominis vrbem. *Strabo* p. 375 ſq. Inclaruit ortu Aeaci regis ſui a cuius matre antiquum *Oenopiae* nomen Οἰνωπία deſumſit. Maris imperium habuit aliqnamdiu, de illoque poſtea cum ipſis Athenienſibus contendit, vti etiam de victoria gloria poſt pugnam ad Salaminam, ad quam a nullo populo, ſi Athenienſes excipias, tot naues miſſae ſunt. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. 1014. — *Ephorus* apud *Strabon.* L. VIII. p. 577. Phidonem primum in inſula Aegina argenteam dicit ſignaſſe pecuniam, vnde numum c. inſcr. ΦΙΔΟ. inter antiquiſſimas Aeginetarum monetas recenſuit *Beger.* Th. Br. I. 279. et in Miſcell. Berolin. T. I. p. 53. 59. — Remotiſſimam ſapit antiquitatem quin *Haym.* Th. Br. I. T. 21. n. 6. edidit, aereus tertiae formae: Caput arietis cum monogrammate litteras ΑΙΓ continente.)(Dimidia nauis, et inſcriptio ΑΙΓΙΝΑ. Similis in *Eckh.* Cat. Vind. I. 114. — Magnam eorum maritimam potentiam indicat nauis dimidia; caput autem arietis imperii ſignum eſſe poteſt, vel lanae copiam, et armentorum abundantiam denotat, quibus Aeginetae diuitias ſuas, et proinde maritimas etiam vires debebant. v. ΑΙΓΙΝΑ. — Numus etiam percuſſit Pla-

Plautillae et Elagabalo. v. ΑΙΓΑΙ-ΝΕΙΤΩΝ — ΑΙΓΕΙΝΗΤΩΝ.

ΑΕGIS proprie, vt docet *Seruius* in VIII. Aen v. 435. eſt munimentum pectoris aereum, habens in medio Gorgonis caput; quod munimentum, ſi in pectore numinis fuerit *Aegis* vocatur; ſi in pectore hominis, ſicut in antiquis Imperatorum ſtatuis videmus, *Lorica* dicitur. Credulos enim ipſorum animos occupauerat fuſa per gentes ſuperſtitio, tantam eſſe huius imaginis vim, vt et terrorem hoſtibus incutiat, et qui ea vtantur, euadat iuxta *Lucianum* ςρατηγέτης ἀκαταμάχητος, ac vbicunque pugnam commitat, victoriam conſequatur certiſſimam. Inde ergo adparet liquido, quo conſilio ſeuerus meduſae caput in pectore geſtauerit, vt eius numi teſtantur. — *Aegis* cum horrida Meduſae facie Palladis eſt clipeus in n. Amaſi et Cumanae Ponti, Syracuſarum etc. Ita in *Diodoro* L. III. vbi de Minerua: "Memorant inter alia eius celebria facinora beſtiam terribilem, atque vix vlla ratione domabilem, "Aegidem dictam, necatam ab ea fuiſſe plerumque eius ſuo pectori obductam tam ad tutelam corporis quam ad virtutis monumentum. *Hyginus* vero Aſtron. Poet. c. 13. haec habet: "Nonnulli etiam *Aegam* ſolis filiam dixerunt, multis candore corporis praeſtantem, cui contrarius pulcritudini horribilis adſpectus exiſtebant — — — cum Iupiter bellum contra Titanos appararet, reſponſum eſt ei, ſi vincere vellet, vt ἀιγὸς pelle tectus et capite Gorgonis bellum adminiſtraret, quam *Aegida* Graeci adpellauerunt."

ΑΕGIUM, Gr. Ἄιγιον, Achiae nobiliſſima vrbs, quo non Achaei ſolum, ſed vniuerſi Peloponneſii conueniebant, publicis de rebus conſultaturi, de quo conuentu *Pauſan.* c. 24. et *Liuius* L. XXXVIII. c. 30. — Signati ſunt numi A. ΑΙΓ ΑΙΓΙ. ΑΙΓΙΕ. vel ΑΙΓΕΩΝ, etiam cum monogrammate Χ *Achaeorum.* — Cuſi omnes totius Peloponneſi nomine ſunt numi indubitatio Aegii, quorum vna ex parte teſtudo reptat, nota Peloponneſi teſſera; ex alia quadrum alte incuſum eſt, ſiue vel cum inſcriptione ΑΙΓΙ. — Inter anepigraphos vnus eminet vel ipſo minuto volumine, et exiguo pondere, quippe grana tantum 48. adpendit. Eiusdem fere ponderis alterum Vindobonae conſpexit *Neumannus* cum liberis ΑΦ. quadrato inſertis. Hae tam parum vrbis initiales cenſendae, quam litterae IN ſimili, ſed ſolitae magnitudinis AR 2. numo inſcriptae, quem *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 8. n. 8. edidit. — Alios Æ numos ΑΙΓΙΟΝ et ΑΙΓΙΕΩΝ inſcriptos protulit *Kbell.* Adpend. altera Tb. I. n. 2. 3. de iisque p. 11. fuſius egit.

ΑΕGOS Thraciae flumen ſupra Seſton memorabile, quod ita vocat *Corn. Nepos*, vbi a Lacedaemoniis Athenienſes tanta clade adfecti ſunt, vt libertatem et omnia amitterent. *Stephanus* vrbem indicat Ἀιγὸς ποταμοὶ πόλις ἐν Ελλησπόντῳ, *Caprae flumina oppidum in Helleſponto.* Sic etiam *Tzetzes.* Forſan ita conciliari poteſt, vt amnis et oppidum, quod praefluebat, et nauali, in quod effunditur, nomen largitus fuerit. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. 1068. — Ad vrbem retulit *Haym.* Th. Br. II. Tab. X. n. 3. p. 103. numum Æ, in quo caput muliebre laureatum, pileo forma caniſtri tectum.)(Capra ſt. adpoſitis litteris ΑΙΓΟΣΠΟ. vel Ἀιγοσποταμιτῶν, vel Ἀιγοσπόταμοι. Deam, cuius caput antica praefert, Iunonem habet editor, aut Hellen, Athamantis regis filiam, quae Helleſponto, vbi *Aegoſpotami*, nomen dedit.

ΑΙΓΗΠΤΟΥ, *Aegypti.* Obſeruatione digna eſt ſcribendi ratio, littera Η pro Υ adhibita. Sic enim in Æ. numo apud *Haym.* Th. Br. II. Tb. 10. n. 1. et *Muſel.* Num. Pop. Tb. I. n. 6. Caput muliebre mitratum, nomine ΣΩΤΗΡΑ,

Seruatrix, adiecto, vrceus a tergo, et litterae Β. Δ. Βυλῆς Δόγματι, *Senatus Decreto.*)(Fortuna ſt. d. temonem, ſ. c. c. et oleae ramum. Epigraphe eſt: ΚΑΛΛΗ ΤΥΧΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ, *Bona Fortuna Aegypti.*

AEGYPT. *Aegypti.* ADVENTVS AVG. AEGYPT. mulier nuda humi procumbens, ſ. brachio innixa caniſtro floribus pleno, adſtat ibis. AR. Aemiliani in Aegypto tyranni. *Mdb.* 390. qui vero ſuſpectus videtur *Bandurio.* I. 279. — ALEX. AEGYPT. *Alexandria Aegypti.*

AEGYPTI. v. RESTITVTORI.

AEGYPTO CAPTA. Crocodilus modo laeuam verſus, modo dextrorſum gradiens, in AV. et AR. Iul. Caeſaris et AV. ac AR. Auguſti numis memoriam Aegypti deuictae renouandi gratia, vnde crocodilus cum oris hiatu conſpicuus, Aegypti ſymbolum impreſſum eſt. De qua victoria Actiaca, deuicto Antonio, vrbes quaedam inchoarunt aeram, quae ad A. V. C. 723. ſtatuitur, qui, vel annus ſequens in n. Graecis vocabulo ΕΤΟΥΣ ΝΙΚΗΣ, *Anni Victoriae*, inſignitus eſt. Cum numi vel nudum Iulii caput ſiſtunt, vel illud cum lituo, quod Augur fuerit Caeſar, vel cum Auguſti ſimul capite, idemquem typus cum crocodilo in Auguſti quoque numis occurrit, nullusque in omnibus Triumvir monetalis legitur, non inſcite concludere poſſumus, Iulii quoque numum a ſucceſſore Octauio in rei factae memoriam fuiſſe ſignatum, quem AV. et AR. communicat *Golz.* Tb. 10. n. 36.) *Id.* in Faſtis Conſular. p. 180. n. 2.) *Nonnius* Tb. 9. n. 36) *Ruben. Arſchot.* Tb. 3. n. 21. 22.) *Hemelar. Arſchot.* Tb. I. n. 9. p. 4. *Goraeus* ſ. 41.) *Grueuius* in Floro. p. 396.) *Harduin.* Num. Pop. p. 12.) *Medtob.* p. 4. 5.) *Morell.* Theſ. Imp. Tb. 7. n. 13. 14. p. 86. ſq.) *Id.* Theſ. Fam. Iuliae Tb. 20. n. 8. 9.) *Occo* p. 7.) *Oiſel.* Tb. 32. n. 11. p. 47.) *Oudanus* in Potentia Romana Tb. 36. n. 11. p. 164.) *Vaill.* Fam. in Iulia Tb. 37. n. 28. p. 515. — Auguſti vero AV. numum hac epigraphe et typo eodem notatum exhibent *Golz* in Auguſto Tb. 32. n. 3) *Medrib.* p. 26. 27.) *Morell.* Th. Imp. in Auguſto Tb. 9. n. 32. 33.) *Vaill.* Praeſt. II. p. 16. — Similiter AR. Auguſti exſtat apud Leon. *Auguſtinum* Tb. 3. n. 15. et Tb. 6. n. 9.) inter Num. *Arſchot.* Tb. 12. n. 16.) apend. *Erizzo* p. 152.) in Muſ. *Farneſiano* Tb. 6. n. 2) apud *Golz.* in Aug. Tb. 32. n. 1. et 3.) *Mdb.* 27.) *Morell.* Theſ. in Aeg. Tb. 17. n. 1. 2. — *Idem reſtitutus a Traiano*, addita ep. Imp. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST. in AV. et AR. quae *reſtitutio* numum, haud vulgarem, rariſſimum facit. Exhibent quoque hunc *Mdb.* p. 27.) *Morell.* Theſ. in Aug. Tb. 17. n. 40.) *Patin.* ad *Sueton.* p. 77.) *Vaillant.* Num. Sel. To. II. p. 21. et Praeſt. II. p. 10. teſtatur ſe ſimilem ex AV. vidiſſe.

AEGYPTOS. Aegyptus ſub mulieris ſpecie humi deſidens, d. ſiſtrum tenet, ob Iſidiis cultum, ſ. caniſtro ſpicis pleno ob frumenti abundantiam innixa, ad pedes eius ibis, ob ſerpentum in hac prouincia copiam, quos illa enecat. AV. AR. Æ. Hadriani. *Angelon.* 127.) *Arſchot. Hemelar.* Tb. 19.) *Arſcb. Rubenii* Tb. 39.) *Erizzo* 368.) *Hautbal.* Exercit. V. Tb. I. n. 18.) *Hadriani* 761.) *Mdb.* 170. 174.) *Muſel.* Imp. Tb. 77. n. 6.) *Oiſel* Tb. 33. et 117.) *Patin.* Imp. 152. 191.) *Pedruſ.* III. Tb. 6. n. 11.) Th. R. *Sueciae* Tb. 12. n. 11.) *Schulz* Mz. Cab. II. 86. *Theup.* 171. 466.) *Vaill* Praeſt. I. 57. II. 137. — *Ead. ep.* in Æ. 1. 2. Traiani, additis S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI cum ſphingis typo apud *Mdb.* 157. et *Spanb.* I. 245. qui Romae procul dubio percuſſus eſt, non vero in Aegypto, vt exiſtimabat *Triſtan.* I. p. 388. Sub ſphingis habitu

bitu virgineo et alato prouinciam illam veris ſphingibus abundantem deſignauit.

ΑΙΓΥΠΤΟϹ, *Aegyptus*. Sphinx capite virgineo recubat ſuper murum altum, poſt murum flos loti. Æ. Hadriani. *Hautbal*. p. IV. Tb. 6. n. 16. p. 200.

AEGYPTVS in numis crocodilo, Nilo, ſiſtro, ibi ſeu nigra ciconia, loto et ſpicis dignoſcitur. Nilum, Iouem, Solem et Lunam coluit; quos deos Apim, Oſirim, Serapidem, aliosque explicat Paul. Erneſt. *Iablonski* Pantheon Aegyptiorum. Francof. ad Viadr. 1750. — Deos non pecudibus et ſanguine, ſed precibus et ture ſolo pacare ſolebat. — Genius Aegyptiorum v. *Agathodaemon*. — Aegypti reges defuncti dii ſunt nuncupati, etiam ſuperſtites pro diis ab iis culti, quorum cognomina, quae in numis occurunt, diuulgauit *Spanh*. I. 437. cf. *Aegyptus Numiſmatica* ex Imperatoribus Romanis deſumta; ad calcem Io. Foy. *Vaillantii* Hiſtoriae Ptolemaeorum, Aegypti regum, ad fidem numiſmatum accomodatae, Amſt. 1701. fol. pag. 200. ſeq. ſubiuncta eſt, et vndetriginta numorum a totidem Aegypti oppidis, poſtquam prouincia populi Romani facta eſt, cuſorum auerſas partes aere expreſſas complectitur, cum integra eorum deſcriptione atque expoſitione. Quae ad ſingularum vrbium originem, ſitum et varios caſus ſpectant, illic etiam breuiter attinguntur. Quosdam etiam Aegypti regum numos protulit *Muſel*. Num. Reg. Tb. III. IV. V. et Suppl. Tb. I. — *Aegypti nomi* vid. *Leontopolites*, *Oxyrinchus*, *Peluſiotes*, *Sebennytes* etc. — Nullam Aegyptus accepit poſt Iul. Caeſarem ſub Imperatoribus *coloniam*; regebatur enim illa prouincia ſub Caeſaribus a praefecto auguſtali, cui vero ius faſcium non erat. — Plurimos numos Hadriano, paucos Antonino Pio, vnum aut alterum M. Aurelio ſignauerunt Aegypti vrbes; in ceteris Imperatoribus nomen cum vrbium epigraphe haud legitur. v. *Alexandrini*. Annum imperii, quo cuſi ſunt, indicant omnes.

AEL. *Aelia*. AEL. EVDOCIA, coniux Theodoſii Iunioris. *Du Cange* Famil. Byzant. p. 65. — AEL. EVDOXIA Arcadii vxor. *Du Cange* p. 63. — AEL. FLACILLA, prima Theodoſii M. coniux. *Du Cange* p. 61. — AEL. MARC. EVPHEMIA, vxor Iuſtini Thracis. *Mdb* 560.) *Spanh*. 640.) — AEL. PVLCHERIA, Theodoſii Iunioris ſoror, Marciani vxor. *Du Cange* Tb. 22.) *Mdb*. 543. — AEL. VERINA, Leonis Imp. coniux. *Du Cange* Tb. 23.) *Mdb*. 546.) *Spanh*. 640.

AEL. *Aelia* vel *Aelium*. Aeliae atque Hadrianae dictae coloniae ab *Aelio Hadriano* deductae. COL. AEL. CAP. *Colonia Aelia Capitolina* Iudaeae. Hadrianus Iudaeos, res nouas molientes, compreſſit, eosque Hieroſolyma expulit, et in illam coloniam deduxit, quam de nomine ſuae gentis *Aeliam* adpellauit, ac templum *Iouis Capitolini*, qua in loco veri Dei templum fuerat, aedificari iuſſit, vnde CAP*itolinae* cognomen. *Xiphilin*. L. LXIX. p. 793.

AEL. *Aelium* municipium *Coilla* in Numidia ab eodem Aelio Hadriano nomen eſt ſortitum: AEL. NVN. COIL. *Aelium Municipium Coillutanum*; *al*. AEL. MVLIC. COIL. COMM. *Commodianum*; *al*. AEL. MVNIC. COIL. A. vel AN. et ANT. ſiue AEL. MVN. GOEL. ANT. *Coelli Antoninianum*. cf. *Belley*. Acad. Inſcr. XXV. p. 102.) *Vaill*. Col. I. 169. 210. Ad coloniam *Aeliam Capitolinam* falſo refertur AEL. MVNIC. COIL. ab *Harduino* Num. Seb. Ill. p. 13. Aeliae enim Capitolinae non municipii, ſed coloniae nomen conſtanter tribuunt plures Antonini Pii

ıc ſequentium Caeſarum numi-
rbem. II. p. 606. ſq. ad *Coelo-*
m Hiſpaniae ſpectare olim cen-
Harduin. vero Sel. Opp. p.
lein ad *Conſuaranorum* in Hiſpa-
ppidum; *Vaillantius* l. c. re-
ad *Coillu* Numidiae vrbem,
ue in *Antonini* Itinerario muni-
m adpellatam retulit. Phri-
Bimard ad *Iobert.* II. p. 242.
-- De numis Philipporum
N. FANE. AEL. *Municipium*
ſtre Aelium inſcriptis, v. FA-

EL. *Aelius* nomen. AEL.
S. HADRIANVS ANTONI-
al. T. AEL. ANTONINVS
Titus Aelius Antoninus dictus,
Pius ab Hadriano adoptatus
--- AEL. AVREL. COMM.
.. AEL. AVREL. COMM. etc.
modus.

ELENA loco *Helena*, Conſtan-
Chlori vxor, Conſtantini M.
r: FL. AELENA AVGVSTA.
l. II. p. 114. --- Similiter Con-
ini filia, Iuliani coniux: FL.
ENA AVGVS. *Band.* II. 442.

LIA gens plebeia eſt; Aelii
iidem ac Allii. Eorum in nu-
cognomina ſunt *Paetus*, *Catus*,
ro et *Lamia.* — Prolongatis
inis litteris ALL*ius* dicitur,
is enim temporibus Aelia gens
pronunciatione aſpera eſt vo-
Allia, deinde tenuiore *Aillia*,
ndem *Aelia*, — C. AL. vel
LLI. — P. PAETVS. — SEX.
IVS Q. F. CATVS AED. CVR.
EX.. AELIVS CATVS IIVIR
. A. F. F. — Q. TVBERO.—
ELIVS L. F. LAMIA IIIVIR
. A. F. F. — L. LAMIA L.
- Frequens et ſolita priſcorum
riorum typus Caſtor et Pollux
rentes, quae numina Romanae
ae propitia et ſalutaria fuerunt.
coniectura ſubit ad factum Ae-
raetoriis reſpiciendum eſſe, qui
n in capite ſibi conſidentem,
u ſuo, in conſpectu ſenatus
necauit, quod audiſſet, eo conſe-
crato, domus ipſius ſtatum feliciſ-
ſimum, reipublicae miſerrimum fore;
occiſo autem in contrarium vtrum-
que ceſſurum; id quod et factum
eſt. cf. *Morell.* Theſ. Fam. p. 7.
ſeq. n. 1 - 24.) *Vaill.* Fam. Rom.
I. Tb. 3. 1 - 12.

AELIA, cognomen coloniae ab
Hadriano Hieroſolymam deductae.
COL. AELIA CAP. quae

AELIA CAPITOLINA, caput Iu-
daeae, prius *Hieroſolyma*, ſub Tito
euerſa. Iudaei cum ſeditionem in
toto orbe Traiani et Hadriani tem-
poribus excitaſſent, ab Hadriano
per Martium Turbonem compreſſi
fuerunt. Poſteà *colonia* Palaeſtinae
ab Hadriano conſtituta, nomen *Ae-*
liae habuit de Aelia Hadriani gente,
quod teſtatur *Spartianus* in Hadri-
ano, *Xiphilin* ex Dione, et *Cedre-*
nus, qui ita de Hadriano: „Con-
didit nouam Ieruſalem, quam et
Aeliam adpellauit; *Capitolinam* a
templo Iouis illic erecto. Vnde in
numis C. A. C. ſiue EO. AE. CA.
ſiue ex transpoſitione litterarum
ECA
COA in numo Antonini Pii a *Lie-*
bio Goth. Num. p. 314. prolato,
ſiue COL. AELIA. CAP. ſiue COL.
AEL. KAP. *Colonia Aelia Kapito-*
lina. In n. Graeco AIA. — Deinde
ob accepta a Commodo beneficia,
et non a deductis eo a Commodo
colonis, vt putat *Scaliger*, *Commo-*
dianam ſe etiam adpellauit. COL.
AEL. CAP. (KAP.) COMM.
(COMMOD.) vel COL. AEL. CAP.
vel KAP. COMM. P. F. *Colonia*
Aelia Capitolina Commodiana Pia
Felix. — Fundatori Hadriano et
adoptiuo eius filio Antonino Pio
non modo percuſſit numos, ſed et
M. Aurelio, Lucio Vero, Commo-
do, Peſcennio Septimio Seuero,
Caracallae, Diadumeniano, Elaga-
balo, Traiano Decio, Q Herennio
et Hoſtiliano numos pariter conſe-
crauit Aelia Capitolina, vt eorum
beneuolentiam ſibi conciliaret. cf.
Col-

Collectiores *Vaillantii*, *Patini*, *Theupoli*, *Bandurii*, *Pellerinii*, aliorumque. — Numos plurimos cum ſimulacris deorum, quos Syria colebat, percuſſit, vt Aſtartem, Bacchum, Serapidem et alios. v. *ſuis locis*. Hinc Serapidis caput calatho inſigne; Serapis enim ab Aegyptiis, et ob vicinam a Syris colebatur. Praecipue in numis Elagabali Aelia Serapidem inter alia, quae venerabatur numina, caelauit, quod iſte Imperator illum ſumma perſequebatur religione. — Iupiter Capitolinus ſt. ſeminudus d. haſtam, ſ. caput Toli. — Iupiter ille ſedens. — Templum, in quo Iupiter ſedens inter Pelladem et genium, mulieres. — Aſtarte in templo, pede ſupra fluuium impoſito, hinc et inde victoria globo impoſita. — Templum intra quod tria idola. — Caput genii muliebre turritum, eleganti cum ornatu · · Alii typi, e. c. Figura militari habitu, d. eleuans, ſ. haſtam transuerſam — Colonus agens boues. — Laurea, in qua COL. AEL. CAP. COMM. P. F. — Tropaeum erectum in n. M. Aurelii, quale ſit ignorat *Patinus*. — Praeter hanc Aeliam Hadrianus in Numidia conſtituit coloniam *Aeliam Hadrianam Gemellianam*, vt et *Aelia Hadriana Zama* colonia in Africam, Iubae regiam, ab Hadriano deducta, iuxta quam Scipio Africanus maior Hannibalem clade adfecit inſigni. *Liv.* L. 10.

C. AELIA. Spica. Æ. Lucii Caeſaris *Mdb.* p. 58.

AELIA *Eudocia*. — *Eudoxia*. — *Euphemia* vel *Euſemia*. — *Flacilla*. — *Pulcheria*. — *Verina*. vid. *ſuis locis*.

AELIA ZENONIS AVGVSTA, Baſiliſci vxor. Tantum ex Æ. inueniuntur huius numi, qui autem RRRR.

AELIANA PINCENSIA Certamina *Aelii* Hadriani honoribus *Pinci* in Moeſia celebrata.

AELIANVS (*A. Pomponius*) Germaniae tyrannus, Gallieni aetati in Germania imperium arripuit. Moguntiaci A. V. C. 1020. Chr. 267. cumque non integrum annum eo gauiſus eſſet, anno ſequente occiſus eſt a militibus. *Golz.*) *Mdb.* 391.) *Patin.* Theſ. eum in numis nuncupant IMP. C. AELIANVS. P. F. AVG. — IMP. C. A. POMPON. AELIANVS AVG. — Dicitur et *Laelianus* apud antiquarios, et *Lollianus*. *Bandur.* p. 316. — Alter

AELIANVS (*L.*) tyrannus Diocletiani tempore, Bagaudarum in Galliis dux A. V. C. 1038. Chr. 285. Victus autem anno ſequente a Maximiano Herculeo occiditur. *Golz.*) *Mdb.* 428. — Qui apud *Triſtan.* III. p. 177. proſtat numus c. ep. IMP. C. L. AELIANVS P. F. AVG. ad cognominem ſub Gallieno tyrannum, quod ipſa numi fabrica continuo arguit, et iuxta *Eutropium* ac *Victorem* in epitome, eſt referendus. A quo autem numo abeſt illud *Pomponii*, quod ei *Golzius* tribuit nomen, et quale ad alterum Aelianum ſpectare exiſtimauit idem *Triſtan.* III. 176., vt id Ad. *Ruperto* ad Synop. viſum ſimiliter fuerat. cf. Frid. Sigism. *Witzleben* neue Gedanken von dem aufgeworfenen Kaiſer *Aeliano* in I. P. von *Ludwig* gelehrten Anzeigen T. II. 301. ſqq.

AELIO SEIAN. in Tiberii Æ. a Bilbilitanis in honorem nouorum Romae conſulum cuſo, ac inſcripto: MVN*icipium* AVGVSTA BILBILIS TI*berio* CAESARE V. (*Quintum*) L. AELIO SEIANO, in circuitu numi, dein in corona quernea COS. (*Conſulibus.*) Vulgarunt numum *Morell.* Theſ. Fam. in Aelia Tb. I. n. 24.) *Id.* Theſ. Imp. in Tiberio Tb. 9. n. 7. 8.) *Mdb.* 68.) *Patin.* Num. Imp. med. A min. formae p. 69.) *Id.* in Not. ad Sueton p. 185.) Io *Vaillant.* Num. Col. I. p. 95.) *Id.* Fam. in Aelia n. 12. — Lucium illum Aelium Seianum peculiariter *ſuum* adpellare ſolitus erat

erat Tiberius. — M. QVINT..... AELIO R.... V. V. OSCA. Fig. equeſtris cum framea. Æ. Oſcae in Auguſt. *Mdb.* 51.

AELIVM municipium Coellutanum in Numidia ab Hadriano factum. v. *Coellu.*

AELIVS (L.) CAESAR, Annii Veri filius, L. *Ceionius Commodus Verus* adpellatus, et ab Hadriano, mortua Sabina, adoptatus A. V. C. 888. atque imperii ſucceſſioni deſtinatus, dicitur *L Aelius Verus Caeſar*, ex *Spartiano*, Pannoniaeque praeficitur. Mortem huius praematuram paſſim auctores ſtatuunt A V. C. 890. Chr 137. vel certe ſequenti anno. Cuius numi ex AV. rariſſimi ſunt, ex AR. et Æ. triti, cum Graeca inſcriptione perrari. Legitur ad caput eius nudum A. ſiue ΛΟΥΚΙΟϹ ΑΙΛΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ, vel cum additamento ΔΗΜ. ΕΞΟΥϹ. ΥΠΑΤ. Β. vel ΥΙΟϹ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ϹΕΒ, *Filius Hadriani Augusti.* In Latinis autem AELIVS CAESAR, aut frequentius L. AELIVS CAESAR, vtpote qui adpellatus non fuerit Auguſtus, ſed tantum Caeſaris nomen in ſpem Principatus habuerit, additis plerumque dignitatibus TR. P. vel POT. COS. II. vt in Graecis. Vocatur etiam in n. apud *Stradam* f. 63. et *Mdb.* 189. PONT. MAX., de quo pontificatu autem maximo altum apud auctores ſilentium. In Æ. max. Epheſiorum dictus eſt ΛΟΥΚΙΟϹ ΟΥΗΡΟϹ ΚΑΙϹΑΡ, adpoſito Hadriani Olympii nomine et capite eius aduerſo. — In poſticis numorum partibus CONCORD. ſiue CONCORDIA, typus Concordiae ſt.. vel ſedentis. — FELICITAS AVG. d. caduceum, ſ. c. c. — FID. MILIT. Signum manipulare, baſi inſiſtens. — HILARITAS P. R. ſt. d. ramum, ſ. c. c. — PANNONIA, huius typus cum laboro. *al.* Cybele d haſtam. — PANNONIAE CVRTA AEL. Imp. ſedens, cui fig. tropaeum porrigit, alia fig. d. tropaeum, ſ. c. c. — SALVS ſt. vel ſedens paſcit ſerpentem. — In ceteris Aeſculapii, fluuii, fortunae, genii, ſpei etc. typus. — Cum vrbis cuiusdam nomine, vt apud *Vaill.* Num. Gr. p. 38. 39.) *Theup.* 884.) Alexandriae, Aegypti, Amiſi, Antiochiae Syriae, Berhocae, Cibyratarum, Epheſiorum, Gortinae, Laodiceae, Nicaeenſium, Nicopolis Epiri, Pergamenorum, Temnitarum numi ex omni modulo inter elegantiores referuntur. — Quos *Haym.* Theſ. Brit. II. Tb. 34. n. 2. 3. vulgauit Æ. duos Aegyptii eius honori conſecrarunt: altero cum genio Concordiae, animorum conſociationem inter adoptantem Hadrianum, atque adoptatum Aelium indicabant; altero, qui Cererem cum ſpicis conſignatam habet, vt felicitatem Aepyti omnem ex frugum prouentu eſſe conteſtantur, ita ſe Aelio ſimul cum ſua Cerere dedicant. — Eiusdem Hadriani adoptatiuus filius *Antoninus Pius* quibusdam in numis IMP. CAES. T. *AELIVS* HADR. ANTONINVS AVG. P. P. etc. vocatur. — Pariter *Aelii* nomen *Commodo* datum eſt, qui legitur: L AELIVS AVRELIVS COMMODVS AVG. PIVS PRIT. in memoriam Hadriani, a quo Antoninus Pius, eius auus adoptatus erat. — Graeci numi inſcriptio: Λ. ΑΙΛΙΟΣ Ν. ΚΑΙΣΑΡ, interprete *Harduino* Oper. p. 764. *Lucius Aelius Nerua Caeſar* eſſet vertenda, cum tamen de *Nerua* Imp. quod idea *Aelii* nomen tulerit, nulla auctorum, lapidum, aut numorum monumenta fidem facient. — De *Aelio Pontico* in Byzantinorum numis cf. *Bimard. de Baſtia* ad *Iobert.* Not. Num. II. p. 233. ſq.

AELIVS (SEX.) CATVS IIIVIR. A. A. A. F. F. in area S. C. Æ. Golz. Faſt. Conſul. p. 124. n. 4. vid. *Aelia.* 9.

AEM. *Aemilius*, nomen gentis. C. Æ. M. METO. *Caio Aemilio Metocco* etc. quatuoruiro Cluniae in Hiſpania Tarracon. n. Tiberii.

Me-

Morell. Theſ. Fam. in F. Aemilia Tb. 3. p. 13.) *Ei.* Theſ. Imp. in Tiberio Tb. 9, n. 21. p. 606.) *Mdb.* 69.) *Vaill.* Coll. I. p. 104.

AEMIL. vel AEMILI. *Aemilius* eiusdem gentis. AEMI. BARBVLA. — BVCA. — LEPIDVS. — PAVLLVS. — Q. AEMIL. IIVIR. — IMP. C. M. AEMIL. AEMILIANVS AVG. *Aelianus* Imp.

AEMILIA olim AIMILIA gens patricia fuit, antiquiſſima et clariſſima, multis dignitatibus domi et militiae decorata, ita vt inter alias fere omnes occupauerit pontificatum maximum, dictaturas, principatus, ſenatus, cenſuras, conſulatus, magiſteriae equitum, tribunatus militum conſulari poteſtate, et triumuiratum reipublicae conſtituendae, reliquosque magiſtratus et ſacerdotia. — *Plutarchus* vit. Paul. Aemilii a voce Ἀιμυλίας, i. e. a lepore in dicendo et venuſtate, ſiue a feſtiuitate nonmen deriuat. — Diſtincta eſt in plurimas ſtirpes a) *Mamercinorum*, qui in numis non occurrunt; b) *Barbularum*, c) *Papporum* et d) *Regillorum* apud *Golzium;* e) *Lepidorum*, f) *Paullorum*, et g) *Scaurorum* apud *Vrſinum*; additis nouis cognomine h) *Bucarum*. — Gentis huius Aemiliae praenomen *Mamercus* interdum pro nomine poſitum. v. MAMERCVS. Similiter Aemiliorum cognomen *Paullus* dein praenomen in Lepidorum numis. v. PAVLLVS. Non alios, adſerit *Liebe* Goth. Num. p. 33., protulit *Vaillantius* Num. Fam. I. Tabb. 4. ad 8. huius familiae numos, niſi vel ex *Golzio*, quorum maxima pars eſt, vel Fulu. *Vrſino*, *Patino*que depromtos. Contra *Morellius* in Theſ. Famil. tabulas ſingulas *Patini* noua acceſſione ditauit, ſed vnicuique numis adiectis, non illis quidem omni ex parte ſemper diuerſis, dignis tamen, qui vel ceterorum illuſtrandorum cauſa in lucem producerentur. Inter eos nouem ſunt IIuirorum et coloniis, quorum non omnes in opere ſuo coloniarum recenſuit *Vaillantius*. cf. Chriſtoph. *Woltereck* Erläuterung einiger Münzen des *Aemiliſchen Geſchlechts* und des Kaiſers Commodi. Wolfenbüt. 1720. 8.

AEMILIA cognominatur *Damaſcus* in Æ 1. Aemiliani Imp. COLONIA AEMILIA ΔΑΜΑϹϹΟ ΜΗΤΡΟ. *Colonia Aemilia Damaſcos Metropolis. Band.* I. 97.

AEMILIA. *Aemilianus*. Q. FAB. Q. F. AEMILIA. *Quintus Fabius Quinti Filius Aemilianus.*

AEMILIA REF. *Refecta.* Baſilicae Aemiliae a Paullo ex Aemiliis erectae proſpectus, additis litteris M. LEPIDVS S. C.)(Caput Libertatis. AR. Aemiliae 9. *Pembrok* P. 3. Tb. 90. n. 4.) *Vaill.* Fam. I. Tb. 7. n. 39. ex *Vrſino.*

AEMILIAN. *Aemilianus*, Aemilii Paulli de Macedonia et Rege Perſeo triumphatoris filius e gente Aemilia in Corneliam Scipionum tranſiit, a P. Scipione Africano adoptatus et P. SCIPIO AEMILIANus AFRICANus denominatus. In *Liuiana* epitome ac alibi *P. Cornelius Aemilianus* dicitur, aut *Scipio Aemilianus*, aut integris nominibus *P. Cornelius Scipio Aemilianus*, vel mutata nominum illorum ſede *Aemilianus Scipio*; ſolo autem Aemiliani nomine a *Plinio* haud ſemel deſignatur.

AEMILIANI F. (*Filius*) Q. MAXIMVS AEMILIANI F. PROCOS.

AEMILIANVS (*Marcus Aemilius*) genere Maurus, in Moeſia Imperator contra Trebon. Gallum ab exercitu Moeſiaco dictus, a ſenatu Auguſti titulum obtinet A. V. C. 1006. Chr. 253. poſt tres tamen menſes aut morbo extinctus, teſte Aur. *Victore*, aut a ſuis Spoleti interemtus occubuit, exſurgente contra eum Valeriano. *Caii* praenomen,

men, et *Iulii* nomen licet frequenter Aemiliano data ſint, illa tamen in eius numis raro occurrunt, *Marci* vero et *Aemilii* adpellationes in iis frequentius obſeruantur, quae huic Imp. iure tribuuntur, quod *Aurel. Victor.* in eius Aemiliae gentis adpellatione confirmat. — In numis legitur: IMP. AEMILIANVS AVG. *al.* PIVS AVG. *al.* F. (FEL. FELIX) AVG. — IMP. C. AEMILIANVS AVG. — IMP. CA. (CAE. CAES.) AEMILIANVS PIVS F. (FEL.) AVG. — Imp. CAES. C. IVL. AEMILIANVS PIVS AVG. *al.* FEL. AVG. *Band.* I. 96. 99.) *Vaill.* Pr. I. 178.) — IMP. M. AEMILIANVS P. F. AVG. — IMP. C. AEMIL. AEMIL. AEMILIANVS AVG. — IMP. C. EMIL. EMILIANO (*ſic*) AVG. *Band.* 98. — SAL. EMILIVM EMILIANVM CAESAREM. *Band.* 97. — IMP. C. M. AEMIL. AEMILIANVS AVG. — ΑΥΤ. ΑΙΜΙΛΙΟϹ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. — Α. Κ. Μ. ΑΙΜΙΛ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟϹ ΕΥΤ. ΕΥΤ. ϹΕΒ. *Bandur.* 97. et Addit. ad p. 98. — Ob breue eius imperium huius numi frequentiſſime ſuppoſititium habent in cimeliarchiis, pauci enim cum anticae APOLLO CONSERVAT. — DIANAE VICTRICI. — ERCVL. (*ſic*) VICTORI inſcriptione extant aurei, qui omnes ſunt RRR. Vnus tantum a *Vaillantio* inſpectus; in Gothana gaza duo viſuntur aurei. — Minus rari AR. in quibus APOL. CONSERVAT. — CONCORDIA AVGG. Auguſti nempe Aemiliani et vxoris Auguſtae. — DIANA VICTR. *al.* VICTRI. *al.* VICTRIX. — DIANAE VICTRI. *al.* VICTRICI. — ERCVL. (*ſic*) *al.* ERCVLI VICTORI. — HERCVL. *al.* HERCVLI VICTORI. — IOVI CONSERVAT. *al.* CONSERVATORI. — MARTI PACIF. *al.* PACIFERO. — MARTI PROPVG. *al.* PROPVGNATORI. *al.* PROPVGT. (*ſic*) — PAX. AVG. *al.* PAXS (*ſic*) AVG. — PACI AVG. — P. M. TR. P. I. P. P. — ROMAE AETERN. *al.* AETERNAE. — SPES PVBLICA. — VICTORIA AVG. — VIRTVS AVG. — VOTIS DECENNALIBVS *Vaillantius* numos cum hac epigraphe inter rariores recenſet. — *Numiſmata Latina* Æ I. c. ep. AETERNITAS AVGG. rariſſima, non vt *Vaillantio* videtur ob duplex G. ſuſpecta. In aliis: APOL. CONSERVAT. vel APOLL. CONSERVA. — FIDES EXERCIT. ſingularis, a militibus enim contemtui habebatur Aemilianus. — IOVI CONSERVAT. *al.* CONSERVATORI. — PAX AVGVSTI ſingularis in hoc Auguſto. — PACI AVG. rariſſimus. — P. M. TR. POT. P. P. inter rariores. — ROMAE AETERNAE rariſſimus *Vaillantio*. — SALVS AVG. ſingularis. — SPES PVBLICA. — VICTORIA AVG. — VIRTVS AVG. inter rariſſimos. — VOTIS DECENNALIBVS S. C. — Æ I. in *col. Damaſc.* COLONIA AEMILIA ΔΑΜΑϹϹΟ ΜΗΤΡΟ. *Vaillantio* non notas. *Band.* I. 97. — *Numiſma Graeca* Æ I. ΑΙΓΕΑΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΟΥ ΝΑΤΑΡΧ. *al.* ΝΕΩΚ. ΝΑΤΑΡ. *Aegaeenſium* Ciliciae, addito ΘϟC. *anno* 299. — *Numiſmata Latina* Æ 2. qui omnes inter rariores recenſentur: P. M. TR. P. P. P. — SPES PVBLICA. — VOTIS DECENNALIBVS. — *Numiſmata* Æ. 2. iſt *coloniis* cuſa: PROVINCIA DACIA. — COLONIA ΔΑΜΑϹϹΟ ΜΗΤΡΟ. — P. M. S. COL. VIM. (*Viminacium Moeſiae ſuperioris*) AN. XIN. cf. Alex. Xav. *Panel.* diſſ. de numis exprimentibus etc. decimum tertium et decimum quartum Aemiliani etc. annum. Tiguri 1748. 8. — Ex Æ. *paro tertii moduli* omnes huius Auguſti ſunt rariſſimi; in illis: ROMAE AETERN. — SPES PVBLICA. — VIRTVS AVG. — Cum vrbis nomine eius numi ex omni modulo eximiae ſunt raritatis et elegantiae. *Vaill.* Num. Gr. p. 174. — An ex effigie Aemiliana qua ſimillima apud *Haym.* Th. Brit. II. Tb. 48. n. 5. de-

depicta, Maurctanicum quid eluceat?

AEMILIANVS (*Tiberius Ceſtius Alexander*) tyrannus Gallieni aetate, in cuius odium apud Aegyptios cogitur imperium ſuſcipere, exercitu Aegyptio conſentiente A. V. C. 1014. Chr. 262. Thebaidem, et Aegyptum peragrauit, barbarorum gentes ſubmouit virtutum merito *Alexander* dictus. Parata in Indos expeditione a Theodoto captus an. 263. et Gallieno miſſus in carcere ſtrangulatur Romae ſub finem anni praedicti, vel initio anni 264. — Ex *Occone* exhibet *Mediobarb.* p. 390. AR. inſcriptiones: IMP. CAES. AEMILIANVS P. F. AVG. *al.* ALEXANDER.)(ADVENTVS AVG. AEGYPT. — IMP. AEMILIANVS PIVS FEL. AVG.)(DIANAE VICTRI. *Strada* f. 132. quos tamen duos numos *Banduri* I. p. 279. habet ſuſpectos. *Golzius* praeterea, *Occo* et *Bandurius* inſcriptiones diuulgarunt: C. IVLIVS AEMILIANVS. — IMP. C. T. CEST. ALEX. AEMILIANVS. — Α. Κ. ΤΙΒ. ΚΕСΤ. ΑΛΕΞΑΝΔ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟC СΕΒ. L. Α. *Anno Primo.*

AEMILIO BASSO Corinthi Duumuiro. *Morell* Fam. p. 12.) *Ei.* Numi Conſul. Tb. 2. Lit. G.) *Ei.* Theſ. Imp. Tb. 6. n. 15. 20.) *Vaill.* Num. Col. p. 4. 5. Numus rariſſimae notae. Alias et Betilienae et Caeciliae familiarum cognomen *Baſſus* exhibent numi.

AEMILIO IIVIR etc.)(C. I. N. C. Ex D. D. Æ. *Morell.* Fam. Aemilia Tb. 2. n. 2. p. 10.

AEMILIO LEP*ido* v. LEP.

AEMILIVS legitur et AIMIL. AIMILI. AIMILIVS, mutata diphthongo Æ. in AI.

AEMILIVS BVCA in denariis Aemiliae gentis, qui ex eadem Bucam eſſe docent. Addita eſt in quibusdam IIIIVIR. *Quatuoruiri monetalis* dignitas, prout et legitur L. AEMILIVS Q. F. BVCA IIIIVIR. A. A. A. F. F. In aliis praenomen tantummodo et cognomen L. BVCA omiſſo nomine AEMILIVS exprimitur. v. BVCA.

AEMILIVS PAVLLVS quoties triumphauerit, et quo modo ſingularis eius numus ſit explicandus, in quo prope tropaeum legitur TER. PAVLLVS, cf. *Spanh.* II. 222. ſq.

AEMILIVS PONS antea *Sublicius* dictus in n. Aemiliae gentis. v. *Pons.*

AEMILIVS SEVERVS IIVIR coloniae Hiſpaniae Tarraconenſis, *Plinio Ilici*. *Melae Illice*, qui propter mores militares *Seueri* videtur habuiſſe, cognomen. Æ. 2. *Morell.* Fam. in Aemilia Tb. 3. Lit. E. p. 14.) *Ei* Theſ. Imp. in Tiberio Tb. 10. n. 3. p. 608.) *Vaill.* Col. I. p. 111.

AENEA, vel AENIA, Gr. Αἴνεια, in Perrhaebia Macedoniae oppidum, quod ab *Aenea* Troiano conditum antiquitus credebatur, vt *Dionyſ. Halic.* L. I. p. 39. et *Liu.* L. XL. c. 4. XLIV. c. 10. prodiderunt. Oppidani *Aeneates* ibidem *Liuio* dicti; *Stephano* Αἰνεάτης, ſingulari numero. vid. AI.

AENEAS Troianus, incenſa Troia ac diruta patrem Anchiſem, ſenio confectum, flammis eripuit, in Italiam tandem ſe conferens. *Aur. Victor.* Orig. Gent. Romanae p. 597.) *Alban.* Hiſtor. L. III. p. 76.) *Virgil* Aen. L. I. 290. ſqq. — Ex Creuſa vxore hic Aeneas genuit *Iulum*, qui etiam *Aſcanius* dictus eſt, vnde nomen et originem ſe trahere iactabant *Iulii*, vel Iulium genus, et gentis Romanae princeps eſt habitus. Poſteri eius reges Albae regnarunt, ex qua ciuitate per Tullum Hoſtilium regem, ipſa diruta, Iulii Romam ſunt tranſlati, et a

 rege

rege in patres cooptati, ſed ſero ad magiſtratus emerſerunt, atque inter patricios maiorum gentium fere poſtremi. Ad indicandam Iuliae gentis originem denarii, in quibus Aeneas e Troiano incendio Anchiſen ac Palladium gerens, ſunt percuſſi et a Traiano reſtituti. —

AENEAE PIETAS, patrem flammis Troiae efferentis, ſi in numis exhibetur, plerumque ei additur palladium in dextra, et paruulus Iulus adcurrens, quem manu tenet, vt in AR. 9. Iuliae apud *Vrſin.* p. 129. n. 3.) *Vaillant.* Tb. 72. n. 13. — In alio AR. *Iulii Caeſaris* Aeneas nudus gradiens laeuo brachio patrem Anchiſem, d. palladium gerit c. inſcr. CAESAR. Exhibet hunc numum *Arſchot. Ruben* et *Biaeus* T. 4. n. 15. 16.) *Auguſtin.* Dial. *Sada* p. 34.) *Beger.* in Floro p. 37.) du *Choul.* dans ſon Diſcours de la Religion etc. p. 136.) *Golz.* Tb. 7. n. 1 2.) *Graev.* in Floro Tb. 2. n. 3 p. 17.) *Ei.* Antiq. Rom. T. V. p. 135.) Iac. *Gutherius* de veteri Iure Pontificio L. III. c. 9.) *Morell.* Theſ. Fam. in g. Iulia Tb. 1. n. 5. p. 204.) *Ei.* Theſ. Imp. in Iul. Caeſ. Tb. 4. n. 16. p. 58. ſq.) *Nonnius* Tb. 6. n. 1. 2.) *Oiſel.* Tb. 76. n. 9 p. 406.) *Oudan.* Tb. 79. n. 9. p. 326.) Muſ. *Pembrok.* P. 3. Tb. 8. n. 1.) *Vaillant.* Fam. Tb. 72. n. 9. p. 504.) *Vrſinus* et *Patinus* in g. Iulia Tb. 1. n. 5. p. 124. ſq. — Idem numus a *Traiano reſtitutus* eximiae raritatis addita circumſcriptione IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST. *Begero* non notus, ad iam vulgatus a *Patino* in Suetonio p. 62.) *Morellio* Theſ. Fam. l. c.) *it.* Theſ. Imp. l. c. n. 17. 18. p. 60) *Vaill.* Conſulor. in g. Iulia Tb. 72. n. 10. p. 504. — Pariter in *Auguſti* numis *Pietas Aeneae* pingitur. Sic Aeneas Anchiſem in humero ſublimem vtroque brachio portans. AV. Auguſti apud *Khell.* Suppl. p. 6. qui Aeneam potius, etſi palladii ſolitum attributum abſit, quam ex Catanenſibus fratribus alterum hic repraeſentari exiſtimat, quia magis ad pietatem familiae Iuliae accedit eiusmodi coniectio. Id certum, nullum vel in argento Auguſti numum typo ſimili hactenus fuiſſe proditum. — Porro Aeneas feſtinans Troia excedere d. penates, ſ. humero patrem Anchiſem portat, ſequente filio Iulo.)(ΕΓΕΣΤΑΙΩΝ, *Egeſtanorum*, qui et *Segeſtani* dicti in Sicilia. Caput Auguſti. Æ. 2. Rationem typi fuſe oſtendit *Hanercamp.* ad *Parut.* Siciliam Num. p. 778. quod Segeſtani Troiano ſe ſanguine cretos, ſeque Romanorum conſanguineos iactarunt. Icon numi eſt in *Hanibal.* Exercit. II. Tb. 2. n. 5.) *Morell.* Theſ. Imp. in I. Caeſ. Tb. 39. n. 18. 19. p. 398.) *Patin.* p. 47.) *Vaill.* Adpend. Num. Graec. Tb. 1. n. 3. Sunt et alii *Segeſtanorum* numi, qui illud ab antiquitate petitum decus confirmant; vnus eiusdem Auguſti inſertus Tabulae Numiſm. vet. in Itin. Gall. de la *Motraye* Vol. II. Tb. 4. n. 4. Aeneas laeua ſenem Anchiſem geſtans, d. facem ardentem, ad oſtendendum noctis tempore e Troia euaſiſſe, pone eum columba, Veneri ſacra apud *Parutam* Tb. 110. n. 15. In alio Aeneas neque facem, neque palladium, ſed d. gladium praefert, adiecta columba. — Similiter in *Traiani*, *Antonini Pii* ac *Caracallae* numiſmatibus Aeneas conſpicitur vel Anchiſem ſ. brachio geſtans, omiſſo palladio, ſ. dextrae Iulus implicatus patrem haud paſſibus aequis ſequitur; caput puerili pileo Phrygio tegitur. Adeſt inſcriptio AENEAS. n. Contorn. *Traiani* in *Cim. Vind.* T. II. T. 17. p. 5.) *Hanercamp.* Num. Contorn. n 66 p. 141.) *Mediob.* p. 149.) *Patin.* Theſ.) *Spanh.* I. 364. — Idem Aeneae typus, adpoſitis S. C. litteris. Æ. 1. *Anton. Pii* in Muſ. *Pembrok.* P. 3. Tb. 96. n. 4.) *Theup.* 496.) *Vaill.* Praeſt. I. p. 78. — Pariter in Graeco *Caracallae* c. ep. ΟΤΡΟΗΝΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΑϹΙΑΡΧΗϹ ΑΝΕΘΕΚΕΝ, *Otroenorum* Phrygiae, *Alex-*

Alexander Aſiarcha Obtulit. Aeneas habitu militari incedens et reſpiciens, d. Aſcanium pileo Phrygio tectum trahit, ſ. Anchiſem geſtat. Æ. 1. apud *Froelich.* 4. Tent. p. 269 quomodo apud *Landum* Numiſm. p. 7. in vno eſt palladium, in altero Aſcanius. — Sic et in numis *Dardaniorum* et *Scepſiorum* Troicae apud *Vaill.* Num. Gr. Aeneas gradiens patrem ac palladium gerit, filiumque ducit. — *Ilienſes* in Troade etiam adblandientes Iul. Caeſari hoc Aeneae pietatis emblema Æ. numo impreſſerunt. In illo caput Iulii laur. r. ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΟΣ Γ. *Caii Iulii Imperatoris Dictatoris Anno Tertio.*)(ΙΛΙΕΩΝ ΒΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Ilienſium Bis Neocororum.* Aeneas capite nudo et pallio tectus d. palladium, ſ. humero patrem comitante filio. Exhibent hunc *Dempſter.* ad Roſini, Antiq. p. 199.) *Golz.* Tb. 7. n. 3.) *Harduin* Num. Pop. p. 218. vbi male ΔΙΣ pro ΒΙΣ legit.) *Morell.* Th. Fam. in Conſular. g. Iuliae Tb 20. n. 6. mutata ΝΕΩΚΟΡΩΝ voce in ΝΕΩΧΟΡΩΝ) *Ei.* Th. Imp. in I. Caeſ. Tb. 8. n. 1. 2. p. 91.) *Nennius* Tb. 6. n. 3.) *Occo.*) *Strada* in vit. Caeſaris, qui tamen Ꜳ. pro Æ. prodit, et ΙΛΙΩΝ male reponit.) *Triſtan.* I. p. 38.) — PIETAS cum capite Pietatis.)(M. HERENNI. Iuuenis magna feſtinatione ſenem humeris ferens. Ꝝ Herenniae gentis, quem *Vrſinus* p. 120. ſq. et *Golz* Faſt. Conſul. p. 196. Aeneae humeris patrem e Troiae flammis educenti perperam tribuit, cuius errorem ſecutus lo. *Weidner* in Pietate ex numis antiq. p. 70. 71. item *Hanthal.* Exerc. Prooem. Tb. 4. n. 1. p. 122. Eundem vero denarium rectius alii expoſuerunt de *Amphinomo* patrem Aetnaeo incendio auferente. v. *Pii fratres Catanenſes.* — Certius ad Aeneae pietatem referendus Æ. numus, hinc ΑΙΝΕΙΟΥ, *Aeneae* caput.)(ΕΥΣΕΒΕΙΑ. Aeneas patrem humeris portat, quem paruus Iulus comitatur.

Aeneae e Troia in Latium *aduentus* in numis *Antonini Pii* e maximorum genere ita ſignatus: Aeneas ſiniſtra ducens filium, e naui per tabulam graditur verſus Albam vrbem, cuius muri viſuntur; in terra prope litus ſcrofa cum porcellis. *Spanh.* I. 364.) *Vaill* Pr. III. p. 125. Vel porta Vrbis Albae cum moenibus, ante eam ſus cum porcellis, et pone Aeneas ferens humeris Anchiſem; adeſt ficus ruminalis et templum. *Vaill.* l. c.

AENEAS ille Troianus, teſte Pomp. *Mela* condidit Thraciae vrbem, *Aenus* dictam, inde huius Aeneae caput imberbe, galea quaſi pileo Phrygio tectum in Aeniorum Ꝝ 3. ſignatum apud *Haym.* Theſ. Brit. II. Tb. VIII. n. 8. p. 87. et in Muſ. *Pembrok.* P. 2 Tb. 3 n. 5. Antiquiorem vero et certiorem Aeneae memoriae cuſum numum protulit Anonymus Pariſinus *Recueil* etc. p. 205. vbi caput ab *Haymio* l. c. caelatum Mercurio potius tribuendum iudicat.

AENIANVM, Gr. Ἀινιάνων, Theſſaliae vrbs. vid. ΑΙΝΙΑΝΩΝ.

Aenobarbus, Domitiae gentis cognomen, de quo inter Domitios optimo *Sueton.* vit. Neronis c. 3. et *Appianus* Bell. Ciu L. V. In numis legitur AHENOBARBVS, non diphthongo *Aenobarbus.*

AENOS, vel AENVS, Gr. Ἄινος, Thraciae vrbs, mari ad orientale Hebri oſtium vicina, e regione Samothraciae inſulae ſita, ab *Aenea* Troiano condita, teſte Pomponio *Mela.* Multa de ea *Liuius.* Gentile *Stephanus* formari dicit Ἄινιος, *Aenius.* V. ΑΙ. ΑΙΝ. ΑΙΝΙ. ΑΙΝΙΟΝ. An et huc referendus Æ. max. Pertinacis numus apud Abb. *Campenſ.* p. 57. ΑΝΙΩΝ. inſcriptus?

AEOLICVM DIGAMMA, vel duplex gamma, Aeolica littera, figura et vi ſimilis Latinae F. ſic dicta, quod

 duo-

duorum r ſibi ſuperimpoſitorum formam gerat. v. Διγαμμα.

AEOLIDIS vrbes. vid. *Aegae*, *Cumae*, *Myrina*, *Temnus*.

AEPIVS praetor Pergamenorum. v. AIΠIOΣ.

AEPPIO in n. Corinthi Achaiae. L. CERTO AEPPIO C. IVLIO IIVIR*ris* cum typo Bellerophontis. Exſtat in *Morell.* Theſ. Imp. in Iul. Caeſ. Tb. 6. n. 12.) *Vaill.* Coll. I. p. 3.) *Theup.* 645.

AEQVATORES MONETAE ad trutinam reuocabant monetas. v. *Bilanx*.

AEQVI. AVG. *Aequitas Augusti.* Mulier ſt. d. bilancem, ſ. c. c. Æ. Pertinacis, qui ſemper aequiſſimus fuit. *Mdb.* 266.) *Vaill.* I. 100.

AEQVIT. AVG. *Aequitas Augusti.* Idem Aequitatis ſt. typus. AV. AR. Æ. 1. 2. Pertinacis. *Beger.* Th. Brand. II. 685.) *Harduin.* 796.) *Mdb.* 260. 261.) *Muſel.* Imp. Tb. 144. n. 4.) *Patin.* 217.) *Pembrok.* P. I. Tb. 18. n. 12.) *Theup.* 208. 559.) *Vaill.* Pr. I. 104. — AR. Æ. Gallieni. *Band.* I. 211.) *Theup.* 961.

AEQVITAS. S. C. Aequit. ſt. Æ. Galbae. *Arſchot.* Tb. 22. n. 16) *Mdb.* 102.

AEQVITAS, de qua loquuntur numi, ad iuſtitiae partem trahenda non eſt, neque ad nemeſin, licet aliquoties in iis etiam cum bilancibus exhibeatur, prout apud *Patin* Num. p. 250., ſed ad virtutem illam, in principibus deſiderabilem, qua *rem monetariam* religioſe in populorum commodum adminiſtrant. Cum ſexcenties trium Monetarum typus occurrat in Elagabali et ſequentium Imperatorum numis, animaduertendum eſt, Caeſares, vt penes ſe ſummum ius ex omni metallo cudendae monetae exſtare ſignificarent, *Monetarum imagines* in iis inſculpi curauerunt, quarum media, forma, et cultu praeſtantior, auro praeſidet. Omnes cornucopiae gerunt, vel quia ex numorum adfluentia rerum omnium paratur copia, vel ex inſtituto Deabus huiusmodi attributum adſignandi, nam Moneta apud Romanos Dea habebatur; bilancem vero ad omnia ponderanda. Plerumque *Aequitatis* typus figura muliebris modo *ſtans* d. bilancem, rarius pateram, ſ. cornucopiae, *al.* ſ. haſtam puram, vel ſceptrum; modo ſedens. Ant. *Auguſtin.* Dial. II. p. 46.) *Hautbaler.* Exercitat. II. p. 58.) Fuſius aequitatis typos exhibuit Annibal *Carus* eques melitenſis in Epiſtolis ad *Vrſinum.* Ven. 1592. 4. Iisdem ſignis Amaltheae cornu vel haſta pura et bilance inſtructa etiam eſt *Moneta*, quae ſemper armata viſitur; in AR. autem Tiberii circa ambitum: ΔIKAIOΣYNH. — *Didius Iulianus* primus fuit, qui numiſmaticae fabricae oſor adhibuerit *tenue argentum, uenaeque ſecundae*; ex *Martial.* Epigr. L. IV. vt promiſſarum opum, per quas, occiſo Pertinace, nundinatum a militibus imperium acceperat, minori incommodo, exhauſto aerario, fidem exſolueret. Subſecuti Imperatores, vel iniquitate temporum, vel commercii anguſtia coacti, argentum adulterarunt. Ad peſſime omnium ſtellionatus crimen admiſit *Gordianus Pius*, qui grandiorem quidem formam argenteis numis reddidit, maiorem vero ſequioris metalli portionem admiſcuit, quod ex exſtantibus adhuc eiusdem numis patet. Iniquiſſimis tamen temporibus *aurum* reſeruauit pretium ſuum integrum, intactumque vsque ad exſtinctionem imperii. Cuius rei cauſam *Bimard.* ad *Joberti* Scienc. Num. I. p. 61. in eo ſuſpicatur, quod prouinciarum vectigalia, et tributa non niſi in auro penderentur. — AEQVITATIS a) SEDENTIS typus cum bilance et c. c. in Æ. M. Aurelii apud *Harduin.* p. 781.) *Mdb.* 220.) *Muſel.* Imp. Tb. 116. n. 6.) *Theup.* 522. — it.

it Æ. L. Veri. — Smiliter *Sedens Aequitas* in vrbium numis Alexandriae Aegypti, Prymneſſeorum etc. — b) STANS autem AEQVITAS d. aequatas lances, ſ c. c. in AR. Traiani *Geſn.* Tb. 73. n. 15.) *Mdb.* 153.) *Muſel.* Imp. Tb. 60. n. 6.) *Vicus* Tb. 20. n. 61. — Pariter in Æ. Traiani *Geſn.* Tb. 79. n. 13.) *Mdb.* 156.) *Muſel.* Tb. 63. n. 2. — AR. Hadriani. *Geſn.* Tb. 85. n. 30.) *Mdb.* 173.) *Muſel.* Tb. 76. n. 1. 7. — AR. Anton Pii. *Geſn.* Tb. 95. n. 60.) *Mdb.* 197.) *Muſel.* 95. n. 4. — Æ. M. Aurelii. *Mdb.* 226.) *Muſel.* 121. n. 5.) *Vicus* Tb. 58. n. 127.) — AR. Commodi. *Muſel.* 126. n. 10. it. Æ. 2. Commodi. *Theup.* 549. — Æ. Caracallae. *Muſel.* 162. n. 3.) — Item Aequitas ſt. cum ep. AC. SOL. n. Heraclii *Band* II. 686. — Similis *Aequitatis ſ.* typus in numis *vrbium* Alexandriae Aegypti, Amaſtrianorum Paphlagoniae, Marcianopolis Moeſiae, Nicaeae Bithyniae, Nicopolis ad Iſtrum, Traianae Auguſtae etc. — Paruum Aequitatis ſignum Annona d. praefert in AR. Titi apud *Morell.* Theſ. Imp. in Tito Tb. 9. n. 10. p. 371.

AEQVITAS AVG*uſti* in n. Auguſtorum ſaepe occurrit, cum ea virtus in iis praeſertim effulgere debeat, qui ius dicere ſolent; alii de cudendae monetae facultate exponunt. Æ. Veſpaſiani. *Mdb.* 111.

-- Domitiani. *Mdb.* 133.

-- Hadriani. *Mdb.* 179.) *Theup.* 66.

-- Anton. Pii. *Mdb.* 193. 194. 5.

-- Pertinacis. *Mdb.* 260.) *Pa*. Theſaur.

- Albini. *Mdb.* 266.) *Patin.* ...ſ.

- Sept. Seueri. *Mdb.* 269.) ...ll. Praeſt. II. 214.

- - Macrini. *Angelon.* f. 267.) *Mdb.* 305. 306.) *Theup.* 230. 586.) *Vaill.* Pr. I. 132.)

- - Alexand. Seu. *Mdb.* 318. 321.) *Pedruſ.* IV. Tb. 3. n. 8.) *Schulz.* MzCab. II. 215.) *Vaill.* Pr. III. 172.) *Theup.* 236.

- - Maximini. *Mdb.* 328.) *Vaill.* Pr. II. 290.

- - Gord. Pii. *Mdb.* 336. 337.) *Muſel.* Imp. Tb. 192. n. 9. 10.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 21. n. 2.) *Theup.* 243. 612.

- - Phil. Sen. *Mdb.* 346.) *Muſel.* Tb. 201. n. 6.) *Theup.* 246.

- - Trai. Decii. *Band.* I. 4.) *Mdb.* 352.) *Vaill.* Pr. II. 321.

- - AVG. n. Etruſc. *Band.* I. 30.

- - Hoſtiliani. *Khell.* Suppl. p. 170.

- - Treb. Galli. *Band.* I. 58. 75.

- - Voluſ. *Band.* I. 90.) *Mdb.* 362.

- - Gallieni. *Band.* I. 152. 156. 211.) *Beger.* II. 744.) *Mdb.* 372.

- - Saloninae. *Band.* I. 236. 251. *Vaill.* Pr. II. 375.

- - Valer. Iun. *Band.* I. 267.) *Mdb.* 382.) *Strada* f. 133. An fides huic numo AR. habenda ſit, Bandurius iudicio peritorum relinquit.

- - Victorin. Sen. *Band.* I. 319. 320.

- - Victorin. Iun. *Band.* I. 323. 324.

- - Claud. Goth. *Band.* I. 332. 338. et Add. 353.) *Mdb.* 401. 402. 403.) *Muſel.* Suppl. Tb. 41. n. 5.) *Schulz.* MzCab. III. 30.) *Theup.* 281.) *Strada* f. 153.

- - Quintil. *Band.* I. 360.

- - Vabalath. *Band.* I. 396.) *Vaill.* Pr. I. 219.

AEQVITAS Tetric. Sen. *Band.* I. Add. ad p. 402.

- - Taciti. *Band.* I. 416. 420. 422.) *Mdb.* 410.) *Muſel.* Suppl. Tb. 44. n. 7.) *Theup.* 292.

- - Floriani. *Band.* I. 433. 434. 438.) *Mdb.* 411.) *Muſel.* Suppl. Tb. 46. n. 4.) *Vaill.* Pr. I. 230.

- - Probi. *Band.* I. 458. 488.) *Beger.* Theſ. Brand. II. 768.) *Mdb.* 415.) *Muſel* Suppl. Tb. 47. n. 6.) *Schulz* MzCab. III. p. 53.

- - Carini. *Band.* I. 531. 539.) *Mdb.* 420.

- - Dioclet. *Band.* II. 27.

- - Val. Maximian. *Band.* II. 67.

- - Allecti *Band.* II. 121. et Add. *Mdb.* 430.

AEQVITAS AVGG. (*Auguſtorum*) Imp. ſedet, ex adu. fig. mulieb. ſt. cum bilance et c. c. AR. Caracallae *Mdb.* 285.) *Vaill.* Pr. II. 240. —

- - Aequitatis ſtantis typus. AR. Æ. Philippi Sen. *Mdb.* 346.) *Muſel.* Imp. Tb. 201. 7 ad 10.) *Pedruſ.* IV. Tb. 7. n. 11.) *Schulz.* MzCab. II. 249.) *Theup.* 246. 620.) *Vaill.* Pr. III. 192.

- - Tres monetae ſtantes cum attributis. AR. Phil. Iun. Muſ. *Alban.* II. 33.

- - Q. Herenn. *Band.* I. 38.

- - Treb. Galli. *Band.* I. 64. 76.) *Mdb.* 358. 359.

- - Voluſiani. *Band.* I. 80. 84. 90.) *Mdb.* 361. 362.) *Muſel.* Tb. 217. n. 5.) *Theup* 255.

- - Valer. Sen. *Band.* 138.) *Muſel.* Tb. 218. n. 5.

- - Macriani. *Band.* I. 272. 273.) *Theup.* 273.) *Vaill.* Pr. I. 195.

- - Claud. Goth. *Vaill.* Pr. III. 21.

- - Quieti. *Band.* I. 274. 275. 276.) *Mdb.* 389.) *Vaill.* Pr. I. 197. III. 12.

- - Tetrici Sen. *Band.* I. 402.

- - Cari. *Band.* I. 503.) *Vaill.* Pr. I. 238.

- - Carini. *Band* I. 528. 531. 539.) *Beger.* Th. Br. II. 773.) *Harduin.* p. 877. *Mdb.* 420.) *Muſel.* Suppl. Tb. 52. n. 9.) *Schulz* MzCab. III. 64.) *Theup.* 306.

- - Dioclet. *Band.* II. 25.

- - Val. Maxim. *Band.* II. 67.

AEQVITAS AVG. N. *Auguſti*, non vero *Auguſti Noſtri*. Littera enim N in area numi inſcripta, vel forſan male lecta, vel eius loco legendum IV. vel VI. vt in alio numo legitur AEQVITAS AVG. et in area VI. AR. Gallieni. *Band.* I. 156.) *Mdb.* 372.

AEQVITAS AVGVS. (*Auguſti*) Tres Monetae. AR. Alex. Seuer. *Theup.* 239.

AEQVITAS AVGVST. (*Auguſti*) Mulier ſt. d. bilanc. ſ. haſtam. Æ. Veſpaſiani. *Mdb.* 118.

- - *it.* Æ. 2. Titi. *Mdb.* 123. 125.) *Morell.* Theſ. Imp. II. in Tito Tb. XI. n. 1. 2. p. 377.) *Muſel.* Imp. Tb. 40. n. 10.) *Oiſel.* Tb. 72.) *Schulz* MzCab. II. 45.) *Theup.* 424.

- - Æ. 2. Domitiani. *Geſn.* Tb. 66. n. 2.) *Mdb.* 128. 130.) *Morell.* Theſ. Imp. II. in Domit. Tb. 18. n. 1.) *Muſel.* Tb. 43. n. 10.) *Ei.* Suppl. Tb. 8. n. 10.) *Theup.* 433.

- - AR. Neruae. Aequitas ſt. d. bilancem ſ. cornucopiae. *Geſner.* Tb. 71. n. 23. et 72. n. 14.) *Mdb.* 143. 144. 145. 146.) *Muſel.* Tb. 54. n. 1. 9. et 55. n. 3. 4. it. 56. n. 3.) *Schulz.* MzCab. II. 57.) *Theup.* 156.) *Vicus* T. I. n. 7.

- - Æ. Hadriani. *Hantbaler.* Exercitat. II. Tb. 2. n. 15.) *Mdb.* 179.

- - Tres Monetae ſtantes. AR. max. mod. Alexandri Seu. *Mdb.* 324.

AEQVI-

AEQVITAS AVGVSTI. Fig. mul. ſt. d. bilancem, ſ. haſtam Æ. 2. Galbae. *Theup.* 408.

- - ſ. bacillum, *al.* cornucop. Æ. 1. 2. Vitelii. *Arſchot.* Tb. 23. n. 24.) *Mdb.* 106.) *Theup.* 412. 413.

- - Æ. 1. 2. Veſpaſ. *Angelon.* 71.) *Arſchot.* Tb. 25. n. 18.) *Bellor.* p. 63. n. 33.) *Geſner.* Tb. 58. n. 2.) *Mdb.* 111. 112. 115. 116. 118.) *Morell.* Theſ. Imp. II. in *Veſp.* Tb. 15. n. 1. 2. 3. p. 318.) *Muſel.* Tb. 31. n. 10) *Spanb.* I. 149.) *Theup.* 415.

- - Æ. 2. Titi. *Mdb.* 121. 122.) *Morell.* Th. Imp. in Tito II. Tb. XI. 3. 4. p. 377.) *Muſel.* Tb. 39. n. 4.

- - Æ. 2. Neruae. *Theup.* 444.

- - Albini. *Vaill.* Pr. II. 208.

- - Elagabali. Muſ. *Albin.* I. 121.) *Vaill.* Pr. III. 170.

- - Alex. Seu. *Mdb.* 318. 319. 323.) *Muſel.* Tb. 173. n. 5.) *Theup.* 594.)

- - Tres Monetae ſtantes AR. max. formae inſtar Æ Maximini. *Khell.* Suppl. p. 150.) Item AV. hac cum epigr. ſed vnica moneta. *Vaill.* Pr. III. 179.) Item Billon. *Bonarr.* Num. Carp. Tb. 13. n. 1. p. 246. ſeq.

- - Eaedem tres Deae ſtantes cum attributis. AR. Gordiani Pii. Muſ. *Alban.* II. 17. 25.) *Bonarr.* Num. Carp. Tb. 14. n. 4. p. 263. ſeq.) *Mdb.* 340.) Muſ. *Medic.* Tb. 78. n. 1.) — *Vaill.* Praeſt. III. 183. — Item Æ. max. *Vaill.* Abb. *Campenſ.* p. 87. n. 3. *Vaill.* Pr. I. 160. Non niſi ex adſentantium placito *Aequitas* laudatur *Gordiani* in conſeruanda moneta, nam ſi argenteam eius aeui conſideres, de ea falſo benemeritum dicas.

AEQVITAS AVGVSTI. Tres Monetae ſt. AR. max. mod. inſtar. aereorum. Phil. Sen. *Vaill.* Pr. III. 186. 188.) Muſ. Alban. II. 27.) *al.* typus Aequitatis ſt. *Hansthaler* Exercitat. II. Tb. 2. n. 16.

- - Mulier ſt. cum bilance et c. c. AV. Traiani Decii. *Band.* I. 3.

AEQVITAS AVGVSTI TR. P. etc. Aequitatis ſt. typus. Æ. Pertinacis. *Mdb.* 261.

AEQVITAS PVBLICA. Tres Deae ſtantes, quaelibet d. bilancem, ſ. cornucopiae, pro pedibus vniuscuiusque monticulus vel ara humilis. Æ. 1. Iuliae Piae. *Vaill.* Pr. I. 118. III. 164.

- - Æ 1. Elagab. *Mdb.* 311.) *Vaill.* Pr. I. 135.

- - Æ. Iuliae Paulae. *Mdb.* 314.

- - Æ. Iuliae Aquiliae. *Mdb.* 315.) *Vaill.* Pr. I. 138.

- - AR. max. Iuliae Soaemiadis. Muſ. *Alban.* I. 124.) *Vaill.* Pr. III. 171.

- - AR. max. mod. Mamaeae. Muſ. *Florentin.*) *Vaill.* Pr. III. 175.

- - AR. Alexandri et Mamaeae. *Vaill.* Pr. III. 177.

- - AR. max. Phil. Senioris. M. *Alban.* II. 31.) *Vaill.* Pr. III. 189.

- - Æ. max. Gallieni. *Band.* I. 187.) *Vaill.* Pr. III. 203.

- - Æ. max. vel Billon, it. Æ 1. et 2. Salonniae. M. *Alban.* II. 53.) *Band.* I. 241. 242. 256.) *Bonarr.* Num. Carp. Tb. 23. n. 2. p. 338.) *Mdb.* 381.) *Vaill.* Pr. I. 188. III. 207.

AEQVITAS TR. P. etc. Pertinacis. *Mdb.* 260.) *Vaill.* Pr. II. 194.

AEQVITATI AVGG. (*Auguſtorum*) Figura d. bilancem, ſ. c. c. AR. Sept. Seu. *Mdb.* 273.

AEQVITATI PVBLICAE. Tres Monetae ſtantes cum bilancibus et c. c. Æ. Seueri. *Mdb.* 272. 280.

- - AR. Caracallae. *Mdb.* 290.) *Vaill.* Pr. I. 121.

AEQVIT. Æ. Getae, ſed cum typo Aequitatis ſt. *Mdb.* 303. — Eiusdem, et tres Monetae. *Vaill* Pr. III. 167.

- - Tres Monetae ſt. cum attributis. Æ 1. Iul. Paulae. *Vaill* Pr. I. 137.

AEQVORI HIC OMNIPOTENS. n. Agrippae. vid. *Adulterini.*

AEQVTAS (*ſic*) AVG. Aequitatis ſt. typus. AR. Gallieni. *Schulz* MzCab. III. p. 15.

AERA, ſeu EPOCHA eſt initium ſupputandi annos, ex re memorabili adſumtum. Ita nunc in Europa Chriſtiana vtimur annis aerae Chriſti incarnati. Populi Graece loquentes fere annum inchoauere ab autumno, nempe ab aequinoctio autumnali circiter, vel a calendis Septembris. Attamen poſt Iulii Caeſaris promulgatam anni correctionem, etiam a calendis Ianuarii anni initium nonnullis in vrbibus, Romae obnoxiis, duci poterat. Epochas vrbium, et populorum quorumcunque, in numis obuias, ordine alphabeti Graeci exhibet *Froelich* Notit. Elem. Num p 42 ſqq. ita vt initium numerandi exprimatur et annis V C. *Vrbis Conditae)* Varronianis, et annis *aerae vulgaris Chriſtianae.* Annus V. C ſecundum Terentium *Varronem* coepit ante aeram Chriſti ann. 753. — Si annum in numo ſignatum ſupputare velis ad annos V. C ita operare: numerum numo inditum ſubtracta antea vnitate imminutum addito ad numerum epochae in annis V. C et dabit ſumma annum currentem V. C (quo ſignatus eſt numus) ab autumno, ſi epocha ibidem coepit, eius anni Iuliani incipientem. Quod ſi vnitatem non ſubtrahas, ſed numerum numi integrum epochae addas, obtines annum V C. in autumno ſequentis anni Iuliani incipientem At ſi ad annos aerae Chriſtianae reducturus ſis annos numis inſcriptos, tum obſerua, ſitne epocha ante, vel poſt Chriſtum; tum ſi numerus numi minor aut par ſit numero epochae, *ante Chriſtum* inceptae, tunc ſubtrahe numi numerum, vnitate tamen antea multatum, ab epochae numero, et exibit annus currens, ab autumno incipiens anni *ante Chriſtum*, formae Iulianae, quali hodie vtimur. Si numi numerus maior ſit numero dictae epochae, ſubduc minorem totum a maiore, et reſiduum dabit annum currentem *poſt Chriſtum.* Denique ſi epocha poſt Chriſtum, incipiat, tum numerum numi, vnitate minutum, adde ad epocham, et habebis annum currentem poſt chriſtum, ab autumno ineuntem. — Inter *vrbium epochas* quaedam illuſtriores, ac frequentiores ſeſe offerunt, quales ſunt:

Aera Seleucitarum Syriae et Aſiae regum, quae etiam *Graecorum aera* dicitur, atque a Seleuci I Syriae regis victoria, aut ab adito Babyloniae regno, initium ducit, nempe ab A. V. C. 442. *Ante Chriſtum* 312.

b) *Aera Pompeiana* dum Cn. Pompeius M. res in Syria, deuicto antea Tigrane, ordinauit, et fauores vrbibus impertiit, incipit A. V. C. 691. *Ante Chriſtum* 63.

c) *Aera Caeſariana*, a Caeſare Dictatore, et Pompeii debellatore, ab A. V. C. 706 *Ante Chriſtum* 48.

d) *Aera Actiaca*, orta a deuictis ad Actium M. Antonio, et Cleopatra, per Octauianum Caeſarem, ab A. V. C. 723. *Ante Chriſtum* 31. Haec vero aera in Aegypto, et in quibusdam vrbibus ab anno ſequente V. C. 724 *Ante Chriſtum* 30. in autumno apud Graecos initium ducit — Praecedentes etiam aerae a quibusdam vrbibus vno alteroue anno ſerius, aut citius aliquando priuatis e cauſis inchoatae fuerunt.

e) *Aera Auguſtalis*, quo Octauianus Caeſar *Auguſti* titulum accepit, ab A. V. C 727. *Ante Chriſtum* 27. aut ab anno ſequente deſumitur. — v. *Epocha.*

Aerarium locus publicus Romae in aede Saturni fuit, in quem veteres Romani aes publicum, antequam aurum atque argentum ſignatum introductum fuit, deferre ſolebant, quia nempe regnante Saturno inuiolata fides et iuſtitia obtinuiſſe credebatur. *Plut.* Quaeſt. Rom. p. 275 — Seruabantur ibi publicarum rationum libri, ſigna militaria; leges in aes inciſae, ſenatus conſulta, ac pecuniarum ſummae, quas respublica acceperat. Semper opibus immenſis aerarium hoc repletum fuit, et raro tempus exiſtit, quo respublica pecuniae inopia laborauit. Nonnumquam tamen et rempublicam opibus deſtitutam fuiſſe, patet ex iis, quae Iſaac *Caſaubonus* Not. ad Theophraſt. p. 335. tradit. — Sequenti tempore aerario huic nouum additum, et *aerarium ſanctius* adpellatum fuit, cum vetuſtum non amplius opes et tabulas publicas capere poſſet. In eo potiſſimum aurum viceſimarum, quod ad vltimos reipublicae caſus ſeruari ſolebat, ponebatur. Itidem in prouinciis aeraria exſtitiſſe minora, docet lapis apud *Gruter.* p 42. n 12 — In adminiſtratione *aerarii curam* geſſerunt *conſules*, a quibus *quaeſtores* prouinciam hanc acceperunt, hocque vsque ad annum 709 durauit, quo cum abſente I Caeſare nulli crearentur quaeſtores, munus hoc ad *aediles* per ſeptem et decem fere annos translatum fuit. Auguſtus poſtea *praetoribus*, Claudius *quaeſtoribus*, et poſt hunc Nero *viris praetura perfunctis* hoc negotium commiſit. Veſpaſiani tempore *praetores* aerario praeerant; Domitiani vero et Traiani aetate quaeſtorum nomen penitus abrogabatur, et ii, quorum fidei aerarium erat traditum, *praefecti aerario* adpellabantur. Henr. *Dodwell.* Praelect. Cambden. p 457. 709 ſq. *Officium laborioſiſſimum* eandem aerarii praefecturam vocat *Plin.* Panegyr. c 91. de cuius moleſtia conqueſtus fuerat L. I. epiſt. 10. § 9. — De aerario, fiſco, reditibus et vectigalibus populi Romani ediſſerunt Onuphr. *Panuinius* in Imper. Rom. c. 22. Tom. I. Theſ. Antiq. Rom. *Graeuii* p. 441.) Iul. Caeſ. *Bulenger.* de Tributis et Vectigal. pop. Rom.) Chr. Frid. *Franckenſtein.* Obſeruat. de Aerario, quae in *Graeuiano* Syntagm. Variar. Diſſert. p. 632. exſtant.) Aliique.

Aereus fuit primus Romanorum numus, et inſignem habet vetuſtatem. Quamuis enim primordia vrbis non attingat, eo tamen tempore, quo adhuc regibus vtebantur, percuſſus eſt. *Seruius rex primus ſignauit aes.* Hoc nusquam alibi ſcripto traditum legimus, nec a *Liuio*, nec a Dionyſ. *Halicarn.* praecipuis annalium et antiquitatum Romanarum ſcriptoribus, tanto magis obligati *Plinio*, quod rem tam memorabilem aliis neglectam, litteris conſignauerit. *Seruius Tullius*, ſextus in ordine regum, ſed primus iniuſſu populi regnum adgreſſus, coepit regnare A. V. C 175 et regnauit quatuor et quadraginta annos, ſecundum *Liuium* L. I c 48. Quando numum ſuum ſignauerit, ignoratur. Credibile tamen eſt, eum, poſtquam ab Etruſcis victor Romam rediit, pacis opera longe maxima hoc numo auſpicatum eſſe. Nam vt cuiusque facultates, quae antea pecoribus aeſtimabantur, aere cenſeri poſſent, ante omnia pecunia opus erat Et huic deinde, ceu nouo reipublicae fundamento, *cenſum* et reliqua opera cenſui ſuperſtruxit. *Liu.* L. I. c 42. 43. Nullum itaque dubium, quin idem rex, monetae Romanae non reſtitutor, vt quidam, qui fabulas de Iano et Saturno ſectantur, autumant, ſed monetae auctor fuerit, et inuentor. Quidam exiſtimant, *Plinium* ſibi contradicere, et alio loco *Numam* numiſmatis auctorem commendare. Ita ſentit *Spanh.* I. p. 20. Et editio *Harduina* verba *Plinii* ita emendat, vt idem dicere videatur; De qua varietate *Wachter.* Archaeolog. Num. p. 110 — Plurima moneta

in aere priſcis temporibus Romae cudebatur, ob auri et argenti inopiam. Ante tres annos poſt pugnam Cannenſem. Ti. Minucius Augurinus trib. plebis legem numariam tulit de IIIuiris menſariis creandis, qui pecuniam publicam curarent, teſte *Liuio* — Republica ſtante in aereis numis pauca ad hiſtoriam ſpectantia exhibebant monetarii, tanquam in moneta minimi pretii caput alicuius dei ſignare contenti, vt Iani, Iouis, Martis. — Aerei numi conſpiciuntur ex aere rufo, ſeu Cyprio, alii ex flauo, atque ex quadam Orichalci ſpecie; nonnulli ex aere flauo Cyprioque non ineleganter permixtis, quod quidam *aes Corinthium* vocant, at minus recte, vt cenſet *Froelich.* Notit Elem. p. 3. — Numi Auguſti tempore cuſi, rubro aere conſtant, et eiusdem temporis flaui coloris numi diuerſae magnitudinis inueniuntur. Poſt Alexandrum Seuerum aeri plumbum fuit admixtum. Sequentium temporum confuſio non admittit regulam; baſſum tamen imperium flauos ferme ignorat. Galli omne aes vno nomine exprimunt *Bronze*, flammeum, vero *Cuivre*, et flauum *letton* — Numi aerei Auguſtorum, praeter eos, qui maximae ſunt formae, in tres plerumque claſſes diuiduntur, nempe *primae formae*, ſiue magni aeris, Gallis *grand bronze*; tum *mediae formae*, aut medii aeris, *moien bronze*; denique *parui* aeris, ſeu *moduli*, aut formae, Gallis *petit bronze.* Interdum magnitudines relatiuae ſunt ad ſaecula; maiores enim primo et altero Auguſtorum ſaeculo videmus numos aeneos, quam fere tertio. Obſeruauit *Froelichius*, aeneos numos Auguſtorum, Romani commatis, *primae formae*, ex aere flauo, vel rarius ex mixto; at aeneos mediae et paruae formae flauo perinde ac Cyprio aere conflatos occurrere: aliter autem ſe res habet in numis coloniarum, et vrbium Graeciſſantium. — *Vaillantius* nullos poſt Domitianum ex aere magno conflatos numos reperiri exiſtimat. — Et ſane rariſſimi exſiſtunt poſt Domitiani tempora maioris moduli ſiue Romani, ſiue Graeci, ſiue coloniarum numi. — Aeneorum, maximae formae numiſmatum Romana Auguſtorum nonnulla, ſaeculo tertio et quarto praecipue, vel argento obducta, vel argenti lamellis, filisue aureis vel argenteis, eleganti artificio, vel integra, vel aliqua ſui parte, exornata inueniuntur. Sunt et numiſmata aenea lato orbe, at minus craſſa, at oram velut canaliculo inciſa, et limbo eminente, quae *Contorniata* vulgo adpellant, non ſynchrona iis, quos repraeſentant. — Aerea Romana prima numiſmata librae vnius *as* dicebantur; *dupondius* duos valebat aſſes. Aſſis dimidium eſt *Semis*, ſex vnciarum; porro *Quincunx*, vncias quinque; *Triens*, quatuor; *Quadrans*; tres vncias adpendebat, vnde et *Teruncius* nominatus eſt; *Sextans* duas valebat vncias; erantque porro *Aſſes vnciales* et *Semiunciales.* v. ſuis locis. Aereum numiſma, cuius materia ignobilior, iuxta *Wagenſeil.* Diſſ. de re monetali vet. p. 90 ſq. nobilitat, ſi ſit probae in ſuo genere magnitudinis et craſſitiei; ſi ad amuſſim rotundum; ſi litterae figuraeque eius ſint exſtantes; ſi vitio temporis nihil in illo ſit eroſum; ſi exterus circulus aequaliter oram ambiat, nec ſpatium vacuum alicubi relinquat; ſi pars prorſa caput principis ad viuum, auerſa rem memoria dignam exhibeat; ſi praeclari cuiusdam ſit artificis opus; ſi conferat ad ſupplendum Imperatorum ordinem; denique ſi viridanti aerugine molliter ſit obductum. — An omnes apud Romanos monetae vſum praebuerint? cf. *Liebe* Goth. Num. p. 367. ſq.

AERES AVGVSTI S. C. fig. mul. vel dea *Aeres*, aereorum numorum praeſes, d. bilancem, ſ. haſtam puram. n. Titi, de quo *Banier.* Götterlehre To. III. p. 836. 837.) Kenntniſs antiker Münzen. I. 154.

AERVGO numorum auget pretium, velut decor, a ſola natura praebitus, quem nondum imitari valuit ars aemula. Silicet aeruginem ac colorem (*Vernis*) terra quaedam certa inducit metallis, quae cyaneo colore gemmam huius nominis exaequat; aliis numis adhaeret coccineus color aut rubedo, ingenuitatis nota; aliis hyacinthinus nitidusque idem ac ſplendens, aeriſque iſtius, ex quo ſtatuae conflantur, nitorem longe poſt ſe relinquens, et cuius adſpectus neque hos etiam vmquam fallit, quibus mediocris tantum numorum notitia eſt, cum colorem aceto atque armoniaco ſale parabilem multum exſuperet. Talis aerugo admodum viridis eſt, ac tenuis ſimul, ductibusque etiam delicatiſſimis, citra oblitterationem, et encauſto melius ſe inſinuans. Ineſt ſolis ex aere numis; nam argento adplicitus viror et rubigo illud corrumpit, ac eam ob cauſam aut ſucco malorum citreorum effricari debet. *Iobert*. Science de Med. I. p. 335.) Io. Dan. *Maior*. de Numorum Aerugine Conſultatio epiſtolica ad Ezech. *Spanhem*. Kiliae 1684. 4.

AES aereorum numorum materia. Omne cuprum in diſtinguenda numorum in muſeis ſerie aeris nomine venit. Fit tamen et huius diſcrimen ab accurate loquentibus, velut fecit *Sauot*. P. II. c. 17. — *Aes regulare* non ſolum fundi poterat, ſed etiam incudibus reſiſtebat. Vt hae virtutes eſſent coniunctae, neceſſum erat, quod igne effici poterat; ita enim *Iſidorus*: „Omne aes diligentia purgatis igne vitiis excoctisque, *regulare* dicitur. Non ſolum extra ignem, ſed etiam candens redditum id praeſtare debet, alias adhuc vitii aliquid ipſi ineſt, quod contigit ob plumbum aut ferrum non penitus ſeparatum, tunc *aes Caldarium* ſiue *imparum*. — Aes a colore vel flauum, vel album, vel furuum. *Flauum aes* a minerali Cadmea terra colorem accepit, vt fiat Orichalcum, ita enim *Feſtus*. — *Aes album* ſuperinducto ſtanno vel eo commixto colorem recepit; eiusmodi numi in alto imperio inueniuntur, vt huius generis Agrippo etc. — Praeterea aes diuerſa ſortitus eſt nomina. Quoddam profert *Plin*. L. XXXIV. c. 2. nomine *Hepatizon*, quod pulcerrimum erat, dubio procul regulare. Hoc quidem *Caeſalpinus* L. II. de Metall. cum Corinthiaco confundit, ſed *Plinius* illud his verbis ſeparat: Quod *Hepatizon* adpellant, procul a Corinthio.

AES CORINTHIACUM, quod veteres tanti fecere, ex ſententia quorumdam mixtio eſt auri, argentique et cupri. Nomen illud accepit inde, quod, cum expugnata vi vrbs *Corinthus* libidini militum relinqueretur, ex igne tectis iniecto metalla paſſim defluentia mixta fuerint inuicem, ſic vt iſta mixtio retinuerit adpellationem ex vrbe direpta. Idem nitor eſt, et pretium idem, quod vaſibus Corinthiacis inter aenea vaſa alia conſueuit ſtatui. Verum artifices noſtri, ac numorum ſcrutatores contendunt numquam aes iſthoc fuiſſe ad numos feriundos vſurpatum. *Iobert* dans ſa Science de Med. P. I. p. 43. et *Bimard*. Remarq. p. 62. 457.) *Liebe* Goth. Num. p. 272.) *Vicus* L. I. c. 7. — Tres facit Corinthiaci aeris ſpecies *Sauot*. II. c. 17. Tom. XI. Antiq. Rom. p. 1200. vbi curioſius antiquariis reliquis diſtinctionem metallorum in numis pertractauit: vnam quidem, in qua praeualet aurum; alteram in qua argentum; et tertiam in qua aequales auri, argenti, et cupri ſunt partes. Conatur porro idem ex *Plinio* L. XXXIV. c. 1. probare, imitatos eſſe quosdam, tria illa metalla inuicem commiſcendo, aes Corinthiacum, dum is de ratione fundendi aeris pretioſi alicubi ſcribit. Interim non diffitetur, experientia doctus, poſt examina cupri iſtius ſaepius inſtituta, neque vi ignis, nec aquae fortis effi-

efficacia vel tantillum auri potuiſſe elici.

Aes Cypricum, auctore *Plinio*, vetuſtiſſimum erat ac puriſſimum. — *Dalmaticum* et *Noricum* metallum memorant Hadriani numi. cf. Numi aes ſuum laudantes in Muſ. *Pembrok*. P. 3. Tb. 91. — *Vlpiani Pannonici* metalli mentionem facit numus Traianus.

Aes grave ſic vocari potuit, vt diſtingueretur ab aere ſignato, vel ab aſſe, eiusque partibus, adeo idem eſſet ac *aes rude*, quam ſententiam pluribus poſt alios defenſum fuit Iac. *Perizonius* in diſſ. *de Aere graui* 1713. Lugd. Bat. 12. contra Ludolph. *Kuſterum*, qui *aes graue* ratione auri, argentique, quod et ipſum *aes* dici ſolebat, ita adpellari contenderat in *Diatribe Antigronouiana*. Amſt. 1713. 8. et in Epiſtola, in qua praefatio, quam Iac. *Perizonius* diſſ. de *Aere graui* propoſuit, refellitur. cf. *Mem de Trevoux* 1714. p. 533. ſq. — Alius hoc aes explicandi modus, ſi reductionum, quae poſtea factae ſunt, ratione habita intelligatur. Io. Frid. *Gronov*. in Libris IV. de Seſtertiis L. III. c. 15. ad tempora ſeriora refert, et ad *libralem aſſem* reſpici putat. cf. et *Harduin*. Opera Sel. p. 187.) I. B. L. *Crevier*. diſſ. de ponderibus, pecunia et menſuris a *Liuio* memoratis cum adpendice de *Aere graui*, praemiſſa eſt editioni *Liuii* ab ipſo curatae.) Balth. *Branchii* Obſeruat. ad Ius Rom. decas altera, in qua multa ad rem pecuniariam, commercia, *aes graue* Romanor. etc. Lugd. Bat. 1723. 8.

Aes rvde notat rudem indigeſtamque aeris molem, ſignatam quidem arbitrio poſſeſſoris, ſed non numorum inſtar, cuſam. Hinc pendebatur haec maſſa, ſi vſui publico deſtinabatur, quoniam alter alteri fidem non habeat, licet pretii ſignum adhibuerit in ipſo aere. Hinc termini ſaepius obuii *pendere*, *impendere*, *expendere*, quod aliis quoque gentibus in vſu fuit. Romani, vt alii populi, primum commercia ſimplicia rerum cuiuis neceſſariarum et vtilium permutatione ſuſtentarunt. Ante Numae enim tempora res Romanorum tota in pecudibus verſabatur, nec alia fere commercii via exſiſtebat. *Plin*. Hiſt. Nat. L. XXXIII. c. 3.) *Iſidor*. Orig. L. XVI. — Aeris grandioris fruſta, pecudis imagine notata, an apud veteres Romanos in vſu fuerint? diſquirit *Liebe* Goth. Num. p. 389.

AESCVLAPIVS. Serpens e naui exſiliens ſub fornice pontis, prope quem figura inter vndas decumbentis Tiberis ſeminuda, circa plurimae conſpiciuntur inſulae Tiberinae aedes. Aer. Max. Antonini Pii. *Mdb* 195.) *Spanb*. I. 217. ſq.) *Vaill* Pr. III. 122. Quo in numo Aeſculapii ſub ſerpentis figura aduentus ex Epidauro in inſulam Tiberinam interpretatur *Spanh*. l. c. Forma enim draconis Aeſculapium in Italiam veniſſe, *Valer. Max*. L. I. c. 8. §. 2. aliique teſtantur.

Aescvlapivs, Gr. ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ, artis medicae deus tutelaris creditus, qui vel a patre Apolline, vel a Chirone centauro, cui alendum eum pater tradiderat, artem hanc didicit, vt veteres perhibent. Scientiae, aiunt, medicae adeo grauiter incubuit, vt cum aegrotantes non ſine miraculo ſanaret, et multos ab inferis vitam reſtituere exiſtimaretur, a Ioue Plutonis precibus ictu fulminis necatus medicae artis ampliator, poſtea in deorum numerum receptus fertur. De quo, eiusque cultu, ex multis ſcriptoribus hic adduxiſſe ſufficiat: Chriſt. *Cellar*. diſſ. academ. p. 235.) Chr. Gottl. *Schwarz*. diſſ. de Aeſculapio et Hygia, diis φιλανθρώποις) Octau. *Falconer*. Inſcription. Athlet. T. VIII. Theſ. Ant. Graec. Gronouii p. 2343. ſq.) Io. Henr. *Schulz*. Comp. Hiſt. Medicae L. I. c. 8. p. 44.

44. ſq. aliosque a Sam. *Pitiſco* Lex. Antiq. Rom. T. I. p. 50. memoratos. — Multa ei cognomina vel ab eius ſanandi peritia, vel a locis, vbi in primis eſt cultus, ſumta. cf. Muſ. *Alban.* I. 33. *Liebe* Goth. Num. p. 339. 463. 485. 499. 501. 507.) *Spanh.* I. 218. 417. In numis ΣΩΤΗΡ, et CONSERVATOR hominum et equorum cognominatus, hinc Σωτήρια Ἀσκλήπια. v. *ſuis locis.* — Fingitur ſeminudus interdum, aut nudus; modo barbatus, modo imberbis, dextra baculum vno ſerpente obuolutum ad ſolum detinens; in Commodi autem Æ. numo e maximorum genere a *Tenzel.* Sel. Num. et in Muſ. *Albano* I. p. 33. vulgato, manu ſiniſtra victoriolam geſtat. Sic et Patrenſes in n. huius Commodi apud *Vaill.* Col. I. p. 310. Iouem victoriam geſtantem exhibuerunt, quaſi eam Commodus, vel eius legati ope Iouis reportaſſent. Aeſculapius forſan inſigne quoddam medicorum tum florentium indicans factum, dum Commodus faucium tumore vexaretur; aut fortaſſis prudentia medicorum Commodus ſeruatus eſt, cum ingens peſtis Romae ſaeuiret. *Herodian.* L. I. c. 12. — Huius Aeſculapii imago deſcribitur apud *Albricum* de deorum imaginibus, cum barba valde prolixa, indutus habitu medici, cuius manus baculum cum ſerpente geſtabat intorto. Meminit *Pauſan.* in Corinthiac. ſigni *Aeſculapiani*, cuius ſola ſe facies, manus et imi pedes oſtenderint, partes vero ceterae tunica alba, et pallio fuerint velatae: ſed in numis plerumque pectore etiam et dextro humero nudus pingitur *Pergamenus Deus*, vt proprio nomine vocatur a *Martial.* L. IX. Epigr. 17. — Vt ſenex medicus *barba* valde prolixa inſignis depingitur, qui ſcientia atque experientia valere debeat. Culus barbam abſtuliſſe fertur Dionyſius, Syracuſae tyrannus, cauſatus, indecorum eſſe, Aeſculapium coli barbatum, cum pater eius Apollo imberbis eſſet. Quarumdam vrbium numi, e. c. Phliuntis Achaiae cum ſiſtunt *imberbem*, conſpirante *Pauſania* in Corinthiacis, qui diſerte perhibet, Phliaſios Aeſculapium coluiſſe ἀγένειον, *imberbem.* Similiter imberbis in Æ. 3. M. Aurelii. *Vaill.* Pr. I. 85. Hos vellem numos *Winkelmannus* vidiſſet, qui in *Verſuch einer Allegorie* p. 37. eum deum in omnibus monumentis barbatum pronuntiat. Vt plurimum eius *caput barbatum* et laureatum conſpicitur, vt in Babbenſium, Coiorum, Pergamenorum numis; item ante baculus cum ſerpente n. Alexandriae Aegypti, Hadrian. Bithyniae etc. vel ante caput barbatum ſerpens erectus, eius ſymbolum. n. Aciliae gentis et Nicaeae Bithiniae. Eiusdem *Aeſculapii caput* aut nudum, aut coronatum, vel pileo tectum in n. Agrigentinorum apud *Torremuzzam* Sicil. Tb. 7. n. 12. 13. 14.

AESCVLAPIVS SEDENS, d. baculum, cui ſerpens inuolutus. n. Rheginorum. *Magnan.* Brutt. Num. Tb. 38. n. 5. — d. ſerpentem paſcit, ſ. baculum tenet. Æ. Pergamenor. — cibat ſerpentem adſurgentem. Æ. Commodi. *Pembrok.* III. Tb. 60. n. 16. — adſtat Salus cum ſerpente. Æ. Antonini Pii. *Mdb.* 198. — ſ. bacillum ſerpente inuolutum, dextram porrigit Hygiae adſtanti. n. Neapolis Samariae. — d. pateram, ex adu. Hygia, pone Teleſphorus, iuxta illum mulier ſt. d. aliquid in pateram Aeſculapii infundens. n. Bizyenor. — d. paſcit ſerpentem, ſ. haſtam. Æ. Antonini Pii. *Muſel* Imp. Tb. 104. n. 8.) *Vaill.* Gr. p. 45. — draconi alato in gyros circumuoluto inſidens, d. elata, ſ. baculum cum ſerpente. n. Pautaliae Thraciae. *Vaill.* Gr.

Aeſculapius ſtans, longa veſte indutus, ſerpentem intortum baculo d. tenet, togam ſ. ſubleuat; vel d. pateram praebet ſerpenti baculo implicito. Sic apud Graecos et Romanos

nos colebatur, et Imperatorum ac vrbium numis frequens cernitur. Mos erat populis illum precari pro ſuo Imperatore, quod eiusmodi cultu medicae artis tutelarem ſibi proſperum conciliare putarent, ſanitatem tuendo aut reſtituendo. Inde ſt. d. baculum cum ſerpente in Æ. max. Hadriani. *Vaill.* Pr. II. 140. — Æ. Max. Anton. Pii. Muſ. *Alb.* I. 33.) *Vaill.* Pr. III. 128. — Æ. 3. Peſcennii. *Liebe* Goth. Num. 318. — Æ. 2. Albini. *Angelon.* p. 190. n. 2.) *Patin.* Imp. 276.) *Vaill.* Pr. I. 109. Albinus ille voracitatis erat maximae, iuxta *Spartianum*, quam ob cauſam Aeſculapii opera ſaepius forte opus habuit. — pone ſerpens adſurgens. Æ. Caracallae. *Angelon.* 210.) *Erizzo.* 620.) *Geſn.* Tb. 144. n. 37. et 147. n. 40.) *Harduin.* 808.) *Mdb.* 294.) *Muſel.* Imp. Tb. 160. n. 6. 7.) *Pembrok.* III. Tb. 60. n. 14.) *Theup.* 579. Caracalla, teſte *Dione*, L. XCVII. fuit aegra corporis valetudine, quod morbis partim euidentibus partim occultis correptus eſſet. — cum epigr. CONSERVATOR AVG. Æ. Gallieni. *Band.* I. 159. — c. epigr. SALVS AVG. n. Poſtumi.

AESCVLAPIVS STANS, d. innitens baculo, quem ſerpens ambit, in numis *vrbium* cultum illius diuinum denotans, Acraſi, Adramyttenorum, Aegaeor. Aeolidis, et Ciliciae, Amaſtrianor., Anchialenſ., Ancyrae, Apolloniae Epiri, Alinaeorum, Attaitarum, Athenarum apud *Haym.* II, 95., Bithynienſ., Byzantii, Caeſarae Commag., Cibyratar., Clazomenior., Coiorum, Corcyr., Corinth., Cotyaenſ., Cretenſ., Cumaeor., Cypariſſ., Pelopon., Damaſci, Deuttanor., Dienſis coloniae, Dioſierit., Elaitar., Erythraeor., Hadrianopol., Heracleae, Hypaepae, Hyrcanor., Mantinenſ., Marcianopolit., Maronit., Meſembriae, Midacenſium, Mitylenaeor., Neapol. Syriae, Nicaeae, Nicomediae, Nicopol. ad Iſtrum, Nicopol. Epiri, Odeſſit., Orchomenior., Patrenſ., Pautaliae, Pergaeor., Pergami, Perinthi, Perpercnorum, Peſſinunt., Phialenſ., Philadelph., Plotinopol., Pylior., Serdor., Sicyonior., Sidetum, Smyrnaeor., Syedreor., Temnitar., Tianor., Tiberiopol., Tomnitar., Traianopol., Trallianor., Vlp. Pautal., Vlp. Serdicae, Zacynthi inſulae. — ſt. d. baculum, ſ. ramum. n. Aegaeotum. — ſt. ſine baculo. n. Aemonenſium.

- - ſt. cum baculo, et *Amazon.* cum bipenne. n. Smyrnaeor. et Pergamen. Concord.

- - ex adu. *Apollo* nudus ſt. n. Coiorum et Mileſiorum. *it.* Halicarnaſſ. Cariae. *it.* Thyatirenorum.

- - et *Apollo* muliebri habitu. Colophon. et Pergamen. Concord.

- - et *Apollo* cum lyra ſtantes, inter quos mulier vtraque manu velum ſupra caput. Germenor.

- - et *Bacchus* nudus cum poculo. Thyatirenor.

- - et *Ceres* cum attributis. Pergamen. et Nicomed. Concord.

- - et *Diana Epheſia*, Pergamen. et Epheſ. *Iidem* ſtantes coronantur a Victoria volitante. Æ. max. Pergamenor. et Epheſior. Concord. in Commodo. Muſ. *Alban.* I. 89.) *Tenzel.* Sel. Num. Tb. I. n. 2.

- - *Iidem* conſociati cum Nemeſi. n. Bergam. Smyrn. et Epheſ.

- - et *Diana venatrix* cum arcu, *Apolline* intermedio. Germenor.

- - et *Hercules.* v. *Hercules.*

- - eiusque filia *Hygia* ſtantes in n. Aelii, Antonini Pii, M. Aurelii, Fauſtinarum, L. Veri, Commodi, etc.

etc. tam frequenter, quia illi Imperatores nihil ſine ſanitate fauſtum exiſtimabant. — *Iidem* cum attributis in n. Abonotichitarum, Amaſtrianor., Apollon. Ioniae, Bargaſenor., Corinthior., Cretenſ., Cyzic., Dioſhierit., Hadrianenſ., Hadrianop., Irenop., Iuliop., Laodic., Nicaenſ., Nicop. ad Iſtrum, Odeſſit., Pergamen., Perinth., Saittenor., Salitar., Smyrnaeor. et Pergamen., Tarſenſ., Tripol. ad Maeandr. — Idem typus, *Teleſphoro*, Aeſculapii filio intermedio, curto pallio et pileo Phrygio, ſtantes. n. Bagenorum, Cadu̇enorum, Cebeſſenſium, Colophoniorum, Cotiaeorum, Hadrianenſium, Hyrcanorum, Lyrbit. Piſidiae, Nicaeenſium, Samiorum, Synnadenſium.

AESCVLAPIVS STANS ſacra facit ſuper aram coram *Imperatore* paludato. Pergamenor.

- - ex adu. *Iuno pronuba* cum taedis. Pergam.

- - et *Iupiter* ſtantes. Laodic. et Pergamen. *it.* Pergamen. et Trallianor.

- - et *Minerua*, adſtanti coronam imponens. Pergamen.

- - inter *Nemeſes* cum attributis ſtantes. Smyrn. et Pergam. Conc.

- - et *Pallas* ſtantes. n. Tyatyrae, templo quodam Aeſculapii famoſae. *Vaill.* Abb. Camp. p. 55. n. 16.

- - et a ſiniſtris *puer* nudus, d. ori admouens. Pergamen.

- - et *Roma* ſedens. Pergam. et Smyrn. Concord.

- - et *Serapis*. Pergam. et Nicomed. Conc.

- - et *Serpens*. Æ. Veſpaſ. *Mdb.* 108.

- - ad cuius pedes *Teleſphorus* filius. Sebaſt.

- - a dextris *Teleſphorus*, a ſiniſtris ad pedes globus. Æ. max. Caracallae. *Bonarr.* Muſ. Carp. Tb. 9. n. 7.) *Erizzo* 620.) *Geſn.* Tb. 147. n. 40.) *Harduin.* 808.) *Mdb.* 290.) *Muſel.* Tb. 160. n. 7.) *Theup.* 579.) *Vaill.* Pr. III. 166.

- - hinc capella, inde *Teleſphorus*. n. Aegaeenſ..

- - et *Venus* ſtantes. Cnidiorum.

- - *altari* inſiſtens, d. baculum c. ſerpente porrigit aliae figurae ab arborae tectae, quae vas altari imponit, ſ. baculum tangit. Æ. M. Aurel. *Mdb.* 217.) *Triſtan.* I. 628.

- in praegrandi *baſi* erectus, hinc inde adſtant duo centauri faces manibus gerentes. Æ. Commodi. Muſ. *Alb.* I. p. 93.) *Beger.* Theſ. Br. III. 135.

- in apice *Columnae*. n. Pergamenor.

- ſupra *cippum* inter fluuios Selinum et Cetium. *Spanb.* I. 508.

- in *cippo*, ante Caracalla eques. Æ. max. Pergam. *Vaill.* Campenſ. p. 65. n. 3.

- - et victimarius immolans taurum. n. Pergamen.,

- in *bigis centaurorum* ſeſe mutuo amplexantium. Æ. max. L. Veri. *Beger* Th. Br. III. 135.) *Liebe* Goth. Num. 436.) *Morell.* Specim. 225.) *Spanb.* I. 282. — Idem *centaurorum* manibus ſublatus. n. Pergam. *Spanb.* l. c.

- Amaſtrianorum, Tianorum etc. v. ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ.

AESCVLAPIVS non modo ſub ſolita barbati ſenis effigie, cum baculo,

culo, quem nexibus ambit ſerpens, ſed ipſe deus etiam ſub ſerpentis cum ingentibus ſpiris effigie in Graecorum ac Romanorum numis adumbratur. v. *Draco* — *Serpens*.

PSEVDO AESCVLAPIVS erat veterator quidam *Glycon*, altero poſt Chriſtum ſaeculo, qui ſerpentem cicurem aluit, cui laruam vultus humani ſubtili artificio adaptauit, hominesque in Paphlagonia, et vicina decepit. In n. ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΙΤΩΝ ΓΛΥΚΩΝ, Abonotichitarum Glycon inſcripto, ſimilis ſerpens repraeſentatur. De qua fraude lepida *Lucian*. Dialog.) *Morell*. Specim. p. 132.) *Spanh*. vid. ΓΛΥΚΩΝ.

AESCVLAPII BACVLVS ſerpente circumuolutus in n. Agrigentinorum apud *Torremuzzum* Sicil. Tb. 7. n. 12. 13. 14. *it*. in n. Pergami et Magnetum apud *Haym*. Th. Br. p. 69. 71. v. *Baculus*.

- *fana* Romae extra vrbem. in Graecia in puris et ſalubribus locis. *Spanh*. I. p. 217. Inter tot, tamque magnifica templa Aeſculapio dedicata vbique ferme gentium delubra, Epidaurinum maxime celebratur. Templum eius 2. col. in n. Apolloniat. Epiri. — 4. columnn. n. Aegaeenſ. it. Nicaeenſ. — 6. col. n. Pergamenor.

- *Ludi*, Aſclepia dicta, v. *Aſclepia*.

- *mater Coronis*, v. ΚΟΡΩΝΙΣ.

- ſignum in d. Amazonis vel mulieris turritae. n. Pergam. et Smyrn.

AESERNIA, hodie *Iſernia*, Samnii in Italia, Αἰσερνία *Ptolemaeo*, Αἰσερνία *Straboni*. cf. *Cellar*. Not. Orb. Ant. I. p. 692. v. AISERNIN.

AESERNINO. Iupiter in bigis.)(VOLCANON. Caput dei Vulcani pileo laureato tectum, pone quod forceps. *Morell*. Fam. in Claudia p. 95. n. 8. Vox *Aeſernino* impulit *Morellium*, vt numum hunc aeream in Claudia gente reponeret, quod quidam ex illis Aeſerninorum cognomen habuerant. Sed fallitur; pertinet enim ad numos vrbis Italiae ſeu magnae Graeciae *Aeſernina*, quod et denſitas numi et monetae genus euincit.

AESILLAS Q. (*Quaeſtor*.) in n. arg. Macedonico, qui in corona oleagina exhibet clauam Herculis inter arculam luna corniculata cinctam, et menſam quadratam ſub littera Q. ſuperpoſita epigraphe AESILLAS, quod referunt viri docti ad ludos Olympicos, propter oleae coronam et clauam Herculeam, arcum ac menſam, notamque litterae Q. indicium Romani *Quaeſtoris Aeſillae* eſſe cenſent. Typus huius numi apud *Montfaucon*. Palaeogr. Gr. p. 122.) *Haymium* Theſ. Brit. Vol. I. p. 131.) *Hauercamp*. Hiſt. Vniv. Tom. I. Tb. 25. n. 9. et 10. p. 154.) in Muſeo *Pembrock*. p. II. Tab. 54. n. vlt.) *Pellerin*. Méd. Pemp. et Vill. Tom. I. Tb. 29. n. 3. 4. quorum delineationes licet nonnihil differant, omnium tamen vitioſiſſime exhibuit *Geſner*. Num. Pop. et Vrb. Tab. 41. n. 11. vbi mendoſe etiam ΑΕΣΥΛΩΝ pro AESILLAS cum *Pembrokiano* et *Haymiano* conuenit.

AESSIPES intra coronam lauream.)(Caput Iani bifrons. Æ 2. de quo *Ekhel*. Num. Vet. p. 311. AESIPES nomine vrbis nomen, *Aeſin*, ſeu *Aeſium* Vmbriae, in qua cuſus numus, ſtatuit *Khellius*, at *Eckhelius* l. c. cognomen gentis Romanae nobis ignotae. Quod ſi non fallit icon propoſita ab *Arigonio* Tom. IV. Numiſmatum edito Taruiſii 1759. in Num. Famil. Tb. 6. n. 52. omnis Khellii coniectura vltro collabitur, nam ibi in numo huic ſimillimo legitur KPASSIPES, gentis Furiae cognomen.

...TAS per falcem messoriam, ... vtraque manu puerulus gestat, ... Getae designatur. v. FE... TEMPORA.

...T. *Aeterno*. VICT. AET. *Victoria* gradiens, d. fertum, ...am. ꝶ. Gallieni. *Band*. I. ... v. VIRTVS.

... *Aeternitas*. AET. AVG ... ft. capita solis et lunae am... gestat. ꝶ. Traiani. *Ar*... b. 35 n. 18.) *Gesn*. Tb. 9.) *Mdb*. 153. 158.) *Mu*... Tb. 60. n. 2.) *Theup*. ... ꝶ. Hadriani. *Liebe* ...um. p. 66.) *Mdb* 169. — Sol. ft. d. elata, f. glo... 3. Gallieni. *Band*. I. 212.

...inferne n. Massaliae Gal... bonensis.

...R. *Aeternitas*. Fig. ft. ante ...nibus solis et luna capita ... V. Vespas. *Mdb*. 108. *it*. ...pas. *Mdb*. 115.

... *Aeternitas Augusti*. Idem typus. ꝶ. Hadriani. *Ar*... 38. n. 7.) *Mdb*. 179.) 71. — *Ead*. *ep*. Capita so... nae. ꝶ. Hadriani. *Mdb*. ... Claud. Gothici. *Band*. I. ...*aill*. Pr. I. 205.

...R. *Aeterna*. v. VICTO... VIRTVS. — AETER. ... v. ROMAE.

...R. *Aeterno*. D. N. DIO... ...NO AETER. AVG. Ca... ...letiani laur. Æ 2. Diocle... ... capitis epigraphen RRR. ...nes tres exhibuit *Gruterus*, ...s Diocletianus dicitur *Ae*... ...*mperator*. *Band*. II. 16.) ... I. 252.

...RN. *Aeterna*. v. PAX. — ...*a*. — AETERN. *Aeternitas*. ...AE.

AETERN. AVG. *Aeternitas Augusti*. Sol. cap. rad. ft. d. elata, f. globum. ꝶ. et Æ. 3. Gallieni. *Band* I. 157. 212.) *Schulz*. MzCab. III. 15.

— AVGG. *Augustorum*, h. e. vitam aeternam vel longaeuam S. P. Q. R. Philippis patri et filio optant. — *Ead ep*. Quadrigae leonum cum Cybele super currum. ꝶ. Iuliae Piae, matris Caracallae et Getae, quae hic pro Cybele repraesentatur, tanquam *aeternos* procrearit *filios*. *Vaill*. Pr. II. 233.

— AVG. N. *Augusti Nostri*. n. Maxentii, vt Castoris ac Pollucis immortalitem accipiat.

AETERNA vid. ANNONA, CONCORDIA, INVICTA ROMA, PAX, ROMA, VESTA, VICTORIA.

AETERNA FELICITAS AVG. Lupa cum gemellis. Æ. Maxentii. *Band*. II. 157.) *Mdb*. 450.) *Spanh*. I. 726.

AETERNA MEMORIA. Templum 4. *al*. 6. columnarum. n. Val. Maxim. *Band*. II. 54. 56. 81.) *Mdb*. 436.) *Vaill*. Pr I. 256. III. 227. — *Ead*. *ep*. Templum rotundum, *al* 6. columnis suffultum. n. Constant. Chlori *Band*. II. 94. 104.) *Mdb* 440.) *Vaill* Pr I. 263. — *Ead*. *ep* Templum 4. *al*. 6. col. n. Gal. Maxim. *Band*. II. 133.) *Mdb*. 444.) *Vaill*. Pr. I. 274. — *Ead*. *ep* Ara quadrata, cui insistit aquila. n. Gal. Maxim *Band*. II. 133 — *Ead*. *ep*. Templum valuis apertis, in cuius vertice aquila. *al*. sex col. suffultum. n. Romuli *Band*. II. 159. 160.) *Mdb*. 454.

AETERNA MEMORIA NOST. P. vel M. OST. P. *Moneta Ostiae Percussa*. Templum in cuius apice aquila. Æ. Val. Maxim. *Mdb*. 436.

- - NOSTR. Templum; in vertice aquila. Æ. Conſt. Chlori. *Conſtant. Chriſt.* Tb. 2.) *Mdb.* 440.

AETERNA PIETAS. Imperator ſt. d. haſtam, ſ. ſuſtinet globum, *al.* globo infixum eſt monogr. ☧. nominis Chriſti. n. Conſtantini M. *Band.* II. 267.

AETERNA dicta ROMA ad dignoſcendum a ceteris vrbibus, vel ob priſcam Romanorum opinionem, vrbem ſuam fore aeternam. vid. ROMA.

AETERNAE MEMORIAE. Templum rotundum 6. columnis ſuffultum, in cuius ſummitate aquila. Æ. Val. Maximiani. *Band.* II. 56.) *Harduin.* 459.) *Muſel.* Tb. 241. n. 6. In *aliis* MEMORIAE AETERNAE. — *Ead. ep. et id. typus.* Æ. 2. Conſtantii Chlori. *Band.* II. 94. — *it.* Æ. 2. Gal. Maxim. *Band.* II. 133.) *Vaill.* Pr. I. 274. — Æ. 2. Romuli. *Angelon.* 298. n. 7. 8.) *Beger.* Th. Br. II. 795.) *Band.* II. 159. 160.) *Muſel.* Tb. 245. n. 5. 6.) *Patin.* 365.) *Schulz.* MzCab. III. 91.) *Vaill.* Pr. I. 282. — Templum rotundum duabus valuis apertis, ſupra quod aquila. Æ. 3. *Band.* II. 160.) *Hanthal.* Exercit. VI. Tb. 2. n. 18.) *Muſel.* Tb. 245. n. 7. — *it.* AR. *Theup.* 330.

AETERNAE MEMORIAE GAL. MAXIMIANI. Ara ignita quadrata, ramo ad mediam aram vtrimque adpoſito, cui inſiſtit aquila coronam geſtans roſtro. *Theup.* 323. *it.* Æ. 2. *Band.* II. 133.) *Vaill.* Pr. I. 274.

AETERNAE. v. CONCORDIAE, MEMORIAE, PACI, ROMAE, SECVRITATI, VICT*oriae.*

AETERNI IMPERI. *Aeternitas Imperii.* Capita Caracallae et Getae aduerſa et laureata. AR. Sept. Seu. *Khell.* Suppl. p. 107. An littera T. hic compendii cauſa ſit omiſſa, dubitari merito poteſt, quia cum filiorum propoſita capita perennaturi certa ſpes eſſe poterant AETERNI IMPERII, inſcriptio plenam ſatis ſententiam faciebat. — *It.* AR. Getae. *Mdb.* 300.

AETERNIT. *Aeternitas.* Mars gradiuus, d. pilum, ſ. tropaeum. AV. et Æ. 2. Titi. *Arſchot.* Tb. 30. n. 1.) *Mdb.* 122. 123.) *Morell.* Theſ. Imp. II.) in Tito Tb. 5. n. 34. p. 349. et Tb. 11. n. 7. p. 378.) *Oiſel.* Tb. 39. n. 9.

ETERNIT. loco AETERNIT. PR. *Aeternitas Principis.* n. Contorn. Iul. Caeſ. apud *Morell.* Theſ. Imp. I. p. 76.

AETERNIT. *Aeternitas* imperio Auguſtorum ab adſentatoribus promiſſa, vnde Imperatorum numi inſcripti AETERNIT. AVG. vel AVGG. vel IMPERII et in Titi numo AETERNITATI FLAVIORVM. Idem indicant geminae aliorum numorum inſcriptiones, in quibus, vti Gallieni, legitur PERENNITATI AVG. et Alexandri Seueri PERPETVITATI AVG. de quibus *Spanh.* II. 346. 384.

AETERNIT. AVG. Fig. ſt. d. haſt. ſ. c. c. Æ. 2. Titi. *Mdb.* 125. — *al.* Fig. mul. ſt. d. haſtam, ſ. c. c. laeuo pede *galeam* calcans ex *Gorii* ad *Morell.* Theſ. Imp. II. in Tito Tb. XI. n. 6. p. 378. ſententia, quo typo adluditur ad aeternam nominis celebritatem, quam Titus Hieroſolyma ſubuerſa adeptus eſt. —

- - Sol ſt. d. elata, ſ. globum. Æ. Claud. Goth. *Band.* I. 338. 358.) *Mdb.* 404.) *Schulz.* MzCab. III. 30.

- - Id. typus. Æ. Quintil. *Band.* I. 357. 358. 360.) *Mdb.* 404.) *Muſel.* Tb. 231. n. 2.

- - Id. typus. Æ. Aureliani. *Band.* I. 373.) *Vaill.* Praeſt. I. 213.

- - Aeternitas, fig. mul. ſt. d. globum, cui phoenix inſiſtit, ſ. veſtem colligit. Æ Carini, qui verò anno 2. imperii occiſus. *Band.* I. 528 531.) *Muſel.* Tb. 237.) *Vaill.* Pr. I 246.

AETERNIT. AVGG. *Auguſtorum.* Fig. ſt. d. globum, *al.* globo phoenix inſtat, *al.* ad pedes alius phoenix in globo. Æ. Carini. *Angelon.* 352. n. 4.) *Band.* I. 531. 532. 539.) *Mdb.* 420. 421.

- - Elephas, omnium animalium longaeuiſſimus, cum rectore inſidente. Æ. Val. Maxim. *Band.* II. 67. 87.) *Mdb.* 435.) *Patin.* Iud. 31.) *Vaill.* Pr. I. 256.

AETERNIT. AVGVSTi S. C. Fig. ſt. pede ſ. calcat globum, vel galeam, d. haſt. ſ. c. c. Æ. 2. Titi. *Bellor.* p. 70. n. 17.) *Geſn.* Tb 61. n. 19.) *Mdb.* 125.) *Morell.* Theſ. Imp. II. in Tito Tb. 11. n. 6. p. 378.) *Muſel.* Tb. 40. n. 9.) *Theup* 425.

AETERNIT. IMP. Capita Caracallae laureatum et Getae absque laurea. AV. Seueri. *Mdb.* 273.) *Triſtan.* II. In *alio* AETERNITAS IMPERI.

- - Fig. ſedens, d. elata, ſ. flagrum. AR. Phil. Iun. *Mdb.* 350.

- IMPER. Capita Caracallae et Getae aduerſa. AR. Seueri. *Arſchot.* Tb. 53. n. 17.) *Mdb.* 372.) *Patin.* Theſ. p. 80.

- - Fig. ſed. d. elata, ſ. flagr. AR. Phil. Iun. *Mdb.* 350. — *Ead. ep.* Sol capite rad. ſeminudus gradiens, elata dextra, ſ. flagrum tenet. AR. Phil. Iun. *Schulz.* MzCab. II. 259.

AETERNIT. IMPERI. *Aeternitas imperii.* Superbus hic poſterioris areae titulus in AV. Seueri cum capitibus Caracallae et Getae filiorum, demonſtrat, Seuerum per hoſce filios, quorum facies ſiſtit ſpectandas AETERNITatem IMPERIo Romano promittere *Cim. Vind.* P. I. p. 11) *Mdb.* 273) *Theup.* 211) *Vaill.* Pr II. 214. Sperabat Seuerus perpetuam familiae ſuae in imperio ſucceſſionem, quam felici prolis ſerie hi principes iuuentutis ſint extenſuri Vtrumque ſucceſſorem habere voluit Seuerus et hinc Getam quoque Antoninum vocari iuſſit. Attamen pater ſatis perſpicere non potuit, quo minus ipſa filiorum diſcordia ſpem ſuam fefellerit atque ſuperarit. Etenim poſt eius mortem Antoninus Caracalla quidem et Geta ſusceperunt imperium pari poteſtate adminiſtrandum, deque eo inter ſe diuidendo conſtituerunt, verum primo ſtatim anno Caracalla inſimulatum fratrem inſidiarum contra ſe cogitatarum, ſupra matris pectus interemit. *Herodian.* L. 4. c. 1. 3. 4.

- - Capita aduerſa Seueri, et Caracallae. AV. AR. Iuliae Piae, Seueri vxoris, Caracallae matris, quaſi *imperium aeternum* in Septimiorum familia ſit futurum. *Beger.* Th. Br II. 695.) *Theup.* 216.) *Vaill.* Pr. II 233.) *Mdb.* 281.

- - Capita Seueri et Getae. AR. Caracallae. *Mdb.* 285.

- - Capita Caracallae et Getae aduerſa AV AR. Getae. *Mdb.* 299. 300.) *Vaill.* P. II. 257.) Spem tamen patris fefellit euentus; vterque filius ſine prole deceſſit.

- - Sol gradiens d. eleuans, ſ. flagrum Æ. Probi. *Angelon.* 347.) *Band.* I. 488) *Mdb* 413.) Per Solem currentem deſcribitur *aeternitas* ſecundum *Diodor. Sicul.*

- - id. Solis typus. AR. Æ. 3. Cari. *Band* I. 500. 503. 508.) *Mdb.* 418 419.) *Patin.* 438.) *Triſtan.* III. 302.) *Vaill.* Pr. I. 239.)

Cuius autem aeternitas vix vnum annum durauit, ſiquidem anno imperii ſecundo, ictu fulminis, vel morbo, vel vulnere, variant nempe auctores, ſublatus eſt Carus.

AETERNITAS iam ſtat ad aras expanſis manibus, iam orbem pede premit, aut eidem, circulis aſtronomicis inſcripto, inſidet; alias annulum ſuſtinens, leonibus vehitur, aut elephantis, quos diutiſſime vitam protrahere perhibetur; nunc orbem, cui phoenix inſidet, qui a *Claudiano* aeterna auis dicta; nunc temonem aut haſtam puram manu fert; demum alibi vna manu ſolis radiatum, altera lunae cornigerum caput contollit, perpetuas aeterni temporis menſuras, vel aeternam nominis celebritatem indicans. — Cum populi ſuos Imperatores ſalutabant, *aeternitatem* vt dignitatis nomen frequenter habebant in ore, qua illos demereri conabantur In codice ſaepe reperitur ore principum AETERNITAS NOSTRA, quomodo poſterioribus temporibus *maieſtas, ſerenitas*.

AETERNITAS. Dea, figura mul. ſt. ante aram accenſam, d. ſolis, ſ. lunae capita ſuſtinet, quo typo *aeternitas imperii Romani* depingitur. AV. Veſpaſiani, vulgatus inter Num. *Arſchot*. Tb. 27.) *Beger*. Th. Br. II. 634.) *Morell*. Th. Imp. II. in Veſpaſ Tb. 5. n. 31. p. 275. — it. AR. *Liebe* Goth. Num. 66.) *Mdb*. 108. 110.) *Vaill*. Pr. II. 84.

- Dea ſt. manibus praefert capita ſolis ac lunae. AV. Titi. *Mdb*. 119.) *Morell*. Imp. II. in Tito Tb. 5. n. 5. p. 343.) Phil. de *Stoſch*. in ſuis Aduerſariis. Occurrit idem typus in AR. eiusdem Titi apud *Mdb*. 120.) *Morell*. l. c. Tb. 7. n. 9. p. 358. *It*. Æ. apud *Occonem* p. 196.

- Fig. vel. ſt. ante aram cum ſolis ac lunae capitibus. AR. Domitiani RR. *Morell*. Imp. II. in Domitiano Tb. 8. n. 21. p. 429.

- Facile triginta numos *Fauſtinae Senioris* hac cum epigraphe, diuerſis autem cum typis recenſuit *Argelatus* p. 208. ſq. Vel pro ipſa conſecratione, vel pro memoria poſtumo aeque commode vox AETERNITAS poteſt intelligi. Cuius varii typi:

AETERNITAS. Fig. mul. *gradiens*, d. aliquid indicare videtur. Æ. *Mdb*. 209.

- - *ſedens* d. globum, cui phoenix inſiſtit, ſ. bacillum, vel haſtam. AV. *Arſchot*. Tb. 43. n. 10.) *Mdb*. 208. — *it*. AR. *Arſchot*. ib. n. 19.) *Mdb*. 209. — *it*. Æ. 1. et 2. *Angelon*. p. 173. n. 58.) *Mdb*. 209.) *Muſel*. Imp. Tb. 107. n. 8.) *Pedruſ*. VII. Tb. 11.) *Schulz*. MzCab. II. 126.) *Theup*. 504.

- - *ſedens velata*, d. ſtolam ex humeris pendentem tenens. Æ. *Mdb*. 209.

- - *inſidens orbi*, d. elata, ſ. haſtam puram. Æ. 2. *Angelon*. 173. n. 57.) Ant. *Auguſtin*. p. 36.) *Geſn*. Tb. 104. n. 37.) *Hanthaler*. Exercitat. VI. Tb. I. n. 16. p. 99.) *Mdb*. 207. 209.) *Muſel*. Tb. 107. n. 9.) *Schulz*. MzCab. II. 127.) *Theup*. 504.

- - ſtans ad aram, d. expanſa, *al*. pateram, ſ. arcam. Æ. 3. *Mdb*. 209.) *Muſel*. Tb. 108. n. 1.) *Schulz*. MzCab. II. 126.

AETERNITAS. Mulier ſtans d. capillos fluentes prehendens, ſ. haſtam. Æ. Fauſt. Sen. *Mdb*. 209.

- - d. cor, ſ. velum tenens. Æ. *Mdb*. 209.

- - d. elata, ſ. globum. AR. *Arſchot*. Tb. 43. n. 14.) *Mdb*. 209. it. Æ. *Mdb*. 209.

AETERNITAS. d. elata, ſ. haſtam per tranſuerſum. AV. eiusd. *Cimel. Vind.* I. p. 10. *it.* AR. *Geſn.* Tb. 103. n. 40.) *Mdb.* 208.) *Muſel.* Tb. 106. n. 1.) *Theup.* 189. it. Æ. 1. *Arſcbot. Ruben.* Tb. 43.) Ant. *Auguſtin* p. 36. *Geſn.* Tb. 104. n. 7.) *Mdb.* 209.) *Muſel.* Tb. 107. n. 5.) *Oiſel.* Tb. 106. n. 5.) *Schulz.* MzCab. II. 125.

- - d. elata, ſ. veſtem leuans. Æ. *Mdb.* 209.

- - d. globum, (cum phoenice) ſ. haſtam puram. AV. *Mdb.* 208.) *Oiſel.* Tb. 106. n. 6. — *it.* AR. *Arſcbot.* Tb. 43. n. 10.) Ant. *Auguſtin.* p. 36.) *Mdb.* 209.) *Muſel.* Tb. 106. n. 3. — *it.* Æ. 1. 2. *Geſn.* Tb. 104. n. 8.) *Mdb.* 209. 210.) *Muſel.* Tb. 109. n. 9. 10. et Tb. 110. n. 1.) *Schulz.* MzCab. II. 126.) *Theup.* 505.) Ge. Wolfg. *Wedel.* Exercit. Medico Philolog. Decad. 6. p. 50.

- - d. globum, ſ. palladium. Æ max. *Vaill.* Pr. III. 132.

- - d. globum, ſ. temonem. AR. *Geſn.* Tb. 103. n. 43.) *Mdb.* 209.) *Muſel.* Tb. 106. n. 2.

- - d. globum, ſ. velum capiti ſuperuolitans. AR. et Æ. *Arſcbot. Ruben.* Tb. 43. n. 13.) Ant. *Auguſtin.* p. 35. *Geſn.* Tb. n. 39. *Harduin.* 771.) *Mdb.* 208. 209.) *Muſel.* Tb. 105. n. 10.) *Oiſel.* Tb. 106. n. 4.) *Pedruſ.* III. Tb. 13. n. 10.) *Schulz* MzCab. II. 123. 126.) *Theup.* 189.

- - ſt. d. globum cum phoenice, ſ. veſtem levans. [illegible] et Æ. 1. 2. *Arſcbot.* Tb. 43. n. 12.) Ant. *Auguſtin.* p. 35.) *Geſn.* Tb. 103. n. 38.) *Harduin.* 771.) *Mdb.* 208. 209.) *Muſel.* Tb. 105. n. 9. Tb. 107. n. 7.) *Oiſel.* Tb. 105. n. 9.) *Pedruſ.* VII. Tb. 11.) *Pembrok.* P. 3. Tb. 73. n. 6.) *Schulz.* MzCab. II. 122 - 126.) *Spanh.* I. 186.) *Theup.* 505.

- - d. palmae ramum, ſ. peplo velans faciem. Æ. *Mdb.* 209.

- - d. pateram, ſ. haſtam globo innixam. AV. *Mdb.* 208.) *Oiſel.* Tb. 106. n. 1.

- - d. pateram, ſ. temonem inuerſum ſupra globum. AV. *Mdb.* 208.) *Theup.* 189.

- - d. pomum, ſ. velum circa caput eleuat. AR. *Mdb.* 208.

- - d. velo admota, ſ. facem. AR. *Arſcbot.* Tb. 43. n. 11.) *Mdb.* 209. — it. Æ. *Geſn.* Tb. 104. n. 6.) *Mdb.* 209.) *Muſel.* Suppl. Tb. 18. n. 3.

- - d. victoriolam, ſ. ſtolam leuans. Æ. *Mdb.* 209.

AETERNITAS. Lectiſternium, vel ſedes diuinitatis, cum haſta per tranſuerſum, et pauone ad pedes. AV. Fauſt. Sen. *Arſcbot.* Tb. 44. n. 13.) *Mdb.* 208. — it. AR. *Mdb.* 209.) *Muſel.* Tb. 106. n. 4.) *Theup.* 189.

- Pauo. AV. eiusd. *Mdb.*

- - Sidus in medio numi, octo radiis circumdatum, indicans, animam Fauſtinae ſuam repetiiſſe ſtellam, ex qua deſcenderat, iuxta Platonicam philoſophiam. AR. Fauſt Sen. *Mdb.* 209.) *Patin.* Theſ.) *Vaill.* Pr. II. 166.

- Templum Fauſtinae 6. columnarum, *al.* 8. col. in cuius aditu modo ſt. modo ſedens. AR. et Æ. 1. Fauſt. Sen. *Arſcbot.* Tb. 44. n. 10. 11.) *Mdb.* 209.) Muſ. *Pembrok.* P. 3. Tb. 75. n. 8.) *Theup.* 504. — 8. col. in conum deſinens. Æ. 1. eiusd. *Vaill.* Pr. I. 80. — in aditu templi octaſtyli fig. ſedens, et duae aliae ſtantes cippis impoſitae extra templum. Æ. 1. 2. *Vaill.* Pr. I. 80.

- Tenſa ab elephantibus duobus cum ſuis rectoribus tracta, in medio imago Fauſtinae ſedentes. AV. RRR — AR. et Æ. 1. 2. *Arſchot.* *Hemelar* Tb 26.) *Arſchot. Ruben.* Tb. 43. n. 22) Ant. *Auguſtin.* p. 36.) *Mdb.* 209.) *Muſel.* Tb. 107. n. 4.) *Oiſel.* Tb. 104. n. 7.) *Patin.* Theſ. p. 168. *Ei* Imp. 231.) *Schoepflin* Comment. Hiſt. et Critic. p. 97.) *Schulz.* MzCab. II. 125.) Th. R. *Sueciae* Tb. 18. n. 6.) *Vaill.* Pr. I. 80. II. 166.

- Tenſa 2. equorum, in qua ſt. Fauſtina, velo circa caput volitante. Æ. *Mdb.* 209.

- Tenſae elatae a 2. leonibus vectae, inſidet Fauſtina Sen. ſub Cybeles imagine, d. tympanum. AR. et Æ. 1. 2. *Arſchot. Ruben* Tb. 43. n. 23.) *Hamthaler* Exercitat. VI. Tb. 2. n. 13. p. 106.) *Mdb* 209. 211.) *Oiſel* Tb. 45.) *Patin.* p. 185. 231.) *Schulz* MzCab. II. 125.) *Spanb* II. 290.) *Vaill.* P. I. 81.

- Victoriae alis, quae facem ambabus tenet manibus, inſidet Fauſtina. AR. vtriusque Fauſtinae. *Arſchot.* Tb. 49. n. 22.) *Mdb.* 230.) *Mencke* Diſſert. de Aug. Conſecratione p. 26. n. 9.) *Oiſel.* p. 509.) *Spanb.* I. 859.

AETERNITAS in *Fauſtinae Iunioris*, Diuae a ſenatu adpellatae, numis depicta cernitur:

- Fig. ſedens, d globum, ſupra quem phoenix, ſ. haſtam gerit. Æ. *Mdb.* 232.) *Muſel.* Tb. 127. n 8.) *Theup.* 527.

- ſedens, d. haſtam puram, hinc et inde aliae duae figurae ſtantes, velum leuantes. Æ *Mdb.* 232.

- ſellae inſidens, a duabus puellis, vel deabus, vnicuique velo volitante, effertur in altum, ac ſi coelum ipſum peteret. Æ. *Mencke* Diſſ Aug Conſecrat. p. 33. n. 12) *Mdb.* 232.) *Patin.* Theſ.) Muſ. *Pembrok.* P. 3. Tb. 73. n. 12.) *Spanb.* Caeſſ. p. 289.) *Vaill.* Pr. I. 87.

- - ſtans d. elata, ſ. globum. Æ. *Mdb.* 232.

- - d. globum, ſ. haſtam. AR. *Mdb.* 230.

- - d. globum cum phoenice, ſ. cubito columnae nixa. Æ. 1. *Mdb.* 232.) *Muſel* Tb. 127. n. 4. *Ei.* Suppl. Tb. 21. n. 6.) *Theup.* 527.

- - d. velum, ſ. facem. Æ. 1. *Mdb.* 232.) *Theup.* 237.

ÆTERNITAS. Rheda duorum elephantum cum ſeſſoribus. Æ. 1. Fauſt. Iun. *Mdb.* 232.) *Theup.* 527.) *Vaill.* Pr. I. 87.

- - ſtatua Pertinacis ſuper currum conſecrationis a quatuor elephantis tractum, ſuper quos ſingulos ſinguli rectores. Æ max. Pertinacis. *Mdb.* 261.) *Vaill* Pr. III. 160.

- - Iupiter creſcens caprae inſidet. AR. Gallieni. *Band.* I. 157.) *Mdb.* 372.

- - Sol radiatus ſt. d. elata, ſ. globum. AR. Gallieni. *Band.* I. 211.) *Mdb* 372.

- - ſt. ſ. globum bacillo tangens. AR. Gallieni. *Mdb.* 372.

- - Mulier ſt. d. globum, cui phoenix inſiſtit, ſuſtinet, ſ. veſtem colligit. n. Carini. *Band.* I. 531.

AETERNITAS AVG. (*Auguſti*) quo titulo Romani Imperatores ſuos adfecerunt, inter ſeruiles et aulicas adulationes iam a tempore Traiani exſtitit iuxta *Plin.* L. X. ep. 67. Varie in numis deſignatur: Figura ſt. d. pede globum calcans, d. cornucopiae, ſ. haſtam. Æ. Titi. *Mdb.* 125) *Patin* Ind. ſ. 8.

- - Fig. ſt. ſingulis manibus capita ſolis ac lunae. Æ. Hadriani. *Mdb.* 169. 181.

- - Templum 6. col. in quorum medio baſis cum ſtatua. Æ. Fauſtinae Sen. *Muſel.* Tb. 107. n. 6.

- - Sep-

-- Septem triones, inter quos creſcens luna. AR. Peſcennii. *Vaill.* Pr. II. 201.

-- Sol nudus pallio in brachium ſiniſtrum reiecto, d. elata, ſ. globum. AR. Gordiani Pii *Mdb.* 337.) *Vaill.* Pr. II. 307.) *Patin.* Ind. f. 24. — *it.* Valeriani. *Band.* I. 104. — *it.* AV. Gallieni. *Kbell.* Suppl. 178. — *it.* AR. Gallieni *Band.* I. 157. 212.) *Schulz* MzCab. III. 15.) *Theup.* 261. — *it.* Æ. Claud. Goth. *Band.* I. 338.) *Mdb.* 403.) *Triſtan.* III. 195. — *it.* Vabalathi. *Band.* I. 397.) *Mdb.* 386.) *Spanh.* 598. — *it.* Quintilli. *Band.* I. 357. — *it.* Aureliani. *Band.* I. 373. — *it.* Probi. *Band.* I. 443. 458. — *it.* Carini. *Band.* I. 531.

-- Fig. mulieb. ſt. d. globum, cui inſiſtit phoenix, ſ. veſtem colligit. AV. et AR. Treb. Galli. *Band.* I. 57.) *Mdb.* 358.) *Vaill.* II. 668. — *it.* Æ. Carini. *Band.* 528. 531. *Vaill.* Pr. I. 246. — *it.* cum altero phoenice globo inſiſtente ad pedes. Carini. *Band.* I. 539.

-- d. globum, ſ. nauis gubernaculum oblongum. Aemiliani. *Band.* I. 95.) — *it.* Floriani. *Band.* I. 431. 434.) *Vaill.* Pr. I. 230.

-- globum ſcipione attingit. Gallieni. *Band.* I. 157.

-- d. extenſa, ſ. haſtam. Floriani. *Band.* I. 438.

-- d. elata, ſ. globum. AV. Probi. *Vaill.* Pr. III. 35.

-- d. haſtam transuerſam. AR. Claud. Goth. *Theup.* 381.

-- d. pilum. Æ Floriani. *Mdb.* 411.

-- d. temonem, ſ. ſpicas, pede laeuo nauis prorae impoſito. Treb. Galli. *Band.* I. 58.

-- Fig. virilis, forte Pluto, ſt. d. pectori admota, ſ. vncum tenet. Valeriani. *Band.* I. 104. — *it.* Gallieni. *Band.* I. 157. 212.

-- Hercules claua inſignis coronam lauream Imperatoris ſtantis capiti imponit. AV. Poſtumi Sen. *Band.* I. 286.) *Mdb.* 391.

-- Imperator paludatus ſtans. Conſtantini. *Band.* II. 268.

-- Imperator ſt. d. haſt. adſtat Hercules, ſ. clauam et leonis exuuias, d. coronat Imperatorem. n. Probi, vulgatus a *Biaeo* Num. Imp. Tb. 61.) *Mencke* Diſſ. Aug. Conſecrat. p. 28. n. 11.

-- Imperatores duo ſedentes, alter d. victoriolam, vterque ſ. haſtam tenet. Æ. Maxentii. *Band.* II. 157.) *Mdb.* 450.

-- Luna ſt. ſingulis manibus facem accenſam tenet; ex adu. ſol radiatus ſt. d. elata, ſ. quatiens flagrum. Claud. Goth. *Band.* I. 338.

-- Victoria ſ. palmae ramum gerens, d. coronam Imperatoris capiti imponit. AV. Taciti. *Band.* I. 415.) *Mdb.* 409.

-- Caſtor et Pollux cum modio ſupra caput, ſinguli haſtae adnixi equum freno retinent — *al.* cum ſtella ſupra ſingulorum capita — *al.* iidem abſque ſtella, inter vtrumque lupa cum gemellis. Maxentii. *Band.* II. 150. 151. 155.) *Mdb.* 449.

-- Lupa cum gemellis, vbera ſugentibus. AR. Gallieni. *Band.* I. 157.) *Vaill.* Pr. II. 251. — *it.* Æ. Probi. *Band.* I. 446. 458.) *Vaill.* Pr. I. 234. — et infra palmae ramus. Gallieni. *Band.* I. 212.

-- Elephas loricatus, cui inſidet rector, vncum d. tenens. Diocletiani. *Band.* II. 25. — *it.* Val. Maximiniani. *Band.* II. 67.

-- Tria capita radiata aduerſa. AR. Poſtumi Sen. *Band.* I. 290.) *Harduin.* 856.) *Mdb.* 392.) *Muſel* Tb. 228. n. 2. — *it.* AV. Poſtumi Iun. *Band.* I. 312.) *Mdb.* 396.) *Triſtan.* III. 165.

-- Duae dextrae iunctae. Æ. Gallieni. *Band.* I. 232.) *Mdb.* 370.) *Triſtan.* III. 89.

AETERNITAS. AVGG. (*Auguſtorum*) Elephas loricatus, cui ſeſſor cum baculo inſidet; quaſi optarent, vt Auguſtorum vita ſic prolongaretur ac elephantis, qui longiſſime viuere traditur. AV. AR. et Æ I. 2. Philippi Sen. *Angelon.* 250. n. 9.) *Arſchot. Hemelar.* Tb. 41.) *Arſchot. Ruben.* Tb. 58. n. 4.) *Erizzo* 729.) *Harduin* 836.) *Mdb.* 345. 346.) *Muſel.* Imp. Tb. 202. n. 5. 6.) *Oiſel.* Tb. 106. n. 5.) *Pedruſ.* IV. Tb. 8. n. 1.) *Spanb.* I. 182.) *Theup.* 247. 621.) *Vaill.* Pr. II. 312.

- - Sol capite radiato gradiens, d. elata, ſ. globum. AV. et AR. Valeriani. *Cim. Vind.* P. I. Tb. 4. f. 2.

- - Fig. ſt. d. globum cum phoenice, ſ. veſtem ſubleuat. Æ I. Treb. Galli. *Band.* I. 64.) *Mdb.* 359.) *Muſel* Tb. 215. n. 7.) *Theup.* 631. Vaill. Pr. II. 333. — *it.* AR. Voluſiani. *Band.* I. 80. — *it.* Aemiliani. *Band.* I. 95. 99.) *Mdb.* 384.) *Vaill.* Pr. I. 178.

- - ſt. d. temonem, ſ. ſpicas, pedem ſiniſtram prorae imponens. AR. Tr. Galli. *Mdb.* 358.

- - limbum pallii attolens. AR. Tr. Galli. *Mdb.* 358.

Ead. ep ſimilesque typi in numis Gallieni apud *Band.* I. 157. — Tetrici Sen. *Band* I. 399 *Vaill.* Pr. III. 28. — Probi. *Vaill.* Pr. III. 35. — Carini. *Theup.* 306.) *Vaill.* Pr. I. 246. — Diocletiani. *Band.* II. 10. 25.) *Vaill* Pr. I. 252. — Maxentii. *Band.* II. 157.) *Mdb* 451.

AETERNITAS AVG. N. (*Auguſti Noſtri*) Caſtor et Pollux ſtantes, ille d. hic ſ. haſtas et equos retinent habenis; inter vtrumque lupa cum Romulo et Remo. AR. et Æ. Maxentii. Sed vana de eius *aeternitate* iactantia, cum ante ſeptimum imperii annum exſpirauerit, ne ſeptinarium numerum ſacrum et religioſum violaret inchoando, vt inquit Panegyriſta. *Angelon.* 298. n. 3.) Ant. *Auguſtin.* p. 36.) *Band.* II. 150. 151. 155. 157.) *Beger.* Th. Br. II. 794.) *Hambal.* Exercit. VI. Tb. 2. n. 17. p. 106.) *Harduin.* 463.) *Mdb.* 450.) *Muſel* Tb. 244. n. 9. *Ei.* Suppl. Tb. 61. n. 3.) *Patin* Imp. 364. 456.) *Schulz* MzCab. III. 88.) *Theup.* 329.) *Vaill.* Pr. I. 279. III. 234.

AETERNITAS AVGG. N. NOST. Dioſcuri nudi pila et equos tenentes. Æ. Maxentii. *Mdb.* 450.

AETERNITAS AVGVSTA. Fauſtina velata ſub Dianae Luciferae effigie ceruo inſidens, ſ. facem gerit. Æ. max. Fauſt. Iun. *Vaill.* Pr. III. 141. — *it.* ſine epigr. in Muſ. de *Camps.* p. 35.

AETERNITAS AVGVSTAE CVST. (*Cuſtos* vel *Cuſtodes*) Templum egregiae ſtructurae et variis ſtatuis ornatum. In medio duae figurae ſtantes. AV. Liuiae. *Golz.* Tb. 80. n. 3. et *Nonnius* in *Golz.* Auguſt. p. 98. cf. *Morell.* Imp. in Auguſto Tb. 57. n. 8. p. 471.

AETERNITAS AVGVSTI. fig. ſt. d. pede globum calcans, d. a c. ſ. haſtam. Æ. Titi. *Mdb.* 125.

- - Fig. ſingulis manibus geſtans caput ſolis et lunae. Æ. Hadriani. *Angelon.* 125.) *Geſn* Tb. 91. n. 2.) *Mdb.* 181.) *Muſel* Tb. 83. n. 8.) *Theup.* 466.) *Pembrok* III. Tb. 68. n 7.

- - Puer equo inſidens, d. globum. Æ. Gordiani Pii. *Mdb.* 337.) *Vaill.* Pr. I. 160.

AETERNITAS FLAVIORVM. Templum ſex col. cum tribus ſimulacris ſupra fornicem, binc inde duae ſtatuae equeſtres, ſupra quatuor equi decurrentes. AR. Titi. *Arſchot.* Tb. 30. n. 19.) *Mdb.* 126.) *Morell.* Theſ. Imp. II. in Tito Tb. 8. n. 91. p. 268.

AETER-

AETERNITAS IMP. ſol d. eleuat, ſ. flagrum. AR. Phil. Iun. Mdb. 150.

AETERNITAS IMPERII. Capita Seueri, et Caracallae aduerſa. AV Sept Seu. Beger. Th. Br. II. 692) Mdb. 272. — IMPERI. Capita Caracallae laur et Getae nudum. AV. Seueri Mdb. 273.) Triſtan. II.

- - ſol d. elata, ſ. flagrum. AR. Phil Sen. Mdb. 344) Vaill. Pr. II. 192 — it. Probi. Band. I. 488. — it. Cari. Band. I. 500. 503. 508.

AETERNITATi. Mars gradiens, d. pilum, ſ. tropaeum. AV. Titi Arſchot. Tb 30. n. 1) Morell. Theſ. Imp II in Tito. Tb. 5. n. 34 p 349.

- - IMPERII. Capita Seueri et Getae aduerſa AR. Caracallae. Vaill. Pr. II. 241. Aeternitas Imperii Romani per patrem Seuerum, et filios deſignatur, multo tempore duratura, a patre in filios, et nepotes tranſitura.

AETERNITATI AVG. (Auguſti) Mulier ad aram ſt. d. caput ſolis, ſ. lunae tenens. Æ 2. Domitiani Morell. Th. Imp. II. in Domit. Tb. 18. n. 2. p. 468.) Triſtan. I. 329. n. 4.

- - Mulier ſt. ſingulis manibus ſolis ac lunae capita. Æ. Hadriani. Mdb. 181.

- - Sol ſt. d. elata, ſ. globum. AV. AR. Æ. 1. 2. Gordiani Pii. Angelon. 196. n. 3) Arſchot. Hemelar. Tb. 41) Arſchot. Ruben. Tb. 57) Erizzo 701.) Harduin. 829 830) Mdb. 336 337 338.) Muſel. Imp. Tb. 189. n. 3 4 Ei. Add. Tb 9. n 10. Ei. Suppl. Tb. 33 n 4.) Oiſel. Tb. 105. n. 5.) Pedruſ. IIII. Tb 6 n 1. VII. Tb. 41.) Schulz MzCab. II. 237. 243) Theup. 243 613. — it. AR. Gallieni Band. I. 212) Mdb. 372.

- - Duae dextrae iunctae. AR. Gallieni. Vaill. Pr. II. 351.

- - Lupa cum Romulo et Remo. Æ. Probi. Band. I. 488.) Mdb 418.

- - AVGG. (Auguſtorum) Fig. velata ſt d. velo inuoluta, ſ. acroſtolium AR. Valer Sen. Band. I. 104 Ead. ep. Solis ſt. typus. AR. Val. Sen. ib.

- - AVGVSTi. Mulier ſt ad aram ambabus capita ſolis et lunae Æ 2. Domitiani. Mdb 136.) Morell. Imp. in Domit. Tb. 18. n. 3. p 468.

- - AVGVSTAE C A I. Templum 6. col. Æ. Tiberii. Mdb. 70.) Patin. Ind. f. 4.

- - C. A. R. Templum 4. col. Æ. Tiberii. Mdb. 70.

- - C V. T. T. Tarraconenſium. n Tiberii. Coenotaph. Piſan. f. 93.) Mdb 71.

AETERNITATI AVGVSTI. Templum. AR. Auguſti. Mdb 45.

- - FLAVIORVM circum templi magnifice ornati iconem, quod Titus in parentis Veſpaſiani, totiusque ſimul Flauiorum gentis honorem condiderat. n. Titi. Occo. 126.

- - IMPP. (Imperatorum) in laurea AR. Phil Iun Arſchot. Tb 58. n. 24.) Mdb. 350.

AETERNITATIBVS. Mulier ſt. d. globum, quaſi mundus eſſet ab aeterno, et in aeternum duraturus; ſ. innixa columnae, ſpiculam geſtat. AR. Alex. Sen. Mdb. 321.) Vaill. Pr. II. 280.

AETERNITATIS AVGVSTAE. Templum 8. col. AR. Auguſti. Mdb. 45.

AETERNITATIS AVGVSTAE C V. T. T. Colonia Victrix Togata Tarraco.) Templum faſtigiatum octo, al. decem columnarum.)(DEO AVGVSTO. Statua Auguſti, quam Tarraconenſes poſuerunt in templo magnificentiſſimo, aeternitati eius conſecrato. Æ 1.

Auguſti, editus a *Golz.* in Aug. Tb. 80. n. 1. 7. et *Nonnio* in *Golz.* p. 97.) *Morell.* Theſ. Imp. in Auguſto Tb. 47. n. 3. p 356.) *Vaill.* Col. I. 66.) *Vico* inter AV. Auguſti. n. 36.) Ant. *Auguſtin.* Dial. VII.

AETERNITATIS AVGVSTAE CVST. (*Cuſtodes.*) Idem templum pulcerrimum octo columnarum, in cuius medio ſtatua Auguſti, pone quam ſtat alia vel Victoria, vel Roma, coronam priori imponens; faſtigium ſtatuis exornatur, baſibus quoque ad latera templi duae ingentes inſiſtunt ſtatuae, forſan Herculis et Bacchi, vt cenſet *Hauercamp.* inque gradibus templi viſuntur duo capita humana pectore tenus. AV. Auguſti, cui id templum a ſenatu decretum, ſed a Tiberio atque Liuia, teſte *Dione*, L. LVI. exſtructum. Exſtat inter Num. *Arſchot.* Tb. 16 n. 21. 22. vt et apud *Oiſel.* Tb. 104. n. 11. p. 510. ſed rectius in *Morell.* Theſ. Imp. in Auguſto Tb. 57. n. 8. p. 472. Primus eundem *Golz.* Tb. 80. n. 3. et 7. publicauit.

AETERNV. BENEFI. *Aeternum Beneficium.* n. Elagabali, Sidone percuſſus, in quo modius ſpicis refertus ob frumentum ab Elagabalo Sidoniis conſtitutum. — AETERNVM BENEFICIVM cum modio Æ. Laodiceae Syriae.

AETNA Siciliae, quae prius vocabatur *Ineſſa* in montanis erat Aetnae regionibus, *Diodor.* L. XIV. ſtadiis LXXX. a Catana diſſita, prout habetur e *Strabonis* Geogr. L. VI.) *Dorvill.* Sicula I. p. 225. II. 439.) *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. 804. Eam vrbem *Amicus* Lex. Topogr. Sicil. Vol. III. p 49. locauit, vbi hodie eſt monaſterium *S. Mariae de Licodia.* — Numos Aetnae vrbis rariſſimos et vix ſuperſtites edidit princeps *Torremuza* Sicil. Num. Tb. III. p. 5. et *Pellerin.* Tom. III. Tb. CVIII. vid. AITAN — AITNAIΩN.

AETOLIA Graeciae prouincia, de qua *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. 894. ſq. — Quo pacto Aetoli libertatem amiſerint, cf. *Liebe* Goth. Num. p. 157. — Eximiae raritatis ſunt aurei Aetolorum numi, ex quibus tres in lucem protulit *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 8. n. 21. 22. 23. vid. AITΩΛΩΝ. — Argenteum vulgauit *Dutens* Explicat. de quelques Med. pl. I. n. 2. p. 5. Eques ab antica, et aper huius prouinciae typus peculiaris in poſtica parte cum incuſo centauri idiomate. — An Meleager aut Aetolus, vt *Spanhemio* videbatur, vel Apollo, vt *Beger* coniicit, Aetoliae numis ſit impreſſus? cf. Laun. *Begeri* Meleagrides et Aetolia etc. Colon. March. 1694. 4. et *ei.* Obſeruat. in Num. antiq.

AETRNA (*ſic*) PIETAS. Fig. militaris ſt. d. haſtae innixa, ſ. globum tenet, cui infixum nominis Chriſti monogr. ☧. Æ 3. Conſt. M. *Band.* II. 268. In aliis ibidem ſimili typo prolatis epigraphe noua rectius legitur AETERNA PIETAS.

AETRVSCVS, pro ETRVSCVS, de qua mendoſa vocalium permutatione *Froelich.* 4. Tent. p. 386. — AETRVSCVS ET QVINTVS CAES. Capita Etruſci et Quinti. AR. *Band.* I. 48. — it. Æ 2. Aeliae Capitolinae apud *Vaill.* Colon.

ÆƷAN. pro ΑΛΕΞΑΝ. ſeu *Alexandria*, in n. Alexandrinae vrbis, qui in gaza Medicea obſeruatur, vbi Samaritica littera *Samech* pro Ξ poſita. *Spanb.* I. 99.

AEXAND. loco ALEXAND. omiſſo L. in n. Alex. Seueri ab Alexandria Troadis: MAR. AV. SEV. AEXAND. *Marcus Aurelius Seuerus Alexander.*

AEZANIS vel AEZANVS Phrygiae minoris trans Rhyndacum verſus Bithyniam vrbs, cui metropoleos

poleos

poleos dignitas tribuitur ab *Harduin.* Num. Vrb. III. p. 564. in n. cuius epigr. ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC, *Aezanitarum Metropolis.* Auctores omnes ſine diphthongo ſcribunt; ſolus *Ptolemaeus* cum orthographia numorum conſentit Ἀἰζανί.— Parum cogniti erant vrbis huius autonomi, antequam *Pellerinius* eius generis *ſex* in lucem dedit, quibus *Eckhel.* Num. Vet. p. 241. *tres* non ignobiles addidit. In autonomis quibusdam, et in Germanici, Caligulae, Claudii, Hadriani, Sabinae, M. Aurelii, Commodi, Caracallae et Gordiani numis Aezanitae magiſtratuum nomina ſine titulo ſcripſerunt. vid. ΑΙΖΑΝ.— ΑΙΖΑΝΕΙΤΩΝ. — ΑΙΖΑΝΗ. — ΑΙΖΑΝΙΤΑΙ. — ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ.

AF. *Afinius* vel *Affinius.* IMP. C. V. AF. GAL. VEND. VOLVSIANO AVG. vid. AFIN.

A. 𐤀. ſeu *Faustus,* Phoenicum more ſiniſtrorſum ſcriptum.

A. F. *Auli Filius.* A. F. A. N. *Auli Filius. Auli Nepos.*— A. F. S. N. ALBIN. *Albinus.*

A. FAVSTVS, *Antiſtius Fauſtus,* nomen et cognomen.

AFI. ſupra nauim. n. Paeſti Lucaniae.

AFIN. *Afinius,* ſic *Voluſianus* ex mente *Belley,* teſtante marmore Muratoriano, vbi CCLIII. legitur C. VIBIO AFFINIO. At *Haym.* Th. Brit. I. Tb. 29. n. 3. recte mutat L in G, vt et *Vaillantius,* Col. II. 220. et Num. Praeſt. II. p. 351., qui legunt VIB. GA. FIN. *Vibius Gallus Finnicus Voluſianus.* Aliter *Harduin.* Oper. Sel. p. 841. quem ſecutus *Bimard. de Baſtia* ad *Iobert,* II. 191. cf. *Zachar.* Inſt. Num. p. 245.

AFR. *Africa* in area n. *AJ.* ſub pegaſo ſaliente; *Golz.* Faſt. Conſul. p. 207. n. 3.

AFR. *Africanus.* Afri *Gordianum* a ſe *Africanum* adpellauerunt. Addunt quidam Africani cognomentum Gordiano idcirco inditum, non, quod in Africa imperare coepiſſet, ſed quod de Scipionum familia originem traheret. In Gordianorum et Senioris et Pii numis legitur: IMP. (CAES.) M. ANT. GORDIANVS AFR. AVG. vel Α. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC. CΕΒ. ΑΦΡ. ΕΥC. ΣΕΒ. *Vaill.* Pr. I. 153.

AFRA. *Afranius* nomen gentis. L. AFRA. *Lucius Afranius.* — S. AFRA. *Spurius Afranius.*

AFRANIA GENS plebeia fuit, cuius frequens mentio apud ſcriptores. In numis tantum occurrunt L. AFRA. — S. AFRA. — In Ж. hinc caput Romae gal.)(Victoria in bigis. *Golz.* Faſt. Conſular. p. 174. n. 1. — In Æ. Iani caput geminum, in *aliis* Mercurii.)(Nauis. — *Barbaros* numos, a *Morell.* Th. Fam. p. 15. relatos, recte *Vaillantius* ad veteres Hiſpanos vel Gothos ablegauit. *Vrſinus,* quod in vno ex illis ΑΦΡΑ. videretur poſſe legi, ad *Afraniam* familiam pertinere credidit. Pariter et in Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 7. n. 21.

AFRICA proconſularis prouincia, cuius dignitas et amplitudo fuit magna; poſt pugnam Philippenſem Antonio ceſſit. Proconſularis quidem, *Morellius* tamen Theſ. Fam. p. 471. n. 16. denarium profert inſcriptum: L. CLODIus MACER PROPR. (*Propraetore*) AFRICAE, et ſimillimum, ex Æ. delineauit *Triſtan* I. 247.) Muſ. *Pembrok* III. Tb. 49. n. 8. de quibus *Seguin.* Sel. Num. ed. 2. p. 409. ſq. — Pegaſus Africae inſigne in antiquis aliquot numis cernitur, ob celerum nempe equorum in ea terrarum parte proven-

ventum iuxta *Triſtan*. I. p. 89. Sic etiam in Æ. numo hinc Cereris caput ſpicea corona redimitum; illinc equus palmae adſtans. In aliis Africae indices vel elephantes, leones, ſcorpii, ſerpentes, montes; vel dignoſcitur proboſcide elephantino, vel capite Cereris, ſpicis, aratro, et cornu bouino ob frugum copiam. Vt eſt regio fertiliſſima ita Cereri, eius inuentrici ſummus honos praecipue tribuebatur. Ad frumenti abundantiam quoque indicandam in numis Eppii, legati Scipionis, et Norbani, apud *Golz*. Faſt. Conſular. p. 205. n. 7. et 206. n. 1.) *Morell*. Th. Fam. p. 52. 86. 296, vt apud *Vaillantium* in Fam. Eppia et Norbana, Africae caput elephantis proboſcide ornatum, ante quod ſpica, infra illud aratrum cernitur. Idem Africae caput cum elephanti exuuiis et proboſcide impreſſum eſt n. L. Clodii Macri, de quo *Seguin*. Sel. Num. p. 409. et *Morell*. Fam. n. 17. p. 472. Similiter C. FVRNI. *Golz*. Faſt. Conſul. p. 203. n. 2. Eiusdem prouinciae caput cum elephantino proboſcide in AV. Agathoclis Siciliae regis. v. *Agathocles*. Similiter mulier proboſcide tecta d. coronam, ſ. haſtam. n. Alexandriae Aegypti. In Commodi numo eadem mulier proboſcide ornata ſpicas Imperatori porrigit c. inſcr. PROVIDENTIAE AVG. — *Africa ſtans* d. ſpicas ſ. vuam vel vuae racemum c. ep. FELIX CARTHAGO. AV. Maxentii. *Vaill*. Pr. III. 72. — Idem Africae ſt. typus et epigr. INVICTA ROMA FELIX CARTHAGO. Æ 3. Alexand. Seu. delineatus apud *Vaill*. Pr. I. 283. — *al*. c. ep. SALVIS AVGG. ET CAESS. FEL. KART. n. Maximini. *Vaill*. l. c. 285. — *Africa* innixa ſcopulis, d. ſuper caput leonis, leonum enim ferax Africa, ſ. ſpolia gerit, adloquitur adſtantem Imperatorem, dum Victoria tropaeum aptat. Æ. max. Anton. Pii. *Muſ. Piſan*. Tb. 16. n. 3. p. 43.) *Vaill*. Pr. III. 123. cf. Catalogue de quelques Medailles recueilles par Mr. *Shaw* en Afrique, et qui ſemblent avoir ete frappées dans ce pais la, dans Voyages de Mr. *Shaw* Tom. II. p. 156 ſq. — De Africanorum cultu Iouis Ammonis. v. *Iupiter Ammon*.

AFRICA. Africae ſedentis typus. Mulier humi ſedet, capite elephantis exuuiis tecto, d. ſcorpionem, ſ. cornucopiae tenet, *al*. ſ. leonem mulcet, cubito innixa monticulo, ad pedes modius, ſpicis, fructibus, floribusque refertus, regionis fertilitatem indicans. AR. et Æ. 1. 2. Hadriani, de quo *Spartianus*: Multum beneficiorum prouinciis Africanis attribuit. *Angelon*. 127.) *Arſchot*. Tb. 39. n. 14.) *Beger*. Th. Br. II. 654.) *Erizzo* 350.) *Hanthaler*. Exercit. V. Tb. 2. n. 3. p. 28.) *Harduin*. 761.) *Mdb*. 174.) *Muſell*. Imp. Tb. 77. n. 6.) *Oiſel*. Tb. 32. n. 1.) *Patin* 152.) *Pembrok*. III. Tb. 79. n. 6.) Theſ. R. *Sueciae* Tb. 12. n. 2.) *Theup*. 168. 461.) *Vaill*. Pr. I. 57. II. 137. III. 115.

— — Mulier ſt. elephantinis ſpoliis caput tecta, d. calathum, ſ. cornucopiae, ad pedes ſcorpio. Æ. Anton. Pii. *Mdb*. 193. — *al*. d. coronam, ſ. c. c. Æ. 1. Ant. Pii. *Vaill*. Pr. I. 72.

— — Mulier ſedens, vt in Hadriano. AR. Sept. Seu. *Mdb*. 267. — *al*. ſt. cum proboſcide in capite, d. ſpicas, pro pedibus leo. Æ. 1. Seueri. *Angelon*. 200. n. 6.) *Arſchot*. *Hemelar*. Tb. 25.) *Arſchot*. *Ruben*. Tb. 53.) *Beger*. Th. Br. II. 694.) *Geſn*. Tb. 133. n. 23.) *Mdb*. 269. 270.) *Oiſel*. Tb. 32. n. 4.) *Schulz* MzCab. II. 187.) Th. R. *Sueciae* Tb. 24.) *Theup*. 562.) *Vaill*. Pr. I. 111. II. 214. — *al*. ſtans, ſ. ducens leonem fune adligatum. AR. Seueri. *Mdb*. 267. — *al*. ſt. leonem inter pedes tenens. Eiusd. AR. *Ibid*. in memoria patriae, Afer enim erat Sept. Seuerus.

AFRICAE. vid. ADVENTVI AVG --- CONSERVATOR. --- RESTITVTOR. --- SALVS.

AFRICAN. *Africanus.* Q. MAX. AFRICAN. *Quintus* (*Fabius*) *Maximus Africanus.*

AFRICANVS, cognomen duobus *Scipionibus* commune. vid. *Cornelia.* --- Illud quidem Q. Fabio, qui cum Iulo Antonio conſul fuit Auguſti temporibus A. V. C. 754 praeter *Suetonium* alioſque tribuit numus apud *Golzium* ac inde etiam a *Vaillantio* in gente Arruntia editus; in cuius nempe numi auerſa parte leguntur duo illius anni conſules, IVL. ANTON. M. F. Q MAX. AFRICANVS, ſeu *Iulus Antonius*, *Marci Filius*, *Quintus* (Fabius) *Maximus Africanus.* A quibus tamen abeunt veteres faſti et *Noriſius*, qui illud *Africani* cognomen, non Q. Fabio, vt in memorato eius numo, ſed eius collegae Iulo Antonio tribuunt, conſueto nempe ac propria in faſtis et apud rerum Romanarum ſcriptores ſolis cognominibus conſules deſignandi more, *Africano* et *Maximo.* *Spanh.* II. p. 64. ſq. etiam docet, id *Africani* cognomen variis gentibus, Iuliae nempe et Sextiae, Traiani temporibus fuiſſe commune.

ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΕΩΝ. v. *Aphrodiſia.*

ΑΦΥΤΑΙΩΝ. v. *Aphyta.*

AG. loco AVG. *Auguſtus*, i. CONST. P. P. AG. *al.* CONSTANTINVS AG. *al.* P. F. AG. *Pius Felix Auguſtus*, vel *Perpetuus Auguſtus.* --- ANASTASIVS P. F. AG. --- IVSTINIANVS P. AG. *al.* IVΣTINIANVΣ P. P. AG. *al.* IVSTINIANI P. P. AG. --- IVSTINVS P. P. AG --- MAGNENTIVS P. F. AG. etc. --- VICTORIA AG. *Auguſti.*

ΑΓ. Ἀγαθῇ, *Bona* ΑΓ. ΤΥΧΗ, *Bona Fortuna.* n. Marcianopolit.

ΑΓ. vel ΑΓ (monogr.) nomen Ἀγαθοκλέως in numis Syracuſanorum ſub *Agathocle* Siciliae rege percuſſis apud *Paruta* Tb. 153 154. Monogramma autem *Agathoclis* nomen etiam ſignificare arbitratus eſt *Burmann.* ad *Dorvill.* ſicul. Tb. 7 n. 1. p. 340. 345. Tb. 19. n. 3 p. 476. cf. *Havercamp.* ad *Parut.* p. 343. et *Liebe* Goth. Num. p. 13.

ΑΓ nomen inchoatum, *al.* ΑΓΙΑΣ idem nomen omnibus litteris magiſtratus Apolloniae Illyrici. *Wachter.* Archaeol. Num. p. 100.

ΑΓΑΘ. *Agathonis*, vel *Agathoclis* nomen: ΕΠΙ ϹΤΡ. ΑΓΑΘ. *Sub Praetore Agathone.* n. Coloph. et Pergam. Concord.

ΑΓΑΘ. Ἀγαθὸς, *Bonus.* ΑΓΑΘ. ΔΑΙΜ. Ἀγαθὸς Δαίμων, *Bonus Genius.* In n. Neronis Aegyptio apud *Seguinum* cum dracone coronato: ΝΕΟ. ΑΓΑΘ. ΔΑΙΜ. *Nouus Bonus Genius.*

ΑΓΑΘΑΡΧΟΣ, *Agatharchus*, nomen magiſtratus in n. Rhodiorum.

ΑΓΑΘΕΙΝΟΣ, *Agathinus*, praetor Apollon. Lydiae. ϹΤΡ. ΑΓΑΘΕΙΝΟΥ. n. Iul. Mamaeae.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ, *Bona Fortuna*, vel *Bonus Genius*, gerit plerumque d. gubernaculum, ſ. cornuc., ad pedes interdum rota, nonnumquam columnae innititur. In numis Graecanicis frequens typus, veteres enim humanarum rerum regimen habere Genium exiſtimabant. Sic ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ ΒΟϹΤΡΩΝ, *Boſtrorum*; ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ ΝΙΚΑΙΕΩΝ, *Nicaeenſium.* v. ΤΥΧΗ.

ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣ, *Agathemerus*, praetor Cyzici Myſiae. ϹΤΡΑ. ΑΥ. . . ΟΥΗ. ΑΓΑΘΗΜΕΡΟΥ, *Praetore Aurelio Vero Agathemero.*

ΑΓΑΘΙΩΝΟΣ, *Agathionus*, magiſtratus nomen Dyrrhachii Illyrici.

ΑΓΑΘΟ. Ἀγαθοκλῆς *Agathocles*, nomen magiſtratus.

AGATHOCLES, inter Syracuſanorum principes, vel tyrannos,

ſat notus, qui floruit circa Olymp. 122. A. V. 450. et adeptam tyrannidem tenuit vsque ad exitum vitae, poſt edita militaris virtutis memoranda facinora, cuius hiſtoriam videre licet apud *Diodor.* L. XIX. — Eius numi genuini adhuc eo viuente cuſi ſunt, non poſterioribus demum temporibus. cf. *Torremuzzae* Inſcr. Nou. Coll 54. qui et in Sicil. Vet. Num. Tb. 101. p. 98. 99. Agathoclis numos, cum titulo ΒΑΣΙΛΕΩΣ expreſſo, vel ſubintellecto, exhibuit, vt et *Burmann.* ad *Dorvill.* Sicul. II. Tb. 16. p. 461 ſq. — *a*) *Aurei* eius numi cum Palladis capite galeato et in)(fulmine alato, nomine ΑΓΑΘΟΚΛΕΟϹ ΒΑΣΙΛΕΟΣ (*ſic*) inſcripto, paſſim ſunt obuii, elegantiſſimique ſunt opificii. Differt in eis vt plurimum littera illa, quae eſt ſub fulmine; in nonnullis enim A. In aliis Y. in plurimis Ѥ, et Φ. — Tertius *AV.* apud *Torremuzzam* prodiit e *Golzii* Sicilia, e qua ſibi mutuauit *Paruta*, et ſi vere eum *Golzius* vidit, maximae eſt raritatis. Proſerpina in eo capite ſpicato inſcribitur ΚΟΡΑΣ, *Virgo.*)(Victoria tropaeum adornans, et in imo exergo ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, *Agathoclis Regis.* Agathocles enim audiens, Alexandri M. olim duces ſeſe *Regis* titulo adpellare, eodem titulo vſus eſt. — Caput muliebre elephantis rictu et proboſcide tectum.)(Pallas armata, inſtar Victoriae alata, d. iaculum emittens, ſ. clipeum, ante cuius pedes eſt noctua ei ſacrata auis, addito ex hac parte ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣ nomine. - Elegantiſſimus maximaeque raritatis, adpendens duos aureos Hungaricos, quem edidit *Torremuzza* Sic Vet. Num. Tb. 101. n. 4). *Kheuenhüller.* Reg. Vet Num. p. 178. 182.) *Cim. Vind.* I. Tb. I. p. 3.) *Froelich.* Not. Elem. Tb. 8. n. 10 p. 147.) Caput pelle elephantis ornatum ad Africae genium refertur, prout videtur in aliis huius prouinciae numis; in Agathoclis autem *AV.* depictum fuit ob ipſius principis facinora in Africa contra Carthaginenſes feliciter geſta. Saepius vincit Agathocles, inde *b*) *Argentei* eius numi RRR. cum capite eius diademato imberbi.)(Victoria ad tropaeum ſtans, illudque exornans, ad pedes trinacriae ſymbolum, circum ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣ. Prodiit e Sicilia *Golzii*, e qua in ſuum induxit opus *Paruta*. *Spanhem.* I. 552. et *Torremuzza* Sic. Tb. 101. n 5 — Argentei maioris moduli omnium teruntur manibus Caput in illis eſt Proſerpinae ſpicatum, addito nomine ΚΟΡΑΣ, *Virgo.*)(Victoria ſt. ſeminuda, d. malleum, militare ſtatuit tropaeum; vt plurimum triquetra adeſt, et Agathoclis nomen, vel ΑΓΑΘΟΚΛΕΙΟΣ, vel ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣ, immo et ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ, vel tantum ΑΓΑΘΟΚ. ſcriptum apud *Torremuzzam* in Sic. 101 n. 6 ad 12 plures eorum in *Parutae* Sicilia Num.) *Dorvill.* Siculor II. p. 461. ad 468.) — *Theup.* 1224. — Dianae nudum caput, adſcripto cognomine ΣΩΤΕΙΡΑ, *Seruatrix*, vel *Soſpita.*)(Fulmen alatum tyrannidis inſigne, inter litteras ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣ ΒΑΣΙΛΕΟΣ. Numus iſtis figuris ornatus, ſi *AR.* vti *Paruta* et *Torremuzza* l. c. n 13 eum retulerunt, eſt RRR. ſi vero *c*) *Aeneus*, vti bini, qui ſequuntur apud *Torremuzzam* n. 14. 15. nimis obuius eſt ac vulgaris. In eisdem Æ. pone caput Dianae eſt pharetra cf *Allgemeine Welthiſtorie.* Tom. VI. p. 507.) *Beger.* Th. Br. I. 297.) *du Choul* Diſc. de la Religion p. 82.) *Froelich* Not. Elem. Tb. 8. n. 12.) *Geſn.* Tb. 4. n. 3) *Golz.* IIII. Tb. 14. n. 4. 7. p. 171. ſq.) *Haut haler.* Exerc. Proem. Tb. I. n. 4. p. 24.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 581.) *Muſel.* Reg. Tb. 8. n. 7.) *Schlaeger* de diis hominibusque Seruatoribus §. 10.) *Schulz.* Numoph. I. p. 39.) *Theup* 1224. — Caput Apollinis laur. additis verbis ΔΙΟΣ ΕΛΛΑΝΙΟΥ, *Dei Graecorum*, prout in nonnullis Syracuſarum aliis numis, a *Torremuzza* in Sic. Tb. 82. prolatis.)(Aquila fulmini inſiſtit, cum Agathoclis et Syracuſanorum nominibus ΑΓΑΘΟΚΛΕ. ΣΥΡΑΚοσίων. *Burmann.* ad *Dor-*

Dorvill. Sicul. Tb. 8. n. 5. II. p. 346. *Torremuzza* l. c. Tb. 101. n. 16.

AGATHOCLES Lyſimachi filius, iuxta aliquos, patre e Getarum captiuitate erepto, Lyſandram Ptolemaei Lagi filiam duxit; in Aſiam ſubinde cum exercitu nauigans vicit, et regno exuit Antigonum, cui poſt Alexandri M. mortem, teſte *Iuſtino* L. XIII. Phrygia maior in partem ceſſit. Itaque galea Phrygia ornatur eius caput inuenile, quod cum a patre vultus forma valde ſit diuerſa, ſolius Agathoclis filii Lyſimachi eſſe poteſt, etſi nomen eius non addatur, ſed in poſtica legatur ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ, *Regis Lyſimachi.* Tropaeum hac in parte ſignatum ad memoratam inſignem victoriam retulit *Haym.* Th. Brit. I. p. 148. qui Tb. 13. n. 5. hunc Æ. protulit numum.

AGATHODAEMONES, Ἀγαθοὶ Δαίμονες, ſeu *Boni Genii*, ſic dicti dracones ac ſerpentes in numis Aegyptiis ſub Nerua, Traiano, Hadriano, Antonino Pio aliisque percuſſis, in quibus aut dracones coronati; aut iidem cum caduceo, ſiſtro, ſpica; aut etiam cum illorum Serapide depinguntur. *Spanh.* I. p. 221. Similiter in Aegyptio Neronis numo hinc Neronis effigies, illinc draco coronatus c. inſcr. ΝΕΟ. ΑΓΑΘ. ΔΑΙΜ. *Nouus Bonus Genius.*

ΑΓΑΘΟΔΑΙΜΩΝ, *Bonus Genius.* Nudus aut ſeminudus vir ad aram adſtat, d. pateram, ſ. c. c. aut haſtam puram; interdum etiam ſerpens comparet, Apollini ac Aeſculapio tribui ſolitus.

ΑΓΑΘΟΚ. — ΑΓΑΘΟΚΛΕ. — ΑΓΑΘΟΚΛΕΙΟΣ. — ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣ. — ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ, *Agathoclis.* vid. *Agathocles.*

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ, *Agathocles* praetor Colophoniorum. ΕΠ. ΣΤΡ. ΦΛ. ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ, *Sub Praetore Flauio* *Agathocle.* n. Caracallae, Etruſcillae. — Praetor Thyatirenorum. ΕΠΙ ΣΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ, *Sub Praetore M. Aurel. Agathocle.* n. Macrini.

ΑΓΑΘΟΝ, *Bonus Euentus* pro deo ab antiquis cultus eſt, et inter conſenſes diuos agricolarum recenſetur a *Varrone* de re ruſt. L. I. Lymphae comes datus, quoniam ſine aqua et ſucceſſu miſera eſt agricultura et fruſtratio quaedam. Euphranoris ſimulacrum *Boni Euentus* nudum erat, d. pateram, ſ. ſpicam et papauer tenens, vt in numo exhibetur. Templum habuit Romae vt et Epheſi. — ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ ΕΦΕΣΙΩΝ, *Bonus Euentus Epheſiorum.* Deus ille nudus ſt. d. pateram, ſ. ſpicas. Æ. 2. Saloninae.

ΑΓΑΘΩΝ, *Agathon*, nomen magiſtratus. ΕΠΙ ΑΓΑΘΩΝΟΣ ΘΑΣΙΩΝ, *Sub Agathone Thaſiorum.* Æ. 2. Domitiani. *Morell.* Theſ. Imp. II. in Domitiano Tb. 20. n. 23. 24. *Vaill.* Col. I. p. 338.

ΑΓΑΘΟΣ ΗΡΩΣ ΑΝΤΙΝΟΟΣ, *Bonus Heros Antinous*, quaſi *bonus* ſeu *propitius diuus* iuxta notam gentilium theologiam, qua vulgo ἀγαθὸς δαίμων, bonus vel propitius genius, vel etiam θεὸς ἀγαθὸς dicitur. n. Hadrianotheritarum. v. *Antinous.*

ΑΓΑΘΥΡΣΩΝ in imo exergo Æ numi apud *Golz.* in Graecia Tb. 28. n. 9. et *Nonnium* p. 161. Caput laureatum imberbe.)(Vir in bigis, forte *Agathyrſus*, Herculis filius, cum nomine populi ΑΓΑΘΥΡΣΩΝ. *Agathyrſi* populi Sarmatiae, *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. 405. At *Froelichio* Not. Elem. p. 72. numus eſt *Agathyrſae* in Sicilia; id Siciliae oppidum *Straboni* eſt Ἀγάθυρσον, *Stephano* Ἀγάθυρνα, *Plinio Agathyrnum*, *Ptolemaeo* autem Ἀγαθύρνος. *Cellar.* l. c. p. 802.

ΑΓΑΝΙΚΟΣ in Æ. Aſiae in Lydia, vel iuxta *Haymium* Th. Brit. II. Tb. 10.

ſo. n. 7. p. 106. ludorum praefectus ob tibicen ex faunorum gente nummo impreſſum, qui duabus tibiis dextra et ſiniſtra canit, quarum vſus etiam in comoedorum ſpectaculis obtinuerat; vel ex *Odericii* Num. Graec. ſententia magiſtratus nomen.

ΑΓΑΠΗΤΟΣ nomen magiſtratus in n. Eumeniae Phrygiae.

ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. vid. *Anchiale*.

ΑΓΕΙ in area. v. *Cnoſſus* Cretae.

ΑΓΕΣΣΙΩΝ legit *Golzius* Graec. Tb. 28. n. 1. et *Nonnius* Comment. p. 158. in Æ. et *Ageſſum* Thraciae vrbem intelligit, quam ex *Theopompo* adfert *Stephanus*, apud ceteros ſcriptores ne verbum de illa. Apollo in draconem Pythium telum intendens; at ex petra et arcu delphinum facit *Golzius*. Plus fidei meretur alter editus in Muſ. *Pembrok*. II. Tb 16. n 9. et apud *Eckhel*. Num. Vet. Tb 3. n. 25. in cuius parte ima legitur ΚΡΟΤΩΝ, quique adeo omne de nummi patria dubium adimit, et *Crotonem* Bruttiae vrbem reuocat. *Eckhel*. l. c. p. 43.

AGG. loco AVGG. *Auguſtorum*, prout in n. Galli VIRTVS AGG. *Band*. I. 186.

ΑΓΙΑΣ magiſtratus nomen Apolloniae Illyrici. *Wachter*. Archaeol. Num. p. 99.) *Schulz*. Numoph. I. p. 23.) Apud *Golzium* non occurrit.

Ἅγιος, vel Α. circulo incluſum, et litterae Γ. Ε. Ρ. nexu iunctae, i. e. Ἅγιος Γεώργιος ad protomen *Sancti Georgii*, d. Gladium, ſ. clipeum tenentis. Æ. 3. Conſtantini Ducae. *Du Cange*) *Band*. II. 748. — *it*. Æ 3. Manuel. Comneni. *Band*. II. 758.

ΑΓΙΟC. ΓΕΡ. Γεώργιος, *Sanctus Georgius*. Caput nimbo cinctum, ad pectus cum tunica et pallio, d. palmam, vel gladium. Æ 2. Alexii Comn. *Band*. II. 754.

ΑΓΚΩΝ. vid. *Ancona*.

ΑΓΚΥ. — ΑΓΚΥΡΑC, vel ΑΓΚΥΡΑΝΩΝ, in *Ancyrae* numis, in aliis ΑΝΚΥΡΑ, promiſcue Γ et Ν poſito. v. *Ancyra*.

ΑΓΛΑ. abruptum magiſtratus nomen in numis Aeginae inſulae, Boeotiae, Coiorum etc.

ΑΓΛΑΟΣ, *Aglaus*, nomen magiſtratus. ΕΠΙΜΕΛΗ ΚΛ. ΑΓΛΑΟΥ ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ, *Curam Habente Claudio Aglao Frontone*, *Antiochia*. n. Domitiani.

AGNOMEN a ſcriptoribus datum, non ſemper in numis legitur, exemplo *Sullae*, qui nec *Felix*, et *Pompeii*, qui nec *Magnus* in ſuis numis adpellatur. Agnomina an cognomina quarto loco poſita ſint dicenda, diſquirit Iac. *Perizon*. Anim. Hiſt. c. 2. p. 69.

AGNVS CASTVS planta in Cereris manu, ſerpentes enecare dicitur.

ΑΓΩΝ, *Certamen*. De Agonis inſtitutione ita Aul. *Gell*. Noct. Att. L. X. c. 28. „Id monumentum Artemiſia, cum diis manibus Mauſoli dicaret, ἀγῶνα, id eſt, *certamen*, laudibus eius dicundis facit, ponitque praemia pecuniae aliarumque rerum ampliſſima.“ Inter praemia agonum palmae ramos fuiſſe victoriae ſigna, refert *Sueton*. in Auguſt. et in Claud. — *Agones*, ſeu ſollemnes ludi ab Imperatoribus celebrati, ac in eorum numis expreſſi. v. *Ludi Votiui*. — Interdum legitur ipſum vocabulum ΑΓΩΝ, *Certamen*. Sic in Thyatirenorum numo Alex. Seueri ſolum vocatur *certamen Pythium* ΑΓΩΝ, quod in Nicaeenſium, ac Sidetarum numis dicitur ΙΕΡΟC ΑΓΩΝ, *Sacrum Certamen*. Occurrit etiam ΚΟΙΝΟΣ ΑΓΩΝ, *Commune Certamen*. Alias notatui decur-

currendi modus ΕΝ ΚΟΔΡΕΙΤΑΙΣ, *In Quadrigis*. Alias ſollemnitatis magnitudo ΜΕΓΑΛΑ, *Magna* ſc. Certamina. — *Agonalia* vnde dicta cf. Gr. *de Boſe* dans ſa diſſ. ſur le Ianus, p. 42. ſq. et inter *Wolsterck*. Electa Rei Num.

ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ, *Ludorum Conſtitutor*, ſeu *Certaminum Praeſes*, dicebatur, qui vel certamina conſtituebat, vel munerarius, qui ſorte ductus erat ex magiſtratuum numero ad ludos conſtituendos. Purpurea veſte, vt auctor eſt *Pauſan*. Elicorum L. VI. inſignis erat Agonotheta, et ſceptrum ſeu virgam manu tenebat, corona etiam redimitus, ac peculiari ſella donatus. *Falconer*. Not. ad Inſcr. Athl. p. 171. — Rarius quidem numis inſcriptus reperitur. In Æ. e maximorum genere Apomenſium Sept. Seueri ΕΠΙ ΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥ ΑΡΤΕΜΑ, vel ΑΡΤΕΜΑΓ. *Sub Agonotheta Artema*, vt in Muſ. *Alban*. I. 99., vel *Artemagora* ex *Vaillantii* Num. Gr. p. 309. ſententia.

ΑΓΟΡΑΙΟΣ, *Forenſis*, ab ἀγορὰ, *forum iudiciale*, ἀγοραῖος, *ad forum rerum iudicialium pertinens*, ſic cognominatur Iupiter ΖΕΥΣ ΑΓΟΡΑΙΟΣ, quaſi forenſium conuentuum ac iudiciorum praeſes, de quo fuſius *Triſtan*. I. p. 334. Athenis et Lacedaemone ſic colebatur Iupiter, teſte *Pauſania*; immo Mercurius, Minerua et Diana hoc nomine adpellati ſunt. In Nicaeenſium Bythyniae Æ 2. et 3. numis ara cernitur ſacro igne accenſo, encarpis et lemniſcis ornata, in qua ſcriptum ΔΙΟΣ ΑΓΟΡΑΙΟΥ, *Iouis Forenſis*. *Harduin*. p. 346.) *Morell*. Theſ. Imp. II. in Domitiano Tb. 21. n. 21. et Tb. 26. n. 26. p. 483.) *Triſtan*. I. 334. n. 8.) *Vaill*. Num. Gr. p. 24. 293.

ΑΓΟVΣΤΙ (ſic) ΙΡΙΝΗ ΑΓΟVΣΤΙ. *breue*. Huius caput coronatum, d. globum cum cruce, ſ. crucem. *AV Theup*. 378.

ΑΓΟΥΣΤΑΝΩΝ, *Auguſtanorum*, inſcriptio loci parum noti. Exſtat quidem inter vrbes Siculas, haud procul Syracuſis, quae *Agoſta* vulgo dicitur, ſed cuius nulla apud veteres auctores occurrit mentio. In aereo numo a *Spanh* I. p. 240. diuulgato hinc capitis imberbis effigies, illinc capricornus globum tenens, quo felix illud, quo fulſerit Auguſtus aſtrum, indicatur. vid. *Aguſta*.

ΑΓΡΑ et ΑΓΡΑΓΑΣ male in nonnullis *Agrigentorum* numis pro ΑΚΡΑ et ΑΚΡΑΓΑΣ, licet vtroque modo in numis recte ſcribi notet *Hauercamp*. ad *Parutam* Tab. LXXXIII. n. I. p. 440 vt paſſim quoque in MSS. codd. haec ſcriptura variatur. In quatuor vrbis huius numis Muſei *Theupoli* p. 1244. et 1245. conſtanter ΑΚΡΑΓΑ et ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ, in aliis ΑΚΡΑ et ΑΚΡΑΓΑΝΤΟΣ, vt apud *Froelich*. Notit. Element. Num. Ant. Tab. 2. n. 13. in nullo ΑΓΡΑ vel ΑΓΡΑΓΑΣ, quae vitioſa epigraphe eſt. Dicta enim Ἀκράγας, et Fluuius, ab altitudine, quia ortum habent ἐν τῇ γῇ ἄκρᾳ, in *ſummis terris*, vt Hypſa fluuius vicinus ab ὕψει, *altitudine*, quia e collibus editis oritur, vt docuit *Doruill*. Sicul cap. V. p. 88., et *Burmann*. ad *Doruill*. p. 350. v. *Agrigentum*.

ΑΓΡΕΥΣ, *Agreus* vel *Venationi Praefectus*, cognomen Ariſtaei, Apollinis e Cyrene filii. Vir togatus et barbatus ſt. n. Corcyrae.

ΑΓΡΙ. Ἀγρίππα, *Agrippa*, Iudaeae rex. ΕΠΙ ΒΑ. ΑΓΡΙ ΕΤ. ΚϚ *Sub Rege Agrippa*, *Anno* 26. n. Domitiani. — it. additis aliis annis.

AGRICOLA in n. Albini inſcriptis vel SAECVLO FECVNDO, fig. virilis capite radiato ſt. d, caduceum alatum, ſ. raſtrum; vel SAECVLO FRVGIFERO, ead fig. quae Mercurius, ſt. iisdem cum attributis. Æ 1. et 2. *Vaill*. Pr. I. 110.

AGRIGENT. et AGRIGENTVM in aliquibus Agrigentinorum numis legitur.

AGRIGENTVM Siciliae emporium ad mare inter Agragam et Camicum fluuios, de qua celeberrima olim, totiusque Siciliae maxima, poſt Syracuſas vrbe, narrationes dederunt prolixas *Golzius, Paruta, Maierus, Hauercampius, Doruillius, Burmann, Torremuzza*, Siculorum numiſmatum deſcriptores, omnesque alii, qui huius inſulae hiſtorias, geographiam et antiquitatis monumenta illuſtrarunt. Legitur modo initialibus litteris AK. vel nexu iunctis AKP. vel AKPA. — AKPAΓAN. — AKPAΓANTOΣ, et frequentius AKPAΓANTINΩN. Notanda eſt in aliquibus AKPACAN. it. AKPACAΣ et AKPACANTOΣ inſcriptis litterae Γ figura hoc modo c, quod et conſpicitur in numis Gelenſium et in aliis Siciliae litteratis monumentis. cf. *Torremuzzae* Exercit. de Graeca Siculorum Palaeographia, quam edidit princeps in limine Vet. Sicil. Inſcript. — In quibusdam apud *Parutam* ſcribitur AΓPA. et AΓPAΓAΣ et cognatione litterarum K et Γ. — *Torremuzza* Sicil. Num. Tabb. 4. ad 10. pleniorem numorum huius vrbis edidit collectionem, et quidem a) ex *auro:* AKPAΓANTOΣ. Pagurus, ſiue cancer marinus.)(AKPAΓAN. Aquila piſcem deuorans. RR. apud *Parutam.* Sicil. Num.) *Torrem.* Tb. 4. n. 1. — AKP. Aquila paſcens ſerpentem.)(ΣIΛANOΣ, magiſtratus nomen. Pagurus. C. *Torrem.* n. 2.) *Pembr.* P. I. Tb. 5. n. 1. — *al.* ſed AKPA. C. *Beger.* Theſ. Br. I. 373.) *Golz.* Ital. Tb. 10.) *Paruta.* Tb. 80.) *Torrem.* n. 3. — b) ex *argento:* AKPAΓ. Caput Iouis laur. et barbat.)(Aquila depaſcens leporem, pone fax ardens et monogramma compoſitum ex litteris AKP. *Torrem.* Tb. 4. n. 4. — Cap. Iouis ſine epigr.)(AKPAΓANTINΩN. Aquila ſt. expanſis alis, in area B. — *ib.* n. 5. — *al.* in area monogr. *ib.* 6. — Idem Iouis caput, in imo M. *ib.* 7. — AKP. Caput muliebre.)(Iupiter ſedens, d. aquilam, ſ. haſtam. RR. *Paruta*) *Torrem.* Tb. 4. n. 8. — Caput muliebre inter quatuor piſces.)(Pagurus. R. *Torrem. ib* 9. — Qui ſequuntur cum quadrigis ſunt non ſolum inter Agrigentinos, verum etiam inter omnes Siciliae numos praeſtantiores, et elaboratiſſimi opificii: ΣIΛANOΣ. Duae aquilae, vna ſt. altera leporem depaſcens.)(Quadrigae, in quibus Victoria, deſuper AKPAΓANTINON. *Torrem.* n. 10. — *al.* Duae aquilae ſimiles ſed ſine inſcriptione. — *ib.* n. 11. — *al* ſed pone aquilas caput leonis. *Pellerin.* Tb. 108.) *Torrem.* l. c. 12. — *al.* retro locuſta.)(AKPAΓAΣ. Figura in quadrigis, deſuper aquila volans, in imo pagurus. RRR. *Torrem.* 13. Habetur etiam in Epiſtola *Spanhemii* ad *Begerum*, et inter Numiſm. *Pembrok.* II. Tb. 3. n. 6. — AKPAΓANTI. *retrograde.* Aquilae duae, vna leporem depaſcens.)(Quadrigae, Victoria aduolans coronat aurigantem, inferne pagurus. *Paruta* Tb. 79.) *Torrem.* Tb. 4. n. 14.) Rari admodum inter Agrigentinorum numos ſunt, qui duas aquilas leporem vorantes ſiſtunt, prout videntur, qui *Torremuzza* Tb. 5. n. 1. 2. edidit. Horum primus prae reliquis eſt raritate et artis perfectione praeſtantior. In eo eaedem aquilae deuorantes leporem c. ep. AKPAΓA.)(Sub paguro adeſt figura cuiusdam feminei marini monſtri et ep. AKPAΓANTINON — *al.* in cuius)(ſuper pagurum littera A, infra piſcis. — alii aquilam ex vna cum epigr. AKPA. vel AKPAΓANTOΣ, pagurum ex alia facie habentes, ſolum inter ſe differunt ob parua quaedam ſymbola, ſuntque omnes obuii, his exceptis, in quibus cernitur hominis caput. *Froelich* Not. Elem. Tb. 2. n. 13.) *Torremuzza* Tb. 5. n. 3. ad 16. In aliquibus AKPACANTOΣ, vbi litterae Γ figura arcui ſimilis conſpicitur. — *Paruta* Sic. Tb. 68. n. 17. 18. — Argenteorum ſeriem iiſdem cum litteris ac typis, aquila

aquila nempé et cancro, inferioris autem, et minimi moduli, produxit *Torrem.* Tb. 6. n. 1. ad 8. Inter ipſos n. 1. ad 3. notandi, qui aquilam columnae inſidentem deſignant; hi non tam obuii ſunt, quam reliqui. — In 3. et 4. ſuper aquilam litterae ſunt ΡΕΝ. — Praecedentibus 9. eſt ſimilis ſed infimi moduli. — A 10 ad 14. alii ſunt numi cum aquila leporem vorante, qui inter ſe differunt aut adſcriptis litteris Α. ΑΚ. ΑΚΡΑ et ΑΚΡΑΓΑΝΤΟΣ, aut diuerſis modulis et figuris ſub cancro, quemadmodum ſunt piſcis, coluber, leo, ſerpens etc Omnès ſunt vulgares. *Pembrok* II. Tb. 3. n. 3 — In 15. aquila non leporem, ſed ſerpentem diſcerpit. — Nimis obuii 16, et 17. qui ad Agrigentum ſpectare creduntur ob cancri figuram; ſunt fere conſimiles exceptis litteris Α. in 15, et Μ. in 16. ſupra cancrum.)(Equus ſaliens, deſuper ſtella. — Globuli ſiue pilae quinque in n. 18. auerſa facie valorem indicant, quo in ciuili commercio moneta aeſtimabatur; eſt inter RR. accenſendus, vt et n. 19. cuius inſcriptio AGRIGENTVM demonſtrat, eum eſſe percuſſum, quo tempore ſub Romanis in Sicilia vſus Latini idiomatis inualuit. Exſtat in vna huius numi facie ſymbolum trinacriae.

c) ex *Aere* Agrigentinorum numos, qui ethnicae religionis deorum imagines praeferunt, *Torremuzza* Tb. 7. repraeſentat. Primi ad Iouem Atabyrium pertinent, cuius caput oleagina corona redimitum. 1, et 2. in)(habent aquilam expanſis alis c. ep. ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ, vel fulmini inſiſtentem eadem cum populi denominatione. Sunt nimis frequentes, quemadmodum et bini ſequentes, in quibus aquila leporem deuorat. *Harduin.* p. 11.) *Muſel.* Pop. Tb. I. n. 3) *Theup.* 1245. — Non ita obuius n. 5 in quo fulmen alatum c. inſcr. ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ. — Herculis vultum praeferunt n. 6, et 7. in vtroque aquila ſerpentem deuorat, et hi non ſunt obuii. *Paruta.* — Qui ad Apollinem ſpectant, plures ſunt inter Agrigentinorum numos, et vulgares. Alii in)(ſiſtunt binas, alii vnam aquilam, quales ſunt apud *Torrem.* n. 8, et 9. Praeſtantiores ac maioris moduli ſunt 10, et 11. cum Apolline Pythio nudo, d. iaculum emittente, linteo vel loro circa ſiniſtrum brachium inuoluto. *Burmann.* Tb 9. Num. Sicul. *Doruillii* adnotauit, hanc figuram eſſe iaculatoris palaeſtritae; at caput eius eſt radiatum, quod cum Apolline congruit. *Theup.* 1245. — Inter RR. ſunt accenſendi n. 12. 13, et 14 apud *Torremuz.* qui caput Aeſculapii vel nudum, vel coronatum, vel pileo tectum ſignant.)(Virga, cui conuolutus eſt ſerpens, addito populi nomine ſolito. *Burmann* ad calcem Siculor. *Doruill.* Tb. 9. — Vulgares ſunt n. 15. 16, et 17. in quibus cernuntur capita Apollinis coronatum n. 15. et Dianae n. 16. 17.)(Tripos c. ep. ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ. — In *Torremuzzana* Tb. 8. n. 1. caput refert faſcia cinctum)(Mul. ſt. d. extenſa, ſ haſtam; prodiit e *Paruta* Tb. 81 n. 37. edit *Hauercamp.* Quae in edito a Paruta exemplari tantummodo ſuperſunt litterae ΝΤΙΝΩΝ, et ΛΕΟΝΤΙΝΩΝ, et ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ legi poſſunt; typus vero mulieris ſtantis cum haſta obuius eſt in *Leontinis* numis, at numquam viſus in Agrigentinis. — Non adeo eſt obuius n. 2. cum capite Cereris et aquila. — In 3, et 4. Cereris caput)(Vir ſt. pallio philoſophico amictus, inſcriptione ambigua. Ex *Paruta* legitur ϹΩ... CIOC n. 3. et in n. 4. ex fugientibus litteris ΑΕΚΑΑΙ . . . de nomine *Empedoclis*, forſan cum pallio deſignati, ſuſpicio oboritur. Ceterum ſunt obuii. — Anepigraphos 5, et 6. minimi moduli cum capite et paguro protulit etiam *Paruta* Tb. 80. — Maioris formae et vulgares ſunt 7, et 8. Caput in iis iuuenile faſcia ornatum, prominentibus a fronte cornibus, eſt certe *Acragantis* fluuii, qui ſumma religione ab incolis colebatur, additumque eſt

eius nomen ΑΚΡΑΓΑΣ. Solebant enim veteres Siculi eorum fluuiis figuram hominis tribuere, et in numis exhibere.)(Aquila columnae inſiſtens, et pone pagurus. — Non adeo obuios n. 9. 10. et 11. primum edidit *Torremuzza* l. c. Caput nudum eſt Auguſti, c. inſcr. AVGVSTO P. P. AGRIGENTI:)(L. CLODIO RVFO PROCOS. et in circuitu: SEX. REO. IIV. SALASSO COMITIAE. *Lucius Clodius Rufus Proconſul* ea tempeſtate erat Siciliae; *Sextus* vero *Reonius Duumuir* Agrigentinae ciuitatis. Quid vero SALASSO COMITIAE? Horum aliqui ſunt recuſi cum aratri, et ouis figura; nos enim numos recudendi apud Agrigentinos, aliosque Siciliae populos erat obuius. — Numi omnes a *Torremuzza* in Tab. 9. relati, paucis exceptis, ſunt vulgares. Quamquam inter ſe ſeſe conueniant in maioribus figuris, quae ſunt aquila, et cancer marinus; differunt tamen quam plurimum e paruis illis ſymbolis in eis adiectis, quae ſunt aquila, piſcis, lepus, lacerta etc. *Geſn* Tb. 7.) *Muſel.* Pop. Suppl. Tb. 1. — Inter omnes RRR. in quo aquila aliam deuorat aquilam, apud *Torrem.* n. 12. a *Paruta* iam editus. Non omnes ſunt eiusdem magnitudinis. Alii eorum anepigraphi; in aliis ΑΚΡΑ. vel ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ. — Nimis obuii quidem ſunt Agrigentinorum numi cum aquila et paguro, ſed alii noua impreſſione ſunt recuſi. Ex innumeris ſex tantum in Tb. 10. exhibendos cenſuit princeps *Torremuzza*. 1. et 2. recuſum habent caput iuuenile nudum; 3. caput pileo tectum; 4. et 5. caput Herculis in rictu leonis; 6. denique iuuenile caput faſcia, ſiue diademate cinctum. — 7. et 8. ſunt inter RR. accenſendi, collum cum roſtro aquilae ex vna, cancrum marinum ex alia facie n. 8. praefert; in 7. nitidiſſimae ſunt litterae ΑΚΡΑ. ſub paguro. — Similis octauo eſt 9. quamuis modulo inferior; infra pagurum eſt ſigla, in quae litterae ΑΚΡ videntur contractae. — Aquila leporem deuorans)(Tres globuli numi aeſtimationem in publico commercio deſignant RR. anepigraphus, quem dedit *Paruta* Tb. 81. et *Torremuzza* Tb. 9. n. 10. — Trinacriae ſymbolum cum ariſtis.)(AGRIGENTVM, ciuitatis nomen laureae coronae incluſum; litterae a communi forma aliquanto ſunt diuerſae. *Torrem.* n. 11. — Praecedenti fere ſimilis itemque non obuius n. 12. cuius ep. eſt AGRIGENT. ſi demas frumenti ariſtas in trinacriae ſigno. Prodiit e *Paruta* Tb. 82. — Addit *Neumann.* Tb. 2. n. 4. ſecundae formae Æ. numum, in quo caput Bacchi diademate reuinctum c. epigr. ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ.)(Aquila fulmini inſiſtens, pone Κ. Nil mirum, Baccho addictos fuiſſe Agrigentinos, quorum colles plurimo vini generoſi prouentu luxuriabant. Neque ii tot ſaeculorum interuallo mutauere ingenium, ſed hodieque tantum adfluunt vini, olei, frumenti, omnisque fructuum generis abundantia, vt iis conſpectis Baro *Riedeſel* exclamauerit: Hic viuere vellem, oblitusque meorum, obliuiſcendus et illis.

AGRIP. *Agrippa.* M. AGRIP. Q. V. I. C. HIBERO PRAE.)(L BENNIO PRAEF. quod ſupplendum cenſet *Eckhel.* Num. Vet. p. 1. *M. Agrippa Quinquennalis Victricis Iuliae Celſae Hibero Praefecto, L. Bennio Praefecto.* Æ. 3. *Eckhel.* l. c. Tb. I. n. 1. Similem vulgauit *Florezius* Medallas de las Colonias Tb. 52. n. 9.

ΑΓΡΙΠ. Ἀγρίππας, Iudaeae rex. ΒΑ. ΑΓΡΙΠ. vel ΒΑCΙΛΕΩC ΑΓΡΙΠ. *Regis Agrippae.* — ΕΠ. ΒΑCΙ. (*al.* ΒΑCΙΑ) ΑΓΡΙΠ. vel ΕΠΙ ΒΑ. (*al.* ΒΑCΙ. *al.* ΒΑΣΙΛΕ) ΑΓΡΙΠ. *Sub Rege Agrippa* — ΕΠΙ ΑΓΡΙΠ. *Sub Agrippa*, additis regni annis. n. Domitiani.

ΑΓΡΙΠ. Ἀγριππίνα, *Agrippina*, Neronis mater. ΑΓΡΙΠ. ΝΕΑ, *Agrippina*

na Iunior. n. Neronis. vid. Syanos Phrygiae.

ΑΓΡΙΠ. *Agrippinenſis*, COL. CLAVD. AGRIP. *Colonia Claudia Agrippinenſis*. vid. *Agrippina colonia*.

ΑΓΡΙΠΑ (*ſic*) *Agrippa Iunior*. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΓΡΙΠΑ. Tabernaculum.)(L. Ϛ. *Anno Sexto*. Tres ſpicae colligatae. Æ. 3. *Ekhel* Lat. Vind. I. 248.) *Harduin*. Num. Herodiad. 333.

ΑΓΡΙΠΠ. Ἀγρίππα, *Agrippa*. ΕΠΙ ΒΑ ΑΓΡΙΠΠ. *Sub Rege Agrippa*.

ΑΓΡΙΠΠ. *Agrippa*. AGRIPP. AVG. DIVI CLAVD. NERONIS CAES. MATER EX S. C. Quadrigae elephantum, in quibus Nero et Agrippina ſedentes. AV. et AR. R. *Pembrok*. I. Tb. 14. n. 11. it. III. Tb. 23. n. 13.) *Theup*. 131.) *Vaill*. Pr. II. 60. — *Ead. epigr.* Capita Agrippinae et Neronis aduerſa. AV. et AR. qui rarior eſt aureo. *Arſchot*. Tb. 20. n. 1. 2.) *Mdb*. 87.) *Patin*. Theſ.) *Theup*. 132.) *Vaill*. Pr. II. 60.

AGRIPPA teſte Aul. *Gell*. L. XVI. c. 16. dicitur, qui cum labore matris natus, et cuius naſcendo non caput, ſed pedes primi exierunt. Cognomen *a*) *Caniniae* gentis. *Morell*. Theſ. Fam. p. 69. L. CANINI. AGRIPPAE. *al*. CAN. AGRIPPA IIVIR. COR. de quo *Lucio Caninio Agrippa Duumuiro Corinthi* Achaiae *Morell*. l. c. p. 71.) *Vaill*. Col. I. 185. *Ei* Fam. 228. — *al*. P. CANINIO AGRIPPA IIVIR. QVINQ. COR. — *b*) *Luriae* gentis ab aegritudine ac pedibus. M. LVRIVS AGRIPPA IIIVIR. A. A. A. F. F. *al*. P. LVRIVS AGRIPPA IIIVIR A. A. A. F. F. de his *Marco* et *Publico Lurio Agrippa Triumuiro* monetali *Auro, Argento, Aere Flando, Feriundo Morell*. l. c. p. 253 ſq. it. *Vaillant*. — *c*) *Vipſaniae* gentis cognomen, quod ei vtero matris in pedes egreſſo natiuitas dedit, vt docet *Fabius* L. I. c. 4. — AGRIPPA (*Marcus Vipſanius*) Imperator ille terra marique celebris, ab Auguſto inter familiares et amicos adlectus, dein eius gener, alter Iuliae maritus, in numis legitur omiſſo *Vipſanii* gentilitio, quod vtpote humili et ignobili faſtidiebat. *Marcus* ille *Agrippa* poſt Auguſtum, ante filios Caium et Lucium Caeſares collocatur, ob tribunitiam poteſtatem ab Auguſto ipſi tanquam imperii ſucceſſori deſignato communicatam. Ideo caput huius Marci non modo in AV. et AR. exhibetur, qui honos a Caeſare nemini ante eum habitus eſt, teſtante *Floro* Epit. Liu. c. 29. ſed illius effigies in n. Æ. a ſenatu percuſſis prodit modo nudum, modo corona roſtrata, quae in Æ. ſemper eius caput exornat, illi ob victorias nauales, et ob Sex. Pompeium deuictum conceſſa; modo gemina corona murali nempe et roſtrata ornatum, et quidem murali vel turrita propter motus in vrbe Roma compreſſos, quaſi illam ſeruaſſet, ex *Dione* L. LIV. p. 524. Inuictus bello, praeſertim victoriis naualibus, et triumphis maritimis clarus, inde et Neptunus cum delphino et tridente in eius numis obuius. M. AGRIPPA L. F. PRÆF. ORÆ MA. ET CLASS. Caput M. Agrippae coronat. lauro et roſtris.)(Neptunus ſ. pede prorae inſiſtens, d. trid. ſ. delphinum. AV. *Golz*. Faſtor. Conſular. p. 193. n. 5. In quodam raro n. caput eiusdem Agrippae ſine corona illa nauali, et in auerſa tropaeum depingitur cum clipeis addita inſcriptione HERERNNIO PRAET. quae ſplendida ſunt huius victoriae monumenta. In aliquibus inſcriptis COL. NEM. *Colonia Nemauſenſis*, cum Auguſto ſocero coniunctus cernitur, cuius ſcilicet perpetuus victoriarum ſocius, vel auctor etiam exſtiterat. In Alabandenſium Cariae Æ 3. capita iugata Caii et Lucii filiorum M. Agrippae ex Iulia, addito patris capite corona roſtrata inſigni. *Vaill*. Graec

ASHMOLEAN OXFORD

.— Aſiae et Syriae praefectus nos militares Auguſti iuſſu Be- m Phoeniciae, immo et Helio- m eiusdem prouinciae deduxit, iquet ex numis. Fuſius de illo *uer.* Diſſ. de *M. Agrippa.* 4. ſ. 1717. — AV. eius numi R. R. AR. R. R. at Æ. 2. C. et 3. R. Ab vrbibus eximiae ra- tis ſunt ac elegantiae. Vnicum ni moduli *Morell* Specim. Tb. vulgauit, qui pro RRR. haben- . - AGRIPPA. Caput M. ippae corona roſtrata inſigne. MVNICIPI PARENS. Nauis ſtrum. Æ max. RRR. Muſ. *Al-* I. Tb. 5. n. 2. p. 9.) *Vaill.* III. 104. — AGRIPPA. Idem ippae caput corona nauali re- ctum.)(MVNICIPI. GAD. TRONO. *Municipium Gadita- n*, vel *Municipes Gaditani Pa- no* ſuo. Acroſtolium. Iac. de *ry* ad calcem catalogi ſeu colle- nis. Amſtelod. 1730. Tb. 16. — AGRIPPA COS. DESIG. *Con- Deſignatus* hoc eſt, antequam ſulatum primum iniuit, et non- n Auguſti gener fuit. Legitur area n. AV. quem RRR. ad- unt *Golz.* Tb. 17. n. 9. et *Non- is* Tb. 16. n. 9.) *Biaeus.* Num. p. Tb. 3. n. 5. 6.) *Harduin. Plin.* p. 225.) *Mdb.* p. 241) *rell.* Th. Imp. in Iul. Caeſ. Tb. n. 16. 17. p. 44. *it.* in Auguſto . 11. n. 40. *et* in Fam. Auguſta . 4. n. 1. 2. *it.* in Vipſania n. 1. p. 450.) *Patin.* Theſ. p. 4.) *ill* Pr. I. p. 7 II. 1. 2. — AR. . exſtat apud *Arſchot.* Tb. 11. 13.) *Errizzo* 167.) *Geſn.* Tb. 14. 10.) *Golz* II. Tb. 28. n. 5.) *db.* 24) *Muſel.* Imp. Tb. 3. n. 1.) *rell.* Fam. Vipſ. Tb. 1. n 2.) *tin.* Fam. 298.) *Vaill.* Fam. Tb. . n. 1.) *Vaill.* Pr. I. 17.) II. 17. — *Idem* Æ 1. in *Morell* Th. p. I. Tb. 5. n 12. — Similiter rea Æ. 1. legitur M. AGRIP- . L. F. COS. DES. (*Lucii Fi- , Conſul Deſignatus.* vulgati a *izio* Tb. 17. n. 7. et *Nonnio* Tb. n. 7.) *Morell.* Imp. I. Tb. 5. n. 11. p. 71. — M. AGRIPPA L. F. COS. ITER. DES. TER. (*Con- ſul iterum, Deſignatus Tertium.*) circum Agrippae caput, corona na- uali cinctum, infra ſignum trina- criae. AV. quem vulgauit primus *Golz.* in Faſtis Rom. p. 204 n. 2. *et* in n. Auguſti Tb. 28. n. 7. *et* Tb. 4. n. 40. ex quo repetiit *Morell.* Imp. in Iul. Caeſ. Tb. 10. n. 14. p. 112. *et* in Auguſto Tb. 22. n. 3. 6. *it.* ſub Agrippa Tb 3. n. 17. 18. *et* Tb. 4. n. 23. 24. nec non in Con- ſular. Golzianis ſub Fam. Vipſania Tb. 35. n. 8. — M. AGRIPPA L. F. COS. III. (*Lucii Filius, Conſul Tertium.*) Caput Agrippae cor. roſtrata redimitum.)(S. C. Neptu- nus ſt. d. delphinum, ſ. tridentem. Magna eſt copia numorum M. Agrip- pae hoc cum typo vbi iſte quaſi al- ter Neptunus depingitur. Æ. *An- gelon.* p. 24.) Numoph. *Burckhard.* p. 107.) *Geſn.* Tb. 31 n. 31.) *Golz.* Faſt. p. 204. n. 5.) *Hautbaler.* Exercit. I. Tb. 3. 17.) *Mdb.* 55.) *Morell.* Fam. Vipſan. n. 4. p. 450.) *Muſel.* Tb 10 n. 6. *Paruta* Sic. Num. Tb. 170.) *Patin.* Fam. 298. *ei.* Imp. 46.) *Pembrock.* II. Tb. 97. n. 14. *et* III. Tb. 46. n. 9.) *Schulz.* Nu- moph. I 294.) *Theup.* 388.) *Vaill.* Fam. Tb. 148. n. 7. *Ei.* Pr. I. 6.) *Vrſin.* p. 283. n 4.) — *al.* a Tito reſtitutus: IMP. T. VESP. AVG. REST. *Imperator Titus Veſpaſia- nus Auguſtus Reſtituit.* S. C. Neptu- nus idem Æ 2. *Geſn.* Tb 31. n. 28.) *Mdb* 55.) *Morell.* F. Vipſ. n. 5. p 451.) *Muſel.* Tb. 10. n. 7.) *Pa- tin.* Fam. 298. *ei.* Imp. 46.) *Theup.* 388.) *Vaill.* Fam. Tb. 148 n. 8. *Ei.* Pr. I. 6. — *al. reſtitutus* a Do- mitiano. IMP. D. AVG. REST. *Imper. Domit. Aug. Reſtituit.* S. C. et Neptuni ſimilis imago Æ 2. *Geſn.* l. c. n. 30.) *Mdb.* 55.) *Morell.* l. c. n. 6.) *Muſel.* l. c n. 8.) Patin. Fam. 298. *ei.* Imp. 46.) *Theup.* 388.) *Vaill.* Pr. I. p. 6. M. AGRIPPA L. F. COS. III. IMP. IIII. Cap. eius cor. roſtr. AR. *Golz* Faſt. p. 210. n. 4. — M. AGRIPPA TRIB. POT. COS. TER. Cap. nudum. AR.

℞. *Golz.* l. c. p. 209. n. 4. — M. AGRIPPA COS. TER. (al. TERT. *Tertium.*) COSSVS LENTVLVS. Caput M. Agrippae corona roſtrata et murali inſignitum. AV. et ℞. RRR. *Golz.* Faſt. p. 211. n. 6.) *Morell.* Theſ. Fam. in Vipſan. n. 6. p. 451.) *Pembrock.* II. Tb. 97. n. 5.) *Vaill.* Pr. II. 20. — *it. reſtitutus* a Traiano duplicato circulo: IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GER. DAC. P. P. REST. ℞. RRR. *Morell.* l. c. n. 8. *Vaill.* Pr. II. 38. — M. AGRIPPA PLATORINVS IIIVIR. id. Agrippae tunc conſulis caput turrit. et roſtr. C. Sulpicius Platorinus triumuir monetalis ſignauit AV. et ℞. qui RRR. *Golz.* Faſt Conſulat. p. 214. n. 1.) *Morell.* Th. Fam. in Sulpicia p. 408. *et* in Vipſan. n. 3. p. 450.) *Pembrok* III. Tb. 22. n. 12.) *Schulz.* Numoph. I. Tb. 5. n. 8. p. 275. 292.) *Vaill.* Fam. Rom. II. 557. *ei.* Pr. II. 17. 38.) *Vrſin.* per *Patin.* auctus. p. 298. de *pretio* huius numi *Rinck* Vet. Num. Pot. p. 176. 180. *it.* *Schulz.* l. c. — M. AGRIPPA QV. (*Qvinquennali* in colonia Romana) HIBERO PRAE. (Praefecto.) *Morell.* Th. Fam. in Vipſ. n. 8. C. p. 452. —

AGRIPPA CAESAR CORINTHI. Caput nudum Agrippae Caeſaris, filii tertii et vltimi M. Agrippae et Iuliae, qui Caeſar et adoptatus ab Auguſto auo, ſed in Planaſiam inſulam relegatus, Tiberii iuſſu poſt mortem Auguſti occiſus eſt.)(C. HEIO POLLIONE ITER (*Iterum*) C. MVSSID*io* PRISCO IIVIR*is*, in corona ex apio. Æ 3. *Arſchot.* Tb. 14. n. 12.) *Geſn.* Tb. 32. n. 27.) *Golz.* II. Tb. 51. n. 41.) *Morell.* Fam. in Muſſidia. Tb. 2. p. 291.) *Muſel.* Tb. 11. n. 1.) *Pembrok.* III. Tb. 47. n. 3.) *Theup.* 658.) *Vaill.* Col. I. 62.

AGRIPPA (*Publicus Vipſanius*) forſan aliquis tenuioris fortunae ex familia Vipſania Corinthum emigrauit. P. VIPSANIO AGRIPPA IIVIR*o* COR*inthi*. Pegaſus.)(C. CAESAR AVGVS*tus*. Cap. Caii Caligulae nudum. Æ. *Geſn.* Tb. 29. n. 38.) *Morell.* Fam. in Viſp. n. 8. D. p. 452.) *Muſel.* Tb. 8. n. 8.) Th. R. *Sueciae* Tb. 45. n. 10.) *Vaill.* Col. I. 32.

ΑΓΡΙΠΠΑ, *Agrippa* haud vnus Iudaeae rex. 1) *Agrippa I. Senior* ſeu *Herodes Agrippa* (*Iulius*) dictus etiam *Magnus* et *Claudio Amicus*, ad ſingulare in Claudium benefactorem eiusdem Agrippae ſtudium et cultum conteſtandum; nuſpiam vero Agrippa ille *Herodes* in numis eius nuncupatus. Ille Romae cum Caio Caligula educatus, ab eodem ao. 37. rex fit partis Iudaeae; dein 39. vel 40. ei Galilaea additur; Claudius Iudaeam totam 41. ei dat. Moritur 44. Vxor ipſius *Cypros, Iulia* cognomine. — Huius *Agrippae* I. numi cum capite et inſcriptione Caii, et dein Claudii,)(nomen regis Agrippae et vrbis alicuius oſtentant. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΑΣΥΛΟΥ ΑΓΡΙΠΠΑ ΒΑΣΙΛΕΥΣ, *Caeſareae Aſyli, Agrippa Rex;* vel ΕΠΙ ΒΑΣΙΛΕ. ΑΓΡΙΠ. ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ, *Sub Rege Agrippa, Tiberienſium.* — Singulares ſunt numi, in quibus dicitur: ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΓΑΣ ΑΓΡΙΠΠΑΣ ΦΙΛΟΚΛΑΥΔΙΟΣ, *Rex Magnus Agrippa Philoclaudius*, vel *Claudio Amicus.* Caput Agrippae diadematum.)(ΜΗΤ. ΚΑΙΣΑΡΙΑ (*al.* ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ) Η ΠΡΟΣ ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ, *Metropolis Caeſarea ab Auguſtis* fauore aliquo honorata. Fortuna ſt. d. temonem. *Harduin.* Herodiad. p. 59.) *Spanh.* I. 522.) *Vaillant.* — ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΑΣ ΙΕ.... *Caeſareae Auguſtae Sacrae....* Caput Caligulae laur.)(ΒΑΣΙΛ. ΑΓΡΙΠΠΑ Γ. *Anno Tertio.* Caii Auguſti et *Regis Agrippae.* Princeps cum ſceptro in curru quadrigis iuncto; videtur *Froelichio* Notit. Elem p. 226. eo deſignari proceſſus conſularis Caii Aug. conſulis iterum, vel conſulis *tertium.* — Aerei numuli haud ita rari, qui inſcripti ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΓΡΙΠΠΑ. Tabernaculum,)(Manipulus ſpicarum cum annis regni L. E. *al.* ς. *al.* Ζ. *al.* Θ. *Anno*

5. 6. 7. 9. Certum indicium non faciunt, priorinc an alteri Agrippae ſint attribuendi, excepto vltimo cum L. Θ. *Anno Nono*, qui certe eſt Agrippae II. cum prior ſeptem duntaxat annos regnauit. Tabernaculum et ſpicae aut Iudaica feſta tabernaculorum, vel azymorum, aut pentecoſtes denotant, aut expeditionem bellicam, vel tantum militare imperium in Paleſtina, et fertilitatem. Æ. 3. *Froelich*. Not. Num. 227.) *Geſn.* Tb. 2. n. 23.) *Harduin*. Herodiad. p. 333. *ei*. Oper. Sel. p. 573.) *Liebe* Goth. Num. p. 141.) *Muſel*. Reg. Tb. 9. n. 9.) *Spanh*. I. 530.) *Theup*. 1211.

2) *Agrippa* II. vel *Iunior* nuſpiam Iudaeae, et Samariae rex dictus, ſed Chalcidos regno poſt Herodis, Philoclaudii cognominis, patrui obitum donatus a Claudio ao. 49, dein Chalcidis loco Philippi tetrachiam Trachonitidem, et partem Galilaeae accepit a Nerone ao. 61. vnde epocham deduxit. Obiit circa 100, anno Traiani tertio; de quo Agrippa II. haud vno loco *Ioſeph*. Antiq. L. XX. c. 3. et Bell. Iud. L. II. c. 11. Indubia huius numiſmata ſunt cum capite Neronis, Veſpaſiani, Titi, ac Domitiani, cum Graeco plerumque Auguſti titulo in antica, ipſe autem Agrippa Iun. in iis regis titulum, amiſſo etiam regno, retinuit poſtica ex parte, vbi non eſt Agrippae caput, ſed nomen ΒΑ. ΑΓΡΙΠΠΑ. vel ΕΠΙ ΒΑ. ΑΓΡΙΠΠΑ. at male ΡΑ. ΑΓΡΙΠΠΑ apud *Morell*. Theſ. Imp. II. in Tito Tb. 14. n. 3. p. 390. legitur. — Additi ſunt epochae anni, ita ΕΤΟΥΣ Ζ. in alio Θ. *Anno* 7. et 9. *al*. L. ΙΑ. *Anno* 14. etc. vel ΕΤ. vel ΕΤΟ. *Anno* cum numeris ſequentibus: ſub *Veſpaſiano* 14. 15. ſub *Tito* 19. 20. 21. ſub *Domitiano* 23. 24. 26. 27. 29. 35. de quibus regni annis *Spanh*. I. 532 ſq. Quales ibidem huius Agrippae II. numos vulgauit, titulo ac nomine ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΓΡΙΠ. vel ΑΓΡΙΠΠΑ inſcriptos, ad annum vsque eius regni 29. attingunt, iique omnes ſuperſtite adhuc Veſpaſiano percuſſi ſunt, partim cum Imperatoris illius effigie ac nomine, et ſignato regni Agrippae anno, partim cum Titi ac Domitiani, Veſpaſiano ſuperſtite adhuc Caeſarum vultu, adſcriptis huius Agrippae annis. Interdum etiam Agrippae numis, imperante Domitiano cuſis, demortuorum Veſpaſiani, aut Titi caput, ſine *Diui* titulo illatum fuit, grati animi et memoriae cauſa. Quem vero *Vaill*. Num. Gr. p. 25. numum protulit cum Domitiani effigie atque inſcriptione ΒΑΣ. ΑΓΡΙΠΠΑ ΕΤ. ΛΕ. *Regis Agrippae Annum* 35. indicat. Fallit itaque *Harduinus*, qui nullum eiusdem Agrippae triceſimum ac deinceps alium annum in eius numis occurrere contendit. — Figurae auerſae partis variae ſunt: Mulier ſt. d. ſpicas ſ. c. c. *al*. Victoria pede ſuper galeam, inſcribit clipeo. *al*. Duo cornua copiae. *al*. palmae arbor. *al* Triremis. cf. *Morell*. Theſ. Imp.) *Patin* Imp.) *Theup*. 1212. etc. — Praeſtantiſſimus ad definiendam epocham Agrippae II. vſitatam, eſt Æ 2. in quo IMP. CA. D. VES. F. DOM. AV. GER. COS. XII. *Imperator Caeſar Diui Veſpaſiani Filius Domitianus Auguſtus Germanicus Conſul Duodecimum*. Caput Domitiani laur.)(SALVTI AVGVSTI. S. C. Ara, et ΕΠΙ ΒΑ. ΑΓΡΙ. ΕΤ. ΚϚ. *ſub Rege Agrippa*, *Anno* 26. — *al*. cum ſimili capite et inſcr. Caduceus inter duo cornua copiae. *Harduin*. 741.) *Muſel* Reg. Tb. 9. n. 10.) *Vaill*. Gr. 25, Ex *Froelichii* Elem. Num. p. 227. ſententia conſulatus XII. Domitiani congruit anno aerae Chriſti 86. — Inſignis raritatis numiſma Æ 1. *Harduin*. in Chronologia Vet. Teſt. memorauit ita: ΑΓΡΙΠΠΑΣ ΑΓΡΙΠΠΑ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΑΣ ΥΙΟΣ, *Agrippa*. *Agrippae*, *Et Iuliae Filius*. Vir togatus ſtans.)(ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΘΕ..... Caput nudum, incertum cuius ſit. *Agrippa Iunior*, Agrippae I. filius hic ſiſtitur, cuius mater a Ioſepho *Cypros* adpellatur; itaque *Iulia*, honoris ergo, *Cy-*

Cypreẃ cognominata fuit: docente numo. Ea res et comprobatur a marmore Athenienſi, quod producit *Spon.* Voyage Tom. III. P. II. p. 35. — Eſt in *Bodleiana* gaza numus *vtriusque Agrippae* praeſtantiſſimus: ΑΓΡΙ . . . . ΣΙΛΕΥΣ. *Agrippa Rex.* Caput Agrippae I. diadematum.)(ΑΓΡΙΠΠΑ. ΥΙΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ, *Agrippae Filii Regis*. Agrippa II. eques. *Froel.* Not. El. p. 228.

ΑΓΡΙΠΠΑ, *Agrippa* magiſtratus nomen ſine muneris titulo in Macrini ac Diadumeniani numis. Teſte *Dione* Macrinus eum in Pannoniam primum, deinde in Daciam cum praeſidis poteſtate miſit. ΥΠ. ΑΓΡΙΠΠΑ, *ſub Agrippa.* n. Marcianopol. Moeſiae inferioris. — Τ. Κ. ΑΓΡΙΠΠΑ. *al.* Τ. ΚΛΑΥ. ΑΓΡΙΠΠΑ, *ſub Claudio Agrippa.* n. Nicopol. ad Iſtrum. — ΥΠ. ΜΑΡΚ. ΑΓΡΙΠΠΑ, *ſub Marco Agrippa.* n. Nicop. ad Iſtr.

ΑΓΡΙΠΠΑΣ. vid. *Agrippa* II.

ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΑ, *Agrippina.* 1) Germanici vxor, et Caligulae mater. ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΑ ΜΙΛΗΣΙΩΝ, *Agrippina Mileſiorum.* Huius caput.)(ΓΑΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput Caligulae laur. Æ. 3. *Vaill.* Gr. — ΘΕΑ ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΑ, *Diua Agrippina.* Illa ſedens in curuli, d. ſpicas.)(antecedentis Æ 2. *Vaill.* — 2) Claudii Imp. vxor ſecunda, et Neronis mater. ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΑ ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΓΥΝΗ. *Agrippina Claudii Vxor.* Huius caput.)(ΤΙ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΓΕΡ. ΣΕΒ. Caput Claudii. Æ 3. *Vaill.* — *al.* Capita Claudii et Agrippinae.)(ΑΙΓΕΩΝ, *Aegaeorum* Aeolidis. Pallas ſt. d. noctuam, ſ. haſtam. Æ 3. *Vaill.* — ΝΕΡΩΝ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤ. ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤ. *Nero Caeſar Auguſtus, Agrippina, Auguſta.* Capita Neronis et Agrippinae matris Æ 2. *Vaill.* — ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤ. *Agrippina Auguſta,* quae velata ſedens, d. ramum, ſ. c. c. *Vaill.* Adpend. Gr. Tb. 3. vid. ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ.

ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΑΝ, *Agrippinam* Germanici. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΜΗΝΟΦΑΝΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΑΝ, *Smyrnaeorum Menophanes* proconſul vel praetor. *Germanicum* et *Agrippinam* vrbs colit. Capita Germanici et Agrippinae aduerſa. Æ 3. Caligulae. *Vaill.* Gr.

ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΗΣ ΣΕΒΑΣΤΗΣ, *Agrippinae Auguſtae.* Caput Agrippinae Claudii.)(ΝΕΡΩΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ. Caput Neronis. Ʀ. (*Theup.* 132.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 29. n. 1. vbi pone caput Agrippinae ΓΕΡ. *Germanici* Filia.

ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΟΣ, *Agrippinus*, in Æ max. Hadriani et Sabinae apud *Vaill.* Num. Gr. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΑΝΕΘΗΚΕ, *Laodicenſium Agrippinus Scriba Poſuit.*

ΑΓΡΙΠΠΕΩΝ. vid. *Agrippias*, Iudaeae vrbs, ab Herode rege ita dicta, antea *Anthedon.* *Harduinus* Bithyniae adſcribit, vnde *Agrippenſes.*

Agrippias vrbs. Duae ſunt *Agrippiades*, at neutra admodum clara: altera in Bithynia, cuius ſolum nomen *Plinius* reliquit; altera in Iudaea, cuius meminit *Ioſephus* Ant. Iud. L. XIII. c. 21. et Bell. Iud. L. I. c. 16. Vrbem hanc Herodes rex reſtaurauit et *Agrippiadem* in M. Agrippae ſibi familiariſſimi memoriam adpellauit, cuius etiam nomen ſupra partem templi ibidem erecti poſuit. In aereo, quem *Haym.* Th. Br. I. Tb 23. n. 6. protulit numo caput muliebre tutulatum, veloque tectum, vel Liuiae Auguſti vxoris, cui Herodes multa exſtruxerat templa, eſſe poteſt, vel Iuliae Auguſti filiae, et M. Agrippae vxoris.)(ΑΓΡΙΠΠΕΩΝ. Prora nauis maritimam Iudaeae vrbem indicat, alia quippe in Bithynia a mari erat remota.

AGRIPPINA (*Iulia*) *Senior*, vxor Germanici, M. Agrippae et Iuliae Auguſti ex Scribonia filia, Auguſti neptis,

neptis, Tiberii nurus, Caii Caligulae mater, a Tiberio in inſulam mediterranei maris Pandateriam relegata, vbi non multo poſt occubuit. Caius eius filius, mortuo Tiberio, cum imperium obtinuiſſet matris cineres Romam retulit, Circenſes et carpentum conceſſit, matrisque memoriam in numis obuiis eximiae molis, ſignauit. v. MEMORIAE AGRIPPINAE. — Ea viuente, ſub Tiberio nullus cuius fuit eiusdem numus. Inter numos coloniarum prima magnitudo non obſeruatur, alias Æ 1. C. at Æ. 3. RRR. In Graecis numis cognomine Deae, non vero in Latinis *Auguſtae* titulo legitur. Cum *Deae* ſeu *Diuae*, ΘΕΑΣ adpellatione duos diuulgauit *Seguin.* Sel. Num. p. 307. 308. numos, quorum prior ΘΕΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΜΥΤΙ. *Deum Germanicum Mytilenaeorum*, circa eius caput ſignatus, et ex altera parte circum Agrippinae caput ΘΕΑΝ ΓΑΙΟΥ . . . . ΑΓΡΙΠΠΙΝΗΝ ΜΥΤΙ. *Agrippinam Deam Caii* (nempe Caligulae matrem) *Mytilenaeorum* inſcriptus, in *Morellii* Specim. Tab. 20. quoque editus. Alter autem hinc cum Caii ſeu Caligulae filii Germanici capite et inſc. ΓΑΙΟΣ ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑΣΤ. ΓΕΡ. in anteriore area; illinc cum ſedente feminuda muliere et epigr. ΘΕΑ ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΗ, qui duo numi etiam apud *Spanb.* II. p. 277. proſtant. — Aureus in muſeo *Farneſ.* et apud *Vaill.* Praeſt. Num. I. p. 13, hinc Caligulae caput, illinc matris Agrippinae ſimiliter praefert. — ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ ΕΠΙ Α. ΓΕΣΣΙΟΥ ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ, *Agrippina. Sub Anio Geſſio Aezanitarum* Phrygiae. Caput Agrippinae.)(ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ, *Germanicus*, eius caput laur. Æ 3. *Vaill* Gr. — *al.* eadem cum poſtica parte, ſiſtit magiſtratus nomen diuerſum: ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ ΕΠΙ ΜΗΔΗΟΥ, *Agrippina. Aezanitarum Sub Medeo.* Huius Agrippinae caput. Æ. *Haym.* Th. Brit. II. Tb. 27. n. 3. p. 228. —. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ. ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ. *Germanicus, Agrippina.* Capita amborum ad-

uerſa.)(ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ, *Pergamenbrum.* Templum 4. col. in quo fig. militaris d. haſtam. Æ 3. *Vaill.* Gr. — Æ 1. ab *Haym.* Th. Brit. I. Tb. 24. n. 3. et in Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 47. n. 5. prolatus AGRIPPINA M. F. MAT. C. CAESARIS AVGVSTI, *Agrippina, Marci Filia, Mater Caii Caeſaris Auguſti*, inſcriptus oſtendit numum a Caligula percuſſum in honorem Agrippinae, ex qua natus, et Tiberii, cuius facies et inſcriptio in altera parte: TI. CAESAR. DIVI AVG. F. AVGVST. IMP. a quo adoptatus, et ad thronum euectus fuerat. Nam ambo, etſi internecinis diſſiderent odiis, in eo tamen conuenerant, vt Caio Caeſari, dicto Caligulae, ſtuderent. — *Eadem* circum Agrippinae caput *epigr.*)(MEMORIAE AGRIPPINAE. S. P. Q. R. Carpentum a duabus mulabus vectum, vt in numis Liuiae conſecratae. Æ. max. cum circulo aereo in Muſ. *Piſano* Tb. 5. n. 2. p. 15.) *Vaill.* Praeſt. III. 107. — *it.* Æ 1. *Angelon.* p. 34.) *Arſchot.* Tb. 18. n. 17.) *Beger.* Th. Br. II. 616.) *Harduin.* 715.) Io. Theod. *Leubſcher* Diſſ. qua numus Agrippinae, prout eum *Torrentius* ad *Sueton.* Calig. c. 15. et *Pignorius* de ſeruis p. 430. exhibent, explicatur. Vitemb. 1694. 4.) *Mdb.* 74.) *Muſel.* Tb. 16. n. 2.) *Oiſel.* Tb. 98.) Onuphr. *Panuin.* de ludis Circenſ. p. 89.) *Pedruſ.* VI. Tb. 5.) Theſ. R. *Sueciae* Tb. 4. n. 1.) *Theup.* 398.) *Vaill.* Campenſ. p. 7. *et* Praeſt. I. 16. — *Ead. ep.*)(IMP. T. DIVI VESP. F. AVG. P. M. TR. P. P. P. COS. VIII. in area numi REST. S. C. Æ. 1. RR. *Mdb.* 75.) *Patin.* Sueton. p. 210.) *Vaill.* Pr. I. 16. — *Ead. ep.*)(S. P. Q. R. P. P. OB CIVES SERVATOS in corona quercea, quae ipſi vt filio decreta eſt ab ſenatu. Æ. max. *Vaill.* Campenſ. p. 7. — *Ead. ep.*)(Porticus cum eiusdem Agrippinae figura. Æ. 1. *Mdb.* 75.) *Spanb.* 613. — *Ead. ep.*)(SCIPIONE ET MONTANO IIVIR*is* C. C. A.

(Co-

(*Colonia Caeſar Auguſta*) in medio numo. Æ 1. *Mdb.* 75. — AGRIPPINA M. F. GERMANICI CAESARIS. Huius caput.)(TI. CLAVDIVS CAESAR AVG. GERM. P. M. TR. P. IMP. P. P. S. C. in area numi. Æ 1. *Beger.* Th. Br. II. 616.) *Mdb.* 75.) *Pedruſ.* VI. Tb. 5.) *Pembrok.* III. Tb. 48. n. 5.) *Theup.* 398. — *al.* additis litteris NCAPR. *ibid.* — AGRIPPINA MAT. C. CAES. AVG. GERM. Caput Agrippinae)(C. CAESAR AVG. PON. M. TR. POT. III. COS. III. Caput Caligulae AV. et AR. R. *Arſchot.* Tb. 18. n. 6. 7.) *Mdb.* 74. 75.) *Pembrok.* III. Tb. 23. n. 8.) *Spanh.* 612.) *Theup.* 128.) *Vaill.* Pr. II. 48. 49.

AGRIPPINA IVNIOR, (*Iulia*) Germanici et Agrippinae Senioris filia, Caii Caligulae ſoror, Claudii vxor ſecunda, Neronis mater, apud hiſtoricos celeberrima. Cn. Domitio Athenobarbo nupſit, ex quo matrimonio Neronem tulit, deinde Claudii patrui coniux. Immodicae ambitionis femina, penes quam tota imperii poteſtas. Cum ingentem regnandi pruritum compeſcere non poſſet, filii iuſſu interemta eſt. Ab Agrippina matre in numis titulo diſtinguitur AVGVSTAE, quod nomen mox conſecuta eſt, mater vero non obtinuit, Germanico eius marito Caeſare tantum vocato. Forma inſignis et altera Venus in Corinthiorum numis, etiam ſub Liberae et Salutis effigie depicta. Prima ex Auguſtis aereos numos a ſenatu obtinuit, ſed RRR. ſunt. Aurei eius et argentei R. cum Graeca autem epigraphe RR. Omnes inter praeſtantiores ponuntur. Eius numi extra vrbem ſignati vid. Aegae Aeolidis, Alexandria Aegypti, Epheſus Ioniae, Iudaea, Syanos Phrygiae. In Graecis vel Aegyptiis ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ, *Agrippina Auguſta*, inſcriptis, caput Cereris, vel Agrippinae ſub Cereris habitu ſpicis redimitum cernitur)(ΕΥΘΗΝΙΑ L. I. *al.* B. *al.* IB. *al.* IΓ. *Abundantia Anno* 1. 2. 12 vel 13. Æ. 2. *Theup.* 1103.) *Vaill.* Pr. I. 19. cf. *Baudelot de Dairval* de l' Utilité des Voyages II. 349. et *Woltereck.* Electa Rei Num. p. 357. — ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ. Huius caput, infra quod monogr ex *Froelichii* coniectura Panormitanorum Siciliae.)(ΤΙ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΓΕΡΜΑΝ. *Tiberius Claudius Caeſar Auguſtus Germanicus.* Caput nudum Claudii. Æ 2. *Froelich.* 4. Tent. p. 162. Similes apud *Patin.* p. 109. — ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ ΣΕΒΑΣ. ΙΓ vel ΛΙ. Eius caput.)(ΤΙ. ΚΛΑΥ. ΚΑΙ .... ΓΕ. ΣΕΒ. ΑΥΤΟ. Cap. Claudii laur. AR. RR. editus a *Khellio* Suppl. p. 21. — ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ. Caput Agrippinae.)(ΝΕΡΩΝ ΚΑΙΣΑΡ. Caput Neronis iuuenile. AR max. RRR. *Vaill.* Pr. II. 6. — ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ Huius caput.)(ΓΑΙΟΥ ΠΟΣΤΟΜΥ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ, Sub *Caio Poſtumo Laodicenſium* Phrygiae. Aquila Iouis ales ſt. in baſi alis expanſis. Æ. *Haym* Th. Brit. II. Tb. 27. n. 10. p. 232. — *al.*)(ΕΠΙ ΜΑΡΙΟΥ ΚΟΔΡΟΥ ΚΟΙΝΟΝ ΦΡΥΓΙΑΣ ΑΠΑΜΕΙΣ, *Sub Mario Codro, Commune Phrygiae Apamenſes.* Aquila ſerpentem vnguibus. Æ 2. *Vaill.* Gr. ſt. 15. — *al.*)(.... ΩΤΕΡΟΣ ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Philoteros Hierapolitarum* Phrygiae. Cybele ſedens, d. papauera. Æ. *Haym.* II. Tb. 28. n. 1. p. 233. — ΙΟΥΛΙΑ ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ, *Iulia Agrippina* in laurea. Æ. 3. Claudii. *Vaill.* Gr. — ΝΕΡΩΝ ΚΑΙ ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ ΣΕΒ. *Nero Et Agrippina Auguſti.* Horum capita. n. Neronis. *Vaill.* Gr. — *Sine epigr.* Caput Agrippinae.)(ΒΑ. Κ. ΒΝΥ. (352.) Caput *Cotyos Regis* Boſpori. AR. RRRR. *Vaill.* Pr. II. p. 61.) *Khell.* Suppl. p. 24. vbi numeros 352. in numo ſignatos ad A. V. C. 808. refert, qui Neronis imperii alter fuit, cum Boſporicae aerae initium ſit 457. — AGRIPPINA AVG. (*Auguſta*) Agrippina ſedens.)(OCTAVIA AVGVSTA. Octauia velata ſt. ante aram, d. pateram. Æ 3. RRR. Vnicus, qui Auguſtam vtramque coniungit, at coloniae incertae. Eck-

Eckbel. Num. Vet. Tb. 17. n. 3. p. 312. — AGRIPPINA AVGVSTA. Huius caput ſpicea corona ornatum.)(NERO CLAVD. DRVSVS GERM. PRINC. IVVEN. Caput Neronis nudum. AR. RRR. *Vaill.* Pr. II. 59. — *Ead. ep.*)(FLACCVS IIVIR. Duo monſtra marina cum icuncula. Æ. *Mdb* 87. — *al.* FLACCVS IIVIR. COR*inthi*. Eadem duo monſtra cum nuda Venere curruì inſidente. Æ. *Mdb.* 87.) *Patin.* Sueton. p. 292. — *al.* ... IIVIR. Figura ſt. Æ. 3. *Theup.* 669. — *al.* COR.... PVBLICIO REGV.... Duo togati ſtantes. Æ 3. *Theup.* 669. — AGRIPPINA AVGVSTA CAESARIS AVG. Huius caput.)(TI. CLAVD. CAESAR. AVG. P. M. TR. P. X. IMP. XIIX. Caput Claudii laur. AR. mai. RRR. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 27. n. 9. p. 232.) *Theup.* 132. — AGRIPPINA AVGVSTA MATER AVGVSTI. Eius caput.)(NERO CLAVD. DIVI CLAVD. F. CAESAR AVG. GERM. Caput Neronis. AR. max. RRR. *Mdb.* 87.) *Vaill.* Pr. II. 59 — AGRIPPINA AVG. DIVI CLAVD. NERONIS CAES. MAT. (*Mater*) Duae figurae inſidentes elephantorum quadrigae. AR. *Arſchot.* Th. 19. n. 24.) *Mdb.* 87. — AGRIPPINA AVG. GERMANICI F. (*Filia*) CAESARIS AVG. M. (*Mater*) Huius caput.)(*Sine inſcr.* Bigae mularum. Æ 1. *Mdb.* 87.) *Spanb.* 613. — *al.* S. C. Mulier ſedens, d. ſpicas, ſ. facem oblongam. Æ 1. RR. *Mdb.* 87.) *Pembrok* III. Tb. 49. n. 1.) *Vaill.* Pr. I. 19. — *al.* Arcus triumphalis. Æ 1. RR. *Mdb.* 87.) *Vaill.* Pr. I. 19. — *Agrippina* eodem habitu Hygiae et Olympiadis in lectulo decumbens, d. ſerpentem ex vaſculo paſcit. n. Neronis. *Hauercamp.* Num. Contorn. n. 7. p. 65. Fruſtra lectiſternia veterum hic adlegat *Erizzo* p. 101. et *Mediobarbus.* Protulit et numum hunc *Bellorius* ad *Angelon.* p. 52. n. 14. ſimilemque profert in Traiano c. inſcr. OLIMPIAS REGINA. — Plures huius Agrippinae Iunioris numi vid. ΑΓΡΙΠ. — AGRIPP. — ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΑ. — ΑΙΡΙΠΠΙΝΗΣ. — AGRIPPINAE. — ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝ — ΑΓΡΙΠΠΙΝΗ.

AGRIPPINA DRVSILLA IVLIA, tres Caii Caligulae ſorores, inceſto amore ab ipſo fratre dilectae iuxta *Sueton.* in Calig. c. 15. — Harum nomina ſine vllo Auguſtae vel Auguſtarum titulo leguntur in Æ 1. RRR. niſi falſus ſit, cum apud antiquarios graui ſuſpicione laboret. Omnes ſtant cornucopiae tenentes; *Agrippina* quidem in forma deae Conſtantiae, d. columnae innixa, *Druſilla* forma Concordiae, et *Iulia* deae Fortunae, d. gubernaculum. *Agrippina* e tribus illis memoratis Agrippinae et Germanici filiabus poſtea *Auguſtae* titulum adſecuta eſt. v. *Agrippina Iunior.* — Protulerunt hunc numum, in cuius)(C. CAESAR AVG. GERMANICVS PONT. MAX. TR. P. *al.* POT. cum capite Caligulae *Angelon.* 37.) *Arſchot.* Tb. 18. n. 9.) *Beger.* Th. Brand. II. 617.) *Harduin.* 715.) *Mdb.* 76. 77.) *Muſel.* Tb. 16. n. 9. 10.) *Patin.* 70.) *Pembrok* III. Tb. 48. n. 7.) Th. R. *Suecias* Tb. 3. n. 20.) *Theup.* 398.) *Vaill.* Praeſt. I. 17.

AGRIPPINA IVLIA. Capita aduerſa Agrippinae cum diademate, et Iuliae ſororis.)(C. CAESAR AVG. PONT. MAX. TR. POT. Capita iugata Caligulae nudum et Druſillae. AR. RRR. *Vaill.* Pr. II. 49.

AGRIPPINA COLONIA, cuius fundatrix Agrippina Iunior, teſte *Tacito* Annal. L. XII. c. 27. „Agrippina, quo vim ſuam ſociis quoque nationibus oſtentaret, in oppidum Vbiorum, in quo genita erat, veteranos, coloniamque deduci imperat, cui nomen inditum ex vocabulo ipſius.“ Narrat *Suetonius* in Vitel. c. 10. „a Vitellio pugionem, quo ſe Otho occiderat, coloniam Agrippinam

pinam, vt Marti dedicaretur, miſſum." Vrbs haec, hodie *Cölln, Colonia Agrippina* etiam dicta, Rheno adluitur. Solus *Golzius* aliquos huius oppidi numos adnotauerat, qui tamen antiquariis atque *Vaillantio* praecipue eam adulterationis ſuſpicionem mouerunt, vt nec inter ſuos referendos iudicauerit. Omni tamen ſuſpicione vacat Poſtumi AR. tinctus numus a *Bandurio* I. p. 311. et *Haymio* Theſ. Brit. II. Tb. 50. n. 7. 391. indicatus .... C. POSTVMVS P. F. AVG. Caput Poſtumi radiat.)(COL. CL. AGRIP. COS. IIII. Mulier ſt. d. bilancem, ſ. c. c. Litterae CL. confirmant, factam fuiſſe a *Claudio*, coloniam.

AGRIPPINAE AVGVSTAE. Caput Agrippinae Iun. triticea corona ornat.)(TI. CLAVD. CAESAR AVG. GERM. P. M. TRIB. POT. P. P. Cap. Claudii laur. AV. et AR. R. *Arſchot.* Tb. 19. n. 18.) *Beller.* p. 34. n. 2.) *Harduin.* 720.) *Mdb.* 84. 87.) *Muſel.* Tb. 19. n. 7. Tb. 20. n. 3.) *Pembrok.* I. Tb. 14. n. 8. II. Tb. 97. n. 6. III. 23. n. 10.) *Theup.* 132.) *Vaill.* Pr. I. 53. 59. II 59. — *Ead. adu.*)(VENVS COELESTIS. Venus ſt. d. pomum, ſ. haſtam. AV. *Mdb.* 87.

AGRIPPINAE GERMANI. Cap. Agrippinae Germanici.)(.. C. CAESAR AVG... Caput Caligulae laur. Æ 3. *Theup.* 665.

ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝ ..... *Agrippinam.* Caput Agrippinae Germanici.)(ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ, *Aezanitarum* Phrygiae. Caput muliebre, ad pectus ſpica. Æ. *Haym.* Tb. Br. II. Tb. 27. n. 4. p. 229.

ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝ ΘΕΑΝ ΜΥΤΙ. *Agrippinam Diuam* colunt *Mytilenaei.* Caput Agrippinae Senioris Æ 2. *Vaill.* Gr. p. 10.

ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝ ΣΕΒ. *Agrippinam Auguſtam.* ſic vxor Claudii in n. Pergamenor.

ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ, *Agrippinam Auguſtam*, Agrippinae Iun. vultus, ante ſpicae duae papauere intermedio. Æ 3. Acmonenſ. *Vaill.* Gr. Adp. Tb. 2. — *Ead. ep.* idemque caput, omiſſis ſpicis ac papauere.)(Fig. ſt. d. extenſa. Æ. 4. *Theup.* 844. — *Ead. adu.*)(ΚΟΤΙΑΕΩΝ ΕΠΙ ΟΥΑΡΟΥ ΥΙΟΥ, *Cotiaenſium* Phrygiae *Sub Varo Filio* nempe colit. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 28. n. 2. *Idem typus* a *Patino* p. 85.) *Muſell.* Tb. 20. n. 4.) *Vaill.* Gr. p. 15. proponitur, at cum epigr. ΕΠΙ ΙΟΥΛΙΟΥ ΥΙΟΥ ΚΟΤΙΑΕΩΝ, *Sub Iulio Filio*; de qua varietate *Haym.* l. c. p. 333. — ΚΛΑΥΔΙΟΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ, *Claudium Auguſtum, Agrippinam Auguſtam* venerantur. Capita laureata Claudii et Agrippinae ſe reſpicientia n. Smyrnaeor. *Vaill.* Gr. p. 15.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝ ΜΑ. ΠΡ. ΣΙΠΥ. *Germanicum Et Agrippinam, Magnetes Ad Sypylum* ſubaud. colunt. Quae figurae ſtantes, viri altera velati d. pateram, altera mulieris d. ſceptrum, ſ. ſpicas gerentis.)(ΓΑΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΣΕΒΑΣΤΟΝ, *Caium Caeſarem Auguſtum.* Eius caput radiatum. Æ 3. Caligula. *Haym.* II. Tb. 27. n. 5. p. 229. In litterarum diſpoſitione aliquantum differt *Morell.* Specim. Tb. 20. p. 206. ed. 2dae.) *Vaill.* Num Gr. legit: ΜΑΓΝ. ΣΙΠΥ etc.

ΑΓΡΙΠΠΙΝΗ ΤΙ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΓΥΝΗ, *Agrippina Tiberii Claudii Vxor.* Huius caput.)(ΤΙ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΓΕΡ. ΣΕΒ. *Tiberius Claudius Germanicus Auguſtus.* Cap. Claudii nudum. Æ 3. *Theup.* 844.

ΑΓΡΙΠΠΙΝΗΝ ΘΕΑΝ ΓΑΙΟΥ ΜΥΤΙ. *Agrippinam Deam Caii* (Caligulae matrem) *Mytilenaeorum*, cum mariti Germanici, eiusdem ΘΕΟΥ titulo inſigniti, vultu in priori numi area. *Morell.* Specim. Tb. 20.) *Seguin.* Sel. Num. p. 307.) *Spanh.* II. p. 277. 490.

ΑΓΡΙΠ-

ΑΓΡΙΠΠΙΝΗΝ ΣΕΒΑ. vel ΣΕΒΑΣΤΗΝ, *Agrippinam Auguſtam* in numis Agrippinae Claudii coniugis.

ΑΓΡΙΠΠΙΝΗΣ ΣΕΒΑΣΤΗΣ, *Agrippinae* (Iun.) *Auguſtae*. Huius caput.)(ΝΕΡΩΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ, *Neronis Caeſaris Auguſti*. Æ. *Theup*. 844.

ΑΓΡΙΠΠΙΝΟΣ ΓΡΑΜματεὺς, *Agrippinus Scriba* Laodicenſium. n. Hadriani et Sabinae. *Vaill.* Gr.

Aguſta, vel *Auguſta*, nunc adhuc *Aguſta*, vrbs Siciliae, teſte *Hauercamp.* Theſ. Sic. T. VI. p. 683. vnicum nobis reliquit numulum, Philippo quidem *Parutae* incognitum, ſed a *Spanhemio* in lucem protractum et vulgatum. Recte numulum ad vrbem illam reuocauit *Spanh.*, inque Auguſti honorem percuſſum iudicat; ſcilicet ob capricornum. Addit *Hauercamp.* Liuiam quoque in anteriore huius numuli parte exprimi, quam bello Siculo vxorem duxit. Deſuper ſidus eſt, et inferius epigraphe ΑΓΟΥΣΤΑΝΩΝ. — Audiamus *Spanhemium* de Praeſt. etc. I. p. 240. „In numo hinc capitis imberbis effigies, illinc capricornus globum tenens, retro ſtella, quo felix illud, quo fulſerit Auguſtus, aſtrum indicatur; inſcriptio autem loci hactenus parum nota, certe quam nuſquam alibi legere mihi hactenus contigit ΑΓΟΥΣΤΑΝΩΝ. Exſtat quidem hodie inter vrbes Siculas, haud procul Syracuſis, quae *Aguſta* vulgo dicitur, ſed de qua veteres auctores tacent. Haud eo minus vtrumque, cum numi inſigne, tam loci nomen, in Auguſti honorem et memoriam cuſum vel inditum, licet omnino arbitrari. --- Ego ſane, addit *Doruillius* in Sicula. I. c. XIII. p. 206. „vix auſim tam infirmo fundamini hanc vrbem inaedificare, nulli veterum memoratam. Nec placet oppidum vel ΑΓΟΣΤΑ vel ΑΓΟΥΣΤΑ dictum reuera, deflexum ad Auguſti nomen ex adulatione fuiſſe, vel monetarium ex incuria omiſiſſe ſecundam litteram diphthongi.

AGS. *Auguſtus*. KAROLVS IMP. AGS. ſic *Carolus* Magnus. *Patin.* Introd. Num. p. 40.

ΑΓ. ΤΥΧΗ, Ἀγαθὴ Τύχη, *Bona Fortuna*. n. Alex. Seueri, et eius auiae Maeſiae.

AGVSTVS loco AVGVSTVS in Muſ. *Pembrok* I. Tb. n. 31. n. 6. DN. ROMVLVS AGVSTVS P. F. AVG.

ΑΓΥΡΙ. in n. *Agyrinae* vrbis Siculae apud *Parutam* et *Torremuzzam*. v. *Agyrina*. --- E numorum inſcriptionibus *Harduin*, Num. Pop. p. 9. et *Spanh.* I. 293. emendarunt *Stephanum*, apud quem Ἀγυρήνη, et Ἀγυρηναῖοι, pro Ἀγυρίνη, et Ἀγυριναῖοι, vt praefert etiam *Holſtenius*, perperam legebatur, η loco ι poſito, quod vitioſum eſſe omnes numi docent, in quorum nullo ΑΓΥΡΗ. vel ΑΓΥΡΗΝΑΙΩΝ.

AGYRINA, ſiue AGYRIVM, non *Argyrium*, *Stephano Agyrena*, vetus fuit, et quidem celebris inter mediterraneas Siciliae vrbes, eo loco, quo nunc exſtat ciuitas dicta *San Filippo d' Argirò*. In ea natus eſt celeberrimus inter Siculos ſcriptores *Diodorus Siculus*. Ampliorem vrbis notitiam dederunt *Cluuer.* Sicil. Ant. L. II. c. 6. et *Burmann.* ad Doruill. Sicul. II. p. 385. --- Qui ad ipſam pertinent numi huc vsque detecti, omnes ſunt *aenei*, a principe *Torremuzza* Num. Sicil. Tab. II. p. 10. 11. relati. Tres primi eadem in tabula prodierunt in *Parutae* Sicil. Numiſm. ſuntque inter vulgares. Caput laureatum in vna eorum facie eſt certe Iouis, addita epigraphe ΕΠΙ ΣΩΠΑΤΡΟΥ. Iuuenis vero ſtans in alia a Victoria aduolante coronatus, eſt *Iolaus*, qui apud Agyrinenſes teſte *Diodoro*, diuinos habuit honores et de quo plura ſcripſit *Hauercamp.* in notis

ad

ad Agyrinenſium numos. Canis ſedens ad Iolai pedes, et in 3. ſimul ceruus ſtans pone arborem. Epigraphe eſt ΑΓΥΡΙΝΑΙΩΝ, *Agyrinenſium. Pembrok.* II. Tb. I. n. 4. — In quarto eſt caput aut Herculis aut alicuius ex Agyrinenſium tyrannis; in auerſa parte canis hircum opprimit. Prodiit item ex *Paruta*, nec adeo eſt obuius. — In quinto Herculis caput rictu leonis tectum, cum epigr. ΑΓΥΡΙ.)(Taurus humana cum facie, fluminis ſymbolum. v. *Fluuius.* Sunt deſuper tres ſimul colligatae ſagittae. Nummus eſt eximiae raritatis. — Sextus cum Herculis capite nudo et Hercule ipſo hydram claua percutiente, paſſim c. epigr. ΑΓΥΡΙΝΑΙ. obuius, a *Paruta* et *Spanh.* I. 269. relatus eſt nummulus. Septimus et nonus caput habent iuuenile cornutum, quod eſt alicuius fluminis c. epigr. ΑΓΥΡΙΝΑΙΩΝ.)(Corpus tauri dimidium cum facie humana, ſymbolum et ipſum fluminis c. inſcr. ΑΛΑΡΚΑΙΟΣ, et ΠΑΛΑΓΚΑΙΩΣ, quae ambo, paucis correctis, in vnicam ΠΑΛΑΡΚΑΙΩΣ conuenire poſſunt. Apud *Eckhel.* Catal. Vind. I. p. 33. ponitur. . . . ΑΑΓΚΑΙΟΣ. Hoc forſan nomen erat fluuii illius, quem exhibet nummus. Sunt et hi non adeo obuii. — Octauus cum capite Herculis in rictu leonis et dimidia fluminis imagine epigr. ΑΓΥΡΙΝΑΙΩΝ, c. eſt maximae raritatis. — Decimus non adeo obuius prodiit in Tb. 10. n. 12. p. 385. numorum, quos edidit *Burmann.* ad calcem Siculor. *Dorvillii.* In eo aquila ſt. ſupra quam ramus lauri.)(Area quadripartita ad formam crucis, et nitidiſſimae ſunt litterae ΑΓΥΡΙΝΑΙ. — Vndecimus non vulgaris habet Bacchi caput hedera aut vitis foliis coronatum.)(Mulier ſt. ante duas paruas columnas, cum inſcr. ΑΓΥΡΙΝΑΙΩΝ. — Duodecimum edidit *Eckhel.* Num. Vet. Anecd. Tab. 4. n. 7. p. 46. In eo caput iuuenile nudum cum duobus cornibus, certe alicuius fluuii.)(Equus liber ſt. c. inſcr. ΑΓΥΡΙΝΑΙ. Inter rariores eſt accenſendus. — Addit *Geſn.* Tb. I. n. 15. et *Muſell* Num. Pop. Suppl. Tb. I. n. 3. anepigraphum Æ. hinc caput galeatum.)(Caput barbatum pelle caprina tectum, ſupra quod tridens.

ΑΓΥΡΙΝΑΙ et ΑΓΥΡΙΝΑΙΩΝ conſtanter legitur in vetuſtiſſimis *Agyrinenſium* Siciliae numis apud *Golzium* Tb. 7. n. 7. 8.) *Parutam* Tb. 106.) *Dorvill.* Sicul. Tb. 10.) *Pellerin.* III. Tb. 108.) *Torremuz.* Sicil. Tb. 11.) *Arigoni* Pop. Tb. I. n. 8.

ΑΓΥΡΟΣ, *Agurus*, praetor Smyrnaeor. Μ. ΙΟΥΛ. ΑΓΥΡΟΣ, *Marcus Iulius Agurus.* n. Domitiani cum Domitia.

ΑΓΥC ΑΙCΧΡΙΩΝΟC, vid. *Patrae Achaiae.*

AHALA cognomen gentis Seruiliae. C. Seruilius Ahala eiusque caput nudum in M. Bruti denariis occurrit. *Morell.* Theſ. Fam. in Iunia. ſt. 200. n. I.) *Pembrok.* III. Tb. 6. n. 11. — Ipſe Sp. Maelium, regnum adpetentem, interemit.

AHENOBAR. *Ahenobarbus*, non diphtongo *Aenobarbus*, cognomen Domitiae gentis. Cn. Ahenobarbus, Lucii filius, Caeſare occiſo inter illius caedis conſcios lege Pedia damnatus, et cum inſons declaratus eſſet, claſſi fuit praefectus. Brunduſium cum adpuliſſet, triremes Caeſarianas partim cremauit, et Brunduſinis intra moenia compulſis, agros depraedatus eſt. Hinc Imperatoris titulum a militibus accepit, et in denariis, quorum epigr. CN. DOMIT. AHENOBARBVS IMP. vel CN. DOMITIVS AHENOBAR. IMP. ob rei huius geſtae memoriam, nauis prora ſupra quam tropaeum, et Ahenobarbi huius effigies barbata, Marci Bruti exemplo, conſpicitur. *Morell.* Th. Fam. in Domitia. 157. n. 7.) *Pembrok.* III. Tb. 6. n. 15.) *Golz*, Faſt. p. 198.

198. *Idem* p. 152. epigr. profert CN. DOMIT. AHENOBAR. CN. F. adpoſita ſella curuli cum fulmine. — L. DOMITIVS AHENOBARB. IIIVIR A. A. A. F. F. in area S. C. Æ. *Golz.* l. c. p. 210. n. 5.

AHI. in n. Valetinorum. T. AHI. T. F. L. TRINI. L. F. Q. *Magn.* Br. Tb. 54. n. 1. Tb. 55. n. 5.

AH in monogrammate. n. Veliae Lucaniae. — AA. AH. n. Lacedaemonior. forſan magiſtratus nomen. *Haym.* Tb. Br. I. Tb. 12. n. 4. p. 131.

AHX. inferne in n. Maſſaliae Galliae Narbonenſis.

AI. litterae initiales vocis AIΓEΣTA, quae Siciliae vrbs aeque ac ΣEΓEΣTA, *Segeſta* vocatur. *Burmann.* Sicul. Tb. 11. n. 12. p. 396. ſq.) Muſ. *Vilesbrock*, p. 259.

AI. Αἰγιων, *Aegium* Peloponenſi in remotiſſimi aeui AR. numo ab *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 8. n. 8. vulgato, qui ab hactenus editis eo differt, quod litteras AI. vrbis *Aegii* initiales, quae in aliis intra quadrata auerſae ſignatae ſunt, iuxta teſtudinem collocatas habeat.

AI. Αἰγύπτε, *Aegypti.* ΠT. AI. (AV.) HPA. litteris nexu iunctis. Πτολεμαιτῶν Αἰγύπτε Ἡρακλείδε. cf. *Liebe* Goth. Num. p. 122. AR. Ptolemaei I. regis Aegypti.

AI. AIΛ. AIΛI. Αἴλιος, Αἰλίε, *Aelius, Aelii,* nomen gentis Romanae, vel magiſtratus. AI. AΔPI. etc. *Aelius Hadrianus* v. *Antoninus Pius.* — AI. AΠIΩNOC ACIAP. *Sub Aelio Apione Aſiarcha.* n. Hypaepenor. — AI. ΔHMHTPIANOY, *Sub Aelio Demetriano.* — AI. KAΠITΩΛEINOC, *Aelius Capitolinus* archon Byzantior. — AI. ΠΟΛΛΙ. ACI. *Aelius Pollio Aſiarcha.* n. Pergamen. — AI. CEPOYIΛΛIANOY, *Sub Aelio Servilliano.* n. Philippopol. — AI. ΦHCTOY, *Sub Aelio Feſto.* n. Byzant. — EΠ. AI. vel EΠI AI. vel YΠO AI. etc. *Sub Aelio.* — EΠI CTP. AI. etc. *Sub Praetore Aelio.* — EΠ. C. Π. AI. *al.* EΠ. CT. Π. AI. *al.* EΠ. CTP. ΠO. AI. *al.* EΠI Π. AI. etc. *Sub Praetore Publio Aelio.* — CTP. AI. etc. *Praetore Aelio.* — TI. AI. KAICAP. ANTΩNEINOC, *Titus Aelius Caeſar Antoninus.*

AI penes caduceum in quadrato incuſo. AR. 3. *Eckhel.* Num Vet. Tb. 4. n 17. p. 54. Litteras AI. *Aenum* Thraciae vrbem indicare comprobat numus ſimilis, ſed Æ. apud *Pellerin.* Rec. T. I. p. 193. in quo gentile vrbis nomen integre perſcriptum AINION.

AI. loco AVG. apud *Bandur.* II. p. 684. in AV. Heraclii inſcripto: DN. HERACLIVS PP. AI.

AI loco diphthongi AE. vid. AIMILIVS. — CAISAR. etc.

AI et E ex erronea vocalium permutatione alternant, vti AITPΩCKIΛΛAN pro EΤΡΟΥCΚΙΛΛΑΝ. *Froelich.* 4. Tent. p. 386. — Sic et IOΥΛIA MAMEA C. *Iulia Mamaea Auguſta.* — Similiter KE pro KAIσαρ in n. Sept. Seu. AT. KE. C. C. etc. n. Neapol. ad Iſtrum. et KECAP apud *Muſel.* Suppl. p. 62. — Eadem mutatio in n. Neapolis Samaritidis Palaeſtinae: ΦΛ. NEACΠOΛEΩC CTP. ΠAΛECT. loco ΠAΛAICT.

AI in area n. Lyſimachi Thraciae regis. — inferne poſitae litterae in n. Lariſſae Theſſaliae. — in imo exergo n. Syracuſ.

AI *Vndecimi* anni imperii frequens ſignificatio. Occurrit etiam ET AI. vel L. AI. Λυκάβαντος αι, *Anno Vndecimo.* — In Neapolitarum Samariae numis Titi et Domitiani AI. *Annus Vndecimus* libertatis ſuae, qui ex computo aerae capitis 823. cadit in A. V. C. 834. *Vaill.* Num. Gr. p. 279.

A. I. *Auguſta Iulia.* C. A. I. *Coloniis Auguſta Iulia*, quae eſt *Cadix*.

'Αιας, *Aiax* bello Troiano Locrorum dux fuiſſe ab Homero et Strabone dicitur, qui in aliquibus nmmis ΛΟΚΡΩΝ inſcriptis eſt depictus. *Beger.* Th. Br. I. p. 318.) Lud. *Smids* Scena Troica, Fig. 5. — Idem in Opuntis numis. v. *Opus.* — Alter *Aiax* Telamonis filius in n. Pruſaeorum Bithyniae repraeſentatur galeato capite genuflexus pugione ſe confoſſurus, prope eum thorax et clipeus. *Pembrok.* III. Tb. 96. n. 2.

ΑΙΒΑΤΙΟΣ magiſtratus nomen. n. Apolloniae Illyrici.

ΑΙΧ. pro ΑΡΧ. *Archonides* Alaeſae conditor. ΑΛΑΙΣΑΣ ΑΙΧ. n. Alaeſae Siciliae apud *Arigon.* Num. Pop. et Vrb. Tb. 2. n. 11.

ΑΙΧΜΟΚΛΗΣ, *Acchmocles*, proconſul Epheſiorum. ΑΙΧΜΟΚΛΗ ΑΟΥΙΟΛΑ ΑΝΘΥΠΑΤΩ ΕΦΕ. *Acchmocli Auiolae Proconſuli.* n. Neronis et Poppaeae. *Vaill.* Gr. p. 16.

ΑΙΧΥΛΟΣ nomen magiſtratus Apolloniae Illyrici.

AID. loco AED. *Aediles*, I pro E poſito in n. Obulci ciuitatis in Hiſpania. L. AIMI. L. IVNI. AID. *Lucius Aemilius* et *Lucius Iunius Aediles.*

ΑΙΔΗΨΙΩΝ. vid. Aedepſia.

Α ΙΕ ΑΣΥ. α permutatum cum ι in Tyriorum numo Demetrii II. ἱερᾶς ἀσύλου, *Sacra Aſylus.*

AIG. loco AVG. *Auguſtus* in n. Iuſtiniani: D. N. IVSTINIANVS P. F. AVG. *Beger.* Th. Br. II. 852.) *Muſel.* Imp. Tb. 257. n. 8.

ΑΙΓ. Αἰγύπτου, *Aegypti* prouinciae. ΑΛΕΞ. ΑΙΓ. *Alexandria Aegypti.* n. Auguſti. *Raſche Lex. Num.*

ΑΙΓ. Αἰγαιῶν, *Aegae* Aeolidis. Littera Γ prout arcus formata eſt. Capra dimidia. AR 3. *Eckhel* Num. Vet. Tb. 12. n. 2 p. 201.) *Pellerin.* Rec. T. I. p. 178.

ΑΙΓ. Αἰγέων, *Aegaeenſium* Ciliciae. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΟΠ. ΣΕΥ. ΜΑΚΡΕΙΝΟΣ. Cap. Macrini laur.)(Μ. ΕΥΓ. Π. Θ. ΜΑΚΡΕΙΝΟΥΠ. ΑΙΓ. ΓΞΣ. Μάρκω Εὐγενῶ Πανηγυριστῇ Θεῶν Μακρινούπολις, *Marco Eugene Panegyriſta Deorum Macrinopolis Aegaeenſium Anno* 263. Aeſculapius tutelare numen ſt. cum baculo, a dextris capella, a ſiniſtris Teleſphorus. Æ 2. Macrini. *Vaill* Gr. p. 120. 242. *Aliter* in ſimili Diadumeniano legit *Haym.* Th. Br. II. Tb. 42. n. 5. p. 344.

Ꜵ Αἰγίνης, *Aeginae*, monogramma compoſitum ex litteris ΑΙΓ. Αἴγινα, *Aegina*, inſula ex Cycladibus. Caput arietis. Æ *Haym.* Th. Br. I. Tb. 21. n. 6.

ΑΙΓΑΕ (*ſic*) *Aegae* Macedoniae. Caput caprae ore quid retinentis.)(Caput Apollinis laur. Æ *Wilde* Sel. Num. Tb. 8. n. 47. p. 72.

ΑΙΓΑΕΩΝ, *Aegaeorum* Aeolidis. Mulier d. aperta, ſ. florem trifidum. Æ 3. Veſpaſ. *Vaill* Num. Gr. — ΛΟΥ. ΚΛΑΣΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΑΙΓΑΕΩΝ, *Sub Lucio Claſo Artemidoro.* Aeſculapius ſt. d. baculum, ſ. ramum. Æ 3. Claudii. *Vaill.* l. c. — ΕΠ. ΣΤΡΑ. ΕΥΤΥΧΟΥΣ ΑΙΓΑΕΩΝ, *Sub Praetore Eutyche.* Pallas ſt. d. pateram, ſ. haſtam, pro pedibus clipeus. Æ 1. Alex. Seu. *Vaill* l. c — ΕΠ. ΣΤΡΑ. ΑΥΡ. ΓΛΑΥ ΕΥΤΥΧΟΥΣ ΑΙΓΑΕΩΝ. Bacchus ſt. hedera totum ipſum ambiente, d. cantharum, ſ. thyrſum. Æ max. Alex. Seu. Editus a *Froelich* Apend. II. nouis — ΕΠΙ ΣΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΠΑΥΛΟΥ ΠΙΤΝΑΙΟΣ ΑΙΓΑΕΩΝ, *Sub Praetore Marco Aurelio Paulo, Pitnaeus.* Fluuius decumb. d. capiti imponit, ſ. vrnae innixa c. c. tenet. Æ max. Trai. Decii. *Band.* I. p. 8.) *Vaill.* Gr. et *Harduin.* inuerſo ordine legunt ΑΙ-

ΓΑΙΩΝ ΠΙΤΝΑΙΟϹ. *Alio* in n. L. Veri *Haym*. II. Tb. 36. n. 1. p. 292. poſuit: ΤΙΤΝΑΙΟϹ ΑΙΓΑΕΩΝ.

ΑΙΓΑΙ, vid. *Aegae* vrbs Ciliciae, quae diuerſa ab Imperatoribus nomina adſumſit: ΑΔΡΙΑΝΗ, ſub Hadriano. n. Ant. Pii; ΚΟΜΟΔΙΑΝΗ, ſub Commodo, Hadrianae ſeruato nomine. n. Commodi; ϹΕΤΗΡΙΑΝΗ, ſub Sept. Seuero; ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗ, Sub Antonino Caracalla, Hadrianae accepto rurſus nomine. n. Caracallae; ΜΑΚΡΕΙΝΟΠΟΛΙϹ, in Macrini gratiam. n. Macrini, et Diadumeniani; ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙϹ, in Alex. Seueri honorem, reuocato Hadrianae nomine. n. Alex. Seueri, poſt cuius mortem ſe *Hadrianam* tantum ſub Imperatoribus Gordiani, Valeriani, etc. numis teſtantibus vocauit.

ΑΙΓΑΙΑΙΩ. vel ΑΙΓΑΙΑΙΩΝ, *Aegaeorum* Ciliciae. ΕΠΙ ΕΥΓΕΝΕΟϹ ΑΔΡ. ΑΙΓΑΙΑΙΩ. ΘΟϹ. *Sub Eugenio Hadrianorum Aegaeorum Anno* 279. Triremis. Æ 1. Alex. Seu. *Theup*. 1024. — ΑΔΡΙ. ΑΙΓΑΙΑΙΩΝ ΕΟϹ. (275) in corona; circa numi ambitum ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Π. *Alexandri Ciuitas*. Æ 1. *Muſel*. Pop. Tb. 3. n. 2.) *Theup*. 1024.) *Vaill*. Gr. 134.

ΑΙΓΑΙΕΩΝ ϹΝ. *Aegaeorum* Ciliciae *ao*. 250. Mulier turr. ſt. d. haſtam, ſ. c. c. Æ. 2. Jul. Domnae. *Vaill*. Gr. — ΑΔΡ. ϹΕΤΗΡΙΑΝΩΝ ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΩΝ ΑΙΓΑΙΕΩΝ, *Hadrianorum Seuerianorum Antonianorum Aegaeenſium*. Nauis cum remigantibus et velo, in quo ΑΞϹ. *Ann*. 261. n. Caracallae. *Vaill*. Graec. — ΑΙΓΑΙΕ... Mulier d. ori admouet, ſ. baculum. Æ 3. *Theup*. 1018.

ΑΙΓΑΙΝΕΙΤΩΝ pro ΑΙΓΕΙΝΗΤΩΝ, vt in aliis *Aeginae* inſulae numis legitur. Mulier ſt. d. elata, ſ. c. c.)(ΦΟΥΛΒΙΑ ΠΛΑΥΤΙΛΛΑ, *Fuluia Plautilla*. Huius caput. Æ 3. *Theup*. 991.

ΑΙΓΑΙΟΝ (*retrograde*) *Aegeorum* Aeolidis. Caput, vt videtur, laur. Iouis.)(ΑΙϹ. (ΑΙΓ) Capra dimidia. R. 3. *Eckhel*. Num. Vet. Tb. 12. n. 2. p. 201.

ΑΙΓΑΙΩΝ ΜΑΚΡΙΝΟΠΟ.. ΓΞϹ. *Aegaeorum* Ciliciae *Macrinopolis*. 263. in corona. Æ 2. Macrini. *Theup*. 1004. — ΜΑΚΡΙΝΟΥΠ. ΑΙΓΑΙΩΝ ΔΞϹ. (264.) Aeſculapii baculus cum ſerpente. Æ 2. cum capitibus Macrini et Diadumen. adu. *Theup*. 1003. — ΑΙΓΑΙΩΝ Θ. ΜΑΚΡΕΙΝΟΥΠ. Μ. ΕΥΓ. Π. *Aegaeenſium Maritimae Macrinopolis M. Eugenius Pius*. Capra. Æ. Diadumen. *Haym*. Th. Br. II. Tb. 42. n. 5. p. 342. ſq. *Alium* explicationem litterarum Θ. Π. ſcilicet Θεῶν πανηγυρεῦ, *Deorum Panegyriſtae* in ſimilibus numis dedit *Vaill*. Num. Gr. — ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΑΙΓΑΙΩΝ ΕΟϹ. *Hadrianorum Aegaeenſium An*. 275. circa numi ambitum. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙϹ, *Alexandri Vrbs*, intra coronam in honorem Alexandri Seueri, vt ſuam vrbem antea Macrinopolim adpellarant. Æ 2. Alex. Seu. *Vaill*. Gr. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙϹ ΑΔΡΙΑΝ. ΑΙΓΑΙΩΝ ϚΟϹ. (276.) Aquila alis expanſis inſiſtit ſcipioni, roſtro coronam; capella humi deſidens. Æ. max. Alex. Seu. *Vaill*. l. c. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙϹ. ΑΔ. ΑΙΓΑΙΩΝ ΖΟϹ. (277.) Serpens ſeſe erigens, pone capella. Æ 1. Alex. Seu. *Vaill*. Gr. p. 244. — *al*. Nauis praetoria cum remigantibus. Æ 2. Eiusd. *ibid*. — ΑΙΓΑΙΩΝ ΝΕΩΚ. ΝΑΥ. *Neocorae Nauarchidis*. Caput Meduſae, vt videtur, inter circulum duodecim ſignorum coeleſtium. in area ΕΤ. ΤΤ. *Anno* 303. Æ 1. Valerian. Sen. *Band*. I. 121.) *Vaill*. — ΑΔ. ΑΙΓΑΙΩΝ ΝΕΩΚ. ΝΑΥΑΡΧ. ΕΤ. ΤΑ. *Hadrianorum* etc. *Anno* 301. Fortuna ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ 2. Valer. Sen. *Band*. I. 130. *Vaill*. — *al*. Vrna ludorum cum duobus palmae ramis. Æ 2. *Eiusd*. *ib*. — ΑΙΓΑΙΩΝ ΝΕΩ. ΝΑΥ. ΕΤ. ΤΕ. *An*. 305. Fortuna ſt. cum attributis. Æ 2. Eiusd. Valer. *Band*. I.

I. 131.) *Vaill.* — ΑΙΓΑΙωΝ ΝΕωΚ ΝΑΥΑΡ. in imo Τ. (300) Duo athletae nudi ſtantes, qui ad ludos ſunt referendi. Æ. Gallieni. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 49. n. 6. p. 385.) *Vaill.* Gr. 246. — ΑΙΓΑΙΩΝ ΝΕΩΚ. ΝΑΥΑΡ ЄΤ. ΕΤ. *Anno* 305. Figura nuda Triptolemi in bigis. Æ 1. Saloninae. *Band.* I. 243.) *Vaill.* Gr. 305.

ΑΙΓΕΑΙΩΝ, *Aegaeorum Aeolidis* ΤΙ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Tiberius Caeſar Auguſtus.* Huius cap laur.)(ΕΠΙ ΚΟΤΛΕΩΝΟΣ ΑΙΓΕΑΙΩΝ ΔΗΜ. *ſub Culeone*, in laurea. Æ 2. *Vaill.* Gr. ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ *Domitianus Caeſar.* Caput eius laur.)(ΑΙΓΕΑΙΩΝ ΑΠΟΛΛΩ, *Aegaeorum Apollo* Roma gal. ſedens ſuper arma, d. palladium. Æ 2. *Theup.* 854.

ΑΙΓΕΑΙΩΝ, *Aegaeorum Ciliciae.* Victoria grad. d. coron. ſ. palm. In area ΞΩ.)(Cap. nud. imberbe. Æ. *Pembrock* II. Tb. 2. n. 5. — *al.* Dimidius equus cum freno, pone quem monogramma.)(Caput mulieb. turr. Æ. *Muſel.* Num. Pop. Suppl. Tb. 1. n. 3.) *Theup.* 1266. — ΑΙΓΕΑΙΩΝ ΘΙ. *Anno* 19. Pallas ſt. d. victoriol. ſ. haſt. infra clipeus; in area ΙΑΡ.)(Caput barbat. laur. Æ. *Theup.* 1266. — ΑΙΓΕΑΙΩΝ ΕΤΟΥΣ ΗΟΡ *Anno* 178. Aquila ſupra ſcipionem, infra lepus. Æ 2. Hadriani. *Vaill.* Gr. 241. — ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΑΙΓΕΑΙΩΝ ΗΠΡ. *Hadrianorum Aegaeorum* 188. Mulier ſt. d. c. c. ſ. puerulum. Æ 2. Ant. Pii. *Vaill.* Gr. — *Ead. ep.* ſed *ann.* ΔϘΡ. 194. Caput mul. vel. turrit. Æ 2 M. Aurelii. *Cim. Vind.* I. p. CXIII. — ΚΟΜΟΔΙΑΝωΝ ΑΔΡΙΑΝωΝ ΑΙΓΕΑΙωΝ ΣΚC. *Commodianorum Hadrianorum Aegaeorum* 227. Aeſculapius ſt. a ſiniſtris Teleſphorus. Æ. max. Commodi. *Vaill* Gr. — *Ead. ep.* ſed ΕΤΟΥ. ΔΑC. *Anno* 234. Capita Serapidis et Iſidis aduerſa. Æ. max. Commodi. *Muſ. Alban.* Tb. 45. n. 1. p. 91.) *Spanh.* I. 689.) *Theup.* 911.) *Vaill.* Gr. — *al.* ΕΤΟΥC ΕΜC. *Anno* 245. Caput Iouis barb. Æ 1. Sept. Seu. *Vaill.* Gr. — *al.* Aeſculapius ſt. cum pallio, d. baculum cum ſerp. Æ. max. Sept. Seu. *ib.* — Μ. ΕΥΓ. Π. Θ. ΜΑΚΡΕΙΝΟΥΠ. ΑΙΓΕΑΙΩΝ ΓΞC. *Marco Eugene Panegyriſta Deorum Macrin. pol. Aegaeenſium Anno* 263. Capita aduerſa Serapidis cum cippio et Iſidis loto inſigne. Æ 1. Macrini. *Cim. Vind.* I. p. CII. Marcus Eugenes tunc Deorum Panegyriſta plurimos Macrino eiusque filio Diadumeniano percuſſit numos. — *al.* ſed ΔΞC. 264. qui eſt V. C. 971. Æ. 2. Macrini. *Vaill.* Gr. 142. — *al* cum capite deae Pacis. Æ Macrini. *ib.* — *al.* cum baculo Aeſculapii. Eiusd. *ib* — CΕΥ. ΑΔ. ΑΙΓΕΑΙΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟ. *Seuerianorum Hadrianorum Aegaeenſium Alexandri Vrbis*; in area ΖΟC. *Ann.* 277. Caput Palladis gal. cuius cultus in vrbe celebris. Æ 1. Alex. Seu. *Vaill.* Gr. — Μ. ΑΥΡ. ΕΥΓΕΝΙΟΥC ΝΕΩΚΟΡΟΥ ΑΙΓΕΑΙΩΝ ΗΟC. *Marco Eugene Neocoro* (ſc. Imperatoris) *Aegaeenſium Ann.* 278. Ipſi ſub Alex. Seuero primam acceperunt *Neocoriam.* Vrna, ex qua exſilit ſerpens inter duas taedas. Æ 2. Alex. Seu. *Vaill.* Gr. 245. — . . . Μ. ΚΛΩΔ. ΠΟΥΠΙΗΝΟC CΕΒ. . . *Pupieni* cap. laur.)(. . . ΑΙΓΕΑΙΩΝ . . . in area ΘΠΔ. 284. Aeſculap. ſt. d. bacul. cum Serp. Æ 1. Pupieni. *Theup.* 1040. — ΑΔΡ. ΑΙΓΕΑΙΩΝ ΝΕΩΚ. ΝΑΥΑΡΧΙΔΟC, *Hadrianorum Aegaeenſium Neocorae Claſſicae*; in area ΗΠC. 288. Nauis cum remis Æ 2. Gordiani Pii, a quo *Nauarchidis* dignitatem accepit. *Band.* I. 97. not. 1.) *Vaill.* Gr. — ΑΙΓΕΑΙΩΝ ΝΕΩΚ. ΝΑΥΑΡ. in ima parte ΘϘC. 299. Minerua gal. ſt. inter duas capras, vrbis inſignia, d. ſpiculum vibratura. ſ. clipeum tenet. Æ 1. Aemiliani. *Band.* I. 97.) *Vaill* Gr. 174. — *al.* ſed ΝΕΩΚΟΡΟΥ ΝΑΥΑΡΧ. ΘϘC. Aeſculapius in templo 4. col. Æ 1. Eiusd. *ib*) *Vaill.* Gr. 245. — *al.* at in area ΕΤ. Τ. *Anno* 300, qui eſt Chriſti 253. quo Valerianus ad Imperium peruenit. Mulier velata ſedens d. pateram, ſ. ſceptrum, pro pedibus vrna. Æ 1. Valer Sen. *Band.*

Band. I. 121.) *Theup.* 1079.) Vaill. Gr. 245. — *al* Fortuna ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ 2. Eiusd. *Theup.* 1080. — *al.* eodem cum typo, ſed ET. TA. *Anno* 301. Æ 2. Eiusd. *Vaill.* Gr. — *al.* Vrna ludorum cum duobus palmae ramis. Æ 2. Eiusd. Valer. *Vaill.* Gr. 245. — *al.* NEΩK. NAT. ET. TT. *Anno* 303. Caput Meduſae, vt videtur inter circulum 12. ſignorum coeleſt. Æ 1. Valer. Sen. *Guſſeme* Diccionario I. p. 33.) *Vaill.* l. c. vid AIΓЄωN — *al.* ET TE. *An* 305. Fortunae ſt. typus. Æ 2. Eiusd. *Guſſeme* l. c.) *Vaill.* Gr. 246. — *al* NEΩ. NATAPX. ET. ZT. *An.* 307. Bacchus in curru duarum pantherarum, d. cantharum, ſ. thyrſum. Æ 1. Valer. Sen. *Band.* I. 121.) *Vaill.* l. c.) *Guſſeme* l. c.

AIΓEIATΩN, *Aegaeatarum* Aetoliae. Aeſculapius ſt. cum baculo, cui ſerpens inuol. Æ 2. Plautillae. *Vaill.* Num. Gr.

AIΓEINHTΩN, *Aeginetarum* inſulae Cycladum. vid. AEGINA. — Vir nudus vtraque manu arietem ſuper humero portans, Æ 3. Plautillae. *Theup.* 990.

- - Mulier ſedens, d. extenſa, ſ. haſtam. Æ 2. Plautillae. *ib.*

- - Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam. Æ 2. Plautillae. *Theup.* 991.

- - Iupiter nudus ſt. d. erecta flumen vibraturus, ſ. aquilam. Æ 2. Elagab. *Vaill.* Num. Gr.) *Guſſeme*. I. 34. legit AIΓENHTΩN.

- - Gladiator. n. Elagab. *Holſten.* Not. p. 14.

AIΓEIΩN *Aegaeorum* Ciliciae. M. E. Π. Θ. AIΓEIΩN OC. *Marco Eugene Panegyriſta Deorum* Anno 270. Nemeſis ſtans, ad pedes rota. n. Iul. Mamaeae. *Guſſeme* Diccion. I 33.

AIΓENHTΩN, *Aeginetarum.* v. AIΓEINHTΩN.

AIΓEΩN, *Aegaearum* Aeolidis. Pallas ſtans, d. noctuam, ſ haſtam.)(Capita Claudii et Agrippinae, vxoris ſecundae. Æ 3. *Vaill.* Num. Gr.) *Guſſeme* I. 34

AIΓЄωN NЄ. NA. *Aegaeenſium* Ciliciae *Neocorae Claſſicae.* Caput Meduſae inter duodecim ſigna zodiaci. Æ Valeriani Sen. *Haym* II. Tb 48 n 6. p. 378 In ſimili *Spanh.* I. 690 caput Mercurii ſine petaſo. Zodiacus ad Romani imperii amplitudinem refertur, ſimul tamen adparet voluiſſe monetarios, vt aduertatur, quam relationem aries vnum de duodecim ſignis, cum ſuae vrbis, nomine ab ἀιξ. ἀιγὸς, quod capram ſignificat deriuato, habeat, quia interrupta inſcriptione AIΓЄωN, vbi arietis aſteriſmum contigerat, ipſum litterarum ſpatium huic ſigno attribuerunt.

AIΓЄΩN Θ. MAKPINOΠ. M. ЄΥΓ. Π. ΔΞC. *Aegaeenſium Ciliciae Maritimae Macrinopolis. M. Eugenius* (*Eugenes* legendum eſſe docet numus Alex. Seu apud *Vaill* p. 134.) *Pius An.* 264)(Capita aduerſa Macrini rad. et Diadum nudum. Æ. *Haym.* Th. Br. II Tb 42 n 3. p. 341. — In aliis Diadumeniani cum capite eius nudo apud *Eckhel* Cat. I. p. 184. et *Vaill.* Num. Gr. eſt epigraphe; M. ETΓ. Π Θ. MAKPEINOΠ. AIΓEΩN ΔΞC. *An* 264. Capita Serapidis cum modio et Iſidis cum loto. *Guſſeme* Diccionar. I. 32. — *al.* Caper ſt. *Vaill*) *Guſſeme.* — *al.* ante quem ramus humo excreſcens, infra eum Θ Æ 1. — *al.* Caper humi deſidens. Æ 2. *Vaill Guſſeme* l. c. — *al* Caput Herculis imberbis pelle leonina amictum. Æ 1. *Vaill*) *Guſſeme* l. c. *al* Hercules nudus ſacra facit ſuper arulam, d. clauam inuerſam et ſpolia, in area petrae Ambroſiae, vt in numis Tyriorum, ob Herculis cultum ex hac vrbe Aegas adportatum. Æ 2. Macrini. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* Diccion. p. 32. — MAKPINOTΠOΛEOC AIΓEΩN ΔΞC. *Macri-*

crinopolis Aegaeorum Anno 264. Imperator eques d. haſtam. Æ 1. Macrini *Theup.* 1003. — Μ Ε. Π Θ. ΑΙΓΕΩΝ. in area oc. ſub *Marco Eugene Panegyriſta Deorum Aegaeenſium Anno* 270. Nemeſis ſtolata ſt. dextram verſus os admouet, ſ. flagrum, ad pedes rota. Æ 3. Iul. Mamaeae. *Vaill.* Num. Gr. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙC ΑΙΓΕΩΝ ΑΔΡΙ ΣΟC. *Anno* 275. Pes calceamenti genere ornatus cum ſerpente, Aeſculapii in vrbe culti ſymbolo. v. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙC.

ΑΙΓΙ. *Aegienſium* Achaiae, vel in Peloponneſo. Quadratum incuſum, diuiſum in quatuor partes inaequales, atque pars earum maxima per diagonalem biſecta.)(Teſtudo, alte exſtans, nota Peloponneſi teſſera. AR. 2. *Beger* Th. Brand. I. 447.) *Eckhel* Num. Vet. Tb. 8. n. 4.) *Ei* Cat. Vind. I. p. 114.) *Froel.* Not. El. Tb. I. n. 2. p. 21.) *Neumann* Pop. et Reg. Num. p. 229.) Muſ. *Pembrock* II. Tb. 2. n. 9.) *Gueſſeme* I. 35. — *al.* ſine epigraphe, alta caelatura. . 2. *Beger.* l. c.) *Ekhel* Cat. I. 114.) *Geſner.* Tb. 5. n. 26.) *Muſel.* Pop. Suppl. Tb. I. n. 1. — *al.* Incuſum quadratum, aliter diuiſum in quatuor partes aequales, et vna quarta per diagonalem biſecta. Numiſma argenteum limbo potius anguloſo, quam rotundo. *Coll Acad. Vindob.*) *Froel.* l. c. n. 3. — *al.* Teſtudo cum octo globulis a tergo.)(Quadratum incuſum, per duas lineas ad angulum rectum, ac per alias duas diagonales in octo partes aequales diviſum. AR. . Exſtat apud *de Wilde* Sel. Num. Tb. 9. n. 51.) *Froelich* Not. El. Tb. I. n. 4. p. 21. De *Teſtudine* et de *quinque partita* Peloponneſo cf. quae *de Wilde* p. 79. et *Beger* Th. Br. I. p. 447. ex *Thucydide, Pauſania, Liuio* etc. protulerunt.

ΑΙΓΙ Ἀιγινητῶν, *Aeginetarum*, inſulani ad Peloponneſum. *Froelich.* Not. Compend. p. 139.

ΑΙΓΙΑΛΕΑΣ, *Aegialiae*. Mulier nuda prorae nauis inſidens, d. frumenti ſpicas continet, quod indicare *Nonnio* Comment. ad *Golz.* p. 216. videtur, inſulam Aegialiam, inter Cretam et Peloponneſum, teſte *Stephano*, ſitam abundare annona, et maritimis copiis eſſe inſtructam.)(Caput Serapidis cum calatho. Æ 3. *Golz.* Inſul. Tb. 3. n. 3.

ΑΙΓΙΑΛΕΩΝ. vid. ΕΓΙΑΛΕΩΝ.

ΑΙΓΙΕ, idem ac ΑΙΓΙΕΩΝ, *Aegienſium* Achaiae, etiam cum monogrammate Χ. *Froelich*) *Zaccaria.*

ΑΙΓΙΕΑΙΩΝ, *Aegaeorum.* CΕΥ. ΑΔΡΙ. ΑΙΓΙΕΑΙΩΝ ΖΟC. *Seuerianorum Hadrianorum Aegaeorum Anno* 277. Aeſculapius ſt. d. bacul. cum ſerpens. Æ 2. *Theup.* 1024.

ΑΙΓΙΕΩΝ, Aegienſium, Dianae caput.)(ΘΕΟΣ... Mulier ſt. *Gueſſeme* I. 34.

ΑΙΓΙΕΙΩΝ loco ΑΙΓΙΕΩΝ. Caput muliebre caprina pelle tectum)(ΑΡΙCΤΟΔΑΜΟC, *Ariſtodamus.* Monogramma intra lauream. *Gueſſeme* Diccionar. I. 35.) *Harduin.* p. 10.) *Muſel.* Num. Pop. Tb. I. n. 5.

ΑΙΡΙΕΩΝ. Caput Iouis barb. laur.)(ΑΧ. *Achaeorum*, in monogrammate. ΑΡΙCΤΟΔΑΜΟC, *Ariſtodamus*, magiſtratus nomen, omnia intra lauream. AR. 3. *Eckhel* Num. Vet. Tb. 8. n. 7. p. 117.) *Ei.* Cat. I. p. 114.) Similem protulit *Bayer.* Comment. Acad. Petrop. T. V. p. 361. ſed vitiatum. Eius etiam meminit *Harduinus* Num. Vrb. Ill. p. 10. et ex eo *Muſel.* Num. Pop. Tb. I. n. 5. p. 18. ſed vt videtur, litterarum formam immutauit. Quem *Pellerin.* Rec. T. I. p. 111. vulgauit, vnius litterae forma differt.

ΑΙΓΙΕΩΝ. Mulier ſt. d. facem ardentem, ſ. ſublata, a capite ad pedes vsque tenui panno tecta.)(ΑΡΙCΤΟΦΑΝΟΥC. Caput Iunonis reginae

ginae velatum, d. humero ſceptrum. Æ. Golz Graecia Tb. 9. n. 7. et *Nonn.* Comment. p. 41 ſeq.

- - Fluuius decumbens, d. vrnam, ex qua aqua maiore arcu profluit, ſ. arundinem,)(ΗΜΙΟΒΕΛΙΝ. *Semibolum.* Caput barb. laur. Æ 3. *Eckhel* Num. Vet. Tb. 8. n. 9. p. 118.) E Cat. I. p. 114.) *Khell* Adpendicula altera Tb. I. n. 3. p. 14.

ΑΙΓΙΕΩΝ. Caput laureatum barba magis promiſſa.)(ΗΜΙΟΒΕΛΙΝ. Puella velo ſupra caput volitante manibus porrectis auem reſpicientem perſequens. Æ 3. *Eckhel* Num. Vet. Tb. 8. n. 10. p. 118.) *Khell. Adpendic.* II. p. 14. ſq.

ΑΙΓΙΕΩΝ Caput bacchantis imberbis hedera cinctum.)(ΘΕΟΞΙΟΣ ΚΛΗΤΑΙΟΣ *Theoxius Cletaeus.* Aquila ſt. Æ. *Khell.* Apend. II. Tb. I. n. 2. p. 11 ſq.

- - *Aegaeorum* in Cilicia. Mulier ſt. d. facem, ſ. aliam facem haſtis oblongis. Æ 2. Anton. Pii. *Theup.* 889.

- - Iupiter nudus ſt. d. fulmen vibraturus, ſ. extenſa aquilam Æ 2. M. Aurel. *Theup.* 902. — ſimilis, ſed addito ΕΤ. ΑΙΓ. *Anno* 211. apud *Vaill* Num. Gr. p. 241. *Guſſeme* Diccionar. I. 31.

ΑΙΓΙΕΩΝ. Mulier turrita ſt. d. elata baculum, ſ. demiſſa alium baculum. Æ 2. Getae. *Theup.* 995.

ΑΙΓΙΝΑ, *Aegina* inſula, infra Athenas, in cuius numis hac inſcriptione ſignatis hinc nauis,) Monogramma • et caput arietis ſymbolice ponuntur pro commercio maritimo et lanae in hac inſula prouentu. *Haym* Th. Brit. I. Tb. 21. n. 6. p. 224.) *Wachter* Archaeol. Num. p. 38. vid. AEGINA. — In aliis vua vaſi imminet, quae non ſpectat ad vſum vaſis, nec ad cultum Bacchi, ſed potius abundantiam vini indicans, attributum eſt, huius inſulae, cuius nomen erat vetus Οἰνώνη, vel Οἰνοπία, ſi, vt par eſt, ab οἶνος, *Vinum* deducatur, etiamſi *Ephorus* ſterilitatem huic inſulae adſingat. Non enim fuit ſterilis, ſed triticum protulit, teſte *Strabone.* Quod ſi, non obſtante quod ſaxo perpetuo tanquam vallo cincta eſſet, intus tamen triticum protulit, cur non etiam vinum? Praeſertim cum ager ſaxoſus, vt *Begerus* obſeruat, copiam et praeſtantiam vini non minuere, ſed augere ſoleat vinitorum iudicio.

ΑΙΓΙΟΝ. *Aegienſem.* Caput muliebre turritum.)(ΗΜΙΟΒΕΛΙΝ. *Semiobolum.* Caput barbatum pileo aliquo tectum. Æ. *Khell.* Adpend. II. Tb. I. n. 3. p. 11. ſqq. 14. ſqq.

ΑΙΓΗΠΤΟΥ (*ſic*) *Aegypti* ΚΑΛΛΙΤΥΧΗ ΑΙΓΗΠΤΟΥ, *Bona Fortuna Aegypti.* Fortuna ſt. d. temonem, ſ. c. c. et oliuae ramum.)(ΣΩΤΗΡΑ, *Salus.* Caput muliebre diadematum, pone quod ΒΔ et vas. Æ. 1. *Theupol.* 1209. litteras ΒΔ transuertit *Guſſeme* Diccionar. I. 36. *Senatus populus*, inſcriptionem vero legit: ΚΑΛΛΗΤΥΧΗ ΑΙΓΗΠΤΟΥ.

ΑΙΓΙΠΤΟΙ loco Αἰγύπτῳ, Aegypti binis locis Ι. pro Υ. poſito, in n. M. Antonii et Cleopatrae, cuius epigr. ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΑΙΓΙΠΤΟΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ, *Cleopatra Aegypti Regina. Froelich.* 4. Tent. p. 153.

ΑΙΓΟΣΠΟ. vel Αἰγοσπόταμοι vel ΑΙΓΟΣΠΟΤΑΜΙΤΩΝ. Iuxta *Stephanum:* ΑΙΓΟΣ ΠΟΤΑΜΟΙ. *Caprae Flumina*, vrbs in Helleſponto. vid. AEGOSPOTAMOS. — Caput muliebre laureatum, pileo forma caniſtri tectum.)(ΑΙΓΟΣΠΟ. Capra ſtans. Æ. *Haym.* Th. Br. Tb. 10. n. 3.) *Muſ. Pembroh.* II. Tb. 2. n. 10.) *Guſſeme.* I. 35. — Deam, cuius caput miro ornatu antica praefert, Iunonem habet *Haymius* l. c. p. 103. aut Hellen Athamantis regis filiam, quae Helleſponto, vbi Aegoſpotami, nomen dedit. *Plin.* L. IV. c. 11.

ΑΙΓΙΠ.

ΑΙΓΥΠ. Αἰγύπτου, *Aegypti*.

ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ, *Aegypti Regina*. v. ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ.

ΑΙΠC. XIR. vid. *Barbari Numi.*

ΑΙΠΛ. in imo ℞. Eudoxiae, vxoris Arcadii. *Theup.* p. 359.

ΑΙΚΕΦΑΙΜΟΝΙ .... ΟΝ. ΦΙΛΑΡΤΕΜΙΑ. Æ 2. Getae. Suſpicatus eſt *Froelich*. 4. Tent. p. 290. ita legendum eſſe: Γαζαίων Καὶ Ἐφεσίων ΑΙΜΟΝΙΚΟΝ ΦΙΛΑΡΤΕΜΙΔα Τιμώντων, *Concordia Gazenſium* Et *Epheſiorum*, *Haemonicum Dianae Amicum*, vel *Clientem Honorantium*. vid. ΑΙΜΟΝΙΚΟΝ.

ΑΙΛ. in Graeco *Aeliae* Capitolinae numiſmate. *Pellerin.*) *Zaccaria.*

ΑΙΛ. Αἴλιος, Αἰλία, *Aelius*, *ii* nomen.

- -. Α. ΑΔ. ΑΔΡ. vel ΑΔΡΙΑΝΟC ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC vel ΑΝΤΩΝΙΝΟC, *Antoninus Pius.*

- - ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC CΕΒ. ΕΤ *Idem.*

- - ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Praetor. Smyrn. n. Iul. Domnae.

- - ΑΝΤ. ΤΑΤΙΑΝΟC. Praetor Hypaepenor. n. Gord. Pii.

- - ΑΝΤΙΦΑΝΗC. Praetor Perperenor. n. Sept. Seueri.

- - ΑΠΙΩΝ. Praetor Hypaepenor. n. Sept. Seu.

- - ΑΠΟΛΛΩΝΙΟC. Praetor Smyrnaeor. n. Caracallae.

- - ΑΡΙΖΗΛΟC. Praetor Smyrn. n. Commodi.

- - ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟC. Praetor Cyzicenor. n. Gord. Pii.

ΑΙΛ. ΑΤΤΑΛΙΑΝΟC. Archon Saitten. n. Gordiani.

- - ΑΤΤΑΛΟC. Praetor Erythraeor. n. Alex. Seueri, Iul. Mamaeae.

- - ΑΥΡΗ. ΚΟΜΟΔΟC. v. *Commodus.*

- - ΑΥΡΗ. *Aelius Aurelius.*

- - ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟC. Archon Cotienſ. n. Gord.

- - ΕΡΜΕΙΑΣ. Prytanis Cumaeorum.

- - ΗΡΑΚΛΕΙΔΗC. Praetor Lacedaemonior. n. Commodi.

- - ΚΑΙCΑΡ. n. Temnitarum. vid *Lucius Aurelius Caeſar.*

- - ΚΑΠΕΤΩΛΕΙΝΟC Byzantiorum n. Getae.

- - ΚΟΜΟΔΟC. v. *Commodus.*

- - ΚΟΡΝΙΛΙΑΝΟC. Praetor Magnet. Sipyl. n. Valeriani.

- - ΚΟΥΙΝΤΟC. Praetor Smyrn. n. Valer. Sen.

- - ΝΕΙΚΗΦΟΡΟC. Praetor Smyrn. n. eiusd.

- - ΠΑΙΑΝΙΟC. Scriba Nyſaeorum.

- - ΠΡΟΚΛΟC ΓΡ. Scriba Nyſaeor. n. Valeriani, Gallieni.

- - ΠΡΟΚΛΟC CΟΦΙCΤΗC. Sophiſta Smyrnaeor.

- - ΕΠΙ. *al.* CΕΠΤΙΜΙΟC ΑΒΓΑΡΟC, *Abgarus* Edeſſenorum rex cum L. Veri et Sept. Seueri nominibus in peculiaris clientelae teſtimonium v. ΑΒΓΑΡΟΣ.

- - ΦΗCΤΟΥ, *Aelio Feſto.*

- - ΖΩΙΛ, *Aelio Zoilo* Abydenorum Archonte. — ΑΡΧ. ΑΙΛ. *Archonte Aelio.* etc. — ΕΠ. ΑΙΛ. *al.* ΕΠΙ ΑΙΛ. *Sub Aelio* etc. Sic et ΕΠΙ ΑΡΧ. ΑΙΛ. *Sub Archonte Aelio.* — ΕΠΙ ΓΡ. ΑΙΛ. *Sub Scriba Aelio.* — ΕΠ CΤΡ. ΑΙΛ. *Sub Praetore Aelio* etc. — Similiter ΕΠΙ Π. vel ΠΟ. ΑΙΛ. *Sub Publico Aelio.* etc. — ΕΠ ΤΙΤ. ΑΙΛ. *Sub Tito Aelio.* etc. — ΗΓΕΜ. ΑΙΛ. *Praeſido Aelio* etc. — CΤ. vel CΤΡ. ΑΙΛ. *Praetore Aelio.* etc.

ΑΙΛΙ. Αἴλιος, *Aelius*. ΑΙΛΙ. ΑΔΡΙ. *al*. ΑΔΡΙΑΝΟΣ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ, *Aelius Hadrianus Antoninus*, Pius cognominatus. — ΕΠΙ ΑΙΛΙ. *Sub Aelio* etc.

ΑΙΛΙΑΝΟΣ, *Aelianus* nomen. ΕΠΙ. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΛΙΑΝΟΥ, *Sub Scriba Iuliano Aeliano* Trallianorum. n. Maximi.

ΑΙΛΙΔΟΣ, *Aelidis* nomen. ΕΠΙ. ΑΡΧ. Γ. ΣΑΛΛ. ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ ΚΑΙ ΑΙΛΙΔΟΣ, *Sub Archontibus Caio Sallio Ariſtaeneto Et Aelide*. n. Byzantior.

ΑΙΛΙΟ ΧΙΡ. in barbaris tetradrachmis, de quibus *Neumann*. Pop. et Vrb. Num. p. 143. 145. qui cuiusmodi plures vidit, quos etiam *Arigonius* habuit inter incertos T. 9. n. 13.

ΑΙΛΙΟΣ, *Aelius*. ΑΙΛΙΟΣ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ, *Aelius Antoninus*, vulgo Pius. — Λ ΑΙΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, *Lucius Aelius Caeſar*. Caput L. Aelii nudum.)(ΔΗΜ ΕΞΟΥΣ. ΥΠΑΤ. Β. Mulier ſt. ad aram, d. pateram, S. c. c. ΑΚ. *Idem* in Graeco nummo dictus Λ. ΑΙΛΙΟΣ Ν. ΚΑΙΣΑΡ. *Nerva* enim idem *Aelii* nomen numquam tulit, quod vnus *Harduin*. Sel. Oper. p. 764. adfirmare contendit. — ΛΕΥΚΙΟΣ ΑΙΛΙΟΣ, vel ΛΕΥΚΙΟΣ ΑΙΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, *Lucius Aelius Caeſar* in numis Epheſiorum Hadriani et L. Aelii. — Π. ΑΙΛΙΟΣ ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ, *Publius Aelius Calliſtus*, praetor Colophon. n. Valeriani. — ΠΟ. ΑΙΛΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, *Publius Aelius Dionyſius*, ſcriba Laodicenſium. n. Anton. Pii. — Τ. ΑΙΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ, *Antoninus* Pius.

ΑΙΛΙΟΥ, *Aelii* nomen ΕΠ. ΑΙΛΙΟΥ. *Sub Aelio* etc. — ΕΠΙ ΤΙΤ. ΑΙΛΙΟΥ, *Sub Tito Aelio*. etc. — ΗΓΕ. Τ. ΑΙΛΙΟΥ, *Praeſide Tito Aelio* etc.

ΑΙΛΧΑΩΗ ΑΙΠΜΥΛΟ ex inuerſo ſcribendi ordine, pro ΗΡΑΚΛΙΑ ΟΛΙΜΠΙΑ in Aquiliae Seuerae numo Tyrio, quem in Adpendicula protulit *Froelich*. p. 13.

ΑΙΛΠΙΑΝΟ, *Aelpiani* nomen praetoris Erythraeorum. ΕΠ. ΣΤ . . . . ΑΙΛΠΙΑΝΟ ΑΔΙΟΓΕΝΥ Τ. Β. *Sub Praetore Aelpiano Adiogeno*. *Theup*. 1267.

AIM. AIMI. AIMIL. AIMILI. AIMILIVS loco *Aemilius*, nomen Aemiliae gentis, I pro E. poſito. *Morell*. Numi Conſulares incertae fidei, Tb. 1. 2. 3. Similiter in numis Graecis.

ΑΙΜ. Αἰμίλιος, Aemilii gentile nomen. ΕΠΙ ΑΙΜ. vel ΕΠ. ΑΙΜΙ. *Sub Aemilio* etc.

AIMIL. *Aemilius*. L. AIMIL. *Lucius Aemilius* etc. — M. AIMIL. *Marcus Aemilius* cum eodem parentis et aui praenomine *Marci*.

ΑΙΜΙΛ. Αἰμίλιος, Aemilius. vid. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ.

AIMIL. *Aemilio*. M. AIMIL. T. FVFIO IIVIR. *Marco Aemilio T. Fufio Duumuiris*. *Vaill*. Col. I. p. 10. 38.) Vaill. Fam. Tb. 8. n. 56. — M. AIMIL. M. IVN. AVX. *Marco Aemilio* et *Marco Iunio Duumuiris*, forte: *Agris Veteranis Decimae* legionis diuidendis, prouti illarum litterarum interpretatio apud *Morell*. Theſ. Fam. p. 14. Sed litterae AVX difficili ſunt explicatu.

AIMILI. *Aemilius*. L. AIMILI. — M. AIMILI. v. AIMIL.

AIMILIA REF. S. C. *Aemilia*. (Baſilica) *Refecta* ex *Senatus Conſulto*, infra M. LEPIDVS. Baſilica cum duplici columnarum ſubſtructione, inſertisque inter eas clipeis, quam baſilicam Paulus ex gente Aemilia erexit; in anteriore autem denarii area laur. et velat. vel Libertatis vel Pietatis caput. *Vaill*. Fam.

Fam. Aemilia) Morell. Th. Fam. p. 640. 643.) *Spanh.* II. p. 186.

ΑΙΜΙΛΙΑΝΟC, *Aemilianus* Imp. ΑΤΤ. ΑΙΜΙΛΙΟC ΑΙΜΙΛΙΑΝΟC CΕΒ. *Band.* I. 97.) *Vaill.* Num. Gr. Imp. p. 174. — Α. Κ. Μ. ΑΙΜΙΛ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟC ΕΥC. ΕΥΤ. CΕΒ. *Band.* I. Add. ad p. 98.

- - *Aemilianus* Aegypti tyrannus Α. Κ. ΤΙΒ. ΚΕCΤ. ΑΛΕΞΑΝΔ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟC CΕΒ.

AMILIO LABEONE IIV. *Duumviro* Corinthi. *Morell.* Fam. p. 11.

ΑΙΜΙΛΙΟC, *Aemilius*. v. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟC. —

- - CΕΥΗΡΟC, *Aemilius Seuerus*, archon Byzantiorum. n. M. Aurelii, L. Veri, Alex. Seueri.

AIMILIVS loco *Aemilius*, diphthongo AE in AI permutata, ex Graeca ſcribendi ratione, qua Romani aliquando vſi ſunt. M. AIMILIVS M. F. M. N. — Q. AIMILIVS. v. Aemilia g. apud *Morellium*, *Vaillantium*, atque alios.

ΑΙΜΟΝΙΚΟΝ ΦΙΛΑΑΡΔΕΜΙΔΑ, *Haemonicum*, *Amicum Dianae*, quem honorant Epheſii et Gazenſes, vel Martem ipſum ex coniectura *Froelichii* 4. Tent. p. 289. 290. Mars enim gradiens ſ. ſcutum et haſtam geſtans, d. extenſa, in numi aerei ſimulacro ibidem adducto repraeſentatur. Mars ab Homero αἱμοχάρης, *ſanguine gaudens* compellatur, qui aequo iure αἱμόνικος pro αἱματόνικος, *ſanguineus victor* ſeu *ſanguine vincens* dici poteſt. Ea etiam eſt Dianae cum Marte congruentia, quod vterque armis gaudeat. Incertum tamen eſt, an non Ἁιμόνικος *magiſtratus* nomen ſit, *Dianae deuoti*, ad quod nomen ſymbolo Martis adluſio quaedam facta videri poteſt.

ΑΙΝ. ΑΙΝΙ. ΑΙΝΙΟ. ΑΙΝΙΟΝ. *Aeniorum* Thraciae. v. *Aenos*. — ΑΙΝ. Caper ſtans vorat ramuſculum.)(Caput Mercurii. AR. Muſ. *Pembrock.* II. Tb. 37. n. 4.) *Guſſeme* Diccionar. I. p. 51. caput ad Aenaeam refert.

ΑΙΝΑΣ. Magiſtratus nomen Apolloniae Illyrici. Eckhel. Num. Vet. Tb. 6. n. 20. p. 91. 92.) *Ei.* Cat. I. p. 97.) *Muſel.* Num. Pop. Tb. 25. n. 4.

ΑΙΝΕΙΑΣ ΚΩΙΩΝ. *Aeneas Coorum* archon. n. Auguſti.

ΑΙΝΗΤ. abruptum magiſtratus nomen Rhodiorum.

ΑΙΝΙ. decurtatum vocabulum, ſub quo in n. Siphniorum magiſtratus nomen latet.

ΑΙΝΙ. *Aeniorum* Thraciae. Equus deſuper ſtella)(Gryphus infra ramus aliquis. AR.

ΑΙΝΙΑΝΩΝ. *Aenianorum* Theſſaliae. Vir palliolo tectus gradiens et reſpiciens, ſ. clipeum obiicit, d. haſtam intorquet, in area A. et aſtrum.)(AM..... Caput Iouis laur. et barbatum. AR. 3. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 2. n. 6.) *Ekhel.* Cat. Vind. I. p. 96.) *Guſſeme* Diccionar. I. 51.

ΑΙΝΙΝΗΣΙΩΝ apud *Muſellum*. Sed *Corſini* legit ΑΜΝΗΣΙΩΝ, *Amneſus*, vel *Amniſus* Cretae vrbs. *Froelich.* Not. Elem. p. 71.

ΑΙΝΙΟ.... Torcular ad vinum exprimendum, hinc ſpica, inde epigraphe.)(Caput Aeneae obuerſum cum galea peregrina. AR. *Aeniorum*. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 8. n. 8. p. 87.) Similis cum epigr. ΑΙΝΙΟΙ in Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 3. n. 5.) Eidem numo *Froelich.* Not. Elem. p. 233. tribuit epigraphen ΑΙΝΙΟΝ integre perſcriptam. Caput vero ab *Haymio* caelatum Mercurio potius tribuendum iudicat anonymus Pariſinus in libro *Recueil* etc.

p. 205.) *Guſſeme* I. 51. legit ΑΙ-ΝΙΟΥ.

ΑΙΝΙΟΝ. *Aeniorum.* Capra.)(Caput Mercurii galeatum aduerſum. Æ. 3. *Eckhel.* Cat. Vind. I. p. 64.

- - *al.* ſed ad pedes capri ſerpens. Æ. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 37. n. 2.) *Guſſeme* Diccion. I. 51.

- - Caduceus in quadrato incuſo.)(Caput Mercurii galea tectum. Æ. *Pellerin.* Rec. T. I. p. 193.

- - Caduceus, et aſtrum.)(Caput imberbe laur. Æ. 3. *Eckhel.* l. c.

ΑΙΝΙΩΝ. Diana Epheſia in templo 4. col. n. Pertinacis. *Guſſeme* I. 51.

ΑΙΝΟΣ. *Aenos* Thraciae figura virilis ſt. galeata d. pateram, ſ. haſtam.)(Caput Iouis barbat. Æ. Muſ. *Pembrok* II. Tb. 2. n. 11.) *Guſſeme* I. 51.

ΑΙΩΝ, *Aeternitas*, et phoenix in n. Antonini Pii Aegyptiaco, ad ſempiternum huius Imp. memoriam conſeruandam.

ΑΙΩΝΟΣ ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑ inſcriptio n. Æ. Olympiac, Macedoniae reginae.

ΑΙΠΑΡΑΙΟΝ loco ΑΙΠΑΡΑΙΩΝ, paruo o pro Ω ſeu magno poſito.

ΑΙΠΙ. Αἰπίου *Aepii* nomen. ϹΤΡΑ. ΠΟ. ΑΙΠΙ. *Praetore Publico Aepio* Pergamenorum.

ΑΙΠΙΟϹ, *Aepius* praetor. Pergam. et Epheſiorum. ΕΠΙ ϹΤΡ. Π. ΑΙΠΙΟΥ ΚΟΙΝΟΝ ΟΜΟΝΟΙΑ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΚΑΙ ΕΦΕϹΙΩΝ. *Sub Praetore Publio Aepio Commune. Concordia Pergamenorum, Et Epheſiorum.* Duo viri ſtantes ara accenſa intermedia, prope quam ſigla Ɔ quorum alter Aeſculapii, Dianae alter Epheſiae ſimulacrum gerit Æ max. Muſ. *Alb.* I. Tb. 44. n. 2. p. 89.) *Bonarr.* Num. Carp. p. 124.) *Muſel.* Suppl. Tb. 47.) Num. max. mod. Reg. Gall. Tb. 16.) *Patin.* Theſ. Mauroc. p. 68.) Muſ. *Theup.* p. 786.) *Vaill.* Gr. p. 82.

ΑΙΠΜΥΛΟ pro ΟΛΥΜΠΙΑ ex incongrua litterarum collatione in Tyrio n. Aquiliae Seuerae: ΗΡΑΚΛΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ, *Heraclia, Olympia.*

ΑΙΡ. *Anno* 111. in n. Antiochiae Syriae, Carrhenorum Meſopotamiae etc.

AIROTCIV retrograde loco VICTORIA in aureo n. Iuſtiniani, cuius epigraphe: MVROTSVGVA AIROTCIV, i. e. VICTORIA AVGVSTORVM. Victoria ſt. d. lauream, ſ. globum crucigerum, in area ſtella, in imo CONOB. *Beger.* Th. Br. II. 852.) *Muſel.* Imp. Tb. 257. n. 8.

ΑΙϹ. *Annus* 211. Aegaeenſium Ciliciae in n. M. Aurelii ſignatus, cum eorum aerae principio 707. copulatus, exhibet A. V. C. 918.

- *Annus* 211. Gazae reſpondens A. V. C. 904. addito epochae Gazenſis initio 693. n. Anton. Pii.

ΑΙϹΕΡΝΙ. v. AESERNIA Samnii in Italia.

AISERNIN. loco AESERNIN, *Aeſernius*, cognomen M. Marcelli, quod ſecundo anno belli ſocialis, quando Aeſernia vrbs in Samnitum venit poteſtatem, in ea captus ſit. — AISERNIN*orum* explicat *Galland.* Epiſt. ad *Morell.* in Diar. Triuult. 1702. mai. p. 362. et *Waltereck,* El. Num. p. 75. v. AESERNIA Samnii.

- caput Palladis, retro claua.)(Aquila ſerpentem vnguibus ſtringens. Æ 3. *Cim. Vind.* p. 80.) *Eckh.* Cat. I. p. 20.

- Iu-

- Iupiter in citis quadrigis, d. fulmen intentat, volante ſupra Victoria.)(VOLKANOM (*ſic*) Vulcani caput, retro forceps *Eckbel*. l. c.) *Guſſeme* Diccionar. I. 55. in altera parte legit ΑΙΣΕΡΝΙΝΩ.

ΑΙΣΕΡΝΙΝΟ. Caput Apollinis laur.)(Minotaurus, deſuper Victoria eum coronans. *Guſſeme* I. 55.

ΑΙΣΕΡΝΙΩ. Iupiter in citis bigis, d. fulmen, ſ. equorum habenas.)(eadem cum pileato ac laureato capite Vulcani imberbis. Æ. *Burmann.* ad *Dorvill.* Sic. p. 445.) *Maffei* Oſſervazioni letterarie Tav. 6. p. 379.) *Muſel.* Num. Pop. Tb. 1. n. 7.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 3. n. 1.) *Guſſeme.* Diccionar. I. 55.

ΑΙϹΙΜΟϹ, *Aeſimus* praetor pergamenorum. ΕΠΙ ϹΤΡΑ. ΚΛ. ΑΙϹΙΜ. Τ *Sub Praetore Claudio Aeſimo.* n. Ael. Caeſaris, Anton. Pii.

ΑΙΤΑΝ. Flos, ſeu lilium.)(Caput barbatum. Ꝏ. infimi moduli *Aetnae* Siciliae. *Torremuzzae* Sicil Num. Tb. 3. n 1. p. 5. — Similis habetur in nummis Catanenſibus.

ΑΙΤΗΣΑΜΕΝΟΣ, *Poſtulans.* ΤΙ. ΒΑΣΣΙΛΑΟΣ ΦΟΡΟΣ ΑΙΤΗΣΑΜΕΝΟΣ ΟΤΟΛΟΣΕΝΝΑ ΑΝΘΥΠΑΤΟ. *Titus vel Tiberius Baſſilaus Poſtulans Voloſennae Proconſuli.* Iulienſium Ancyranorum. n. Neronis et Poppaeae. *Vaill.* Num. Gr.) *Guſſeme* Dicc. I. 59.

ΑΙΘΩΝ in n. Lyſimachi et Cydonis Cretae. An nomen ſit magiſtratus vel Mineruae epitheton? *Dutens* Explication p. 65. not. *.

ΑΙΤΝΑΙΩΝ, *Aetnaeorum* Siciliae. v. AETNA, vrbs et mons Siciliae.

- Miles ſt. d. haſtam, ſ. clipeum, tres globuli in area.)(Caput Apollinis iuuenile, vel Solis, corona radiata cinctum. Æ 2. *Dorvill.* Sic. Tb. 14. n. 12.) *Guſſeme* Diccionar. I. 60.) *Eckbel.* Cat. I. p. 32.) *Paruta* Tb. 133. n. 2.) *Pellerin.* Tom. III. Tb. 108.) *Torremuzza* Sic. Tb. 3. n. 2. 3. p. 5.

- Cornucopiae frugibus refertum, quod Aetnae montis cineres regionem vicinam reddebant feracem)(Cereris caput ariſtis coronatum. Æ 3. *Maffei* Sicil. in Proſpett. Vol. II p. 68.) *Paruta* Tb. 133. n. 1. p. 808.) *Torremuzza* Tb. 3. n. 4. — *al.* ſed Æ 2. *Torremuzza* ib. n. 5. — *al.* idem cornucopiae, ſed ſine epigraphe. Æ 2. *Torremuzz.* n. 6.) *Guſſeme* I. 59.

- Figura muliebris ſt. d. haſtam, ſ. c. c.)(Caput Martis galeatum. Æ 2. *Geſner.* Num. Pop. Tb. 6.) *Liebe* Goth. Num p. 155) *Torremuzza* Tb. 3. n. 7.) *Guſſeme* I 60. ſed addit ad populi nomen EM.

ΑΙΤΩΛΩΝ *Aetolorum* Graeciae populi. v. AETOLIA. Etiam aurei habentur.

- Figura virilis petaſo tecta ſcuto inſidens, pendente ad latus ſiniſtrum gladio, d. haſtam tenet, ſ. victoriolam; in area figura militaris gradiens tropaeum geſtat, item in area hinc et inde monogramma.)(Caput Palladis galeatum AV. 3. ed. ex muſeo Caeſareo ab *Eckbel.* Num. Vet. p. 112. Similis indicatur in muſeo *Theupoli* p. 1268. ſed eius deſcriptor fig. ſedentem mulierem dicit, et veretur decidere, quid ſit illud, cui ea figura inſidet. Obſeruat *Eckbelius* l. c. p. 113. figuram hanc eandem eſſe, quae in tetradrachmis Aetolorum apud *Goltzium*, *Begerum*, *Pellerinium* cernitur, niſi quod in *Eckbelianis* ſedeat, caput tectum petaſo, et inſuper victoriolam geſtet; in illis autem ſtans, et reiecto poſt occiput petaſo exprimatur. Reliqua belle conueniunt. Is typus *Spanbemius* et *Begerus* in diuerſas ſententias diſtraxit. cf. *Beger.* Obſeruat. in Num. Antiq.

- Fi-

- Figura ſimilis ſedens, in area tripus, cui inſiſtit coruus, in imo monogramma, et litterae KXE.)(Caput ſimile. AV 3. *Eckbel.* Num. Vet. Tb 7. n. 22.

- Figura priori ſimilis, in area fig. gradiens, vt videtur, in imo monogramma.)(Herculis caput imberbe leonis exuuiis tectum. AV 3. *Eckbel.* l. c. n. 23.

- Aper Calydonius, in area duo monogrammata, in imo venabulum.)(Cap. muliebre vel Mercurii pileo tectum. AR 3. *Eckbel.* Cat I. p 108.) *Pembrok.* II Tb. 3. n. 2. — *al.* ſed, ad nomen populi ΑΙΤ. ΔΙΩ et monogr. et ΚΑ. *Guſſeme* I. 60. — *al.* ſed in area ΔΩΡ et monogramma ΕΤ. AR. 3. *Eckb.* ib.) Golz. Graecia Tb. 7. n. 5. — *al.* ſed in area ΤΙΣΑΛ. et venabulum AV *Golz.* l. c. n. 6. et *Nonn.* Comment. p. 29.

- Hercules nudus ſt. d. clauam, ſ. leonis exuuias.)(Caput galeatum Palladis, vel ipſius Aetoliae, vt caput Romae galeatum ſaepius in numis Romanorum expreſſum conſpicitur Æ 3. *Eckb.* I. p 109.) *Harduin.* p. 10) *Liebe* Goth Num. p. 157.) *Muſe.* Num. Pop. Tb. I. n 8. p. 18.) *Guſſeme* Diccion. I. 60.

- Hercules centaurum claua conficit.)(Caput Herculis in rictu leonis. Æ 3 *Golz* Graecia. Tb. 7. n. 3. et *Nonn.* Comment. p. 29.

- Vir venatoris habitu cum haſta et petaſo, in area monogr.)(Caput laur. vel Apollinis, vel Philippi Macedoniae regis. AV. *Golz.* l. c. n 4.

- Venabulum et mandibula apri, in area botrus, et ΖΗ.)(Caput laur. Iouis, vel Oenei, qui Calydone regnauit. Æ 3. *Eckbel* Cat. I. p 109.) *Beger* Th Br. I p. 464.) *Ei.* Obſeruat. Num Ant. p. 1. ſqq.) Lud. *Nonnii* Comment. in *Golz.* Graec. p. 27. ſq.) *Schulz.* Numophyl. I p. 40. et annex epiſt. *Spanhemii* et *Begeri*) *Allg. Weltbiſt.* Tom. V. p 133) *Guſſeme* l. c.

ΑΙΤΡΩΣΚΙΛΛΑΝ. loco ΕΤΡΟΤΣΚΙΛΛΑΝ, *Etruſcillam*, duplici ſcalptoris lapſu. — ΕΡΕΝΝΙΑΝ ΑΙΤΡΩΣΚΙΛΛΑΝ ΣΕΒ. n. Tarſi. *Froelich.* 4. Tent. p. 386) *Vaill.* Num. Gr. p. 170. expreſſit ΑΙΤΡΟΤΣΚΙΛΛΑΝ. — ΑΝΝΙΑΝ ΑΙΤΡΟΥΣΚΙΛΛΑΝ ΣΕ. *Anniam Etruſcillam Auguſtam.* Æ. Tarſi *Haym.* Th. Br. II. Tb. 47. n. 4. p. 371.

ΑΙΤΟΔΙΟΣ, *Aenodius* praetor Magneſiae Sipyli. ΕΠΙ ΣΤΡ Α. ΑΙΤΟΔΙΟΥ, *Sub Praetore Lucio Aenodio.* n. M. Aurelii, Commodi, Criſpinae. *Vaill.* Gr.

ΑΙΖΑΝ. ΑΙΖΑΝΕΙΤΩΝ et ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ, *Aezanorum* vel *Aezanitarum* Phrygiae maioris, Ἀιζανῖται, non Ἀζανῖται dicti. Veteres enim illius vrbis numi autonomi, iique dein ſub Germanico, Agrippina, Caligula, Claudio, Hadriano, Sabina, M. Aurelio, Commodo, Caracalla, Gordiano, ac Voluſiano percuſſi, quales ab *Holſten.* Not. ad Stephan. p 10. a *Vaillantio* Num. Imp Gr. aliiſque adducuntur, conſtanter ΑΙ praeferunt. v. *Aezanis* vel *Aezanus.* Videri etiam poteſt *Harduin.* Num. Pop. et Vrb. ad hoc vocabulum. — Semper Aezanitae magiſtratuum nomina ſine titulo, et in autonomis, et in Caeſarianis numis, ſcripſerunt. — Parum cogniti erant vrbis huius autonomi, antequam *Pellerinius* eius generis ſex in lucem dedit, quibus *Eckbel* Num. Vet. p. 241. 242. tres addidit.

ΑΙΖΑΝ. Ἀιζανιτῶν, *Aezanitarum* Phrygiae. ΕΠΙ Μ. ΑΤ ΜΗΡΟΓΕΝΟΥΣ ΑΙΖΑΝ *Sub M Aurelio Merogene.* Mulier ſt. d. ſerpentem paſcit)(ΣΑΒΕΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ, *Sabina Auguſta.* Huius caput Æ 3. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* Diccion. I. 61.

ΑΙΖΑΝΗ. Caput muliebre turritum.)(. . . . . ЄΤΑΝΔΡΟΥ ΑΙΖΑΝЄΙΤΩΝ. Prora nauis. Æ 3. Eckbel. Num. Vet. Tb. 14. n. 4.) Ei Cat. I. p. 195. Nauis ſignata videtur, quod vrbs ad Rhyndacum fluuium nauium patientem ſita erat.

ΑΙΖΑΝΕΙΤΩΝ, *Aezanitarum.* Fortuna ſt. d. temonem, ſ. c. c.)(ΙΕΡΑ CΥΝΚΛΗΤΟC. Caput iuuenile *ſenatus.* Æ 1. *Eckbel* Num. Vet. p. 242.) *Ei.* Cat. I p. 195.

- Mulier ſt. d. ſpicas, ſ. haſtam. ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, *Sacer Senatus.* Caput muliebre velatum, ante quod quid inſtar conchae. Æ 2. *Eckbel.* l. c.

- Mulier ſt. d pateram.)(ead. ep. ſed caput nudum. Æ. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 2. n. 7.

- ſed mulier ſedens. *Guſſeme* Diccionar. I, p. 60.

- Aquila ſtans.)(Caput Iouis Serapidis. Æ 3. *Eckbel.* Cat. I. 196.) *Cim. Vindob.*) *Froelich.* Rem. p. 72.

- Templum 4. col. in quo idolum, d. victoriol. ſ. baculum. Æ. Hadr. *Guſſeme.* I. 61.

- ΕΠΙ ΙΕΡΑΚΟΣ, *Sub Hierace.* Iupiter ſt. d. extenſa, ſupra quam aquila, ſ. haſtam. Æ 3. Claudii. *Vaill.* Num. Graec Imp.) *Guſſeme* p. 60. legit ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ.

- ΕΠΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥ ΔΙΟΔΟΤΟΥ, *Sub Socrate Diodoto*, vel *Diodoti F.* [illegible] paludata aquilam, vt Iupi[illegible] Æ 3. Claudii. *Vaill.* l. c.) *Guſſeme* l. c.

- Capra Amalthea cum Ioue in[illegible] lactante. Æ 3. Commodi. [illegible] Not. p. 10.) *Guſſeme* 161. l. c.

- Figura militaris ſt. d. haſtam, [illegible]p.)(ΑΥ. ΚΑΙC. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC ΣΕΒ. Caput Gordiani laur. Æ 1. Gordiani. *Eckb.* Num. Vet. p. 242.

ΑΙΖΑΝΙΤΑΙ, *Aezanitae.* ΚΛΑΥΔΙΟΝ ΚΑΙCΑΡΑ ΑΙΖΑΝΙΤΑΙ, *Claudium Caeſarem Aezanitae* colunt. Caput Claudii laur.)(ΕΠΙ ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΙΕΡΑΚΟC. Iupiter ſt. d. extenta aquilam, ſ haſtam. Æ 3. Claudii. ed. in *Froelich.* Adpend. II. nouis.

ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ, *Aezanitarum* Phrygiae. Caput muliebre vel Cereris, vel Caii ſororum alicuius, ſpica ad pectus.)(ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝ. . . . . *Agrippinam.* Caput huius. Æ *Haym.* Th. Br. II. Tb. 27. n. 4.

- ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ ΕΠΙ Α. ΓΕΣΣΙΟΥ, *Agrippina Sub Auio* (*Aulo*) *Geſſio.* Caput Agrippinae.)(ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ. *Germanici* laur. caput. Æ 3. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme.*

- . . . . . . ΝΑ. *Agrippina.* Huius caput.)(ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΕΠΙ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ, *Germanicus Sub Claſſico.* Cap. Germanici rad. Æ. *Theup* 840.

- ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ ЄΠΙ ΜΗΔΗΟΥ. *Agrippina Sub Medeo.*)(ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ, *Germanici* cap. laur. Æ. *Haym.* II. Tb. 27. n. 3.

- ΕΠΙ ΜΑΞΙΜΟΥ, *Sub Maximo.* Caput muliebre incertum, ſitne mater Agrippina, an ſororum aliqua, an vrbis genius, aut alia Dea.)(Γ. ΚΑΙ. CΕΒΑCΤΟC ΓΕΡΜΑΝΙΚΟC, *Caius Caeſar Auguſtus Germanicus.* Caput laureatum Caii, Caligulae dicti. Æ 3. *Froelich.* Adpendic. II. p. 72. Notatu eſt τὸ C. loco Σ. multo ante Domitiani tempora.

- ΕΠΙ ΛΟΛΛΙΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ, *Sub Lollio Claſſico.* Iupiter cum pallio ſt. d. aquilam, ſ. haſtam. Æ 3. Caligulae. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme.*

- ΕΠΙ ΡΟΥΦΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ, *Sub Rufo Claſſico.* Idem Iouis typus. Caligulae. *Holſten.* Not. p. 1-

- ΕΠΙ

- ΕΠΙ ΡΟΥΦΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ, *Sub Rufo Flacco.* Iupiter idem. Æ 3. Calig. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme.*

- ΕΠΙ ΦΛΑΚΚΟΥ, *Sub Flacco.* Caput Agrippinae matris. Æ 3. Caligulae. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme.*

- ΕΠΙ ΠΡΑΣΙΜΟΥ, *Sub Praſimo.* Caput muliebre laur. Æ 3. Caligulae. *Eckb.* Cat. I. 196.

- ΕΠΙ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, *Sub Antiocho.* Iupiter ſt. cum aquila et haſta. Æ 3. Claudii *Holſt.* Not. p. 11.) *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. 61.

- ΕΠΙ ΛΥΣΑΝΙΟΥ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ, *Sub Lyſania Menandri* F. Typus idem. Æ 3. Claudii. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. 61: ſed omiſſo ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ nomine.

- Caput bouis, ſupra quod luna creſcens, in qua ſtella. Æ 3. Hadriani. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme.*

- Iupiter in templo quatuor columnarum. Æ 2. Hadriani. *Vaill.* Gr.

- Templum, in quo nympha, d. geſtans cornu, forte ea, quae Iouem enutriuit. Æ. Commodi. *Holſten.* Not. p. 10.

- Protome muliebris, d. ſpicas cum papauere Æ 3. M. Aurelii. *Eckbel.* Cat. I. p. 196.

- Duae taedae, ara intermedia. Æ 1. Caracallae. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme.* I. 61.

- ΕΠΙ Ι. . . . ΛΥΚΙΚΟΥ, *Sub Iulio Lycico* Lupus erecto capite et apertis faucibus gradiens.)(ΑΥΤ Κ Γ ΒΕΙΒ (*ſic*) ΟΥΟΛΟΥϹϹΙΑΝΟϹ, *Imp. Caeſ. Caius Vibius Voluſianus.* Caput laur. Æ 3. *Froelich.* Adpend. ad Num. Vrb. Graec. Tb. 4. n. 8. p. 112. 113.

- ΜΗΤΡΟΠΟΛΙϹ cum *metropoleos* titulo n. Antonini Pii. *Harduin.* in Addendis p. 564.

ΑΚ. Ἀκράγας et Ἀκραγαντινῶν, in *Agrigenti* Siciliae numis apud *Goltzium*, *Begerum*, aliosque.

ΑΚ litterae numerales 21. in n. Sidoniorum, qui annus deducto ab illius aerae principio 643. a quo *Norſ.* Epoch. diſſ. 4. §. 1. iſtam aeram inire docuit, in annum V. C. 664. ſeu Seleucidarum 222. incidit, quo Demetrius III. cuius eſt numus, annum regni Syriaci ſecundum agebat.

Α. Κ litterae initiales inſcriptionis alias integre perſcriptae ΑΒΔΗΡΑΣ ΚΟΡΑΣ, *Abderae Puellae. Pellerin.* Rec. I. pl. 33. n. 7.

Α. Κ. Ἀμφοτέρας Κιλικίας, *Vtriusque Ciliciae*; vel Πρώτη Κιλικίας, *Prima Ciliciae.*

Α. Κ. Ἄννιος, Κόμμοδος, *Annius* et *Commodus*, M. Aurelii filii. n. Syriorum.

Α. Κ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, *Imperator Caeſar* in plurimis Impp. numis.

ΑΚΑ. in imo Æ 3. Cari. *Eckbel.* II. 420.

Α. ΚΑΙ. et Α. ΚΑΙϹΑΡ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ, *Imp. Caeſar.* Α. ΚΑΙ. ΜΑΡ. ΑΥ. ϹΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ϹΕ. *Alexander Sev.* etc.

ΑΚΑΙΩΝ, *Achaeorum* in aereo numo apud *Haym.* Th. Br. II. Tb. 10. n. 2. quem p. 102. ad Syriacam Vrbem *Achaiam* retulit, eius vero commentator ad *Acen* Phoeniciae Vrbem, a qua gentile Ἀκαῖος ſine minima aut grammaticae, aut orthographiae iniuria profluit, quia numus eam non ſpirat antiquitatem, qua littera Κ pro Χ eſſet adhibita. In aliis enim Achaeorum numis ſemper ΑΧ vel ΑΧΑΙΩΝ legitur. V. *Ace.* Phoeniciae. — *Pellerin.* et *Torremuzza* legunt ΑΚΡΑΙΩΝ.

ΑΚΑΡΝΑΝΩΝ, *Acarnanum.* vid. *Acarnania* Epiri.

ΑΚΑΡ-

ΑΚΑΡΝΑΝΩΝ. Apollo nudus ſedens, d. extenſa arcum, ſ. cubitu innixus ſellae.)(ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ, *Lycurgus* magiſtratus nomen. Caput Minotauri. AR. 1. et 2. *Theup.* 1244.

- Apollo ſedens, et in area cornucopiae.)(ΑΙΣΧΡΙΩΝΟ ΙΧΡΙΩΝ. Minotauri caput. AR. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 2. n. 8.

- Idem Apollo ſedens, c. c. in area.)(ΑΝ. . . . ΡΙΩΝ. Caput Acheloi fluuii. AR. ſ. *Eckbel.* Num. Vet. Tb. 7. n. 16. qui p. 110. prima vocabuli ΑΝ. elementa *Anactorio*, Acarnaniae vrbi, tribuit.

Α ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ, *Primus Adpulſus.* ΕΦΕΣΙΩΝ Α ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ, *Ephesiorum Primus Adpulſus*, ſic *Vaill.* Num. Gr. interpretatus eſt; ſed *Froelich.* Not. Compend. Gr. p. 140. mauult: *Primo Anno*, vel *Primum Adpulſo* magiſtratu.

ΑΚΑ litterae ſubſignatae n. Cari.

AKERV litteris Oſcis et retrograde. Iupiter in quadrigis, ſ. ſceptrum, Victoria pone inſiſtente habenas moderante, in area 4. globuli, et cornucopiae.)(Caput Iouis laur. pone rurſum 4. globuli. Ex epigraphe AKERV adparet, Campaniae vrbem, quae Graecis et Latinis dicta eſt *Acerra*, vel *Acerrae*, ab Oſcis vocatam *Acerum*. *Mazocbius* Saggi di Cort. T. III. p. 38. alios Acerris Gallicis, alios Campaniae tribuendos opinatur numos, ſed eruditis vix perſuaſerit. Exigua metalli, aut fabricae varietas nondum diuerſarum vrbium numos arguit. *Eckbel.* Num. Vet. p. 20. et Tb. 2. n. 6.) *Morell.* Fam. Tb. 5. n. 7. in incertis, ſed epigraphe corrupta eſt, quare eius commentator *Hauercamp.* Faleriae numum competit.

ΑΚΙ. *Acilium* Italiae.

Α. Κ. ΙΟΥ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟΣ, *Imp. Caeſ. Iulius Verus Maximinus.*

ΑΚΚΙΟΣ, *Accius* archon. ΕΠΙ ΑΡΧ. Λ. ΑΚΚΙΟΥ, *Sub Archonte L. Accio.* n. Caduenor. et Gordenor. Concord. *Vaill.* N. Gr.

Α. Κ. Λ. ΑΙ. ΑΥΡ. ΚΟΜ. *Imp. Caeſ. Lucius Aelius Commodus.*

Α. Κ. Λ. ΑΥΡ. ΚΟΜ. ΗΡΑΚΛΗΣ ΓΕΡΜ. *Imp. Caeſ. Luc. Aurel. Commodus Hercules Germanicus.*

Α. Κ. Λ. Δ. *al.* ΔΟΜ. *al.* ΔΟΜΙ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΣ. ΣΕΒ. *Imp. Caeſ. Lucius Domitius Aurelianus Aug.*

Α. Κ. Μ. Α. ΚΑΡΙΝΟΣ. *Carinus.*

Α. Κ. Μ. Α. ΚΑΡΟΣ. *Carus.*

Α. Κ. Μ. Α. ΟΥΑ. ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ *Val. Maximianus.*

Α. Κ. Μ. ΤΑΚΙΤΟΣ. *Tacitus.*

Α. Κ. Μ. ΑΙΜΙΛ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ *Aemilianus.*

Α. Κ. Μ. ΑΝ. *al.* ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ. *Gordianus.*

Α. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. *Caracalla.*

Α. Κ. Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝ. *Caracalla.*

Α. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΠΡΟΒΟΣ. *Probus.*

Α. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. *Alexander Seuerus.*

Α. Κ. Μ. ΙΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ. *Phil. Sen.*

Α. Κ. Μ. ΚΛΟΔ. ΠΟΥΠΙΗΝΟΣ. *Pupienus.*

Α. Κ. Μ. Ο. Σ. ΜΑΚΡΙΝΟΣ. *Macrinus.*

ΑΚΜΟΝ. ΘΕΟ ΜΕΝΕΛΑ circum Aeſculapium in antiquiſſimo n. *Acmonenſium.*)(Caput virile, forte Menelai, laureatum. *Holſten.* Not. p. 20.

ΑΚ-

AKMON. . . TIMOΘEO. . . . MHTPO. . . . *Acmonenſium Sub Timotheo.* Aquila alis expanſis, in vnguibus fulmen, hinc inde aſtrum.)(Caput galeatum. Æ 2. *Theup.* 1244.

AKMONEIΣ, *Acmonenſes* Phrygiae. Gentile vrbis Acmoniae nomen Ἀκμονεὺς, non Ἀκμωνεὺς, teſtantibus numis, quicquid contra diſputet *Stephanus.*

-ΝΕΡΩΝ CΕΒΑCΤΟC, *Nero Auguſtus.* Caput eius laur.)(CΕΡΟΥΗΝΙΟΥ ΚΑΠΙΤΩΝΟC ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΑC CΕΟΥΗΡΑC, *Seruenio Capitone Et Iulia Seuera.* Iupiter ſedens cum patera et haſta.)(Æ. Neronis. *Hym.* Th. Br. II. Tb. 28. n. 11. p. 240.) *Patin.* Imp. med. formae p. 85. legit autem AKMONEΩN.) *Vaill.* Num. Gr. p. 15. eodem modo hoc numiſma protulit.) *Harduino* Num. Pop. et Vrb. p. 23. edit. in 4. aliud viſum fuit.

AKMONEΩN, *Acmonenſium,* vid. *Acmonia.*

- Mulier capite turrito, d. clauum, ſ c. c. n. Elagabal. *Holſten.* Not. p. 20. ex *Ligorio. al.* ſimilis Alex. Seueri. *ib.*

A. K. M. OYA. MAZIMIANOC. *Val. Maximianus.*

A. KOM. ANTΩ. CEB. *Aurelius Commodus Antoninus Auguſtus.*

AKOYΛIA, *Aquilia.* IOYΛ. AKOYΛIA CEOYHPA CEB. *Iulia Aquilia Seuera Auguſta,* vxor ſecunda Elagabali. n. Gabalenſium.

A. K. Π. Λ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Πούβλιος Λικίνιος, *Imp. Caeſar Publius Licinius* vel

A. K. Π. ΛI. OY. ΓΑΛΛΙΗΝΟC vel

A. K. ΠΟ. ΛΙΚ. ΓΑΛΛΙΗΝΟC. *Gallienus.*

AKΦ. *Annus* 521. in numo Rheſcyporidis I. Thracum regis.

AKP. AKPA. AKPAC. AKPAΓA. AKPAΓAN. vel AKPACAN. Ἀκραγαντινῶν, vel integerrime ſcriptum AKPAΓANTINΩN in numis *Agrigentinorum* Siciliae. *Gaſſeme.*) *Doruill.*) *Torremuzza* etc. vid. *Agrigentum.*

AKPA. Aquila ſt.)(Pagurus. AR. *Pembr.* II. Tb. 3. n. 3.

AKPAΓAΣ. Quadrigae, deſuper aquila volans, infra pagurus.)(Duae aquilae leporem diſcerpunt. AR. *Pembr.* II. Tb. 3. n. 6.

AKPAC et ƎOTNA, hoc eſt, AKPAΓANTOΣ, *Acragantis,* ſcilicet C pro Γ, vt CEΛAC pro ΓΕΛΑC. Huius Acragantis numum produxit *Pellerin.* Méd. de Peupl. et de Vill. Tom. III. Tb. 108. n. 7. *Acragas* ille heros, Iouis filius, vrbis Agrigentini conditor a nonnullis creditur, de quo *Hauercamp.* ad *Parut.* Tab. 83. p. 440. Eiusdem Acragantis caput iuuenile quadrato incluſum apud *Parutam* Tb. 79. n. 15. ob litteras AKP eſſe putat *Harduin.* Num. Pop. et Vrb. p. 11. — Eaedem litterae AKP. monogrammate ligatae conſpiciuntur in AR. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 3. n. 8.

AKPAIOΣ, *Acraeus, Summus,* vel *Summae arcis cuſtos,* Iupiter dicitur, quod arcibus praeſideret; ἀκραῖος enim *in ſummo poſitus.* Smyrnaei ſuum ita praecipuum deum vocarunt Acraeum in n. Veſpaſiani inſcripto: AKPAIOΣ EΠI BΩΛANOY, *Acraeus. Sub Bolano* vel *Volano.* Iupiter ſedens d. victoriol. ſ. haſtam. *Vaill.* Gr. — In aliis Smyrn. numis epigraphe eſt ZEYC AKPAIOC, adddito Iouis barb. capite. — *ib.*) *Holſten.* Not. p. 20.) *Theup.* p. 1300. 1301.) *Triſtan.* I. p. 201.— In monte Coryphaei exſtructum ei templum, ex *Pauſania.* L. I. — Plura de Ioue Acraeo *Spanh.* Obſeruat.

ſeruat. in Hymn. in Iouem v. 81. et *Gaſſend* Dictionnaire Numiſm. Mſt.

ΑΚΡΑΙΩΝ vel ΑΚΡΑΙΩΝ, *Acraeum* Siciliae. v. *Acrae*.

ΑΚΡΑΙΤΩΝ circum Aeſculapii figuram. n. Caſſii Seueri. *Holſten*. Not. p. 20 qui ſcribendum exiſtimat Ἀκραῖται, cum quatuor ſyllabis, non Ἀκραῖται tribus.

ΑΚΡΑCΙΩΤΩΝ, vel vt apud *Harduin*. in Elagabali numo ΑΚΡΑCΙΟΤΩΝ cum o non Ω ſcriptum cernitur, *Acraſiotarum* in Lydia. V. *Acraſus*. — *Spanhem*. diſſ IX. contendit, a ſolo *Triſtano* II. p. 94. numum Acraſiotarum fuiſſe memoratum At *Vaillantii* catalogus ſub Imperatoribus varios eiusdem populi numos Seueri, Plautillae, Getae, Iuliae Paulae et Alexandri vulgauit, quibus *Froelich*. 4. Tent. p. 219. Commodi addit numum, et *Mediobarbus* locuples teſtis eſt, eiusmodi etiam in Elagabalo reperiri Parum abeſt, quin ſibi perſuadet *Spanhemius*, ΝΑΚΡΑCΙΩΤΩΝ, pro ΚΡΑCΙΩΤΩΝ hic eſſe legendum; ita vt numus iſte *Nacraſo*, vrbi ex Ptolemaei vitioſa ſententia Lydiae adſcribi debeat Huic coniecturae fauere videtur; quod, vt *Harduin*. p. 338. refert, Traiani, M. Aurelii, et Fauſtinae numiſmata inueniantur, c. inſcr. ΝΑΚΡΑCΙΩΤΩΝ, vel ΝΑΚΡΑCΕΩΝ. Sed apud *Vaill*. in ipſo Seuero numi occurrunt et ΑΚΡΑCΙΩΤΩΝ, et ΝΑΚΡΑCΕΩΝ, populorum ſatis diuerſorum. —

a) *Autonomi* ſunt:

ΑΚΡΑCΙΩΤΩΝ, *Acraſiotarum*. Teleſphorus ſtans.)(Caput Herculis barbatum. Æ. *Haym*. Theſ. Br. II. Tb. 10. n. 4.

- Leo grandiens.)(Caput Palladis gal. Æ. *Haym*. ib. n. 5.

- Victoria gradiens d. coronam, ſ. palmam)(Caput muliebre. Æ. *Pembrok* II. Tb. 3. n. 4. *Raſche Lex. Num.*

b) *Sub Imperatoribus:*

ΑΚΡΑCΙΩΤΩΝ ЄΠΙ CΤΡΑ. ΒΑC. COΥ, *Sub Praetore Baſſo* Diana Epheſia et Fortuna ſtantes cum attributis, intermedio aſtro.)(ΑΥΤΟ. ΚΑΙ. Λ. ΑΥΡΗ ΚΟΜΟΔΟC. *Commodi* laur. caput. Æ max. mod. *Eckh*. Cat. Vind I. p. 191.) *Froelich*. 4. Tent. p 218.

- Aeſculapius ſt. cum pallio, d. baculum cum ſerpente.)(ΑΥΤ. Κ. Λ. CΕΠ. CΕΟΥΗΡΟC. *Sept. Seueri* cap. laur. Æ 3 *Eckhel*. l. c.) *Holſten*. Not. p. 19.) *Vaill*. Num. Gr.) *Triſtan* II p. 94 ſed male ad Scythiae Ἄκραν refert.

- ΕΠΙ CΤΡΑ. ΔΑΜΑ. ΑΤΤΑΛΟΥ Β. *Sub Praetore Damaſio Attali F. Iterum*. Diana Epheſia, ex adu. mulier d. pateram, ſ. c. c. Æ 1. Seueri. *Vaill*. Gr.

- ΕΠΙ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΑΠΟΛΛ.. *Sub Nicephoro Apollō*. Vir ſeminudus domans taurum, fugiente altero viro, ſubtus taurum mulier proſtrata,)(ΑΥΤ. ΚΑΙ Λ. CΕΠΤ. CΕΟΥΗΡΟC. Π. *Seueri* cap. laur. eiusd. *Theup*. 933.

- Pallas gal. ſt. d. ramum, ſ. haſtam.)(Π. CЄ. ΓЄΤΑC ΚΑΙCΑΡ. *Getae* caput nudum. Æ 2. *Eckhel*. l. c.) *Froel*. 4. Tent. p. 285.

- Diana Epheſia cum adminiculis et ceruis. Æ 3. Plautillae. — *it*. Æ 3. Getae. — *it*. Æ 2. Corneliae Paulae. — *it*. Æ 2. Alex. Seu. *Vaill*. Gr.

- ЄΠΙ CΤΡ. ΑΥΡ. ΜΟCΚΙΑΝΟΥ ΤΟ Β. *Sub Praetore Aurelio Moſciano Iterum*. Diana in curru a duobus ceruis tracto, d. Fortunae ſignum ſuſtinet.)(ΑΥΤ. ΚΡ. Κ Μ. ΑΥΡ. CЄΒΗΡΟC ΑΛЄΞΑΝΔΡΟC *Alexandri* Seu. caput laur. Æ max. mod. *Bonarrot*. Num. Carp. Tb. 13. n. 2 p. 240.) *Vaill* Gr. qui vero praetoris nomen ΜΟCΧΙΑΝΟΥ, *Moſchiano* ſcripſit.

- ЄΠΙ ϹΤΡ. ΑΥΡ. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ, *Sub Praetore Aurelio Philodemo.* Cybele bigis leonum vecta; quae Cybele hoc in numiſmate exhibita aliquid nouitatis habet. Numi enim, quos *Vaillantii* catalogus ſub Imperatoribus recenſet, Dianam Epheſiam praeferunt.)(eadem. Æ mai. formae. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 43. n. 5. p. 349.

ΑΚϹ. *Annus* epochae Ponticae 221. vel V. C. 871. in Aſcalonitarum numis, vbi τὸ Sigma cum rectis lineis notandum occurrit.

ΑΚΣ. Antiochiae Syriae *Annus* 221. vt

ΑΚϹ. Gazenſium *annus* 221. copulatus cum initio aerae 693 in A. V. C. 914. incidit.

ΑΚΤ. Aſcalonitarum *annus* 321. addito epochae principio 650. erit A. V. C. 971.

ΑΚΤ. vel ΑΚΤΙΩΝ. vid. *Actium* Epiri vel Acarnaniae. — ΑΚΤ. Aquila vel vultur volans.)(ΑΚΤΙΩΝ retrograde ſcriptum. Quadratum, in quo apri caput. Ꝛ. *Golz.* Graecia Tb. 6. n. 8. Ex aliorum ſententia numi cum capite apri ad Lyttios Cretae ſpectant.

ΑΚΤ. vel ΑΚΤΙ vel ΑΚΤΙΑ, *Actia* certamina, Apollini Actiaco ſacrata. *Vaill.* Num. Gr. p. 329. Antiquum erat ad promontorium Actium in Epiro Apollinis templum ab Argonautis exſtructum, ſi *Callimacho* fides, ad quod ludi erant Actiaci, quos Auguſtus, deuicto M. Antonio, nouo templo condito, honorificentius edidit quinquennales. *Stephanus* tribus certaminibus inſignes fuiſſe tradit, gymnico equeſtri et nauali. Inſtante hoc feſto bouem muſcis immolabant, vt eius ſanguine ſaturatae auolarent et feſtum hoc celebrantibus nullam crearent moleſtiam. *Aelian.* Hiſt. Annal. L. 2. c. 8. — Vrna, in qua ΑΚΤΙΑ et deſuper palmae ramus, victoris praemium. n. Ancyrae Galatiae, Gallieni et Saloninae. *Vaill.* Gr. — Menſa, ſupra quam duae vrnae decumbentes, in quarum priore ΑΚΤΙΑ, in altera ΟΛΥΜΠΙΑ infra duae palmae. n Elagabali Pergamenorum. *Vaill.* — Menſa, ſupra quam ΟΛΥΜΠΙΑ; et deſuper in area ΑΚΤΙΑ, ſupra menſam corona, hinc et inde vrna, in quibus palma, infra vas dictum. n. Pergam ſub Valeriano. *ib.* — Mulier ſtolata ſt. d. templum, in apice alterum, hinc pro pedibus vrna, inde altera pomis referta, in area hinc ΑΚΤΙΑ, inde ΠΥΘΙΑ. n. Alex. Seueri a Perinthiis. *Vaill.* Campenſ. p. 79. n. 2.

ΑΚΤΙ. Ἄκτια, *Actia* certamina. ΤΥΡΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩϹ ΚΟΙΝΟΝ ΦΟΙΝΙΚΗϹ ΑΚΤΙ. *Tyro Metropoli Commune Phoeniciae Actia* celebrauit. n. Tyriorum apud *Harduin.*

ΑΚΤΙ. ΠΥΘ ΙϹΘ. Ἄκτια Πύθια Ἴσθμια, *Actia Pythia* (Apollini) *Iſthmia* (Neptuno) ſacra certamina.

ΑΚΤΙΑ. . . . Hercules ſt. d. clauae innixa, ſ. leonis vt videtur exuuias. Æ 3. Anton. Pii. *Schulz.* MzCab. II. p. 221. Nec *Patinus*, nec *Vaillantius*, nec *Harduinus* eundem exhibent.

ΑΚΤΙΑ ΔΟΥϹΑΡΙΑ, *Actia Bacchanalia* n. col. Boſtrae. Quid ſibi velint v. ΔΟΥϹΑΡΙΑ.

ΑΚΤΙΑ ΚΑΙϹΑΡΙΑ hac cum epigraphe frequentes ſunt Tyriorum ac Sidoniorum numi in Auguſti honorem percuſſi. v. ΚΑΙϹΑΡΙΑ.

ΑΚΤΙΑ ΠΥΘΙΑ, *Actia Pythia.* v. ΠΥΘΙΑ.

- - Β. ΘΕϹϹΑΛΟΝΙΚΕΩΝ, *Actia Pythia Iterum Theſſalonicenſium.* Cabirus coronam athlethae nudo porrigit, ara intermedia et vrna, in qua palmae ramus, n. Phil. Senioris. *Vaill.* Gr.

- - ΠΙ-

-- ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Actia Pythia Perinthiorum Ne cororum.* Duo templa quatuor columnarum, deſuper duae vrnae, in qualibet palmae ramus. Æ Seueri. Muſ. *Alb.* I. 107) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 83. n. 11.) *Vaill.* Gr.). *Ei.* Campenſ. p. 69. n. 7.

- - - - Æ Caracallae. Muſ *Alb.* I. 109.) *Bonarrot.* Num. Carpin. p. 177.) Muſ. *Farneſ.* Tom. V. p. 152.) Theſ. *Mauroc.* p. 72.) *Triſtan.* II p. 276.) *Vaill.* Gr p. 454 — Eadem templa Seuero ac filiis Caracallae et Getae a Perinthiis dedicata adferunt *Triſtan.* II. p. 103.) Muſ. *Piſan.* Tb. 42.) Num. Max. Mod Reg. Galliar. Tb. 21.) *Vail.* Num. Gr. p. 108.) *Ei.* Num. Select. p. 69.) *Patin.* Theſ Num. p. 117. aliique numiſmatographi. Ex ſententia *Bonarroti* Num. Carpin. p. 151. haec templa lignea ac temporaria fuerunt, erecta occaſione ludorum Actiorum, Pythiorum ac Philadelphiorum in honorem Imperatoris inſtitutorum, in quibus athletae, prius quam in arenam prodirent, vel patriis Diis, vel ipſo Imperatoris genio litarent, vt in ludis ſaecularibus, iuxta *Panuin.* de ludis Saecular. et Apollinaribus, teſtante *Spanhemio* Diſſ. II. aliisque apud Romanos vſu comprobatum erat. — *Pedruſius* poma ſub menſam poſita in adſimili Farneſianae Gazae numo in calculos, in certaminibus ad ſortiendos athletas adhibitos, conatur commutare, adducto *Luciani* loco in Anacharſi. *Lucian.* T. II. p 389. Sed ſubtilem nimium interpretationem improbarunt eruditi.

ΑΚΤΙΑ ΠΥΘΙΑ ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΔΙC ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Duo templa 4. col. et duae vrnae cum palmis. n. Elagab. *Vaill.* Gr.

ΑΚΤΙΑ ΠΥΘΙΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Actia Pythia Philadelphi* etc. Menſa, cui duae vrnae impoſitae, in medio phiala, in qua duae palmae; inferius hydria, et poma. Æ Caracallae et Getae, quorum capita aduerſa in antica parte. Muſ. *Alb.* I p. 118) *Vaill.* Num Gr. — Praeter ΑΚΤΙΑ, et ΠΥΘΙΑ, etiam ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ memorantur nouiter a Perinthiis inſtituta ad Auguſtorum fratrum concordiam vel commendandam, vel a Diis perpetuam deprecandam, in quo poſtmodum a Nicaeenſibus, Nicomedienſibus, et Ancyranis imitati ſunt. Plura de his ludis protulerunt *Morell.* Specim. Rei Numar.) *Spanhem.* Epiſt. 5 ad Morell.) *Bonarrot.* Num. Muſ. Carpin. p. 150. — *Phiala*, quae hic palmas includit, pretiori metallo conſtabat ac lebetes, nempe auro et argento, quae inter cetera certaminum praemia, cum aereis aliis quampluribus vaſis, diſtribuebatur. *Spanhem.* Epiſt. I. ad Morell. quae legitur ad calcem *Liebii* Goth. Num. p. 480. ſq.

Α Κ. ΤΙΒ. ΚΕΣΤ. ΑΛΕΞΑΝΔ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟC, *Aemilianus* tyrannus in Africa.

ΑΚΤΙΟC, *Actius.* *Galland* Dictionnaire Numiſmatique Mſt. — ΑΚΤΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ. *Actius Apollo* circum Apollinis caput in n. Neronis in Aegypto percuſſo.

ΑΚΤΙΟΥ, *Actii* Acarnaniae, ab Apollinis templo inclyti. Caput Palladis.)(Pegaſus volans, infra quem litterae ΑΝΑ *Anactorii*, ligatae monagrammate ΑΝ. Æ 2. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 8. n 13. p. 122. — Similis fere numus apud *Pellerin.* Rec. I. p. 86.

ΑΚΤΙΩΝ. v. *Actium* Acarnaniae vel Epiri.

- Caput apri in quadrato.)(Aquila vel vultur volans. Æ. 3. *Golz* Graecia Tb. 6. n. 7) *Nonn.* Comment. p 25. addit: Quid ſibi velint aquilae, aut vultures volantes, et apri caput incertus ſum.

Ab aliis apri caput tantum ad Lyttios Cretae refertur.

- ſed *retrograde* ſcriptum. Quadratum cum apri capite.)(AKT. Eadem auis volans. AR. *Golz*. l. c. n. 8.

- Aquila vel vultur volans.)(Apri caput quadrato incluſum. Æ *Golz*. l. c. n. 9.

- Gryphus alatus)(Lyra. Æ. *Golz*. n. 10.) *Nonn*. Comment. p. 25. Lyra et gryphus Apollinis Actii ſunt ſymbola; gryphes enim Apollini ſacras fuiſſe, *Seruius* docet, et *Claudianus*.

AKT. *Annus* 421. Aradiorum, qui cum initio obtentae eius autonomiae 495. iunctus, dabit A. V. C. 916.

- *aera* 421. in Arſacidarum numis.

AKYΛIA (*ſic*) *Aquilia*, vxor Elagabali ſecunda. AKYΛIA CEYHPA CE. *Aquilia Seuera Auguſta*. Caput Iuliae Aquiliae. OΔHCCEITΩN Duae Deae ſtantes, Veſta nempe velata, d. facem, ſ. ad ſociam tendens, et Ceres d. ſpicam, ſ. facem. Æ 2. *Froelich*. Adpendic. ad Vrb. Graec. Tb. 4. n. 2. p. 101. — *al*. IOYΛIA AKYΛIA CEBHPA C. *Iulia Aquilia Seuera Auguſta*. Huius caput.)(ΘECCAΛONIKEΩN, *Theſſalonicenſium*. Victoria gradiens, d. cabirum gerit, ſ. palmam. Æ 2. Theſ. *Vaill*. Gr. p. 131.

AKYΛIOC, *Aquilius* nomen legati Caeſaris. ΥΠ. AKYΛIOY, *Sub Aquilio*. n. Traianopolit. Seueri. — Vel

AKYΛΛIOC, vt in Nacoleorum Phrygiae numo: EΠI AKYΛΛIOY ΠPOKΛOY, *Sub Aquillio Proclo*. n. Traiani.

AΛ. Ἀλαβανδέων, Alabandenſium in Caria; vel Ἀλαβάνδου, ſub *Alabando* equite, *Alabandae* Cariae vrbis conditore, qui poſtquam in equeſtri proelio ſtrenue nauaſſet operam, *Alabandus* dictus eſt, quod Carum lingua Hipponicum denotat; *Ala* enim equum, et *banda* victoriam adpellant. Æ. *Haym*. Th. Br. II. Tb. 33. n. 10. p. 277. ſq.

AΛ. initiales litterae AΛAIΣAΣ, *Aleſae*, vrbis Siciliae apud *Geſner*. Vrb. et Pop. Tb. 8. n. 15.) *Parut*. Tb. 53. n. 167.) *Hauercamp*. ad *Parut* p. 690.) *Burmann*. ad *Dorvill*. Sicul. p. 403. ſq.

AL. pro AIL. vel ALL. in denariis g. Aeliae apud *Morellium* et *Vaillantium*. Huius enim gentis pronuntiatio quondam aſpera *Allia*, dein tenuior *Ailia*, et tandem *Aelia*. C. AL. et C. ALLI. *Caius Allius*, vel AL. *Ailius*, cum recta linea litterae L. vicem litterae I. pariter praeſtet.

AΛ. in monogrammate nomen *Alexandri* M. in eius numis indicans. — AΛ. et caput huius Macedonum regis in numis Thaſiorum.

AL. AE. *Alexandria Aegypti*. *Gaſſeme* Dicc. I. 90.

AL. *Alexandria* S. M. AL. *Signata Moneta Alexandriae*; alii ad *Aquileiam* referunt.

AL. *Alexandrina*. COL. AL. AVG. TRO. *Colonia Alexandrina Auguſta Troas*.

AL. *Aquileia*. S. M. AL. *Signata Moneta Aquileia*, niſi *Alexandriae* ſit legendum.

AΛ. notae numerales *anni* 31. Antiochiae Syriae, cui ſi adiungas annos 723. epochae eorum Auguſtanae, incides in annum V. C. 754. quo Auguſtus, in cuius numo legitur, Antiochiam venit — Eaedem numerales notae aliis adnectae occurrunt; ſic AΛP. *annus* 131. Aſcaloni-

lonitarum et Gadarenſium. — ΑΛΣ. 231. Antiochenorum Syriae. — ΑΛΤ. 331. Tripolitarum.

AL. infra n. Aureliani.

ALA vel *Alae* Ciliciae in n. ΑΛΗΣ cum magiſtratu.

ALAE auium capitibus regum adfixae ad potentiam et dignitatem populis conciliandam, vt animalium cornua heroum galeis ad hoſtium terrorem, ex *Herodoto* et *Diodoro*, admouebantur. Vnde ala, fortitudinis ſymbolum, ſupra aurem Seleuci I. Nicatoris, et Antiochi Soteris percuſſa eſt, vt ſimilis in altero AR. maximo Bithyniae regis Pruſiae, Cynici cognominati, obſeruatur. *Spanhemius* Diſſ. 5. alam cornu fuiſſe autumat. — Alata protome Cupidinis. v. *Cupido.* — Alatum caput Meduſae. v. *Meduſa.* — Muliebre caput alatum, ante vncus. n. Argiuorum. — Solis caput alatum. n. Rhodiorum. — Romae caput galeatum et alatum. — Puerulus alatus inſidet caprae. n. Fonteiae g. — Alatus galerus Mercurii, Dei facundiae, volucrem per aera ferre ſermonem indicans. — Alatus eius caduceus, typus pacis, quia verbis, quae volare videntur, pax pronunciatur. — Alata pingebatur etiam Victoria apud antiquos ob bellicorum euentuum celeritatem, ipſamque belli incertam alam. — Ala fulmini addita ad celeritatem eius exprimendam. — Alatus aper marinus. n. Clazomen. Ioniae. — Pegaſus alatus, famae ſymbolum, quod celeri curſu volat. — Sphinx alata in n. Actii Acarnaniae, Gergithiorum, Cariſiae gentis, etc conſpicitur. *Guſſeme* Diccionar. I. p. 83.

ΑΛΑΛΚΙΔΑ magiſtratus nomen Dyrrhachii. *Golz.* Graecia Tb. 1. n. 5.

ΑΛΑΒΑΝΑ . . . Capricornus in piſcem deſinens cum temone et cornucopiae.)(Protome Dianae c. ep. ΑΡΤΕ . . . Æ. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 1. n. 5.

ALABANDA, Gr. Ἀλάβανδα, Cariae ad Maeandrum vrbs, de qua *Strabo*, *Plinius*, *Stephanus*, qui eandem praedicat feliciſſimam. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 89.) *Guſſeme* Diccionar. I. 81. — Quae ſuperſunt Alabandenſium numi, ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ inſcripti, perrari in honorem Caeſarum Auguſti, Britannici, Neronis, Domitiani, Caracallae, Maximi, Auguſtarumque Liuiae et Domnae percuſſi ſunt. — Alabandenſes templum Romae ao. 534. exſtruxerunt, forſan idem et Auguſto conſecrarunt. vid. n. toti familiae Auguſti dicatus in Cenot. *Piſan.* p. 93.

ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ, *Alabandenſium* vel *Alabandenorum* in Caria.

- Diana multimammia cum verubus in manibus et flore in capite, alia vero mulier d. delphinum, ſ. florem, ſeu gemmam, pone prora ratis et malleus. Æ max. mod. Muſ. *Piſan.* Tb. 39. n. 1. p. 109.

- ΛΙΟΥΙΑ, *Liuia*, huius caput.)(ΚΑΙΣ. *al.* ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Caeſar Auguſtus*. Caput Auguſti. Æ 3. *Vaill.* Num. Imp. Gr. p. 3.

- Capita Caii et Lucii Caeſarum, ex aduerſo Agrippae patris protome.)(ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Capita aduerſa Auguſti et Liuiae. Æ 3. *Holſten.* Not. p. 22.) *Spanh.* II. 319.) *Vaill.* Gr. p. 7.) *Guſſeme* Diccion. I. 81.

- Capita Auguſti laur. et Tiberii nudi iugata. Æ 3. *Vaill.* l. c.) *Guſſeme.*

- ΙΟΥΛΙΑ. *Iuliae* caput.)(ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput Auguſti nudum. *Vaill.* Gr. p. 6.) *Guſſeme.*

ΑΛΑΒ. Vir nudus ſt. d. vas, pro pedibus ceruus.)(ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟϹ ΚΑΙϹΑΡ. *al.* ΚΛΑΥΔΙΟϹ ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟϹ ΚΑΙϹΑΡ, *Claudius Britannicus Caeſar.* Caput Britannici, Claudii filii, nudum. Æ 1. *Seſtin.* Tb. 43. n. 38.) *Muſel.* Imp. Tb. 20. n 7.) *Spanh.* II. 326.) *Vaill.* Gr. p. 15.) *Guſſeme.*

- Mulier ſt. paſcens ſerpentem.)(eadem. Æ. Britannici, *Maffei* Veron. Illuſtr. p. 240.) *Guſſeme* l. c.) *Muſel*, Tb. 20. n. 6.

- Alabandus, patrium numen cum equo. n. eiusd. *Froelich* Not. Elem. p 34.) *Harduin.* Num. Vrb. Illuſtr. p. 25.) *Holſten.* Not. p. 22.) *Triſtan.* I. p. 200. v. *Alabandus.*

- in laurea.)(ΑΥΤΟΚ. ΚΑΙϹΑΡ ΝΕΡΩΝ ϹΕΒΑϹΤ. *Neronis* cap. laur. Æ 3. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme.*

- Iuuenis nudo corpore, d. poculum, ad pedes eius bos. Æ 2. Domitiani. *Morell* Imp. in Domitiano Tb. n. 1. p. 480.

- Templum diſtylum, in quo mulier ſedens, d. pateram, ſ. haſtam. Æ 1. Iul. Domnae, *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. 82.

- Caput muliebre. Æ 3. Caracallae. *ib.*

- Apollo muliebri habitu ſt. d. pateram, ſ. victoriol. pro pedibus lyra; ex adu. Diana Epheſia. Æ max. Caracallae. *ib.*

- Lauri ramus. Æ 2. Caracallae. *Holſten.* Not. p. 22.) *Vaill.* Gr.) *Guſſeme.*

- Tres lauri rami in crucem diſpoſiti. Æ 2. Caracallae. *Vaill.* Gr.

- Iupiter nudus ſt. d. extenta aquilam, ſ. . . pro pedibus quadrupes femina ſtans.)(Γ ΙΟΥ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜΟϹ. Κ. *Maximi* caput nudum. Æ 3. *Eckhel.* Cat. Vind. I. p. 177.

- - ſed adhibita littera Latina R pro B. Graecorum: ΑΛΑΡΑΝΔΕΩΝ Æ Caracallae apud *Haym.* Th. Br. II. Tb. 39. n. p. 315. 322. 335.

ΑΛΑΒΑΝΔΙΚΟϹ, *Alabandicus.* ΖΕΥϹ ΑΛΑΒΑΝΔΙΚΟϹ, *Iupiter Alabandicus* apud *Ligorium*

ΑLΑΒΑΝDVS heros et conditor Alabandae vrbis Cariae, de quo *Cicero* Nat. Deor. L. III c. 19. — Eques depictus, ſub equo ΑΛ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 33. n. 10. p. 277. 278.

- - ſtans nudus, d. lapidem, ſ. baculum, adſtat equus, n. Britannici, *Harduin.* Num. Vrb. Ill. p. 25.) *Triſtan.* I. p. 200.) *Froelich.* Not. Elem. p. 234.) *Holſten.* Not. p. 22.

ΑΛΑΒΟΥΡΙΟΝ, *Alaburium* Syriae vrbs. *Stephan.* et *Holſten.* Not. p. 23. — Pyrrhus *Ligorius* ΑΛΑΒΟΥΡΙΩΝ numum Elagabali Imp. adducit cum triplici figura; ſolis radiati, lunae corniculatae, et Cybeles, ſine Iſidis d. tympanum, ſ. cornu Amaltheae tenentis, habitu muliebri ſtolato. Talis eſt ſtatua triplex Alexandri VII. P. M. Vnde adparet Ligorium tertiam illam figuram minus recte delineaſſe, quae non Iſidis, ſed Anni cum claue et inuolucro ſunis.

ALACRITATI. Pegaſus. AV. et Æ 2. Gallieni. Epigraphe haec et hic typus tum primum in numis Impp. occurrunt. Numus ſingularis et rariſſimus, quem ex collectione Franc. *Angeloni* protulerunt *Mediobarb.* p. 376.) *Bandur* I. 152. 197.) *Vaill.* Praeſt. I. 186.) *Guſſeme* Diccionar. I. p. 82.

ALAE, Cilicum. v. ΑΛΑΙΩΝ.

ALAESA vel *Halaeſa* vt adſerit *Bayman* p. 403. ſq. ad *Dorvill.* Sicul. Gr. Ἄλαισα, non vna fuit in Sici-

Sicilia; celebrior tamen, et ad quam numi ſpectant, ea fuit ab Archonide, Herbitenſium principe, condita in ſeptemtrionali inſulae plaga inter Calactam et Cephaloedium. *Diodor. Sicul.* L. XIV. c. 16.) *Cluuer.* Sic. Ant. L. II. c. 4. p. 289. — Locus eſt nunc dictus *Sancta Maria delle Palate* infra Thuſae oppidum, in quo paſſim proſtratae vrbis cernuntur reliquiae. *Dorvill.* Sicul. I. p. 24. II. 401. ſqq. 609.) *Maſſa* Sicilia in Proſpettiva. — Hiſtorica omnia monumenta ad Alaeſam pertinentia collegit princeps *Torremuzza*, et ſeorſim edidit in opere, cui titulus: *Storia di Aleſa antica Città di Sicilia* etc. ſimulque ex eius numis docuit, Alaeſam coluiſſe Apollinem, non vt iuuenem, ſed grandaeuum, barbaque inſtructum prolixa. — Numi *Parutae*, eiusque editoribus ignoti, et bini ab *Hauercampio* editi Tab. extr. nullo modo ad Alaeſam ſpectant. Eos damnauit vt ſuppoſititios *Pancratius* Praef. ad Tom. I. Antiq. Sicul. p. XX. — Quos *Torremuzza* Sicil. Num. Vet. Tb. 12. et 13. p. 11. ſqq. exhibet numos, noſtris diebus ad auram obuenere. — Tabulae XII. primus argenteus numulus prodiit e *Pellerin* Méd. Peup. et Vill. Tom. III. Tb. 108. vbi ſex Alaeſiani promulgati ſunt numi. Conſpicitur in eo caput Dianae cum luna creſcente et piſce.)(Quoddam maris femineum monſtrum cum vrbis nomine ΑΛΑΙΣΑΣ. Sunt qui in hoc numo non ΑΛΑΙΣΑΣ, ſed ΑΛΛΙΦΑΝΩΝ legere autumant, eumque ad *Alliphas* veterem Samnii ciuitatem hodie *Aliſe* adiudicant; hoc monuit idem *Pellerinius* Supplem. IV. Tab. 2. qui tamen, quamuis in ſuo legiſſet ΑΛΑΙΣΑΣ, ſi reuera in aliis numis inſcriptum eſſet ΑΛΛΙΦΑΝΩΝ, numquam eos ad Alliphas, ſed potius ad *Alabum* Siciliae fluuium refert. — Quatuor ſequentes aenei 1. 2. 3. 4. et 5 caput habent laureatum Iouis, et in)(aquilam alis expanſis c. inſcr. ΑΛΑΙΣΑΣ ΑΡΧ. quae vltimae litterae, prout in Alaeſae Hiſtoria a Torremuzza principe demonſtratum fuit, nomen indicant *Archonidis* conditoris, qui vt eam ab aliis eiusdem nominis, quae in Sicilia erant, ciuitatibus diſtingueret, *Archonidam* de ſe cognominauit, vt legitur apud *Diodor.* Hiſtor. L. XIV. — In tertio poſt Iouis caput easdem Archonidis nominis initiales litteras in ſigla hoc modo X contractas monetarius adpoſuit; quod et etiam videtur in nonnullis aliis. Sunt hi numi vulgares. — Sextus inter rariores accenſendus caput habet Apollinis laureatum cum ſigla nominis *Archonidis* X et in altera parte duas manus iunctas, additis frumenti ariſta, et caduceo, quae omnia ad concordiam, et pacem ciuium, et ad abundantiam, quae ex iis reſultat, referuntur. Inſcriptio eſt nitidiſſima ΑΛΑΙΣΑΣ. — Septimus inter rariores caput habet Dianae.)(Pharetra inter arcum et cornucopiae, addita epigr. ΑΛΑΙΣΑΣ ΑΡΧ. — Octauus praecedenti eſt ſimilis, at bouis caput loco cornucopiae. — A nono ad duodecimum ſunt vulgares. Caput Apollinis laureatum.)(Idem Apollo ſenex, et barbatus ſt. d. manu lauri ramum, aut quod ſimile tenens, ſ. lyra nixus, c. epigr. ΑΛΑΙΣΑΣ et monogr. X. *Arigoni* Num. Pop. et Vrb. Tom. I. Tab. I. n. 10.) *Muſell.* Num. Pop. et Vrb. Tab. I. p. 18.) *Guſſeme* Diccionar. I. p. 88. De Apolline barbato plura in notis ad hunc numum in Alaeſae Hiſtor. c. 9. — Decimus tertius aliquanto rarior, quam praecedentes. In eo Apollinis caput laur. eſt ſenili cum facie, et promiſſa barba. Cetera ſunt prout in ſuperioribus. — A 14. ad 18. numuli omnes obuii. Caput iuuenile Apollinis laur. ex vna, lyram ex alia parte cum ſolita inſcr. ΑΛΑΙΣΑΣ ΑΡΧ. referentes. — Poſtremus in tabula non vulgaris caput habet Apollinis laur. promiſſa cum barba et lyram, eadem cum epigr. — Qui primus exhibetur in *Tab.* XIII hinc Apollinis caput. laur.)(Miles ſt. cum parazonio et haſta, a

 cuiu

cuius pedes proſtat cornucopiae, cum ſolita inſcr. ΑΛΑΙΣΑΣ ΑΡΧ Non obvius. — In ſecundo Bacchi caput hedera coronatum. In reliquis praecedenti eſt ſimilis. — In tertio e *Pellerin.* Vol. III. Tab. 108. eſt caput iuuenile nudum, forſan Archonidis. Vrbium enim conditores paſſim apud veteres diuinos obtinebant honores, et eorum imaginibus numi ſignabantur:)(Miles ſt. d. haſtam ſ. parazonium eadem cum epigr. — Conſimiles fere ſunt quartus et quintus, inter rariores accenſendi; ſed in vno Archonidis facies aliquanto eſt aetate maturior; in alio vero ad ſenectam vergens. - Sextus rariſſimus maioris moduli e *Pellerin* l. c. primum emerſit. In eo caput gal. Palladis.)(Noctua c. inſcr. ΑΛΑΙΣΑΣ et duplici monogrammate. — In ſeptimo, qui et rariſſimus numulus apud *Pellerin.* Supplem. IV. Tab. VII. eſt caput Dianae cum inſcr. ΑΛΑΙΣΑΣ.)(Eadem Diana poplite flexo arcum tendens. „Dubitauit *Pellerinus*, ne hic numus, et alter, qui proxime praeceſſit, ſpectent ad *Alaeſam Archonidiam*, aut ad *aliam Siciliae Alaeſam*, cum in iis nec litteras ΑΡΧ. nec ſiglam easdem continentem inſpexerit. Tali dubitationi non adſentitur *Torremuzza*; aliae enim, quae praeter Archonidiam exſtiterunt in Siliciae Alaeſae, obſcuri nominis oppida fuere, de quibus nulla inter veterum Siculorum, geſta mentio exiſtit.

ΑΛΑΙΣΑΣ, *Alaeſae* in Sicilia vrbis nomen. v. *Alaeſa.* — Eadem epigraphe retrogrado litterarum ordine male verſa. vid. ΙΑΛΑΣΟΤΣ.

ΑΛΑΙΣΟΣ in n. *Alaeſae* Siciliae Doruilliano Tb. 12. n. 1. pro quo, vt in aliis, legendum ΑΛΑΙΣΑ. putat *Burmann.* ad *Dorvill.* Sic. p. 401.

ΑΛΑΙΩΝ ΚΙΛΙΚΩΝ, *Alaeorum Cilicum* ſeu Ciliciae vrbis.)(Bellerophon pegaſo vectus et chimera n. Hadriani. *Spanh.* I. 266.) *Guſſeme* Diccion. I. 82.) *Khell.* Adpend. II. p. 33.

ΑΛΑΚΡΑΙΟΣ, *Alacraeus.* Minotaurus dimidius.)(ΑΓΥΡΙΝΑΙΩΝ, *Agyrinenſium.* Caput iuuenile cum cornu ſuper fronte. *Guſſeme* Diccionar. I. 80.

ΑΛΑΚΡΙΑΝΟΣ nomen magiſtratus Dyrrhachii. *Golz.* Graecia. Tb. I. n. 10.

Alalcomenae, Gr. Ἀλαλκομέναι. aut ſecundum *Stephanum*, p. 59. Ἀλαλκομενή. *Alalcomena*, vel p. 64. Ἀλκομεναὶ *Alcomenae*, Ithacae vrbs et epitheton. *Plutarchus* Quaeſt. Graec. p. 301. id vrbis nomen perhibet, eo quod Anticlia Vlyſſem Alalcomenis Boeoticae peperiſſet.

ALAM. *Alamannia.* FRANC. ET ALAM. *Francia et Alamannia* epigr. n. aurei Conſtant. M. Alamanni enim deuicti a Conſtantino illo M. *Praxagoras* in Vita Conſtantini: „Gallos et Germanos in ſuam redegit poteſtatem. Et *Nazarius* in panegyric. Conſtantini: „Quid memorem — — Alamannos — innumerae ſimul gentes ad bellum coactae, ſed vno impetu tuo fuſae.„ Hinc CONSTANTINVS P. F. AVG. illinc buſtum Conſtantini, cuius caput ambit nimbus, laeua pilum, d. globum tenet cui victoriola inſiſtit, cum epigr. GAVDIVM ROMANORVM infra FRANC. ET ALAM. TR. *Francia et Alamannia. Treviri* ſignata. Tropaeum cum captiuis. *Liebe* Goth. Num. p. 445.) *Haenthaler.* Exercit. III. p 75.

ALAMANNIA et ALEMANNIA, ſed prius in libris frequentius; at plures numi ALEMANNIA. quod ideo praefert *Spanhem.* II. 750. Cum A in vno numo *Al.* quem Nic. *Heinſius* exponit ad Claudiani IV. Conſ. Honor. V. 446.) Inſcriptio *Grut.* p. 160. d. rufos

tulos Valentiniani, Valentis, et Gratiani refert, in ſingulorum cognomentis ALAMANN. — Et p. 159. 7. idem *Gruterus* de Gratiano: GERMAN. MAX. ALAMANVS MAX. per A et ſimplex N. — *Alemanni* olim dicebantur, qui partem illam Germaniae, quae ſita eſt intra Danubium, et Alemannum fluuios, incolebant; poſtea *Germania* *v. terra Alemannia* nucupata; quo quidem nomine hodieque Gallis adpellatur. Alemannos autem, vt diuerſos a ceteris Germaniae incolis, diſertim recenſet *Nazarius* panegyrico Conſtant. M. dicto, vbi de expeditione eius in Germaniam: Quid memorem Bructeros? quid Chamauos? quid Cheruſcos, Vangiones, *Alemannos* etc.

ALAMANNIA in imo, et in ambitu: GAVDIVM ROMANORVM, ob Alamanniam nempe Romanorum armis domitam et ſubiectam. Mulier ſub tropaeo ſedens plorat. AV. Conſtant. M. *Band.* II. 46.) *Du Cange* Hiſt. Byzant. Tb. 3.) *Span.* II. 638.) *Guſſeme* Diccionar. I. 83.

- - et eadem epigraphe, idemque mulieris ad tropaeum ſedentis, typus, dextro innixae brachio. AV. Criſpi. *Band.* II. 310. RRR.

- - ſimilis. AV. Conſtantini Iun. *Mdb.* 474.

- - CAPTA. *Golz.* Imp. 49. e quo hac epigraphe noua rariſſimum, Criſpi Æ nummum exſcripſit *Band.* II. 323.) *Mdb.* 471.) *Guſſeme* I. 83.

- - DEVICTA, epigr. numorum Conſtantini M. et filiorum Criſpi et Conſtantini Iunioris, vbi Alamannia, Germaniae pars, deuicta repraeſentatur, captiuis nempe ad pedes vinctus Victoriae, d. tropaeum, ſ. palmam gerentis. *Du Cange*, Byz. Tab. 3.) *Band.* II. 313. 332. 334. 345.) *Mdb.* 471. 475.) *Patin.* Ind. ſ. 32. 33.) *Guſſeme* l. c.

ΑΛΑΝΔΡΟΥ, *Alandri* magiſtratus nomen Mantalenorum. ΕΠΙ ΓΟΡ. ΑΛΑΝΔΡΟΥ, *Sub Gorgia Alandro*, vel Alandri filio.

ALANI in Hiſpania ab Honorio deleti. Muſ. *Alb.* II. p. 113. ſeu, vt Comes *Khevenbüller* Reg. Vet. Num. p. 132. adſerit; ſub Gratiano et Valentiniano Iuniore circa Ann. Chr. 375. ab Hunnis ſubacti ſunt Alani aut amicitia iuncti. Idem *Khevenbüller* Alanorum nomen, ſedes, mores, eorumque res ordine Romanorum Imperatorum digeſtas refert l. c. Ibidem *Alanus* rex ab Alana gente nomen ſumſiſſe videtur p. 119.

ΑΛΑΝΝΟϹ, *Alannus*. Caput Alanni cum tiara. ΒΑϹΙΛ.. ΑΒΓΑΡΟϹ, Rex *Abgarus*. Caput Edeſſae regis Abgari cum ſimili tiara, Æ. Muſ. *Pembrock.* II. Tb. 72. n. 1.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 7. n. 3. vbi p. 71. obſ. 49. de Alanno, vel vt editori *Khellio* videtur, *Manno* Abgari filio, fuſius diſputatur. Ex Comitis de *Khevenbüller* Reg. Vet. Num. p. 127. 128. prolata ſententia non legendum eſt *Mannus* pro *Alannus*, quod ex altero nummo ab ipſo Tb. 3. n. 7. vulgato teſtari cenſet, ſimulque tempora inquirit, ad quae Alani nummus conſociato Abgari capite referendus ſit.

ΑΛΑΝΟΥ, *Alani* male lectum pro ΒΑΛΑΝΟΥ. *Balani.* cf. *Froelich* ad Num. Reg. Vet. p. 82. vbi retractanda ſtatuit, quae ad numum ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΑΝΟΥ de Alanorum *Rege Alano* coniecerat. vid. ΒΑΛΑΝΟΥ. — *Bayer* in Haymii numo, loco ΑΛΑΝΟΥ, legendum putat ΜΑΝΝΟΥ, facili confuſione τῶν ΑΛ. loco M. cf. *Khevenbüller* Reg. Vet. Num. p. 128. 129. qui Tb. 3. n. 7. Æ 3. exhibet: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΑΝΟΥ, *Regis Alani.* Dea Ceres gradiens, d. facem attolit, ſ. veſtem leuat.)(Caput imberbe crinibus attonſis, pileolo tectum.

ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ (*ſic*) pro ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ, *Alabandenſium* Cariae, legitur in Æ Caracallae, R. Latino loco B. Graecorum adhibita. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 39. n. 11.

ALARICVS Gothorum rex, de cuius n. *Spanhem.*) *Guſſeme* et alii.

ΑΛΑΡΚΑΙΟΣ forte ΠΑΛΑΡΚΑΙΟΣ fluuii nomen. v. *Agyrina.*

ΑΛΑΡΤΟΥ, *Alarti.* ΗΓΕ. Λ. ΛΙΚΙΝ. ΑΛΑΡΤΟΥ, *Praeſide Lucio Licinio Alarto.* n. Pautaliae Thraciae. cf. *Eckhel.* Catal. I. p. 73. pro quo in *Cim. Vind.* legitur ΗΓΕ. ΚΑΙΚΙΝΑ ΑΛΡΤΟΥ.

ALB. *Albinus*, cognomen gentis Poſtumiae, ab albo corporis colore diminutiuum. A. ALB. S. F. L. METEL. *Aulus* (Poſtumius) *Albinus, Spurii Filius. Lucius Metellus.* Caput Apollinis laur.)(C. MAL. *Caius Malleolus.* ROMA. Vir ſeminudus inſiſtens clipeis, d. haſtam coronatur a Victoria retro ante. ꝶ. g. Poſtumiae. *Morell.* Theſ. Fam. in Poſtumia n. 4. p. 358. — L. POST. ALB. ROMA. *Lucius Poſtumius Albinus.* Pallas galeata in citis quadrigis, d. tropaeum, ſ. haſtam cum clipeo.)(Caput Romae galeatum alatum, hinc apex, inde * ꝶ. eiusd. g. *Vaill.* Fam. Rom.

ALB. *Albinus* Imperator. IMP. CAES. D. CLO. SEP. ALB. AVG. *Imp. Caeſ. Decimus Clodius Septimius Albinus Auguſtus.* v. *Albinus.*

ALBA, Gr. Ἄλβα, vrbs Latii, cognomine *Longa*, quam poſteri Aeneae poſſediſſe ante Romam conditam feruntur. *Stephan.* de Vrb. p. 69.) *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 639. — Huius vrbis porta cum moenibus, ante eam ſus cum porcellis, et pone Aeneas ferens Anchiſen humeris. n. Anton. Pii. *Vaill.* Praeſt. III. p. 125. — *al.* Aeneas ſiniſtra ducens Iulum, e naui per tabulam greditur verſus *Albam* vrbem, cuius muri viſuntur. n. eiusd. *ibid.* — Eidem Albae vrbi tribuit *Pellerin.* numum, in quo caput herois galeati.)(Aquila fulmini inſiſtens, cum epigraphe ex litteris vetuſtioribus ALBA. Idem ꝶ. conſpicitur in Muſeo *Pembrokiano* II. Tb. 2. n. 4. Sed ex *Guſſemii* ſententia p. 83. caput eſt Mineruae. — Alium vulgauit ꝶ. antiquiſſimum *Dutens* Explicat. pl. 2. n. 3. p. 50. Caput in eo eſt Mercurii.)(Pegaſus volans addita epigr. ALBA.

ΑΛΒΑΝΙΑ, Ἀλβανία, *Albanum* ciuitas Armeniae, vbi paſſus legitur Bartholomaeus apoſtolus. De hac Decii numen accipiendum exiſtimat Pyr. *Ligorius*, in quo circum caput turritum Iſidis, ſiue Lunae legitur: ΑΛΒΑΝΩΝ ΜΗΤ. *Holſten.* Not. p. 24.

ΑΛΒΕΙΝΟϹ, *Albinus.* ΑΥΤ. Κ. Δ. ΚΛ. ϹΕΠΤ. ΑΛΒΕΙΝΟϹ, *Imp. Caeſ. Decimus Clodius Septimius Albinus.* — ΚΛΩΔΙΟϹ ΑΛΒΕΙΝΟϹ ΚΑΙϹ. *Clodius Albinus Caeſar.* n. Sidet. Pamphyl. *Vaill.* Num. Gr. p. 78.

ALBIA gens, quae ab albo corporis habitu dicta videtur, fuit plebeia. Ei cognomen CARRINAS fuit, an quod in Carinis Romae maneret? Nam Carinae loci nomen fuit, quo in loco Pompeius M. aedes habuerat. *Cicero* Sextum Albium vocat Quirinatem, an pro Carinate? Vnde illi a *quieri*, ſeu haſta Sabinorum, vt Romulus dictus Quirinus, quod ea ſemper vteretur, datum cognomen Carrinas. *Albii* vero nomen gentile in numis a *Golzio*, *Morellio* ac *Vaillantio* prolatis non legitur. — C. CARRIN. *Caius Carrinas.* Nauis, in imo ROMA.)(Caput Iani bifrontis barbatum et laureatum, cum nota aſſis. Æ. *Golz.* Faſt. p. 184.) *Morell.* Num. Conſular. incertae fidei Tab. IV. n. 7. p. 497.) *Vaill.* Rom. Bam. I. Tb. 9. n. 1.) *Guſſeme* Diccion. I. p. 84. — C. CARRINAS C. F. PROCOS. Victoria alata ſuper proram nauis, d. co-

d. coronam, ſ. palmae ramum.)(IMP. CAESAR DIVI IVLI F. (*Filius*) Caput Auguſti nudum. . G..z. Faſt. p. 202) *Morell.* l. c. n 8. p. 497 498.) *Vaill.* l. c. n. 2.) *G. ſſem.* l. c.

ALBIA DOMINICA AVG*uſta* Valentis Imp. vxor, apud *Goezium*: AELIA DOMINICA AVG. *Guſſeme* Diccion. I. 84.

- - TERENTIA, vxor Othonis, quae duos peperit filios, Lucium, et Marcum Titianos, et filiam Druſo Germanici filio deponſatam. *Sueton* in Othone.

ALBIN. *Albinus*, cognomen Poſthumiae gentis. A. POST. A. F. S. N. ALBIN. *Aulus Poſtumius, Auli Filius Spurii Nepos Albinus.* Sacerdos togatus ſtans ſupra montem ad aram ignitam, d. extendit inter cornua bouis ſuper fontem eiusdem.)(Caput Dianae, cui ſupra imminet caput cerui, vel bouis. Ꝗ. Poſtum. g. *Morell.* Theſ. Fam. Poſtum. n. 7. p. 359.) *Vaill.* Fam. Poſtum.) *Beger* Theſ. Br. — *al.* ead. inſcr. Figura ſt. d. extendit ſuper aquilam legionariam, retro faſces cum ſecuri.)(HISPAN. *Hiſpaniae* caput velatum, fluxis capillis. Ꝗ. eiusd. g. *Morell.* l. c. n. 8. *ib.*) *Vaill.* l. c. — M PO-STVM. ALBIN. L. PROC. CAPIT. IIVIR. Q. *Mario Poſtumio Albino Lucio Porcio Capitone, Duumviris Quinquennalibus.* Vir togatus ſt. nudo capite, d. ſitulam tenet, ſ. ramum laureum.)(AV-GVSTVS DIVI F. (*Filius.*) Caput Auguſti laur. Æ. *Vaillantius* putat cenſorem pictura hac repraeſentari. Aliter Fam. II. Tb. 119. n. 17. ſentit. *Morell.* eiusque editor l. c. n. 9. *Bonar* de Niedeck de adorat. p. 134.) *Roms Verfaſſung* Tom II. in fronte n. 1.) *Spanhem.* II. p. 103. — SP. POST. L. F. ALBIN. *Spurius Poſtumius, Lucii Filius Albinus.* Nauis prora, in imo ROMA.)(Caput Iani bifrontis. Ꝗ. *Golz.* Faſt. 124.) *Morell.* Num. Conſular. incertae fidei Tb. 28. n. 24. p. 612. — A. ALBIN. A. F. A. N. *Aulus Albinus Auli Filius, Auli Nepos.* Victoria gradiens)(Caput Libertatis. Ꝗ. Poſtum. g. *Golz.* Faſt. p. 126.) *Morell.* l. c. Tb. 29. n. 1. p. 612.) *Vaill.* l. c. — SP. ALBIN. PAVLVS, *Spurius Albinus Paululus.* Victoria ſt. coronat tropaeum.)(Caput Iouis Capitolini barb. laur. Ꝗ. eiusd. g. *Golz.* Faſt. p. 130.) *Morell.* l. c. 29. n. 2. p. 612.) *Vaill.* — L. POST. S. F. L. N. ALBIN. *Lucius Poſtumius, Spurii Filius, Lucii Nepos.* Neptunus nudus ſt. d. pede prorae impoſito, d. acroſtolium, ſ. tridentem.)(Caput Apollinis vitta redimitum, pone quod ſceptrum. Ꝗ. eiusd. *Golz.* l. c. 137.) *Morell.* ib. n. 3 — SP. AL-BIN. MAG. *Spurius Albinus Magnus*, ad differentiam Spurii Poſtumi Albini Pauluii. Prora nauis, in imo ROMA.)(Herculis caput barbatum in rictu leonis. Ꝗ. eiusd. g. Poſtumiae. *Golz* Faſt. p. 139.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 29. n. 4. p. 613.) *Vaill.* Fam. II.

ALBIN. *Albinus* Imperator referente *Capitolino* dictus *Albinus*, quod exceptus vtero contra conſuetudinem puerorum, qui naſcuntur, eſſet candidiſſimus. DEL. *al.* CLOD. SEPT. ALBIN. CAES. — IMP. D. CLODIVS SEPT. ALBIN. AVG. *Imp. Decimus Clodius Septimius Albinus (Caeſar) Auguſtus. Vaill.* Praeſt. I. 109. II. 208. etc.

ΑΛΒΙΝΟϹ, *Albinus.* ΑΥΤ. Κ. Δ. ΚΛΟΔ. ΑΛΒΙΝΟϹ ϹΕΒ. *Imp. Caeſ. Decimus Clodius Albinus Auguſtus.*

ALBINV. loco ALBINVS, in denario antiquo, littera S. finali intercepta per rotunditatem numi. ALBINV. BRVTI F. *Albinus Bruti Filius.*)(A. POSTVMIVS COS. Caput nudum *Auli Poſtumii Conſulis.* Ꝗ. *Morell.* Fam. p. 359.

ALBI-

ALBINVS gentis Poſtumiae cognomentum. A. ALBINVS S. F. *Aulus Albinus, Spurii Filius*. Tres equites galeati cum haſtis et clipeis incitato curſu verſus militem pedeſtrem tanquam fugientem. *al*. in genua prolapſum.)(Caput Dianae, retro pharetra et arcus, infra ROMA. ℞. Poſtum. g. *Morell*. Theſ. Fam. in Poſtumia Tb. 1. n. 2. p. 357. — Ead. epigr. Dioſcuri galeati et nudi ſtantes cum haſtis aquatum equos ſuos deducunt, tamquam a pugna recenti delaſſatos et ſitientes, quod luculenter explicat *Dionyſ. Halicarn* L. I. Adeſt in area luna corniculans.)(Caput Apollinis laur. retro aſtrum, iuxta * denarii nota. ℞. *Morell* l c. n. 3 p. 358). *Beger* Th. Br.) *Vaill*. Fam. II. — V. I. N. K. M. POSTV. ALBINVS IIVIR. QVINQ. ITER. *Victrix Iulia Noua Carthago* in Hiſpania. *Marcus Poſtumius Albinus Duumuir Quinquennalis Iterum*. Templum cum quatuor columnis, in cuius periſtylio ſcribitur AVGVSTO.)(P. TVRVLB. *Publio Terullio* legendum eſſe ex *Morell*. Theſ. Fam. p. 360. diſcimus; IIVIR. QVINQ. *Duumuiro Quinquennali*. in area V. I. N. K. Caput Auguſti radiatum. Æ. eiusd. gentis. *Morell*. l. c. Tb. 2. n. 10. *al* ſed in poſtica parte figura quadrigas citas agens. Æ. *ibid*. n. 12. — *al*. ſed ante quadrigas aliter conuerſas ac lentas vexillum erectum conſpicitur. Æ. *Morell*. ib. n. 11.

ALBINVS. Caput Neptuni barba prolixa et corona ornatum.)(A. POST. A. F. L. N. *Aulus Poſtumius, Auli Filius, Lucii Nepos*. Delphin in vertice, et tridens in infima parte. ℞. *Golz*. Faſt. p. 98.) *Morell* Num. Conſular. Tb. 28. n. 22. p. 612. — L. ALBINVS A. F. A. N. *Lucius Albinus, Auli Filius, Auli Nepos*. Luna bicornis cum ſex trionibus.)(Caput Apollinis, ſeu Solis radiatum. ℞. g. Poſtum. *Golz* Faſt. p. 101.) *Morell*. l. c. n 23. —

- - Caput Roma galeatum, pone quod corona, quae aliquam Albini victoriam deſignare videtur.)(SP. POST. SP. F. *Spurius Poſtumius, Spurii Filius*. Caſtor et Pollux aſtris ornati, equites decurrentes cum haſtis, in imo ROMA. ℞. eiusd. g. *Golz*. Faſt. p. 154.) *Morell* Num. Conſular. Tb. 29. n. 5. p. 613.

- - BRVTI F. (*Filius*) intra coronam ſpiceam, quae corona abundantiam ſignificat.)(A. POSTVMIVS COS. *Auli Poſtumii Conſulis* et dictatoris caput nudum. ℞. *Morell*. Theſ. Fam. in Iunia Tb. 3. n. 5. p. 231. *it*. in Poſtumia n. 1. p. 356.) Muſ. *Pembrock*. III. Tb. 7. n. 3.) *Eckh*. Cat II. 44. *Vaill*. Fam. — Decimus Brutus nequaquam patrem praenomine Marcum habuit, vt ſtatuit *Pighius* Tom. III. p. 465. ex male intellecto loco *Ciceronis* in Bruto c. 28. ſed Decimi Bruti, qui A V. C 676 conſul fuit, videtur fuiſſe filius, Decimi Bruti vetuſtioris nepos. Adoptatus fuit a Poſtumio Albino, vt docet inſcriptio: ALBINVS BRVTI F. Fuſius de eo *Spanh*. II. p. 78 ſq.

- - Duo litui militares decuſſatim poſiti, ſupra clipeus rotundus, infra oblongus.)(Caput Martis galeat et modeſte barbatum. ℞. *Ekhel*, II. 44.) *Morell*. Fam. Iunia Tb. 3. n. 6. p. 231.

- - Duae dexterae iunctae caduceum tenent.)(PIETAS. Caput Pietatis. ℞. *ibid*.

- -)(C. PANSA. Larua Sileni. ℞. *Eckh*. *ib*.) *Morell*. Fam. Iunia Tb. 3. n 7. p. 232. *it*. Fam. Vibia n. 6. p. 445.) *Vaill*. Fam. Vibia.

ALBINVS (*Decimus Clodius Ceionius Septimius*) Adrumeti in Africa natus, ob mirum cutis candorem *Albinus* dictus audita Pertinacis morte Caeſaris titulum adſumit, poſt Chr.

Chr. 193. Cum Seuerus aduerſus Peſcennium exercitum duceret, metuens, ne Albinus, qui tum exercitui Britannico praeerat, cum exercitu Romam veniret, eum Caeſarem prius, poſtea imperii conſortem declarauit. Ipſe ſe Auguſtum ao. 196. dicit, ſumta TR. POT. Victo Peſcennio, primum inſidiis eſt petitus; quibus detectis, manifeſte contra eum exercitum duxit, multisque proeliis vario Marte accerrime pugnatum, vltimo proelio prope Lugdunum, in Gallia commiſſo, fuſae ſunt Albini copiae; ipſe ſauciatus a militibus captus, ſemiuiuus ad Seuerum ductus, cuius abſciſſum caput, pilo prius circumlatum, Romam miſſum, publico patibulo adfixum eſt; corpus eius ante praetorium ad foetorem iacuit, laceratumque a canibus, et in profluentem coniectum A V C 950 Chr. 197. Imperator a multis exoptatus fuit. De eo *Capitolinus*: A ſenatu amatus eſt, quantum nemo principum, in odium ſpeciatim Seueri, quem vehementer ob crudelitatem oderant ſenatores. *Herodianus* Albinum vocat, ortum illuſtri genere, ac bonae indolis iuuenem. Per tres annos et octo menſes vt Caeſar et Auguſtus regnauit, ſed in Gallia, Britannia et Germania, vbi coloniae numos cudere non erant ſolitae. — Numi huius Albini ex omni aere eximiae ſunt raritatis. AV et Æ 1. RRRR. Argentei autem et Æ 2. R. Tres tantummodo Graecos recenſet *Vaill.* Num. Gr. p 78, et quidem duos Sidetum, et Smyrnaeorum vnicum. Legitur in illis: ΚΛΩΔΙΟΣ ΑΛΒΙΝΟΣ ΚΑΙΣ *al.* ΑΥΤ. Κ Δ. ΚΛ. ΣΕΠΤ. ΑΛΒΕΙΝΟΣ. In Latinis autem a *Mediobarbo* p. 264. 265) in muſeo *Theupoli* p. 210. 561. ſqq.) in muſeo Vindob ab *Eckhel.* II. p 269. 270) a *Vaill.* Praeſt I. 109. II. 208. III 161.) *Guſſeme* Diccionar. I. 84. ſqq. collectis, atque alibi legitur: D. CL. vel CLOD SEPT. ALBIN. *al.* ALBINVS CAE. vel CAES. — D. CLOD. ALBIN. CAES. — D. CLOD. SEPT. ALBIN. CAES. D. — CLODIVS ALBINVS CAES. — D. CLODIVS SEPT vel SEPTIMIVS ALBINVS CAES. — CLOD. SEPT. ALBIN. CAES — IMP. CAE. ſine CAES. D. CLO. SEP. ALB. AVG. — IMP. CAES. D CLO. ALBIN AVG. — IMP. CAES. CLO. SEP. ALB. AVG. — IMP. D. CLODIVS SEPT. ALBIN. AVG. — In X eorum parte ſunt *epigraphes*: AEQVITAS AVG. — APOLLINI AVG. — CLEMENTIA AVG — CONCORDIA — CONCORDIA AVGVST. — CONCORDIA MILITVM. — CONCORDIAE AVGG. — COS. II. — FEL. AVG. — FELIC. AVG. — FELICITAS. — FIDES AVG. — FIDES EXERCIT. — FIDES LEG. *al.* LEGION. — FORT. REDVCI. — FORTITVDO AVG. INVICTA. — FORTVNA AVG. — FORTVNA REDVX. — FORTVNAE REDVCI. — GEN. L. *al.* LVG. — IOVIS VICTORIAE. — MINER. PACIF. *al* PACIFERAE. — MINERVA PACIF. *al.* PACIFICA. — MONET. AVG. — PAX AVG. — P. M. TR. P. II. COS II. — PROVID. *al.* PROVIDENT. *al.* PROVIDENTIA AVG. — ROMAE AETERNAE. — SAEC. FRVGIF — SAECVLI FEL. — SAECVLO FECVNDO — SAECVLO FRVGIFERO. — SALVTI AVG. — S. C. — SPES. *al.* SPE AVG. — S. P. Q. R. OB. C. S. — VIC. *al* VICT. *al* VICTORIA AVG. — VIRTVTI AVG. — vid. *ſuis locis.* Praeterea vrbes *Side* et *Smyrna* in huius Albini honorem numos percuſſerunt. — De eius numis Claud. Gros *de Boſe* Diſſ. ſur une inſcription antique et ſinguliere de l' Empereur *Albin*, et auſſi ſur quelques médailles de ce Prince. Mſt. — Alex. Xav. *Panel.* diſſ. ſur le triumvirat de Galba, Othon et Vitellius et ſur celui de Peſcennius, *Albin* et Severe, cf. Mem. de Trevoux 1733. p. 1349. ſq. — Reflexion du *M. L.* * * ſur la diſſ. du P. *Panel*

Panel ſur le Triumvirat etc. de Peſcennius, *Albin* et Severe. ibid. 1735. p. 2372. ſq. --- P. *Tournemine* reſponſe à la diſſ. du P. *Panel* ſur le Triumvirat etc. ibid. 1735. p. 1585. ſq.

Albiopolis incerti ſitus. Caput Iouis.)(ΑΛΒΙΩΠΟΛΙΤΩΝ. Sceptrum. *Arigoni.*) *Froel.* Not. Elem. p. 72.

ALBOGALERVS, a galea ſic dictus, idem et apex, proprius flaminis dialis pileus, qui ex hoſtia alba Ioui immolata fiebat, eiusdemque flaminis, vt et pontificis maximi inſigne ſpeciale. Sic in Iulii Caeſaris numis iſte albogalerus conſpicitur ad pontificatum maximum indicandum. v. *Apex.*

ALC. *Lugduni* cuſus in officina *Prima.*

ALCAEVS poeta Lyricus, inuentor generis Alcaici, vixit ante Chr. 604. Ipſe ſapientibus in Mytilenaeorum aere apud *Harduinum* exſtant.) *Guſſeme* Diccionar. I. p. 87.

ALCE fera ſilueſtris, vel ceruus gradiens c. ep. SAECVLARES AVGG. Æ Philipporum patris et fil. *Arſchot.* Tb. 58. n. 23.) *Spanh.* I. 197. ſq. *Guſſeme* I. 87. – Diſſidia inter veteres de eius figura. *Plin.* L. VIII. c. 33. — Sunt, quae appellantur *alces*, harum eſt conſimilis capris figura, et varietas pellium, ſed magnitudine paulo antecedunt, mutilaeque ſunt cornibus, et crura ſine nodis, articulisque habent, neque quietis cauſa procumbunt, neque ſi quo adflictae caſu conciderint, erigere ſeſe aut ſubleuare poſſunt; his ſunt arbores pro cubilibus, ad eas ſe adplicant, atque ita paullummodo reclinatae quietem capiunt.

ALCIBIADES Athenienſium Imperator celeberrimus, habitu Liberi indutus cum face Orgia celebrat. *Liban.* Declam. 9. edit. Pariſ. 1606.)

Bonarrot. Num. Carp. p. 431. ſq. plura in rem congeſſit — *Alc[illegible]dis* n. cum Cupidine Sagitta fulgur feriente. *Guſſeme* l. c. vid. *Adulterini.*

ALCIDES ἀπὸ τῆς ἀλκῆς, *a fortitudine*, dictus eſt *Hercules*, vnde virum fortem antiqui ſub Herculis virtute depingebant, additis eius inſignibus, pharetra, claua, arcu exuuiis leonis, quae cernuntur in Æ Gallieni inſcripto: VIRTVS VALERI. *Vaill.* Praeſt. II. 372.

ALCINOI HORTI in terra Phaeacum ſeu Corcyraeorum, figura quadratae areolae cum fructibus, pone quam claua Herculis erecta. Deſignantur iuxta *Begeri* Theſ. Br. I. p 455. in numis Corcyraeis, vt et vrbium Dyrrhachii et Apolloniae Illyrici, quae Corcyraeorum coloniae erant. Hortos illos, quos *Homerus* deſcripſit, *Begerus* in Apolloniae, Dyrrhachii Corcyraeque drachmis plantauit, *Eckhelius* Num. Vet. p. 106. renouauit, deſtruxerunt *Barthelemyus.* Mem. des bell. Lettr. T 24. et *Neumann* Pop. et Vrb. Num. p. 115. ſqq. vid. *Horti Alcinoi.*

ALE. *Alexandriae* cuſus, legitur in ima parte numorum poſterioris aeui cuſorum, vt Diocletiani, Val. Maximiani, Conſt. Clori, Gal. Maximiani etc. — Aliam quidem interpretationem *Ducangius* obtrudere conatus eſt: *Primae Lugdunenſis Exſecutores* vel *Exactores*, quemadmodum apud *Gruterum* p. 593. EXACTOR TRIBVTORVM IN HEL. COMMVNIS VICARIVS. et p. 591. E. XX. HERED. VTRARVMQ. PANN. quod *Ducangius* vertit: *Exactor Viceſimae Hereditatum Vtrarumque Pannoniarum.* Similiter ΚΡΑ. ALE. — ΚΡΒ. ALE. — ΚΡΓ. ALE. — ΚΡΔ. ALE. — ΚΡΕ. ALE. — ΚΡϚ. ALE. interpretatus eſt: *Viceſima Penſionem Primam*, — *Secundam*, — *Tertiam*, — *Quartam*, — *Quintam*, — *Sextam*

ſol-

ſoluunt *Primae Lugdunenſis Exactoris;* Eſt enim eidem X Graeca littera pro *Viceſima.* Vnde etiam XXT. ALE. explicit: Ἐικοστῆς Χρόνων Τρίτων, et XXE. ALE. Ἐικοστῆς Χρόνων Πέμπτων, *Viceſimae Penſionem Primam — Quintam* ſoluunt *Primae Lugdunenſis Exactores.* Sed alia longe interpretatio iſtarum notarum eſt, et ſimilium.

ALE. *Alexandrina* COL. ALE. AVG. vel COL. ALE. AV. TRO. vel COL. ALE. TROA. *Colonia Alexandria* ſiue *Alexandrina Auguſta Troas.* Vrbs enim Troas ab Alexandro M. dicta eſt *Alexandria,* et cum Troadenſes Caracallam, principem de ſe bene meritum, Alexandri M. eſſe amantiſſimum intelligerent, vt ipſi adularentur, nomen Alexandriae in numis addiderunt; ille enim ſe Alexandrum praedicabat, vt narrat Dio.

ΑΛΕ. Ἀλεξανδρέων. In Seleuci VI. Syriae regis numo: ΑΛΕ. ΔΗ. Ἀλεξανδρέων Δήμος. v. infra ΑΛΕΔΗ.

ΑΛΕ. Ἀλεξάνδρου. Circum galeam poſitas Β Α Λ Ε litteras in Æ 3. apud *Froelich.* Annal. Syr. Tb. I. n. 18. legit p. 3. Β. ΑΛΕ. Βασιλέως Ἀλεξάνδρου)(Fulmen intra ſcutum Macedonicum ſcutis aliis cinctum.

ALEA. *Alexandriae* in *Prima* officina, ad pedem poſticae Æ. Arcadii. *Mdb.* 521.

ΑΛΕΑ, Gr. Ἀλέα, Arcadiae vrbs, vnde Minerua Ἀλαία, *Alaea* cognominata, cuius templum ſolum ſupererat *Strabonis* aetate L. VIII.) *Stephan.* p. 60) *Holſten* Not. p. 24.) *Plinius* quoque Aleam in oppidis Arcadiae recenſuit. v. ΑΛΕΑΣ, *Aleae.* — ΑΛΕΙΩΝ, *Aleatarum.*

ΑΛΕΑΣ, *Aleae* in Arcadia. ΑΘ. ΝΑΣ. ΑΛΕΑΣ, *Mineruae Aleae.* Bubo cippo inſidens)(Caput Mineruae galeatum.)(*Kbell.* Adpendic. II. ad *Geſner.* Tb. 1. n. 4. p. 24. ſq. — Similis in muſeo *Arigoni* Tb. 3. n. 39. exhibetur, ſed per errorem Athenienſibus numis inſeritur, quem vel ipſa dialectus Dorica, qua Arcades vtebantur, dedocere debuiſſet, quod Α. Dorum more pro Η. poſitum (in praeſente numo quidem extritum) ita nomen ΑΘΑΝΑΣ in *Arigoniano* numo, quemadmodum in *Maſſoniano* ſubiuit. Vt Athenienſibus cum hac noctua nihil poterat eſſe negotii, ita nec eam Tegeatarum ex officina, quo propendiſſe videtur *Haymius* Th. Br. II. p. 7. prouolaſſe exiſtimat *Kbellius* l. c. Antiquae ad Stympalum *Aleae* numum vindicandum, quae perſuadent, argumenta p. 25. ſq. ſubiicit, eruditorum arbitrio diſcutienda cf. etiam *Eckbel.* Num. Vet. p. 139.) *Wacbter.* Archaeol. p. 82.

ALEATARVM. v. ΑΛΕΑΣ.

ALECTVS tyrannus. v. ALLECTVS.

ΑΛΕ ΔΗ. Litterae duarum vocum Ἀλεξανδρέων Δῆμος initiales, Æ. Seleuci VI. Syriae regis. *Froelich.* Annal. Syriae Tb. 14. n. 5.) *Harduinus* τὸ ΑΛΕΔΙ vel ΑΛΕΔΗ. legit: *Alexandrinorum Populus,* quod de Alexandria ad Iſſum accipiendum videtur; *Froelichio* vero l. c. p. 107. lectio incerta.

ΑΛΕΙΩΝ ΑΧΑΙΩΝ *Alenſium Achaeorum.* Mulier ſedens, d. ramum, aut ſpicas, ſ. haſtam.)(ΙΕΡΩΝ. Iupiter nudus ſt. d. victoriolam, ſ. haſtam. Æ 3. *Eckbel.* Num. Vet. Tb. 9. n. 7. qui p. 139. fuſius de eo agit, additque ex *Kbellii* animaduerſionibus: Neminem morabitur gentile ΑΛΕΙΩΝ, propterea quod duo alia leguntur in *Stephano* ſcilicet Ἀλεάτης, et Ἀλέος, tertium enim, quod numus teſtatur, grammaticus omiſerit. Patet ea oſcitantia ex pluribus aliis huius topographi locis.

ALEM.

ALEM. *Alemannia.* FRANC. ET ALEM.TR. *Francia Et Alemannia*, *Trophaeum?* percuſſus n. Conſtantini M. aureus, quem *Morell.* Spec. Tab. 7. primum in lucem protulit, dein *Liebe* Goth. Num. p. 445 aliique. Ab initio tertii ſaeculi, quod e *Spartiano* et *Victore* liquet, *Alemanni diſtincti a Francis et Germanis*; de qua diſtinctione et quando Alemannorum nomen Romanis primum innotuerit, pluribus *Spanh.* II. p. 505. agit.

Alemanni inſigniores ex Sueuis, quorum ſedes inter Rhenum, Moenum, Danubiumque, quos Caracalla, teſte *Spartiano*, deuicit. Eosdem poſt Caracallam deuicit Proculus, hinc Aurelianus Imperator. Inde Conſtantius Clorus, Caeſar adhuc, eosdem apud Lingonas vicit, caeſis Alemannorum ſexaginta millibus. Conſtantius Iunior iſtis primum pacem dedit, paullo poſt et Lentienſibus Alemannicis pagis indictum elt bellum, qui tractibus Rhaetiarum vicini dicuntur. A Iuliano Caeſare illorum exercitus prope Argentarium fuit deletus. Reparatis tamen viribus Romanos iterum adgreſſi, a Iouino, magiſtro equitum per Gallios fuerunt deuicti, hinc a Valentiniano. Gratianus Imp. eosdem apud Argentarium ſuperauit, caeſis triginta militum millibus. Demum a Clodouaeo, Francorum rege, ao. 496. ad Tolbiacum victi fuerunt atque ſubacti. cf. *Struv.* diſſ. de Germanorum origine. §. 25.

ALEMANNIA in imo, in ambitu GAVDIVM ROMANORVM. Figura muliebris plorans ſub tropaeo. AV. Conſtant. M. *Du Cange* Hiſt. Byzant. Tb. 3.) *Band.* II. 245.

ALEMANNIA DEVICTA. Victoria ſtolata ſt. et captiui humi ſedentis dorſum pede laeuo premens, d. geſtat tropaeum, ſ. palmae ramum, ad pedes SIRM.)(CRISPVS NOB. CAES. *al.* FL. IVL. CRISPVS NOB. CAES. Caput Criſpi laureatum ad humeros Æ 3. Criſpi, qui exercitibus Gallicanis praepoſitus patris ſpem impleuit, Francosque et Alemannos magna vi rebellantes compeſcuit. *Band.* II. 313.

ALEMANNIA SVBACTA. Rhenus fluuius vir ſenex et ſeminudus ſedens, d. proram nauis tenet, ſ. arundinem et vrnae aquariae aquam profundenti innititur; in ima parte ex titulis reſiduum: IMP. VI. COS. III. Æ 2. M. Aurelii. *Haneb.il.* Exercit. III. Tb. 5. n. 4. p. 76.) *Patin* Imp. p. 187.

ALENORVM. V. ΑΛΗΝΩΝ.

ΑΛΕΟΣ. *Alei* caput barbatum, regio diademate reuinctum. Cum in numo gazae regis Galliae epigraphe illa penitus detrita ſit, vel alias ob cauſas deſideretur, *Harduinus* caput numi pro Iouis capite accepit)(ΤΕΓΕΑΤΑΝ, Dorice pro Τεγεατων, *Tegeatarum* Arcadiae. Rex Aleus ſtans, galea, haſta, clipeoque armatus, Mineruae ex aduerſo ſtanti aliquid in dextram tradens, adducta in medium puella, quae Deae elatis manibus vas ſacrum, ſeu amphoram offert. Inter vtramque figuram ſuperne eſt monogramma inferne aliud Æ. *Eckhel* Num. Vet. p. 141.) *Froelich.* Not. Elem. p. 242.) *Geſſner* I. 38.) *Harduin.* Num. Pop. et Vrb. p. 489. ed. 4.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 1. n. 3. p. 3. ſqq.) *Kohl.* Adpend. II p. 20 ſq.) Muſ. *Pembr* II. Tb. 41. n. 3.) *Wachter.* Archaeol. Num. p. 82. 83. - Celebrari hoc numo *Aleum* regem, Aphidantis filium, templi Mineruae apud Tegeatas conditorem, in propatulo eſt, etiamſi neſciamus, quid proprie ſit id, quod rex Mineruae in manus tradit, aut quam monogrammata ſignificationem habeant? Virgincula, quae Mineruae adſiſtit, eſt ipſa ſacerdos Deae, ex *Pauſania* L. VIII. c. 47. Huius puellae nulla mentio ſit apud *Harduinum.* An

quia et haec detritu abſumta? Contra in n. Britannico, ab *Haymio* caelato, conſpicitur quidem puella manibus in altum porrectis, ſed vacuis, et ſine amphora. — Huius *Alei* regis aetas incidit in annum mundi 2598. ante Chriſt. 1405. ſecundum calculum Edwardi *Simſonis.* Vnde dubium non eſt, hunc numum non ab ipſo rege, cuius vultum prae ſe fert, ſed a poſteris in honorem eius excuſſum eſſe.

ΑΛΕΩΝ nomen magiſtratus *Maleae* in Laconia.

ALEPPO hodie ſub Turcis nobiliſſimum Syriae emporium. Diuerſae prorſus inueniuntur ſententiae illorum, qui eandem vrbem veterum vel *Apameam*, i. e. *Pellam*, vel *Hierapolin*, ſeu *Bambycem*, vel *Chalibonem*, vel *Beroeam* fuiſſe opinentur. *Buno* ad *Cluuer.* Geogr. L. V. c. 22.) *Godofred.* ad Geogr. *Dionyſ.*) *Pinedo* ad *Stephanum.*

ALER. Duumuiri nomen. A. ALER. LONG. L. PAP. AVIT. IIVIR. Q. C. IL. n. Titi *Mdb.* 70.

ALESIA Siciliae vrbs. v. *Alaeſa.* — Storia di *Aleſa*, antica Città di Sicilia, col rapporto de' ſuoi piu inſigni monumenti, ſtatue, medaglie, iſcrizioni etc. Raccolta da Selinunte Drogonteo. in Palermo 1753. 4.

ALESITARVM in Elide. v. ΑΛΗΣΙΤΩΝ.

ALEVS, Aphidantis filius, rex Tegeae in Peloponneſi regione Arcadia, vbi Mineruae Aleae fanum extruxit. Huius vetuſtiſſimi regis meminit *Strabo*, et *Pauſanias* L. VIII. qui et Alei genealogiam deſcripſit. v. ΑΛΕΟΣ.

ALEX. *Alexander.* IMP. C. M. AVR. SEV. ALEX. AVG. *Alexander Seuerus Mdb.* 319. — IMP. C. T. CEST. ALEX. AEMILIANVS. *Imp. Caeſ. Tiberius Ceſtius Alexander Aemilianus*, apud *Golzium.*

ALEX. *Alexandria.* COL. ALEX. TRO. *al* COL. ALEX. AVG. TRO. *al.* COL. AVG. ALEX. TROAD. *al.* COL. AVG. TRO. ALEX. eiusdem eſt explicationis: *Colonia Alexandria Auguſta Troas* Myſiae. Huc etiam referendus eſt numus c. inſcr. COL. ALEX AVG. Lupa puerulos lactans. Æ 2. Caracallae. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 81. n. 1. — COL. AVR. ANTONINIAN. ALEX. *Colonia Aurelia Antoniniana Alexandria* vel *Alexandrina.*

ALEX. *Alexandrina.* ALEX. CLASS. *Alexandrina Claſſis.* n. M. Antonii.

ΑΛΕΞ, ad pedem auerſae numi partis apud *Ducangium* p. 88. inſcriptae litterae, *Alexandriae* numum eſſe ſignatum indicant. *Guſſeme* Dicc. I. 92) Ex *Harduini* autem ſententia: *Alexandrini Mercatores.*

ΑΛΕΞ. Ἀλεξανδρεία, *Alexandria*, Ἀλεξανδρειανή, *Alexandriana*, cognomen a) *Tarſi* vrbis in gratiam Alexandri Seueri. ΑΔΡ. ϹΕΟΥΗ. ΑΛΕΞ. ΜΗΤΡ. ΤΑΡϹ. *Hadrianae Seuerianae Alexandrianae Metropolis Tarſi.* Æ. Alex. Seueri. Muſ *Alb.* II. 4. — b) *Amaſiae* Ponti. ΑΔΡ. ϹΕΥ ΑΛΕΞ. ΑΜΑϹΙΑ. ΜΗΤ. ΝΕ. ΠΡ. ΠΟΝ *Hadriana Seueriana Alexandria Amaſia Metropolis Neocora Prima Ponti.*

ΑΛΕΞ. ΑΙΓ. Ἀλεξανδρεία Αἰγύπτου, *Alexandria Aegypti.* Palma cum dactylis.)(ΚΑΙΣΑΡΟΣ, *Caeſaris* Auguſti nempe Æ 3. apud *Spanh.*) *Guſſeme* Diccionar. I. p. 90.

ΑΛΕΞ. Ἀλέξανδρος, *Alexander.* ϹΜΥΡΝΑΙΩΝ ΑΛΕΞ *Smyrnaeorum Alexander* ille Magnus, conditor vrbis, ſeu reſtaurator.

ΑΛΕΞΑ. ΚΤΙΣ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ. Ἀλέξανδρος Κτιστὴς, *Alexander Conditor* vel fundator *Apolloniae* in Epiro. Caput Alexandri tectum pelle leonis. Æ 1. Muſ. *Theup.* p. 1250.

ΑΛΕΞΑ. ΤΟΥ. ΝΕ. Ἀλεξάνδρου τοῦ Νεοπτολέμου, *Alexandri*, *Neoptolemi Filii*, regis Moloſſorum et Epiri. Fulmen erectum intra lauream.)(ſine epigr. Aquila ſt. pone eum tripus. Æ 3. *Kheuenbüller.* Reg. Vet. Num. Tb. 1. n. 3. p. 27. ſq. Compendiariam inſcriptionem ita legendam eſſe, docet *N*, quem *Seguin.* Sel. Num. p. 68. ed. Pariſ. 1684. vulgauit. Simile numiſma, ſed *R* 2. notatum eſt in Muſ. *Theuppoli*, ſed in)(praeter fulmen exigua aquila conſpicitur. Aquila et fulmen ad cultum Iouis Dodonaei pertinet, in Epiro, et vicinia percelebris.

ΑΛΕΞΑΝ. Ἀλεξάνδρεια, *Alexandria* Certamina. ΑΛΕΞΑΝ. ΠΥΘΙΑ ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΛΙ. *Alexandria Pythia Philippoli.* Æ. max. Caracallae. *Mazzol.* Comm. ad Muſ. *Piſan.* Tb. 41. n. 3.) *Muſel.* Suppl. Tb. 28. n. 4. p. 52. — Quaenam ſint illa certamina docuit *Spanhemius.*

ΑΛΕΞΑΝ. Ἀλεξανδρέων. *Alexandrinorum* in Aegypto.

ΑΞΑΝ. pro ΑΛΕΞΑΝ. ſeu *Alexandria* cum Samaritica littera Samech.

ΑΛΕΞΑΝ. Ἀλεξανδρειανή, *Alexandriana*, vrbis Tarſi cognomen.

ΑΛΕΞΑΝ. Ἀλεξάνδρου, *Alexandri*, nomen magiſtratus. ΕΠΙ ΣΤΡ. Τ. ΑΝ. ΑΛΕΞΑΝ. *Sub Praetore Tito Antonio Alexandro.* n. Hypaepenor.

ALEXAN. *Alexandria* Troadis. COL. ALEXAN. TROAS. *al.* COL. ALEXAN. AVG. Diana ſt. in baſi, ſ. arcum, pharetram in dorſo, ante tripus. Æ 2. Caracall. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 80. n. 9.

ALEXAND. *Alexander.* IMP. SEV. ALEXAND. AVG. vel IMP. C. M. AVR. SEV. ALEXAND. AVG. etc. *Seuerus Alexander* Imperator, qui *Alexander* dictus eſt, referente *Lampridio*, quia haec imperii omina habuerit: „quod ea ſcilicet die natus eſt, qua defunctus vita Magnus Alexander dicitur; deinde quod in templo eius mater enixa eſt; tertio quod ipſius nomen accepit, v. *Alexander Seuerus.*

ALEXAND. *Alexandria.* ALEXAND. AEGYPTI. *Alexandria Aegypti* vrbs. — COL. ALEXAND. AVG. TRO. *Colonia Alexandria Auguſta Troas.* — AVG . . . . ALEXAND . . . . . . Nouem figurae togatae in ſemicirculo ſedentes. *Haymius* Th. Br. II. hunc Æ. Trebon. Galli numum detritum Tb. 48. n. 1. edidit, p. 375. exiſtimans, ibi non nouem Muſae, praeſide Apolline, ſed magis in his adſeſſoribus Troadenſem ſenatum, indulgentia Romanorum, quos ab ſe ortos iactabant, illis permiſſum repraeſentari.

ALEXAND. ad pedem auerſae partis numi apud *Ducangium* p. 90. *Alexandriae* cuſi; ſed *Harduinus* contendit: *Alexandrini mercatores.* cf. *Mediobarb.* in fine operis Num.) *Guſſeme* Diccionar. I p. 92.

ΑΛΕΞΑΝΔ. Ἀλεξανδρειανή, *Alexandriana.* ΑΔΡ. ΣΕΥΗ. ΑΛΕΞΑΝΔ. ΤΑΡΣΟΥ, *Hadrianae Seuerianae Alexandrianae Tarſi.*

ΑΛΕΞΑΝΔ. Ἀλέξανδρος. *Alexander* Α. Κ. ΤΙΒ. ΚΕΣΤ. ΑΛΕΞΑΝΔ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ ΣΕΒ. *Imp. Caeſar Tiberius Ceſtius Alexander Aemilianus Auguſtus* Aegypti tyrannus. *Goltz.*

- Ἀλεξάνδρου, *Alexandri.* Claua, pharetra, et arcus. Æ. Alex. Magni. *Geſn.* Tb. n. 20.) *Goltz.* Tb. 33. n. 3. *Muſel.* Reg. Tb. 2. n. 4.

- - decurtatum vocabulum in nu-

mo Siphniorum ſub quo nomen magiſtratus latet.

ΑΛΕΞΥΝΑ. pro ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ in argenteo numo a *Neumano* Pop. et Reg. Num. Vet. Tab. 5. n. 6. vulgato: Caput Apollinis laureatum, monogramma et litterae EA.)(ΑΛΕΞΥΝΑ. (ſic) claua arcus et pharetra. Monſtrum barbarorum, vti clamant periſtaſes omnes, fabrica rudis, epigraphe, compoſitio duorum typariorum, quae tam belle connectuntur, ac ſi delphinum ſiluis adpingas et fluctibus aprum. Poſticam partem liquet Alexandro M.. fuiſſe ablatam, cuius aerei numi communes iisdem armis horrent medio nomine ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Effigies Apollinis ex alia parte ſimillima forma, eodemque capillorum cultu ſpectatur in mille denariis familiae Calpurniae, qui decurſorem equitem auerſa repraeſentant. Seruilis inepti artificis vsque adeo proceſſit imitatio, vt vel ipſam numi oram ſerratam fecerit, nempe ad exemplum pecuniae Romanae.

ALEXAND. ÆGYPT. *Alexandria Aegypti.*

- AVG. *Alexandria Auguſta.* COL. ALEXAND. AVG. vid. *Troas.*

- - AVG. *Alexander Auguſtus* v. *Alexander Seuerus.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡ, *Alexander.* Cap. Alexandri Seueri laur.)(ΜΗΘΥΜΝΑΙΩ. *Methymnaeorum* Lesbi inſulae. Arion delphino vectus, d. lyram tenet. Æ. Alexandri Seu. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 43. n. 7. p. 350.

ALEXANDER inſcriptio n. contorniati in *Hauercampi* Diſſert. fig. 47. 48. p. 110. ſq. Facile agnoſcitur *Alexandri Seueri* facies leonis ſuperbiens exuuiis, cum et principem hunc, aemulum famae et virtutum *Magni Alexandri* iſtius euincat inſcriptio ALEXANDER. Recte *Erizzo* p. 483. non ad M. Commodum pertinere] adfirmauit, ſed ad Seuerum *Alexandrum*, adductis locis ex hiſtoriae Auguſtae ſcriptoribus, ex quibus patet, optimum hunc Imperatorem, et *Magno* iſti aequatum a ſenatu, milite, atque populo fuiſſe, et ipſum laudem iſtam minime detrectaſſe, non tamen ita, vt adpeteret ſic adpellari, ſed vt ſolida laude ipſum aequaret, immo temperatis animi virtutibus vinceret. Teſtis eſt *Lampridius* in eius vita c. 5. 6. &c. Atque ita nudi nominis contemtor, virtutes *Magni* iſtius imitatus eſt. Ad quas vt ſeſe conformaret, legit et vitam Alexandri M., condemnabat autem regis ebrietatem, et crudelitatem in amicos. Elaborabat denique, vt dignus illo nomine videretur, immo vt Macedonem illum vinceret, dicebatque inter *Romanum Alexandrum*, et *Macedonem* multum intereſſe debere. Nec tantum militiam ad eius morem accommodauit, exercitumque ornauit, ſed et ipſum Alexandrum M. inter Diuos, et optimos in larario maiore conſecrauit; vnde præſediſſe agoni narratur a *Lamprid.* c. 31. maxime vero Herculeo in honorem Magni Alexandri. Herculis itaque in morem, quem et, vt generis ſui auctorem ſecutus eſt Alexander, leonis exuuiis quoque hic princeps ornatur. Prior pars huius numi petita eſt ex *Angellono* p. 230. Poſteriorem, in qua circus conſpicitur, qui ſaepius in aliis etiam exhibitus fuit, *Erizzo* p. 483. protulit.) *Mdb.* 319.

- - idemque vultus Alexandri in rictu leonis apud *Angellon.* pag. citata ad num. 5.)(Bellerophontis habitu ſuper chimaeram eques vehitur Imperator. *Hauercamp.* l. c. num. 49. p. 114.) *Mdb.* 319.

- - et ſpecioſum Alexandri Seueri caput, leonis horridum exuuiis.)(Nauis viris plena, quatuor certe conſpiciuntur, magno molimine conantibus retorquere ab inimica clade ratem; prima enim figura in prora tamquam in ſpecula anxie ſpectare

videtur, vbi maxime periculoſum mare; poſtrema in puppi tanquam ad clauum ſedet, vt praetertorqueat nauem, et curſum alio dirigat. Naufragii imminentis tabula adnatare videtur. Adeſt minax Scylla, quae manu quaſi attrahit, cincta ante et retro variis monſtris, quorum quatuor minimum in delphinum caudas abeunt. *Hamercamp.* l. c. n. 64. edidit typum, eumque p. 138. ad ludos retulit Circenſes. Similis fere typus conſpicitur *ib.* num. 26.

Alexander I. *Theopator, et Euergetes*, vulgo *Bala* cognominatus, Syriae rex. Demetrio Sotero occiſo, ſiue vt Antiochi Epiphanis filius et talis a ſenatu habitus, ſiue nothus et ſubdititius, ſiue ignotus aut incertae ſtirpis falſo ſe in Seleucidarum gentem ingerens, Syriae regnum occupauit. *Balas* vulgo a Bala matre, Epiphanis concubina, ſeu potius Balles cognominatus, quod nomen in numis minime quaerendum, certe autem ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, Alexandri enim M. nomen et res geſtas volebat imitari; item cum augmento ΘΕΟΠΑΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ in numis vocatus; *Theopator* nempe, qui patrem habuit deum, vt ſuſpectum originis amoueret; *Euergetes*, id eſt, beneficus, vt populos hoc cognomine ſibi deuinciret. — Caput huius Alexandri Theopatoris modo diadematum, modo radiatum et diademate cinctum, modo exuuiis leonis amictum, modo galeatum, et diademate redimitum, in eius numis occurrit. — Vnus AR. et Æ 1. 2. capita iugata exhibet, vnum muliebre cum modio in capite, alterum virile Alexandri cum diademate. Alexander enim regni Syriae Ptolemaei philometoris auxilio occupati et Cleopatrae ſibi in vxorem conceſſae memor, illam non modo in nobiliori numi loco collocat, ſed velo et modio, diuinitatis ſymbolis ornatam tanquam Deam depingendam curauit; vnde Cleopatra et Alexander capite iugato,)(Iupiter ſemi nudus ſedens, d. victoriol. ſ. haſtam AR. *Beger.* Theſ. Palat, p. 135.) *Froelich* Annal. Syriae Tb. 8. n. 2. p. 63.) *Vaillant.* Hiſt. Syr. Reg. p. 255. it. Æ. apud *Froelich* l. c. n. 3.) *Theup.* p. 1230. — Eiusdem Alexandri numum, forſan ab Apamenſibus cuſum protulerunt *Beger* Th. Br. III. p. 20.) *Spanh.* I. 440. in quo hinc caput Cleopatrae, illinc elephas cum inſriptione: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. — Exſtant alii huius Alexandri numi ab vrbibus percuſſi cum inſcr. ΑΠΑΜΕΩΝ. — ΑΠΑΜΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩ ΑΞΙΩ, *Apamenorum Ad Axium* fluuium. — ΙΕΡΟΠΟΛΙΤΩΝ, *Hieropolitarum.* - ΚΥΡΡΗΣΤΩΝ, *Cyrrheſtarum.* — ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΙΕΡΙΑΙ, *Seleucenſium In Pieria.* — In hiſce omnibus legitur modo ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, *Regis Alexandri;* modo additis cognominibus: ΘΕΟΠΑΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ, *Theopatoris Euergetis*, ſicut ſe etiam erga Ionathanem, ſummum pontificem ab eo declaratum, et Iudaeos vere Euergetem ſeu Beneficum praebuit. — *Typi* ſunt: *Acroſtolium.* — *Ancora.* — *Apollo* nudus cortinae inſidens, d. telum. — *Idem* ſt. d. Sagittam, ſ. innixus arcui. — *Aquila* cum palmae ramo, roſtro nauis inſiſtens. — *Elephas.* — Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, in memoriam victoriae, quam de Demetrio retulit Alexander. — *Idem* ſedens d. galeam: *al.* d. pateram, ſ. haſtam. — *Idem* ſtans d. extenſa coronam, pro pedibus noctua praegrandis. *al*, d. ramum. *al.* d. galeam, ſ. haſtam. — *Neptunus* ſedens, d. delphinum, ſ. tridentem — *Pallas* gal. ſt. d. victoriol. ſ. innixa clipeo haſtam. *al.* d. haſt. ſ. clipeum. — *Tridens* cui ſerpens obuolutus, *al.* delphinus tridenti implexus. — Tripus. — *Victoria* ſt. d. coronam, ſ. palmam. — *Vir* ſt. d. ramum oleae protendit. — De quo Alexandro praeter *Ioſephum*, alios que, in Machabaeor. L. I. c. 10. v. 20. 59. 60. fit mentio; et de eius numis conſulendi ſunt: *Froelich* Annal. Syriae Tb. 8. et 9. p. 62. ſqq.) *Vaillant.* Seleucid. Imperium

vel Regum Syriae Hiſtoria.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 5. n. 5. ad 12. et Tb. 6. n. 1. ad 5. p. 61. ſqq.) *Jean Hardain* Hiſtoire d' Alexandre I. Roi de Syrie tirée du premier Livre des Macchabées, et juſtifiée par les Médailles. cf. Mem. de Trevoux. 1724. p. 1. ad 24.) *Eckbel.* Cat. Vind. I. p. 214.) *Geſn.* Reg Tab. 3.) *Guſſeme* Diccionar. I. p. 96. ſq.) *Muſel.* Num. Reg. Tb. 6. et Suppl. Tab. 2.) *Spanbem.* I. p. 439. 440.) *Theupol.* p. 1230. etc.

ALEXANDER II. vulgo *Zebina* vel *Zabinas*, Syriae rex. Erat Aegyptius, ac teſtante *Iuſtino* L. XXIX. Protarchi mercatoris filius, mendacio ſe ab Antiocho Euergete adoptatum dixit. Ptolemaei Phyſconis Aegypti regis auxilio Syriacum regnum occupauit Olymp. anno 129. A. C. aerae Seleucid. 184. ex ſex circiter annis obtinuit. Caput eius variis modis repraeſentatur, plerumque diadematum, in quibusdam numis radiatum, in aliis galeatum, in aliis corona hederacea et diademate redimitum, item leonis exuuiis tectum. — In omnibus ſola ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, *Regis Alexandri*, adpellatio obſeruatur, et illius effigies facile ab Alexandro I. Theopatore diſtinguitur. Falſe eius vile et contumelioſum ΖΕΒΕΝΝΟΥΣ cognomen, *mancipium* ſonans, in illius numis vulgauit *Golzius*, quem adulterinum in Annalibus Vet. Teſtamenti e theſauro *Golzii* produxit *Vſſerius*. Itaque merito *Golzium* redarguit *Vaill.* Hiſt. Reg. Syr. p. 318. — Signati huius Alexandri II. ſeu Zebinae numi, vt ex initialibus locorum litteris ΑΠ. Δ. ΣΑ *Vaillant* monuit, ab *Apameenſibus*, *Damaſcenis*, *Samoſatenis* &c. ac praeterea cum additis ſubinde aerae Seleucidarum annis. — Singularem eiusdem Alexandri numum adduxit inter alios idem *Vaill.* l. c. p. 332. in quo Serapis, figura ſt. barbata et tunicata viſitur, caput modio ac tutulo ornatum, dextro brachio inſuper expanſo, ſ. tridentem gerens c. inſcr. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ et litteris aliquot Punicis. — *Typi* in ceteris eius numis expreſſi: *Ancora.* — *Bacchus* apud Syriae reges cultus modo nudus, modo cum amiculo ſtans, d. cotylum, ſ. thyrſum. — *Cornucopiae* duplex coniunctum, infra palmae ramus. — Duo *cornuacopiae* cum taeniis. — *Figura* barbata et tunicata ſt. capite tutulato, d. extenſa, ſ. tridentem gerit. — *Iſis*, vel mulier ſt. modio inſignita, d. temonem, ſ. cornucopiae. — *Iupiter* ſeminudus ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam. — *Pallas* galeata ſt. d. victoriol. ſ. haſtam et clipeum. — *Tripus.* — *Victoria* cum palma et laurea gradiens. *al.* ad cuius pedes quaſi amphora. — *Victoria* expanſis ambabus alis ſt. d. elata forte gerit ſertum, ſ. palmae ramum. — Huius Alexandri II. *Euſebius* in Canone Chronologico et *Porphyrius* in Catalogo regum Syriae mentionem non fecerunt; attamen Porphyrius in Fragmentis hiſtoricis, quae Graece tantum a *Scaligero* editae ſunt in Theſauro temporum huius Alex. Zabinae meminit. — Eius numi conſpiciuntur vel recenſentur in *Froelich.* Annal. Syriae Tab. 12. n. 1. ad 22. p. 89. ſq.) *Vaill.* Hiſt. Reg. Syr. p. 318. ſqq.) *Eckbel.* Cat. Vind. I. 216.) *Guſſeme* Dicc. II. 97.) Muſ. *Theup.* p. 1235. ſq.) *Spanhem* I. 403. 408. 409. qui et diuerſa veterum de hoc rege teſtimonia protulit.

ALEXANDER I. dictus eſt *Ptolemaeus* IX. rex Aegypti, ſed in numis non legitur ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

- II. cognominatus *Ptolemaeus* X. Aegyptiorum rex, in cuius numo: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, *Alexandri* nomen. Aquila.)(Caput imberbe tectum pelle leonis. *Theupol.* p. 1207.) *Vaillant.*

ALEXANDER Epiri et Moloſſorum rex, Neoptolemi filius, frater Olympiadis, matris Alexandri Magni. De eo *Iuſtinus* L. XVII. c. 3.) *Pauſanias*

ſanias L. I. c. 11.) *Diodor. Siculus* L. XVI. p. 465. —. Fuſius de eius ſtirpe ac numis diſſerit Comes *Khevenhüller* Reg. Vet. Num. p. 27. ſqq. vid. ΑΛΕΞΑ. ΤΟΥ ΝΕ. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΥ.

• rex Epiri, Pyrrhi filius, de quo *Iuſtinus* et *Pauſanias*. Edidit *Eckhel.* Num. Vet. Tab. 7. n. 11. p. 104. duos Æ. I. numos, in quibus caput muliebre elephanti exuuiis tectum)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Pallas gradiens, d. haſtam intorquet, ſ. ſcutum praetendit, in area aquila ſt. et monogramma; in altero aquila fulmini inſiſtit et ΕΥ. Hosce Ludov. *Vonnius Alexandro Caſſandri filio* tribuit, quem ſecutus eſt is, qui muſeum *Pembrokianum* edidit. *Begerus* in Theſ. Palatino eidem inhaeſit ſententiae, ſed mutato conſilio, quod cornua arietina capiti adſtituta aut vidit, aut videre ſibi viſus eſt, quae tamen in vtroque, quem *Eckhelius* l. c. deſcripſit, abſunt, eundem numum in Theſauro Brandeburgico *Alexandri Magni* numis miſcuit. Alii *Alexandrum Syrum*, *Ptolemaeum* IX. *Alexandrum Aegypti regem* alii opinati ſunt. Varias horum ſententias examini ſubiecit *Cuperus* in Diſſert. de Elephantis in numis obuiis, quin tamen ipſe reſecare litem auderet. Poſtremus *Pellerinius* Méd. des Rois p. 31. *Alexandrum Pyrrhi* filium cenſet, ſed intra coniecturas ſiſtit. Et ſane huic eſſe tribuendum, fabrica, typus, et attributa plane perſuadent, id quod fuſius demonſtrat *Eckhel.* l. c. p. 104. 105.

ALEXANDER Macedonum. Cum haud vnus in Macedoniae regum ſerie occurrat Alexander e deceſſoribus nempe Alexandri Magni, ambigendi cauſa oritur, ad quos reſpiciant ſignati cum regum id genus nomine numi. Ad *Alexandrum* vulgo *Diuitem*, Macedoniae regem refert *Harduin.* Chronol. V. T. p. 148., numum a *Golzio* adductum, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ inſcriptum, hinc cum equo Theſſalico in quadro, noto in aliorum quoque Macedoniae regum numis ſymbolo.)(Iouis barbata ac laureata effigies. — Alii cum nomine ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ numi, qui caput diademate reuinctum, in)(vero currentem equum, ad *Alexandrum*, Amyntae filium natu maiorem, Philippi fratrem, referuntur. cf. *Guſſeme* Diccionar. I. p. 93.

ALEXANDER MAGNUS ex rerum geſtarum gloria, vel III. Macedoniae rex et conditor tertiae monarchiae, cuius praeclara geſta *Arrianus*, *Curtius*, *Plutarchus*, *Iuſtinus* et ipſae ſacrae paginae *Dan.* c. 7. v. 6. et c. 8. v. 5. it. *Machabaeor.* L. I. c. 1. v. 1. memoriae prodiderunt, genus ſuum ab Hercule deducebat, vnde et non ipſius ſolum, ſed et aui Amyntae et patris Philippi capita in numiſmatibus leonis ſpoliis ornata inueniuntur. Ex eadem cauſa in poſtica parte certamen Herculis cum leone Nemeo, claua poſt herois tergum repoſita, exhibitum eſt. —.

Huius Macedonum regis numi ſunt magno numero ac in omni metallo obuii. Nudum vulgo eius nomen ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ iidem praeferunt, ſed quandoque etiam cum addito ΒΑΣΙΛΕΩΣ titulo, vti ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, vel cum initialibus litteris Β. Α. Βασιλέως Ἀλεξάνδρου. Quibus numis cum Alexandri huius nomine ac vultu praeter Iouem ἀετοφόρον, inſculpta inſuper racemi, tridentis, roſae ſeu balauſtii, bouini capitis, ſphingis, acroſtolii, caducei, pegaſi, aliaque id genus inſignia, ac interdum cum initialibus locorum litteris Κ. Τ. Χ. ΡΟ. ΕΥ. ΛΕΥ. ΚΟ. quae a *Cois*, *Teniis*, *Chiis*, *Rhodiis*, *Euboeis*, *Leucadiis*, *Corinthiis* ſignatos eodem arguunt. Accuratius autem et felicius de hoc genere monetarum, communi charactere, probabili viſu, conſignatis epochis tractarunt *Eckhel.* Num. Vet. p. 70. ſqq. et ante eum *Pellerin.* Méd. des Rois p. 12. et Mel. I. p. 109.

109. qui nactus theſaurum numorum haud procul Laodicea Syriae effoſſum, quos inter copioſa fuere Alexandri M. numiſmata, haec cum aliis iam editis componendo, facilius tutiusque de horum natali ſolo ſtatuere potuit. Sed quod mirum, in tanto numero vix reperiantur, (de adulterinis, quorum ingens copia, non eſt ſermo) qui eius regis hiſtoriam, aut geographiam veterem aut chronologiam magnopere iuuent. In aureis communis typus caput Palladis galeatum.)(Victoria ſtans, in argenteis ſeu tetradrachmis, ſeu drachmalibus caput imberbe Herculis leonicidae.)(Iupiter ἀετοφόρος ſedens; aenei magis variant, praecipue ii, qui ſerius in eius memoriam in Macedonia addito Neocoratu percuſſi fuere. Soli fere argentei typo ceteroqui ſimillimi, ſpectatis litteris ſolitariis, et variis per aream monogrammatis, aut variarum vrbium, in quarum officinis ſignati ſunt, ſignis διακριτικαῖς noui quidpiam nonnunquam oſtentant. Parui aeſtimantur eiusmodi numi argentei, quamquam per aream notis et ſiglis inſignes, niſi perſpicuos vrbium, a quibus cuſi ſunt, characteres in fronte gerant; maximus iis honos, qui addunt vel epocham, vel magiſtratus nomen. — Cornutus vt Iouis Ammonis filius comparet Alexander ille M. in numis aliquibus apud *Golzium* in Graecia Tb. 31.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 1. n. 11. p. 13.) *Spanh.* I. 387. Alii omnes eius numi aut caput regis ſolo diademate conſpicuum aut galea leoniſue rictu tectum oſtentant. Sed raro ex quorundam ſententia eius caput in numis eſt obuium. *Liebe* Goth. Num. p. 99. argenteum, et p. 101. aereum protulit Alexandri huius numum cum huius regis capite nudo, accuratiſſime efficto, quorum prior in)(leonem ſiſtit cum Cupidine vectore et epigr. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, in poſteriore autem Alexander bucephalum arrectis pedibus ante ſe ſtantem domans, addita ep. ΚΟΙΝΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΝΕΩ. Dubitare vero vix poteſt, quin cuſi hi AR. et Æ. numi ſint Caracallae aetate, qui vt eſt apud *Herodianum* L. IV. c. 8. continuo Alexander alter euaſit, memoriamque eius omnibus modis renouauit. Quod et probat ſcribendi compendium 8 pro ΟΥ. poſt Caracallam frequens. Veram omnino et genuinam Alexandri effigiem ii tantum numi indulgent, quorum ex)(praeter nomen regis aut leo graditur, vt in Haymii Th. Br. II. Tb. 1. n. 11. conſpicitur, ſiue Cupido leone vehitur, aut legitur ΚΟΙΝΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ &c. Priores argentei ſunt, regique videntur coaeui, poſteriores aerei flati, demum ſub Impp. vel Caracalla, vel Seuero Alexandro, Magni cultoribus ac imitatoribus ſtudioſiſſimis. Eiusdem regis caput imberbe et pelle leonis tectum victorias Cn. Pompeii deſignat, quia Pompeius iisdem fere annis, quibus Alexander, vt *Iuſtinus* L. XII. c. 16. de eo teſtatur, cum nullo vmquam hoſtium congreſſus eſt, quem non vicerit, nullam vrbem obſedit, quam non expugnauerit, nullam gentem adiit, quam non calcauerit; eademque ipſi cum illo fuit faciei gratia. Fingitur plerumque Alexander ore ſublimi, comisque eleganter vndarum in morem ſinuatis. Non defuerunt, qui Alexandri vultum adeo in aureis eius monetis intuebantur, quae galeatum caput, Palladis nimirum, aliquando etiam inauribus ornatae, et ſtantem Victoriam offerunt, ſed haec iam vetulorum eſt opinio. — De denario barbaro, cui eius nomen inſcriptum, v. ΑΛΕΞΑΝΔ. — Eius numos cum latina epigraphe v. ALEXANDER MAG. vel MAGNVS MACEDON. — Anepigraphum aureum rariſſimum, in quo hinc Palladis caput galeatum, illinc Victoria ſt. d. lauream ſupra caput bouis, Euboeorum inſigne, *Geſner.* Reg. Maced. Num. Tb. 5. n. 16. primum vulgauit. Conſpicitur etiam in Muſ. *Pembrok.* I. Tab. 2. n. 6.) Numoph. Schulz. p. 1.) Allgemeine

 Welt-

Weſthiſtorie Tom. VII. §. 293. vbi quoque §. 131. bouini capitis typus illuſtratur. — Inter tot numos Alexandri cum Nomine ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ iam addito, iam neglecto ΒΑΣΙΛΕΩΣ titulo, nec vnus innotuit hactenus, quem certo conſtet in Macedonia cuſum; et tamen eſſe, qui lucem ibi conſpexerint vix et ne vix quidem dubitat *Neumann*. Pop. et Reg. Num. Vet. p. 150. ſqq. Quos huius generis deprehendit, variis in vrbibus datos, operoſe collegit *Eckhel*. Num. Vet. p. 71. ſqq. atque vno ſub conſpectu propoſitos recenſuit. Non reperit tamen, *Golzianus* demtis, quorum patriam in Macedonia, quin immo Europaea in Graecia tuto figeret. Dubii omnes aut ſiniſtre explicati, quos Amphipoli, Aſſae, aliisque Macedoniae vrbibus tribuebant varii auctores, fallacibus ducti criteriis. — Eius tetradrachmum, in quo Herculis imago cum Minerua Itonia maritata pella Macedoniae procudiſſe videtur. In huius Alexandri numis caput leonina pelle tectum eſt Herculis. *Neumann*. l. c. p. 156. ſed diſſentit in ceteris a *Pellerinio*, nihil obſtantibus iis, quae ille *Pellerin*. Méd. des Rois p. 59. pro ſententia ſua tuenda diſſerit ad n. Seleuci I. Syriae regis. Contrarium plane perſuadent *Neumanno* numi Macedoniae regum, qui Alexandrum M. praeiuere, Amyntae III Perdiccae III. et Philippi II. horum enim tetradrachma eandem protomen exhibent, nempe quod genus ab Hercule ducerent. Explicatius hunc heroem loquuntur ipſius Alexandri M. communes ex aere monetae, quae ſimillimum caput leonis pelle tectum, in)(clauam, corytum, et arcum ſubminiſtrant. Ea arma Herculi propria ſatis liquido produnt, cuius ſit alterius partis imago; quippe auerſa, vt moris eſt, aduerſae parti cohaeret. — Idem Alexander dormiens ſub platano, d. ſupra caput, ad latus duae Nemeſes ſeſe adſpicientes, in numis Smyrnaeorum, in conditae vel ampliatae ab eo vrbis memoriam. Æ 1. Antinoi, et Æ 1. M. Aurel. *Spanh*. I. 566. 567.) Vaill. Num. Gr.) *Guſſeme* Diccion. I. 96. — Apolloniae etiam conditor, ſeu ΚΤΙΣΤΗΣ in eius numis dictus. *Spanh*. I. 563. 567. — bucephalum domans. n. Comaeorum Aeolidis, Macedonum — bucephalo inſidet. *Beger*. Th. Br. I. 326.) *Golz*. Graecia Tb. 30. n. 3. — ſeminudus ſt. d. pateram, ſ. haſtam n. Alexandreor. ad Iſſum Ciliciae. — Caput vero ipſius etiam obſeruatur in familiar. Roman. Corneliae, Sextiliae, Volteiae denariis, vt et in n. Nicaeenſium Bithyniae.

ALEXANDER MAG. Caput Seueri Alexandri leonina pelle tectum.)(figura equeſtris, vel Bellerophon chimaeram ſternens. Æ. Alex. Seu. *Mdb*. 319.

ALEXANDER MAG. MACEDON. Alexander M. eques hoſtem genuflexum haſta ferit. Contorn. ed. in *Cim. Vind*. II. p. 2.

ALEXANDER MAGNVS MACEDON. Caput eius faſcia, ſiue diademate reuinctum.)(SABINAE. Raptus Sabinarum. *Hauercamp*. Diſſert. de Alex. M. n. 3. p. 36. Idem Sabinarum ereptarum typus occurit in n. Antonini Pii ex teſtimonio *Vaillantii*, vt et in contorniato Neronis apud *Hauercamp*. n. 19. p. 85. Inter prima enim incrementa potentiae Romanae fuit haec fraus et ſecuta inde cum Sabinis ſocietas.

- - - ſed caput Alexandri leonis exornatus ſpoliis.)(Vir ſtans iuxta equum, e regione duae ſunt figurae, altera ſtans, altera ſedens, admirantibus ſimiles. *Hauercamp*. l. c. n. 4.) *Mdb*. 319. ad Alexandrum Seuerum refert. *Nicaſius* Diſſert. de numo Hadriani Pantheo eundem numum, vt in Theſauro *Maurocenico* exſtantem citans, p. 11. exiſtimat repraeſentare Alexandrum ſibi de domito bucephalo coram Hephaeſtione

ſtione et Parmenione gratulantem. Verum *Hauercamp.* l. c. potius *Patino* adſenſus eſt,, qui in Theſauro ſuo p. 135. numum exhibens, figuram illam ſedentem capit de Philippo, dexteritatem filii mirante. Addit *Hauercamp* figuram illam ſtantem matrem eius denotare Olympiadem. Hiſtoriam plenius narrat *Plutarchus* in vita eius p. 667. — *al.*)(SOLI INVICTO. Quadrigae, in quibus Sol, orbem ſ. tenens. Aurigantis figura ſimillima in Probo exſtat apud *Bandurium* I. p. 443. Forſitan vterque hic numus ad Imp. *Alexandrum Seuerum* pertinet. Hic ſane gloriari poterat de domito bucephalo coram Mamaea matre, et ſenatu, quem genitoris colebat reuerentia, vbi eſſeram tyrannidis licentiam poſt Elagabali necem frenauit.

ΑΛΕΞΑΝΔΕΡ ΜΕΓΑ⊏ ΜΑΚΕΔ. *Alexander Magnus Macedonum.* Caput Alexandri M. radiatum. n. M. Aurelio dicatus, cui Imperatori Macedones nihil clarius, nihilque ſuperbius offerre potuiſſent. *Vaill.* Gr. Adpend. Icon. Tb. 7.) *Guſſeme* Diccionar. I. p. 95.

De *Alexandri Magni* numis commentati ſunt: Iul. Carol. *Schlager* commentatio de numo *Alexandri M.* theſauri Fridericiani ornamento maximo. Hamb. 1736. 4 mai. — Frid. Gotthilf. *Freytag* diſſ. de *Alexandro M.* cornigero. Lipſ. 1715. 4. — Deſcription du medaillon d'or antique d' *Alexandre le Grand*, pris du latin du Sieur de *Rimon* par le *Digne* à Paris 1601. 12. — Sigeb. *Hauerkamp.* de *Alexandri M.* numiſmate, quo quatuor ſumma orbis terrarum imperia continentur Lugd. Bat. 1722. 4. — Franc. Carol. *Conradi* annotata quaedam ad *Hauercampi* diſſertationes de numiſmate *Alexandrino* etc. vid. Act. erudit. Lipſ. 1726. p. 154. ſq. — Alex. Xav. *Panel* remarques ſur les premiers verſets du premier livre de Maccabées, où diſſertation ſur une medaille d' *Alexandre le Grand* à Lyon 1739. 4. Quae commentatio, adiecto textu Gallico in linguam Hiſpanicam translata eſt: Notas ſobre los primeros verſos de el primer libro de los Macabeos, o diſſertacion ſobre una medalla de *Alexandro el Grande*, eſcrita en Frances por Alex. Xav. *Panel*, traducida en Eſpannol per Manuel *Gomez y Marco*, en Valencia 1753. 4. — Ex numis probare nititur in ea *Panelius*, Alexandrum diutius quam hactenus ab omnibus creditum, et ſaltem 34. annis regnaſſe; ſed conferendus eſt *Pellerin*. Mel. I. p. 114. — Louis de *Vallemont* diſſertation ſur une medaille ſinguliere d' *Alexandre le Grand*, par laquelle on juſtifie l' hiſtoire de Q. Curce. à Paris 1703. 12. — Charles Ceſar *Baudelot* trois lettres ſur une pretendue medaille d' *Alexandre le Grand* publiée par Mr. de *Vallemont*. à Paris 1704. — Louis de *Vallemont* reponſe à Mr. *Baudelot*, ou ſe trouve detruit tout ce qu' il a avance contre l' antiquité de la medaille d' *Alexandre le Grand* et contre la diſſertation ſur cette medaille ſinguliere. à Trevoux 1706. 12. — Lettres au Marquis d' Angeau ſur une pretendue medaille d' Alexandre, à Paris 1704. 8. — Diſſert. ſur une Medaille des Macedoniens (in quo caput *Alexandri* M.)(legitur AESILLAS) par Mr. *Terrin* v. Mem. de Trevoux 1711. p. 484. — Recenſentur etiam huius Alexandri M numi in variis vrbibus ſignati ab *Eckhelio* Num Vet. p. 71. ſqq. in cuius catalogo leguntur vrbes, regiones et inſulae: *Ace* Palaeſtinae, ſerius Ptolemais, *Achaia*, *Alexandria* Troas Myſiae, *Antiochia* Syriae, Apamea Syriae, *Aradus* inſula, Phoeniciae oppoſita, *Aſcalon* Palaeſtinae, *Cea* Cycladum vna, *Chius* inſula Ioniae obiacens, Clazomenae Ioniae, *Colophon* Ioniae, *Corinthus* Achaeae, *Cos* inſula Cariae praetenta, *Cyme* Aeolidis, *Dardanus* Troadis, *Epheſus* Ioniae, *Erythrae* Ioniae, *Euboea*, *Lampſacus* Myſiae, *Leucas*

Acarnaniae, *Magneſia* Ioniae, *Methymna* Lesbi, *Miletus* Ioniae, *Mylaſa* Cariae, *Myrina* Aeolidis, Priapus ad Helleſpontum, *Priene* Ioniae, *Rhodus* inſula, *Seleucia* Pieriae, *Smyrna* Ioniae, *Tarſus* Ciliciae, *Tenedus* inſula, et vrbs, *Teos* Ioniae. Praeterit *Eckhelius* l. c. alios, in quibus lunula, botrus, caduceus, Amazonum pelta, corona, aratrum, tridens, galea, variaque monogrammata ſignata cernuntur, quae ſunt ſigna fallacia, niſi cum initiales vrbis litterae, vt in nonnullis l. c. oſtendit, ſuppetias veniunt. — Vita huius Alexandri M. additis eius numis, in opere: Allgemeine Welthiſtorie Tom. VII. legitur; eiusdemque praeterea conditoris monarchiae tertiae memoriam Lud. *Nunnius* Comment. ad *Golzii* Graeciam p. 172. ſqq.) Laur. *Beger*. Theſ. Br. I. p. 242 ſqq.) Chriſt. Sigism. *Liebe* Goth. Numar. p. 4. ſqq.) *Geſner*. Num. Reg. Macedon. p. 12. ſq.) *Froel*. Annal. Syriac Tb. I. p. 3.) *Guſſeme* Diccionar. I. p. 93. ſqq.) *Spanb*. I. 381. ſqq.) *Theupoli* p. 1214. ſqq. aliique conſeruarunt.

ALEXANDER IIII. Rex Macedoniae, filius Magni Alexandri ex Roxane, occiſus eſt vna cum matre a Caſſandro ante Chr. 310. In cuius numo hinc caput iuuenile pelle leonis tectum.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Iupiter ſedens. *Guſſeme*. I. 96.

ALEXANDER Caſſandri Filius, rex Macedoniae in Æ apud *Haym*. Th. Br. II. Tb. 2. n. 2. p. 15. in quo hinc caput diadematum, vel faſcia, redimitum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡ. *Regis Alexandri*. Eques, vt in Philippi, Alexandri et Caſſandri numis viſitur. *Spanb*. I. 385.

ALEXANDER SEVERVS (*Marcus Aurelius Seuerus Alexander*.) Iuliae Mamaeae filius, *Alexianus* a parentibus dictus, in Aureliam vero gentem ab Elagabalo conſobrino adoptatus ao. p. Chr. 221., nomen mutauit. *Alexander* quidem nuncupatus, quod, *Lampridio* teſte, in templo Alexandro M. dicato, apud Arcenam vrbem natus eſſet. — Interfecto anno ſequente 222. Elagabalo, a quo inſidiis petitus, accepit imperium annum aetatis decimum ſeptimum agens, cum ſenatus pariter ac militum, totiusque populi miro conſenſu Imperator eſſet acclamatus. *Antonini* ſibi a ſenatu delatum nomen recuſauit; ſed *Imperatorem Caeſ. Aurel. Alexand. Auguſtum* vocari ſe a ſenatu in acclamationibus paſſus eſt. Ob ingentem animi vigorem, et mirandam conſtantiam contra militum inſolentiam *Seueri* nomen a militibus, vel in memoriam aui ſui Sept. Seueri eidem inditum eſt. Licet ille Alexander fuerit Imperator optimus, caſtus, beneficus, iuſtus, ſtrenuus, modeſtus, aequitatis ac bonarum litterarum quam maxime ſtudioſus, omnibus hominibus amabilis, doctorum amantiſſimus, ſalubris diſciplinae tenaciſſimus, in genetricem Mamaeam ſingulariter pius, atque a chriſtianorum caede omnino abhorrens, ipſum tamen chriſtianum fuiſſe, nullo documento idoneo liquet. — Plurimis operibus Romam exornauit, amphitheatrum ab Elagabalo inſtauratum compleuit, rem frumentariam quam maxime curauit, coloniam Boſtram Arabiae vrbem deduxit, Meſopotamiam a Parthis, fugato eorum rege Artaxerxe recuperauit, de Perſis triumphauit, et exercitum ad bellum Germanicum eduxit, qua in expeditione apud Moguntiacum militari tumultu, quem Maximinus Thrax concitauerat, occiſus eſt d. XIX. Kal. Aprilis A. V. C. 988. Chr. 235. annum agens 26. cum ſex menſibus et nouem dies. — Ex *Eckhelii* chronologicis obſeruationibus Ao. poſt Chr. 222. caeſo Elagabalo Alexander declaratus eſt Auguſtus. — 223. TR. P. I. II. — 226. TR. P. IV. V. COS. II. — 229. TR. P. VII. VIII. COS. III. — 230. inchoat PIVS.

PIVS. — 235. TR. P. XIII, XIIII. COS. III. — *Salluſtiam Barbiam Orbianam*, Traiani Decii vulgo creditam vxorem in matrimonium duxit. — Numi huius Alexandri ex omni forma ac metallo magna reperiuntur copia. Etiam vrbium ac coloniarum aerei ex omni modulo frequentes ſunt et obuii. Huiusmodi ſignarunt: *Abydus* Helleſponti. --- *Acmonia* Phrygiae. --- *Acraſus* Lydiae. --- *Adramytium* Aeolidis. --- *Aegae* Aeolidis. --- *Aegae* Ciliciae. — *Aegium* Peloponneſi. --- *Alexandria* Aegypti. --- *Alexandria Troas* Myſiae. --- *Amaſia* Ponti. --- *Amphipolis* Macedoniae. --- *Anazarbus* Ciliciae. --- *Anemurium* Ciliciae. --- *Antiochia* Piſidiae. --- *Antiochia* Syriae. --- *Apamea* Phrygiae. --- *Apollonia* Myſiae. --- *Aſcalon* Syriae. --- *Aſpendus* Pamphyliae. — *Aſſum* Phrygiae. --- *Attalia* Lydiae. --- *Antomala*. --- *Bargaſa* Cariae. --- *Bithyniam* Bithyniae. — *Boſtra* Arabiae. --- *Byzantium* Thraciae. --- *Caeſarea* Cappadociae. --- *Caeſarea* Samariae. --- *Carrhae* Meſopotamiae. --- *Chalcedon* Bithyniae. --- *Coella* --- *Colophon*. --- *Comana* Piſidiae. --- *Corcyra* inſula. --- *Cotiaeum* Phrygiae. — *Cotyos* regis Boſpori Cimmerii. — *Cyzicus* Myſiae. --- Damaſcus — *Deultum* Thraciae. --- *Dionyſopolis* Thraciae. --- *Diosbieros* Lydiae. --- *Dium* Macedoniae. --- *Edeſſa* Meſopotamiae. --- *Emeſa* Coeleſyriae. — *Epheſus* Ioniae. --- *Epidaurus*. --- *Erythrae* Ioniae. --- *Flauiopolis* Bithyniae. --- *Heraclea* Ponti. --- *Hierapolis* Phrygiae. --- *Hieropolis* Syriae. --- *Iſtrus* Thraciae. — *Laodicea* Cariae. --- *Luliopolis*. --- *Macedonum* Commune. --- *Maeonia*. --- *Magneſia* Maeandri. --- *Magneſia* Sipyli. --- *Marcianopolis* Moeſiae inf. --- *Maronea* Thraciae. --- *Maſtaura*. --- *Methymna* Lesbi. --- *Metropolis* Phrygiae. --- *Mitylene*. — *Neocaeſarea*. --- *Neſibis* Meſopotamiae. --- *Nicea* Bithyniae. --- *Nicomedia* Bithyniae. --- *Nicopolis* Epiri. --- *Nicopolis* Moeſiae. --- *Nyſa* Cariae. --- *Odeſſus* Thraciae. --- *Orthoſia* Phoeniciae. --- *Pella*. --- Pergamus. ---) Perge. ---) *Perinthus* Moeſiae. --- *Philadelphia* Lydiae. --- *Philomelium* Phrygiae. --- *Phocis*. --- *Pitanea*. — *Prinineſus*. --- *Ptolemais* Phoeniciae. --- *Rheſaena* Meſopotamiae. — *Samus* inſula. --- *Samoſata*. --- *Sardes*. --- *Seleucia* Ciliciae. --- *Seleucia* Syriae. --- *Side* Pamphyliae. --- *Sidon* Phoeniciae. --- *Singara* Meſopotamiae. --- *Sinope* Paphlagoniae. --- *Smyrna* Ioniae. --- *Tarſus* Ciliciae. --- *Temnos* Aeolidis. --- *Tenos* inſula. --- *Themiſonium* Phrygiae. --- *Theſſalia*. --- *Theſſalonica* Macedoniae. --- *Thyatira* Lydiae. - - *Tomi* Moeſiae inferioris. --- *Tralles* Lydiae. --- *Tripolis* Syriae. --- *Troas* Myſiae. --- *Tyrus* Phoeniciae. v. *ſuis locis*. ---

a) in *Graecis* numis legitur Alexander ille Seuerus: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΑΥΓ. --- Α. Κ. Μ. Α. Ϲ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ. *al.* ΑΛΕΞΑΝ. ϹΕΒ. --- Α. Κ. Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ϹΕ. --- Α. Κ. Μ. ΑΥ. ϹΕΥ. (ΑΥΡ. ϹΕ.) ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ. --- Α. ΚΑΙ. ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΑΛ∈ΞΑΝΔΡΟϹ ∈Υ. Ϲ∈Β. --- AVT. K. M. AVP. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ. --- AVT. K. M. AVP. ϹΕV. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΑV. --- ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥ. ϹΕ. etc. --- ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥΡ. etc. --- ΑΥ. Κ. Μ. ϹΕ. etc. --- ΑΥ. Κ. ϹΕΥΗ. (ϹΕΟΥΗ.) ΑΛΕΞΑΝΔ. --- ΑΥ. Κ. ϹΕΟΥΗΡΟϹ ΑΛΕΞΑΝ. *al.* ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ. Π. Π. --- ΑΥΤ. ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ. --- ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΑΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ Є. --- ΑΥΤ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡ. ϹΕ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ϹΕΒ. --- ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΜΑΡ. ΑΥΡ. ϹΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ϹΕ. --- ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΜΑΡ. Α. Ϲ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ϹΕΒ. --- ΑΥΤ. Κ. Μ. Α. Ϲ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ. --- ΑΥΤ. Κ. Μ. Α. ϹΕΟΥΗ. ΑΛΕΞΑΝ. --- ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ϹΕΒ. --- ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥ. ϹΕΒ. *al.* ϹΕΥΗ. *al.* ϹΕΥ. *al.* ϹΕΥ. *al.* ϹΕ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ. --- ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ϹΕΥ. *al.* ϹΕΟΥΗΡΟϹ etc. --- ΑΥΤ. Κ. ΜΑΡ. ΑΥΡ. etc. --- ΑΥΤ. Μ. ΑΥΡ. ϹΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ. --- ΑΥΤΟ. ΚΑΙϹ. ΜΑΡ. ΑΥΡ. ϹΕ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ϹΕ. --- ΑΥΤΟΚ. ΜΑΡ. ΑΥΡ. etc. --- ΑΥΤΟΚΡ. Κ. Μ.

. ΑΤΡ. ϹЄ ΒΗΡΟϹ etc. --- Μ. ΛΛΕΞΑΝΔΡΟϹ. --- Μ. ΑΛΕΞΑΝ- ΑΥΓ. --- Μ. ΑΥ. ΑΛЄΞΑΝΔ. --- Μ. ΑΥ. ϹΕΒ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΓΓ. --- Μ. ΑΥ. ϹΕΥ. al. ϹΕΥΗ. ΞΑΝΔΡΟϹ. --- Μ. ΑΥΡ. ΑΛЄΞ- ΡΟϹ ΚΑΙ. al. ΑΛЄΞΑΝ- Ϲ ΚΑΙϹ. vel ΑΥΓ. al. ΑΛЄΞ- ΡΟϹ etc. --- Μ. ΑΥΡ. ϹΕΥ. ΑΝ. al. ϹЄΥΗ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΑΥΓ. --- Μ. ΑΥΡ. ϹЄ. ΑΛЄΞ- ΡΟϹ ΑΥ. vel ΑΥΓ. --- Μ. ϹΕΟΥΗΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΕΥϹΕ.

in *Latinis*: ALEXANDER. LEXANDR. -- AV. S. ALEX- D. AVG. --- M. AV S. ALEX- D. --- M. ALEXANDER S. --- M. AVR. (AVREL. ELIVS) ALEXANDER S. --- M. AVR. SEV. (SE- ..) ALEXANDER AVG. --- SE. ALEXAND. AVG. --- ALEXAND. AVG. --- IMP. XANDER PIVS AVG. al. P. VG. --- IMP. C. ALEXAN- --- IMP. C. M. AVR. (SE. SEV.) ALEXAND. --- IMP. E. ALEXANDER. --- IMP. S. M. AVR. SEV. (SEVE-) ALEXANDER AVG. al. FELIX AVG. --- IMP. S. SE. al. SEVER. ALEXAN- AVG. --- IMP. SEV. ALE- D. al. ALEXANDER. AVG. MP. SEVERVS etc. --- DIVO XANDRO.

ticae partes Latinorum numo- Alexandri Seueri ita ſunt in- ae: ABVNDANTIA AVG. -- OCVTIO AVGVSTI. --- AE- TAS AVG. al. AVGVST. al. VSTI. --- AEQVITAS PV- A. --- AETERNITATIBVS. NNONA AVG. al. AVGV- --- COL. ALEX. AVG. al. AL. AV. TRO. vel TROA. OL. AVG. TRO. --- COL. AC. DEVLT. --- COL. IVL. PELLA. --- COLONIA BO- L. --- C. P. F. A. FEL. METRO. --- CONCOR- --- CONCORDIA AVGV- STORVM. --- CONCORDIA EX- ERCITVS. --- CONSECRATIO. --- DE GERMANIS. --- FECVND. AVGVSTAE. --- FELICITAS AVG. --- FELICITAS TEMPO- RVM. --- FELICITATI POPVLI ROMANI. --- FIDES EXERCI- TVS. --- FIDES MILITVM. --- FORT. RED. --- GERMANIA DEVICTA. --- IMP. TR. P. V. COS. II. P. P. --- IMP. VIII. COS. III. P. P. -- INDVL- GENTIA AVG. al. AVGVST. --- INDVLGENTIAE AVG. --- IN- VICTVS AVGVSTVS COS. III. --- IOVI CONSERVATORI. --- IOVI PROPVGNATORI. --- IOVI STATORI. --- IOVI VICTORI. -- IOVI VLTORI. --- IOVIS PRO- PVGNATOR. --- IVLIA MA- MAEA AVG. --- IVSTITIA AV- GVSTI. --- LAETITIA AVGV- STI. --- LAETITIA PVBL. --- LIB. AVG. etc. --- LIBERALITAS AVG. al. AVGG. al. AVGVST. al. AVGVSTI.) II.) III.) IIII.) V. --- LIBERTAS AVG. al AV- GVSTI. --- LVNA LVCIFERA. -- MARS PACIFER. --- MARS VL- TOR. --- MARTI PACATORI. -- MARTI PACIFERO. --- MARTI PROP. --- MON. RESTITVTA. --- MONETA AVG. al. AVGV- STI. --- MONETA RESTITVTA. --- NOBILITAS. --- PAX AETER- NA. --- PAX AETERNA AVG. --- PAX AVG. al. AVGVSTI. --- PAX ORBIS TERRARVM. --- PERPETVITAS AVG. --- PER- PETVITATI AVG. al. AVGV- STI. --- PIETAS AVG. --- PIE- TAS MILITVM. --- P. M. TR. P. etc. --- PONT. al. PONTIF. al. PONTIFEX etc. --- PRINC. IV- VENTVTIS. --- PROFECTIO AVG. al. AVGVSTI (CAES.) --- PROVIDENTIA AVG. --- PRO- VIDENTIA al. PROVIDENTIAE DEORVM. --- PVDICITIA. --- RESTITVT. al. RESTITVTOR. MON. --- ROMA. P. M. etc. --- ROMAE AETERNAE. --- SALVS PVBLICA. --- SALVTI AVGV- STI. --- S. C. --- SECVRITAS PER-

PERPETVA. — SECVRITAS PVBLICA. — SEP. TYRO METR. COLO. — S. P. Q. R. METROPOLIS. . . — SPES AVGVSTA. — SPES PVBLICA. — TEMPORVM FELICITAS. — VICTORIA AVG. al. AVGVSTI. — VIRTVS AVG. al. AVGVSTI. — VOTIS DECENNALIBVS. — VOTIS VICENNALIBVS. v. *ſuis locis.*

Alexandri Seueri numos ex auro et argento tritos, cum titulo Caeſaris rariſſimos, vel ediderunt, vel recenſuerunt, ac ſuis catalogis addiderunt: Muſ. *Alb* II. p. 1. ſq.) *Angelon.* 230. ſq. *Arſchot. Hemelarii* Tb. 39.) — *Rubenii* Tb. 56.) *Beger.* Theſ. Brand. II. 717. ſq.) *Buonarrot.* Carp. Tb. 12. p. 235. ſq.) *Eckhel.* Cat. Vindob. II. 317. ſqq. et Num. Vet. 189. 269. 312.) *Erizzo* p. 665.) *Froelich.* 4. Tent. p. 305. ſqq. 461.) *Gesner.* Imp. Sect. VII.) *Gusseme* Diccion. I. p. 98. ſqq.) *Havercamp.* Alex. M. n. 47. 48. p. 110. ſq. et n. 64. p. 137.) *Haym.* Th. Br. II. 349 ſqq.) *Hulſ.* Num. Imp. p. 67.) *Khell.* Supplem. 143. ſqq.) *Mediob.* 317. ſqq.) *Muſell.* Imp. Tb. 172. ſq.) *Ei.* Num. Max. Mod. Tb. 3.) *Ei.* Suppl. Tb. 30. ſq.) *Occo* Num. p. 285) *Oiſel.* Theſ. Antiq. Num. Tb. 6. 35. 73. *Patin.* Imp. p. 345. ſq.) *Pedruſius* Tom. IV. Tb. 3. 4. et VII. Tb. 35. ſq.) Muſ. *Pembrok.* I. 31. III. 72.) — *Piſanum* p. 137. ſqq.) *Schulz* MzCab. II. 215. ſq.) Th. Reg. *Sueciae* Tb. 32.) Muſ. *Theupoli* p. 236. 594. 725. 802. 1019. 1168. ſq.) *Vaillant.* Num. Graec. 138. ſq.) *Ei.* Praeſt. I. p. 142. ſqq. II. p. 280. ſqq. III. 172. ſqq.) *Ei.* Select.) *Ei.* Abb. Campenſ. p. 79, ſq.) *Wilde* Sel. Num. Tb. 15. p. 121.

Singulariter de *Alexandri Seueri* numis commentati ſunt: I. *Harduin* genealogie de l'Empereur *Severe Alexandre*, priſe ſur les médailles vid. Mem. de Trevoux. 1729. p. 1371. ſq. — Ioh. *Vignolii* diſſ. de anno primo imperii *Seueri Alexandri* Aug. quem praefert cathedra marmorea S. Hippolyti in bibliotheca Vaticana. Romae 1712. 4. *Ej* diſſ. II. apologetica de anno primo imperii Seu. *Alexandri* Aug. qua potiſſimum programma cycli paſchalis S. Hippolyti denuo exponitur et illuſtratur Romae 1714. 4. — Phil. a *Turre* de annis imperii M. Ant. Elagabali ac de initio imperii Seu. *Alexandri* diſſ. qua potiſſimum verus ſenſus programmatis cycli paſchalis S. Hippolyti reſtituitur et vindicatur &c. Venet. 1714. 4. — Virgin. *Valſecbii* diſſ. de initio imperii Seueri *Alexandri* Aug. Florentiae 1715. 4. — Franc. *Victorii* epiſt. de Muſei *Victorii* emblemate et de nonnullis numiſmatibus *Alexand.* Seu. ſecundis curis explanatis. Romae 1747. 4. — Ej. differt. apologetica de quibusdam *Alexand.* Seu. numiſmatibus. ibid. 1749. 4. — Paolo Mar. *Paciaudi* ſopra alcune ſingolari eſtrane medaglie falſamente credute d'appartenere al *Aleſſandro* Severo. in Neapoli 1748. 4. — *Rinck* de vet. Num. pot. et qualit. c. 7. p. 53. 74.

Ceterum de *Lampridio* recte *Cuſpianus* de Caeſaribus atque Imperatoribus Romanis fol. 98. ita iudicat; Omnem *Alexandri* (*Seueri*) vitam domeſticam atque publicam *Lampridius* tam diligenter perſcripſit, quae exſtat, vt ineptum ſit fruſtra omnia hic repetere. Quandoquidem veteres omnes eius vitae ſcriptores accurate perluſtrauit. Marium Maximum, Aurelium Philippum libertum patris, Gargilium Martialem, Septimium Acholium, Encolpium, et Deſippum, qui omnes iactura temporis perierunt. — Eodem *Lampridio* teſte, Alexander ille Chriſti imaginem in ſuo larario poſuerit, eique templum exſtruere, ac ipſum inter Deos recipere voluerit, deſtiterit autem, cum perhiberetur ab iis, qui conſulentes ſacra repererunt, omnes Chriſtianos futuros, et templa reliqua deſertum iri, ſi id optato eueniſſet. Alexandrum

drum vero religionem Chriſtianam haud amplexum eſſe, oſtendit: Io. Paul. *Hebenſtreit* diſſ. de primis Chriſtianorum Imperatoribus, Alexandro nempe Seuero, et Philippo. Ienae 1702. — Huius Alexandri *coniux* non Sulpicia Memmia, ſed *Salluſtia Barbia Orbiana* v. *ſuo loco*.

ALEXANDER AEMILIANUS (*Tiberius Ceſtius*) ſecundum alios *C. Iulius Aemilianus*, apud Aegyptios in Gallieni odium cogitur imperium ſuſcipere, virtutum merito Alexander dictus. Parata in Indos expeditione a Theodoto captus, et Gallieno miſſus carcere ſtrangulatur A. V. C. 1014. Chr. 261. — Eius numi neque aurei, neque argentei inueniuntur; aerei RRR. In iſtis IMP. CAES. AEMILIANVS P. F AVG. *al.* IMP. CAES. ALEXANDER AEMILIANVS P. F. AVG Caput radiatum.)(ADVENTVS AVG. AEGYPT. Mulier nuda humi procumbens. ſ. brachio innixa caniſtro floribus referto cum c. c. cui phoenix vel ibis inſiſtit. *al.* Figura equeſtris et miles cum labaro. *Guſſeme* Diccion. I. 49.) *Mdb.* 390. — IMP. AEMILIANVS PIVS FEL. AVG. Caput laureatum)(DIANAE VICTR. *al.* VICTRI *al.* VICTRICI. Diana ſuccincta ſt. d. iaculum. ſ. arcum. *Bandur.* I. 279.) *Strada* f. 143.) *Mdb.* 390.) *Guſſeme* I. 50. qui vero in dubio eſt, an huic vel Imp. Aemilio Aemiliano tribuendus ſit numus. — In inſcriptionibus apud *Golzium*: IMP. C. T. CEST. ALEX. AEMILIANVS. Α. Κ. ΤΙΒ. ΚΕΣΤ. ΑΛΕΞΑΝ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. *Imperator Caeſar Tiberius Ceſtius Alexander Aemilianus Auguſtus.*)(L. A. *Anno Primo.* Æ 3. Bandur. I. p. 279. ex *Occone.* — De horum ſinceritate eruditi viderint, cum nulli in cimeliis reperiantur huiuscemodi numi.

ALEXANDER ſeu Phryx, ſeu Pannonicus origine, *tyrannus* ſub Maxentio, in Africa imperii inſignia adſumſit, Auguſtusque dictus eſt A. V. C. 1061. Chr. 308. ex *Tillemont.* Victus, captus et occiſus eſt 1064. Chr. 311. Sext. Aurel. *Victor* de Caeſar. *Zoſim.* L. II. — *Nigrinianus* non videtur eius filius fuiſſe. v. *Nigrinianus.* — Aurei numi non obſeruantur. Argentei ac aerei omnes RRR. *Golzius* Latinos, Graecosque vulgauit c. inſcr. IMP C. ALEXANDER P. F. AVG. cum capite laureato; *al.* diademato. — In aliis legitur IMP. ALEXANDER P. F. AVG. eodem cum capitis ornatu.)(INVICTA ROMA FELIX CARTHAGO vel KARTHAGO. in ima parte P. K. fig. mul. ſtolata ſt. d. ſpicas, ſ. papauera. AR. Æ. *Triſtan.* III. p. 440.) *Bandur.* II. p. 161.) *Birag.* Num. Imp.) *Mdb.* 445.) *Guſſeme* Diccion. I. 109. —)(ROMAE AETERNAE. Roma ſedens in templo ſex columnar. d. victoriolam, in imo PTR. Æ. 3. *Band.* l. c.) *Guſſeme* p. 110. —)(VICTORIA ALEXANDRI AVG. N. Victoria gradiens, d. lauream palmam, infra P * X. *Guſſeme* ib. - Addunt praeterea *Golzius* et *Occo* quosdam Alexandrinos, ſeu Aegyptios, in quibus: Α. ΚΑΙϹ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΕΥϹ. ΕΥΤ. ϹΕΒ. *Imperator Caeſar Alexander Pius Felix Auguſtus*)(L. A.) L. B.) L. Γ.) L. Δ.) *Anno* 1. 2. 3 vel 4. Sed iſti ex *Bandurii* et *Guſſemii* ſententia ſunt vel ficti, vel ad Alexandrum Seuerum pertinent, quia ſecundum *Bandurium* II. p. 161. poſt Diocletiani tempora nulli exſtant Aegyptiorum numi.

ALEXANDER AVGVSTVS, tertius Baſilii et Eudociae filius, mortuo fratre Leone principatum pro tutore Conſtantini, filii Leonis iniit. Nec in aureis, nec in argenteis legitur; in aereis autem fratris Leonis RR. *Vaillant.* Praeſt. III. p. 297.) *Bandur.* II. p. 729.

ALEXANDER, M. Antonii e Cleopatra regina filius, rex Armeniae. Quem *Triſtan.* et *Seguin.* ei tribue-

tribuerunt nummum, aliis ſuſpectus videtur, vel Alexandro Balae, regi Syriae tribuitur. *Guſſeme* Diccion. I. 98.) *Patin.* Imp. p. 24.

ALEXANDER PIVS FELIX AVG. cognominatus eſt Alexander Seuerus adulatione a praedeceſſoribus repetita. Perperam *Harduinus* Oper. Sel. p. 819. et 823. arbitratur, numos ex aere maximos, in quibus titulus *Felicis* Alexandro adſcribitur, adulterinos eſſe; namque eorundem auctoritas pluribus aliis ex genuino Æ max. numo in Muſ. *Alb.* II. p. 4. comprobatur.

ALEXANDR. *Alexander*, omiſſa E littera. Caput Alexandri Seueri laur. COL. AVG. TRO. *Colonia Auguſta Troadenſis.* Tripus Æ S. *Theup.* 730. — M. AVR. S. ALEXANDR. VG. (*ſic*) *Marcus Aurelius Seuerus Alexander Auguſtus.* n. Alexandriae Troadis.

- *Alexandria.* ALEXANDR. AEGYPTI. Palma pulcerrima, quam corona hederacea circumdat. Ꝝ. M. Antonii. *Golz.* Faſt. p. 199.) *Mdb.* 19.

ΑΛΕΞΑΝΔΡ. *Alexandria*, vel *Alexandriana.* ΤΑΡϹΟΥ ΜΗΤΡ. ΑΔΡ. ϹΕΟΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡ. v. *Tarſus.*

- Ἀλεξάνδρου, *Alexandri*, Claua, arcus, et pharetra, in area caduceus. *al.* tridens. *al.* vua. *al.* Δ. Æ 3. Alexandri M. *Theup.* 1216. — Α. . . . ΑΝΔΡ. ΒΑΣΙ. *Alexandri Regis*, Theopatoris, vulgo Balae. Ancora.)(Rota, vel ſimile quid, ſine epigr. Æ 3. *Froelich.* Annal. Syriae Tb. 9. n. 35. p. 67.) *Muſell.* Suppl. Tb. 2. n. 3.

- ΒΑΣΙΛΕΩΣ, *Alexandri Regis*, Eques, in area monogrammata.)(Caput diademate vel faſcia redimitum. Æ. Alexandri Caſſandri F. *Heym.* Th. Br. II. Tb. 2. n. 2. p. 15.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ, *Alexandra.* Caput muliebre cum proboſcide elephantina, ante quod aſtrum. aer. 2. Galbae ab Alex. Aegypti. *Theup.* 1105.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑϹ, *Alexandrae* nomen muliebre in n. Byzantinor. c. epigr. ΕΠΙ ΑΡ. ΔΙΟΝΥϹΙΟΥ ΤΟ Β. ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑϹ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *ſub Praetore Dionyſio Iterum Et Alexandra Byzantiorum.* Solebant aliquando vxoris nomen adponere Byzantii. Delphin inter duos pelamides. Æ 2. Gord. Pii. *Vaill.* Num. Gr.) *Guſſeme* I. 428.

ALEXANDREA, *Alexandria*, Gr. Ἀλεξάνδρεια. Vrbium nomina, in *ea* exeuntia proparoxytona, dubium accentum apud Latinos habent, prout in *ea* vel *ia* cadunt. vid. EIA. — *Horatius* L. IV. od. 14. *Alexandrea* ſcripſit, atrecta penultima.

- ſub capite muliebri turrito ac diademate cincto, quod eſt vrbis *Alexandriae Aegypti* ſymbolum.)(M. LEPIDVS PONT. MAX. TVTOR REG*is*. S. C. Lepidus ſtans Ptolemaeo Iuniori, cuius *tutor* aliquando fuit, coronam imponit. Ꝝ. Aemiliae gentis *Golz.* Faſt. p. 129.) *Guſſeme* I. 92.) *Iobert* I. Tb. 6. n. 1. *it.* Kenntniſs Antik. Münzen I. 6. 1.) *Morell.* Th. fam. g. Aemiliae n. 8. p. 643. ſq.

- et caput galeatum. n. Othonis. *Pembrok.* III. Tb. 86. n. 4. Apud alios ligitur: ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ.

- et caput muliebre elephanti proboſcide ornatum, ante quod aſtrum Æ 2. Galbae. *Eckbel.* Cat. *Theup.* In al. deeſt aſtrum. Æ 2. Othonis. *ib.* et *Morell.* Imp. II. in Othone n. 10. —

- Caput muliebre ornatum exuuiis capitis elephanti. Æ 2. Titi. *Morell.* Theſ. Imp. II. in Tito Tb. 13. n. 11. p. 386.

ALE-

ALEXANDER. Vrbis genius, mulier ſt. veſte ſuccincta exſerta d. mamma, capite elephantinam galeam gerens, d. lauream coronam offert, ſ. labarum vel vexillum tenet. Æ 2. Eiusd. *ibid.* n. 12. Variat huius numi pictura apud *Hauercamp.* Th. Reg. *Sueciae* Tb. 52 p. 334. et *Theup.* 1109. vbi mulier ſ. ſpiculum gerit. *Guſſemé* autem Diccion. I. p. 91. et *Vaill.* Num. Gr. epigraphen legerunt: ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, et mulieri d. cornucopiae dederunt.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. *Alexandriae* aut Africae caput proboſcide inſigne elephantis. Africa enim prouincia multarum ferax earum belluarum fuit. AR. R. Galbae *Vaill.* Pr. II. 75.) *Guſſeme* I. 90.) *Morell.* Imp. II in Galba Tb. 3 n. 28. — *it.* aer. 2. addita ante Alexandriae faciem capeduncula, *al.* aſtrum conſpicitur. *Morell.* Tb. 5. n. 17. 18. — *it.* aer. 2 Othon. *Vaill.* Gr.

- Mercurius medio corpore tenus. n. Galbae. *Guſſeme* ib.) *Vaill.* Num. Gr.

- Mulier ſt. ſpicis coronata, d. coronam, ſ. palmam. Eiusd. *ib.*

- L. A. *Anno Primo* Caput muliebre in proboſcide elephantis. n. Othonis. *Guſſeme* I. p. 91. — *al.* mulier in proboſcide ſt. d. laur. Eiusd. *Guſſemii* ib.

- L. B. *Anno Secundo.* Africae caput cum proboſcide. n. Galbae *Vaill.* Gr.

- Mulier proboſcide ornata d. coronam, ſ. haſtam. Æ 2. Veſpaſiani. *Guſſeme* ib.) *Vaill.* Gr.

- Mulier ſuccincta ſt. d. c. c. ſ. haſtam. Æ 2. Titi. *ibid.*

- Caput muliebre turritum. n. Macriani Sen. *Patin.* Imp. p. 421.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, *Alexandrea* certamina anniuerſaria, quae ab Alexandro M. potius, quam ab Alexandro Seuero nomen obtinuerunt, aut fortaſſe ab vtroque. v. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ. — Alexander, etſi generaliter ab athletarum natione abhorreret, neque pugillatus neque pancratii certamina exhibuerit, ex *Plutarcho*; tamen alia non reſpuebat. In eius honorem certamina Alexandrea inſtituerunt *Byzantini*, in Philippi quondam poteſtatem redacti, quae poſt tot ſaecula ſub Gordiano Imperatore, qui Thraciam barbaris liberauerat adhuc celebrarunt. Teſtis eſt Gordiani Pii numus ΕΠΙ ΑΡ. ΔΙΟΝΥϹΙΟΥ ΤΟ Β. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ *Sub Archonte Dionyſio Iterum Byzantiorum Alexandrea.* Menſa, ſupra quam duae vrnae *Vaill.* Num. Gr.) *Guſſeme* Dicc. I. 428. — Similiter *Odeſſus* Moeſiae vrbs Gordiano, quod barbaros ex prouincia ſua expulerit, illique tanquam alter Alexander adfuerit, memor numos cudit c. inſcr. ΟΔΗϹϹΕΙΤΩΝ. Vrna, in qua palmae ramus, ſupra eam ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. — Pari ratione *Philippopolis* Thraciae vrbs et metropolis, a Philippo Macedonum rege reſtaurata, in Alexandri eius filii honorem Alexandrea certamina inſtituit, quae in frequentibus Caracallae numis expreſſa videntur, quod ex Communis Thraciae impenſis in eius principis conſpectu celebrati ſint, cum Alexandri M. amantiſſimus fuerit, ex *Dion.* Hinc legitur ΚΟΙΝΟΝ ΘΡΑ. vel ΘΡΑΚΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙ, *Commune Thracum Alexandrea Philippopoli.* Menſa, ſupra quam vrna, in qua quatuor poma, infra menſam vas et palmae ramus. *Vaill.* Num. Gr. p. 330.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ vel ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ ΠΥΘΙΑ, *Alexandria Pythia* certamina in Caracallae numis a Communi Thraciae in vrbe Philippopoli cuſis. Coniunxerunt Alexandria cum Pythiis, cum Caracalla Philippopolitas pronuntiauit neocoros. v. ΠΥΘΙΑ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ, *Alexandrinorum*, quorum concordia cum Epheſiis in numis

numis variis, variisque typis expreſſa. vid. ΕΦΕCΙΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. — *al.* addita ΟΜΟΝΟΙΑ vocabulo. — ΕΦΕCΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. — ΟΜΟΝΟΙΑ ΕΦΕCΙΩΝΚ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. — ΕΦΕCΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. — ΚΟΙΝΟΝ ΕΦΕCΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. — ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΦΕCΙΩΝ ΑΛΕΞΑΝΡΔΕΩΝ. — ΕΦΕCΙΩΝ ΤΥΧΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. Iſ. *Voſſius* ad Catull. p. 206. eiusmodi numos non de Alexandrinis Aegyptiis, ſed male de Alexandria Troados in Aſia explicauit; Ad Alexandrenſes autem Aegypti refert *Spanh.* Obſeru. ad Callim. p. 741. 745.) *Guſſeme* Diccion. I. 92. III. 145. 146. 148. 149.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΑΠΑΜΕΩΝ. vid. *Apamea.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΕΤ Ρ. *Alexandrinorum Anno* . . Mulier ſt. d. temonem, ſ. c. c.)(Caput mul. turrit. Alexandriae Aegypti. *Guſſeme* I. 90.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΚΑΤ ΙCCΟΝ ΕΤΟΥC ΑΠΡ. *Alexandrinorum Ad Iſſum Anno* 181. Vrbs et ſinus maris Iſſus erat, cuius epocha V. C. 686. Chr. 68. ex *Froelich.* Not. Elem. p. 43. Fig. togata, ſeu Traianus ſt. d. pateram ſ. cartham inuolutam, i. e. immunitatum diploma.)(ΑΥΤΟΚ. ΚΑΙC. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟCCΕΒ. *Imp. Caeſ. Nerua Traianus Aug.* Huius caput laur. Æ 3. Trai. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. 92.

- ΚΑΤ ΙCCΟ. ΕΤ. ΒΠC. *An.* 282. Alexander ſeminudus ſt. d. pateram, ſ. haſtam. Æ 3. Caracallae. *ibid.* — *al.* Fortuna ſtolata ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ 3. Eiusd. *ib.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΚΟΙΝΟΝ L Γ *Αυτο-νομος γ' Alexandrinorum Commune,* ſiue *Communitas, Anno Tertio.* Victoria alata, ſ. palmae ramum tenens, ac inſiſtens roſtratae nauis prorae, aquilae legionariae coronam lauream imponit.)(L. ΚΑΙΣΑΡ. ΑΥΤΟΚ. ΑΡΧΙΕΡ. ΜΕΓ. *Caius Caeſar Imperator Pontifex Maximus.* Caput Iul. Caeſaris laur. Æ. *Golz.* *Raſche Lex. Num.*

Tb. 10. n. 1.) *Nonn.* Tb. 9. n. 3. vbi tota non ſolum figura inuerſa, ſumma ſculptoris incuria, data eſt, ſed et antica male huic poſticae adſignata, cum n. 15. loco 23. eſſe debeat, ceu ex prima *Golzii* editione conſtat.) *Harduin.* Num. Pop. et Vrb. p. 27.) *Occo* p. 12.) *Morell.* Theſ. Imp. I. Tb. 8. n. 11. 12. p. 95.) *Ei.* Num. Conſul. in Fam. Iulia Tb. 20. n. 4. vbi dum *Nonnium* incaute ſecutus eſt, eidem et falſam adſignauit anticam, nempe cum hac inſcriptione: Γ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΟΥΠΑΤΟΣ ΤΡΙΤΩΝ, cum capite Caeſaris laureato pone cum lituo.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ Π. ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΟ ΖΜΙΘΕΟΣ ΣΛΕ. *Alexandrinorum Ad Scamandrum* fluuium *Apollinis Sminthei, Anno* 235 Diana ſtans cum arcu et pharetra.)(Caput Apollinis laur. *Muſſei.*) *Guſſeme* VI. 449. — Vrbs Troas ſita ad fluuium Scamandrum dicta fuit Alexandria, ſita in regione Troade. Epocha incerta forte ab Alexandro M. deſumta eſt, vnde nomen. *Froelich.* Not. Elem. 62. 72.) *Zaccar.* Inſtit. Num. 354.

ALEXANDRI AVG. N. *Auguſti Noſtri.* v. VICTORIA.

ALEXANDRIA Aegypti. Caput turritum. AR. 1. Othonis, ex *Galland. Mdb.* p. 103.) *Guſſeme* I. 91.) *Pembrok.* III. Tb. 10. n. 2.

- Fig. muliebris tunicata ſt. d. ſiſtrum ob Iſidis cultum, quae credita eſt Aegypti genius, qui per ſiſtri motum Nili acceſſum ſignificabat; ſiniſtra ſitulam, per quam omnium lacunarum fluentiam oſtendebat. AR. R. Hadriani. *Guſſeme* I. 92.) *Mdb.* 174.) *Oiſel.* Tb. 34. n. 6.) *Vaill.* Pr. II. 137.) *Theup.* 168.

- ſt. d. ſiſtrum. Æ eiusd. *Mdb.* 174.

ALEXANDRIA humi deſidens, d. ſpicas, ſ. racemum cum botris, et ſimul caniſtro frugibus referto innititur, pro pedibus tres ſpicae. Æ 1. 2. Hadr. *Arſchot. Hemelarii* Tb. 39. n. 9.) *Arſchot., Rubenii* Tb. 39.) *Eckhel.* Cat. II.) *Guſſeme* I. 92.) *Hantbaler* Exercit. V. Tb. 2. n. 2.) *Mdb.* 174.) *Muſell.* Tb. 77. n. 8.) *Oiſel.* Tb. 34. n. 6. 8.) *Patin.* Imp. 192.) Th. Reg. *Sueciae* Tb. 12.) *Schulz* MzCab. II. 99. *Theup.* 461.) *Vaill.* Pr. I. 57.

- ſedens, d. ſpicas, ſ. cornucop. ſiniſtro cubito nixa panario. Æ. Hadr. *Mdb.* 174.) *Oiſel.* Tb. 34. n. 8.

- COS. II. S. C. Fig. mul. ſtolata ſt. d. caniſtrum cum frugibus, ſ. ibim auem. Æ 1. RRR. Æ 2. R R. Anton. Pii *Guſſeme* I. 92.) *Mdb.* 193.) *Vaill.* Pr. I. 72. — *al.* gradiens, d. caniſtrum frugibus plenum, pone tres ſpicae e terra erumpunt, fertilitatem indicantes. Aegyptus enim, cuius caput erat Alexandria, Siciliam, Italiam, Graeciam, totasque paene maris mediterranei accolas ſuis nutriebat meſſibus. Æ. Einsd. *Mdb.* 193.

- COS. III. S. C. Figura ſt. d. aliquid quadratum, ſeu librum, vel ciſtam, ſiniſtra ibim. Æ. Eiusd. *Mdb.* p. 195.) *Triſtan.* I. 574.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ. Aelius currens in equo. Æ 1. L. Aelii. *Guſſeme* I. 92.) *Vaill.* Gr.

ALEXANDRIA totius Aegypti vrbs princeps et ſedes regum Lagidarum, omniumque Graecarum artium et diſciplinarum, nec non mercaturae opulentiſſimae. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. 769. ſq. De origine vrbis et conditore res nota eſt ex ſcriptoribus rerum Alexandri *Diodoro*, *Curtio*, *Plutarcho*, *Arriano*, *Amm. Marcellino*, vt et ex *Plinio* L. V. c. 10. — Λεοντόπολις interdum adpellata, teſtantibus *Euſtachio* Commentat. ad Dionyſii Perieg. v. 254. et *Stephano* de Vrbib. voce Ἀλεξάνδρεια. Cuius denominationis rationes protulit *Schlaeger.* Comment. de Numo Alexandri M. p. 23. ſq. — Ab Antonio triumuiro adpellata eſt *Roma*, cum in ea tertium conſulatum geſſiſſet. Sub eo nomine illius triumuiri numi apud *Patinum* cuſi ſunt, quod nomen in Galba et Othone retinuit. *Vaill.* Pr. II. 76. vid. ΡΩΜΗ. — Ab Auguſto Ao. 724. ſub poteſtatem P. R. redacta eſt Alexandria. — Frugibus abundans; hinc de Alexandrino frumento, et Alexandrino ſtatu, ſeu commeatu frumentario ex Alexandria Conſtantinopolin transferri ſolito, conſtitutiones in vtroque codice. — In numis legitur ΑΛ. ΑΕ. — ΑΛΕΞ. ΑΙΓ. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ. — ALEXANDRIA. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΩΝ. vid. *ſuis locis.* — Praeter Paul. *Pedruſi* nouvelle conjecture pour expliquer une Médaille frappée à Alexandrie en Egypte, quae legitur in Memoriis Triuult. 1704. p. 1938. ſq. plurimos numos Graecos ab Aegyptiis, ſeu Alexandrinis ſub Imperatoribus percuſſos recenſent *Bandurius* Numiſm. Imp. Rom. I. et II.) *Eckhel.* Cat. Vindob. P. I. p. 264. ad 282.) *Froelich.* Adpendicula ad numos vrbium Graece loquentium, inſerta eius 4. Tentam.) *Eiusdem* Adpendicula noua altera, annexa opuſculo de Famil. Vabullathi.) *Golz.* Num. Imp.) *Guſſeme* Diccionario Numiſmatico general. P. I. p. 89. ad 92.) *Morell.* Theſ. Imp.) Muſeum *Theupoli* p. 1097. ad 1196.) *Vaillant.* Num. Imp. Graec. *aliique*, in quorum collectionibus occurrunt vulgo *Alexandrini* nuncupati. Ad iuuandam a *Froelichio* coeptam Auguſtorum chronologiam ex ſolis Alexandrinis, communicauit Baro de *Stoſch* ingentem numorum Aegyptiarum catalogum, qui vero lucem non vidit.

Series

Series numorum

Alexandriae Aegypti

ſub Imperatoribus, omiſſo plerumque vrbis nomine. *Vaillantii*, atque aliorum ſequimur morem, qui etiam Aegyptios numos, nomine vrbis carentes, Alexandrinis addiderunt. Frequentius inſertae ſunt litterae LA LB LΓ LΔ LE LI etc. Si quas varietates deprehendi contingat in hisce annorum notis, quae in numorum ſchematibus alias ſculptae cernuntur, et quas typographus protulit, id tribuatur, neceſſitati iis vtendi typis, quas opportunitas obtulit typothetae. — De littera illa L. in numis Aegyptiacis exhibita conſulendus eſt *Schlaeger*. Comment. de Numo Hadriani plumbeo. c. 9. p. 117. ſq.

a) *Auguſtus.*

1. ΑΥΓΟΥΣΤ. *Auguſtus.* Caput Auguſti nudum.)(ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟρος, *Caeſaris Imperatoris.* Aquila, ante quam cornucopiae, in area M. Æ. 3. *Theup.* 1097. — 2. ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟ. *Caeſar Auguſtus.* Caput eius laur.)(L. M. Λυκάβαντος Τεσσαρακοστῷ, *Anno Quadrageſimo.* Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam. Æ 2. *ib.* - - 3. *Al.* ſed)(L. M. in corona. Æ 2. *ib.* — 4. ΠΑΤΗΡ ΠΑΤΡΙδος, *Pater Patriae.* Caput Auguſti laur.)(ΣΕΒΑΣΤος, *Auguſtus.* Septem ſpicae in faſciculum collectae. Æ 2. *ib.* — 5. *Al.* ſed caper deſinens in piſcem. Æ 2. *ib.* — 6. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput Auguſti nudum.)(ΚΑΙΣΑΡ, *Caeſar.* Templum 4. columnar. in quo ſignum militare. Æ 2. *ib.*) *Morell.* Th. Imp. in Aug. Tb. 42. n. 7. — 7.)(ΓΑΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, *Caius Caeſar.* Caput Caii Agrippae filii nudum. Æ 2. *Eckhel.* I. p. 264. — An hiſce addendi quoque ſint numi, qui omnes ad Aegyptum ſpectare videntur *Golzio* ac *Morellio* in Auguſto ſequentes? — 8. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. *Auguſtus.* Caput Auguſti laur.)(ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. L. B. *Imperator, Anno Secundo.* Sex ſpicae colligatae. *Golz.* in Aug. Tb. 9. n. 102. et Tb. 32. n. 9.) *Morell* Theſ. Imp. I. in Aug. Tb. 49. n. 1. — 9 ΚΑΙΣΑΡ ΥΠΑΤΟΣ Ε. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ς. *Caeſar Conſul Quintum Imperator Sextum.* Caput Auguſti nudum.)(L. B. *Anno Secundo.* Sphinx alata ſedens, ante quam cernitur ſiſtrum, ſub eodem extenditur ſpica frumenti. Sphinx Aegypti ſymbolum, vt et ſiſtrum, ſpica fertilitatem denotat. aer. fere I. *Golz.* l. c. Tb. 6. n. 65. et 32. n. 12.) *Oiſel.* Tb. 34. n. 1.) *Morell.* l. c. 49. n. 22. 23. — 10. ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Caeſar Auguſtus.* Caput nudum Auguſti.)(ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ L. Λ. *Imperator, Anno* 30. Capricornus cum globo et cornucopiae. *Golz.* Tb. 67. n. 10.) *Morell.* Tb. 42. n. 5. — 11. L. ΛΗ. *Anno* 38. — 12. L. ΜΑ. *Anno* 41. — 13. L. ΜΒ *Anno* 42. Omnes Victoriam exhibent, d. ſertum, ſ. palmam. *Morell.* ib. n. 17. 18. et 19. — 14. ΚΑΙΣΑΡΟΣ)(ΣΕΒΑΣΤΟΥ. L. ΛΗ. *Caeſaris Auguſti, Anno* 38. *Morell. ib.* n. 3. — 15. L. ΜΑ. *Anno* 41. in corona quernea. *Morell.* ib. n. 20. — 16. Caput Serapidis modio tectum. *Morell.* n. 25. — 17. Auguſti caput nudum.)(ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Capricornus. *Morell.* Tb. 42. n. 1. 2. 18. *Lat. ep.* Ibis, ex cuius auis figura patet, numulum in Aegypto fuiſſe ſignatum. *Morell.* Tb. 47. n. 41. — 19. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. Capricornus cum temone, globo, et cornucopiae. *Golz.* in Aug. Tb. 67. n. 12) *Morell.* Tb. 42. n. 4. — 20. ΕΥΘΗΝΙΑ. L. ΜΑ. *Vbertas, Anno* 41. *Morell.* Tb. 41. n. 28. — 21. ΚΑΙΣΑΡΑ, *Caeſarem.* Vas ſacrum, quod corolla et imaginum caelatura inſigne eſt. *Beger.* Th. Br. II. 604.) *Morell.* Tb. 42. n. 8. — 22. Aquila duobus inſiſtens anguibus, atque alas expandens, ſupra illam Serapidis caput. *Morell. ib.* n. 15. — 23. Vacca recubans, deſuper Diana venatrix. *Morell.*

Morell. ib. n. 16. Qui omnes *Morellio* ad Aegyptum ſpectare videntur. — 24. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΩΝ, *Alexandrinorum.* Victoria prorae nauis inſiſtens, ac progrediens, d. corollam, ſ. palmam. aer. 2. *Golz.* in Auguſto Tb. 4. n. 44. et Tb. 32. n. 8.) *Morell.* Th. Imp. in Aug. Tb. 49. n. 20.

b) *Liuia*, ſeu *Iulia* vxor Auguſti.

1. ΙΟΥΛΙΑ ΣΕΒΑΣΤΗ, *Iulia Augusta.* Caput huius nudum.)(ΠΑΤΡΟΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, *Patris Patriae.* Duplex cornucopiae. Æ. *Morell.* Imp. I. in Liuia Tb. 2. n. 5. 6. — 2. Sine epigr. Caput Liuiae.)(L. ΛΘ. *Anno* 39. Caniſtrum frugibus plenum inter duas faces accenſas. Æ. *Morell. ib.* n. 25. 26. p. 484. — 3. Huius caput ſine epigraphe.)(L. M. *Anno* 40. Pallas galeata ſtans, d. victoriolam, ſ. clipeum. *Eckbel.* Cat.) *Froelich.* Adpendicula II. nou. p. 70.) *Theup.* 1098. Hunc et ſequentes medii moduli numos ad Liuiam pertinere, et vultus, et anni imperii comprobant, qui anni 40. 41. 42. Imperatorum nemini, praeterquam Auguſto conuenire, atque adeo neque ad aliam Auguſtam adplicari poſſunt. — 4. Typus idem, ſed L. MA. *Anno* 41. *Theup.* — 5. Similis Palladis typus, ſed L. MB. *Anno* 42. editus a *Froelich.* l. c. Tb. 2. n. 8. — 6. ſed L. MA. intra coronam quernam. *Eckbel.* Cat. — 7. ſed intra coronam querceam L. MB. *Eckbel.*) *Froelich.* — 8. Sine epigr. Caput Liuiae.)(ΕΥΘΗΝΙΑ. L. MA. *Abundantia*, *Anno* 41. Deae Vbertatis, vel Cereris caput ſub forma Liuiae, capite et ſinu ſpicis onuſto. Æ. *Morell.* in Liuia Tb. 2. n. 23. 24. p. 484.

c) *Tiberius.*

1. Inſcriptio nulla. Caput Tiberii nudum.)(ΤΙΒΕΡΙΟΥ, *Tiberii* Hippopotamus. aer. 3. *Theup.* — 2. *Al.* ſimilis ſed praeterea in)(L. E. *Anno Quinto.* aer. 3. *Eckbel.* — 3. ΤΙ. . . . *Tiberius.* Huius caput nudum.)(Δ. *Quarto* Anno. Aquila. *Theup.* 1098. — 4. ΠΑΤΗΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, *Pater Patriae.* Caput Tiberii.)(ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Auguſtus.* Sex ſpicae. *Patin.* p. 76.

d) *Druſus Iunior*, Tiberii Filius.

1. Caput iuuenile, quod laureatum videtur.)(L. ΛΘ. *Anno* 39. intra coronam quernam. aer. 3. editus a *Froelich.* Adpend. II. nouis Tb. 2. n. 9. p. 71.) *Eckbel.* Catal.

e) *Claudius.*

1. ΤΙ. ΚΛΑΥ. ΚΑΙ. ΣΕΒΑΣ. ΓΕΡ. Τιβέριος Κλαύδιος Καῖσαρ Σέβαστος Γερμάνικος, *Tiberius Claudius Caeſar Auguſtus Germanicus.*)(ΑΥΤΟΚΡΑΤωρ, *Imperator.* Caput Africae elephantis exuuiis et proboſcide tectum. aer. 2. quem vulgauit *Patin.* ed. Arg. p. 103. Pariſ. p. 80.) *Morell.* Theſ. Imp. II. in Claudio Tb. 8. n. 14. — 2. *Al.* ſed leo gradiens, Africae ſymbolum; infra ſpica frumenti, quae eiusdem prouinciae fertilitatem deſignat *Morell. ib.* n. 23. — 3. 4. additis annis L. A. in altero B. *Anno* I. et II. Victoria gradiens cum corolla, et palma. *Morell.* l. c. p. 38. *it.* L. Γ. *Morell.* Tb. 10. n. 23. — 5. 6. 7. ΑΥΤΟΚΡΑ. L. B. pro quo numero in aliis Γ. vel E. *Imperator*, *Anno Secundo*, *Tertio*, vel *Quinto.* Bos cornupeta, fertilitatis ſymbolum, Aegyptiis numis bene conueniens; memoriam vero muneris, et venationis ſeruari typo illo credidit Seb. *Ericius* p. 206. aer. 2. 3. *Eckbel.* Cat.) *Erizzo* l. c.) *Morell.* II. Tb. 8. n. 17. 18. 19. 20. p. 39. *it.* Tb. 10. n. 21.) *Muſel.* Suppl. Tb. 3. n. 7.) *Geſner.* Tb. 42. n. 31.) *Patin.*

tin. l. c.) *Theup.* 1098. — 8. 9. ΤΙ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙ. ΣΕΒΑΣ. ΓΕΡΜ. Caput Claudii laur. ante quod aſtrum.)(ΑΥΤΟΚΡΑ. L. B. *al.* L. Γ. Hippopotamus, Nili incola, Aegypti eſt ſymbolum, aer. 2. *Eckbel.*) *Morell.* l. c. n. 21. 22. p. 39. *it.* Tb 10. n. 27.) *Patin.* ed. Argent. p. 104. et Pariſ. p. 81.) *Theup.* 1098. — 10.)(ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ L. Γ. *Iuſtitia*, *Anno Tertio.* Mulier ſt. d. bilancem. aer. 2. *Eckbel.*) *Morell.* in Claudio Tb. 7. n. 27.) *Theup.* ib. — 11.)(ΕΙΡΗΝΗ. L. Γ. *Pax*, *Anno* 3. Mulier ſt. d. caduceum, ſ. galeam. Pot. 2. *Eckbel.*) aer. 2. *Morell.* ib. n. 28. — 12.)(ΑΥΤΟΚΡΑΤ. L. H. *Imperator*, *Anno Octauo.* Vir galeatus ſt. d. pateram, ſ. clipeum, et haſtam. aer. 4. *Theup.* 1099. — 13.)(L. I. *Anno Decimo.* Crocodilus. aer. 5. *Theup.* ib. — 14. 15. ΤΙ ΚΛΑΥ. ΚΑΙ. ΣΕΒΑΣ. ΓΕΡ. L. I. in alio IA. *Anno Decimo*, vel *Vndecimo.*)(ΑΥΤΟΚΡΑ. Protome barbata, ante quam puellus, retro cornucopiae. Caput barbatum deſignat flumen Nilum; cornuacopiae vbertatem agri Aegyptii propter Nili inundationem; pueri ſaepiſſime Nilo adpingi ſolent; incrementum fluuii denotantes. Vterque aer. 2. numus in *Eckbel.* Cat.) *Morell.* Theſ. Imp. II. in Claudio Tb. 8 n. 13.) Muſ. *Theupolit.* p. 1099. — 16. *Ead. ep.* ſed caduceus quatuor ſpicis illigatus. aer. 2. *Eckbel.*) *Schulz.* MzCab. II. p. 20.) *Patin.* Ind. p. 6.) *Theup.* — 17. *Similis*, ſed ſex ſpicae in faſciculum colligatae, intermedio caduceo alato, pacem et fertilitatem Aegypti ſub imperio Claudii benigno denotantes. aer. 2. *Morell.* Tb 9. n. 1. — 18. *Alius*, ſed ſeptem ſpicae colligatae, ſine caduceo, aer. 2. *Morell.* ib. n. 2.) *it.* addito L. B. *Anno* 2. *Morell.* Tb. 10. 12. 22.) *Patin.* p. 104.) *Theup.* 1099. — 19. ΤΙ. ΚΛΑΥ. ΚΑΙ. ΣΕΒΑΣ. ΓΕΡΜ. Caput laur.)(ΑΥΤΟΚΡΑ. L. I. *Anno* 10. Duae dexterae iunctae, Concordiae ſymbolum. aer. 3. *Eckbel.*) *Morell.* Tb. 10. n. 25.) *Patin.* p. 104.) *Theup.* 1100. — 20. *Similis*, ſed L. IA: *Anno* 11. *Morell.* in Claud. Tb. 8. n. 28. et Tb. 10. n. 30.) *Patin.* ed. Arg. p. 104. Pariſ. p. 81. — 21.)(ΑΥΤΟΚΡΑ. L. I. Manus tenens duas ſpicas et papauera totidem, quo typo celebratur pax et fertilitas Aegypti. aer. 3. *Morell.* Tb. 10. n. 24.) *Theup.* 1100. — 22. *Similis*, ſed L. IA. *Eckbel.*) *Morell.* l. c. n. 24. in cuius antica ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. — 23. 24. 25. 26. ΑΥΤΟΚΡΑ. L. IA. in alio L. IB. in tertio et quarto L. IΓ. *Anno* 11. 12. vel 13. Aquila inſiſtens fulmini, ſed in quarto reſpiciens pingitur. aer. 2. *Eckbel.* Cat.) Muſ. *Farneſ.* Tb. 17. n. 7. inter Claudianos.) *Morell.* ib. n. 25. 26. 27.) *Patin.* ed. Arg. p. 103. Pariſ. p. 80.) *Pedruſ.* Tom. VIII. Tb. 17.) *Schulz.* MzCab. II. p. 20.) *Theup.* 1099. Iam a temporibus Ptolemaeorum nihil frequentius in Aegyptiorum numis, quam *aquila*, adparet; vnde haud mirum Africae quoque et Aegypti ſymbolum in hiſce numis Imperatoriis eſſe aquilam, ſicut in regum Ptolemaeorum numis, fulmini inſiſtentem. — 27. L. IΔ. *Anno* 14. Serpens erectus cum loto in capite inter duas ſpicas et duo papauera. aer. 2. *Theup.* 1100. — 28. L. I. *Anno Decimo* Bubo *Morell.* Tb. 10. n. 26. — 29. *Sine epigr.* Claudii caput laur. poſt illud lituus eſt.)(ΑΥΤΟΚΡΑτωρ, *Imperator.* Duo cornuacopiae decuſſatim poſita, ſuper quae tria capita liberorum Claudii iuuenilia, medium Britannici; reliqua duo Antoniae minoris, atque Octauiae. R. *Morell.* Tb. 10. n. 29.

f) *Antonia.*

1. ΑΝΤΩΝΙΑ ΣΕΒΑΣΤΗ, *Antonia Auguſta.* Huius caput.)(ΤΙ ΚΛΑΥΔΙ. ΚΑΙ. ΣΕΒ. ΓΕΡΜΑΝ. ΑΥΤΟΚ. L. A. *Tiberius Claudius Caeſar Auguſtus Germanicus Imperator, Anno Primo.* Caput Claudii laur. aer. 2. *Theup.* 1100.

g) *Meſſalina*, quinta Claudii vxor.

1. ΜΕΣΣΑΛΙΝΑ ΚΑΙΣαρος ΣΕΒΑΣτυ, *Meſſalina Caeſaris Auguſti.* Mulier. ſt. capite velato, d. extenta duos puellos, vel liberos, quos ex Claudio habuit, Britannicum et Octauiam; ſ. ſpicas et papauer.)(ΤΙ. ΚΛΑΥΔΙ. ΚΑΙ. ΣΕΒ. ΓΕΡΜΑΝ. ΑΥΤΟΚ. L. Γ. Tiberius *Claudius Caeſar Auguſtus Germanicus Imperator*, *Anno Tertio.* aer. 2. *Beger.* Th. Br. II. p. 619.) *Eckhel.* Cat.) *Guſſeme* Diccion. I. 90.) *Morell.* Theſ. Imp II. in Claudio Tb. 11. n. 1. 2.) *Theup.* 1100. --- 2. 3. 4. Iuxta caput Claudii in aliis notantur anni Δ. Ε. ϛ. qui ſunt. 4. 5. 6. aer. 2. *Morell.* l. c.) *Theup.* ib. --- 5. Similis Meſſalinae numus, ſed iuxta ſtantem eius figuram in dextra area additur lituus, ad pontificatum Claudii ſpectans. *Morell.* ib. n. 3.

h) *Agrippina*, Claudii vxor poſtrema.

1. ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ CΕΒΑCΤΗ, *Agrippina Auguſta.* Huius caput ſpicis ornatum.)(ΕΙΡΗΝΗ. L. ΙΒ. *Pax, Anno Duodecimo.* Caput muliebre ſpicis coronatum cum ſpicis ad pectus. aer. 2. *Morell.* Th. Imp. II. in Claudio Tb. 12. n. 3. 4. p 51. --- 2.)(ΕΤΘΗΝΙΑ. L. ΙΒ. *Abundantia, Anno* 12. Caput deae, ſiue Agrippinae habitu deae, ſpicis coronatum, cum tribus ad pectus ſpicis. aer. 2. vulgatus a *Patino* Num. Imp. p. 85. vel Argent. ed. p. 109.) Exſtat quoque in Muſ. *Farneſ.* Tb. 18. n. 2.) in Th. Morell. Imp. in Claudio Tb. 12. n. 5. 6.) *Eckhel.* Cat. Vind.) *Schulz* MzCab. II. p. 20. --- 3. *Similis* ſed annus ΙΓ. n. 13. aer. 2. *Theup.* 1103. --- 4. ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ. Huius caput ſpicatum.)(ΕΤΘΗΝΙΑ. L. ΙΓ. et caput ſpicis coronatum additis ad pectus tribus ſpicis. Muſ. *Farneſ.* Tom. VIII. p. 282.) *Geſner.* Tb. 44. n. 11.) *Harduin.* p. 720.) *Morell.* l. c. n. 7. 8.) *Muſel.* Suppl. Tb. 3. n. 9.) *Patin.* Imp. p. 85.) *Theup.* 1103. --- 5. 6. Caput Agrippinae ſine inſcriptione.)(L. Δ. al. L. Η. *Anno Sexto* vel *Octauo.* Duae ſpicae inter totidem papauera aer. 3. quibus numulis fertilitas et bonitas terrae Aegyptiac commendatur. *Morell.* ib. n. 18. 19. 20. --- 7.)(ΕΤΘΗΝΙΑ. L. ΙΑ. Caput ſpicatum. *Patin.* p. 109. vel p. 85.

i) *Nero.*

1. ΝΕΡΩΝ ΚΑΙΣΑΡ, *Nero Caeſar.* Caput Neronis nudum.)(ΝΕΡΩΝ ΑΠΟΛΛΩΝ. *Nero Apollo.* Caput idem Neronis nudum. aer. 2. *Morell.* Theſ. Imp. II. in Nerone Tb. 14. n. 19. 20. cf. *Dio Caſſius.* --- 2. ΝΕΡΩΝΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙ, *Neroni Apollini.* Nero ſtans, et canens citharoedi habitu.)(ΝΕΡΩΝος, *Neronis.* Victoria gradiens, d. ſcutum, ſ. palmam. aer. 2. *Morell.* ib. n. 21. 22.) *Patin.* p. 121. --- 3. *Similis*, ſed Nero lyram pulſat, et Victoria ſt. d. coronam, ſ. palm. *Morell.* n. 25. 26.) *Patin.* p. 118. --- 4. ΝΕΡΩΝΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΚΤΙ. . . *Neroni Apollini Conditori.* Caput Neron. laur.)(ΝΕΡΩΝΟC, *Neronis.* Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam. aer. 2. *Morell.* n. 23. 24. cf. *Sueton.* vit. Neronis cap. 22. et 25. --- 5. ΝΕΡΩ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Nero Claudius Auguſtus.* Cap. Neron. radiatum.)(ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Caeſar Auguſtus.* Caput Auguſti radiat. Pot. 2. *Morell.* Tb. 14. p. 121.) *Triſtan.* I. p. 237. --- 6. *Alius* ſimiliter ab vtraque parte inſcriptus, ſed Auguſti caput laur. et ante Neronis faciem *annus* ΙΓ. 13. imperii notatur. *Hauercamp.* ad d. l. *Morellii.* --- 7. ΝΕΡΩ ΚΛΑΥΔ. ΣΕΒ. ΓΕΡ. Cap. Neronis rad. ΑΥΤΟΚΡΑΤωρ, *Imperator.* Caput Serapidis modio, atque corona radiata tectum. *Triſtan.* I. 236. --- 8. 9. *Alii* cum Serapidis capite, ſed modius linteo circum caput nectitur, et adſcribitur L. I. vel

vel L. IA. *Annis* 10. vel 11. Pot. 2. — *Eckhel.* Cat. *Geſner.* Tb. 48. n. 2.) *Morell.* Tb. 15. n. 5. 6. 7.) *Muſell.* Imp. Tb. 25. n. 6.) *Theup.* 1102. — 10. Sed L. IB. *Patin.* p. 121. — 11.)(ΑΥΤΟΚΡΑ. Caput barbatum inter duo cornuacopiae, ex quorum altero prodit puerulus, alterum frugibus impletum. Fluuii Nili Aegyptiam terram fecundantis hoc eſt ſymbolum. aer. 2. *Morell.* Tb. 15. n. 8.) *Patin.* p. 103. et Claudio tribuit typum, et p. 121. Neroni. — 12.)(. . ΠΙΟΥ. . . Caput barbatum laureatum, ante quod aſtrum. Æ2. *Theup.* 1100. — 13. ΑΥΤΟκράτωρ ΝΕΡΩ ΚΛΑΥδιος ΚΑΙΣαρ ΣΕΒΑστὸς ΓΕΡμάνικος, *Imperator Nero Claudius Caeſar Auguſtus Germanicus.* Caput Neronis laur.)(ΝΕΟ. ΑΓΑΘ. ΔΑΙΜ. L Δ. *Nouo Bono Daemoni, Anno* 4. Serpens erectus inter duas ſpicas, et totidem papauera. Pot. 2. ed. ab *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. Vind. P. I. Tb. 4. n. 17. p. 265.) *Theupoli* ΑΓΑΤ. loco ΑΓΑΘ. vitioſe poſuit, anno L. E. *Anno Quinto.* p. 1101.) *Morell.* Theſ. Imp. II. in Nerone Tb. 14. n. 15. p. 123. legit: ΝΕΟ ΑΓΑΘΟ (*ſic*) ΔΑΙΜΩΝΙ L. E. et in antica: ΑΥΤ. ΝΕΡΩΝ ΚΛΑΥΔ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑΣ. ΓΕΡ. In Aegyptio hoc nummo honos defertur Neroni tanquam *nouo bono genio* ſub ſymbolo ſerpentis, cuius benignitate et prouidentia fruges copioſiſſime in illa frugum altrice terra prouenirent. — 14. Capitis epigraphe incognita.)(ΔΗΜΗΤΕΡΑΣ L. Δ. *Cereris, Anno Quarto.* Ceres velata ſt. d. ſpicas, ſ. longam facem. *Morell.* l. c. n. 12. Hic typus, inquit p. 120. *Hauercamp.* ſine dubio Agrippinam reſpicit, cuſo nummo, dum adhuc gratia apud filium valeret. — 15. ΑΥΤ. ΝΕΡΩΝ ΚΛΑΥΔΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ ϹΕΒΑ. ΓΕΡ. Cap. Neronis laur.)(ΕΙΡΗΝΗ. L. E. *Pax, Anno Quinto.* Mulier ſtolata ſt. d. caduceum, ſ. galeam. aer. 2. *Morell* Tb. 15. n. 1.) *Theup.* 1101. — 16.)(ΟΜΟΝΟΙΑ. L. E. *Concordia, Anno* 5. Mulier ſtolata ſedens, d. pateram. aer. 2. *Morell.* l. c. n. 2.) *Theup.* ib. — 17.)(ΠΡΟΝ. ΝΕΟΥ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. L. E. *Prouidentia Noui Auguſti, An.* 5. Figura Auguſti ſedens capita radiato, ſ. haſtam. aer. 2. *Theup.* 1101. — 18. ΝΕΡΩΝ ΚΛΑΥ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑ. ΓΕ. . . . Neronis caput laur.)(ΔΗΜΟΣ ΡΩΜΑΙΩΝ. L. E. *Populus Romanorum, Anno Quinto.* Vir capite radiato ſt. d. haſtam, ſ. cornucop. aer. 2. *Morell.* Tb. 13. n. 14.) *Theup*) ſed *Patin.* Num. Imp. p. 118. ad Romaniam Byzantii — in Thracia partem retulit, cui *Spanh.* I. p. 136. contradicit. — 19. 20. L. Z. *Anno Septimo*; in *al.* L. IB. *Anno* 12. Caput Iſidis loto coronatum. aer. 2. *Morell.* Tb. 15. n. 3. 4. Iſidis et Serapidis capita trita ſolent eſſe Aegypti atque Alexandriae ſymbola in omnium fere Imperatorum numis. — 21. ΝΕΡΩ ΚΛΑΥ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΓΕΡ. Caput Neronis radiatum.)(ΑΥΤΟΚΡΑ. L. I. *Imperator, Anno Decimo.* Aquila ſt. retro palmae ramus. Pot. 2. *Eckhel.* Cat. — 22. Hinc inde *ſimilis* epigraphe et annus, ſed Neronis caput laur. et)(Accipiter, ſuper cuius caput flos loti. aer. 3. *Eckhel.*) *Theup.* 1102. — 23. *Alius*, ſed L. IA. *Anno Vndecimo.* Caput muliebre turritum, et velatum; vrbis eſt genius. *Morell.* Tb. 15. n. 10. — 24. *Similis*, ſed caput muliebre galeatum, eſt Romae, cum haſta et clipeo ad pectus. *Morell.* ib. n. 12. — 25. *Al.* ſed Aquila ſupra fulmen cum ramo palmae inter alas. Pot. 2. *Eckhel.*) *Geſner.* Tb. 48. n. 2.) *Muſell.* Imp. Tb. 25. n. 7.) *Theup.* — 26. *Al.* cum vaſe a tergo aquilae. aer. 2. *Theup.* — 27. 28. 29. 30.)(ΑΥΤΟΚΡΑ. L. IB. Imperator, *Anno Duodecimo.* Aquilae vario poſitu, vel reſpiciens, vel clauae inſiſtens cum palmae ramo transuerſim ad pectus, vel clauae non inſiſtit, et modo verſus laeuam, modo verſus dextram reſpicit. *Morell.* Tb. 15. n. 13. ad 16.) *Patin.* p. 121. — 31. ſed cum nota L. IB. *Anno Duodecimo.* Caput muliebre elephanti exuuiis tectum. Pot. 2. *Bellor.* p.

47. n. 38.) *Eckbel.*) *Geſner.* Tb. 48. n 3.) *Guſſeme* I. 90.) *Theup.* 1102.) *Morell* Tb. 15. n. 9.) *Patin.* p. 121.) *Muſell.* Imp. Tb. 25. n. 8.) Th. R. *Sueciae* Tb. 51. n. 18. — 32. ΑΥτοκράτωρ ΝΕΡΩ ΚΛΑΥδιος ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒαστὸς ΓΕρμανικός. Caput Neronis radiatum, ante collum ſunt litterae numerales ΙΓ. *Anno* 13.)(ΘΕΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Diuus Auguſtus*. Caput Auguſti radiatum. Pot. 2. *Eckb.* Cat.) *Morell.* Tb. 14. n. 2. p. 122.) *Theup.* 1102. — 33.)(ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, *Tiberius Caeſar.* Caput Tiberii laur. Pot. 2. *Eckbel.*) *Patin.* p. 121.) *Morell.* ib. n. 3.) *Theup.* ib.) *Triſtan.* I. 237.) *Muſell.* Suppl. Tb. 5. n. 1. — 34. Neroniani capitis inſcriptio ſine anno.)(ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΣΕΒΑΣτός, *Tiberius Claudius Caeſar Auguſtus.* Caput Claudii nudum. aer. 2. *Morell.* n. 4. — 35.)(ΘΕΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΣ, *Diuus Claudius.* Caput Claudii corona ſimul laurea et radiata exornatum. aer. 2. *Morell.* ib. n. 5. —)(36.)(ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΗ ΣΕΒΑΣΤΗ, *Agrippina Auguſta.* Illa ornatu deae Pacis ſedens, d. ramum, ſ. cornucop. aer. 2. *Morell* n. 6.) *Patin.* p. 121. — 37.)(CEBACTH, *Auguſta.* Agrippina eadem veluti dea Ceres, d. ſpicas, ſ. longam taedam. aer. 2. *Morell.* n. 7. — 38.)(. . . . L. ΙΓ. *Anno* 13. Caput muliebre galeatum, Pot. 2. *Eckbel.* Cat. — 39. ΝΕΡΩ ΚΛΑΥ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΓΕΡ. Caput Neron. laur.)(ΑΥΤΟΚΡΑ. L. ΙΓ. *Imperator, Anno* 13. Faſciculus ſpicarum. aer. 3. *Eckbel.* — 40. ΝΕΡΩ ΚΛΑΥΔ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. Caput Neronis laur. ad cuius collum ſquammata lorica ornatum ſerpens prodit.)(ΔΙΟΣ, *Iouis.* *Triſtan.* I. 263. qui vero minus recte mutilam epigraphen explicat. — 41. ΑΥ. ΝΕΡΩ ΚΛΑΥ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΓΕΡ. L. ΙΓ. Cap. Neronis radiatum.)(ΔΙΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΥ, *Iouis* Olympii. Caput Iouis Olympii barbatum ac laureatum. aer. 2. *Morell.* Tb. 14. n. 9.) *Theup* 1102.) *Patin.* p 121. — 42.)(ΣΕΒΑΣΤΟΦΟ . . . . . *Auguſtifera.* Nauis cum velo expanſo. Æ 2. *Theup.* ib. — 43. 44. Ead. Neronis epigraphe, ſed L. ΙΔ. *Anno* 14.)(ΑΚΤΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ, *Actius Apollo.* Huius caput laureatum, cum pharetra ad humeros, ante faciem aſtrum. aer. 2. *Morell.* Tb. 14. n. 17. 18. p. 124.) *Patin.* p. 121.) *Theup.* 1100.) *Triſtan.* I. 233. ſed cum ΙΒ. *Anno* 12. in antica. — 45. ΠΥΘΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ, *Pythius Apollo.* Caput Apollinis Pythii laureatum, et pharetra ad humeros. aer. 2. *Guſſeme* I. 90.) *Morell.* ib. n. 16. — 46. *Ead. epigrabe*, idemque annus ΙΔ. Caput Neronis radiatum, cum lorica ſquammata ad collum, atque angue ibidem prorumpente.)(ΗΡΑ ΑΡΓΕΙΑ, *Iuno Argiua.* Caput Iunonis Argiuae velatum diadematum, Pot. 2. *Eckbel.* Cat.) *Guſſeme* I. 90. — 47. *Similis*, ſed ante Iunonis faciem aſtrum. aer. 2. *Eckbel.*) *Morell.* Tb. 14. n. 11.) *Theup.* 1103. — 48.)(ΝΕΜΕΙΟΣ detritis reliquis litteris, ſcriptum forte fuit ΖΕΥΣ, vt ſit: *Iupiter Nemeus.* Iouis Nemei caput laureatum, quod ad ludos Nemeos ſpectat, in quibus, pariter vt in reliquis, coronas ſacras adeptus fuit Nero. aer. 2. *Patin.* p. 121.) *Morell.* Tb. 14. n. 13. — 49. 50.)(ΠΟΣΕΙΔΩΝ ΙΣΘΜΙΟΣ, *Neptunus Iſthmius.* Caput Neptuni diadematum, ante quod aſtrum, retro tridens. Pot. 2. *Eckbel.* Cat.) *Morell.* Tb. 14. n. 14. ſed ſcriptum ΠΩΣΙΔΩΝ.) *Theupoli* 1103. vbi ΠΟΣΕΙ. ΙΣΘΜΙΟΣ. In omnibus illis ludis veſanus Imperator ſpecimina artis edidit, atque etiam in Iſthmicis coronas ſibi vindicauit. — 51. *Ead. ep.* ſed annus incertus. Caput Neron. laur.)(Epigraphe vitiata. Serpens adſurgens inter ſpicas, et papauera. aer. 2. *Eckbel.* Cat. — 52.)(Anno deleto. Hippogryphus. aer. 4. *Theup.* 1103. — 53.)(ΡΩΜΗ, *Roma.* Roma ſtans, d. victoriolam, ſ. haſtam ſupra humeros. Pot. 2. *Morell.* Tb. 13. n. 12. p. 118. — 54.)(ΡΩΜΗ. Roma ſedens galeata, d. victoriolam, ſ. paragonium, ſiue ſceptrum. aer. 2. *Theup.*

Theup. 1103. — 55. *Simili* addita nota L. E. *Anno Quinto.* *Morell.* Tb. 13. n. 13. — 56. ΡΩΜΗ. Romae caput galeatum, cum clipeo et haſta ad pectus. aer. 2. *Guſſeme* I. 90. qui addit L. A. *Anno Primo.* *Morell* Tb. 13. n. 11. — 57. ΝΕΡΩΝ ΚΑΙΣ. ΓΕΡΜ. Cap. Neron. radiat.)(ΑΥΤΟ. . . . . Caput galeatum. aer. 3. *Theupol.* 1103. — 58.)(ΖΕΥΣ, *Iupiter.* Caput Iouis barbatum. *Guſſeme.* I. 90. — 59. ΚΑΙΣΑΡ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΝΕΡΩΝ, *Caeſar Imperator Nero.*)(ΤΩ СΩΤΗΡΙ ΤΗС ΟΙΚΟΥΜΕΝΗС L. ENAT. *Seruatori Orbis Anno Nono*, infra luna creſcens, omnia in laurea. Primus in lucem protulit numum *Patin.* Not. ad Sueton. p. 305. deinde bis repetiit *Spanhemius*, primo ad Iuliani Caeſſ. p. 276. deinde Tom. II. Vſ. et Praeſt. Num. p. 500. vbi notat Aegyptium eſſe numum. Occurrit etiam in *Morell.* Theſ. Imp. II. in Nerone Tb. 9. n. 24. et apud *Vaill.* Num. Gr. p. 18. — 60. ΝЄΡΩΝΟC. *Neronis*, in corona.)(C. ΚΑΙΣ. . . . *Auguſti Caeſaris.* Spica frumenti. Æ. *Geſner.* Tb. 48. n. 12.) *Muſell* Suppl. Tb. 4. n. 9.) *Patin.* p. 92. — 61. ΝΕΡΩ ΚΛΑΥ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΓΕΡ. Caput eius laur.)(L. ΙΔ. *Anno Decimo Quarto.* ΒΟΣ. Æ. *Muſell.* Imp. Tb. 25. n. 9.

k) *Octauia.*

1. ΟΚΤΑΟΥΙΑ ΣΕΒΑΣΤΗ. L. E. *Octauia Auguſta, Anno Quinto.*)(ΝΕΡΩ ΚΛΑΥ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑ. ΓΕΡ. . . . Cap. Neronis laureatum. Æ. 2. RR. *Eckhel.* Cat.) *Patin.* p. 122. — 2. ΟΚΤΑΟΥ . . ΤΟΥ. L. Δ. *Octauia Auguſti, Anno Quarto.*)(Eadem. aer. 2. *Theup.* 1103.

l) *Poppaea.*

1. ΝΕΡΩ ΠΟΠΠΑΙΑ, *Nero Poppaea.* Capita aduerſa Neronis et Poppaeae.)(ΝΕΡΩ ΚΛΑΥ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΓΕΡΜ. Caput Neronis nudum. Æ. *Mdb.* p. 97.) *Muſell.* Imp. Tb. 26. n. 1.) *Patin.* 95.) *Vaill.* Gr. p. 18. — 2. ΠΟΠΠΑΙΑ ΣΕΒΑΣΤΗ. L. Δ. *Poppaea Auguſta, Anno Quarto.* Caput Poppaeae.)(ΝΕΡ. ΚΛΑΥ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΓΕΡ. ΑΥ. *Nero Claudius Caeſar Auguſtus Imperator.* Caput Neronis laur. aer. 2. *Theup.* — 3. *Ead. epigr.* idemque Poppaeae caput, ſed L. I. *Anno Decimo.*)(ΝΕΡΩ ΚΛΑΥ. etc. Caput Neronis radiatum, arg. 2. *Eckhel.* — 4. *Alius* ſimilis ſed Pot. 2. *Eckh.*) aer. 2. *Theup*) *Patin.* p. 123. — 5. *Alius* in omnibus ſimilis, ſed L. ΙΑ. *Anno Vndecimo.* aer. 2. *Theup.* — 6. ΝΕΡΩ. ΠΟΠΠΑΙΑ. E. *Nero, Poppaea, Anno Quinto.* Capita oppoſita Neronis laureati, et Poppaeae.)(ΟΥΙΟΛΛΑΝΩ. ΥΠΑΤΩ. ΡΩΜΗ. *Viollano Conſule, Roma.* Caput muliebre turritum. aer. 3. *Theup.* 1104.

m) *Galba*, qui teſte *Tacito* proconſul Africam moderate adminiſtrauit.

1. ΣΕΡΟΥΙ. ΓΑΛΒΑ ΑΥΤΟ. ΚΑΙ. ΣΕ. . . . *Seruius Galba Imperator Caeſar Auguſtus.* Caput Galbae laureatum.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ, *Alexandra.* Caput muliebre cum elephantina proboſcide, ante quod aſtrum. aer. 2. *Theup.* 1105. — 2. . . . . . ΣΟΥΛΠΙ. ΓΑΛΒΑ ΚΑΙ. ΣΕΒΑΣ. L. A. *Sulpicius Galba Caeſar Auguſtus, Anno Primo.* Cap. Galbae laur.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ, *Alexandria.* Caput mul. cum proboſc. elephant. aer. 2. *ib.*) *Eckh.* ad Galbae vultum: . . . ΓΑΛΒΑ ΑΥΤΟ. ΚΑΙΣ . . L. A. — 3.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, *Alexandria.* Caput vrbis Alexandriae, elephantis proboſcide ornatum, tanquam eius ſymbolo. AR. R. *Vaill.* Praeſt. II. 75. — 4. 5. ΣΕΡΟΥ. ΓΑΛΒΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤ. ΣΕΒ. L. A. al. L. B. *Seruius Galba Imperator Auguſtus, Anno Primo*, vel *Secundo*, ſed Galba ſecundum imperii annum non attigit, vt pluribus comprobat

bat *Vaill. Pr.* II. 76.) Caput Galbae.)(eadem Ꝛ. Æ 2. *Guſſeme* I. 90.) *Morell.* Theſ. Imp. in Galba Tb. 3. n. 28. et Tb. 5. n. 17. 18. — 6. ΣΕΡΟΥΙ. ΓΑΛΒΑ ΑΥΤΟ. . . . L. A. Caput laur.)(ΕΙΡΗΝΗ, *Pax*. Caput muliebre velatum laureatum, retro caduceus. Æ. 2. *Eckh.*) *Theup.*) *Morell.* Tb. 8. n. 25. — 7. . . . . ΣΟΥΛΠ. ΓΑΛΒΑ ΚΑΙ. ΣΕΒ. . . . L. A. Caput laur.)(ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, *Libertas*. Mulier ſt. d. coronam, ſ. haſtam et ſimul columnae innixa. Æ. 2. *Eckh.*) *Theup.*) *Morell.* Tb. 8. n. 23. — 8. Al. aſtrum ad pedes. *Morell.* ib. n. 24. — 7. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. L. A. Idem *Libertatis* typus, quaſi firmata Libertas, et in perpetuum futura. Ꝛ. max. RRR. *Vaill.* Pr. II. p. 76. — 9. *it.* Æ. 2. *Guſſeme.*) *Theupoli.* — 10. 11.)(ΡΩΜΗ. L. A. *Roma*, *Anno Primo*. Roma galeata dimidio corpore tenus, d. haſtam, ſ. clipeum. Ꝛ. max. *Morell.* Tb. 3. n. 29.) *Vaill.* Pr. II. 76. *it.* Æ. 2. *Guſſeme.* — 9. ΣΕΡΟΥΙ. ΓΑΛΒΑ ΑΥΤΟ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑ. Caput Galbae laur. L. A. Caput Iſidis pectore tenus cum loto flore. Æ. 2. *Patin.* p. 128. 12. *Al.* Similis ſed LB *Anno Secundo. Theup.*) *Beger.* Th. Br. II. p. 626. ad caput Galbae: ΣΕΡΓΙ. ΓΑΛΒΑ ΑΥΤΟ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. — 13 L. B. Caput muliebre proboſcide ornatum. Æ. 2. *Vaill.* Num. Gr. — 14. *Ead. epigr.* circum Galbae caput, addito L. B. *Anno Secundo.*)(ΚΡΑΤΗΣΙΣ, *Victoria.* Mulier ſt. d. victoriolam, ſ. tropaeum. Æ 2. *Morell.* in Galba Tb. 8. n. 26) *Theup.* — 15. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΣΟΥΛΠ. ΓΑΛΒΑ ΣΕΒ. L. B. Galbae caput laur.)(ΕΛΕΥ. . . . *Libertas.* Mulier ſt. d. coronam, ſ. cubito innixa columnae, in eius ſiniſtra fax. Æ 2. *Theupoli.* — 16. ΣΕΡΟΥΙ. ΓΑΛΒΑ ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. L. B. Caput idem.)(ΡΩΜΗ. *Romae* protome galeata. Æ 2. *Theup.* — 17. ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΣΕΡΟΥΙΟΣ ΓΑΛΒΑΣ ΣΕΒ. Idem caput laur.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, *Alexandria.* Mercurius medio corpore tenus. Æ 2. *Guſſeme* I. 90.) *Vaill.* Num. Gr. — 18. *Alius*, ſed mulier ſt. ſpicis coronata, d. coronam, ſ. palmam. Æ 2. *ibid.* — 19. *Ead. epigr.* Iuuenis palmam, ſiue coronam tenens, quaſi Galbae capiti impoſitam. Æ. *Patin* in indice p. 8. — 20. ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΓΑΛΒΑΣ ΣΕΒ. Galbae laur. caput)(Mulier ſt. inter duos fluuios ad eius pedes ſedentes, d. elata duas ſpicas, ſ. nauis gubernaculum innerſum. Æ 1. *Schulz* MzCab. II. Tb. I. n. 2. p. 28.

n) *Otho.*

1. ΜΑΡΚ. ΟΘΩΝΟΣ ΣΕΒ. *Μάρκου Ὀθῶνος Σεβαστοῦ*, *Marci Othonis Augusti.* Huius caput nudum.)(L. A. Aquila ſt. alis explicatis. Æ 1. editus in *Froelich.* Adpendicula II. nouis p. 75. n. 13.) *Eckhel.* Cat. Eſt hic nummus id circo pretioſior, quod moduli ſit tanti, vt inter Aegyptios Othonis numos primae formae accenſeri poſſit. Nullum cum aquilae typo refert *Vaillantius* in opere de Num. Graec. Imp. etſi in aliis Imperatorum Aegyptiis numis ea figura obuia ſit. Cur in Aegypto potiſſimum, et Antiochiae in Syria ſignati habeantur Othonis numi, colligimus e *Tacito* Hiſt. L. I. „Aegyptus, omnesque verſae in Orientem prouinciae nomine Othonis tenebantur.“ — 2. ΑΥΤοκράτορος ΜΑΡΚου ΟΘΩΝΟΣ ΚΑΙΣαρος ΣΕΒαστοῦ, *Imperatoris M Othonis Caeſaris Augusti*: Caput eiusdem nudum.)(L. A. Caper ſtans. Æ 3. *Froelich.* 4. Tent. p. 166. Nullum cum hac capri effigie vſpiam *Vaillantius* Aegyptium deprehendit numum. — 3. 4. *Ead. epigr.* ad Galbae caput addito L. A. *Anno Primo.*)(Caput Iſidis loto in capite inſigne. *Al.* ante caput L. A. Æ 2. quos vulgarunt *Patin.* Imp. p. 136. vbi tamen Iſidis caput loto non ornatum conſpicitur; rectius, et cum loto flore in Catal. Num. *Mauroceni* p. 114. itemque in *Suetonio* illuſtrato p. 363.) *Morell.* Imp. II. in Othone Tb. 2. n. 8. p. 204.) *Seguin.* Sel. Num. p. 140.) *Vaill.* Num. Gr. p. 19.)

19.) *Hardoin.* p. 726.) *Manſell.* Imp. Tb. 128. n. 6.) *Geſner.* Tb. 52. n. 43.) *Eckbel.* Cat.) *Guſſeme* Dicc. I. 90.) *Schulz* M. Cab. II. p. 33. — 5.)(Canopus in hydria, loto inſignis. Exſtat hic rarior mediae formae numus aeri inciſus in *Vaill.* Adpend. Icon. praefixa Num. Gr. Lit. C. n. 2. et in ipſis numis Graecis p. 19.) *Patin.* Imp. p. 135.) *Ei.* Theſaur. *Maurocen.* p. 114. n. 2. et 4.) *Morell.* l. c. in Othone Tb. 2. n. 7. p. 204. — 6. Caput Iouis Serapidis cum modio. Æ 2. *Eckbel.*) *Guſſeme.*) *Morell.* ib. n. 3.) *Patin.* Sueton. p. 363.) *Vaill.* Num. Gr. p. 19. — 7. Ibis auis. *Guſſeme.* — 8. Caput Nili, pone cornucopiae. *ibid.* — 9. Protome Victoriae alatae. *ibid.* — 10.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ, *Alexandria.* Muliebre caput elephantis proboſcide ornatum. Æ 2. *Eckbel.* Cat.) *Morell.* in Oth. Tb. 2. n. 10.) *Pembrok.* III. Tb. 86. n. 4.) *Theup.*) *Vaill.* Gr. — 11. *Similis*, ſed ante caput mulieris ſimpulum. Æ 2. *Eckbel* — 12. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. L. A. Idem mul. caput in proboſcide elephantina. *Guſſeme.* — 13. *Ead. epigr.* ſed mulier, capite tecto proboſcide ſtans, d. lauream. *Guſſeme.* — 14. ΡΩΜΗ, *Roma*, ante caput galeatum L. A. *Anno Primo.* Æ 2. *Vaill.* Gr. p. 19. n. 7.) *Morell.* in Othone Tb. 2. n. 2. vbi ad Antiochiam Syriae refert numum. — 15. Galbae capite addita L. A. nota.)(ΕΙΡΗΝΗ, *Pax.* Caput mul. velatum, corona ſpicea circa frontem ornatum, pone caduceus. Exhibent hunc Æ 2. numum *Morell.* in Specimine Lipſienſi Tb. 12. n. 2. p. 161. ſed Antiochiae in Syria fuiſſe cuſum exiſtimat.) *Ei.* Th. Imp. II. in Othone Tb. 2. n. 1. p. 201.) *Vaill.* Num. Gr. p. 19. *Eckbel.*) *Guſſeme* l. c. — 16. 17. ΕΛΕΥΘΕΡ. *al.* ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, *Libertas.* Mulier ſt. d. coronam, ſ. cubito innixa columnae, in eius ſiniſtra fax, vel haſta. Æ 2. *Morell.* Specim. prim. Pariſienſ. Tb. 12. n. 2.) *Ei.* Theſ. rei antiquar. p. 5.) *Ei.* Imp. in Othone Tb. 2. n. 6.) Th. *Maurocen.* p. 144.) *Vaill.* Graec. p. 19.) *Guſſeme.*) *Theup.* l. c. — 18. *Similis*, ſed in ſ. cornucopiae. *Guſſeme.* — 19.)(ΚΡΑΤΗΣΙΣ, *Victoria.* Mulier ſt. d. victoriolam, ſ. haſtam. Pot. 2. *Eckbel.* Cat. — 20.)(ΚΡΑΤΗΣΙΣ. L. A. *Victoria, Anno Primo.* Eadem mulier ſt. ſed ſ. tropaeum. Æ 2. *Guſſeme* I. 91.) *Morell.* l. c. Othon. Tb. 2. n. 9.) *Patin.* Catal. *Maurocen.* p. 114.) *Vaillant.* Gr. p. 19.

o) *Vitellius.*

1. . . . . . ΛΟΥ. ΟΥΙΤ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. . . . Cap. Vitellii laur.)(L. A. Victoria gradiens. Pot. 2. *Eckbel.* Cat. — 2.)(L. A. ante caput Iſidis cum loto ornato. Æ 2. *Morell.* Imp. II. in Vitellio Tb. 4. n. 28. p. 248. *Vaill.* Gr. p. 20.

p) *Veſpaſianus.*

1. . . . . ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ. L. A. *Veſpaſianus Anno Primo.* Eiusdem caput laur.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, *Alexandria.* Mulier ſt. proboſcide ornata, d. coronam, ſ. haſtam. Æ 2. *Guſſeme* I. 91.) *Vaill.* Num. Gr. — 2 ΡΩΜΗ. *Roma* galeata, et armata ſt. d. haſtam, ſ. clipeum. Æ 2. *Theup.* p. 1106. — 3. ΑΥΤΟΚ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝ. L. B. *Imp. Caeſ. Auguſtus Veſpaſianus, Anno Secundo.* Huius caput laur.)(ΕΙΡΗΝΗ, *Pax.* Mulier ſt. d. ramum, ſ. caduceum. Æ 2. *Theup.* l. c. — 4. . . . . . ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ. L. B. *Veſpaſiani, Anno Secundo.* Caput idem.)(ΕΙΡΗΝΗ. Mulier ſt. d. caput, ſ. caduceum. Æ 2. *Theup.* ib. — 5. ΑΥΤΟΚ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ. L. B. Caput Veſpaſ. laur.)(*Sine epigr.* Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam. Æ 2. *Eckbel.*) *Patin.* Imp. p. 143.) *Theup.* — 6.)(L. B. *Anno Secundo.* Victoriae protome alata. Æ 1. *Morell.* in Veſpaſ. Tb. 14. n. 19. *Al.* ſed L. Γ. *Anno Tertio.* Æ 1. *Morell.* ib. n. 20. p. 317.) *Theup.* — 7. ΑΥΤΟΚ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ. Idem laur. caput.)(L. Γ. Caput Iſidis loto inſigne. Æ 2.

Æ 2. *Eckbel*) *Muſell.* ib. Tb. 37. n. 1.) *Theup.* — 8.)(L. Γ. Accipiter cum loto in capite. Æ 3. *Eckbel.* — 9. L. Δ. *Anno Quarto.* Caput Serapidis cum loto. Æ 2. *Eckb.*) *Theup.* — 10.)(L. Δ. Caput Iſidis loto flore ornatum. Æ 2. *Theup.* — 11. L. Δ. Caput radiatum. Æ 2. *Theup.* — 12. L. Δ. Aquila. *Patin.* Imp. p. 143. — 13.)(L. E. *Anno Quinto.* Caput Serapidis modio ornatum. Æ 2. *Eckbel.*) *Theup.* — 14. L. E. Caput Iſidis loto inſigne. Æ 2. *Theup.* — 15. ΑΥΤΟΚ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ. Cap. Veſpaſ. laur.)(L. Ϛ. *Anno Sexto.* Caput Serapidis cum modio. Æ 2. *Theup.* — 16. ſed Iſidis caput cum loto. Æ. 2. *Theup.* — 17. ſed accipiter cum loto in capite. Æ. 4. *Theup.* — 18.)(L. Z. *Anno Septimo.* Caput Iſidis loto ornatum. Æ. 2. et 3. *Eckbel*) *Theup.* — 19.)(L. H. *Anno Octauo.* Caput muliebre in elephantis proboſcide. Æ. 2. *Eckbel.* — 20. ΣΕΝΑΤ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ, *Senatus Auguſti.* Caput idem mulieb. cum proboſc. eleph. Æ. 3. *Theup.* — 21. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟ. (*ſic*) *Imp. Veſpaſianus.* Huius caput ſine laurea.)(ΕΠΙ ..... Caput Auguſti radiatum. Æ. 1. *Theup.* — 22. ΑΥΤΟΚ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ L. H. *Anno Octauo.* Cap. Veſpaſ. laur.)(ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ ΤΙΤΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, *Imperator Titus Caeſar.* Caput Titi laur. Æ 1. *Theup.* — 23. ſed L. ΕΝΑΤ. *Anno Nono.* Idem caput Veſp. laur.)(ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΤΙΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, *Imperatoris Titi Caeſaris.* Huius caput laur. Æ. 1. *Theup.* — 24. ΑΥΤΟΚΡ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ. Caput laur.)(ΣΕΒΑΣΤΟΥ L. ΕΝΑΤ. Caput muliebre elephanti proboſcide ornatum. Æ. 2. *Eckbel*) *Guſſeme.* — 25.)(ΖΕΥΣ ΣΑΡΑΠΙΣ. L. ΕΝΑΤ. *Iupiter Serapis, Anno Nono.* Serapis ſedens cum modio in capite, d. extenſa, ſ. haſtam, adſtat Cerberus. *Guſſeme.* — 26. ΑΥΤΟ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ. L. Θ. *Anno Nono* Cap. Veſp. laur.)(ΕΙΡΗΝΗ, *Pax.* Mulier ſt. d. ſpicas. ſ. caduceum. Æ. 2. *Theup.* — 27. ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ ΣΕΒ. Caput eius.)(L. Γ. Caput barbatum et tutul. Æ. *Beger.* Th. Br. III. p. 101.) *Geſner.* Tb. 59. n. 5.) *Muſell.* Imp. Tb. 37. n. 2. — 28. *Alius* eodem cum capite, ſed L. Δ. *Muſell.* ib. n. 3.

q) *Domitilla*, Veſpaſiani vxor.

1. ΦΛΑΟΥΙΑ ΔΟΜΙΤΙΛΛΑ, *Flauia Domitilla.* Huius caput.)(L. Ϛ. *Anno Sexto.* Equus ociſſime currens, cuius dorſo inſidet draco, ſiue ſerpens criſtatus. Æ. 1. *Morell.* Imp. II. Tb. 16. n. 20. 21. p. 324.

r) *Titus.*

1. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΙΤΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, *Imperator Titus Caeſar.* Caput Titi laurea cinctum.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ, *Alexandria.* Feminae caput ornatum exuuiis elephantis. Æ 2. *Gorius* ad Morell. Th. Imp. in Tito Tab. 13. n. 9. 10. 11. — 2. *Al.* ſed mulier ſt. ſuccincta, mamma dextra exſerta, capite elephantinam galeam gerens, d. lauream coronam offert, ſ. labarum, ſiue vexillum militare tenet. Æ 2. Titi. *Gorius* ad *Morell.* d. l. n. 12.) *Hauercamp.* Th. R. *Sueciae* Tb. 52. p. 334. ſed ibi vt et in Muſ. *Theup.* 1109. genius vrbis laeua ſpiculum, non labarum, gerit. — 3. ΑΥΤ. ΤΙΤ. ΦΛΑΥΙ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝ. *Imperator Titus Flauius Veſpaſianus.* Caput Titi laurea redimitum.)(ΕΙΡΗΝΗ. *Pax.* Dea ſtolata ſtans, d. ſpicas, ſ. caduceum gerit. Æ. 2. *Patin.* p. 151.) *Morell.* Tb. 14. n. 9. — 4. *Similis*, ſed cum L. A. *Anno Primo. Morell.* d. l. n. 10.) *Triſtan.* I. p. 303. n. 9. ſed habet ΕΡΗΝΗ. L. B. *Anno Secundo. Morell.* ib. n. 11.) *Triſtan.* l. c. n. 10. qui vero ita ſcriptum in anteriore eius facie obſeruat: ΑΥΤ. ΤΙΤΟΥ ΦΛΑΥΙΟΥ ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ, et Pax non ſpicas, ſed oleae ramuſculum tenet. — 6. ΑΥΤΟΚ. ΤΙΤΟΣ ΚΑΙ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ ΣΕΒ. *Imp. Titus Caeſar Veſpaſianus*

nus Auguſtus. Titi caput laur.)(ΟΜΟΝΟΙΑ. L. B. *Concordia, Anno Secundo.* Dea ſtolata in cathedra ſedens, d. lauri ramuſculum. Æ. 2. *Morell.* in Tito Tb. 14. n. 8. --- 7.)(ΝΕΙΛΟΣ. L. Γ. *Nilus, Anno Tertio.* Nilus pectore tenus radiata corona cinctus, cum loti flore ad dextrum humerum. Æ 2. *Morell.* ib. n. 5. p. 391.) *Triſtan.* I. p. 307. numiſmatis interpretationem adfert. --- 8.)(ΣΑΡΑΠΙΣ. L. Γ. *Serapidis* caput, cui impoſitus calathus, ſiue parua columella, ad pectus ornatum chlamyde. Æ 2. *Morell.* ib. 391. --- 9.)(ΕΥΘΗΝΙΑ. L. Γ. *Abundantiae* caput ſpicis coronatum. Æ 2. *Morell.* ibid. --- 10. ΑΥΤ. ΤΙΤ. ΦΛΑΟΥΙ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ L. A. *Imp. Titus Flauius Veſpaſianus, Anno Primo.* Caput Titi laur.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, *Alexandria.* Mulier cum proboſcide in capite ſuccincta ſtans, d. cornucopiae, ſ. haſtam. Æ. 2. *Guſſeme* I. 91.) *Vaill.* Num. Gr. --- 11. *Similis*, ſed L. Δ. *Anno Quarto.*)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ. Idem mulieris typus. Æ. 2. *Hauercamp.* Th. Reg. *Sueciae* Tb. 52. p. 334.) *Theup.* 1109. --- 12. Cum eodem *Anno Quarto.* L. Δ.)(ΕΙΡΗΝΗ, *Pax.* Mulier ſt. d. ſpicas, ſ. caduceum. Æ. 2. *Theup.* l. c. --- 13.)(L. B. *Anno Secundo.* Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam. Æ. *Patin.* p. 151.) Æ. 2. *Morell.* in Tito Tb. 14. n. 18.) *Theup.* 1109. --- 14.)(ΠΡΟΝΟΙΑ, *Prouidentia.* Figura ſedens. *Patin.* p. 151. ---)(15. ΣΕΒΑΣΤΟΥ L. ΕΝΑΤ, *Auguſti, Anno Nono.* Mulieris caput elephantinis exuuiis tectum. Æ. 2. *Morell.* in Tito l. c. n. 17. Idem adfertur e Muſeo Reginae Chriſtinae in Tb. 52. n. 19. ab *Hauercamp.* et explicatur p. 334. --- 16. Τ. ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ, *Titi Imperatoris Caeſaris Auguſti Veſpaſiani.* Caput Titi laur.)(L. Γ. *Anno Tertio.* Harpya. *Patin.* p. 153. --- 17.)(L. Δ. *Anno Quarto.* Aquila. *Patin.* ib. --- 18. 19.)(L. Δ. in altero L. ς. *Anno Sexto*, nempe adhuc ſuperſtite Veſpaſiano. Caput Iſidis, cui imminet perſeae flos, pendente ex humeris chlamyde. *Morell.* in Tito Tb. 14. n. 21. 22.) *Patin.* p. 153. --- 20.)(L. ς. *Anno Sexto.* Caput Serapidis cum calatho. *Morell.* ib. n. 23.) *Patin.* l. c. --- 21. Epigraphe partis anticae eadem, vt n. 16. et ſq.)(L. H. *Anno Octauo.* Serapis capite calathifero ſtans, ſuperiore corporis parte nudus, inferiore pallio velatus, dextra aliquid indicat, ſ. haſtae ſeu ſceptro innititur, pone eum vel folium, vel claua. Æ. 2. *Morell.* ib. n. 24. p. 393.) *Patin.* p. 153.

s) *Iulia* Titi Filia.

Ι. ΙΟΥΛ. ΑΥ. Τ. Κ. Ιυλία Αυτοκράτορος Τίτυ Καίσαρος, *Iulia Imperatoris Titi Caeſaris* Filia. Caput Iuliae.)(ΑΥΤΟ. ΤΙΤΟΥ ΚΑΙΣ. Caput *Titi Auguſti* laurea corona redimitum. Æ 2. *Gorium* ad *Morell.* Imp. II. p. 399. n. 27. 28. latet, quae vrbs, ſiue in Aſia, ſiue in Syria, vel in Aegypto, vtrum *Alexandria*, hunc numum percuſſerit, vt honorata publico monimento Iulia Auguſta, tum eius gratiam, tum parentis eius Titi, ſibi promereretur.

t) *Domitianus.*

1 ΚΑΙΣΑΡ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ, *Caeſar Domitianus.* Caput eiusdem laur.)(L. A. *Anno Primo.* Harpocrates, patrium numen, de quo *Cuperus*, nudus ſtans, capite ornato loti flore, d. ori admouet, ſ. c. c. gerit. Æ 2. *Morell.* Imp. II. Tb. 23. n. 1. --- 2.)(L. A. Equus citiſſime currens, cuius dorſo anguis inſidet. Æ 2. *Morell.* ib. n. 2. --- 3. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΘΕΟΥ ΥΙΟΣ. ΔΟΜΙΤ. ΣΕΒ. ΓΕΡΜ. *Imp. Caeſar Diui Filius Domitianus Auguſtus Germanicus.* Caput laur.)(L. B. *Anno Secundo.* Currus a duobus centauris tractus, in quo Imp. Æ 1. *Morell.* l. c. Tb. 16. n. 21. --- 4. ΑΥΤΟΚ. ΚΑΙΣΑΡ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ ΣΕΒ. *Imp. Caeſ. Domitianus*

tianus Auguſtus. Caput laur.)(L. B. Accipiter cum flore loto in capite. Æ 4. *Arrigon.*) *Theup.* 1110. — 5. *Similis*, ſed)(templum duarum columnarum, in quo Imperator ad aram, ſ. haſtam. Æ 1. *Theup.* 1110. — 6. *Al.* L. B. ſed ſerpens cum caduceo. Æ. *Geſner.* Tab. 69. n. 21.) *Muſell.* Suppl. Tb. 10. n. 5. — 7.)(ΕΤΟΥΣ ΔΕΥΤΕΡΟΥ. *Anno Secundo.* Caput Iſidis loto ornatum. Æ 2. *Eckhel.* Cat.) *Morell.* Tb. 23. n. 3.) *Theup.* 1109. --- 8. *Alius* cum Serapidis capite, *Eckhel.* Cat. — 9.)(ΕΤΟΥΣ ΤΡΙΤΟΥ, *Anno Tertio.* Caput Iſidis cum loto flore in capite, ſiue Perſico inter folia. Æ 2. *Eckhel.*) *Morell.* Tb. 23. n. 6.) *Theup.* 1110. --- 10. *Al.* Aquila ſt. Æ 2. *Eckhel.*) *Morell.* n. 8. --- 11. *Alius*, ſed aquila fulmini inſiſtens. Æ 2. *Morell.* n. 9.) *Theup.* 1110. --- 12.)(Caput mulieris elephantis proboſcide et exuuiis ornatum. Æ 2. *Hauercamp.* Num. Reg. *Sueciae.* Tb. 53. n. 37. p. 343.) *Morell.* n. 5.) *Theup.* 1110. --- 13.)(Caput Iouis Serapidis cum modio. Æ 2. *Theup.* ib. --- 14.)(ſed litterae ΕΤΟΥΣ ΤΡΙΤΟΥ priſcarum Graecarum et antiquarum Etruſcarum litterarum more a dextera in laeuam procedunt, hoc modo ΥΟΤΙΡΤ ΣΥΟΤΕ. Æ 2. *Morell.* Tb. 23. n. 7. --- 15.)(ΝΕΙΚΗ CEBACTH, *Victoria Augusta*, in area dextrorſum L. Γ. *Anno Tertio.* Victoria ad d. conuerſa, armis et ſpoliis inſidens, d. lauream offert coronam, ſ. palmam gerit. Æ 2. *Morell.* ib. n. 10. --- 16.)(ΝΕΙΚΗ CEBACTH L. Δ. *Anno Quarto.* Idem Victoriae ſuper arma ſedentis typus. Æ 2. *Morell.* n. 11. --- 17.)(ΕΤΟΥΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ, *Anno Quarto.* Iſidis caput ornatum capillis triplici ordine calamiſtratis, et loto flore. Æ 2. *Morell.* n. 12. Fallitur Muſ. *Theupoliani* deſcriptor. p. 1110, qui Africam capite elephantis proboſcide tamquam galea ornatum cenſet ſculptam. --- 18.)(Idem annus, ſed caput Serapidis Iouis, cui impoſitus calathus, ſiue columella. Æ 2. *Morell.* Tb. 23. n. 13. --- 19. ΚΑΙΣΑΡ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ. Caput eius laur.)(ΘΕΟΣ ΟΥΕΣΠ. . . . . L. Δ. *Diuus Veſpaſianus*, *Anno Quarto.* Hyppographus cum pede ſupra rotam. Æ 4. *Theup.* 1110 --- 20. ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΔΟΜΙΤ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput laur.)(ΕΤΟΥΣ ΠΕΜΠΤΟΥ, *Anno Quinto.* Caput Iouis arietinis cum cornubus, et globo in vertice. Æ 2 *Morell.* n. 14.) *Triſtan* I. p. 344. n. 14. ſed in errore aliis antiquariis obuio et communi verſat, dum tribuit Africae, qui procul dubio Alexandriae percuſſus. --- 21 ſed idem Iouis Ammonis caput loto flore, ſiue Perſica ornatur. *Morell.* n. 15. p. 492. --- 22. Sed caput Iſidis ornatum eodem flore. Æ 2. *Morell.* n. 16.) *Muſell.* Suppl. Tb. 10. n. 6, ſed L. E. --- 23. *Al.* ſed ΣΕΒ. ΓΕΡΜ.)(L. E. Accipiter ſt. ornato capite flore. Æ 3. *Morell.* Tb. 26. n. 37. --- 24. ΑΥΤ. ΚΑΙΣΑΡ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ ΣΕΒ. Caput eius laur.)(L. E. *Anno Quinto.* Apis, ſiue Bos ſt. ornato capite loto flore ante arulam ſacro igne accenſam. Æ 2. *Morell.* Tb. 23. n. 17. --- 25. *Ead. epigr.* idemque typus, excepta imperii epocha, quae notatur L. Ϛ. *Anno Sexto.* Æ 2. *Morell.* n. 18. --- 26. L. Ϛ. Ibis gradiens. Æ 3. *Morell.* Tb. 26. n. 38. --- 27.)(L. Ϛ. Triumphalis arcus tribus fornicibus, ornatus hinc inde tropaeis, et in medio triumphali quadriiugo curru, in quo ſtat Domitianus. Æ 2 *Morell.* Tb. 23. n. 19. --- 28. ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ ΣΕΒ. L. Ϛ. *Anno Sexto.* Caput Domitiani laur.)(Sine inſcriptione. Gryphus. Æ. *Muſell.* Imp. Tb. 52. n. 8 --- 29.)(ΕΤΟΥΣ ΕΒΔΟΜΟΥ, *Anno Septimo.* Caput Iouis cum cornubus arietinis, et globo in capite. Æ 3. *Theup.* 1111. — 30.)(Ead. *Septimi Anni* nota. Caput Deae Iſidis ornatum flore. Æ 2. *Morell.* Tb. 23. n. 20. --- 31.)(L. Z. *Anno Septimo.* Bos, ſiue Apis ornato capite loto flore ſtans, ante eum arula ignita. Æ 2. *Morell.* n. 21.) *Theup.* l. c. --- 32.)(L. Z. Elephas gradiens. Æ 2. *Morell.* n. 22. --- 33. . . . . ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ L. Z. *Domitianus Anno Septimo.* Cap. eius

eius laur.)(Sine epigr. Hippogryphus cum pedo ſupra rotam. Æ 4. *Theup.* 1111. --- 34. ΑΤΤ. ΚΑΙΣ. ΔΟΜΙΤ. ΣΕΒ. ΓΕΡΜ. Domitiani cap. laur.)(L. H. *Anno Octavo.* Tropaeum. Æ 3. *Morell.* Tb 26. n. 36.) --- 35. Idem typus, ſed aliter delineatus, Germaniae populorum, et Sarmatarum onuſtum tropaeum, ſpectatur in Muſ. *Arrigonio* Tom. II. Tb. 4 n. 61. --- 36.)(L. H. Gryphus expanſis alis ſt. impoſito rotae ſiniſtro pede. Æ 3. *Morell.* Tb. 26. n. 40. --- *Muſell.* Imp. Tb. n. 9.) 37.)(ΤΥΧΗ CEBACTH, *Fortuna Auguſta.* Mulier ſt. ornato capite paruo modio ſiue columella, d. nauis gubernaculum, ſ. c. c. gerit, in area hinc inde L. H. Æ 2. *Morell.* Tb. 23. n. 23. --- 38. ΑΤΤ. ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΥΙΟC ΔΟΜΙΤΙΑνος ..., *Imp. Caeſar Diui Filius Domitianus.*)(L. H. Victoria gradiens d. coronam, ſ. palmam. Æ 1. *Morell.* Imp. II. p. 493. *Theup.* p. 1111.) --- 39. ΑΤΤ. ΚΑΙCΑΡ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟC CEB. Γ. (Γερμανικός) Caput Domitiani laur.)(L. ΕΝΑΤ. Λυκαβάντος Ἐνάτου, *Anno Nono.* Apis, ſiue bos, ornato capite loto flore, et collo frondea corolla, ad aram ſtat ſacro igne accenſam. Æ 2. *Morell.* Tb. 23. n. 24. 25. --- 40. ſed ΓΕΡΜ.)(ΕΤΟΥΣ ΕΝΑΤΟΥ, *Anno Nono.* Aquila Iouis fulmini inſiſtens. Æ 3. *Theup.* p. 1111. --- 41.)(ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ. L. ΕΝΑΤ. *Aequitas, Anno Nono.* Mulier ſtolata ſt. ornato capite calatho, d. pateram, ſ. haſtam. Æ 3. *Morell.* Tb. 26. n. 39. --- 42.)(L. I. *Anno Decimo.* Mulier ſt. d. facem oblongam, ſ. ſpicas. Æ 2. *Theup.* l. c. --- 43. ΑΤΤ. ΚΑΙCΑΡ ΔΟΜΙΤ. CEB. ΓΕΡΜ. *Domitiani* cap. laur.)(Iſis velum explicans. Æ 2. *Eckhel.* Cat. --- 44. *Alius*, ſed equus currens, in cuius tergo ſerpens. Æ 2. *Eckhel.* ib.) *Theup.* 1112. --- 45.)(L. I. Pharus Alexandrina, in cuius vertice ſtatua viri haſtati, vel Domitiani Imp. hinc inde praecones tubis canentes. Æ 2. *Morell.* Tb. 23. n. 26. --- 46. Sed turris. Æ 2. *Morell.* ib. n. 27. --- 47. L. I. Harpocrates d. ad os, ſ. c. c. et florem in capite. Æ 3. *Theup.* 1112. --- 48. ſed caput radiatum.)(L. I. Serpens erectus cum loto ſupra caput. Æ 3. *Eckhel.* Cat. --- 49. Capite laureato.)(ΑΘΗΝΑ CEBACT. L. I. *Minerua Auguſta, Anno Decimo.* Pallas galeata ſtans, d. ſpicas, ſ. innixa clipeo. Æ 1. *Theup.* 1111. --- 50. 51.)(L. IA. *Anno Vndecimo.* Equus currens ociſſime, in cuius dorſo ſerpens erecto capite ſinuoſus, in altero dextrorſum, in altero ſiniſtrorſum verſo. Æ 2. *Eckhel.* Cat.) *Morell.* Tb. 24. n. 5. 6. p. 494.) *Patin.* p. 168.) *Theup.* p. 1112. ſed cenſet ſerpentis caput ornatum loto flore, quod vero criſtatum tantum in Morellianis agnoſcit *Gorius.* --- 52.)(L. IA. Aquila ſt. expanſis alis. Æ 3. *Morell.* Tb. 26 n. 44. --- 53.)(L. IA. Calathus, ſiue cophinus ſpicis et papaueribus refertus, cum lampadibus vtrinque accenſis. Æ 3. *Morell.* Tb. 26. n. 47. 48.) *Theup. ib.* --- 54.)(L. IA. Canopus, Aegyptiorum numen, cuius capiti flos impoſitus. Æ 3. *Morell.* ib. n. 45. --- 55.)(L. IA. Delphinus ancorae implicitus. Æ 3. *Hauercamp.* Num. R. *Sueciae* Tb. 53. n. 35. p. 343.) *Morell.* ib. n. 43. --- 56.)(L. IA. Harpocrates nudus ornato capite loto flore, ſtans columellae innixus, d. ori admouet, ſ. c. c. tenet. Æ 2. *Morell.* Tb. 24. n. 3. --- 57. L. IA. Ibis gradiens. Æ 3. *Morell.* Tb. 26. n. 41. --- 58. L. IA. Iſis ornato capite loto flore graditur, vtraque manu nauis velum tenens. Æ 2. *Morell.* Tb. 24. n. 7.) *Triſtan.* I. n. 13. p. 342. vbi commentarium huic numo ſubiicit. --- 59. L. IA. Manipulus ſpicarum, intermedio papauere. Æ 3. *Morell.* Tb. 26. n. 46. --- 60. 61.)(L. IA. Serpens erectus, cuius capiti impoſitus flos lotus, hinc caduceus, inde ſpica. Æ 2. *Morell.* Tb. 24. n. 4. *it.* Æ 4. *Theup.* p. 1112. --- 62.)(L. IA. Sphynx decumbens. Æ 4. *Morell.* Tb. 26. n. 42.) *Theup.* ib. --- 63.)(ΕΛΠΙC CEBACTH, *Spes Auguſta.* Dea Spes gradiens.

gradiens, d. florem oſtentat, ſ. pallam attollit; in area hinc inde L. IA. Æ 2. *Morell.* Tb. 24. n. 1. --- 64.)(ΤΥΧΗ CΕΒΑCΤΗ, *Fortuna Auguſta.* Fortuna ſt. d. nauis gubernaculum, ſ. c. c. tenet, ornato capite columella; in area hinc inde L. IA. Æ 2. *Morell.* l. c. n. 2.) Hunc *Fortunae* typum in Caeſarum numis pluribus illuſtrat *Oiſel.* Num. Sel. Tb. 53. Claſſ. 4. --- 65.)(L. IB. *Anno Duodecimo.* Domitianus in triumphali quadriga, ſ. eburneum ſcipionem, cuius vertici impoſita aquila, d. lauri ramuſculum. Æ 2. *Morell.* Tb. 24. n. 10. --- 66.)(L. IB. Serpens erecto capite, ſinuoſo corpore, medius inter caduceam, et frumenti ſpicam, eius capiti flos imminet. Æ 2. *Morell.* ib. n. 12.) *Theup.* 1112. --- 67.)(Victoria gradiens d. lauream coronam ſ. palmam. Æ 2. *Morell.* ib. n. 11. --- 68. ΑΥΤ. ΚΑΙC. ΘΕΟΥ ΥΙΟC. ΔΟΜΙΤ. CΕΒ. ΓΕΡΜ. Caput *Domitiani* laur.)(L. IB. Cippus, ſupra quem noctua inter duos ſerpentes. Æ 2. *Eckbel.* Cat. --- 69 Epigraphe Domitiani ſolita, eiusque caput laur.)(L. IΓ. *Anno* 13. Serpens, vt n. 62. Æ 2. *Morell.* Tb. 24. n. 13. --- 70.)(L. IΓ. Aquila ſt. alis explicatis. Æ 3. *Eckbel.* Cat. --- 71.)(ΑΥΤΟΚΡΑΤωρ L. IΓ. *Imperator, Anno* 13., Aquila fulmini inſiſtit. Æ 2. *Patin.* p. 168.) *Morell.* Tb. 24. n. 14. ſed fulmen non vidit aquilae pedibus ſubiectum *Morellius*, cuius fidem plurimi facit *Gorius* --- 72.)(L. IΔ. *Anno* 14. Canopus, cuius capiti flos impoſitus. Æ 2. *Morell.* Tb. 24. n. 18. --- 73.)(L. IΔ. Crocodilus. Æ 3. *Eckbel.* Cat. --- 74.)(L. IΔ. Hippopotamus. Æ 2. *Morell.* Tb. 24. n. 17. --- 75.)(L. IΔ. Pharus Alexandrina, in cuius vertice ſtatua pedeſtris, vt ſupra n. 45. Æ 2. *Morell.* ib. n. 19. --- 76. Idem typus, ſed cum L. IE. *Anno* 15. et pharus duas habet portas, ad eamque adpulſa cernitur ſcapha, ſiue oneraria nauis. Muſ. *Arrigon.* Tom. II. Tb. 5. n. 68. --- 77. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΘΕΟΥ ΥΙΟΣ ΔΟΜΙΤ. ΣΕΒ. ΓΕΡΜ. *Imperator Caeſar Diui Filius Domitianus Auguſtus Germanicus.* Caput laur. Domitiani.)(L. IΔ. Arcus ornatus triumphali quadriga, in qua ſt. Domitianus, hinc inde tropaea erecta. Æ 1. *Morell.* Tb. 16. n. 24. --- 78.)(L. IΔ. Arcus etc. ſed Æ 2. *Morell.* Tb. 24. n. 15. --- 79. *Alius*, ſed imperii epocha L. IE. *Ann.* 15. Arcus cum quadrigis, aurigante Imperatore, hinc et inde tropaea cum captiuis. Æ 1 *Theup.* 1113. --- 80.)(L. IE. Currus tractus a quatuor elephantis, in quo Imp. togatus d. ramum, ſ. ſceptrum cum aquila, ſuperne volat victoriola. Æ 1. RRR. *Arrigoni* Tom. II. n. 67.) *Eckbel.* Cat.) *Morell.* Tb. 16. n. 21. --- 81.)(77. Currus a duobus centauris tractus, in quo Imp. cum haſta. Æ 1. *Theup.* 1113. --- 82.)(L. IE. Equus currens, cuius dorſo, vt n. 50. ſerpens inſiſtit. Æ 2. *Morell.* Tb. 24. n. 21. --- 83. ΑΥΤ. ΚΑΙΣΑΡ ΔΟΜΙΤ. . . . Cap. laur.)(Annus deeſt. Gryphus. Æ 3. *Eckbel.* Cat. n. 13. --- 84.)(ΔΗΜ. ΕΞΟΥΣ. ΥΠΑΤ. ΙΔ. *Tribunitia Poteſtate, Conſul* 14. Rhinoceros, munificentiae, et aeternitatis imperii inſigne. Æ 2. *Morell.* Tb. 24. n. 16.

n) *Nerua.*

1. ΑΥΤ. ΝΕΡΟΥΑΣ ΚΑΙΣ. ΣΕΒ *Imp. Nerua Caeſar Auguſtus.* Huius caput laureatum.)(L. A. *Anno Primo.* Aquila inſiſtens fulmini. Æ 2. *Theupoli.* p. 1113. --- 2.)(L. A. Serpens erectus cum loto in capite, hinc caduceus, inde ſpica. Æ 2. *Eckb.* Cat. --- 3. 4. 5. IMP. NERVA CAES. AVG. P. M. TR. P. Idem laur. caput.)(COS. II. in *aliis* COS. III. vel COS. IIII. Faſciculus ſex ſpicarum. AR. max. RR. *Vaill.* Praeſt. II. p. 113. qui *Alexandriae* ſignatum fuiſſe pronuntiat, cum ſimilis typus frequens in Aegyptiis occurrat, magnam frumenti in ſuis agris abundantiam denotandam.

o)

x) *Traianus.*

1. ATT. KAIΣ. NEP. TPAIA. ΣEB. ΓEPM. *Imp. Caeſ. Nerua Traianus Aug. Germanicus.* Traiani cap. laur.)(L. A. *Anno Primo.* Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam. Æ. 2. *Theup* p. 1113. --- 2. ATT. KAIΣ. NEP. TPAIAN. ΣEB. Idem cap. laur.)(L. A. in area IϚ, id eſt XVI. altitudinis Nili. Ipſe fluuius decumbens, ſ. arundinem, in imo crocodilus. Æ 1. *Theup.* --- 3. ATT. KAI. NEP. TPAIAN. CEB. ΓEPM. Cap. laur.)(L. B. *Anno Secundo.* Templum duarum columnarum, in quo Iupiter ſt. d. pateram ſupra aram, ſ. haſtam. Æ 1. *Ibid.* --- 4.)(Γ. *Tertio* Anno. Mulier nuda, deſinens in piſcem, d. tubam, ſ. c. c. Æ 1. *Ibid.* -- 5. ATT KAIΣ. NEP. TPAIANOΣ ΣEB. ΓEPM. Caput eiusdem laur.)(L. Δ. *Anno Quarto.* Fluuius decumbens, d. c. c. ſiniſtro cubito ſupra crocodilum, ſ. arundinem, ſupra quam IϚ. altitudinis Nili XVI. Æ. 1. *Theup.* p. 1114. --- 6.)(L. Δ. Fortuna ſt. cum modio in capite, d. temonem, ſ. c. c. Æ. 1. *Ibid.* -- 7. L. Δ. Modius frugum ſupra columnam, hinc inde ſerpens erectus. Æ 1. *Ibid.* -- 8.)(L. Δ. Serpens erectus, ante quem ſpica, et papauer, pone caduceus. Æ 3. *Ibid.* --- 9.)(L. Є. *Anno Quinto.* Aquila inſiſtens fulmini. Æ 2. *Theup.* --- 10.)(L. Є. Canopus. Æ. *Patin.* Imp. p. 185. -- 11.)(L. Є. Serpens cum caduceo. Æ. *Geſner.* Tb. 81. n. 35.) *Muſell.* Imp. Tb. 70. n. 4. --- 12.)(L. Ϛ. *Anno Sexto.* Aquila ſupra fulmen. Æ 2. *Theup.* 1114. --- 13. ATT. TPAIAN. CEB. ΓEPMANIKOΣ. . . . . Laureatum eius caput.)(L. Z. *Anno Septimo.* Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, pro pedibus eius aquila. Æ 1. *Theup.* ib. --- 14. ATT. TPAIAN. CЄB. ΓЄPM. ΔAKI. *Dacicus.* Idem caput laur.)(L. H. *Anno Octauo.* Caput Iouis diadematum. Æ 2. *Theup.* p. 1115. --- 15.)(L. H. Caput muliebre proboſcide elephantina tectum. Æ. *Patin.* Imp. p. 185. --- 16. *Alius* ſed ΔAKIK.)(L. I. *Anno Decimo.* Iupiter ſedens, d. papauer porrigit animali pro pedibus adſtanti, ſ haſtam. Æ 1. *Eckb.* Cat. ---. 17.)(L. I. Aquila inſiſtens fulmini. *Theup.* --- 18.)(L. IA. *Anno* 11. Caput barbatum, ante illud cornucopiae. Æ 4. *Theup.* --- 19.)(L. IA. Quadrigae aurigante Imperatore, ſ. ſcipionem. Æ 1. *Patin.* Imp. p. 185.) *Theup.* -- 20.)(L. IA. Templum 4. col. in quo figura ſtans. Æ 1. *Theup.* --- 21.)(L. IA. Fluuius decumbens. Æ. *Muſell.* Imp. Tb. 70. n. 5. --- 22. . . . K. TPAIANOC ΓEPM. ΔAK. ΣEBA. . *Dacicus Auguſtus.* Idem caput laur.)(L. ENΔEKAT. *Anno* 11. Templum duar. deſtylum, in quo Iupiter ſedens, ſ. haſtam, ad pedes aquila. Æ 1. *Tb.* --- 23. ATT. TPAIAN. ΣEB. ΓEPMAN. ΔA. THAT. *Imp. Traianus Aug. Germanicus Dacius Conſul.* Huius laur. caput.)(L. IB. *Anno* 12. Fortuna ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ 1. *Theup.* 1115. --- 24. ATT. TPAIAN. CEB. ΓEPM. ΔAKIK. Idem cap. laur.)(L. IΓ. *Anno* 13. Mulier ſedens, ſ. haſtam, et coram ea vir ſt ſ. cornucopiae. Æ 1. *Theup.* 1116. -- 25.)(L. IΓ. Pallas gal. gradiens, d. elata ſpiculam vibratura, ſ. clipeum. Æ 1. *Ibid.* --- 26.)(L. IΓ. Harpocrates deſinens in crocodilum, d. ori admouet, ſ. c. c. Æ. 1. *Ibid.* --- 27.)(L. IΔ. *Anno* 14. Mulier ſt. d. temonem, ſ c. c. Æ 2. *Eckb.* Cat. --- 28.)(L. IΔ. Mulier velata et tutulata ſt. d. elata facem, ſupra baſin hinc et indè ſphinx. Æ 1. *Theup.* 1116. -- 29.)(L. IΔ Quadrigae triumphales, aurigante Imperatore, d. ſceptrum conſulare, ſ. ramum et habenas equorum. Æ 1. *Muſell.* Imp. Tb. 70. 6.) *Theup.* ib. --- 30. L. IE. *Anno* 15. Imperator vectus quadrigis elephantorum, d. ramum, ſ. ſceptrum cum aquila. Æ 1. *Eckhel.* Cat.) *Theup.* 1117. --- 31. Idem typus, ſed in antica caput Traiani radiata corona cinctum. Æ 1.

Theup. 1116. --- 32.)(L. IE. Columna, ſupra quam ciſta frugum, hinc et inde mulier cum face, aut haſta, in manu. Æ 1. *Theup.* ib. --- 33.)(L. IE. Iſis ſtans et reſpiciens velum explicat, retro pharus, deſuper ſtatua, ſ. haſtam tenens inter duas aquilas, infra cornucopiae, vel, ſerpens adſurgens. Æ 1. *Eckbel.* Cat. ---)(34. L. IE. Iupiter in templo, duabus columnis ſuffulto, d. ſupra aram, ſ. haſtam. Æ 1. *Theup.* --- 35.)(L. IE. Menſa ſupra quam duo Canopi. Æ 1. *Eckbel.* Cat. --- 36.)(L. IE. Serpens erectus, ante quem ſpica, et pone caduceus. Æ 2. *Theup.* 1117. --- 37.)(L. IϚ. *Anno* 16. Apollo ſeminudus ſtans, d. capiti admota, ſ. lyrae innixus; adſtat a ſ. Diana habitu ſuccincto, d. telum e pharetra promens, ſ. arcum. Æ 1. *Eckbel.* Cat.) *Theup.* ib. --- 38.)(L. IϚ. Imperator paludatus ſt. d. globum, ſ. haſtam, coronatur ab adſtante muliere ſceptrum tenente. Æ 1. *Eckbel.* Cat.) *Theup.* p. 1117. ſed vir nudus, d. pateram, ſ. haſtam, pone eum mulier, d. coronam eius capiti imponit, ſ. temonem inuerſum. --- 39. XL. IϚ. Elephas. Æ 4. *Theup.* --- 40.)(L. IϚ. Mulier cum modio in capite decumbens in lectiſternio. Æ 1. *Theup.* --- 41.)(L. IϚ. Vir barbatus cum modio ſt. ſ. cornuc. d. porrigit mulieri cum modio in capite adſtanti, ſ. c. c. ara ignita intermedia. Æ 1. *Ibid.* --- 42.)(L. IϚ. Vir barbatus ſt. d. arundinem, ſ. c. c. pone eum mulier habitu ſuccincto et proboſcide elephantina, d. capiti eius imponit, ſ. haſtam. Æ 1. *Theup.* 1117. --- 43.)(ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΟΜΟΝΟΙΑ. L. IϚ. *Pax Et Concordia. Anno* 16. Pax ſtolata ſt. ſ. oleae ramum, d. iungit cum Concordia ſtolata adſtante, et ſ. duplex cornucopiae tenente. Æ 1. *Eckbel.* Cat. --- 44.)(L. IZ. *Anno* 17. Caſtor et Pollux nudi ſtantes, equos capiſtro tenent. Æ 1. *Theup.* 1118. --- 45.)(L. IZ. Iſis ſedens cum loto flore in capite, d. extendit ad puerum Harpocratem nudum, d. ori admouentem, in ſ. Iſidis haſta, ſuper deae ſellam hinc ſphinx, inde accipiter. Æ 1. *Theup.* --- 46.)(L. IZ. Iupiter Serapis inſidens aquilae, d. florem. Æ 1. *Eckbel.* Cat.) *Theup.* --- 47.)(L. IZ. Iupiter ille ſedens, pro cuius pedibus icuncula. Æ 1. *Theup.* --- 48)(L. IZ. Duo ſerpentes erecti trahunt currum, cui impoſita eſt ciſta cum frugibus. Æ 1. *Ibid.* --- 49.)(L. IZ. Vir galeatus ſtans, d. parazonium, ſ. haſtam; a ſiniſtris Pallas ſt. d. innixa clipeo, ſ. haſtam. Æ 1. *Eckbel.* Cat.) *Theup.* --- 50.)(L. IH. *Anno* 18. Arcus cum tribus fornicibus, in cuius vertice quadrigae, hinc inde tropaeum. Æ 1. *Theup.* p. 1119. --- 51.)(L. IH. Aequitatis ſtantis typus, mulier d. bilancem, ſ. c. c. Æ 2. *Ibid.* --- 52.)(L. IH. Mulier decumbens cum modio in capite, d. ſpicam, et duo papauera. Æ 1. *Ibid.* --- 53. ΑΤΤ. ΤΡΑΙΑΝ. ΑΡΙ. (*al.* ΑΡΙϹ.) ϹΕΒ. ΓΕΡΜ. ΔΑΚΙΚ. Π. *Imp. Traianus Optimus Auguſtus Germanicus Dacicus Parthicus.* Cap. Trai. laur.)(L. IH. Mulier decumbens in lectiſternio. Æ 1. *Eckbel.* Cat.) *Theup.* p. 1119. --- 54. capite radiato.)(L. IΘ. *Anno* 19. Caput barbatum pectore tenus. Æ 2. *Theup.* --- 55.)(L. IΘ. Mulier ſedens cum flore loto in capite, d. ſpicas, ſ. ſceptrum. Æ 1. *Ibid.* --- 56. ſed ΠΑΡΘ. *Parthicus* legitur. Caput laur. Traiani.)(L. IΘ. Nilus humi ſedens, d. arundinem, ſ. c. c. et ſimul hippopotamo innixus. Æ 1. *Eckbel.* Cat. --- 57. *Similis* cum *Anno* L. K. *Viceſimo.* Æ 1. *Eckbel.* ib. --- 58.)(L. K. Aequitatis ſtantis typus. Æ 2. *Theup.* 1119. --- 59.)(L. K. Canopus. Æ 2. *Ibid.* --- 60.)(L. K. Serpens erectus cum loto in capite, ante quem ſpica, pone cum ſiſtrum. Æ 3. *Theup.* 1120. --- 61.)(L. K. Vir barbatus ſt. d. arundinem; adſtat mulier, capiti eius coronam imponens, ſ. ſceptrum. Æ 1. *Ibid.* --- 62.)(L. K. Accipiter ſt. cum loto in capite. Æ 3.

Æ. 3. *Eckhel.* Cat --- 63. ΑΥΤ. ΤΡΑΙΑΝ. ΣΕΒ. ΓΕΡ. ΔΑΚΙΚ. ΠΑΡΘ. *Imp. Traianus Auguſtus Germanicus Dacicus Parthicus.* Huius caput laur.)(... L. K. Mulier ſt. ſ. cornucopiae duplex. Æ 1. *Eckhel.* Cat. --- 64. ΑΥΤ. ΤΡΑΙΑΝ. ΣΕΒ. ΓΕΡΜ. ΔΑΚΙΚ. Idem laur. caput.)(Anno deleto. Nilus decumbens, d. arundinem, ſ. cornucop. et ſimul hippopotamo innixus, pro pedibus ſtat figura nuda, d. velum, vt videtur, tenens. Æ 1. *Eckhel.* Cat. --- 65)(... Vir ſtans, dextram porrigit mulieri ſtanti, ſ. cornucopiae duplex. Æ 1. *Theup.* 1120. --- 66.)(Iuga boum trahentium currum, in quo ciſta frugum. Æ 1. *Ibid.* --- 67.)(... Duo centauri trahunt currum, in qua icuncula. Æ 1. *Ibid.* --- 68.)(... Templum diſtylum, in quo mulier, d. elata ſupra aram ignitam. Æ 1. *Ibid.* --- 69.)(... Tropaeum, in cuius imo hinc inde captiuus. Æ 1. *Theup.* 1120. --- 70. ΑΥΤΟΚΡ. ΚΑΙΣ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΣΕΒ. ΓΕΡΜ. Traiani laur. caput.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤ Β. *Tribunitia poteſtate, Conſul Secundum.* Mulier ſtolata ſedens, d. ſpicas, ſ. haſtam transuerſam. AR. RR. *Vaill.* Praeſt. II. p. 126.) *Guſſeme* Diccion. I. p. 91.) *Beger.* Th. Br. II. p. 643.) *Patin.* p. 185. Ad Antiochiam alias pertinere numiſmata ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥϹΙΑϹ inſcripta, quamuis vrbis nomen non praeferant, pluribus docuit *Vaill.* Col. I. p. 279. Sed Abundantiae typus indicat cuſum eſſe numum Alexandriae. --- Similiter 71. in alio ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤ. Γ. ſub *conſulatu tertio* percuſſo, in quo caput Iouis Ammonis cum cornu, qui in Aegypto praecipue colebatur. AR. RR. *Patin.* p. 185.) *Vaill.* Pr. II. 126.) *Guſſeme* l. c. --- 72. ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤ. ς. *Trib. Pot. Conſ. Sextum.* Faſciculus ſex ſpicarum, tanquam ſolitum Alexandriae vrbis ſymbolum ob frumenti copiam in agris eius arguendam. Æ. max. *Vaill.* l. c. p. 128.) *Guſſeme* ib. --- 73. IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GERM. DAC. P. P. Huius cap. laur.)(COS. II. Faſciculus ſimilis ſex ſpicarum. AR. max. *Vaill.* Pr. II, p. 118.

γ) *Hadrianus.*

1. ... ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΑΔΡ... Hadriani caput laur.)(L. Α. *Anno Primo.* Canopus coram ara. Æ. *Patin.* Imp. p. 197. — 2.)(Α. *Primo* ſc. anno. Templum rotundum, in quo Harpocrates digitum ori admouet, ſ. cornucop. Æ 1. *Theup.* p. 1120. — 3.)(L. Α. Calathus frugibus et floribus plenus. *Patin.* ib. — 4. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΑΔΡΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. Huius laur. caput.)(L. Β. *Anno Secundo.* Imperator in quadrigis elephantorum, d. ramum, ſ. ſceptrum cum aquila. Æ 1. *Eckhel.* Cat.) *Muſell.* Imp. in Hadr. Tb. 86. n. 6.) *Patin* Theſ. Reg. *Sueciae* Tb. 14. n. 13.) *Theup.* p. 1121. — 5.)(L. Β. Aquila inſiſtens fulmini. Æ 3. *Theup* ib. — 6.)(L. Β. Caput Iſidis loto ornatum. Æ 3. *Eckhel.* Cat. — 7. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙΝΟϹ (*ſic*) ΑΔΡΙΑΝΟϹ. Laur. caput.)(L. Β. Caput barbatum diadematum, et loto ornatum, retro cornucopiae, Pot. 2. *Eckhel.* ib. — 8. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΑΔΡΙΑΝΟϹ. ... Idem cap. laur.)(L. Γ. *Anno Tertio.* Caput barbatum diadematum. Æ 2. *Theup.* 1121. — 9.)(L. Γ. (niſi eſt IΓ.) Iupiter ſtans in templo diſtylo, d. clipeum, ſ. haſtam. Æ 1. *Eckhel.* Cat. — 10. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙΑΝ. ΑΔΡΙΑ. Idem caput.)(L. Γ. Aquila inſiſtens fulmini alis expanſis. Æ 4. *Theup.* — 11. L. Δ. *Anno Quarto.* Draco gyris multiplicibus inter caduceum et ſpicam. Æ. *Patin.* Imp. p. 197. — 12.)(L. Δ. Pallas gal. ſt. d. victoriolam, ſ. innixa clipeo. Æ 1. *Theup.* 1121. — 13.)(L. Δ. Fluuius decumbens Æ. *Muſell.* Imp. Tb. 86. n. 7.) *Patin.* Theſ. p. 118 — 14.)(L. Ε. *Anno Quinto.* Mulier decumbens humi, d. ſpicas, ſ. cubito innixa ſphingi. Æ 1. *Theup.* --- 15. ΑΥΤ. ΚΑΙ.

KAI. TPAI. AΔPIA. C Є B. Cap. laur.)(L. Є. Figura velata ſt. ad aram, d. pateram, ſ. haſtam. Æ. *Muſell.* Suppl. Tb. 13. n. 7. --- 16. Sed iuxta caput lunula.)(L. Ϛ. *Anno Sexto.* Aquila ſtans. Æ 2. *Eckhel.* Cat. I. 269. --- 17.)(Ϛ. *Sexto* ſc. anno. Fortuna gradiens cum velo expanſo, pone eam pharus. Æ 1. *Theup.* 1122. --- 18. ATT. KAIC. TPAIAN. AΔPIANOC. CEB. Laur. caput.)(Z. *Septimo* anno. Mulier tutulata, ſt. d. temonem, ſ c. c. Æ 1. *Theup.* ib. --- 19)(Z. Quadrigae elephantorum aurigante Imperatore, d. ramum, ſ. ſcipionem. Æ 1. *Ibid.* --- 20.)(L Z. Harpocrates nudus ſt. d. ori admouet, ſ. c. c. Æ 3. *Ibid.* --- 21. L. H. *Anno Octauo.* Caput barbatum diadematum. Æ 2. *Theup.* ib. --- 22.)(L. H. Caput muliebre cum proboſcide. Æ 2. *Ibid.* --- 23.)(L. H. Canopus cum loto in capite. Pot. 2. *Eckhel.* Cat.) *Patin* Imp 199. --- 24.)(H. *Octauo.* Templum diſtylum, in quo 2. Canopi cum flore loto in capitibus. Æ 1. *Theup.* 1122. --- 25.)(L. H. Imperator ſedens, d. demiſſa ſ. haſtam. Æ 2. *Eckhel.* Cat. --- 26.)(L. ENATOY, *Anno Nono* Iupiter ſt. d. extendit ſupra paruam figuram adſtantem, ſ. haſtam. Pot. 2. *Eckhel.* --- 27.)(ENNEA, *Nono* anno. Iupiter decumbens ſupra aquilam volantem, d. pateram, ſ. ſceptrum, in vnguibus aquilae fulmen. Æ 1. *Theup.* 1123. --- 28.)(L. ENNEA. Caput Iouis Serapidis. Æ. *Patin.* Imp. p. 197. --- 29.)(L. ΔEKATOY, *Anno Decimo.* Eiusdem Serapidis caput cum modio. Æ 2. *Theup.* --- 30.)(L. ΔEKATOY. Caput muliebre, cuius vertici lunula imminet. Pot. 2. *Eckhel.* Cat. — 31.)(L. ΔEKATOY. Aquila ſtans. Pot. 2. *Eckhel.* ib. — 32.)(L. ΔEKATOY. Serapis ſtans. Æ. *Patin.* Imp. p. 197. — 33.)(L. ΔEKATOY. Duo ſerpentes ex aduerſo adſurgentes. Æ 2. *Eckh.* Cat. — 34. *Alius,* ſed caput barbatum diadematum cum flore loto, et cornu arietino. Æ 2. *Theup.* — 35. *Al.* Canopus cum loto in capite. Æ 2. *Ibid.* — 36. *Similis* parum diuerſus. Æ 2. *Ibid.* — 37.)(L. ΔЄ. *Anno Decimo.* Accipiter cum loto flore in capite. Æ 4. *Theup.* 1124. — 38. *Idem Annus*, ſed ſphinx decumbens abſque alis. Æ 4. *Ibid.* — 39. *Idem annus*, ſed ſerpens erectus cum loto flore in capite. Æ 5. *Ib.* — 40.)(L. I. *Anno Decimo.* Sphinx d. pede ſupra rotam, in capite modius. Æ 1. *Theup.* 1123. — 41.)(L. I. Aquila alis expanſis inſiſtens fulmini, ſupra quam caput Iouis cum modio. Æ 1. *Ibid.* — 42.)(L. I. Harpocrates, d. ori admouet. Æ. *Patin.* Imp. p. 199. ---)(43. EΛΠIC CEBACTH. L. I. *Spes Augusta, Anno Decimo.* Spes gradiens, d. florem, ſ. veſtem eleuat. Æ 1. *Theup.* 1123. --- 44.)(L. ENΔEK. *Anno Vndecimo.* Nilus cum crocodilo, cornucopiae, arundine. Æ. *Patin.* Imp. p. 197. --- 45.)(L. ENΔEKATOY, *Anno* 11. Aquila alis expanſis inſiſtens fulmini. Æ 2. *Theup.* 1124. --- 46. *Idem annus*, ſed bos cornupeta Æ 2. *Ibid.* --- 47. ſed Iupiter ſerapis ſedens cerbero adſtanti papauer porrigit, ſ. haſtam. Æ 1. *Eckhel.* Cat. --- 48. *Idem annus.* Iupiter ſedens loto in capite ornatus, d. extenſa, ſ. haſtam, ad eius pedes aquila. Æ 1. *Theup.* 1124. --- 49. ſed ſpes gradiens, d. florem, ſ. veſtem eleuat. Æ 2. *Theup.* 1125. --- 50. ſed mulier ſtolata ſtans. Æ 1. *Theup.* 1124. --- 51. ſed Pallas galeata ſtans, ſ. innixa clipeo. Æ 2. *Ibid.* --- 52. ſed quadrigae elephantorum, aurigante Imperatore, d. ramum, ſ. ſcipionem. Æ 1. *Ibid.* --- 53. ſed ſerpens erectus, ante quem ſpica, pone caduceus. Æ 2. *Ibid.* --- 54. *Alius* parum diuerſus. Æ 2. *Theup.* 1125. --- 55. L. ENΔEKATOY. Canopus hinc ſpica, illinc ſiſtrum. Æ. *Geſner.* Tb 92. n. 1.) *Muſell.* Imp. Tb. 86. n. 8.) *Spanh.* I. p. 305. --- 56.)(L. IA. *Anno* 11. Ceruus ſtans. Æ 3. *Eckhel.* Cat.) *Theup.* ib. --- 57.)(L. IA. Ceres ſtans. Æ. *Patin.* Imp. 197. --- 58.)(L. IA. Caput

put radiatum, diuinitatis ſymbolum, cuius Graeci Hadrianum participem praedicabant. Æ. *Patin.* ib. — 59.)(L. IA. Gryphus pede dextro ſupra rotam. Æ 3. *Patin.*) *Theup.* — 60.)(L. IA. Panthera, et reſpiciens. Æ 3. *Patin.*) *Theup.* — 61.)(L. IA. Duplex cornucopiae. Æ 4. *Theup.* 1125. — 62. Sine epigraphe. Caput Hadriani laur.)(L. IA. Aquila alis expanſis. Æ 5. *Ibid.* — 63. *Similis*, ſed vir nudus ſtans, d. elata, ſ. vt videtur, pedum. Æ 4. *Eckhel.*) *Patin.* p. 197.) *Theup.* ib. — 64. Epigraphe, et caput, vt in prioribus.)(L. ΔΩΔΕΚ. *Anno Duodecimo.* Nilus decumbens, d. c. c. ſ. arundinem. Æ. *Geſner.* Tb. 90. n. 21.) *Harduin.* p. 759.) *Muſell.* Suppl. Tb. 13. n. 10. — 65. *Similis*, ſed iuxta fluuium decumb. hippopotamus, in area Iϛ. Æ 1. *Eckhel.* Cat.) *Theup.* 1125. — 66. *Alius*, ſed mulier decumbens, d. ſpicas, ſ. cubito ſphingi ſine alis innixa. Æ 1. vel 2. *Eckhel.* Cat.) *Theup.* l c. — 67. *Alius*, ſed Ceres velata ſt. d. ſpicas, ſ. facem oblongam. Æ 2. *Eckhel.*) *Patin.* Imp. p. 197.) *Theup.* 1126. — 68.)(L. IΓ. *Anno Decimo. Tertio.* Duo cornuacopiae. Æ 3. *Eckhel.* Cat. — 69.)(ΠΑΤΗΡ ΠΑΤΡΙΔΟϹ. L. IΓ. *Pater Patriae, Anno* 13. Duae dexterae iunctae. Pot. 2. *Eckhel.*) *Theup.* ib. — 70.)(L. ΤΡΙϹ Κ. Δ. *Anno Tertio Et Decimo.* Fluuius decumbens, d. ramum, ſ. cubito innixo. Æ. *Muſell.* Imp. Tb. 86. n. 10. — 71. *Similis*, ſed fluuius decumb. d. cornucop. ſub quo crocodilus, et ſub hoc arundo. Æ 1. *Theup.* 1126. — 72. *Similis*, ſed praeterea in area Iϛ. Æ 1. *Ibid.* — 73. Ead. epigr. et caput.)(L. IΔ. *Anno* 14. Aquila fulmini inſiſtens, dorſo geſtat Iouem ſeminudum, d. ſceptrum tenentem. Æ 1. *Eckh.* Cat.) *Theup.* p. 1126. vbi minus recte mulier ſupra aquilam volantem decumbens indicatur. — 74.)(L. IΔ. Aequitas ſt. d. bilancem, ſ. c. c. Æ 1. ib. — 75.)(L. IΔ. Fortuna ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ. *Geſn.* Tb. 90. n. 25.) *Muſell.* Imp. Tb. 87. n. 1.) *Patin.* Imp. p. 118. — 76. *Alius*, ſed Fortuna vel Iſis gradiens ambabus manibus tenens velum expanſum. Æ 1. *Theup.* 1127. — 77. *Alius*, ſed Harpocrates nudus ſt. d. ori admouet, ſ. c. c. ad pedes eius flos. *Ibid.* — 78. *Alius*, ſed Pallas ſt. d. victoriolam, ſ. clipeum. Æ 1. *Eckhel.* Cat. — 79. *Al.* ſed Caſtor et Pollux nudi ſtantes, vnusquisque tenens equum freno, vterque haſtam. Æ 1. *Theup.* 1126. — 80. *Al.* eiusdem L. IΔ. ſed caput Solis radiatum. Pot. 2. *Eckhel.* Cat. — 81.)(L. IE. *Anno* 15. Quadrigae aurigante Imperatore, d. ramum, ſ. ſcipionem, cui obuia mulier, d. elata, ſ. porrigit haſtam. Æ. 1. *Theup.* 1127. — 82.)(L. IE. Imperator togatus ſt. ſ. ſceptrum, d. porrigit mulieri ſtanti d. ſpicas, ſ. haſtam. Æ 3. *Ibid.* — 83. *Alius*, ſed Imperator togatus et velatus ſt. d. pateram ſupra aram ignitam, ſ. ſceptrum. Æ 2. *Ibid.* — 84. *Al.* ſed mulier ſtans capite elephanti exuuiis ornato oſculatur dexteram Imperatoris togati adſtantis, et ſ. haſtam tenentis. Æ 1. *Eckhel.* Cat.) *Theup.* l. c. — 85.)(L. IE. Triremis cum duobus nautis, in cuius medio mulier ſedens in ſella, d. elata, ſ. baculum. Æ 3. *Muſell.* Imp. Tb. 87. n. 3.) *Theup.* ib. — 86.)(L. Iϛ. *Anno* 16. Quadrigae in quibus Imp. d. ramum, ſ. ſcipionem. Æ 1. *Theup.* 1128. — 87. *Alius*, ſed Nilus rupi inſidens, d. arundinem, ſ. c. c. iuxta crocodilus. Æ 1. *Eckhel.* Cat.) *Theup.* ib. — 88. *Al.* ſed Fortuna ſt. cum modio in capite, d. temonem, ſ. c. c. Æ 3. *Theup.* — 89. *Al.* ſed Iſis ſedens vbere Horum ablactat, in ſin. Hori ſceptrum. Æ 3. *Patin.* Imp. p. 197.) *Theup.* l. c. — 90. *Al.* ſed Serapis ſedens, d. porrigit adſtanti cerbero, ſ. haſtam. Æ 2. *Eckh.* Cat.) *Patin.* l. c. vbi ad Serapidis pedes paruulus ſtans. — 91. *Al.* ſed ad Iouis ſedentis pedes aquila, et in ſellae parte ſuperiore Victoria. Æ 1. *Theup.*

1. *Theup.* — 92. *Al.* ſed caput barbatum laureatum modio inſigne. Æ 1. *Ibid.* — 93. *Al.* ſed Victoria gradiens d. coronam, ſ. palmam. Æ 2. *Harduin.* 759.) *Muſell.* Imp. Tb 87. n. 4.) *Patin.* Imp. p. 156.) *Theup* 1128. — 94. ATT. KAIC. ΤΡΑΙΑΝ. ΑΔΡΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. Cap. *Hadr.* laur.)(L. IZ. *Anno* 17. Pallas galeata ſt. d ſpicas ſ. clipeum, Æ 1. *Eckbel* Cat.) *Muſell.* Imp. Tb. 87. n. 6.) *Theup.* 1129. — 95. *Similis* ſed Pallas ſt. d. victoriolam, ſ. innixa clipeo. Æ 1. *Theup.* 1128. — 96. *Al.* ſed Harpocrates ſt. d. ori admota, ſ. cornucop. Æ 2. *Eckbel* Cat. — 97. *Al.* ſed Iupiter ſt. modio in capite ornatus, d. extenſa, ſ. haſtam, ad cuius pedes hippogryphus. Æ 2. *Theup* — 98. *Al.* ſed Iſis ſtans velum explicat. Æ 1. *Eckb.* Cat. I. 270. — 99. *Al.* ſed caput Iſidis flore loti ornatum. Æ. *Geſner.* Tb. 92. n. 10.) *Muſell* Imp. Tb. 87. n. 5.) *Patin.* Theſ. p. 118.) *Spanh.* I. p. 303. — 100. *Al.* ſed Apis, belhua Aegyptiorum diuina. Æ. *Patin.* Imp. 197. — 101. *Al.* ſed Caſtor et Pollux ſtantes, aſtris inſigniti, vterque ſceptrum et haſtam. Æ 1. *Theup.* 1129. — 102. *Al.* ſed Nilus decumbens, d. arundinem, ſ. c. c. ſub quo crocodilus. Æ 2. *Ibid.* — 103. *Al.* ſed pharus Alexandrina, vel turris. Æ. *Patin.* Imp. p. 197. — 104. *Al.* ſed elephantorum quadrigae, Imp. aurigante, d. ramum, ſ. ſcipionem. Æ 1. *Theup.* — 105. Ead. epigr. et caput.)(L. IH. *Anno* 18 Dioſcuri ſtantes cum haſta et ſceptro, intermedia lunula. Æ 1. *Eckbel.* Cat.) *Theup.* 1129. — 106. *Al.* ſed Apis ſub ſpecie bouis ſtans coram ara, in ventre bouis luna creſcens. Æ 3. *Muſell.* Imp. Tb. 87. n. 7.) *Theup.* 1130. — 107. *Al.* Mulier gradiens cum loto in capite, ambabus manibus velum expanſum. Æ 1. *Ibid.* — 108. *Similis*, ſed parum diuerſus, pone pharus. Æ 1. *Ibid.* — 109. *Al.* ſed Iſis ſedens, d. ſiſtrum. Æ 2. *Patin.* Imp. 197.) *Theup.* ib. — 110. *Al.* ſed Iupiter Serapis ſedens, d. extendit verſus adſtantem ſphingem, vt videtur, ſ. haſtam. Æ 1. *Eckbel.* Cat.) *Theup.* ib. — 111 *Similis*, ſed Æ 2. *Eckbel*) *Patin.* l. c. — 112. *Al.* Duae mulieres velatae ſtantes, vtraque cum modio in capite, ſpica et haſta in manibus. Æ 1. *Theup.* p. c. — 113 *Al.* ſed Nilus decumbens, d. arund. ſ. c. c. iuxta crocodilus. Æ 1. *Eckbel.* Cat. — 114. *Al.* ſed duo ſerpentes erecti aduerſi cum flore in capitibus, alter cum ſpica, alter cum papauere in imo. Æ 1. *Theup.* 1130. — 115. *Al.* ſed ſphinx anteriore pede rotae impoſito. Æ 1. *Eckbel.* Cat.) *Geſner* Tb. 90. n. 2.) *Muſel.* Suppl. Tb. 14. n. 1. — 116. *Similis*, ſed praeterea hippogryphus. Æ 1. *Theupoli.* — 117. *Alius*, ſed capita iugata Serapidis et Iſidis. Æ 1. *Eckbel.* Cat. — 118. ATT. KAIC. ΤΡΑΙΑΝ. ΑΔΡΙΑΝΟϹ. ϹΕΒ. Huius cap. laur. Duae Canopi. Æ 1. ex mente editoris Muſ. *Theupoliani* p. 1129.) *Aliis* duae Iſides. *Geſner.* Tb. 90. n. 34.) *Muſell.* Imp. Tb. 87. n. 8. — Icunculam in latere dextro conſtitutam de Canopo expoſuerunt *Patin.* Theſ. *Mauroceni* p. 118. et *Nicaſius* de numo pantheo Hadriani p. 28. Sed Iſidis potius eſſe, alteram vero, quae ad laeuam, Canopum repraeſentare contendit *Paul. Pedruſius* in Muſ. *Farneſ.* Tom. VI. p. 372. ſq. De qua varietate conſulendus *Schlaeger.* Commentat. de numo Hadriani plumbeo. *Helmſtad.* 1742. 4. — 119. *Similis*, ſed plumbeum numiſma ex funere Aegyptii medicato extractum, quod in rariſſimorum merito refert numerum *Schlaeger.* d. l. — 120. Ead. epigraphe, et caput.)(L. ЄΝΝЄΑ Κ. Δ. (καὶ δέκα.) *Anno Nono Et Decimo* (19.) Aquila ſtans. Æ 2. *Eckhel.* Cat.) — 121. *Similis*, ſed aquila inſiſtens fulmini. Æ 3. *Theup.* p. 1131. — 122. *Similis*, ſed aquila alis expanſis ſt. ſupra fulm. Æ 2. *Muſell.* Imp. Tb. 87. n. 9.) *Theup.* ib. — 123. *Alius*, ſed

ſed caduceus inter duas ariſtas, Æ 2. vel 3. *Eckbel.* Cat.) *Theup.* — 124. *Al.* Caput Iouis Ammonis cum cornibus arietinis, et flore in capite, in imo ſceptrum. Æ 1. *Theup.* ib. — 125. *Al.* ſed caput Serapidis cum modio. Æ 3. *Theup.* 1132. — 126. *Al.* ſed caput barbatum diadematum pectore tenus, ſ. cornucopiae. Æ 2. *Theup.* 1131. — 127. *Al.* ſed mulier velata et tutulata ſt. ante aram, d. ori admota, ſ. clauam. Æ 1. *Eckbel.* Cat. — 128. *Al.* ſed mulier gradiens, d. florem, ſeu caput, ſ. veſtem eleuat. Æ 1. *Theup.* ib. — 129. *Al.* ſed mulier capite tutulato decumbens in lectiſternio, d. temonem. Æ 1. *Ibid.* — 130. *Al.* ſed mulier decumbens, d. ſpicas, ſub eius cubito ſiniſtro ſphinx ſine alis. Æ 1. *Ibid.* — 131. *Al.* ſed ſerpens erectus cum flore loto. Æ 3. *Theup.* 1130. — 132. *Ead. adu.*)(L. K. *Anno Viceſimo.* Caput Iouis Serapidis. Æ 1. *Eckbel.* Cat. — 133. *Similis*, ſed praeterea ſub capite hircus cum loto in capite, et coram eo ara. Æ 1. *Theup. Al.* ſed capita iugata, Iouis radiatum, et cum modio, et Iſidis cum flore loti. Æ 1. *Ibid.* — 135.)(L. K. Nilus decumbens. Æ *Geſner.* Tb. 90. n. 12.) *Hard.* 763.) *Muſell.* Imp. Tb. 87. n. 10.) *Patin.* p. 156. vel 197. — 136. *Al.* Mulier loto ornata in capite, d. ſpicas et papauera, ſ. ſceptrum. Æ 1. *Theup.* 1130. — 137. *Al.* ſed mulier ſt. d. ori admouet, ſ. facem, ante flos. Æ 1. *Ibid.* — 138. *Al.* ſed Iupiter Serapis d. ſceptrum, inſidens aquilae volanti, in cuius vnguibus fulmen. Æ 1. *Ibid.* — 139. *Al.* ſed pharus. Æ 2. *Ibid.* — 140. *Ead. Adu.*)(L. K. ΠΡΟΝΟΙΑ, *Anno Viceſimo*, *Prouidentia.* Dea ipſa ſtans. Æ. *Patin.* Imp. p. 197. — 141. *Al.*)(L. KA. *Anno Viceſimo Primo.* Aquila ſt. explicatis alis. Æ 1. *Eckb.* Cat. — 142.)(L. KA. ſed aquila dorſo ſuſtinet Serapidem, d. ſpicas, ſ. ſceptrum tenentem. Æ 1. *Eckbel.* — 143. *Al.* ſed mulier ſt. cum flore in capite, d. ſpicas et papauera, ſ. facem oblongam. Æ 2. *Theup.* 1132. — 144. *Al.* ſed Spes gradiens. Æ 1. *Eckbel.* Cat. — 145. *Al.* ſed fluuius decumbens, d. arundinem, ſ. c. c. ſub quo crocodilus. Æ 2. *Theup.* 1133. — 146. 147. *Alii*, ſed vas ſpicis, papaueribus, et frugibus refertum, hinc et inde fax. Æ 3. vel 4. *Eckbel.*) *Theup.* ib. — 148. L. KA. Figura muliebris in lectiſternio decumbens cum temone. Æ. *Erizzo* p. 361.) *Muſell.* Suppl. Tb. 14. n. 2. — 149.)(L. KB. *Anno Viceſimo Secundo.* Caput virile. Æ 4. *Theup.* l. c. — 150.)(L. KB. Nilus decumbens. Æ. *Patin.* ib. — 151.)(ΠΡΟΝΙΑ L. KB. *Prouidentia*, *Anno* 22. Mulier ſt. d. ibim auem, ſ. haſtam transuerſam. Æ 2. *Theup.* — 152. *Anno deleto.* Arcus triumphalis cum tribus fornicibus, ſupra quem, Imperator in quadrigis, ſub pedibus equorum duo captiui. Æ 1. *Eckbel.*) *Theup.* — 153. *Al.* Caput Serapidis. Æ 1. *Eckbel.* Cat. — 154. *Al.* Caput imberbe radiatum. Æ 2. *Theup.* — 155. *Al.* Mulier ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam. Æ 2. *Eckbel.* Cat. — 156. ATT. KAI. TPAI. AΔPIA. CEB. Hadriani caput laur.)(EIPENA, (*ſic*) *Pax.* Mulier galeata ſt. d. ., ſ. innixa clipeo. Æ 2. *Theup.* 1133. — 157. HADRIANVS AVG. COS. III. P. P. Huius caput.)(ALEXANDRIA. Mulier tunicata ſt. d. ſiſtrum, ſ. ſitulam. AR. *Vaill.* Pr. II. p. 137.) *Gueſſeme* I. 92. vid. ALEXANDRIA. — 158. *Al.* ſed mulier ſedens ſuper modio, d. ſpicas, etc. vid. *ibid.* — 159.)(COS. III. Faſciculus ſex ſpicarum. AR. max. vt in Nerua et Traiano. *Vaill.* Pr. II. 141.) *Gueſſeme* l. c. Spicae illae in faſciculum coniunctae ſaepe in Alexandrinorum numis maximis et aereis ob frumenti copiam, occurrunt.

z) *Sabina.*

1. ΣΑΒΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ, *Sabina Augusta.* Huius caput.)(S˜. *Sexto Anno.* Victoria cum corona, et palma gradiens. Æ 2. *Theup.* 1134. — 2. *Ead. ep.* et Sabinae caput pulcerrime ornatnm.)(ΣΑΒΕΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ. L. IE. *Sabina Augusta, Anno* 15. Sabina ſedens, d. ſpicas, ſ. baculum. Æ 2. *Ibid.* — 3. *Al.* ſed L. KA. *Anno* 21. Huius Sabinae caput)(ΑΤΤ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙΑΝ. ΑΔΡΙΑΝΟC CEB. *Imp. Caeſ. Traianus Hadrianus Auguſtus.* Eius caput laur. Æ 1. *Muſell.* Imp. Tb. 89. n 2. et integre perſcriptum in eius Suppl. Tb. 14. n. 3.) *Theup.* p. 1134.

aa) *Antinous.*

1. L. H. *Anno Octavo.* Caput *Antinoi* pectore tenus nudo.)(ΑΤ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙΑΝ. ΑΔΡΙΑΝΟC CEB. *Hadriani* caput laur Æ 1. *Theup.* 1134. — 2. 3. 4. ΑΝΤΙΝΟΟΥ ΗΡΩΟC, *al.* ΗΡΩΟΣ, *Antinoi Herois.* Caput eius imminente flore loti.)(L. Θ. *Anno Nono.* Antinous equus, d. caduceum. Æ 2. *Eckbel.* Cat. II. 195.) *Patin.* Imp. p. 208. 5. *Similis,* ſed IΘ. *Anno* 19. Æ 1. *Theup.* — 6. *Al.* ſed L. K. *Anno* 20. Æ 1. *Ibid.* — 7. *Al.* ſed L. KA. *Anno* 21. Æ 2. et 3. *Ibid.*

bb) L. *Aelius Caeſar.*

1. Λ. ΑΙΛΙΟC ΚΑΙCΑΡ. Huius caput nudum.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ. Aelius equo currente vectus. *Gueſſeme* Diccion. I. 92. — 2. *Ead. adu.*)(. . . . ΕΞΟΥC. ΥΠΑΤ. B. *Tribunitia Poteſtate, Conſul Iterum.* Mulier ſedens, d. pateram, ad eius pedes cornucop. Æ 1. *Theup.* 1135. — 3. *Al.* ſed mulier ſtans, d. pateram, ſ. ſpicas Æ 2. *Ibid.* —)(4. ΔΗΜ. ΕΞΟΥΣ. ΥΠΑΤ. B. *Tribunitia Poteſtate, Conſul Secundum.* Mulier ſt. d. pateram ſupra aram, ſ. e. e. AR. max. *Vaill.* Pr. II. p. 158. — 5. *Al.* ſed ΔΗΜ. ΕΞΟΥC. ΥΠΑΤ. Γ. Idem typus. Æ 2. *Theup.* 1135.

cc) *Antoninus Pius.*

1. ΑΤΤ. ΚΑΙC. ΑΔΡΙ. ΑΝΤ. . . . *Imp. Caeſar Hadrianus Antoninus* . . . Huius caput radiatum.)(L. B. *Anno Secundo.* Sphinx tecto capite ſine alis. Æ 1. *Theup.* p. 1135. — 2. ΑΤΤ. Κ. Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC CEB. *Imp. Caeſar Titus Aelius Hadrianus Antoninus Auguſtus.* Caput eius nudum, in ſequentibus laur.)(L. B. Iſis vtraque manu velum explicat, et vna ſiſtrum tenet. Æ 1. *Eckbel.* Cat. I. 270. — 3. *Al.* Dioſcuri ſtantes cum haſta et parazonio, Serapidis capite intermedio. Æ 1. *Eckbel.* — 4. *Al.* Mulier ſedens in lectiſternio, d. temonem. Æ. 1. *Eckbel.*) *Theup.* ib — 5. *Al.* Tres figurae, ob Imperatoris liberalitatem. Æ. *Patin.* Imp. p. 229. — 6. *Al.* Nilus rupi inſidens d. arundinem, ſ. cornucop. Æ 1. *Eckbel.* — 7. *Alius.* Serpens arrectus cum loto in capite, inter ſpicam et papauer. Æ 2. *Ibid.* — 8. *Al.* Aquila orbi inſiſtens, roſtro coronam. Æ. *Patin.* 229. — 9. ΑΤΤ. Κ. Τ. ΑΙ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC ЄΥC. CЄB. *Antoninus Pius Aug.* Huius caput laur.)(L. B. Aquila inſiſtens fulmini. *Theup.* 1136. — 10. ΑΤΤ. ΚΑ. Τ. ΑΙΛ ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC CЄB. Eius nudum caput.)(ЄΤΟΥC B. *Anno Secundo.* Canopus. Æ 2. *Eckbel* Cat.) — 11. Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC. Laur. caput.)(L. ΤΡΙΤΟΥ. *Anno Tertio.* Mulier ſt. d. demiſſa ſpicas, ſ. caduceum. Æ 3. *Theup.* 12. L. Γ. *Anno Tertio.* Figura muliebris cum modio in capite, decumbens in lectiſternio. Æ. *Geſner.* Tb. 110. n. 9.) *Muſell.* Suppl. Tb. 20. n. 6. — 13. vt n. 2.)(L. ΤΕΤΑΡΤΟΥ, *Anno Quarto.* Imperator galeatus, et paludatus ſt. d. haſtam, ſ. parazonium. Æ 1. *Theup.* 1136.

1136. — 14. ſed ЄΤ. ΓЄΒ. *Pius Auguſtus.*)(L. ΤΕΤΑΡΤΟΥ. Caput iuuenile imminente flore, ante quod caduceus. Æ. 1. Ibid. — 15. *Alius*, ſed ЄΤC. ΓЄΒ. adſcriptum.)(L. Δ. Caput Iouis Serapidis cum modio Æ 1. *Patin.* 247) *Theup.* ib. — 16. L. Δ. Hercules nudus decurrens, d. tenet cornibus iuga bouum, ſ. clauam, et ſpolia leonis. Æ 1. *Theup.* 1137. — 17. *Al.* ſed CΕΒ. ΕΤC. Idem caput)(L. Δ. Triptolemus in bigis ſerpentum. Æ 1. *Eckbel.* Cat. — *Al.* ſed fortuna ſtans. Æ 1. *Theup.* — 19. *Al.* ſed Spei gradientis typus. Æ 1. *Eckbel.* — 20. *Al.* ſed ſerpens criſtatus arrectus. Æ 2. *Ibid.* — 21. Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC. Idem caput laur.)(Caput velatum muliebre imminente flore, d. facem ad humerum. Æ 3. *Theup.* — 22. Aduerſa vt in prioribus.)(L. Ε. *Anno Quinto.* Aequitatis typus. Æ. *Patin.* Imp. 247 — 31. L. Є. Aeſculapius ſt. d. baculum, cui inuolutus eſt ſerpens, a ſiniſtris mulier velata, d. pateram ſupra aram intermediam, ſ. ramum. Æ 1. *Theup.* — 24. *Al.* ſed colonus agens boues, d. virgam. Æ. 1. *Ibid.* — 25. *Al.* Diana venatrix decurrens, d. elata ſagittam vibrans, ſ. arcum. *Theup.* 1139. — 26. *Al.* Hercules nudus brachiis tenens eleuatum alium nudum, a ſiniſtris clauа et leonis ſpolia. Æ 1. *Theup.* 1138. — 27. *Al.* Iſis ſtans vtraque manu velum explicat, et vna ſiſtrum tenet. Æ 2. *Eckbel.* Cat. I. 271. — 28. *Al.* Neptunus nudus ſtans, d. extenſa ſupra aram ignitam, ſ. tridentem. Æ 1. *Theup.* 1138. — 29. ſed Neptunus pede d. prorae nauis inſiſtit, d. delphinum, ſ. tridentem. Æ 3. *Ibid.* 1139. — 30. *Al.* Vir ſedens in loco eleuato, hinc figura nuda ſtantes, in imo duae figurae, altera d. elata tenens caduceum, ſub loco eleuato bos. Æ 1. *Theup.* 1137. — 31. *Al.* Vir ſt. capite tutulato, d. demiſſa caduceum, ſ. amplectens arbuſculum. Æ 1. *Ib.* 1138. — 32. *Al.* ſed vir galeatus, et paludatus ſt. d. haſtam, ſ. parazonium. Æ 1. *Ibid.* — 33. *Al.* Caput barbatum diadematum, et loto ornatum, ante quod cornucopiae. Æ 2. *Eckhel.* Cat. — 34. *Al.* ſed d. arundinem, ſ. cornucopiae. Æ 1. *Theup.* 1138. — 35. *Al.* ſed caput barbatum cum cornibus arietinis et flore loto imminente Æ 1. *Ibid.* — Aliud caput barbatum modio ornatum. Æ 1. *Ibid.* — 37. *Al.* Caput Iſidis cum calamiſtris, et flore loto. Æ 1. *Theup.* 1137. — 38. *Al.* Templum duabus columnis ſuffultum, in quo vir ſeminudus dextram ori admouet, ſ. caduceum, ad pedes aries. Æ 1. *Ibid.* — 39.)(L. Ζ. *Anno Septimo.* Iſis Horum lactans in templo diſtylo. Æ 1. *Eckbel.* Cat. — 40. *Al.* Aequitas ſtans cum bilance et c. c. Æ. 3. *Theup.* 1140. — 41. *Al.* Delphinus tridenti intortus. Æ. *Patin.* Imp. 229. — 42. *Al.* Iupiter tutulatus ſedens, d. extenſa, ſ. haſtam, ad eius pedes gryphus. Æ 2. *Theup.* p. c. — 43. *Al.* Iouis caput barbatum laureatum. Æ 1. *Theup.* p. 1139. — 44. *Al.* *Serpens* erectus capite humano, flore imminente, infra hinc et inde ſpica. Æ 1. *Ibid.* — 45. *Al.* Spinx alata cum modio in capite, pede ſ. ſupra rotam. Æ 1. *Ib.* — 46. *Al.* Victoria gradiens, d. coronam, ſ. tropaeum. Æ 1. *Ib.* — 47. *Al.* Victoria ſt. ſcribens in clipeo columnae innixo. Æ 1. *Ibid.* — 48. Aduerſa prioribus adſimilis.)(ΑΥΡΗΛΙΟC ΚΑΙCΑΡ. L. Ζ. *Aurelius Caeſar, Anno Septimo.* Caput M. Aurelii imberbe. Æ 3. *Theup.* 1140. — 49. Epigr. et caput Anton. Pii, vt in prioribus.)(L. Η. *Anno Octauo.* Aquila inſiſtens fulmini. Æ 3. *Theup.* 1141. — 50.)(L. Η. Aeſculapius ſt. d. porrigit ſerpenti inuoluto arae. Æ 2. *Ibid.* — 51.)(L. Η. Caput Iouis Serapidis. Æ 2. *Eckbel.* Cat.) *Patin.* Imp. p. 229. — 52. *Similis*, ſed ante Iouis caput aſtrum, pone ſceptrum, infra duo piſces. *Theup.* 1140. — 53. *Al.* Caſtor et Pollux equites aduerſi aſtris inſigniti, vterque haſtam, ara inter-

intermedia, in vertice luna falcata. Æ 1. *Ibid.* — 54. *Al.* Delphinus cum tridente. Æ 3. *Eckbel.* Cat. — 55. *Al.* Leo currens, in vertice caput iuuenile radiatum. Æ 1. *Theup.* ib. — 56. *Al.* Serpens cum flore in capite. Æ *Patin.* Imp. 229. — 57. *Al.* Templum diſtylum, in quo Fortuna tutulata ſtans, d. temonem, ſ. c. c. Æ 1. *Theup.* p. c. — 58. *Al.* ſed Mercurius in templo 2. col. ſtans, d. caduceum, ſ. ramum oblongum, hinc et inde canis ſtans. Æ 1. *Eckbel.* Cat. — 59. ATT. K. T. AIΛ. AΔP. ANTΩNEINOC C Є B. Є T C, Idem caput laur.)(Θ. *Nono* anno. Caput Iouis laureat. modio imminente. Æ 1. *Theup.* 1141. — 60. AT. T. AIΛ. AΔPI. ANTωNINOC CEB. ETC. Caput laur.)(L. Θ. *Anno Nono.* Mulier ſedens, d. bilancem, ſ. c. c. Æ 1. *Eckbel.* Cat. — 61. *Ead. adu.*)(L. ENATOY, *Anno Nono.* Roma galeata ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, et ſimul innixa clipeo. Æ 1. *Eckbel.* — 62. vt n. 59.)(L. ENATOY. Nilus decumbens, d. cornucopiae, ſuper quo victoriola, ſ. arundinem, et ſimul crocodilo innixus, ſupra IΓ. Æ 1. *Eckbel.*) *Geſner.* Tb. 100. n. 31.) *Muſell.* Suppl. Tb. 17. n. 10.) *Theup.* 1141. — 63. *Al.* Aquila ſt. alis expanſis. Æ. *Patin.* 229. — 64. *Al.* Figura militaris ſt. d. haſtam, ſ. clipeum. Æ 1. *Eckbel.* — 65. *Al.* Hercules leonis exuuiis indutus accedit ad rupem, ex qua fons defluit, et porrigit manus, tanquam eas loturus, inferne vas, cui illigata harpa bidens. Æ 1. *Eckbel.* ib. — *Al.* Iupiter ſt. cum modio in capite, d. pateram, ſ. haſtam, ad eius pedes hircus. Æ 2. *Theup.* 1141. — 67. *Al.* Serpens arrectus cum loto ſupra caput. Æ 3. *Eckbel.*) inter caduceum et ſpicam. *Theup.* —)(L. I. *Anno Decimo.* Capita iugata Serapidis et Iſidis. Æ 1. *Eckbel.* — 69.)(L. ΔEK. *Anno Decimo.* Serpens arrectus cum ſiſtro. Æ 3. *Eckbel.* — 70.)(L. ΔEKATOY, *Anno Decimo.* Mulier gradiens cum flore in capite, et ſiſtro in dextra, ambubus manibus velum expanſum, coram pharo. Æ 1. *Theup.* 1142. — 71. *Alius,* ſed ſine pharo. Æ 1. *Ibid.* — 72. *Al.* Iupiter inſidens aquilae d. globum, ſ. haſtam. Æ 1. *Eckbel.* ſed *Theup.* l. c. Ioui ſuper aquilam ſedenti d. pateram, ſ. ſceptrum tribuit. — 73. Al. *Iſis* ſedens vbera praebet filio ſuo Horo infanti. Æ 1. *Theup.* — 74. *Al.* Harpocrates d. ori admota, ſ. flagellum, loto inſidet. Æ 2. *Eckbel.* — 75. *Al.* Mulier in lectiſternio, d. temonem, ſ. virgam. Æ 1. *Theup.* 1142. — 76. *Al.* Serapidis caput Æ. *Harduin.* p. 770.) *Muſell.* Suppl. Tb. 17. n. 9. — 77. ANTωNINOC C Є B. Є T C Є B. *Antoninus Auguſtus Pius.* Caput idem.)(L. ΔEKATOY, Nilus decumbens, d. cornucopiae, in quo figura, d. coronam protendens, ſupra IΓ. Æ 2. *Eckbel.* — 78. *Al.* Spes gradiens, d. florem, ſ. veſtem eleuat. Æ 3. *Theup.* — 79. *Al.* Mulier ſtans, ſ. innixa clipeo. Æ 3. *Ibid.* — 80. vt 59.)(L. Є NΔ Є KATOY, *Anno Vndecimo.* Mulier ſt. d. bilancem, ſ. c. c. Æ 1. *Theup.* 1142. — 81. *Al.* ſed Mulier gradiens, d. florem, ſ. veſtem eleuat. Æ 1. *Theup.* 1143. — 82. *Al.* Roma galeata ſedens ſuper arma, d. victoriolam, ſ. ſcipionem. Æ 1. *Ibid.* — 83.)(L. IA. *Anno* 11. Vir nudus (Triptolemus) in curru tractus a duobus ſerpentibus. Æ 1. *Ib.* — 84. ANTΩNEINOC Є T. CEB. *Anton. Pius Auguſtus.* Caput laur. eiusdem.)(L. Є NΔ Є KATOY. Mulier nuda ſtans. Æ 3. *Ibid.* — 85. vt 59.)(ΔΩΔEKATOY, *Duodecimo* anno. Templum diſtylum, in quo Serapis ſedens, d. extenſa, ſ. haſtam, ad pedes aquila. Æ 1. *Theup.* 1143.) ſed apud *Eckbel.* L. ΔωΔEKATOY. Serapis in templo diſtylo ſedens, d. verſus adſtantem ſphingem exſerta, ſ. haſtam. — 86. L. ΔΩΔEKATOY, Iſis in templo 2. col. ſedens puerum Horum ablactat. Æ 1. *Theup.* — 87. *Al.* Templum duabus columnis ſuffultum, in quo mulier decumbens in lectiſternio. Æ 1. *Ibid.* — 88.)(L. TPIC. K.

ΔЄ.

ΔΓ. Anno *Decimo Et Tertio.* Fluuius decumbens, d. cornucop. in quo puer, ſ. arundinem, in imo crocodilus, in vertice IϚ. Æ 1. *Theup.* 1144. — 89. *Al.* Mulier ſedens, d. bilancem, ſ. c. c. Æ 1. Ibid. — 90.)(L. IΓ. *Anno* 13. Idem Aequitatis ſedentis typus. Æ. *Patin.* 229. — 91.)(L. IΓ. Imperator eques pacificatoris habitu, d. elata, ſ. ſceptrum. Æ 1. *Theup.* ib. — 92. *Al.* ſed vir ſtans, d. ſpicas, ſ. caduceum. Æ 3. *Ibid.* — 93. *Al.* ſed. ſerpens erectus. Æ 4. *Ibid.* — 94. ΑΥΤ. Κ. Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡ. ΑΝΤωΝΙΝΟϹ ϹΕΒ. ΕΥϹΕΒ. Caput Anton. Pii laur.)(L. IΔ *Anno* 14. Bigae ſerpentum, in quibus Triptolemus. Æ 1. *Eckhel.* — 95. *Al.* ſed gryphus anteriore pede rotae impoſito. Æ 1. *Eckhel.*) *Theup.* 1144. — 96.)(L. IE *Anno* 15. Mulier decumbens in lectiſternio. Æ 1. *Eckhel.* — 97. 98. *Alii* cum templo quatuor columnarum, in quo figura muliebris ſtolata ſtans. Æ 1. *Eckhel.*) *Theup.* ib. — 99. *Al.* ſed capita iugata Antonini Pii et Fauſtinae ſub typo ſolis et Lunae. Æ 1. *Eckhel.* — 100. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ϹΕΒ. ΕΥϹΕΒ. Idem laur. caput.)(L. IE. Mulier ſt. d. bilancem, ſ. c. c. Æ 3. *Theup.* — 101. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ϹΕΒ. ΕΥϹΕ. Idem caput.)(L. IϚ. *Anno* 16. Fluuius decumbens, d. puerum, ſub eius ſ. cubito crocodilus. Æ 3. *Theup.* 1145. — 102. vt 59.)(L. IϚ. Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam. Æ 1. *Ibid.* — 103.)(L. IZ. *Anno* 17. Caput Iouis Ammonis. Æ 1. *Eckhel.* Cat. I. 272. — 104. *Al.* ſed ſerpens erectus capite humano, ante ſpica, pone caduceus. Æ 1. *Theup.* — 105. vt 101.)(L. IZ. Mulier ſedens, d. bilancem, ſ. cornuc. Æ 3. *Ibid.* — 106. vt 59.)(L. IH. *Anno* 18. Imperator in quadrigis triumphalibus, d. elata ramum, ſ. habenas. Æ 1. *Eckhel.*) *Muſell.* Suppl. Tb. 17. n. 4. p. 39.) *Theup.* p. c. — 107. *Al.* Mulier ſt. d. elata ſpicas, ſ. temonem inuerſum, hinc et inde prora nauis, altera cum velo expanſo, ad pedes hinc fluuius decumbens, d. temonem, inde alia figura nuda decumbens. Æ 1. *Theup.* — 108.)(. . . . NOTA. L. IH. Mulier ſtans, d. pateram ſupra aram, ſ. c. c. Æ 1. *Ibid.* — 109.)(L. IΘ. *Anno* 19. Typus, vt 107. *Theup.* — 110. ΑΝΤωΝΕΙΝΟϹ . . . . ΕΥϹΕΒΗϹ. Caput laur.)(L. IΘ. Mulier ſedens, d. bilancem, ſ. c. c. Æ 1. *Eckhel.*) *Theup.* 1146. — 111.)(L. K. *Anno Viceſimo.* Caput barbatum cum flore, d. arundinem. Æ 1. *Theup.* ib. — 112. L. K. Fluuius decumbens, d. arundinem, ſ. cornucop. in imo crocodilus. Æ 1. *ib.* — 113. L. K. ſed fluuius decumb. in d. ç. c. in ſ. arund. ad pedes crocodilus. Æ 1. *ib.* — 114. L. K. Hircus cum flore in capite, deſuper caput Serapidis, infra flos. Æ 1. *ib.* — 115. L. K. Pallas galeata ſt. d. victoriolam, ſ. innixa clipeo. Æ 1. *ib.* — 116. L. K. Roma galeata ſedens ſuper arma, d. victoriolam, ſ. parazonium. Æ 1. *ib.* — 117. L. K. Equus gradiens, ſupra quem ſerpens erectus. Æ 1. *Theup.* 1147. — 118. ATT. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. Idem cap. laur.)(L. K. Aquila volans, ſurſum reſpicit. Æ 3. *ib.* — 119. ΑΥΤ. Κ. ΑΙΛ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ϹΕΒ. ΕΥ. Laur. caput eiusdem.)(L. KA. *Anno* 21. Caput Serapidis. Æ. 1. *Theup.* 1147. — 120.)(L. KA. Nilus rupi inſidens. d. arund. ſ. c. c. iuxta crocodilus. Æ 1. *Eckhel.* — 121. L. KA. Aquila ſtans. Æ 1. *Ibid.* — 122. L. KA. Mulier ſedens in dorſo lupi currentis, d. c. c. ſ. baculum. Æ 1. *Theup.* — 123. vt 59.)(L. KA. Caput Iſidis. *Eckhel.* — 124. ΑΝΤΩΝΙΝΟ. ϹΕΒ. ΕΥϹΕ. Cap. laur.)(L. KA. Victoria gradiens, d. coronam ſ. palmam. Æ 3. *Theup.* — 125 vt 119.)(L. KB. *Anno* 22. Caput muliebre in proboſcide elephantina. Æ 1. *Ibid.* 126. — vt 101.)(L. KB. Pallas galeata ſt. d. haſtam ſ. clipeo innixa. Æ 3. *Ibid.* — 127.)(L. KΓ. *Anno* 23. Iſis ſedens Horum filium ablactans. Æ 3. *ib.* — 128. *Ead. epigr.* vt 101. ſed caput

caput Ant. Pii radiatum.)(L. KΓ. Duae mulieres ſtantes, altera d. haſtam, altera d. cornuc. ſ. pateram. Æ 3. *ib.* — 129. *Epigr.* vt 119. cum capite laur.)(KΓ. Mulier ſeminuda gradiens, d. bilancem, reſpiciens retro caput femineum, in area aſtrum. Æ 1. *ib.* — 130. vt 59.)(L KΓ. Equus gradiens, ſuper euius dorſo ſerpens arrectus cum capite humano. Æ 1. *Eckhel.* — 131.)(ΕΥΘΗΝΙΑ. L. KΓ. *Abundantia, Anno* 23. Mulier humi ſedens, d. ſpicas, ad pedes eius ciſta. Æ 1. *Eckhel.*) *Geſner.* Tb. 100. n. 37.) *Muſell.* Imp Tb. 105. n. 3.) *Theup.* 1151. — 132. ΑΤ. Κ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝ. . . . CΕΒ. ΕΥC. Caput laur.)(L. ΚΔ. *Anno* 24. Aquila alis expanſis fulmini inſiſtens. Æ 1. *Theup.* 1148. — 133. . . . ΑΝΤ. . . . CΕΒ. ΕΥCΕΒ. Caput Ant. Pii.)(L. ΚΗ. *Anno Viceſimo Octauo.* Caput Iſidis flore loti ornatum, pone quod aquila legionaria. Æ. *Muſell.* Suppl. Tb. 18. n. 1.

Praeter iam adductos, in Muſ. *Theupoli* p. 1148. 1149. ſequentes Æ primi moduli recenſentur, in quorum antica: ΑΥΤ. Κ. Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC CΕΒ. ΕΥC. et Anton. Pii laur. caput, in)(vero annorum numerum vel tempus deleuit, vel ſine epigraphe aliquando prodiere.

Sic *mutila epochae nota* obſeruatur: 134. L.- . . . ΚΑΙ Δ Mulier ſedens, d. bilancem, ſ. c. c. — 135. L. . . . Caput galeatum, ſub quo ſcorpio, in area aſtrum. — 136. . . . . Caput muliebre in luna bicorni, ſub quo cancer, in area aſtrum — 137. . . . Duo ſerpentes erecti et alati trahunt currum, figura nuda aurigante. — 138. L. . . Bos cornupeta, ſupra quam caput femineum, ante quod aſtrum. --- 139. . . . Vir barbatus ſedens ſupra hippopotamum, d ſpicas, ſ. cornucopiae. --- 140. . . . Caput tutulatum, infra a d. Hercules ſt. d. clauam, ſ. leonis ſpolia, a ſ. Apollo ſtans, ſ. lyram, in area aſtrum. --- L. . . . Hercules nudus ſt. in cuius ſiniſtro humero claua, et ſpolia leonis, d. extenſa verſus arborem, in qua ſerpens.

In *anepigraphis poſticae partis*, quos Muſeum *Theup.* p. 1150. 1151. Alexandrinis tribuit, cernitur: 142. Fortuna vel Iſis gradiens, prout n. 70. --- 143. Iupiter ſedens, d. extenſa ſupra tripodem, ſ. haſtam. --- 144. Iouis Serapidis caput. --- 145. Mercurius ſtans, d. caduceum, ſ. thyrſum, pro eius pedibus canis. --- 146. Mulier ſeminuda decumbens in lectiſternio ſub cortina --- 147. Templum ſex columnis ſuffultum, cum tecto rotundo. --- 148. Tropaeo in cuius imo duo captiui, coronam imponit Victoria, ſ. palmam. Quos omnes Æ 1. formae accenſuit editor. — 149. Minimi vero moduli ſunt: Accipiter ſtans, cuius capiti flos imminet. Æ 4. — 150. Bos ſtans ad aram. Æ 4. — 151. Caduceus inter duas ſpicas et duo papauera. AE 3. — 152. Sphinx decumbens. AE. 4.

Alexandrinis etiam ſunt addendi: 153. 154. ANTONINVS AVG. PIVS P. P. Caput eius.)(ALEXANDRIA COS. II. *al.* III. S. C. Mulier ſtans d. caniſtrum cum frugibus, ſ. ibim auem. v. ALEXANDRIA.

dd) *M. Aurelius Caeſar.*

1. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟC ΑΝΤΩΝΙΝΟC. . . . Caput *M. Aurelii Antonini* nudum, et imberbe.)(L. Ζ. *Anno Septimo* Antonini Pii. Templum rotundum ſex columnarum. AE. 1. *Theup.* 1151. — 2.)(L. ΔΩΔΕΚΑΤΟΥ, *Anno* 12. Anton. Pii regiminis. Templum diſtylum, in quo Iupiter ſedens, d. haſtam. AE. 1. *ib.* — 3. *Al.* ſed Mulier ſt. d. bilancem, ſ. c. c. AE. 1. *ib.* — 4. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟC ΚΑΙCΑΡ. Caput nudum.)(Γ. ΔΩΔΕΚΑΤΟΥ. Mulier velata ſedens ante aram ignitam, d. pateram.

ram, ſ. haſtam. AE. 2. *Eckbel.* Cat. I. 272. --- 5.)(L. ΙΔ. *Anno* 14. Mulier ſt. d. pateram, ſ. caduceum. AE. 1. *Eckbel.* — 6. Epigr. et caput, vt 1.)(L. ΙΔ. Currus tractus a duobus ſerpentibus aurigante muliere cum proboſcide elephantina. AE. 1. *Theup.* — 7. ΑΥΡΗΛΙ. ΚΑΙCΑΡ. Caput nudum.)(ΙϚ. *Anno* 16. Sphinx decumbens. AE. 4. *Theup.* 1154. — 8. Epigr. et caput, vt 4.)(L. ΙΗ. *Anno* 18. Anton. Pii. Caput Solis radiatum. AE 3. *Theup.* 1152. — 9.)(.... Serpens erectus. AE 4. *ibid.* — 10. Μ. ΑΥΡΗΛ. ΚΑΙCΑΡ. Caput nudum.)(L. Ι. . . Mulier ſedens, d. bilancem, ſ. c. Pot. *Eckbel.*

Idem M. Aurelius Auguſtus.

11. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟC ΑΝΤΩ... Huius caput laur. et barbatum.)(L. Β. *Anno Secundo.* Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam. AE. *Theup.* 1152. — 12. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟC ΑΝΤΩΝΙΝΟC CΕ. *al.* CΕΒ. *Marcus Aurelius Antoninus Auguſtus.*)(L. Γ. *Anno Tertio.* Caput Serapidis. AE 2. *Eckbel.* — 13.)(ΕΥΘΗΝΙΑ. L. Γ. *Abundantia*, *Anno* 3. Mulier ſt. d. ſpicas, ſ. cornuc. AE 1. *Eckbel.* Cat. I. 272. *Theup.* — 14. *Al.* Mulier ſt. ante aram, d. pateram, ſ. duplex cornucop. AE 1. *Eckbel.* --- 15. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟC ΑΝΤΩΝΙΝΟC. Idem caput.)(L. Δ. *Anno Quarto.* Fortuna tutulata ſedens, d. temonem, ſ. c. c. AE 3. *Theup.* --- 16.)(L. Δ. Caput iuuenile radiatum. *Patin.* Imp. 247.) *Theup.* --- 17. *Al.* ſed caput Iouis Ammonis. AE. *Patin.* --- 18. *Al.* ſed Serapidis caput. AE. *Patin.* --- 19. Μ. ΑΥΡΗΛΙ. ΑΝΤΩΝΙΝΟ. CΕΒ. Huius caput.)(ΟΜΟΝΙΑ. L. Є. *Concordia*, *Anno Quinto.* Duae dexterae iunctae. AE 3. *Theup.* --- 20.)(L. Є. Aequitas d. bilancem, ſ. c. c. AE. *Patin.* 247. --- 21.)(*Al.* Fortuna ſedens, vt 15. AE 3. *Theup.* --- 22. Epigr. et caput, vt 12.)(L. Ϛ. Iupiter Serapis ſt. in medio Caſtrorum, ab horum vno coronatur. AE. 1. *Eckbel.* --- 23. *Al.* ſed Victoria thoraci inſidens, d. lauream, ſ. palmam. AE 1. *Eckbel.* --- 24.)(L. Ϛ. *Anno Sexto.* Duae Canopi cum flore in capite, luna bicorni intermedia. AE 1. *Theup.* 1153. --- 25. Μ. ΑΥΡΗΛΙ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC CΕ. Caput laur.)(L. Ζ. *Anno Septimo* in corona. AE 3. *ib.* --- 26.)(L. Ζ. Bigae ſerpentum. AE 1. *ib.* --- 27. vt 15.)(Η. *Octauo* anno. Fluuius decumbens, d. arundinem, ſ. c. c. ſub eo crocodilus. AE 1. *ib.* --- 28.)(L. Η. *Anno Octauo.* Cap. Solis radiatum. Pot. 2. *Eckbel. it.* AE 3. *Theup.* --- 29.)(ЄΝΑ. . . *Nono* anno. Iupiter ſedens, d. demiſſa, ſ. haſtam, in templo diſtylo. AE 1. *Theup.* - - 30.)(L. Ι. *Anno Decimo.* Iſis ſedens Horum lactat. AE 1 *Eckbel.*) *Theup.* --- 31.)(L. Ι. Caput barbatum diademate cinctum et flore ornatum, ante quod cornucopiae. AE 3 *Patin.* 245.) *Theup.* --- 32. L. Ι Fortuna in lectiſternio iacens, d. temonem, ſ. capiti admota. AE 3. *Patin.*) *Theup.* ib. --- 33.)(L. Ι. Imperator eques pacificatoris habitu, d. elata, ſ. baculum. AE 1. *Theup.* 1154. --- 34. L. ΙΒ. *Anno* 12 Aries, vel hircus, ſupra quem caput Iouis cum cornu arietino, et modio in capite AE 1. vel 2. *Eckbel.*) *Muſell.* Suppl. Tb. 20. n. 7.) *Theup.* 1154. --- 35.)(L. ΙΕ. *Anno* 15. Spes gradiens, d. florem, ſ. veſtem eleuat. AE 3. *Theup.* ib. --- 36.)(L. . . . Mulier ſedens, d. temonem, ſ. c. c. AE 1. *Eckbel.* --- 37.)(L. . Nilus rupi inſidens, d. c c. ſ. arundinem, cui adſtans Victoria coronam offert. AE 1. *Eckbel.* --- 38. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟC ΚΑΙ. . . . Caput laur.)(ΙϚ. *Anno* 16. Hippogryphus pede d. ſupra rotam. AE 3. *Theup.* --- 39. Ead. epigr. et caput.)(ΚΑ. *Anno* 21. Duo togati ſtantes cum haſtis, dextras iungunt AE 1. *Theup.* --- 40. *Al.* ſine haſtis. AE 3. *ib.* — 41. L. ΚΒ. *Anno* 12. Iupiter nudus ſt. d. fulmen, ſ. haſtam, AE 2. *Theup.* 1165. --- 42. Ep. et caput.

caput, vt 12.)(L. AΓ. *Anno* 33. Vt videtur. Mulier ſt. d. bilancem, ſ. haſtam. Æ 1. *Eckhel.* — 43. ... ANTΩNINOC ... Caput laur. M. Aurelii.)(... OTHPOC CEB. L. Λ. *Verus Auguſtus*, *Anno* 30. Caput L. Veri laur. Æ 1. *Theup.* — 44. .... NЄINOC. Caput M. Aurel.)(L. IS. *Anno* 16. Leo. *Muſell.* Imp. Tb. 123. n. 10. — 45. ΔΗΜΑΡΧΙΚ. ΕΞΟΥCΙΑC. Tribunitia poteſtate. Caput Iouis. Æ. *Patin.* Imp. p. 245. — 46. *Al.* Caput Serapidis cum modio. Æ. *ib.* — 47. *Al.* Caput Iſidis. Æ. *ibid.*

ee) *Fauſtina Iunior.*

1. ΦΑΥCTEINA. *al.* ΦΑΥCTINA CEBACTH, *Fauſtina Auguſta.* Huius caput.)(L. Δ. *Anno Quarto.* Serpens arrectus inter ſpicam et facem ardentem. Æ 2. vel 3. *Eckhel.* Cat.) I. 273.) *Muſell.* Imp. Tb. 127. n. 9.) *Patin.* p. 202.) *Theup.* 1155. — 2.)(L. Δ. Canopus cum ſolito ornamento capitis. Æ 3. *Theup.* — 3. Idem typus, ſed L. Є. *Anno Quinto.* Æ 3. *ib.* — 4.)(L. S. *Anno Sexto.* Spes gradiens, d. florem, ſ. veſtem eleuat. Æ 3. *ib.* — 5.)(L. I. *Anno Decimo.* Fortuna tutulata decumbens in lectiſternio, d. temonem, ſ. admota capiti. Æ 3. *ib.* — 6.)(L. I. Serpens florem Iſidis capite geſtans. Æ. *Patin.* Imp. 251. — 7. ΦΑΥCTINA CЄB. CЄB. ЄΥCЄB. ΘΥΓΑ. *Fauſtina Auguſta Auguſti Pii Filia.* Huius caput.)(ΔΩΔЄΚΑΤΟΥ, *Anno* 12. Mulier gradiens, d. ſiſtrum, verſus pharum, ambabus velum tenens expanſum. Æ 1. *Theup.* 1155. — 8. *Al.* Iupiter ſedens in templo diſtylo, d. extenſa, ſ. haſtam. Æ 1. *Theup.* 1156. — 9. ΦΑΥCTINA CЄBACTH. Idem caput.)(L. ΔΩΔЄΚΑΤΟΥ. Cornucopiae. Æ. *Patin.* Imp. 251. — 10. *Al.* ſed gryphus cum rota. Æ. *ib.* — 11. *Al.* Spes gradiens, d. florem, ſ. veſtem eleuat. Æ 3. *ib.*) *Theup.* — 12.)(L. IΓ. *Anno* 13. Serpens erectus. Æ 4. *Theup.* — 13. Epigraphe vt 7. niſi ΘΥΓ. *Filia.*)(ΤΡΙC. ΚΑΙ. Δ. *Tertio Et Decimo* anno. Fluuius decumbens, d. cornucopiae, ſ. arundinem, infra crocodilus. Æ 1. *ibid.* — 14. *Al.* ſed Aequitas ſedens cum bilance et cornuc. Æ 1. *ib.* — 15.)(L. IΔ. *Anno* 14. Biga ſerpentum, in qua mulier nuda, d. elata, ſ. extenſa. Æ 1. ib. — 16. *Al.* ſed mulier ſt. d. duas ſpicas, ſ. caduceum. Æ 1. *ib.* — 17.)(L. IE. *Anno* 15. Templum tetraſtylum cum ornatu deſuper, in quo figura. Æ 1. *Theup.* 1156. — 18. ΦΑΥCTINA CEBACTH. Caput Fauſtinae.)(L. IS. *Anno* 16. Fluuius decumbens, d. cornuc. in quo puer, ſ. arund. infra crocodilus. Æ 3. *Theup.* 1157. — 19.)(L. IZ. *Anno* 17. Fortuna, vel Iſis, vt n. 7. Æ 3. *ibid.* — 20.)(L. IH. *Anno* 18. Nilus decumbens, d. arund. ſ. c copiae, adſtat crocodilus. Æ. *Patin.* Imp. 251. — 21. ΦΑΥCTEINA CEBACTH. Huius caput.)(L. *Anno Viceſimo.* Duae dexterae iunctae. *Eckhel.* Cat.) — 22. *Al.* ſed ΦΑΥCTINA &c. vt 18.)(L. K. Imperator eques pacificatoris habitu, d. elata, ſ. baculum. Æ 3. *Theup.* 1157. — 23.)(L. K. Mulier ſedens, d. pateram, ſ. cubito innixa ſellae ad pedes hinc inde leo. Æ 1. *ib.* — 24.)(L. KB. *Anno* 22. Caput muliebre ornatum proboſcide elephantina. Æ 1. *ib.* — 25.)(L. KB. Ciſta cum ſpicis inter duas faces, Æ 4. *ib.* — 26.)(*Anno deleto.* Aquila expanſis alis fulmini inſiſtens. Æ 1. *Theup.* 1157. — 27. Inſolitus admodum typus cernitur depictus in *Patini* Ind. p. 15. FAVSTINA AVG. PII AVG. FIL. (*Auguſti Filia.*) Caput Fauſtinae.)(Sine epigr. Iſis inſidens animali, fortaſſis lupo, d. ſiſtrum, et capiti imminet flos. Characteres Latinos miratus eſt *Patinus*, cui tamen videtur tum fabrica tum typo numus eſſe Aegyptiacus.

ff) *L. Verus.*

1. Λ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΟΥΗΡΟϹ ϹΕΒ. *Lucius Aurelius Verus Auguſtus.* Huius caput laur.)(L. B. *Anno Secundo.* Aquila alis expanſis inſiſtens fulmini, roſtro coronam. Æ 1. *Theup.* 1157. — 2.)(L. B. Aequitas ſt. d. bilanc. ſ. c. c. Æ 1. *Theup.* 1158. 3. ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΟΥΗΡΟϹ ϹΕ. Idem caput laur.)(L. B. Caput barbatum, cui flos loti imminet. Æ 3. *Patin.* 257.) *Theup.* p c. — 4. Λ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΟΥΗΡΟϹ ϹΕ. Caput laur.)(L. Γ. *Anno Tertio.* Figura militaris d. pede prorae nauis inſiſtens, d. haſtam, ſ. tropaeum; cui Victoria columellae inſiſtens coronam offert. Pot. 2. *Eckhel.* Cat. I. 273. — 5. Epigr. et caput, vt 1.)(L. Δ. *Anno Quarto.* Caput barbatum, et diadematum. Æ 3. *Theup.* — 6.)(L. Δ. Fortuna tutulata ſedens, d. temonem, ſ. c. c. Æ 1. *Theup.*) Pot. 2. *Eckhel.* — 7. *Al.* ſed caput Orientis. Æ. *Patin.* 257. — 8. *Al.* Victoria gradiens ambabus manibus coronam. Æ 3. *Theup.* — 9.)(Δ. *Quarto* anno. Caput muliebre flore ornatum, pone claua, ſuperne alis. Æ 3. *ib.* — 10.)(L. Ε. *Anno Quinto.* Aeſculapius ſedens cum modio in capite, d. pateram ſupra tripodem, ſ. baculum, cui inuolutus eſt ſerpens. Æ 1. *ib.* — 11. *Al.* Fluuius decumbens, d. arundinem, ſ. c. c. infra crocodilus, a d. mulier ſt. coronam ei offert. Æ 3. *Theup.* 1159. — 12.)(L. ϛ. *Anno Sexto.* Imperator in quadrigis, d. elata, ſ. ſceptrum. Æ 1. *ib.* — 13. L. Z. *Anno Septimo.* Mars gradiens, d. haſtam. ſ. tropaeum in humero. Æ 3. *ib.* — 14. *Al.* Victoria eques, d. coronam, ſ. tropaeum. Æ 1. *ib.* — 15.)(H. *Octauo* anno. Aquila alis expanſis, ſupra quam caput Iouis cum modio. Æ 1. *ib.* — 16.)(ΕΥΘΗΝΙΑ· L. H. *Abundantia, Anno Octauo.* Mulier ſt. d. ſpicas, ſ. c. c. Æ 1. *ib.* — 17.)(L. ΕΝΑΤΟΥ, *Anno Nono.* Equus, ſupra quem ſerpens erectus capite humano, intra ſpiras ſpica. Æ 1. vel 2. *Eckhel.*) *Theup.* — 18.)(L. I. *Anno Decimo.* Aquila alis expanſis, ſupra quam Harpocrates, d. admota ori, inter duas Canopos. Æ 1. *Theup.* — 19.)(L. I. Iſis decumbens in lectiſternio. Æ. *Patin.* Imp. 257. — 20.)(L. Λ. . . *Anno* 3. . . Caput barbatum cum modio. Æ 1. *Theup.* 1160. — 21.)(Sine anno. Aquila alis expanſis ſupra aram, inter duo ſigna militaria, ſeu labara, in roſtro eius corona. Æ 1. *ib.* — 22. . . . ΟΥΗΡΟϹ ϹΕ. Caput laur.)(. . ΝΩ. L. . . Diana ſt. ſinuato per caput peplo, d. facem, ſ. equum freno retinet. Æ 1. *Eckhel.* Cat.

gg) *Lucilla.*

1. ΛΟΥΚΙΛΛΑ ϹΕΒ. ΑΝΤ. ϹΕ. ΘΥ. *al.* ΘΥΓ. *Lucilla Auguſta Antonini Auguſti Filia.* Huius caput.)(L. Z. *Anno Septimo.* Mulier iacens in lectiſternio, d. temonem, ſ. admota capiti. Pot. 2. *Eckhel.* Cat. I. 273. *it.* Æ 3. *Patin.* Imp. p. 258.) *Theup.* 1160. — 2.)(L. H. *Anno Octauo.* Duo ſerpentes alati trahunt currum, in quo mulier nuda cum proboſcide elephantina in capite. Æ 1. *Theup.* — 3.)(L. Γ. *Anno Decimo.* Mulier ſt. d. ſpicas, ſ. c. c. Æ 1. *ib.* — 4.)(ΔΩΔΕΚΑΤΟΥ, *Duodecimo* anno. Templum diſtylum, in quo Iſis ablactans. Horum filium, ad pedes palmae ramus. AE. 1. *ib.*

hh) *Commodus.*

1. M. A. KOM. (*al.* KO.) ANTΩ. ϹΕΒ. ΕΥϹΕΒ. *Marcus Aurelius Commodus Antoninus Auguſtus Pius.* Huius caput laur.)(L. A. *Anno Primo* imperii. Caput muliebre coram luna creſc. AE. *Patin.* Imp. p. 267. — 2. *Al.* Spes ſt. cum flore. AE. *ib.* — 3. *Al.* Aquila fulguri innixa

innixa. AE. *ib.* --- 4.)(L. Δ. *Anno Quarto.* Figura in quadrigis. AE. *Muſell.* Suppl. Tb. 23. n. 7. --- 5.)(L. Ϛ. *Anno Sexto.* Roma ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam. AE. *Patin.* l. c. --- 6.)(L. K. *Anno Viceſimo.* Mercurius ſt. d. caduceum, ſ. palmam, pro pedibus canis. AE. 2. *Theup.* 1161. --- 7.)(ΠΡΟΝΙΑ ΘΕΩΝ. L. K. *Prouidentia Deorum, Anno* 20. Imperator togatus ſt. d. pateram ſupra aram, coram eo miles haſtatus, adſtant duo alii milites, vnus cum haſta in ſin. AE. 2. *ib.* --- 8. M. ΑΤΡΗ. ΚΟΜΜ. ΑΝΤωΝΙΝΟϹ ϹЄ. Caput laur.)(L. KA. *Anno* 21. Imperator in quadrigis triumphalibus, d. ſceptrum cum aquila. Pot. 2. *Eckhel.* Cat. I. 273.) *Muſell.* Suppl. Tb. 23. n. 8.) *Theup.* p. c. --- 9.)(KA. Victoria gradiens cum corona et palma. AE. 2. *Theup.* ib. --- 10.)(L. KB. *Anno* 22. Roma galeata ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, pro pedibus clipeus. Pot. 2. *Eckhel.*) *Theup.* --- 11.)(KΔ. Iupiter ſt. d. fulmen, ſ. haſtam. AE. 2. *Theup.* --- 12.)( )(L. KΓ. ΥΠΑΤΟϹ ΤΟ Δ. *Anno* 23. *Conſul Quartum.* Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam. Pot. 2. *Eckhel.*) *Theup.* --- 13. M. A. KOMM. ϹЄΒ. ЄΥϹЄΒ. Caput Commodi laur.)(L. KΔ. *Anno* 24. Caput barbatum diadematum cum loto, retro cornuc. Pot. 2. *Eckhel.* --- 14. Epigr. et caput, vt 1.)(L. KΔ. Caput Serapidis columellae impoſitum, iuxta mulier ſtolata et turrito capite, d. pateram ad aram ſacrificat. Pot. 2. *Eckhel.* ſed *Theup.* p. 1161. Imperatorem togatum loco mulieris ad aram poſuit. --- 15.)(L. KE. *Anno* 25. Victoria in quadrigis. AE. 2. *Patin.* 267.) *Theup.*) 1162. --- 16. *Al.* ſed in aduerſa ЄΥϹЄΒΗϹ.)( )(L. KϚ. *Anno* 16. Harpocrates, d. ori admota, ſ. flagellum, loto inſidet. AE. 2. *Eckhel.* --- 17. Epigr. vt in prioribus.)(L. KZ. *Viceſimo Septimo* anno. Caput Iouis Ammonis barbati cum cornibus arietinis, et globo in vertice. Pot. 2. *Eckhel.*) *Theup.* --- 18. L. KZ. Iouis caput ſine cornu arietino. *ib.* --- 19. *Al.* ſed capite Iouis laureato, absque flore et cornu. AE. 2. *Eckhel.*) *Patin.* 267.) *Theup.* --- 20.)(ΠЄΡΙΟΔ. ΔЄΚΑ ЄΤ. *Decennales*, in corona, in imo KZ. *Anno* 27. AE. 2. *Theup.* --- 21.)(L. KH. *Anno* 28. Iupiter ſedens cum modio in capite, d. extenſa, ſ. haſtam, pr[illegible] eius pedibus aquila AE 2. *ib.* --- 22. *Similis*, ſed ad Iouis pedes gryphus. AE 2. *ib.* --- 23)(L. KH. Mercurius ſeminudus ſt. d. caduceum, ſ. oblongum palmae ramum. Pot. 2. *Eckhel.* --- 24)(L. KΘ. *Anno* 29. Nilus inſidens monticulis, d. arundinem, ſ. c. c. Pot. 2. *Eckhel.*) *Theup.* 1163. --- 25. *Al.* Imperator togatus ſt. ante aram, d. pateram, ſ. haſtam, coronatur [illegible] Victoria retro ſtante Pot. 2. *Eckhel.* Cat. I. 274.) *Theup.* --- 26. *Al.* Iupiter ſedens, d. fulmen, [illegible] haſtam. Pot. 2. *Eckhel.*) *Theup.* --- 27. *Al.* Nauis cum velo expanſo et pharus. Pot. 2. *Eckhel.*) *Theup.* 1162. --- 28. *Al* Mulier ſedens, [illegible] bilancem, ſ haſtam AE. 2. *ib.* --- 29.)(L. Λ. *Anno Triceſimo.* Aquila alis expanſis fulmini inſiſtens. Pot. 2. *Eckhel.*) *Theup.* --- 30. *Al.* Caput muliebre, ante quod luna bicornis. Pot. 2. *Eckhel.*) *Theup.* --- 31. *Al.* Imperator eques, d. ela[illegible] ſ. palmam. AE. 2 *Theup* 116[illegible] --- 32. *Al.* Spes gradiens. AE. [illegible] *ib.* --- 33. *Al.* Vir barbatus ſt. c[illegible] flore in capite, d. demiſſa ſceptru[illegible] pone . . . . AE. 2. *ib* --- [illegible] ΠΡΟΝΟΙΑ. L. Λ. *Prouidentia. Anno Triceſimo.* Mulier ſt. d. elata, [illegible] haſtam. Pot. 2. *Eckhel.*) ΠΡΟ[illegible] L. Λ. legitur apud *Theup.* p. 11[illegible] --- 35.)(L. ΛΑ. *Anno* 31. Sera[illegible] ſt. d. demiſſa, ſ. togae inuolu[illegible] Pot. 2. *Eckhel.* --- 36. *Al.* Mu[illegible] in lectiſternio, d. temonem, ſ. c[illegible] piti admota. AE. 2. *Theup.* 116[illegible] --- 37. A. K. M. ΑΤΡ. KOM. Ϲ[illegible] ЄΥϹЄΒ. ЄΥΤΥΧ. *Imperator Caeſar Marcus Aurelius Commodus Auguſtus Pius Felix.* Caput eius la[illegible])([illegible]

)(L. AB. *Anno* 32. Aquila ſt. retro reſpiciens; hinc et inde fax. AE. 2. *ib.* --- 38. Ead. epigr. et caput.)(*Sine anno.* Tropaeum inter duos captiuos. AE. 2. *ib.*

ii) *Criſpina.*

I. ΚΡΕΙCΠΕΙΝΑ ΣΕΒΑCΤΗ, *Criſpina Auguſta.* Huius caput.)(L. KA. *Anno* 21. Mulier vel Spes gradiens, d. florem, ſ. veſtem eleuat. AE. 2. *Theup.* 1164 --- 2.)(L. KA. Mulier vel Fortuna ſedens, d. temonem, ſ. c. c. AE. 2. *ib.*

kk) *Pertinax.*

1. ATT. K. ΠΕΡΤΙΝΑΞ CEB. Caput Pertinacis laur.)(L. A. *Anno Primo.* Iuſtitia ſtans ſtolata, d. bilancem, ſ. c. c. Æ. max. RRR. *Vaill.* Pr. II. 197. *Iuſtitia* in Pertinace, vt *Herodianus* praedicat, adeo eminebat, vt in extremis prouinciis, et apud barbaros noſceretur; qua de re Alexandrini illam in eius numo adpoſuerunt.

ll) *Septimius Seuerus.*

1. ATT. Λ. CЄΠT. CЄΓ. . . . Caput Seueri laur.)(. . . . Aquila fulmini inſiſtens. AE. *Muſell.* Imp. Tb. 152. n. 10.) *Vaill.* Num. Gr. p. 84 --- 2. ATT. K. Λ. CЄΠ. CЄΟΥΗΡΟC ΠЄΡΤ. CЄΒ. . . *Imperator Caeſar Lucius Septimius Seuerus Pertinax Aug.* Caput eius laur.)(L. B. *Anno* 2. Mulier ſt. d. bilancem, ſ. c. c. AE. 2. *Theup.* 1164 --- 3. *Al.* L. Δ. *Anno* 4. Iupiter cum pallio ſt. d. fulmen, ſ. haſtam, pro pedibus eius aquila. AE. 2. *ibid.*

mm) *Caracalla.*

1. A. KAICAP MA. ATP. ANTΩNINOC. *Imperator Caeſar Marcus Aurel. Antoninus.* Huius caput laur.)(L. B. *Anno* 2. Caput Iouis Ammonis cum globo in vertice. AE. 3 *Theup.* 1165 --- 2 *A'* ſed aquila in cuius roſtro corona. AE. 3. *ib.* --- 3.)(L. Γ. *Anno* 3. Iupiter ſedens, d. pateram, ſ. haſtam, ad pedes aquila. AE. 3. *ib.* -- 4. *Al.* Caput imberbe galeatum. AE. 3. *ib.* --- 5. KAICAP MA ATP. ANTΩNINOC CEB. Laur. caput.)(L. Γ. Caput Serapidis. Pot. 2. *Eckh l.* Cat. I. 274 --- 6. *Alius*, ſed)(L. Δ. *Anno Quarto.* Serapis ſedens, et verſus adſtantem cerberum extendit, ſ. haſtam. Pot. 2. *Eckel.* --- 7. *Alius*, ſed aquila ſt roſtro coronam. Pot. 2. *ib.* --- 8. Epigr. et caput, vt 1.)(L. Δ. Nilus ſedens in rupe, d arundinem, ſ. c. c. AE. 3. *Theup.* 1165. - - 9.)(L. Є. *Anno Quinto.* Caput imberbe radiatum cum modio in vertice, ante palma. AE. 3. *ib.* --- 10. A. K. M. AT. ANTΩNINOC CЄ. *Imp. Caeſ. M. Aurel. Antoninus Aug.* Idem caput laur.)(L. Z. Aquila alis expanſis, in cuius vnguibus corona. AE. 3. *ib.* --- 11. . . . M. ATP. ANTΩNIN. . . Idem caput laur.)(L. IΔ. *Anno* 14 Tropaeum, ad cuius imum duo captiui, ad latus palmae ramus. AE. 3. *Theup.* 1166. --- 12. ATT. K. MA. ATP. ANTΩNINOC. . . . Laur. caput.)(L. KA. *Anno* 21. Mulier decumbens in lectiſternio, cum modio in capite, d. temonem, ſ. capiti admota. Æ 1. *ib.*

nn) *Geta.*

1. Π. CЄΠTIMIOC ΓЄΤΑC KAICAP, *Publius Septimius Geta Caeſar.* Huius caput nudum.)(*Sine Anno.* Serpens arrectus, ante vaſculum, pone caduceus, et ſpica. Æ 3. *Theup.* 1166.

oo) *Elagabalus.*

1. A. KAICAP M. ATP. ANTΩNINOC, *Imp. Caeſ. M. Aurel. Antoninus.*

Raſche Lex. Num.

ninus. Elagabali caput laur.)(L. Δ. *Anno Quarto.* Aquila alis expanſis, roſtro coronam ſtringens. Æ 3. *Theup.* 1166. — 2. *Al.* ſed Iupiter ſedens cum modio in capite, d. extenſa, ſ. haſtam, pro cuius pedibus hippogryphus. Æ 3. *ibid.* — 3. A. ΚΑΙϹΑΡ Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ Ϲ Є Β. Caput laur.)(L. Δ. Caput Serapidis. Pot. 2. *Eckbel.* Cat. I. 274.) *Patin.* Imp. p. 331.

pp) *Iulia Paula.*

1. ΙΟΥΛΙΑ ΠΑΥΛΑ Ϲ Є. *Iulia Paula Auguſta.* Huius caput.)(L. Γ. *Anno Tertio.* Imperator eques, d. elata, ſ. ſceptrum. Æ 3. *Theup.* 1166. — 2. ΙΟΥΛΙΑ ΠΑΥΛΑ Ϲ Є Β. Eiusdem caput.)(ΙΓ. *Anno Tertio.* Mulier ſeminuda, capite tutulato, iacens in lectiſternio. Æ 2. Editus in *Froelich.* 4. Tent. p. 304.) *Eckbel.* Cat. I. 274. — 3. *Ead. adu.*)(Idem annus, Caput muliebre, cuius vultui oppoſitum eſt lunae falcatae aſtrum. Æ 2. Editus apud *Froelich.* l. c. 305.) *Eckbel.* ib. — 4.)(L. Γ. Caput Iſidis cum flore. Æ 3. *Theup.* 1166.

qq) *Iulia Aquilia.*

1. ΙΟΥΛΙΑ ΑΚΥΛΙΑ Ϲ Є ΥΗΡΑ Ϲ Є Β. *Iulia Aquilia Seuera Auguſta.* Caput eius.)(L. Δ. *Anno* 4. Pallas galeata ſtans, d. extenſa, ſ. haſtam, in imo clipeus. Æ 3. *Theup.* 1167. — 2. *Ead. adu.*)(L. Є. *Anno* 5. Victoria in bigis. Æ 3. *ibid.*

rr) *Annia Fauſtina.*

1. ΑΝΝΙΑ ΦΑΥϹΤΙΝΑ, *Annia Fauſtina.* Huius caput.)(L. Є. *Anno* 5. Caput Palladis galeatum. Æ 3. *Theup.* 1167. — 2. ΑΝΝΙΑ ΦΑΥϹΤЄΙΝΑ Ϲ Є Β. *Annia Fauſtina Auguſta.* Caput eiusdem.)(L. Є. Aquila alis expanſis, in cuius roſtro corona. Æ 3. *ibid.*

ss) *Iulia Soaemias.*

1. ΙΟΥΛΙΑ ϹΟΑΙΜΙΑϹ Ϲ Є Β. Huius caput.)(. . . . Caput Elagabali laur. Æ 2. *Eckhel.* Cat. I. 274. — 2. *Ead. adu.*)(L. Δ. *Anno Quarto.* Mulier ſt. d. bilancem, ſ. cornucopiae. Æ 3. *Theup.* 1167. — 3. *Al.* ſed mulier ſt. d. elata, ſ. duplex cornucopiae. Æ. *Muſell.* Suppl. Tb. 30. n. 7.

tt) *Iulia Maeſa.*

1. ΙΟΥ. ΜΑΙϹΑ Ϲ Є Β. ΜΗΤ. ϹΤΡΑ. *Iulia Maeſa Auguſta Mater Caſtrorum.*)(L. B. *Anno Secundo.* Mulier ſt. d. bilancem, ſ. c. c. Æ 3. *Theup.* 1167. — 2. *Ead. adu.*)(L. Γ. *Anno Tertio.* Caput Iſidis cum flore. AE. 3. *ibid.* — 3. *Alius* paene idem. AE. 3. *ib.* — 4. ΙΟΥΛ. ΜΑΙϹΑ Ϲ Є Β Α. ΜΗΤ. ϹΤΡΑ. Eiusdem caput.)(L. Є. *Anno Quinto.* Capita iugata Iouis et Iſidis cum flore in verticibus, pone cornucop. AE. 3. *ib.* p. 1168.

uu) *Iulia Mamaea.*

1. ΙΟΥΛΙΑ ΜΑΜ. Ϲ Є Β. ΜΗΤ. Ϲ Є. Κ. ϹΤΡ. *Iulia Mamaea Auguſta Mater Auguſti Et Caſtrorum.* Huius caput.)(L. Δ. *Anno Quarto.* Caput imberbe galeatum, ante quod ramus. AE. 3. *Theup.* 1171. — 2. L. ΠΕΜΠΤΟΥ. ΜΑΜΕΑ (*ſic*) Ϲ Є Β. Caput Mamaeae. *Patin.* Imp. p. 343. — 3. ΙΟΥΛ. ΜΑΜЄΑ Ϲ Є Β Α. ΜΗΤ. ϹΤΡΑ. *Iulia Mamaea Auguſta Mater Caſtrorum.*)(L. Є. *Anno Quarto.* Caput Serapidis cum modio. AE. 3. *Theup.* 1171. — 4.)(L. Ζ. *Anno Septimo.* Capita iugata Solis cum radiis, et Lunae cum luna bicorni. AE. 3. *ib.* — 5. ΙΟΥ. ΜΑΜΑΙΑ Ϲ Є Β. ΜΗΤ.

MHT. C Є B. K. CTPA. VT I.)(L. I. *Anno Decimo.* Iupiter decumbens ſuper aquilam volantem, d. pateram, ſ. ſceptrum, in imo palmae ramus. AE. 1. *ib.* — 6. *Alius* ſed capita iugata Serapidis et Iſidis, ante palmae ramus. AE. 1. *Theup.* 1172. — 7. *Al.* ſed caput Serapidis ſolummodo, et coram eo palmae ramus. AE. max. *ib.* — 8. *Al.* ſed caput imberbe radiatum. AE. 3. *ib.* --- 9.)(L. IB. *Anno* 12. Mulier ſt. cum modio in capite, d. temonem, ſ. c. c. ante eam palmae ramus. AE. 3. *ib.* --- 10.)(L. IΓ. *Anno.* 13. Tropaeum cum duobus captiuis. AE. *Patin.* Imp. p. 343. --- 11.)(L. IΔ. *Anno* 14. Lupa lactans Romulum et Remum, in vertice ramus palmae. AE. 3. *Theup.* 1172.

xx) *Alexander Caeſar.*

1. MAP. ATP. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC KAICAP, *Marcus Aurelius Alexander Caeſar.* Huius caput nudum.)(L. E. *Anno Quinto.* Pallas ſtans, d. victoriolam, ſ. clipeum. Pot. 2. *Eckhel.* Cat. I. 274.

Idem Alexander Seuerus Auguſtus.

2. A. KAI. MAP. ATP. C Є B. ΑΛЄΞΑΝΔΡΟC ЄΥCЄB. *Imperator Caeſar M. Aurel. Seuerus Alex. Pius.* Caput laur.)(L. A. *Anno Primo.* Lupa lactans gemellos. Pot. 2. *Eckhel.* ib. --- 3.)(L. A. Aquila, in cuius roſtro corona. AE. 3. *Theup.* 1168. --- 4. *Al.* Mulier ſt. d. bilancem, ſ. c. c. AE. *Muſell.* Suppl. Tb. 32. n. 5. --- 5.)(L. B. *Anno Secundo, Aequitas* ſimiliter ſtans. Pot. 2. *Eckhel.* Cat. I. 275.) *Theup.* --- 6.)(L. B. Aquila ſt. roſtro coronam ſtringit. Pot. 2. *Eckhel.* --- 7. *Al.* Caput Iſidis cum flore, ante palmae ramus. AE. 3. *Theup.* --- 8. *Al.* Caput Iouis Serapidis. Pot. 2. *Eckhel.*) *Theup.* --- 9. *Al.* Mulier ſt. d. temonem, ſ. c. c. AE. 3. *Theup.* --- 10.)(L. Γ. *Anno* 3. Mulier in lectiſternio decumbens. AE. 3. *Patin.* Imp. 353.) *Theup.* 1169. --- 11.)(L. Δ. *Anno* 4. Aquila cum corona in roſtro. AE. 3. *Theup.* --- 12. *A.* Caput imberbe galeatum, ante quod palmae ramus. AE. 3. *ib.* --- 13. *Al* Roma galeata ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, pro pedibus clipeus. Pot. 2. *Eckhel.* --- 14.)(L. TЄTAPTOT, *Anno Quarto.* Caput Serapidis cum calatho. AE. *Patin.* Imp. 350. --- 15. *Ead. epigr.* ſed CЄOTHP. loco C. Є T.)(L. TЄTAPTOT. Serapis ſedens, d. cerberum adſtantem attingit, ſ. haſtam. AE. 2. *Eckhel.* --- 16.)(L. ΠЄMΠTOT, *Anno Quinto.* Serapis ſedens, d. extenſa, ſ. haſtam, pro cuius pedibus aquila. AE. 3. *Theup.* 1169. --- 17. *Al.* ſed Serapis ſtans d. elata, ſ. ſceptrum. AE. 3. *Patin.* 350.) *Theup.* --- 18. A. KAI. MA. AT. *al.* ATP. C Є Φ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. Idem caput laur.)(L. Є. Aequitatis ſtantis typus. Pot. 2. *Eckhel.* it. AE. 3. *Theup.* --- 19.)(L. Є. Aquila ſt. roſtro coronam. Pot. 2. *Eckhel.* it. AE. 3. *Theup* --- 20. *Al. Pallas* ſt. d. victoriolam, ſ. innixa clipeo. AE. 3. *Theup.* 1170. --- 21. *Al.* Roma ſedens, vt 13. Pot. 2. *Eckhel.*) *Patin.* p. 350. --- 22. *Al.* Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam. AE. 3. *Theup.* --- 23. Idem Victoriae typus, ſed L. Ϛ. *Anno Sexto.* AE. 3. *ib.* --- 24. Ead. Epigr. addita in fine voce ET. 'ΕΥΣΕΒ, *Pius.*)(L. Ϛ. Mulier decumbens in lectiſternio. AE. 3. *Theup.* --- 25. *Al.* Aquila ſt. in cuius roſtro corona. Pot. 2. *Eckbel.*) *Theup.* --- 26. *Al.* Roma ſedens etc. AE. *Patin.* 350. --- 27.)(L. Z. *Anno Septimo.* Aequitas ſedens. Pot. 2. *Eckhel.* --- 28.)(L. I. *Anno Decimo.* Capita iugata Solis cum radiis, et Lunae cum luna bicorni, ante palmae ramus. AE. 1. *Theup* --- 29. 30. *Alii.* Caput Serapidis, ante quod ramus palmae.

AE. 1. et 2. *ibid.* --- 31. *Al.* Serapis ſedens, d. verſus adſtantem cerberum extendit, ſ. haſtam, retro palmae ramus. AE. 1. *Eckhel.* --- 32. *Al.* Roma galeata ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, in imo clipeus, pone palmae ramus. AE. 1. *Theup.* 1171. --- 33. *Al.* Spes gradiens. AE. 1. *ibid.* --- 34. A. KAI. MAP. ΑΥΡ. CEY. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC (*ſic*) ETC. Caput laur.)(L. I. Protome iuuenilis diademata cum modio in capite, ante quod caduceus, retro alter palmae ramus. AE. max. *Eckhel.* Cat. --- 35. Epigraphe, vt in prioribus.)(L. I. Victoria gradiens, d. lauream, ſ. palmam, ante illam palmae ramus. Pot. 2. *Eckhel.* --- 36. 37. *Alii* cum anno L. IA. eodemque typo. Pot. 2. *ib.* --- 38.)(L. IA. *Anno* II. Vir galeatus ſtans, d. elata ſ. haſtam, ante eum palmae ramus. *Theup.* 1171. --- 39.)(L. IA. Lupa gemellos lactans, ſupra palmae ramus. AE. 2. *Eckhel.* --- 40.)(L. IB. *Anno* 12. Protome iuuenilis cum caduceo, et palmae ramis, vt n. 34. Pot. 2. *Eckhel.*

yy) *Salluſtia Barbia Orbiana.*

1. ΓΝ. CEI. ЄPЄ. CAΛΛ. BAPB. OPBIAN. CЄ. *Gn. Seia Herennia Salluſtia Barbia Orbiana Auguſta.* Caput illius.)(L Є. *Anno Quinto.* Fortuna ſt. d. temonem, ſ. cornucopiae. AE. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 44. n. 1. p. 352. Numus hic Aegyptius de praeſtantiſſimis eſt, quia omnia Sall. Barbiae Orbianae, Alexandri Seueri vxoris, nomina exhibet. *Annus* V. in)(ſignatus nequaquam congruit Hoſtiliani vxori, vt vult *Triſtan.* II. p. 657. Indicauerat quidem numiſma hoc *Vaillantius*, ſed ſine aduerſae inſcriptione, quae tamen ipſa ſingulare eidem pretium conciliat. --- 2. CAΛΛΟΥCTIA BAPBIA OPBIANA CEB. Huius caput.)(L. B. Caput Serapidis cum modio *Guſſeme* Diccion. V. p. 304.

zz) *Maximinus.*

1. ΑΥΤΟ. ΜΑΞΙΜΙΝΟC ЄΥC. CЄB. *Imperator Maximinus Pius Auguſtus.* Huius caput laur.)(L. A. *Anno Primo.* Iupiter ſedens, d. pateram, ſ. haſtam, pro pedibus aquila. Pot. 2. *Eckhel.* Cat. I. 275. --- 2. L. A. Serapis ſedens, d. verſus cerberum adſtantem extenſa, ſ. haſtam. Pot. 2. *ibid.* --- 3.)(L. B. *Anno Secundo.* Caput Serapidis, pone quod ſceptrum. AE. 3. *Theup.* 1172. --- 4.)(L. B. Iupiter geſtatus ab aquila. AE. *Patin.* Imp. 356. --- 5.)(L. Γ. *Anno Tertio.* Caput Aeſculapii, ante quod baculus cum ſerpente. AE. 2. *Eckhel.* --- 6. L. Γ. Caput imberbe radiatum. AE. 3. *Theup.* 1173. --- 7. L. Γ. Caput virile imberbe modio ornatum, ante palmae ramus. AE. 3. *ib.* --- 8. L. Γ. Caput muliebre, ante quod luna bicornis. AE. 3. *ib.* --- 9. L. Γ. Roma galeata ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, pro pedibus clipeus. AE. 3. *ib.* --- 10. L. Γ. Mulier ſeminuda decumbens in lectiſternio, d. temonem. AE. 3. *ib.* --- 11. L. Γ. Tropaeum, in imo duo captiui. AE. 3. *ib.* --- 12. ΑΥΤΟ. ΜΑΞΙΜΙΝΟC. ЄΥ. CEB. Cap. laur.)(L. Γ. Nilus decumbens ſub arbore, d. cornucop. ſ. vrnae innixus. Pot. 2. *Eckhel.*) *Patin.* Imp. 356. cui vero ob victorias Germanicas videtur Rhenus fluuius. --- 13. Epigr. vt in prioribus.)(L. Δ. *Anno Quarto.* Fluuius decumb. d. c. c. ſ. arundinem. AE. 3. *Theup.* 1173. --- 14. L. Δ. Aquila, in cuius roſtro corona. AE. 3. *ib.* --- L. Δ. Mulier ſt. cum modio in capite, d. temonem, ſ. c. c. AE. 3. *ib.* --- 16. L. Δ. Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam. AE. 3. *ibid.*

aaa)

aaa) *Maximus.*

1. Γ. ΙΟΥΛ. ΟΥΗΡΟϹ ΜΑΞΙΜΟϹ ΚΑΙ. *Caius Iulius Verus Maximus Caeſar.* Huius caput nudum.)(L. B. *Anno Secundo.* Caput Iouis Serapidis modio ornatum, pone ſceptrum. Æ 3. *Theup.* 1174.

bbb) *Gordianus Africanus. Senior.*

1. A. K. M. AN. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ. ϹΕΒ. ΑΦΡ. ΕΥϹΕΒ. *Imperator Caeſar Marcus Antonius Gordianus Auguſtus Africanus Pius.* Caput eius laureatum.)(L. A. *Anno Primo.* Caput Solis radiatum. Æ 2. Editus in *Froelich.* 4. Tent. p. 322.) *Vaillantius* quatuor etiam id genus Aegyptia numiſmata exhibuit, ſed poſticae partis diuerſa effigie. Eandem quoque, quae a *Froelichio* l. c. data eſt, capitis Gordiani inſcriptionem adducit *Vaillantius*, atque vltimam vocem ΕΥϹΕΒ. in duas ΕΥ. ϹΕΒ. disiungit, legitque Ἐυτυχὴς Σεβαστὸς, cum iam antea ϹΕΒαστὸς legatur. Sed vt *Auguſti* titulus bis in eadem capitis epigraphe collocetur, exemplo caret; contra vero congrue plane ΕΥϹΕΒὴς, *Pius*, legitur, quomodo etiam in muſeo Theupoliano p. 1174. ſcriptum occurrit. At *Eckhel.* in Cat. Vind. I. p. 275. eandem epigraphen ita habet: A. K. M. AN. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ϹΕΜ. (*ſic*) ΑΦΡ. ΕΥ. ϹΕΒ. — 2. L. A. Fluuius decumbens, d. cornucop. AE. 3. *Theup.* 1174. — 3. A. K. M. ANT. ΓΟΡΔΙΑΝΟ. ΑΦΡ. ϹΕΒ. Idem caput laur.)(L. A. Aquila reſpiciens, roſtro coronam ſtringit. AE. 3. *ibid.*

ccc) *Balbinus.*

1. A. K. ΔΕΚ. ΚΑΙΛ. ΒΑΛΒΙΝΟϹ ϹΕΒ. *Imperator Caeſar Decius Caelius Balbinus Auguſtus.* Huius laur. caput.)(L. A. *Anno Primo.* Fortuna ſub Iſidis imagine cum modio in capite, d. temonem, ſ. cornuc. AE. *Patin.* Imp. p. 364.

ddd) *Pupienus.*

1. A. K. M. ΚΛΟ. ΠΟΥΠΙΗΝΟϹ. *Imperator Caeſar Marcus Clodius Pupienus.* Caput eius laur.)(L. A. *Anno Primo.* Victoria gradiens, d. fertum, ſ. palmae ramum. AE. 2. *Froelich.* Adpendicula II. noh. p. 197. n. 85. — 2. A. K. M. ΚΛΟΔ. ΠΟΥΠΙΗΝΟϹ ϹΕ. (Σεβαστὸς) Idem laur. caput.)(L. A. Victoria ſedens, d. coronam, ſ. palmam. AE. 3. *Theup.* 1174. — 3. A. K. M. ΚΛΟΔ. ΠΟΥΠΙΗΝΟϹ ΑΥΓ. (Ἀυγυστὸς) Caput laur.)(L. A. Victoria gradiens. Subaeratus plumbeus. *Eckhel.* Cat. I. 276.

eee) *Gordianus Pius.*

1. A. K. M. AN. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ΕΥ. ϹΕΒ. *Imp. Caeſ. Marcus Antonius Gordianus Pius Aug.* Huius caput laur.)(L. B. *Anno 2.* Vir ſeminudus ſt. d. extenſa, ſ. haſtam tranſuerſam. AE. 2. *Theup.* 1175. — 2.)(L. Δ. *Anno 4.* Iupiter ſedens, d. pateram, ſ. haſtam, pro cuius pedibus aquila. AE. 3. *ib.* — 3.)(L. Δ. Vir ſtans, vt 1. AE. 3. *ib.* — 4. ΑΥΤ. K. M. ANT. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. Idem caput.)(Figura mulieb. ſtolata ſt. d. elata, ſ. c. c. Æ. *Muſell.* Imp. Tb. 198. n. 3. — 5. L. Δ. Tropaeum cum duobus captiuis. AE. *Patin.* Imp. p. 377. — 6. A. K. M. ANT. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ΕΥ. Laur. caput eiusdem.)(L. Ε. *Anno* 5. Aquila cum corona in roſtro. AE. 3. *Theup.* — 7. L. Ε. Caput Palladis galeatum. AE. *Patin.* l. c. — 8. L. Ε. Mulier ſt. d. extenſa, ſ. c. c. duplex. AE. 3. *Theup.* — 9. A. K. M. ANT. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ. ΕΥϹ. Huius caput laur.)(L. Ε. Nilus humi decumbens, d. c. c. Pot. 2. *Eckhel.* Cat. I. 276. — 10. *Alius*, ſed Victoria gradiens. AE. 2. *ibid.* — 11. A. K. M. AN. ΓΟΡ-

ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ Є Τ. idem caput.)(L. Є. Victoria ſedens. AE. 3. *Theup.* 1176. — 12. Epigr. vt. 1. idemque caput.)(L. Є. Roma galeata ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, ad pedes clipeus. AE. 3. *Theup* 1175 - - 13. Epigr. vt 9.)(L. ⟙ *Anno* 6. Aquila roſtro coronam. AE. 2. *Eckhel.*) *Theup.* — 14. *Alius*, ſed typo Fortunae ſtantis. AE. 2. *Eckhel.* — 15. *Alius*, ſed Victoria ſedens, d. lauream, ſ. palmae ramum. AE. 2. *ibid.* 16. Epigr. et caput, vt 11.)(L. ⟙. Mulier ſt. d. extenſa, ſ. c. c. AE. *Theup.* 1176. — 17.)(L. Z. *Anno* 7. Iupiter ſedens cum modio in capite, d. extenſa, ſ. haſtam, pro cuius pedibus hippogryphus. AE. 3 *ibid.* — 18. Epigr. et caput, vt 9.)(L. Z. Aquila vnguibus coronam. AE. 2. *Eckhel.* — 19. vt 11.)(L H. *Anno* 8. Iupiter ſt. cum modio in cap. d. haſtam. AE. 3. *Theup.* — 20.)(L. Θ. *Anno* 9. Pallas galeata ſt. in proſpectu, d. victoriolam, ſ. haſtam, in imo clipeus. AE. 3. *ibid.* — 21. ΑΤΤ. ΚΑ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ΑΥΓ. Caput laur.)(*Annus* non obſeruatur. Serapis ſedens, d. ſpicas, ſ. haſtam, pro pedibus captiuus ſedens, ligatis poſt tergum manibus, retro palmae ramus. AE. 1. *Eckhel.* Cat.

fff) *Tranquillina.*

1. ϹΑΒ. ΤΡΑΝΚΥΛΛΙΝΑ ϹΕΒ. *Sabina Tranquillina Augusta.* Huius caput.)(L. Δ. *Anno* 4. Caput Iouis Ammonis. AE. 2. *Eckhel.* I. 276. — 2.)(L. ⟙. *Anno* 6. Typus Fortunae ſtantis. AE. 2. *ibid.* — 3. ϹΑΒ. ΤΡΑΝΚΤΑΛΛЄΙΝΑ ϹЄΒ Idem caput.)(L. ⟙ Aquila cum corona in roſtro. AE. 3. *Theup.* 1176. — 4. *Alius*, ſed Victoria ſedens, d. ſertum, ſ. palmam. AE. 3. *ibid.* — 5. *Al.* Mulier ſt. d. extenſa, ſ. c. c. duplex. AE. 3. *Theup.* 1177. — 6. ϹΑΒЄΙ. ΤΡΑΝΚΙΛΛЄΙΝΑ ϹЄΒ. Huius caput,)(L. ΙΑ. Mulier gradiens, d. florem, in imo palmae ramus. AE. 3. *ibid.*

ggg) *Philippus Senior.*

1. Α. Κ. Μ. ΙΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟϹ ЄΥϹ. Є Τ. ϹЄΒ. (*ſic*). Caput laur.)(L. Α. *Anno* 1. Aquila roſtro coronam ſtringens. AE. 2. *Eckhel.* Cat. I. 276. — 2. Α. Κ. Μ. ΙΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟϹ Є Τ. ϹЄΒ. *Imperator Caeſar Marcus Iulius Philippus Pius Augustus.*)(Eadem. Æ. 2. *ib.* — 3. Idem aquilae typus ſed omiſſis Є Τ. ϹЄΒ. *Muſell.* Suppl. Tb. 34. n. 10. — 4. L. Α. Aequitas ſtans. AE. 2. *Eckhel.* — 5. L. Α. Caput Iouis laureatum. *Patin.* Imp. p. 384. — 6. Α. Κ. Μ. ΙΟΥΛ. etc.)(L. Β. *Anno* 2. Caput Serapidis. AE. 3. *Theup.* 1177. — 7. *Alius*, ſed Serapis ſt. d. haſtam. AE. 3. *ibid.* — 8. *Al.* Mulier ſt. d. extenſa, ſ. c. c. duplex. AE. 3. *ib.* — 9. *Al.* Aequitas ſt. cum bilance et c. c. AE. 3. *ib.* — 10. *Al.* Lupa lactans Romulum et Remum. AE. 3. *ib.* — 11. *Al.* Caput Iouis barbat. et laur. AE. *Patin.* 384. — 12.)(L. Γ. *Anno* 3. Aquila roſtro coronam. AE. 2. vel 3. *Eckhel*) *Patin.* ib.) *Theup.* — 13. *Al.* Aequitatis ſtantis typus. AE. 2. *Eckhel.* — 14. *Al.* Fortuna ſtans. AE. 3. *Patin*) *Theup.* — 15. *Al.* Fortuna in lectiſternio decumbens. AE. *Patin.* 384. — 16. *Al.* Victoria ſedens. AE. *ib.* — 17. L. Δ. *Anno* 4. Aquila, in cuius roſtro corona. AE. 3. *Theup.* 1178. — 18. *Al.* Mulier ſt. d. caput Serapidis, ſ. baculum. AE. 3. *ibid.* — 19. *Al.* Spes gradiens. AE. 3. *ibid.* — 20. *Al.* Victoria gradiens, vtraque manu vnam eandemque coronam praefert. AE. 2. *Eckb.* — 21. Α. Κ. Μ. ΙΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟϹ Є. Caput laur.)(L. Є. Aquila roſtro coronam. AE. 2. *Eckhel.* — 22. Α. Κ. Μ. ΙΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟϹ Є Τ. Idem caput laur.)(L. Є. Mulier capite turrito ſt. d. caput Serapidis, ſ. haſtam. AE. 2. *Eckh.* — 23. *Al.* Mulier ſedens,

ſedens, d. elata, ſ. duplex c. copiae. Æ 2. *ibid.* --- 24. A. K. M. IOT. ΦΙΛΙΠΠΟC Є Т̣ C. Idem caput laur.)(L. Є. Mulier ſt. d. elata, ſ. duplex c. c. Æ 1. *Theup.* 1178. --- 25. *Similis*, ſed Æ 3. *ib.* --- 26. L. Є. Mulier ſt. d. Serapidis caput, ſ. baculum. Æ 3. *ib.* --- 27. *Al.* Mulier decumbens in lectiſternio. Æ 3. *ib.* --- 28. *Al.* Aquila roſtro coronam. Æ 3. *ib.* --- 29. *Al.* Duo ſerpentes erecti inuicem oppoſiti. Æ 1. *ib.* --- 30. *Al.* Victoria gradiens ambabus manibus coronam geſtat. Æ 3. *Theup.* 1179. --- 31. Epigr. et caput, vt 24.)(L. ς *Anno Sexto.* Aquila alis expanſis, in cuius roſtrō corona. Æ 3. *ib.* --- 32.)(L. ς Mulier ſt. d. elata, ſ. c. c. duplex. Æ 3. *ib.* --- 33. *Al.* Victoria gradiens, d. coronam, ſ.. palmam. --- 34. A. K. M. IOT. ΦΙΛΙΠΠΟC Є Т. C Є. (*Pius Auguſtus.*) Caput eius laur.)(*Anno detrito.* Victoria ſedens, d. coronam, ſ. palmam. Æ 3. *Theup.* 1179.

hhh) *Otacilia Seuera.*

1. M. ΩΤ. C Є ΟΥΗΡΑ C Є. M. ΕΤΡΑ. *Marcia Otacilia Seuera Auguſta Mater Caſtrorum.* Huius caput)(L. Γ. *Anno Tertio.* Fortuna ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ 3. *Theup.* 1179. --- 2. M. ΩΤ. C Є ΟΥΗΡΑ C Є. M. CT. C. *Marcia Otacilia Seuera Septima Mater Caſtrorum Auguſta.* Idem caput.)(L. Δ. *Anno* 4. Caput imberbe galeatum, ante quod baculus. Æ 3. *ibid.* --- 3. M. ΩΤ. C Є ΟΥΗΡΑ C Є. M. C. *Marcia Otacilia Seuera Auguſta Mater Caſtrorum*, vel *Septimia Mater Auguſti.*)(L. Є. *Anno* 5. Mulier velata ſt. d. ſupra aram ignitam. Æ 3. *Theup.* 1180. --- 4. M. ΩΤ. C Є ΟΥΗΡΑ C Є. M. C Є B. *Auguſta Mater Auguſti.* Caput idem.)(L. ς *Anno* 6. Aquila, in cuius roſtro corona, ante quam palmae ramus. Æ 1. *ibid.* --- 5. M. ΩΤ. C Є ΟΥΗΡΑ C Є. M. C Є. Huius caput.)(L. ς Mulier ſt. d. bilancem, ſ. c. c. Æ 3. *ib.* --- 6. M. ΩΤ. C Є ΟΥΗΡΑ C Є Π. C Є B. *Marcia Otacilia Seuera Septimia Auguſta.* Idem caput.)(L. ς Aequitatis ſtantis idem typus. Æ. *Muſell.* Imp. Tb. 206. n. 8.

iii) *Philippus Iunior.*

1. M. IOT. ΦΙΛΙΠΠΟC K. C. *Marcus Iulius Philippus Caeſar Auguſtus.* Caput eiusdem nudum.)(L. A. *Anno Primo.* Philippus eques, d. elata, ſ. baculum. Æ 3. *Theup.* 1180. --- 2. M. IOT. ΦΙΛΙΠΠΟC K. C Є B. Idem caput nudum.)(L. Γ. *Anno Tertio.* Caput Serapidis. Æ 2. *Eckhel.* Cat. I. 276. --- 3.)(L. Δ. *Anno Quarto.* Mulier ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ 3. *Theup.* - - 4.)(L. Δ. Eadem fortuna ſedens. Æ 2. *Eckhel.* I. 277. --- 5. Epigr. et caput, vt 1.)(L. Δ. Idem fortunae ſedentis typus. Æ 2. *Eckhel.* ibid.

kkk) *Traianus Decius.*

1. A. K. ΓΝ. K. ΤΡΑΙΑΝΟC ΔΕΚΙΟC E. *Imperator Caeſar Gneus Quintus Traianus Decius Pius.* Caput Trai. Dec. laureatum, ad humeros cum paludamento.)(L. A. *Anno Primo.* Mulier ſt. capite turrito, d. elata, ſ. haſtae innixa. Æ 2. *Bandur.* I. p. 24. 2. A. K. Γ. M. K. ΤΡΑΙΑΝΟC ΔΕΚΙΟC, *Imp. Caeſ. Gneus Meſſius Quintus Trai. Dec.* Caput laur.)(L. A. Mulier ſt. d. elata, ſ. baculum. Æ 3. 1180. --- 3. L. A. Victoria gradiens, d. ſertum, ſ. palman. Æ 3. *ibid.* --- 4. *Al.* Aquila. in cuius roſtro corona. Æ 3. *Theup.* 1181. --- 5. *Al.* Caput muliebre pectore tenus cum modio in capite, ante caduceus et ſpica. Æ 3. *ib.* --- 6. Iupiter Serapis ſt. d. haſtam. Æ 3. *ib.* --- 7. ΑΤΤ. K. Λ. M. KΤ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΔΕΚΙΟC, *Imp. Caeſ. Gn. Meſſius Quintus* etc.)(L. A. Typus, vt 1. *Band.* 24. --- 8. Epigr. et caput, vt 2.

vt 2.)(L. B. *Anno Secundo*. Aquila roſtro coronam. Æ 2. *Eckbel*. Cat. I. 277.) *Patin*. Imp. p. 392. --- 9 *Al*. ſed Spei gradientis typo AE 2. *Eckbel*. ib. --- 10. A. K. Γ. Π. K. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΔΕΚΙΟϹ Ε. *Imp. Caeſ. G. Pubiuus Quintus* etc. *Pius*. Huius caput laureatum ad pectus cum lorica.)(L. E. Aquila alis expanſis ad d. retroſpiciens, roſtro coronam lauream. AE 2. *Band*. 24. --- 11. A. K. KOΥ. ME. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΔΕΚΙΟϹ CEB. *Imp. Caeſ. Quintus Meſſius* etc. Caput laur. ad humeros cum palud.)(L. Γ. *Anno Tertio*. Mulier ſtolata ſt. d. extenſa, ſ. c. c. geminum AE 3. *Band*. I. 27.

lll) *Herennius Etruſcus*.

1. K. EPE. ETP. MEC. ΔΕΚΙΟϹ KAIC. *Quintus Herennius Etruſcus Meſſius Decius Caeſ.* Caput eius nudum.)(L. A. *Anno Primo*. Caput muliebre, ante quod luna bicornis. AE 3. *Theup* 1181. --- 2.)(L. B. *Anno* 2. Vir galeatus, et paludatus ſt. d. elata, ſ. haſtam et clipeum. AE 3. *ibid*. --- 3. K. EPE. ETP. MEC. ΔΕΚΙΟϹ K. *Caeſar*. Idem caput nudum ad humeros cum palud.)(L. B. *Anno* 2. qui eſt Chr. 250. Vir gal. ad d. ſt. d. elata, ſ. haſtae innixa. AE 2. *Band*. I. p. 44.

mmm) *Trebonianus Gallus*.

1. ATT. K. Γ. OΥIB. ΤΡΕΒ. ΓΑΛΛΟϹ ET. CEB. *Imp. Caeſ. Vibius Trebon. Gallus Pius Auguſtus*. Caput eius laur. ad pectus cum palud.)(L. A. *Anno Primo*. Mulier ſtolata ſt. d. attollit expanſam, ſ. c. c. duplex. AE 2. *Band*. I. 74. --- 2. Ead. epigr. cum eodem capitis typo.)(L. Γ. *Anno Tertio*. Typus antecedentis. Æ 2. *ibid*. --- 3. A. K. Γ. OΥIB. ΤΡΕΒ. ΓΑΛΛΟϹ ET. CEB. Idem caput.)(L. Γ. Mulier ſt. d. elata, ſ. c. c. geminum. Æ 3. *Band*. ib.) *Theup*. 1181. --- 4.)(L. Γ. Mulier capite turrito ſt. d. elata, ſ. haſtam. Æ 2. *Eckbel*. Cat. I. 277. --- 5. *Al*. Serapis ſt. d. extenſa, ſ. haſtam. Æ 2. vel 3. *Band*. *Eckbel*. ib. *Theup*. --- 6. *Al*. ſed epigr. vt n. 1. *Band*. --- 7. A. K. Γ. OΥIB. ΤΡΕ. ΓΑΛΛΟϹ ET. CEB. Idem caput.)(L. Γ. Caput Iouis Ammonis cum modio, in area ſerpens baculo circumuolutus. Æ 2. *Band*. --- 8. L. Γ. Aquila alis expanſis, roſtro coronam, a ſin. palmae ramus transuerſus. Æ 2. *Band*. 73. --- 9.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥϹΙΑϹ ΥΠΑΤ. *Tribunitia poteſtate, Conſul*. Aquila. Æ. *Patin*. Imp. p. 398.

nnn) *Voluſianus*.

1. A. K. ΓΑ. Φ. ΓΑΛ. B. OΥΟΛΟΥϹΙΑΝΟϹ ET. C. *Imper. Caeſar. Caius Finnicus Galindicus Vendenicus Voluſianus Pius Auguſtus*, ex *Bandurii* ſententia; ſed *Theup*. editor legit: *Vandalicus Finnicus* etc. De qua denominatione conſulendus *Bimard*. ad Iobert. II. p. 191. --- Caput Voluſiani laureatum ad humeros cum palud.)(L. Γ. *Anno Tertio*. Fig. muliebr. tutulata ac ſtolata ad d. ſt. d. nauis gubernaculum, ſ. c. c. Æ 2. *Band*. I. p. 90. --- 2. A. K. ΓA. Φ. ΓΑΛ. B. BOΛΟΥϹΙΑΝΟϹ ETC. *Voluſianus Pius*.)(L. Γ. Caput imberbe radiatum. Æ 3. *Theup*. 1182. --- 3. Ead. epigr. et caput.)(L. Γ. Caput muliebre. Æ 3. *Theup*. --- 4. AT. Γ. . . . ΓΑΛ. B. BOΛΟΥϹΙΑΝΟϹ CEB. Idem caput.)(L. Γ. Caput Aeſculapii laur. ante quod baculus ſerpente circumplicatus. Æ 2. *Band*. I. 90.

ooo) *Aemilianus*.

1. A. K. M. AIMIΛ. AIMIΛIANOϹ ЄΥϹ. ЄΥΤ. CЄB. *Imp. Caeſ. Marcus Aemilius Aemilianus Pius Felix Auguſtus*. Caput huius laur. ad humeros c. palud.)(L. B. *Anno* 2. Aquila coronam lauream gerens roſtro. Æ 2. *Bandur*. I. Addend. ad p. 98.

ppp)

ppp) *Valerianus Senior.*

1. A. K. Π. AI. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ΕΥ. ϹΕ. *Imp. Caeſ. Publius Licinius Valerianus Pius Auguſtus.* Huius caput laur. ad humeros cum palud.)(L. A. *Anno* 1. Aquila alis compreſſis roſtro coronam. Æ 2. *Band.* I. 137.) *Patin.* Imp. 407. — 2. A. K. Π. AI. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. Idem caput laur)(L. B. *An.* 2. Roma galeata ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, pro pedibus clipeus, in area aſtrum. Æ 2. *Eckbel.* Cat. I. 277. — 3. A. K. Π. AI. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ΕΥ. ΕΥϹ. (*ſic*) Cap. laur.)(L. Γ. *Anno* 3. Caput Iouis laur. *Band.* 137. — 4. *Al.* Mulier ſt. d. elata, ſ. haſtam, Pot. 2. *Eckbel.* — 5. *Al.* Mulier ſt. d. ramuſculum, ſ. haſtam. Æ 2. *Band.* — 6. *Al.* Victoria aduerſa ſt. d. lauream, ſ. palmae ramum. Pot. 2. *Eckbel.* — 7. A. K. Π. AI. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ΕΥ. ϹΕΒ. Idem caput laur. ad pectus cum lorica.)(L. Γ. Mulier ſt. d. elata ſpicas, ſ. baculum. AE 3. *Theup.* 1182. — 8. *Alius.* Mulier gradiens, d. florem, ſ. veſtem eleuat. AE 3. *ibid.* — 9. Epigr. et caput, vt 1.)(L. Δ. *Anno* 4 Mulier ſedens, d. temonem, ſ. c. c. AE 2. *Band.* 138. — 10. *Al.* Mulier ſt. d. ramum, ſ. c. c. AE 2. *ib.* — 11. *Al* Aquila alis compreſſis, roſtro coronam. AE 2. *ib.* — 12. Epigr. et caput, vt 7.)(L. Δ. Aquila, in cuius roſtro corona. AE 3. *Theup.* 1182. — 13. *Al.* Mulier ſt. d. elata, ſ. c. c. duplex. AE 3. *ibid.* — 14. *Al.* Fortuna ſedens, AE 3. *ib.* — 15. Epigr. et caput, vt 3.)(L. Δ. Fortunae ſedentis typus. Pot. 2. *Eckbel.* — 16. *Al.* Aquila alis expanſis ad d. roſtro coronam. AE 2. *Band.* I. 138. — 17. *Al.* Caput Solis radiatum, ad humeros cum paludamento. AE 2. *ib.* — 18. *Al.* Mulier ſt. d. elata, ſ. geminum c. c. AE 2. *ib.* vel Pot. 2. *Eckbel.* — 19.)(L. Є. *Anno* 5. Aquila roſtro coronam. Pot. 2. *Eckbel.* — 20. Π. AIK. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ΚΑΙϹ. ϹΕΒ. *Publius Licinius Valerianus Caeſar Auguſtus.* Caput Valeriani nudum, ad pectus cum palud.)(L. Є. Aquila alis compreſſis coronam roſtro ſtringit. AE 2. *Band.* I. 138. — 21. Epigr. et caput, vt 7.)(L. Є. Mulier ſt. d. elata, ſ. c. c. duplex. AE 3. *Theup.* 1183. — 22.)(L. ς. Aquila alis expanſis roſtro coronam. Æ 2. *Band.* it. Æ 3. *Theup.* — 23. Ead. epigr. ſed caput Valeriani nudum, ad pectus cum palud.)(L. ς. Victoria tunicata, et alte ſuccincta gradiens d. coronam, ſ. palmae ramum. Æ 2. *Band.* I. 138. — 24.)(L. Z. *Anno Septimo.* Aquila, in cuius roſtro corona. Æ 2. *Band.* ib. it. Æ 3. *Theup.* 1183. — 25. Epigr. et caput laur. vt 3.)(L. Z. Idem aquilae typus. Æ 2. *Eckbel.* — 26)(L. H. *Anno Octauo.* Mulier paludata ac ſtolata ſt. ad d. ſpectans, d. expanſa, et elata, ſ. c. c. Æ 2. *Band.* I. 138. *Octauum imperii annum* auſpicatus eſt Valerianus circa menſem Iunium anni 260. eiusdemque anni extremo a Perſis captus, ſummam poteſtatem cum ignobili ſeruitute commutauit.

qqq) *Gallienus.*

1. A. K. Π. AI. ΟΥ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ΕΥ. ΕΥϹ. (*ſic*) *Imp. Caeſar Publius Licinius Valerianus Gallienus Pius.* Huius caput laur.)(L. A. *An.* 1. Aquila roſtro coronam. Æ 2. *Eckbel.* Cat. I. 277. — 2. A. K. Π. AIK. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ΕΥϹ. ϹΕΒ. *Auguſtus.* Caput eiusdem laur. ad humeros cum palud.)(L. B. *An.* 2. Pallas galeata ſt. d. haſtae innixa, ſ. clip. Æ 2. *Band.* I. 209. — 3. A. K. Π. AIK. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ϹΕ ΕΥϹ. Idem caput.)(L. Γ. *An.* 3. Mulier tutulata ſt. d. elata. Æ 2. *ib.* — 4. A. K. Π. AIK. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ϹΕΒ. Caput radiatum, ad humeros.)(L. Γ. Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmae ramum. Æ 2. *ib.* — 5. A. K. Π. AIKI. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ΕΥ. ΕΥ. Ϲ. *Pius Felix Auguſtus.* Laur. caput, ad pectus cum palud.)(L. Γ. Mulier ſedens, d. extenſa, ſ. c. c. Æ 2.

2. *ib.* — 6 ΑΤΤ. Κ. Π. ΑΙΚ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ϹΕΒ. Idem caput laur.)(L. Γ. Mulier ſt. d. elata ramum, ſ. haſtam tranſuerſam, in area palmae ramus. Æ 2. *Eckbel.* — 7.)(L. Δ. *An.* 4. Aquila roſtro coronam. Æ 2. *Band.* I. 209.) *Eckbel.* — 8. ΑΤΤ. Κ. Π. ΑΙΚ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ. Cap. laur. ad pectus cum lorica.)(eadem Æ 2. *Band.* l. c. — 9. Epigr. et cap. vt 6.)(L. Δ. Fig. mulieb. ſt. d. extenſa, ſ. c. c. duplex, a ſin. palmae ramus erectus. Æ 2. *ibid.* — 10. Α. Κ. Π. ΑΙΚ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ΕΥ. ϹΕΒ. Idem capitis typus.)(L. Δ. Fortuna tutulata, ac ſtolata ſedens, d. temonem, ſ. c. c. Æ 2. *ibid.* — 11. Α. Κ. Π. ΑΙ ΟΥ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ЄΥ. ϹЄΒ. Caput laur.)(L. Δ. Mulier ſt. d. elata, ſ. c. c. Æ 3. *Theup.* 1183. — 12. Epigr. vt 1.)(L. Δ. Aquila roſtro coronam. Pot. 2. *Eckbel.* — 13. Α. Κ. Π. ΑΙΚ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ϹΕΒ. Caput laur. ad pectus cum lorica.)(L. Є. *Anno* 5. Aquila lauream coronam tenet roſtro, a. d. palmae ramus. Æ 2. *Band.* — 14. Epigr. et cap. vt 11.)(L. Є. Fortuna ſt. Æ 3. *Theup.* — 15. Antica, vt 5.)(L. Ϛ. *An.* 6. Aquila roſtro coronam. Æ 2. *Band.* — 16. Epigr. et cap. vt 13.)(L. Ζ. *An.* 7. Aquila lauream roſtro ſtringit coronam. Æ 2. *ibid.* — 17. Idem aquilae typus et annus, ſed anticae epigr. vt 10. AE 2. *ibid.* — 18. Α. Κ. Π. ΑΙ. ΟΥ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ΕΥ. ΕΥ. Ϲ. Idem caput cum palud.)(L. Ζ. Caput Iouis laur. ad humeros. AE 2. *ib.* — 19. Epigraphe, vt n. 6. quae et in ſequentibus numis, cum eodem capitis typo.)(L. Θ. *An.* 9. Aquila roſtro coronam. Pot. 2. *Eckbel.* — 20. *Al.* Victoria ad d. gradiens: d. ſertum, ſ. palmae ramum. AE 2. *Band.* I. 209. — 21. L. ЄΝΑΤΟΥ, *Anno Nono.* Aquila ſt. roſtro coronam, ſupra alam ramus palmae tranſuerſus. Pot. vel Æ 2. *Band.*) *Eckbel.*) *Patin.* Imp. p. 414.) *Theup.* 1183. — 22. *Al.* Caput Iouis barbatum laureatum. Æ 2. vel 3. *Band.* *Theup.* — 23. *Al.* Mulier gal. ſedens, d. Victoriae ſignum, ſ. cathedrae adnititur, pone clipeus. Æ 2. *Band.* — 24. *Al.* Victoria cum alis praegrandibus vtrimque expanſis ſt. d. coronam lauream, ſ. ramum humi poſitum. Æ 2. *ibid.* — 25. ΔЄΚΑЄΤΜЄΙϹ ΚΥΡΙΟΥ, ſic *Theup.* 1183. ſed *Band.* I. 209. ΔΕΚΑΕΤΗΡΙϹ ΚΥΡΙΟΥ, *Decennales Domini*, in corona laurea; in ima parte L. I. *Anno Decimo.* Æ 2. vel 3. — 26. ΑΤΤ. ΚΑΙ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ϹΕΒ. Caput, vt ſupra.)(ΔΕΚΑΕΤΗΡΙϹ ΚΥΡΙΟΥ in corona laur. in imo L. I. Æ 2. *Band.* I. 210. — 27 vt 6.)(L. I. Aquila roſtro coronam. Æ 2. *Band.*) *Eckbel.* Cat. I. 278. — 28. *Similis* vtraque ex parte, ſed praeterea palmae ramus in area. Æ 2. *Band.* — 29. L. I. Capita Iouis et Lunae iugata. Æ 2. *Band.* — 30. *Al.* Victoria gradiens. Æ 3. *Theup.* 1184. — 31.)(L. ΙΑ. *Anno* 11. Aquila alis expanſis roſtro coronam. Æ 2. vel 3. *Band.*) *Theup.* — 32. *Al.* Fortuna tutulata ſt. d. temonem, ſ. c. c. in area palmae ramus. Æ 2. vel 3. *Eckbel.*) *Theup.* — 33. L. ΙΑ. ſed *ordine inuerſo* ſcripta. Idem Fortunae ſtantis typus. Æ 2. *Band.* I. 210. — 34. L. ΙΒ. *Anno* 12. Aquila alis expanſis, hinc inde palmae ramus. Æ 3. *Theup.* — 35. *Alius*, ſed aquila roſtro coronam, deſuper palmae ramus per tranſuerſum. Æ 2. vel 3. *Band.*) *Theup.* — 36. L. ΙΒ. in corona laurea, quam aquila alis expanſis ſuſtinet. Æ. 2. *Band.*) *Muſell.* Imp. Tb. 224. n. 3. — 37. *Alius* cum palmae ramo a ſiniſtris, eodem typo vtraque ex parte. Æ 2. *Band.* — 38. L. ΙΒ. Fortunae ſedentis typus, retro palmae ramus. Æ 2. *Band.*) *Eckbel.*) Æ 3. *Theup.* — 39. *Al.* Mulier ſedens, d. elata, ſ. duplex c. c. retro palmae ramus. Æ 2. *Band.*) *Eckbel.* — 40. *Al.* Pallas ſt. d. haſtam, ſ. clipeum humi poſitum, a latere palmae ramus. Æ 2. *Band.*) *Patin.* 414.) Æ 3. *Theup.* — 41. *Alius*, ſed in clipeo Meduſae caput. Æ 2. *Band.* *Eckbel.*

b. l. — 42. Epigr. vt 8.)(ʟ. ɪʙ. Palladis typus, vt 40. Æ 2. *Band.* — 43. *Al.* cum Fortunae ſedentis typo, vt 38. *Band.* — 44. Epigr. vt n. 6.)(ʟ. ɪʙ. in corona, ſub qua aquila a fronte alis expanſis palmae ramo inſiſtens Æ 3. *Band.* I. 232. — 45.)(ʟ. ɪΓ. *Anno* 13. Aquila roſtro coronam ſtringens, transuerſo palmae ramo. Æ 2. *Band.* I. 210.) *Eckhel.* Cat.) *Muſell.* Imp. Tb. 224 n. 4. Æ 3 *Theup.* 1185. — 46. *Al.* Pallas gal. ſt. d. haſtam, ſ. innixa clipeo, in area palmae ramus. Æ 3. *Theup.* 1184. — 47. *Al.* Mulier ſt. d. oleae ramum, elatum, ſ. haſtam transuerſam, a latere palmae ramus. Æ 2. vel 3. *Band.* I. 210.) *Muſell.* Imp. Tb. 224. n. 5.) *Theup.* ib. — 48. *Al.* Mulier ſt. d. elata, ſ. duplex c. c. in area palmae ramus erectus. Æ 2. *Band.* — 49. *Al.* Victoria ſt. cum aliis praegrandibus, vt n. 24. Æ 2. *Band.*) *Theup.* — 50.)(ʟ. ɪΔ. *Anno* 14. Aquila fulmini inſiſtens roſtro coronam, retro palmae ramus. Æ 2 *Band.* I. 213.) *Eckhel.* Cat.) *Muſell.* Imp. Tb. 224. n. 6. *Patin.* Imp. Tb. 414.) *Theup.* 1285. — 51. *Al.* Mulier ſt. vt n. 48. Æ 2. *Band.*) *Patin.* l. c.) *Theup.* — 52. *Al.* Imperator galeatus ſt. d. haſtae innixus, ſ. clipeo humi poſito, a ſiniſtris tropaeum erectum inter duos captiuos humi ſedentes. Æ 2. *Band.* — 53. *Al.* Mul. gal. ſedens. vt 23. Æ 2. *ib.* — 54. *Al.* Caput Iſidis, ante quod luna falcata. Æ 2. *Band.* — 55. *Alius* eodem typo vtraque ex parte, ſed cum palmae ramo a ſiniſtris. Æ. *Band.* I. 210. *it.* Æ 3. *Theup.* — 56. *Al.* Caput radiatum. Æ. *Patin.* 414. — 57. Victoria gradiens. Æ 3. *Theup.* — 58. Epigr. et caput, vt 8.)(ʟ. ɪΔ. Mulier ſt. vt 47. Æ 2. *Band.* — 59.)(ʟ. ɪ Є. *Anno* 15. Caput Solis radiatum, in area palmae ramus. Æ 2. *Band.* I. 211. — 60. Epigr. vt 6.)(ʟ. ɪ Є. Caput rad. Solis vt antecedens. Æ 2. *Band.*) *Eckhel.*) *Muſell.* Imp. Tb. 224. n. 8.) *Patin.* — 61. *Al.* Caput Iſidis diadematum, ante quod luna creſcens, et palmae ramus. Æ 2. *Eckhel.* Cat. — 62. *Al.* Caput muliebre turritum, ad humeros cum ſtola. Æ 2. *Band.* I. 211.) Æ 3. *Theup.* 1185. — 63. *Al.* Caput Serapidis. Æ. *Patin.* Imp. p. 414. — 64. *Al.* Aquila ſt. roſtro coronam. Æ 2. *Band.*) *Eckhel.*) *Muſell.* Imp. Tb. 224. n. 7.) Æ 3. *Theup.* — 65. *Al.* Fortuna ſedens. Æ 2. *Band.* — 66. *Al.* Roma galeata ſedens ſuper arma, d. victoriol. ſ. haſtam, pone palmae ramus. AE 2. *Band.* AE 3. *Theup.* — 67. *Al.* Fortuna ſt. a ſin. palmae ramus. AE 2. *Band.* — 68. *Al.* Mulier ſt. d. protenſa, ſ. c. c. geminum. AE 2. *Band.* — 69. *Similis*, ſed praeterea a ſin. palmae ramus erectus. AE 2. *ib.* — 70. *Al.* Vir ſeminudus ſt. d. demiſſa coronam, ſ. clauam, ſupra quam noctua, a d. puer, a ſ. ramus palmae. AE 3. *Theup.* 1185. — 71. *Al.* Mercurius ſt. d. femori adpoſita, ſ. caduceum, pone palmae ramus. Æ 2. *Band.*) *Patin.* Imp. 414. 72. *Al.* Nilus iuuenis. Æ 2. *Band.* — 73. *Al.* Serpens capite loti flore inſigni, in gyros circumuolutus, adſurgens, a ſin. palmae ramus. Æ 2. *ib.* — 74. ʟ. ɪ Є. in corona laurea, quam duae Victoriae tunicatae et alte ſuccinctae ſtantes ex aduerſo vtraque manu ſuſtinent. Æ 2. *Band.* I. 211. Æ 3. *Theup.* 1186.

ııı) *Salonina.*

1. ΚΟΡΝΗΛΙΑ ϹΑΛΩΝΕΙΝΑ ϹΕΒ. *Cornelia Salonina Auguſta.* Caput Saloninae ad pectus cum ſtola.)(ʟ. Α. *Anno* 1. Aequitas ſedens. Æ 2. *Band.* I. 249. — 2.)(ʟ. Γ. *An.* 3. Mulier ſt. d. elata quid velut ramuſculum, ſ. haſtam. Æ 2. *ibid.* — 3.)(ʟ. Δ. *An.* 4. Fortuna ſedens. Æ 3. *Theup.* — 4. ΚΟΡΝΗΛΙΑ ϹΑΛωΝЄΙΝΑ ϹЄΒ. Huius caput.)(ʟ. Δ. Aquila, in cuius roſtro corona. Pot. 2. *Eckhel.* I. 278.) Æ 3. *Theup.*

ASHMOLEAN OXFORD

Theup. — 5. Similis, ſed praeterea a ſin. palmae ramus. AE 2. Band. — 6.)(L. Є. Anno 5. Aquila roſtro coronam. AE 2. ib.) Theup. — 7.)(L. Z. Anno 7. Idem typus. Pot. 2. Band.) Eckbel. — 8. L. Z. Mulier gal. inſidens ſpoliis d. victoriolam tenet, ſ. haſtae adnititur. AE 2. Band. — 9. L. IA. Anno 10. Aequitas ſedens. Æ 2. ib. — 10. Al. Fortuna ſedens. AE 2. Band. I. 250) Patin. Imp. 416. — 11. Al. Mulier ſedens, d. elata, ſ. duplex c. c. complectitur. AE 2. Band.) Eckbel. — 12. Spes ſtans, d. florem, ſ. tunicam ſuſtulit. AE 2. Band. — 13. KOP. CAΛΩNЄINA CЄB. Huius caput.)(L. IA. Typus Aequitatis ſtantis. AE 2. ib. — 14.)(L. IB. Anno 12. Mulier ſt. d. oleae ramum elatum, ſ. haſtam transverſam, a d. palmae ramus. AE 2. Band. AE 3. Theup. — 15. Epigr. et caput vt 1. vel 4. ſinniliter et in ſequentibus.)(L. IB. Idem typus AE 2. Band. I. 250. et AE 3. Band. I. 256.) Theup. 1186. — 16. Al. Mulier ſt. d. pomum vel florem, ſ. haſtam, humi palmae ramus. AE 2. Eckbel. — 17. L. IB. Fortuna ſt. pone palmae ramus AE 3. Theup. — 18. Al. Spes ſt. d. florem. AE Patin. 416. — 19. Al. Aquila alis expanſis roſtro coronam. AE 3. Band. I. 256.) Theup. 1186. — 20.)(L. Γ. Anno 3. Idem aquilae typus, in area palmae ramus. AE 2. Band. I. 250.) Eckhel.) AE 3. Theup. — 21. Al. Aequitas ſt. a d. palmae ramus. AE 2. Band. — 22. Similis, ſed a ſ. palmae ramus. AE 2. ib. — 23. Al. Victoria gradiens. AE 2. ib. — 24.)(L. Δ. Anno 4. Aquila alis expanſis roſtro coronam, a ſin. palmae ramus. AE 2. Band. I. 250.) Eckbel.) Muſell. Imp. Tb. 226. n. 2. et AE 3. Theup. 1187. — 25. Similis, ſed in antica KOP. CAΛΩNEINA CEB. AE 2. Band. — 26. Al. Fortunae gradientis typus, humi palmae ramus. AE 2. Eckbel. — 27. Al. Fortuna ſtans, a ſ. palmae ramus. AE 2. Band. I. 250. et AE 3. ibid. p. 256.) Theup. — 28. Al. Spes ſt. d. florem, ſ. tunicam eleuat, a d. palmae ramus AE 2. Band.) Muſell. Tb. 226. n. 3. — 29. Similis, ſed gradiens. AE 3. Theup. — 30. Al. Mulier in ſellisterniо decumbens, d. temonem, ſ. caput ſuſtentat. AE 2. Band. I. 250.) Muſell. Imp. Tb. 226. n. 4. — 31. Al. Caput Iſidis cum flore, ante quod palmae ramus. AE 3. Theup. — 32.)(L. IЄ. Anno 15. Aquila alis expanſis cum corona in roſtro, in area palmae ramus. AE 2. Band.) Eckbel.) AE 3. Theup. — 33. Similis, ſed aquila alis compreſſis et palmae ramus transuerſus. AE 2. Band.) Eckbel.) Muſell. ib. n. 5. — 34. Al. Nili et Iſidis capita iugata loti flore inſignia; Nilus tenet cornucop. a d. palmae ramus. AE 2. ib. — 35. Al. Fortuna ſt. a ſ. palmae ramus. AE 2. ib. — 36. Al. Mulier ſt. d. florem, ſ. veſtem ſuſtollit, a d palmae ramus. AE 2. ib. — 37. Al. Mulier turrita ſt. d. elata, ſ. haſtam transuerſam, pone palmae ramus. AE 3. Theup.

sss) Corn. Saloninus.

1. Π. ΛΙΚ. ΚΟΡ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ΚΑΙϹ. CΕΒ. Publius Licinius Cornelius Valerianus Caeſar Auguſtus. Caput Salonini nudum, ad pectus cum palud.)(L. Δ. Anno 4. Mulier ſt. d. elata, ſ. geminum cornucop. AE 2. Band. I. 264. — 2. L. Δ. Aquila roſtro coronam gerens. AE 2. ib. — 3. Π. ΛΙΚ. CΑΛ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ΕΥϹΕ. CΕΒ. Publius Licinius Saloninus Valerianus Pius Auguſtus. Idem caput.)(Λ. Δ. ſic, non vt aliis omnibus L. Δ. Aquila roſtro coronam. AE 2. ib. — 4. Π. ΛΙΚ. ΚΟΡ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ЄΥϹЄ. CЄΒ. Idem caput nudum.)(L. Ϛ. Anno 5. Mulier ſt. d. caput Iſidis vel Serapidis cum modio, ſ. haſtam. AE 3. Theup. p. 1187.

ttt) Vale-

ttt) *Valerianus Iunior.*

1. Α. Κ. Π. ΛΙΚ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ. *Imp. Caeſ. Publius Licinius Valerianus.* Huius caput laur.)(L. Γ. *Anno Tertio.* Caput Iouis. AE. *Pellerin.* Imp. p. 417.

uuu) *Macrianus Iunior.*

1. Α. Κ. Μ. ΦΙΟΥΑ. (*ſic*) ΜΑΚΡΙΑΝΟϹ Є. CЄΒ. *Imp. Caeſar Marcus Fuluius Macrianus Pius Auguſtus.* Caput laur.)(L. A. *Anno* 1. Aquila alis expanſis. AE 3. *Theup.* 1188. — 2. Α. Κ. Τ. Φ. ΙΟΥΝ. ΜΑΚΡΙΑΝΟϹ CЄΒ. ЄΥΤ. *Imp. Caeſ. Titus Fuluius Iunius Macrianus Auguſtus Pius.* Id. caput laur. ad humeros cum palud.)(L. A. Aquila alis expanſis ſt. roſtro coronam. AE. 2. *Band.* I. 272. — 3. *Alius.* Victoria capite turrito ſt. d. lauream, ſ. palmam humi poſitam. AE 2. *Band.* I. 271. — 4. Α. Κ. Τ. Φ. ΙΟΥΝΙ. ΜΑΚΡΙΑΝΟϹ ЄΥΤ. CЄΒ. Idem caput.)(L. A. Spes gradiens. AE 2. *Eckhel.* Cat. I. 278. — 5. ΑΥΤ. Φ. ΙΟΥΛΙ. ΜΑΚΡΙΑΝΟϹ Є. CЄΒ. *Imp. Flauius Iulius Macrianus Pius Auguſtus.* Victoria ſt. d. coronam laur. ſ. palmae ramum humi innixum. AE 3. *Beger.* Th. Br. qui illum ad *Macrianum patrem* refert, ſed addit *Band.* I. p. 273. „Nulla hactenus Macriani patris numiſmata prodierunt, et in eo quoque fallitur *Begerus*, quod *Flauium* legit, refragantibus Latinis numis, qui *Fuluium* nunquam non habent; ac deinde, quod ΙΟΥΛΙ. pro ΙΟΥΝ. obtrudit, quod poſtremum in aliis numis perſpicue legimus.“ — 6. Α. Κ. ΜΑ. ΦΟΥ. ΜΑΚΡΙΑΝΟϹ CЄΒ. *Imp. Caeſ. Marcus Fuluius Macrianus Auguſtus.* Id. caput cum paludam.)(L. B. *Anno* 2 Mulier gal. ſedens d. victoriolam, ſ. haſtae purae adnititur. AE 2. *Band.* ib.

xxx) *Quietus.*

1. Α. Κ. Γ. ΦΙΟΥΑ. ΚΟΥΗΤΟϹ Є. CЄΒ. *Imper. Caeſ. Caius Fuluius Quietus Pius Auguſtus.* Huius caput laur.)(L. A. *An.* 1. Aquila alis expanſis. AE 3. *Theup.* 1188. — 2. Κ. ΦΟΥΛ. ΚΟΥΗΤΟϹ Є. CЄΒ. *Caeſar Fuluius Quietus Pius Aug.* Idem caput laur. ad humeros cum palud.)(L. A. Aquila alis expanſis. AE 3. *Band.* I. 276.

yyy) *Piſo.*

1. ΑΥΤ. Α. ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟϹ ΠΙϹΩΝ CЄΒ. *Imper. Lucius Calpurnius Piſo Auguſtus.*)(L. A. *Anno Primo.* AE 3. *Band.* I. 277.) *Mdb.* ex *Occone.*

zzz) *Valer. Valens.*

1. ΑΥΤ. Κ. ΠΟΠ. ΟΥΑΛΕΡ. ΟΥΑΛΕΝϹ CЄΒ. *Imp. Caeſ. Publius Valerius Valens Auguſtus.*)(L. A. *Anno Primo.* AE 3. *Band.* I. 277.) *Mediobarbus* ex *Occone.*

aaaa) *Alex. Aemilianus.*

1. Α. Κ. ΤΙΒ. ΚΕϹΤ. ΑΛΕΞΑΝΔ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟϹ CЄΒ. *Imp. Caeſ. Tiberius Ceſtius Alexander Aemilianus Auguſtus.*)(L. A. *Anno Primo.* AE 3. *Band.* I. 279. ex *Occone.*

bbbb) *Celſus.*

1. ΑΥΤ. Κ. ΤΙΤ. ΚΟΡΝΗΛ. ΚΕΛϹΟϹ ΕΥ. CЄΒ. *Imp. Caeſ. Titus Cornelius Celſus Pius Auguſtus.*)(L. A. *Anno Primo.* AE 3. Profert hunc Celſi numum *Mediobarbus* ex *Occone*, qui ex *Golzii* theſauro eum exſcripſit.) *Band.* I. 280.

cccc) *Saturninus.*

1. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΠΟΥ. ϹΑΤΟΥΡΝΕΙΝΟϹ ΕΥϹ. CЄΒ. *Imp. Caeſ. Publius Saturninus Pius Auguſtus.*)(L. Δ. *Anno Quarto.* AE 3. *Mdb.*) *Band.* I. 281.

dddd)

dddd) *Odenathus.*

Froelich, de Familia Vaballathi p. 33. propoſuit Odenathi numiſmata, quibus autem ipſe fidem plenam non habet: ab *Occone* enim, aut ſolo *Golzio* prolati, ſubinde a *Mediobarbo* et *Vandurio* adducti nuſpiam adparuere, quales ſunt Aegyptii: 1. ATT. K. (KAIC) ΟΔΗΝΑΘΟC C Є B. *Imp. Caeſ. Odenathus Auguſtus.*)(L. Γ. *Anno Tertio.* Æ 3. *Band.* I. 182.) *Froelich* l. c. — ATT. KAIC. ΟΔΗΝΑΘΟC C Є B Є TC. *Imp. Caeſ. Odenathus Auguſtus Pius.*)(L. Δ. *Anno Quarto.* Æ 3. *Band.* ib.) *Froelich.* ib. — Scripſere de hiſtoria, et numiſmatibus familiae Odenathi *Triſtanus*, *Harduinus*, *Spanhemius* et *Abrah. Sellerus* in Antiquitatibus Palmyrae.

eeee) *Herodes*, ſiue *Herodianus.*

Profertur a *Bandurio* I. p. 282. ex *Occone* numus Herodiani, qui Herodi tribuitur; ſed iſte incertae eſt fidei ex *Froelichii* ſententia: ATT. KAI. ΗΡΩΔΙΑΝΟC C Є B. *Imp. Caeſ. Herodianus Auguſtus.*)(L. Γ. *Anno Tertio.* Æ 3.

ffff) *Maeonius.*

Huius conſobrini Odenathi numiſmatica epigraphe ex *Occone* a *Bandurio* I. p. 283. ita prolata eſt: ATT. KAIC. ΜΟΙΩΝΙΟC Є T C. C Є B. *Imp. Caeſ. Maeonius Pius Auguſtus.*)(L. A. *Anno Primo.* Æ 3. cf. *Froelich.* Num. Vaballathi p. 39.

gggg) *Claudius Gothicus.*

1. ATT. K. ΚΛΑΥΔΙΟC C Є B. *Imp. Caeſ. Claudius Auguſtus.* Caput eius laureatum ad humeros cum paludamento.)(L. A. *Anno Primo*: Aquila alis expanſis ſt. roſtro coronam. Æ 2. *Band.* I. 337.) *Eckhel.* Cat. I. 278.) *Muſell.* Imp. Tb. 230. n. 5.) *Patin.* Imp. p. 427. — *it.* Æ 3. *Band.* I. 352.) *Theup.* 1188. — 2. L. A. Caput Iſidis, ante quod luna creſcens. Pot. 2. *Eckhel.* ib. *it.* Æ 2. Caput Dianae cum luna falcata. *Band.* I. 337. — 3. L. A. Caput Solis radiatum pectore paludato. Æ 2. *Band.* ib. — 4. *Similis*, ſed Æ 3. *Band.* I. 352.) *Theup.* — 5. *Al.* Fortunae gradientis typus. Æ 2. *Eckhel.* — 6. *Al.* Victoria ſ. pede galeae impoſito, vtraque manu tenet clipeum cippo innixum, in quo L. A. Æ 3. *Band.* I. 352. — 7. *Al.* Mulier ſt. d. elata, ſ. duplex c. c. geſtat. Æ 3. *ibid.* — 8. *Al.* Spes d. florem, ſ. tunicam ſuſtullit. Æ 3. *ib.* — 9. *Al.* Imperator ſt. d. haſtam, ſ. parazonium. Pot. 2. *Eckhel* — 10.)(L. B. *Anno Secundo.* Typus, vt 9. Æ 2. *Band.* I. 337. *it.* Æ 3. *Theup.* — 11. *Al.* Aquila ſt. cum corona in roſtro. Æ 2. *Band.* I. 337.) *Eckhel.*) *Muſell.* Imp. Tb. 230. n. 6. — *it.* Æ 3. *Band.* I. 353. — 12. *Similis* aquila cum transuerſo palmae ramo. Æ 2. *Band.* I. 337.) *Eckhel.* Cat. I. 279.) *Muſell.* Suppl. Tb. 42. n. 5.) *Patin.* Imp. p. 427. — *it.* Æ 3. *Theup* 1189. — 13. L. B. Aequitas ſedens. Æ 2. *Band.* I. 337.) *Eckhel.* ib. *Muſell.* Imp. Tb. 230. n. 9. *Patin.* l. c. *it.* Æ 3. *Band.* I. 352.) *Theup* 1188. — 14. L. [illegible] Caput iuuenile tutulatum ante quod caduceus cum imminente palmae ramo. Æ 2. *Band.* I. 337.) *Eckhel.* I. 279. — *it.* Æ 3. *Band.* I. 352.) *Theup.* 1189. — 15. L. B. Caput muliebre diadematum turritum. Æ 2. *Band.* I. 337.) *Eckhel.* I. 279. — *it.* Æ 3. *Band.* I. 352. — 16. *Simile* caput, ſed a ſin. palmae ramus. Æ 2. *Band.* I. 337.) *Patin.* 427. — 17. L. B. Capita iugata *vel* Iouis et Iſidis cum flore ornata, pone illa cornucopiae. Æ 3. *Theup.* 1189. — *vel* Nili et Iſidis, lotus flore inſignia. Æ 2. *Band.* I. 35[illegible] — *vel* Oſiridis et Iſidis. Æ 2. *Band.* I. 337. — 18. L. B. Neptunus d. pede rupi inſiſtens, d. palmae ramum, ſ. tridentem. Æ 2. *Eckhel.* I. 279

279. — 19. *Similis*, ſed Neptunus d. pede ſupra delphinum, d. pugionem, ſ. tridentem. Æ 3. *Theup.* 1188. — 20. *Similis*, ſed Neptunus d. ſpicam. Æ 2. *Band.* I. 337. — it. Æ 2. ibid. p. 352. — 21. *Similis*, ſed Neptunus d. piſcem tenet. Æ 2. *Band.* I. 337. — 22. L. B. Nilus decumbens, d. arundinem, ſ. c. c. infra crocodilus. Æ 2. *ibid.* — 23. L. B. Spes gradiens. Æ 2. *Band.* ib.) *Eckbel.*) — *it.* Æ 3. *Band.* I. 352.) *Theup.* 1189. — 24. L. B. Victoriae gradientis typus, d. coronam, ſ. palmam. Æ 2. *Band.* I. 337.) *Eckbel.*) *Muſell.* Imp. Tb. 230. n. 7. 8. — *it.* Æ 3. *Band.* I. 352. 353.) *Patin.* Imp. 427.) *Theup.* 1189. — 25. L. B. Mulier ſt. d. extenſa, ſ. c. c. duplex. Æ 3. *Band.* I. 352.) *Patin.* l. c. — 26. L. B. Figura virilis ſeminuda ſt. d. femori innixa, ſ. geſtat caduceum. Æ 2. *Band.* I. 337. — 27. L. Γ. *Anno Tertio.* Aquila ſt. modo ad d., modo ad ſ. reſpiciens, roſtro coronam. Æ 2. *Band.* I. 338. — *it.* Æ 3. *Band.* I. 353.) *Theup.* 1189.) *Patin.* Imp. 427. — 28. Similis aquila vario poſitu, coronam roſtro ſtringens, cum tranſuerſo palmae ramo. Æ 2. *Band.* I. 337.) *Beger.* Th. Br. II. p. 755.) *Eckbel.* Cat. I. 279.) *Muſell.* Imp. Tb. 230. n. 10.) *Patin.* Imp. 340.) *Schulz* MzCab. III. p. 36. — *it.* Æ 3. *Band.* I. 353.) *Theup.* 1189.

hhhh) *Cenſorinus.*

Dubia fides adhibenda eſt nummo Aegyptiaco, quem *Bandurius* I. p. 356. ex *Mediobarbo* et *Triſtano* exſcripſit, in quo tertius Cenſorini annus exhibetur: ΑΥΤ. Κ. ΚΕΝΣΟΡ.... *Imperator Caeſar Cenſorinus.* Caput Cenſorini radiatum, ad humeros)(L. Γ. *An.* 3. Aquila expanſis alis coronam lauream gerens roſtro. Moduli incerti.

iiii) *Quintillus.*

1. Α. Κ. Μ. Α. ΚΛ. ΚΥΝΤΙΛΛΟϹ Ϲ Є Β. *Imp. Caeſ. Marcus Aurelius Claudius Quintillus Auguſtus.* Caput eius laur.)(L. A. *An.* 1. Aquila, in cuius roſtro corona. Æ 3. *Theup.* 1189. — 2. Α. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΚΛ. ΚΥΝΤΙΛΛΟϹ ϹΕΒ. Idem caput laur. pectore paludato.)(L. A. Similis aquila coronam lauream roſtro tenens, ſed cum palmae ramo tranſuerſim. Æ 3. *Band.* I. 360.

kkkk) *Aurelianus.*

1. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟϹ - ΑΘΗΝΟΔΩΡΟϹ. *Aurelianus Athenodorus.* Capita Aureliani et Athenodori aduerſa.)(L. A. L. Δ. *Anno Primo. Anno Quarto*, in laurea. *Froelich.* Num. Vaballathi p. 28. — 2. Α. Κ. Λ. ΔΟΜ. (vel ΑΥΤ. Κ. Λ. Δ. in vnico apud *Bandurium* habetur ΑΥ. Κ. *Imperator Caeſar*) ΑΥΡΗΛΙΑΝΟϹ Ϲ Є Β. *Imp. Caeſ. Lucius Domitius Aurelianus* in area L. A. *Anno Primo.* Caput Aureliani laur. ad pectus cum paludamento.)(ΑΥΤ. ЄΡΜΙΑϹ ΟΥΑΒΑΛΛΑΘΟϹ ΑΘΗΝΟΥ. in *aliis* Κ. ЄΡΜΙΑϹ ΟΥΑΒΑΛΛΑΘΟϹ ΑΘΗΝΥ. *Imperator Hermias Vaballathus Athenodori Filius*, in area L. Δ. *Anno Quarto.* Caput Vaballathi diademate cinctum, et laureatum, pectore paludato. Æ 2. *Band.* I. 372. qui vero ΑΘΗΝΟΥ vel ΑΘΗΝΥ, *Athenae* vertit. Rectius ſeiunctim *Froelich* l. c. p. 36. ΑΘΗΝ. τιος vel ΑΘΗΝΟ. τιος, *Athenodori Filius. it.* Æ 3. *Band.* I. 385. 386. vid. *Vaballathus.* — 3. Α. Κ. Λ. ΔΟΜ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟϹ Ο Є Β. Idem Aureliani caput laur.)(L. A. Aquila roſtro coronam ſtringens, tranſuerſo palmae ramo. Æ 2. *Eckbel.* Cat I. 279. — 4. *Al.* Aquila alis expanſis coronam lauream adprehenſam geſtans vtroque pede. Æ 3. *Band.* I. p. 385. — 5.)(L. B. *Anno* 2. Aquila alis expanſis coronam roſtro. Æ 2. *Band.* I. 372. — 6. L. B. Dea tenens caput Serapidis. Æ. *Patin.* Imp. 433. — 7. L. B. Spei gradientis typus. Æ 2. *Eckbel.* I. 279. — 8. L. B. Mulier galeata ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtae

haſtae innixa, ad pedes clipeus. Æ 3. *Band.* I. 386. — 9. L. Γ. *Anno* 3. Aquila ſt. roſtro coronam. Æ 2. *Eckbel.* — *it.* Æ 3. *Band.* I. 386.) *Theup.* 1190. — 10. *Similis* aquila coronam tenet pedibus. Æ 3. *Band.* ib. — 11. L. Γ. Imperator eques, d. elata, ſ. haſtam. Æ 3. *Theup.* — 12. L. Γ. Lupa cum Romulo et Remo. Æ 2. *Band.* I. 372. — 13. L. Γ. Mulier capite turrito ſt. d. caput Serapidis, ſ. haſtam. Æ 2. *Eckbel.* — *it.* Æ 3. *Band.* I. 386. — 14. L. Γ. Mulier ſt. d. ſpicas, ſ. facem accenſam geſtat tranſuerſam. Æ 3 *Band.* ibi. — 15. L. Δ. *Anno* 4. Aquila ſtans roſtro coronam. Æ 2. *Band.* I. 372. — *it.* Æ 3. *Band* 386.) *Theup.* 1190. — 16. *Similis*, ſed praeterea palmae ramus tranſuerſus. Æ 2. *Eckbel.* Cat.) *Muſell.* Imp. Tb. 233. n. 2. — *it.* Æ 3. *Band.* 386. — 17. *Similis*, ſed in vnguibus aquilae corona. Æ 2. *Band.* 372. — *it.* Æ 3. *Band.* 386.) *Theup.* 1190. — 18. L. Δ. Aquila ſt. inter duo ſigna militaria explicatis alis, et roſtro coronam ſtringens. Æ 2. *Band.* 372.) *Eckh.*) *Muſell.* ib n. 1.) *Patin.* Imp. 433. — *it.* Æ 3. *Band.* 386.) *Theup.* 1190. — 19. L. Δ. Aquila coronae inſidens, roſtro ad d. verſo, ſuperne ſtella. Æ 3. *Band.* ib. — 20. L. Δ. Aequitas ſtans. Æ 2. *Eckbel.* — *it.* Æ 3. *Band.* 386. — 21. L. Δ. Mulier ſt. d. elata, ſ. duplex c. c. Æ 2. *Eckbel.*) *Band.* 372. ſed d. coronam — *it.* Æ 3. *Band.* 387. — 22. L. Δ. Mulier ſedens, d. elata, ſ. c. c. geminum. Æ 3. *Eckbel.* — 23. L. Δ. Aurelianus laureatus, ac paludatus ſt. inter duos captiuos, manibus poſt tergum reuinctis, d. victoriolam globo impoſitum, ſ. haſtae adnititur. Æ 3. *Band.* 386. — 24. L. Δ. Victoria gradiens, d. lauream et tropaeum humero, ſ. palmae ramum. Æ 3. *ib.* — 25. L. Є. *An.* 5. intra laur. Æ 2. *Band.* 373.) *Eckbel.* — *it.* Æ 3. *Band.* 386. — 26. L. Є. Aquila ſt. cum corona in roſtro. Æ 2. *Band.* 372. 373.) *Eckbel.* — *it.* Æ 3. *Band.* 387. — 27. L. Є. Caput Iouis, ante quod ſtella. Æ 3. *ib.* — 28. ЄΤΟΥС Є. *Anno* 5. Aquila ſt. roſtro coronam. Æ 2. *Band.* 372.) *Eckbel.* *it.* Æ 3. *Band.* 387. — 29. ЄΤΟΥС Є. Aquila alis expanſis ad d. verſa retroſpiciens. Æ 3. *Band.* 387.) *Theup.* 1190. — 30. ЄΤΟΥС Є. in corona laurea, ſupra quam ſtella. Æ 2. *Band.* 373. — 31. ЄΤΟΥС Є. Spes ſtans d. florem. Æ 3. *Band.* 386. 387 — 32. ЄΤΟΥС ς. *Anno Sexto.* Aquila ſt. coronam roſtro. Æ 2. *Eckbel.* — *it.* Æ 3. *Band.* 387 — *Similis*, ſed praeterea cum palmae ramo tranſuerſo. Æ 2. *Eckbel.* ib. — *it.* Æ 3. *Band.* ib. — 34 ЄΤΟΥС ς. Aequitatis ſtantis typus. Æ 3. *Muſell.* Suppl. Tb. 44. n. 4.) *Theup.* 1191 — 35. *Anno deleto.* Aquila ſt. alis explicatis. Æ 2. *Eckbel.*

IIII.) *Seuerina.*

1. ΟΥΛΠ. CЄΥΗΡΙΝΑ CЄΒ. *Vlpia Seuerina Auguſta*, Huius caput, ad pectus cum ſtola.)(L. ς. *Anno Sexto.* Aquila ſt. cum palmae ramo tranſuerſim, roſtro coronam. Æ 3. *Band.* I. 393. — 2.)(ЄΤΟΥС ς. *Anno Sexto.* Aquila vt 1. Æ 3. *Ibid.* — 3. *Similis* aquila, ſed ſine palma. Pot. 2. *Eckbel.* Cat. I. 279. — *it.* Æ 3. *Band.* ib. —)(ЄΤΟΥС Ζ. *Anno Septimo.* Aquila ſt. in cuius roſtro corona, ſub ala palmae ramus. Æ 3. *Band.* ib. *Theup.* 1192. — 5. *Idem Annus.* Mulier ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtae innixa. Æ 2. *Band.* 392. — 6. *Al.* Spei gradientis typus. Pot. 2. *Eckbel.* l. c.

mmmm) *Zenobia.*

1. ΑΥΤ. Κ. Λ. Δ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟC CЄΒ. *Imp. Caeſ. Lucius Domitius Aurelianus Auguſtus.* Caput Aureliani laur.)(CЄΠΤΙΜΙΑ ΖΗΝΟΒΙΑ

BIA C Є B. *Septimia Zenobia Augusta.* Caput Zenobiae. Æ 3. *Theup.* 1191.) *Froelich.* Num. Vaballath. p. 37. Hic ſolus Zenobiae numus cum Aureliani capite, et ſine anni nota inuentus fuit. — 2. C Є ΠΤΙΜΙΑ ΖΗΝΟΒΙΑ C Є B. Caput eiusdem.)(L. Є. *Anno Quinto.* Spei figura gradiens, d. florem, ſ. veſtem eleuat. Æ 2. *Bandur.* I. 395.) *Froelich.* l. c.) *Seguin.* Sel. Num. p. 63.) *Patin.* Imp. p. 429. — 3. *Al.* Spes d. elata, ſ. geminum c. c. Æ 2. *ibid.* — 4. *Similis* epigr.)(L. Є. Dianae caput, prae quo luna bicornis. de *Stoſch.* cf. *Froelich.* l. c. — 5. C Є ΠΤ. ΖΗΝΟΒΙΑ C Є B. Huius caput.)(L. Є. Figura muliebris ſt. ſ. thuribulum tenet, d. demittit ad aram adpoſitam, velut eidem turis granum impoſitura. Æ 2. *Eckhel.* Cat. I. 280.) *Froelich.* Num. Vaball. p. 38. et Adpendicula II. nou. p. 115. — 6. *Ead. adu.*)(L. Є. Mulier d. elata, ſ. c. c. duplex. Æ 2. *Band.* I. 395. ex *Spanb.*) *Patin.* Introduct. p. 115.) *Ei.* Imp. p. 429. — 7. Epigr. vt I.)(L. Z. ΠΑΛ. *Anno Septimo Palmyrae* potius, quam *Palaeſtinae*, vti voluit *Harduin.* cf. *Froelich.* Num. Vaball. p. 38. qui Baronis de *Stoſch* ſententiam ſimul protulit: Notae loco ponam, hunc numum a me credi a falſario quodam lucri cupido eſſe conflatum, vt antiquariis imponeret; impoſturam tamen facile dignoſcet, quicunque eius fabricam cum ſupra relatis Zenobiae genuinis numis conferre voluerit.„

nnnn) *Vaballathus.*

Huius Vaballathi familiam numis illuſtrauit Eraſmus *Froelich.* Vindob. 1762. 4. curante Ioſepho *Khell.* — In Graecanicis legitur. A. ЄΡΜΙΑC ΟΥΑΒΑΛΛΑΘΟC ΑΘΗΝΟΥ. L. Δ. In *aliis*: ΑΥΤ. ЄΡΜΙΑC ΟΥΑΒΑΛΛΑΘΟC ΑΘΗΝΟΥ. LΔ. *Froelichius* l. c. ſeiunctim legendum eſſe putat ΑΘΗΝ. ΥΙΟC, vel ΑΘΗΝΟ. *Raſche Lex. Num.* ΤΙΟC, id eſt, *Imperator Hermias Vaballathus Athenodori Filius, Anno Quarto.* In vnico apud *Bandurium* occurrit ΑΤ. Κ. loco Α. vel ΑΥΤ. — Caput in iis Vaballathi iuuenile laureatum, et diadematum, pectore paludato. In auerſa parte caput Aureliani laureatum ita inſcriptum; Α. Κ. Α. ΔΟΜ. (vel ΑΥΤ. Κ Α Δ.) ΑΥΡΗΛΙΑΝΟC C Є B. L. Α. Imperator Caeſar *Lucius Domitius Aurelianus Auguſtus. Anno Primo* Similes aenei craſſiuſculi numi ſecundae, ac tertiae magnitudinis proferuntur apud *Bandurium* I. p. 372. 385. (396. 397.) *Beger.* Th. Br. II. 762.) *Eckhel.* Cat. I. 280.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 863.) *Muſell.* Imp. Tb. 232. n. 9. et Tb. 233. n. 10.) *Patin.* Imp. p. 430.) *Schulz.* MzCab. III. p. 44) *Theup.* 1192. etc. cum iisdem capitibus, et cum annorum notis ſequentibus eodem in numo compoſitis a) Aureliani. L. Α. et Vaballathi L. Δ. vel Chr. aerae 270. et 271. — b) Aurel. L. B. et Vaball. L. Є. vel Chr. 271. et 272. — c) Aurel. L. Γ. et Vaball. L. ς. vel Chr. 272. et 273. — d) *Occo* Vaballathi numum cum L. Z. *Anno* 7. retulit Chr. aerae 273. et 274.

oooo) *Firmius.*

I. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΦΙΡΜΙΟC ΕΥC. ΕΥΤ. CΕΒ. *Imperator Caeſar Marcus Firmius Pius Felix Auguſtus.*)( )(ΕΤΟΥC ΠΡΩΤΟΥ, *Anno Primo. Band.* I. 398. ex *Mediobarbo*, qui ex *Golzio* hauſit.

pppp) *Domitius Domitianus.*

I. ΔΟΜΙΤΙΑΝΟC C Є B. *Domitianus Auguſtus.* Huius caput radiatum.)(L. B. *Anno* I. Vir cum modio in capite gradiens, d elata, ſ. baculum tranſuerſum, pone eum palmae ramus. Æ 3. *Theup.* 1190. — Sunt qui hunc Domit. in Aegypto purpuram ſumſiſſe dicunt, numosque eius Latinos *Alexandriae*

cuſos indicare aiunt litteras ΑΛΕ. quae in ima parte leguntur. *Band.* I. 412.

qqqq) *Tacitus.*

1. Α. Κ. ΚΛ. ΤΑΚΙΤΟϹ ϹΕΒ. *Imp. Caeſ. Claudius Tacitus Auguſtus.* Caput eius laur. pectore paludato.)(ЄΤΟΥϹ Α. *Anno* I. Spes gradiens, d. florem. Æ. 2. *Band.* I. 420. — 2. *Alius.* Aquila roſtro coronam. Æ 3. *Band.* 427. --- 3. *Al.* Aequitatis ſtantis typus. Æ 3. *ib.* 4. *Similis*, ſed in antica ΑΥ. Κ. etc. Æ 3. *ib.* 5. Α. Κ. Μ. ΑΥ ΤΑΚΙΤΟϹ ϹΕΒ. Caput laur.)(ЄΤΟΥϹ Α. Aequitas ſt. d. bilancem, ſ. c. c. Æ 2. *Eckbel.* Cat. I. 280.

rrrr) *Probus*, de cuius imperii annis mira eſt ſcriptorum diſcrepantia. *Vopiſco quinto* anno caeſus dicitur; alii annos *ſex* non integros tribuunt; alii annos ſex, et menſes inſuper tres, aut quatuor. Liberalior *Iulianus* non plenis annis *ſeptem* regnaſſe prodidit.

1. Α. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΠΡΟΒΟϹ ϹЄΒ. *Imperator Caeſar Marcus Aurelius Probus Auguſtus.* Caput Probi laur.)(L. Α. *Anno* I. Aquila. Æ. *Pariſ.* Imp. p. 437. — 2. L. Α. Fortuna ſtans. Æ 3. *Band.* I. 487. --- 3. L. Β. *Anno* 2. Aquila coronam roſtro ſtringens. Æ 2. *Eckb.* Cat. I. 280. --- *it.* Æ 3. *Band.* ib. --- 4. *Similis*, ſed aquila alis expanſis etc. Æ 3. *Band.* --- 5. *Similis*, ſed aquila fulmini inſiſtens etc. Æ 3. *ib.* --- 6. L. Β. Aequitas ſtans. Æ 3. *Band.* ib.) *Theup.* 1192. --- 7. *Similis* Aequitatis ſtantis typus, ſed praeterea in area concha. Æ 2. *Eckbel.* l. c. --- 8. L. Β. Spes ſt. d. florem, ſ. veſtem ſuſtollit. Æ 3. *Band.* --- 9. *Similis* Spei ſed gradientis typus. Æ 2. *Eckbel.*) *Hardain.* p. 871.) *Muſell.* Imp. Tb. 236. n. 4. --- 10. Ead. epigraphe cum eod. capitis laureati typo, vt et in ſequentibus; in aliquibus pectore loricato.)(L. Γ. *Anno* 3. Aquila ſt. cum corona in roſtro, modo ad d. modo ad ſ. verſa. Æ 2. *Eckbel.* *Muſell.* ib. n. 5. --- *it.* Æ 3. *Band.* I. 487.) *Theup.* l. c. --- 11. *Similis* aquila, ſed cum tranſuerſo palmae ramo. Æ 2. *Eckhel.* --- *it* Æ 3. *Band.* --- 12. L. Γ. Mulier ſt. d. oleae ramum elatum, ſ. haſtam tranſuerſam. Æ 3. *Band.* --- 13. L. Γ. Mulier ſt. d. florem, ſ. tranſuerſam haſtam. Æ 2. *Eckbel.* Cat. --- 14. L. Γ. Mulier ſt. d. florem, ſ. tunicam. Æ 3. *Band.* --- 15. L. Δ. *Anno* 4. Aquila ſt. coronam roſtro. Æ 2. *Eckbel.* --- it. Æ 3. *Band.* --- 16. *Similis* aquila, cum palmae ramo per tranſuerſum. Æ 3. *Band.* --- 17. L. Δ. in corona laurea, in qua aquila, coronam gerens roſtro, cum palmae ramo tranſuerſo. Æ 3. *ibid.* --- 18. L. Δ. Fortuna ſtans. Æ 2. *Eckbel.* --- Idem Fortuna ſt. typus. AE 3. *Band.*) *Theup.* --- 19. L. Δ. Mulier ſt. d. elata ramuſculum, ſ. haſtam tranſuerſam. Æ 3 *Band.* --- 20 L. Є. *Anno* 5. Aquila ſt. roſtro coronam. AE. 2. *Eckbel.* --- it. Æ 3. *Theup.* --- 21. *Similis* aquila alis expanſis. Æ 3. *Band.* --- 22. *Al.* alis compreſſis. AE. 3 *ibid.* --- 23. L. Є. Victoria gradiens. Æ 2. *Eckbel.* --- 24. L. Ϛ. *Anno* 6. Aquila ſt. roſtro coronam. Æ 2. *Eckbel.* --- *it.* Æ 3. *Band.* 487. 488. --- 25. L. Ϛ. Roma galeata thoraci inſidens, d. victoriolam, ſ. haſtam. Æ 2. *Eckbel.* --- it. AE. 3. *Band.*) *Theup.* --- 26. *Similis* mulier, ſed inſidens tropaeo, d. victoriolam, ſ. c. cop. AE. 3. *Band.* 487. --- 27. L. Ζ. *Anno* 7. Aquila ſt. roſtro coronam. Æ. *Band.* I. 488. --- *it.* AE. 2. *Eckbel.* Cat.) *Muſell* Suppl. Tb. 52. n. 4. --- *it.* AE. 3. *Band.* 488.) *Theup.* 1192. --- 28. L. Η. *Anno* 8. Idem aquilae typus. AE. 3. *Eckbel.* l. c.) *Ei.* Num. Vet. p. 302. qui numus magnam adferre lucem

poterit

poterit iis, qui hiſtoriae chronologicae Imperatorum in ordinem redigendae, et circum ea tempora mirum perturbatae, operam impendunt.

ssss) *Carus.*

1. A. K. M. A. ΚΑΡΟϹ Ϲ Є B. *Imp. Caeſ. Marcus Aurelius Carus Auguſtus.* Caput Cari laureatum, pectore paludato.)(L. A. *Anno* 1. Aequitas ſtans. AE. 2. *Eckhel.* Cat. I. p. 280. --- *it.* AE. 3. *Band.* I. 508. --- 2. L. A. Aquila alis expanſis ſt. roſtro coronam. AE. 3. *Band.* --- 3. ΘЄΩ ΚΑΡΩ ϹЄ. *Diuo Caro Auguſto.* Cap. Cari laur., ad humeros.)(ΑΦΙЄΡΩϹΙϹ, *Conſecratio.* Aquila expanſis alis ſt. AE. 3. *Band.* --- 4. ΘЄΩ ΚΑΡΩ ϹЄΒ. Idem caput laur.)(eadem. AE 3. *ib.* --- 5. *Ead. adu.*)(ΑΦΙЄΡΩϹΙϹ. Ara rotunda gradibus impoſita, ſupra quam ignis accenſus. AE 3. *ib.*) *Theup.* 1192. --- 6. *Similis* cum ara parum diuerſa. AE. 3. *Band.*) *Theup.* --- 7. ΘΕω ΚΑΡω Κ. ϹЄΚ. *Diuo Caro Caeſari Auguſto.* Caput laur.)(ΑΦΙΕΡωϹΙϹ. Ara altior ignita. AE. 2. *Eckhel.* Cat. I. 280.

tttt) *Carinus.*

1. A. K. M. A. ΚΑΡΙΝΟϹ K. *Imperator Caeſar Marcus Aurelius Carinus Caeſar.* Caput eius laureatum, pectore loricato.)(L. A. *Anno* 1. Fortuna ſt. AE. 2. *Eckhel.* Cat. I. 281. --- *it.* AE. 3. *Band.* I. 538.) *Patin.* Imp. 439. --- 2. ΑΥΤ. K. M. A. ΚΑΡΙΝΟϹ ϹЄΒ. *Auguſtus*)(eadem. AE. 3. *Band.* --- 3. *Epigr.* vt 1.)(Idem Fortunae ſtantis typus, cum ſtella in area. AE. 3. *ibid.* --- 4.)(L. A. Aequitas ſtans. AE. 3. *ib.* --- 5.)(L. A. Aquila roſtro coronam ſt. inter duo ſigna militaria. AE. 3. *ib.* --- 6. *Epigr.* vt 2.)(L. B. Idem aquilae inter duo mil. ſigna typus. AE. 2. *Eckhel* --- *it.* AE. 3. *Band.* --- 7. L. B. Spes gradiens. AE. 2. *Eckh.*) *Theup.* 1193. --- 8. *Similis*, ſed Spei ſtantis typus. AE. 3. *Band.* --- 9. *Epigr.* vt 1.)(ΕΤΟΥϹ Γ. *Anno Tertio.* Abundantia, mulier ſt. d. elata, ſ. c. c. AE. 3. *ib.* --- 10. *Epigr.* vt 2.)(ΕΤΟΥϹ Γ. Abundantiae typus, ſed ſ. duplex c. c. AE. 3. *Band.*) *Theup* --- 11. *Alius*, ſed Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmae ramum. AE. 3. *Band.*) *Patin.* Imp 439. --- 12.)(ΛΕΓ. B. ΤΡΑΙ. L. Γ. *Legio Secunda Traiana, Anno* 3. Aquila coronam lauream roſtro. AE. 3. *Band.* I. 538.

uuuu) *Numerianus.*

1. A. K. M. A. ΝΟΥΜЄΡΙΑΝΟϹ KЄ. *Imperator Caeſar Aurelius Numerianus Caeſar.* Huius caput laureatum, pectore paludato.)(L. A. *Anno* 1. Aequitas ſtans. AE. 2. *Eckhel.* Cat. I. 281. --- *it.* AE. 3. *Band.* I. 523. --- 2. A. K. M. A. ΝΟΥΜΕΡΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. *Auguſtus.* Idem caput.)(L. B. *Anno* 2. Aquila inter duo ſigna militaria ſt. coronam gerens roſtro. AE. 3. *Band.* --- 3. L. B. Roma galeata ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, humi clipeus. AE. 2. *Eckhel.* --- *it.* AE 3. *Band.*) *Theup.* 1193. --- 4. *Similis* Roma ſcuto inſidens, a ſin. in area ſtella. AE. 3. *Band.* --- 5 L. B. Victoriae gradientis typus. AE. 2. *Eckhel.* --- *it.* AE. 3. *Band.* --- 6. L. Γ. *Anno* 3. Victoria ſt. d. ſertum, ſ. palmae ramum. AE. 3. *Band.* --- 7. ΑΥΤ. K. M. A. ΝΟΥΜΕΡΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. Idem laur. caput.)(ΕΤΟΥϹ Γ. *Anno* 3. Victoria ſt. d. coronam, ſ. humero tropaeum. AE. 3 *ibid.* --- 8. A. M. A. ΝΟΥΜΕΡΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. Caput idem.)(ΕΤΟΥϹ Γ. Victoria ſt. cum ferto et palma. AE. 3. *ib.* --- 9. *Epigr.* vt 2.)(ΛΕΓ. B. ΤΡΑΙ. L. Γ. *Legio Secunda Traiana, Anno* 3. Aquila lauream coronam tenet roſtro adprehenſam. AE. 3. *ib.* --- 10.)(ΛΕΓ. B. ΤΡΑ. L. Γ.

L. Γ. Idem aquilae typus. AE. 3. *ibid.*

xxxx) *Diocletianus*, cuius numi Aegyptiaci omnes ex AE. 3. formae.

1. A. K. Γ. ΟΥΑΛ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. *Imperator Caeſar Caius* (*Galerius* apud *Theup.*) *Valerius Diocletianus Auguſtus.* Caput Diocleт. laureatum, pectore loricato.)(L. A. *Anno* 1. Aquila alis compreſſis coronam lauream adprehendit. *Band.* II. p. 38. --- 2. L. A. Figura ſeminuda ſedens, d. pateram, ſ. c. c. ad pedes aquila. *ibid.* --- 3. L. A. Mulier decumbens in lectiſternio, d. caput ſuſtinet, ſ. temonem. *Band.*) *Eckhel.* Cat. I. 281.) *Theup.* 1193. --- 4. L. A. Mulier velata ſtans ad aram accenſam, d. quiddam in ignem immittit, ſ. vaſculum. *Band.*) *Theup.* --- 5. L. A. Spes gradiens, vel ſt. d. florem, ſ. veſtem colligit. *Band.*) *Eckhel.* --- 6. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. Idem caput.)(L. B. *Anno* 2. Iupiter ſedens, d. pateram, ſ. haſtam. *Band.* --- 7. *Epigr.* vt 1.)(L. B. Iupiter ſt. d. haſtam *Band.* --- 8. L. B. Iupiter nudus cum pallio in brachium ſiniſtrum reiecto, d. tenet pateram, ſ. haſtae adnititur, pro pedibus aquila. *ibid.* --- 9. L. B. Aequitas ſtans. *Band.*) *Eckhel.*) *Theup.* --- 10. *Similis*, ſed praeterea in area aſtrum. *Band.*) *Eckhel.* --- 11. L. B. Mulier capite radiato ſt. d. caput Serapidis, ſ. haſtam. *Band.*) *Eckhel.* --- 12. L. B. Mulier ſt. d. ſpicas, ſ. taedam ardentem. *Theup.* --- 13. L. B. Roma gal. ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, infra clipeus. *Band.*) *Theup.* --- 14 L. B Victoria gradiens, d. ſertum, ſ. palmae ramum. *Band.*) *Muſell.* Imp. Tb. 239. fg. 8. --- 15. A. K. Γ. ΟΥΑ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. Idem caput)(L. B. Mulier ſt. d. elata, ſ. duplex cornucopiae, in area aſtrum. *Eckhel.* --- 16.)(L. Γ. *Anno* 3. Typus Fortunae ſtantis, *Band.*) *Eckhel.*) *Muſell.* l. c. fg. 9.) *Patin.* Imp. p. 442. --- 17.)(ΕΤΟΥϹ Γ. *Anno* 3. Idem typus Fortunae ſt. cum aſtro in area. *Band.*) *Eckh.* --- 18. *Epigr.* vt 1.)(ΕΤΟΥϹ Γ. Aquila ſt. coronam roſtro. *Band.* II. 39.) *Theup.* 1194. --- 19. *Al.* Fortuna ſt. *Band.* --- 20. *Al.* Victoria gradiens. --- 21.)(L. Δ. *Anno* 4. Pallas ſt. d. victoriolam, ſ clipeum. *Band.*) *Eckhel.* --- 22. L. Δ. Aquila roſtro coronam ſt. inter duo ſigna militaria. *Band.* --- 23. L. Δ. Victoria gradiens *Theup.* --- 24. L. Ε. *Anno* 5. Aquila roſtro ſertum. *Band.* --- 25. *Similis* cum palmae ramo tranſuerſim, in area aſtrum. *Band.*) *Eckh.* --- 26. L. Ε. Mulier turrita ſt. d. caput Serapidis, ſ. haſtam, in area ſtella. *Band.* --- 27. L. Ε. Spes gradiens. *Theup.* --- 28. L. Ϛ. *Anno* 6. Idem Spei gradientis typus. *Band.*) *Eckhel.* --- 29. *Epigr.* vt 6.)(L. Ζ. *Anno* 7. Iupiter ſt. vt 8. *Band.* --- 30. L. Ζ. Iupiter ſt. d. pateram, ſ. haſtam, ad pedes aquila. *Eckhel.* --- 31. L. Ζ. Iupiter ſedens d. pateram, ſ. haſtam, pro pedibus aquila. *Band.*) *Eckhel.*) *Theup.* --- 32. L. Η. *Anno* 8. Idem Iouis ſedentis typus. *Band.*) *Patin.* Imp. 442.) *Theup.* --- 33. L. Η. Iupiter ſtans, vt 29. *Theup.* --- 34. L. Η. Roma galeata inſidens ſpoliis, d. Victoriae ſignum aduerſum tenet, ſ. haſtae adnititur, humi clipeus.) *Theup.* --- 35. Figura ſt. d. ſpicas porrigit puerulo adſtanti, ſ. globum tenet. *Band.* --- 36. L. Η. Spes gradiens, In imo Δ. *Eckhel.* --- 37. ΕΤΟΥϹ Η. *Anno* 8. Idem typus Spes gradientis. *ib.* --- 38. L. ΕΝΑΤΟΥ, *Anno* 9. Spes ſtans. *Band.*) *Muſell.* Tb. 239. fg. 10.) *Theup.* 1195. --- 39. L. Ι. *Anno* 10. Aequitas ſtans. *Band.*) *Eckhel.* ſed in area palmae ramus. --- 40. L. Ι. Mulier ſt. d. oleae ramum, ſ. haſtam tranſuerſam. *Band.*) *Eckhel.* --- 41. L. Ι. Hercules cum claua. *Band.* --- 42. Ead. epigr. ſed caput Diocletiani radiatum, pectore paludato.)(L. ΙΒ. *Anno* 12. Caput muliebre ſpi-

cis

cis ornatum. *Band.*) *Beger.* Th. Br. — 43. L. IB. Aquila ſt. roſtro coronam ſtringit, in area palmae ramus *Eckhel.* — 44. *Harduin.* ex Cim. Reginae *Sueciae* vnum profert cum L. IΓ in auerſa, vel *Decimus Tertius* Diocletiani *Annus.* — 45. *Occo* protulit alium, qui *Vicesimum* eius *Annum* refert: A. K. Γ. OTAA. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟϹ Ε. Ε. ϹΕ. L. K. *Imp. Caeſ. Caius Valerius Diocletianus Pius Felix Auguſtus, Anno* 20. Ex aliorum autem ſententia in anno Diocletiani duodecimo deſinunt, quos quidem hactenus videre licuit, eius Auguſti numi Aegyptiaci. *Band.* II. p. 39.

yyyy) *Achilleus*, Imperatorem in Aegypto, ſi quae fides eius numis, ſex prope annos Diocletiani aetate egit.

1. ATT. K. Λ. ΕΠΙΔ. ΑΧΙΛΛΕΟϹ ΕΥϹ. ΕΥΤ. ϹΕΒ. *Imp. Caeſ. Lucius Epidius Achilleus Pius Felix Auguſtus.*)(L. Γ. *Anno Tertio.* — 2. *Al.* L. Δ. *Anno Quarto.* — 3. *Al.* L. Є. *Anno Quinto.* — 4. *Al.* L. ς. *Anno Sexto. Banduri.* II. p. 44.) *Mediobarb.* p. 430.

zzzz) *Val. Maximianus*, cuius Aegyptiaci numi omnes *Æ* 3. moduli.

1. ΜΑΞΙΜΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. *Maximianus Auguſtus.* Huius caput laureatum, ad humeros.)(L. A. *Anno* 1. Victoria gradiens, d. fertum, ad pedes palmae ramus. *Band.* II. p. 80. — 2. A. K. M. A. OTA. ΜΑΞΙΜΙΑΝΟϹ (ΜΑΖΙΜΙΑΝΟϹ) ϹΕΒ. *Imp. Caeſ. Marcus Aurelius Maximianus Aug.* Idem caput, pectore paludato.)(L. A. Mulier ſt. d. ramum, ſ. haſtam transuerſam. *Band.*) *Eckhel.* Cat. I. p. 282. — 3. L. A. Mulier ſt. d. caput Serapidis, ſ. haſtam. *Band.*) *Theup.* 1195. vbi vero anticae epigr. legitur: A. K. M. AT. TA. ΜΑΞΙΜΙΑΝΟϹ ϹЄΒ. — 4. L. A. Iupiter ſt. d. fulmen, ſ. haſtam. *Band.* — 5. A. K. M. OTA. ΜΑΞΙΜΙΑΝΟϹ (ΜΑΖΙΜΙΑΝΟϹ) ϹΕΒ. Idem caput.)(L. A. Abundantia ſt. d. elata, ſ. c. c. geminum. *Band.* — 6.)(L. B. *Anno* 2. Spes ſtans. *Band.* — 7. *Similis*, ſed Spes ſ. cubito innititur cippo. *ib.* — 8. L. B. Spes gradiens. *Band.*) *Eckhel.*) *Patin.* Imp. p. 444. — 9. L. B. Roma galeata ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, iuxta ſellam clipeus. *Band.* — 10. L. B. Aquila roſtro geſtat coronam, in area aſtrum. *ib.* 11. *Epigr.* vt 2.)(L. B. Victoria gradiens. *ib.* — 12. L. Γ. *Anno* 3. Idem gradientis Victoriae typus. *Band.*) *Eckhel.* — 13. L. Γ. Abundantiae ſt. typus, vt 5. *Band.*) *Eckhel.*) *Theup.* — 14. *Epigr.* vt 1.)(L. Γ. Aquila alis expanſis roſtro coronam, in area aſtrum. *Band.*) *Eckhel.* — 15. *Epigr.* vt 5.)(*Similis* antecedenti aquilae typo. *Band.*) *Eckhel.* — 16.)(L. Δ. *Anno* 4. Mulier capite radiato ſt. d. caput Serapidis, ſ. haſtam. *Band.* — 17. Epigr. vt 1.)(*Similis* typus *Band.*) *Eckhel.*) *Patin.* 444.) *Theup.* — 18. L. Δ. Aquila roſtro coronam ſtringens, in area aſtrum. *Eckhel.*) *Theup.* — 19. L. Δ. Victoria gradiens, in area aſtrum. *Eckhel.*) *Theup.* — 20. *Epigr.* vt 1.)(L. Δ. Mulier ſt. d. tropaeum, ſ. haſtam. *Band.* — 21. *Epigr.* vt 2.)(L. Є. *Anno* 5. Aequitas ſtans. *Band.*) *Eckhel.*) *Patin.* — 22. L. Є. Fortunae ſtantis typus, in area aſtrum. *Eckhel.*) *Theup.* — 23. *Epigr.* vt 5.)(L. Є. Aequitas ſtans. *Band.* — 24. ΜΑΞΙΜΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. Idem caput laur.)(L. ς. *Anno* 6. Figura nuda d. galeam, ſ. clauam. *Band.* — 25. *Eadem epigr. quae et in ſequentibus.*)(L. ς. Hercules nudus ſt. d. victoriolam, ſ. clauam et leonis exuuias, in area aſtrum. *Band.*) *Eckhel.*) *Theup.* — 26. *Similis* Hercules ininxus clauae. *Theup.* 1196. — 27. L. ς. Victoria gradiens. *Band.*) *Eckhel.*) *Theup.* 28. L. Z. *Anno* 7. Idem Victoriae gradientis typus, in

in area aſtrum. *Band.*) *Eckhel.*) *Theup.* --- 29. L. Z. Spes gradiens. *Eckhel.* --- 30. *Similis*, ſed Spes ſtans, et ſuperne ſtella. *Band.* --- 31. L. Z. Hercules ſtans, vt 25. *ib.* --- 32. L. Z. Hercules ſedens ſ. clauam, in ima parte B. *ib.* --- 33. L. H. *Anno* 8 Spes gradiens. *Eckhel.*) *Theup.* ſed ibi Λ. H. cernitur. --- 34. *Similis* Spes ſtans. *Band.* --- 35. L. ЄΝΑΤΟΥ, *Anno* 9. in corona. *Theup.* 1196. --- 36. *Idem annus.* Abundantia ſt. d. elata, ſ. c. c. duplex. *Band.* --- 37. *Similis*, et in ima parte Γ. *ib.* --- 38.)(L. I. *Anno* 10. Mulier ſt. d. ramum, ſ. c. c. *ib.* --- 39 L. I. Spes gradiens, d. florem, ſ. veſtem colligit. *ib.* --- In *Decimo Herculei anno* deſinunt eius numi Aegyptiaci, quos contrectare licuit *Bandurio*; ſed *Triſtanus* exhibuit numum, 40 cum *Anno Decimo Quinto*: A. K. M. OYA. MAΞIMIANOC CE. Huius cap. laur.)(L. IE. *An.* 15 Aquila inſtans clauae, coronam laur. roſtro tenet; retro ſpicae duae; ex aduerſo tridens, cui ſerpens circumuoluitur. Sed in hoc *Triſtani* numo L. Є. *An.* 5. ſcriptum fuiſſe, eo magis coniicere licet. quod ipſe L. IE. deſcribat; ſcilicet vt litterae I leuia admodum veſtigia adparere indicet. --- 41. Alium etiam *Occo* recenſet: A. K. M. A. OYAΛ. MAΞIMIANOC CEB. *al.* E. E. CE. L. IH. *Imp. Caeſ. Marcus Aurelius Valerius Maximianus*, vel, *Pius Felix Auguſtus*, *Anno* 18. At *Occonis* numos Aegyptiacos multum ſaluere iubent erudiſſimi aliquot antiquarii.

aaaaa) *Val. Conſtantius.*

1. ΦΛΑ. ΚΩΝCΤΑΝΤΙΟC K. *Flauius Conſtantius Caeſar.* Caput eius laureatum, ad humeros.)(L. Γ. *Anno* 3. Mulier galeata inſidens ſpoliis, d. globum cum victoriola, ſ. haſtae adnixa. Æ. 3. *cuius modulı et reliqui*, quos *Band.* II. p. 109. omnes exhibuit. --- 2. L. Γ. Spes, d. florem, ſ. veſtem colligit. --- 3. ΚΩΝCΤΑΝΤΙΟC K. Idem caput.)(L. Δ. Spes gradiens ad ſ. --- 4. L. Δ. Aquila cum palmae ramo per transuerſum. --- 5. ΦΛ. ΚΩΝCΤΑΝΤΙΟC K. Idem caput laureatum, pectore paludato.)(L. H. *Anno* 8. vel vt *Band.* I. 109. legendum opinatus eſt: L. A. *Anno* 1. Mulier galeata d. victoriolam, ſ. haſtae adnixa.

bbbbb) *Gal. Maximianus.*

1. ΓΑΛ. ΜΑΞΙΜΙΑΝΟC K. *Galerius Maximianus Caeſar.* Huius caput laureatum, ad pectus cum paludamento,)(L. A. *Anno* 1. caput Serapidis. Æ 3. editus in *Eckhel.* Cat. Muſ. Vindob. I. Tb. 4. fg. 18. p. 282. --- 2. L. A. Mulier galeata ſedens, d. Victoriae ſignum, ſ. haſtam, in ima parte Γ. Æ 3. *Band.* II. 143. --- 3.)(L. Δ. *Anno* 4. *Harduin.*) *ib.* --- 4. ΜΑΞΙΜΙΑΝΟC K. Idem caput laur.)(L. Δ. Caput Solis radiatum. Æ 3. editus ab *Eckhel.* l. c. fg. 19.

ccccc) *Alexander tyrannus ſub Maxentio.*

A. KAIC. AΛЄΞΑΝΔΡΟC ЄΥC. ЄΥΤ. CЄB. *Imp. Caeſ. Alexander Pius Felix Auguſtus.*)(L. A. *al.* L. B. *al.* L. Γ. *al.* L. Δ. *Anno* 1. 2. 3. 4. Vulgati quidem a *Golzio*, et *Occone*, ſed ab aliis pro fictis, vel ad Alexandrum Seuerum pertinentibus habiti, propterea quod poſt Diocletiani et Maximiani tempora, vt *Bandurius* adſerit, nulla Aegyptiorum percuſſa ſunt numiſmata. *Guſſeme.* Diccion. I. p. 92. 110.

ALEXANDRIA *Troas* in Troade, ſaepe regionis vocabulo, diſcriminis cauſa, Ἀλεξάνδρεια ἡ Τρῳὰς, *Alexandria Troas* cognominata, a vetere

tere Ilio, vt diuerſa, ita 30. ſtadiis diſſita fuit, vt ſitum definit *Strabo* L. XIII. p. 604. et mappa Helleſponti ab *Anuillio* T. XXVII. Memoires de l' Academie des belles Lettres p. 118. exhibita et illuſtrata. Pagus erat haec Troas ante Darium Codomannum, exiguumque Mineruae templum habebat. At Orientis debellator Alexander, antequam ad Granicum pugnaret, perpetratis Ilienſi Mineruae ſacrificiis fortunam celeberrimae olim vrbis miſeratus, victis ſubinde primo proelio Perſis, templum donis cumulauit, Troadem ipſam nomine vrbis ornatam, aedificiisque auctam liberam, et a tributis eximiam eſſe voluit, procuratoribusque mandauit, vt ſubſtractionibus ipſam reficerent. Plurima alia pollicitus, a quibus tamen praematura morte eſt impeditus. Ita *Arrianum* L. I. et *Plutarchum* cum *Strabone* L. XIII. p. 593. conciliandos arbitratus eſt Comes *Criſtiani* Adpendicula ad numiſm. Graeca pop et vrb. p. 22. Cuius vero ſententiam vberius refutauit *Khellius* in *Eckhel.* Num. Vet. p. 194. ſq. --- Suſcepere deſignatae voluntatis exſequendae curam primum Antigonus, vnus ex ducibus, qui Alexandro mortuo, vrbem auxit, vnde *Antigonia* adpellata nomen mutauit. Lyſimachus alter ex Alexandri ducibus, templum condidit, et vrbem muro 40. circiter ſtadiorum cinctam, atque ciuibus vicinarum iamiam labentium vrbium frequentatam, mutato Antigoniae nomine ab Alexandro *Alexandriam* adpellauit. Perſtitit haec deinceps, et creuit, dum a Romanis etiam Aſiam intrantibus noui ſplendoris ſpem acciperet; ita enim *Iuſtinus* L. XXXI. c. 8. Impleuit abunde ſpem Iul. Caeſar, qui conſeruata vetere immunitate multis eam ornamentis condecorauit. Octauianus Auguſtus patrui aemulator, coloniam Romanam fecit, atque Hadrianus vrbem balneis et aquaeductibus exornauit. Illa ab Auguſto nomen *Auguſtae* tulit, ſed numquam in numis ante Caracallae aetatem dicta eſt *Alexandria*, quod nomen tunc iterum adſumſit ob ſummam huius Imperatoris φιλαλεξανδρότητα, ex *Dione*, erga Alexandrum ſtudium, ſeu in gratiam Caracallae, principis de ſe bene meriti. Illud autem Alexandriae nomen vsque ad Alexandrum Seuerum tantum retinuit. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 47. 48. — Ruinae, quae hodie ſuperſunt, a peſſimis antiquariis Turcis *Eski-Stambul*, ſeu vetus Conſtantinopolis nominantur. -- Hiſtorici ſaepe Ilienſes pro Troadenſibus vſurpant, licet Troas et Ilium duae fuerint vrbes poſt Troiae veteris excidium diſtinctae, vt liquet ex ſupra adlegato *Strabonis* loco, et ex numis. Troadenſes enim, cum Romani ſint coloni, Latine numos ſcribunt; Ilienſes vero epigraphen Graecam ΙΛΙΕΩΝ praeferunt. — *Alexandria* illa *Troas* legitur in numis: ΑΛΕ. vel ΑΛΕΞΑΝ. vel ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ, *Alexandria*, vel *Alexandrinorum*, cum magiſtratuum nominibus vel per compendium, vel per monogramma indicatis. — COL. ALE. AVG. vel COL. ALEX. AVG. *Colonia Alexandria Auguſta*. --- COL. ALE. TROA. vel COL. ALEX. TRO. ſiue TROA. *Colonia Alexandria Troas*, ſiue *Troadenſis*. --- COL. AL. AVG. TRO. vel COL. ALE. AV. TRO. vel COL. ALEX. ſiue ALEXAND. AVG. TRO. *Colonia Alexandria Auguſta Troas*. --- COL. AVG. ALEX. TRO. ſiue TROAD. *Colonia Auguſta Alexandria Troas*. --- COL. AVG. TRO. vel TROA. vel TROAD. vel TROAS. *Colonia Auguſta Troas*, ſiue *Troadenſis*. --- COL. AVG. TRO. ALEX. *Colonia Auguſta Troas Alexandria*. --- COL. AVG. I. TROAD. *Colonia Auguſta Iulia Troadenſis*, in memoriam ſcilicet Iulii Caeſaris *Iulia* nuncupata, qui Troadenſes multis cumulauerat beneficiis. --- COL. AVR. AVR. ANTONINIAN. vel ANTONINIANA ALEX. *Colonia Aurelia Antoniniana Alexandria*, et qui-

quidem *Aurelia Antoniniana* ob Caracallae gentis nomen eadem vrbs ſe adpellari voluit. *Eckhel.* Catal. I. p. 161.

In *Autonomis* Alexandriae numis: 1. Caput imberbe Apollinis laureatum.)(ΑΤΚΚΕΙΟΤ. Equus paſcens. AR. 3. editus in *Eckbel.* Num. Vet. Tb. 11. fg. 21. et pluribus p. 194. -- 2. Idem cap. imb. laur.)(ΑΛΕΞΑΝ. Idem equi depaſcentis typus, inter crura monogr. in ima parte fulmen. Æ 3. Muſ. *Hunter.* Tb. 3. fg. 17. --- 3. *Alius*, ſed inter crura aliud monogr. Æ 3. *Hunter.* p 18. --- 4. Caput et typus idem, ante equum caduceus alatus. Æ 3. *Hunter.* ib. --- 5. *Alius*, ſed inter crura monogr. a prioribus diuerſum, in ima parte fulmen. Æ 3. *Hunter*, ib. --- 6. Caput idem.)(ΑΛΕ. Equus paſcens. Æ 3. *ibid.* --- 7. Caput imberbe laur. a fronte.)(ΑΛΕΞΑΝ. Lyra in corona laurea. Æ 1. *Pellerin.* Tb. 52. fg. 14.) *Hunter.* p. 18.) Com. *Criſtiani* Adpendic ad Num. Gr. Tb. 1. fg. 2. ſed lyra monti eſt impoſita, de quo numo vberius l. c. p. 19. ſqq. Caput illud obuerſum Comiti eſſe videtur Herophiles ſeu Sibyllae Erythraeae. --- 8. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΣΜΙΘΕΩΣ. *Apollo Smintbius.* Caput Apollinis laur.)(Apollo ſtans, et arcum tendens, additis inſuper epochae annis. AR. *Maffei* Veron. Illuſtr. P. III. p. 240.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 35.) *Eckbel.* Num. Vet. p. 81. 197.) *Froelich.* Not. Elem. p. 72.) *Gueſſeme* Dicc. VI. p. 449. --- 9. Caput imberbe leonis exuuiis tectum.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, *Alexandri.* Iupiter ſedens, d. aquilam, ſ. haſtam, in imo equus paſcens, in area bina monogrammata, et ſignum incuſum aeneorum referens. AR. 1. editus in *Eckbel.* Num. Vet Tb. 6. n. 1.

Imperatoribus numos percuſſit *Alexandria* illa Traiano, Hadriano, Antonino Pio, M. Aurelio, L. Vero, Commodo, Criſpinae, Seuero, Iuliae Domnae, Caracallae, Getae, Elagabalo, Iuliae Paulae, Aquiliae Seuerae, Anniae Fauſtinae, Maeſae, Soaemiadi, Alexandro Seuero, Mamaeae, Maximiano, Maximo, Gordiano Pio, Philippo Seniori, Trai. Decio, Treb. Gallo, Voluſiano, Valeriano Seniori, Gallieno, Saloninae, quos exhibent *Vaill.* Num. Col.) *Froelich.* 4. Tent. p. 103. 118. 136.) Muſ. *Theupoli.*) *Patin.* Imp.) *Eckbel.* Cat. Muſ. Vind. p. 162.) *Gueſſeme* Diccion. VI. p. 449. ad 454. *aliique.*

Typi in illis occurrentes: 1. *Apollo* tutelaris deus ſumma veneratione a Troadenſibus cultus, qui illi arcum praeſertim tribuunt. Depictus cernitur modo nudus d. lauri ramum, ſ. retro demiſſa, cippo pede impoſito; modo muliebri habitu, vel togatus baſi inſiſtens, d. pateram praetendit, ſ. arcum. n. M. Aurelii, L. Veri, Commodi, Criſpinae, Caracallae, Getae. Non Iupiter, aut Neptunus, vt exiſtimauit *Patinus* in indice p. 24 neque Diana, vt eidem *Patino* Imp. p. 235. videtur, ſed Apollo, cui in aliis adſtat figura ſuper tripode ignito ſacrificans, ſuperne aquila volans, et bouis caput vnguibus ſtringens. n. Criſpinae in *Gueſſeme* Diccion. VI. 450. it. Caracallae, *ib.* et Alexandri Seueri ed. in *Cim. Vind.* p. 120. --- *Al.* Apollo ſtans ante aram ignitam. n. Commodi, Elagabali, Soaemiadis, Alex. Seueri, Gordiani Pii. -- *Al.* Apollo nudus ſublimis tollitur inter alas gryphi, dextram capiti ille admouet, ſ. lyram. n. Trebon. Galli. --- 2. *Aquila* alis expanſis. n. Gallieni. --- *Al.* alis ſemiexpanſis ſupra cippum. n. Saloninae. --- *Al.* per aera volitans, vnguibus caput bouis gerit ad augurium condendae Troadis, vbi nunc eſt. n. Anton. Pii, M. Aurelii, Commodi, Caracallae, Phil. Senioris, Valer. Senioris, Saloninae. --- *Al.* Vrbis renouator ſacrificat coram Apolline et

et ipſamet aquila cum eodem bonis capite in vertice numi Criſpinae adparet; vrbium enim conditores ſacrificium antequam earum fundamenta iacerent, perpetrare ſolebant. --- 3. *Eques* Imperator n. Commodi, Caracallae, Elagabali, Alex. Seueri. --- *Al.* Vir in citato equo d. elata, ante quem Apollo togatus ſt. prominente retro pharetra, d. arcum, ſ. pateram. ed. in *Eckhel.* Catal. Muſ. Caeſ. Vind. P. I. Tb. 3. fg. 10 p. 161. --- 4. *Equus* liber paſcens, qui ſine freno ad immunitates vrbis ab Impp. conceſſas pertinet; quibusdam typis additus eſt Silenus et arbor. n. L. Veri, Commodi, Sept. Seueri, Iul. Domnae, Caracallae, Elagabali, Iuliae Paulae, Iul. Maeſae, Alex. Seueri, Mamaeae, Maximiani, Maximi, Treb. Galli, Valeriani Senioris, Gallieni. --- 5. *Genius* vrbis ſ. vexillum, coronat Imperatorem, qui ſacrificans ſuper aram. n. Caracallae --- 6 *Lupa* gemellos Romulum et Remum paſcens ad originem Romae indicandam. n. Traiani, Commodi, Caracallae, Elagabali, Iul. Paulae, Aquiliae Seuerae, Alex. Seueri, Iul. Mamaeae, Trebon. Galli, Voluſiani, Valer. Senioris, Gallieni, Saloninae. In quibusdam recenſitis pone lupam cernitur vexillum, tunc illa togatorum ciuium ſymbolum, hoc veteranorum inſigne. --- 7. *Mulier* ſt. turrita, d. victoriolam, ſ. vexillum. Genii typus in n. Alexandri Seueri. --- *Al.* Mulier ſt. ad aram, d. pateram, in imo palma. n. Maximini. --- 8. *Muliebre caput turritum* in autonomis, et Imperatorum numis Hadriani, Caracallae, Elagabali, Aquiliae Seuerae. Iul. Mamaeae, Gallieni. Turres gerit, tamquam regionis primaria; in aliquibus additum eſt vexillum, quod veteranos in eam vrbem eſſe transmiſſos arguit. --- 9. *Neptunus* ſt. d. rostrum marinum ſuſtinet, ſ. tridentem gerit, pede d. delphinum calcat. n. Maximini. --- *Al.* Neptunus d. pede ſuper rupem. n. Commodi. --- *Al.* Idem pedem cippo imponit, d. laur. ramum. n. Maximini, edit. a *Froelich.* 4. Tent. p. 117. ſed pag. ſequente falſo Apollo dicitur, qui manifeſte Neptunus eſt.) *Eckhel.* Cat. I. p. 162. --- 10. *Senatores Nouem* ſedentes in ſemicirculo. n. Trebon. Galli. *Guſſeme.* VI. p. 453. --- 11. *Silenus* ſtans, non vt *Patino* Imp. p. 235. videtur ruſticus ſaccum humeris geſtans; d. elata, reiecto poſt humerum vtre; in quibusdam baſi inſiſtens. n. M. Aurelii, Commodi, Caracallae, Getae, Gallieni. --- Silenus quem duo eius ſocii ſuſtinent, et ſatyrus a ſiniſtris ſtantes. Qui typus forſan Sileni feſtum repraeſentat, in quo omnes vino indulgebant ad ebrietatem vsque, Sileni exemplo, quem ebrium comites ſuſtinent. n. Alex. Seueri, Valer. Senioris. --- 12. *Templum* diſtylum, *al.* tetraſtylum, in cuius aditu ſtat Apollo, ſ. arcum. n. Caracallae, Maximi. edit. in *Froelich.* 4. Tent. p. 118. --- *Al.* Templum 4. col. in quo tripus, cui inuolutus eſt ſerpens. n. Caracallae, Alex. Seueri. --- *Al.* 6. col. cum figura. n. Commodi. --- 13. *Tripus* Apollinis. n. Getae, Traiani Decii. --- 14. *Vexillum.* vid. Caput muliebre, ſupra obſ. 8. --- Vexillum, cui inſcriptum AV. TR. pone caput muliebre turritum. n. Gallieni, ed. in *Cim. Vind.* p. 124. ſed vbi falſo Caeſareae Palaeſtinae tribuitur, quod comprobat alius in *Eckhel.* Cat. I. 162. numus Gallieni, in cuius)(ad ſimilem typum legitur TROA. et alter ſimilis in Muſ. *Theup.* p. 768. --- 15. *Victoria* columnae inſiſtens coronat Imperatorem, d. tropaeum. n. Valer. Sen. --- *Al.* Victoria gradiens, pede ſupra globum, ambabus coronam ſupra caput extollens. n. Valeriani Senioris. --- *Al.* Victoria ſt. d. ſertum, ſ. palmam. n. Anton. Pii. --- 16. CO. AV. in areola quadrata, pone caput muliebre turritum. *Hunter.* p. 18. n. 7. et 9.

ALEXANDRIA *ad Iſſum* vrbs in Ciliciae ac Syriae confiniis ſita olim celebris, nunc vero deſerta; vt ſe ab octodecim Alexandriae nominis oppidis diſtinguerent, κατὰ Ἰσσον dicta. Alexandria autem illa, in colle ab Alexandro M. in monumentum inſignis victoriae *ad Iſſum* contra Darium relatae, a Pompeio condita, et vrbs illius beneficii et priuilegiorum a Pompeio acceptorum memor, ab eo tempore annos computauit in numis, vt Nicol. *Toinardus* diſſert. de numis Traiani, Caracallae, Commodi, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΚΑΤ. ICCON inſcriptis indicauit, nempe ſub finem conſulatus Piſonis et Acilii, autumno anni V. C. 687. quando Pompeius debellatis in Cilicia piratis, eos in vrbes eius prouinciae adſignatis agris diſperſit. *Vaill.* Num. Gr. p. 246. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 214.) *Guſſeme* Diccion. I. p. 92. 93. — Singularis eſt numus, in quo caput regis diadematum. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΕΤ. ΙΡ. *Au.* 110. Bacchus nudus ſtans, d. cantharum, ſ. thyrſum, pro pedibus tigris. Æ 2. Editus in *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. Vind. P. I. Tb. 4. n. 1. p. 185.) *Froelichius* Annal. Syr. Tb. 12. fg. 7. p. 89. huncce numum quoque edidit, et recte quidem Alexandriae ad Iſſum tribuit; ſed cum legendum ipſi videretur: ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. ΞΠΡ et hunc annum ad Seleucidarum epocham exigeret, capite partis aduerſae Alexandrum II. Syrum exhiberi cenſuit. At 1. in numo non ΞΠΡ. ſed ΕΤ. ΙΡ. legitur. 2. oris lineamenta cum noto eius regis vultu componi non poſſunt. 3. non conſtat, eius aetatis Syriae reges aliquid iuris in Ciliciae vrbes habuiſſe, aut eas vmquam aera Seleucidarum vſas. Contra videt *Eckhel.* l. c. caput omnino conuenire Antiocho vltimo Commagenorum regi, quem conſtat parti Ciliciae imperaſſe, et quidem anno V. C. 706. quo anno praeſens numus ſignatus, ſi verum eſt eius epochae principium, quam *Vaillantius* ab anno 687. ducit.

ALEXANDRIA in imo gentis Aemiliae apud *Vaill.* Fam. Aemilia fg. 17. et *Morell.* Th. Fam.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ, *Alexandria* certamina, ſcriptum in vrna, e qua palma. n. Gord. Pii. *Patin.* Imp. p. 472. — Feſtum illud anniuerſarium in Alexandri M. honorem non ſolum apud gentiles ſuos Macedones, ſed apud alios etiam populos vel ciuitates in Thracia et Ponto, multis poſt obitum eius ſaeculis, celebratum. De Thracibus id docent numi ſub Romanis Imperatoribus Caracalla, Alexandro Seuero, et Gordiano Pio cuſi. vid. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΠΟ. *Alexandria In Philippopoli* Thraciae. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 40. fg. 4. Æ maximae formae cum Caracallae protome numiſma nitidum bonaeque caelaturae, quod grana Anglica 552. adpendit, produxit; numiſmatis autem explicationem *Vaill.* Num. Gr. p. 113. et 330. protulit. *Alii* inſcripti ſunt: ΚΟΙΝΟΝ ΘΡΑΚΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ ΠΥΘΙΑ ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙ. *Commune Thracum, Alexandria Pythia* ſc. certamina, *In Philippopoli.* Caracalla Imp. paludatus ſt. d. globum, ſupra quem victoriola, ſ. haſtam. Æ max. Caracallae. *Vaill.* — ΚΟΙ. ΘΡΑΚΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ etc. Iupiter ſedens. d. victoriolam coronam gerentem, ſ. haſtam. Æ 1. Caracallae. — *Al.* Pugil nudus ſt. d. coronam, ſ. palmam. Æ 1. Caracallae. *Vaill.* l. c. — Apud *Spanhem.* I. p. 382. ΟΛΥΜΠΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ, *Olympia Alexandria* certamina, intra menſam duabus vrnis cum inſertis palmae ramis adſcripta.) *Patin.* Imp. p. 12. legit ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ.

ALEXANDRIAE in Æ 2. Hadriani: ADVENTVI AVG. ALEXAN-

XANDRIAE. S. C. Ara ignita, iuxta quam Serapis cum Imp. togato dextram iungit; poſt Serapidem Iſis, d. ſiſtrum; poſt Imperatorem mulier, d. attollens. *Mdb.* p. 175.) *Guſſeme* I. 92.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑΝ. *Alexandrina.* ΑΔΡ. ΣΕΟΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑΝ. ΤΑΡΣΟΥ. *Hadrianae Seuerianae Alexandrianae Tarſ.* vid. *Tarſus.*

ALEXANDRIANA adpellatio, Boſtrae vrbis in Arabia Petraea ob coloniam, ab Alexandro Seuero deductam. N. TR. ALEXANDRIANAE COL. BOSTR. *Neruiae Traianae Alexandrianae Coloniae Boſtrae.* — Similiter

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑΝΗ, *Alexandriana* in eiusdem Alexandri Seueri honorem, dicta eſt ΑΜΑΣΙΑ, *Amaſia* Ponti, retentis Hadrianae et Seuerianae nominibus in n. Alex. Seueri. — Pariter cognominata ΤΑΡΣΟΣ, *Tarſus* Ciliciae ſub eodem Imp. ſeruatis Hadrianae et Seuerianae denominationibus in eiusd. Alex. numis.

Alexandrinae thermae in Alexandri Seueri AR, et Æ 1, numis, qui editi in *Cim. Vind.* II. p. 16.

Alexandrini Alexandriae, aut alibi in Aegypto, cuſi Auguſtorum numi argentei, quorum ſunt pauci, vel mixti ex argento et aere, vel vt plurimum aerei. Iſtorum ſeriem protulimus ſub voce *Alexandria Aegypti.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΩΝ, *Alexandrinorum.* Victoria prorae nauis inſiſtens, et verſus laeuam progrediens, d. corollam protendit, ſ. fert palmam ſuper humeros.)(ΑΥΤ. ΚΑΙΣΑΡ ΘΕΟΥ ΥΙΟΣ. *Imperator Caeſar Diui Filius.* Caput Auguſti nudum, pone fulmen. Æ 2, in quo victoriae Actiacae atque Aegypti ſubactae monumento Alexandrini Caeſarem Octauianum comparant Ioui Victori, fulmine eius dei ſymbolo, pone ceruicem addito. *Gols.* in Auguſto Tb. 4. p. 44, et 32. n. 8.) *Morell.* Theſ. Imp. in Auguſto Tb. 49. n. 19. 20. p. 444.

ALEXANDRO v. DIVO.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ, circa quadratum diuiſum quadrifarie. n. Alexandri I. regis Macedoniae. *Guſſeme* Dicc. I. 93.) le *Bret.*) *Froelich.* Not. El. p. 129.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΩ, Iupiter ſedens, d. aquilam, ſ. haſtam, in area caput equi et monogr. conſtans litteris illigatis ΑΡ. in imo flexus Maeandri. AR 1. Alexandri M. a Megneſia Ioniae ed. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 6. fg. 4. p. 75.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΝΙΚΑΙΕΙΣ, *Alexandrum Nicaeenſes* Bithyniae colunt. Caput Alexandri M. diademate redimitum. Æ. M. Aurelii, Commodi. Nicaeenſes ſe Alexandrum venerari profitentur, non vt fundatorem, ſed vrbis reſtauratorem, cuius iuſſu Antigonus, et Lyſimachus ipſius duces rem ſuſceperant. *Spanh* II. p. 163.) *Harduin.* Num. Vrb. III. p. 353.) *Guſſeme* Dicc. I. 96.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ . . . Caput Palladis galeatum. Æ. Alex. Seueri. RRR. *Patin.* in ind. f. 23.

Alexandropolis dicta eſt *Aega.* vid. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ, ab Ἀλέξανδρος, *Alexander*, et πόλις, *vrbs.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, *Alexander*. Aquila ſt. retro ſceptrum, dependente faſcia, iuxta clauam erecta, humi tres globi, omnia intra coronam quernam.)(Caput Herculis imberbe, leonis exuuiis tectum. AR. 1. *Eckhel.* Cat. — — Caput Alexandri M. galea ornatum, in qua effictus cernitur Neptunus, pone caſſis Macedonica.)(ΠΕΡΣΙΣ ΑΛΩΘΕΙΣΑ, *Perſis Capta.* Alexander curru quatuor elephantorum inſidens, ante ſe captiuus manibus poſt

poſt terga reuinctis, intrans portam vrbis, vel arcum triumphalem, cuius in vno latere quadriga equorum; currum antecedunt tubicen alte elatam tubam inflans, et perſona ſignum militare geſtans, labaro ſimillimum; Victoria per aera volitat, currumque reſpicit. Æ 1. delineat. in *Schulz.* Numoph. Tb. 2. fg. 3., et illuſtr. p. 26. 27.) Recentioris fabricae numum eſſe exiſtimat *Cuper.* Exercit. I. de Elephant. in numis p. 47.) *Geſner.* Num. Reg. Maced. p. 29. *Cuperi* coniecturam repetit, ſed ex *Schulziano* numiſmate bene multa poſſint et debent emendari.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΚΑΙϹΑΡ. *al.* ϹΕΒ. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΚΑΙ. *al.* ΑΥ. vel ΑΥΓ. *al.* ΑΥΓ. — ΑΛΕΖΑΝΔΟϹ Κ. *al.* Α. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΚΑΙ. — ΑΛΕΖΑΝΔΡΟ ΑΥΓ. legitur *Alexander Seuerus* modo *Caeſar*, modo *Auguſtus* in eius numis, quorum nonnullos exhibuit *Froelich.* 4. Tent. p. 306. ſqq. et quidem Ζ. vel Ζ ſiue Ξ pro Ξ poſito obſcurum haud multo diuerſum.

ΑΛЄΞΑΝΔΡΟϹ ЄΥϹ. ЄΥΤ. ϹЄΒ. *Alexander Pius Felix Auguſtus* in numis Aegyptiacis tribuitur a *Golzio* et *Occone* Alexandro Maxentii temporibus tyranno; ſed fortaſſe ad Seuerum Alexandrum pertinent iſti numi, vel pro fictis habiti. *Band.*) *Gueſſeme.*

ΑΛЄΞΑΝΔΡΟϹ ΑϹΙΑΡΧΗϹ ΑΝЄΘЄΚЄΝ ΟΤΡΟΗΝΩΝ *Alexander Aſiarcha Obtulit. Otroenorum* Phrygiac. Aeneas Anchiſem humeris, d. Iulum. Æ 1. Caracallae, edit. a *Froelich.* 4. Tent. p. 269.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΚΤΙϹΤ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤ. *Alexander Conditor Apolloniatarum* in Caria, cum capite huius regis. Non vero rex ille, ſed magiſtratus Syracuſanus ob typum Palladis et pegaſi adſcripto elemento Koph.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ inſcribitur drachmae Dyrrhachenae, teſtante *Neumanno* Pop. et Reg. Num. Vet. p. 58.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΜΕΓΑϹ ΜΑΚΕΔ. *al.* ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, *Alexander Magnus Macedonum.* Caput Alexandri radiat. Æ M. Aurelii, cui a Communi Macedonum dicatus eſt vt ſolent illi in plerisque inſcribere ΚΟΙΝΟΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, non ad tanti regis memoriam poſt tot ſaecula in numis ſuis renouandam, ſed adulantes, M. Aurelium tot bellis illuſtrem incomparabili heroi ſuo comparare voluerunt. *Vaill.* Gr. Adp. Tb. 7.) *Gueſſeme* I. 95.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ Π. Π. *Alexander Pater Patriae.* Sic Alex. Seuerus in Æ max. Muſ. *Alban.* II. p. 4.

ΑΛЄΞΑΝΔΡΟS, *Alexander.* + LEON S. ΑΛЄΞΑΝΔΡΟS. Leo et Alexander fratres cum ſtemmatibus crucigeris ſedentes labarum tenent.)(+ LEON S. ΑΛЄΞΑΝΔΡΟΙ BASIL. ROMЄON in medio numo. Æ Leonis. *Band.* II. p. 728.) *Muſell.* Imp. Tb. 259. fg. 7.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, *Alexandri*, legitur in numis.

a) *Alexandri* I. regis Macedoniac. Pallas d. ſpiculum erectum, ſ. clipeum. *Gueſſeme* I. 93. Ibidem *Alexandro* II. tribuitur numus dubius, in quo hinc caput regis pelle leonis tectum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Iupiter ſedens.

b) *Alexandri Magni*, modo addito, modo neglecto ΒΑΣΙΛΕΩΣ titulo. Non ſolum in numis, ſed in omni pretioſo monumentorum genere, tabulis, clipeis, ſtatuis, annulis eius effigies vt plurimum, adſcripto ſolo herois nomine, omnes alios titulos longe ſupergreſſo ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, vel ΑΛΕΞΑΝΔΡ.. De quo litterarum ου ſcribendi modo compendiario quid ſtatuendum cf. *Schlaeger.* de Num. Alex. M. p. 55. ſqq. — 1. *Aurei* eius numi. 1. Caput Palladis galeatum.

leatum.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Victoria ſt. d. lauream, ſ. tridentem. *Curtius* L. IV. c. 13. et L. VIII. c. 2. adſerit, Mineruam et Victoriam ab Alexandro cultam. a. — *Al.* ſed in area diota. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 51. fg. 10. *Eckbel.* Cat. I. p. 90. ſqq.) *Theupoli* p. 1214. ſq.) *Froelich.* Annal. Syr. Tb. I. p. 3. *Guſſeme* I. 95. etiam ſequentes recenſent: — 3. in area fulmen et monogr. ΑΟ. — 4. in area fulmen et ΑΙ. — 5. in area concha, pentagonum, et monogramma. — 6. in area arcus, et claua. — 7. in area dimidius equus. — 8. in area equus alatus, infra monogr. — 9. in area flos. — 10. in area galea. — 11. in area ſerpens. — 12. in area ΣΧΞ et ſerpens. — 13. in area tridens. Pembroh. II. Tb. 51. n. 8. in *alio* et praeterea aſtrum. — 14. in area monogr. ΗΑ. — 15. in area ΤΙ. — 16. in area monogr. ΤΑ. — 17. Caput Palladis galeatum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, *Regis Alexandri.* Eadem Victoria, in area caduceus et monogr. Ᵽ. — 18. ſed in area hinc monogr. intra coronam, inde ΜΙ. *Guſſeme* I. 95.) *Pembrok.* I. Tb. 2. n. 6. et II. Tb. 51. n. 9.) *Schulz.* Numoph. I. p. 1.) *Theup.* 1214. — 19. ſed infra quid lampadi ſimile. — 20. ſed poſt Palladis caput Σ. in)(infra monogr. ΑΡ. *Froelich.* Ann. Syr. Tb. 1. n. 15. — 21. ſed fabrica, et litteris barbaris. 22. *Alius* non abſimilis, in area fulmen et monogr. — 23. *Alius,* ſed claua, pharetra, et arcus. *Froelich.* Ann. Syr. Tb. 1. p. 3.) *Pembrock.* I. Tb. 2. n. 9. — 24. diota, arcus et pharetra. *Pembrok.* II. Tb. 51. n. 11. — 25. ſed in area tridens. *Pembr.* I. Tb. 2. n. 7. — 26. in area vas vtrimque anſatum. *Pembr.* I. Tb. 2. n. 8. — 27. Caput Alexandri diadematum, cornut. promiſſis crinibus.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Pegaſus. *Freytag.* apud *Schlaeger.*) *Froelich.* Annal. Syr. Tb. I. n. 14.) *Schlaeger.* l. c. Tb. 2. n. 4. — 28. Caput Alexandri M. in rictu leonis.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Iupiter ſedens, d. aquilam, ſ. haſtam, ad pedes noctua, in area monogr. ⋈ Μακεδόνων ib. n. 5. et P. II. Tb. 51. n. 7. — — 2) *Argentei* Alexandri M. numi. 1. Caput imberbe Herculis vel Alexandri ipſius, leonis exuuiis tectum.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Iupiter ſeminudus ſedens d. porrecta aquilam, ſ. haſtam puram. Ꝑ. 1. *Allgemeine* Welthiſtorie. Tom. VII. Tb. I. §. 176. obſ. 160.) *Beger.* Th. Br. I. p. 231. ſqq.) *Froelich.* Ann. Syr. p. 3. *Guſſeme* I. 94.) *Nonn.* in *Golz.* Graec. p. 179.) *Pembrok.* II. Tb 53.) *Schulz.* Numoph. I. p. 9.) *Theup.* p. 1215.) *Eckbel.* Cat. I. p. 91. qui et ſequentes exhibent ſimiles cum variis ſignis: — 2. in area Α. intra coronam, infra Ε. — 3. in area acroſtolium. — 4. et praeterea intra ſellam ΝΟ. — 5. in area ancora inuerſa et bina monogrammata, in imo equus paſcens. *Eckbel.* Num. Vet. Tb. 6. fg. 1. p. 72. — 6. in arca aratrum. — 7. in area bipennis, intra ſellam ΠΟ. — 8. in area hinc caduceus, inde pilum haſtae. — 9. in area caput leonis, et monogr. — 10. in area caput muliebre, intra ſellam folium hederae. — 11. ante Iouis pedes arcus, et ſub ſedili littera Β. *Muſell.* Reg. Tb. I. n. 8. — 12. in area corona intra ſellam ΠΟ. — 13. in area figura ſtolata ſt. vtraque manu facem praefert, intra ſellam monogramma. — 14. ante Iouis pedes icuncula. *Geſner.* Tb. 3. n. 35.) *Golz.* Tb. 32. n. 10.) *Muſell.* Reg. Tb. I. n. 7. — 15. in area icuncula, et ſub ſedili litterae ΑΟ. *Geſner.* Tb. 4. n. 10.) *Muſell.* l. c. n. 2. — 16. in area Α. et caput bouinum, intra ſellam monogr. ΗΓ. *Eckbel.* Cat. — 17. in area vas racemo circumdatum, et duplex monogr. — 18. in area rota, et monogr. — 19. in area . . . . ΙΗ. Φ. *Eckbel.* Cat. — 20. in area hinc Χ. inde Ε. intra ſellam Φ. — 21. cum duplici monogrammate . . 22. intra ſellam Ο. — 23. in area monogr. ΠΟ. — 24. in area Μ. et ΠΟ. — 25. in area noctua, et monogr.

nogr. MA. intra ſellam quid conoidicum. --- 26. in area monogramma ΠΙΤ. --- 27. in area quadrupes currens, intra ſellam A. in corona. --- 28. Similis, ſed ſine corona et minoris moduli. --- 29. quadrupes in area, intra ſellam monogr. ME. --- 30. in area KI. intra ſellam monogr. ME. --- 31. in area monogr. HΔ. --- 32. in area monogr. circulo clauſum, intra ſellam bipennis. --- 33. in area monogr. intra ſellam caput velatum. --- 34. cum duplici monogrammate. --- 35 in area monogr. KA. intra ſellam Φ. --- 36. idem monogr. ſed intra ſellam lunula. --- 37. in area monogr. AEI. --- 38. inſcriptione barbara, et in area K. inuerſum. Subierat. 3. *Eckhel.* Cat. — 39. in area KA. *Geſn.* Tb. 5. n. 4.) *Muſell.* Reg. Tb. I. n. 10. — 40. in area monogr. et Π *Geſner.* Tb. 4. n. 8.) *Muſell.* ib. n. 11. — 41. in area quid ignotum, et ſub ſedili galea. *Muſell.* n. 12. — 42. in area KI. et ſub ſella monogramma. *Geſner.* Tb. 4. n. 9.) *Muſell.* Reg. Tb. 2. n. 1.) *Theup.* 1310. — Plura huc pertinentia commemorant *Nonnius* Comment. in *Goltzii* Graec. p. 179. ſq.) *Beger.* Theſ. Brand. I. p. 239. ſqq.) *Geſner.* Reg. Maced. Numiſm. p. 12. 17.) *Spanh.* Vſ. et Praeſt. Num. I. p. 170. — — Qui ſequuntur in aliis extra Macedoniam vrbibus ſignati ſunt, ſecundum certa, aut ſaltem probabilia indicia, facta a *Pellerinio* Mel. I. p. 109. et aucta ab *Eckbelio* Num. Vet. p. 70. ſq. et 82. ſq. --- 43. Caput Herculis, vt in praecedentibus,)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Idem Iupiter ſedens, in area inſcriptio Phoenicia. AR. 1. ſignatus *Ace* Palaeſtinae. *Peller.* Méd. des Rois. p. 12. --- 44. *Al.* ſed in area ſphinx botrum tenens, et inſidens diotae, in area monogramma. AR. 1. Signatus in inſula *Chio.* — *Al.* ſed ſphinx ſedens, in area monogramma, intra ſellam A. AR. 1. ſignatus *ibid.* — 45. *Al.* in area dimidius aries adſiliens. AR. 1. ſignatus Clazomenis Ioniae. — 46. *Al.* pone Iouem ſolito more ſedentem lyra, addito *Colophoniae* Ioniae, vbi percuſſus, abrupto ΚΟΛΟ. nomine, intra ſellae fulcra monogramma. AR. 1. editus ab *Eckbel.* Num. Vet. Tb. 6. fg. 2. p. 73. --- 47. *Al.* addito ΒΑΣΙΛΕΩΣ, in area ΚΟΙ. AR. 1. ſignatus forſan in inſula *Cos*, vt tenuiter ſuſpicatus eſt *Eckbel.* l. c. --- 48. *Al.* ſed in area gallus gallinaceus ſtans. AR. 1. ſignatus vt videtur *Eckbelio Dardani* Troadis. --- 49. *Al.* ſed in area A. et lampas ardens intra ſellam. ΔΗ. AR. 1. quae littera A. forſan initialis *Lampſaci* Myſiae, quo et ſequentes quinque retulit *Eckb.* — 50. *Al.* cum iisdem attributis, ſed intra ſellam aſtrum. --- 51. *Similis*, ſed intra ſellam ΗΓ. --- 52. *Similis*, ſed alio intra ſellam monogrammate. Omnes. AR. 1. --- 53. *Al.* in area lampas accenſa, intra ſellam A. AR. 3. — 54. *Al.* ſed in area equus marinus alatus, intra ſellam ΑΛ. AR. 3. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 6. fg. 3. p. 74 — 55. *Alius*, in area ΠΡΙ. ΒΙ. et tridens. AR. 3. ſignatus *Prine* Ioniae. *Eckhel.* l. c. p 76. — 56. *Al.* in area caput iuuenile tectum galea in roſtrum deſinente, intra ſellam triquetra. AR. 1. ſignatus forte Tarſi, et editus *ibid.* fg. 6. p. 76. — 57. *Al.* ſed in area ΤΗΙ. et diota eiusdem formae, qualis in autonomis *Tei* numis conſpicua eſt, intra ſellam Π. AR. 1. ſignatus *Tei* Ioniae, et ed. ab *Eckhel.* fg. 8. p. 82. — 58. *Al.* in area mus. AR. 1. Tenedi. *ibid.* fg. 7. p. 81. — — In aliis *argenteis formae* primae: 59. Caput Herculis, vt in prioribus, ſed in)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Idem Iupiter ſedens, in area galea et ΔΑ, intra ſellam monogramma ΑΠΟ. *Eckhel.* Catal. vbi et ſequentes recenſentur: — 60. *Al.* in area galea, et monogr. ΗΡ. intra ſellam ΠΤ. — 61. in area apis, vt videtur, et duo monogr. — 62. in area galea intra ſellam ΗΡΑ. — 63. in area ΔΙ. intra ſellam monogr. ΕΝ. — 64. *Al.* ſed duplex monogr. — 65. in area M. intra ſellam AT. *Theup.* 1215. — 66. in area herma,

herma, vel tropaeum erectum intra ſellam ΟΛ. intra coronam. *Froelich.* Ann. Syr. Tb. 1. fg. 2. — 67. in area ΜΙ. intra ſellam monogramma intra lauream. *Geſner.* Tb. 4. n. 21.) *Golz.* Tb. 32. n. 19. *Guſſeme* I. 94.) *Muſell.* Reg. Tb. I. n. 9. — 68. in area monogramma intra ſellam, vt in priore, monogr. intra lauream. — 69. *Al.* in area idem monogr. intra lauream, quod in prioribus, intra ſellam monogr. ΙΡ. — 70. ſed in area aſtrum. — 71. in area galea. — 72. *Similis*, ſed arg. ſubaer. — 73. *Alius*, in area Μ. intra ſellam ΑΤ. AR 3. — 74 *Similis*, ſed voluminis perexigui, et fabricae delicatae. AR 4. — 75. Pulcerrimum AR. numum vulgauit *Dutens* Explication Diff. I. pl. 4. fg. 1. p. 105. Caput in rictu leonis.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Iupiter ſedens, d. aquilam, ſ. haſtam, in area bipennis, ſignum Tenedos, qua in inſula cuſus videtur. — 76. *Al.* ſed ſub ſella monogr. ΚΕ. *Schlaeger.* Num. Alex. Tb. 2. fg. 10.) *Schmidt.* Diſſ. de Macedon. fg. 9. p. 78. — 77. Caput, forte Alexandri, diadematum, cornutum et leonis exuuiis tectum.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Pallas galeata gradiens, d. telum vibrat, ſ. clipeum; ad pedes aquila fulmen vnguibus ſtringens, in area galea extenſa, et monogr HP. AR 1. *Froelich.* Ann. Syr. Tb. I. fg. 1. p. 3. — 78. Caput Alexandri diadematum, et cornutum cornu arietis. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Leo ſt. ad dextram reſpiciens. *Haym.* Th. Brit. Tb. 1. n. 11. p. 13.) *Froelich.* ib. fg. 5. p. 3.) *Schlaeger.* l. c. Tb. 1. fg. 2. — 79. Caput Alexandri nudum reiectis capillis.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Cupido alatus leoni gradienti inſidens. *Froelich.* fg. 6. *Guſſeme* I. 95.) *Liebe* Goth. Num. p. 99.) *Schlaeger.* Num. Alex. Tb. I. fg. 1. et fuſius in Commentatione ipſa p. 23. 28. et ſq. quid ſibi velit leo? quid Cupido ferarum principis dorſo leuatus? quid de compendio litterarum ου ſtatuendum ſit? *Liebius* l. c. vix dubitat, quin cuſus ſit numus Caracallae aetate, qui, vt eſt apud *Herodianum* L. IV. c. 8. continuo Alexander alter euaſit, memoriamque eius omnibus modis renouauit. — 80. Caput imberbe leonis exuuiis tectum.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Claua, pharetra et arcus. AR. *Muſell.* Reg. Tb. 1. n. 10. — 3) *Aerei* huius regis numi tertiae ſunt formae: 1. *Ead. adu.*)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Claua, et arcus pharetrae iunctus. *Eckhel.* Cat.) *Froelich.* Annal. Syr. p. 3.) *Geſner.* Tb. 2. 19.) *Golz.* Tb. 33. n. 7.) *Guſſeme* I. 95.) *Muſell.* Reg. Tb. 2. n. 5.) *Patin.* Imp. p. 9. *Theup.* 2. *Al.* in area Α. — 3. in area botrus. — 4. in area hinc caduceus, inde aſtrum. — 5. in area Δ. — 6. in area globus. — 7. in area monogr. ΗΔ. — 8. in area hinc ΕΑ. inde Ε. — 9. *Similis*, ſed ſcriptum ΒΑ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. *de Wilde.* Tb. 3. fg. 16. — 10. *Similis*, ſed ſcriptum. Β. Α. *Eckhel.*) *Froelich.*) *Patin.*) *Wilde.* 11. *Ead. adu.*)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Claua, arcus pharetrae iunctus, caduceus, in area ΑΡ. — 12. *Ead. adu.*)(*Ead. epigr.* Iupiter ſedens, d. aquilam, ſ. haſtam, ſeu ſcipionem nodoſum, in area. monogr. ex Π. Α. et Ο. compoſitum. *Schulze* Numoph. I. p. 27. — 13. Caput diadematum, forte huius Alexandri.)(*Ead. epigr.* Eques, in area bipennis. *Froelich.* Ann. Syr. Tb. I. fg. 17. — *Al.* infra ☾. *Guſſeme* I. 95. — Qui ſequuntur *aerei formae ſecundae*, aliquot ſerius ſaeculis, forte tertio poſt Chriſtum ſunt percuſſi. Tales ſunt: 14. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Caput Alexandri iuuenile nudum.)(ΚΟΙΝΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Commune Macedonum Neocororum.* Alexander bucephalum arrectis pedibus ante ſe ſtantem domans. *Geſner.* Tb. 3. n. 22.) *Liebe* Goth. Num. p. 101.) *Muſell.* Reg. Tb. 2. n. 6.) *Patin.* Imp. p. 10.) *Schlaeger.* Tb. 2. n. 5. — 15. *Al.* ſub capite fulmen.)(ΚΟΙΝΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Eques, d. elata, ſub equo aſtrum.

aſtrum. *Geſner.* Tb. 3. n. 10.) *Guſſeme* I. 95.) *Muſell.* ib. n. 9.) *Patin.* ib. --- 16 *Similis*, ſed caput regis galeatum, et B. ΝΕΩ. *Eckhel.* — 17. *Al.* ſed caput imberbe diademat.)(ΚΟΙνον ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΝΕΩΚορων. Eques decurrens cum haſta. *Geſner.* Tb. 3. n. 25.) *Golz.* Tb. 34. n. 16.) *Guſſeme* I. 95.) *Muſell.* Tb. 2. n. 7. --- 18. *Similis*, ſed B. ΝΕ. *Eckhel.* --- 19. *Al.* cum capite imb. nudo.)(ΚΟΙΝΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ Β. ΝΕΩΚορων, *Iterum Neocororum.* Idem typus. *Geſn.* Tb. 3. n. 6.) *Muſell.* Tb. 2. n. 8. --- 20. *Similis*, ſed B. N. Menſa, ſupra quam duae vrnae. *Geſner.* Tb. 2. n. 35.) *Muſell.* Suppl. Tb. 1. n. 2.) *Patin.* p. 12.) *Schulz.* Numoph. p. 27. --- 21. ſed infra caput ſerpens, B. ΝΕΩΚ. et tres vrnae. *Eckhel.* Cat. --- 22. ſed caput leonis exuuiis tectum.)(ΚΟΙΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ Β. ΝΕΩΚ. Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam. *Eckhel.* --- 23. *Ead. ep.* Vir equo decurrens, d. elata. *ib.*) *Guſſeme* I. 95. — 24. *Ead. ep.* Caput regis diadematum.)(ΚΟΙΝΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΝΕΩΚ. Pallas ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam cum clipeo. *ib.* --- 25. *Alius*, ſed B. ΝΕ. --- 26. ſed ΔΙC ΝΕΟΚ. Victoria in citis bigis. *Eckhel.*) *Patin.* p. 12. — 27. Idem caput imberbe in rictu leonis, et ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ nomen.)(ΚΟΙΝΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ . . . . . Pallas ſedens d. pateram, ſ. haſtam. *Wilde.* Tb. 2. n. 12. p. 15. ſed in *Froel.* Ann. Syr. Tb. 1. fg. 10. in Palladis d. eſt victoriola, ad pedes clipeus. --- 28. Alexander eques, ſ. duo ſpicula, d. haſta leonem transuerberaturus. *Wilde.* n. 13. p. 16. --- 29. 30. 31. Similes numi cum capite alias diademato, alias galeato, alias exuuiis tecto, cum variis figuris equitis, armorum Herculis, Iouis ac Palladis ſedentis, addita in)(eadem fere epigraphe: *Commune Macedonum* etc. *Froelich.* Ann. Syr. l. c. fg. 11. 12. 13.) *Guſſeme* I. 95. et alii.

c) *Alexandro*, Caſſandri F. tribuit Muſeum *Pembrok.* II. Tb. 54. n. 1. 2. 3. quosdam AR. quos alii, vt *Froelich.* Ann. Syr. Tb. I. fg. 1. p. 3. ad Alexandrum M. referunt: 1. Caput imberbe exuuiis elephanti tectum.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Pallas gradiens, d. haſtam, ſ. clipeum, in area aquila fulmini inſiſtit, et duo monogr. --- 2. *Similis*, ſed loco monogrammatis litterae ΑΙ. — 3. *Alius* fere ſimilis. --- 4. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Eques, in area bipennis, et monogr. duplex. Æ 3. qui ab *Haymio* II. Tb. 2. n. 2. p. 15. Alexandro eidem, fratri Antipatris adſcribitur. *Froelich.* Not. El. p. 141.

d) *Alexandro*, ſeu Ptolemaeo X. regi Aegyptiorum forte tribui poteſt AR. numus cum capite imb. rictu leonis tecto.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Aquila inſiſtens fulmini. *Froelich.* Not. El. p. 162.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 57. n. 10.) *Theup.* 1207.

e) *Alexandro*, regi Armeniae, filio M. Antonii et Cleopatrae a quibusdam tribuitur Æ numus, in quo ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, Caput regis.)(Iupiter ſedens, d. aquilam, ſ. haſtam *Patin.* Imp. p. 24.) *Triſtan.* — Apud alios inter Alexandri Balae, Syriae regis numos, et huius fit mentio. *Guſſeme* I. 98.

f) *Alexandri*, Pyrrhi F. regis Epiri. Caput muliebre in elephanti exuuiis.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Pallas gradiens, d. haſtam, ſ. clipeum, in area aquila ſt. et monogr. AR. 1. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 7. fg. 11. p. 104. --- 2. In alio ſimili pro monogrammate litterae ΚΤ. et aquila fulmini inſiſtens. *Peller.* Méd. des Rois. p. 31. --- 3. Caput pelle leonis tectum.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Iupiter ſedens, d. aquilam, ſ. haſtam, infra monogramma. *Guſſeme* I. 98.

g) *Alexandri*, Neoptolemi F. regis Epiri. 1. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ

ΝΕ-

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΥ. Fulmen, ſupra quod aſtrum, infra pilum haſtae.)(Caput Iouis barbatum ac laur. AV. *Seguin.* Select. Num. p. 68. edit. Pariſ. 1684.) *Froelich.* Not. Elem. p. 145.) *Kheuenhüller* Reg. Vet. Num. p. 28. --- 2. *Ead. epigr.* Fulmen, in area parua aquila.)(Caput barbatum et diadematum. AR. *Theup.* p. 1209. --- Ille Alexander Epirota fuit Alexandri M. auunculus.

h) Alexandri I. *Balae*, regis Syriae. 1. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Aeroſtolium tantum.)(Caput Cleopatrae vxoris elephanti exuuiis tectum. Æ 3. *Froelich.* Annal. Syriae Tb. 8. fg. 4.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 6. fg. 5. p. 68. --- 2. *Ead. epigr.* Caput Alexandri I. gal[eatu]m. Victoria, ob victoriam ab Alexandro de Demetrio Sotere relata, ſt. d. coronam, ſ. lauream, in area A. inferne monogr. [monogram]. *al.* ſpica ad latus Victoriae *al.* aliud monogr. praeter ſpicam, *al.* littera Δ. infra P. Æ 3. *Froelich.* Annal. Syr. Tb. 8. fg. 5. 6.) *Geſner.* Tb. 3. n. 9.) *Guſſeme* I. 79.) *Haym.* I. Tb. 5. n. 7.) *Muſell.* Reg. Tb. 6. n. 9.) *Theup.* p. 1231.) *Vaill.* 142. --- 3. Caput Alexandri diadematum, *al.* galeatum. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΞΡ. *Anno* 163. Aquila cum ramo palmae fulmini inſiſtens, in area hinc [symbol] *Tyriorum* ſymbolum, illinc H. AR. 1. *Froelich.* l. c. fg. 9. --- 4. *Al.* ſed cum ΞΡ *Anno* 166. et aquila roſtro nauis inſiſtens, in area praeter idem Tyriorum inſigne aliud monogr. AR. 1. *Froelich.* ib. Tb. 9. fg. 29.) *Guſſeme* I. 97. addit inſcriptioni ΑΣ. ΣΙΔΩ. --- 5. *Ead. epigr.* Elephas ſtans, in area monogramma.)(Caput Bacchae, vel Cleopatrae vxoris, vitta et hederae foliis ornatum. Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 214.) *Froelich.* ib. Tb. 9. n. 31.) *Haym.* I. Tb. 6. fg. 6. p. 69. --- 6. *Al.* ſine hedera. Æ 3. *Froelich.* ib. p. 67. --- 7. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Apollo nudus ſt. ſagittam, ſ. arcui innixa, in area A. inferne monogr. [monogram]. *al.* tridens. *al.* M. et infra tridens. *al.* in area ramus palmae. *al.* cornucopiae.)(Caput regis imberbe leonis exuuiis tectum. Æ 3. *Eckhel.* l. c.) *Froelich.* ib. fg. 22.) *Geſner.* Tb. 3. n. 14.) *Guſſeme* I. 97.) *Haym.* l. c. Tb. 5. n. 6. p. 6.) *Muſell.* Reg. Tb. 6. n. 10.) *Theup.* 1230.) *Vaill.* p. 142. --- 8. *Similis*, ſed Apollo ſedens. Æ 2. *Froelich.*) *Theupoli.* --- 9. *Ead. epigr.* Iupiter ſedens, d. pateram, ſ. haſtam.)(Caput Alexandri cum corona radiata Æ 3. *Froelich.* ib. fg. 34.) *Vaill.* --- 10. *Ead. Epigr.* Pallas galeata ſt. d. victoriolam, ſ. haſtam, in area aſtrum et duo monogr. *al.* in area aliae notae.)(Caput regis diademat. Æ 3. *Eckhel.*) *Froelich.* fg. 18. 19.) *Theup.* 1231. --- 11. Tridens cui ſerpens vel delphinus implexus. Æ 3. *Froelich.* fg. 30.) *Haym.* Tb. 5 n 9.) *Vaill.* 262. --- 12. *Ead. epigr.* Tripus ſt. *al.* infra litterae ΝΕ. nexae.)(Caput regis galeatum. Æ 3. *Froelich.*) *Haym.* I. Tb. 5. n. 8. --- 13. 14. 15. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΘΕΟΠΑΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ, *Regis Alexandri Theopatoris Euergetis.* Iupiter ſeminudus ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, in imo ΒΞΡ. *An.* 162. *al.* ΕΞΡ. *An.* 165. *al.* ſine epocha, cum monogrammate et Δ.)(Caput Alexandri diadematum. AR. 1. *Froelich.* Ann. Syr. Tb. 8. p. 65. et Tb. 9. p. 67.) *Vaill.* --- 16. *Similis* inſcr. et typus, ſed ſine epocha.)(Capita iugata Alexandri diadematum, et muliebre velatum cum impoſito modio, forte Cleopatrae Aegyptiae, ſub ſpecie Iſidis; in area A. et cornucopiae. AR. 1. Æ 1. et 2. *Beger.* Theſ. Palat.) *Froelich.* l. c.) *Geſner.* l. c.) *Vaill.* --- 17. *Ead. epigr.* addito ΓΞΡ. *Anno* 163. Apollo nudus cortinae inſidens, d. telum, ſ. arcum, infra monogramma.)(Caput regis diadem. AR. 3. *Eckhel.* I. 214.) *Froelich.* Tb. 8. n. 7. p. 64. 65.) *Haym.* I. Tb. 5. n. 5.) *Guſſeme* I. 97.) *Theup.* 1230.)

Vaill. 256. --- 18. *Similis* praecedenti nummus, ſed absque epocha. — 19. 20. *Alii* ſolo monogrammate diuerſi. AR. --- 21. *Ead. ep.* Pallas galeata ſt. d. haſtam, ſ. clipeum, inferne ΙΣ.)(Caput Iouis barbatum laureatum. Æ 3. *Froelich.* ib. p. 65. --- 22. *Al.* ſimilis, ſed Pallas d. victoriolam, ſ. haſtam et clipeum. AR. 1. *Theup.* 1230. ---

i) *Alexandri* II. vulgo *Zabinae*, regis Syriae. 1. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Sine titulo alio. Iupiter ſeminudus ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, infra ſellam Δ, in area monogramma.)(Caput regis diadematum. AR. 1. *Froelich.* Annal. Syr. Tb. 12. fg 9.) *Guſſeme* I. 98.) *Vaill.* --- 2. 3. 4. *Similis* inſcriptio et regis effigies, ſed Pallas galeata ſt. d. victoriolam, ſ. haſtam, humi clipeus, in area acroſtolium et monogramma; in *al.* aliae litterae nexu iunctae, et caput regis radiatum. Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. 216.) *Froelich.* ib. fg. 10.) *Guſſeme* I. 98.) *Theupoli.* 1236.) *Vaill.* --- 5. *Ead. epigr.* cum ΔΠΡ. *Anno* 184. qui eſt primus imperii huius Alexandri. Bacchus nudus cum amiculo ſt. d. cantharum, ſ. haſtam vel thyrſum, in area duo monogr.)(Caput regis diademat. Æ 3. *Eckhel.* Cat.) *Guſſeme* I. 98.) *Haym.* I. Tb. 8. n. 3. p. 89.) *Theup.* 1235.) *Vaill.* p. 317. --- 6. *Al.* cum anno ΕΠΡ. 185. Æ 3. *Eckhel.*) *Froelich.* Annal. Syr. Tb. 12. n. 5.) *Theup.* 1236. --- 7. *Al.* ſed ϚΠΡ. 186. Æ 3. *Eckhel.*) *Froelich.* n. 6. --- 8. *Al.* anno ΖΠΡ. 187. in area acroſtolium. Æ 3. *Eckhel.* --- 9. *Ead. ep.* Victoria gradiens, d. ſertum, in area corona, et monogr.)(Caput regis leonis exuuiis tectum. Æ 3. *Eckhel.*) *Froelich.* ib. n. 8.) *Vaill.* 259. --- 10 *Al.* ſimilis, ad pedes Victoriae quaſi amphora. *Froelich.* I. c. --- 11. *Al.* in area ſpica, vt videtur. Æ 3. *Eckhel.* --- 12. *Al.* ſed Victoria d. ſertum, ſ. palmam, ad pedes acroſtolium, in area monogramma. Æ 3. *Haym.* I. Tb. 8. n. 6. p. 92.) *Guſſeme* I. 98. --- 13. *Al.* Victoria expanſis ambabus alis ſtans, d. elata forte gerit ſertum, ſ. palmae ramum, in area x. et aliquid monogrammatis incertae formae.)(Caput galeatum. AR. 3. *Froelich.* ib. n. 22. --- 14. *Ead. ep.* Mulier ſt. capite tutulato, d. temonem, ſ. c. c.)(Caput hedera coronatum. Æ 3. *Froelich.* n. 17. et 19) *Haym.* ib. n. 7.) *Theup.* 1236.) *Vaill.* 329.) *Eckbelio* caput Palladis videtur. --- 15. *Ead. ep.* Duo cornua copiae iugata cum faſcia, in area litterae ΑΠ. *Apamaeorum.*)(Caput regis diadematum. Æ 2. *Eckhel.*) *Froelich.* n. 13) *Guſſeme* I. 98.) *Haym.* n. 4.) *Vaill.* 324. --- 16. *Similis* alius, ſed caput cum corona radiata. *Froelich.*) *Theup.* --- 17. *Similis* praecedenti Æ 3. ſed in area aſtrum, *al.* caduceus, *al.* claua, *al.* ramus, *al.* corona. *Eckhel.*) *Froelich.*) *Theup.* --- 18 *Similis*, ſed in area ΣΑ, et caput eſt diademate cinctum. Æ 3. *Froelich.* I. c. n. 16.) *Vaill.* --- 19. in *alio* Α. in area, qui eſt AR. *Froelich.* --- 20. *Ead. ep.* Ancora.)(Caput diad. AR. 4. *Theup.* 1236. — 21. Ancora cum priori epigraphe, et epocha ΔΠΡ. *Anno* 184. Æ 3. *Haym.* I. Tb. 8. n. 5. p. 90. --- 22. *Ead. ep.* Tripus. Æ 3. *Froelich.* n. 20. — 23. *Al.* pone tripodem ΑΠ. et monogramma.)(Nauis, ſupra quam duo pilei Dioſcurorum cum ſtellis. Æ 3. *Froelich.* n. 21. --- 24. *Ead. ep.* adiunctis litteris Phoeniciis. Vir ſtans in veſte talari capite tutulato, ſ. tridentem gerit.)(Caput Alexandri diadematum. Æ 3. *Froelich.* ib. Tb. 12. n. 18. p. 92.) *Vaill.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΖΕΒΕΝΝΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ in adulterino Alexandri II. Zabinae vulgo dicti numo, quem *Golzius* ex *Vſſerio* produxit.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, *Alexandri.* Caput galea tectum. Æ max. mod. Alexandri Seueri. Muſ. *Piſan.* I. p. 139. Elaborauit Alexander ille Seuerus, teſte

teſte *Lampridio* in vita Alex. c. 50. vt dignus illo nomine videretur, immo vt Macedonem ipſum vinceret. Reprehenſum tamen in eo eſt, quod ſe Alexandrum Magnum videri volebat. Alexandri habitu, inquit *Lamprid.* c. 25. numos plurimos figurauit etc. in quorum numero eſt e maximorum genere humus, in quo Alexandri Imperatoris caput galea, qua ad modum Alexandri Macedonis, vti in bellis conſueuerat, tectum conſpicitur.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, *Alexandri*, magiſtratus nomen. ΕΠΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, *Sub Alexandro*, in numo Pitanes in Aeolide, vrbis illius tum praetore, vel archonte.

- Archontis nomen. ΕΠΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΛΕΩΝΟΣ, *Sub Alexandro Cleone* vel Cleonis F. Sardianorum. n. Druſi Iun. --- ΕΠΙ Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΡΧ. Α. ΤΟ Β. *Sub Marco Alexandro Archonte Primo Iterum* Hadrianorum. n. M. Aurel.

- *Pontificis* nomen. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Β. ΑΡΧΙ. *al.* ΕΠ. Μ. ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Β. vel ΒΡΑ. ΑΡΧΙ. *Sub Marco Aurelio Alexandro Optimo Pontifice* Apamenſium. n. Philipporum, Otaciliae. *Guſſeme* I. 218.) *Vaill.* Gr.

- *Praetoris* nomen. ΕΠ. ΕΥΤΥΧΟΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, *Sub Eutyche Alexandro*, vel Alexandri F. Miletopolitarum. n. M. Aurelii, Commodi. --- ΕΠΙ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΦΩΚΕΙΝΑΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, *Sub Praetore Phocenato Alexandro*, vel Alexandri F. Germenorum. n. Elagab. --- ΕΠΙ ΣΤΡΑΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. *Sub Praetore Alexandro*, Germenorum. n. eiusd. --- ΕΠΙ ΣΤ. Τ. ΑΝΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, *Sub Praetore Tito Annio Alexandro* Hypaepenorum. n. Gordiani Pii. --- ΕΠΙ ΣΤΡΑ. Μ. ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, *Sub Praetore Marco Aurelio Alexandro* Pergamenorum. n. Caracallae. --- ΕΠΙ ΣΤΡ. ΤΙΒ. ΚΛ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΘΕΟΛΟΓ. *Sub Praetore Tiberio Alexandro Theologo* Pergamenorum. n. Caracallae.

- *Scribae* nomen. ΕΠΙ ΓΡ. ΑΝΤΑΝΔΡΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ε.Φ. *al.* ΕΦΕ. *Sub Scriba Antandro Alexandro*, vel Alexandri Filio *Epheſiorum. Guſſeme* III. p. 186.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ et ΑΛΕΖΑΝΔΡΟΥ, loco ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, in n. Alexandri Seueri, vid. infra.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, *Alexandri* ſc. vrbs, vel ἀλεξάνδρου πόλις. Alexander enim cum Tyrum obſidere vellet, Palaetyrum 30. ſtadiis a noua Tyro diſſidentem demoliri iuſſit, vt aggere ſaxorum in mare iniectorum facto, vrbem adgrederetur, ciues et milites veteranos *Aegas in Cilicia* transmiſit, vnde vrbs *Alexandropolis* adpellata eſt. Alii malunt in Alexandri Seueri honorem vrbem Aegaeorum eſſe cognominatam, pariter ac *Tarſus* Ciliciae ab hoc Imperatore *Tarſus Alexandri*, vel *Alexandrea*. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΑΡΣΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. *Spanh.* I. 216. vid. ΤΑΡΣΟΥ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ, *Alexandri vrbs* dicta *Aegae* vrbs Ciliciae. Inde in huius Imperatoris Alexandri Seueri numis ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ intra coronam; circa numi ambitum ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΑΙΓΑΙΩΝ ΕΟΣ. *Hadrianorum Aegaeenſium*, *Anno* 275. Æ 2. --- ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ ΑΙΓΕΩΝ ΑΔΡΙ. ΕΟΣ. Pes calceamenti genere ornatus, cum ſerpente. In chronico Alexandrino recenſetur Ἀλεξάνδρεια ἐν Αἰγαίοις ἡ καὶ Σκυθία, *Alexandria In Aegaeis, Quae Et Scythia*; quod nomen ob calceamenti genus vrbi inditum videtur, ex *Stephano* in verbo Σκυθία. ἔτι καὶ ὑποδήματος εἶδος, eſt etiam calceamenti genus. Æ 2. --- ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ ΑΔΡΙΑΝ. ΑΙΓΑΙΩΝ ϛΟΣ, *Anno* 276. Aquila alis expanſis inſiſtit ſcipioni, roſtro coronam; inter tibias capella humi deſidens. Æ. max. --- ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ ΑΔ. ΑΙΓΑΙΩΝ

ΩΝ ΖΟC. *Anno* 277. Serpens ſeſe ;ens, pone capella. Æ 1. Alex. ι. --- *Al.* Nauis praetoria cum ιigantibus. Æ 2. *Eckhel.* Cat.) *ſeme* I. 32.) *Theup.*) *Vaill.* Gr. CET. ΑΔ. ΑΙΓΕΑΙΩΝ ΑΛΕΞΑΝ- ΤΙΙ. ΖΟC. *Seuerinorum Hadria-um Aegaeorum Alexandrinopoli-um, Anno* 277. Caput galeatum. ιeruae, cuius cultus erat in vrbe :bris. Æ 1. eiusd. Alex. Seueri. *l.* --- ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠ. Diana ιeſia cum adminiculis. Æ 1. ιd. *ibid.*

ΑϹ ΞΙω vid. ALEXIVS.

ΛΕΞΙΑΝΟΣ magiſtratus nomen rhachii Illyrici.

LEXIVS COMNENVS, ab cio Imp. genus trahens; vir icae rei peritia praeſtans, im-um occupat A Chr. 1081. pul-Viicephoro Botaniata. Cum eſſet is implicitus, multa edidit ra-tatis experimenta, locupletiori-opes eripiendo, et nouas ex-ones imponendo. Bellum geſſit Roberto Guiſcardo vſque ad 1086. ſaepiusque fuſus eſt, et ligatus. Temporis poſtea pro- ad pacis artes conuerſus mul-orrexit, pluraque pietatis, et iificentiae opera exhibuit. Cum .is parum proſpere pugnauit duces ſuos; ſed profectus ipſe bellum, eosdem egregie vicit. omnibus deſtitutus obiit A V. 071. Chr. 1118. cum 37. annos, ιenſes, et dies aliquot impe- tenuiſſet, et annos ferme 70. ſet. --- Irene, Conſtantini Du-ex fratre Ioanne neptis, Alexii altera, cum primum Argyri lis viri filiam habuiſſet. Ge-Ioannem, Andronicum, Iſaa-, et quatuor filias, Annam, am, Theodoram, et Eudociam. *Ducangius*, et ex eo *Bandurius* . 753. eius numiſmata exhi-; qui vero inuenuſti valde, et ιcinni, iuxta illorum tempo-monumenta. 1. ΑΛϹΞΙω ΔϹϹΠΟΤΗ Τω ΚΟΜΝΗΝω. Im-perator ſt. d. labarum, ſ. globum crucigerum; manus e nube coro-nam Imperatori imponit.)(+ ΚϹ. ΒΟΗΘϹΙ. Κύριε Βοήθει, *Do-mine Adiuta.* Chriſtus ſedens, d. elata, benedicentis ritu ſ euange-liorum liber, iuxta ſcriptum IC XC. M. mai. *Spanh.* II. p. 487. *Ducang.*) *Band.* l. c) *Guſſeme* I. 110.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 36. n. 6. --- 2. *Similis*, ſed ΑΛϹΞΙω etc.)(ΧϹ ΒΟΗΘϹΙ. Idem Chriſti ſedentis typus, et IC. XC. M. mai. *Eckbel.* Cat. II. p. 554. --- 3. *Similis*, ſed pallio imperiali praegrandibus globis diſtincto. M. mai. edit. in *Cim. Vind.* p. 31. --- 4. + ΑΛϹΞΙ. . . . Protome d. ſceptrum, ſ. globum crucigerum.)(ΜΡ. ΘΥ. Deiparae protome vtraque manu expanſa, ad cuius pe-ctus protome Chriſti infantis. Æ 3. edit. in *Cim. Vind.* p. 178. --- 5 ΑΛϹΞΙΟϹ ΔϹϹΠΟΤΗϹ. Imperator ſt. d. labarum, ſ. glo-bum crucigerum.)(ΟΓϹΟΡΓΙ-ΟϹ. Protome S Georgii capite nimbato, ſ. haſtam. Æ 3. *Eck-hel.* ib. -- 6 *Eud. adn.*)(Ο ΓϹ-ωΡΓΙΟϹ. Idem typus. Æ 3. *ibid.* --- 7. *Alius.*)(ΑΓΙΟϹ ΓϹ ΤΡ. Τροπαιοφόρος, *Georgius.* Idem Georgii nimbo cincti caput, ad pectus cum pallio. Æ 3 *Band.*) *Eckh.*) *Guſ-ſeme.* -- 8. ΑΛϹΞΙϹ. (*ſic*) ΔϹϹ-ΠΟΤΗϹ. Imp. ſtans cum labaro, et globo crucig.)(ΜΡ. Θ. Vir-ginis Mariae typus. Æ 2. *Band.* l. c.) *Guſſeme* I. 110. --- 9. + ΑΛΞ.. ΔϹ. Τ. ΚΟΜΝΗΝΟ. Duae figurae ſtantes, cruce intermedia, a ſin. monogramma.)(vt 1. ſu-pra. *Guſſeme* p 111.

ALEXIVS II. *Comnenus*, Manu-elis filius, ſucceſſit patri A. 1180. cum annum ageret duodecimum ae-tatis. Ipſi id circo ceu in tutorem Andronicus patris patruelis factus eſt, qui praua percitus regnandi li-bidine, Imperatoris primo matrem ſuffocauit, inde ipſum quoque Ale-xium neruo arcus per noctem a ſi-

carlis

cariis ſtrangulari curauit, caputque ſacco inuolutum in mare proiici. Neci traditur anno decimo quinto aetatis nondum completo, poſt 3. annorum imperium, Ao. V. C. 1936. Chr. 1183. --- Negant quidem *Bimardus* et *Vaillantius* eius numos. *Bandurius* vero Vol. II. p. 760. et *Kbell.* Suppl. p. 313. diuulgarunt: I. ΑΛΕΞΙ. ΔΕС-ΠΟΤΗ ΤΩ ΚΟΜ .. Imperator ſt. d. labarum, ſ. globum cum cruce.)(IC. XC. Chriſti ſedentis effigies. Æ 3. *Band.* l. c.) *Guſſeme* I. p. 111. --- 2. ΑΛΕΞΙV.... Protome diademati Alexii II. d. ſceptrum, ſ. globum crucigerum.)(M. ΘΥ. Deiparae protome manibus expanſis, in pectore ſcutum cum protome Chriſti, vt videtur. AR. *Kbell.* Suppl. e Cim. Vindob. — 3. ΑΛΕΞΙVS (*ſic*) ΑΝΔΡ. *Alexius* cum tutore *Andronico* ſtantes, in horum medio ſtans Chriſtus, vtrique manus imponit. Pone caput IC. XC.)(Sine epigr. Deiparae protome in mediis muris Conſtantinopoleos manibus expanſis. AV. edit. et illuſtratus a *Kbell.* Suppl. p. 313.

ALEXIVS III. Iſaacio fratri excoecato, et in carcerem detruſo, ſucceſſit in Oriente Ao. 1195. Cognomen *Angeli* reſpuit, et *Comneni* adpellationem deſumſit. Alexium fratris filium in vincula coniicit, a quibus ille elapſus Latinorum foederatorum auxiliis fretus patruum adgreditur imparatum, et imperium priuat, quod tenuerat per annos ferme 8. Poſt varios euentus apud Nicaeam priuate dies clauſit A. V. C. 1956. Chr. 1203. Ex *Ducangio* protulit *Band.* II. p 763. et *Guſſeme* I. III. Æ 3. numum, in quo: ΑΛΕΞΙΟC ΔΕCΠΟΤΗC. Imperator paludatus ſt. d. nartheci innixus, ſ. globum crucigerum tenens.)(Ο ΓΕΩΡΓΙΟC. S. Georgii protome, d. ſpiculum tenentis. — Apud eundem *Bandur.* ex *Beger.* Th. Br. numus incerti metalli ac moduli occurrit priori ſimilis, ſed Imperator ſt. cum pallio.)(eadem, ſed in Georgii nomine deeſt C. finale.

ALEXIVS IV. *Angelus*, Iſaacii filius foederatorum armis ad imperium euehitur, ſed ab Alexio Duca proditus, laqueo vitam finit, cum menſes 6. et dies octo imperaſſet, A. V. C. 1957. Chr. 1204. Nulli huius inueniuntur numi.

ALEXSANDER (*ſic*) in n. gentis Sextiliae cum capite Alexandri ſpoliis leonis tecto, quem *Liebe* Gott. Num. p. 45. e *Morellio* produxit.

ALEXSANDREA (*ſic*). Caput muliebre velatum turritum.)(M. LEPIDVS PONT. MAX. TVTOR. REG. S. C. Lepidus ſt. coronam imponit adſtanti regi iuueni. AR. edit. in *Eckbel.* Cat. Vind. II. Tb. 1. n. 3.) *Vrſinus.*

ΑΛΕΞ. loco ΑΛΕΞ. *Alexandriana.* v. *Amaſia* Ponti.

ΑΛΕΞΑΜΔΡΟC pro Ἀλέξανδρος. M. pro N. variante. Α. ΚΑΙ. ΜΑΡ. ΑΥΡ. CΕΥ. ΑΛΕΞΑΜΔΡΟC ETC. *Alexander Seuerus*, in n. Alexandriae Aegypti.

ΑΛΕΞ ΑΝ. — ΑΛΕΞΑΝΔ. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. — ΑΛΕΣΑΝΔΡΟC. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC legitur *Alexander Seuerus* in *Froelich.* 4. Tent. p. 306. ſqq. et apud alios perfrequenter. Similiter

ΑΛΕΞΑΝΔ. Ἀλεξάνδρου, *Alexandri* nomen in n. Alexandri I. Syriae regis (inſcripto ΒΑΣΙ. ΑΛΕΞΑΝΔ. — *Al.* eiusdem ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Vetus enim figura Ξ paulatim in Ζ et Χ deflexa.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΠ. Ἀλεξανδρούπολις, *Alexandropolis.* Diana Epheſia cum adminiculis. Æ. I. Alexandri Seueri Aegaeorum Ciliciae. *Eckbel.* Cat. I. p. 185.

ΑΛΕΞΙΟϹ vid. ALEXIVS.

ALFA. . . . *Alfaterna*, vid. *Nuceria* Campaniae.

Alfinia gens fuit plebeia, ſi quidem primus illius nominis ſutor fuit, vt ſcribit *Horat*. L. I. Serm. 3. — Abiecta ſutrina, quam in municipio ſuo Cremonenſi exercuerat, Romam venit, magiſtroque vſus Ser. Sulpitio ICto, ad tantam peruenit ſcientiam, vt et conſulatum gereret — Epigraphe: P. ALFINIVS. P F. VARVS IIIVIR. i. e. *Publius Alfinius*, *Publii Filius*, *Varus Triumuir*. *Varus* cognomen fuit ex illo gentis primo, qui introrſum pedes, vel crura obtorta habuit.

ALFINIVS nomen huius gentis. P. ALFINIVS P. F. VARVS IIIVIR. Templum rotundum, cuius quatuor viſuntur columnae.)(Caput Herculis laureatum, d. humero exuuias leonis; et clauam tenentis. AR. *Golz*. Faſtor. p 223.) *Morell*. Conſular. p. 498. n. 9.) *Vaill*. Famil. Alfinia.) *Guſſeme* I. 112.

ΑΛΗΙΝΩΝ in Gordiani Pii numo *Harduinus* Ciliciae *Alis* vel *Halis* attribuit. An bene lecta ſit epigraphe, dubitat *Kbell*. Adpendicula altera p. 33.

ΑΛΗΝΩΝ, *Alenorum*. Tres Gordiani numos c. ep. ΑΛΗΝΩΝ refert *Vaillantius*, atque hos inter vnum ſuo ex muſeo, quos vt Phrygiae Pacatiana attribuit, id quod *Khellium* de Harduini lectione ΑΛΗΙΝΩΝ, et coniectura haeſitare fecerat. — ЄΠΙ ΔΑΜΑ Γ. ΑΛΗΝΩΝ, *Sub Dama Tertium Alenorum*. Bacchus ſeminudus ſ. pede decuſſato ſtans, d. demiſſa botrum, ſ. columnae innixus amphoram gerit.)(IЄPA CVΝΚΛΗΤΟC, *Sacer Senatus*. Caput iuuenile nudum. Æ. quem edidit *Kbell*. Adpend. altera ad Numiſm. Graeca Tb. I. fg. 5. qui p. 33 ſq. de illo vberius agit. Parum propitia fata habuit vrbs, ex cuius officina elegans hic numus prodierat, quod eius ne minimum apud geographos et hiſtoricos reperitur.

ΑΛΗΣ, *Ala*, vel *Alae* Ciliciae, cum magiſtratus nomine.

ΑΛΗCΕΙΤΩΝ, *Aleſitarum* in Elide, Imperator decurrens, d haſtam, ſ. ſpiculum.)(Caput Hadriani. Æ 3. Hadriani. *Vaill*. Gr.) *Guſſeme* I. 89) Apud *Triſtanum* Tom. I. p. 500. circum Imperatorem equo decurrentem cum haſta legitur Α. ΗCΕΙΩΝ, pro ΑΛΗCΙΕΩΝ, vt eum emendat *Holſten*. Not. p. 25. — 2. ΑΛΗCΕΙΤΩΝ. Templum tetraſtylum, in quo ſtat figura.)(Caput Antonini Pii. Æ 2. Ant. Pii. *Vaill*.) *Guſſeme* l. c.

ΑΛΙΑΡΤΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ in n. apud Pyrrhum *Ligorium*, in cuius vna parte Iouis caput; ab altera Iouis templum cum epigraphe prolata. Ἁλίαρτος πόλις Βοιωτίας. *Stephanus* et Holſt. Not. p. 25.

Alicanta Hiſpaniae ciuitas non eſt *Alone* Pomponii *Melae*, vel Ἀλωναὶ *Ptolemaei*, quam vulgo Alicantam credunt; ſed *Lucentum Plinii*, Λουκεντοὶ *Ptolemaei*, et *Lacentia Melae*, dicta etiam *Elcbe* et *Ilici*, *Cellar*. Not. Orb. Ant. I. p. 109.) *Guſſeme* Diccion. I. p. 112. vid. *Alice*.

ΑΛΙΔΙΟΣ, *Alidius* nomen incertum in Æ 2. Pergamenorum. *Theup*. 1287.

ΑΛΙΗΝΩΝ, *Alienorum* in Phrygia Pacatiana. Veſtigia extriti magiſtratus.)(IЄΡΑ CΥΝΚΛΗΤΟC, *Sacer Senatus*. *Arigon*. Tb. 7. n. 5.

Bacchus nudus ſt. d. cantharum, ſ. thyrſum, pro pedibus tigris. Æ 2. Gord. Pii. — *Al*. ſed Ceres velo amicta ſt. d. ſpicas, ſ. facem

facem ardentem. Æ 3. eiusd. — *Al.* Iupiter cum pallio diuinitatis ſedens, d. pateram, ſ. haſtam puram. Æ 2. eiusdem. *Vaill.* Num. Gr.) *Kbell.* Adpend. II. p. 33. 35.) *Gusſeme* I. 113.

ΑΛΙΚΑΡ. . . *Halicarnaſſus*, Cariae vrbs. Tridens, iuxta noctua.)(Caput Iouis laur. Æ 3. edit. in *Eckbel*. Num. Vet. Tb. 12. n. 9. p. 208.

ΑΛΙΚΑΡΝΑϹϹΕΩΝ, *Halicarnaſſenſium* in Caria. In eorum numis vel gentile vrbis nomen tantum perſcriptum, vel addito archontis, qui tum praeerat nomine, vel gentili loci ΑΛΙΚΑΡΝΑϹϹΕΩΝ additus eſt ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩϹ titulus. Fuit enim Halicarnaſſus metropolis Doridis; nam Alexander M. Doridi ſex attribuerat oppida, quae *Plinius* L. V. c. 29. enumerat. Idem Cariae caput ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ priuilegium in numo ſub Geta conſignauit, teſte *Spanhemio*, ſed mihi nondum contigerit eundem videre nummum.

ΑΛΙΚΑΡΝΑϹϹΕΩΝ. Mulier turrita et ſtolata ſt. in templo diſtylo ſuper aram ſ. cornucopiae. Æ 1. Sept. Seueri. *Gusſeme* Diccion. IV. p. 34.) *Vaill.* Num. Gr. p. 80. — 2. *Ead. ep.* Pallas ſt. galeata ſupra cippum, d. extenſa, ſ. haſtam, pro pedibus clipeus. Æ 3. Caracallae. *Gusſeme*) *Vaill.* — 3. *Ead. ep.* Pallas ſt. d. innixa clipeo, ſ. haſtam. Æ 3. Gord. Pii. *Gusſeme.*) *Vaill.* — 4. *Al.* Fortuna ſt. in templo 4. col. Æ 2. Eiusd. *ibid.*

- adſcripto archontum nomine, vtpote Athenienſium coloni, ex *Strabone*. — 1. ΑΡΧ. ϹΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥϹ, *Archonte Stratocle.* Iupiter Dodonaeus barba prolixa ſtans manibus ſubmiſſis inter duas arbores, ſuper quas duae columbae. Æ mai. Sept. Seu. *Gusſeme* IV. p. 33.) *Vaill.* Gr. et Adp.) *Spanh.* I. 626.) *Theup.* 933. — 2. ΑΡΧ. Γ. ΦΛ. ΜΑΞΙΜΟΥ *al.* ΜΑΞΙΜΟΥ, *Archonte Caio Flauio Maximo.* Apollo ornatu muliebri ſt. d. plectrum, ſ. lyram; ex adu. Aeſculapius cum baculo, cui ſerpens. Æ mai. Caracallae *it.* aer. mai. Getae: *Gusſeme.*) *Vaill.* — 3. ΦΛ. ΜΑΞΙΜΟΥ ΑΡΧ. ΤΟ. Β. *Flauio Maximo Archonte Iterum.* Iupiter Dodonaeus ſt. vt ſupra. Æ mai. Caracallae. *Gusſeme.*) *Vaill.* — 4. ΕΠΙ ΦΛ. ΜΑΞΙΜΟΥ ΑΡΧ. etc. Serapis ſt. d. ramum, ſ. haſtam. Æ 1. Caracallae. *Vaill.*) *Gusſeme.* — 5. ΕΠΙ ΑΡ. *al.* ΑΡΧ. ΡΟΥΦΟΥ ΕΥΤΥΧΟΥϹ. *Sub Archonte Rufo Eutyche.* Duae figurae ſtantes; dexterior eſt mulier tunicata manibus demiſſis; altera vir togatus, dextram faci admouens. Æ 1. Maximini. *ibid.* — 6. Τ. ΦΛ. ΜΑΞΙΜΟΥ ΑΥΡ. ΑΡΧ. Τ. Β. ΑΛΙΚΑΡΝΑϹϹΕΩΝ, *Tito Flauio Maximo Aureliano Archonte Iterum.* Iupiter. Dodonaeus capite radiato ſt. brachiis demiſſis, hinc inde arbor cum columba.)(1. Gord. Pii. *Gusſeme.*) *Vaill.*

- ΚΑΙ ΙΩΝΩΝ ΑΡΧ. Τ. ΦΛ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Apollo ſtolatus ſt. d. pateram, ſ. lyram; ex aduerſo Aeſculapius.)(Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ Κ. Π. ϹΕ. . . Capita aduerſa Caracallae laureatum, et Getae nudum. Æ 1. ſed e: *Eckhelii* Cat. Vind. I. I. p. 178. prolata ſententia plus quam ſuſpectus, licet pro genuino editus in *Cimel. Vindob.* P. II. p. 13.

- ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩϹ, *Halicarnaſſeorum Metropolis.* Iupiter Dodonaeus barba prolixa ſtans vt in prioribus, ſuper arbores etiam duae columbae.)(ΑΥΤ. Κ. Λ. ϹΕ. ϹΕΤΗΡΟϹ ΠΕΡΤΙΝ. *Imp. Caeſ. Lucius Septimius Seuerus Pertinax.* Caput Seueri laur. Æ max. *Muſell.* Num. Max. Mod. Tb. 1. fg. 3.) *Vaill.* Gr. p. 80.) *Holſten.* Not. ad *Stephan.* p. 26.) *Theup.* 790.

ἉΛΙΚΥΑΙ πόλις Σικελίας. *Stephanus* Byz. — *Ligorius* vidit numum. ΑΛΙΚΥΑΙΩΝ cum capite Dianae.)(Caput Apollinis. *Holſten.* Not. ad *Steph.* p. 26.

ALIM. ITAL. *Alimenta Italiae* in numis Traiani ex omni metallo, diuerſisque typis, ſaepius ſignatis. Pueris ac puellis alimenta e publicis ſumtibus a Traiano, et aliis dein Imperatoribus data. Traianus hanc munificentiam, vt ea *Plinio* in illius Panegyr. c. 26. et fuſius c. 28. laudatur, non in vrbe ſolum paruulis ciuibus, ſed Italiae etiam, quae cum iam ante ciuitatis iure gauderet, ab Auguſto vti de eo *Suetonius*, vrbi quodammodo fuerat adaequata, largiter praeſtitit. Cuius rei praeter *Dionem Caſſium*, et *Zonaram*, indices ſunt tot praeclari eiusdem numi. Ad quam ſimilem paruulorum ciuium, qui ſub eodem Traiano publicis ſumtibus alerentur, conditionem referendae ſunt PVELLAE FAVSTINIANAE. vid. *ſuo loco.* — Quo conſilio, quaue ratione Traianus Aug. alimenta pueris et puellis per Italiam a ſe inſtitutis, de ſuo adſignarit, et per ſingulos menſes ad eos alendos pecuniam largitus ſit quam liberaliſſime docet *Exemplar Tabulae Traianae* ex aere, magnitudine et inſcripſione inſignis, pro pueris et puellis alimentariis reipublicae Veleiatium in Italia inſtitutis liberalitate optimi principis Imp. Caeſ. Traiani Auguſti, ex ipſo archetypo Placentiae adſeruato cum expoſitione Lud. Ant. *Muratorii*, cura et recenſione Ant. Franciſci *Gorii*. Florentiae 1749. inſertum Vol. V. Symbol. Litter. p. 34. ſqq. — Si pro his tantum alendis HS deciens quadraginta quatuor millia ex indulgentia ſua de ſuo erogauit Traianus; quam immenſa, et incredibilis fuerit vniuerſa pecuniarum ſumma in pluribus ciuitatibus Italiae impenſa hinc perſpicue colligi poteſt. *Dio* id confirmat abunde: „In puerorum alimenta in Italia dumtaxat multa elargitus eſt.“ — *Spartianus*: „Pueris ac puellis, quibus Traianus alimenta detulerat, incrementum liberalitatis adiecit.“ — *Plinius* in Panegyrici Traiano dicti c. 26. „Haec prima paruulorum ciuium vox aures Tuas imbuit, quibus Tu daturus alimenta, hoc maximum praeſtitiſti, ne rogarent; *Idem* pariter c. 28.“ Quinque millia ingenuorum fuerunt, quae liberalitas principis noſtri conquiſiuit, inuenit, adſciuit. etc. — *Xiphilin.* de Traiano: „Ciuitatibus Italiae multa largitus eſt ad educationem liberorum, in quas magna beneficia contulit.“

ALIM. ITAL. Figura muliebris ſtans, pro pedibus duae icunculae.)(IMP. CAES. TRAIAN. AVG. GERM. DAC. P. P. Caput Traiani laur. *N.* rarus. *Æ.* obuius. Diuerſi ſunt typi. *Vaill.* Pr. II. 117.

- - et circum S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Imperator ipſe togatus ſtans, ſ. ſpicas porrigit infanti, quem mulier vlnis amplectitur, ſtante pro pedibus alio puerulo. Æ I. rarus eſt, mediae formae obuius, et diuerſis typis obſeruatur. *Vaill.* Pr. I. 47.) *Spanhem.* II. p. 542.

- - Imperator ſedens, ſ. haſtam, dextra porrigit ſpicas figurae ſtanti, pone quam pueri figura. Æ. *Mdb.* 152.

- - Figura ſt. d. porrigit figurae paruae, ſ. c. c. Æ. *Patarol.* ad Plin. paneg. Tb. 1. fg. 8. Tom. I. p. 183. Opp.) *Mdb.* 160. 163.

- - Mulier, conſuetum Liberalitatis ſymbolum, d. duas ſpicas, quas protendit ſupra puerulum infra ſtantem, ſ. duplex c. c. tenet. *Æ.* et add. S. C. Æ I. et 2. *Angelon.* 108.) *Arſchot.* Tb. 35. n. 14. 15. *Beger.* Th. Br. II. 650.) *Eckhel.* Cat. II. 163.) *Erizzo* 338.) *Mdb.* 157.) *Muſell.* Imp. Tb. 65. n. 4. et Tb. 67. n. 3. 4.) *Spanh.* II. 543

II. 543.) Th. R. *Sueciae* Tb. 9. n. 20.) *Theup.* 445. 446.) *Guſſeme* Diccion. VI. 405.

ALIM. ITAL. Mulier ſt. d. figuram togatam tenet, ſ. c. c. AR. *Mdb.* 152.

- - Mulier ſt. d. ſtolam ex humeris pendentem eleuat, ſ. c. c. ad pedes puerulus. Æ. *ibid.*

ALIM. ITAL. COS. V. P. P. S P. Q. R. OPTIMO PRINC. *al.* PRINCIPI. Imperator ſt. d. extendit verſus duas paruas figuras adſtantes togatas, ſ. volumen, vt videtur. AV. edit. in *Gorii* Symbol. Litter. Vol. V. p. 35.) *Eckhel.* Cat. II. 163.) *Guſſeme* VI 405.) *Mdb.* 152. Alimenta V. millibus pueris ingenuis a Traiano in Italia adſignata nos docent *Plinius* Panegyr. c. 28. *Dio* et *Zonaras* ſed hoc factum fuiſſe ſtatim initio principatus ſcribunt. Nimis ergo Traiani conſulatus V. vel *Quintus* ſignatur.

- - in area S. C. Imperator ſedens, d. extendit verſus mulierem adſtantem cum binis infantibus, quorum vnum in vlnis geſtat, adſtante altero. Æ 1. et 2. eiusdem Traiani. *Hautbal:* Exercit. II. Tb. 5. fg. 1. p. 128.) Patarol. ad Plin. paneg. Tb. I fg. 9.) *Eckhel.* Cat. II. 163) *Patin.* Imp. 174.) *Theup.* 446.

ALIM. ITAL. SVBMIN. *Alimenta Italiae Subminiſtrata.*

ALIMEN. ITALIAE. S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Mulier ſt. d. c. c. ſ. puerum demonſtrat Imperatori, qui ſtat in ſuggeſtu. AR. Trai. *Mdb.* 152.

ALIMENTA ITALIAE. S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Figura ſt. cum paruulo ad pedes. AR. eiusd. *Mdb.* 157.) *Guſſeme* I. 112. — *Al.* ſed ALIMENTA ITALIAE. COS. V. P. P. etc. *Guſſeme* l. c.

Alinda, aliis ***Alindus***, Gr. Ἄλινδα, Cariae vrbs, ſita in mediterraneis verſus Lyciae fines ad pedem Cragi montis. Vocabulum in *Plinii* et *Stephani* libris corruptum, pure id ſeruauit *Ptolemaeus*, et *Arrianus* Exped. Alexandri L. I. c. 24. qui vero plurali numero τὰ Ἄλινδα formauit: Pluribus *Cellar.* Not Orb. Antiq. II. p. 90. — Nota vrbs ex ſeceſſu poſtremae Halicarnaſſi et Carum reginae Adae, cuius hiſtoriam, et quomodo iam grandis natu Alexandrum Magnum tanquam filium adoptauerit, fuſe narrat *Arrian.* l. c. — In Alindae numis *autonomis* et ſub Imperatoribus legitur:

ΑΛΙΝΔΕΩΝ, *Alindenſium.*)(Claua, ex qua pendent ſpolia leonis, omnia intra coronam lauream.)(Caput Herculis imberbe pelle leonis tectum. Æ 3. edit. in *Cim. Vind.* p. 80.) *Pellerin.* Tb. 65. fg. 8.) *Eckhel.* Cat. I. 177.) *Guſſeme* Dicc. I. 113.) Muſ. *Hunter.* p. 19.) *Holſten.* Not. ad *Stephan.* p. 26. qui vero coronam populeam indicat. — In *Haym.* Th. Brit. II. Tb. 18. n. 5. idem ſed viridi ex aere cruſta contectus manus indicatur.

- Caput Alindae herois ſine ornatu.)(Ead. ep. ΑΛΙΝΔΕΩΝ. Siſtrum. Æ. *Guſſeme* l. c.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 37. n. 4.

- Pharetra, arcus et claua, in corona quernea.)(ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Caeſar Auguſtus.* Caput Auguſti nudum, quem veluti Herculem hoc typo Alidenſes celebrarunt. Æ 2. edit. in *Morell.* Theſ. Imp. I. in Auguſto Tb. 39. n. 2.) *Vaillant.* Num. Gr. p. 3.) *Guſſeme* l. c.

- Duo capita aduerſa Iouis cum modio, et muliebre velatum.)(ΑΝΝΙΑΝ ΦΑΥΣΤΕΙΝΑΝ. *Anniam Fauſtinam.* Caput huius Elagabali vxoris. Æ 2. *Theup.* p. 1017.

ΑΛΙΝΔΕΩΝ ΑΡΧ. ΜΟΥ. ΔΟΥΛΙ. *Alindenſium,* ſub *Praetore Mucio,* vel *Muciano Duliadi*

(rectius *Dulihdis*) Filio. Hercules vel Caracalla iuuenis ſtans ab imminente humeris Victoria coronatur.)(ΠΛΑΥΤΙΛΛΑ ΝΕΑ ΘΕΑ ΗΡΑ, *Plautilla Noua Dea, Iuno.* Huius caput. Æ edit. in *Haym.* Th. Br. II. Tb. 41. n. 3. et illuſtr. p. 333.

Alios, ciuitas Phrygiae Pacatianae. vid. ΑΛΙΗΝΩΝ.

Aliſarna vrbs, in Troade. Ἀλίσαρνα πόλις Τρωάδος χώρας. *Stephanus.* In numis, ΑΛΙΣΑΡΝΑΙΩΝ inſcriptis, homo delphino vectus cum Victoria et corona depingitur. *Gusseme* I. 113. In n. Iuliae Domnae, cuius *Holſten.* Not. ad Steph. p. 26. meminet, circum hominem delphino vectum, qui d. victoriolam, ſ. coronam geſtat, legitur COL. IVL CON. ΣΑΥΣΑΡΜΑ, qui numus forte huc pertinet, vt locus ille ob victoriam naualem Auguſtae coloniae dignitatem nomenque obtinuerit. — In alio Veſpaſiani apud *Golzium* legitur ΑΛΙΣΑΡΝΑΙΩΝ. — Exhibuit et Pyrrhus *Ligorius* numum, in quo ſub imagine Apollinis Sminthei excuſum eſt ΑΛΙΣΑΡΝΑΙΩΝ.

Alitia gens incerta. Nulla eius mentio vel apud ſcriptores, vel in inſcriptionibus. *Morell.* Th. Fam. p. 15.) *Vaill.* Col. I. p. 7.) *Spanh.* II. p. 8.) *Gusseme* I. 113.

ALITIVS ad quam familiam pertineat, diſquirit *Liebe* Goth. Num. p. 33. dum *Morellii* numum Æ ſub Auguſto cuſum protulit, in quo P. ALITIO L MENIO IIVIR*is* Prora nauis.)(CORI ꟿ Caput M. Antonii triumuiri nudum.

ALIXANDER (*ſic*). Caput iuuenile leonis exuuiis tectum, ante quod ramus inciſus.)(Circus cum quadrigis decurrentibus. n. Cortorn. edit. in *Cim. Vind.* II. p. 3.

ΑΛΚΑΙΟΣ, *Alcaeus*, magiſtratus nomen Dyrrachii Illyrici.

ΑΛΚΕ. abruptum magiſtratus nomen in n. Athenarum.

ΑΛΚΙΟΤ. vid. ΑΠΑΜΕ. — ΑΠΑΜΕΩΝ.

ΑΛΚΙΠΠΟΣ ΚΥΝΗΓΕΡΟΣ, epigraphe circum *Alcippi* caput.

ΑΛΚΟΜΕΝΑΙΩΝ ſe reperiſſe in quodam numo Pyrrh. *Ligorius* in collectionibus ſcribit. Ἀλκομεναὶ πόλις ἐν Ἰθάκῃ. *Alcomenae vrbs in Ithaca. Holſten.* Not. ad Stephan. p. 26.

ΑΛΚΩΝ magiſtratus nomen Dyrrhachii Illyrici.

ALL. *Allocutio.* ALL. EXERCITVS. Imperator adloquitur exercitum Æ. Commodi. *Mdb.* 251. In omnibus aliis ipſius etiam Commodi legitur ADLOCVT. vel ADLOCVTIO.

Allalia, vrbs inſulae Corcyrae, vel Corfu, ad quam *Gusseme* I 113. refert numum, in quo ΑΛΛΑΛΙΑΙΤΩΝ, *Allalienſium.* Clipeus cum tribus ſpicis.)(Protome Palladis galeatae, ante haſta.

Allariotae populi Cretae inſulae. Ἀλλάρια, *Stephano* Ἀλλαρία, in inſcr. ΑΛΛΑΡΙΩΤΑΝ.

ALLARIVS (C.) in vetere numo, de quo *Spanh.* II. p. 7.

ΑΛΛΑΣ aut ΑΜΑΣ ſupra dimidiam nauem veroſimiliter magiſtratum notat in numis Æ. Corcyrae Ioniae. v. ΑΜΑΣ.

ALLECTVS, *al.* ALECTVS, tyrannus ſub Diocletiano et Maximiano, ſocius Carauſii, qui in Britannia imperium inuaſit, et Carauſio per dolum circumuento, et occiſo, non ſolum Britannias ab A. V. C. 1046 Chr. 293. per triennium, vt de illo *Eutropius* L. IX. c. 14., tenuit, ſed et ſumma imperii inſignia ad mortem vsque 1049. Chr. 296. numis ſignauit, vt docent

cent non memorati ſolum a *Golzio* numi. ſed et a *Triſtan.* III. p. 384.) *Mediobarb.* 430) *Beger.* Theſ. Br. II. 783. III. 169.) *Bandur.* II. 120. ſq.) *Vaill.* Praeſt. III. 66.) *Eckhel.* Cat. II. 455. etc. prolati. Et quidem iuxta deſcriptos a *Golzio* minus vt videtur accurate, ac inde a *Scaligero* ad *Euſeb.* Anim. p. 243. ab *Occone* et a *Mediobarbo* numos legitur eius nomen cum vno L. nempe IMP. C. ALECTVS PIVS FEL. AVG. cum duplici vero LL. ſeu ALLECTVS in iis, qui a *Triſtano*, *Begero*, *Bandurio*, aliisque ſunt vulgati, et quales *Spanhemius* inſpexit: C. ALLECTVS AVG. *al.* IMP. C. ALLECTVS P. F. AVG. P. F. I. AVG. — Numi eiusdem caput ſignant corona radiata cinctum; AV ſunt rariſſimi, AR. etiam rariſſimi, Æ vero R. — a) *aurei* in 1.)(LIBERTAS. Figura ſt. cum aſtro. *Mdb.*) *Spanh.* — 2. *Al.* SALVS AVG. Mulier ſt. ſerpentem paſcit e patera. *Band.* *Guſſeme.* Dicc. I. 114. — b) *Argentei* 1. LAETITIA AVG. Mulier ſt. d. coronam, ſ. ancoram. *Theup.* 314. — 2. PAX. AVG. Mulier ſt. d. oleae ramum, ſ. haſtam tranſuerſam. *Band.* II. 120.) *Vaill.* Br. III. 67. cum typo depicto. — 3. PROVIDENTIA AVG. Mulier ſt. d. globum, ſ. haſtam tranſuerſam. *Band.*) *Vaill.* ib. — 4. *Al.* Idem typus, ſed PROVIDEN. DEOR. *Band.*) *Guſſeme*) *Vaill.* — 5. SALVS AVG. Typus, vt in AV. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 51. fg. 9. p. 397.) *Vaill.* l. c. — c) *aerei.* 1. AEQVITAS AVG. M. I. typo omiſſo. *Band.*) *Mdb.* 430.) — *Guſſeme.* — 2. LAETITIA AVG. diverſis typariis. Mulier ſt. d. corollam, ſ. temonem. *Band.*) *Mdb.* — 3. *Al.* dextra ramum oleae. *Band.*) *Mdb.*) *Guſſeme.* — 4. *Al.* ſed mulier ſ. ancorae innixa. *Band.*) — 5. *Ead. ep.* Nauis cum vectoribus. *Eckhel.* Cat. II. 455.) *Mdb.*) *Guſſeme.* — 6. PAX AVG. Mulier ſt. d. ramum, ſ. haſtam. *Triſtan.* III. 384.) *Mdb.*) *Band.*) *Guſſeme.*) *Eckhel.* l. c. — 7—10. *Similis*, ſed diuerſae ſunt in area, et in ima parte litterae. — 11. *Ead. epigr.* Figura ſtolata coronata, d. iaculum, ſ. pilum tenet. *Band.* — 12. PROVIDENTIA AVG. Mulier ſt. d. baculum demiſſum, ſ. c. c *Band.* — 13. *Ead. ep.* Mulier ſt. d. globum, ſ. c. c. edit. a *Bandur.* II. 120.) *Guſſeme.* — 14. SALVS AVG. Mulier ſt. vt in AV. et AR. *Band.*) *Guſſeme*) *Muſ. Pembrok* III. Tb. 29. n. 14. — 15. VIRTVS AVG. Triremis cum rectore et remigibus. edit. apud *Band.*) *Beger.* Th. Br. III. 169. *Muſell.* Num. Max. Mod. Tb. 6. n. 2.) *Triſtan.* III. 384. it. *Eckhel.*) *Mdb.*) *Guſſeme.* — 16. *Ead. ep.* Figura militaris ſt. d. pilum, ſ. peltam. *Band.*) *Guſſeme.*) *Mdb.* — 17. *Al.* Mars nudus capite galeato, cum pallio in humeros reiecto, d. haſtae adnititur, ſ. clipeum humi poſitum. *Band.*) *Guſſeme.*

ALLI. *Allius*, loco *Aelius* in AR. gentis. Aeliae. C. ALLI. *Caius Allius.* *Morell.* Th. Famil. in Aelia. fg. 7. ad 23. p. 7.) *Vaill.* Fam. Aelia) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 14. n. 10.) *Liebe* Goth. Num. 314.) *Hautbal.* Exercitat. Prooem. Tb. 3. n. 2.) *Guſſeme* I. 37.

Alliaria gens incerta. *Vaill.* Col. I. p. 17.

ΑΛΛΙΒΑΝΩΝ, an ad Allipham Samnii ciuitatem, an ad Alabum Siciliae Fluuium referri poſſit? v. Alaeſae.

Alliena gens, cuius nomen, omiſſis derivationibus variis, quas *Morell.* Th. Fam. p. 15. protulit, nomen ab Allia gente, quae poſtea Aelia, de qua ſupra p. 119. deductum eſſe videtur. *Vaill.* Fam. I. — *Aulus Allienus* tempore belli ciuilis, legatus Q. Ciceronis in Aſia, ſecutus eſt partes Caeſaris, ſub quo proconſule Siciliam obtinuit, quod denarius teſtatur, in quo C. CAESAR IMP. COS. ITER. *Caius Cae-*

ſar

ſar Imperator Conſul Iterum. Caput Veneris.)(A. ALLIENVS PRO-COS. Figura nuda, pede d. prorae impoſito, d. triquetram, Siciliae ſignum, ſ. demiſſa. *Vaillantius* figuram putat muliebrem; *Morellius* vero virilem agnoſcit, et genium Pop. Rom. exprimi exiſtimat. Ediderunt hunc denarium *Golz.* in faſtis Rom. ad annum 705. p. 178. fg. 1.) Idem *Golzius* in Iulio Caeſare Tb. 10. n. 11. *Nummius* Tb. 9. n. 8. et 11. vbi tamen et figurae et litterae, incuria ſculptoris, inuerſae conſpiciuntur.) *Morell.* Th. Fam. in Alliena n. 1. p. 15. *et* in Iulia Tb. 3. n. 4. p. 206. *it.* in *ei.* Th. Imp. in Caeſare Tb. 5. p. 73.) *Vaillant.* in Fam. Alliena Tb. 9. n. 1. p. 63, *et* in Fam. Iulia Tb. 72. n 18. p 518.) *Vrſinus* et *Patinus* in Fam. Alliena Tb. 1. p. 15. *et* in Iulia Tb. 3. n. 4. p. 128. — De eodem A. Allieno, eodemque numo Hieron. de *Grandis.* Mſt.) *Eckhel.* Cat. II. p. 9.) *Guſſeme* I. 114.) *Mdb.* p. 4.

ALLIVS gentis Aeliae. Caput Apollinis, non Iouis Anxuris, vt *Vaillant.* coniecit, laureatum ſine barba, c. ep. AED. CVR. *Aedilis Curulis.* EX S. C.)(Aquila inſiſtit fulmini. Adſcribitur SEX*tus.* AL-LIVS Q F. CATVS. Hunc Æ. numum exhibent *Golz.* in Faſtis p. 117. ad A. V. C. 555.) *Morell.* Num. Conſular. p. 483. fg. 6.) *Vaill.* Fam. Aelia p. 15.) *Guſſeme* I. 37.

ALLOC. COH. *Allocutio Cohortium.* Ad quinque figuras Imp. loquitur. Æ Caligulae. *Arſchot.* Tb. 18. n. 1. 2.) *Mdb.* 78. In aliis ADLOCVTIO. vid. ſupra p. 66. 71.

Almum in Moeſia. ΑΛΜΩΝΙ. . Ν. Prora nauis, ſupra claua, a dextra pileus cum ſtella.)(Caput muliebre ſpicis ornatum. Æ 3. Muſ. *Hunter.* Tb. 3. fg. 18.

Alontium, minus recte *Aluntium*, praeclarum quondam, et ſatis amplum oppidum in aquilonari Siciliae regione, haud procul a maris litore, poſitum in edito collo, et adſcenſu difficili, vti *Cicero* teſtatum reliquit Act. II. in Verrem Lib. IV. c. 23. Quo tamen ſignanter loco ſitum fuerit, dubitatur. — Bini tantum Alontinorum numi *Parutae* innotuère; reliqui, qui ſunt in Tab. XIV. *Torremuzzae.* Sicil. Num. p. 13. noſtris hiſce diebus obuenerunt. Omnes ſunt *aenei.* — 1. et 3. idem ex vtraque parte, ſed formae minoris non adeo obuii caput barbatum habent Iouis.)(Aquila alis expanſis vnguibus animal quoddam, c. inſcr. ΑΛΟΝΤΙΝΩΝ, *Alontinorum.* Muſ. *Hunter.* Tb. 3. fg. 19. — 2. fere praecedentibus conſimilis, niſi quod ante aquilam ſit tridens. — 4. caput Herculis barbatum populea corona exornatum.)(Claua cum pharetra ead. c. epigr. *Hunter* Tb. 3. fg. 20. — 5. Herculis caput nudum. Suntque hi numuli 4. 5. non vulgares. — 6. cum capite Bacchi hedera coronato.)(ΑΛΟΝΤΙΝΩΝ laureae coronae incluſa inſcriptione, protulit *Paruta.* — 7. idem *Paruta* edidit, in quo praeter caput Apollinis laurea cinctum corona, et ΑΛΟΝΤΙΝΩΝ ſolita inſcriptione, exſtat ex alia parte bos cornupeta; eſtque is inter non obuios. *Guſſeme* I. 114. — 8. maximae raritatis prodiit e *Pellerin.* Vol. III. Tab. 109. Herculis caput pelle leonis tectum.)(Bos cornupeta cum ſolita populi adpellatione ΑΛΟΝΤΙΝΩΝ. — 9. 10. et 11. ſunt obuii et fere conſimiles, niſi quod aliquando differant forma galeae in auis capite deſinentis, qua Martis caput iuuenile eſt tectum.)(Bos cum capite humano, fluminis ſymbolum qui in 10. et 11. fontem euomat, addito in imo exergo n. 11. paguro, cum ſolita ΑΛΟΝΤΙΝΩΝ epigraphe in omnibus. *Dutens* Tb. 2. fg. 8.) *Hunter.* p. 19.) *Theup.* p. 1245. Edidit huius generis vnum etiam *Paruta;* ad Mamercum tamen Catanae tyrannum falſo eum referens. — 12. numulus inter rariores accen-

accenſendus, habet in vna parte caput Mercurii petaſo tectum; et in altera caduceum cum inſcr. nitidiſſima ΑΛΟΝΤΙΝΩΝ. Huic ſimilem et Calactini percuſſerunt; finitima enim erant oppida Calacta, et Aluntium. v. *Calacta*.

ΑΛΩΡΙΑΤΩΝ. Ab *Holſtenio* Not. p. 28. adducitur et tanquam genuinus cum effigie Iouis.)(Vitis cum vuis e Pyrrho *Ligorio* apud Stephanum numus ΑΛΩΡΙΑΤΩΝ inſcriptus, ſed in quo, pro eiusdem *Ligorii* in tradendis Graecis numis incuria, ΑΛΩΡΙΤΩΝ, ab *Aloro*, nobili Macedoniae oppido, ſi talis exſtat numus, legendum eſſet.

ΑΛΩΡΙΤΟΥ, *Aloritis*, ab vrbe *Aloros* Macedoniae cognomen regis Macedonum ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΑΛΩΡΙΤΟΥ, *Ptolemaei Aloritis*.

Aloros, Macedoniae oppidum a *Plinio* L. IV. c. 10. *Scylace*, *Strabone*, *Mela*, *Ptolemaeo*, *Stephano* memoratum. v. quae diximus ad ΑΛΩΡΙΑΤΩΝ. — ΑΛΩΡΙΤΟΥ.

ΑΛΩΘΕΙΣΑ, *Capta*. ΠΕΡΣΙΣ ΑΛΩΘΕΙΣΑ, *Perſis Capta*. Alexander M. curru quatuor elephantorum inſidens etc.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, *Alexander*. Huius caput galeatum. Æ 1. *Schulz* Numophyl. I. Tb. 2. fg. 3. p. 27.) *Cuper*. Exercitat. I. d. Elephant. p. 47.) *Geſner*. Num. Reg. p. 29.

ALPA iuxta *Morellium* duumuir coloniae Leptis, in cuius numo hinc caput galeatum et COL. VIC. IVL. LEP. illinc bos cum litteris P. ALPA. M. FVLVI. PR. IIVIR. Verius autem in numo gazae Gothanae nomen prioris duumuiri non eſt P. ALPA. ſed P. SALPA et typus non tam bouem, quam ſuem monſtroſo capite repraeſentat. *Liebe*. Goth. Num. p. 39.

ΑΛΦ pro ΦΛΑ. ſeu *Flauia* in n. Caeſareae in Palaeſtina, *Alphaea* pro *Flauia* falſo legit *Triſtanus* II. p. 168. errore ex litteris ΑΛΦ. in numo inuerſis. Id enim *Flauiae* nomen illi vrbi adhaeſiſſe ob deductam in eam a Flauio Veſpaſiano coloniam, et *Plinius* L. V. c. 13. docet, et alii numi cum adiuncta FLAVIAE adpellatione abunde arguunt, e c. COL. PR. FLAVIA CAESAREA. — Neque tamen ad ſimilem Flauiae adpellationem referri continuo debent eaedem litterae ΑΛΦ in numis Tyriorum et Tripolitarum in Phoenicia, vbi loci aeram 531. denotant addito aerae initio 442. habebis annum V. C. 973. *Vaill*. Num. Gr. p. 289. — Similiter iisdem ΑΛΦ litteris *Annus* 531. expreſſus in n. Rheſcuporidis I. Thracum regis. *Spanh*. I. 110.

Alphabetum, Gr. ἀλφάβητον, ex ἄλφα et βῆτα, ſeries litterarum in quacunque lingua. Alphabeti XVI. litterarum a Cadmo in Graeciam illati antiquitas an e numis vetuſtis probari poſſit? an Atticum dictum fuerit alphabetum Graecum poſt illud Cadmi ſeu Ionicum in Graeciam illatum? quando dici coeptum alphabetum Ionicum XXIV. litterarum? a quibus, et quales litterae prioribus, ſeu ſexdecim Cadmeis additae? a quo illud tandem conſtitutum? quando ab Athenienſibus receptum? ad haſce quaeſtiones reſponſionem ſatis plenam dedit *Spanhem*. I. p. 80. ſqq. — Item alphabeti Graeci characteres litterarum priſcarum accuratiſſime et inueſtigarunt et expoſuerunt *Montfauconius* in Palaeographia Graeca.) Edm. *Chiſhull* Comment. ad Inſcriptionem Sigeam.) *Hauercamp*. de Vet. Lit. Graec. Script. *aliique*. — Alphabetum Phoenicium, Punicum et Siculo-Punicum ad lectionem numorum Phoeniciae, nonnullorum Africae, et Siciliae vulgauit *Dutens* Explication de quelques Médailles pl. III. et addit Remarques ſur l' Alphabet Phénicien et Punique p. 88. ad 103. Pariter in eius ſecunda diſſertation ſur quelques Médailles Phéniciennes

du

du Cabinet de M. Duane p. 117. ad 156. — Etruſcorum antiquorum litteras XVI. earumque varias formas vetuſtiſſimas curauit depingendas et illuſtrauit Ant Franc. *Gorius* in Antiquitatibus Etruſcis. — Idem Etruſcorum alphabetum, vna cum litteris Graecorum primitiuis et dein communibus, aliorumque populorum veterum elementa vulgauit *Luis Ioſeph Velazquez* in proluſione inſcripta: Enſayo ſobre los Alphabetos de las Letras deſconocidas, que ſe encuentran en las mas antiguas Medallas, y Monumentos de Eſpaan, en Madrid. 1752. forma quatripartita. Quo in libro diuerſus litteram veterum ductus inquiritur, et ſimul annexis aeneis tabulis ad oculum demonſtratur. *Tabula* enim *prima* ſiſtit alphabetum Graecum commune, collatum cum Graeco primitiuo, cui ad latus poſita eſt Etruſcorum litterarum ſeries ac forma. — *Tab.* 2. continet Arcadicum, Pelaſgicum, Latinum antiquiſſimum, Gothicum et Runicum alphabeta, vti *Spanhem.* I. p. 113. 114. Gothicarum et Runicarum litterarum alphabetum iam ante diuulgauerat. — *Tab.* 3. Phoenicias ac Samaritanas litteras iuxta *Montfauconii* ab vna, et Eduard. *Bernardi* ab altera parte ſententias hinc inde diuerſas exponit, adpoſitis Hebraeorum, Chaldaeorum ac Syricorum litteris conſuetis. — *Tab.* 4. Diuerſas elementorum formas alphabeti a) Phoenicii ex mente *Scaligeri;* b) Samaritano-Phoenicii *Bocharti*; c) Samaritani *Waltonii;* d) Phoenicii *Chiſhullii;* e) Phoenicii *Swintonii*; f) Punici, et g) Phoenicio-Hiſpanici ex relatione *Rhenferdi.* — *Tab.* 5. recenſet alphabetum Celtibericum. — *Tab.* 6. indicat alphabetum Turdetanorum Hiſpaniae populorum. — *Tab.* 7. inſcripta eſt: Alphabeto Baſtulo-Phoenicio. — In ſubſequentibus Tabulis 3 ad 20. numi conſpiciuntur ex antiquiſſimis, varias elementorum formas dilucidius illuſtrantes.

Alphabeti litteras Plato cribrat, et omnibus elabentibus ſolum A in cribro relinquitur. v. *Adulterini.*

Alphabetum Latinum vel totum ſingulatim, vel ex parte deinceps, in quibusdam familiarum Romanarum denariis expreſſum obſeruatur. Sic in gente.

a) *Aelia* apud *Morell.* Fam. p. 1. comparent A. C. E. F. K. O. R. V. litterae.

b) *Antonia.* Caput Iouis barbatum laureatum. S. C.)(Q. ANTO. BALB. PR. *Quintus Antonius Balbus Praetor.* Victoria quadrigis vecta, d. ſcutum, ſ palmam, et habenas. Adſunt huius typi in *Cim. Vind.* p. 41. numi XLII. ea ſolum varietate, qua dimidia numorum pars, ſeu XXI numi ex parte capitis, reliqui XXI. in)(exhibent *alphabetum Latinum totum* ab A ad V, ita vt ſinguli numi ſingulis litteris ſint inſcripti, quorum et *Eckhel.* Cat. II. p. 10. ſqq. exhibuit XXXVIII. ſimul ac in addito XXXIX littera X in)(prioribus ſimili ſignata eſt.

c) *Calpurnia.* Caput Apollinis laureatum.)(PISO FRVGI. Equus, vel deſultor in equo decurrens. Obuii ſunt hi Calpurniae g. denarii, ſed in *Cimel. Vindob.* p. 41. adſunt diuerſi CXII., in quibus *totum alphabetum* ſingulatim comparet, plerisque litteris plus vna vice in variis numis vario modo expreſſis. *Eckhel.* Cat. II. p. 19. ſqq.

d) *Caſſia.* CAECIAN. Caput Cereris Spicis ornatum, retro alphabeti littera A, B, C, D, E, F, I.)(L. CASSI. Iugum boum ſupra N, vel Q, R, S, T, V, X. *Eckhel.* ib. p. 25.

e) *Clulia.* Caput Iouis laur. infra D. *al.* F.)(T. CLOVLI. Victoria tropaeum coronans, in imo K, N, O, Q, S, T, X. *Eckhel.* 28.

f) *Coelia.*

f) *Coelia.* Caput Romae.)(CALD. *al.* C. COIL. CALD. Victoria in bigis, infra A, *al.* B. etc. *totum* ſcilicet *alphabetum*, exceptis elementis duobus O, et R. *Cim. Vind.* p. 41.) *Eckhel.* 28. 29.

g) *Cornelia.* Caput Iouis laur.)(L. SCIP. ASIAG. Iupiter in quadrigis: vel ad Iouis caput, vel in auerſa parte *totum alphabetum* legitur, demto ſolo E. *Cimel. Vindob.* p. 42.) *Eckbel.* Cat. II. p. 32. 33.

h) *Crepuſia.* Caput Apollinis laur. addita littera vel A, C, D, E, F, G, K, L, M, N, R, T. *Eckbel.* p. 35.

i) *Fabia.* Caput muliebre turritum et velatum, retro A, B, C, I, M, N. — *Al.* EX A. PV. Caput ſimile.)(Victoria in bigis. adſcripta littera A, B, D, F, L, R, V. *Eckbel.* p. 37.

k) *Fonteia.* Caput Iani geminum, iuxta F, K, O, P, Q, R, S, X. — *Al.* MV. FONTEI. Triremis, infra D, F, G, H, M, P. *Eckbel.* 38.

l) *Fundania.* Caput Romae, retro A, D inuerſa, E, L, N, S. *ibid.*

m) *Herennia.* PIETAS. Caput Pietatis.)(M. HERENNI. Pius ciuis Catanenſis parentem humero effert. In area *totum* deinceps *alphabetum* conſpicitur, deficiente ſolo I. *Cimel. Vind,* p. 42.) *Eckbel.* Cat. II. p. 40.) Theſ. *Morell.* Fam. Herennia p. 193. etiam quasdam earum protulit.

n) *Iulia.* CAESAR. Caput Palladis gal.)(L. IVLI. L. F. Venus in bigis Amorum; vtrimque littera vel D, F, G, ꓶ, N, Q, R, S. apud *Eckbel.* II. 44. ſed praeter eas in Theſ. *Morelliano* Fam. Iul. Tb. 1. n. 4. vtrimque K, Ӿ, L, P. occurrunt.

o) *Iunia.* Caput Romae, retro *totum alphabetum* ſingulatim comparet, ſolis Y et Z deficientibus. *Eckbel.* 45.

p) *Mamilia.* Caput Mercurii, retro caduceus et A, E, I, L, M, N, S. *Eckbel.* 49.) Apud *Morell.* p. 258. A, E, I, L, M, V. litterae ſunt expreſſae.

q) *Memmia.* ROMA. Caput Saturni laur. retro falx, iuxta A, C, E, F, ꓶ, H, K, M, O, P, Q, R, S, V. vt typi partim *Morelliani* p. 278. partim deſcriptio *Eckbelii* l. c. 52. nos docent.

r) *Naevia.* Caput Veneris, retro S. C. iuxta A, C, D, F, V. *Morell.* Fam. 292.) *Eckbel.* 54.

s) *Poblicia.* ROMA. Caput Romae, ſupra B, C, D, E, F, G, H, L, N, O, P, Q, R, S, V. quae litterae et in eadem)(deinceps obſeruantur. *Morell.* Fam. 332. 333.) *Eckbel.* 60.

t) *Quinctia.* TI. Q. Vir in equo alium praeteroa ſeſſore vacuum ducens, infra mus, ſuperne B, F, H. I, R, S, T. *Eckbel.* 64.

u) *Sentia.* ARG. PVB. Caput Romae.)(L. SENTI. C. F. Iupiter in quadrigis, ſupra A, B, E, F, H, K, M, R, T, X. *Morell.* 382.) *Eckbel.* 67. — *Al.*)(L. SATVRN. Saturnus in quadrigis. In hisce Sentiae familiae nummis *totum alphabetum* deinceps comparet, varia etiam litterarum forma, vel modo collocandi. *Cim. Vind.* p. 42. Apud *Morell.* Fam. p. 382. et in *Eckbel* Cat. II. 67. exhibitur A, ⋗, B, ꟽ, C, D, ᗡ, Ɒ, E, F, ꟻ, Ω, Ξ, I, ⊣, ⋈, L, M, N, O, P, ꟼ, Q, R, Ꞩ, T, V, X.

x) *Seruilia.* Caput Romae.)(M. SERVEILI. C. F. Duo equites cum gladiis et clipeis demiſſis equis pedeſtrem pugnam ineunt, in imo A. pone Romae caput ∗. *al.* hinc ⊕, inde

D. *al.* hinc T. inde F. *al.* hinc P, inde H. *al.* hinc H, inde S. *al.* hinc K, inde Q. *al.* hinc A, inde O. *al.* hinc M, inde N. *al.* hinc ⊙, inde R. *al.* hinc . . . . inde K. *Morell.* 387.) *Eckhel.* 68.

y) *Sulpicia.* C. SVPICI. C. F. Duo milites ſtantes cum haſtis ſcrofam humi iacentem dextra indicant, ſuperne A, C, D, F, L, N, P, Q, R, S, V. *Morell.* 407.) *Eckhel.* 70.

z) *Thoria.* L. THORIVS BALBVS. Taurus currens, ſuperne A, et ſic per *totam alphabeti ſeriem* vsque ad X. *Ciniel. Vind.* p. 42.) *Eckhel.* Cat. p. 71.) *Morell.* Fam 415. et II. 476. tantummodo litteram P. oſtentat, vt *Wachter* Archaeol. Num. p. 142. vnicam litteram S.

aa) *Titaria.* Caput Iouis laur. retro A, C, E, I, K, M, V, X.)(P. SABIN. Q. Victoria coronans tropaeum, retro eadem littera, quae in antica parte ſignata cernitur. *Morell.* 421.) *Eckhel.* 72.

bb) *Vibia.* PANSA. Caput Apollinis laureatum, iuxta A, C, D, I, K, M, O, P, R, S, V, X, Y.)(C. VIBIVS C. F. Pallas d. tropaeum, ſ. haſtam in citis quadrigis. *Morell.* Fam. Vibia Tb. I. p. 453.) *Eckhel.* Cat. II. p. 74.

Alphaea, *Alpheaea*, vel *Alphiaea*, Gr. Ἀλφειαία cognomen Dianae. *Gyrald.* Syntagm. XII. p. 373. — Depicta illa conſpicitur in Æ 2. vel 1. Anemuricnſium: hinc caput Valeriani Senioris; inde ΕΤ. Β. ΑΝΕΜΟΡΙΕΩΝ, *Anno Secundo* Valeriani. Figura faſciis toto corpore obuoluta, ſolo capite exſtante, quod velo tegitur vsque ad pedes defluente prope quos, vtrimque adſtat animal ceruae omnino ſimile; figura ipſa exſerta manu d. grana quaedam ſpargit, ſ. ramum tenere videtur. Æ 2. vel 1. Rariſſimo hoc typo *Dianam Alphiaeam* vel *Elaphiaeam* dictam repraeſentari, cenſet *Froelich.* Adpend. II. nou. ad Num. Vrb. Graec. p. 113. n. CII. fretus auctoritate *Pauſaniae* L. VI. ſeu Eliac. poſter. c. 22 vbi ita habet de Diana agens: „Elaphiaeam autem adpellarunt Elii Dianam, à ceruorum, vt mihi videtur, venatione; Ipſi vero Elaphium nomen eſſe dicunt indigenae mulieris, atque ab eadem enutritam eſſe Dianam.“ Faſciis ergo inuoluta exhibetur, tanquam ſub nutricis Elaphii cura conſtituta; porrecto autem ramo, ſparſisque granis, ſiluarum et ferarum curam ſe habere Diana oſtendit.

Alpheus Arcadiae fluuius, Gr. Ἀλφειός, qui prius Stymphelus, Στύμφηλος, dictus eſt, de quo *Plutarch.* de Fluuiis p. 67. edit. Tolosae 1615. et *Mauſſaci* nota p. 311, ſq. — Alphaei huius fluminis, et Arethuſae fontis capita coniuncta in numo ex coniectura *Goltzii* Tb. 4 n. 5 6. cf. *Fulgent.* Mythol. L. III. c. 12.

ΑΛΡ. *annus* 131. *Aſcalonitarum*, qui ex computo aerae capitis 650. dat annum V. C. 781. — ΑΚΡ. et L. ΑΛΡ. *annus* 131. *Gaderenſium*, qui illius libertatis epochae 690. additus, cadit in A. V. C. 821. ad cuius Iunii decimum ſe Nero, cuius numus eſt, occidit. *Vaill.* Num. Graec. p. 265.) *Noriſ.* Epoch. Syrc. Mac. Diſſ. XII. c. 9. §. 1.

ΑΛΣ. *Scepſiorum* Troicae *annus* 231. — ΑΛΣ epocha annorum 231. *Antiochenſium* Syriae, quae incidit in tempora Antiochi X. vulgo Pii. cf. *Noriſ.* Epoch. Syr. Maced. diſſ. III. c. 3. — ΑΛΣ. *annus* 231. *Arſacidarum.* n. Arſacis XV.

ALSAN. Athletae nomen *Hauercampio* ignotum. Legitur in numis eius contorniatis fig. 6. et 7. In vtriusque antica HORATIVS depictus cernitur. In ſexto, qui eſt Hauercampii, vultus eius iuuenilior eſt,

eſt, et ſimplicior; in 7. quem publicauit *Patinus* in fine notarum ad *Suetonium* eſt acrior, et aetate prouectior. In)(vir capiſtro ducit equum, qui in vtroque palmam ex capite habet dependentem. Plura *Havercamp*. l. c.

ΑΛΤ. *Tripolitarum* Phoeniciae *anno* 331. aerae ſuae Seleucidarum, qui ex computo eius capitis 442. correſpondet anno V. C. 772. cuius autumno illa coepit, et Tiberius Aſiae ciuitates terrae motu dirutas reſtituit. n. Tiberii. *Vaill*. Num. Gr. p. 288.

Altaria ſunt, in quibus ignis adoletur. Ab altitudine dicta ſunt altaria, quod antiqui diis ſuperis in aedificiis a terra exaltatis ſacra faciebant; diis terreſtribus in terra, diis infernalibus in terra effoſſa. *Feſtus* p. 249. edit. *Godofr*. Ineptiunt itaque, qui *altare* ex *alta ara* compoſitum credunt, vel a ſupino *altum* putant nuncupatum, quod igni in eo addantur alimenta, velut obſeruat *Voſſius* Etymol. ſub *Altare*, p. 28. — Varias altarium formas e numis collegit Muſ. *Pembrok*. III. Tb. 38. — *Altare* vmbraculi modo cum quatuor columnis; duabus rotis impoſitum, in quo Aſtartes ſimulacrum. n. Sidoniorum. vid. *Ara*.

ΑΛΘ infra n. Apameae in Syria.

A LVC. *Lugduni* in *prima* officina, in area et ſubſignatione n. Cari.

Alvearia duo, *al*. aduolantibus apibus. n. Dyrrhachii Illyrici.

Aluntium Siciliae, rectius ΑΛΟΝΤΙΝΩΝ in numis legitur. v. *Alontium*.

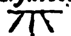
Aluona in Illyria Ptolemaeo Ἀλούωνα, quae etiam *Plinio* eſt *Aluona*, hodie *Albona*. *Cellar*. Not. Orb. Ant. I. 488. — Huic vrbi tribuitur numus Æ 2. Caput in eo *Raſche Lex. Num.*

galeat. ad d.)(ΑΑΤ Caput Herculis pelle leonis tectum ad d, pone claua. Muſ. *Hunter*. Tb. 3. fg. 21.

ALVSIT. *Aluſitius* nomen in numis ſcriptum, ſed *Aluſitiae* gentis nulla apud auctores eſt mentio.

ΑΑΤ. vid. *Aluona*. it. *Alyzia*.

Alyatta Bithyniae. Caput galeatum.)(ΑΛΥΑΤΤΗΝΩΝ. Lyra. *le Bret*.

Alyattes vertit *Wachterus* monogr. quod alias *Atys* legi ſolet. Phrygiae, Lydiaeue reges fuerunt, iis nominibus noti. *Spanhemius* illud inſignis vetuſtatis numiſma exhibuit, hinc caput Phrygio pileo tectum imberbe, illinc monogramma. *Froelich*. Elem. Num. Tb. 3. fg. 23. p. 139.

ΑΛΥΑΤΤΗΝΩΝ. v. *Alyatta*.

Alyzia Acarnaniae, dicta Graecis Ἀλυζία, *Stephano*, et *Ptolemaeo* Ἀλύζεια, nonnulli variant; nam *Xenophon* Hiſt. Graec. Ἀλυζία, et Scylax Ἀλυζία ſcribunt Latini pariter *Alyzea*, vt *Plinius* L. IV. c. 1 et *Alyzia*, vt *Cicero* ad Fam. L. XVI. ep. 2. Sita erat prope Leucaden, et Anactorium ex *Strabone* L X. p. 450. *Stephanus* ab Alyzo Icari filio traxiſſe nomen contendit. Huic vrbi attribuit *Eckhel*. Num. Vet. Tb. 8. fg. 14. et p. 112. illuſtrauit numum AR 2. in quo ΑΑΤ. Caput Palladis, retro claua.)(Pegaſus volans.

ΑΜ. ΑΜΒ. ΑΜΒΡ. ΑΜΒΡΑΚΙ ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΑΝ. vid. *Ambracia*.

ΑΜ. Ἀμασία, *Amaſia* Ponti. ΑΔΡ. ΑΜ. ΜΗΤΡ. ΝΕΟΚ. ΠΡ. ΠΟΝΤ. ΕΤ. ΡΠΘ. *Hadriana Amaſia Metropolis Neocora Prima Ponti*, *Anno* 189. vt cenſuit *Khell*. Adpend. II. p. 10. initium epigraphes ita diuidendum eſſe, quam ſcriptor Muſei *Theupoli* p. 919. in n. Commodi cum Aeſcu-

lapii ſtatua ſyllabis iunctis exhibuit ΑΔΡΑΜ. etc. et *Adramyttio* in Myſia tribuit; qui vero Amaſiae nummus *Froelichii* 4. Tent. p. 174. coniecturam ex numo Hadriani captam contra *Vaillantium* rurſus comprobat, aeram Amaſiae ab A. V. C. 744. aut vt in *Ei.* Notit. Elem p. 43. Anno 745. circiter inchoandam eſſe, etenim ſi initio *Vaillantii* 743. adiicias numi numerum ΡΠΘ, 189, annum Amaſenum in autumno 932. finientem obtinebis, quo M. Aurelius adhuc viuebat; vbi *Froelchiano* exordio 744. cum anno Commodi primo 933. quam optime congruit.

ΑΜ. ΑΜΟΡΓΙΝΩΝ. vid. *Amorgus* inſula.

ΑΜ. litterae in Argorum Acarnaniae numo forte *Amphilochiam* notant.

ΑΜ. abruptum nomen. v. *Aenianes* Theſſaliae.

ΑΜ. in area n. Antiochiae Syriae. It. in Æ Gal. Maximiani.

ΑΜ. loco ΑΛΡ. *Anno* 131. in n. Gadarae. *Morell.* Imp. H. 132.

Α. Μ. *Aulus Memmius*, praenomen et nomen.

Α. Μ. Α. Ἀυτοκράτωρ Μάρκος Ἀυρήλιος, vt in Alexandrino numo: Α. Μ. Α. ΝΟΥΜΕΡΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. *Imp. Marcus Aurelius Numerianus Auguſtus. Band. I.* 523.

ΑΜΑ. Ἀμασίας, *Amaſiae* Ponti. ΑΜΑ. ΜΗΤ. ΕΤ. ϹΜΒ. *Amaſiae Metropoleos*, *Anno* 242. Templum octo columnarum. n. Iul. Mamaeae. *Vaill.* Num. Gr. p. 248.) *Guſſeme* I. 118.

ΑΜΑ. apud *Pellerin.* an *Amathus* Cypri. v. ΑΜΑΣ.

Amalthea fingitur nutrix Iouis infantis, eaque vel virgo, vel capra. v. *Capra.* — Figura muliebris ſt. Iouem infantem in vlnis tenet, pro pedibus hinc cornucopiae, inde aquila. n. Creſcentium. — Capra in corona ſtans. AV et AR. Domitiani c. epigr. PRINCEPS IVVENTVTIS. *Morell.* Imp. II. in Domit. Tb. 6. fg. 6. et Tb. 8. fg. 12.

Amaltheae cornu. v. *Cornucopiae.*

Amandus vrbs ignota etiam *Spanhemio*, qui ex *Ligorio* numi epigraphen ſine typis vulgauit COL. FL. AMANDVS Eadem vrbs, eiusque ſitus etiam nec a *Mediobarbo* p. 118. in Veſpaſiano, nec a *Guſſemio* I. p. 115. deſcribitur.

AMANDVS (*Cneus Salvius*) ſub Diocletiano, et Maximiano tyrannus, ſimul cum Aulo Pomponio Aeliano in Galliis Bagaudarum dux, Auguſti titulum A. V. C 1038. Chr. 285. vſurpauerat, et collecta tum agricolarum, tum latronum multitudine infeſta omnia reddebat tam indigenis, quam extraneis. Maximianus Herculius a Diocletiano contra eandem miſſus breui collectitias copias fudit, et diſſipauit, pacemque reddidit Galliis, ex Aur. *Victore*, et *Eutropio.* — De eo nulli AV. et AR. exſtant numi. Vnus Æ tertiae formae rariſſimus et ſingularis depictus conſpicitur apud *Bandur.* II p. 87.) *Vaill.* Pr. I. p. 262. isque recenſetur in *Guſſeme* Dicc. I. p. 116. IMP. C. C. AMANDVS P. F. AVG. Caput radiatum cum barba. ℞ SPES PAIVP III. (*ſic*) Figura muliebris galeata ſt. d. haſtam, ſ. innixa clipeo humi poſito. Deſideratur in collectione *Mediobarbi*, qui p. 428. tantum e *Golzii* Theſauro deſcripſit epigraphen dubiae fidei: IMP. C. CN. SAL. AMANDVS P. F. AVG. cf. Antoine *Galland* Lettre contenant de Decouverte d'une Médaille du Tyrann *Amandus* etc. Memoires de Trévoux 1701. p. 245. ad 251. — An genuinus ſit Æ. quem Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 29. fg. 11. exhibuit: IMP. S. AMANDVS P. F

Capu

Caput eius barb. radiat.)(VENVS AVG. Mulier ſt. d. . . . . ſ. haſtam.

ΑΜΑΝΙΤΩΝ, *Amanitarum* Ciliciae. Mercurius ſtans.)(Caput Iouis. *le Bret.*

Amantes, vel *Amantia* in Illyriae et Epiri finibus. v. ΑΜΑΝΤΩΝ.

ΑΜΑΝΤΕΩΝ, *Amantinorum* Macedoniae. Fulmen intra coronam lauream, pone ΣΤ.)(Caput Iouis barbatum laureatum, hinc ΟΙ. inde ΑΓ. *Guſſeme* I. 116. e *Pembrokianis*, ſed forte minus recte legit Hiſpanus. Nam *Hunter*, *Pellerin*, et *Theupoli* legunt ΑΜΑΝΤΩΝ in ſimili.

Amantia vrbs Macedoniae, de qua *Cicero* et *Ptolemaeus*, cui eſt Ἀμαντία. Situm demonſtrat *Scylax*. v. ΑΜΑΝΤΕΩΝ.

ΑΜΑΝΤΩΝ, *Amantinorum* in Illyria, ſiue Illyriae et Epiri finibus. Fulmen in corona laurea.)(Caput barb. et laur. Iouis vel Neptuni ad d. pone Π. Æ 1. *Pellerin*. Tb. 11. fg. 5) Muſ. *Hunter*. p. 29. --- *Al.* ſed pone caput ΝΙ. . . ΑΡ. Æ 1. *Hunter*. l. c. --- *Al.* ſed in area ΣΤ. et in)(ante caput ΑΙ. Æ 1. *Hunter*. ib. --- *Al.* ſed duo monogrammata pone fulmen. Æ 3. *Pembrok.* II. Tb. 3. fg. 10) *Theup.* p. 1245.

- Serpens in gyros inuolutus, in laurea.)(Capita barbatum laureatum, et mulieris iugata. Æ 4. *Theup.* ib.) *Holſten.* Not. ad *Steph.* p. 29.

- Fax in laurea.)(Caput muliebre Æ 4. *Theup.* l. c.

Amanum Ciliciae. vid. ΑΜΑΝΙΤΩΝ.

Amanus colonia Flauia, de quo Hiſpaniae oppido *Plin.* L. III. c. 20. „Amanum portus, vbi nunc *Flauiobriga* colonia ciuitatum IX. — Apud *Ligorium* numus inſcriptus: COLONIA FL. AMANVS, aut FLAVIOBRICA AVGVSTA. *Spanh.* II. p. 604.

ΑΜΑΡ. vel ΑΜΑΡΑΝΤΟϹ, *Amarantus*, a) *Praetor* Thyatirenorum. ΕΠΙ ϹΤΡ., ΑΜΑΡ. *Sub Praetore Amaranto.* n. Alex. Seu. — b) *Scriba* Magneſiae ad Maeandrum, ΕΠΙ. ΓΡ. ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ, *Sub Scriba Amaranto.* n. Gordiani.

Amara ciuitas Arabiae Felicis, ad quam *Pembrock* II. Tb. 3. fg. 7. et *Guſſeme* I. p. 116. referunt numum: ΑΜΑΡΙ. . . Hercules nudus ſt. d. clauam, ſ. leonis exuuias.)(Caput Mineruae galeatum.

ΑΜΑΣ, aut ΑΛΛΑΣ ſupra dimidiam nauem in Æ. Corcyra Ioniae, veroſimiliter magiſtratum notat. *Pellerinius* legit ΑΜΑ, eoque vocabulo ſuſpicatur Amathunta, aliam Cypri vrbem latere, cui cum Solis in Cypria ſocietas coaluerit. Sed haec coniectura, tametſi ſecundum auctoris ingenium commendet, vel ex eo ruit penitus, quod *Neumann.* Pop. et Reg. Num. Vet. p. 193. luculentam epigraphen ΑΛΛΑΣ, ſeu ΑΜΑΣ legit.

ΑΜΑϹ. Ἀμασία, Ἀμασίας, *Amaſia* Ponti vrbs. ΑΔΡ. ϹΕΥ. ΑΝΤ. ΑΜΑϹ. ΜΗ. ΝΕ. ΠΡ. Π. ΕΤ. ϹΗ. *Hadrianae Seuerianae Antonianae Amaſiae Metropoleos Neocorae Primae Ponti, Anno* 208. Fortuna ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ 1. Iuliae Domnae. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. 117. — *Eid ep.* Aedificium quadratum, ſupra quod immolabantur victimae. Eiusdem. *Guſſeme.*

ΑΜΑΣΕΑΣ pro quo *Vaillant.* Num. Gr. p. 10. legit ΜΝΑΣΕΑΣ inter Germanici Caeſaris numos. At *Patin.* Imp. in Claudio p. 102. et *My-*

Morell. Th. Imp. II. in eodem Claudio Tab. 9. n. 18. p. 46. retulerunt numum inter Claudii aereos: ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ ΑΜΑΣΕΑΣ, *Sardianorum* ſub *Amaſea*. Pallas cum aegide ad pectus ſtat, extenta dextra, clipeo nititur, cui haſta adſiſtit. Et hic quidem Claudii a *Morellio* ex Theſ. Schwarzburg. nunc Saxo Gothano depromtus eſt. — *Cellar*. Not. Orb. Ant. II. p. 278. ſupplet ὁμόνοια, et legit CΑΡΔΙΑΝΩΝ ΑΜΑCΕΙΑC, *Sardianorum* et *Amaſeiae* vrbis *Concordia*; et in n. M. Aurelii ΑΜΑCΕΙΑC ΜΗΤ. ΠΡΩΤ. ΠΟΝΤ. *Amaſeiae Metropoleos Primae Ponti*.

ΑΜΑCΕΩΝ ЄΤΟΥC ΒΙΡ. *Amaſeorum*, *Anno* 112. Templum forte Bellonae Comanſis cum gradibus, quatuor columnis ſuffultum.)(ΑΤ. ΝΕ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΚΑΙC. ΓΕΡ. ΔΑΚΙΚΟC, *Imp. Nerua Traianus Caeſar Germanicus Dacicus*. Caput Traiani laur. Æ 3. edit. in *Froelich*. 4. Tent. p. 174.) *Eckhel*. Cat. I. 137. — ΑΜΑΣΕΩΝ ΟΜΟΝΙΑ, *Amaſenorum Concordia* cum Nicomedienſibus in Commodi numo expreſſa, vid. ΝΕΙΚΟ.

ΑΜΑCΙ. ΜΗΤΡ. *Amaſiae Metropoleos*. n. Caracallae.

Amaſia primaria vrbs Ponti Cappadocici, ſeu Galatici, ad Irim fluuium ſita, patria *Strabonis* L. XII., hodie nomen retinens. Gr. *Ἀμάσεια*, et *Ἀμάσια*, vt *Ptolemaeus* diphthongo ſcripſit, et ΑΜΑΣΕΙΑΣ in M. Aurelii n. apud *Harduin*. Num. Pop. et Vrb. p. 32. occurrit. Vulgo *Amaſia* ΑΜΑCΙΑ, apud *Occonem*, *Golzium*, *Morellium*, aliosque ſcribitur, nulla diphtongi habita ratione; de qua vrbe laudatiſſima *Plin*. L. VI. ſect. 3.) *Holſten*. Not ad *Steph*. p. 30.) *Cellar*. Not. Orb. Ant. II. p. 278) *Wilde* Sel. Num. Ant. p. 59. 199. — *Autonomi* eius numi admodum ſunt rari, quos edidere *Wildius*, *Bellerinius*, *Eckhelius* et editor Muſei *Hunteriani*. vid. ΑΜΑΣΕΙ, — ΑΜΑΣΣΕΙΑ. —

Copioſiores ſunt vrbis huius numi, quos ſub Imperatoribus Traiano, Plotina, Antonino Pio, M. Aurelio, Fauſtina Iun. Commodo, Sept. Seuero, Iulia Domna, Caracalla, Geta, Alexandro Seuero, Mamaea percuſſit, in quibus aeram numera quae *Noriſio*, *Vaillantio* et *Gu nio* Auguſtana eſt ab A. V. C. 74 Poſtquam M. Agrippa res Ponticas ordinaſſet. Sed *F o l*. 4. Tent. p. 175. docuit, vno ſaltem anno de ſcendendum eſſe arbitratur, et i Not. Elem. p. 43. aeram circa V. C. 745. ante Chr. 9. cenſet *Hard* p. 32. Amaſiae aeram inchoat a autumno V. C. 746. Muſeum vero *Piſanum* I. p. 140. ab autumno 747. et nouam Amaſenorum aeram ab A. V. C. Chr. 221. — Nomi Imperatorum accepit diuerſa: ΑΔΡΙ ΑΝΗ, ob beneficia ab Hadriano accepta; CΕΥΗΡΙΑΝΗ, ſub Septimio Seuero, ſeruato Hadrianae nomine, ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗ etiam ſub patre i Caracallae gratiam, accepto pa ter Hadrianae nomine; ΑΛΕΞΑ ΔΡΙΑΝΗ, in Alexandri Seueri hono rem, retentis Hadrianae, et Seu rianae nominibus. — *Metrop* Ponticae regionis facta eſt ab H driano Imperatore. Bithynia, Pontus cum eſſent ſub eodem r ctore vna prouincia p puli Romani, Hadrianus Pamp liam ei ceſſit pro illa, et duas in tunc fecit metropoles, ſed *Am* *Prima Ponti* declarata eſt. Nil rum, ſi vrbi ita carae, vt *Neoc* etiam eſſet conceſſerit Hadrian vnde ipſa tot beneficiorum me Hadrianae nomen ſibi impoſ *Vaill*. Num. Gr. p. 217. I *Harduinum* a M. Aurelio *Pr* *Ponti*, et *Neocora* facta eſt. v ΑΜ. — ΑΜΑ. — ΑΜΑC. — Α CΕΙΑC. — ΑΜΑCΙ. — ΑΜΑCΙΑ. ΑΜΑCΙΑC.

ΑΜΑΣΙΑ, *Amaſia* Po Mulier captiuorum more humi dens, dextro brachio capiti ſupp ſito, poſt eius humeros thorax, clipeus.)(ΚΑΙΣΑΡ ΔΟΜΙΤ. Σ ΓΕΡΜ. *Domitiani* caput laur. Æ. R

RR. *Morell.* Th. Imp. II. in Domit. Tb. 21. n. 2. p. 480. — AMACIA ΠΡ ΠΟΝΤΟΥ ΝΕωκόρος ΘΞΡ. *Amaſia Prima Ponti Neocora*, *Anno* 169. Fluuius barbatus decumbens d. arundinem prope cymba, ſ. rupibus innixa. Iris eſt fluuius ad ſitum vrbis indicandum. Æ 1. Fauſtina Iun. *Vaill.* Gr) *Guſſeme.* I. 116. — ΑΔΡΙΑΝ. ΑΜΑCΙΑ Π. Π. ΝΕ. ϘΡΘ. *Hadriana Amaſia Prima Ponti Neocora* 199. Duo fluuii decumbentes ex eodem latere; Iris enim ante Amaſiam in duos alueos tanquam fluuios diuiditur. Æ 2. Commodi. *Vaill.*) *Guſſeme* ib. — ΑΔΡ. CΕΥ. ΑΝΤ. ΑΜΑCΙΑ ΜΗ. ΝΕ. ΠΡ. Π. ΕΤ. CΗ. *Hadriana Seueriana Antoniniana Amaſia Metropolis Neocora Prima Ponti*, *Anno* 108. Aedificium quadratum, ſupra quod victima immolabatur. Æ 2. Caracallae. *Vaill.*) *Guſſeme.* — *Ead. epigr.* Fortuna ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ 1. Eiusd. *ib. ib.* — *Al.* Serapis ſedens, cum calatho in capite, d. extenſa, ſ. haſtam, pro pedibus cerberus, in area ſtella. Æ 1. Eiusd. *ib. ib.* --- *Ead. ep.* Victoria ſuper globo, d. laur. ſ. palmam. eiusd. Caracallae. *Guſſeme* I. 117. --- *Alius*, ſed CΘ. 209. Fortuna ſt. Æ 2. Caracallae. *Vaill.*) *Guſſeme* --- *Al.* cum eodem anno. Aedificium, vt ſupra. *Guſſeme* --- *Al.* Pallas ſt. d. haſtam, ſ. innixa clipeo. Æ 1. eiusd. *Vaill.*) *Guſſeme.* --- *Al.* Caracalla et frater Geta dextras ſibi porrigunt. Æ 2. Eiusd. *ib. ib.* --- ΑΔΡ. CΕΥ. ΑΝΤ. ΑΜΑCΙΑ ΜΗ. Π. Π. ΕΤ. CΗ. *Amaſia* etc. *Metropolis Prima Ponti*, *Anno* 208. Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, ad pedes aquila. Æ. 1. Getae. *Vaill.*) *Guſſeme.* — *Al.* Fortuna ſt. cum temone et c. c. Æ 1. Eiusd. *ib. ib.*) *Theup.* 993. — ΑΔΡ. CΕΥ. ΑΛΕΞ. ΑΜΑCΙΑ ΜΗΤ. ΝΕΩ. ΠΡ. ΠΟΝ. ΕΤ. CΚΗ. *Hadriana Seueriana Alexandrina Amaſia* etc. *Anno* 228. Subſtructio quadrata, ſuper qua aquila expanſis alis, iuxta minuta arbor, ſuperne Sol in quadrigis, d. elata, ſ. flagellum. Æ max. Alex. Seueri. edit. in *Cim. Vind.* II. p. 16.) *Golz.* in numis Alex. Seueri p. 420. 421. — ΑΔ. CΕΥ. ΑΛΕΞ. ΑΜΑCΙΑ ΜΗΤ. ΝΕ. ΠΡ. ΠΟΝ. ΕΤ. CΛΔ. *Hadriana Seueriana Alexandrina Amaſia* etc. *Anno* 234. Idem typus. Æ max. Alexandri Seu. *Vaill.*) *Guſſeme.* — *Al.* ſed CΜ. *Anno* 240. Idem typus. Æ 1. Eiusd. *ibid. ib.* — *Al.* ſed Fortuna ſt. cum attributis temone et c. c. Æ max. Eiusd. *ib. ib.* —

ΑΜΑCΙΑC, *Amaſiae.* ΑΜΑCΙΑC ΜΗΤΡΟΠ. ΠΟΝΤΟΥ, *Amaſiae Metropoleos Ponti.* Mulier ſtolata capite turrito ſt. d. pateram, ſ. haſtam. Æ 2. Plotinae. *Vaill.* Num. Gr.) *Guſſeme* I. 116. — ΑΜΑCΙΑC ΤΗC ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟC Ε. ΡΝΕ. *Amaſiae Metropoleos*, *Anno* 155. Baſis, pone arbor. Æ. Antonini Pii. edit. in *Haym.* Th. Brit. II. Tb. 34. fg. 5. — ΑΜΑCΙΑC ΝΕΩκόρου ΠΡΩτῆς ΠΟΝτου, *Amaſiae Neocorae Ponti.* Imperator eques telo leonem impetit. Æ 2. Commodi. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* l. c. — ΑΔ. CΕΥ. ΑΝΤ. ΑΜΑCΙΑC ΜΗ. ΝΕ. ΠΡ. ΠΟ. ΕΤ. CΗ. Ἀδριανῆς Cευηριανῆς Ἀντωνινιανῆς etc. *Hadrianae Seuerianae Antoninianae Amaſiae Metropoleos Neocorae Primae Ponti*, *Anno* 208. Fortuna ſt. cum modio in capite d. temonem, ſ. c. c. Æ 1. Sept Seueri. *Vaill.*) *Guſſeme.* — *Al.* ſed aquila inſiſtens aedificio, in quo victimae cremantur. Æ 1. Eiusd. (*Vaill.*) *Theupoli* p. 933) *Guſſeme.* — *Al.* Imperator eques d. ſceptrum. Æ 1. Seueri. *Vaill.*) *Guſſeme* — *Al.* Figura muliebris in templo duarum columnar. Æ 2. Seueri. *ib ib.* — *Al.* Victoria d. ſcribit in clipeo. Æ. 1. Seueri. *ib. ib.* — ΑΔΡ. CΕΥ. ΑΝΤ. ΑΜΑCΙΑC ΜΗ. ΝΕ. ΠΡ. ΠΟ. in area Ε. CΗ. ΕΡΜΗC ΚΤΙCΑC ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ, *An.* 208. *Mercurius*, *Qui Condidit Vrbem.* Aquila roſtro coronam gerens. Æ edit. in *Haym.* Th. II. Tb. 38. fg. 3. qui p. 308. addit: Amaſia non ſolum omnes ſuos honoris titulos iactabunda explicat, ſed praeterea

terea Mercurium conditorem crepat, id quod alias nec numi, nec ſcriptores nos docuerunt. Exiſtimat *Haymius* l. c. de ſitu vrbis deliberanti, huius numinis oraculum retuliſſe, atque ideo vrbis fundatae honorem eidem attribuiſſe. --- ΑΔΡ. CEΥ. ANT. AMACIAC MHT. ΠΡ. Π. ET. CH. *Anno* 208. Mulier ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ 1. Caracallae. *Vaill.* Gr.) *Eckhel.* Cat. I 137. --- ΑΔΡ CEΥ. ANT. AMACIAC. MHT NE. ΠΡ. Π. ET. CΘ. *Anno* 209. Templum 4. columnarum ſuper ſubſtructione quadrata, iuxta minuta arbor. Æ 1. Caracallae. *Vaill.*) *Eckhel.* ib. --- *Ead. ep.* ſed ΠΡ. ΠΟ. Serapis ſedens cum calatho in capite, d. extenſa, ſ. haſtam, pro eius pedibus cerberus, in area ſtella. Æ 1. Caracallae. *Theup.* 961.) *Vaill.* --- *Ead. ep.* ſed ΠΡ. Π. ET. CH *Prima Ponti Anno* 208 Aedificium, ſeu templum quadratum. Æ 1. Eiusd. *Theup.* ib. --- *Ead. ep.* *et aera* ſed Pallas ſt. d. haſtam, ſ. clipeo innixa Æ 1. Eiusd. *Theup.* 96.. --- *Ead. ep. et aera*, ſed Fortuna ſt. cum attributis. Æ 1. Eiusd. *ibid.* --- *Alius*, ſed ET. CΘ. *Anno* 209. Caracalla et Geta fratres ſibi dextras porrigunt, in area ſtella. Æ 1. Ei. Caracallae. *ibid.* --- *Ead. ep.* ſed ET. CH. *Anno* 208. Caſtrum. Æ 1. Getae. *Theup.* p. 993. --- ΑΔΡ. CEΥ. ΑΛΕΞ. AMACIAC MHT. NE. ΠΡΥΤΟΝ. (forte ΠΡ. ΠΟΝ) ET. CKΗ. *Hadrianae Seuerianae Alexandrianae Amaſiae Metropoleos Neocorae Ponti*, *Anno* 228. Monumentum, vel templum, ſupra quod aquila, hinc arbores, altiusque decurrens Sol. Æ max. Muſ. *Piſan.* I. p. 140. --- ΑΔΡ. CEΥ. ΑΛΕΞ. AMAΣΙΑΣ MHT. NE. ΠΡ. Π. ET C. Η. Fortuna ſtolata ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ max. *Theup.* p. 1020.) *Holſten.* Not. ad *Steph.* p. 30. ſed ΑΔΡ. CEΥ. ΑΛΕΞ. AMACIAC. MHTΡΟΠΟΛ.

ΑΜΑΣΣΕΙ. *Amaſia* Ponti. Cornucopiae inter Dioſcurorum ſtellatos pileos.)(Caput imberbe diadematum, vel regali faſcia cinctum, fortaſſe Mithridatis Ponti regis, de cuius geſtis *Nonnius* ad *Golzii* Aſia. Tab. 4. Æ 3. Autonomus. de *Wilde* Sel. Num. Ant. Tb. 7. fg. 40. p. 59.

ΑΜΑΣΣΕΙΑ, *Amaſea*, vel *Amaſia* Ponti. Pharetra, cuius typus Ponticam vrbem ſapit, nam eam numi quoque Amiſi, Laodiceae, Pimoliſorum praeferunt.)(Caput imberbe galeatum, vel Martis, vel Palladis, vel Amazonis. Æ 3. Autonomus. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 11. fg. 1. p. 166.) *Ei.* Cat. I. 137.) *Hunter.* p. 20. ſed ei Æ 3. et Gladius in vagina reconditus videtur illa pharetra. --- *Ead.* forte epigr. ſed exeſa. Aquila fulmini inſiſtens, in area monogramma.)(Caput Iouis laur. Æ 3. autonomus. *Pellerin.*) *Eckhel.* Cat. I. 137.

ΑΜΑΣΤΡΕ. *Amaſtris* Paphlagoniae. Tiridates ſtans in fronte cum pileo vel tiara in capite, d. gladium, ſ. caput barbatum Phereclis capillis ſuſpenſum, ad pedes iacet reliqua pars corporis Phereclis; in area ad d. monogr. Æ 1. *Pellerin.* Addit. aux neuf Volumes p. 54.) Muſ. *Hunter.* p. 20. et monogr. ib. (101.)

- Typus idem, ſed in area)(hinc inde alia monogrammata. Æ 2. *Hunter.* ib. et monogr. (42. et 43.) *Pembrok.* II. Tb. 3. fg. 11.) *Theup.* I. p. 1246.

- Victoria gradiens ad d. eleuata d. fertum, ſ. humero palmam.)(Aegis Mineruae, vel ſcutum Gorgoneum cum capite Meduſae. Æ 2. edit. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 20. fg. 1. p. 172.

ΑΜΑΣΤΡΕΑ cum typis, vt in priore. Æ 2. *Gesner.* Tb. 8. fg. 23.) *Hunter.* p. 20.

ΑΜΑΣΤΡΙΑΣ, *Amaſtriae*. Iidem typi, pro quibus in)(*Guſſeme* I. p. 118. Solis caput radiis diſperſis agnoſcit.

ΑΜΑΣΤΡΕΩΝ Σ. ΜΕ. Figura ſt. cum pileo, vtraque manu florem tenens.)(Caput muliebre galeatum. *Guſſeme* l. c.

ΑΜΑΣΤΡΕΩΣ, *Amaſtreos* Paphlagoniae. Thyrſus Bacchi, in area ΓΜ. *Anno* 43. omnia intra coronam.)(Caput muliebre turritum. Æ 3. edit. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 19. fg. 10. qui vero p. 172 haeret, quando epocha incoeperit, cuius notae in nulla alia Amaſtrianorum moneta obſeruantur.

ΑΜΑΣΤΡΙΑΝΩΝ, *Amaſtrianorum*, ab vrbis enim denominatione Ἄμαστρις gentile Ἀμαστριανός, et inde Ἀμαστριανῶν.

- Victoria alata gradiens, d. lauri ſertum, ſ. palmae ramum.)(ΟΜΗΡΟϹ, *Homerus*. Huius poetae caput barbatum, et vitta redimitum. Æ 3. *Patin.* Imp. p. 9.) *Theup.* p. 1245.) *Froelich.* Not. Elem. p. 240.

- Mulier ſt. d. pateram, ſ. cornucopiae.)(ΟΜΗΡΟϹ etc. vt in priori. *Guſſeme* I. 119.

- Iupiter ſedens, d. baculum, ſ. victoriolam.)(vt in prioribus. Æ 3. *Patin.* Imp. p. 9.

- et in imo ΜΕΛΗϹ, *Meles*. Fluuius ille decumbens, d. lyram, ſ. arundinem. Æ 1. *Geſner.* Vir. Illuſtr. Tb. 3. fg. 16.) *Patin.* Introduct. p. 59. *Ei.* Imp. p. 9.) *Pembrok.* II. Tb. 80. fg. 4.) *Hunter.* p. 20. Smyrnaeis fauent numi Amaſtrianorum, quos Smyrnaeorum coloniam eſſe certum eſt, in quibus caput *Homeri* repraeſentatur, adpoſito fluuii *Meles* nomine, qui Smyrnam praeterfluit, et Homero Meleſigenis dedit nomen.

- ΕΠΙ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ, *Sub Aſclepiade*. Diana Epheſia.)(ΔΟΜΙΤΙΑ ΣΕΒΑΣΤΗ, *Domitia Auguſta*. Huius caput. Æ 3. *Vaillant.* Num. Gr.) *Holſten.* Not. ad *Steph.* p. 30.) *Guſſeme* l. c.

- Fortuna ſt. d. temonem, ſ. c. c.)(ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙϹΑΡ ΝΕΡΟΥΑϹ ϹΕΒΑϹΤΟϹ, *Imp. Caeſ. Nerua Aug.* Caput Neruae laur. Æ 3. *Vaill.*) *Guſſeme*.

- ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Amaſtrianorum Metropolitarum*. Mulier tunicata ſt. d. pateram ſ. haſtam.)(ΠΛΩΤΕΙΝΑ ϹΕΒΑϹΤΗ, *Plotina Auguſta*. Huius caput. Æ 2. *Vaill.* Gr. Adpend. Tb. 5.) *Patin.* Imp. p. 188.) *Froelich.* 4. Tent. p. 179. ſignat capitis Plotinae epigraphen. . . . ΙΝΑ ΘΕΑ ϹΕΒΑϹΤΗ, prout et legitur in *Eckhel.* Cat. I. p. 139.) *Guſſeme* I. 119. epigraphen omiſit.

ΑΜΑϹΤΡΙΑΝΩΝ. Aeſculapius cum baculo, cui inuol. ſerpens. Æ 3. Hadriani. *Vaill.*) *Guſſeme* — *Al.* Mulier ſeminuda ſt. d. ſpicas, ſ. haſtam. Æ 2. Eiusd. *Vaill.*

- in *Antonini Pii* numis, qui 16. vsque *omnes* Æ 2. 1. Aequitas ſt. d. bilancem, ſ. c. c. *Vaill.* *Guſſ.* — 2. Aeſculapius ſt. d. baculum cum ſerpente inuoluto. *ib.* — 3. Cybele turrita ſedens, d. pateram, ſ. innixa tympano, ad pedes leo. *ib.* — 4. Dioſcuri aduerſi ſtantes, d. equum capiſtro retinent, ſ. haſtam. *Eckhel.* Cat. I. 140.) *Vaill.*) *Guſſ.* — 5. Hercules d. innixus clauae, ſ. ſpolia leonis. *Vaill.*) *Guſſ.* — 6. Hygia ſt. d. pateram, ſ. ſcipionem, cui ſerpens inuol. *ib.* — 7. Mercurius ſt. nudus, d. caduceum, ſ. crumenam. *ib.*) *Theup.* p. 886.) *Holſten.* Not. p. 30. — 8. Mulier circumdato velo, vecta leone currente, d. cornucop. *Vaill.*) *Guſſ.* — 9. Duae mulieres dextras iungentes, ara ignita intermedia. *ib.* — 10. Neptunus pede d. ſaxo impoſi-

to, d. delphinum, ſ. tridentem. ib. — 11. Idem, ſed gradiens, d. tridentem, ſ. delphinum. *Theup.* 886. — 12. Pallas ſtolata et galeata ſt. d. haſtam, ſ. noctuam. *Vaill.*) *Theup.* 886.) *Guſſeme.* — 13. Pluto ſedet, pro pedibus cerberus. *Vaill.*) *Theup.* 885. — 14. ΖΕΥϹ ϹΤΡΑΤΗΓΟϹ ΑΜΑϹΤΡΙΑΝΩΝ, *Iupiter Imperator Amaſtrianorum.* Ipſe ſeminudus ſtans, d. haſtam, pro pedibus aquila. *Vaill.*) *Holſten.* l. c.) *Guſſ.* — 15. ΗΡΑ ΑΜΑϹΤΡΙΑΝΩΝ, *Iuno Amaſtrianorum.* Illa ſt. ſtolata, d. haſtam, ſ. extenſa, pro pedibus pauo. *Vaill.*) *Guſſ.* — 16. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟΝ ΚΑΙϹΑΡΑ ΑΜΑϹΤΡΙΑΝΩΝ, *Marcum Aurel. Caeſarem Amaſtrianorum* vrbs colit. Figura M. Aurelii equeſtris. *Vaill.*) *Guſſeme* I. p. 120. — 17. ΑϹΚΛΗΠΙΟϹ ΑΜΑϹΤΡΙΑΝΩΝ, *Aeſculapius Amaſtrianorum.* Ipſe ſt. cum baculo. Æ 3. Eiusd. Ant. Pii. *ib.*

ΑΜΑϹΤΡΙΑΝΩΝ. Mulier velata ſt. d. haſtam, ſiniſtram ori admouet. Æ 2. Fauſtinae Sen. *Vaill.* — 2. ΗΡΑ ΑΜΑϹΤΡΙΑΝΩΝ, *Iuno Amaſtrianorum.* Caput Fauſtinae Iunioris. Æ 2. Fauſt. Sen. *Vaill.*) *Guſſ.* — 3. ΥΓΕΙΑ ΑΜΑϹΤΡΙΑΝΩΝ, *Hygia Amaſtrianorum.* Ipſa ſt. cibat ſerpentem ex patera. Æ. Eiusd. *Vaill.* Gr. p. 48.

ΑΜΑϹΤΡΙΑΝΩΝ. Mulier ſt. d. haſtam, ſ. ori admouet.)(Μ. ΑΝΝΙΟϹ ΓΑΛΕΡΙΟϹ ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟϹ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ ΥΙΟϹ, *Marcus Annius Galerius Antoninus Antonini Filius.* Capita huius et Fauſtinae matris. *Guſſeme* I. 120. v. ΓΑΛΕΡΙΟϹ.

ΑΜΑϹΤΡΙΑΝΩΝ, in *M. Aurelii* Æ 2. et 3. numis, adpoſito in altera parte huius Aurelii capite et epigraphe. 1. Abundantiae typus. *Holſten.* Not. p. 36. — 2. Aeſculapius ſt. cum baculo, cui ſerpens inuol. *Guſſeme* I. 120.) *Holſten.* l. c.) *Patin.* Imp. 237.) *Vaill.* Gr. — 3. Aeſculapius et Hygia ſtantes cum attributis. *Guſſ.*) *Vaill.* — 4. Apollo nudus ſt. d. pateram, ſ. arcum. *ib. ib.* — 5. Aquila roſtro coronam. *ib. ib.* — 6. Aries, pone quem aquila cippo impoſita. *ib. ib.* — 7. Bos. *ib. ib.*) *Patin.* 237. — 8. Bos mitra ornatus pro ſacrificio. *Guſſ.*) *Vaill.* — 9. Fortuna ſt. ſtolata, d. temonem, ſ. c. c. *ib. ib.* — 10. Harpocrates ſt. dextram ori admouens, ſ. c. c. *ib. ib.* — 11. Hercules ſedens in rupibus, d. pateram, ſ. clauam. *ib. ib.*) *Patin.* 237. — 12. Hercules ſt. cum pelle leonina, d. ad dorſum admota, ſ. innixa clauae *ib. ib. ib.* — 13. Hygia ſt. d. paſcit ſerpentem ex patera. *ib. ib. ib.* — 14. Mulier ſtolata ſt. d. extenſa, ſ. tropaeum. *Guſſ.*) *Vaill.* — 15. Mulier lugens inter ſpolia. *ib. ib.* — 16. tripus, cui ſerpens obuoluitur.)(ΟΥΗΡΟϹ ΚΑΙϹΑΡ. *Verus Caeſar.* Caput iuuenile nudum. Æ 3. editus a *Froelich.* Adpend. II. nouis Tb. 3. fg. 6. dicitur vero p. 80. in antica exhiberi caput *Annii Veri*, M. Aurelii filii, quod vix veriſimile videtur *Eckhelio* Cat. I. 139.) *Guſſeme*) *Vaill.*) *Triſtanus* Sexto Vero, Aurelii et Fauſtinae filio, Commodi fratri attribuit. Illius opinioni fauet inſcriptio, etiam legitur ΟΥΗΡΟϹ ΚΑΙϹΑΡ. Sed Sextum Verum Caeſarem ſeptennem amiſit Aurelius. Cur ſeptennem Amaſtriani repraeſentaſſent? Forte propter parentis cultum; at Verus in numo expreſſus non tantum ſeptem, ſed viginti annorum eſt.

- ΟΜΗΡΟϹ, *Amaſtrianorum Homerus.* Caput Homeri poetae barbatum. Æ 3. M. Aurel. *Guſſeme.*) *Vaill.*) Vrbs Amaſtris Homeri effigiem non vt ciuem ſuum exhibet, ſed vt Smyrnae natum, cum qua ſocietatem, ὁμόνοιαν, habuit. vid. ΟΜΗΡΟϹ.

- ΠΑΡΘΕΝΙΟϹ, *Amaſtrianorum Parthenius.* Fluuius ille decumbens. Æ 2. Eiusd. *ib. ib.* v. ΠΑΡΘΕΝΙΟϹ.

ΑΜΑϹΤΡΙΑΝΩΝ in Æ. 2. et 3. *Fauſtinae Iunioris* numis, ΦΑΥϹΤΕΙΝΑ ΝΕΑ ϹΕΒΑϹΤΗ, *Fauſtina Noua*, vel *Iunior Auguſta*, in *al.* ΦΑΥϹΤЄΙΝΑ ϹЄΒΑϹΤΗ, *Fauſtina Auguſta* tantum inſcriptis, adpoſito eiusdem capite.)(Deas exhibet, quarum laudes huic Fauſtinae tribuebant Graeci, Aequitatis decus, Apollinis ſcientiam, Iſidis ſolertiam, Salutis felicitatem, Victoriae gloriam, etc prout eos adulationis vertigo circumagebat. Nullam quidem veram hisce laudibus occaſionem Fauſtina illa Iunior dederat; nihilo tamen ſecius obſeruatur 1. Aequitatis ſtantis typus. *Eckhel.* Cat. I. 139.) *Guſſeme* I. 121.) *Patin.* Imp. 250.) *Vaill.* Num. Gr. — 2. Atalanta galeata et ſtolata currens, d. pomum attollit, ſ. haſtam. editus a *Froelich.* 4. Tent. p. 209.) *Beger* Th. Br. II. p. 675. Venerem ſub huius mulieris armatae imagine intelligit, quae d. pomum, clariſſimum diuinae venuſtatis indicium praetendit. — 3. Diana venatrix gradiens, d. telum e pharetra promit, ſ. ceruum cornu retinet. *Eckh.*) *Guſſ*) *Vaill.* — 4. Fortuna ſt. cum calatho, d. temonem, ſ. c. c. *Guſſ.*) *Theup.* p. 909.) *Vaill.* — 5. Iſis ſt. velum explicat. *Guſſ.*) *Patin.*) *Vaill.* — 6. Iſidis caput cum flore loti, ad pedes ſiſtrum. *Patin.*) *Vaill.* — 7. Hygia d. ſt. ſerpentem, cui eſcam porrigit. *Guſſ.*) *Patin.*) *Vaill.* Adpend. Icon. Tb. 7. — 8. Mulier galeata et ſtolata ſt. d. haſtam, ſ. pomum. *Eckhel.* l. c.) *Theup.* 909. — 9. Neptunus ſt. d. delphinum, ſ. tridentem, pede prorae impoſito. *Guſſ.*) *Vaill.* — 10. Pallas ſt. d. haſtam, ſ. noctuam. *Guſſeme.* — 11. Tripus, cui ſerpens eſt inuolutus. *Guſſ.*) *Patin.*) *Vaill.* — 12. Victoria ſt. d. ſertum, ſ. palmam. *Guſſ.*) *Vaill.* — 13. Victoria ſt. d. demiſſa duas, ſ. extenta tubam tertiam geſtans, famae nimirum, victorias vndique promulgantis indicio; ad laeuum Victoriae pedem adſtat animal, vt canis, incognitum, rotam ſuſtinens. Æ 2. *Patin.* qui vero animal non expoſuit.) *Hanthal.* Exercit. III. Tb 4. fg. 1. p. 63.) *Theup.* p. 909.) Nemeſin nuncupat.

ΑΜΑϹΤΡΙΑΝΩΝ ΥΓΕΙΑ, *Amaſtrianorum Hygia.* Salus ſt. eſcam praebet ſerpenti. Æ 3. Eiusd. *Guſſeme.*) *Holſten.* Not. p. 30.) *Vaill.* Gr.

ΑΜΑϹΤΡΙΑΝΩΝ, in *L. Veri* Æ 2. et 3. numis.)(ΟΥΗΡΟϹ ΚΑΙϹΑΡ. *Verus Caeſar.* Lucius ille Verus r m. niſi poſt triceſimum aetatis annum imperauit; at in numis adoleſcens tantum cernitur, absque barba, ceterisque profectiorem aetatem deſignantibus criteriis. 1. Aeſculapius ſt. cum baculo, et ſerpente. *Guſſeme* I. 121. — 2. Bos ſt. *Guſſ.*) *Theup.* 913.) *Vaill.* — 3. Fortuna ſt. cum attributis. *Guſſ.*) *Vaill.* — 4. Harpocrates ſt. d. ori admouet, ſ. c. c. *Guſſ.* — 5. Mars galeatus nudus gradiens, d. haſtam, ſ. clipeum. *ib. ib.* — 6. Tripus, cui inuolutus ſerpens. *Theup.* 914. — 7. Victoria alata ſt. d. coronam, ſ. palmam. *Guſſ.*) *Vaill* — 8. Hygia ſt. d. ſerpentem paſcit.)(ΟΥΗΡΟϹ ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ, *Verus Antoninus.* Huius L. Veri caput nudum. Æ 3. *Theup.* 914.) *Guſſ.* — 9. Aquila alis expanſis.)(ΟΥΗΡΟϹ ΑΥΤ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ, *Verus Imperator Antoninus.* Eiusdem caput. Æ. 3. *Theup.* l. c.

- Diana venatrix telum depromit e pharetra, ſ. arcum. Æ 3. Criſpinae. *Guſſ.*) *Vaill.*

- Cybele turrita ſedens inter duos leones, ſ. tympano innixa. Æ 2. Caracallae. *Guſſ.*) *Vaill.* — 2. Hercules inſiſtens ſcopulis, d. poculum, ſ. clauam. Æ 2. Eiusd. *ib. ib.* — 3. Militaris figura paludata, d. haſtam, ſ. clipeum. Æ 1. Eiusd. *ib. ib.*

- Bacchus ornatu muliebri ſt. d. cantharum; a ſiniſtris Iupiter ſt. d. haſtam,

haſtam, f. fulmen. Æ 1. Iuliae Maeſae. *Guſſ.*) *Vaill.* --- 2. Iupiter et Iuno, vel ſub eorum typis Imperator, eiusque vxor, *Patino* autem Sol et Luna, in corona duodecim Zodiaci ſignorum.)(ΙΟΥΛΙΑΝ ΜΑΙϹΑΝ ϹΕΒΑϹ. *Iuliam Maeſam Auguſtam.* Protome Maeſae ſub Cereris ſpecie ambabus ariſtas protendentis. Æ. edit. in *Haym.* Tb. Br. II. Tb. 43. fg. 1. p. 346.) Pariter depictus in *Patini* Introd. ad Hiſt. Num. p. 125. et *Ei.* Imp. p. 340. ſed circum Maeſae protomen: ΙΟΥΛ. ΜΑΙϹΑΝ. ϹΕΒ. legitur, nec vllae ſpicae conſpiciuntur.

- Victoria ſt. d. lauream. Æ 2. Gord. Pii. *Guſſeme* I. 121.) *Vaill.* Gr.

ΑΜΑΣΤΡΙΟ. ΒΑΣΙΛΙΣΣ. *Amaſtrios Reginae.* Mulier ſedens turrito capite, d. victoriolam, quae coronam offert; eſt genius vrbis Heracleae, aut vrbis Amaſtrios, quam regina Amaſtris, Dionyſii ſub Alexandro M. florentis in Heraclea Pontica, vxor condidit, et ſuo nomine condecorauit.)(Caput Amaſtridis forte, ornatu peregrino, et velut Phrygio pileo tectum. Æ. *Spanh.* I. 497.) *Froelich.* Not. Elem. Tb. 6. fg. 6. p. 137.) *Triſtan.* I. 889.

ΑΜΑΣΤΡΙΟΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ et hinc inde typi, vt in priore. *Spanh.* *Holſten.* Not. in Steph. p. 30.) *Guſſeme* I. 122.

ΑΜΑϹΤΡΙϹ, *Amaſtris*, filia Oxathris, fratris Darii Codomanni, et vxor Dionyſii Heracleae Ponticae tyranni Alexandri M. temporibus. Variae illius nominis declinationes Ἀμάστριος, Ἀμαστρίας, et Ἀμάστριδος apud *Spanh.* I. 497. Prior e nummis adferta. --- Amaſtris illa peperit Dionyſio Clearchum, Oxathem, et filiam Amaſtrin. Dionyſio obeſitate corporis exſtincto, *Amaſtris Regina* et filiorum conſtituta tutrix vna cum fratribus Heracleae praeeſt per 17. annos; dein Cratero deſponſa, poſt Lyſimachi Thraciae regis coniux. --- Vrbem ſui nominis *Amaſtrin* fundauit. *Strabo.* L. XII. --- In nummis legitur ΑΜΑϹΤΡΙϹ. --- ΑΜΑΣΤΡΙΟ. ΒΑΣΙΛΙΣΣ. --- ΑΜΑΣΤΡΙΟΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ. v. *ſuis locis.*

ΑΜΑϹΤΡΙϹ, eadem regina *Amaſtris* Heracleae Ponticae. Caput muliebre turritum et velatum, vel reginae, vel vrbis, aut genii vrbis.)(ΟΜΗΡΟϹ *Homerus.* Caput huius poetarum principis barbatum, et vitta redimitum. Æ 2. *Geſner.* Vir. Illuſtr. Tb. 3. fg. 21.) *Pembrok.* II. Tb. 86. fg. 3.) *Theup.* 1246.) *Guſſ.* I. 122.) *Hunter.* p. 20.) *Petit.* de Amazon. p. 276.

ΑΜΑϹΤΡΙϹ Paphlagoniae mari ad Parthenii oſtia vicinum, Pontoque adſcriptum oppidum. Ἄμαστρις πόλις Παφλαγονίας πρότερον Κρῶμνα, *Amaſtris vrbs Paphlagoniae, antea Cromna*, ex *Stephano*, cui *Holſten.* Not. p. 30. addit: „Minus accurate auctor; nam ex quatuor oppidulis, ſiue pagis Amaſtris Dionyſii coniux vrbem hanc conſtituit; ergo non poteſt dici abſolute, ante adpellata eſt Cromna. Adſentit *Strabo* L. XII. quatuor oppida fuere Seſamus, Cytorus, Cromna, ac Teium. --- Oppidum Amaſtris *Plinio* Iunioris L. X. ep. 99. amoeniſſimum, hodie *Samaſtro*, multis innotuit cuſis monetis ſub Auguſtis, eorumque vxoribus Domitia, Nerua, Plotina, Hadriano, Antonino Pio, Fauſtina Seniore, M. Aurelio, Fauſtina Iuniore, L. Vero, Criſpina, Caracalla, Iul. Maeſa, Gordiano Pio. v. ΑΜΑϹΤΡΙΑΝΩΝ. --- ΑΜΑϹΤΡΙϹ.

ΑΜΑϹΤΡΙϹ, Mulier turrita ſedens, d. victoriolam, f. haſtam. Æ 2. Caracallae. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. 121. --- ΑΜΙϹΟϹ ΑΜΑϹΤΡΙϹ, *Amiſus, Amaſtris.* Duae figurae ſtantes dextras iungunt, ara intermedia. Æ. Anton. Pii. *Vaill.*) *Guſſ.* 120.)

Pa-

Patin. Imp. p. 227.) *Petit.* de Amazonib. p. 272. vid. AMICOC.

AMATHVS antiquiſſima Cypri vrbs, Ἀμαθοῦς πόλις Κύπρου ἀρχαιοτάτη. *Stephan.*) *Pauſ.* Boeot.) *Meurſ.* Cypr. L. I. c. 8.) *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. 232. — Veneri conſecrata fuit, quae et inſulae vniuerſae *Amathuſiae* nomen dedit. *Stephanus* ab Herculis filio Amatho, vel a Cinyrae matre Amathuſa ita dictam arbitratur; ſed iuxta *Bochartum* Amathus Phoenices habuit conditores. Tempore ſequente nuncupata eſt vrbs *Altliuiſſo.* Duos vulganit *Golzius* Inſ. Graec. Tb. 26. numos, quos *Nonnius* p. 286. illuſtrat, et *Reinhard.*) in den Geſchichte des Königreichs Cypern I. Tb II. reperit, in quorum I. ΑΜΑΘΟΥΣΙΩΝ, a gentili Ἀμαθούσιος. Venus nuda ſt. d. pomum, ſ. arcum humi poſitum.)(Veneris caput. Æ. *Golz.* fg. 6.) *Reinhard.* fg. 2. — 2. *Eud.* *epigr.* Caput vrbis genii turritum.)(Idem caput Veneris Addit *Arigon.* alium, in quo caput Iouis)(ΑΜΑ. Vulpes ſedens pede erecto ad arborem.

AMAZON, Gr. Ἀμάζων, ex α pr. et μαζὸς. *Mamma*, quia infantibus adhuc altera mamma adurebatur, ne pugnantibus obeſſet, vt vulgo traditur; *Wachterus* Gloſſ. Germ. p. 48. vero docet, vocem eſſe compoſitam ex *Meaz*, Gladius, et *Zona*, Mulier, ac *mulierem gladiatam* denotat. — Amazones e Thermodonte profectas Phrygiam, Aeolidem, Ioniam, Lydiam etc. occupaſſe, vrbesque in iis regionibus plures ab iisdem qua conditas, qua cognominatas, notiſſima eſt vel hiſtoria, vel fabula. Huiusmodi ſunt, *Strabone* auctore, Epheſus, Smyrna, Cuma, Myrina, Paphus, His Thyatiram, Magneſiam ad Sipylum, Amiſum, Amaſtridem, Sinopem, Mytilenen, Myrleam Bithyniae, Amaſiam Ponti, Ninam, Pitanen, Prineam, Cletam in Magna Graecia, Ancam, et Cinnam lactoream in agro Epheſino, partim ex numis partim ex veterum ſcriptis addidit Petrus *Petitus*, qui et hunc a nonnullis ſancitum canonem ait: „quocunque in numo *bipennis*, aut Amazonia *pelta* conſpicitur, illic Amazonem latere, quae vrbem vel condiderit, vel ei nomen dederit. —, Amazones in numis et quales docent: *Spanb.* I. p. 52.) L' Abbe *Guyon* Hiſtoire des Amazones anciennes et modernes, enrichie de Médailles, à Bruxelles. 1741. 12. — Petri *Petiti* de Amazonibus Diſſertatio, qua an vere exſtiterint, nec ne diſputatur, multa etiam ad eam gentem pertinentia, ex antiquis monumentis eruuntur atque illuſtrantur. Pariſ. 1685. 12. editio ſecunda auctior Amſtelod. 1687. 12. verſio autem Gallica lucem vidit Lugd. Bat. 1718. 12. Haec eſt, iuxta *Bandur.* Biblioth. Numor. p. 105. accuratiſſima earum feminarum, quae nouum imperium ſine viris fundauerunt hiſtoria, quam plurimis numiſmatibus in aes inciſis illuſtrata; demonſtrauit etiam *Petitus*, diuinos, aut diuinis proximos honores in aliquot vrbibus decretos illis fuiſſe, et diſputauit de earum armis, ſecuri, et clipeo, earumque monumenta Epheſi, Smyrnae, Thyatirae, Myrinae, Cumae, Magneſiae a Sipylo, Amaſi, Amaſtri, et alis vrbibus ſumma diligentia recenſuit, ſcrupulumque, qui circa Amazonum nomina exoritur, remouit. — Thoraces Amazonum vt plurimum ſunt armatae claua bipenni humeris ipſarum impoſita, manuumque alterutra tenent clipeum in lunae cornutae formam efficitum, qualem Latini vocare ſolent, *peltam.* *Jobert* Science des Médailles I. 373. Quae eius figura fuerit, non conuenit inter auctores. Fuſius de Amozonum pelta *Petit.* p. 169. ſqq. et de bipennis figura p. 253 ſqq. in n. ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ, *Thyatirenorum* Lydiae *ib.* 163.) *Morell.* Imp. II. in Nerone Tb. 17. fg. 12. p. 133.) *Wilde.* Sel. Num. Ant. p. 192.

Ama-

* *Amazon equitans* exhibetur in variis Graecorum numis. Equis enim celerrimis inuectae in hoſtes rem agebant Amazones, et ſi maior vis ingrueret, quam ferre poſſent, eadem equorum celeritate ſalutem expediebant. Hinc d. habenas, ſ. humero bipennem gerit Amazon in M. Aurelii numo inſcripto ΑΧΑΙΩΝ ЄΤΜЄΝЄΩΝ. *Achaeorum Eumenenſium* in Lydia. *Harduin.* p. 57.) *Petit.* l. c. p. 254. et 286.) *Vaill.* Num. Gr. — In alio M. Aurelii Amazon nuda equo vecta, d. bipennem, ſ. habenas, cum epigr. ΙЄΡΑΠΟΛЄΙΤΩΝ, *Hierapolitarum* Phrygiae. *Petit.* ib.) *Vaill.* — Idem Amazonis equitis cum bipenni in dextra typus, eademque ΙЄΡΑΠΟΛЄΙΤΩΝ epigraphe.)(ΓЄΡΟΤCΙΑ, *Senatus.* Velati ac laureati capitis effigies. *Petit.* p. 286. — Amazon equitans, d. habenas, ſ. humero bipennem, in ambitu inſcriptum ΖЄΤΧΙΔΟΤ nomen, in baſi ΜΟЄΤΗνων, *Moſtenorum* Lydiae n. Gallieni. *Petit.* p. 289. — *Al.* ΜΟCΤΗΝΩΝ. ΛΤΔΩΝ. *Moſtenorum Lydorum.* Amazon eques turrito capite cum bipenni ſiniſtro humero impoſita; ex aduerſo cupreſſus, atque ante eam ara ignita.)(ΑΤΤ. Κ. Λ. ΑΤΡ. ΒΗΡ. *Imperator Caeſar L. Aurelius Verus,* eiusque caput laureatum. Æ 2. edit. in *Oderici* Num. Graec. p. 24. Turritum caput vrbem ab Amazone conditam deſignat, vt turrita corona viſitur in earum vrbium numis, quas ab iisdem conditas fuiſſe fama eſt, Epheſi, Smyrnae, Magneſiae etc. Addit l. c. p. 127. *Antonius Benedictus* „Fatetur *Caſaubonus*, quod genus arboris illud ſit, ſe ignorare, an cupreſſus, vel quoddam genus corniferae arboris, quod nucum genus Moſtenum vocant auctore *Athenaeo* L. II. Dipnoſoph. — Amazon inequitans n. Panemotichitarum Pamphyliae. *Vaill.* Gr. — d. habenas agit, ſ. humero bipennem gerit. n. Tabalenſium Lydiae. *Vaill.* ib. — Similis typus n. Thyatirenorum. *Vaill.* ib. — Amazon equo fugiens contra ſt. Hercules pelle leonis tectus, d. claua pugnans, c. epigr. ΗΡΑΚΛΕΙΑC ΕΝ ΠΟΝΤΩ, *Heracleae in ponto. Petit.* p. 134.) *Vaill.* Gr. — Inequitans delphinum. n. Iul. Domnae. *Vaill.* ib.

Amazon ſedens nuda, vt nudae deorum effigies ponuntur, vertice turrito, d. extenſa, ſ. humero bipennem tenens, circum . . . ΟΚΛΟΤ CΟΦΙCΤΟΤ CΜΤΡ. n. *Smyrnaeorum. Petit.* 242. — *Al.* ſedet ſuper clipeo, d. ſuſtinet templum, ſ. bipennem et peltam, pro pedibus prora. n. Smyrnaeorum. *Vaill.* Gr. Sunt, qui putant, Aamzonis ipſius eſſe id templum, quod numinis loco haberent populares, et diuinis proſequerentur honoribus.

Amazon ſtans turrita, d. templum, ſ. bipennem. — *Al.* ſiniſtra bipennem et peltam. — *Al.* et praeterea pro pedibus prora nauis. n. Smyrnaeorum. *Vaill.* Gr. — ſt. capite turrito d. templi imaginem ſuſtinens, ſ. peltam et bipennem, ad pedes prora, c. epigr. CΜΤΡΝΑΙΩΝ Γ. ΝЄΩΚΟΡΩΝ ЄΠΙ ΟΓЄΝΟΤC. *Smyrnaeorum*, in Iuliae Maeſae gratiam fabricatus. *Petit.* 187. — ſt. d. victoriolam, ſ. bipennem et peltam Smyrnaeor. *Vaill.* Gr. — ſt. d. victoriae ſigillum, ſ. bipennem, haſtae inſtar oblongam, circum ΘΤΑΤЄΙΡΗΝΩΝ, *Thyatirenorum.* Æ. Caracallae. *Petit.* 168. et 255. Si qua fides antiquis numis, tales fidem facere poſſunt et Smyrnam, et Thyatiram merito inter ea oppida eſſe ponenda, quibus Amazones aut exordium, aut nomen dederunt. — ſt. d. bipennem humero, ſ. victoriae ſignum, in ambitu ΟΞΤΡΤΝΧΙΤ. in area ΙΗ quae inſcriptio indicat, percuſſum hunc numum in ea parte Aegypti, quae Ὀξυρυγχίτης a piſce cognomine, quem ciues colebant, vocabatur; cuius etiam nomine vrbs ibi celebris *Oxyrynchus* nominata, tum Νομὸς ſeu praefectura Ὀξυρυγχίτης. *Petit.* p. 287. Quo ipſo occaſio datur curioſis ſuſpicandi, non ignotam

tam aut imperuiam fuiſſe Amazonibus *Aegyptum*, neque incredibile eſſe, quod *Diodorus* tradit, has cum in Africa magno armorum fragore res gererent, in Aegyptum quoque ad Orum tum regnantem profectas. — Cui ſuſpicioni nonnullam adferre videtur probabilitatem alter Hadriani, ab Aegyptiis itidem ſignatus, mulieris effigie, quae regi in throno ſedenti adſtat, manu altera haſtam, altera bipennem tenens, ara ignita intermedia, et victoriola aduolante, regi ſeu Serapidi coronam offerente, ad latus ΙЄΝ. *Petit.* 288. — Nec ſecius effigies mulieris, d. haſtam, ſ. peltam, gradu ad pugnam compoſito intentantis, in numo inſcripto ΚΑΝΤΗΛΗΤΩΝ.)(Caput laureatum. Cuius ectypum dat *Petit.* p. 289. — ſt. d. pateram, ſ. bipennem, circum ϹΜΥΡΝΑΙΩΝ.)(Turritum Cybeles caput cum inſcriptione ϹΙΠΥΛΗΝΗ. Ex quo Smyrnaeorum Æ 3. numo a *Petito* p. 268. edito ſimul intelligimus *Sipylenem* dictam fuiſſe deum matrem.

Amazon ſtans, d. Aeſculapii ſignum, ſ. bipennem et peltam, pro pedibus prora nauis. n. Smyrnaeor. et Pergamenor. Concord. *Vaill.* Gr. — ſt. cum bipenni, et Aeſculapius cum baculo. n. Smyrn. et Pergam. Concord. *ib.* — ſt. turrito capite, d. pateram, ſ. peltam et haſtam; (plurimum tamen ſecuri vſas Amazones, et ſaepius quam haſtis certum eſt.) Ex aduerſo Cybele ſtans cum tympano, ad cuius pedes leo; in ambitu: ЄΠΙ. ϹΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΓΑΙΟΥ, in imo exergo: ΜΑΓΝΗΤΩΝ ϹΙΠ. *Magnetum Sipyli*, qui Magnetes ad Sipylum montem habitantes hunc numum in Caracallae honorem percuſſerunt, quem exhibent *Patin.* Theſ.) *Petit.* 159. et 266.) *Vaill.* Gr. Muliebris illa effigies vertice turrito ac pelta Amazonia inſignis, praeterea haſtam manu tenens, facile Amazonis fundatricis fidem intuentibus facit. — ſt. nuda d. ramum frondoſum, ſ. bipennem; ex adu. Diana Epheſia cum verubus; in ambitu: Є Π. ΟΚΤΑ. ΑΡΤЄΜΙΔΩΡΟΥ, in imo: ΘΥΑΤЄΙΡΗΝΩΝ, *Thyatirenorum* in Gallieni gratiam. *Petit.* 243.) *Vaill.* Gr. — ſt. habitu virili ornata d. victoriolam, ſ. bipennem oblongam et peltam; ex adu. ſt. mulier vel genius capite turrito, d. icunculam, in cuius humero bipennis, ſ. haſtam tranſverſam gerit mulier, ara intermedia accenſa, circum: ϹΤΡ. Τ. ΦΑΒ. ΑΛΦΗ. ΑΠΟΛΙΝΑΙ. infra ΘΥΑΤЄΙΡΗΝΩΝ Κ. ϹΜΥΡ. *Thyaterinorum Et Smyrnaeorum.*)(ΙЄΡΑ ϹΥΝΚΛΗΤΟϹ. Caput iuuenile nudum. *Petit.* p. 132. et 253. ex Theſauro *Patini*, qui Thyatirae genium eſſe interpretatur; altera autem viri armati cum pelta et bipenni Smyrnae ſymbolum, ſub qua latere Amazonem idem *Patinus* peltae et bipennis argumento coniicit. — *Al.* cum eadem epigr. niſi legas ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙϹ. Amazon ſt. templum manu ſuſtinet loco victoriolae. *Morell.* ex *Golzio.*) *Petit.* p. 133. — Duae mulieres ſtantes ex aduerſo, ambae turrito capite, ſed ea quam proxima inſcriptio Smyrnae vrbis ſymbolum eſſe docet, d. extenta templum ſuſtinet, laeua peltam et bipennem, quod eius vrbis fundamentum et nomen ab Amazone poſitum non obſcure confirmat; eoque magis, quod alterius mulieris effigies nihil ſimile habet. Cumque iſta cultum militarem praeferat, illi mulierum ritu veſtis ad pedes imos demiſſa, ſed et ſ. manu haſtam, d. pateram tenet; eidem praeterea ad pedes ara accenſa, illi ex oppoſito roſtrum nauis; pone hanc inſcriptio: ΑϹΙΑ, iuxta alteram ϹΜΥΡΝΑ, ſupra in medio ΟΜΟΝΟΙΑ, in imo exergo: Є Π. Ϲ. ΠΟΛΛΙΑΝΟΥ. *Petit.* p. 238.

Amazones binae ϹΜΥΡΝΑ et ΜΥΡΙΝΑ, conditores *Smyrnae* in Ionia, et *Myrinae* in Aeolide, binis his vrbibus a ſe conſtitis nomen dederunt, atque in earundem vrbium numis receperunt memoriam. *Spanh.* I. 52.) *Petit.* p. 258. ſqq. Myrinam *Strabo* L. XI. aperte inter vrbes ab

ab Amazonibus qua conditas, qua adpellatas refert. Amazonis quidem effigies non exhibetur, ſed Apollinis laureati in nummo, quem e *Triſtani* Commentariis protulit *Petit.* p. 259. in cuius)(Apollinis ſacerdos ſ. laurei ramum, et inſcr. ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ, alii inferunt, reginae eſſe Amazonis hanc figuram, puta *Myrinae* ipſius, quae vrbem condidit. Non deſunt etiam, qui in alio *Æ* 2. nummo apud *Patin.* p. 262. inſcripto ΜΥΡΙΝΑ, *Myrinae* Amazonis effigiem eſſe putent. — Amazones duae turritae ſtantes dextras iungunt, ara intermedia, dexterior bipennem, altera haſtam, in ambitu: ΑΜΙϹΟϹ ΑΜΑϹΤΡΙϹ, *Amiſus*, *Amaſtris*, ad antiquitatem earundem vrbium indicandam. *Æ* 2. Ant. Pii. *Patin.* Num. Imp.) *Petit.* 272.) *Vaill.* Gr. Adp. Tb. 6. Manus in ſymbolum concordiae iungunt, ara interpoſita, vt mos in foedere ſanciendo. Cum enim haec, quae *Amiſum* repraeſentat, bipennem teneat, hoc ſatis argumenti eſſe putant, quo eam vrbem aut primum ab Amazone eius nominis conditam, vel certe, quod *Patinus* autumat, Smyrnaeorum coloniam fuiſſe credamus, et quoque *Amaſtrianos* eorundem Smyrnaeorum exſtitiſſe coloniam. — Binae Amazones dextras iungunt, vtraque ſ. bipennem gerit, addita epigr. ΕΦΕ. ϹΜΥΡ. *Epheſiorum* et *Smyrnaeorum* Concordia. *Vaill.* Gr.

Amazon ſtans cum bipenni dextram iungit cum Caracalla Imp. paludato, ſupra aram ignitam. n. Thyatirenor. *Vaill.* Gr. — dextram iungit cum Diana *Æ* 1. Smyrnaeor. *Morell.* Imp. II. in Domitiano Tb. 16. n. 12. p. 463. dextram porrigit mulieri genio. n. Smyrn. *Vaill.* — *Al.* Smyrnaeor. et Nicomed. Concord. *Vaill.* — *Al.* Smyrnaeor. et Cyzic. Concord. *Liebe* Goth. Num. p. 373. — d. praebat mulieri haſtam gerenti. n. Smyrnaeor. et Pergamenor. Concord. in Caracalla. *Petit.* 134.) *Vaill.* Gr. — d. porrigit mulieri turritae, ſ. temonem inuerſum ſuper humero gerenti. n. Nicomed. et Amaſienſ. Concord. *Vaill.* Gr.

Amazon ſtans ſ. clipeum et bipennem coronam Imp. Commodo imponit. n. Smyrn. *Vaill.* — ſt. turrita et ſuccincta, d. pateram, ſ. bipennem, coronatur a Victoria retro. n. Phocaeenſ. *Vaill.* — d exerta, ſ. clipeum, feſtinans, et pede nauis roſtram calcans, c. epigr. ϹΑΜΙΩΝ, *Samiorum.* *Æ*. Otaciliae. *Wilde* Sel. Num. Ant. Tb. 23 fg. 138. p. 185. — Bacchus vel Phlous nudus capite galeato, ſtrophio ad humeros, Amazonem humi proſtratum, capillis ſiniſtra arreptis, effigit, quam pugione confoſſurus eſt, circum ϹΑΜΙΩΝ, *Samiorum.* *Æ* max. Gallienſ. *Vaill.* Camps. p. 114. fg. 3. Amazon dignoſcitur ex tunica, quam aperit, mammam demonſtrans exuſtam. Amazonum oſſa in hac inſula diu demonſtrata fuiſſe tradunt.

Amazonis habitu *Roma* ſeptem ſuis collibus inſidet, ſ. ſcipioni innixa, ad pedes ab altero latere fluuius Tiberis cum arundine, ab altero lupa cum gemellis, adpoſita epigr. ROMA. *Æ* 1. Veſpaſiani. *Choul.* p. 140.) Muſ. *Farneſ.* Tb. 12. n. 6. *Morell.* Imp. III. in Veſp. Tb. 12. n. 9.) *Sada* ad *Auguſtini* Dial. III. 8.) Th. Reg. *Sueciae* Tb. 5. n. 18. — *Eadem forma* dea *Roma* Spoliis inſidens d. lauream atque palmam, ſ. parazonium c. inſcr. ROMA. *Æ* max. Contorn. Veſpaſ. *Morell.* l. c. Tb. II. n. 10. — *Al.* d. victoriolam, ſ. parazon. ead. cum ep. ROMA. AR. Veſpaſ. *Morell.* ib. Tb. 8. n. 5. *it.* *Æ* 1. ibid. Tb. 12. n. 10. — ſtans Amazonis habitu d. victoriolam, ſ. haſtam. ROMA. *Æ* 1. Veſpaſ. *Morell.* Tb. 12. n. 8. — et praeterea ſ. brachio innixa tropaeo, ſcuta aliquot laeuo pede calcans. ROMA. AR. Veſp. *ibid.* n 6. — ſt. ſ. parazonium, d. haſtae innititur, ad laeuum pedem adſtat clipeus, dextrum pedem protrac imponit, Romani imperii potentiam

tentiam terra marique indicans, c. epigr. ROMA VICTRIX. ℞. Veſpaſ. *ibid.* n. 4. *it.* Æ 1. Tb. 12. n. 7) *Mdb.* p. 114. ſed credidit, ſe videre molem quadratam, quam pede Roma calcat. — *Al.* cum inſcr. ROMA RENASC*ens.* AV. ℞. Æ. Galbae. *Morell.* in Galba. Tb. 3. n. 6. et Tb. 7. n. 21.

Amazonis caput muliebre turritum, circum ΚΥΜΗ, *Cuma*, Amazonis filia, conditrix vrbis Cumae Aeolidis.)(ΚΥΜΑΙΩΝ, *Cumaeorum.* Mulier ſt. d. ſiſtrum, ſ. caniſtrum. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 8. fg. 10.) *Pembrok.* II Tb. 38. fg. 3.) *Froelich.* Not. Elem. p. 236. Hoc caput quidem certum Amazonis ſignum non prae ſe fert; ſed cum ex *Diodor.* L. XI. conſtet, Cumam, et praeterea Smyrnam, Epheſum, Myrinam, Paphum etc. ab Amazonibus conditas fuiſſe, pro Amazone pronuntiare debebit. Hac de vrbe ita *Stephanus* Byzant. „*Cuma*, vrbs Aeolidis ante Leſbum, a *Cuma* Amazonis filia ſic dicta vocabatur etc. *Amazonium.* Et Pomp. *Mela* L. I. c. 18." *Cumam* nominauit, pulſis, qui habitarant, dux Amazonum Cuma. — Nonnullis etiam Amazonis, quae Cumam Aeolicam condidit, videtur effigies, pharetratae nempe mulieris lauro cinctae protome, c. epigr. ΚΥΜΑΙΩΝ.)(Rana. *Golz.* Mag. Graec. Tb. 16.) *Petit.* p. 265. Aliis Sibyllae eſſe Cumanae caput arbitrantur. — Figura muliebris medio corpore, capite turrito, d. bipennem in humero geſtat; in ambitu: CΜΥΡΝΑ, *Smyrna* Amazon, quae nomen vrbi dedit.)(CΜΥΡΝΑΙΩΝ, Smyrnaeorum. Leo gradiens. Æ 2. *Seguin.* Sel. Num. Ant. p. 25.) *Petit.* 161. Si ſola corona turrita inſignis eſſe haec femina, Cybele, aut vrbis Smyrnae ſymbolum eſſe poſſit; ſed bipennis, qua armata eſt, perſuadet omnino, hic repraeſentari Amazonem. Leo in)(virtutem et fortitudinem bellicam Amazonum, et eius praecipue, quae vrbem illam condidit, deſignare videtur. *Strabo* enim refert L. XIV. Smyrna Amazon fuit, a qua nomen hominibus vrbique factum. Annon liceat, inquit *Seguin.* l. c. tanti auctoritati adſentiri numo teſte firmatae. — Plures ſunt numi, qui fidem faciunt. Sic *Petit.* p. 236. edidit numum, in quo hinc protome muliebris capite turrito, circum: CΜΥΡΝΑΙΩΝ; illinc Leo ſedens cum eadem CΜΥΡΝΑΙΩΝ epigraphe. — Luculentius vero adparet ex Æ numo, in cuius antica Amazonis protome turrita, colligatis capillis, exerta mamma, d. humero bipennem, addito nomine CΜΥΡΝΑ, *Smyrna.*)(Prora nauis roſtratae. *Petit.* p. 162.) *Wilde* Sel. Num. Vet. Tb. 124. fg. 142. p. 192. — *Al.* Eiusdem Amazonis caput turritum intra lauream, ſed deficiente bipenne.)(ΣΜΥΡΝΑ ΝΙΚΑ ΔΙΟΣ, *Smyrna.* *Victoria Ionis.* Amazon capillis in nodum contortis formoſa ſtans, d. haſtam, ſ. victoriae ſigillum. Æ. *Wilde* l. c. fg. 142. p. 194.

ΑΜΝ litterae vel *Antiochenſis Monetae Secunda* officina, ad *Vaillantii* Praeſt. I. p. 300. prolatam conjecturam; vel iuxta *Bimardum*, *Ducangium* et *Guſſemium* in n. Magnentii AMB*ianis* ab vrbe *Amiens* in Picardia ſic dictis.

ΑΜΒ. ΑΜΒΡ. ΑΜΒΡΑΚΙ. ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΑΝ, vid. *Ambracia* in Theſprotia Graeciae.

AMBA in Hiſpania Baetica vrbs, de qua ſilent geographi et hiſtoriarum ſcriptores. Ex eius numis coniectura eſt, eam fuiſſe ſitam in terra frugum et pecoris fertili. *Guſſeme* Diccion. I. 122. — AMBA. inter duas ſpicas.)(Caput virile nudum. Æ *Guſſeme* ib.) *Velazquez* Enſayo Tb. 13. fg. 4. p. 96. qui vero hinc inde ramuſculos ſpicarum loco ſignauit. — AMBA F. *Amba Felix*, vel *Flauia.* Caput virile nudum.)(Bos ſt. ad cuius collum palmae

ıe ramus, ſuperne lunula. Æ.
ıne l. c. — AMBA. RG. Ca-
nberbe.)(Bos ſtans in coro-
urea, Æ 2. Muſ. *Hunter*. Tb.
. 3.) *Velazquez* Enſayo ſobre
.lphabetos Tb. 16. n. 5. 6. 7.
a laurea bouem ſtantem et de-
lunulam repraeſentat, ſed in-
i ſunt numi litteris vetuſtiſſi-
quas legendas eſſe p. 133. in-
AIMPHA vel AIMPHATS, quae
ɔula ex eius coniectura idem
munt ac AMBA.

ıbaſum, Gr. Ἀμβασον, Phry-
metropolis ex *Stephano*. Apud
um in Claudio numus; AMBA-
N ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ. *Holſten.*
p. 30.

ıbiani, nunc *Amiens* in Picar-
ıppidum. Ex Ptolem. *Cellar.*
Orb. Ant. I. 216. Cui vrbi
ngius tribuit Magnentii nu-
, in cuius exergo litterae AMB.

ABILI. Caput muliebre galea-
)(EBVRO. *Eburones*. Vir in
equo, d. haſtam. AR 3.
l. Cat I. p. 11. Non abſimilis
ır ſequens, in quo legitur.

ABIORIX, Gallorum Iulii Cae-
aeuo regulus ignotus, in ve-
tantum moneta ſignatus. Ca-
galeatum.)(EBVRO. Eques
ſtam. AR. Muſ. *Pembrok.* II.
93. fg. 3.) *Guſſeme* I. 123.

ABLADA, Gr. Ἀμβλαδα, vrbs
ae. *Stephan.*) *Cellar.* II. 165.
AMBΛΑΔΕΩΝ numum laudat
ius *Ligorius* ſub Alexandro Se-
cuſus, in quo Bacchus cum
expreſſus, d. cantharum te-
, ſ. thyrſo innixus. *Holſten.*
p. 30.

ı. BP. Claua intra lauream.)(
t imberbe. Ad *Amaſtrianorum*
ıs refert *Guſſeme* I. 118.

IBP. Ἀμβρακιωτης, vel Ἀμβρακιω-
vid. *Ambracia.*

AMBRACIA Epiri in Theſprotia ſignatur in numis A. AMB. AMBP. AMBPAKI. AMBPAKIΩTAN. — Pyrrhi quodam regia; et Corinthiorum colonia. *Golz.* Graecia p. 17. ſqq.) *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. 880. Hinc pegaſum Corinthiorum inſigne, vel Cretenſium colonia minotaurum ſignauit in aliquot numis. Omnium copioſiſſime de hac vrbe *Antoninus Liberalis* in voce Ἀμβρακία. — Ad eandem vrbem reuocandi ſunt numi ſequentes, in quibus pegaſus, infra quem A. Vetus enim eſt coniectura, numos ſimiles, qui vtrimque aut vna tantum parte A impreſſam habent, omnes *Ambraciam* reſcribendos. *Pellerinius* quidem Rec. I. p. 87. opinatur, eam litteram *Anactorii* eſſe initialem. At iſtud refellitur certis Anactorii numis, qui nunquam A ſolitarium, ſed ſemper AN. vel ANA. exhibent, vt adnotauit *Eckhel.* Num. Vet. p. 123. et 125. — 1. Caput Palladis, pone A. retro Iupiter ſt. ſ. protenta, d. fulmen vibrans.)(Pegaſus ſolitus, infra quem A. AR 2. *Eckhel.* l. c Tb. 8. fg. 16. — 2. Caput ſimile galeatum, pone caput Acheloi)(eadem. AR 2. *Ibid.* fg. 17. — 3. Caput ſimile, pone bos dimidius cornupeta.)(eadem. AR 2. *ibid.* fg. 18. — 4. Caput imberbe galeatum ad d in quadrato incuſo.)(A. Pegaſus idem ad d. AR 2. Muſ. *Hunter.* Tb. 4. fg. 4. — 5. A. Caput idem gal. ad ſ. pone fulmen.)(A Pegaſus ad ſ. AR 2. *Hunter.* p. 21. — 6. Caput idem ad d. pone prora nauis.)(A. Pegaſus ad d. AR 2. *Hunter*, ib. — 7. Caput Palladis, pone A.)(Pegaſus, cuius vngulam vir nudus pedibus ſuis inſidens curare videtur. 2. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 8. fg 19. p. 124. Bellerophontem intuens, qui pegaſo ſuo adflictam a lapſu vngulam ſanat, ex *Dionyſ.* Perieg. Deſcript. Orb. v. 869. — 8. Caput laureat. ad ſ.)(A. Pegaſus ad ſ. Æ 2. Muſ. *Hunter.* Tb. 4. fg. 5. — 9. Caput Iouis laur.)(AMB.

Gryphus

Gryphus gradiens, infra ΑΡΞΙΑΔΑΣ. Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. 102. — 10. Similis, ſed ΑΜΒΡ. ΑΞΙΟΧΟΣ. *Guſſeme* I. 124. — 11. *Similis*, ſed cum dictione ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ. Æ *Golz.* Graecia Tb. 5. fg. 5. — 12. Caput muliebre laureatum et velatum ad d.)(ΑΜΒΡ. Obeliſcus, ſiue meta in corona laurea. Æ 1. *Geſner.* Tb. 8. fg. 27.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 3. fg. 12.) *Guſſeme* l. c.) *Hunter.* p. 21.) *Eckhel.* Cat. I. 102. Apollinis caput laureatum adſerit, ſed *Golz.* in Graecia Tb. 5. fg. 7. p. 20. ad Iunonem reginam refert, in cuius humero ſceptrum conſpicitur, pront illa in aliquot numis Romanis. — 13. Caput idem, pone Φ. ante monogr. .)(ΑΜΒΡ. Typus idem. Æ 1. *Hunter.* p. 21. — *Al.* caput idem ad ſ.)(eadem. *Hunter.* ib. — 14. Caput Acheloi, vel minotauri.)(Cancer marinus vrbis ſitum indicans, infra ΑΜΒΡ. Æ Golz. Gr. Tb. 5. fg. 9. — 15. Idem minotauri caput, retro A. deſuper ΑΡΔΕΣΣΑΣ.)(Tridens, mari adpoſitam vrbem ſignificans, in area ΑΜΒΡ. AR. *Golz.* ib. fg. 10. — 16. Caput Apollinis imberbe radiatum ad d.)(ΑΜΒΡ. Apollo nudus ſt. ad d. ex arcu ſagittam iaculans. Æ 2. Muſ. *Hunter.* Tb. 4. fg. 6. — 17. Caput imberbe laur. ad ſ.)(ΑΜΒΡ. Iupiter nudus ſt. ad d. ſ. extenſa, d. fulmen. Æ 1. *ibid.* fg. 7. — 18. Caput barbat. laur. ad d.)(ΑΜΒΡ. Gryphus alatus ſt. ad d. infra ΚΛΕΑΝΔΡΟ. . . *ſub Cleandro.* Æ 2. *Geſner.* Tb. 8. fg. 29.) *Hunter.* p. 21.) Muſ. *Theup.* p. 1246. — 19. ΑΜΒΡΑΚιωτῶν, *Ambraciotarum.* Caput minotauri, deſuper tridens.)(Caput laur. barbatum, vel Iouis Cretenſis, vel Minois regis. *Golz.* Magn. Graec. Tb. 5.) *Hauerbal.* Proem. Tb. 1. fg. 10.) *Spanh.* I. p. 285.) *Pellerin.* Rec. I. p. 78. — 20. ΑΜΒΡΑΚΙ. Iupiter nudo corpore d. fulmen iaculans.)(Caput Apollinis radiat. AV. *Golz.* Graecia Tab. 5. fg. 6. — — 21. ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΑΝ, Ἀμβρακιωτᾶν, *Raſche Lex. Num.* *Ambraciotarum.* Caput Palladis gal. pone mulier ſeminuda capite ſurſum erecto, d. ſublata haſtam contingit.)(Pegaſus volans. AR. 2. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 8. fg. 15. p. 123.) *Ei.* Cat. I. 102 — 22. Similis apud *Golzium* Graecia Tb. 5. fg. 8. ſed eo differt, quod pro muliere lyram ad Palladis occiput ſignatam habet — 23. ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΑΡΧΙΕΡεὺς ΜΕΓας ΔΗΜΑΡΧικῆς ΕΞΟΥΣΙας ΙΑ. *Auguſtus Pontifex Summus, Tribunicia Poteſtate* XI. Caput Auguſti nudum ad ſ.)(ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΑΝ, *Ambraciotarum* in laurea. Æ 2, quem producit *Golz.* in Auguſto Tb. 16. fg. 185. et Tb. 55. n. 27. *Morell.* Theſ. Imp. in Auguſto Tb. 53. fg. 9. et 10. p. 459.

ΑΜΒΡΑΚΙ. et ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΑΝ, *Ambraciotarum.* vid. *Ambracia.*

ΑΜΒΡΟϹΙΕ ΠΕΤΡΕ, *Ambroſiae Petrae*, duo ingentes lapides, quos Tyrii ſacrificio diis ſublato, ſtabiles reddiderunt et Tyrum ſuper eos condiderunt. Ad has enim petras inueniendas Hercules Tyrios tamdiu nauigare iuſſit, donec illas reperirent errantes. In numis Tyriorum Gordiano Pio, Valeriano et Gallieno dicatis, ad vrbis originem indicandam, hae duae *Ambroſianae Petrae* conſignatae cernuntur, inter quas oliuae ramus enatus eſt, cui ſerpens inuolutus. *Vaill.* Num. Gr. — Etiam in Aegaeenſium numis illae *Ambroſiae Petrae*, ob Herculis cultum ex Tyriorum vrbe Aegas portatum.

AMBVST. *Ambuſtus*, cognomen Fabii Eburnei, quod fulmine eſſet *ambuſtus.* K. FABI. AMBVST. *Kaeſo Fabius Auguſtus.*

ΑΜΑ. vid. Hiſpanici numi.

ΑΜΕΝΑΝΟΣ, *Amenanus*, hodie *Giudicello*, Siciliae fluuius, qui Catanenſium, in quorum numis legitur, adluebat agros, de quo *Doruill.* Sicul. c. 13. p. 218. Recte igitur vete-

rum ſcriptorum fide illum Catanenſium numum cum incorrupta AMENANOΣ ſcriptura profert *Cioſanus* ad Ouid. Faſt. L. IV. 467. et *Vrſino* adſenſus eſt *Clauer*. Sicil. Ant. L. I. c. 9. p. 120. item *Cellar*. Not. Orb. Ant. I. 783. Eius caput iuuenile cornutum, cui adſcriptum AMENANOΣ)(KATANAIΩN, *Catanenſium*. Fulu. *Vrſinus*. — Idem caput inter duos piſces, et cammarum. AR. *Torremuzza* Sicil. Num. Tb. 20. fg. 8. p. 19. — *Al.* ſimilis exceptis piſcibus, et cammaro *ib.* Tb. 23. fg. 14. p. 22.

AMANANVS Siciliae fluuius, ex Aetna ortus interfluit oppidum Catanenſe. vid. AMENANOΣ.

AMESTRA in Sicilia. vid. *Amiſtra*. — AMHΣTPATINΩN.

A. M. GEMELLVS, *Aulus Memmius Gemellus*, praenomen, nomen, cognomen.

AMI. in area AR. 2. Metaponti Lucaniae. *Magnan*. Miſcell. Num. I. Tb. 23. fg. 15. *Ei.* Lucania Tb. 35. fg. 15.

AMIA. decurtatum magiſtratus nomen in Rhodiorum Æ max. numis. *Theup.* 1291.

Amictum vel tectum eſt caput corona, diademate, galea, leonis exuuiis, elephantina proboſcide etc. vid. *ſuis locis*.

Amicus dictus Iupiter. v. ZETC ΦIΛIOC. — *Amici Caeſarum*, quales olim dicti, variaeque eorum claſſes. *Spanb.* II. p. 575. vid. ΦIΛOKΛATΔIOΣ.

AMID. in exergo n. Conſtantini M. *Gaſſeme* I. 124.

Amida Meſopotamiae vrbs; metropolis Meſopotamiae in notitiis eccleſiaſt. poſt Conſtantin. M. Ad Amiſam coloniam metropolin Meſopotamiae refert *Harduin*. Num. Vrb. Ill. p. 37. numum, priori littera exeſa . . . MI. loco AMI. KO. MH. MECOΠ. de qua epigraphe *Spanb.* I. p. 604. ſq. — Theoph. Sigefr. *Bayeri* diſſ. de numo Amideno etc. inſerta commentar. acad. ſcient. Petropolit. To. VIII. p. 343-377.) *Gaſſeme* Diccion. I. 124.

AMIMTΩT vel potius BAMIMTΩT ſola epigraphe in Æ numo, cuius ectypum protulerunt *Beger*. Th. Br. III. p. 4.) *Froelich*. Not. Elem. Tb. 2. fg. 24.) *Schlaeger* de numo Alex. M. Tb. 2. fg. 8 p. 58 qui plerumque *Amyntae* I. Macedonum regi adſcribitur ab iis, qui legunt Βασιλεως AMIMTOT Μακεδόνων.)(Cancer marinus. Sed repugnat interpretationi et orthographia nominis regis, quod alii numi produnt, et τῶ M. lectio ad libitum excogitata. *Froelich*. Annal. Syr. in Prolegom. p. 31. An non hic numus potius Amyntae Galatae vindicandus ſit? nam numis Macedonicis alia eſt ſpecies, alia epigraphe AMINTA. Porro ſola forma quadrata litterae O μικρῦ pro ea vetuſtate certo non facit; inueniuntur enim Parthiae regum numi, vno circiter ante aeram Chriſti ſaeculo, ſimili quadrato O ſignati. *Froel.* Not. Elem. p. 139.

A. MINΔIOΣ BAΛBOΣ, *Aulus Mindius Balbus*, praenomen, nomen, cognomen. *Vaill.* Graec. p. 13.

AMICHNΩN MIΛHCIΩN, *Amiſenorum Mileſiorum* ſubaud. *Concordia*, vel Amiſi cum Mileto, ex qua receperat olim coloniam, ſocietas. Apollo ſedens cum lyra; ex adu. Serapis ſt. cum ſpicis et haſta. Æ max. Maximini. Vtraque ciuitas ſua exhibent peculiaria numina, Amiſus Serapim, qui idem cum Sole putabatur, et Miletus Apollinem, qui pro Sole etiam accipitur, Mileti cultus, Didymaeus vocatus eſt. *Harduin.*) *Froelich*. Obſeruat. in *Gorii* Symb. Litt. Vol. VII. p. 88.

AMIΣO.

ΑΜΙΣΟ. Cornucopiae inter Dioſcurorum ſtellatos pileos.)(Caput iuuenile alatum. Æ. *Amiſi* in Ponto *Wilde* Sel. Num. Ant. Tb. 7. fg. 39. p. 57. vbi cenſet caput hoc alatum eſſe Calais, Zethi fratris, et Boreae ex Orythia Attica filii. In eodem numo apud *Geſner*. Tb. 9. fg. 3. et in Muſ. *Hunter*. p. 23. nulla in capite iuuenis obſeruatur ala, et epigraphe eſt ΑΜΙΣΟΤ. — Cum eadem inſcriptione, ſed in)(caput muliebre alatum. *Guſſeme* I. 126.

ΑΜΙΣΟ . . *Amiſus*. Mulier, ſeu Amazon ſt. d. extenſa, ſ. . . . Æ 2. *Theup*. 1246.

ΑΜΙϹΟϹ, *Amiſus* vrbs in Ponto Galatico, a Mileſiis condita, ab Athenienſibus deinde occupata, Piraeeum dictum eſt, poſtea priſtinum nomen *Amiſi* reſumſit. v. *Amiſus*. — Gentile Ἀμισηνὸς, *Amiſenus*. v. ΑΜΙΣΗΝΩΝ.

ΑΜΙϹΟϹ ΑΜΑϹΤΡΙϹ, *Amiſus* et *Amaſtris* vrbes coniunctae. Duae Amazones turritae ſtantes dextras iungunt, ara ignita intermedia, exterior bipennem, altera haſtam. Æ 2. Anton. Pii. *Patin*. Imp. p. 227.) *Petit*. de Amazon. p. 272.) *Vaill*. Num. Gr. p. 222. *Ei*. Append. Icon. Tb. 6.) *Guſſeme* I. 127. Duae ſunt eiusdem Aſiae prouinciae vrbes ſocietatem inter ſe contrahentes, in originis ſuae memoriam. Amazones enim duae in numo depictae, vrbes illas a duabus Amazonibus, Amiſo ſcilicet, et Amaſtri, fuere denominatas denotant; illae Paphlagoniae et Ponti partem olim occuparunt, ſiquidem Themiſcira planities verſus Amiſum a *Strabone* L. XII. dicitur Amazonum domicilium.

ΑΜΙϹΟϹ, *Amiſus*. Europa tauro vecta, cum delphino infra.)(ΠΟ. ΛΙΚ. ΚΟΡ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ΚΑΙ. *Publius Licinius Cornelius Valerianus Caeſar*. Caput Salonini nudum, ad pectus cum paludamento. Æ 2. *Vaill*. Gr.) *Band*. I. p. 263.) *Guſſeme* I. 127. — *Similis* cum ep. ΠΟ ΛΙΚ. ΒΑΛΕΡΙΑΝΟϹ, *Publius Licinius Valerianus*, eiusdem Salonini caput laureatum pectore paludato. Æ 2. *Band*. l. c.

ΑΜΙϹΟΥ, *Amiſi* Paphlagoniae, vel Ponti. Tiridates ſtans in fronte, d. gladium, ſ. Phereclis caput barbatum capillis ſuſpenſum, ad pedes iacet reliqua pars corporis; in area ΑΜ et Σ)(Caput muliebre galeatum. Æ 1. Muſ. *Hunter*. Tb. 4. fg. 8. et monogr 43. et 8 — *Similis*, ſed in area loco poſterioris monogrammatis ΓΑ. Æ 1. *Hunter*. p. 22. et monogr. 43. et 27. — *Idem*, vt videtur, numus Æ. iisdem ferme monogr. apud *Haym*. Th. Br. II. Tb. 20. fg. 2. Sane truncatum cadauer ab *Haymio* indicatur, ſed Hercules, in nulla alia Amiſenorum moneta ſignatus creditur; neque tamen facile Herculem pallio tectum quis obſeruauerit, quare etſi viri ſignum non negat Haymii editor *Khellius* p. 174. de Hercule tamen dubitat. Similis numus in Catalogo *Theupoli* ita deſcribitur: Mulier ſt. d. extenſa, ſ. caput hominis reciſum. Pariter apud *Guſſeme* I. 125.

— Victoria galeata gradiens ad d. eleuata d. ſertum, ſ. humero palmam gerens; in area duo monogr apud *Hunter*. 45. et 46.)(Aegis Mineruae inſerto capite Meduſae. Æ 1. *Geſner*. Tb. 9. fg. 10.) *Hunter*. p. 22. — *Similis*, ſed monogrammata alia apud *Hunter*. 44. et 27. Æ 1. — *Similis*, ſed cum monogr. *Hunter*. 47. et 27. Æ 1. — *Similis*, ſed c. monogr *Hunter* 48. et 45. Æ 1. — *Similis*, ſed in area Δ. Æ 1. *Hunter*. p. 22. *Guſſeme* I 126. — *Similis*, ſed in area ΑΤ. litteris nexis. Æ 3. *Theup* 1246. — *Similis*, ſed in area duo monogr. Æ 3. *Eckhel*. Cat. I. p 137. — Huius numi typus etiam a *Golzio* propoſitus Inſul. Aſiae Tb 2. fg

2. fg. 7. 8. additis aliis monogrammatibus. — *Idem* Victoriae gradientis typus.)(Caput Meduſae, ſquamato ornatu cinctum, Palladis ſcutum. Ex vtraque Victoriae parte monogramma. Æ 3. *Froelich.* Animaduerſ. Tb. 5. n. 32. inſert. *Gorii* Symbol. Litter. Vol. VII. p. 88. Monogramma alterum litteras A. M. E. T. ex Froelichii coniectura complectitur, quod legit: Ἀμισηνῶν, Μιλησίων, ἔτους, *Amiſenorum*, et *Mileſiorum*, *Anno.* Alterum litteris Σ. et O. conſtat, quas eſſe numericas notas cenſet, atque adeo indicare *annum* 270. Eadem enim vocabula gentilia ΑΜΙΣΗΝΩΝ ΜΙΛΗΣΙΩΝ, *Amiſenorum* et *Mileſiorum* adfert *Harduin.* in Maximini numiſmate. Numeri vero in eodem *Harduini* numo ſignati ET. CΣΗ. *Anno* 268, ſupputantur ad aeram Amiſi, quae coepit A. V. C. 721. Nam ſi 268. addas, exibit annus 989. Maximini ſecundus. In Froelichiano vero numo habetur 270. additis 721. referret annum 991. Gordiani Pii primum. Sed numus, qua characteribus, qua forma ſua omni, et fabrica, multo antiquiorem ſe eſſe monet. Inde *Froelichius* vetuſtioris aerae initium ſumit ab Anno V. C. 448. quibus adiungendo 270. habetur annus V. C. 718. anterior illo 721. quo noua aera coepit. Annus itaque ΣΟ. in numo ſignatus 270. incidit in tempora M. Antonii, cum compoſitis Ponti rebus in Medos moueret. Verum ſiue tum libera adhuc Amiſus permanſerit, ſiue regulo alicui, aut Stratoni tyranno ſubdita fuerit: nihil vetat, quin priſca regum aera vſos dicamus Amiſenorum; quando conſtat ſub Romanis quoque, in numis ſuis, vrbes quasdam veterem ſupputandi temporis rationem diu retinuiſſe.

ΑΜΙΣΟΥ, *Amiſi.* Victoria naui inſiſtens, ſ. humero palmam.)(Aegis Mineruae, vt in prioribus. Æ. *Golz.* Inſul. Aſiae Tb. 2. fg. 7.

- Victoria gradiens, d. ſertum, ſ. palmam.)(Caput imberbe pelle nebridis aut tigridis amictum. Æ. *Golz.* ib. fg. 10. p. 311.

- Victoria ſt. cum palma, ad latus monogr.)(Caput Solis radiatum. *Guſſeme* Dicc. I. 125.

- Aquila fulmini inſiſtens capite retrouerſo, ante monogr. apud *Hunter.* 8.)(Caput Iouis barbatum et laur. Æ mai. *Liebe* Goth. Num. p. 157.) Muſ. *Hunter.* Tb. 4. fg. 9.) *Guſſeme* l. c.) *Eckhel.* Cat. I 137. — *Al.* ſed aquila alis expanſis inſiſtit fulmini, ante monogr. apud *Hunter.* 51. Æ 2. *Hunter.* ib. fg. 12.

- Gladius in vagina reconditus, ſeu vt aliis plerumque videtur, pharetra.)(Caput imberbe Palladis, vel Martis, galeatum. Æ 2. *Hunter.* ib. fg.) *Golz.* Inſ. Aſiae Tb. 2. fg. 6. p. 310.) *Theup.* 1246.) *Eckhel.* Cat. I. 137. --- *Similis*, ſed praeterea in area lunula, aſtrum et monogr. Æ 2. *Hunter.* p. 22. et monogr. 54 --- *Alius* ſed cum monogr. 27. apud Hunter. — *Al.* ſed duo monogr. Æ 3. *Golz.* Inſ. Aſiae Tb. 2. fg. 6.) *Eckhel.* l. c.

- Ciſta myſtica exuuiis hirci tecta, cui accumbit thyrſus.)(Caput hedera cinctum, vel Bacchi imberbis, vel mulieris. Æ 3. *Arigon.* Tb. 2. n. 17.) *Golz.* l. c. fg 9.) *Geſner.* Tb. 9. fg. 4.) *Hunter.* Tb. 4. fg. 11.) *Muſell.* Num. Pop. et Vrb. Tb. 2. fg. 12. p. 18.) *Eckhel.* l. c.) *Guſſeme* ib.

- Cornucopiae, hinc inde pileus cum ſtella.)(Caput iuuenile. Æ 2. *Geſner.* Tb. 9. fg. 3.) *Hunter.* p. 24.) *Guſſeme* ib.) *Wilde* Sel. Num. Tb. 7. fg. 39. vid. ΑΜΙΣΟ.

- Pegaſus paſcens infra monogr.)(Caput Perſei herois cum galea incurua. Æ 1. *Geſner.* Tb. 9. fg. 10.) *Hunter.* ib. et monogr. 52. — *it.*

it. Æ 3. *Thesp.* 1246.) *Eckhel.* l. c. — *Similis*, ſed nullo monogr. *Golz.* Inſ. Aſiae Tb. 2. fg. 4. — *Al.* cum duobus monogr. *Golz.* l. c. fg. 3. et *Neum.* p. 310.

- Tripus.)(Caput muliebre. Æ. 1. *Golz.* ib. fg. 5) *Geſner.* Tb. 9. fg. 7.) *Hunter.* p. 22.

Sub Imperatoribus legitur a) in n. Hadriani: ΑΜΙCΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΑC ΕΤΟΥC ΡΞΓ. *Amiſi Liberae, Anno* 163. Pallas galeato capite ſt. d. extenſa victoriolam, ſ. demiſſa clipeum.)(ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΤΡΑ. ΑΔΡΙΑΝΟC CΕΒ. Π. Π. ΥΠ. Γ. *Imp. Caeſ. Traianus Hadrianus Auguſtus Pater Patriae, Conſul Tertium.* Caput Hadriani laur. Æ. 3. RRR. edit. in *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 11. fg. 2. p. 166.) *Vaill.* Praeſt. II. p. 151.) *Guſſeme* I. 126. — *Vaillantius*, *Froelichius*, *Zaccaria*, aliique antiquarii epochae Amiſenae initium illigarunt A. V. C. 721. quo ſeſe ea vrbs a Stratonis tyrannide liberauit. Litem mouit *Mazzolenus*, qui in Muſ. *Piſani* P. II. p. 162. ex numis triplicem Amiſi aeram ducit, quarum vna inchoaret ab A. V. C. 707. ex numo Caracallae cum anno 255. Altera ab A. V. C. 721. et tertia ab A. 723. ex numis Aelii Caeſaris cum annis 165. et 169. A nonnullis quidem vrbibus nonnumquam alia pro alia adoptata eſt epocha, cuius vel ipſa Sinope, Amiſo vicina, exemplum praebet; at non temere illud ſtatuendum, niſi manifeſta ratio id iubeat. Litterae fallaces, praecipue cum epochas notant, facile in fraudem inducunt, et accurato examini ſunt ſubiiciendae. Ex adſertione *Eckhelii* ſolus Annus V. C. 721. pro initio epochae huius vrbis videtur ſtatuendus, duobus numis nequicquam repugnantibus, qui ſanandi potius ſunt, quam vt ipſi luxati antiquariorum iudicium regant. Quare in numo Caracallae cum anno CΝΕ, quem citat *Holſtenius* in Notis ad Stephanum in voce ΑΜΙ-ΣΟΣ p. 31. legendum CΛΕ, cum quod *Vaillantius* auctor magis idoneus Caracallae numum, qui propter typum Victoriae bigis vectae idem cum Holſteniano videtur, cum poſteriore hoc anno CΛΕ vulgauit, tum quod facile Ν pro Λ legi poteſt. Rurſum in numo Aelii pro ΡΞΕ legendum abſque dubio ΡΞΘ. Elementum enim Θ, ſi circuli pars dexterior aeuo eroſa eſt, τῷ Ε ſpeciem praebet, quod Hadriani iam aetate fere arcuatum erat. Quid quod a vero omnino abhorret, Amiſenos primo Aelii Caeſaris anno vſos epocha ducta ab A. V. C. 723, biennio elapſo amaſſe aliam ab Ao. 721, hanc rurſum aſpernatos ſub Caracalla potiore viſo A. 707, et haud multo poſt, vt numus Diadumeniani apud *Vaillantium* probat, ad A. 721. rediiſſe, quae vt vera eſſe poſſunt, ita pro veris, niſi numorum plurium, et integrorum auctoritas accedat, venditanda non ſunt. Quare ratio probabilis non eſt, cur praeter Annum V. C. 721. alter aliquis pro initio epochae Amiſenae ſtatui debeat. Ea lex ſi obtinet, litterae numerales ΡΞΓ vel ΡΞΡ. in Hadriani numo indicant A. V. C. 883. ab autumno, poſt Chr. 130.

- ſed ΕΤ. ΡΞΔ. *Anno* 164, qui V. C. 884. Chr. 131. Capricornus cum globo, deſuper cornucopiae. Æ. Hadriani Æ. *Vaill.* Pr. II. p. 150.) *Guſſeme* l. c.

- ſed ΕΤ. ΡΞϚ. *Anno* 166, qui V. C. 886. Chr. 133. Mercurius nudus ſtans, d. crumenam, ſ. caduceum cum ſtrophio. Æ. 3. Hadriani RR. edit. in *Cim. Vind.* p. 55.) *Eckhel.* Cat. I. 138. — Eadem epigr. et epocha, ſed Mercurius itidem nudus ſt. d. caduceum, ſ. pallium complicans. Æ. *Vaill.* Pr. II. 152.) *Guſſeme*.

- ſed ΕΤ. ΡΞΖ. *Anno* 167. vel V. C. 887. Chr. 134. Mulier ſtolata ſt. d. extenſa, ſ. haſtam, quae videtur

detur eſſe Sabina Romanae matronae habitu, vel genius vrbis. AR. Hadriani R. *Vaill.* l. c.) *Guſſ.* ib.

b) *Sabinae.*

ΑΜΙΣΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΕΤΟΥΣ ΡΞΣΤ, *Anno* 166. Mercurius ſt. d. crumenam, ſ. caduceum cum ſtrophio.)(ΣΑΒΕΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ,)(*Sabina Auguſta.* Huius caput. AR. 3. edit. in *Cim. Vind.* p. 56.) *Eckbel.* Cat. I. 138.) *Guſſeme* I. 126.

- ſed ΕΤΟΥΣ ΡΞΖ, *Anno* 167. Mulier ſt. d. pateram, ſ. ſceptrum. AR. 3. Sabinae, edit. *ib.*

- ſed ΕΤΟΥΣ ΡΞΗ, *Anno* 168. Figura muliebris, vel ipſa Sabina, vel genius vrbis Amiſenorum, ſtolata ſt. d. pateram, ſ. haſtile, cui aquila, vel quidpiam ſimile ſuperimpoſita. AR. Sabinae RRR. *Vaill.* Pr. II. 156.) *Guſſeme.* Annus huius aerae 168. cadit in A. V. C. 888, qui eſt poſt Chriſtum 135.

- ſed ΕΤΟΥΣ ΡΞΘ, *Anno* 169. Cum iam mortua eſſet Sabina Anno 889, ante adoptionem Aelii Caeſaris, ex *Spartiano*, numus vel eodem anno V. C. 889. eſt cuſus, vel littera ⊙ loco Θ eſt poſita. Veneris figura nuda genuflexa pone adſpiciens, d. velut ſpeculum tenet. Aut vrbs ſub Veneris effigie Sabinam veneratur, aut Veneris deae cultum Amiſi indicat. AR. Sabinae, *ib.*

c) *L. Aelii Caeſaris.*

ΑΜΙΣΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΕΤΟΥΣ ΡΞΘ, *Anno* 169. V. C. 889. Chr. 136. Mulier vel Aequitas, vel Iuſtitia ſtans, d. bilancem, ſ. c. c.)(Λ. ΑΙΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. Caput *L. Aelii Caeſaris* nudum. AR. RR. edit. a *Vaill.* Pr. II. p. 157.) *Vaill.* Num. Gr.) *Guſſeme.*

d) *Antonini Pii.*

ΑΜΙΣΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΕΤΟΥΣ ΡΠΘ, *Anno* 189. Mulier tutulata ſt. d. temonem, ſ. c. c.)(ΑΥΤ. Κ. Τ. ΑΙΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. Caput Ant. Pii nudum. AR. 3. edit. in *Cim. Vind.* p. 56.) *Eckbel.* Cat. I. 138. — vid. etiam ΑΜΙΣΟΣ.

e) *Commodi.*

ΑΜΙΣΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΒΣ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, *Amiſi Liberae ſuis legibus viuentis*, *Anno* 202, V. C. 92[illegible] Chr. 169. Templum decem columnarum, in cuius Zophoro, ΚΟΜΟΔΟΝ. *Guſſeme* I. 127.

- ſed ΕΤΟΥΣ ΣΘ, *Anno* 209. ib[illegible]

- ſed ΕΤΟΥΣ ΣΙΘ, *Anno* 219. Æ [illegible] 1. *Vaill.* Num. Gr.

f) *Caracallae.*

ΑΜΙΣΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΕΤΟΥΣ ΣΛ[illegible] *Anno* 235., V. C. 955, Chr. 20[illegible] Victoria in bigis, d. coronam, [illegible] palmam. Æ. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme*

- ſed ΕΤ. ΣΜΕ, *Anno* 245. Victoria bigas agens.)(ΑΥ. Κ. [illegible] ΑΥ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. Caput Caracallae laur. Æ max. edit. in *Cim. Vind.* p. 13.) *Eckbel.* Cat. I. 13[illegible] *Theup.* p. 962, ſed anno detrito. *Holſten.* Not. ad Steph. p. 31. [illegible]nus autem recte cum ΕΤ. ΣΝΕ.

- ſed ΕΤΟΥΣ ΣΜΕ, *Anno* 245, V. C. 965, Chr. 212. Imperator cum haſta equo vectus, laxatisque frenis ſuper barbaros duos humi proſtratos decurrens.)(ΑΥΤ. ΚΑΙ. [illegible] ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. Caput Caracallae ad pectus vsque expreſſum cum paludamento, laurea cinctum. [illegible]

1. [illegible]

1. *Liebe* Goth. Num. p. 217.) *Guſſeme.*

- ſed ΑΜΙΣΟΥ ΕΛΕΥΘέρας ΕΤους ΣΜΗ, *Amiſi Liberae, Anno* 248, adiuncto initio epochae 721, conſicietur A. V. C. 969, qui Septimii Seueri cum Caracalla imperantis erat vltimus. Caput coronatum vel Bacchi ipſius, vel bacchantis. Æ 2. *Froelich.* Adpendic. II. nouis n. 45. p. 88.

g) *Diadumeniani.*

ΑΜΙϹΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΑϹ ΕΤ. ϹΜΘ, *Anno* 249, qui eſt V. C. 970. in quo Caracalla eſt occiſus. Aquila inſiſtens ſcipioni. Æ 2. *Vaill.* Num. Gr.) *Guſſeme* I. 127. ſed integre perſcriptum ΕΤΟΥϹ ϹΜΘ.

h) *Maximini.*

ΑΜΙϹΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΑϹ ΕΤ. ϹΞΗ. ΑΜΙϹΗΝΩΝ ΜΙΛΗϹΙΩΝ, *Amiſi Liberae, Anno* 268. *Amiſenorum Mileſiorum* ſc. Concordia. Apollo ſedens d. lyram; ex adu. Serapis ſt. d. ſpicas, ſ. haſtam. Æ max. *Froelich.* Obſeruat. inſert. in *Gorii* Symbol. Litter. Vol. VII. p. 88.) *Guſſ.* l. c.) *Harduin.*) *Vaill.* Gr. p. 215.

i) *Tranquillinae.*

ΑΜΙϹΟΥ .... Neptunus pede delphinum calcat, ſ. tridentem. Æ max. *Guſſeme* I. 127.) *Vaill.* Num. Gr.

k) *Valeriani Senioris* v. ΑΜΙϹΟϹ — AMISVS.

Amiſtra, vel *Ameſtra*, non ignobile Siciliae oppidum eo loco fuit, vbi nunc exſtat vocabulo corrupto *Miſtretta*, ſatis ampla, et locuples in Demanae valle ciuitas. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. 813. — Eius numos tam *Paruta*, quam eius editores non cognouere. Quatuor aeneos, quos princeps *Torremuzza* Sicil. Num. Tb. 15. p. 14. exhibet, et Muſeum *Hunter.* Tb. 4. fg. 1. et 2. partim repetit, inter rariores ſunt accenſendi. Epigraphe in illis ΑΜΗΣΤΡΑ, vrbis vel ΑΜΗΣΤΡΑΤΙΝΩΝ, populi nomen.

ΑΜΗΣΤΡΑ, *Ameſtra*, ſiue *Amiſtra* Siciliae. Eques galeatus curſu citato d. haſtam, ſ. brachio clipeum.)(Caput iuuenile hedera cinctum ad d. Æ 3. Muſ. *Hunter.* Tb. 4. fg. 2. --- Idem ferme typus equitis cum parma et haſta currentis, ſed addita inſcriptione: ΛΕ. ΑΜΗΣΤΡΑΤΙΝΩΝ, Λεὼς, Attice pro Λαὸς Ἀμηστρατινῶν, *Populus Ameſtratinorum.*)(Bacchi caput hedera coronatum. Æ 3. *Torremuzza* Sicil. Num. Tb. 15. fg. 4.

ΑΜΗΣΤΡΑΤΙΝΩΝ, *Ameſtratinorum* Siciliae. Apollo citharoedus, ſ. lyram, quam d. pulſat.)(Caput Dianae dependentibus ab humeris arcu et pharetra. Æ 1. elegantiſſimi opificii. *Torremuzza* l. c. fg. 1.) Muſ. *Hunter.* Tb. 4. fg. 1. — *Al.* praecedenti fere ſimilis. *Torremuzza* fg. 2. --- *Al.* omiſſo populi nomine ad Amiſtram ſpectare videtur, ob Apollinis citharoedi ſenilem figuram, quae eſt in numi Æ facie apud *Torremuzzam* fg. 3.

AMISV. Dubius eſt *Mediobarbus* p. 46. an ad Amiſum Ponticam, Athenienſium coloniam; an vero ad Amiſum Galatiae oppidum, forte Romanorum coloniam, de qua *Ptolemaeus*, *Polienus*, et *Plinius*, in epiſtolis, referendus ſit numus, inſcriptus COL. PAT. AMISV. Tria ſigna militaria.)(DIVVS AVG. PATER. Caput Auguſti. *Guſſeme* I. 126. --- In alio Valeriani Senioris, quem iidem *Mediobarb.* p. 368, et *Guſſeme* I. 127. ex *Erizio* protulerunt: COL. AMISVS. METRO. ſtant Hygia et Aeſculapius cum ſolitis attributis.)(

 IMP.

IMP. CAES. P. LIC. VALERIANVS P. AVG.

AMISVS Ponti Galatici vrbs illuſtris, a Mileſiis condita, varios caſus experta eſt. Athenienſes dum maris imperium tenentes, ipſos ab ea expulerunt, deducta in illam colonia. Deinde Perſarum regibus paruit cum reipublicae adminiſtratione penes populum. Alexander M. rurſum eam iuſſit eſſe liberam, ſeruire poſtea Ponticis regibus coacta eſt. Lucullus deuicto Mithridate, ipſi libertatem reſtituit; Pharnaces rurſus inuaſit; Iulius Caeſar illam liberauit; M. Antonius regibus dedit; Strato tyrannus occupauit, et eam male tractauit, ſed ab illo tandem ſe liberauit A. V. C. 721 poſt Chriſtum 33. *Froelich.* Not. Elem. p. 43. et *Ei.* Animaduerſ. in *Gorii* Symbol. Litter. Tom. VII. p. 90. „Quamquam Amiſus, ſub Perſis quoque, iam inde a ſui primordio libera eſſet, tamen teſte *Appiano* in Mithrid. Ponticis regibus ſeruire coacta, eorundem quoque ſedes regia erat, vti auctor eſt *Cicero* Orat. pro lege Manilia: „Lucullum cepiſſe Sinopen atque Amiſum, quibus in oppidis erant domicilia regis, omnibus rebus ornata atque referta. Poſt Actiacam victoriam libertas ei confirmata eſt ab Auguſto. Quas variantis fortunae vices *Strabo* Lib. XII. exſequitur. Vt apud *Plinium* Libera dicitur, ſic et in numis Hadriani, Sabinae, Aelii Caeſaris, Antonini Pii, Commodi, Caracallae, Diadumeniani, Maximiani ΕΛΕΥΘ. vel ΕΛΕΥΘΕΡΑ nuncupatur. vid. AMICOT. --- Vnde aeram computet, magna inter antiquarios contentio; alii tres, alii duas, alii et quidem plurimi vnam tantum ei adſtruunt. Omnes quidem ex *Strabone* ab iis eruuntur: prior ſcilicet a Iulio Caeſare; altera ab excuſſa Stratonis tyrannide; tertia ab Auguſto poſt victoriam illam Actiacam; *Eckhelius* vero Num. Vet. p. 166. et *Vaillant.* Praeſt. II. p. 152. manifeſte oſtendunt, vnicam eſſe adhibitam ab Amiſenis epocham in eorum numiſmatibus, ideoque Iulianam et Auguſtanam eſſe expungendas, et tertiam ab Anno 721, quae inter Maium et Septembrem coepta eſt, retinendam. vid. AMICOY. --- An Pompeiopolis in Æ. Titi dicta ſit Amiſus? cf. *Liebe* Goth. Num. p. 307. --- Fuſius de vrbe Amiſo commentati ſunt *Salmaſius* Exerc. Plin. p. 889.) *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 271.

Α ΜΗΤΡΟΠΟΛΙϹ ϹΑΡΔΙϹ ΑϹΙΑϹ ΛΥΔΙΑϹ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΟϹ, *Prima Metropolis Sardes Aſiae, Lydiae, Et Graeciae.* v. *Sardes.*

Α. Μ. Κ. litterae in Tarſi et Anazarbi Ciliciae numis frequentes a diuerſis auctoribus diuerſimode lectae ſunt. Varias illas in litteris huiusmodi explicandis virorum eruditorum ſententias collegit *Bimardus Baro de la Baſtie* ad *Ioberti* Scient. Num. T. II. in nou. cognit. p. 144. ſqq. cuius obſeruationes etiam leguntur in verſione Germanica *Kenntniſs antiker Münzen* T. II. p. 233. ſqq. Omnem vero de iſtis litteris quaeſtionem ita demum concludit *Bimardus*, vt cenſeat, et quidem recte, de earundem ſenſu et explicatione nondum certo ſtare; quomodo et ea accipi voluit, quae diſſeruit *Mazzolenus*, qui T. II. Muſei *Piſani* Animaduerſione XIV. p. 245. ſqq. et 267. ſimiliter exhibet et expandit antiquariorum de iisdem Α. Μ. Κ. litteris in dictarum vrbium numis interpretationes. --- *Triſtan.* Comm. Hiſt. Tom. II. p. 346. legit ΑΜαγρτικης Κιλικιας. Interpretantis vero *AManiticam Ciliciam* commentum docti quique exploſerunt, ait *Noriſius* Diſſ. IV. Ep. Syro M. c. 1. p. 358. ſqq. Hinc eandem ſubit cenſuram *Patinus*, qui in Theſauro Mauroc. p. 337. ad num. Maximini, Pupieni et Gordiani ΑΜανικης Κιλικιας hariolatur et *AManicam Ciliciam* explicat.

Tri-

Triſtanus itaque et *Patinus* has notas A. M. K. de *Amanica* vel *Amanitica Cilicia*, quam nemo nouit, accipiunt, inquit *Harduin.* Num. Pop. et Vrb. ad num. Anazarb. --- Ipſe *Harduinus*, cum olim in Anthirret. p. 56. interpretatus eſſet: 'Ἀδελφοὶ Μεταλλεῖς Κιλικίας, *Fratres Metallarii Ciliciae*, poſtea docuit: „occurrere easdem notas tum in numis Tarſi, tum in illis Anazarbi, et huiusmodi litteras ita accipi oportere legique, vt vtraque in prouinciae ſuae ciuitatibus principatum obtineret, vel in tota Cilicia nunc illa, nunc iſta ciuitas, ſub diuerſis principibus; quam ob rem A. M. K. Γ. B. diceretur in numis Πρώτη ΑΜφοτέρας Κιλικίας Γερουσίας Βυλῆ, *Prima Vtriusque Ciliciae Senatus Conſulto.* Quod, vt Ciliciae Primae Metropolis *Tarſus* foret, ita ſecundae *Anazarbus.* Haec *Harduin.* in notis ad numos Anazarbi; in illis vero ad numos Tarſi easdem litteras ſimiliter Num. Pop. et Vrb. p. 16. explicat, niſi quod ſemel interpretatur *Metropolis, Primae Metropoleos Ciliciae.* Porro nummum deſcribit Seueri Alexandri ex Æ maximo, cuius pars poſtica angues duos exhibet, qui ſunt in gyrum voluti, in dextram numi partem alter, alter ſiniſtrorſum. Epigraphen in ambitu: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΑΡCΟΥ ΔΗΜ. in medio: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC Α. Μ. Κ. Γ. Π. ita explicat: Ἀλεξανδρουπόλεως Ταρσοῦ Δῆμος, Μητροπόλεως Ἀμφοτέρας Κιλικίας Γερουσίας Προστάγματι, *Alexandropoleos Tarſi Populus. Metropoleos Vtriusque Ciliciae Edicto.* Hinc ſubdit, docere hunc numum perſpicue, litteras A. M. K. ſic exponi oportere, quemadmodum expoſuit; idcirco enim adpicti ſunt angues duo, vt geminam Ciliciam ſignificarent, ſymbolo petito ex nomine Κιλικίας, adſcitoque propterea verbo κυλίομαι, *conuoluor, voluendo, circumagor.* Praeterea obſeruat *Harduinus* in numo Pupieni litteras AM. puncto dirimi a littera K. a ſe autem inuicem non dirimi; „ſic enim perquam accurate delineari hunc numum, inquit, *Patinus* curauit in Theſauro Mauroceni p. 83. Ac re ipſa, ex Harduini coniectura, ſic recte ſcribitur, quoniam earum litterarum non alia interpretatio eſt, quam Ἀμφοτέρας Κιλικίας Γερουσίας Βυλῆ? — Haec Harduini ſententia prae ceteris placet *Froelichio* 4. Tentam. p. 56. et Adpend. ad Num. Graec. in Maximino p. 316. 317. quod ſimplex, et veterum ſtylo conformis ei videatur. At idem *Froelich.* in Adpend. II. nouis p. 109. in Gordiani Pii Æ I. numo opinionem de litteris iſtis legendis ſine vlla indicata ratione mutauit cum in modum: Tarſi Metropolis *Primae Maximae Ciliciae*, quam vero adſumtam hic interpretationem *Bimard.* l. c. p. 147. liquide conuellit. — Vtriusque vero Ciliciae coniectura *Noriſio* d. l. diſplicet; nondum enim tunc factam fuiſſe docet Ciliciae in primam et ſecundam, diuiſionem, quam Arcadius Auguſtus demum induxit, vt denſatis veterum monumentorum teſtimoniis ſe demonſtraſſe tradit. --- *Vaillantius* Sel. Num. Muſei de Camps p. 59. easdem litteras, quae in Sept. Seueri numis, poni coeperunt; interpretatus eſt: Πρώτη Μεγάλης Κιλικίας, *Prima Magnae Ciliciae*, et Ciliciae regionem in maiorem et minorem dinſtinxit. --- In aliam propterea abit ſententiam, et ibidem refert, Petrum *Fittonum*, quem laudat *Seguinus*, in indice Cimeliarchii Medicei, quem contexuit, eas litteras AMK. in Tarſenſium numis interpretari Πρώτης Μητροπόλεως Κιλικίας, *Primae Metropoleos Ciliciae*, quam expoſitionem *Holſtenius*, qui Fittoni indicem legit, vt pleraque alia inde exſcripta, ſuis in Stephanum notis inſeruit p. 313. Ita Sardis apud *Seguinum* p. 22. dicitur Aſiae, Lydiae, Graeciae A ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, *Prima Metropolis.* Cum vero eaedem litterae AMK. in numis etiam Anazarbi ſcalptae ſint, videtur, inquit *Holſtenius* p. 33. de primatu contendiſſe cum Tarſo; et hanc quidem putat

Noriſius germanam earum litterarum interpretationem. — *Fittoni* et *Holſtenii* ſententiam, a *Noriſio* confirmatam, ſequitur auctor indicis Muſei *Theupoli*. — At vero *Vaillantius*, cum notaſſet Num. Gr. p. 88. easdem litteras interpretari vulgo *Prima Metropolis Ciliciae*; alios, *Prima Maxima Cilicum*; alios vero Πρώτης Μόνης Κιλικῶν, hanc interpretationem vltimam prae aliis adoptauit; nam poſtea tum in numis Tarſi, tum in aliis Anazarbi easdem litteras ΑΜΚ. interpretatur: *Prima Sola Ciliciae*, ita vt in n. Macrini, Herenniae Etruſc. Valeriani legi debeat: Πρώτη Μόνη Κιλικίας. Hinc, vbi litteras initiales Graecorum numiſmatum p. 357. explicat, ad litteram M. haec habet: M. Μόνη, *Sola*. Tarſi Ciliciae vrbis praerogatiua; quamuis in numo Anazarbi Valeriano cuſo easdem litteras ſimiliter interpretatus eſſet; *Prima Sola Ciliciae*. Hanc opinionem, quae ſuadet legendum Α. Μ. Κ. Πρώτη Μόνη Κιλικίας, *Prima Sola Ciliciae* metropolis ſcilicet, non praetermittendam ſubdit *Froel.* 4. Tent. et *Liebe* Goth. Num. Quam vero explicationem luculenter quoque refutauit *Bimard.* l. c. — *Venutus* in Not. ad. n. 3. Tb. 52. Num. Vatican. p. 106. in *Vaillantii* et *Spanhemii* de Vſ. et Praeſt. Num. I. p. 216. et 596. ſententias calculum fert, et Πρώτῃ Μεγίστῃ Κιλικίας adoptat, praeeunte *Dione Chryſoſtomo*, qui Or. 4. Tarſenſes Μεγίστην ὑπάρχειν τὴν πόλιν τῶν ἐν τῇ Κιλικίᾳ, *maximam omnium Ciliciae ciuitatem habitantes* adpellat. — *Haymius* Theſ. Brit. I. p. 277. aliam exhibet interpretationem, qua ſtatuitur, Tarſum et Anazarbum, cum liti de primatu finem impoſuiſſent, et in concordiam veniſſent, nihil faciendum cenſuiſſe abſque conſenſu Anchiales et Mopſueſtiae, vrbium liberarum, ſuisque legibus vtentium, decretumque fuiſſe, nomen harum vrbium in Tarſi et Anazarbi numis exhibendum eſſe, ita vt hae litterae ΑΜΚΓΒ. ſignificent: Ἀγχιάλης Μοψεστίας Κοινὸν Γερουσίας Βουλῆς. *Anchiales* et *Mopſueſtiae Communitas*, *Senatus Conſulto*. Hanc tamen ſententiam reliquis omnibus minus veroſimilem iudicat *Bimard.* ad *Iobert.* l. c. p. 148. Etenim, ſi Tarſus, inquit, et Anazarbus concordiam inter ſe iunxerunt, cur nomen vnius in alterius numis non legitur? Et, ſi nomina *Anchiales*, et *Mopſueſtiae* exhibuerunt in ſuis numis Tarſus et Anazarbus, cur Tarſi et Anazarbi nomina non exhibuere Anchiales et Mopſueſtiae vrbes? Ipſe *Haymius* vel eius editor. T. II. p. 356. 370. 386. ad Tarſenſium et Anazarbi numos addit earundem litterarum explicationem: *Primae Solius Ciliciae*. — Alii iudicarunt, hae litterae Α. Μ. Κ. explicari poſſent: Πρώτη Μεγίστη, ſeu Μεγέθει Κιλικίας, *Prima Maxima* ſeu *Magnitudine Ciliciae* vrbs, nempe Tarſus, ſicut *Primam Magnitudine* ſe inſcripſit etiam Smyrna. *Spanh.* I. 596. — Vel ἐξ ἀρχῆς, quod idem eſt atque ἀρχαίας Μητρόπολις Κιλικίας, *Ab initio*, ſeu *Antiquitus Metropolis Ciliciae*. — Vel demum: Αὐγουστὴ Μητρόπολις Κιλικίας, ſeu Αὐγουστὴ Μεγίστη Κιλικίας, *Auguſta Metropolis Ciliciae*, vel *Auguſta Maxima Ciliciae*, accito cognomine *Auguſtae* ab Auguſto Caeſare. — Atque hae ſunt praecipuae virorum eruditorum ſententiae, quarum vnaquaeque et ſuas rationes, et ſuas habet difficultates, quasue vberius expendit *Mazzolenus* Animaduerſ. ad Muſ. *Piſani* T. II. p. 247. ſqq. — Duae plerumque adduntur litterae Γ. Β. Γράμματι vel Γνώμῃ Βουλῆς, *Decreta Senatus*, prout in tot Romanorum numis S. C. *Harduin.* Num. Illuſtr. p. 486. eiusque adſeclae, Γ. inuerſam litteram L putant eſſe, legunt eam ob cauſam Λυκάβαντος Β. *Anno ſecundo*. Sed falluntur. Nam non vnus numus, ſed eorum multi cum hisce litteris reperiuntur. cf. Muſ. *Alban.* I. 106.) *Bandur.* I. 90. — In quodam e maximorum genere Muſ. *Alb.* II. 4. adpoſitae ſunt Γ. Κ. forte Γνώμῃ Καπεβυλῶν. *Ex Sententia*

tia Conſiliis vel ſi mauis Γράμματι Καίσαρος, *Reſcripto Caeſaris.* Κοινοβούλιον Tarſi illuſtrauit ſatis ſuperque *Spanb.* Orb. Romam. p. 419. — Α. Μ. Κ. Γ. Π. iuxta eiusdem *Spanhemii* explicationem Vſ. et Praeſt. Num. I. p. 216. et 596. *Primae*, vel *Praeſtantiſſimae Maximae Ciliciae*, *Decreto Prytanis*, vel *Prytaneum*, in n. Tarſenſium et Anazarbi. Aliter easdem Γ. Π. litteras interpretatus eſt *Harduin.* Num. Pop. et Vrb. Illuſtr. p. 486. Γερουσίας Προστάγματι, *Senatus Edicto.* An vero recte?

ΑΜ. ΜΑΗΑΝΘΤΗ, *Populus Caſtrorum*, inſcriptio Punica in tetradrachmis ſolita ſub equo, de qua Ludov. *Dutens* Paléogr. Num. p. 207. — Litteris etiam Phoeniciis inſcriptum legitur in Panormitanorum numis. *Dutens* Explicat. de qu. Médaill. p. 47. ſq. et 142. vid. *Panormus*.

ΑΜΜΩ. abruptum magiſtratus nomen in n. Athenarum.

ΑΜΜΩΝ, *Ammon* Iupiter adpellatus, qui in deſertis Lybiae ſub arietis forma colebatur, ideo cornu arietino inſignis eſt, cuius adpellationis ratio haec fuiſſe traditur ab *Hygino* Poet. Aſtron. L. II. p. 393. edit. Munk. „Cum Liber Pater per deſertum Lybiae exercitum duceret, vniuerſa iam Aſia deuicta, et ſiti admodum laboraret, imploraſſe a Ioue auxilium dicitur, quo facto adparuiſſe ei extemplo arietem, quem dum fugientem proſequitur, perueniſſe illo duce ad fontem amoeniſſimum; qua propter voti compotem exiſtimaſſe arietem illum fuiſſe Iouem, eique templum mirae magnitudinis in arena conſtituiſſe, et deum vocaſſe *Ammonem*, ab ἄμμος, *arena*, hoc eſt, *Iouem Arenarium*. Ger. Ioa. *Voſſius* de Idolol. L. I. c. 27.) Pompon. *Mela* L. I. c. 8.) *Gellius* L. XIII. c. 4.) *Iuſtin.* L. I. c. 9. et L. XI. c. 11. — Diuerſam ab his retulit nominis rationem *Herodot.* L. II. c. 42. — Aliam vero Ammonis genealogiam promulgauit *Wachter.* Archaeolog. Numar. p. 64. 65. — De eius cultu in Aegypto *Vaill.* Col. I. p. 132. — Per totam inde Africam diſſeminatus eſt huius cultus, eamque ob cauſam ipſa Africa apud Stephanum vocatur *Ammonia*. — Sunt, qui Noachi filium Chamum ſub eo intelligunt. — Non ab Afris ſolum, ſed a Graecis etiam cultus Iupiter ille Κριοπρόσωπος, ſeu cum arietinis cornibus, vt fuſius demonſtrat *Spanb.* de Vſu. et Praeſt. Num. I. p. 297. ſqq. et 390. ſqq. qui et docet Tom. II. p. 163. eundem in variis Aſiae minoris vrbium numis, praeſertim Nicaeenſium cum ΚΤΙΣΤΟΥ, *Conditoris* elogio, occurrere. —

Ammon fortaſſe Iupiter ſedens, proboſcide arietina ornatus, ſ. Palladis ſimulacrum tenet, coram ipſo fulcrum eſt, cui impoſitus clipeus orbem indicans, in eo duodecim Zodiaci ſigna, Sole et Luna intermediis. n. Contorn. Traiani, cui adulantes Aegyptii. *Patin.* Theſ. Mauroc. p. 104.) *Erizzo* p. 203. ſymbolicam adfert interpretationem, quam vero non admittit *Hauercamp.* Num. Contorn. fg. 29. p. 96. ſq.) *Gueſnay* I. 128.

— ſtans, d. pateram, ſ. haſtam, coram ara. n. Cyrenaicae. — d. haſtam oblongam: ex adu. Apollo habitu muliebri cum plectro, et lyra. n. Mytilen.

Ammonis Iouis caput cornu arietino ornatum in numis Alexandriae Aegypti, Aphytaeorum Macedoniae, Boſtrae Arabiae, Caeſareae Samaritidis, CaſſandriaeMacedoniae, Catanae Siciliae, Cleonae, Coſſae, Cyrenaicae Africae, Iuliae Auguſtae coloniae, Laodiceae Cariae, Mytilenae Lesbi, addita inſcriptione ΘΕΟΣ ΑΜΜΩΝ, Nicaeae Bithyniae, Tenedos inſulae. — Eadem Iouis effigies, in altero vero numi

parte

parte aquila fulmini inſiſtens cum caulis ſilphii nota apud *Spanh.* I. 297.

Ammonis Iouis caput regum Ptolemaeorum Aegypti, Antiochi IV. Syriae, Iubae I., Alexandri M. cf. *Schlaeger.* Comment. de Num. Alex. p. 47. ſq.) *Freytag.* diſſ. de Alexandro M. cornigero.) *Supra* p. 305.

— in denariis gentis Antoniae, Cornuficiae, Lolliae, Pinariae, Pupiae, aliarumque.

— Imperatorum Auguſti, Traiani, Hadriani, M. Aurelii, Seueri, Galli.

Ammonia dicta Iuno. v. *Iuno* — vrbs Lybiae. *Vaill.* Fam. Corn. n. 1.

Amneſus, vel potius *Amniſus* Gr. Ἀμνισὸς, Cretae vrbs, in n. ΑΜΝΗΣΙΩΝ, ſic *Corſini*, ſed apud *Muſelli* legitur ΑΙΝΙΝΗΣΙΩΝ.

A. M. O. *Aurelia Macriniana Opeliana* cognominata *Edeſſa* Macedoniae, quae in aliis O. M. A. *Opeliana Macriniana Aurelia* inſcribitur numis. v. ΕΔΕΣΣΑ.

AMOR ſuper equo in ſingulari numo contorniato, quem diuulgauit *Hauercamp.* Num. Contorn. fg. 10. quae inſcriptio vel ab amore domini in equum palmam victoriae in Circenſibus adeptum deſumta, vel ad equi nobilitatem indicandam.

AMOЯ inuerſae litterae vocis ROMA in denario Satrienae gentis apud *Morell.* cum capite Tiberii laureato, et ex altera parte lupa.

Amoris caput humeris alatis in n. Antiochi VII. Euergetis, et IX. Philopatoris Syriae regum typus frequens, ceterum autem in moneta Syriorum inſolens.

Amores duo ſedentes ac inuicem iocantes ſe obiiciunt, forſam horum alter caſtum, alter laſciuum amorem refert, in ambitu ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΕΩΝ, *Aphrodiſienſium.* Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 11. fg. 6. p. 112.

Amores bini Veneris currum trahunt. Æ. g. Iuliae. *Morell.* Fam. Iulia Tb. I. fg. 4.) *Eckhel.* Cat. II. 44.) Hieron. de *Grandis* de binis Amoribus currum Veneris in Familiae numo trahentibus. Mſt.

AMOR MVTVVS AVGG. (*Auguſtorum.*) Duae dexterae iunctae. AR. Balbini. *Vaill.* Pr. II. 299.

— — Idem typus AR. et Æ 2. Pupieni. *Vaill.* ibid.) *Eckhel.* Cat. II. 334.) *Mdb.* 324.) *Theup.* 611. — Senatus vt olim habuerat duos conſules, ſic duos Imperatores, Balbinum et Pupienum, elegit, quaſi reipublicae formam reſtituere vellet, ne rurſus principatus auctoritas in tyrannidem proueheretur; ideo *mutuus amor* inter eos exoptatur.

Amorgus, Gr. Ἀμοργὸς, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, ex *Stephano* inſula e Cycladibus, vel Sporadum vna. In cuius AV. et AR. numis ΑΜ. *al.* ΑΜΟΡΓΙΝΩΝ cum capite Apollinis laur.)(Sphaera cum circina, *al.* tripode. *Golz.* Inſul. Tb. 22. n. 9. 10. et *Nonn.* p. 272.

ΑΜΟΡΙΑΙΩΝ circum deam Phrygiam turritam n. Claudii Imp. quem Pyrrhus *Ligorius* ad *Amorium* Phrygiae refert. *Holſten.* Not. p. 32.

Amorium, Gr. Ἀμόριον, πόλις τῆς μεγάλης Φρυγίας, in Phrygiae vrbibus maioris, circa Sangarium amnem, cuius praeter *Stephanum*, et *Ptolemaeum* etiam meminit *Strabo* L. XII. Frequens eiusdem vrbis, cuius tenuis ſemper fortuna fuit, mentio in libris conciliorum. *Cellar.* Orb. Antiq. II. 128. — Huius vrbis numiſmata admodum rara, inſcribuntur;

ΑΜΟΡΙΑ-

ΑΜΟΡΙΑΝΩΝ, *Amerianorum.* Duae dexterae iunctae, intermedio caduceo.)(ΘΕΑ ΡΩΜΗ. Caput deae Romae galeatum. Æ 2. *Eckhel.* Num. Vet. p. 242. *Ei.* Catal. I. 196. — Similem edidit *Spanhemius*, ſed numo forte attrito deſideratur caduceus.

— Caput Dianae crinibus nodo iunctis, pone lyra.)(ЄΠΙ CЄΡΤΟΡΙΟΥ. . . . *Sub Sertorio.* Dianae polym. ſimulacrum cum adminiculis. Æ. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 3. fg. 13.) *Gusſeme* I. 129.

— Hercules innixus clauae, ſ. caniſtrum. Æ 2. Traiani. *Vaill.* Gr.) *Gusſeme* ib.

— Ceres cum face bigis draconum vecta.)(ΙΟΥΛΙΑ ΑΥΓΟΥ. . . . *Iulia Augusta.* Caput Iuliae Domnae. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 39. fg. 4. p. 316.

— Hercules nudus ſt. d. innixa clauae, ſ. ſpolia geſtat.)(ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Protome Caracallae cum clipeo et haſta. Æ 1. *Vaill.* Gr. Num. p. 96.) *Holſten.* Not. ad Steph. p. 32.) *Gusſeme.*

— Iupiter ſedens, d. fulmen, ſ. haſtam. Æ 2. Getae. *Vaill.* Gr.) *Gusſeme.*

AMP. *Amplior.* S. P. Q. R. IMP. CAE. QVOD. PER EV. R. P. IN AMP. ATQ. TRA. S. E. *Senatus Populusque Romanus Imperatori, Caeſari, Quod Per Eum Respublica In Ampliore Atque Tranquilliore Statu Eſt.*

AMP. *Amplus*, cognomen. CN. DOM. AMP. *Cneus Domitius Amplus.*

ΑΜΦ. aerae Thracum *Annus* 541.

ΑΜΦΑΞΙ. . . . Ἀμφαξιτιδος, *Amphaxitidis.* Macedoniae regionis. Claua Herculis.)(Caput Herculis pelle leonina tectum, quae ſymbola loquuntur genti Macedoniae, in qua cultus Herculis florebat. Æ. *Liebe* Goth. Num. p. 158. Mentio huius regionis apud *Polybium* L. V. c. 97.

Amphaxia, vel *Amphaxis* ciuitas eiusdem regionis. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. 839. Idem fortaſſe huius ciuitatis numus inſcribitur?

ΑΜΦΑΞΙΩΝ, *Amphaxitarum.* Claua in corona quercea.)(Caput Herculis imberbe leonis exuuiis amictum. Æ 1. *Peller.* Tb. 30. fg. 30.) Muſ. *Hunter.* p. 23.) *Arigoni.*) *Gusſeme.* — *Al.* paullo diuerſus. *Hunter.* ib.

ΑΜΦΙ. vid. *Amphilochia* Acarnaniae. — *is. Amphipolis* Macedoniae.

ΑΜΦΙΑΣ magiſtratus nomen in Athenarum.

AMPHICAEA Phocidis in n. ΑΜΦΙΚΑΙΩΝ. *le Bret.*

ΑΜΦΙΛΟΧ. ΑΡΓ. *al.* ΑΡΓΟC, vid. *Amphilochia.*

AMPHILOCHIA vel *Argos Amphilochium.*

Acarnaniae portio *Amphilochia*, Gr. Ἀμφιλοχία vocabatur, cuius caput erat *Argos Amphilochium* ſic dictum ab Amphilocho, Amphiarai filio, qui poſt bellum Troianum Argos patriam ſuam redux, cum non arrideret rerum ſtatus, qui ibi tum erat, in ſinu Ambracio vrbem condidit, et de patriae nomine Argos adpellauit. Ita Thucydides L. II. et ex eo *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 889. 890. — Huic genti, quae tractum Amphilochia dictum inhabitabat, *Pellerinius* Rec. Tb. I. p. 88. tribuit numos inſcriptos ΑΜΦΙ. Si non fallit *Goltzii* numus, in eo integre perſcriptum ΑΜΦΙΛΟΧΙΩΝ. Qui ad Argos hoc Amphilochium referuntur, epigraphen habent ΑΡΓΕΙ. vel ΑΡΓΙΩΝ. vid *ſuis locis.* — ΑΜΦΙ.

ΑΜΦΙ. Caput imberbe galeatum ad ſ. pone ΑΒΡ. et haſta.)(A. Pegaſus ad ſ. AR. 1. *Peller.* Tb. 12. fg. 5.) Muſ. *Hunter* p. 23. — 2. Caput iuuenile ad d. pone monogr. [19].)(Pegaſus ad d. inter crura mon. [27] Æ 3. *Hunter.* ib. — 3. Caput iuuenile hedera cinctum ad ſ. pone mon. [19])(Typus idem, inter crura folium vitis. AR. 3. Muſ. *Hunter.* Tb. 4. fg. 13. — 4. ΑΜΦΙΛΟΧΙΩΝ. Caput Palladis, retro pilum haſtae.)(A. Pegaſus, ſub quo caduceus. AR. *Golz.* Graecia Tb. 6. fg. 2. — 5. Caput Herculis barb. in rictu leonis.)(ΑΜΦΙΛΟΧΙΩΝ. Hercules nudum taurum adprehenſis cornibus proſternit, iuxta claua. AR. *Golz.* ib. fg. 1. Typus ad luctum eius cum Acheloo amne refertur a Nonnio Comment. p. 20. De pugna illa *Statius* L. III. — Alios vrbis numos vidit Pyrrhus *Ligorius*, in quorum vno circum cornucopiae ΑΜΦΙΛΟΧ. ΑΡΓΟϹ. ΜΗΤΡ. *in alio*, equus marinus cum delphino et tridente expreſſus erat, addita epigr. ΑΜΦΙΛΟΧ. ΑΡΓ. ΜΗΤΡΟΠ. *Holſten.* Not. ad *Stephan.* p. 33.

ΑΜΦΙΛΟΧΟϹ, *Amphilochus* nomen a) *Praetoris* Clazomen. ΕΠΙ ΑΜΦΙΛΟΧΟΥ, *Sub Amphilocho* n. Caracallae. *Vaill.* Gr. — b) Magiſtratus Maronitarum. ΕΠΙ ΑΜΦΙΛΟΧΟΥ. n. Alex. Seueri. *ibid.*

ΑΜΦΙΝΙΚΟΣ magiſtratus nomen n. Eretriae Euboeae.

ΑΜΦΙΝΟΜΟΣ, *Amphinomus*, cuius et Anapis, fratrum Siculorum pietas erga parentes, ex Catanenſium numis et Claudiani. Idyll. VII. expoſita eſt. vid. *Pii fratres Siculi.* — De eodem Amphinomo patrem Aetnaeo incendio auferente expoſuerunt *Vaillantius*, et *Perizonius* gentis Herenniae numum, in quo caput Pietatis c. inſcr. PIETAS.)(Homo nudus alterum brachiis effert. — Ambo hi fratres conſpiciuntur etiam in numo gentis Pompeiae. vid. *Pii fratres Siculi.*

Amphinomus Siculus, Aetna incenſa patrem ex vrbe Catana e periculo brachiis ſubducit. v. ΑΜΦΙΝΟΜΟΣ.

Amphion et Zethus, Thebarum conditores, ſolo amicti palliolo, quorum vnus dextra Dircen capillis adprehendit, ſiniſtra funem expedit; alter vtraque manu ferocientem taurum cornibus retinet; circum ЄΠΙ ϹΤΡΑ.... ΑΝΤΩΝЄΙΝΟΥ ΤΠΙΟΥ, in imo exergo ΘΥΑΤЄΙΡΗΝΩΝ, *Thyatirenorum.* Æ max. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 15. fg. 1. p. 269. Quae fuerit Thyatirenis ratio huius fabulae in moneta ſua ſignandae, incertum. Forte Thyatireni in gentis ſuae honorem, vt auida fuit ſimilium laudum Graecia, monumentum hoc tanquam fetum ſuum, in publica moneta oſtentarunt, vt eo Lydorum in liberalibus artibus praeſtantiam palam commendarent.

ΑΜΦΙΠΟ. Ἀμφιπολιτῶν, *Amphipolitarum* Macedoniae. v. *Amphipolis.*

ΑΜΦΙΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Amphipolitarum* et Macedoniae et Syriae. Numis enim ΑΜΦΙΠΟΛΕΙΤΟΥ per diphthongum ΕΙ, vt et ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ per I ſimplex inſcriptis, adhaeret interpretandi difficultas, quod duae diuerſae eodem nomine gaudeant vrbes; vna Amphipolis nempe vrbs Macedoniae in Thraciae confinio, ad oram litoralem ſita; alia vero Amphipolis Syriae fuit ciuitas iuxta Euphratem.

Amphipolis Macedoniae vrbs ad fines Thraciae prope Strymonicum ſinum, Athenienſium colonia, a Philippo occupata. Nomen Ἀμφίπολις, quaſi dicas *vtrimque vrbs*, nacta eſt, quod teſte *Thucydide* L. IIII. eandem Strymon fluuius mediam perfluat. Antea Ἐννέα ὁδοὶ, *Nouem viae* ex *Herodoto* L. VII. c.

114. adpellata, tandem et *Chriſtopolis* nominata, vt hodie *Chriſtopoli*, ſiue ſermone Turcarum *Emboli*. Plura *Stephan*. Byz. de Vrbibus p. 124. et *Holſten*. Not. p. 33 et *Pinedo* ad Stephan. p. 78.) Nonn. ad Golz. Graec. p. 137.) *Cellar*. Not. Orb. Ant. I. 847. ſq. — Dicitur ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ in *Ligorii* numis; in cuius vna parte figura fluuii conſpicitur cum epigr. ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ ΑΥΤΩΝ. ſubtus ΣΤΡΥ.)(Caput Iouis cum fulmine, cum hiſce tribus litteris ΜΩΝ. In alio Hadriani Imperatoris circum caduceum Mercurii ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ ΑΥΤΟΝΟΜΩΝ. Thracum Ἀυτονόμων meminit etiam *Arrianus* L. I. de Exped. Alex. ſed diuerſo ſitu, circa Hebrum videlicet ſub Haemo monte. *Holſten*. ad Steph. p. 33. — *Vaillantius* Num. Gr. Imp. numos Ἀμφιπολιτῶν inſcriptos ad *Syriae Amphipolin*, obſcuri nominis oppidum refert, de qua *Stephanus*: „Eſt etiam alia Amphipolis Syriae ad Euphratem a Seleucō condita; vocatur autem a Syriis Turmeda. Alii vt *Harduin*. Num. Vrb. Ill. p. 40.) *Zaccaria* Inſtit. Num. p. 356.) *Gaſſeme* Diccion. I. 129. id non aduertunt. Nec nos diſputabimus, ſi quis Amphipoli, Syriae ciuitati quosdam eorum, qui ſequuntur numos velit adiicere, quemadmodum *Vaillantius* Num. Gr. Amphipolitanis Syriae adſignat omnes, in quibus Europa tauro vecta conſpicitur. Verum dubitat admodum *Hauercampius*, annon potius ad Amphipolin Macedoniae multo nobiliorem vrbem hi numi pertineant.

1. *Autonomi.*

ΑΜΦΙ. Ἀμφιπολιτῶν, *Amphipolitarum*. Lucerna in quadrato.)(Caput muliebre laureatum ad ſ. Æ 2. Muſ. *Hunter*. Tb. 4. fg. 20.

— Lucerna.)(Caput imberbe ad ſ. Æ 4. *Hunter*. ib. fg. 21.

— Idem typus.)(Caput iuuenile vitta redimitum ad d. *Hunter*. p. 24.

ΑΜΦΙΠΟ. Ἀμφιπολιτῶν, *Amphipolitarum*. Bos depaſcens ad d.)(Caput imberbe galeatum ad d. Æ 3. *Hunter*. Tb. 4. fg. 16.) *Golz*. Graecia Tb. 25. fg. 2. ſed praeterea in imo ΤΩΝ.) *Zaccaria* Iſt. Num. p. 356.

ΑΜΦΙΠΟΛЄΙΤΩΝ, *Amphipolitarum*. Bos decurrens ad d.)(Caput muliebre ad d. Æ 2. *Geſner*. Tb. 9. fg. 22.) *Hunter*. p. 23.) *Golz*. Graecia Tb 25. fg. 1. ſed per I. ſimplex ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ.

— Aquila capite ad ſ. retrouerſo et alis expanſis, fulmini inſiſtens.)(Caput imberbe hedera redimitum ad d. pone thyrſus. Æ 2. Muſ. *Hunter*. Tb. 4. fg. 8.

— Equus ſubſultans ad d. per aream mon. [62. et 64.])(Caput Iouis barbatum et laur. vitta redimitum ad d. *Hunter*. p. 24.

ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ. Typus idem, in area mon. [63.] ſuper equo mon. [62.])(Idem Iouis caput Æ 3. *Eckhel*. Num. Vet. Tb. 5. fg. 12. p. 64.) *Hunter*. ib.

— Leo ſt. ad d. inter crura ſpica hordei.)(Caput Herculis imberbe pelle leonis tectum ad d. Æ 1. Muſ. *Hunter*. Tb. 4. fg. 14.

— Pallas ſt. d. victoriolam, ſ. haſtam cum clipeo.)(Caput iuuenile aduerſum leonis exuuiis amictum. Æ 2. *Eckhel*. Cat. I. 83.) *Pellerinio* Tb. 30. fg. 24. videtur caput muliebre in fronte, cui adſentitur *Hunter*. p. 23.

— Taurus cornupeta ad d.)(Caput muliebre ad d. Æ 1. *Hunter*. ib. Tb. 4. fg. 15.

— Claua intra coronam querneam, in area mon. [27. 55. et 56.] Caput Iouis

Iouis barbatum et vitta redimitum ad d. Æ 2. *Arigon.* Pop. et Vrb. Tb. 2. fg. 22.) *Hunter.* p. 23.) *Theup.* 1246.) *Wilde* Sel. Num. Tb. 10. fg. 62. p. 90. ſed omiſſis monogr.

ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ. *Similis*, ſed per aream monogr. [57. et 58.] Æ 2. *Hunter*, ib.

— Prora nauis, ad d. Α. ad laeuam ΜΣ.)(Idem caput ad d. Æ 1. Muſ. *Hunter.* Tb. 4. fg. 17.

— Spica frumenti.)(Caput imberbe ad d. Æ 2. *Hunter.* ib. fg. 19.

— *Similis*, ſed minoris formae. *Hunter.* p. 24.

— *Alius* paullo diuerſus, et)(Capite laur. Æ 2. *Geſner.* Tb. 9. fg. 23.) *Golz.* Graecia Tb. 25. fg. 4.

— Spica, in area mon. [59.])(Idem caput.

— Caper gradiens ad d. infra ΑΜ.)(Caput Bacchi iuuenile hedera et pampinis ornatum. Æ 3. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 4. fg. 1.) *Eckhel.* Cat. I. 83.) *Guſſeme* Dicion. I. 129.) *Hunter.* p. 24.

— Duo hirci erecti coniſcantes, in area mon. [60. et 61.])(Caput muliebre ad d, Æ 2. *Pellerin.* Tb. 30. fg. 23.) *Muſell.* Pop. et Vrb. Tb. 2. fg. 3. p. 19.) *Eckhel.*) *Guſſeme*) *Hunter.* l. c.

— *Similis*, ſed ſine monogr. Æ 2. *Hunter.* p. 24.

— intra coronam quernam ſcriptum.)(Caput iuuenile tectum galea alata ſuperne in volucris caput exeunte, ad d. Æ 2. *Geſner.* Tb. 9. fg. 25.) *Eckhel.* Cat.) *Hunter.* ib.) *Golz.* Graecia Tb. 25. fg. 3. ſed addito mon. ΝΕ.

— Mulier ſtolata ſedens, ſ. haſtam.)(ΡΩΜΗ, *Roma.* Figura militaris ſt. d. victoriol. ſ. haſtam. Æ 2. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 5. Fg. 13. ſed addit p. 64: „in tempora recentiora remouendus eſt numus, quod cum ex fabrica, tum Romae mentione conficitur, et ſignatus quidem, cum Romani rerum in Macedonia potirentur. Romae ſymbolicam effigiem addito plerumque ΘΕΑ ſaepe cernere eſt in numis vrbium Graecarum, ſed Aſiaticarum quae effuſe ac praecipites in adulationem ruebant. Parciores Graeci Europaei, ac modeſtiores, nam raro in eorum numis Romae ſit mentio, et tum potius ſuam cum populo victore concordiam, ac fidem palam profitebantur.

2. *Imperatoribus* numos percuſſit Amphipolis Macedoniae, vel eorum aliquos Amphipolis Syriae, Auguſto, Tiberio, Caligulae, Domitiae, M. Aurelio, Fauſtinae Iun. Commodo, Seuero, Caracallae, Getae, Macrino, Alex. Seuero, Maximino, Valeriano Seniori; et quidem

a) *Auguſto.*

ΑΜΦΙΠΟΛΙΤ. Ἀμφιπολιτῶν, *Amphipolitarum.* Europa tauro inſidet.)(ΘΕΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Diuus Caeſar Auguſtus.* Caput eiusd. radiatum. Æ 2. *Morell.* Imp. I. Tb. 54. fg. 3. p. 701. Cur vero Macedoniae Amphipolitani Europam tauro vectam in numis ſuis expreſſerint, obſcura res eſt, cuius rationem inquirit *Hauercamp.* ad *Morell.* Imp. I. p. 396. et 670. — ΔΗΜΟΣ ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ, *Populus Amphipolitarum.* Idem Europae tauro vectae typus.)(ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Imp. Caeſ. Auguſtus.* Huius caput laur. laeuam verſus. Æ 2 *Golz.* in Auguſto Tb. 54. n. 24.) *Morell.* l. c. Tb. 39. fg. 4. — ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ. Idem Europae typus)(. . . ΣΕΒΑΣΤΟΥ, *Auguſti.* Caput nudum. Æ 2. *Eckhel.* Cat. I. 83.) *Vaill.* Num. Gr. — *Similis.*)(ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, *Auguſti* Caeſaris. Imperator eques pacificatoris habitu, infra

ſra equum r. Æ 2. *Eckhel.* l. c. — ΑΜΦΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Europa tauro inſidens, velum vtraque manu ſupra caput tenet.)(ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣ. *Caeſar Auguſtus.* Caput huius nudum. Æ 2. *Golz.* l. c. Tb. 54. fg. 22. at *Nonnio* Comment. p. 75. Diana videtur mulier tauro inſidens.) *Morell.* Theſ. in Aug. Tb. 39. fg. 3. p. 396.) *Theup.* 830.

b) *Tiberio.*

ΑΜΦΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Europa ſupra taurum, velum vtraque manu ſupra caput extollit.)(partis notitia non adeſt. *Guſſeme* l. 129) *Vaill.* Gr. — ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ. Idem typus. Æ 2. *Morell.* Th. Imp. in Tiberio Tb. 11. fg. 21. p. 615. — *Similis* epigr. et typus.)(ΤΙβεριος ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, *Tiberius Caeſar Auguſtus*, qui loricatus et laureatus ſt. d. extendit, ſ. ſcipionem cum aquila tenet. Credibile eſt, Amphipolitas in vrbe ſua ſtatuam in Tiberii honorem erexiſſe, cuius icon in hoc nummo Æ 2. exſtat apud *Morell.* l. c. fg. 23. 24.

c) *Caligulae.*

ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ. Eadem Europa tauro a lateribus inſidens, peplum pro velo elatis manibus tenet, pedibus infra iunctis. Æ 2. *Morell.* ib. in Caligula, Tb. 5. fg. 21. p. 669.) *Vaill.* Num. Gr.) *Guſſeme* I. 130. — *Similis.*)(ΓΑΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΣΕβαστον ΑΡΧιερεα ΜΕΓιστον ΔΗΜαρχικης ΕΞΟΥΣΙας, *Caium Caeſarem Germanicum Auguſtum Pontificem Maximum. Trib. Poteſtate.* Caligula equitans, d. ſublata. *Golz.* Theſ.) *Morell.* in Calig. Tb. 5. fg. 10.) *Occo* edit. vlt. p. 105.

d) *Domitiae Longinae.*

ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ. Mulier ſedens, d. victoriolam, ſ. demiſſa. Æ 3. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme.*

e) *M. Aurelio.*

ΑΜΦΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Mulier tutulata ſedens. d. pateram.)(ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Huius caput nudum. Æ 2. edit. a *Froelich.* 4. Tent. p. 197.) *Eckhel.* Cat. I 83.) *Guſſeme.*) *Vaill.* Gr. ſed Æ 3. et mulier ſedens in thorace, d. pateram, ſ. haſtam inuerſam. — ſed mulier ſtans, d. taedam inuerſam, ſ. innixa olipeo. *Vaill.*) *Guſſeme.*

f) *Fauſtinae Iuniori.*

ΑΜΦΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Europa inſidet tauro vtraque velum. Æ 2. *Vaill.*) *Guſſeme.* — Mulier ſedens, d. pateram, ſ. innixa ſellae Æ 2. *ib.*

g) *Commodo.*

— Idem mulieris ſedentis typus. Æ 2. *Eckhel.* Cat. I. 83.

h) *Sept. Seuero.*

— Mulier ſedens cum loto, d. pateram. Æ 2. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme.*

i) *Caracallae.*

— Mulier ſellae inſidens, d. pateram, ſ. ſellae innititur. Æ 3. *ib.*

k) *Getae.*

— Fortuna ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ 2. *ibid.*

l) *Macrino.*

— Mulier tutulata et tunicata ſtans, d. pateram. Æ 3. *ibid.*

m) *Alexandro Seu.*

— Mulier d. pateram, ſ. c. c. pro pedibus rota. Æ 2. *ibid.*

n) *Maximino.*

ΑΜΦΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Mulier ſeminuda ſedens, d. pateram. Æ. *Muſell.* Imp. Tb. 186. fg. 8.) *Guſſeme.*

o) *Valeriano Seniori.*

— Mulier tutulata ſedens, d. diuinitatis cuiusdam ſignum ſuſtinet, ſ. c. c. Æ 2. *Bandur.* I. 131.) *Guſſeme.*) *Vaill.* Gr.) *Patin.* Imp. p. 408. cui vero videtur Serapis ſedens, d. Dianae Epheſiae ſimulacrum, ſ. haſtam.

— Mulier ſedens, d. pateram, ſ. haſtam. *Band.* ib.) *Vaill.*) *Guſſeme.* — *Al.* ſed ſ. c. c. *ib.*

Amphipolis Syriae ciuitas iuxta Euphratem a Seleuco quondam ex *Thapſaci* ruinis condita, a Syris *Turmeda* dicta, teſte *Stephano*, et *Plinio* Hiſt. Nat. L. V. c. 24. — Numos, quos *Harduin.* Num. Ant. Pop. et Vrb. p. 39. et Comment. ad Plin. T. I. p. 436. ad cognominem Macedoniae vrbem retulit, illos vero *Vaillant.* Num. Gr. vrbi Syriae adſcribit, cum quo et *Hauercampius.* — In Muſeo *Hunteriano* ſequentes praecipue Amphipoli in Syria tribuuntur: 1. ΑΜΦΙΠΟΛΙϹ. Caput muliebre velatum et turritum ad d.)(ΑΜΦΙΠΟΛ ЄΙΤΩΝ. Mars ſt. ad ſ. d. haſtam. Æ 1. *Hunter.* Tb. 4. f. 22. — 2. Caput Dianae ad d. poſt humerum arcus et pharetra, ante mon [65.])(ΑΜΦΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Europa taurum inequitans ad d. velo ſuper caput extenſo. Æ 1. *Pellerin.* Tb. 76. fg. 1.) *Hunter.* p. 25.

ΑΜΦΙΠΟΛΙΤ. et ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ, *Amphipolitarum*, vid. *Amphipolis.*

Amphiſſa, Gr. Ἄμφισσα, vrbs Locrorum Ozolarum, in hos enim Epicnemidios et Opuntios Locris Graeciae propriae diuiſa erat, clariſſima teſte *Pauſania* in Phoc. p. 685. „Stadiorum 120. itinere Delphis abeſt *Amphiſſa* Locrorum vrbs maxima et nobiliſſima.“ Dandum aliquid eſt *Lucano*, poetae nempe, qui eam Phocidi, vtpote vicinam attribuit L. III. v. 172 ſq. Accuratior tamen fuiſſet, ſi Aetoliae eam adſcripſiſſet, vt *Pauſanias* l. c. „Inſerunt ſe tamen, quia Ozolarum nominis ſuſpudet, in Aetolorum gentem. *Conditorem* habuit *Amphiſſa* Andraemonem, Amphiſſae ex Apolline forſan filium, etenim Ariſtoteles in Opuntiorum republica apud Harpocrationem:“ Andraemon conditor erat Amphiſſae. Continuis fere vrbs haec calamitatibus eſt adflictata, vt notat *Grenteſmeſnil* in deſcriptione Graeciae antiquae. Nam in cunis fere ab Amphyctionibus grauiſſimis poenis eſt adfecta ob occupatam Criſſam, aratum agrum Apollini conſecratum, nimiamque in peregrinos duritiem; ſub bellum ſacrum minis, et terrore Onomarcho parere eſt coacta; rurſus ab Alexandro Aetolo poſt mortem Alexandri Macedonis, et Perdiccae arctam obſidionem, regionisque vaſtationem perpeſſi ſunt Amphiſſenſes, tandem a Romanorum duce M. Acilio ex vrbe expulſi, et in arce munitiſſima, ad quam confugerant, ſummis conatibus impetiti ſunt, e quo tamen periculo a P. Scipione, cuius opera ſex menſium inducias, quibus legatos Romam mitterent, obtinuerant, liberati fuerunt. Habitatur adhuc a Turcis, qui *Salonam* ſuam eiusdem ruinis ſuperſtruxerunt, id quod *Sponii* induſtriae, repertoque in vicino Graecorum templo praeclaro marmori debemus. cf. Voyage T. III. p. II. p. 5. — In Æ eius numiſmate tertii moduli caput cernitur laureatum, vel Iouis, vti *Eckhelio* Catal. Vindob. I. p. 109. videtur, vel Apollinis ex comitis *Criſtiani* ſententia.)(ΑΜΦΙΣΣΕΩΝ. Pilum haſtae, apri mandibula, botrus in area, et monogramma ΤΕ vel nexae AE litterae. Siſtit hunc numum *Criſtiani* in Adpendicula ad Num. Graec. Tb. I. fg. 3. et ple-

nius de illo, vrbisque ſitu ac fatis agit p. 24. ſq. — Poſticae typus Aetolorum proprius, vel tacente *Pauſania* aliquam vtriusque populi adſociationem factam euinciret. Gentes enim, quae in vnum aliquod reipublicae corpus coiuerant, eundem monetae typum habuiſſe eruimus ex Achaeorum numis, quorum monogrammate vtebantur omnes Achaiae, et vicinae vrbes, vti Dyme, Patrae, Pilus, aliae, de quibus in actis Petropolitanis T. V. p. 261. pluribus *Bayerus* occaſione numi Aegienſis. Signatae in poſtica *mandibulae* cauſam facile deducimus ex veneratione memoriae apri Calydonii etiam ad Romanorum tempora perdurante. *Haſtae pilum* optime congruit eorum numis, qui haſtas inuenerunt primi, teſte *Plinio* L. VII. c. 57. „Lanceas Aetolos, iaculum cum amento Aetolum Martis filium inueniſſe aiunt. Idem de *botro* cenſe; prodidit enim Hecataeus in Aetolia primam vitem repertam eſſe, vt fabulam de cornu ab Hercule Acheloo ademto, atque Aetolis donato omittam, quod quid aliud deſignet, quam Aetoliam omnis generis fructibus abundaiſſe? *Monogramma* magiſtratum indicare videtur; cum in alio Muſei collegii regii Thereſiano, ceterum gemino, ſit diuerſum, ſcilicet AE.

ΑΜΦΙΣΣΕΩΝ. vid. *Amphiſſa*.

Ampitheatrum ex ἀμφὶ, *vtrimque*, et θέατρον, *theatrum*, quaſi ex duobus theatris compoſitum. Cum theatri latera hemicyclo paullo longiora eſſent, qui figuram repraeſentabat amphitheatrum. Ampliſſimum tempore Auguſti exſtruxit Statilius Taurus, quod poſtea Neroniano incendio conſumtum, Veſpaſianus reſtituit, et Titus filius abſoluit, dedicauitque. Conſpicitur in auerſa numi Veſpaſiani parte ſine vlla epigraphe. In eius arena exhibebantur quotannis ludi, aliter atque aliter exornati: interdum in modum ſiluae, vel venationis viua imago demonſtraretur; vno die centum ferae Lybicae, et centum vrſi in ea confecti leguntur. Interdum exhibebantur ludi in modum maris, vbi naualis pugna, claſſes et monſtra maris oſtendebantur. Forma erat oblonga, et 87. millium hominum capax, qui commode in gradibus et ſubſelliis ſedere et ſpectare poterant. Ea pars, vbi ſpectatores conſidebant, *cauea* nuncupabatur, quae in infimam, mediam, ac ſummam diuiſa fuit. *Infima* ordini ſenatorio ac equeſtri; *media*, *ac ſumma*, quae et populariorum nomen in antiquis ſcriptoribus habet, populo attributa fuit, ita tamen, vt pro varia conditione plebis ſedes aliae honoratiores, aliae viliores eſſent. Eodem nomine et receptacula ferarum, ex regulis ferreis contexta, inſigniebantur, quae in medio amphitheatro poſita, a *cauis* vero, ſiue ſpeluncis ſubterraneis amphitheatri diſtincta erant, vt *Salmaſius* Not. ad Vopiſcum vit. Prob. c. 19. docet. Sternebatur amphitheatrum per ordinem arena, quoniam in pugna ferarum magna ſanguinis vis profundebatur; vel etiam contuſo lapide albo ornatus gratia; interdum autem a principibus mino aut chyrſocolla. Quoniam in amphitheatris ſaepe venationes inſtituebantur, locus planus arboribus ornari ſolebat, vt viuae ſiluae imaginem referret. Praeterea caui, ſiue antra, quae ſub terra erant, et feras includebant, ita apte ſtruebantur, vt ex improuiſo ſeſe aperirent, et magna baeſtiarum copia ſummo impetu ſe in fictam ſiluam effunderet. Alium Romanis vſitatum morem nobis aperit *Dio Caſſius*, quando L. LXI. p. 695. „et quoniam eam, inquit, caedem palam non audebant, nec venenis clam patrare facile id poſſent, nauim quampiam in theatro conſpicientes ita factam, vt ſponte ſolueretur, et belluis quibusdam emiſſis, rurſus compingeretur, et rediret in priorem ſtatum, viſum iis huic ſimilem aedificare. Et Lib. LXXVI. p. 860. „Receptaculum

omnium ferarum in amphitheatro exſtructum erat, inſtar nauis, quae capere poſſet et emittere ad feras quadringentas. Ea autem de ſubito occulte ſoluta, exſiliebant vrſi, leae, pantherae, leones, ſtruthiones, onagri, biſſontes, ita vt ſeptingentas feras aut pecudes ſimul et currere liceret cernere et occidi. — Exſtruebantur eiusmodi amphitheatra propter loci, quem occupabant, amplitudinem in campo Martio, et quidem primum lignea, deinde quoque lapidea, vt a Statilio Tauro A. V. C. 725. factum eſt. Conſecrata erant diis, quoniam ludi numquam ſine ſacris per ordinem peragebantur; potiſſimum vero Dianae, venationi praefectae, Marti, Ioui Latiari et Strygio, ac Saturno. Vnde et ara in medio amphitheatri erat, vt in ea numini ſacrificaretur, in cuius honorem ludi fierent. Proiectura muri, qui arenam proxime cingebat, *podium* dicebatur. Contra beſtiarum inſultus ac impetum lignis quibusdam verſatilibus locus is munitus fuit, quibus retia valida ac nodoſa contexta circa podium adfixa, clathri ferrei, ac foſſa aquis repleta, accedebant. *Sedilia* ſenatorum puluillis ornata fuerunt, cum reliqui ſpectatores nudis inſiderent lapidibus. Aditus ad ſedilia *vomitoria*; viae vero, per quas ad ſedilia ſpectatores adſcendebant, *ſcalaria*, ac ſpatia inter ſcalaria *cunei* dicebantur, de quibus cunctis *Pitiſcus* ad *Sueton.* vit. Auguſti c. 44. — Superior amphitheatri pars porticibus ac loco plano conſtabat, in quo feminae potiſſimum ſpectabant. Infimi gradus *orcheſtra* dicebantur, et ſenatorum ac legatorum proprii erant. *Deſignatores* loco ſedendi vnicuique monſtrabant, et eos, qui loco alieno ſibi vindicabant, aut alias excitabant turbas, ſedibus ſuis expellebant. Deſignatorum, ſiue, vt alias vocantur, *diſſignatorum* prouinciam ſequiori aeuo *tribuni voluptatum* adminiſtrarunt. Huc et pertinent *ſegmenta* gladiatorum, ſiue machinae ligneae artificioſe ita ſtructae, vt attolli et deprimi, accreſcere et decreſcere potuerint. — Varia eiusmodi amphitheatra Romae fuerunt, vt caſtrenſe in regione vrbis quinta, a Tiberio forſan aedificatum; amphitheatrum Claudii iuxta ſepta; amphitheatrum a Veſpaſiano coeptum, ac Tito Imperatore abſolutum; amphitheatrum Statilii Tauri, et quod in campo Martio poſitum fuit, Traiani. Extra Romam itidem theatra fuerunt, quemadmodum de Nemauſenſi, Polano, Veronenſi, Placentino, aliisque conſtat. Multum diſputatur, vtrum antiquius cenſendum ſit? Sunt omnino, qui Veronenſe iamiam ſub Auguſto conditum anteponant Romano, quod tempore Veſpaſiani exſtructum ſit. Sed vehementer erratur. Non enim credibile eſt, tale opus in prouincia Romana ſuſceptum eſſe, cuiusmodi nondum in ipſa ſede reipublicae, puta Romae, viſum fuerat; accedit ſilentium Plinii Senioris, qui ſolertiſſimus fuit in conſignandis celebrioribus artificibus, eorundemque operibus confectis, certe hoc patriae ſuae ornamentum, ſi tale quid ibi factum, non omiſiſſe. *Plinius* quoque *Secundus* L. VI. Ep. 34. commendat Maximi, amici ſui, munus gladiatorium in funere vxoris, ſed nil commemorat de amphitheatro. Scipio *Maffei* 1728. luci publicae dedit: de gli Anfiteatri e ſingolarmente del Veroneſe libri due. Eiusdem hiſtoria theatrorum veterum cura Alexandri *Gordini* Anglice Londini prodiit; quo egregio opere argumentis vndique conquiſitis demonſtrare ſibi ſumſit, rudera Nemauſenſia, Polana, Syracuſana, cet. non antiquis temporibus amphitheatrorum, ſed theatrorum ſolummodo formam habuiſſe; ad poſteritatem tria tantum amphitheatra peruenisse: primum Romanum, a Veſpaſiano conditum, et Coloſſaeum dictum; ſecundum Campanum, ſiue Capuanum; tertium vero Veronenſe, quod fere integrum fortuna poſteris ſeruauit. Amphitheatrorum veterum rudera Tom. III. Muſei

Etruſci

Etruſci Goriani collecta ſunt. Fuſius Romanorum amphitheatra illuſtrant ac teſtimoniis veterum ſcriptorum comprobant *Lipſius. Libr. de Amphitheatro*, Tom. III. Operum p. 999. ſq.) *Ant. Thyſius de Amphitheatro.*) *Boindinus*, cuius Diſcours ſur la Forme et la Conſtruction du Theatre des Anciens recenſetur in Memoires des Trevoux 1719. Januar. p. 28. ſq.

Amphitheatrum cum meta et duplici porticu.)(IMP. CAES. VESPASIAN. AVG. etc. Æ. Veſpaſiani, cuius meminit *Strada*, f. 48. et *Mdb.* p. 111. Ad dextram nempe amphitheatri *meta*, *ſudans* dicta, quod ibi manarent aquae, ex quibus bibebat populus, qui in amphitheatro ad publica ſpectacula conueniebat. Ad ſiniſtram autem *ſeptizonii* figura; quod aedificium poſtea a Sept. Seuero in tantam altitudinem erectum fuit, vt nullum Romae altius eſſet, et nauigantes ex Africa in Italiam illud e mari ſpectare poſſent. — *Amphitheatrum* illud cum ſeptizonio et meta ſudante.)(IMP. CAESAR VESPASIANVS AVG. COS. VIII. P. P. n. Æ. Veſpaſ. *Mdb.* p. 116. — *Alius*, ſed DIVVS AVGVSTVS VESPASIANVS. eiusd. Æ. *Ibid.* p. 117.

Amphitheatrum Titi ſtatuis ornatum, iuxta quod hinc meta ſudans, inde aedificium columnis praenobile, quod a nonnullis cenſetur *domus aurea Neronis.*)(DIVO AVG. T. DIVI VESP. F. VESPASIAN. (*al.* et praeterea AVG. *al.* S. C.) Titus togatus ſpoliis inſidens, d. ramum oleae gerit. Æ I. Titi, *Angelon.* p. 78.) Num. *Arſchot.* Tb. 29. n. 18.) *Harduin.* p. 739.) *Maffei* Ver. Illuſtr. P. IV. p. 13.) *Mdb.* p. 117.) *Morell.* Theſ. Imp. II. in Tito Tb. 10. n. 14. 15. 16. p. 376.) *Muſell.* Imp. Tb. 42. n. 7. p. 90.) Muſ. *Farneſ.* P. VI. Tb. 17. n. 11.) *Oiſel.* Tb. 101. n. 10.) *Patin.* Theſ. p. 148 et in ſuo *Suetonio* p. 394.) *Vaill.* Praeſt. I. p. 37.) *Pembrok.* III. Tb. 76. — *Alius* cum epigr. TR. P. VIII. IMP. XIIII. COS. VII. P. P. eiusdem Titi Æ. quod hoc anno nimirum V. C. 832. Chr. 79. Titus ſpectacula et naumachiam exhibuerit, quae *Dio* luculenter perſequitur et paucis deſcribit *Sueton.* c. 7. Numum vulgarunt *Gorius* ad *Morell.* Imp. in Tito Tb. 6. n. 42. et *Mediobarbus* p. 124. ſed apud *Occonem* p. 105. in numo, cuius typus eſt amphitheatrum, Titi non VIII. ſed VIIII. adnotatur TR*ibunitia Poteſtas*.

Amphitheatrum idem in Æ 1. Domitiani, addita in parte antica epigraphe: CAES. DIVI VESP. F. DOMITIANVS COS. VII. Huius caput. *Morell.* in Domitiano Tb. 14. n. 20.) *Vaill.* Praeſt. I. p. 42. Veſpaſianus quidem media vrbe hoc amphitheatrum inchoauit, et ſtruxit, ſed Titus filius ſummam impoſuit manum, et dedicauit. Eodem vero Tito iniquis fatis intercepto, Domitianus frater eo conſecrato, memoriam huius operis A. V. C. 833. Chr. 80. aeternam facit hoc numiſmate, de cuius munificentia *Sueton.* l. c. et in Domitian. c. 5. vt et *Martial.* L. I. Epigr. 1.

Amphitheatri reliquiis non diſſimilis ſtructura, ſine inſcriptione in Æ Fauſtinae Senioris apud *Mediobarbum* p. 211. qui addit: „Licet oculis ſubiicere non ſit datum numum hunc, tamen ex eiusdem deſcriptione, quam *Noriſius* tranſmiſit, aedificii vaſti ſtructuram referendam eſſe cenſeo ad amphitheatri reſtaurationem factam ab Antonino Pio, teſtante *Capitolino*, numoque hoc Pii votum expreſſum, ſcilicet reſtaurationem hanc in defunctae honorem memoriamque.

Amphitheatrum cum meta ſudante, extra tres figurae, in area duo gladiatores. Æ. Alexandri Seueri. *Mdb.* 321.) *Vaill.* Pr. I. p. 144.) Muſ. *Alban.* II. p. 14.

Amphitheatri moles ſtatuis, columnisque ornata exterius; interius Imperator in medio ſpectatorum ſedet, in area taurus et homo elephanti inſidens pugnantes, ad latus ſiniſtrorſum obeliſcus et ſtatua coloſſea radiato capite dextrorſum porticus, in quo figura; in ambitu: MVNIFICENTIA GORDIANI AVG*uſti*.)(IMP. GORDIANVS PIVS FELIX AVG. Caput Imperatoris laureatum d. haſtam, ſ. ſcutum, in quo Imp. eques d. extenſa, Victoria praeeunte cum corona, et milite ſubſequente. Æ. max. Gordiani Pii, quem *Maffeius* in tractatu de Amphitheatris ex duplici metallo formatum primus in medium protulit, et cum altero Mediceae gazae Tb. 71. n. 2. qui tamen in antica pluribus differt, comparauit, iam olim a *Spanhemio* de Vſ. et Praeſt. Num. I. p. 164. allato. Recenſetur etiam in Muſ. *Alban*. II. Tb. 67. n. 3. p. 14. ſqq. et in *Vaillantii* Praeſt. III. p. 181. Incertum tamen eſt, vtrum de amphitheatri Flauii reſtitutione, ab Gordiano Pio fortaſſe procurata, numus ille teſtimonium exhibeat, an eiusdem tantum in ſollemnibus ludis, et ſpectaculis, muneribusque edendis largitionem commendet, ſiquidem hoc ipſum MVNIFICENTIA*e* verbum ſonat.

Amphitrite, Gr. Ἀμφιτρίτη, ex ἀμφὶ *circum*, et τρίζω, *ſtrido*, Oceani filia, vel e ſirenibus vna Neptuni vxor, cuius ſignum Corinthi in Neptuni templo. Superiore ſcilicet parte femina d. ſubmiſſa gerit inſtrumentum, trifidum, tridentis inſtar, vt maris regina, ſ. verſus faciem admota, inferiore piſcis in duas delphini partes disiunctus. Marinum illud monſtrum in Siculis videtur numis, quo veteres Siculi freti ambages Charybdim et Scyllam deſignabant. Etiam in aliis Graecorum et Romanorum numis antiquis Amphitrites, Nereidum ac Tritonum effigies, ſuperne mulier, infra piſces ſunt frequentes. Eiusmodi figura humana in piſcem deſinens, d. tridentem. n. Itani Cretae. — Vmbilico tenus muliebri forma cruribus duplicem piſcem praefert, infra ventrem quatuor monſtra marina n. Tarſi. — Similis fere typus in ÆR. Valeriae gentis. — An Corinthii Neronis vxorem ſub ſpecie Amphitrites in moneta, quam ſiſtit. *Haym*. Theſ. Br. II. Tb. 29. fg. 2. feriri fecerint, negat *Khellius* ad eundem numum p. 242. adſerens, nihil quam maris dominatum indicare voluiſſe monetarios.

Amphitrites, marini numinis caput forcipibus cancri inſignitum conſpicitur in tribus Bruttiorum numis, de quibus *Gronov*. praefat. ad Tom. VI. Antiquit. Graec. p. 11. et 12.

Amphora, Gr. Ἀμφορεύς, ex ἀμφὶ, *vtrimque* et φέρω, *fero*, ſeu vas dictum, duas anſas habens, in numis Chiorum ſaepius depictum, *Wilde* Sel. Num. Ant. p. 64. Erat fictile, in quo vinum Aruiſium praeſtantiſſimum, quod inſula Chius ferebat, reponebatur. *Horat*. L. 1. od. 9. — *Amphorae dictae duae* in n. Antiochi Epiphanis, quae in conuiuiis et coenis apud Syriae reges maximo in vſu fuerunt. — *Amphorae* inſiſtit noctua in Athenienſium numis, quod Athenis praeſtantiſſima fictilia conficerentur, et Athenienſes primi illorum inuentores fuiſſent. — Victoria inſidet *amphorae*; vel ad ſedentis Victoriae pedes conſpicitur amphora. n. Terinaeorum Bruttiae. — Amphora vinaria magna vuae pampino tecta penes vaſculum minutum aliud anſatum. vid. *Lamiae*. — Oblationes vini in templo factas indicat *amphora* ſtans. Æ max. Ebraeorum, de quo *Froelich*, in Annal. Syriae prolegom. p. 87. qui numum communicauit Tb. 18. n. 1. — *Amphorae* ſeu hydriae pro praemio certaminum in ſollemnioribus feſtis dari conſueuerunt, quae oleo impletae Athenienſium Panathenacis victoribus dabantur, aliisque etiam phiolae lebetesque, prout

prout plenius docet *Spanhem.* In prima ad *Morellium* epiſtola. de Ancyranorum numis, in quibus certamina ΑΣΚΛΗΠΙΑ, ΣΩΤΗΡΕΙΑ, etc. conſignantur.

AMPLI. decurtatum duumuiri nomen, quod profert *Vaillant.* Num. Col. I. p. 17. CN. DOMITII AMPLI.

AMPLIATORI CIVIVM in n. Antonini Pii, *Mdb.* 193. Corrigendis nempe publicis moribus, aeſtimandis ſingulorum fortunis, probandisque omnium ordinum ingeniis. De qua adpellatione *Galland* Dictionaire, cuius ſchedae et Lutetiae Pariſiorum, et in Archeologica collectione Gothana adſeruantur.

ΑΜΠΡΟΣ ΧΙΟΣ, *Ampras Chius* Diota. n. *Chiorum. Theup.* 1259. Rectius idem magiſtratus nomen ΛΑΜΠΡΟΣ in duobus Æ numis legitur in Muſ. *Hunter.* p. 98. n. 48. 49.

ΑΜΡ. *Annus* 141. Flauiopolis; item Pluſiae in Sicilia.

ΑΜΣ litterae *Annum* 241. in numis Tyri indicantes.

ΑΜΥ. . . . q. . . Triremis. Æ 2. Poſtumi. Idem typus triremis alio quidem poſitu in numis ejusdem Poſtumi cum epigraphe: LAETITIA AVG. occurit. Ex litteris vero, quae in numo exeſo a *Banduria* Tom. I. p. 302. producto ſuperſunt, coniicimus, numum hunc ſingularem, et incognitum eſſe.

Amuletum, al. Amoletum, quibusdam dictum videtur ab *ἀμύνω, auxilior*; aliis ab *amula* vaſe: aliis ab *ἅμμα, vinculum,* quo ſuſpenditur, ſiue adligatur; *Voſſius* exiſtimat ab *amoliendo* nomen habere; gloſſis Philoxeni *Amyletum* ſcribitur. cf. Etymol. ſub *Amuletum*; quae etiam eſt *Martinii* opinio in Lex. Philol. p. 31. — *Amuletorum* hiſtoriam, eorumque cenſuram diſquiſiuit M. Auguſt. Nathanael *Hubner.* Halae Magd. 1710. 4. vt de Amuletis medicis peculiariter diſſerit D. Car. Chriſtian. *Krauſe,* Lipſiae 1758. 4. *itemque* de ſiglis magicis agit Io. *Nicolai* in tractatu de ſiglis veterum. Lugd. Batau. 1703. 4. p. 85. ſq. — *Amuletum* quaſi *φυλακτήριος* numus, quem geſtabant et circumferebant ad auertenda quaelibet mala, vt creditur de pluribus numis, quos anguſtiori foramine pertuſos videmus, nempe vt collo vel brachio adpenderentur. Cauendum autem eſt, docet *Iobert.* Notit. rei numariae I. p. 308. ne *Taliſmanni,* ſeu *Amuleta numaria* aut cubi (Carrez) ex litteris Ebraeorum numeralibus compoſiti, quos *Sigilla Planetarum* vocant, et quorum vſus eſt Genethliacorum ſeu Horoſcoporum ſcriptoribus et vaniſſimae augurum genti; ac ne aliae etiam figurae ſplendidiores, quorum ſpecimina habentur in Agrippa, cum antiquis genuinis numis confundantur. Nominum vero et characterum Ebraicorum vſus eſt cum primis, ad faciendum myſterio, ſi quod illud fuit, pretium. Hi omnes, ſi dicendum, quod res eſt, in cenſum numorum non veniunt, iſthuic curioſitati ſolum inſeruientes, quae de mentione ſit in Apoſtolorum actis, in quibus leguntur recens ad chriſtianam fidem conuerſi gentiles iſtas nugas, agnita ſuperſtitione, flammis addixiſſe. Haec ergo amuletorum ſuperſtitioſa ars non ſolum in eccleſia primaeua iam fuit damnata, ſed etiam Imperatorum legibus grauiter ac ſeuere interdicta. Sub *Caracalla* damnatos eſſe, qui remedia quartanis tertianisque collo adnexa geſtarent, memoriae prodit Aelian. *Spartianus* in vita eius p. 314. edit. *Gruter.* Sub *Conſtantino* capite plectabatur, ſi quis anile incantamentum ad leniendum adhiberet dolorem, aut remedia quartanae, vel doloris alterius, collo geſtaret, memorante Amm. *Marcellino* L. XXI. c. 12. 19. et 28. Qualis vero poena pro re nata determinanda ſit vſur-

patoribus amuletorum, plurius euincit Adrian. *Beier.* in diſſ. iuridica de Amuletis, vt de *Taliſmarum* ſtructura ac vſu plenius agit *Baudelot* de Dairval dans ſon Utilité des Voyages T. II. p. 1 ſeqq. vel edit. vet. p. 383. ſeqq.

Amun nominari ab Aegyptiis Ammonem Iouem, *Plutarchus* in Iſide et Oſiride refert, quod nomen ſecundum *Manethonem* Sebennitam obcultationem denotat; *Hecataeus* vero Abderita particulam adpellantis eſſe contendit, Aegyptios eo vti, dum ſe mutuo adpellant, cum enim principem deum eundem cum rerum vniuerſitate eſſe arbitrentur, eius eſſe opinionis, eum vtpote obſcurum et abſconditum ab ſe *Amun* pronuntiantibus orari, vt ſe manifeſtet.

ΑΜVΝΤΑ loco ΑΜΥΝΤΑ, alternantibus V et Y litteris in Muſeo *Pembrok.* II. Tb. 52. n. 3. 4. 5. Similiter in eodem *Pembrokiano* Muſ. II. Tb. 41. n. 4. obſeruatur ΑΜΑΝΤΟΥ pro ΑΜΥΝΤΟΥ, *Amyntae* regis.

AMVq characteribus Etruſcis et retrograda ſcriptura vox ROMA legitur in Æ. quem vulgauit *Swinton.* in Philoſoph. Tranſact. Vol. LXI. P. I. p. 87. Tb. 3. fg. 5.

AMY Seleucidarum *Annus* 441. in n. Damaſcenorum, ex eorum computo 442. erit A. V. C. 883.

Amygdalina Aaronis virga, aut ramus lauri, circum Aſſyrio charactere ירושלים הקדושה *Ieruſalem Sancta.*)(Thuribulum cum epigr. שקל ישראל *Siclus Iſrael*, in ÆR. et Æ 1. 2. diuerſi quidem Metalli et molis, et typario ipſo non nihil variante, omnes vero manifeſte ſunt ac adulterini. Videtur artifex veros illos ſiclos imitari voluiſſe, quales *Froelich.* Annal. Syriae Tb. 18. n. 3. et 7. p. 87. ÆR. 1. protulit; adulterinos vero *ibid.* Tb. 19. n. 5. p. 92. Imago eſt lilio ſimilior, et putatur lilium conuallium, de quo Canticorum cap. 2. v. 1. et *Plinius* L. XXI. ſect. H. in Phaſelide laudatiſſimum prouenire memorat. *Jobert.* Notit. rei numar. et Kenntniſs antiker Münzen. Tb. 9. n. 3.) *Gaſſeme* I. p. 115. ſub voce *Almendras.*

ΑΜΥΜ. decurtatum magiſtratus nomen in Æ 3. Erythrarum in Ionia; ΕΡΥ. ΑΜΥΜ. . . ΕΡΜΟΤΡΕΦΟΥ. *Hunter.* Tb. 27. n. 8. In eodem n. Muſei *Theup.* p. 1268. ΕΡΥ. ΑΜΥΜΟ. . . ΕΡΜΟΤΡΕΦΟΥ, *Erythraeorum ſub Amymo Ermotrepho* in area legitur.)(Caput barbatum et vitis foliis vel corona hederacea ornatum.

Amymone nympha a Neptuno rapta in quadriiugo curru, ex *Propertio* L. II. Eleg. 18. v. 45. ſq. Æ 2. Nyſaeorum. *Morell.* Imp. II. in Domitiano Tb. 22. n. 27. 28. p. 485.

ΑΜΥΝΤΑ magiſtratus nomen in n. Dyrrhachii Illyrici.

ΑΜΥΝΤΑ, *Amyntae* regis Macedonum nomen. Aquila vnguibus et roſtro diſcerpens anguem.)(Caput imberbe pelle leonis tectum. Æ 3. de *Wilde* Sel. Num. Ant. Tb. I. n. 1.) *Pembrok.* II. Tb. 52. n. 3.) *Eckhel.* Cat. I. p. 88.) *Guſſeme* I. p. 132.) *Theup.* p. 1213. — In aliis eiusdem hinc inde typi, quorum quidem numerus rarior, inſcriptio eſt: ΠΥΔΝΑΙΩΝ, *Pydnaeorum* in Macedonia. Æ 3. *Geſner.* Num. Reg. Tb. I. fg. 8.) *Pembrok.* l. c. n. 4.) *Wilde* l. c. n. 2.) *Guſſeme* ib. *Hunter.* p. 242. — vel ſcribitur ΠΥΔΝΑΙΩΝ ad aquilae typum ſerpentem deuorantis. Æ 3. *Wilde* ib. n. 3. — vel euphoniae gratia inſertum eſt τὸ Ν. et ſuper aquila roſtro ſerpentem calcatum petente eſt inſcriptio: ΠΥΝΔΑΝΑΙΩΝ. Æ 3. *Wilde* n. 4. p. 1. ſqq.

— Quadratum, in quo aquila ſtans.)(Caput Herculis imberbe exuuiis leonis amictum. ÆR. *Froelich.*

lich. Notit. Elem. Tb. 4. n. 3. p. 130.) Guſſeme I. p. 132. — *Al.* ſed equus in quadrato ſtans.)(Caput barbatum in rictu leonis. Æ. *Pembrok.* II. Tb. 52. n. 5. — *Al.* Equus Theſſalicus, ſed)(Caput diadematum regis. Æ 1. *Froelich* l. c. n. 2.) *Harduin.* Sel. Oper. p. 572.) *Biward.* ad *Jobert.* II. p. 164.) *Theupol.* p. 1213.

ΑΜΥΝΤΑ et ΑΜΥΝΤΟΥ, *Amyntae*, vtraque nominis illius inflexione, legitur in antiquis Macedonum numis, neque, vti viſum *Harduino* Chronol. V. T. p. 154. pro ſuſpectis ii ſunt habendi, in quibus ΑΜΥΝΤΟΥ. Cum enim variae eſſent inter Macedonas coloniae, hinc vtrumque illud ΑΜΥΝΤΑ et ΑΜΥΝΤΟΥ, pro ratione nempe locorum in Macedonia, vbi cuſi eſſent illi numi, eſt receptum. *Beger* in Theſ. Brand. III. p. 4. legit ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΜΥΝΤΑ, non vt apud *Golzium*, ΑΜΥΝΤΟΥ in numo, in quo hinc caput Herculis cum leonino tegmine, illinc equus in quadro. Similiter in alio, qui hinc iuuenile caput cum eodem leonis tegmine, illinc aquilam in quadro exhibet; aut alius inſuper, vbi aquila ſerpentem diſcerpit, cum eodem nomine ΑΜΥΝΤΑ. In aliis vero numis, iisque probae omnino notae ac genuinis, legitur ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΜΥΝΤΟΥ, ſicut apud antiquos auctores etiam Ἀμύντου occurrit. Vnde haud inſolens illa nominis huius inflexio. — Apud *Golzium* Graec. Tab. 29. Dianae caput et a tergo pharetra, in altera parte ceruus cum inſcr. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΜΥΝΤΟΥ. — In aliis apud *Spanhem.* I. p. 378. hinc caput Herculis, retro claua; illinc leo gradiens cum ſimili inſcriptione ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΜΥΝΤΟΥ. — Vel hinc Mercurius cum petaſo, retro caducens; illinc caduceus alatus et inſcriptio ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΜΥΝΤΟΥ. — Ad quem autem *Amyntam*, an ad vnum vel duos, an vero ad plures ſpectent ſignati cum illo ΑΜΥΝΤΟΥ vel ΑΜΥΝΤΑ nomine numi, aut ad quos ex iis ſinguli referri debeant, haud facile licet hodie ſtatuere, quod nulla temporis, aut quae ceteroquin eorum aetatem indicet nota ſint iidem inſigniti.

Amyntas haud vnus rex Macedonum. Occurrit apud antiquos auctores varietas et confuſio, quorum alii duos, alii tres, alii quatuor etiam *Amyntas* ante Magnum Alexandrum reges adſcribunt. In ea veterum auctorum diſcrepantia, fide veterum numorum, comprobauit *Spanhem.* I. p. 379. *tres* exſtitiſſe Macedonum reges *Amyntas. Primi Amyntae*, qui Alcetae filius, et ſextus in ea ſerie ab *Herodoto*, ab aliis octauus, vel nonus vel decimus traditur, numos primum occurrere, eosque antiquiſſimos monuit *Harduin.* Chronol. V. T. p. 148. — *Primus* regum Macedoniae, quorum numi exſtant, eſt Amyntas, in cuius numiſmate Æ. nomen ita expreſſum eſt ΒΑ ΜΙΜΤ□Υ Μ. quod legi poteſt Βασιλέως Ἀμύντα Μακεδόνων, *Regis Amintæ Macedonum. Beger.* Theſ. Br. I. p. 65. et III. p. 4.) *Spanhem.* I. p. 18.) Not. Elem. Tb. 2. n. 21. p. 129.) *Schlaeger.* de Numo Alexandri M. Tb. 2. n. 8.) *Wachter.* Archaeolog. Numar. p. 50. E priſcae ſcripturae veſtigiis liquet, ad vetuſtiorem Amyntam eſſe referendum numum. Ἀμύντα enim pro Ἀμύντου, vel Ἀμύντα, vt in aliis regum eo nomine numis legitur, vetuſtatis eſt indicium. In)(eſt cancer marinus ea figuratione, vt in aliis Graecorum numis, in quibus locum maritimum, vel vrbem mari oppoſitam ſignificat. Quam ſignificationem etiam hic habere videtur, etiamſi neſciat *Wachter.* d. l. an locus ille ipſius Amyntae regia, an coloniae alicuius eo deductae ſedes fuerit. Hunc vero Amyntam non Philippi patrem, ſed alium et vetuſtiſſimum fuiſſe, octauum a Carano, qui temporibus Cyri regnum Macedoniae quinquaginta annos tenuit, multa in hoc numo poſterioribus ſaeculis inuſitata arguere videntur, cuiusmodi ſunt, quod nomen regis ſine effigie exprimitur; quod idem nomen

men per o quadratum ſcribitur; et quod nomen populi regio nomini adnectitur. Annon vero iſte numus Amyntae Galatae vindicandus ſit? vid. ſupra p. 516. ſub ΑΜΙΜΤ□Τ. — *Amyntae* primi regis numos vocat *Savot.* c. 17. vetuſtiſſimos; ſed poſt *Savoti* tempora reperti ſunt vetuſtiores. *Baudelot* P. II. p. 621.

Ad *ſecundum Amyntam*, qui Philippi filius a *Thucydide* dicitur, referri poſſunt numi, qui imberbe caput Herculis leoninis ſpoliis, more Macedonum regum, tectum oſtentant cum inſcripto ſolo nomine ΑΜΥΝΤΑ, ſine addito ΒΑΣΙΛΕΩΣ titulo.

Ad *tertium Amyntam*, qui tres filios poſt ſe Macedonum reges reliquit, Alexandrum, Perdiccam et Philippum, Alexandri M. patrem, *Spanhemius* refert tres numos, qui ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΜΥΝΤΟΥ, non cum eius quidem vultu, ſed cum Herculis, Dianae et Mercurii capitibus, ſignantur, et quartum inſuper numum, qui caput eius praefert. Num vero temporis, quo iidem ſint cuſi, adſcriptum eſt iudicium. — Plenius de Amyntarum diſcrimine agit in ſerie regum Macedonum *Froelich* ad Numiſmata Regum veterum p. 52. ſq. *idemque* in Notitia Elem. p. 129. 130. vbi et p. 193. numos ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΜΥΝΤΟΥ inſcriptos et in)(leone, vel ceruo, vel caduceo ſignatos Amyntae Gallo-Graeco adſcribit; Macedonici enim, inquit, Amyntae numi multo alia ſunt ſpecie, et ΑΜΥΝΤΑ inſcribuntur, ſine ΒΑΣΙΛΕΩΣ titulo.

ΑΜΥΝΤΑΣ, *Amyntae* nomen. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΜΥΝΤΑΣ, *Regis Amyntas.* Leo gradiens.)(Caput Herculis, ſupra humerum claua. Æ 3. *Theup.* 1213. at Froelich Not. Elem. Tb. 17. n. 6. legit: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΜΥΝΤΟΥ, addito eodem leonis typo.

ΑΜΥΝΤΟΥ, *Amyntae.* Equus in quadrato.)(Caput Herculis imberbe in exuuiis leonis. Hunc Æ. exhibent, et Amyntae II. Macedoniae regi tribuunt *Beger.* Th. Br. I. p. 231.) *Geſner.* Num. Reg. Tb. I. n. 13.) *Golz.* Graecia Tb. 29. n. 3.) *Muſell.* Reg. Tb. I. n. 1.) *Spanhem.* I. p. 18. — ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΜΥΝΤΟΥ, *Regis Amyntae.* Leo ſtans; in *al.* Taurus.)(Caput Herculis barbatum, pone claua. Æ. *Froelich.* vid. ΑΜΥΝΤΑΣ.) *Guſſeme* I. p. 132. — *Ead. epigr.* Ceruus ſtans.)(Caput Dianae cum pharetra. Æ 3. *Geſner.* Tb. I. n. 14.) *Golz.* Graecia Tb. 29. n. 4.) *Muſell.* ib. n. 2.) *Spanhem.* I. p. 378.) *Guſſeme* l. c.) *Eckhel.* Cat. I. p. 202. qui vero cum *Froelichio* Not. Elem. Tb. 17. n. 7. p. 198. hoſce numos ad Amyntam Galatiae regem refert, vt et ſequentem: — *Ead. epigr.* Caduceus alatus.)(Caput Mercurii petaſatum cum caduceo. Æ. *Geſner.* ibid. n. 9.) *Muſell.* ibid. n. 3.) *Spanhem.* l. c.) *Guſſeme* ib.

ΑΝ litterae monogrammate iunctae, in numis Anactorii in Acarnania, item Actii et Argorum Acarnaniae, pariter Ancyrae in Phrygia etc. — Obſeruatur etiam ΑΝ formatum id monogramma. cf. Muſ. *Hunter.* Tb. 63. fg. 49. et 50.

ΑΝ vel ΑΝ. vel ΑΝΑ, nota ſub pegaſo legitur a *Neumanno* Pop. et Reg. Num. vet., p. 197. ΑΝΑΚΤΟΡΙΩΝ, *Anactoriorum* Acarnaniae, quorum nomen plene adſcribitur in eleganti moneta apud *Pellerinium* Tb. I. pl. 13. n. 6. — Exiſtunt ſimiles numi, ſed ſine vultu Acheloi fluuii, qui notam ΑΝ vtrimque repetunt. Talem edidit argenteum *Haym.* Th. Brit. I. p. 218. Tb. 20. n. 4. et Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 4. n. 4. in quo idem monogramma ΑΝ intra pegaſi volantis pedes, pariterque in antica parte poſt Palladis caput galeatum; ſed iniuſte *Anaphlyſto* tribuit *Haymius* ignobili oppido haud procul Athenis, ſeductus *Golziana* Tb. 15. n. 1. moneta cum epigraphe ΑΝΑΦΛΥΣ. quae autem *Neumanno* ſuſpecta videtur.

ΑΝ

AN idem ac ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ, *Ancyranorum* in Phrygia. Caput imberbe, pone caducens.)(Caput imberbe, pone forceps. Æ 2. Muſ. *Hunter*. Tb. 5. fg. 3.) *Peller*. Tb. 122. fg. 12. — AN. ΔΙ. ΚΥ. ΣΕ. Ἀγκυρανοὶ Διὸς Κυρίου Σαράπιδος, *Ancyrani Iouis Domini Sarapidis Templum crexerunt*, forte; niſi ΑΝΚΥρανοι colligendum ſit, et τὸ ΔΙ. ſeorſim legendum. *Froelich*. Not. Compendiar. Gr. p. 140.

AN. *Anicius*. D. N. AN. MAXIMVS P. F. AVG. n. Petronii Maximi. *Bandur*. II. p. 578.

AN. Ἄνιος, Ἄνιυ, et *Annius*, *Annii*, nomen gentile. ΑΝ. ΓΑΛΕΡΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ rel. apud *Harduin*. Sel. Oper. p. 772. vid. ΓΑΛΕΡΙΟΣ. — ΕΠΙ ΑΝ. ΡΟΥΦΟΥ, *Sub Annio Rufo*, archonte Sardianorum. — COL. AN. COM. *Colonia Annii Commodi*. — IMP. C. M. AN. FLORIANVS AVG. vid. *Florianus*. — AV. RF. ROMA. Quas ſiglas *Vaillantius* potius cenſet legendas ANnius RVFus, quam AVrelius RVFus, vt arbitrati ſunt *Patinus*, *Havercampius*, *Eckhelius*. In iſto Aureliae gentis denario caput eſt Romae galeatum, pone X. denarii nota)(Iupiter in citis quadrigis, d. fulmen vibrat, ſ. ſceptrum adpoſita perigraphe iam prolata.

AN litterae inter duos luctatores. n. Aſpendi Pamphyliae.

AN. *Annus*. Latinorum AN. cum addito numero, quem vocant Romano, in coloniarum quarundam numis Annum deductae coloniae denotat. Vnde in numis prouinciae *Daciae* AN. I. ad X. vsque occurrit; in numis autem coloniae *Viminacii* cuſis AN. I. vsque ad AN. XVI. leguntur. Dacia enim et Viminacium colonia a Gordiano deducta ob libertatis acceptae memoriam in numis ſic aeram ſignarunt. *Liebe* quidem in Gotha Numar. legit AN. *Nona*, loco *Annus*. Et iam ante in coloniae Viminacii numis *Triſtan*. Comment. II. p. 557. litteras AN. *Anni* initiales ad *Annonae* diſtributionem male retulit, quem *Patin*. Imp. p. 369. ſecutus eſt. — De variis in aere Viminacii notatis annis *Noriſius*, *Vaillantius*, *Froelichius*, aliique egerunt.

a) *Daciae*.

AN. I. *Anno Primo* in prouinciae huius numis arguit, hanc prouinciam immunem, ſiue liberam ab Imperatore Philippo patre quarto imperii ſui anno fuiſſe pronuntiatam. Similiter

AN. II. in eiusdem prouinciae moneta epocham adquiſitae deſignat libertatis, minime vero imperii Philippi, quem *Harduini* errorem *Baldninius* in *Vaillantii* Num. Praeſt. II. p. 315. repetere non debuiſſet; ſed cum Philippus barbaros, Daciae graues, quarto imperii ſui anno repreſſerit, liquet AN. II. ſeu *Annum Secundum* liberatae Daciae, quem numus eloquitur, reſpondere eius Imperatoris anno quinto. Pariter

AN. III. *Annus Tertius* eſt cenſendus libertatis. *Muſell*. Suppl. n. 60.

AN. VI. *Annus Sextus* Daciae reſpondet primo anno Valeriani, vnaque vltimo Galli et Voluſiani, quorum numi annum VI. Daciae itidem exhibent, qui eſt annus V. C. Varronianus 1006. Ea res magni eſt in chronologia momenti, teſte *Froelichio* Adpendicula II. nouis p. 66. 67.

AN. X. *Annus Decimus* ſaltem reperitur cuſus in numis Philippi, quia ſex tantum annos imperauit; vel admodum rari ſunt numi, qui AN. X. ſub Philippis referant, cuiusmodi *Vaillantius* vidit, ſi modo recte vidit. *Neumanno* omni licet adhibita opera nec talem obtinere, nec

nec vllo in muſeo conſpicere licuit.

b) *Viminacii* coloniae ſuperioris Moeſiae.

AN. I. *Anno Primo*, qui initium capit ſub *Gordiano* III. ſeu Pio A. V. C. 993. Æ. Gord. huius. *Erizzo.* 704.) *Froelich.* 122.) *Harduin.* 843.) *Muſell.* Imp. Tb. 196. n. 10.) *Patin.* Imp. p. 294.) Theſ. Reginae *Sueciae* Tb. 33. n. 22.) *Vaill.* Colon. 152.) *Schulz.* MzCab. II. 247.

AN. II. *Anno Secundo.* Æ. Eiusd. Gord. apud *Liebe* Goth. Num. p. 292.) *Muſell.* Tb. 197. n. 1. 2.) *Theup.* 738. — Æ. Philippi Sen. *Muſell.* Tb. 204. n. 5.) *Schulz.* l. c. 247.

AN. III. *Anno Tertio.* Æ. Phil. Sen. *Muſell.* Tb. 206. n. 6.) *Noriſ.* II. 1167.

AN. IIII. *Anno Quarto.* Æ. Gord. Pii. *Muſell.* Tb. 197. n. 3. 4.) *Theup.* 738.) *Vaill.* Col. 152.) *Schulz* 248.

AN. V. *Anno Quinto*, a colonia deducta. Æ. Gordiani, cuius imperii finem indicat. *Muſell.* Tb. 197. n.) *Vaill.* Col. 153. — Æ. Philippi Sen. *Harduin.* 843.) *Muſell.* Tb. 204. n. 7. 8.) *Schulz* 248.) *Theup.* 744.) *Vaill.* Col. 176.

AN. VI. *Anno Sexto.* Æ. Phil. Sen. *Harduin.* 843.) *Muſell.* Tb. 204. n. 9.) *Theup.* 745. — Æ. Otaciliae *Muſell.* in Addend. Tb. 10. n. 4.

AN. VII. *Anno Septimo.* Æ. Phil. Sen. *Vaill.* l. c.

AN. VIII. *Anno Octauo.* Æ. Phil. Sen. *Harduin.* 843.) *Muſell.* Tb. 204. n. 10.) *Theup.* 745.

AN. VIIII. *Anno Nono.* Æ. Phil. Sen. *Muſell.* Tb. 205. n. 1.) *Schulz.* p. 256.) *Theup.* 745.

AN. X. XI. apud *Vaill.* Col.

AN. XII. Æ. Traiani Decii. *Band.* I. p. 14.) *Muſell.* Tb. 211. n. 5.) Theſ. Reg. *Sueciae* Tb. 36. n. 5.) *Theup.* 753.) *Vaill.* Col. 199. — Æ. Heren. Etruſc. *Band.* I. 34.) *Beger.* Th. Brand. II. 733.) *Muſell.* Tb. 212. n. 2.) *Patin.* 319.) *Theup.* 755.) *Vaill.* Col. 204. — Æ. Q. Heren. Etruſc. *Band.* I. 34.) *Muſell.* Tb. 213. n. 4.) *Patin.* 314.) *Theup.* 756.) *Vaill.* Col. 207. — Æ. Hoſtiliani *Band.* I. 52.) *Harduin.* 843.) *Muſell.* Tb. 213. n. 10.) *Patin.* 315.) *Theup.* 757.) *Vaill.* Col. 210. — Æ. Treboniani Galli. *Band.* I. 72.) *Harduin.* 844.) *Muſell.* Tb. 216. n. 2.) *Patin.* 316.) *Schulz.* MzCab. III. p. 10.) *Vaill.* Col. 219.

AN. XIII. *Anno Decimo Tertio* deductae coloniae. Æ. Trebon. Galli. *Harduin.* 844.) *Muſell.* Tb. 216. n. 3.) *Patin.* 316.) *Schulz.* III. 10.) *Theup.* 758.) *Vaill.* Col. 219. — Æ. Voluſiani, vbi notat ipſum A. C. 1006. imperium arripuiſſe, ſiquidem tot anni computantur ab anno 993. quo colonia a Gordiano deducta fuit.

AN. XIV. Æ. Trebon. Galli. *Harduin.* 844.) *Muſell.* Tb. 216. n. 4.) *Schulz.* l. c.) *Theup.* ib.) *Vaill.* d. l.

AN. XV. Æ. Voluſiani, qui 1007. cum patre Treb. Gallo occiſus fuit. *Muſell.* Tb. 217. n. 10. — Æ. Marinianae, editus a *Froelich.* Adpend. II. nouis Tb. 2. n. 5. p. 67. Nullus, addit editor, vllo in libro Marinianae numus, in colonia aliqua cuſus, productus eſt. Iuuat etiam numus hic hiſtoriam auguſtam, et confirmat antiquariorum opinionem, ſola hactenus ſimilis numorum fabricae coniectura nixam, qua ducti, Marinianam Valeriano Seniori vxorem adſignabant. Cum enim in eodem numo notatus ſit annus

annis Viminacenſis coloniae, decimus quintus, qui fuit V. C. 1007 ad 1008. atque idem ſit Valeriani Senioris ſecundus imperii annus, ſatis euidenter illud conſequitur, Mariinianam hoc, aut ſuperiore anno defunctam eſſe, cum altera numi facies DIVAE MARINIANAE inſcripta ſit.

AN. XVI. Treb. Gall. Æ. Neque *Mediobarbus*, *Vaillantius*, *Bandurius*, neque horum emendator *Froelichius* huius numi meminerunt; cuius tantum fit mentio Numophyl. *Schulziano* P. III. p. 10. niſi ex monetarii errore ille annus decimus ſextus loco XIV. numo ſit impreſſus.

AN. XV. PR. H. O. C. S. *Annorum Decimo Quinto Praetextatus Hoſtem Occidit, Ciuem Seruauit.* Statua equeſtris, quae d. humero tropaeum gerit. AR. Lepidi, de quo *Valer. Maxim.* L. III. c. 1.) *Hauercamp.* ad *Morell.* Famil. in Aemilia p. 9. et 10.) *Vaillant.* Fam. Rom. p. 30.) *Schulz.* Numophyl. I. p. 79.) *Hanthaler.* Exercitat. III. Tb. 3. n. 7.) *Patin.* 7. n. 7.

AN. vel inuerſa N littera AN, itemque ANN. in Sinopenſium numis indicat *Annum.* Duplici autem aera Sinopenſes in numis vſos fuiſſe recte, paucis licet ex numis, colligit *Vaillantius*, qui prioris aerae initium recte et vnico Gordiani Pii numiſmate referendum docuit ad Anni V. C. 684. autumnalem, cum Lucullus eo anno, capta Amiſo Ponti vrbe, Sinopenſibus libertatem tum conceſſiſſe recte credatur, teſte *Appiano* in Mithridaticis. — Altera Sinopenſium aera ad *Vaillantii* mentem coepit in autumno A. V. C. 705. vel 706. Nam in eius opere de coloniis editionis Pariſinae 1695. haec aera deducitur ab A. V. C. 705. in notis ad numum Hadriani. At enim explicatione numi M. Aurelii, itemque Caracallae haec aera inchoatur ab A. V. C. 706, quo Iulius Caeſar Pharnacem in Ponto profligauit. Recte *Binardus* ad *Ioberti* Notitiam rei numariae monuit, A. V. C. Varroniano 707. et non 706. Caeſarem in Pontum veniſſe, id quod etiam praecipui chronologi conſtituere. Quare aera Sinopenſium cum *Harduino* ab autumno anni 705. deduci non poteſt, nec ante autumnum anni 706. eius initium ſtatuere licet, quando Sinopenſes non ante aeſtatem anni 707. coloniam Romanam ab Iulio Caeſare, *Strabone* teſte L. XII. recipere potuere. — Chronicam Sinopenſium numiſmatum ſeriem exhibuit *Froelichius* Adpend. II. nouis p. 52. ſq. eique adiunxit annos V. C. reſpondentes cuilibet anno coloniae, ita vt in autumno anni V. C. ab ipſo adſcripti, exeat annus aerae Sinopenſis in numo ſignatus. Aeram poſteriorem ab autumno Anni V. C. 709. deducit. C. I. F. ANN. XXXI. *Colonia Iulia Felix, Anno* 31. aerae poſterioris, vel V. C. 739. Caput Octauiani nudum.)(EX D. D. Capita iugata Caii et Lucii, non M. Antonii et Cleopatrae, vti in eius 4. Tentam. p. 89. legitur. cf. *Eiusd.* Adpend. Tb. I. n. 1. — NERO CLAVD. CAES. AVG. ANNI CII. *Nero Claudius Caeſar Auguſtus, Anni* 102. aerae poſterioris V. C. 811. Caput Neronis laur.)(OCTAVIAE AVG. C. I. F. S. *Colonia Iulia Felix Sinope.* Caput Octauiae. Adpend. Tb. I. n. 2. et 4. Tent. p. 88. — NERO CLAVD. CAES. AVG. ANN. CIV. *Anno* 104. V. C. 813. Caput Neronis.)(OCTAVIAE AVG. C. I. F. *Pellerin.* — IMP. CAES. HADRIANVS AVG. Huius caput laur.)(C. I. F. S. AN. . . . Caput Serapidis. *Anni* vero nota detrita. *Vaillant.* — L. AELIVS CAES. Caput Aelii nudum.)(C. I. AV. F. SIN. ANNO CLXXXII. *Colonia Iulia Auguſta* (non *Aurelia*, quia ante Aurelios ſub Lucio Aelio habetur AV.) *Felix Sinope, Anno* 182. aerae poſterioris, V. C. 891. Capitellum columnae Corinthiacae, pone caput cum tergemina corona, *Harduin.*

Harduin. — M. AVR. VERO CAES. Caput M. Aurelii nudum.)(C. I. F. S. ANNO CCIIII. *Anno* 204. aerae poſterioris, V. C. 913. Terminus cum caduceo hinc, inde ramo ad baſim. *Vaillant.* — FAVSTINA AVG. Fauſtinae Iunioris caput. C. I. A. CINOPE (*ſic*) ANN. CCVII. 207. aerae poſter. V. C. 916. Mulier gradiens, ſ. ſpicas. *Haym.* — IMP. CAES M. AVR. ANTONINVS. Caput Caracallae laur.)(C. I. AV. SINOP. ANN. CCLII. 252. aerae poſter. V. C. 961. Iupiter Sinopenſis ſuper cippo recumbens, d. aquilam, ſ. haſtam puram. *Vaillant.*) *Theupoli.* — P. SEP. GETA. C. Caput Getae nudum.)(C. I. F. SINOPES. Piſcis. *Theup.* — . . . . . . IANVS. Caput Diadumeniani nudum.)(. . . NOP. AN. CCLXI. 261. aerae poſterioris, V. C. 970. Mercurius ſtans d. caduceum, ſ. crumenam. *Theup.* — IMP. SEV. ALEXAND. Cap. Alexandri laur.)(C. I. F. S. A. CCXCIIII. *Anno* 294. aerae prioris, V. C. 978. Iupiter Sinopenſis ſuper cippo decumbens. *Froelich.* Adpend. II. nouis Tb. I. n. 6. — IMP. MAXIMINVS AVG. Caput laur.)(C. R. I. ꟻ. ∿. AИ. ƆƆƆV. (*ſic*) *Colonia Romana Iulia Felix Sinope Anno* 305. aerae prioris, V. C. 989. Templum diſtylum, in quo Nemeſis. Æ 2. *Froelich.* l. c. Tb. 1. n. 8. p. 63. et *Eiusd.* 4. Tent. p. 89. — IMP. GORDIANVS AVG. Caput Gordiani Pii laur.)(C. R. I. F. S. AN. CCCVIII. *Anno* 308. aerae prioris, V. C. 992. *Vaillant.* — GORDIANVS. Caput illius laur.)(C. I. F. S. AN. CCCXI. *Anno* 311. aere prioris, V. C. 995. *Mem. de l'Acad. des Inſcript.* T. X. p. 465. — TRANQVILLINA AVG. Huius caput.)(C. I. F. S. *Anno omiſſo.* Templum diſtylum, in quo Nemeſis. Æ 2. *Froelich.* Adpend. II. nouis Tb. 2. fg. 3. p. 53. et 65. *Eiusd.* 4. Tent. p. 89. — M. IVL. PHILIPPVS CAESAR. Caput Philippi filii nudum. C. I. F. S. AN. CCCXIX. *Colonia Iulia Felix Sinope, Anno Trecenteſimo Nono* aerae prioris, qui eſt V. C. 1003. Philippus enim pater Ao. V. C. 1002. occiſus eſt, eiusque morte Roma nuntiata, Philippus filius a praetorianis illico obtruncabatur. Templum diſtylum, in quo ſtat Nemeſis, d. tenens globum, ſ. flagellum, ad pedes rota. Æ 1. *Froelich.* ibid. fg. 4. p. 53. 54. ſeq. *itemque* 65. et 66. *pariter* 4. Tentam. p. 89. 90.

AN. XI. in imo Æ 2. Anaſtaſii. *Band.* II. 614.

AN Antigoni nomen B. *AN. Regis Antigoni. Theup.* p. 1218.

AN. initiales *Antiochiae* in Syria, litterae, ibi cuſum eſſe numum indicantes. Occurit et ANT. ANTB. ANTΓ. ANTH. ANTP. ANTS rel. — SMAN. *Sacra Moneta Antiochiae* ſignata. vid. *ſuis locis.*

AN. Ἀντωνινιανή, *Antoniniana*, cognomen vrbium, in Imperatoris gratiam. MAPK. AN. KO. EΔEC. v. *Edeſſa* Meſopotamiae. — COL. AN. COMM. *Colonia Antoniniana Commodiana.* n. Commodi. *Theup.* 541. *vel* COL. L. AN. COMM. *Colonia Lucii Antonini Commodi. Eckhel.* Cat. II. p. 261. — AEL. MVNIC. COIL. AN. *Aelium Municipium Coillutanum Antoninianum*, cognomen municipii Coillutani in Numidia in Caracallae honorem.

AN. Ἀντωνῖνος, *Antoninus.* MAP. AYPH. KOMOΔOC AN. *Marcus Aurelius Commodus Antoninus. Haym.* Theſ. Br. II. Tb. 37. n. 1.

AN. Ἀντωνίνυ *Antonini.* ΛOYKIΛΛA CEβαςὴ ANτωνίνυ CEβαςῦ ΘYγάτηρ, *Lucilla Auguſta Antonini Filia*, nempe M. Aurelii et Fauſtinae.

AN. *Antonini* Pii nomen deſignantes litterae initiales in zophoro aediculae ſiue templi in n. Smyrnaeo-

naeorum ſub Caracalla. *Spanh.* I. p. 641. —

AN. Ἀντώνιος, *Antonius* in n. Gordianorum. Α. Κ. Μ. ΑΝ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. ΑΦΡ. ЄΤϹЄΒ. *Gordianus Africanus. Froelich* 4. Tent. p. 323. vel vt *Eckhel.* Cat. II. p. 275. legit: Α. Κ. Μ. ΑΝ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ϹΕΜ. ΑΦΡ. etc. vid. ſupra p. 393. — ΑΤ. Μ. ΑΝ. ΓΟΡΔΙΑΝ. ΑΦΡ. ϹЄΒ. *Gordianus Africanus filius. Vaill.* Praeſt. Add. III. p. 324. — Α. Κ. Μ. ΑΝ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ЄΤ. vel ЄΤ. ϹЄΒ. *Gordianus Pius*, vt ſupra p. 394. — ΕΠΙ ϹΤΡ. Τ. ΑΝ. ΑΛΕΞΑΝ. *Sub Praetore Tito Antonio Alexandro*, n. Hipaepenorum.

AN in infima ora apud *Liebe* Goth. Numar. p. 131. et 456 in Arſacis numiſmate tetradrachmo legitur. At incertum eſt, ſintne anni notae, an aliae? In eiusmodi numiſmatibus illo loco epocha alibi non eſt obſeruata, ſed nomen menſis, forte *Audinaei*, ex coniectura *Froelichii* Not. Elem. p. 179. — Similiter AN. inferne in n. Apameae Syriae, Antiochiae Syriae, rel.

AN in area n. Metaponti Lucaniae.

A. N. *Annum Nouum.* v. A. N. F. F. O. P. P.

A. N. *Auli Nepos.* A. ALBIN. A. F. A. N. *Aulus Albinus, Auli Filius, Auli Nepos*, n. Poſtumiae gentis.

ANA. ſub tripode, quem laurus ambit, poſito poſt Palladis caput galeatum in AR. quem *Golz.* in Graecia Tb. 15. *Anaphlyſtiorum* Athenis vicinorum numis adſcripſit, *Burmannus* vero ad *Dorvill.* Sicul. p. 336. Syracuſis attribuit.

A/ litterae ANA nexu iunctae, *Anactorium* denotantes, vt coniicit *Eckhel.* Num. Vet. p. 122. qui Tb. 8. n. 13. produxit AR. in quo idem monogramma ſub pegaſo volante.)(ΑΚΤΙΟΥ, *Actii*, ſcriptum ante caput Palladis gal. Similem fere numum nactus *Pellerinius* eum Actio ab Appollinis templo inclyto recte tribuit, et egregie explicat Rec. T. I. p. 86. vid. ſupra *Actium* p. 55.

ANA. Ἀναζάρβου, *Anazarbi* in Cilicia. ANA. ET. BOC. *Anazarbi, Anno* 272. Aries recumbens, cui inſidet figura virilis. Æ I. Valeriani Sen. *Bandur.* I. p. 122.

ANA ϹЄΘ et in medio numo Ⅿ ſiue M. magnum cum ſtella deſuper, in ima parte ЄΙΒ.)(ЄΝ ΤȢΤΟ ΝΙΚΑ. Imperator ſtans, d. crucem, ſ. globum crucigerum tenet. Æ 3. Ioannis Zimiſcae, quem ſiſtit *Band.* II. p. 738. ex *Ducangio*, qui vero exiſtimabat, hic fortaſſe legendum eſſe ΑΝΑΝΕΩϹΙϹ, *Renouatio* ſcil. *imperii*, cui quidem non adſentitur *Bandurius*, p. 739. vt credat; ei enim videtur numus ex eorum genere eſſe, quos monetarii iterum cuderunt, in quo M. magnum erat depictum, et hinc inde annorum Imperatoris cuiusdam nota; dum alterum typum huic imprimere pararet monetarius, et veterem corrupit, nec exhibuit nouum.

Anacreon Teius, poeta lyricus, cuius memoria in Æ. Teiorum: ΑΝΑΚΡЄΩΝ ΤΗΙΩΝ, *Anacreon Teiorum.* Figura nuda ſtans, d. plectrum pulſat.)(ϹΤΡ. ΒЄΡΗΚΟΥΝΔΟΥ, *Praetore Verecundo.* Mulier ſtans, vtraque manu ad pectus. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 80. fig. 8.) *Gusſeme* I. p. 132. — In *al.* Teiorum eiusdem poetae caput barbatum et nudum repraeſentatur.

Anactorium fuit et portio Acarnaniae non longe ab Actio in ipſo ſinu Ambraico, et vrbs cognominis Ἀνακτόριον, a Corinthiis habitata, vt omnis ille tractus, quapropter *Stephanus*: Ἀνακτόριον Ἀκαρνανίας πόλις, Κορινθίων ἄποικος, *Anactorium Acarnaniae*

naniae Oppidum, Colonia Corinthiorum. — Plinius L. IV. c. 1. Ciuitas Anactoria. — Thucydides, L. I. p. 37. Ἀνακτόριόν ἐστι ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου, Anactorium eſt in ipſo ore Ambracii ſinus. — Pellerinius quidem opinatur, in quibusdam ab Eckhelio Num. Vet. Tb. 8. n. 16. 17. 18. productis Æ. numis litteram A eſſe Anactorii initialem, qua tamen Ambracia indicatur; certe enim Anactorii numi numquam elementum A exhibent ſolitarium, ſi excipias Æ. in Muſ. Hunteriano p. 25. n. 6. memoratum, in quo inter pegaſi crura A tantum cernitur; Frequentius vero litterae A N vel ANA, aut ſigla nexae, aut ligatae obſeruantur. vid. ſupra AN et AN. — In Muſeo Hunteriano p. 25. 1. Anactorii Æ. recenſentur, in quibus Palladis caput galeatum ad ſ. pone pileus et mon. [49])(Pegaſus volans ad ſ. inter cuius crura item AN monogramma. — 2. Alius paullo diuerſus. — 3. Caput idem, pone tripus et VA (mon. 50.))(Eadem. — 4. Caput idem, pone Σ in corona laurea et AN.)(Eadem. — 5. Caput idem ad d. pone tripus in corona laurea et AN.)(Eadem. — Praeter hos elegantem numum cum ſolito Palladis et pegaſi typo, ſed epigraphe integra ΑΝΑΚΤΟΡΙΩΝ, Anactoriorum, vulgauit Pellerin. Rec. I. pl. 13. n. 6. p. 88. Cenſet quidem, nullum antehac huius vrbis editum. Sed in Tabula Geſneri 47. numus ex Muſeo de Pfau depictus eſt, hinc cum capite Apollinis, illinc lyra, et ΝΑΚΤΟΡΙΝ, pro quo haud dubio legendum ΑΝΑΚΤΟΡΙΩΝ, praecipue cum Apollinis typus belle cum hac vrbe componatur; fuit enim Anactorius ager Apollini ſacer. — In alio pereleganti Muſei Caeſarei inſidet Apollo nudus tripodi cortina tecto, vt in numis Neapolis Campaniae et Syriae regum; d. arcum, in area ante cornucopiae pone ΑΚΑΡΝΑΝΩΝ)(ΑΝ.... ΡΙΩΝ Caput Acheloi fluuii. Æ. 2. apud Eckhel. Num. Vet. Tb. 7. n. 16. p. 109. 110. qui mutilatam hanc epigraphen, aliquas tantum totius vocabuli litteras offerentem in Catal. Vindob. I. p. 107. redidit integram ΑΝΑΚΤΟΡΙΩΝ, Anactoriorum.

Anadema, Gr. Ἀνάδημα ab ἀναδέω, *redimio*, ſingulare capitis tegumentum ex *Lucretio*, vel victoris in ludis Olympicis, vel Perſarum regum capitis operculum. v. *Tiara*.

Anadyomene, Gr. Ἀναδυομένη, *Exiliens e mari* ab ἀναδύομαι, *Emergo*, Veneris cognomentum, quae in n. Crapereiae gentis ΑΝΑΔΥΟΜΕΝΗ capite ornato, d. pomum aridis gerit; alias ſiniſtris vtraque manu tegenda legit; vel huius caput, dorſo nudo, et capillis ſupra illud ſparſis.

Anaitis, Gr. Ἀναῖτις, Diana dicta eſt, vti opinatur *Froelich*. 4. Tentam. p. 258. quod nulla certa ac fixa habitatione vteretur, per ſiluas errare ſolita, vti ab *Horatio*: Montium cuſtos, nemorumque virgo, ſalutatur. Nam ναίω, νάω, *habitare* ſignificat, vnde Ἀναῖτις, *habitatione carens*, formari poterat. *Pauſan.* in Laconicis c. 16.) *Alex. ab Alex.* L. V. c. 12. — In Zelitis ponti regione ex *Strabone* L. XII. habetur templum Anaitidos, quod ſex columnis ſuffultum, peregrinaque architectonices methodo conſtructum in Caracallae Æ 2. numo apud *Froelichium* l. c. refertur.

ΑΝΑΚΙΩΝ, *Anacenſium*. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 32. fg. 8. produxit Æ. numum, praeter quaſdam extritas litteras integrum, adferens p. 266. linearem, quam dedit, pictam monetae ipſi eſſe ſimillimam, hac ſcilicet cum epigraphe: Τ Ε . . . ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΤΡ ΑΝΑΚΙΩΝ, *Terentio Proclo Praetore Anacenſium*. Mulier virum nudum adſiſtentem coronat.)(ΑΥ. ΚΑΙ. Θ Ε Ο Υ ΥΙΩ (*ſic*) ΝΕΡΒΑ ΤΡΑΙΑΝΩ Κ. Γ Ε Ρ Μ Α. *Imp. Caeſ. Diui Filio Neruae Traiano Aug. Germ.* Traiani caput laur. Qua vero in vrbe cuſus ſit, arbitrio eruditis

ditis reliquit *Haymius.* conf. *Stephan.* vocabulo ΑΝΑΚΗ.

ΑΝΑΚΡΕΩΝ. vid. *Anacreon* poeta Teius.

ΑΝΑΚΤΟΡΙΩΝ, *Anactorium* Acarnaniae. vid. *Anactorium.*

ΑΝΑΝϾΟϹΙϹ, Ἀνανέωσις, *Renouatio*, epigr. numi Æ. Manuelis Comneni apud *Ducangium* p. 152. n. 11. 12. — De inſcriptione numi Æ. Ioannis Zimiſcae v. ΑΝΑ ϹϾΟ ϾΙϹ.

Anaphlyſtus, Gr. Ἀνάφλυστος, vrbs Atticae exigua maritima, Athenis vicina, ſic dicta iuxta *Sponium* ab Anaphlyſtio Troezenis filio; de qua Attica ciuitate ignobili, vel pago *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 938. et Lud. *Nonnius* ad *Golzii* numos Graeciae p. 87. ſq. vbi Tb. 15. ſub titulo ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΩΝ duo exhibentur Æ. numi cum Apollinis laureato, vel Mineruae galeato capite et)(pegaſo alato, quorum ſecundum cum Palladis effigie et litteris ΑΝΑ ſub tripode laurea corona cincto notatum ad Syracuſas referendum non dubitat *Burmann.* ad *Doruillii* Sicul. p. 336. Primi vero numi epigraphe ΑΝΑΦΛΥΣ. pone Apollinis caput hactenus a nemine viſa, ideo valde ſuſpecta videtur. — Inter Athenienſes retulit *Haym.* Th. Br. I. Tb. 20. n. 4. p. 218. numum ex *Golzio* ſecundum itidem cum capite Palladis galeato, poſt quod vero litterae A. et N. coniunctae cernuntur, addita in area corona eadem laurea, aut oleagina tripodem circumdante.)(Pegaſus volans, intra cuius pedes litterae AN nexu iunctae, vt antea, quod AN monogramma ex *Haymii* coniectura *Anaphlyſtum* deſignat, ſed minus recte, vt docet *Neumann.* Pop. et Reg. Num. Vet. p. 198.

ΑΝΑΠΙΑΣ, *Anapias*, ſiue ΟΝΑΠΙΑΣ, ex monetarii errore litteris perſpicuis ſcribitur in numo, quem *Raſche Lex. Num.* *Carrera* profert; *Hauercampius* vero, quod ipſe numus ſe ſpurium prodat, ideo eum iure omiſit. *Anapis* enim et *Amphinomi* erant nomina Catanenſium piorum fratrum, quorum habitus in numis varie exprimitur. *Doruillii* Sicul. I. p. 218. 219. Idem de fluuio *Anapo*. ibid. p. 182.

Anapis, vel *Anapius* iuxta *Selinum*, vel *Anapus* apud *Valer. Maximum* et *Amphinomus* pii Siculorum fratres, monitu Neptuni, ex *Appiano* L. V. et *Dione* L. XLVIII. parentes humeris ſublatos ex Aetnae incendio, catanam vaſtante deportarunt, et periculo exemerunt, de quibus *Strabo* L. VI. agit, et *Cornel. Seuerus* in Aetna ita cecinit:

> Amphinomus fraterque pares ſub munere fortes
> Cum iam vicinis ſtreperent incendia tectis,
> Accipiunt pigrumque patrem, matremque ſenilem.

Inuenies hosce fratres, pietatis typos, in n. Catanenſium, et in denariis Pompeiae gentis, in quibus vir radiatus d. acroſtolium, dextro pede prorae inſiſtit, hinc et inde figura nuda alteram veſte amictam ferens, cum epigr. PRÆF. CLAS. ET OR. MARIT. EX S. C. *Morell.* Fam. p. 337. *Pembrok.* III. Tb. 8. n. 2. — Amphinomus vero ſolus cum patre. n. Herenniae g.

ANASTASIS dicta Seruatoris noſtri aedicula ſepulcro ſuperimpoſita, quam exhibet ſingularis numus, de quo poſt *Triſtanum* ac *Sirmondum* diſſeruit ad *Euſebium Valeſius*, et *Spanhem.* II. p. 654.

Anaſtaſia, Conſtantii Chlori et Theodorae filia, Conſtantini M. ſoror, vxor Baſſiani, ſe quoque inter Caeſares inſerentis, quamuis a pleriſque vix nominetur. — *Anaſtaſia* Tiberii Conſtantini coniux, genuit Chari-

Charitiam, ſeu Charitonem, et Auguſtam, quae poſtea dicta eſt Conſtantina. — *Anaſtaſia*, vulgo *Gregoria* dicta, Nicetae patricii filia Tiberii Conſtantini vel III. vxor, peperit Conſtantem et Theodoſium, qui vero ab eodem Conſtante interfectus eſt. — *Anaſtaſia* Conſtantini IV. coniux, genuit Iuſtinianum Iuniorem et Heraclium, cuius numi RRRR.

ΑΝΑϚΤΑϚΙΟVϚ loco ANASTASIVS ſcribitur apud *Bandur*. II. p. 614. et *Guſſeme* I. p. 134. ad caput Anaſtaſii Imp. corona ex margaritis et gemmis cinctum.)(CONCORDIA. Columna crucigera, vel I magnam in medio numo. Æ. *al.* cum AN. XI. in ima parte, eodem typo hinc inde. Æ. *Band.* l. c.

ANASTASIVS Imp. A. V. C. 1244. poſt Chr. 491. ad 518 *Flauius* ille *Valerius Anaſtaſius*, cognomento *Dicorus* a diuerſitate coloris in pupillis, Dyrrhachii natus, matre Manichaea, ope Ariadnae Zenonis viduae e ſilentiario ſeu ſcriba factus eſt Imperator Ao. Chr. 491. ipſamque ſibi mox iunxit in vxorem. Longinum, Zenonis fratrem, adfectantem regnum proelio vicit et perimit; Vitalianum quoque praefectum prouinciarum ſeptemtrionalium noua excitantem repreſſit. A Bulgaris autem in Thracia, et Getis in Macedonia damnis adfectus, ipſos, cum ferro nequiret, donis auroque repulit. Initio bonus princeps, mox in malum conuerſus eſt, impius praeſertim factus, cum Eutychiana haereſi eſſet infectus. Sollicitus de ſucceſſore dicitur tres iuſſiſſe lectos ſterni, vocatisque tribus nepotibus Pompeio, Probo et Hypatio ad ſecum prandendum, in vno lecto ſub culcitra occultaſſe coronam, quae imperium ab ipſo ei tradendum indicaret, qui in illo cubaſſet; verum duobus ſimul in vno lecto conſidentibus, vacuum remanſiſſe, cui impoſita corona, et ſpe fruſtratum. — Inuentus eſt mortuus in coenaculo Anaſtaſius, crediturque ictu fulminis interemtus anno aetatis 88 vel 90. A. V. C. 1271. Chr. 518. poſt regnum 27. annorum, menſium 3, et dierum 3. — Conſulendi ſunt *Iornandes* de regnorum ac temporum ſucceſſione.) *Paul. Diaconus* de geſtis Romanor. L. VII.) *Caſſiodori* Chronicon.) *Euagrius* Hiſt Eccleſ. L. III. c. 50.) *Zonar.* Annal.) *Pomp. Laetus* in Anaſtaſ.) Io. Ge. *Eccard* de numis quibusdam ſub regimine Theodorici, Oſtrogothorum regis, in honorem Zenonis et *Anaſtaſii* Impp. cuſis. Hannov. 1720. 4.) *Ducangii* Hiſtoria Byzantina.) *Mediobarb.* p. 554. ſqq.) *Bandur*. II. p. 608. ſqq.) *Eckhel.* Cat. Vind. II. p. 531. 532.) *Guſſeme* Diccion. I. p. 133. ſq. — Huius numi AR. ſunt R. frequentiores autem AV et Æ. *Bimard.* ad *Iobert.* II. 412.) *Vaill.* Praeſt. III. 294.) *Patarol.* Oper. I. 144.) Rariſſ. Numiſm. p. 68.) Kenntniſs antik Münzen II. 128. — Ad caput eius diadematum, vel margaritis ornatum legitur: D. N. ANASTASIVS, ſaepius additis litteris AVG. — P. — P. A. — P. R. *Band.* II. 612. — PR. F. AV. *Eckhel.* Cat. II. 531. — P. AVG. — P. F. AV. vel AVG. vel AVG. et AG. — P. P. AV. vel AVG. — PERP. AVG. — PERP. P. F. AVG. — P. A. ꓶAV. *Band.* II. 612. — Pariter... NAↃTASIVS AVG. *Eckhel.* l. c. — Θ ΑΝΑϚΤΑϚΙΟVϚ *Band.* II. 614.) *Guſſeme* I. 134.

a) *Aurei*

in poſtica parte ſiſtunt: 1. Monogramma Chriſti cum duabus ſtellis in corona laurea. Num. *Arſchot.* Tb. 68. n. 20.) *Mdb.*) *Band.* II. 610.) *Eckhel.* II. 532. — 2. Coronam lauream, in cuius medio ſtella. *Ibid.* *Hulſius* p. 175. *Ducang.* Tb. 25. — 3. VICTORIA. Victoria d. crucem geſtans, in ima parte CONOB. *ib.* 4. VICTORIA AVGG. duos quidem

dem illa aetate Auguſtos agnoſcimus, Anaſtaſium ipſum, et Ariadnem eius coniugem; trium vero in ſequentibus AVGGG. inſcriptis fit mentio; vnde id fieri potuerit, alii viderint; cum Theodoricus Italiae rex numquam dicitur Auguſtus. Victoria gradiens, d. fertum, ſ. palmam, infra CONOB. *Band.* II. 611. — 5. VICTORIA AVGG. ⊖. R. A. COMOS. *Band.*) *Mdb.*) — 6. VICTORIA AVGGG. Figura ſt. d. crucem, a tergo ſtella, infra CONOB. *ibid.* — 7. *Ead. epigr.* Victoria ſt. d. tenet crucem longiorem, a ſ. in area ſtella, in imo COMOB. *Band.*) *Theup.* p. 368. — 8. *Ead. epigr.* Victoria eadem ſt. ſed ſ. ſtolam colligit, a d. in area R. I. a ſ. ſtella, infra COMOB. *ib.* — 9. VICTORIA AVGGG. A. Victoria ſt. cum cruce longiore et ſpiſſiore, a ſ. in area ſtella, in ima parte COHOB. *Band.* II. 610. n. 1. — 10. *Alius* cum CONOB. eodem typo. *Beger.* Th. Br. II. 849.) *Biaeus* Tb. 63.) *Ducang.* Tb. 25.) *Mdb.*) *Band.* ib.) *Muſell.* Imp. Tb. 257. n. 3. ſed AVGGGH. vt et *Eckbel.* II. p. 532. qui in *al.* AVGGGZ. — 11. VICTORIA AVGGG. Γ. Idem typus absque ſtella, infra CONOB. *ibid.* — 12. VICTORIA AVGGG. Δ. Victoria ſt. d. crucem oblongam. ſ. ſtolam colligit, a ſ. ſtella, infra CONOB. *Band.*) *Eckbel.* — 13. *Alius*, ſed loco Δ eſt ⊖. et a d. Victoriae ſtella eſt poſita, in imo COMOB. *ib.* — 14. *Alius*, ſed I, et ſtella a ſ. ac infra CONOB. *Mdb.*) *Band.*) *Eckbel.* qui alium vulgauit *N* in quo AVGGGER. in area RI. — 15. VICTORIA AVGVST. RA (*ſic*) Victoria gradiens, coronam gerit, in imo CONOB. *Band.* — 16. VICTORIA AVGVSTORVM. Victoria ſt. d. coronam geſtat, ſ. orbem crucigerum. Numi huiusmodi inter rariores recenſendi ſunt ob typum. *Band.* II. 610. n. 2. — 17. *Similis*, ſed a ſ. in area ſtella, in ima parte COMOB. *ib.* n. 4.) *Beger.* Th. Br. II. 849.) *Ducang.*) *Mdb.*) *Muſell.* Tb. 257. n. 5.) *Pembrok.* I. Tb. 32. n. 1.) *Eckbel.* 532. — 18. *Alius*, ſed absque ſtella, infra CONOB. *Ducang.*) *Band.* p. 611. — 19. *Similis*, ſed a ſ. ſtella. *Band.* — 20. *Ead. epigr.* Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmae ramum, inferne COMOB. *ibid.* — 21. *Similis* cum ſtella a d. in area, et CONOB. *ib.* — 22. VICTORIA AVGVTORVM (*Sic.*) Victoria gradiens d. lauream coronam, ſ. palmam, a ſ. in area ☧B. in imo COHOB. *ib.* Nummus minutiſſimus. — 22. VICTORIA AGVSTORVM (*ſic*). *Eckb.* legit ſic, et AGVSTORN. in *alio* p. 532. Idem typus absque monogrammate, infra CONOB.)(D. N. ANASTASIVS P. A. ΓAV. (*ſic*) vel vt apud *Eckbelium*; D. N. ANASTASIVS PR. F. AV.)(VICTORIA AGVSTORVN. (*ſic*) Victoria gradiens. p. 532. Caput Anaſtaſii cum diademate ex gemmis, ad pectus cum paludamento *Band.* II. p. 612. — 24. VICTORIA AVGVSTORVM. Idem typus, ſed in)(D. N. ANASTASIVS P F. AVG. legitur. *ibid.* Numus minutiſſimus. — 25. *Alius* cum Y. a ſ. in area eodem typo vtraque ex parte. *ib.* — 26. VICTORIA AVSTORVM. (*ſic*) Victoria, ſed absque palmae ramo, a ſ. J 1Φ 5. *ib* — 27. VICTORIA AVGVSTORVM. idem Victoriae typus, ſed a ſ. in area *N* cum *S* ſupra et infra C vetuſto flexu, in imo exergo CONOB. *Band.* II. 610. n. 5.) *Ducang.*) *Mdb.* — 28. *Ead. ep.* Stella et CONOB. *Band.* II. 612.) *Mdb.* — 29. *Ead. ep.* Victoria d. lauream, ſ. crucem, infra CONOB. *ibid.* — 30. *Similis*, ſed a ſ. in area ſtella, in imo COMOB. *Band.* *ib.* — 31. VICTORIA AVOGTORVM. (*ſic*) Victoria gradiens, in area RB. in monogr. infra CONOB. *Eckbel.* p. 532.

b) *Argentei.*

1. D. N. BADVELA REX. in corona *Beger.* Th. Br.) *Band.* II. 612.

612. — 2. 3. 4. D. N. BADVILA REX. in corona.)(D. N. ANASTASIVS P. F. AV. *al.* D. N. ANASTASIVS AVG. *al.* D. N. ANASTASIVS P. F. AG. (*ſic*) In omnibus caput Anaſtaſii corona ex margaritis cinctum, ad pectus cum paludamento. *Band.* ib. *Eckhel.* Cat. II. 531.) *Theup.* p. 368. legit D. N. BADVILLA REX. — 5. DOMNVS THEIA P. REX. in corona. *Harduin.*) *Band.* ib. De *Theia* rege res eſt incerta. Numus eſt RRR. — 6 INVICTA ROMA. Victoria gradiens d. coronam, ſ. palmae ramum, a. d. in area S. a ſ. C. *Quin.* forma numus. *Band.* ib.) *Eckhel.* l. c. — *Ead. ep.* Monogramma conſtans e litteris R. D. S. O. in media numi area, in imo ſtella. *Quin. ibid.* — 8. *Similis*, ſed ſuper monogr. crux. *Quin. ib.*) *Mdb.* — 9. MINVITA ROMA AG. (*ſic*) epigraphe noua, ſed corrupta; ſcribendum enim erat: INVICTA ROMA AVG. numus RRR. *Band.* ib.) *Beger.* Th. Br.) *Eckhel.* Cat. II. 531. ſed INVITA ROMA. — 10. Monogramma, in quo R. D. S. D in laurea. *Mdb.*) *Band.* — 11. Monogr. conſtans e litteris R--D. S. O. cum cruce ſupra in corona. *Quin.* Recte *Begerus* monuit, ex iis litteris conici nomen *Theodorici*, qui Anaſtaſii aetate Italiam regis nomine tenebat. *Band.*) *Eckhel.* II. 531.) *Iobert.* Tb. II. n. 13. — 12. Corona laurea, in cuius medio ſtella. *Band.* II. p. 610. n. 3. — 13. VICTORIA AVGGG. quamquam Anaſtaſii aeuo *Auguſti* tantum *duo* reperiuntur, ipſe et Ariadna eius coniux. Victoria ſt. d. tenet crucem longiorem, ſ. ſtolam colligit, in ima parte COMO. numus RRR. *Band.* p. 613. --- 14. VOT. VNIVITM. (*ſic*) in corona. *Band.* p. 610. --- 15. VOT. MVLTVM. in corona. Haec epigr. noua, et numus ipſe ſingularis ac RRR. Forte monetarius ſcribere voluit VOT. V. MVLT. X. vt in ſuperiori numo 14. in quo VOT. V. adhuc adparet; cetera perturbata et confuſa ſunt. *Band.* II. 613.

c) *Aerei, et quidem maximi moduli.*

1. M magnum cum crucicula ſupra, in ima parte COM. *Band.* ib. Ab Anaſtaſio ad eos, qui ſubſequuntur Imperatores, pauca, quae nobis ſuperſunt, numiſmata maximi moduli hoc charactere conſignantur M, quod ex ignorantia fabrorum monetariorum profectum cenſet *Vaill.* Praeſt. III. p. 267 Artibus enim prope iacentibus inepti in numis maximi moduli cum epigraphe MONETA AVG. tres monetas ſcalpere, vt moris erat ſub prioribus Imperatoribus, per compendium ſiglam M ſubrogauerint. Alii arbitrantur litteram M eſſe initialem nominis *Mariae.* — Numi huiusmodi, in quibus litterae etiam Є, I. K. maiori forma in media area ſculptae ſunt, cum cruciculis, ſtellis, aliisque litteris tum primum occurrunt. — 2. M magnum cum crucicula ſupra, et infra inter crura A, ad latera ſtella, inferne CON. *Strada* fol. 257.) *Ducang.*) *Band.* p. 610.) *Eckhel.* — 3. *Alius* cum B infra inter crura, eodem typo. *Band.* II. p. 610.) *Ducang.* p. 84 n. 11.) *Eckhel* 532. — 4. *Alius*, ſed inter crura Γ. ad latera ſtella, in imo CON. *Band.*) *Eckhel.* — 5. *Alius* cum Δ infra inter crura, eodem typo. *Ducang.*) *Band.* — 6. *Al.* cum Є infra inter crura, eodem quoque typo, ad latera nempe ſtella, inferne CON. *Band.* II. 610.) *Vaill.* Praeſt. III. p. 267.) *Eck.*) *Iobert.* II. 49. — 7. *Alius*, ſed F. inter crura. *Theup.* 368.

d) Ae-

d) *Aerei ſecundae magnitudinis.*

1. Θ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥΣ (*ſic*) Protome Anaſtaſii diademate ex margaritis et gemmis cincta.)(CONCORDIA. Columna crucigera, ſeu I magnum in medio numo. *Band.*) *Gueſſeme.* — 2.)(AN. XI. in imo, eodem typo vtraque ex parte. *Band.* RRR. Annorum nota tum primum in numis conſignari coepta eſt. — 3. K magnum in medio numo cum cruce a dexteris. *Band.*) *Patin.* 4. Index p. 35. — 4. *Alius*, ſed praeterea Γ. a ſiniſtris. *Band.* — 5. *Similis*, ſed Є a ſiniſtris. *Band.* — 6. M magnum in medio numo cum crucicula ſupra. *Band.*) *Patin.* Imp. Ind. p. 35. — 7. *Alius*, ſed praeterea et infra inter crura A. ad latera ſtella, in ima parte CON. *Beger.*) *Band.* p. 610. — 8. *Similis*, ſed infra inter crura Є *Ducang.*) *Band.* — 9. *Similis*, ſed infra inter crura ſtella, ad latera ſtella, et in ima parte NIC. *Ducang.*) *Band.* — 10. M magnum in medio numo cum cruce ſupra, in imo CON. *Band.* — 11 *Similis*, ſed infra inter crura ſtella, hinc inde ſtella, et in ima parte NIK. *Band.* II 610.

e) *Aerei formae tertiae.*

1. CONCORDI. Columna, ſeu magnum I in medio numo. *Band.* R. — 2. Є magnum in medio numo cum A a ſiniſtris. *ibid.* R. — 3. I CONCORD. columna, ſeu I magnum in medio numo cum I a dextris et N a ſiniſtris. *Band* p. 610. R. Haec epigraphe cum hoc typo tum primum, deinde in Iuſtiniano occurrit. — 4. K magnum in medio numo, a dextris in area N I. cruce oblonga intermedia. *Band.* II. 610.) *Beger.* Th. Br.) *Ducang.*) *Iobert.* II. 49. ſed diuerſa capitis perigraphe. — 5. K magnum in medio numo cum cruce oblonga a dextris, et Γ a ſiniſtris. *Band.*

ANASTASIVS, vel ANASTASIUS, *Anaſtaſius* II. vid. ARTEMIVS.

ΑΝΑΞΑΓΟΡΑΣ, *Anaxagoras* ſcriba Magnetum ad Maeandrum. ΕΠΙ ΓΡ. ΑΝΑΞΑΓΟΡΑ ΜΑΓΝΗΤΩΝ. n. Mamaeae.

ΑΝΑΞΑΓΟΡΟΥ in exergo AR. in Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 1. n. 3. Aquila ſt. alis expanſis in corona laurea, iuxta baculus, cui ſerpens inuolutus, c. inſcr. ΔΗ ΑΒΥΝΩΝ.)(Dianae protome, retro pendentibus arcu et pharetra.

Anaxilaus, Rheginorum Siciliae primum, dein Meſſeniorum quoque in Sicilia tyrannus, de cuius aetate inter veteres auctores diſſenſus. Idem *Diodoro* crudelis, *Iuſtino* autem a iuſtitia et moderatione laudatus. — Signatur ille regulus, vt *Spanhem.* I. 553. coniicit, in Meſſeniorum numo, in quo hinc lepus, ſub quo caput huius Anaxilai; illinc figura inſiſtens mularum bigis, quas Victoria coronat, in memoriam reportatae mulabus in olympiis ab hoc Anaxilao victoriae. Exſtat apud *Parutam* Tb. 20. n. 16. ſimilis Meſſeniorum numus cum mularum bigis, ſed quae a Victoria non coronantur; in alterius vero numi area non Anaxilai aut alterius cuiusquam caput, ſed Apis comparet. Alter eorumdem Meſſeniorum numus, in quo infra leporem tale vtique caput cernitur, in anerſa

 parte

parte non mularum, ſed equorum currum exhibet, et quidem ab vno equo tractum, ſuperuolante Victoria, quae coronam protendit aurigae. *Golz.* Tb. 7. n. 2.) *Bellorius* Numiſm. apibus inſign. Tb. 5. n. 2.) *Beger.* Theſ. Palat. p. 225. *Eiusd.* Theſ. Brand. I. p. 393) *Spanhem.* p. 554. *Hauercamp.* ad *Parutam* p. 150. 151.) *Burmann.* ad *Doruill.* Sicul. p. 294. 295.) Placid. *Reyna* Notit. Hiſt. Vrb. Meſſan. P. I. p. 148. Vol. IX. Theſ. Sicil. eiusdem Anaxilae caput eſſe volunt, quod ſub lepore cernitur in numo *Parutae* Tb. 20. n. 6.) in Muſeo *Pembrok.* II. Tb. 21. n. 6.) apud *Pellerin.* Tom. III. Tb. 111. n. 53.) *Golzium* Tb. 6. n. 10. — Iſte Anaxilaus, qui genus ad Herculem referebat, primus leporem in Siciliam intuliſſe fertur, vnde in Meſſanienſium numis toties lepus conſpicitur.

Anaxilaus cognomen gentis *Claudiae* ſuperbum, a Graecis ſumtum, *Rex Populi* aut potius *Saluator Populi*, latine reddi poteſt. Nam iuxta Scholiaſten Euripidis ἄναξ κυρίως Σωτὴρ, *Anax proprie Saluator* dicitur. — TI. CLA. ANAXILAO IIVIR. COR. *Tiberio Claudio Anaxilao Duumuiro Corinthi* Achaiae.

Anaxyris, plur. *Anaxyrides*, Gr. ἀναξυρίδες ab ἀνασύρειν, ſurſum trahere, vel retrahere veſtes pudenda tegentes; femoralia Medorum, Perſarum, Ponticorum, quae etiam in numis Abgari regis Edeſſae obſeruantur. Laxa eadem, non conſtricta, vt equitum Romanorum. Plenius de hoc veſtitu *Spanb.* I. 538.) *Diod. Sicul.* apud *Alex. ab Alex.* L. V. c 18. et ad hunc *Tiraquell.*

ANAZ. — ANAZA. — ANAZAP. Ἀναζάρβου, *Anazarbi* in Cilicia. vid. *Anazarbus.* — KAICAP. TΠ. ANAZAP. vid. *Caeſarea Sub Anazarbo* in Cilicia.

ANAZAPB. — ANAZAPBEΩN. — ANAZAPBΩ. — ANAZAPBOC. — ANAZAPBOY. vid. *Anazarbus.*

Anazarbus, Gr. Ἀνάζαρβος, vel vt a *Stephano* dicitur Ἀνάζαρβα, qua autem terminatione in aere veteri non reperitur, ſed Ἀνάζαρβος. Haec Ciliciae vrbs ad Pyramum ſita, cuius fluuii ſimulacrum cum cornucopiae exhibet ad denotandam quam inueheret vrbi, abundantiam. vid. *Pyramus.* — Olim dicta eſt Κύϊνδα, *Quinda*, vbi adſeruabatur Alexandri M. pecunia, quam abſtulit Antigonus. Poſt vocata, teſte *Plinio* L. V. c. 22. *Diocaeſarea* ab Auguſto, qui huic plura contulit beneficia, cum in Ciliciam venit Ao. V. C. 734. vnde epocham Auguſtanam, quam in numis, vt plurimum adponebat, numerauit, vt iuſte auguratur *Norisius* Epoch. Syr. Maced. diſſ. IV. c. 1. et *Vaillant.* Num. Graec. p. 250.) *Froelich.* 4. Tentam. p. 34. 327 et 344. ſed in *Eiusd.* Elem. Num. Ant. p. 43. ſiſtit Annum V. C. 735. vel 19. ante Chr. veniente Octauiano Auguſto in Ciliciam, conſentientibus *Mazzoleno* et *Belleyo.* *Harduinus* vero huius oppidi aeram coepiſſe putat circiter Annum V. C. 741 Auguſti principatus 31. poſt Actiacam victoriam 19. — Vrbs ea tandem terrae motu collapſa eſt, ad quam reſtaurandam ſenatorem adpellatum *Anazarbum* Nerua miſit, qui eamdem de ſuo nomine adpellauit, vt teſtatur *Suidas.* *Plinius* vero, longe ante Neruae imperium exſtinctus, iam ſua aetate *Anazarbenos* ciues vocauit, qui nomen ſuum non ab inſtauratore, ſed ab adiacente monte habent, vt *Stephani* verba probant. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 217. ſq. — Auguſti beneficiorum memor *Auguſtalia* inſtituit certamina. vid. CEBACMIA. — Cum *Tarſo* Ciliciae metropoli aliquando de primatu contendebat, cum illam dignitatem adſequi non poſſet illius aemula; videtur tamen a Commodo Imperatore *Antoninianam* emiſſe, vt nos

nos docent eius numi, in quibus illi primum hanc praerogatiuam notarunt, nulla eius in anteceſſorum numis mentione facta. Poſtea *Tarſes* ſub Caracalla *Eleutheriam* conſecuta eſt, vt *Anazarbus metropoleos* dignitatem, et quidem ex *Vaillantii* Num. Gr. p. 308. et *Bandurii* I. p. 41. coniectura ſub Elagabalo altera prouinciae metropolis facta eſt, cum Tarſus contra Elagabalum Macrini partes eſſet ſecuta, in Tarſi odium, debellato et occiſo Macrino. Sed iam ante dicta eſt Anazarbus Ciliciae metropolis in eius numis, neque ſub Elagabalo primum, verum iam paullo ante, vt euincitur ex Caracallae numo: ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩϹ ΕΤ. ΒΑϹ. *Anazarbi Metropoleos. Anno* 232. inſcripto. Eadem metropoleos dignitas huic Anazarbo in ſequentibus dein eius ſub Cornelia Paula, Elagabali coniuge, Alexandro Seuero, Maximiano, aliisque Imperatorum numis, eſt confirmata. — Sequente tempore ex teſtimonio *Guſſemii* I. p. 135. nuncupata eſt *Iuſtinianopolis*. — Vulgati ſunt huius vrbis numi.

a) *Autonomus:*

ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΝ. *Anazarbenſium.* Victoria ſt. d. ſertum, ſ. cornucopiae, ante mon. [66] omnia in corona laurea.)(Caput barbatum et laureatum. Æ 1. *Muſ. Hunter.* Tb. 5. fg. 1.

b) *M. Aurelii et L. Veri.*

ϹΕΒΑϹ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ ΚΑΙ ΟΥΗΡ. ΟΜΟΝΟ. Vterque Imperator togatus ſtans iungit dextras.)(ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟϹ ΤΩ ΑΝΑΖΑ. ΕΤ. ΒΠΡ. (182) Templum decem columnarum. Æ 2. *Eckhel.* Cat. Vind. I. p. 185.) *Similis* in *Mem.* des bell. Lettr. Tom. XXXII. p. 707.

c) *L. Veri.*

ΠΥΡΑΜΟϹ ΤΩ ΑΝΑΖΑΡΒΩ. ΕΤ. ΒΠΡ. *Pyramus Anazarbo. Anno* 182. Fluuius Pyramus decumbens, d. arundinem, ſ. cubito vrnae aquas vomenti innixo cornucopiae tenet. Æ 3. *Vaill.* Gr.) *Patin.* Imp. p. 256.) *Guſſeme* I. 135.

d) *Commodi.*

1. ΑΝΑΖΑΡΒΩ ΑΥΤΟΝΟΜΟϹ ΕΤΟΥϹ ΒϹ. *Anazarbo ſui Iuris vtente. Anno* 202. Quae Autonomia a Commodo conceſſa videtur. Caput Iouis barbati. Æ 2. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* ib. — 2. ΑΝΑΖΑΡΒΩ ΑΥΤΟΝ. ΕΤ. ΒϹ, circa numi ambitum; In laurea vero ΙΕΡΟϹ, *Sacrum,* ſcilicet certamen, quia in honorem alicuius dei celebrabatur. Æ 3. *Vaill.*) *Guſſeme.*

e) *Caracallae.*

ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩϹ ΕΤ. ΒΑϹ. infra ΑΜΚ. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ, in medio Γ. Β. *Anazarbi Metropoleos. Anno* 232. *Commune Concilium. Decreto Curiae. Spanh.* I. p. 596. Explicationem litterarum ΑΜΚ. vid. ſupra.

f) *Iuliae Paulae.*

1. ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΝ ΜΗΤΡΟ. . . Α. Μ. Κ. Γ. Β. Capricornus cum globo.)(Ι. ΚΟΡΝΗ. ΠΑΥΛΑ ϹΕΒ. Caput eius velatum. Æ. RRR. *Triſtan.*) *Patin.* Imp. 337.) *Hardual.* II. Dial. 2. p. 15. ex cuius ſententia benefactoris ſui Auguſti memoriam conſeruauit per typum capricorni ſideris Auguſti. — 2. ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ ΜΗΤΡΟ. Α. Μ. Κ. Γ. Β. Capricorni cum globo in ima parte typus ſimilis. Æ 2. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. 135.

g) *Alexandri Seueri.*

1. ΑΝΑΖΑΡΒΟC ΜΗΤΡΟ. ΕΤ. ΗΜϚ. *Anazarbus Metropolis. Anno* 248. Duo templa.)(ΑΥΤ. Κ. Μ. Α. C. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ. . . Caput Alex. Seu. laur. Æ max. *Theupol.* p. 1021. — 2. ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ ΜΗΤΡ. ΑΜΚ. ΓΜΘ. *Anno* 249. Victoria in bigis Æ 2. *Vaill.*) *Guſſeme.* — 3. ΑΝΑΖ. ΕΝΔΟΞ. ΜΗΤΡ. Γ. Β. Ἀναζάρβου ἐνδόξου Μητροπόλεως. *Anazarbi Inclytae Metropoleos. Decreto Senatus.* Vas vtrimque anſatum. Æ 2. *ibid.* — 4. *Alius*, ſed Hygia tunicata ſtans, d. pateram, in qua ſerpentem paſcit. Æ 2. *ibid.*

h) *Maximini.*

1. ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ ΔΟΞ. ΜΗΤΡΟΠ. ЄΤ. ЄΝϚ. *Anno* 255. in area ΒΓ. Imperator in equo, d. ſpiculum in barbarum iacentem vibraturus; Victoria per aera volitans coronam ei profert.)(ΑΥ. Κ. Γ. ΙΟΥ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜЄΙΝΟC CЄΒ. Caput Maximini laur. *Schlaeger* de Nummo Alexandri M. Tb. 2. fg. 6.) *Noriſ.* Epoch. SyroMaced. p. 361. --- 2. Idem Imp. in quo typus, ſed ΑΝΑΖΑΡΒΟC ΜΗΤΡΟΠ. ΒΓ. ΕΤ. ΔΝϚ. *Anno* 254. Æ 1. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. 136.

i) *Maximi.*

ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ ΜΗΤ. ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥ. *Anazarbi Metropoleos Et Inclytae,* circa ambitum; in corona vero quercea: CEBACMIA, *Auguſtaea* certamina. Æ 2. *Vaill.*) *Guſſeme.*

k) *Gordiani Pii.*

1. ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ЄΤ. ΞϚ. *Anno* 260. Mercurius ſtans, d. crumenam, ſ. caduceum, ex humeris pendet ſtrophium.)(ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤωΝΙΟC ΓΟΡΔΙΑΝΟC. Huius caput corona radiata cinctum. Æ 1. *Froel.* 4. Tentam. p. 326. --- 2. *Similis* in vtraque parte, ſed ΕΤ. ΒΞϚ. *Anno* 262.

l) *Traiani Decii.*

1. ΑΥΤ. . . . . . ΤΡΑΙΑΝΟC ΔЄΚΙΟC CЄΒ. Caput radiat.)(ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ ЄΝΔΟΞΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟ. Γ. Γ. ЄΤ. ΙЄΡΟΥ ΝЄΟΥ ΠΡΩ. ΖΞϚ. *Anazarbi Illuſtris Metropolis. Reſcripto Senatus. Anno Sacro Nouo Primo* 267. Quinque vrnae ludorum cum ramis. Æ 1. Sic legendum cenſet *Froelichius*, qui eum edidit in 4. Tent. p. 342. ſq. et annum 267. numi cum rationibus chronologicis componere non potuit, quod accidere debuit ducto epochae Anazarbenſis principio ab anno V. C. 734. At auctoribus *Mazzoleno* et *Belleyo* epocha inchoat ab anno V. C. 735. ſecundum quam ſententiam facilius quidem annus 267. cum initio imperii Decii componi poteſt, non tamen difficultatibus omnibus rite obuiatur. Interea fatendum, inquit *Eckhel.* in Catal. Vind. P. I. p. 186. annum epochae in praeſente numo non nihil ambiguae eſſe lectionis, et neſcit, an non legendum potius ſit ΘΞϚ. (269.) vt in Muſeo *Theupoli*, quo poſito difficultas omnis chronologica, quae antiquarios recentiores per *Froelichii* praeconium vexauit, nullo negotio remouetur. --- 2. ΑΥΤ. Κ. ΚΥΙ. ΤΡΑΙΑΝ. ΔΕΚΙΟC CΕ. Traiani Decii caput corona radiata cinctum)(ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟ. Γ. Γ. ΕΤ. ΘΞϚ. ΓΡΟΥ. . . . *Anazarbi Inclytae Metropolo Decreto Senatus. Anno* 269. . . . . Quinque vrnae denotantes quinque certamina, quarum tres ſuperne cum palmae ramo. Æ max. *Theup.* p. 1073.

m) *Herennii Etruſci.*

1. ΚΟΥ. ΕΡΕ. ΕΤΡΟ. ΜΕ. ΔΕΚΙΟC ΚΑΙ. *Quintus Herennius Etruſcus Meſ-*

Meſſius Decius Caeſar. Huius caput laureatum, ad humeros cum paludamento.)(ΑΝΑΖΑΡ. ΕΝΔ. ΜΗΤΡ. ΕΤ. ΗΞϹ. Γ. Β. (apud *Vaill.* Num. Gr. Γ. Γ.) *Anazarbi Glorioſae Metropolis. Anno* 268. *Decreto Senatus.* Victoria in biga, d. equos regit, ſ. coronam geſtat lauream. Æ 1. *Band.* I. p 41.) *Guſſeme* I. p. 136. ſed anticae epigraphen dat, vti *Vaill.* Num. Gr. ΕΡΕΝ. ΕΤΡΟΤ. ΜΕ. ΚΤ. ΔΕΚΙΟϹ. ΚΑΙϹ. *Herennius Etruſcus Meſſius Quintus Decius Caeſar.* — 2. ΚΟΤ. ΕΡ. ΕΤΡΟ. ΜΕ. ΔΕΚΚΙΟϹ (*ſic*) ΚΑΙ. Idem Herennii caput.)(ΑΝΑΖΑΡΕΩΝ (*ſic*) ΜΗΤΡ. Γ. Β. ΗΞϹ. Typus antecedentis. Æ 1. *Band.* ibid.

n) *Voluſiani.*

1. . . . . . . ΟVΙΒΙ ΓΑΛΛΟϹ VΩΛΟVϹ (*ſic*) *Vibius Gallus Voluſianus.* Caput eius radiatum.)(ΑΝΑΖΑΡ.... ΑΜΚ ΓΓ ΕΤ ΟϹ. *Anno* 270. Chr. 1004. qui primus erat Galli et Voluſiani. Menſa, cui ludorum vrna impoſita. Æ *Haym.* Th. Brit. II. Tb. 48. n. 3. p. 377. --- 2. ΑΤΤ. Κ. ΟΤΟΛΟϹϹΙΑΝΟϹ (*ſic*) ϹΕ. *Imperator Caeſar Voluſianus Auguſtus.* Caput Voluſiani laureatum ad humeros.)(ΑΝΑΖΑΡΒΟΤ ΜΗΤΡ. ΕΝΔΟΞ. ΑΜΚ. Β. . . Apollo nudus ſedens, vt videtur lyrae adnixus ſiniſtra. Æ 3 *Band.* I. p. 90.) *Guſſeme* I. 136.

o) *Valeriani Senioris.*

1. ΑΤΤ. Κ. Π. ΑΙ. ΟΤΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. *Imperator Caeſar Publius Licinius Valerianus Auguſtus.* Huius caput radiatum, ad pectus cum paludamento.)(ΑΝΑΖΑΡΒΟΤ ΕΝΔΟΞ. ΜΗΤ. ΑΜΚ. ΓΓ. ΕΤ. ΒΟϹ. *Anno* 272. Sex vrnae, tres ſupra per transuerſum, et tres aliae infra ſimiliter per transuerſum, in media ſuperiore palmae ramus. Æ 1. *Schlaeger.* de Numo Alexandri M. Tb. 2. fg. 7. p. 57. vbi ſimul figuram litterae Ε notat, quae ſaeculo tertio ita fingebatur, vt tres lineolas horizontales ſecaret perpendicularis alia hoc modo 丰) *Noriſ.* Epoch. Syr. Maced. p. 374.) *Band.* I. p. 122.) *Vaill.* Num. Gr.) *Guſſeme* I. 136.) *Pembrok.* III. Tb. 83. n. 6. --- 2. ΑΤΤ. Κ. Π. ΑΙΚ. ΟΤΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ϹΕ. Huius protome laureata.)(ΑΝΑΖΑΡΒ. ΕΝΔΟΞ. ΜΗΤΡΟΠΟ. ΑΜΚ. ΓΓ. ΕΤ. ΒΟϹ. (272.) Figura virilis togata capite laureato ſt. dextram extendit, ſupra vas rotundum ac amplum pede tenui ſuffultum, a d. iuxta vas lauri ramus, ad figurae pedes vter. Æ 1. *Vaill.*) *Band.*) *Guſſeme.* --- 3.)(ΑΝΑΖΑΡΒΟΤ ΜΗΤΡΟ. Sex vrnae cum palmis; in area ſupra ΓΓ. *Decreto Senatus*; in medio ΕΤ. ΒΟϹ. *Anno* 272. infra Α Μ Κ. quas litteras *Harduinus* legit: Ἀμφοτέρω Κιλικίας Γράμματι Γερουσίας, *Vtriusque Ciliciae Senatus Reſcripto.* Sed Ciliciam ſub Arcadio demum in primam et ſecundam fuiſſe diuiſam, ſupra ad litteras ΑΜΚ. poſt *Noriſium* obſeruauimus. Sex vrnae denotant ſex certamina, quae in Pythicis ludis edebantur de muſica, de curſu in quadrigis, in bigis, armatorum, pancratium, de pictura. *Vaill.*) *Band* --- 4. *Ead. epigr.* cum eodem capitis typo.)(ΑΝΑΖΑΡΒΟΤ ΕΝΔΟΞ. ΜΗΤ. ΑΜΚ. ΓΓ. ΕΤ. ΒΟϹ. 272. quem *Annum* omnes Valeriani numi ab Anazarbenis cuſi praeferunt, qui ex computo capitis aerae 734. incidit in annum ab V. C. 1006. quo Valerianus ad imperium peruenit. Sex vrnae. Æ 1. *Band.* --- 5.)(ΑΝΑ. ΕΤ. ΒΟϹ. *Anazarbi, Anno* 272. Aries recumbens, cui inſidet figura virilis. Æ. 1. *Band.* I. 122. --- 6. ΑΤΤ. Κ. ΟΤΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ϹΕ. Protome radiata eiuſdem.)(ΑΝΑΖΑΡΒΟΤ ΕΝΔΟΞΗ. ΜΗΤ. ΑΜΚ. ΓΓ. ΕΤ. ΒΟϹ. Mulier capite tutulato velata ſtans, vrnam geſtat vtraque manu. Æ 2. *Band.* p. 131.) *Vaillant.* Gr. ſed legit ΕΝΔΟΞ. ΜΗΤΡΟΠ. etc. vt et *Guſſeme* I. 136.

--- 7. *Ead. epigr.* cum eodem capitis typo.)(ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΑΜΚ. ΓΓ. Є Τ. ΒΟC. Menſa cum vrna ſuperpoſita, ex qua palmae ramus erumpit. Æ 2. *Band.* ib. --- 8.)(ΑΝΑΖΑ. Є Τ. ΒΟC. ΑΜΚ. ΓΓ. Idem typus. Æ 2. *Vaill.*) *Bandur.*) *Guſſeme.* --- 9. ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ ΜΗΤ. ΑΜΚ. ΓΓ. Є Τ. ΒΟC. Caput Dianae cum luna creſcente dorſo falcata. Æ 2. *Vaill.*) *Band.*) *Guſſ.* --- 10. *Ead. epigr.* Figura togata ſacra facit ſuper concham ampliſſimam. Æ 2. *Ibidem.* --- 11. *Epigr. ead.* ſed equus gradiens nudus. Æ 2. *Ibid.* -- 12. ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ ЄΝΔΟΞ ΜΗΤΡΟΠ. ΑΜΚ. ΓΓ. Є Τ. ΒΟC. Quinque vrnae pro ludis. Æ 2. *Band.*) *Vaill.*) *Guſſeme* l. c.

p) *Gallieni.*

ΑΥΤ. Κ. ΓΑΛΛΙΗ . . . Huius caput radiatum imberbe.)(ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ ΜΗΤ. ΓΓ. Є Τ. ΒΟC. *Anno* 282. vel V. C. 1006. qui Valeriano et Gallieno primus erat. Capricornus globo incumbens, Auguſtum reſpicit, cum ſub hoc ſigno natus haberetur; ſimul tamen ciuium vota declarat, quibus Gallieno omnes illos benignos influxus augurantur, qui ſub felici hoc et fortunato adſpectu natis fuerunt praedicti. Æ. *Haym.* Theſ. Brit. II. Tb. 49. fg. 8. p. 386.

ΑΝΑΖΑΡΕΩΝ pro ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΝ, *Anazarbenſium*, in Æ 1. Her. Etruſci. *Band.* I. p. 41.

ΑΝΒ. *Antiochiae* in officina *Secunda.* Antiochiae enim in Syria perplures officinae erant monetariorum, qui monetae cudendae praeerant, ſiue in moneta publica operabantur.

ANC. *Ancharius.* Nomen Anchariae gentis plebeiae in familiarum ſerie ab *Vrſino*, *Patino*, aliisque recenſita, non obſeruatur. --- T. ANC. IIVIR. *Tito Anchario Duumuiro.* *Vaill.* Col. I. p. 5. ſed alii ad *Anconam* Italiae referunt numum. vid. *Ancona.* --- ARRIO ANC. *Arrio Anchario.* *Morell.* Imp. I. p. 82.

Ancaeus, Gr. Ἀγκαῖος, Sami fundator. v. *Samus.*

Ancaria, vel *Ancharia* dea Aſculanorum in Italia. *Alex. ab Alex.* L. 6. c. 4. p. 451.

Anchiale et *Anchialus*, Gr. Ἀγχιάλη, alia *Ciliciae*, alia *Thraciae* vrbs, cis montem Rhodopen, ad Ergini fluminis oſtia, iuxta Pontum Euxinum, eo in loco ſita, quo *Meſſa* olim. *Plin.* L. IV. c 11. non procul ab Apollonia Magna, nempe in ſinu intimo, vbi Pontus alterum ſui flexum angulo finit. Eius meminit *Strabo* L. VII. *Pompon. Mela*, et *Ouid.* L. I. Triſt. eleg. 9. Cognominata fuit ΟΥΛΠΙΑΝΗ, *Vlpiana* ab Imp. Vlpio Traiano; verum hodie eius nomen *Anchelo.* --- Numos ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ, *Anchialenſium*, hoc ſolo vocabulo inſcriptos, ad *Anchialen Ciliciae* referunt nonnulli; qui vero aut ΗΓΕΜΟΝΟC, *Praeſidis*, magiſtratum, aut cognomen ΟΥΛΠΙΑΝΩΝ, *Vlpianorum*, prae ſe ferunt, eos *Thraciae* adſcribunt, quod Thraciae vrbibus proprium ſit, eundem magiſtratum ſub ἡγεμόνος epigraphe, qui ſemper erat Caeſaris legatus, aut nomen aliquod ex Vlpii Traiani familia exhibere. Cum vero in Thracia et Moeſia hodieque non pauci effodiuntur numi, ſolo nomine ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ inſignes, hi etiam numi, quibus praeſertim fabricae ſimilitudo fauet, Thracicis Anchialenſibus non videntur eripiendi. Quos itaque Ciliciae adſcripſit *Vaillantius* Num. Gr. et *Guſſeme* I. p. 136. hos pariter in Thraciam *Pellerin.* Mel. T. 2. p. 126. et *Eckhel.* Num. Vet. p. 55. ablegandos cenſuerunt. Quae lex, ſi vniuerſim obtinet, Anchialus Thracica ex vrbibus Europae eſt

eſt ſola, quae Fauſtinam, Aurelii coniugem NEAN ſalutet: ΦΑΥϹΤΕΙΝΑ ΝΕΑ ϹΕΒΑϹΤΗ. Protome Fauſtinae Iunioris.)(ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. Ceres ſedens, d. duas ſpicas, ſ. facem ardentem ſuſtinet. Æ 2. *Neumann.* Pop. et Reg. Num. Vet. p. 118.

Anchiale Ciliciae, ſeu vt *Plinius* ſcripſit *Anchiales* in oppidis Ciliciae; *Arrianus* vero Αγχίαλος, *Anchialus*, antiqua vrbs, quam quidam dicunt a Sardanapalo conditam; alii ab Iapheti filia Anchiale. *Cellar.* Not. Vrb. Antiq. II. p. 207. --- Huic Ciliciae oppido attribuuntur numi, nullo certo criterio inſignes; in nullo praeterea eorum epocha obſeruatur, quam tamen Ciliciae vrbes frequenter ſignauerunt. --- Ex numi a *Froelichio* Elem. Num. p. 74. et a *Zaccaria* Inſtit. Num. citati epigraphe ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ et ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ in *Anchialum Ciliciae* propendent; ſed legendum fuiſſet ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ, *Antiochenſium* Cariae cum Ioue ſtante, qualis editus iam eſt a *Pellerinio*. --- *Eadem epigraphe* ΑΝΧΙΑΛΕΩΝ, *Anchialenſium.* Mulier ſedens cum modio in capite, d. pateram.)(ΑΥΤ. ΚΑΙϹΑΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ, *Imp. Caeſ. Antoninus.* Caput Antonini Pii laureatum. Æ 2. in Muſeo *Theup.* p. 886. Anchialo Ciliciae adſcribitur. --- ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ, *Anchialenſium.* Cybele inſidens leoni, d. ſceptrum, ſ. tympano innixa. --- *Alius*, ſed Cybele ſedens inter duos leones d. pateram, ſ. innixa crotalo. --- *Alius*, ſed Hercules leonem ſuffocans. Hosce tres Æ 2. in Septimio Seuero *Vaillantius* Num. Gr. et *Guſſeme* I. 136. Anchiali Ciliciae tribuerunt, qui tamen ſaltem nihil praeferunt, cur in Ciliciam potius, quam Thraciam ableges. --- Ad Anchialen Ciliciae referendum quoque cenſet *Haymius* Th. Br. II. Tb. 44. fg. 3. p. 353. vulgatum Æ 2. Maximini numum: ΑΥ Γ ΜΑΞΙΜΕΙΝΟϹ ΕΥϹΕΒΗ ΑΥ. *Imperator Caius Maximinus Pius Auguſtus.* Caput eius laureatum.)(Tres Gratiae veſtitae ſtantes, circum ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. Quem *Haymius* Anchialo Ciliciae confidenter largitur numum, confidentius Thraciae *Eckhel.* Num. Vet. p. 55. et iam ante Muſ. *Theup.* p. 1035. Nam hic typus occurrit quoque apud *Pellerinium* Rec. T. III. p. 203. in numo Apolloniae Thraciae in Domnae honorem ſignato, et teſte *Strabone* L. VII. Anchialus obnoxia fuit Apolloniatis. --- Eiusdem farinae eſt Tranquillinae Æ 2. numus, quem exhibent inter Ciliciae Anchialenſium numos *Vaill.* et *Guſſeme* l. c. cum capitis inſcriptione: ΦΟΥΡΙΑ ϹΑΒΙΝ. ΤΡΑΝΚΥΛΛΕΙΝΑ ϹΕΒ. *Furia Sabina Tranquillina Auguſta.*)(ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. Mulier ſtolata ſtans d. bilancem, ſ. cornucopiae. --- Alium Æ 3. offert Muſ. *Theup.* p. 1058. ϹΑΒ. ΤΡΑΝΚΥΛΛΙΝΑ ΑΥΓ. Caput Tranquillinae.

Anchialus Thraciae certius numos percuſſit Domitiano, Aurelio, Fauſtinae Iuniori, Commodo, Sept. Seuero, Caracallae, Plautillae, Getae, Iuliae Mamaeae, Maximino, Gordiano, Gordiano et Tranquillinae, quorum typi ſunt numorum.

a) *Domitiani.*

ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ ΓΕΡΜ. ΣΕΒ. *Imp. Caeſ. Domitianus Germanicus Auguſtus.* Huius caput laureatum.)(ΗΓΕΜ. ΑΠ. ΚΛ. ΜΑΡΤΙΑΛΟΥ ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. *Praeſide Appio Claudio Martiale Anchialenſium.* Nauis cum velo et remigantibus. Æ 1. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. 137.

b) *M. Aurelii.*

ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. Nauis praetoria cum velo et remig. Æ 1. *ibid.*

c) *Fau-*

c) *Fauſtinae Iunioris.*

1. ΦΑΥϹΤΕΙΝΑ ϹΕΒΑϹΤΗ. Huius caput.)(ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. Apollo nudus ſaxo inſidens, citharam genibus impoſitam tenet. Æ 2. *Froel.* Apend., II. nouis p. 79.) *Eckbel.* Cat. I. p. 64. — 2.)(*Ead. epigr.* Mulier ſtolata ſedens, d. ſpicas, ſ. haſtam. Æ 3. *Vaillant.*) *Guſſeme.* — 3. *Alius*, ſed delphin inter duas pelamides. Æ 2. *Ibid.*) *Theup.* p. 909. In ſinu enim Thraciae ad Pontum magna thinnorum piſcatio.

d) *Commodi.*

ΗΓΕ. . . . ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. Triptolemus ſtans in curru ſerpentum. Æ 2. *Ibid.*

e) *Septimii Seueri.*

1. ΑΥ. Κ. Λ. ϹΕΠ. ϹΕΥΗΡΟϹ. *Imp. Caeſ. Lucius Septimius Seuerus.* Caput Seueri laur.)(ΟΥΛΠΙΑΝΩΝ ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ, *Vlpianorum Anchialenſium.* Cybele turrita ſedens inter duos leones, d. pateram, ſ. tympano innixa. Æ 2. *Eckbel.* Cat. I, p. 64. — 2. *Alius*, ſed aquila ſt. alis expanſis, in cuius roſtro corona. Æ 2. *Theup.* p. 934. — 3. *Alius*, ſed mulier tutulata, vel Fortuna ſtans, d. temonem, ſ. cornucop. Æ 2. *Froel.* 4. Tent. p. 232.) *Eckbel.* l. c. — 4. ΑΥ. Κ. Λ. ϹΕΠΤ. ϹΕΥΗΡΟϹ. Caput idem.)(*Ead. epigr.* Porta vrbis cum binis turribus. Æ 2. editus *ibid.* — 5. *Alius*, ſed mulier tutulata ſt. d. pateram, ſ. cornucopiae. Æ 2. *Theup.* p. 933. — 6. ΑΥΤ. Κ. Λ. ϹΕΠΤ. ϹΕΟΥΗΡΟϹ Π. (*Pertinax*))(*Ead. ep.* Nauis velo expanſo. Æ 2. Edit. *ibid.* qui maioris nauis typus praeter maritimum vrbis ſitum, vel aduentum aliquem Sept. Seueri, aut nauigationem ex hac vrbe ſuſceptam indicare poteſt. — 7. *Ead. ep.* Vrna ſupra menſam cum palmae ramo. Æ 2. *Vaill.*) *Guſſeme.*

f) *Caracallae.*

1. ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ, *Imp. Caeſ. Marc. Aurel. Antoninus.* Caput Caracallae laur.)(ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ ΟΥΛΠΙΑΝΩΝ, *Anchialenſium Vlpianorum.* Mulier ſtolata ſt. d. pateram, ſ. cornucopiae. Æ 2. *Theup.* p. 963. — 2. *Alius*, ſed mulier ſtolata ſt. d. pateram, ſ. haſtam. Æ 2. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. 137. — 3. *Ead. ep.* ſed templum, quatuor columnis ſuffultum. Æ 2. *Ibid.* — 4 *Alius.* Aquila roſtro coronam inſiſtit templo duarum columnarum, in quo arula. Æ 2. *Ibid.* — 5. *Alius.* Menſa, ſupra quam duae vrnae, in qualibet palmae ramus. Æ 2. *Ibid.*

g) *Plautillae.*

ΦΟΥΛΒΙΑ ΠΛΑΥΤΙΛΛΑ ϹΕΒ. *Fuluia Plautilla Augusta.* Huius caput.)(ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. Mulier ſtans, d. ſpicas, ſ. haſtam, pro pedibus rota. Æ 3. *Vaill.*) *Guſſeme.*

h) *Getae.*

1. ϹΕΠΤΙ. . . . ΓΕΤΑϹ Κ. *Septimius Geta Caeſar.* Huius caput iuuenile et nudum.)(ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. Luna creſcens, ambiens aſtra tria. Æ 3. de *Wilde* Sel. Num. Ant. Tb. 19. fg. 113. p. 150. qui coniicit, per lunam forte deſignari vicinorum Byzantiorum ſeruatricem, Dianam luciferam. — 2. ΠΟ. ϹΕΠΤ. ΓΕΤΑϹ. Κ. *Publius Septimius Geta Caeſar.* Idem caput.)(*Ead ep.* Ciſta Bacchi myſtica vnde ſerpens erumpit. Æ. *Liebe* Goth. Num. p. 341.) *Guſſeme* l. c, ſed circum caput Π. ϹΕΠΤ. ΓΕΤΑϹ. Κ. — 3. ΑΥΤ. Κ. Π. ϹΕΠ. ΓΕΤΑϹ. ϹΕΒ. *Imper. Caeſ. P. Sept. Geta Auguſtus.* Huius caput laur.)(ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. Diana venatrix

trix ſt. d. telum, ſ. arcum, pro pedibus canis venaticus. Æ 2. *Vaill.*) *Guſſeme.*

i) *Iul. Mamaeae.*

ΙΟΥΛΙΑ ΜΑΜΑΙΑ. Caput mamaeae.)(ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. Delphin piſcis. Æ 3. *Vaill.*) *Guſſeme.*

k) *Maximini.*

1. ΑΥΤ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟΣ ΕΥΣΕΒΗΣ, *Imperator Maximus Pius* Caput eius laureatum.)(ΟΥΛΠΙΑΝΩΝ ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ, *Vlpianorum Anchialenſium.* Cupido vectus curru, quem duo alati dracones trahunt. Æ 2. *Froel.* 4. Tent. p. 313.) *Eckbel.* Cat. I. p. 65. Recte alatis ſerpentibus vectus exhibetur Cupido, quippe malum velociſſimum, et omni veneno nocentius. --- 2. *Alius*, ſed Venus pudica ſtans, pro pedibus Cupido delphino inequitans. Æ 2. *Eckbel.* ib. --- 3. ΑΥΤ. ΚΑΙϹ. ΙΟΥΛ. ΒΗΡΟϹ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟϹ, *Imper. Caeſ. Iulius Verus Maximinus.* Huius caput laureatus.)(ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. Delphin inter duos thinnos, ſeu pelamides. Æ 3. *Vall.* Gr.) *Guſſeme* I. 138. --- 4.)(ΟΥΛΠΙΑΝΩΝ ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. Anchialenſes a Traiano Vlpianorum denominationem adſumſerunt, Iupiter ſeminudus cum ſtrophio ſt. d. fulmen, ſ. haſtam. Æ 2. *Ibid.* --- 5. *Alius*, ſed templum quatuor columnarum, in quo icuncula forſan Iouis. Æ 2. *Ibid.* --- 6. ΑΥΤ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟϹ ΕΥϹΕΒΗϹ ΑΥΓ. *Imp. Maximinus Pius Auguſtus.* Huius capus laur.)(*Ead. ep.* Vir nudus ſtans, d. ramum ſupra aram ignitam, ſ. tenens cetram ſupra clipeum poſitam. Æ 1. *Theup.* p. 1035.

l) *Gordiani Pii.*

1. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ΑΥΓ. *Imper. Caeſ. Marc. Antonius Gordianus Auguſtus.* Caput Gordiani laur.)(ΟΥΛΠΙΑΝΩΝ ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. Hercules ſuffocans leonem. Æ 1. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. 138. --- 2. *Alius*, ſed Hercules nudus ſtans, taurum cornibus ſiſtit, in imo claua. Æ 1 *Ibid.* --- 3. *Alius*, ſed athleta nudus ſtans, d. coronam, ſ. palmam Æ 1. *ibid.* -- 4. *Alius*, ſed Cybele ſedens d. pateram, ſ. innixa tympano; ex aduerſo Atys. Æ max. *Ibid.* --- 5. *Alius*, ſed Nemeſis ſtolata ſt. d. pateram, ſ. haſtam, pro pedibus rota. Æ 2. *Ibid.* --- 6. *Alius*, ſed aquila alis expanſis inſiſtit ſcipioni. Æ 2. *Vaill.* Gr. hosce quidem ſex numos cum capite Gordiani Pii vulgauit, vti et quatuor alios cum eiusdem et Tranquillinae vxoris facie, ſed in eius operis indice omiſſi ſunt. --- 7. *Ead.* capitis ſed corona radiata cincti epigraphe. *Ead. ep.* Figura nuda ſtans, d. palmae ramum, ſ. galeam, in area Ε. Æ 2. *Eckbel.* Cat. I. p. 65.

m) *Gordiani et Tranquillinae.*

1. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ΑΥΓ. ϹΑΒ. ΤΡΑΝΚΥΛΛΕΙΝΑ, *Imp. Caeſ. Marc. Antonius Gordianus Auguſtus. Sabina Tranquillina.* Capita aduerſa Gordiani laureatum, et coniugis Tranquillinae.)(ΟΥΛΠΙΑΝΩΝ ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. Aquila fulmini inſiſtens roſtro coronam tenet. Æ 2. *Eckbel.* l. c. --- 2 *Alius*, ſed Nemeſis ſtans, d. baculum, pro pedibus rota. Æ 2. *Ibid.* --- 3. *Alius*, ſed mulier tutulata ſt. d. elata, ſ. cornucop. Æ 2. *Ibid*) *Theup.* 1043. --- 4. *Alius*, ſed Serapis ſtans, d. elata, ſ. haſtam. Æ 2. *Eckbel.*) *Vaill.*) *Guſſeme.* --- 5. *Alius*, ſed templum quatuor columnarum, intra quod ſtans idolum, d. coronam, ſ. cornucopiae. Æ 2. *Eckbel.* l. c. --- 6. *Alius*, ſed Aeſculapius ſt. cum pallio, d. pallio, d. baculum, cui ſerpens inuolutus. Æ 2. *Vaill.*) *Guſſeme.* ---

7. *Alius*,

7. *Alius*, ſed Hygia tunicata ſtans, d. pateram, in qua ſerpentem paſcit. Æ 2. *Ibid.* — 8. *Alius*, ſed legitur ΤΡΑΝΚΤΑΙΝΑ, et Mercurius nudus ſtans, d. . . . . ſ. caduceum. Æ 2. *Theup.* 1043, — 9. *Alius*, ſed mulier ſt. d. extenſa pomum, ſ. haſtam. Æ 2. *Ibid.* — 10. *Alius*, ſed mulier galeata ſedens, ſ. haſtam, infra clipeus. *Ibid.* — 11. *Alius*, ſed mulier ſtolata ſtans, d. pateram, ſ. ſcipionem, pro pedibus rota. Æ 2. *Ibid.* — 12. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ΑΥΓ. ϹΕ. ΤΡΑΝΚΥΛΛΙΝΑ. Capita itidem aduerſa Gordiani pii, et Tranquillinae.)(ΟΥΛΠΙΑΝΩΝ ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. Porta vrbis turribus munita. Æ 1. *Eckhel.* Num. Vet. p. 54. Ea vrbs, quae *Strabonis* aetate πολίχνιον, *vrbecula* ſeu oppidum fuit, videtur aliquando ſerius caput extuliſſe, et aduerſum barbarorum incurſiones munita propugnaculis, vt praeſens, et alius Sept. Seueri, aperte loquuntur, atque id haud dubio ſub Traiano, cuius et nomine frequenter in numis gloriatur *Vlpiana Anchiale*.

ΑΝΧΙΑΛΕΩΝ pro ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ, v. *Anchiale Ciliciae*.

Anchiſes a filio Aenea humero portatus in numis Beryti, Dardaniae, Ilienſium, Scepſiorum et Segeſtae; pariter in denariis g. Caeciliae, Herenniae et Iuliae; ſimiliter in Traiani, Hadriani et Antonini Pii numis. vid. AENEAE PIETAS ſupra p. 131. ſqq. — *Anchiſem* circa Idae montem Venus congreſſura accedit. AR. Iul. Caeſaris apud *Mdb.* p. 4. — Eiusdem *Mediobarbi* in fine numiſmatum *Traiani* et *Patini* in Theſauro p. 158. ſententia eſt, Venerem e coelo in Idam ad Anchiſen dormientem delapſam deſignari in n. contorniato, quem etiam ſiſtit *Hauercamp.* Num. Contorn. fg. 65. *Patinus* quidem ad primordia Romae refert, conciliante vrbis Romae genio, coronam ei imponente, ſubeſſe quoque lupam, indicando Romuli fato; ſed *Hauercamp.* l. c. p. 139. adiungit, fabulam Endymionis a Luna, et Anchiſis a Venere adamatorum, vno hoc atque eodem exprimi typo. Quem autem genium putauit *Patinus*? quis non videt eſſe Cupidinem? adſunt alae penni-geri dei; adeſt flagrans amoris fax. Animal illud, quod recubat infra figuram nudam in monte reſupinatam, canem forte venaticum melius, quam lupam denotat.

Anchora, vid. *Ancora*.

ANCI MARCI nomen, eiusque caput in denariis Fam. Marciae inſcriptis: NVMAE POMPILI. ANCI. MARCI. cum capitibus Numae et Marci iugatis. Non ipſa Anci Marcii aetate cuſi ſunt illi numi, quod ſub Seruio Tullio primum aere ſignato vti coeperant Romani. — vid. *Ancus Marcius*.

ANCILIA ſcuta parua et rotunda Martique ſacra, dicuntur *Varroni* L. VI. ab *anciſu*, quod ab vtraque parte vt peltae Thracum anciſa, ſiue inciſa; *Seruio* quaſi ἀμφίχειλα, quod vndique labrum habuerint; *Mureto* ab ἀγκύλος, *incuruus*, qua forma fuerint. Pro diuerſa hac etymorum ratione alii *ancyle* ſcribunt, alii *ancile*; ſed omnino *ancile* ſcribendum eſſe *Schurzfleiſchius* euincit Orthogr. p. 7. — Tradunt veteres, eiusmodi ſcutum aeneum anno octauo regni Numae, quo peſtilentia vrbem inuaſerat de coelo in regis huius manus decidiſſe, idque ab Egeria diuinitus eſſe miſſum, addito reſponſo eam vrbem, in qua *ancile* iſtud adſeruaretur, omnium potentiſſimam eſſe futuram. Ne autem iſtud furto auferretur, per Veturium Mamurium, in cuius honorem vltimo feſti die Salii, Martis ſacerdotes, a Numa illo Pompilio inſtituti, ancilium cuſtodes, carmen ſingulare cantabant, multa alia eiusmodi ſcuta fabricanda Numam curaſſe, referunt. Ita enim *Feſtus*: Numa Pompilio re-

gnante

gnante e coelo caecidiſſe fertur *ancile*, id eſt ſcutum breue, quod ideo ſic adpellatum, quia ex vtroque latere erat reſciſum, vt ſummum infimumque eius latius medio pateret, vnaque edita vox, omnium potentiſſimam fore ciuitatem, quamdiu id in ea manſiſſet. Itaque facta ſunt eiusdem generis plura, quibus id miſceretur, ne internoſci coeleſte poſſet; probatum opus maxime Mamurii Veturii, qui praemii loco petiit, vt ſuum nomen in carmina Salii canerent. Ancilia illa Romae in Martis ſacrario condita a Saliis, eorum cuſtodibus, quotannis Romae circumferebantur; eo autem tempore infauſtum, quicquid ſuſciperetur habitum, ex *Liuio* L. XXXVII. c. 33.) *Alex. ab Alex.* L. I. c. 26. aliisque auctoribus liquet. — *Ancilium* hiſtoriam attingit *Plutarchus* in Numa et *Lucanus*, qui cecinit: Delapſaque coelo

Arma timent gentes, hominumque erepta lacertis
A ſuperis demiſſa putant etc. Nec non *Virgilius*: Et lapſa ancilia coelo. — Plenius de eiusmodi ſcutis *Guthberletus* de Saliis c. 12. ſq.) *Gutberius* de vet. iure Pontificio L. I. c. 2. Tom. V. Theſ. Ant. Rom. *Graeuii* p. 26.) Aldus *Manutius* tr. de parma, clipeo, ſcuto, pelta et *ancili*, qui Tom. I. Theſ. Ant. Rom. *Sallengriani* exſtat.) Io. Dan. *Ramus* diſſ. de *Ancilibus* Romanorum. Hafniae 1706. edita, aliique.

Ancilia, inter quae apex, in denariis Licinii Stolionis c. inſcr. P. STOLO III. VIR.)(AVGVSTVS DIVI F. Statua Auguſti equeſtris, quae menſe Martio, cum Salii ſollemnia celebrarent, videtur erecta. AR. RRR. Auguſti *Vaill.* Praeſt. II. p. 25. — *Alius*, ſed in)(AVGVSTVS TR. POT. Caput Auguſti nudum. AR. R. eiusdem, *Ibid.*) *Eckbel.* Cat. II. p. 46. Ancilia ad ludus ſaeculares refert Fuluius *Vrſinus*.

ANCILIA. Duo ancilia, in area hinc inde S. C. Æ. Anton. Pii. *Angelon.* 144.) *Arſchot.* Tb. 41. n. 15.) *Beger.* Th. Br. II. p. 666.) *Erizzo* 439) *Mdb.* 195) *Muſell.* Tb. 93. n. 6.) *Nieupoort.* Rit. Roman. Tb. 5. n. 3. p. 185. 246.) *Patin.* Imp. 169.) Theſ. Reginae *Sueciae* Tb. 57. Tb. n. 4.) *Vicus* Tb. 28. n. 24.

ANCILIA. IMPERATOR II. S. C. Duo ancilia. Æ Anton. Pii. *Mdb.* 195.) *Petit.* de Amazonibus p. 172.) *Theup.* 483.

Anclabris menſa ſacra, cui iugulata victima imponebatur, et in illa excoriabatur, et diſſecabatur. *Feſtus* hac voce. — Quae menſa miniſteriis diuinis dicata cum ſimpulo depicta apud *Golzium* in Graecia Tb. 15. n. 3.

Ancona, Gr. Ἀγκὼν, vrbs Italiae et ſitu et nomine ſuo hodieque notiſſima. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 603. — Caput muliebre laureatum, retro M.)(ΑΓΚΩΝ. Brachium humanum nudum ramum tenens, ſupra in area duo aſtra. Æ 3. *Pellerin.* Tb. 7. fg. 1.) *Eckbel.* Cat. p. 15.) Muſ. *Hunter.* p. 25. — Fuit colonia *Ancona*, teſte *Plinio* L. III. c. 13. et numo apud *Vaillantium* T. I. Numiſm. in coloniis cuſorum p. 5. Nam litterae illius numi C. IVL. T. ANC. nomina hominum ſignare non poſſunt, ne quatuoruiros pro duumuiris habeamus, cum tamen numus ipſe duumuiros modo nominet. Iulius *Frontinus* de Coloniis p. 117. agrum *Aconitanum* ea lege, qua et agrum Florentinum, eſſe adſignatum limitibus Auguſteis memorat. Atqui paullo ante idem p. 112. Colonia Florentina, inquit, deducta a IIIviris, adſignata lege Iulia centuriae Caeſarianae in iugera CC. per cardines et decumanos. cf. Monument. ingenior. Tom. II. monument. XLIV. p. 65. ſqq. et Io. Conr. *Schwarzii* interpretatio numi cuius-

cuiusdam veteris coloniae *Anconae* in Act. Erudit. Lipſ. 1727. p. 379. ſq.

Anconitanus portus cum nauicula, et epigraphe S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. S. C. Æ 1. Traiani. *Angelon.* n. 11. p. 107.) *Arſchot.* Tb. 33. n. 24.) *Beger.* Th. Br. II. 644.) *Erizzo* 310.) *Mdb.* 156.) *Muſell.* Imp. Tb. 65. n. 1.) *Oiſel.* Tb. 109. n. 5.) *Patin.* 141.) Th. Reg. *Sueciae* Tb. 9. n. 15.) *Vicus* Tb. 15. n. 26. — Nacta eſt *Ancona* a Traiano meliorem *Portum*, qui hodie integer adhuc viſitur. Qua de re inſcriptio quaedam Anconae reperta ita praedicat: *Imp. Caeſari Diui Neruae F. Neruae Traiano Optimo Aug. Germanic. Dacico Pont. Max. Tr. Pot.* XVIIII. *Imp.* VIII. *Coſ.* VI. P. P. *prouidentiſſimo Principi Senatus* P. Q. R. *quod acceſſum Italiae, hoc etiam addito ex pecunia ſua portu, tutiorem nauigantibus reddiderit.* cf. Ioſeph. *Caſtalionis* Numiſmatum Oſtienſis et Traiani portus explicatio. Romae 1614. 4. vid. *Portus.*

Ancora rectius ſcribitur ſine adſpiratione, a Graeca voce ἄγκυρα. *Seruius* quidem ad *Virgilii* Aen. verſu 169. mirabundus: „Hoc nomen cum in Graeco, vnde originem ducit, adſpirationem non habeat, in Latino adſpiratur; quod eſt contrarium, nam magis Graecorum eſt adſpiratio". Marius vero *Victorinus* p. 2466. componit, vt paria in hoc genere *corona*, *ſepulcrum* rel. *Cellar.* Orthogr. p. 173.) *Dauſquius* Orthogr. II. p. 32. — *Ancora*, cum qua Spes hodie pingitur, in numis ei non tribuitur. In numis enim compluribus Syriae regum ancora conſpicitur nullo Spei indicio, ſed originis cauſa a Seleuco, cuius mater ſomniabat, ſe ab Apolline concepiſſe, qui ſibi annulum tradiderit, ancorae imagine ſignatum; vnde omnes Seleuci I. ſucceſſores femori ſuo ancoram inuſſere veluti notam generis naturalem. Item Seleuco praedictum a vate fuiſſe fertur, eundem ibi regnaturum, vbi ancoram effoderit; id Babylone eueniſſe. De qua Seleucidarum ancora *Iuſtinus* L. XV. c. 4.) *Appianus* c. 123.) *Auſonius* de Vrbibus c. 3.) *Spanhem.* I 404. ſq.) *Vaillant.* Seleucidarum imperium.) *Wilde* Sel. Num. Ant p. 33.) *Froel.* Annal. Syriae p. 15. *it.* Not. Elem. p. 172. — Hinc ſignata eſt ancora in numis huius Seleuci et aliquot e ſucceſſoribus Seleucidis. Ancora enim maior in n. Demetrii II. et Alexandrorum I et II. Syriae regum. — inter coronam hederaceam. Antiochi VI. Euerget. regis Syr. — in medio ſcuti. Antiochi I. Syr. regis, quae ancora ad originis Seleucidarum argumentum pertinet.

Ancora in numis Ancyranorum Galatiae cum epigr. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΝΚΥΡΑΣ huius Ancyrae nota eſt ac teſſera, cuius conditorem, Gordii filium, Graeci ſcriptores aiunt ancoram reperiſſe; quae omnium prima, eadem in vrbe, ad perpetuam vtilis ac felicis inuenti memoriam in aede Iouis repoſita fuit, tradente id vtrumque *Pauſania* in Atticis p. 8. Nec obſtat, quod non Galatiae, ſed Phrygiae dicatur ibidem haec *Ancyra.* Confuſam enim ſubinde, ob vtriusque regionis vicinam, et quod Phrygiae partem occuparint iidem Galatae, vtramque *Ancyram*, e *Strabone* etiam et *Stephano* vidimus. Immo quod de reperta apud Ancyranos ancora tradit *Pauſanias*, haud alteri Ancyrae, quam Galatiae Metropoli tribuendum, vel fidem abunde facient numi cum ancora, ac praeterea cum ludis ſollemnibus in iisdem, et cum Graeca inſcriptione ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΝΚΥΡΑΣ, cum altera illa oppidum tantum Phrygiae, ſeu πολίχνη φρυγιακὴ ab eodem *Strabone* vocatur. *Spanh.* Epiſt. I. ad *Morell.*) *Froel.* 4. Tent. p. 256.

An-

Ancoram d. tenet *Amazon*. n. Ancyrae Galatiae. *Harduin*. Oper. Sel. p. 17.)

- - geſtat *Annonae* typus in n. Antonini, Alexandri Seueri, Gallieni.

- gerit *Aſiae* figura in n. Antonini.

- modo ad horizontem porrectam, modo perpendiculari ſitu, modo retro inclinatam tenet dextra manu *fluuius* decumbens. n. Hadriani. — Ancora in ſ. fluuii. n. Philippopolis Thraciae.

- vel d. vel laeua ſuſtinet manu *Laetitia*, vt ſtabilis indicetur et fundata in n. Valeriani, Gallieni, Quintilli, Aureliani, Seuerianae, Victorini, Tetricorum patris et filii, Floriani, Probi, Carauſii, Allecti, Galerii.

- *Lunus* deus ſtans dextra tenet. n. Ancyrae.

- *Salus* dea geſtat. n. Tetricorum patris ac filii.

- Victoria calcat. n. Seleuci IV. Syriae regis.

Ancorae laeuo cubito innititur mulier ſedens. n. Ancyrae Galatiae.

Ancora pone caput Romae galeatum. n Iuliae ac Muſſidiae g. denotat, denarios ad impendia claſſis inſtruendae fuiſſe cuſos. — Tropaeum nauale cum ancora et tridente. n. Pompeiae gentis. — Tropaeum nauale cum remo, ancora, acroſtolio, prora, duobus captiuis adſtantibus. n. Sulpiciae g.

- ſub bigis ceruorum, in quo Diana. n. Aeliae gentis.

- ſub Sileno. Æ. Ancyrae Galatiae.

- ſub tripode iacens. Æ. Antiochi III. regis Syriae. *Haym*. Th. Br. I. Tb. 3. n. 6.

Ancora erecta in numis ſtationem et quietem nauium ſignificat, — erecta hinc tropaeum, inde Victoria coronam imponens tropaeo. n. Bruttiorum. *Golz*. Magn. Graec. Tb. 15. n. 10.

- *inuerſa* cum luna creſcente in n. Liuiae gentis in vertice capitis Iani bifrontis, ex *Morell.* in Theſ. Famil. p. 244. 245. prolata coniectura ſignum eſt claſſis in ancoris ſtantis, vt frumentum recipiat, et luna bicornis, cuius benigno ſidere aluntur fruges. — Ancoram inuerſam laeua tenet mulier ſtans. n. Ancyrae Galatiae.

Ancora in area n. Arſacis XV. regis, Epiphanis Commag. regis, Ionathanis Iudacae pontificis, Abydi Troadis, Ancyrae Galatiae, Antiochiae Syriae, Etruſcorum, Paeſti Lucaniae, Tiberiadis Galilaeae.

- iacens in imo exergo, n. Thurinorum. *Golz*. Magn. Graec. Tb. 30. n. 1. item Ancyrae Galatiae.

- et delphin ei implicitus Auguſti quondam fuit ſymbolum, atque in Imperatorum familiae Flauiae numis cernitur, quo lenta ſignificatur feſtinatio, cum inſcr. FESTINA LENTE. *Guſſeme* I. 140. — Idem typus. AV. Titi. *Mdb*. 123.) *Morell*. Imp. in Tito Tb. 5. n. 39. — Pariter AR. Domitiani. *Morell*. in Domitiano Tb. 9. n. 25. 36. 39. p. 436. et Tb. 10. n. 5.) *Maſell*. Imp. Tb. 44. n. 10.) Num. R. *Sueciae* Tb. 53. n. 35. p. 343.) *Mdb*. 131. vid. *Delphinus ancorae circumuolutus*.

- et globus. n. Etruſcorum.

ASHMOLEAN OXFORD

— et gubernaculum nauis. Ν. Paeſtanorum Lucaniae; it. Fam. Rom. incertae.

Ancora ſeu ſerpens in modum ancorae cernitur ad redemtoris crucem. v. *Crux.* — Signum incuſum *ancoram* referens, qualis in moneta Abydenorum frequens. AR. Alex. M. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 6. n. 1. p. 72.

ANCVS MARTIVS rex Romae quartus, non Numae ſolum nepos, ſed alterius etiam Numae filius traditur; a Graecis frequenter ΜΑΡΚΙΟΥ, ſeu *Marcii* nomine deſignatus. — ANCVS. Effigies Anci huius Martii, qui hic diademate quidem redimitus circa caput, ſed imberbis plane conſpicitur, a Marcio vero Philippo, vti gentis Marciae originem deſignaret, in hoc numo ſculptus.)(PHILIPPVS. Aquae ductus, intra cuius fornices ſcriptum: AQVA MARcia, ſuperne ſtatua equeſtris. AR. g. Marciae. *Morell.* Fam. in Marcia p. 261. n. 1.) *Vaill.* Fam.) *Pembrok.* III. Tb. 6. n. 9.) *Oiſel.* Theſ. Num. Ant. Tb. 112. fg. 9. p. 552. — *Al.* Anci Marcii caput galea ornatum, in qua duo cornua hircina et diadema, ante caput Φ. i. e. φίλιππος, *Philippus.* vid. *Diadema cornutum.* — Idem caput cum numae Pompilii capite iugatum, vt eadem gens Marcia originem ſuam ab Anco Marcio rege traxiſſe denotaret. Epigr. eſt: NVMAE POMPILI. ANCI. MARCI. Æ 2. *Patin.* Imp. p. 16. *Pedruſii* Caeſares VIII. Tb. 11. n. 5.) *Vaill.* l. c.) *Morell.* ib. p. 266. vid. ANCI. cf. *Spanh.* II. p. 18. ſq.) Diſſertation ſur quelques medailles d'argent du Roi *Ancus* etc. dans la Continuation des Memoires de Litterature Tom. VIII. p. 438. ad 469.) *Gaſſeme* I. 139.

ANCYRA trium vrbium nomen. Vna Siciliae, quod oppidum *Diodorus* L. XIV. c. 49. plurali numero Ἀγκύραι, *Ancyrae*, ſcripſit. *Cluuerius* huc opinatur referri poſſe Ἄγκρινα, *Ancrina Ptolemaei*, et *Ciceronis Acherinos.* cf. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 811. — Altera eſt Galatiae, tertia Phrygiae vrbs.

Ancyra Galatiae totius princeps. Sunt qui huius Ancyrae conditorem Midam volunt. Nomen traxit ab ἄγκυρα, *Ancora*, ſi Graecis auctoribus fides, quia Midas eius conditor, Gordii filius, ancoram omnium primam, reperit, atque ideo id inſtrumentum in aliquibus eius vrbis numis conſpicitur. v. *Ancora.* — De eius praerogatiuis *Spanhem.* I. p. 590. et Epiſt. I. ad *Morell.* ad calcem *Liebii* Goth. Num. p. 494. ſq.) *Cellar.* Notit. Orb. Ant. II. p. 152. — *Libanius* Orat. XXVI, eam primariam et maximam Galatarum vrbem dicit. *Ptolemaeus* L. V. c. 4. eam nuncupat: Ἄγκυρα Μητρόπολις, et Palatinus codex additum habet ἐπίσημος, *Ancyra Metropolis Inſignis.* Eandem *Liuius* L. XXXVIII. c. 24. adpellat *nobilem* vrbem. Miratus ergo eſt *Caſaubonus*, *Strabonem* tam leuem huius vrbis mentionem feciſſe, vt tantum φρούριον, *Caſtellum*, vocet Ancyram Galatarum, quam tamen Auguſtus tantis honorauit ornamentis, vt quaſi conditor illius vrbis vetuſtae habitus fuerit, vt narrat *Tzetzes*, Chiliad. 1. verſ. 131. ſq. cuius etiam teſtis eſt lapis ille celeberrimus, ſeu monumentum illud, quod inde *Ancyranum* adpellatur, quo tota illius Imperatoris geſta adhuc viſuntur exarata. Teſtis et inſcriptio, quam Romae exſtare dicit *Caſaubonus*: Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙϹ ΤΗϹ ΓΑΛΑΤΙΑϹ ΑΝΚΥΡΑ. Cui ſimilis ferme eſt illa apud *Gruterum* p. 415. n. 1. ibi eſt: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΝΚΥΡΑΣ quae arguunt ſeruatam illam dignitatem ſub Caeſaribus fuiſſe. Id quod abunde plures illorum numi confirmant. *Vaillantio* videtur metropolis facta ab Hadriano cum accepiſſet prouinciam Bithyniam cum Ponto. Id ei ſuadet alia *Gruterī* inſcriptio p. 424. n. 10. Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΙΟΥΛΙΟΝ ΣΑΤΟΡΝΕΙΝΟΝ ΤΟΝ ΗΓΕΜΟΝΑ,

ΗΓΕΜΟΝΑ, *Metropolis Iulium Saturninum* prouinciae *Rectorem* colit, quod numus Antinoi cuſus Ancyrae cum eodem rectoris nomine confirmare videtur; ſed non ſatis conſtat, a quonam Imperatore haec vrbs metropoleos dignitatem obtinuerit. *Bandur.* I. p. 131. In omnibus numis ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ *Ancyra* vocitatur, quae Galatiae eſt, non Phrygiae, quam vere *Strabo* πολίχνιον, *Oppidum* tantummodo vocat. Et in eccleſiae Notitiis etiam metropolitanam conſeruauit dignitatem illa Galatorum Ancyra — Primam a Caracalla *Neocoriam* accepiſſe indicant frequentes eius numi cum ludorum ſub illo Imperatore celebratorum inſcriptione; at in tot numorum huic principi cuſorum congerie nulla eſt ΝΕΩΚΟΡΟΥ inſcriptio. Forſan tantum erat Caracallae permiſſus, dum ad bellum Parthicum proficiſceretur, et ſenatus conſultum nondum erat factum. Multi occurrunt numi aliis Imperatoribus ſignati vsque ad Valerianum, qui eos B. N. *ſecundam* ſub eo recepiſſe *Neocoriam* nos edocent. *Vaill.* Num. Graec. p. 217. — Adpellata eſt ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗ, *Antoniniana*, in Antonini Caracallae gratiam. cf. *Spanhemii* Epiſt. de Ancyranorum numis ad *Morell.* — Hodiernum *Anguri* ſiue *Angouri*, vel *Enguri* pro veteri Ancyra habent. — Magna reperitur numiſmatum copia, praeſertim ſequioris aeui. Numos enim percuſſit

a) *Neroni.*

ΑΝΚΥΡΑΣ ΜΗΤΡΟ. Ἀγκύρας Μητροπόλεως, *Ancyrae Metropoleos.* Vrna, ſupra quam legitur: ΠΥΘΙΑ, *Pythia* certamina. Æ. *Harduin.* Oper. Sel. p. 17.) *Vaill.* Num. Gr.) *Guſſeme* Dicc. I. p. 141.

b) *Neruae.*

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΝΕΡΟΥΑΣ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑ. *Imperator Nerua Caeſar Auguſtus.* Caput eius laur.)(Templum ſex columnarum. ΕΠΙ ΠΟΜΠΩΝΙΟΥ ΒΑΣΣΟΥ ΠΡΕΣΒΕΤ. ΑΝ. ΔΙ. ΚΥΡ. Σ. quas vltimas litteras vertit *Harduinus* Ἀγκυρανοὶ Διὸς Κυρίῳ Σαράπιδος, *Sub Pomponio Baſſo* Legato, *Ancyrani* poſuere templum *Iouis Domini Serapidi*. Æ I. *Harduin.* Oper Sel. p. 745. 746.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 174.

c) *Antinoo.*

ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΗΡΩΣ, *Antinous Heros.* Huius caput nudum)(ΙΟΥΛ. ΣΑΤΟΡΝΙΝΟΣ ΑΝΚΥΡΑΝΟΙΣ, Ἰούλιος Σατυρνῖνος Ἀγκυρανοῖς, ſubintellige Ἀνέθηκεν, *Iulius Saturninus Ancyranis* poſuit. Deus Lunus ſtans cum creſcente luna humeris falcata, d. ancoram, ſ. haſtam. Æ I. quem vero *Vaill.* Num. Gr. et *Guſſeme* I. p. 143. ad *Phrygiae Ancyram* retulerunt; ſed *Harduin.* Oper Sel. p. 17. ad Galatiae metropolim potius refert ob *Gruteri* inſcriptionem ſupra iam prolatam. Eundem numum corrupte vulgauit *Triſtanus* p. 546. ΙΟΥΛ. ΣΑΛΩΝΙ. ΑΝΚΥΡΑΝΟΙΣ, quem ad *Salonas* Bithyniae oppidum refert; et eum ſecutus *Spanhem.* p. 571. pertinere ad Iulienſes et Salonitas putat.

d) *Antonino Pio.*

ΑΥΤ. Κ. ΑΙ. ſed Κ minime ſeparandum erat a diphthongo ΑΙ, legendum fuiſſet potius ΚΑΙσαρ, pro *Caeſar Aelius*, ne praenomen praeter morem nomen conſequatur) ΛΟΥΚ. (quod praenomen *Lucius* hic adiectum eſt ſingulare) ΑΝΤΩΝΕ... *Imperator Caeſar Lucius Antoninus.* Caput eius barbatum nudum.)(ΑΝΚΥΡΑ Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΑΤΙΑΣ, *Ancyra Metropolis Galatiae.* Figura alte ſuccincta ſtans, d. ancoram, ſ. bipennem. Æ I. edit. a *Haymio* in Theſ. Brit. II. Tb. 34. n. 8. p. 282. 283. — Aliter apud

 Harduin.

Harduin. Op. Sel. p. 17. in parte antica legitur: ΑΤ. Κ. Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡΙ. ΑΝΤΩΝΙΝΩ ϹΕΒ. ΠΙΩ, *Imperatori Caeſari Tito Aelio Hadriano Antonino Auguſto Pio*, et caput ſiſtitur laureatum; Pariter in)(ΑΓΚΥΡΑ etc. et Amazon d. tenet ancoram, laeua peltam cum bipenni.

e) *L. Vero.*

Huius caput.)(ΜΗΤΡΟΠ. ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ, *Metropolitarum Ancyranorum.* Salus ſtans paſcit ſerpentem. Æ 2. *Vaill.* Gr.) *Harduin.* l. c.) *Guſſeme* I. 141.

f) *Commodo.*

ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤ. ΚΟΜΜΟΔΟϹ, *Imp. Caeſ. Marc. Aurel. Antonin. Commodus.* Caput eius laur.)(ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. Fortuna ſt. tutulata, d. temonem, ſ. cornucop. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 37. n. 2. p. 300. — 2. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙϹ ΑΝΚΥΡΑ, *Metropolis Ancyra.* Caput muliebre velatum et turritum. Æ 1. *Vaill.* Gr.) *Harduin.* ib.) *Guſſeme* ib.

g) *Seuero.*

1. ΑΥΤ. Κ. Λ. ϹΕΠΤ. ϹΕΟΥΗΡΟϹ ΠΕΡΤ. ΑΥΓΟΥ. *Imp. Caeſ. Luc. Septimius Seuerus Pertinax Auguſtus.* Huius caput laureatum.)(ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩϹ ΑΝΚΥΡΑϹ. Bacchus in coelum ſublatus, vel figura nuda expanſis brachiis quaſi in aere librata, ſupra quam corona; iuxta alia parua figura expanſis brachiis, Silenum putat *Froelichius*, infra quam ancora. Æ 1. edit. a *Froelich.* 4. Tent. p. 231.) *Eckbel.* Cat. p. 201. — 2. ΑΥΤ. ΚΑ. Λ. ϹΕΠΤΙΜ. ϹΕΟΥΗΡΟϹ ΑΥΓ. *Imp. Caeſ. Luc. Sept. Seuerus Aug.* Caput eiusdem laureatum.)(Eadem inſcriptio. Cybele leone vecta, dextram tympano imponit. Æ 1. *Vaillant.*) *Guſſeme* l. c. — 3. *Alius*, ſed cum dei Luni ſtantis effigie, vti et in nummis Caracallae et Getae. *Harduin.* ib. — 4. *Alius*, ſed ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩϹ ΑΝΚΥΡΑϹ. Cybele in templo diſtylo, d. ſceptrum, ſ. cornucop. pro pedibus leo. Æ 2. *Vaill.*) *Guſſeme.* — 5. *Alius*, ſed aquila cippo inſiſtens inter duo ſigna militaria. Æ 2. *ibidem.*

h) *Caracallae.*

1. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΑΥΓΟΥϹΤΟϹ, *Antoninus Auguſtus.* Laureata Caracallae protome cum haſta et clipeo.)(ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΑΝΚΥΡΑϹ, *Metropoleos Ancyrae.* Imperator habitu militari ſ. haſtam, d. pateram, ad aram ſacrificat. Æ 1. editus in *Cimel. Vindob.* p. 101.) *Eckbel.* Cat. I. 202.) *Theup.* 962. — 2. *Alius*, ſed figura bacchantis, ad eius pedes ciſta ſemiaperta, ex qua prodit ſerpens. Æ 1. *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 88. — 3. *Alius*, ſed mulier gradiens, ſinuato per caput peplo, ſ. elata, in area cornucopiae, pro pedibus ara, cui ſerpens obuoluitur. Æ 1. *Eckbel.* l. c. — 4. *Alius*, ſed ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩϹ ΑΝΚΥΡΑϹ. Figura muliebri habitu ſedens, d. vrnam, ſ. ancorae innixa. Æ 1. edit. a *Froelich.* 4. Tent. p. 255.) *Spanhem.* Epiſt. ad I. *Morell.*) *Eckbel.* l. c. — 5. *Alius*, ſed ΜΗΤΡΟΠ. ΑΝΚΥΡΑϹ. Vrna, ex qua duo palmae rami prominent. Æ 3. *Eckbel.* ib. — 6. ΜΗΤΡΟ. in *aliis* ΜΗΤΡΟΠ. et ΜΗΤΡΟΠ. vel ΜΗΤΡΟΠΟ. ſiue ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩϹ ΑΝΚΥΡΑϹ. Bacchus in curru duarum pantherarum, d. poculum, ſ. thyrſum. Æ 1. *Vaillant*, Gr.) *Guſſeme* I. 141. — 7. ſed Lunus pileo Phrygio tectus, d. victoriolam, ſ. haſtam, pede clipeo impoſito. Æ 2. *Harduin.* p. 17. et *ibidem.* — 8. ſed Silenus caudatus, d. extenſa pedum, ſ innixa ſacco. Æ 3. *Vaill.*) *Guſſ.* — 9. ſed Pallas galeata ſtans d. victoriolam, ſ. haſtam, pede ſiniſtro galeae impoſito. Æ 2. *ibid.* — 10. ſed Victoria gradiens,

diens, d. coronam, ſ. palmam. Æ 2. *Vaillant.* Adpend. Graec. Tb 10.) *Guſſeme* I. 142. — 11. ſed mulier ſtolata ſt. d. vrnam cum palmae ramo, ſ. ancoram inuerſam. Æ 1. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* ib.) *Liebe* Goth. Num. p. 496.) *Hanthaler.* Exercit. II. p. 30. — 12. ſed duae vrnae, ex quibus erumpunt duo palmae rami. Æ 2. *Vaill.*) *Guſſ.* — 13. ſed vas anſatum, in quo duae palmae. Æ 3. *ib.* — 14. ſed vas, in quo ſpicae et papauer. Æ 3. *ib.* — 15. 16. ſed templum 6. *al.* 8. columnarum magnificum. Æ 1. *ibid.* — 17. ſed aquila legionaria inter duo ſigna militaria. Æ 1. *Vaill.* Gr. — 18. ſed ara ignita. Æ 1. *ibid.* — 19. Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC Α. *Marc. Aurel. Antoninus Auguſtus.* Huius laur. caput.)(ΑΝΚΥΡΑC, *Ancyrae.* Serpens. Æ 4. *Theup.* p. 963. — 20. ΑΝΤΩΝΙΝΟC. . . . Lauſ. caput)(. . . . ΑΝΚΥΡΑ. Vir ſtans, d. extenſa, ſ. . . . Æ 1. *Theup.* ib. — 21. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC ΑΥΓΟ. Caput eius laur.)(ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC ΑΝΚΥΡΑC. Mulier ſt. d. ramum; ſ. facem oblongam, in area ancora parua. Æ 1. *Theup.* ib. — 22. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗC ΑΝΚΥΡΑC ΜΗΤΡΟ. *Antoninianae* (ab Antonino Caracalla iſtud vrbi cognomen) *Ancyrae Metropolis.* Aeſculapius ſt. cum baculo, cui ſerpens inuolutus. *Harduin.* p. 17.) *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. 142. — 23. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC ΑΥΓΟΥCΤΟC, *Antoninus Auguſtus.* Caput Caracallae laureatum.)(ΑΝΚΥΡΑC ΜΗΤΡΟΠ. ΑCΚΛΗΠΙΑ CΩΤΗΡΕΙΑ, *Ancyrae Metropol. Aſclepia Sacra.* Vrna magna, cui inſcriptum legitur: ICΘ. ΠΥΘΙΑ, *Iſthmia Pythia.* Æ 2. *Morell.* Specim. rei numar. p. 143.) *Harduin.* 17. et 809.) *Guſſeme* ib. Vrnae plerumque in numis certaminum indices. *Aſclepia Soteria* certamina ſunt ludiue in honorem Aeſculapii Seruatoris edita. *Iſthmia* ſimul et Pythia ibi pariter peracta numus ſignificat. — 24. *Alius*, ſed ΑCΚΛΗ. CΩΤΗ. ICΘ. ΠΥ. ΑΝΚΥΡΑC ΜΗΤ. Vrna ex qua duo palmae rami prominent. Æ 2. *Eckhel.* Cat. I. p. 202. — 25. *Alius*, ICΘ. ΠΥΘΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΑΝΚΥΡΑC. Duae vrnae, quarum alteri ΑCΚΛΗΠΙΑ, alteri CΩΤΗΡΕΙΑ inſcriptum. *Morell.* l. c. p. 144. — 26. ΑCΚΛΗΠΙΑ CΩΤΗΡΕΙΑ ICΘ. ΠΥΘΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕ. ΑΝΚΥΡΑC. Duae vrnae, quibus vas interpoſitum, palmarum ramos continent. Æ 1. *Morell.* Specim. ib.) *Vaill.* Gr. — 27. ΑCΚΛΗΠΙΑ CΩΤΗΡΕΙΑ ΠΥΘΙΑ ΑΝΚΥΡΑC. Mulier turrita monti aut tumulo inſidens, ad indicandum vrbis ſitum, d. tenet vrnam, cui palma inſerta, ſ. geſtat templum. Æ 1. *Morell.* ib.) *Spanhem.* Epiſt. I. ad *Morell.*) *Vaill.* Gr. qui vero legit: ΜΗΤΡ. ΑΝΚΥΡΑC ΑCΚΛΗΠΕΙΑ CΩΤΗΡΕΙΑ ICΘ. ΠΥΘΙΑ. Idem typus mulieris ſedentis, in cuius d. vrna cum palma, in ſ. templum 6. columnar. — 28. ΜΗΤΡΟΠΟ. ΑΝΚΥΡ. Μητροπόλεως Ἀγκύρας, *Metropoleos Ancyrae* in circulo numi; in area vero templum diſtylum, in cuius medio ſcriptum: ΑCΚΛΗΠΕΙΑ CΩΤΗΡΕΙΑ ICΘ ΠΥΘΙΑ, *Aſclepia Soteria Iſthmia Pythia* ſcil. certamina. Æ 3. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. 142.

i) *Getae.*

1. ΑΥ. ΚΑ. Π. CΕΠ. ΓΕΤΑC ΑΥ. *Imperator Caeſar Publius Septimius Geta Auguſtus.* Huius caput laureatum.)(ΑΝΚΥΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟ. *Ancyra Metropolis.* Mulier ſedens, d. haſtam, ſ. paruam iconem, pede dextro ſupra caput leonis. Æ 1. *Theupol.* p. 993. — 2. ΓΕΤΑ ΑΥΓΟ. *Geta Auguſtus.* Protome Getae cum clipeo et haſta.)(ΑΝΚΥΡΑC ΜΗΤΡΟΠ. Aquila alis expanſis, roſtro coronam. Æ 4. *Theup.* p. 994. — 3. *Alius*, ſed Lunus ſt. *Harduin.* Oper. Sel. p. 17. — 4. ΜΗΤΡΟΠΟ. ΑΝΚΥΡΑC. Fluuius Halys decumbens, d. arundinem. Æ 3. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. 142. — 5. *Alius*, ſed mulier tunicata ſtans, dextro pede capiti bouis impoſito, d. ſcipioni innixa, ſ. victoriolam. Æ 2. *ibidem.* — 6. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC ΑΝΚΥΡΑC. Ceres velata

velata ſt. d. ſpicas, ſ. taedam. Æ a. *ibidem*.

k) *Trai. Decio.*

ΜΗΤΡΟΠ. ΑΝΚΥΡΑC. Tres vrnae, in qualibet duae palmae. Æ 2 *Bandur*. I. p 20.) *Harduin*. Oper. Sel. p. 17.) *Vaill*. Gr.) *Guſſeme*.

l) *Valeriano Seniori.*

ΑΥΤ. Κ. Π. ΛΙΚ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟC CEB. *Imperator Caeſar Publius Licinius Valerianus Auguſtus*. Huius caput laureatum, ad humeros cum paludamento)(ΜΗΤ. Β. Ν. ΑΝΚΥΡΑC, *Metropoleos Bis Neocorae Ancyrae*. Tres vrnae cum gemina palma in vnaquaque. Æ 2. *Bandur*. I. p. 131.) *Vaill*. Gr.) *Guſſeme*. Haec vrbs *primam Neocoriam* a Caracalla, *ſecundam* vero a Valeriano accepiſſe videtur.

m) *Gallieno.*

1. ΠΟΥΒΛΙΟC ΓΑΛΛΙΗΝΟC ΑΥΓ. *Publius Gallienus Auguſtus*. Caput eius radiata corona cinctum.)(ΜΗΤΡΟΠΟΛΕωC ΑΝΚΥΡΑC. Aeſculapius ſtans. Æ 2. *Eckbel*. Cat. I. 202 — 2. *Alius*, ſed Apollo nudus ſt. d. lauream, ſ. cubito innixus lyrae cippo impoſitae. Æ 2. *Bandur* I. 200.) *Vaill* Gr.) *Guſſeme* I. 142. — 3 ΜΗΤ. ΑΓΚΥ. *Metropolis Ancyra*. Tria vaſa cum palmis Æ 2. *Bandur*. I. 200.) *Vaill*. Gr.) *Guſſeme* ib. — 4. ΑΓΚΥΡΑC ΜΗΤΡΟΠ. Lupa cum puerulis Romulo et Remo. Æ 3. *Bandur*. I. 230.) *Vaill*. Gr.) *Guſſeme*. — 5. ΠΟ. ΛΙ. ΕΓ. ΓΑΛΛΙΗΝΟC CE. *Publius Licinius Egnatius Gallienus Auguſtus*. Caput Gallieni radiatum, ad humeros cum paludamento.)(ΑΝΚΥΡΑC ΜΗΤΡΟΠ. Β. Ν. *Ancyrae Metropoleos Bis Neocorae*. Iidem gemelli ſub lupa. Æ 3. *Bandur*. ib.) *Vaill*.) *Guſſeme*) *Harduin*. p. 852. ſed tantum ΑΝΚΥΡΑC. — 6. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. *Harduin*. Op. Sel. p. 17.

n) *Saloninae.*

1. ΚΟΡ. CΑΛΩΝΕΙΝΑ CEB. *Cornelia Salonina Auguſta*. Huius caput.)(ΜΗΤΡΟ. ΑΝΚΥΡΑC. Mulier gradiens, d. forte facem attolit, ſ. quid geſtat. Æ 3. edit *Froelich*. 4. Tent. p. 359.) *Eckbel*. Cat. I. 202. — 2. ΑΝΚΥΡΑC ΜΗΤΡ. Β. ΝΕ. vel vt apud alios: ΜΗΤΡΟΠ. Β. Ν. ΑΝΚΥΡΑC, Μητροπόλεως δὶς Νεωκόρων Ἀγκύρας. Vrna, in qua ſcriptum legitur: ΑΚΤΙΑ, *Actia* certamina, et deſuper palmae ramus. Æ 1. *Triſtan*. III. p. 109.) *Harduin*. Op. Sel. p. 17.) *Band*. I. 243.) *Vaill*. Gr.) *Guſſeme* I. 142.

o) *Valentiniano Seniori.*

In *Liebii* Goth. Numar. vulgatus eſt huius Imp. numus cum eius capite)(Α. C. Β Ν. ΑΝΚΥΡΑC, *Magnae Auguſtae Bis Neocorae Ancyrae*. Tres vrnae cum palmis in qualibet. *Guſſeme* I. 143. autem cenſet legiſſe editorem nomen *Valentiniani* loco *Valeriani*, vel vrbis *Ancyrae* pro *Nicaeae*.

ANCYRA *Phrygiae* ad Hermi fontes verſus Sipylum montem, a *Ptolemaeo* L. V. c. 11. dicitur Ἄγκυρα Φρυγίας, *Ancyra Phrygiae*, a *Strabone* L. XII. autem Ἄγκυρα τῆς Ἀβασίτιδος, *Ancyra Abaſitidis* regionis ab oppido forſan *Abaſa* vel Abaſo. *Stephanus* male confundit cum Ancyra Gallograeciae. — De qua vrbe *Plinius* L. V. c. 41.) *Cellar*. Not. Orb. Ant. II. p. 127. — Ancyrani Phrygiae magiſtratus habebant archontes, quorum nomina in quibusdam numis tantum exhibentur. Huius vrbis numi ſunt:

a) *Autonomi.*

1. ΘΕΟΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ. Caput imberbe

imberbe iuuenile.)(ΒΑΣΣ Є Μ. ΑΡΤΗΓΑΑC ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. Ara. Æ 2. Muſ. *Hunter*. Tb. 5. fg. 2 — 2. ΘΕΑ ΡΩΜΗ, *Dea Roma*. Protome mulieris cum modio.)(ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ, *Ancyranorum*. Vir nudus ſtans cum linteo, d. vas anſatum, ſ. haſtam. Æ. Muſ. *Pembrok*. II. Tb. 4. n. 2.) *Guſſeme* I. p. 143. — 3. Caput imberbe, pone forceps.)(AN in monogrammate AN. Caput imberbe, pone caduceus. Æ 2. *Hunter*. Tb 5. fg. 3.) *Pellerin*. Tb. 123. fg. 12. — ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ id nomen in numis ſcribitur, non vt neotericis magis placuit ΑΓΚΥΡΑΝΩΝ, vel ΑΓΚΥΡΑC. Sic et CΥΝΚΛΗΤΟC omnes exhibent numi; nullus omnino CΥΓΚΛΗΤΟC.

b) *Neronis et Poppaeae*.

ΝΕΡΩΝ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΠΟΠΠΑΙΑ ΣΕΒΑΣΤΗ. *Nero Caeſar Auguſtus, Poppaea Auguſta*. Capita Neronis et Poppaeae)(ΤΙ. ΒΑΣΣΙΛΑΟΥ ΕΦ. ΑΙΤΗΣΑΜΕΝΟΥ ΟΥΟΛΑΣΕΝΝΑ ΑΝΘΥΠΑΤΩ ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. *Tiberio Baſſilao Ephoro Poſtulante Volaſennae Proconſuli Iulienſium Ancyranorum* ſcil. Concordia. Figura nuda barbata, d. ancoram, ſ. haſtam. Æ 2. *Vaill*. Gr.) *Guſſeme* I. p. 143.

c) *Neruae*.

ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. Fortuna ſt. cum temone et cornucopiae, pone caput Palladis. Æ 3. *Vaill*.) *Guſſ*.

d) *Plotinae*.

ΑΝΚΥΡΑC. Diana Epheſia cum adminiculis et duobus canibus)(ΠΛΩΤΕΙΝΑ CΕΒΑCΤΗ, *Plotina Auguſta*. Huius caput. Æ 2. *Vaill*.) *Guſſeme*.

e) *Hadriani*.

ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ ΝΥCΑΕΩΝ, *Ancyranorum Nyſaeorum* ſubaud. Concordia. Deus Lunus ſtans cum pileo Phrygio, d. pateram, ſ. haſtam. Æ 2. *Vaill*.) *Guſſ*. — Ancyra Phrygiae cum Nyſaea Cariae ſocietatem inter ſe ſub Hadriano habuerunt. Lunus in numo ſignatus ſacrorum inter ſe communionem denotat, cum Lunus Nyſaeae in ſummo eſſet honore.

f) *Sabinae*.

ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. Diana polymammia ſeu Epheſia cum ſuis attributis. Æ 3. *Vaill*.) *Guſſ*.

g) *Antinoi*.

Vid. *Ancyra Galatiae* ſub ſigno c), quamquam *Vaillantius*, *Guſſeme*, aliique ad Phrygiae Ancyram eundem Antinoi numum retulerint.

h) *M. Aurelii*.

Ι. ΑΥ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝЄΙΝΟC, *Imperator Caeſar Aurel. Antoninus*. Caput M. Aurelii barbat. et laureat.)(ЄΠΙ Λ. ΚΛΩ. ΔΗΜΟCΘΕΝΟΥC ΑΡΧ. ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ, *Sub Lucio Clodio Demoſthene Archonte Ancyranorum*. Cybele ſedens, d. extenſa pateram, ſ. innixa tympano, ad pedes leo. Æ. *Haym*. Theſ. Brit. Tb. 35. n. 4. p. 286. — 2. ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. Victoria gradiens ambabus coronam. Æ 3. *Vaill*. Gr.) *Guſſeme* I. 144.

i) *Fauſtinae Iunioris*.

ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ, cum Dianae multimammiae effigie et eius adminiculis. Æ 3. *Harduin*. Oper. Sel. p. 17.) *Vaill*. Gr.) *Guſſeme* ib.

k) *Sept. Seueri*.

— ſed ſalus ſt. d. ſerpentem, ſ. pateram. Æ 2. *Vaill*.) *Guſſ*.

l) *Cara-*

l) *Caracallae*.

ANKTPANΩN, ſed Diana Epheſia, vt ſupra. Æ 2. *ibid*.

m) *Maximi Caeſaris*.

— ſed hirci duo in ſe adſurgentes, vaſe intermedio.)(Γ. ΙΟΥΛ. ΟΥΗΡ. ΜΑΞΙΜΟϹ ΚΑΙϹ. *Caius Iulius Verus Maximus Caeſar*. Huius caput nudum. Æ 2. *Vaill*. Gr.) *Guſſeme*.

n) *Otaciliae*.

ΕΠΙ ΑΥΡ. ΤΡΩΙΛΟΥ ΑΡΧ. Α. ΤΟΒ. ΑΓΚΥΡΑΝΩΝ, *Sub Aurelio Troilo Archonte Primo Iterum Ancyranorum*. Cybele turrita ſedens, d. pateram, ſ. crotalo innixa ſiſtrum, pro pedibus leo.)(ΜΑΡΚ. ΩΤΑΚΙΛ. ϹΕΟΥΗΡ. ϹΕΒ *Marcia Otacilia Seuera Auguſta*. Huius caput. Æ 1. *Vaill*. Gr.) *Guſſeme* I. 144.) *Harduin*. Opera Sel. p. 17. ſed ANKYPANΩN etc.

ANDANIA Meſſeniae oppidum ex *Pauſania*; ſed *Straboni* Arcadiae vrbs. — ΑΝΔΑΝΕΙΤΩΝ, *Andanitarum* Meſſeniae. Illic *Sacer Populus* legitur, adpoſito capite laureato.)(Iupiter ſtans *le Bret*.) *Froelich*. Not. Elem. p. 74.) *Zaccaria* Inſtit. Num.

ANDEGAUUM, hodie *Angers*, vrbs Galliae Lugdunenſis. *Tacit*. L. III.) *Plin*. L. IV. c. 18.) *Cellar*. Not. Orb. Ant. I p. 162. — ANDEGAV. Caput iuuenile galeatum.)(Eques lento greſſu. Æ 3. *Pellerin*. T. I. Vrb. p. 17. *Eckhel*. Cat. I. p. 10.

ΑΝΔΕΙΡΗΝΩΝ in n. Gordiani Iunioris apud *Ligorium* cum effigie Cybeles. *Harduin*. Oper. Sel. p. 16. — *Andera Plinio* L. V. c. 33. in Teuthrania, quae Myſiae; ſeu Aeolidis pars. *Stephano* Ἄνδειρα πόλις, τὸ ἐθνικὸν Ἀνδειρηνός. *Strabo* L. XIII. p. 713. „Sub Anderis delubrum eſt matris deorum Anderenae ſacrum etc.

AN. hinc ΑΙ inde ΚΥ quae litterae
Ρ Σ
in Neruae Æ 1. numo ex *Harduini* coniectura Oper. Sel. p. 746. legendae ſunt: Ἀγκυρανοὶ Διὸς Κυρίου Σαράπιδος, *Ancyrani* Galatiae poſuere templum *Iouis Domini Serapidis*, cf. *Bimard*. ad *Iobert*. II. p. 174. 175. et Kenntniſs antiker Münzen. II. 275. ſeq.

ΑΝΔΡ. Ἀνδρόνικος, *Andronicus*. ΑΛΕΞΙΥΣ ΑΝΔΡ. Alexius II et Andronicus ſtantes, vtrique eorum manum imponit adſtans Chriſtus, pone caput IC. XC.)(Protome deipare in mediis muris Conſtantinopolis. AV. *Kbell*. Suppl. p. 813.

ANDREA verbum Cantabricum, Aremoricumque eſt, noſtro etiam tempore, *Dominamque* exprimit. Legitur in imo numi Æ max. Anthemii, quem vulgarunt Muſ. *Alban*. II Tb. 118 p. 117. et *Vaillant*. Praeſt. III. p. 266 quod bene conuenit ad Heracleam Gothorum regum ſedem.

ΑΝΔΡΙ. vid. *Andros* inſula maris Aegaei, Cycladum vna.

ΑΝΔΡΙΝΟΠ. ΚΑΙϹΑΡΕΩΝ ΜΗΤΡΟ. Mulier turrita ſedens, pone Fortuna ſtans cum temone et cornucopiae.)(ΑΥΤ. Κ. ΠΕϹΚ. ΝΙΓΡΟϹ ΙΟΥϹΤΟϹ ϹΕΒ. *Imperator Caeſar Peſcennius Niger Iuſtus Auguſtus*. Peſcennii caput laureatum Æ 2. Muſeum *Pembrok*. III. Tb. 54. n. 1. huncce profert numum, et *Guſſeme* I. p. 144. explicationem addit: *Andrinopolitarum Caeſarienſium Metropolitarum*, ſed dubius eſt, an genuinus ſit numus, cum *Andrianopolis* ciuitas alia ac Adrianopolis, quae geographis, hiſtoricis et lexicographis incognita.

ΑΝΔΡΙΩΝ, *Andriorum* vid. *Andros*. Numus apud *Goltzium* in Graecia)

cia) *Spanhemium* T. I. p. 209.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 16.) *Gusseme* I. 146. illinc cum Pallade et noctua, hiuc cum tauro ordinario ante aram accenſam et ad victimam parato, adiecto praetoris nomine ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ, *Polycrates.* Iuxta *Chifletium* L. 76. p. 860. *biſon* ſeu bos ferus in duobus Andriorum numis expreſſus; ſed *Spanhem.* l. c. non taurum indomitum, vt *Chifletius* cenſuit, ſed vaccam cum lactante vitulo obſeruat, numumque ad Apolloniam Illyrici vrbem refert. Dyrrachii enim et Apolloniae ſolita illa ſymbola, vtraque numi parte ſignata; ΑΝΔΡΙΩΝ autem *non loci*, ſed *praetoris* aut *magiſtratus ibi nomen*, ſicut alterum ΘΕΟΦΙΛΟΥ, ſub quibus numus eſt percuſſus et cui genuinus plane cum iisdem ſymbolis ac nominibus inter Apolloniae numos apud *Golzium* Graec. Tb. 2. n. 8. nempe in cuius priori parte legituritidem ΑΝΔΡΙΩΝ, in altera ΘΕΟΦΙΛΟΥ et loci nomen ΑΠΩΛ. ſeu *Apolloniae.* Omiſſae autem nonnunquam in vtriusque, cum Dyrrachii, tum Apolloniae numis ſolitae illae loci ΔΥΡ. aut ΑΠΩΛ. initiales litterae, adſcriptis ſolum, praeter conſueta inſignia, praetorum nominibus ΑΝΔΡΙΩΝ, ΑΡΙΣΤΩΝ, ΑΙΑΣ, ΦΙΛΩΝ, ΘΕΟΦΙΛΟΥ et aliis id genus. Vtrumque ſymbolum, tum vaccae cum lactante vitulo, tum quadratae areolae cum fructibus, ab antiqua patria ſeu Corcyraeis, quorum erant coloniae Dyrrachium et Apollonia, iuxta notum coloniarum morem eſt deſumtum; ſicuti eadem in numis Corcyraeorum apud *Golzium* ſymbola. Plura in addendis *Spanb.* I. p. 721.

ΑΝΔΡΙΣΚΟΥ *Andriſci* magiſtratus nomen Apolloniae Illyricae. Æ. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 4 n. 12.

ANDROCLUS, Codri filius, antiquiſſimus Epheſinorum heros, vrbisque Epheſi conditor, quem *Bonarrot.* Num. Carp. p. 124. in RRR. Commodi numo Æ max. ſtabilire nititur, a cuius tamen ſententia diffidet editor Muſei *Albani* ad Tb. 44. n. 2. p. 89. ſq.

ANDROMACHUS Naxiorum princeps, et Tauromenii conditor, exprimitur a Taurometanis in Æ. numo, quem ediderunt *Golz.* Sicilia Tb. 6.) *Dorvill.* Num. Sicul. Tb. 10. n. 7. *Torremuzza* Sicil. Num. Vet. Tb. 89. Caput in eo ſenile barbatum et diademate cinctum. Andromachi enim prudentia occuparunt montem Taurum; inde Tauromenium vel nuncupauit, vel oppidum incolis magis frequentatum et illuſtrius reddidit. — De Andromacho hoc plura dabit *Carrera* Diſq. de Num. Meſſan. et Catan. p. 20. ſq.) *Nonn.* ad *Golz.* Tom. IV. p. 70. 72.) *Bentlei* Diſſ. de Epiſt. Phalar. §. 6. vbi Tauromenium, Naxon dictam, ab illo Andromacho nomen hoc accepiſſe oſtendit, licet alii ſcriptores ante illa tempora per prolepſin ſic vocent.

Andromeda, Gr. Ἀνδρομέδη, Cephei Aethiopum regis et Caſſiopeiae filia, ob matris ſuperbiam, quae ſe Nereidas forma ſuperare gloriabatur, a nymphis ſaxo adligata fuit, et ceto marino monſtro expoſita, poſtea tamen a Perſeo in patriam reuertente, occiſo prius ceto, liberata eidem nupſit. cf. Les plus beaux Monumens de Rome anc. Num. 63.) *Hygin.* Fab. 64.) *Propert.* L. II.) *Plin.* L. V. c. 13. — Poſtremo Mineruae beneficio inter aſtra collocata dicitur. De hac tragoedias ſcripſerunt *Sophocles*, *Euripides*, *Liuius Andronicus*, *Ennius* et *Accius*, quae vero nondum exſtant. *Fabric.* Biblioth. Graec. L. II. c. 17. §. 3. et c. 18. §. 3. *Eiusd.* Bibl. Lat. L. IV. c. 1. §. 4. — Conſpicitur Andromeda manibus ſcopulo adligatis in n. Pruſae ad Olympum Bithyniae. *Guſſeme* I. p. 144.

ΑΝΔΡΩΝ. vid. ΤΡΙΩΝ ΑΝΔΡΩΝ.

ΑΝΔΡΩΝ ΑΤ. . . . vid. *Patrae* Achaiae.

ΑΝΔΡΟΝΕΙΚΟϹ, *Andronicus* nomen praetoris Cyzicenorum. n. Gallieni. —

lieni. — B. ΑΝΔΡΟΝΕΙΚΟΥ, Βαλερίυ Ἀνδρονίκου, *Valerii Andronici*, magiſtratus nomen Hermocapelitarum in Lydia.

ΑΝΔΡΟΝΙ. ΛΑΚΙΟΥ. v. *Apamea* Phrygiae.

Andronicus ex ἀνήρ, *vir*, et νικάω, *vinco*, quaſi *victor*, *victorinus*, *victorioſus*. — *Andronicus Comnenus*, Iſaacii filius, Alexii Imperatoris nepos, ob ſaeuitiam omnibus inuiſus, imperio deiectus eſt ao. 985. et per vrbem camelo ſedens circumuectus, manu abſciſſa, oculoque effoſſo, laceratus a plebe periit. Cuius numi *AV*. RR. et Æ. R. nulli vero AR. inueniuntur. — 1. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟC ЄΝ Χω ΒΑCΙΛ. *Andronicus In Chriſto Imperator*. Deipara ſtans, ad cuius pedes procumbit Imperator.)(Sine epigraphe. Figura vrbis Conſtantinopolitanae cum quinque portis, ad latera eius, quae infra eſt porta, deſcribuntur characteres P. P. niſi prima littera fuerit C. vt per C. P. deſignetur *Conſtantinopolis*. In medio numo viſitur deiparae figura manibus expanſis. *AV*. edit. a *Ducang* Hiſt. Byzant. p. 168.) *Bandur*. II. p. 760.) *Guſſeme* I. 145. — 2. Duae figurae coronatae, inter quas Saluator ſtans manibus ambabus ſuper eorum capita expanſis, ad latus IC. XC. *Ieſus Chriſtus*, in area ΑΝΔΡΟΝΙΚΟC, *Andronicus*.)(Praecedentis numi, ſed inferne ſunt C Π † N. characteres. *AV*. Muſ. *Pembrok*. I. Tb. 36. n. 9) Eundem fere *AV*. numum vulgauit *Kbell*. Supplem. p. 313. ſed in imo deſunt litterae, et in antica parte legit: ΑΛΕΞΙΥS ΑΝΔΡ. quia ex eius coniectura cum *Alexio Andronicus* repraeſentatur, qui armis ex Paphlagonia contractis, callidoque, quo vitia tegebat, ingenio rem eo perduxit, vt Alexius tutor vinctus ei traditus et excoecatus locum ſibi ad tutelam facere debuerit, ſequenti etiam anno cum Alexio a ſenatu ac populo Imperator acclamatus eſt. At non diu collegam tulit pupillum; nam octobri menſe quintum decimum annum necdum egreſſo, noctu fauces eliſae, abſciſſum caput, corpusque in mare prouolutum fuit. — 3. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟS IC. XC. *Andronicus*. *Ieſus Chriſtus*. Andronicus ſt. labarum d. tenet, aliud quiddam ſiniſtra demiſſa; Saluator adſtans d. benedictionem impertitur, laeua vero euangeliorum librum tenet.)(ΜΡ. ΘV. *Mater Dei*. Virginis Mariae ſtantis typus. Æ 2. *Bandur*. l. c) *Guſſeme* ib. — 4. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟC. Imperator ſt. d. labarum vel narthecem, ſ. globum tenet; a ſiniſtris Chriſtus capiti Imperatoris coronam imponens, ad latus hinc inde IC. XC.)(ΜΡ. ΘY. Deiparae ſtantis effigies, vtraque manu Chriſti icunculam in corona ex margaritis tenentis. Æ. incerti moduli. *Band*. ib.) *Guſſeme* ib.

Andronicus II. *Palaeologus* poſt Chr. 1282. ad 1328. — 1. . . . ΑΝΔ. . . Protome d. haſtam cruci praefixam, ſ. globum crucigerum.)(ΚΥΡΙЄ ΒΟΗΘЄΙ, *Domine Adiuua*. Crux intra clipeum. Æ 3. edit. ab *Eckhel*. Catal. Vind. II. Tb. 2. fg. 10. p. 556. qui Andronico huic Palaeologo tribuit propterea, quod fabrica et typo ſimilis eſt ſequentibus, qui certo ad hunc Imperatorem pertinent. — 2. ΑΝΔΡΟΝΙΚ. retrograde ſcriptum, ΜΧΑΗΛ. *Andronicus* et *Michael* IX. filius, qui duo Impp. ſt. intermedium labarum tenent.)(ΑΝΔΡΟΝΙΚΟC ΔЄCΠΟΤΗC, *Andronicus Deſpota*. Crux inter clipeum. AR 3. *Eckhel*. ibid. Tb. 2. fg. 11. — 3. 4. *Alii* duo ſimiles. *ibid*. — Ad hos etiam reuocandus videtur *Eckhelio* ſequens: Epigr. dubia. Duo Impp. ſt. crucem intermediam ſuſtinent.)(ΚΥΡΙЄ ΒΟΗΘЄΙ Τω CΒΑΛ. Protome Chriſti intra clipeum, iuxta IC. XC. AR. 3. *ib*. — De Andronico Palaeologo ſeniore nulla in cimeliis moneta.

ΑΝΔΡΩ-

ΑΝΔΡΩΝΙΔΑΣ magiſtratus nomen n. Maleae Laconiae.

ΑΝΔΡΟΝΙΚ. ΛΑΚΙΟΥ vid. *Apamea* Phrygiae.

ΑΝΔΡΟΝΙΚ. retrograde, v. *Andronicus* II.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟC. vid. *Andronicus*. — ΙΟΥΛΙΟC ΑΝΔΡΟΝΙΚΟC ΕΥΕΡΓΕΤΗC ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ, *Iulius Andronicus Beneficus Laodicenſium* Phrygiae. Æ 3. Neronis. *Harduin.* Oper. Sel. p. 724.

ANDROS vel *Andrus* inſula cum oppido in Cycladibus, nunc etiam *Andro*. *Stephanus*: Ἄνδρος νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, τὸ ἐθνικὸν Ἄνδριος. Vnde in *Andri* numis hactenus notis littera I. ad inſulae vocabulum adiungitur. *Pellerinius* quidem Rec. T. III. p. 28. huic inſulae numum tribuit inſcriptum ΑΝΔΡΩΝ. Non modo haec a recepto gentili aberratio, ſed et numi typus, qui cum certis Andri numis nihil commune habet, perſuadent *Eckbelio*, alterius vrbis eſſe monetam, et τὸ ΑΝΔΡΩΝ magiſtratus certe vocabulum. — 1. ΑΝΔΡΙ. *Thyrſus*, in area botrus.)(Caput Bacchi hedera coronatum. Æ 3. editus in *Eckbel*. Num. Vet. Tb. 10. fg. 14. p. 158.) Muſ. *Hunter*. p. 26. — 2. *Alius* paullo diuerſus. Æ 2. *Hunter*. l. c. Hi numi Bacchi cultum eloquuntur. Secundum enim *Pauſaniam* L. VI. c. 26. et *Plinium* L. II. p. 121. per feſtos eius dies, ex templo huius dei, quod in hac inſula ſtetit, vinum liberaliter ſcaturiuit. — 3. ΑΝΔΡΙ. Diota.)(Caput muliebre. Æ 3. Muſ. *Hunter*. Tb. 5. fg. 4. — An huc referendi ſint numi ΑΝΔΡΙΩΝ inſcripti. vid. ΑΝΔΡΙΩΝ. Attribuit praeterea huic inſulae *Harduin*. Oper. Sel. p. 16. numum Æ 2. inſcriptum ΑΝΔΡΙΩΝ cum Antonini Pii effigie et epigr. ΑΝΤΩΝΙΝΟΝ.

ΑΝΔΡΩΝ ad *Andrum* Cycladum inſulam retulit *Pellerin*. l. c. ſed τὸ ΑΝΔΡΩΝ magiſtratus nomen videtur. Quod ſi ex ſiglis coniecturam capere licet, *Pellerinianus* hic numus Smyrnam videretur reſcribendus, nam inſertum ei monogramma eius omnino eſt formae, qua expreſſa ſunt illa, quae in Smyrnae numis certis ac variis conſpiciuntur, et a *Pellerinio* ipſo Suppl. II. p. 158. tanquam propria huius vrbis proponuntur.

Anecdotus, Gr. Ἀνέκδοτος, ex α pr. ἐκ, δίδωμι, *do*; *ineditus*. *Anecdota numiſmata* adpellantur paullo liberius illa, quae in maioribus numorum collectionibus non inueniuntur, nempe quoad numos vrbium et regum in *Vaillantio*, *Harduino* et iconiſmis *Geſneri*; quoad numos Auguſtorum in *Mediobarbo*, *Vaillantio* et *Bandurio*. Attamen quae in recente *Vaillantii* de numis praeſtantioribus Romana editione e ſolo Vindobonenſi, olim Cartuſianorum Romae cimelio, ſine adiecta numiſmatis icone referuntur, aut quae Florentiae ac Vindobonae ex eodem cimelio pauca prodiere, ea quoque *anecdotis* accenſere, eorumque iconiſmos propemodum omnes exhibere libuit *Froelicb*. in Cimel. Vindob. adpoſita nota *Anecd*.

ΑΝΕΜΟΡΙΕΩΝ, loco ΑΝΕΜΟΥΡΙΩΝ, *Anemurienſium* in n. Valeriani. vid. *Anemurium* Ciliciae.

ΑΝΕΜΟΥΡ. Ἀνεμουρέων, *Anemurienſium*, legitur apud *Harduin*. Oper. Sel. p. 16. in n. Caracallae. — Integra vox ΑΝΕΜΟΥΡΙΕΩΝ occurrit in numis Domitiae, Caracallae, Alexandri Seueri et Valeriani Senioris.

ANEMURIUM, *Ptolemaeo* et *Straboni* Ἀνεμούριον, ad Ciliciam aſperam refertur, de qua vrbe Scylax. Ἀνεμούριον ἄκρα καὶ πόλις, *Anemurium* promontorium et vrbs. Promontorii huius quoque meminit Pompon. *Mela* L. I. c. 13. „Duo deinde promontoria ſunt; . . . . . quod Ciliciam

Ciliciam a Pamphylia diſtinguit *Anemurium*. Etiam *Plinius* L. V. c. 22, et *Porphyrogenitus* de Them. L. I. Them. 14. meminerunt huius oppidi, quod hodie *Scalemura* dicitur. Vetus illius nomen obſeruatur in numis.

a) *Domitiani*.

ΑΝΟΜΟΤΡΕΩΝ, prout conſpicue ſcriptum eſt apud *Harduin*. Oper. Sel. p. 16. circum caput turritum.)(ΔΟΜΕΤΙΑΝΟϹ ΚΑΙϹΑΡ. Domitiani laureatum caput. Æ 3.

b) *Domitiae Longinae*.

ΑΝΕΜΟΥΡΙΕΩΝ, *Anemuriensium*. Caput muliebre turritum. Æ 3. *Guſſeme* Dicc. I. p. 146.) *Vaill*. Num. Graec.

c) *Caracallae*.

Ead. *inſcriptio* intra lauream. Æ 2. *ibidem*.) *Harduin*. Oper. Sel. p. 16. ſed tantum ΑΝΕΜΟΥΡ.

d) *Alexandri Seueri*.

1. Μ. ΑΥΡ. Α. . . . . ΑΥΓ. *Marcus Aurelius Alexander Auguſtus*. Huius caput laureatum.)(ΑΝΕΜΟΥΡΙΕΩΝ. Caput muliebre velatum et tutulatum. Æ 3. editus a *Froelich*. 4. Tent. p. 305.) *Eckbel*. Catal. p. 186. — 2.)(ϹΤ. ΑΝΤ. ΑΝΕΜΟΥΡΙΕΩΝ, *Praetore Antonio Anemurienſium*. Diana Alphaea faſciis inuoluta, veloque circumdata cum tutulo, d. ſubmiſſa, ſ. ſecurim, pro pedibus ceruus. Æ 1. *Vaill*. Num. Gr.) *Guſſeme* l. c. — 3. Α. Κ. Μ. ΑΥ. ϹΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ, *Imperat*. *Caeſ*. *Aurel*. *Seuer*. *Alexander*. Caput laur.)(ΑΝΕΜΟΥΡΙΕΩΝ ΕΤ. Δ. *Anno Quarto* imperii. Idem Dianae Alphaeae typus. Æ 1. *Theupol*. p. 1021. 4. —)(ΑΝΕΜΟΥΡΙΕΩΝ ΕΤ. ΙΓ. *Anno Decimo Tertio*. Templum quatuor columnis ſuffultum, in quo Fortuna ſtans d. temonem, ſ. cornucopiae. Æ 2. *Vaill*.) *Guſſeme*.) *Harduin*. Op. Sel. p. 16. et 823.

e) *Valeriani Senioris*.

1. ΑΥΤ. ΠΟ. ΛΙ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ, *Imperat*. *Publius Licinius Valerianus*. Caput eius laureatum.)(ΕΤ. Ϲ. ΑΝΕΜΟΡΙΕΩΝ, (*ſic*) *Anno Secundo* imperii huius Valeriani, *Anemurienſium*. Eadem Diana faſciis obuoluta et velo tecta, pro pedibus hinc et inde ceruus. Æ 2. *Froelich*. Adpendic. II. nouis p. 113. n. 102.) *Eckbel*. Cat. I. p. 186. ſed ΑΥ. Κ. ΠΟ. etc. — 2. . . . . . ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΝ. . . . . *Valerianum*. Caput laur.)(ΑΝΕΜΟΥΡΙΕΩΝ ΕΤ. Β. *Anno Secundo*, intra coronam. Æ 2. *Theupol*. p. 1077. — 3. ΑΥ. Κ. Π. ΛΙ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΝ, *Imperatorem Caeſarem Publium Licinium Valerianum*. Caput eiusdem radiatum ad pectus cum paludamento.)(ΑΝΕΜΟΥΡΙΕΩΝ. ΕΤ. Β. Fortuna ſtans cum temone et cornucopoiae in templo tetraſtylo. Æ 2. *Bandur*. I. p. 131.) *Vaill*. Gr. ſed eum refert inter numos primi moduli.) *Guſſeme*.) *Harduin*. Op. Sel. p. 853, ei tamen videtur Annona in templo. — 4. ΑΝΕΜΟΥΡΙΕΩΝ ΕΤΟ. Γ. *Anno Tertio*. Bacchus cum ſtrophio, ſtans, d. poculum, ſ. thyrſum, ad pedes panthera. Æ 1. *Bandur*. I. 122.) *Vaill*. Gr.) *Guſſeme*. — 5. *Similis*, ſed templum 4. col. in quo Fortuna, vt ſupra. *Guſſeme* I. 146.

Anepigraphus, Gr. ἀνεπίγραφος, *carens inſcriptione*, ex α priuatiuo et ἐπιγραφή, *inſcriptio*. Superſunt numi veteres ſine omni inſcriptione, aut ſine vlla ſaltem littera, qui peruetuſti fere quidem, et perpauci, *Anepigraphi* vocantur, quorum exempla quaedam exhibentur a *Froelichio* Not. Elem. Tb. I. n. 3. 4. 5. et Tb. 2. n. 17. Alii numi ſunt

ſunt ſolis litteris inſignes, abſque alio ſimulacro, proüt *ibidem* Tb. 2. n. 20.

ΑΝΕΘ. — ΑΝΕΘΕΚΕ. — ΑΝΕΘΕΚΕΝ. — ΑΝΕΘΕϹ. — vel ΑΝΕΘΗ. — ΑΝΕΘΗΚΕ — ΑΝΕΘΗΚΕΝ, vocabulum, quod interdum magiſtratus nomini adſcribitur, interdum etiam ſubintelligitur, et ſignificat ἀνέθηκε, *obtulit* ſiue numiſma ipſum, ſiue *poſuit* ſtatuam in aere ſignatam, ſiue aliud quid *dedicauit*. Ita

ΑΝΕΘΗΚΕ, *Poſuit* in Æ max. Commodi. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΚΟΜΜΟΔΟϹ, *Imperator Caeſ. Marc. Aurel. Commodus.* Huius caput laur.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗϹ ϹΤΡ. ΑΝΕΘ. ΑΥΡΗΛΙΟΠΟΛΕΙ. *Apollonides Praetor Poſuit Aureliopoli.* Apollo capite radiato in curru a gryphis tracto. *Bonarrot.* Muſ. Carp. Tb. 7. n. 11.) *Geſner.* Tb. 122. n. 23.) *Muſell.* Imp. Tb. 142. n. 1. *et* max. mod. Tb. 1. n. 2.) *Vaill.* Gr. p. 67.) *Guſſeme* I. p. 351. ſed legit: ΑΠΟΛΛΩΜΕΔΗϹ ϹΤΡΑ. ΑΝΕΘΗ. ΑΥΡΗΛΙΟΠΟΛΕΙ. *Apollomedes* etc. aliumque ſimul addit typum, Dianam nempe in luna bicorni tractam a duobus ſerpentibus.

ΑΝΕΘΕΚΕ ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ ΠΟΛΕΜΩΝ, *Polemo Dedicauit Symrnenſibus. Froelich.* Not. Elem. p. 37. — Alibi circa caput Antinoi: ΟΣΤΙΛΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΙΕΡΕΥΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΝΟΟΥ. Et in)(vbi Phoebus in bigis: ΑΝΕΘΕΚΕ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ. Tota inſcriptio ita redditur: *Hoſtilius Marcellus Sacerdos Antinoi Obtulit. Corinthiorum* ſubaudi *Mandato*, vel ea oblatio ſuſcepta eſt Corinthiorum mandato, vel numiſma procuſum fuit. *Froelich.* l. c. *Guſſeme* I. 157.

ΑΝΕΘΕΚΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΑϹΙΑΡΧΗϹ ΟΤΡΟΗΝΩΝ, *Alexander Aſiarcha Obtulit. Otröenorum* Phrygiae. Aeneas Anchiſem humeris, d. Iulum. Æ 1. Caracallae, edit. a *Froelich.* 4. Tent. p. 269.

ΑΝΕΘΕϹ. *Poſuerunt.* Sic in Æ. Iuliae Piae: ΙΟΥΛΙΑ ΔΟΜΝΑ ϹΕΒΑϹΤ *Iulia Domna Auguſta.* Huius caput.)(ΜΕΝΗΠΠΟϹ ΚΑΙ ΖΗΝΩΝ ΑΝΕΘΕϹ. ΑΦΡΟΔΙϹΙΕΩΝ, *Meneppus Et Zeno Poſuere. Aphrodiſienſium.* Venus Lucina etc. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 39. n. 3. p. 316.

ΑΝΕΘΗ. ἀνέθηκε, *Dedicauit, Poſuit.* ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΩΝ ΕΓΕϹΙΟϹ ΑΝΕΘΗ. *Adramyttorum Egeſius Dedicauit.* Ceres ſedens.)(ΑΝΤΙΝΟΟϹ ΙΑΚΧΟϹ. *Antinous Iacchus.* Caput Antinoi hedera coronatum. Æ. *Haym.* l. c. Tb. 34. n. 1. p. 278. — ΑΠΟΛΛΩΜΕΔΗϹ ϹΤΡΑ. ΑΝΕΘΗ. ΑΥΡΗΛΙΟΠΟΛΙΤΑΙϹ, *Apollomedes Praetor Poſuit Aureliopolitis* Bacchus d. thyrſum in bigis centaurorum. Æ. max. Commodi. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. 351. — ΕΠΙ ϹΤΡΑ. . . . ΑΝΕΘΗ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ, *Sub Praetore . . . Poſuit Pergamenorum. Vaill.* Gr.

ΑΝΕΘΗΚΕ vel ΑΝΕΘΗΚΕΝ, *Poſuit.* ΙΕΡΩΝΥΜΟϹ ΑΝΕΘΗΚΕ ΚΥΜΑΙΟΙϹ, *Hieronymus Poſuit Cumaeis.* — ΠΟΛΕΜΩΝ ϹΤΡΑΤΗΓΩΝ (loco ϲτρατηγὸς) ΑΝΕΘΗΚΕ ϹΜΥΡ. *Polemon Praetor Poſuit Smyrnaeis.* aer. max. Hadriani. *Vaill.* Abb. Campſ. p. 19. In Antinoi numó e maximorum genere ΠΟΛΕΜΩΝ ϹΜΥΡΝΑΙΟΙϹ ΑΝΕΘΗΚΕ *Triſtan.* p. 551. — In alio eiuſdem Antinoi ΤΟΙϹ ΑΧΑΙΟΙϹ ΑΝΕΘΗΚΕΝ, *Achaeis Obtulit.* ΑΓΡΙΠΠΙΝΟϹ ΓΡΑΜ. ΑΝΕΘΗΚΕΝ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ, *Agrippinus Scriba Poſuit Laodicenſium* ſc. vrbi. Æ max. Sabinae. — Π. ΚΛ. ΑΤΤΑΛΟϹ ΑΝΕΘΗΚΕΝ, vel Π. ΚΛ. ΑΤΤΑΛΟϹ ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ ΑΝΕΘΗΚΕΝ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ, *Publius Claudius Attalus Pro Victoria* Epulum *Poſuit Laodicenſium* vrbi. — ΘΕΥΔΙΑΝΟϹ ϹΤΡΑΤ. ΑΝΕΘΗΚΕ ϹΜΥΡΝΑΙΟΙϹ, *Theudianus Praetor Smyrnaeis Poſuit.* Æ max. M. Aurelii Muſ. *Albam.* I. Tb. 32. n. 1. p. 63.) *Beger.* Theſ. Br. II. p. 671. Simiiem reperire eſt in Gordiano Pio inter Numiſmata max. moduli regis Gall. Tb.

Tb. 26. et apud *Vaillantium* Num. Select. p. 91. pariterque Num. Graec. p. 57. ſub Aurelio Hoſtiliano Στρατονικέων. — Circa forum ad ludos celebrandos: Λ. ΑΙΛ. ΠΙΓΡΗϹ ΑϹΙΑΡΧΗϹ ΑΝΕΘΗΚΕΝ, *Luc. Aelius Pigres Aſiarcha Poſuit;* inferius: ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Laodicenſium Neocororum.* Æ. Caracallae, quem memorat *Holſten.* in Not. ad *Steph.* p. 181. Male eundem repraeſentauit *Erizzo* p. 446. Meliorem vero typum exhibuit Muſ. *Alb.* I. Tb. 56. n. 1. p. 113. — ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ, *Thaumaſtus Poſuit.* n. Mylaſenſium Cariae. — ΒΡΟΥΖΙΝΩΝ ΛΙΚ. ΡΟΥ·Ι·ΝΟϹ ΑΝΕΘΗΚΕΝ, *Bruzinorum Licinius Rufinus Dedicauit.* *Haym.* II. Tb. 38. n. 7.

Ἀνέθηκε in numis et inſcriptionibus paſſim omitti docet *Scaliger.* ad Catalect. p. 242. et *Hauercamp.* ad *Parut.* Num Lilybaetanorum Tb. 94. n. 6. p. 546. et Tb. 173. n. 87. p. 1099. itemque *Burmann.* ad *Dorvill.* Sicul. II. p. 562. — Pariter Ἀνέθηκαν, *Poſuere* omiſſum in n. Cypriorum videtur *Harduino* Oper. Sel. p. 89.

ΑΝΓΑ litteras in Achaeorum Peloponneſi numo *Mayer.* Comment. Petropol. Tom. V. p. 372. vrbes *Argos*, *Nauplium* et *Pharaeos* indicare, eundemque numum a tribus hisce vrbibus eſſe ſignatum probare adnititur, cui vero contradicit *Eckhel.* Num. Vet. p. 115.

A. N. F. F. *Annus Nouus Fauſtus Felix.* Non ſolum in Æ 1. Hadriani legitur: S. P. Q. R. A. N. F. F. OPTIMO PRINCIPI, quas intra coronam lauream litterarum notas ſtatuerunt legendas antiquarii: *Senatus Populus Que Romanus Annum Nouum Fauſtum Felicem Optimo Principi* ſcil. adprecatur, vti coniecit *Harduin.* Oper. Sel. p. 762. et *Iobert.* Notit. rei numar. II. p. 189. ſed et in alio eiusdem Hadriani Æ 1. numo ſcriptum: S. P. Q. R. A. N. F. F. HADRIANO AVG*uſto*, teſtante *Bimardo* ad *Iobert* l. c. — Quas ab *Harduino* et *Ioberto* prolatas coniecturas in examen vocauit, ſimulque Antonini Pii Æ 1. mirum in modum aeſtimandum numum produxit Io. Petr. *Bellorius* in diatribe: Selecti numi duo Antoniniani, quorum primus *anni noui auſpicia*, alter Commodum et Annium Verum Caeſares exhibet. Romae 1676. 8. Siſtit is RRR. et aliquot per ſaecula haud facile ſpectatus numus ab vno latere ipſius Antonini Pii laureatum caput cum titulo: IMP T. AEL. CAES. HADR. ANTONINVS AVG. PIVS, *Imperator Titus Aelius Caeſar Hadrianus Auguſtus Pius.*)(Intra lauream Antonino dicatam in S. P. Q. R. A. N. F. F. OPTIMO PRINCIPI PIO, *Senatus PopulusQue Romanus Annum Nouum Fauſtum Felicem Opt. Princ. Pio* precatur; in imo S. C. nota. Laudat eundem Pii numum *Angelo nus* p. 192, qui delineatus etiam conſpicitur in Friderici *Feuerlini* oratione de Strenis Romanorum 1687. 4. p. 35. Poſtica vero eiusdem numi depicta apud *Hantbaler.* Exercitat. P. V. Tb. 3. n. 14. Memoratus etiam idem Antonini numus eſt ab *Harduino* Oper. Sel. p. 768.) *Mdb.* p. 192. et 200.) *Guſſeme* I. p. 197. n. 136. ſed omiſſo in antica vocabulo HADR.) *Vaill.* Praeſt. III. p. 127. qui tamen capitis laureati epigraphen exhibet: IMP. CAES. T. AEL. HADR. ANTONINVS AVG. PIVS, poſticae vero inſcriptionem intra *querceam* ſiſtit, omiſſa S. C. nota. — Pariter Hadriani R. numus Æ 1. cui inſcriptum: IMP. CAESAR TRAIANVS HADRIANVS AVG. circum eius c. laur.)(S. P. Q. R. A. N. F. F. OPTIMO PRINCIPI intra lauream, repetitus eſt a *Guſſeme* IV. p. 23. n. 209.) *Vaill.* Praeſt. I. p. 68.) *Mdb.* p. 182. ſed additis in imo S. C. litteris. — Vel intra coronam ex lauro eiusdem Hadriani Æ 1. RRR. legitur: S. P. Q. R. A.

R. A. N. F. F. HADRIANO AVG. P. P. apud *Vaill.* Pr. I. p. 68. — Eundem bene precandi ritum confirmat de Auguſto inſigne marmor Narbonenſe, huius inſcriptionis formulam ad amuſſim explicans: QVOD BONVM FAVSTVM FELIXQVE SIT IMPE. CAESARI DIVI F. AVGVSTO. et poſtea ITEM PRAESTENT K. QVOQVE IANVAR. THVS ET VINVM COLONIS ET INCOLIS PRAESTENT VII. QVOQVE IDVS IANVAR. QVA DIE PRIMVM IMPERIVM ORBIS TERRARVM AVSPICATVS EST THVRE VINO SVPPLICENT ET HOSTIAS SINGVL. IMMOLENT. ET. COLONIS INCOLISQVE THVS VINVM EA DIE PRAESTENT. Calendis enim Ianuarii apud Romanos fuit magna contentio, ſaluberrima et optima quaeque mutuo ſibi formulis exquiſitis fauendi. Nihil amplius curabant, quam vt bono illo die bona quoque verba ſonarent, nihilque ſiniſtri ominis diceretur aut fieret. Gecinit quippe de eodem *Ouidius* Faſtor. I. velut ex ore Iani:

> Omina principiis, inquit, ineſſe
> ſolent.
> Templa patent, aureſque deum,
> nec lingua caducas
> Concipit vlla preces, dictaque
> pondus habent.

Initium igitur anni, quod quisque ſibi, et amicis fauſtum voluerat, et efficere ſtuduit, cur non etiam Principi populus vniuerſus felix fauſtumque officio publico, tabulisque numariis acclamaſſet? — Syriae et Phoeniciae vrbes primum numos argenteos, omnes tetradrachmos, cuderunt, addita ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ, *Anni Noui Sacri*, nota, quam ex quorundam ſententia ab anno primo imperii Veſpaſiani auſpicati ſunt, indicato annorum numero, et primo quidem, aera computata non a reparato, imperante Veſpaſiano, Iouis Capitolini templo, vti opinatus eſt *Seguinus*, qui in ſententiam ſuam traxit et *Spanhemium*, ſed ab anno, quo Imperator ſalutatus, a ſenatu electus eſt. Plura protulit *Gorius* ad *Morell.* Imp. II. p. 424. ſq. et *Froel.* 4. Tent. p. 342. ſq. — Numos hos ſub Flauiis tantum Imperatoribus, productos, Veſpaſiano, Tito, ac Domitiano, et ſub Nerua, qui eosdem proxime conſecutus eſt, ſub vnum conſpectum poſuit *Harduin.* in Hiſtoria Auguſta ex numis, Oper. Sel. p. 737 ad chronologiam emendandam ſtabiliendamque — *Baldinius* ad *Vaill.* Num. Praeſt. II. p. 91. ſq. infirmam *Vaillantii* coniecturam ad verbum exſcripſit, velut in huiusmodi numis inſcriptio *annos* Veſpaſiani *ſacros* commemoret ob omen et augurium fauſti, ſanctique eius imperii, quod ille rem Romanam renouaturus atque reſtauraturus eſſet. Inde contorſione de anno Domitiani VIII. p. 110. et de Neruae annis p. 116. vſus eſt. — Henricus *Valeſius* ab imperio Veſpaſiani annum illum nouum ſacrum deducit, cuius annos exiſtimat idcirco ſacros eſſe adpellatos, quod rempublicam in bonum ſtatum reſtituiſſet. *Pedruſius* Tom. IV. Tav. 19. n. 6. p. 315. et *Piovene* Tom. IX. Tav. 1. n. 12. p. 35. multis oſtendere conati ſunt, numos, eiuscemodi anno ſignatos, didrachmum fuiſſe, Iudaeis a Tito imperatum, qui templo Iouis Capitolini inſtaurato penderetur, atque ita legendum quadam interpunctione cenſet: ΕΤΟΥΣ (ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ.) Α. *Anno* (*Noui Templi* moneta.) *Primo* imperii. Verum eruditae huic coniecturae, praeter alia non pauca, et lectionem iſtam extortam potius, quam elicitam, obſtat numus Æ I. Traiani Decii Anazarbenſium apud *Froel.* 4. Tent. p. 342. qui neque ex argento eſt, nec de Iouis ſymbolis quidquam exhibet, neque vllum cum tributo illo, iam dudum haud dubie ſublato, nexum prae ſe fert, aut cum Anazarbenſis vrbis nomine prae ſe ferre con-

congruenter poteſt. — *Noriſius* de Epochis SyroMac. Diſſ. III. c. 6. et *Harduin.* Oper. Sel. p. 737. ad annos imperii hos annos nouos et ſacros, atque adiunctos Α. Β. Δ. Η. Θ. rel. numeros referunt. Annum *nouum* dici, nouo initio, a ſuſcepto imperio redeunte. Sacrum fuiſſe annum imperii initi, eiusque recurſum tum ob Imperatores Auguſtos, ſeu Sacros, (cum τὸ ἱερὸς etiam *Auguſtum* ſignificet,) qui accepta Tribunicia poteſtate ſacroſancti habebantur, manifeſtum eſt; cum ex celebritate ludorum ac votorum conceptorum ſollemnitate colligitur, de quibus ita *Plinius* Iun. ad Traianum Epiſt. 103. Diem imperii debita religione celebrauimus, commendantes diis imperii Tui auctoribus et vota publica, et gaudia. — Publica illa gaudia exhibet Tr. Decii numus a *Froelichio* l. c. prolatus, cum ЄΤ. ΙЄΡΟΥ ΝЄΟΥ, *Anno Nouo Sacro*, additis quinque vrnis et variorum ramorum ſymbolo, quibus primum imperii Decii annum condecorabant Anazarbenſes. — Pleniore in luce rem conſtituit *Belley* Memoires de l' Acad. de B. L. Tom. XIX. p. 447. ſq. qui cum ex aliis maiore numero, tum potiſſimum ex Galbae numo, (quo ipſo *Seguini*, *Haymii*, et *Piovene* conjecturae Veſpaſiani imperio adfixae alio argumento conuelluntur,) inſcripto ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ Β. conficit, praeter diem ſuſcepti imperii, qui imperatorio anno dabat initium, ciuilis cuiusque vrbis anni etiam rationem ita habitam, vt a diuerſis exordiis ſimul duo anni decurrerent, eo tamen obſeruato diſcrimine, vt anni ciuilis, ſi ita loqui licet, primae calendae ſemper titulum *Anni Noui Sacri*, quemadmodum primus aditi ab Imperatoribus imperii annus praeferrent, ita, vt dum Imperator paucis menſibus ante adiuiſſet imperium, conſequens ibi anni exordium iam numero Β. deſignauerint; alii vero, quibus dies huius feſti recurrens ſacrificiis celebrabatur ſolum ΕΤΟΥΣ ΙΕΡΟΥ *Anno Sacro* II. vel III. etc. conſignarentur. v. ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ.

ANGLO- DANICORVM et ANGLO-SAXONVM numos quosdam recenſet *Spanh.* de Vſu eſt Praeſt. Num. I. p. 557.

ANGVIS Salutis ſymbolum iam inde ab aeneo illo Moſis ſerpente didicerunt gentiles atque Aeſculapio dicarunt. v. *Aeſculapius* ſupra p. 159. — *Hygia* eius filia. — *Angues* hinc inde Baccho intermedio, Æ max. M. Antonii. *Vaill* Pr. II. p. 12. — Angues ex myſteriis Bacchi, a Bacchantibus geſti. n. Claudiae g. — Angues duo Aſiae minoris inſignia, aduerſi ſpiris ſuis, pharetram et arcum amplectuntur, typus auerſae ciſtophororum, vt et teſtatur Auguſti frequens quinarius cum lemmate: ASIA RECEPTA. — vid. *Serpens.* — *Draco.*

AN. H. *Antiochiae* in *Octaua* officina. SMANH. *Signata Moneta Antiochiae* in *Octaua* officina monetaria.

ΑΝΗΣ ΗΤΡΟΑ. forte magiſtratuum nomina in Smyrnaeorum Æ 3. anmo. Muſ. *Theup.* p. 1299. Vir barbatus ſedens cum baculo.

ANICI. *Anicius* nomen. L. ANICI. L. F. *Lucius Anicius Lucii Filius.* Bigae aurigante Victoria d. habenas, ſ. flagrum. X. GALLVS PROPR. EX S C. Caput Veneris Victricis laureatum Æ. gentis Aniciae. *Goltz.* Faſtor. p. 133.) *Vaill.* Fam. I. Tb 9. n. 1.) *Morell.* Theſ. Fam. p. 498.) *Gusſeme* I. p. 147.) *Erizzo* p. 91. vbi numi explicationem addit.

ANICIA gens Romanorum fuit plebeia, vt denotat Tribunatus plebis. Nomen videtur habuiſſe a vocabulo Ἀνίκητος, h. e. *inuictus*, quod primus eorum feliciter ſemper pugnaſſet. GALLVS ei cognomen

gnomen, at cum in duodeuiginti populi Romani gentibus illud occurrit, non idem ſemper eadem de cauſa omnibus datum eſt. Forſan cum de Gallis retulerit victoriam Anicius, ideo dictus ANICIVS GALLVS.

ANICIVS BALISTA. vid. BALISTA.

- OLYBRIVS. v. OLYBRIVS.

- PETRONIVS MAXIMVS. v. PEPRONIVS MAXIMVS

ANIMA ſub papilionis figura a veteribus efficta. In Æ max. Antonini Pii, qui in Muſ. *Alban.* I. Tb. 25. n. 12. Promotheus ſedens hominem effingit, prope quem Minerua galeata papilionem ſtatuae capiti hominis efformati imponit; papiliones enim veteribus animae imagines ſunt, eorum opinionibus explicandis idoneae, et vſu maxime receptae. *Natal. Com.* Mythol. L. IV. c 6. — *Platonis*, magni immortalitatis animarum adſertoris capiti additae ſunt papilionis alae in duobus gemmis apud Bar. *Stoſchium*, et in altera Marchionis *Criſpi Ferrarienſis*. Graeci quippe animam dixerunt Ψυχὴν, nomina communia, inquit *Heſychius*, et ſpiritui et inſecto volanti, h. e. papilioni; Romani vero qui theologiam e Graecis fontibus acceperunt, animam a voce ἄνεμος *ventus* vel *aura leuis*, quae et ignis, deriuarunt. Minerua Promotheo coniungitur ſapientiae, vt adſerit *Plutarchus*, parenti, prudentiaeque datrici in ſerpente arbori in eadem moneta obuoluto expreſſae. Quae omnia Antonino in numiſmate conueniunt, qui prudentiſſimus principum, et ſapientiſſimus apud omnes habitus.

ANIMA M. Aurelii aſtris inferitur, aquila vehente. Æ 1. M. Aurel. *Angelon.* p. 161.) *Arſchot.* Tb. 47. n. 24.) *Harduin.* p. 787.) *Mdb.* *Raſche Lex. Num.* 228.) *Muſell.* Tb. 123. n. 3.) Theſ. Reg. *Sueciae* Tb. 19. 10.) *Vicus* Tb. 60. n. 147. — *Animam* Fauſtinae Sen. aquila defert in coelum, quam ſuis ſe oculis in coelum adſcendentem conſpexiſſe deiurabant in eam rem conducti. Æ. Fauſt. Senioris. *Angelon.* 146.) *Arſchot.* Tb. 44. n. 19.) *Beger.* Th. Br. II. 669.) *Mdb.* 210.) *Muſell.* Imp. Tb. 110. n. vid. *Aquila.* — *Conſecratio.*

Animam defunctorum ad Elyſiorum beata loca vehi equis putarunt veteres. vid. *Equus.*

Animalia, eorumque hiſtoria et proprietates e numis veterum illuſtratae a *Spanhemio* peculiari diſſertatione, nempe quarta, Tom. I. p. 165. ſqq. — eadem quibusdam diis ſacra *ibid.* 166. — animalium variorum et ſingularium, aut de quibus auctores diſſentiunt, formae e numis adductae. *ib.* 172. — animalium fabuloſorum formae in numis ad quam claſſem idem *Spanb.* diſſertatione quinta refert capricornum, alatam ſphingem, ſtymphalidem, harpyam, ſcyllam, chimaeram, cerberum, hydriam, pegaſum, gryphem, phoenicem, ſyrenam, centaurum, minotaurum, aliaque inſuper portentoſa e diuerſis belluorum ac hominum formis conflata ſubinde ſimulacra, quorum exempla in numis caelata. p. 237. ſq. vid. *Monſtroſa*, eorumque imagines partim in Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 39 exhibentur, quales in numiſmatibus obſeruatae. — Animalia vrbium metropoleon in earum numis ſymbola vel inſignia, ab earum colonis retenta, vt pegaſus, minotaurus, vacca, lepus, noctua. *Spanb.* I. p. 569. ſq.) *Gueſſeme.* I. 147. — Quaedam animalia in vrbium numis indicare earum ſitum, vel ex ſolis cancris, polypis, ſimilibusque ſaepe in numis Siculis maritimarum vrbium ſitum adumbrantibus patet; vt aquilae et lepores vel tractus venationibus aptos,

vel eorum in terris illis abundantiam innuunt. Sic animalia, quae in Agrigentinis numis viſuntur, aquila, pagurus, lepus et cetera, nihil aliud indicant, quam animalium illic abundantiam, et omne genus aucupii ac piſcatus. cf. *Hauercamp.* ad *Parutam* p. 416.) *Burmann.* ad *Doruill.* Sicul. II. p. 491. — Pariter lacertam noctua tenet vnguibus in n. Camarinae, ob paludem vrbi vicinam, et ob ſolum eius vliginoſum. — Cur aries in n. Antiochiae; capricornus in Zeugmatenſibus; leo Berytenſibus; pegaſus Damaſcenis et Samoſatenſibus; ſagittarius Boſtrenis et Singarenis; taurus in numis Cyrrhiſtenis frequens? vid. *ſuis locis.*

Animalia, feraque animantia cur Aegyptii tantopere coluerint, vti de capro ac leone, aliisque conſtat? Probabiles huius cultus origines adfert *Diodor. Sicul.* L. I. Colebant enim Aegyptii animalia, vel quod ſibi perſuaderent, dari μετεμψύχωσιν, et regum atque heroum ſuorum animas in beſtias illas immigraſſe; vel quod deos, ex Olympo fugientes, varias animalium formas ſuſcepiſſe crederent; vel quia primi homines, pugnaturi in inuaſores, beſtiarum icones, aut exuuias haſtis praefixas, ſignum ſe conſociandi ac defendendi, ſuſtulerint; vel quod animalia illa vtiliſſima Aegyptiis eſſent, vt boues, oues, canes et ſingulariter ibides, feles, vultures, quin et crocodili, quod Arabibus Nili tranſitum formidandum redderent; vel quod primi reges et heroes variis belluarum exuuiis, vt leonum, luporum etc. pro galea ac thorace vſi eſſent, atque ita ipſarum velut ſpeciem induiſſent; vel denique, quia principibus ſingulares quidam, feliceſque euentus ope illorum animalium obtigerint, vt Iſidi per canes. Permiſit denique iſta ſapientiſſimus Deus, vt viderent mortales, quam abominandis inuoluerentur ſuperſtitionibus, qui ab vnius veri numinis cultu deuiaſſent.

Animalia diis ſacra in numis Gallieni tam frequenter ſculpta cernuntur, ad iram nempe deorum pro more auertendam. *Band.* I. p. 166.) *Liebe* Goth. Num. p. 344. — Smyrnaei foeda adulatione et grati erga Hadrianum animi cauſa, Antinoum ſub animalibus, maximis numinibus ſacris, ſcilicet ſub aquila, quae Ioui; tauro et grypho, qui Apollini, vel Api; panthera, quae Baccho, ariete, qui Mercurio, equo, qui Dioſcuris et Neptuno in numis ſuis cudi iuſſerunt. *Caſaubon.* in *Spart.* ad Hadrian.) *Occo* Num. p. 166.) Muſ. *Farneſ.* Tom. V.) Muſ. *Alban.* I. Tb. 16.) *Vaill.* Num. Gr. p. 41. — Gentile etiam nomen priſci olim Romani non a diis ſolum, aut heroibus vel regibus aut locis, vnde in vrbem primum profecti retinuerunt, ſed et ab *animalibus*; quaecunque prima huius rei cauſa vel occaſio fuerit, vt a *Varrone* pridem monitum, viderunt iam poſt *Sigonium* praeſtantes antiquarii, ac inditus inde Porciae, Ouinae, Equitiae Suilliae, Aſiniae, Vituli et Reniae, immo Beſtiae, minus ceteroquin decoras adpellationes, quas exhibent etiam, ſi Ouiniam et Equitiam mittas, veteres earundem familiarum numi.

Animalia quaedam in capite, aut in dorſo coronata, in quibusdam numis, vt boues olea vel vitta, ceruus corona hederacea, etc. de quibus *Spanh.* I. 307.

Animalia quatuor ſeu monſtra in numiſmate Alexandri M. quo quatuor ſumma orbis terrarum imperia continentur, de quo in diſſertatione peculiari agit Sigebert. *Hauerkamp.* Lugd. Batau. 1722. 4. Idem par numiſmatum iam ante vulgauerat *Patinus* in Theſ. Numiſm. p. 100. edit. Amſtelod. vbi poſt illorum typos ſubiecerat verba: „Proſpere adueniet, qui horum numorum ſolnet

uet aenigmata. Sedet mulier quaedam habitu reginae; ſceptrum enim habet in laeua, ſummae potentiae ſymbolum; caput eius turribus inſignitum eſt. Hinc inde adſtant et vir et mulier; ille bipennem tenet, prorſus vt in Smyrnaeorum numis; haec, quae turritum etiam habet caput lauream imponit capiti reginae ſedentis; infra cernuntur *quatuor fabuloſa monſtra*, quibus chimaerae vel ſphinges repraeſentantur, virgineas oſtendunt facies, alas, pecudumque pedes. Sub ſolio decumbentes videntur duae figurae, quae cum arundines teneant, ad duos fluuios referri poſſunt". Sic *Patinus* numiſm. typum deſcripſit; vberiorem vero explicationem addit *Hauercamp.* l. c. ad Tab. I. n. 1. 2. p. 4. ſqq. qui non dubitat, quin quatuor vniuerſi orbis ſumma imperia exprimantur per quatuor illa animalia atque ad easdem ſpectantia monarchias monſtra, alis item exornata, apud *Danielem* cap. 7. v. 3. ad 7. et apud *Ezechielem* cap. 1. v. 5. ad 10. Quod vero non iſta varia et diuerſa, quae ibidem animalibus iſtis apud prophetas adſignantur, verum vniformi figura quatuor ſua animalia expreſſerit ſculptor numiſmatis, id non ſine magna ratione factum ab illo cenſet *Hauercamp.* Elegit ſcilicet in cunctis *ſphingis* formam, idque duplici de cauſa. Solebat enim, vt fabulantur veteres, crudele hoc monſtrum infelices coniectores hoſtiliter adgredi, atque vnguibus ſuis dilaniare; non aliter, quam ſpectandum nobis datur inter gemmas *Gorlaeanas* Tom. II. n. 527. Ita ſane cuncta haec imperia, quaecunque viribus ſuis eſſent inferiora, comminuerunt, ſibique violenter ſubiecerunt. Virgineum autem os et pectus, vna cum alis, monſtro huic adficta fuiſſe, cuncta *Thebanae*, (aliter enim et ſine alis *Aegyptia* formatur,) *ſphingis* docent monumenta.

Animalia peregrina, ſiue bellua, vt publicis in ludis et ſpectaculis producerent, aedilium erat, vel praetoris vrbani, et ſubinde Auguſtorum etiam ſtudium. Ita Domitiani temporibus rhinocerotem exhibitum fuiſſe, numi illius minimi moduli *rhinocerote* ſignati teſtantur. *Hippopotamum*, quem Latine fluuiatilem equum dicimus, animal quadrupes et amphibium, cernimus inſculptum Otaciliae Seuerae numo cum epigraphe: SAECVLARES AVG. nempe *Auguſtorum* Philippi, patris et filii *ſeculares* ludi. *Alce* etiam in Philippi Iunioris, et in Philippi patris numo *Hyaena* conſpicitur, Saeculo Milliario exhibitae. *Caprini* porro *generis* peregrina animalia, variata pelle, ac mirum in modum retortis cornibus, *pantheras* ac *tigrides*, *ceruos* item peregrinos, et *mambrinas*, id eſt capras Indicas, varii Auguſtorum, Siciliae, et aliarum regionum numi ſpectandas obiiciunt. *Serpentum* deinde ac *draconum* varias ſpecies Aſiae praeſertim, ac Thraciae numiſmata promunt, quae fere Aeſculapii, et filiae eiusdem Hygiae, aut Glyconis, qui alterum ſe Aeſculapium ferebat, honoribus percuſſa ſunt, quorum cultus in illis regionibus vigebat. vid. *locis ſuis*.

Animalculum, quod in numo Cyrenes ſub planta Cyrenaica, ſilphio ſeu laſerpitio, ad naturalem eius magnitudinem depictum eſt in *Haymii* Th. Brit. II. Tb. 17. et viſitur in *N.* numo *ibid.* fg. 3.) *Beger.* Theſ. Brand. I. p. 518.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 5. n. 7. Addit *Haymius* l. c. p. 150. ad 156. pleniorem huius animalculi deſcriptionem; plura vero de hoc mure hodiernae phyſicae magis accommodata meliore ordine, additis accuratis dimenſionibus atque imaginibus conſentientibus dabunt *Gmelin.* in Comment. Petropolitanis, item *der Schwediſchen Academie Abhandlungen* 1752. p. 129. von der *Aegyptiſchen Bergratte.*

ΑΝΙΝΗΣΙΩΝ, *Aniseſiorum*, populi incerti ſitus. *Guſſeme* I. 148. nominat quidem Italiae fluuium *Anio*, ſiue *Anien*, qui in montibus Thebanorum naſcens, Tiburtinum irrigat agrum, vbi e ſublimi in ſubiectam vallem magno impetu delabens efficit cataractam; deinde per plana fluens, tres nobiles lacus ſecum in Tiberin defert, vulgo *Teuerone.* — Vel *Aniſum* vrbs eſſe videtur Siciliae apud *Ouid.* L. IV. Faſtorum, vbi *Aniſena flumina* aut Aniſum flumen commemorat, quod Aniſo praeterlabitur; niſi flumen Aniſenum dicat pro Aniſo flumine. In numo Æ 3. apud *Muſell.* Num. Pop. Tb. 3. n. 4. depicto cernitur caput Iouis barbatum et laureatum.)(Equus liber ſtans cum palma, addito ΑΝΙΝΗΣΙΩΝ nomine.

ΑΝΙΩΝ circum templum quatuor columnis ſuffultum, in quo Dianae ad inſtar Epheſiae ſignum.)(ΑΥΤ. ΚΑΙϹ. Π. ЄΛΤ. ΠЄΡΤ. *Imperator Caeſar Publius Heluius Pertinax.* Huius caput barb. et laur. Æ max. edit. a *Vaillantio* Sel. Num. Campenſ. p. 57. Populorum vero, apud quos percuſſus eſt, nomini litterae deeſſe videntur; ſi tantum I. ad *Aenios* Thraciae pertinet. Plurimi occurrunt numi cum epigr. ΑΙΝΙΩΝ, ſed ſemper cum capite cuiusdam numinis. vid. ſupra p. 134. et 243.

ΑΝΙQΑΜΑΧ pro Καμαρίνα, *Camarina*, more Phoenicum dextra ſiniſtram verſus litterarum ductu. n. Camarinenſium Siciliae, edit. a *Paruta* Tb. 123. n. 1. et a *Torremuzza* Sicil. Num. Vet. Tb. 17. n. 3.

ꟻ ΑΝΙ ᗌꓕ retrogrado ordine et vetuſtiſſimis litteris loco ΤΡΙΝΑ, vid. *Hyrium* Apuliae. De puncto, vel τῷ ὁ μικρῷ ſigno, ſupra litteram Τ collocato conſulendus eſt *Hauercamp.* de veteri et varia litterarum apud Graecos ſcriptura et vſu cap. 3. p. 213. quam diſſertationem inſeruit collectioni ſcriptorum, qui de linguae Graecae vera et recta pronuntiatione commentarios reliquerunt. Lugd. Bat. 1736. in 8. editae. — Depictus etiam huius numi typus in *Schlaegeri* diſſ. de Alexandro M. Tb. 4. fg. 4.

ΑΝΚΥΡ. — ΑΝΚΥΡΑ. — ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ vel ΑΝΚVΡΑΝΩΝ. — ΑΝΚΥΡΑΝΟΙϹ. — ΑΝΚΥΡΑϹ. vid. *Ancyra* et Galatiae et Phrygiae Pacatianae, quae et Ἄγκυρα Συνάου, *Ancyra ad Synaum* compellata fuit. Quibusdam in numis Γ et Ν promiſcue obſeruantur, in illis enim ΑΓΚΥ. et ΑΓΚΥΡΑϹ.

ANN. *Annalia.* v. VOT. DEC. ANN. SVSC. *Vota Decem Annalia*, ſeu *Decennalia Suſcepta.*

ANN. *Annia* praenomen Fauſtinae Iunioris. ΑΝΝ. ΦΑΥϹ. ΘΥΓΑΤ., *Annia Fauſtina Filia*, nempe Antonini Pii et Fauſtinae Senioris. *Pellerin.* Mel. T. 2. p. 94.

ANN. *Annius*, nomen gentis. SILIVS ANN. LAMIA, *Silius, Annius, Lamia*, triumuiri monetales. — IMP. C. M. ANN. FLORIANVS AVG. *al.* P. AVG. *al.* P. F. AVG. vid. *Florianus.*

ANN. *Anno.* Ita in Sinopenſium numis, quos exhibet *Froelich.* Adpendic. II. nouis p. 52. et 4. Tentam p. 89. ANN. XXXI. *Anno* 31. aerae poſterioris, V. C. 739. — *al.* ANN. CIV. *Anno* 104 eiusdem aere, V. C. 813 *al.* ANN. CCVII. *Anno* 207. V. C. 916. — *al.* ANN. CCLII. *Anno* 252. eiusdem aere poſterioris, vel V. C. 961. —

ANN. DCCCLXXIIII. NAT. VRB. P. CIR. CON. *Anno Octingenteſimo Septuageſimo Quarto, Natali Vrbis, Populo*, vel *Primum Circenſes Conſtituti.* Mulier humi conſidens, d. rotam, ſ. tres obeliſcos complexa.)(IMP. CAES. HADRIANVS AVG. COS. III. Annus V. C. Varronianus 874. reſpon-

ſpondet Anno poſt Chriſtum 821, quo inſignis hic Æ. Hadriani ſignatus eſt, quem ſiſtit Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 17. n. 8. et quem recenſent *Mdb.* p. 174. „Vnicus is, inquit, numus annum profert V. C. ceteri TR. P. et Conſulatus notis annum deſignant, vnde rarus, et quantiuis pretii exiſtimandus, cum ex eo *annum* diſcamus, quo *circus conditus* fuit ab Hadriano; nolim vero hic circum maximum intelligas, quem L. Tarquinius Priſcus condidit in valle Marcia, ſed de aliquo alio peculiari circo ab Hadriano condito, de quo tamen nullam veſtigium apud auctores.“) *Vaill.* Pr. II. p. 138. ſed numum RRR. interpretatus eſt in memoriam ludorum circenſium ab Hadriano *conceſſorum* pop. Romano, illasque notas *Ao.* 874. *Natalis Vrbis Populo Circenſes Conceſſit*, cum nulla ſit circi ab Hadriano conditi mentio apud hiſtoriae ſcriptores. Mulier per rotam, curſus bigarum et quadrigarum certamen; per metas illud in circo peractum denotat. At Baro *Bimard.* in Commentario ſuper *Ioberti* Scientiam numorum veterum Tom. II. p. 185. adfirmat non bene lectam a *Vaillantio* hanc epigraphen, veramque lectionem eſſe: ANN. DCCCLXXIIII. NAT. VRB. P. CIR. CON. S. C. quam interpretatur: *Anno* 874. *Natali Vrbis Primum Circenſes Conſtituti Senatus Conſulto*; Hadrianum videlicet inſtituiſſe publica ſenatus auctoritate diem Palilium, ſiue Parilium natalem vrbis ludis circenſibus celebrari.) Aliam protulit *Harduinus* Oper. Sel. p. 758. interpretationem, nimirum: *Anno* 874. *Natali Vrbis Plebei Circenſes Conſtituti.*) Pro P. CIR. CON. legit *Pagi*: R. CIR. CON. ac interpretatur: *Romae Circenſes Conceſſi.*) *Zaccaria* Iſtit. Num. p. 256. *Natali Vrbis, Populo*, vel *Primum Circenſes Conſtituti.* — Eiusdem numi anticam ſiſtit Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 85. n. 1. IMP. CAES. TRAIANVS HADRIANVS AVG. P. M. TR. P. COS. III. et poſticae inſcriptioni in imo addit S. C. notas. — *Mdb.* p. 174. anticae partis perigraphen dat: IMP. CAESAR TRAIANVS HADRIANVS AVG. P. M. TR. P. COS. III. P. P. ſed *Harduin.* p. 758. legit POT. COS. III. — *Vaill.* Pr. I. p. 63. eundem Æ. 1. qui et apud *Angelon.* p. 149. inter rariſſimos Hadriani numos computat.

ANN. *Anno* infra M magnum. Æ 2. Heraclii. *Ducang.* p. 114.) *Bandur.* II. p. 686.

ANN. *Annona.* ANN. AVG. *Annona Auguſti.* — ANN. AVG. SAECVLI FELICISSIMI. Annona ſtans, d. ſpicas, ſ. cornucopiae. n. Caracallae ob eius annonae procurationem. *Harduin.* Sel. Oper. p. 801.) *Vaill.* Pr. I. p. 121. ſed ANN. AVGG. etc. Æ 2. RR. — ANN. AVG. TR. P. VI. (*al.* VII.) IMP. III. (*al.* IIII.) COS. III. P. P. S. C., Annona, vel fig. muliebris ſt. d. ſpicas ſupra modium, ſ. c. c. Æ 1. 2. Commodi. *Mdb.* p. 246.) *Muſell.* Imp. Tb. 136. n. 1.) *Theup.* 540. — ANN. AVG. P. M. TR. P. VIIII. IMP. VI. COS. IIII. P. P. S. C. Mulier ſtans, d. icunculam, ſ. cornucop. pro pedibus modius, inde nauis. Æ 1. Commodi. *Mdb.* — ANN. P. M. TR. P. X. IMP. VII. COS. IIII. P. P. Mulier ſtans, d. icunculam, ſ. c. c. ad pedes hinc modius cum ſpicis, inde nauis cum duobus remigibus. Æ. Commodi. *Theup.* p. 202.) *Kbell.* Suppl. p. 95. Etſi grauiorem, qua vrbs preſſa fuit, famem hiſtorici in annum V. C. 941. ſubmoueant, ſimilem tamen calamitatem etiam anno 937. eueniſſe, nauis in numo ſignata docet, indicio ſcilicet annonae aliunde aduectae.

ANNALES. v. SECVNDI DECEM ANNALES. n. Antonini Pii.

ANNEA. *Eckhel.* Num. Vet. p. 183. in geminis Nicaeae Bithyniae Æ 3. numis legendum contendit AN NEA ΦΑΥCΤΕΙΝΑ CΕΒ. *Vaillantius* autem et *Harduinus* ANNEA, vna voce, quia NEA Fauſtinae nomen conſtanter ſubſequitur, numquam praeit, et Fauſtinae Iunioris praenomen erat *Annia* vt perſpicue ANNIA habet numus apud *Geſnerum* Imp. Rom. Tb. 160. n. 50. — Nihil obeſt ANNEA pro ANNIA poni. Litterarum huius generis permutationes quot numi offerunt? VENVS GENETRIX quem fallit?

ANNI. *Annius* nomen gentis Romanae. C. ANNI. T. F. TN. PRO. COS. EX S. C. Caput Iunonis monetae cum monili et inauri.)(Q. TARQVITI. P. F. Bigae, in area Q. h. e. *Quaeſtor.* Ꝛ. *Vrſinus a Patino* auctus p. 16.) *Vaill.* Fam. I. Tb. 9. n. 2.) *Morell.* Fam. Annia P. 15. n. VI. Lit. A. B. C. itemque Fam. Tarquitia p. 410.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 17. n. 16.) *Schulz.* Numoph. I. p. 81. — *Ead. inſcr.* ſed ante caput Moneuae eſt bilanx, retro caduceus.)(L. FABI. L. F. HISP. Q. Victoria alata in quadrigis, d. palmae ramum, ſ. habenas. Ꝛ. *ibid.*) *Guſſeme* I. p. 148. ſed C. ANNIVS etc.

ANNI. *Annius* v. FLORIANVS.

ANNI CII. in n. Neronis a Sinopenſibus, quorum aerae poſterioris *annus* 102. eſt V. C. 811. edit. a *Froelichio* Adpend. II. nouis Tb. I. n. 2. p. 52. et in *Eiusd.* 4. Tent. p. 88.

Anni quatuor tempeſtates plurimis in numis quatuor pueruli deſignant. Primus brachiis manibusque geſtulans *Veris* tempus refert; alter falcem meſſoriam manibus tenens *Aeſtatem* denotat; tertius *Autumnum* repraeſentans ſiniſtra caniſtrum frugibus plenum et dextra leporem fert, quia, vti ea tempeſtate fructus colliguntur, ita non minus venationibus opportuna eſt. Quartus vero *Hiemem* deſignans praeterquam quod veſtibus, et calceis contra frigus munitus ſit, dextra pedicam, ſiniſtra auem captam tenet, quia hiemis tempore aucupiis vacare commodum, vti docent *Virgil.* Georg. L. I. et *Horat.* Epod. II. de hieme. — Inſcriptiones ſunt variae:

a) FELICIA TEMPORA.

Quaternae anni partes totidem pueris exſultantibus repraeſentatae. Primus eorum *Veris* genius calathum florum in capite geſtat; alter *Aeſtatis* nuntius falcem longam gramineam ſuſtinet; tertius index *Autumni* cyathum geſtat falernum; quartus ſub veſtibus cum *Hieme* frigens, quaſi venator, baculo feram traiectam ſuper humerum deportat. n. Hadriani, quem pingit *Wolstreck.* in El. rei Numar. Tb. 1. n. 3.) *Hanthaler* Exercitat. P. IV. Tb. 3. n. 15. p. 96. — Quatuor illi pueruli quatuor anni tempora deſignantes, vt quaeque totius anni pars felix ſub eiusdem Imperatoris regimine videretur, cum omnes cuiusque partis ſymbolum fertilitatis et abundantiae geſtarent. Æ 1. RR. Commodi. *Vaill.* Praeſt. I. p. 96.) *Guſſeme* II. p. 235. n. 32.) *Al.* omiſſa epigraphe. *Mdb.* p. 241.

- - Ꝛ. RR. Caracallae. *Vaill.* Pr. II. p. 243.) *Guſſeme* II. p. 78. n. 27.

- - Ꝛ. RR. Getae. *Vaill.* Pr. II. p. 258.) *Guſſeme* III. p. 360. n. 14.

- - Æ 3. RR. Probi. *Bandur.* I. p. 464.) *Vaill.* Pr. I. p. 234.) *Guſſeme* V. p. 511. n. 19.) *Theup.* p. 298. — Felicia autem tempora ſub Probi imperio fuiſſe ſatis oſtendit *Vopiſcus* in eius vita; nec non ipſe Probus in Epiſtola ad ſenatum ſcripta. *Bandur.* l. c.

- - AV.

- - AV. RR. Conſtantini M. *Oiſel.* Theſ Num. Ant. Tb. 58. n. 1. p. 344.) *Band.* II. p. 244.) *Ducangius* Tb. 4.) *Mdb.* 467.) *Guſſeme* II. p. 302. n. 30. — *it.* AR. *Mdb.* ib. — *it.* Æ. *Band.* II. 296. — Siue indicentur hoc numo fertilitates quorundam annorum, ſiue felix imperii ſtatus ſub Conſtantino, cum ob victorias ab hoſtibus reportatas, tum praeſertim ob chriſtianam religionem publice receptam.

b) FELICITAS TEMPORVM.

Quatuor pueruli etc. AR. Caracallae *Mdb.* 291.) *Guſſeme* II. p. 79. n. 32.

c) TEMPORVM FELICITAS.

Quatuor anni partes quatuor puerulis expreſſae. Æ. Commodi. *Triſtan.* I. f. 730.) *Mdb.* 255.) *Guſſeme* I. p. 149. et II. p. 247. n. 152.

d) SAECVLI FELICITAS.

Quatuor laſciuientes illi pueruli ad exprimendam ſub prouidis principibus abundantiam per omnes anni tempeſtates non defuturam. Ita *Ver* floribus ridens, *Aeſtas* falce et ſegetibus laeta, *Autumnus* venationibus et fructibus hilaris, Hiems veſte et cucullo munita, aucupio et venatu gaudens in hoc vt in aliis veterum numis exhibetur. At *Felicitatem Saeculi* Treboniani in eius numo e duobus metallis ſl. et rub. compoſito, quem e maximorum genere adferunt Muſ. *Alb.* II. Tb. 80. n. 2.) *Vaill.* Pr. III. p. 197.) *Bandur.* I. p. 63. et 77.) *Guſſeme* III. p. 333. n. 43.) ad coelum efferre non poterant, niſi impudentiſſimi adſentatores. Peſtilentia enim grauis orbem totum Romanum pererrauit, et Gothorum incurſiones, Romani populi prouincias deuaſtantes, publicis calamitatibus ſummam impoſuerunt.

- - Quatuor pueri quatuor anni tempora ſignificantes, quorum tres nudi, et alter veſte et cucullo tectus, felicitatem non interruptam nec defuturam denotant in Æ max. e duobus pariter matallis ſl. et rubro Probi RRR. qui deſideratur apud *Mediob.* et *Bandurium*, quem vero exhibet Muſ. *Alb.* II. Tb. 92. n. 3. p. 66.) *Vaill.* Pr. III. p. 219.) *Guſſeme* V. p. 517. n. 63.) Probum etiam Romanorum de ſe iudicia non fefelliſſe auctor eſt *Vopiſcus* in eius vita, eumque tradit, rempublicam in eundem ſtatum reſtituiſſe, qui ab Auguſto fuerat ordinatus.

- - et idem puerorum typus anni tempora deſignantium. Æ max. RRR. Cari, quem recenſent *Band.* I. p. 502.) *Vaill.* Pr. III. p. 220.) *Guſſeme* II. p. 106. n. 19.

e) FECVNDITAS.

Iulia Seueri ſub habitu telluris ſedens humi, d. racemum, et ſimul caniſtro frugum et florum pleno innititur, d. globum aſtriferum contingit, per quem quatuor puellae paruae incedunt, totidem anni tempeſtates ex *Patini* coniectura deſignantes. AR. Domnae. *Eckh.* Cat. II. p. 285. *it.* addita S. C. nota Æ 2. eiuſdem Iuliae Seueri. *Patin.* Imp. p. 287.) *Hentbaler.* Exercitat. P. II. Tb. 6. fg. 17. p. 197.) *Mdb.* 282.) *Guſſeme* IV. p. 172. n. 13.) *Theup.* p. 570.) *Eckhel.* l. c.

f) COS. IIII. S. C.

Quatuor pueri ſuam quique anni partem indicant. Æ 2. Antonini Pii. *Mdb.* p. 1999.) *Patin.* Imp. p. 218.) *Guſſeme* I. p. 188. n. 35.) *Hentbaler.* Exercitat. P. IV. p. 96.

g) ΕΥΤΥΧΕΙϹ ΚΑΙΡΟΙ,

Felicia Tempora. Conſueta nempe illorum temporum adulatione ſub peſſimis etiam et infauſtis principibus de *Temporum* ac *Publica Orbis Felicitate* Latinis ſimul ac Graecis numorum inſcriptionibus paſſim ſibi gratulati ſunt Romani orbis incolae. Idem puerulorum typus in n. Caracallae a Laodicenſibus, quem vulgauit *Spon.* Itin. Tom. III. p. 183.) *Vaill.* Num. Graec.) *Guſſeme* IV. p. 254. ſed ΕΥΤΥΧΕΙϹ ΧΑΙΡΟΥ ſcripſit.

h) ϹΕΒΑϹΤΟϹ.

Auguſtus. Quatuor puerull quatuor anni tempora deſignantes, ante templum ſex columnarum, in quo figura ſedens, a dextris arbor, in ambitu: ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΝΕΩΚΟΡ. *Macedonum Et Laodicenſium Neocororum.* Æ max. Alexandri Seueri. *Vaill.* Num. Gr. p. 231.) *Guſſeme* V. p. 4.

i) *Sine epigraphe.*

Quatuor pueri quatuor anni tempora deſignantes.)(VERVS CAESar COMMODVS CAESar. Duo capita iuuenilia ſe reſpicientia. Æ. *Strada.* f. 69.) *Mdb.* p. 233. — Mulier boui recumbenti innixa, modium habens in capite, d. cornucopiae, prope nauis proram, ac circum eam quatuor puerull, quorum duo corollam totum fere numiſma ambientem ſuſtinent. Æ max. Antonini Pii, qui prodit primum in Muſ. *Alb.* I. Tb. 23. n. 2. p. 45. Aegypti imaginem deſignat numiſma elegantiſſimum ex attributis illi prouinciae ſollemnibus. Puerull circa mulierem ludentes, corollasque iacientes, quatuor anni tempeſtates exhibent, vt ex falce, quam alter eorum manu gerit, eruitur; ad innuendam toto anni curriculo Aegypti fertilitatem copiamque maximam olei, vini, ſegetum-que, quas Imperator ex ea regione, vt vrbis conſuleret neceſſitatibus, conuehi curauit, teſtante *Capitolino.*

Anni imperii Auguſtorum frequenter numis ſignati. Ita I. III. V. VI. VIII. IX. X. XIII. XIIII. XV. XVI. intra lauream Auguſti annos imperii indicant. *Mdb.* p. 31. 3 35. 36. 37. 38. — De annis Caeſarum *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 300. ſqq.

Anni a certa epocha deducti in vetuſto populorum et vrbium ſignato argento et aere, litteris conſignati ſunt, praefixo plerumque vocabulo ΕΤΟΥΣ, vel ΕΤΟ. vel ΕΤ. *Anno* Aut littera Λ, quae initialis eſt τῦ ΛΥΚΑΒΑΝΤΟΣ, *Anno* quae vox Graecis *Lucis* ſeu ſolis *progreſſum*, id eſt, annuum circuitum ſignificat. At etiam interdum ſine *Anni* vocabulo, ac ſine littera eius initiali, ſolus numerus exprimitur, quem praeter cetera eo etiam indicio ab aliis litteris dignoſces, nulla littera monadico, decadico, aut centenario valore praedita bis collocetur in eodem conſortio, quod in eodem conſortio, quod in Graecanica hac numerandi ratione fieri nequit. — Graecis ac Hebraeis in more eſſe ſcimus, vt numeros litteris exprimant. Litteris itaque et maiuſculis quidem Graeca numiſmata annos indicant, ita vt Α valeat 1. — Β. 2. — Γ. 3. — Δ. 4 — Ε vel Є. 5. — pro 6. ſingularis nota ς aut vt in Antiocheno aere ꝏ interponitur. Deinde rurſum valet 7. — Η. 8. — Θ. 9. — Ι. 10 porro Κ. 20. et ſic vsque 90, cuius nota iterum inſititia eſt ϙ vel q v ų vel ς, quae formae littera *Koph*, populis Orientalibus familiarem, referunt. Pergitur denuo valet 100. — Σ. 200. quae litte *Sigma* poſt Domitianum fere perp tuo c non Σ ſignata legitur; ant vero vix vno, alteroue in numo ſed Σ comparet. Domitiano ſy chr

chronus *Martialis* huius ſigmatis e. meminit L. XIV. Epigr. 80. *Lunata ſcriptum teſtudine ſigma.* — Ipſum porro anni vocabulum aut prorſus omittunt poſitis tantum numerorum notis, vt ςΛC. *Anno* 236. aut littera L, indicant, quae eſt initialis τῦ Λυκάβαντος, *Anno*, vt L. AI. Λυκάβαντος ἑνδεκάτου, *Anno Vndecimo.* De quo vocabulo *Macrobius* L. I. Saturn. *Annum vetuſtiſſimi Graecorum* Λυκάβαντα *adpellant.* Littera L potius quam Λ. (nam vtraque Graeca eſt) vti voluerant; ne vſitatior iam illa Λ, quae valet 30, cum numeris confundaretur. In Aegyptiis Imp. numis hoc L. perpetuum eſt. — Id circo etiam vocem ΕΤΟΥΣ, *Anno*, a multis loco Λυκάβαντος vſurpatam, non ſola initiali littera E, quae valet 5. conſignarunt; ſed ET. vel ETO. vel expreſſe ΕΤΟΥΣ. Inde occurrit e. c. ET. ΘΡ, *Anno* 109. — ΕΤΟΥΣ ΣϘΖ, *Anno* 297. — L. ΓΠΤ, *Anno* 383. — Kς, *Anno* 26. etc. — Quod ſi occurrerent notae PT. aut KM. aut BH. rel. eae numeros non indicarent; quia duo centenarii, duo decadici, aut monadici, componi non ſolent. — Litterarum porro numeralium ordo, vtcunque locentur, nihil turbat; non enim loco adligatus eſt valor, vti in Arabico- Indicis numeris, quibus hoc tempore vtimur. Sic, ſeu ponas L. AI. ſeu L. IA. *Annus Vndecimus* indicatur. Pariter in n. Seleuci IV. annus 136. et PΛς et ςΛP obſeruatur. — Iam vero hi annorum numeri numis impreſſi aut indicant, quod annis quis regnum tenuerit, quod ad regum ſeriem chronologicam conſtituendam plurimum confert; aut initium aliquod memoria dignum, quod *epocham*, ſeu *aeram* dicunt, iisdem notatur, vnde deducere annorum computum reges, aut vrbes coeperunt. Anni numerus, ſi exiguus ſit, fere indicat annum regni, aut imperii; quinquageſimo maior, fere annum ab epocha quadam deducta prodit. Vid. *Aera.* — *Epocha.*

Anni Aegyptiorum nihil hodie angunt antiquarios, dum nouimus, in aere Aegyptiaco plures Imperatores cum ſui imperii etiam parentis aut adoptantis annos connumeraſſe. Quare annus, qui cum aetate non congruit, congruit cum vtriusque Imperatoris imperio, et conciliandus eſt annus per diuerſum anni Aegyptiaci initium, tum etiam quod imperii primum etſi non completum pro completo habebant, adueniente interim principio noui anni Aegyptiaci.

Anni Syriae regum, in numis ſignati, certas aerae Seleucidarum notas prae ſe ferunt, ſecuriſſima temporum, quibus ſignata ſunt numiſmata, atque adeo regum, quos repraeſentant, argumenta. Eiusmodi chronici characteres quam accurate in moneta veteri ſint expreſſi, illud ſatis praeter cetera declarat, quod iidem cum annis eiusdem aerae Seleucidarum, in ſacra Maccabaeorum hiſtoria expreſſi, fideli plane nexu cohaereant. Hanc numiſmatum cum Maccabaeorum libris concordiam, vt vno velut intuitu contemplendam propoſuit *Froelich.* Annal. Syriae p. 38. tabella, in qua vna ex parte anni omnes, ad regum Syriae hiſtoriam facientes, ordine adſcribuntur, quorum in ſacra hiſtoria fit mentio; altera ex parte annorum numeri exhibentur numis illis inſculpti, qui fere omnia vel in Phoenicia, Tyri potiſſimum, ac Sidone, ſignati ſunt; vel pauca quaedam numiſmata Apameae in Coeleſyria, aut Cyrrhi in Cyrrheſtica regione percuſſa. Numiſmatum porro anni, vltra tempora a Maccabaeis ſcriptoribus conſignata excurrentes, ad aliorum deinde ſcriptorum chronologiam emendandum proſunt, quod idem duplici firmitate numi ſacris litteris conſentientes praeſtant. Anni, in numis ſignati, initium ſumunt ab autumno, itemque in libro II. Maccabaeorum; at in libro I. annus a vere praecedente inchoatur.

a) *Antiochus* III. *Magnus*. Oſtendit in Annalibus ſuis *Froelichius*, Phoeniciam ac Coeleſyriam vſque ad Antiochi huius III. tempora Ptolemaeis Aegypti regibus fere obnoxias fuiſſe. In aperto eſt itaque cauſa, cur ante Antiochi III. tempus nummos regum epocha notatos non deprehendamus, quia vrbes illae, quibus epochas numis inſcribere ſollemne erat, aliis regibus antea parebant. Potuit tamen etiam hic mos, Seleucidarum annos numis inſculpendi, primum ſub *Antiocho* III. *Magno* introduci, in cuius numis *anni*: ΡΙΒ. 112. et ΡΙΖ. 117. obſeruantur. — Huius etiam Antiochi, et Seleuci fit mentio, etſi ſine anni nota, tanquam deceſſorum Antiochi IV. in Libris Maccabaeorum I. c. 8. et II. c. 3. cf. *Froelich*. Annal. p. 38. in prolegom. et Tb. 5. it. *Vaill*. Seleucidar. imperium.

b) *Seleucus* IV. *Philopator*, cum annorum notis ΡΛ5̄ vel etiam Phoenicum more ʃ̄ ΛΡ. 136. et ΡΛΖ. 137. *Froelich*. l. c. et Tb. 6. it. *Vaill*. l. c.

c) *Antiochus* IV. Θεὸς *Epiphanes*. Cuius anni in eius numis ſunt: ΔΜΡ. 144. — ΕΜΡ. 145. — ΖΜΡ. vel ΞΜΡ. 147. *Froelich*. Tb. 7.) *Vaill*. ib. — Annis enim 137. 143. 145. 147. varia eius acta. Moritur 148. teſte L. II. Maccab. c. 11. qui eſt Iudaeis annus iam 149. L. I. Maccab. c. 6.

d) *Antiochus* V. *Eupator*. Adit regnum 148, ſed Iudaico 149. Necatur 150, ſeu Iudaico 151. cf. Maccab. L. II. c. 13. et L. I. c. 7.) *Froelich*. Tb 7. ſed nullo anno in Æ. memorato.) *Vaill*. Seleucid.

e) *Demetrius* I. Θεὸς *Philopator Soter*, cum annis: ΑΝΡ. 151. — ΓΝΡ. 153. — ΔΝΡ. 154 — ΗΝΡ. 158. — ΘΝΡ. 159. — ΞΡ. 160. — ΑΞΡ. 161. — ΒΞΡ. 162. apud *Froelich*. Tb. 7. et 8.) *Vaill*. l. c.) *Geſner*. Num. Vrb.) *Theupol*.) *Beger*. Th.
Brand.) *Noriſ*. Epoch.) *Ha*
Brit. — Adit regnum 150,
daico 151. ex Maccab. L.
Perit 162, vt colligitur ex I
L. I. c. 10.

f) *Alexander* I. *Theopato*
getes, cuius anni in numis
ΒΞΡ. 162. — ΓΞΡ. 163. — ΔΞ
— ΕΞΡ. 165. — ʃ̄ ΞΡ. 16
Froelich. Tb. 8. et 9.) *Va*
Spanhem.) *Noriſ*.) *Haym*.)
pol. — Primum Ptolemaide r
agit 160. ex Maccab. L. I
Adit Syriae regnum 162. *i*
catur 166, ſeu Iudaico 16
cab. L. I. c. 11.

g) *Demetrius* II. Θεὸς *P*
phus Nicator. Huius in nu
guntur annorum notae: ΞΙ
— ΗΞΡ. 168. — ΘΞΡ. 169.
170. — ΑΟΡ. 171. — ΒΟΡ.
ΓΟΡ. 173. — ΔΟΡ. 174. F
Tb. 9. et 10.) *Beger*.) *Ha*
Haym.) *Theupol*.) *Vaillant*.)
— Adit proprie regnum Syri
Maccab. L. I. c. 11. Deind
eius acta 169. 170. 172. H
in Mediam abit, deinde
ſed non dicitur eodem anno
Maccab. L. I. c. 14.

h) *Antiochus* VI. vel VI
phanes Dionyſus Adoleſcens
quo occurrunt in eius numi
ΗΞΡ. 168. — ΟΡ. 170. *Froel*
11. et 12.) *Beger*.) *Vaill*. —
partem adit poſt 167. vti
ex Maccab. L. I. c. 11.
170. Maccab. L. I. c. 13.

i) *Tryphon Autocrator*,
loco Antiochi adoleſcenti
partem vſurpat 170. Macc
c. 13. Cuius vero numis a
chio Tb. 12. p. 80.) *Beger*
lantio) *Haymio* et in Mu
prolatis nulla adſcripta eſt

k) *Antiochus* VII. vel V
getes, vulgo *Sidetes*. In
nus ΒΞΡ. 162, de quo num
ribus *Froelich*. ad Tb. 10. A

In ceteris huius regis
reſſi ſunt anni: ΔΟΡ. 174.
75. — ς ΟΡ. 176. —
— ΗΟΡ. 178. — ΘΟΡ. 179.
). — ΑΠΡ. 181. — ΒΠΡ.
ΠΡ. 183. — ΔΠΡ. 184.
Tb. 11.) *Beger.*) *Harduin.*)
iebe.) *Theup.*) *Vaillant.*)
Capto Demetrio fratre
oprie adit 174. Maccab.
;. Necatur circa 186. vti
ex Maccab. L. II. c. 1.

trius II. de quo ſupra ad
captiuitate redux videtur
um fratre Antiocho parti-
vt docet *Froelich.* in An-
83. ſq. Hiſtoria vero Mac-
a nihil vltra Antiochi Euer-
m commemorat. — In
ui adhuc memoriam cuſi
i cum annis: ΠΡ. 180. et
. quos recenſent *Froelich.*
) *Golzius*) Muſ. *Theupoli.*
: e Parthorum captiuitate
umis adparent anni: ΓΠΡ.
ΔΠΡ. 184. ΕΠΡ. 185. —
6. — ΗΠΡ. 187. *Froelich.*
Tb. 10.) *Golz.*) *Liebe.*)

xander II. vulgo *Zebina*
n parte vna Syriae; in al-
trius II. Cuius Alexandri
gnant annos: ΔΠΡ. 184. —
— ΖΠΡ. 187. *Froelich.* Tb.
r.) *Haym.* *Theupoli.*) *Vaill.*

opatra, Ptolemaei Philo-
Aegypti regis filia, trium
riae vxor, quatuor regum
i. Nempe ex Alexandro
Antiochum Dionyſum; e
II. Seleucum V. et An-
VIII; ex Antiocho Euer-
Sidete Antiochum IX. vul-
enum. Occurunt in huius
ae numis anni ſequentes:
. — ΡΟΡ. 175. ΡΠΔ. 184. —
186. *Froelich.* Tb. 11. *Vail-*

tiochus VIII. *Epiphanes*,
gus cum Cleopatra matre

vsque ad 191, deinde ſolus in parte
Syriae poſterioribus annis regnum
tenuit. Epocha eiusdem in numis
indicatur: ΖΠΡ. 187. — ΗΠΡ. 188.
— ΘΠΡ. 189. — ϘΡ. 190. — ΑϘΡ.
191. — ΒϘΡ. 192. — ΓϘΡ. 193. ΔϘΡ.
194. — ΕϘΡ. 195. — ΖϘΡ. 197. —
ΗϘΡ. 198. — ΘϘΡ. 199. — Σ. 200.
ΑΣ. 201. — ΕΣ. 205. — ς Σ. 206.
— ΒΙΣ. 212. *Froelich.* Annal. Tb.
13.) *Beger.* Th. Brand. et Palat.)
Harduin.) *Haym.*) *Theupoli.*) *Vail-
lant.*

p) *Antiochus* IX. *Philopator*, vul-
go *Cyzicenus*. Inſculpti ſunt huius
numis anni: ΘϘΡ. 199. — Σ. 200.
— ΑΣ. 201. — ΓΣ. 203 — ΣΕ et ΕΣ.
205. *Froelich.* ad Tb. 14.) *Haym.*)
Theup.) *Vaill.*

q) *Vrbium Syriae* numi ſine regis
vultu aut titulo, attamen annorum
notis inſignis, quarum aliquae ad
proprias vrbium epochas exigendae
ſunt. Incipiunt iſti vrbium numi
comparere Antiocho VIII. et IX. in-
ter ſe litigantibus; inde poſt horum
Antiochorum tempora numos regum
Syriae epocha notatos non depre-
hendimus; in vrbium vero Syriae
numis leguntur anni: ΓϘΡ. 193. —
ΔϘΡ. 194. — ς Σ. 206. — ΖΣ. 207.
— ΘΣ. 209. — ΙΣ. 210. — ΘΙΣ.
219. — ΑΚC vel ΑΚΣ. 221. — ΓΚΣ.
223. ς ΚΣ. 226. — ΖΚΣ. 227. —
ΗΚΣ. 228. — ΛΣ. 230. — ΑΛΣ. 231.
— ΔΛΣ. 234. — ΖΛΣ. 237. — ΗΛΣ.
238. — ΑΜΣ. 241. — ΓΜΣ. 243. —
vid. *ſuis locis.*

ANNIA gens ex plebeis fuit, vti
ex tribunatu plebis cognoſcitur.
Fuit enim tribunus plebis Annius
quidam A. V. C. 517. proauus An-
nii iſtius, cuius denarii ſunt ſuper-
ſtites. Ipſi cognomen LVSCVS;
quod fuerit quidam eorum altero
captus oculo. Alia fuerunt in hac
familia cognomina, ſed hoc tantum
in numis legitur. vid. ANNI. —
ANNIVS.

*Annia Aurelia Fauſtina apud Har-
duinum*

duinum Oper. Sel. p. 320. dicitur ſoror Seueri Alexandri, de qua ibidem numum recenſet, hinc: ANNIA ΑΤΡΗΛΙΑ ΦΑΤСΤΕΙΝΑ. Huius caput in lunae creſcentis effigie.)(ΕΠΙ СΤΡΑ. ΚΤΡΙΝΟΤ ΡΑΦΑΝΕΩΤΩΝ, *Sub Praetore, Cyrino, Raphaneotarum*, infra ΑΟC. *Anno* 271. qui V. C. 975. vel Alexandri Seueri primus annus.

ANNIA ETRUSCILLA, vxor Traiani Decii. vid. ANNIAN AITPOVCKIΛΛΑΝ CЄ.

ANNIA FAUSTINA Antonini Pii filia, et coniux M. Aurelii. vid. *Fauſtina*.

ANNIA FAVSTINA Elagabali tertia vxor exiſtimatur, ad Commodum Imperatorem genus referens; M. Aurelii enim erant neptis, vt *Anniae* et *Fauſtinae* nomina confirmare videntur. Haec Pomponio Baſſo nupſerat, quem vt eam illi eriperet, reum fecit et occidit; nec vt mariti mortem lugeret, permiſit. Sed admodum mutabilis eam poſtea breui dimiſit, recepta Aquilia Seuera, quam paullo ante repudiauerat. *Herodian.* in Hiſtor. ſui temporis L. V. — Prima vero eadem Elagabali dicitur coniux a *Dione* L. LXXIX. p. 910. et *Triſtano* II. p. 341. — Pariter *Anniae* et *Fauſtinae* nomina tulerunt mater et filia, Pii et Marci coniuges, immo ipſe Marcus Antoninus, *Annia* gente oriundus, et Annius Verus ante adoptionem dictus. Quae vero Annia Fauſtina, vt patet ex eius numis *Iulia* non adpellata eſt. — *Anniae* huius Fauſtinae numi, cum vix Romae percuſſi occurrant, paullo poſt nuptias dimiſſam confirmant. Aureum vnicum, ex argento tria tantum numiſmata ſunt nota; ex aere primi moduli raritatis et elegantiae ſunt eximiae; mediocres non obſeruauit *Vaillantius*. Coloniarum aerei tantum ſecundi et minimi moduli reperiuntur, qui rariſſimi ſunt et elegantiſſimi. Sidonii beneficiorum Elagabali memores numos ipſius vxoribus percuſſerunt, et praeſertim Anniae Fauſtinae, quae ob eximiam formam tanquam altera Venus a Sidoniis eſt habita. Tres tantummodo *Vaillantius* Num. Gr. p. 131. recenſet Graecos numos, duos quidem ab Epheſiis cuſos. — De Anniae numis commentati ſunt: *Harduin.* Sentiment ſur deux Medaillons d' Annie Fauſtine. cf. Mem. de Trevoux. 1714. Aug. p. 1416. ad 1451. — Jean *Maſſon* Eclairciſſement ſur deux Medaillons d' Anne Fauſtine, avec une Reſponſe aux objections du P. *Hardouin*. cf. Hiſt. critique de la republ. des Lettres Tom. V. p. 289. ad 353. — Diſſertation ſur une Medaille Greeque d' Annie Fauſtine frappée a Raphanea. cf. Mem. de Trevoux 1706. Octob. p. 1782 ad 1791. — Giuſtificatione della Medaglia di Annia Fauſtina. cf. Giornal de Letterati d' Italia. Tom. X. p. 498 ad 504. — Philip. a *Turre* Diſſert. apologetica ad numum Anniae Fauſtinae. Patauii 1713. 4. — *Eiusd.* Lettera ſopra un Medaglione d' Annia Fauſtina. cf. Giornal de Letterati d' Italia. Tom. IV. p. 360 ad 389. et Germanice verſa im Neuen Bücher Saal XIII. Oeffnung. p. 45 ad 70. — Gio. Luc. *Zuzzeri* Diſſ. ſopra una Medaglia di Attalo Filadelfo, e ſopra una parimente d' Annia Fauſtina in Venezia 1747. 4.

ANNIA FAVSTINA AVGVSTA. Huius caput ornatum, in area aſtrum.)(IMP. ANTONINVS PIVS AVG. Caput Elagabali laureatum. AV. quem primum edidit *Khell.* Supplem. p. 140. qui confidenter hunc huius metalli vnicum, et eius quidem generis, qui hiſtoricis tacentibus maritum Elagabalum proderet, atque exquiſitiſſimae raritatis pronunciat.

ANNIA FAVSTINA AVG. Caput eius in luna bicorni.)(PIETAS AVG. Mulier ſt. ad aram, d. extenſa, ſ. acerram. AR. *Khell.* l. c. qui addit: „Aureo praeſtantiſſimo argen-

argentéum ſubiicio, ſolo metallo inferiorem, quem enim rariſſimum dixit *Baldinius*, is ſaltem in aere adnotatus erat in *Argelati* editione, praeſens nulli ſe in conſpectum dedit.

ANNIA FAVSTINA AVGVSTA.)(VENVS GENETRIX. Figura vel dea ſedens, d. pateram, aut globum. ſ. haſtam. AR. *Mdb.* p. 315. *it.* Æ. *ibid.*) *Harduin.* Oper. Sel. p. 817.

ANNIA FAVSTINA AVG*uſta.* Huius caput. CONCORDIA. Elagabalus laureatus et togatus ſtans dextram porrigit adſtanti Anniae Fauſtinae vxori, intermedio aſtro Solis, cuius Elagabalus ſacerdos dicebatur. AR. inter argenteos omnium RRR. quem edidere *Bimard.* ad *Iobert.* II. Tb. 12. fg. 1. p. 59. ex et eo Kenntniſs antiker Münzen II. Tb. 12. n. 1. p. 30.) *Vaill.* Praeſt. I. p. 139.) In tertii Elagabali coniugii memoriam cuſus videtur hic numus. Anniam enim Fauſtinam vxorem ſibi adſciuit ille Imperator, repudiatis Cornelia Paula primum, et Aquila Seuera deinde ex Veſtalium collegio erepta. Anniae huius nuptiae caede Pomponii Baſſi quaeſitae ſunt, et quantumuis, honoribus omnibus cumulata, Auguſtae nomen obtinuerit, ignotum adhuc illud foret, ſi ex numis perpaucis, qui exſtant cum eiusdem effigie, ſeruatum non eſſet. *Concordia* vero, quae in numo ſignatus, non niſi in adſentantium, mente orta eſt. Quippe Elagabalus monſtrum illud quatuor annorum imperii ſpatio, quatuor et amplius vxores commutauit, ſi ſcriptoribus fides eſt habenda.

ANNIA FAVSTINA AVGVSTA. Huius caput.)(CONCORDIA. Idem typus. Imperator et Fauſtina ſtantes dextras iungunt, intermedio aſtro. Æ max, depictus in Muſeo *Alban.* Tb. 62. et illuſtratus p. 125. Praeſtantiſſimorum, inquit editor, maximorum numiſmatum infrequenti pondere rariſſimus, licet S. C. notam prae ſe ferat, et ob eam rem a maximi moduli numis excludendus ſit. — *Similis* Æ 1. eximiae raritatis et elegantiae, ſed ſculptoris incuria deeſt aſtrum intermedium. *Vaill.* Pr. I. 139.) *Patin.* Imp. mediae aer. formae p. 335.) *Mdb.* p. 315.) *Eckhelio* in Catal. II. p. 316. reprobandus videtur hic numus, aliis genuinus creditus.) Ab *Occone* p. 272. falſo Fauſtinae Pii Antonini tribuitur.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 817.

— —)(CONCORDIA. Mulier ſt. d. pateram, ſ. duo cornuacop. *Guſſeme* I. 149.

ANNIA FAVS. . . . .)(COL. MET. . . . . Typus coloniae deductae cum bobus, aratro, et colono, prope boues labarum, in quo TEO. Æ. *Mdb.* p. 315.

ANNIA FAVSTINA AVG. Caput huius in dimidiata luna.)(COL. METR. SID. Colonus agens boues, pone vexillum, in quo LEG. III. PAR. Æ. *Patin.* Imp. p. 335.) *Harduin.* 817.) *Mdb.* l. c.) *Vaill.* Col.) *Guſſeme* VI. p. 197.

— —)(COL. AVR. PIA METR. SIDON. Currus deae Aſtartes. *Vaill.* Col.) *Mdb.* ib.) *Guſſeme* l. c.

— — —)(C. A. P. MET. SID. Europa tauro vecta. *Vaill.* Col.) *Guſſeme* ib.

— — —)(COL. AVR. PIA METR. SID. et intra lauream: CERT. SAC. PER. OECVME. ISELA. *ibid.*

ANNIA FAVSTINA A. . .)(SAC. CER. OECVME. COELA. In medio duorum ramorum lauri in corollae formam diſpoſitorum, circum quos . . . . . ΝΕΩ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ. *Mdb.* 315.

ΑΝΝΙΑ ΦΑΥϹΤΕΙΝΑ ΑΥΓΟΥ.

Annia

Annia Fauſtina Auguſta. Eiusdem caput ſupra lunam falcatam.)(ΔΑΜΑCΚΗΝΩΝ . ЄΛΦ. ΔΟΓΜΑΤΙ CΥΝΚΛΗΤ. . . . . ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚ. . . . . ΛΑΟΔΙΚЄΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Damaſcenorum Anno* 535. *Decreto Senatus Oecumenica Laodicenorum Neocororum*. Menſa, ſupra quam quatuor vrnae, ſub menſa vas. Æ max. Damaſc. *Theup*. p. 802. et 1017.

ΑΝΝΙΑ ΦΑΥCΤΕΙΝΑ C. *Annia Fauſtina Auguſta*. Huius caput.)(ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ. *Chalchedoniorum*. Apollo cum lyra decumbens ſupra pauonem volantem. Æ 2. *Theup*. p. 1018.

ΑΝΝΕΑ ΦΑΥΣΤΕΙΝΑ (*ſic*) Caput eius.)(ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ ΠΡΟC ΥΠΙΩ. Bachus oſtentat vuam. *Harduin*. Oper. Sel. p. 817.

ΑΝΝΕΑ ΦΑΥCΤΕΙΝΑ CΕΒ.)(ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ ΝΙΚΑΙΕΩΝ, *Bonus Genius Nicaeenſium*. Dea turrito capite monticulis inſidet, d. ſpicas. Æ 3. *Harduin*. ibid.

ΑΝΝΙΑ ΦΑΥCΤΕΙΝΑ CΕΒ. *Auguſta*. Eiusdem Caput.)(ΕΦΕCΙΩΝ Δ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Epheſiorum Quater Neocororum*, ter nempe Auguſtorum, et ſemel Dianae. Diana ſuccincta ſt. utraque manu taedam. Æ 2. *Vaill*. Num. Graec. p. 131.) *Guſſeme* III. p. 147. — *Similis*, ſed Diana Epheſia cum ceruis, hinc ſol inde luna creſcens. Æ 2. *Vaill*. ib.) *Guſſeme* ib.) *Harduin*. Oper. Sel. 817. ſed legit Δ. ΝΕΩΚ.

— —)(ΕΠΙ CΤΡ. Τ. Κ. CΤΡΑΤΟΝΕΙΚΙΑ ΠΥΘΙΑ ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ, *Sub Praetore . . . . Stratoniciano Pythia Thyatirenorum*. Imperator ſt. dextram iungit mulieri turritae. Æ max. *Theup*. p. 802 et 1018.

ΑΝΝΙΑ ΦΑΥCΤЄΙΝΑ CЄΒ. et ΑΝΝΙΑ ΦΑΥCΤΙΝΑ in duobus Æ 3. numis ab Aegyptiis vulgo Alexandrinis. vid. *ſupra* p. 387. 388.

ΑΝΝΙΑ ΦΑΥCΤΕΙΝΑ. Eius caput.)(. . . . Fortuna ſtans. Æ. *Patin*. Imp. p. 335.

ΑΝΝΙΝΑ ΦΑΥCΤΙΝΑ (*ſic*) in Muſ. *Pembrok*. III. Tb. 55. n. 5. et apud Guſſeme I. p. 149. Huius caput)(L. *Anno Quinto*. Pallas galeata ſt. d. victoriolam, ſ. clipeo incumbit. Æ 2.

ΑΝΝΙΑ ΛΟΥΚΙΛΛΑ CΕΒ. *Annia Lucilla Auguſta*, vxor L. Veri, ſic in n. Byzantior. *Vaill*. Num. Gr.) *Harduin*. 778.

ΑΝΝΙΑΝ ΑΙΤΡΟΥCΚΙΛΛΑΝ (*ſic*) CЄ. *Anniam Aetruſcillam Auguſtam*. Herenniae Etruſcillae caput.)(ΤΑΡCΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛЄΩC Α. Μ. Κ. Γ. Β. *Tarſi Metropoleos*. Mulier globo inſiſtens, vel Diana vtraque manu ſingulos ceruos anterioribus pedibus prehenſos erigit. Æ. editus ab *Haymio* Th. Brit. II. Tb. 47. fg. 4. — *Al*. ΑΝΝΙΑΝ ΑΙΤΡΟΥC-ΚΙΛΛΑΝ CЄ. Huius caput ſed, in luna bicorni.)(ΤΑΡCΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟ-ΛΕΟC (*ſic*) Α. Μ. Κ. Γ. Β. Bacchus ſtans, d. cantharum, ſ. thyrſum, ad pedes tigris. Æ 2. edit. *ibid*. fg. 5. — Ambo hi Tarſenſium numi admodum praeclari ob nomen *Anniae*, quod exhibent. Hisce numis teſtibus liquide deducitur, Etruſcillam originem a M. Aurelio traxiſſe; conſtat enim ex *Capitolino*, omnes huius Imperatoris maiores *Annios* fuiſſe, atque id ipſum nomen in eius vxoris Graecis numis reperitur. Neque quis obiecerit, videri hanc familiam in Commodo exſtinctam; *Lampridius* enim initio hiſtoriae Diadumeniani adſeuerat, inter exercitus duces eo tempore fuiſſe complures Antonino Pio ſanguinis vinculo iunctos.

ΑΝΝΙΑΝ ΦΑΥCΤΕΙΝΑΝ, *Anniam Fauſtinam*. Caput Ann. Fauſtinae.)(ΑΛΙΝΔΕΩΝ, *Alindenſium*. Duo capita aduerſa Iouis cum medio, et muliebre velatum. Æ 2. *Theup*. p. 1017.) *Supra* p. 466.

ΑΝΝΙΕΩΝ

ANNIEΩN, *Annienſium*. Victoria alata ſtans d. florem, ſ. demiſſa, in area N.)(ΣΩΤΕΙΡΑ, *Servatrix*. Caput Palladis galeatum. Æ. editus in Muſ. *Pembrok*. II. Tb. 4. fg. 8. et memoratus a *Guſſeme* I. p. 148. cui vero oppidum eſt ignotum, ad quod pertineat numus; nullus enim geographorum vel hiſtoriarum ſcriptor eiusdem populi meminit.

ANNIO. Caput Genii populi Romani.)(Sine epigraphe. Nauis, globulus et triquetrae Siciliae ſignum. n. Anniae gentis, de quo *Morell*. Fam. Litt. N. p. 16.) *Guſſeme* I. 148. — L. ANNIO Q. FLACCO II. VIR*o*. CORinthus. *Liebe* Goth. Num. p. 34. legit: Q. FLACC. ANNIO II. VIR. COR. Venus marina currui inſidet, quam trahunt Triton facem gerens accenſam, et vna ex Nereidibus tubam inflans.)(NER*o* CLAVD*ius* CAESAR AVG. Caput Neronis laureatum. *Morell*. l. c. Lit. O.) *Vaill*. Col. I. p. 119. *et* 174.

ΑΝΝΙΟΣ. vid. ANNIVS — ΜΑΞΙΜΟΣ. — ΕΠΙΣΑΤΟΥ ΤΕΜ*ίνου* ΑΝΝΙΟΥ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ, *Praefecto Templi Annio Pergamenorum*. n. Sept. Seueri. *Vaill*. Gr. p. 86. — ΑΝΝΙΟΣ·ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, praetor Hypaepenorum. n. Gord. Pii. — ΑΝΝΙΟΣ nomen praetoris Magnet. Sipyl. n. Otaciliae.

ANNIVS nomen gentis *Anniae*. T. ANNIVS. in imo ROMA. Caſtor et Pollux decurrentes.)(RVFVS Anniorum cognomen. Caput Romae cum ſpica ad galeam. Æ. *Golz*. Faſt. p. 138.) *Vaill*. Fam. I. Tb. 9. n. 1. p. 66.) *Morell*. Num. Conſular. Tb. 4. n. 11. p. 498. 499.) *Guſſeme* I. 148. — P. ANNIVS RVFVS IIIIVIR A. A. F. F. *Publius Annius Rufus Triumuir Aere Argento Auro Flando Feriundo*. In area S. C. —)(CAESAR AVGVST*us* PONTifex MAXimus TRIBVNItia POTESTate. Caput Auguſti nudum. *Golz*. in Auguſto Tb. 64. n. 42.) *Morell*. Num. Conſular. Tb. 4. n. 12. p. 499. *pariter* in Auguſto Tb. 54. n. 18. — 3. C. ANNIVS T. F. T. N. PRO. COS. EX. S. C. Caput Iunonis Monetae, iuxta bilanx.)(Q. TARQVITI P. F. in area Q. Victoria in bigis, ſuperne V. *al*. VIII. Æ. *Eckhel*. Cat. II. p. 70.) *Guſſeme* I. p. 148.) *Theup*. pol. p. 3. — 4. *Ead*. *epigr*. Caput Iunonis Monetae, bilanx et caduceus.)(L. FABI. L. F. HISP. Q. Victoria cum palma in quadrigis, *al*. bigis. Æ. *Guſſeme* l. c. *Theup*. ib. — 5. ANNIVS LAMIA SILIVS. Dexterae iunctae caduceum tenent.)(IIIVIRi A. A. A. F. F. Incus cum S. C. nota. Æ 3. *Golz*. in Iul. Caeſare.) *Patin*. Fam. p. 16. n. 4. *Morell*. Num. Conſul. Tb. 4 n. 13. p. 499.) *Vaill*. Fam. Tb. 10. n. 1. *Theup*. p. 3.) *Eckhel*. Cat. I. p. 10.) *Guſſeme* I. 37. 148.) *Schulz* Numoph. p. 74. et 82. — 6. *Iidem* triumuiri monetales, ſed in area cornucopiae, et S. C. nota.)(IIIVIRi A. A. A. F. F. Incus. Æ 3. *Vaill*. Fam. I. Tb. 9. n. 6.) *Theup*. p. 3.) *Guſſeme* I. 148. — 7. *Eadem* monetalium nomina, ſed in area ſimpulum et lituus.)(*eadem*, ſed in area S. C. Æ 3. *Morell*. Fam. p. 15. n. IV. et p. 396.) *Vaill*. l. c. n. 5.) *Theup*. 3.) *Guſſeme* I. 37 et 148.) *Eckhel*. Cat. I. p. 10.

ANNIVS. vid. FLORIANVS.

ANNIVS GALERIVS, Antonini Pii Filius. vid. GALERIVS.

ANNIVS VERVS, M. Aurelii et Fauſtinae Iunioris filius, Commodi frater natu minor, natus A. V. C. Caeſar 916. dictus 919. ab Annia matre nomen habens, male a *Sanctamantio* adpellatus *Sextus*, ſeptennis aetate ecto ſub aure tubere A. V. C. 92[illegible] mortuus eſt iuxta *Capitolinum* in M. Antonini vita c. 21. Pater ei ſtatuas publicas et auream in circenſi pompa decreuit; ac numos eius memoriam conflari iuſſit, q[illegible]

in auro et argento non inueniuntur, cuius vero aerei eximiae raritatis ac praeſtantiae ſunt. Talis eſt ille praeſtantiſſimus, in cuius priore area ſignatur: COMMODVS CAES. ANTONINI AVG. FIL. cum capite eius nudo.)(ANNIVS VERVS CAES. ANTONINI AVG. FIL. cum expreſſa itidem eius icone nuda. Æ. primae formae magnitudinem fere attingens, quem protulerunt *Spanhem.* ad Iuliani Caeſſ. p. 85.) *Vaill.* Praeſt. I. p. 89. et 95.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 52. n. 5.) *Cimel. Vindob.* II. p. 11.) *Mdb.* p. 232.) Io. Petr. *Bellorii* ſelecti numi duo Antoniniani, quorum primus anni noui auſpicia, alter Commodum et *Annium Verum* Caeſ. exhibet. Romae 1671. 8. Recuſ. Amſt. 1685. 12.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 779. qui vero eundem numum de duobus non M. Aurelii, ſed Antonini Pii filiis interpretatur, ab omnibus aliis antiquariis diſcedens; verum conſellitur duobus numis, a *Vaill.* Num. Imp. Gr. p. 62. adductis, quorum prior hinc cum M. Aurelii ac L. Veri nominibus ΑΥΤ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝ. Λ. ΟΥΗΡΟΣ, *Imperator Marcus Aurelius Antoninus, Lucius Verus*, et cum eorum effigie; illinc aduerſis Commodi et Annii Veri capitibus, cum inſcr. Κ. Α. ΣΥΡΙΩΝ, *Commodus, Annius, Syrorum*, vti idem numus explicatur. *Haymius* tamen P. I. Tb. 25. n. 5. p. 259. legit ΚΑΒΙ. ΣΥΡΙΩΝ. *Cabirorum Syrorum.* Eundem repetit numum P. II. Tb. 35. n. 9. p. 289. et L. Vero, non Annio, attribut. vid. Lexici noſtri T. I. P. II. p. 22. 23. Quod ex altero numo luculentius conſtat, in quo caput M. Aurelii cum epigr. cernitur ΑΥ. ΚΑΙΣ. ΑΥΡΗΛ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ, *Imperator Caeſar Aurelius Antoninus*; in altera vero parte aduerſa itidem *Commodi* ac *Annii Veri*, cum palma intermedia, capita c. inſcr. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟΥ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ ΥΙΟΙ, *Marci Aurelii Antonini Filii.* Quales duo numi adducuntur quoque et explicantur ab *Harduin.* Sel. Oper. p. 779. — Occurrunt vero alii deſcripti ab Octau. *Strada* p. 67. *Triſtano* I. p. 614. ac *Mediob.* Num. Imp. p. 232. 233. numi, in quibus ille poſtremus, M. Aurelii filius, omiſſo *Annii*, ſolo *Veri* nomine ſignatur; nempe COMMODVS CAESAR VERVS CAES. aut CAESAR; alius vero Graecus ab Amaſtrianis cuſus et a *Triſtano* adductus, c. inſcr. ΟΥΗΡΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, *Verus Caeſar*: Sed illi prioris cum Romanis *Commodi* ac *Veri* nominibus dubiae ſunt fidei, ac inde a *Vaillantio* omiſſi; alter vero non ad filium, ſed ad parentem M. Aurelium iuuenem, ac *Verum* tum paterno ac auito nomine adpellatum, eſt referendus. vid. ΟΥΗΡΟΣ — VERVS. — ΒΗΡΟϹ.

ANNO ſaepiſſime numis inſcriptum legitur poſteriori aeuo; an vero characteribus iſtis annus imperii ſemper explicandus ſit? *Iobert* Science des Medailles II. p. 49. ſq.

— ſed nullo adpoſito numero. n. Mauricii. *Bandur.* II. 668. — Phocae. *Ducang.* 109. — Heraclii. *Band.* II. 685.) *Vaill.* Pr. III. 274. — Conſtantis. *Ducang.* 114. — Leonis *ib.* 123.) *Band.* 707. — Staurac. *Ducang.* 127.) *Band.* 711.

— PRIMO. n. Iuſtini I. *Band.* II. 626.) *Vaill.* Pr. III. 268.

— I. n. Iuſtini. *Band.* II. 627.) *Ducang.* 88.) *Iobert.* II. 49.) *Mdb.* 558. — Tiber. Conſtant. *Band.* 659.) *Vaill.* Pr. III. 271. — Mauric. *Band.* 665.) *Ducang.* 104.) *Mdb.* 575.) *Theup.* 373. — Phocae. *Band.* 673. 674.) *Ducang.* 109.) *Theup.* 373.) *Mdb.* 581. — Heraclii. *Band.* 684. 687.) *Mdb.* 583. *Theup.* 374.) *Vaill.* Pr. III. 274. — Conſtantis. *Band.* 690.) *Ducang.* 114.) *Vaill.* l. c. — Tiber. III. *Huſſ.* 199.

— II. n. Iuſtini I. *Band.* II. 627. — Iuſtini II. *ibid.* 652.) *Ducang.* 90.) *Mdb.* 570. — Tiber. Conſt.

Band.

Band. 659.) *Theup.* 372.) *Vaill.* III. p. 271. — Mauric. *Band.* 665. 666.) *Ducang.* 104.) *Mdb.* 576.) *Vaill.* Pr. III. 272. — Phocae. *Band.* 673. 674.) *Ducang.* 109.) *Mdb.* 581. — Heraclii *Band.* 685. 686.) *Ducang.* 112.) *Mdb.* 583.) *Vaill.* Pr. III. 274.

ANNO III. n. Iuſtin. Iun. *Band.* II. 652.) *Ducang.* 90.) *Mdb.* 570. — Tiber. Conſt. *Band.* 660.) *Ducang.* 104.) *Mdb.* 573. — Mauric. *Band.* 666.) *Ducang.* 104. — Phocae *Band.* 673. 674.) *Ducang.* 109.) *Vaill.* Pr. III. 273.) *Theup.* 374.) *Mdb.* 581. 582. — Heraclii *Band.* 685.) *Ducang.* 112.) *Mdb.* 583.) *Muſell.* Imp. Tb. 258. n. 8.

- A. n. Iuſtin. Iun. *Band.* II. 652.

- IIII. n. Iuſt. Iun. *Band.* II. 654.) *Ducang.* 92.) *Mdb.* 570. — Tib. Conſt. *Band.* 660.) *Ducang.* 104.) *Mdb.* 573. — Mauric. *Band.* 666. 668.) *Ducang.* 104.) *Mdb.* 676. — Phocae. *Band.* 674.) *Ducang.* 109.

- IIIII. n. Iuſtin. Iun. *Band.* II. 654.) *Ducang.* 92.) *Mdb.* 571. — Heracl. *Band.* 785.

- V. n. Iuſtin. Iun. *Theup.* 372. — Tiber. Conſt. *Band.* II. 659.) *Theup.* 372.) *Vaill.* Pr. III. p. 271.) Phocae. *Theup.* 373. — Conſtant. II. *Theup.* 375.

- ς. n. Iuſt. Iun. *Iobert.* II. 50.

- G. n. Iuſtin. Iun. *Band.* II. 628.) *Ducang.* 90.) *Mdb.* 571. — Tib. Conſt. *Band.* 659. 661.) *Ducang.* 104.) *Mdb.* 574. — *Mauric. Band.* 666. 667. 668.) *Ducang.* 104.) *Mdb.* 576. — Conſt. Pogon. *Band.* 693.

- q. n. Iuſtin. Iun. *Band.* II. 653.) *Muſell.* Num. Max. Tb. 7. n. 2.) Th. Reg. *Sueciae* Tb. 36. — Tib. Conſt. *Band.* 660.) *Mdb.* 574. — Mauric. *Band.* 666. 667.) *Mdb.* 577. — Phocae. *Band.* 673. 674.) *Vaill.* Pr. III. 273.

AN. VI. n. Tib. Conſt. *Band.* II. 661.

ANNO GI. n. Iuſtin. Iun. *Band.* II. 653.) *Ducang.* 92.) *Mdb.* 571. — Tib. Conſt. *Band.* 659. 661.) *Mdb.* 574.) *Vaill.* Pr. III. p. 271. — Mauric. *Mdb.* 577.

— qI. n. Iuſtin. Iun. *Band.* II. 653. — Maur. *ibid.* 666. 667. 668.) *Ducang.* 104. — Phocae. Band. 673.

- VII. n. Iuſtin. Iun. *Band.* II. 653. — Tib. Conſt. *ibid.* 659. 660.) *Vaill.* Pr. III. 271. — Mauric. *Mdb.* 577.

- GII. n. Iuſtin. Iun. *Mdb.* 571. — Tib. Conſt. *Band.* II. 659.) *Ducang.* 104.) *Mdb.* 574.) *Vaill.* Pr. III. 271. — Mauric. *Band.* 666.) *Vaill.* Pr. III. 272. — Heraclii. *Vaill.* ib. 274.

- qII. n. Iuſtin. Iun. *Band.* II. 653.) *Ducang.* 92. — Mauric. *Band.* 666.

- IIς n. Phocae. *Band.* II. 674.

- VIII. n. Iuſtin. Iun. *Band.* II. 653. 654.) *Ducang.* 92.) *Mdb.* 571. — Maur. *Band.* 666.) *Ducang.* 104.) *Theup.* 373. — Heracl. *Band.* 585.) *Ducang.* 112.) *Mdb.* 584.

- GIII. n. Iuſtin. Iun. *Mdb.* 572. — Tib. Conſt. *ibid.* 575. — Mauric. *Band.* II. 668.) *Mdb.* 577. — Filepici. Band. 699.) *Ducang.* 116.) *Strada* 287.

- qIII. n. Iuſtin. Iun. *Band.* II. 653. *Ducang.* 90. 92. — Tib. Conſt. *Band.* 660.) *Ducang.* 104.) *Strada* 278.

- VIIII. n. Tib. Conſt. *Theup.* 372.

- X. n. Iuſtin. I. *Band.* II. 627. 628.) *Ducang.* 88.) *Mdb.* 559. — Iuſtin. II. *Band.* 653. 654. 655.) *Ducang.* 92.) *Mdb.* 572. — Mauric.

Band. 666. *Ducang.* 104.) *Mdb.* 577. 578.

ANNO XI. n. Iuſtin. Iun. *Band.* II. 654. 655.) *Mdb.* 572. — Mauric. *Band.* 665. 666) *Mdb.* 578.) *Vaill.* Pr. III. 272.

ANN. XII. n. Iuſtiniani. *Band.* II. 637.

ANNO XII. n. Iuſtiniani. *ibid.* 636. 637. 642.) *Mdb.* 563. — Iuſtin. Iun. *Band.* 654.) *Ducang.* 92.) *Mdb.* 572. — Heracl. *Band.* 685.

ANN. XIII. n. Mauric. *Band.* II. 667.) *Ducang.* 104.

ANNO XIII. n. Iuſtiniani. *Band.* II. 637. 639 642.) *Ducang.* 88.) *Lipſius* de cruce. c. 16. p. 147.) *Mdb.* 564.) *Muſell.* Num. Max. Tb. 7. n. 1) *Vaill.* Pr. III. 269. — Iuſtin. II. *Hantbaler* I: Tb. 3. n. 9. — Mauric. *Band.* 686.) *Mdb.* 578. — Conſtantis. *Ducang.* 114.

- XIIII. n. Iuſtiniani. *Band.* II. 637. 641.) *Ducang.* 90.) *Mdb.* 564.) *Vaill.* l. c. — Mauric. *Band.* 666.) *Ducang.* 104) *Mdb.* 578.) *Schulz* MzCab. III. 164.

- XV. n. Iuſtiniani. *Band.* II. 637.) *Beger.* Th. Br. II. 851.) von *Ludewig* vita Iuſtiniani M. p. 658. 676.) *Schulz* MzCab. Tb. III. 163. — Mauric. *ibid.* 666. 667. 668.) *Ducang.* 104.) *Mdb.* 578.

- XG. n. Iuſtiniani. *Band.* II. 637. 639.) *Ducang.* 88.) *Mdb.* 564.) *Vaill.* Pr. III. 269.

- Xq. n. Iuſtinian. *Band.* II. 639. — Mauric. *ibid.* 667.

- XVI. n. Iuſtiniani. *Band.* II. 637.) *Vaill.* l. c. — Mauric. *Band.* 666.) *Ducang.* 104) *Mdb.* 579. — Heracl. *Band.* 685.) *Ducang.* 112.) *Mdb.* 585.) *Theup.* 376.

XVII. n. Iuſtiniani. *Band.* II. 639.

- XGII. n. eiusd. *ibid.* — Conſtantis. *Ducang.* 114.

- XqII. n. Mauric. *Band.* II. 667. — Heracl. *ibid.* 685.

- XVIII. n. Iuſtinian. *Band.* II. 638.) *Vaill.* Pr. III. 269.

- XVIIII. n. eiusd. *Band.* ibid.

- XGIIII. n. eiusd. *ibid.*) *Vaill.* l. c.

- XX. n. Tiber. Conſtant. *Band.* II. 660. — Mauric. *ibid.* 666. 667. 668.) *Ducang.* 140) *Mdb.* 579. — Heracl. *Band.* 685. — Conſtantis. *Band.* 690) *Ducang.* 114.

- XXI. n. Iuſtinian. *Band.* II. 638. — Heraclii. *Muſell.* Imp. Tb. 258. n. 9. — Conſtant. *ibid.* 691.) *Ducang.* 114.) *Vaill.* Pr. III. 269.

ANN. XXII. n. Conſtantis. *Band.* II. 690.

ANNO XXII. n. Iuſtiniani. *ibid.*) *Mdb.* 365.) *Vaill.* l. c. — Conſtantis. *Band.* 691.) *Ducang.* 114.

- XXIII. n. Iuſtiniani. *Band.* II. 641. 642.) *Ducang.* 88.) *Mdb.* 565.) *Theup.* 370.

- XXIIII. n. eiusd. *Band.* II. 639. 641.) *Mdb.* 565.

- XXIV. n. eiusd. *Band.* 642.

- XXG. n. eiusd. *ibid.* 638.) *Vaill.* Pr. III. 269.

- XXGI. n. eiusd. *ibid.*

- XXGIII. n. eiusd. *ibid.*

- XXXI. n. eiusd *ibid.* 638. 639. 641.) *Ducang.* 88.) *Vaill.* l c.

ANNO

ANNO XXXII. n. eiuſd. *Vaill.* ib.

- XXXIII. n. eiuſd. *Band.* II. 638.

- XXXIIII. n. eiuſd. *ibid.*) *Vaill.* l. c.

- XXXV. n. Iuſtini. *Schulz* Mz-Cab. III. 162. — Iuſtiniani. *Band.* II. 641.

- XXXV. n. eiuſd. *Vaill.* Pr. III. 269.

- qXXX. n. Phocae. *Vaill.* Pr. III. 273.

- XXXVI. n. Iuſtiniani. *Band.* II. 639.

- XXXqI. n. eiuſd. *ibid.* 638.

- XXXVII. n. eiuſd. *ibid.* 641.

- XXXX. n. Phocae. *Band.* II. 674. 675.) *Ducang.* 109.) *Muſell.* Imp. Tb. 258. n. 6.) *Vaill.* Pr. III. 273.) *Mdb.* 582.

- XXXXII. n. Phocae. *Eckhel.* Cat. II. 541.

- XXXXIIII. n. eiuſd. *ibid.*) *Iobert.* II. 50.

- XXXXG. n. Phocae. *Bandur.* II. 675.) *Ducang.*) 109.) *Lipſius* de Cruce c. 16. p. 147.) *Eckhel.* l. c.

- CLXXXII. 182 V. C. 891. n. Sinopenſium. *Harduin.*) *Froelich.* Adpendic. II. nouis p. 52.

- CCIIII. 204 V. C. 913. n. eorundem. *Vaill.* Col.) *Froel.* ib.

ANNO. *Annona.* ANN. AVG. TR. P. VI. IMP. IIII. COS. III. P. P. S. C. Mulier ſtans, d. icunculam, pateram et haſtam tenens, ſ. cornucop. pro pedibus modius inde nauis. Æ 1. *M. ib.*) *Guſſeme* II. 233. — Similis, ſed TR. P. VII. etc. ibid. — *Similis*, ſed TR. P. VIII. IMP. VI. COS. IIII. etc. *ibid.* — *Similis*, ſed TR. P. VIIII. IMP. VI. COS. S. C. *ib.*

ΑΝΝω ΒΑΣΙΛΕωΣ epigraphe numi Carthaginienſium ſuſpecti, de quo Io. Mich. *Weinriſſ.* diſſ. X. de republica Carthagin. ad fig. 3.

ANNONA ab *Annus*, quia proprie notat rem frumentariam, quantum vno anno prouenit; ex *Voſſio*; tantumque frugum deſignat, quantis victitare per annum homines queant. Vnde probis ſcriptoribus *Annonae vtilitas* annum fertilem, et contra *Annonae difficultas*, ſiue ſaeuitia, annum ſterilem innuit. Neque proinde *Iſidoro* Orig. L. XII. c. 2. facile adſtipulatur, tum Annonae etymologiam ab *ad* et *nonam* deducit: quaſi horam prandendi; quae nona eſſe vulgo olim conſueuerat, denotaret.

Annonae copiam procurare primo aedilium erat, quae curatio aedilibus commiſſa indicatur in eorum denariis, in quibus ſella curulis, ac vtrimque ſpica, et additum ſubinde cornucopiae cernitur, vt in denariis g. Flaminiae, Lolliae, Papiriae, Plautiae, Quinctiae, Rutiliae, Valeriae, et quidem cum ſignata in aliquibus ÆD. CVR. dignitate; aut vero cum modio inter duas ſpicas in n. Liuineiae gentis; aut duo viri togati ſedent, atque vtrimque ſpica eſt poſita in denario Flaminiae etc. de quibus annonae ſymbolis in Aedilium numis *Spanhem.* II. p. 151. 152.) vid. ſupra p. 107. — Praeter aediles illos tam curules, quam plebis, peculiares annonae praefecti, ſeu curatores extra ordinem rei frumentariae ſunt interdum conſtituti, quibus in annonae caritate vel frumenti inopia numus ex ſenatus conſulto deferebatur, in frumentariis prouinciis, Sicilia, Aegypto, Africa, coemendi granorum genera atque ad vrbem Romam mittendi. Similis demandatae curationis memoria occurit in denariis Calpurniae ac Seruiliae g. quippe in iis hinc Saturn

turri caput, retro falx, infra tridens, ac cognomina PISO. CAEPIO earundem gentium; illinc dictae figurae viriles ſubſelliis inſidentes, vtrimque ſpica cum inſcr. AD FRV. EMV. EX S. C. Q. *Ad Frumentum Emundum Ex Senatus Conſulto, Quaeſtores.* Alius autem eiusdem gentis Seruiliae Æ. numus SER VEILI inſcriptus, ſpicas exhibet nauigio impoſitas ad innuendam frumenti, in ſimili curatione emti, transuectionem in vrbem, vt abunde docet *Spanh.* II. p. 155.) *Morell.* Fam. Seruilia.) *Vaill.* Famil. eodem. — Vel annonae procuratio in denariis quibusdam ſic repraeſentatur: Cereris caput, quae dea fruges ſerere docuit, vt credebant antiqui, corona ex ſpicis ornatum, ab vna, ab altera numi parte duo viri ſedentes, ante dexteriorem modius cum ſpicis tritici, modico pretio diſtributi, plenus, pone alterum ſpica. — Vel Ceres ſedens, d. ſpicas tenet, ſ. facem, adſtat Annona dea credita, ſ. cornucopiae tenens.

Annonae illa cura aedilibus commiſſa, et in numis tam varie repraeſentata, nequaquam habita eſt munus ſordidum etiam temporibus vetuſtiſſimis. Conſiſtebat potiſſimum in emendo, transuehendo commode frumento, ac diſtribuendo; cuiusque menſis enim nonis frumentum populo diuidebatur. — Magna dein, et praecipua exſtitit Romanorum, laudatiſſimorum certe ex iis, principum ſollicitudo, ne frumenti difficultatibus, vel inopia laboraret vrbs Roma, ſed vt ſummam annonae curam inter praecipua ducerent. Cuius etiam rei, praeter alia hiſtoriae Auguſtae, vel aliorum quoque ſcriptorum earundem aetatum teſtimonia fidem luculentam faciunt tot Caeſarum numi, inſcripti ANNONA. — ANNONA AETERNA. — ANNONA AVG. vel AVGVST. vel AVGVSTI. — ANNONA AVGG. iique cum variis ſymbolis ac typis eandem frumenti publici Romam inuehendi vel inuecti curam teſtantibus. Cuiusmodi in iis occurrunt:

Annona ſtans d. ſpicas, ſ. cornucopiae. AR. Othonis. *Beger.* Theſ. Brand. II. p. 627.) *Bellor.* p. 55. n. 3.) *Geſner.* Tb. 52. n. 17.) *Mdb.* p. 103.) *Muſell.* Imp. p. 28. n. 5. — vel addita epigr. ANNO*na* AVG. Mulier ſt. d. icunculam, pateram et haſtam tenentem, ſ. c. c. pro pedibus modius, inde nauis. Æ 1. Commodi. — Vel perigraphe eſt: ANNO*na* AVG. SAECVLI FELICISSIMI. Mul. ſt. d. ſpicas, ſ. cornucopiae, humi modius cum ſpicis. Æ Caracallae. *Harduin.* 801. — Vel inſcriptio frequentiſſima ANNONA AVG. etc. dea ſt. d. ſpicas, ſ. c. c. n. Ant. Pii, Seueri, Alexandri, Galli, Valer. Sen. Gallieni, Claud. Goth. — et praeterea pro pedibus modius. n. Hadriani, Ant. Pii, Seueri, Macrini, Alexandri, Philippi Sen. Aemiliani, Valer. Sen. Gallieni, Saloninae, Taciti, Cari, Diocletiani. — pro pedibus vero prora nauis n. Phil. Sen. — d. ſpicas, ſ. ancoram. n. Ant. Pii, Alexandri, Gallieni. — ſ. aratrum. n. Ant. Pii. — ſ. facem. n. Alex. Seueri. — ſ. falcem, eiusdem. — ſ. haſtam, eiusdem. — ſ. plantam tritici. n. Hadriani. — ſ. ramum. n. Ant. Pii, Saloninae — et ad pedes nauis prora. n. Anton. Pii. — ſ. temonem n. Caracallae, Galli. — ſ. tem. ſuper proram nauis. n. Hadriani. — ſ. tem. et pro pedibus modius n. Elagabali, Gallieni. — d. temonem cum globo n. Treb. Galli. — et ſ. ſpicas, eiusd. Galli. — d. haſtam, eiusdem. — et ſ. ſpicas. n. Gallieni. — d. ramum, ſ. ancoram. n. Ant. Pii. d bilancem, *al.* victoriolam, ſ. c. c. pro pedibus caniſtrum cum frugibus, retro nauis. n. Veſpaſiani, Titi — d. duas ſpicas, ſ. duplex c. c. n. Claud Goth. — ſt. cum ſerpente ſuper fruges. n. Phil. Sen. — d. pede nauis prorae impoſito. n. Claud. Goth. — et d. ſpicas, ſ. c. c. n. Seueri, Claud. Goth. — ſ. pede prorae nauis inſiſtit.

ſtit. n. Galſieni. — et d. temonem, ſ. modium. n. Alex. Seueri.

Annona ſedens d. ſpicas. n. Veſpaſiani. — et ſ. cornucopiae n. Titi, Ant. Pii, Macrini. — praeterea ad pedes modius cum ſpicis. n. Veſpaſiani, Neruae, Ant. Pii, Seueri, Maximini. — d. ſpicas, ſ. ancoram. n. Ant. Pii. — ſ. laurum. n. Veſpaſ. — d. flagellum. n. Titi — d. fructus, ſ. haſtam puram. n. Seueri. — d. teſſeram frumentariam, iuxta quam annona plebi diſtribuebatur. n. Titi. — d. ſellae innixa, ſ. ſpicas. n. Veſpaſ. — ſedens, cui alia figura parua offert velum frugibus plenum. n. Domitiani — ſedens ſ. pedem naui imponit. n. Titi. — ſedens vtraque manu vas frugibus plenum. n. Titi. — vel cornucopiae vtraque tenet, ad pedes modius. n. Hadriani. — ambabus linteum ſuper gremium tenet cum frugibus. n. Titi, Domitiani. — et d. pede prorae nauis impoſito. n. Veſpaſ. — praeterea puerulus adſtat. n. Domitiani, Hadriani.

Annonae alia ſymbola. Modius, in quo quatuor ſpicae et papauer. n. Hadriani, Ant. Pii, M. Aurelii. — in modio quinque ſpicae ſine papauere. n. Hadriani. — cum ſex ſpicis, intermedio papauere, n. Hadriani. — Ceres ſt. d. Aequitatis ſignum, hinc nauis, inde modius cum ſpicis. n. Traiani — Ceres ſedens, adſtat Annona cum attributis. n. Neronis, Domitiani, Neruae, Sept. Seueri — Ceres ſedens, et Imperator ſtans, prora nauis intermedia. n. Vitellii. — Duae figurae tenentes teſſeras frumentarias. n. Phil. Senioris. — Huc ſpectant itidem inſcriptiones et typi: S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Dea cum ſpicis, cornucopiae, modio, et naui frumentaria. AR. Traiani. *Angelon.* p. 168.) *Arſchot.* Tb. 34. n. 13.) *Mdb.* 155.) *Muſell.* Imp. Tb. 62. n. 5.) *Vicus* Tb. 10. n. 57. — vel PROVIDENT*ia* AVGG. Annona d. ſpicas ſupra modium tritico plenum, ſ. c. e. Æ. Numeriani. *Band.* I. 520.) *Harduin.* 878.) *Mdb.* 422.) *Muſell.* l. c. Tb. 238. n. 9. 10.) *Vaill.* Pr. I. 244. — vel in Commodi numis PROVIDENTIAE AVG. in quibus vel Africa cernitur, quae ſpicas Imperatori porrigit, vel nauis plenis velis, quae frumentum adueheret, nauigans. — vel in Seuero cum duobus copiae cornibus, et ſpica intermedia, FELICITAS TEMPORVM, in quo Mercurius d. caduceum cum duabus ſpicis, laeua raſtrum tenet. — aut denique in n. Antonini Pii Graeco ſeu Aegyptio mulier repraeſentatur humi decumbens, quae d. ſpicas cum papaueribus, ſ. cornuc. geſtat. infra ſphinx, addita inſcriptione ΕΥΘΗΝΙΑ. Ex Aegypto enim annonae abundantia in vrbis Romae horrea deferebatur. vid. *ſuis locis.* — Annona in templo. Æ I. Valer. Sen. ab Anemur. vt vult *Harduin.* Oper. Sel. p. 853. *Bandurio* vero et *Vaillantio* videtur Fortuna.

ANNONA. Figura ſtans cum panario ſpicis repleto, d. victoriolam, ſ. cornucop. AR. Veſpaſiani. *Mdb.* 116.

- ſedens, d. ſpicas, ſ. c. e. AV. R. et AR. obuius Macrini. *Vaill.* Pr. II. 264.

- addita S. C. nota. Fig. ſedens. Æ. Anton. Pii. *Mdb.* 192.) *Patin.* Ind. p. 13.

ANNONA AETERNA. Fig. ſedens, d. fructus porrigens, ſ. haſtam puram tenens. AR. Sept. Seueri. *Mdb.* 268.

ANNONA AVG*uſta* vel *Auguſti.* Duae figurae, vna ſtantis Imperatoris, altera Cereris ſedentis, ſ. facem ardentem tenentis, prora nauis intermedia. Æ I. Vitelli RRR. depictus in *Vaill.* Pr. I. p. 27. et commemoratus in *Muſ. Theup.* p. 412.

ANNONA AVG*uſta* vel *Auguſti.* Fig. mul. ſedens linteum manibus ſuper gremium tenet, in quo omnis generis fruges, ſpicae, poma etc. obſeruantur, d. pede prorae nauis impoſito. Sedet mulier ob tranquillum reipublicae ſtatum ſub Imperatore, ſub quo ſuis bonis et prouentibus licebat libere frui et Romanis, et prouincialibus. Nauis referre videtur annonae procurationem iſtam a Veſpaſiano inſtitutam, de qua *Tacitus* Hiſtor. L. IV. c. 52 „Tum (Veſpaſianus) celerrimas nauium frumento onuſtas ſaeuo adhuc mari committit; quippe tanto diſcrimine vrbs nutabat, vt decem non amplius dierum frumentum in horreis fuerit, cum a Veſpaſiano naues ſubuenere. AV. Veſpaſiani, quem vulgauit Leon. *Auguſtin.* Tb. 2. n. 32.) *Morell.* Theſ. Imp. in Veſpaſ. Tb. 5. n. 32. p. 275.) *Mdb.* p. 108. et 115. — *Similis*, ſed AR. eiusdem. *Morell.* l. c. Tb. 8. n. 10. p. 289.) *Mdb.* 109.) *Schulz.* MzCab. II. 35. — *Similis*, ſed Æ 1. eiusd. *Morell.* ib. Tb. 12. n. 12. p. 304. Repetitio huius typi non vno in metallo, atque variis in antica parte dictis conſulatus annis ſingularem Veſpaſiani curam circa *Annonam* commendat. Cum III. Conſulatu producitur apud *Mediobarbum*, cum VII. apud *Angelonum* inter Veſpaſiani numos n. 12.

- - Mul. ſedens, d. ſpicas, ſ. laurum. AR. Veſpaſ. *Mdb.* p. 109.

- - Mul. ſtans d. bilancem, ſ. c. c. pro pedibus corbis, ex quo ſpicae et papauera protuberant, retro nauis. Æ 1. Veſpaſ.

- - Mulier ſedens, d. ſellae innixa, ſ. ſpicas gerit. Ad annonam a Veſpaſiano Romam miſſam, dum fame laboraret, referendus numus AV. Titi. *Mdb.* 119.

- - Mulier ſedens vtraque manu tenens praecinctorium frugibus plenum. AV. Titi RR. qui deſcribitur ab *Occone* p. 103.) *Mdb.* 119.) *Theup.* 147.) et depictus in *Morell.* Theſ. Imp. II. in Tito Tb. 5. n. 1. p. 342. — Exſtant quoque numi ex AR. in eodem Theſ. *Morell.* Tb. 7. n. 6. et Tb. 8. n. 69. — Pariter adſimili typo et epigr. ex S. C. percuſſi conſulatu Titi II. et VIII. notati. Æ. *Morell.* l. c. Tb. 7. n. 6. p. 357. — In muſeo *Theupolitano* mulier ſedens ſiniſtrum pedem nauiculae, ſeu roſtro nauis imponit, vt frumentum Romam aduectum notet, qui numus S. C. editus eſt eiusdem Titi conſulatu VI. Sed de hoc annonae beneficio ſilet *Suetonius*; ex numis omnino liquet, Titum ſollicite annonam curaſſe. Creberrime, ſicut in Veſpaſiani numis, ita et Titi, ſculptum cernitur annonae emblema.

- - Fig. ſedens, d. flagellum tenet. AR. Titi, quem offert *Arſchot.* Tb. 28. n. 15.) *Bellor.* p. 72. n. 12.) *Geſner.* Tb. 59. n. 43.) *Muſell.* Imp. Tb. 37. n. 4.) *Mdb.* p. 122.

- - et in exergo S. C. Mulier diademate ornata et ſtolata ſt. dextra praefert paruum menſurae frumentariae, ſeu Aequitatis ſignum, ſ. cornucop. ad pedes hinc vaſculum cum ſpicis, illinc prora nauis. Æ 1. Titi apud *Morell.* l. c. Tb. 9. n. 10. p. 371.) *Oiſel.* Theſ. Num. Ant. Tb. 75. n. 4. p. 400.) *Harduin.* p. 735.) *Theup.* p. 424.) *Schulz.* MzCab. II. p. 46. — In adſimili numo, qui e *Farneſiano* muſeo adfertur a *Pedruſio* P. VI. Tb. 16. n. 2. deeſt in exergo S. C. nota et Annona ipſa d. praefert Mineruae paruum ſimulacrum; at in *Morelliano* et *Oiſeliano* Iuſtitiae vel menſurae ſigillum tenet, quo ſenatus Titi curam circa annonam declarat. Similiter et alii, vt *Angelon.* p. 78.) *Arſchot. Rubenii* Tb. 30. n. 17.) *Bellor.* p. 70. n. 24.) *Geſner.* Tb. 60. n. 21.) *Mdb.* p. 125.) *Muſell.* Imp. Tb. 41. n. 1. deſcribunt eundem, vt *Pedruſius*,

Titi

Tiri Æ 1. numum, *Annonam* ſt. praeferre d. victoriolam, etc.

ANNONA AVG*uſta* vel *Auguſti.* Mulier ſedens fruges in gremio collectas ambabus oſtendens, puerulo adſtante. Æ. Domitiani. *Morell.* in Domitiano Tb. 8. n. 22. p. 430.) *Mdb.* p. 134. — Domitianus patrem imitatus, qui ſummopere annonae prouidebat, vites exſcindere iuſſit, vt frumentum vbique fereretur. *Sueton.* in vit. Domitiani c. 6.

- - cum S. C. nota. Dea ſedens velum in gremio expandens, in quo fruges, quas accipit puerulus adſtans; in conſpectu nauis. Æ 2. eiusdem. *Morell.* l. c. Tb. 18. n. 4. p. 469.) *Muſell.* Imp. Tb. 47. n. 2.) *Angelon.* p. 87.) *Bellor.* p. 77. n. 31.) *Eckhel.* Cat.) *Mdb.* p. 135.) *Theup.* p. 431.

- - et S. C. Mulier ſedens, cui offert alia figura parua velum frugibus plenum. Æ. eiusd. *Mdb.* 135.

- - Modius in quo quatuor ſpicae cum papauere promicant. Æ. et addito S. C. nota Æ 2. Hadriani, cuius diligentiam in *Annona* procuranda etiam deſignat *Spartianus* in eius vita. Siſtunt hunc numum *Arſchot. Ruben.* Tb. 38. n. 15.) *Geſner.* Tb. 91. n. 3.) *Mdb.* p. 181.) *Muſell.* Imp. Tb. 83. n. 1. et Tb. 84. n. 8.) *Schulz* MzCab. II. p. 90. et 98.) *Theup.* 168. — *Idem* modius, ſed cum quinque ſpicis ſine papauere obſeruatur apud *Oiſel.* Theſ. Num. Ant. Tb. 74. n. 11. p. 398.) Pariter apud *Pedruſium* Muſ. *Farneſ.* P. III. Tb. 4. n. 2.) *Mdb.* p. 180. — *Alius* cum ſex ſpicis intermedio papauere, annonae populo abundanter procuratae indicium. Æ. Hadriani. *Arſchot.* Tb. 38. n. 21.

- - et S. C. Fig. ſtans, d. ſpicas ſuper panarium ſpicis repletum portendens, ſ. cornucopiae Æ. Hadriani. *Mdb.* 180. 181.) *Muſell.* Imp. Tb. 81. n. 9. — *Similis*, ſed ſ. temonem ſupra proram nauis. eiusd. *Arſchot.* Tb. 38. n. 3.) 168 et 181.) *Muſell.* Imp. Tb. n. 9.) *Eckhel.* Cat.) *Theup.* — *Similis*, ſed ante pedes v lum cum ſpicis et prora nauis. eiusd. *Angelon.* p. 125) *Mdb.* *Muſell.* Imp. Tb. 72. n. 5. 6.) *bel.* Cat.) *Theup.* 461.) *Geſner* 89. n. 13.

- - S. C. Fig. ſt. ſiniſtra pl tritici, d. ſpicas vaſi ad pedes ti imponit. Æ. Hadriani. *Mdb*

- - S. C. Fig. ſedens, ante puerulus, retro nauis. Æ. eiusd.

- - Modius, e quo prom quatuor ſpicae et papauer. Æ ton. Pii, de quo *Capitolinus*: olei, et tritici penuriam per a ſui damna emendo et gratis pc dando ſedauit. Inde et inſcri bus mentio curatorum annona uilis diui Antonini. Recenſen mum. *Eckhel.* Cat.) *Mdb.* 193. *Theup.* 180.

- - S. C. Mulier ſt. d. ſpica cornucop. Æ. eiusd. *Mdb.* 19 *Similis*, ſed ſ. ancoram. Æ eiusd. *Magnan.* Miſcell. To Tb. 7. n. 8) *Mdb.* 195.) S MzCab. II. 114.) *Theup.* 484.

- - S. C. ſt. d. ſpicas ſupra dium cum ſpicis, ſ. ramum, caniſtrum cum frugibus. Æ 2 e *Eckhel.* Cat.) *Mdb.* 195.) T 482. — *Similis*, ſed praeterea pedes prora nauis. Æ 1. 2. e *Geſner.* Tb. 98. n. 2. et Tb. n. 3.) *Mdb.* 195) *Muſell.* Imp. 91. n. 7. et Supplem. Tb. 15. n *Pedruſ.* Muſ. *Florent.* Tom. VII 2.) *Schulz* MzCab. II. p. 111.

- - S. C. ſedens mulier d. ſ ſupra panarium, ſ. cornuc. Æ eiusd. Pii. *Geſner.* Tb. 99. n. *Muſell.* Imp. Tb. 98. n. 8.) 201.

ANNONA AVG*uſta* vel *Auguſti.* Modius, ex quo ſpicae cum papauere prominent. Æ. et addita S. C. nota Æ 2. M. Aurelii. *Eckbel.* Cat.) *Mdb.* 224.) *Muſell.* Imp. Tb. 120. n. 8.

- - S. C. Mulier ſt. d. ſpicas ſupra panarium, ſ. c. c. Æ. Sept. Seueri. *Mdb.* 270.) *Muſell.* Addend. Tb. 6. n. 9.) *Theup.* 563.

- - ſt. d. ſpicas ſuper congium protendens, ſ. temonem. Æ. Caracallae. *Mdb.* 291.

- - ſedens, d. ſpicas, ſ. c. c. Æ 1. 2. R. Macrini. *Theup.* 585.) *Vaill.* Pr. I. p. 132. — *Similis*, ſed Æ. *Mdb.* 305. — *Alius*, ſed et ad pedes modius cum ſpicis. Æ. eiusd. *Angelon.* 267.) *Mdb.* 306. — ſedens, d. papauera coram vaſe papaueribus repleto, ſ. c. c. Æ. eiusd. *Mdb.* 307.

- - S. C. Mulier ſtans, d. ſpicas, ſ. c. c. pro pedibus modius. Æ 2. Macrini. *Eckbel.* Cat. II. 309.

- - Mulier ſt. ante modium, d. ſpicas, ſ. c. c. Æ. Alex. Seueri, qui rem frumentariam maxime curauit, teſte *Lampridio*: Commeatum populi Romani ſic adiuuit, vt cum frumenta Elagabalus euertiſſet, vicem de propria pecunia loco ſuo reponerit. Siſtit quinarium, qui elegans et rarus eſt, *Vaill.* Pr. II. 280.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* P. IV. Tb. 3. n. 9.) *Muſell.* Imp. Tb. 172. n. 5.) *Eckbel.* Cat. II. 324.) *Mdb.* 318.) *Theup.* 236. — *Similis*, ſed ſ. falcem. Æ. eiusd. *Muſell.* Imp. Tb. 172. n. 6. — *Similis*, ſed ſ. ancoram. Æ. eiusd. *Eckhel.* II. 324.) *Schulz* MzCab. II. 216. — *Alius* addita S. C. nota. Æ 1. eiusd. *ibid.*

- - Fig. ſiniſtro pede prorae nauis inſiſtens, d. temonem, ſ. modium. Æ. Alex. Seu. *Eckbel.* l. c.

- - S. C. Fig. d. vaſculum, ſ. haſtam inuerſam. Æ. eiusdem. *Mdb.* 322.

- - Mulier ſt. d. ſpicas modio imponit, ſ. cornucop. n. Philippi Senioris. Romani principes ſub auſpicia imperii, vt ſibi populo deuincirent, annonae prouidere ſolebant, quam Philippus mox procuraſſe videtur; praeſertim cum Imperator ab vrbe Roma per aliquot annos abfuiſſet. Cuius rei memores Romani diligentiam Philippi in numis per mulierem ſpicas modio imponentem expreſſerunt. Obſeruatur numus AV. RRR. apud *Vaill.* Pr. II. 313. — *Similis*, ſed Æ. eiusdem vulgaris in Muſ. *Theupol.* 246. — Similis ſed Æ. addito S. C. apud *Mdb.* 344.

- - Mulier ſt. d. ſpicas, ſ. cornuc. AV. R. Trebon. Galli. *Vaill.* Pr. II. 333. — *Alius*, ſed ſ. ſpicas, d. temonem. AV. eiusd. *Band.* I. 57.) *Mdb.* 358. — *Alius*, ſed d. temonem, cum globo AV. eiusd. ibid. — *Similis*, ſed praeter temonem, in cuius imo globus, ſ. tenet ſpicas. Æ. eiusd. *Band.* I. 58. — *Alius*, ſed d. haſtam, ſ. aliud quid. Æ. eiusd. *Mdb.* 358.

- - Mulier ſt. d. ſpicas, ſ. cornuc. humi modius. Æ 1. Aemiliani. *Eckbel.* Cat. II. 361.

- - *Idem* mulieris ſtantis typus, ſpicas ex vna manu, et cornucopiae ex laeua gerentis. Æ. Valer. Senior. in quo numi hac cum epigraphe non obuii ſunt. *Band.* I. 105.

- - ſt. d. ſpicas, ſ. c. c. Æ 3. Gallieni. *Band.* I. 212. — *Alius*, ſed d. ſpicas ſuper panarium, ſ. ancoram. Æ. R. R. Gallieni. *Band.* I. 157.) *Mdb.* 372. — *Similis*, ſed addito S. C. et ſ. cornuc. Æ. eiusd. *Band.* I. 232.) *Mdb.* 374. — *Al.* ſt. d. demiſſa ſpicas, ſ. ancoram. Æ 3. R. eiusd. *Band.* I. 212. — *Similis*, ſed praeterea in imo Q. Æ 3. eiusd. *ibid.* — ſt. d. haſtae inuerſae innixa, ſ. ſpicas, Æ. R. eiusd. *Band.* I. 157. — *Similis*, ſed Æ 3. R. eiusd. *Band.* I. 212. — ſt. d.

ſt. d. ſpicas, ſ. temonem, pro pedibus modius. Æ 3. eiusd. *Eckh.* Cat. II. 370. — *Al.* ſed d. nauis gubernaculum globo impoſitum, ſ. ſpicas. AR. eiusdem *Mdb.* 372. — *Al.* ſed mulier ſ. pede prorae nauis inſiſtens, d. temonem, in cuius imo globus, ſ. ſpicas. AR. eiusd. *Band.* I. 157. — *Similis*, ſed Æ 3. *Eckhel.* Cat. II. 370. — Similis, ſed praeterea in area V. Æ 3. eiusd. Gallieni. *ibid.*

ANNONA AVG. Mulier ſtolata ſt. d. ſpicas, ſ. cornucop. pro pedibus modius tritici plenus. AR. RRR. Saloninae. *Band.* I. 236.) *Vaill.* Pr. II. 375. — *Similis*, ſed Æ 3. eiusd. *Band.* I. 251. Haec epigraphe et hic typus licet paſſim in Imperatorum numis occurrant, numquam tamen in Auguſtarum, excepta Salonina. Neque nobis arridet illorum opinio, qui putant, partem auerſam huius numi ad Gallienum ſpectare, et monetarii incuria Saloninae adſcriptam. Nam plures alii typi, et plures inſcriptiones, licet frequentiſſime in Imperatorum numis, numquam ferme in Auguſtarum monetis, excepta itidem Salonina, obſeruantur vt ABVNDANTIA AVG. — ABVNDANTIA TEMPORVM — AEQVITAS AVG. — FIDES MILITVM. — MONETA AVGG. — PAX AVG. PROVID. AVG. — Numus autem hic cum epigr. ANNONA AVG. ex *Vaillantii* Pr. II. p. 375. coniectura cuſus videtur, cum illa *Annonae* prouiderit, dum eius maritus in bello contra barbaros et tyrannos detinebatur; quod confirmare videntur numi eiusdem Auguſtae, alter cum epigraphe DEAE SEGETIAE, quam quidem deam in primis coluiſſe creditur Salonina, ad annonam populo Romano procurandam; alter vero cum epigraphe CERERI AVG. quae tum primum in numis legitur. Hinc manifeſto liquet, non caſu, aut monetarii incuria, ſed conſulto adſcriptum hunc Saloninae numum,
quod etiam de aliis eiusdem
ſtae numis dicendum eſt. —
lis, ſed laeua tenet ancoram
3. RRR. eiusd. Saloninae, i
ancora in mulieris manu de
annonae, a Salonina conſultum
nauibus, frumentum ex Afric
aliis locis maritimis transueh

ANNONA AVG. Figura
bris. n. Baliſtae, incerti met
moduli, quem *Mdb.* p. 38
Occbue exhibet, et quem
Band. I. 278.

- - mulier ſt. d. duas ſpic
duplex cornucop. AR. R.
Goth. *Mdb.* 401.) *Band.* I.
Pollionis locus hunc numum
ſtrat: „Claudius, inquit, e
ritate rempublicam, et opu
nimſetate donauit. — *Al.* ſt.
miſſa ſpicas, ſ. cornucop.
eiusdem *Hulſius* Imp. n. 48.
Band. I. 339. et 353.) *Md*
402. — *Similis*, ſed praetere
dextro nauis prorae impoſit
3. eiusd. *Band.* I. c.) *Eckhe*
II. 389.) *Schulz.* Mzcab.
— *Al.* ſed in area A a ſin. -
ſed A a dextris — *Al.* cum
eodem ceterum typo vtra
parte. Æ 3. eiusd. Claudii
I. p. 339.

- - Fig. mul. ſt. ſpicas ſup
dium d. tenet, ſ. cornuc. in
Æ. 3. R. Taciti. *Vaill.*
p. 227.

- - R. B. Fig. ſt. ſiniſtra
dextra ſpicas, ad pedes mo
incerti moduli Cari. *Mdb.* p
Band. I. 508.

- - Mulier ſt. d. ſpicas,
ad pedes modius, infra XX
IMP. DIOCLETIANVS AV
put illius radiat. Æ 3. I
annecdot. edit. in *Cim.* I
Tb. 25. fg. 2.

ANNONA AVG. CERE
res ſtans capite ſpicis coror

cornuc. d. paruulam imaginem, quae d. bilancem, ſ. haſtam tenet; a tergo Cereris puppis perornatae nauis, ad pedes calathus, e quo ternae prodeunt ſpicae. Æ 1. Traiani. *Hamtbaler*. Exercitat. II. Tb. 4. fg. 8. p. 110. In ſimilibus Neronis et Sept. Seueri integre legitur ANNONA AVGVSTA *al.* AVGVSTI CERES.

ANNONA AVG. COS. II. P. P. S. C. Figura ſtans, d. ſpicas ſupra modium humi poſitum, ſpicis et papaueribus repletum, ſ. cornucop. Æ 1. 2. Sept. Seueri. *Muſell.* Suppl. Tb. 24. n. 5.) *Eckhel.* Cat. II. 273.) *Harduin.* 798.) *Mdb.* 270.) *Theup.* 563.

- - COS. III. mulier ſedens porrigit puero ſpicas, pone cymba. Æ 2. R. Hadriani. *Vaill.* Pr. I. p. 63) *Eckbel.* Cat.) *Mdb.* 180.) *Theup.* 462.

- - COS. IIII. S. C. mulier ſt. d. porrecta duas ſpicas ſupra modium ſpicis repletum, ſ. ramum ſub quo aliud vaſculum. Æ 2. Antonii Pii. Depictus in fronte Diſſertationis *Boecleri* de Annona Argentor. 1662) *Erizzo* p. 463.) *Muſell.* Imp. Tb. 100. n. 3.) *Mdb.* 202.) *Theup.* 484.) *Schulz.* MzCab. II. 117. 118. — *Similis*, ſed ſ. ancoram. Æ 2. eiusd. *Theup.* 484. — *Similis*, ſed ſ. vomerem, ſiue aratrum. Æ eiusd. *Geſner.* Tb. 98. n. 3.) *Mdb.* 199. 200.) *Muſell.* Imp. Tb. 97. n 1. — ſed mul. ſt. d. ramum, ſ. ancoram. Æ 1. eiusd. *Eckhel.* Cat.

ANNONA AVG. IMP. V. COS. III. S. C. Modius cum quatuor ſpicis, in quarum medio papauer. Æ 2. M. Aurel. *Mdb.* 220. 224.) *Theup.* 507.

- - IMP. VII. COS. III. S. C. Idem congius ſpicis et papauere refertus. Æ. eiusd. Aurelii. *Mdb.* 224.) *Muſell.* Imp. Tb. 120. n. 8.

ANNONA AVG. PON. MAX. *al.* PONT. MAX. TR. POT. COS. II. S. C. Mulier ſt. d. ſpicas, ſ. c. c. pro pedibus hinc modius, inde prora nauis. Æ 1. 2. Hadriani. *Angelon.* 125.) *Eckbel.* Cat.) *Geſner.* Tb. 89. n. 13.) *Harduin.* 756.) *Mdb.* 169.) *Muſell.* Imp. Tb. 72. n. 56.) *Theup.* 461. — *Similis*, ſed COS. DES. III. S. C. etc. Æ eiusd. *Mdb.* 170. — *Similis*, ſed COS. III. etc. Æ. eiusd. *Mdb.* 180.

- - PONTIF. MAX. etc. Mulier ſt. *al.* ſedens, d. ſpicas ſuper modium, ſ. c. c. Æ 1. Macrini. *Theup.* 586. 587.

ANNONA AVG. TR. POT. XIIII. COS. IIII. S. C. Fig. ſedens, d. ſpicas coram panario, ſ. c. c. Æ. Anton. Pii. *Geſner.* Tb. 99. n. 46.) *Mdb.* 201.) *Muſell.* Imp. Tb. 98. n. 8.) *Theup.* 483. — *Similis*, ſed TR. POT. XV. etc. idem typus ſedentis etc. Æ eiusdem Pii. *Mdb.* 201.) *Muſell.* Suppl. Tb. 16. n. 8.) *Schulz.* MzCab. II. 117. 118.) *Theup.* 484. — Similis, ſed ſ. ancoram. Æ 2. eiusd. *Theup.* 484.

ANNONA AVGG. (*Auguſtorum.*) Figura ſedens, aliquid ſinu gerens, ad pedes vaſculum cum ſpicis. AR. Sept. Seueri. *Mdb.* 273.

- - Mulier ſt. d. ſpicas modio imponit, ſ. c. c. AV. Philippi Sen. *Eckhel.* Cat. II. 345. — *Similis*, ſed AR. eiusd. *Eckhel.* ib.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* P. IV. Tb. 7. n. 12.) *Schulz.* MzCab. II. 250.) *Mdb.* 346.) *Muſell.* Imp. Tb. 202. n. 1. 2.) *Theup.* 246. — Similis addita S. C. nota. Æ 1. 2. Eiusd. *Eckbel.* ib.) *Mdb.* 346.) *Muſell.* ibid. fg. 3. 4.) *Pedruſ.* P. VIII. Tb. 1.) *Schulz.* II 253.) *Theup.* 620. — *Similis*, ſed pro pedibus prora nauis. AR. eiusdem *Eckbel.* Cat. II. 345. — *Alius*, ſed mulier ſt. cum ſerpente ſupra fruges. AR. eiusd. *Mdb.* 345. — *Alius*, ſed S. C. Duae figurae tenentes

mentes teſſeras frumentarias, alia dextra, alia ſ. manu. Æ. eiusdem Philippi. *Mdb.* 346.

- - Mulier ſt. exuuiis elephantis ornato capite, d. gubernaculum, ſ. ſpicas. AV. RRR. Trebon. Galli. *Kbell.* Supplem. p. 171. Vnicum eadem cum inſcriptione protulit *Bandurius* I. 57, ſed ſignum admodum differt, haſta pro gubernaculo, et Ceres pro Africa exhibetur. Eo iucundius a *Kbellio* oſtenditur vnde vrbi de frugibus Auguſtorum prouidentia proſpectum.) *Kbelliano* fere ſimilem eadem perigraphe notatum nummum edidit *Oiſel.* Theſ. Num. Sel. Tb. 75. n. 2. p. 400. in quo mul. ſt. d. temonem globo impoſitum, ſ. demiſſa, ſed in eius capite elephantis exuuiae non obſeruantur. *Vaillantius* mulierem ait dextra ſpicas, ſin. c. c. gerere.) In *Eckhel.* Cat. II. 356. mul. ſt. d. temonem, ſ. ſpicas, ſ. pede prorae nauis impoſito. AV. et AR. eiusd.

- - Mul. ſt. d. nauis gubernaculo, in cuius imo globus, adnititur, ſ. ſpicas. AR. eiusd. Galli. *Band.* I. 58.) *Theup.* 253. ſed d. temonem inuerſum etc. — *Similis*, ſed ſ. ſtolam colligit. AR. eiusd. *Band.* I. 58. — *Similis*, ſed d. haſtam, ſ. aliud quid AR. eiusd. *ibid.*

- - Mulier ſt. ad modium, d. ſpicas, ſ c. c. AV. Valer. Senioris, edit. in *Cim. Vindob.* I. Tb. 4. fg. 3. p. 16.) *Eckhel.* Cat. II. 363. — *Similis*, ſed AR. eiusd. *Eckh.* ib.) *Mdb.* 366.) *Band.* I. 105. — *Similis*, ſed Æ 3. RR. *Band.* I. 138.

- - Mul. ſt. d. demiſſa ſpicas ſupra modium, ſ. c. c. Æ 1. RR. Gallieni *Vaill.* Pr. I. 186.) *Band.* I. 189, qui vero addit in area S. C.) omiſſa S. C. nota *ibid.* I. 232.

- - Mulier ſt. d. ſpicas ſ. c. c. ad pedes modius. Æ 3. Cari RR. *Muſell.* Imp. Tb. 236. n. 6. — additis in imo R B. litteris. *Vaill.* Pr. I. 239.) *Band.* I. 504.

ANNONA AVGVST. cum S. C. nota. Figura ſedens, d. ſpicas. Æ. Veſpaſiani. *Angelon.* f. 80. n. 12.) *Mdb.* 112.

ANNONA AVGVST. (*Auguſti*, ſiue *Auguſta.*) Figura muliebris diademate cincta, tunica amicta, nudis brachiis ſedens, vtraque manu ſuſtinet in gremio lacinias lintei, in quo collectae ſpicae frumenti; in area nota S. C. Æ 1. Titi. *Occo* p. 103.) *Mdb.* p. 119.) *Morell.* Th. Imp. in Tito Tb. 9. n. 11. p. 371. Eandem Annonae curam in prouido Tito ſignificant compplura etiam numiſmata CERES AVGVST. inſcripta, vti *Hauercamp.* ad *Morellii* numiſmata in Veſpaſiano argentea Tb. 8. n. 1. p. 288. adnotauit.

- - S. C. Dea dextrorſum verſa ſedens in ſella collectas in gremio fruges oſtendat. Æ 1. Domitiani. *Morell.* in Domit. Tb. 13. n. 16.) *Mdb.* 129. — Domitianus inter praecipuas imperii curas eam maximam eſſe cenſuit, ne populus Romanus frumenti inopia laboraret. Culturae agrorum magnopere proſpexit, ſublato inſano vitium nouellandorum ſtudio, vti memorat *Sueton.* c. 7.

- - S. C. Ceres ſtolata velato capite ſedens, d. ſpicas, ſ. facem geſtat, coram ea ſtat *Annona* cum c. copiae; non longe nauis adparet ob conuectum aliunde cura Domitiani frumentum. Æ 1. Domitiani. *Morell.* ib. n. 17.) Idem typus occurrit in alio numiſmate ex aere, quod adfert *Bellorius* n. 23.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 63. n. 7.) *Eckhel.* Cat.) Muſ. *Theup.* p. 431. ſed Fortuna dicitur adſtare Cereri, prora nauis intermedia.

- - Annona ſedens tranquillo et ſecuro habitu, ſiniſtro ſcilicet cubito

bito ſellae innixa, d. ſpicas cum papauere, adſtat et modius cum ſpicis. Æ. Neruae, edit. ab *Oiſel.* Theſ. Num. Sel. Tb. 75. n. 3.) *Mdb.* 143.

ANNONA AVGVSTA CERES. Sedet dea Ceres ſ. ſpicam tenens ſuper humerum, d. extendens ad aram mediam cum ſpicis, et modium, quae in medio ſunt; ſtat ex aduerſo *Annona Auguſta* laeua. gerens cornucopiae. Æ 1. Neronis. *Morell.* Imp. in Nerone Tb. 7. fig. 29. p. 88. Deſumtus hic eſt typus ex vetuſto Neronis numo, qui occurrit apud *Morell.* l. c. Tb. 9. n. 27. ſed Cereri pro face data fuit ſpica.

ANNONA AVGVSTI S. C. Duae figurae vna ſtantis Fortunae vel Annonae, alia Cereris ſedentis, prora nauis intermedia. Æ 1. Vitellii. *Mdb.* 106.) *Vaill.* Pr. I. p. 87. eundem edidit nummum, ſed epigraphen addit: ANNONA AVG. et in imo exergo S. C. vna ſtantis eſt Imperatoris figura.

- - S. C. Figura ſt. d. icunculam, cum haſta, ſ. cornucop. ad pedes hinc vas ſpicis repletum, illinc cornucopiae, et praeterea quid, quod alii nauem, alii vero aratri ſtiuam eſſe volunt. Si nauis ſit, tunc referre videtur Annonae procurationem iſtam a Veſpaſiano inſtitutam, de qua *Tacitus* Hiſt. L. IV. c. 52. Æ. Veſpaſiani. *Arſchot.* Tb. 26. n. 18.) *Oiſel.* Theſ. Num. Sel. Tb. 75. n. 1.) *Mdb.* 113. — *Ead. epigraphe*, ſed figura ſedens dextra ſpicas. Æ. eiusd. *Angelon.* p. 80. n. 11.) *Mdb.* 113. 116.

ANNONA AVGVSTI. Figura ſt. d. palladium, ſ. e. c. hinc ad pedes modius ſpicis plenus, illinc prora nauis ornata. Æ. Titi exſtat inter *Arſchot.* Tb. 29. n. 7.) in Theſ. *Morell.* in Tito Tb. 7. n. 17. p. 357.) apud *Mdb.* p. 124. *Annona* non tantum gerit cornucopiae, ſed etiam palladium, quo ſtante, Romanum imperium ſtare, et aeternum fore credebant. De nauibus frumento onuſtis, et licet mari fremente ad Romanos opportune peruentis cf. *Tacit.* Hiſtor. L. IV. — addita S. C. nota. Fig. ſedens cum cornucopiae. Æ. Titi. *Angelon.* p. 83.) *Mdb.* 120. — *Similis*, ſed fig. ſedens d. teſſeram. Æ. eiusd. *Mdb.* 120.) *Oiſel.* Theſ. Num. Sel. Tb. 75. n. 4. eundem vulgauit nummum, in quo fig. d. menſuram frumentariam, ſed epigr. eſt ANNONA AVG. S. C.

- - Figura Cereris ſedentis, et Fortunae, vel Annonae ſtantis, vt in Nerone et Vitellio. Æ 1. Domitiani non obuius. *Vaill.* Pr. I, 391.) *Mdb.* 133. Al. Æ 2. cum eadem epigraphe reperitur, etſi diuerſo typo, qui vulgaris eſt. Ceres ſedens cum face et caniſtro frugum, ſtat e regione Annona cum cornucopiae, in receſſu nauis. Eiusdem. *Harduin.* Oper. Sel. 740. 741.) *Mdb.* 135.

- - Annona, vel ex *Vaillantii* coniectura Fortuna ſtans, ex aduerſo Ceres ſedens cum attributis. Æ 1. R. Neruae. *Mdb.* 144.) *Vaill.* Pr. I. 45.) *Thesp.* 443.

- - Mul. ſedens, vtraque manu cornucopiae, vas cum ſpicis ad talos iacet. Æ 1. Hadriani. *Eckhel.* Cat.) *Mdb.* 182.

- - - Mul. ſt. d. pateram, ſ. cornucopiae frugibus repletum, ad pedem ſin. modius ſpicis plenus, in area hinc inde S. C. Æ 2. Antonini Pii. *Hanthaler.* Exercitat. II. Tb. 4. fig. 2. p. 107.

- - ſt. d. ſpicas ſupra panarium, ſ. temonem globo impoſitum. Æ. Elagabali. *Eckhel.* Cat. II. 310.) *Mdb.* 310.) *Muſell.* Imp. Tb. 167. n. 4.

- - S. C. ſt. d. ſpicas, ſ. c. c. humi modius. Æ 1. Alexand. Seu. *Eckhel.* Cat. 324.) *Mdb.* 318.) *Muſell.* Suppl. Tb. 30. n. 10 et Addend. Tb. 9. n. 3.) *Theup.* 594. — *Similis*, ſed ſin. haſtam tenet. Æ. eiusd. *Mdb.* 322. — *Similis*, ſed ſ. facem. Æ. eiusd. *Muſell.* Imp. Tb. 173. n. 6. et Tb. 177. n. 10.) *Theup.* 594. — *Similis*, ſed ſ. ancorae innixa. Æ 1. eiusd. *Schulz.* MzCab. II. 221.

- - Mulier ſt. d. ſpicas, ſ. cornucopiae, humi modius. Æ. Taciti. *Theup.* 291. — *Similis*, cum S. C. nota. Æ 3. eiusd. *Band.* I. 421.) *Eckhel.* Cat. II. 402.) *Muſell.* Suppl. Tb. 44. n. 8. *et* Addend. Tb. 11. n. 1.) *Vaill.* Pr I. p. 227. ſed praeterea in imo T. vt et apud *Bandurium.*

- - ſt. ſpicas ſupra modium d. tenet, ſ. cornucop. Æ 3. Diocletiani edit. in *Cim. Vind.* I. p. 140.

ANNONA AVGVSTI CERES. S. C. Ceres dea capite velato ſedens, ſ. taedam ardentem gerit, dextram, qua duas ſpicas tenet, extendit ſuper modium, qui arae inſiſtit; ex aduerſo ſtat Fortuna, vel rectius Annona, quae dextram lateri adplicat, ſ. cornucop., in medio prora nauis cernitur. Æ 1. Neronis obuius, ſed Æ 2. RRR. *Angelon.* p. 42. vel 61.) *Arſchot.* Tb. 21. n. 16.) Ant. *Auguſtin.* Dialog. 2. p. 70.) *Beller.* p. 41. n. 11.) *Geſner.* Tb. 46. n. 18.) *Harduin.* p. 796.) *Landus* p. 69.) *Mdb.* 90.) *Morell.* Th. Imp. in Nerone Tb. 3. n. 7. 8. p. 80. *et* Tb. 9. n. 17. p. 101. *it.* Tb. 11. n. 1. p. 108.) *Muſell.* Imp. Tb. 21. n. 9. 10.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* Tom. VI. Tb. 7.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 71. n. 3.) *Schulz.* MzCab. II. p. 21.) *Theup.* 402.) *Vaill.* Praeſt. I. p. 21. et Abb. *Campenſ.* p. 9.) *Zanoan.* in Nerone. Curam annonae commendat hic typus, quodque per naues ex Aegypto et aliunde aduehi in vrbem frumentum curauerit Imperator, quodque inſuper iuſta dimenſione fruges fuerint diſtributae. Prius prora nauis indicat, poſterius vero modius.

- - - Ceres velata ſedet cum patera ante aram ignitam, ſ. taedam tenet; e regione ſtat Annona ſ. cornucopiae, dimidia naui intermedia. Æ 2. Sept. Seueri. *Harduin.* Oper. Sel. p. 796.) *Vaill.* Praeſt. I. p. 111.) *Mdb.* 268.

ANNONAE AVG*uſti.* Figura ſtolata ſt. d. ſpicas, ſ. cornucopiae, pede dextro prorae impoſito. Æ. Sept. Seueri. *Muſell.* Imp. Tb. 149. n. 6.) *Mdb.* 273.

ANNONAE AVGG. *Auguſtorum.* Idem typus mulieris d pede prorae nauis inſiſtentis, d. duas ſpicas, ſ. c. c. Æ. Sept. Seueri. *Eckhel.* Cat. II. 277.) *Geſner.* Tb. 131. n. 23) *Schulz.* MzCab. II. 185.) *Mdb.* 272. ſed omiſſa nauis prora.

Annonae typos exhibuit Annibal *Carus*, eques Melitenſis, in Epiſtola ad *Vrſinum* lingua Italica. Venet. 1592. 4. — Io. Henr. *Boeeler.* Diſſ. de *Annona Augg.* ſiue de Annona ſub Impp. Romanis. Argent. 1662. 4. vbi pluribus docet, poſteriori tempore Imperatores ipſi habuiſſe curam, vt copia frumenti ſuppeteret, quod tempore annonae inter populum Romae diſtribuebatur; labente autem imperio viluiſſe illud munus.

Annulus baſi impoſitus. n. Arſacis XXVIII. — *Annulus* Pompeii, in quo gemma cum leone enſem tenente cf. *Morell.* Fam. p. 29. — Libertas inter alia annulo denotabatur aureo. Annuli enim ex ferro ſeruis proprii et infimae ſortis hominibus, teſte *Plinio* L. XXX. c. 1. Aureis autem donabantur et vtebantur equites. *Horat.* L. II. Serm. 7. v. 53.) *Sueton.* in Iul. Caeſ c. 39.) Thom. *Bartholini* Miſcellanea de

annulis

annulis narium. cf. Caſpar. *Bartholini* Syntagma de inauribus veterum. Amſt. 1676. n. 12.

Annus duplex apud veteres habebatur, naturalis ſeu aſtronomicus, i. e. circulari ſolis motu terminatus, quem deſignat Sol in manu Iouis, in cuius nutu credebantur dies et anni; alter lunaris ſeu ciuilis, feſtis celebrandis, magiſtratibus ineundis, et aliis id genus rebus accommodatis, cuius ſymbolum exhibet luna creſcens ſupra caput Iouis in numis Aradiorum, Antiocho VIII. Syriae regi dedicatorum. — Non modo menſium numero ac compoſitione annus erat apud antiquos diuerſus; Romani enim menſes tantum decem olim numerabant, a Martio inchoantes, vt eorum nomina a Quinctili ad Decembrem vsque indicant, ſed eius etiam principium. Alii ſub verno inchoabant aequinoctio, cum Sol arietem ingrederetur, vnde frequens eſt in Syriae, Phoeniciae et Coeleſyriae numis arietis typus; alii autumnali aequinoctio, cum mundum hoc tempore creatum fructibus maturis ſibi perſuaderent. — Annos plurimi populi in numis, vt in eorum epochis videre eſt, ſignarunt. Quidam, praeſertim Aegyptii, ad annum notandum vſi ſunt littera L, antiquiore Λ, quod vetuſtiſſimis marmoribus etiam euincitur. Alii adhibent E. vel ET. vel ETO. et aliquando integram vocem ΕΤΟΥΣ, *Anno*. Alii vero ſolas arithmeticas poſuerunt in numis notas; ſed obſeruandum, illos rariſſime vnam, et ſolam ſine L. aut ET. ad annum exprimendum ſcalpere, quae vt plurimum monetarii nota eſt. Phoenices praeſertim inuerſo ordine litteras numerales more ſcribendi antiquo in numis ſuis exponunt. — *Annus regni* ſemper fere inſcriptioni iungitur; *annus* autem *vrbium*, ac *coloniarum*, a quibus procuſi ſunt numi, in ima ponitur baſi. — Dum de anni initio, vrbis alicuius Graecae agitur, is fere ſemper duobus annis Iulianis reſpondet. vid. *Anni*.

ANO. abruptum magiſtratus nomen in n. Tarenti Calabriae. Ita ANO. Vir nudus delphino ſuper fluctibus maris inſidens, d. botrum. AR. 3. Tarentinorum. *Magnan.* Miſcell. P. III. Tb. 48. n. 14. — *al.* loco fluctuum legitur ΑΡΙΑ. AR. 3. *ibid.* Tb. 47. n. 4. — *al.* d. ramum, et loco fluctuum ΤΑΡΑΣ. AR. 3. *ibid.* Tb. 47. n. 1.

ΑΝΩ. in numis *Aneli* Lydiae. 1. Caput virile ad d.)(ΑΝΩ. Palmae ramus. Æ. 2. Muſ. *Hunter.* Tb. 5. fg. 5. — 2. Cornu, a ſ. palmae ramus.)(ΑΝΩ. a d. palmae ramus. Æ 3. Muſ. *Hunter.* Tb. 5. fg. 6.

ΑΝΩ *Superior.* Sic ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ ΤΩΝ ΑΝΩ, *Cilbianorum Superiorum* in Ionia.

ΑΝΟΜΟΥΡΕΩΝ ita ſcriptum conſpicue eſt *Anemurienſium* denominatio in n. Domitiani Æ 3. apud *Harduinum* Oper. Sel. p. 16.

ΑΝΡ *Annus* Seleucidarum 151. in Æ. Demetrii I. regis a Tyriis. *Geſner.* Num. Vrb.) *Froel.* Annal. Syriae Tb. 7.

ANS. *Antiochiae Signata.* SMANS. *Sacra Moneta Antiochiae Signata.*

ANSER alis modice expanſis in n. Stratenſium Acarnaniae apud *Oderic.* Num. Gr. p. 20. — *Anſer* expreſſus in quodam Pergamenorum numo, quod haud accuratius attenderunt plurimi numiſmatici; fortaſſe propter ouum anſerinum, quod iuſſu Aeſculapii pro remedio adſeruatum, ſeu quod de adipe anſerino in aede Aeſculapii diuinitus Ariſtidi datum erat. — *Anſerem* pro cygno in Camarinae numo ſtatuit *Maſſa* Sicil. in Proſp. Vol. II. p. 31. vid. *Cygnus.* — *Anſeres* in templis ſeruari

uari conſueuerant, vt ait *Artemidorus* Onir. L. IV. c. 85. Eos Iſidi, ſacros fuiſſe docet *Ariſtides.* Serm. ſacr. III. p. 585.) *Ouid.* Faſtor. L. I.) *Spanh.* I. p. 306. — Sacri etiam anſeres Iunoni, Priapo, et ſi *Capero* credimus, Oſiridi.

ANT litteris ANT colligatis, *Antiatici* gentis Maeniae cognomen. Maenius enim ob Antiates a proauo deuictos ſe adpellauit Antiaticum. Inde in AR. Maeniae g. P. MÆ ANT. M. F. *Publius Maenius Antiaticus Marci Filius.* Victoria in bigis, in ima parte ROMA.

ANT in monogrammate. Id genus numi a nonnullis *Antigono*, aut *Antipatro*, ab *Eckhelio* autem *Alexandro* M. tribuitur.

ANT. Ἀντιοχέων, *Antiochenſium*, ANT. MHTPO. Ἀντιοχέων Μητροπόλεως. vid. *Antiochia* Syriae. — ANT. ΠP. IΠ. IEP. ACTΛ. Ἀντιοχέων Πρὸς Ἵππῳ ἱερᾶς Ἀσύλου, *Antiochenſium Ad Hippum* vrbis *Sacrae* et *Inuiolabilis*, in Coeleſyria.

ANT. *Antiochia* vel *Antiochienſis.* ANT. COL. *Antiochia* (Piſidiae) *Colonia.*

ANT. litterae ad pedem auerſae inſcriptae indicant *Antiochiae* numum fuiſſe cuſum. Ita in ima parte numorum Maximini, Diocletiani, Val. Maximiani, Conſtantii Chlori, Gal. Maximiani, Conſtantini M, Iuliani. — Pariter ANT cum aſtro. n. Diocletiani, Gal. Maximiani etc. — ANT A. n. Theodoſii I, Honorii etc. — * ANT A. n. Diocletiani. — ANT B. n. Iouiani. — ANT Γ. Iuliani. — ANT Δ. Iouiani. — ANT Є. Iuliani. — ANT. H. inter duo aſtra. Val. Maximiani; quibus A. B. Γ. Δ. Є. H. litteris *officinae variae* eadem in vrbe monetariae *Prima*, *Secunda*, *Tertia*, *Quarta*, *Quinta*, *Octaua*, indicantur. *Alii* annum imperantis *Primum*, *Secundum* etc. intelligunt. cf. *Mdb.* p. 501. — *Harduinus* litteras ANT. interpretatus eſt: *Primae Narbonenſis Tributum*; ANTA, *Tributum Primum* etc. *Mdb.* 587. — Vel antepoſitae ſunt litterae S. M. *Sacra Moneta* vel *Signata Moneta*, inde in imo etiam numorum exergo obſeruantur SMANT. vel SMANTB. in n. Conſtant. M. — SMANΔ. n. Conſtantii Iunioris. — Vel SNANTΔ in eiusdem Conſtantii Iun. n. apud *Theup.* 345. — Vel SSMANT. *Signata Sacra Moneta Antiochiae*; aut alio litterarum poſitu SMANTS. n. Conſtantii Iun., Licinii Iun.

ANT. Ἀντιόχου, *Antiochi.* In n. Tyriorum: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ANT. TYP. IEPA AΣY. ΔΠP. *Regius Antiochi* (VII. Euergetis) *Tyri Sacrae Aſylo* gaudentis. *Anno* 184. *Froelich.* Annal. Syr. Proleg. p. 44.

ANT. *Antonianorum.* M. OCTAVI. Q. PRAETORI. ANT. *Marcus Octauius Quaeſtor Praetorianorum Antonianorum.*

ANT. *Antoniniana.* 1. COL. PR. F. ANT. AV. CAESAR. *Colonia. Prima Flauia Antoniniana Auguſta Caeſarea* Palaeſtinae, quae *Antoninianae* cognomen praefert in Caracallae honorem, memor beneficii cuiusdam ab eodem Imp. accepti. Æ 2. Caracallae. *Vaill.* Num. Gr. — 2. *Amaſia* Ponti eodem nomine vſa: AΔP. CЄT. ANT. AMACIAC. MH. NЄ. ΠP. ΠO. *Hadrianae Seuerianae* Ἀντωνινιανῆς *Antoninianae Amaſiae Metropolis, Neocorae, Primae Ponti.* Æ Sept. Seueri. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 38. fg. 3. — *Alius*: AΔP. CЄV. ANT. AMACIAC. MHT. NЄ. ΠP. omiſſo ΠO. *Ponti* vocabulo. Æ. eiusd. *ibid.* fg. 13. vid. *ſupra* p. 490. 491. — 3. *Tarſus* Ciliciae. AΔP. CEY. ANT. MHT. TAPCOC etc. *Hadriana, Seueriana Antoniniana Metropolis Tarſus.* *Vaill.* Num. Gr. vid. *Tarſus.* — 4. *Tyanis* Cappadociae ad Taurum montem: ANT. KOΛΩN TYANΩN. *Antoninianae Coloniae* Ty-

Tyanorum. Æ. Caracallae. *Haym.* ib. Tb. 40. fg. 5. —

ANT. *Antoninianum.* AEL. MV-NIC. COIL. ANT. *Aelium Municipium Coillutanum Antoninianum, ſic Coillu* in Numidia ob beneficia a Caracalla accepta.

ANT. *Antoninus* vel Gr. Αντωνῖνος, Αντωνίνε, Αἰτωνῖνος, Αντωνίνω, *Antonini* a) ΑΤΡ. ΑΝΤ. ΚΟΜΜΟΔΟϹ. *al.* Α. Κ. Μ. Α. ΑΝΤ. ΚΟΜΟΔΟϹ. *al.* ΑΤΤ. Κ. Μ. ΑΤΡ. ΑΝΤ. ΚΟΜΜΟΔΟϹ. — vel COMM. ANT. AVG. P. BRIT. *al.* M. COMMO. ANT. P. FELIX AVG. *al.* M. COMM. ANT. P. FEL. AVG. BRIT. (P. P.) *al.* M. ANT. COMMODVS AVG. vid. *Commodus.* — b) IMP. CAE. M. AVR. ANT. AVG. etc. vid. *Caracalla.* — c) Μ. ΟΠ. ΔΙΑΔΟΤΜ. ΑΝΤ. vel M. OPEL. ANT. DIADVMENIAN. vid. *Diadumenianus.* — d) ΛΟΤΚΙΛΛΑ ϹΕΒ. ΑΝΤ. ϹΕ. ΘΤ. *Lucilla Auguſta, Antonini Auguſti Filia.* — e) πρεσβευτῆ σεβαστῆ Αντωνίνε, *Legato Auguſti Antonini.* — f) ϹΤ. ΑΙΛ. ΑΝΤ. ΤΑ. *Praetore Aelio Antonino Tatiano. n.* Hypaepenorum — g) ΤΠΙ ΙΟΤΛΙΟ ΑΝΤωνίνε ϹΕΛΕΤΚΟΤ, *Sub Iulio Antonino Seleuci* Filio. n. Marcianopolitarum.

ANT. *Antonio.* ANT. HIPPARCHO BASSO II.VIR*is* Corinthi. *Morell.* Imp. I. p. 80. 82.

ΑΝΤ. vel Α/ΝΤ. vel ΑΝΤ. Αντώνιος, *Antonius,* Αντωνίυ, *Antonii* nomen. a) Μ. ΑΝΤ. ΑΡΜΕΝΙΑΝ ΚΑΤΑΔΟ. . . . ΩΣ, *M. Antonius, qui Armeniam ſubegit. Bimard.* ad *Iobert.* II. 168.) *Eckhel.* Cat. I. 263.) *Froel.* 4. Tent. 153. — *al.* Μ. ΑΝΤ. ΑΤΤ. *Marc. Antonius Imperator.* v. *M. Antonius.* — b) Α. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ΣΕΒ. ΑΦΡ. ΕΤΣ. ΣΕΒ. *Gordianus Africanus. Vaill.* Praeſt. I. 153. coll. *Froel.* 4. Tent. p. 323. et *Eckhel.* Cat. I. p. 275. — c) Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ΑΤ. vel ΑΤΤ. vel Ϲ Є Β. — *al.* ΑΤΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ, vel addita voce ΑΤΤ. vel Α/ΝΤ. vel c. vel Ϲ Є Β. vel Ϲ Є Β. Π. Π. — *al.* ΑΤΤ. ΚΑΙ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ. *Gordianus Pius.* cf. *Froel.* 4. Tent. p. 325. ad 338. et *eius* Adpend. II. nouis p. 108. 109. — In aliis nomen ΑΝΤΩΝΙΟϹ integre expreſſum, omne dubium de Gordianorum nomine eximit, de quo antea nonnulli ambigebant, an Marcus Antonius, vel *Antoninus* legendum eſſet. Iam vero numiſmata Anazarbi, Odeſſi, Seleuciae Ciliciae, Tarſi etc. et marmora pro *Antonii* nomine pronuntiarunt. — d) *Magiſtratus* nomen; ita Μ. ΑΝΤ. ΘΕΟΔΟϹΙΑΝΟϹ ΤΟ Β. Praetor Phocaeenſium. n. Alex. Seueri. — Μ. ΑΝΤ. ΤΤΦΩΝΙΑΝΟϹ, Praetor. Mytilen. n. M. Aurel. — ΑΝΤ. ΙΟΤ. ΛΕΩΝΤΕΤϹ, Praetor Mytilen. n. Caracallae. — ΑΝΤ. ΗΡΩΔΙΑΝΟϹ ΓΡΑΜΜΑΤ. Scriba Adramyttenor. n. Iul. Domnae — ΤΠ. ΙΟΤΛ. ΑΝΤ. ϹΕΛΕΤΚΟΤ, *Sub Iulio Antonio Seleuco,* vt vult *Haym.* Theſ. Brit. II. p. 345. in n. Marcianopolit. ſed *Froel.* Adpend. II. nouis p. 101. videtur *Antonino Seleuci* Filio legendum eſſe.

ANT. *Antonius.* ANT. AVG. *Antonius Augur.*, vel ANT. IMP*erator;* vel M. ANT. IMP. AVG. III.VIR. R. P. C. *Marcus Antonius Imperator, Augur, Triumuir ReiPublicae Conſtituendae* etc. vid. *M. Antonius.* — Q. ANT. BALB. PR. *Antonius Balbus Quaeſtor Prouinciae.* — IMP. CAES. M. ANT. GORDIANVS AFR. AVG. *Gordianus Africanus. Vaill.* Pr. I. 152. — M. ANT. GORDIANVS CAES. *Gordianus* II. *Guſſeme* III. 382. — IMP. CAES. M. ANT. GORDIANVS AVG. *Gordianus Pius.* Iuxta *Capitolinum* in vita Gordiani c. 9. in nummis Gordianorum ANT. legendum eſſet *Antoninus.* „Duo Gordiani, inquit, aut praenomen tantum Antoninorum habuerunt, aut etiam *Antonii* dicti ſunt. Et c. 17. adſerit: Gordianum Seniorem *Antoniorum* cognomine ſemper eſſe nuncupatum, et *An-*

toninum filium ſuum ſignificari voluiſſe. Et paullo poſt de Gordiano Iuniore:, Primis diebus ſui natalis *Antoninus* eſt appellatus; mox in ſenatu *Antonini* nomen eſt editum, vulgo deinde Gordianus haberi coeptus. — Sed *Lampridius* in Elagabalo non dubitat ſcribere: „Hic (Elagabalus) *vltimus Antoninorum* fuit, quamuis cognomine poſtea Gordianos multi *Antoninos* putent, qui *Antonii* dicti ſunt, *non Antonini*. Adolph. *Occo* teſtatur non ſolum, ſed poſt eum plures numorum collectores, Graecos Gordianorum numos habere ΑΝΤΩΝΙΟϹ. Huc facit, quod *Onuphrius* in Faſtis et *Gruterus* in Corp. Inſcript. veteres lapides adducunt, Gordiano III. poſitos, in quibus dicitur M. ANTONIVS.

AN ex monogrammatis litteris ANT complexis *Antigoni* nomen eruitur. Fuit enim poſterioribus Macedoniae regibus ſollemne, initiales nominis ſui litteras ſcriptis inuoluere.

ANT A. in ima parte n. Conſtantini, Iuliani, Eudoxiae, Theodoſii M. Honorii et aliorum, *Antiochiae* in officina *prima* cuſorum. — * ANT. A. Diocletiani. — Ex *Harduin.* ſententia: *Primae Narbonenſes Tributum Primum. Mdb.* 501. 549.) *Ducang.* p. 36.

Antaeus, Gr. Ἀνταῖος, Neptuni filius, qui hoſpites ſecum palaeſtra dimicare compellens, occidebat. Hercules cum eo luctari coactus, ſublimem illum e terra vlnis eliſum interemit. *Apollod.* L. II. c. 4.) *Diod. Sic.* L. IV. c. 17.) *Luc.* L. IV. v. 160. ſq.) *Montfauc.* Antiq. expliq. Tom. I. P. II. Tb. 130. — Hercules Antaeum brachiis comprimens c. epigr. HERCVLI LIBYCO. AV. RRR. poſtumi Sen. *Baud.* I. p. 287.) *Vaill.* Pr. III. p. 5.) *Gueſſano.* I. 153. — Similis Herculis pugna in numis Nicaeenſium, Pergamenorum, Perinthiorum, Rabbatamenorum et Tarſenſium. vid. *ſuis locis.* — Pariter in Æ. Antonini Pii repraeſentatur Hercules Antaeum in aerem ſublatum arcte illum comprimens, pone claua cum exuuiis leonis, quibus in area imminet S. littera.)(. . . . . Κ. Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ϹΕΒ. Caput Anton. Pii laur. *Haym.* Theſ. Brit. I. Tb. 24. fg. 8. p. 253. — Et in Æ max. Pupieni eadem Herculis pugna, in imo exergo claua, circum: ΤΑΡϹΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛЄΩϹ, *Tarſi Metropoleos*, et in area Α Μ Κ Γ Β.)(ΑΥΤ. ΚΑΙϹ. Μ. ΚΛΩΔ ΠΟΥΠΙΗΝΟϹ Π. Π. Caput Pupieni laur. *Vaill.* Muſ. Camp. p. 85.

ANTAN. vel ANTANΔΡΙΩ. et integre ſcriptum ΑΝΤΑΝΔΡΙΩΝ, *Antandriorum*, vel *Antandrienſium.* vid. *Antandrus.*

ΑΝΤΑΝΔΡΟΣ, *Antandrus* magiſtratus nomen. Iupiter nudus ſt. d. victoriolam, ſ. haſtam.)(ΑΧΑΙΩΝ ΚΑΛΛΙΣΤΑΤΑ. Mulier ſedens d. coronam protendit, ſ. haſtam. Æ 3. quem praefixit *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 8. n. 6. p. 116. id ſingulare habet, quod gentem ſolum pandit diſſimulato vrbis nomine, praeterea bina magiſtratuum nomina, in recto vnum ΑΝΤΑΝΔΡΟΣ, alterum in gignendi caſu Dorice flexo ΚΑΛΛΙΣΤΑΤΑ, vt in Apolloniatarum et Dyrrhachenorum numis. — ΕΠΙ ΓΡ. ΑΝΤΑΝΔΡΟΥ ΕΦ. *Sub Scrib. Antandro Alexandri* Filio. n. Auguſti. *Vaill.* Num. Gr.) *Gueſſano* III. 136.

Antandrus Troadis vrbs in ſinu Adramyteno. *Strabo* XIII. 606. *Pelaſgicam* dixit Antandrum *Herodotus* VII. 42. *Lelegeiam* Alcaeus apud *Strabonem* l. c. quod ita componendum, vt ab aliis fundata, ab aliis occupata deinceps fuerit. Cum vero Leleges ab Ionibus in Aſiam e Graecia profectis poſt Ilium euerſum expulſos narret *Strabo* XIII. 632. hinc ſuſpicatur, Pelaſgos huius vrbis conditores fuiſſe, quos deinde Leleges, qui diu loca illa tenuerunt,

runt, Antandro eiecerint. — Numos Auguſtorum vultu et nomine ſignatos *Hardninus*, *Vaillantius*, aliique vulgarunt. — *Liberae* vrbis nummum edidit aereum 3. formae Oderic. Num. Graec. p. 1. in quo caput turritum.)(ΑΝΤΑΝΔΡΙΩΝ *Antandriorum*. Faunus cum nebride ad ſin. hum. duabus tibiis canens, ad latus ΑΤΤΑ. *Attalos*, infra Maeandri ſymbolum. Faunum duabus ſimul tibiis canentem ad Bacchi orgia et pompas refert, in quibus tibiae a Faunis huiusce numinis miniſtris vſurpatae. Turritum caput vrbis genium deſignat; Rheam etiam deſignare idem poteſt, a qua Bacchum altum educatumque refert *Nonnus* Dionyſiac. IX. 159. Multa ſane Rheae cum Baccho communia Pindari atque Euripidis auctoritate docet *Strabo*. Nihil mirum igitur, ſi urbis Phrygiae conterminae, et cuius pars habita olim Troas eſt, numiſmata Bacchum ſimul et Rheam prae ſe ferant. Similes numi duo apud *Haymium* Muſ. Brit. Tom. II. p. 105. quorum alter *Aſiae* in Lydia, alter *Apameae* in Phrygia percuſſus eſt; in primo ΑΣΙΕΩΝ ΑΓΑΝΙΚΟΣ, in ſecundo ΑΠΑΜΕ. . . ΚΗΦΙΣΤ legitur. Vtrumque ad muſicos agones refert *Haymius*, ad eos ſcilicet, qui Dionyſiacis in pompis ac feſtis agebantur; vel ad agones in Apollinis laudem inſtitutos. — ΑΤΤΑ. interpretatus eſt *Oderic*. l. c. *Attalos* et magiſtratus Antandriorum nomen eſſe exiſtimat; *Haymius* vero nomina haec ad ludorum praefectos referre videtur. vid. ΑΤΤΑ. — Quid *Maeander* in extrema numi ora ſculptus ſibi velit? Neque ad Maeandrum ſita fuit Antandrus, vti Apamea, Magneſia, aliaeque vrbes, quarum in numis Maeandri figura, ſiue potius ſymbolum viſitur. An illud fortaſſe innuit, Antandrios, cum Bacchi et Berecynthiae orgia in Phrygia atque Apameae in primis celebrarentur, miſiſſe, qui in iisdem tibia canerent? Antonius *Benedictus* ad *Oderici* č. l. obſeruationes, p. 113. addit: Marſyam quoque fluuium in his deſignari potuiſſe; Marſyam enim haud procul a Maeandr... prolabentem, a quo deinde ap... Celaenas, et Apameam vrbem, qua... circumfluit, excipitur, nomen ha... bere poetae fabulantur a Marſya in... ſigni illo tibicine, quem *Ouid*... Met. VI. ſatyrum fuiſſe auctor eſt. In aliis *Antandrienſium* numis, c... put Mineruae galeatum, iuxta *N*... et tripus intra lauream.)(*N*. Pe... gaſus. *Guſſeme* I. 153. — Cap... muliebre diadematum.)(ΑΝΤΑ... Ceruus, pone palma. *Guſſeme* I... — ΑΝΤΑΝΔΡΙΩΝ, *Antandrior*... Diana Epheſia cum adminiculis ... ceruis. Æ 3. Titi. — it Æ 2. A... tonini Pii. — it. Æ 3. M. Aure... quos recenſent *Vaill*. Num. Grae... *Guſſeme* I. 153.) *Harduin*. Nu... Vrb. Illuſtr. p. 17. — ΑΣΤΥΡΗ... ΑΝΤΑΝΔΡιων, Diana *Aſtyrene* ... Epheſia. Æ 2. Antonini Pii. v... ΑΣΤΥΡΗΝΗ *Diana*. — Α. Μ. ΑΥ... ΚΟΜΟΔΟΣ, *Imperator Marcus Au*... *lius Commodus*. Caput Commod... barbatum et laureatum.)(ΕΠΙ... ΕΥΤΥΧ . . . *Sub Eutyche*. In i... ΑΝΤΑΝΔΡΙΩΝ. Apollo ſtans v... ad humeros reiecta, d. demiſſa ... mum tenet, ſ. lyram; ad pe... dextrorſum figura fluuii ſeminuda ... cens dextro cubito terrae in... laeua vt videtur, pinum ſuſti... Æ 1. *Cilleum Apollinem*, et Cille... amnem in hoc numo repraeſen... cenſet editor, *Benedictus* ad *Od*... *ci* Num. Gr. p. 116. ſq. ſententi... que ſuam probat e *Strabone*: ... Adramytena (regione vel in ... Adramyteno) eſt et Chryſa et Cill... prope itaque Thebam adhuc eſt ... cus adpellatus *Cilla*, in quo Ci... Appollinis templum eſt; locum C... leus amnis praeterlabitur ex ... profluens; haec ſunt iuxta *An*... *driam* in *Antandri agro*.

ΑΝΤ. Β. *Antiochiae* Syriae in ... *cunda* officina cuſus numus, in ... n. Ioniani, Theodoſii I. Hono... Heraclii.

ANT A. *Antiochiae* in *Quarta* officina, in imo n. Iouiani, Valentiniani &c. At *Harduino*: *Primae Narbonenſes Tributum Quartum.*

ANT. Є. *Antiochiae* in *Quinta* officina, in exergo imo n. Iuliani, Eutropiae, Flacillae etc. — *Al.* ᴙANT.

ANTEIKOC, *Antieus* nomen magiſtratus, HΓE. ANTEIKOΥ ΠEPINΘIΩN, *Praeſide Antico* Perinthiorum. n. M. Aurel. *Vaill.* Gr.

Anteon Herculis filius Romae montibus inſidens, d. haſtam, ſ. innixa clipeo, in quo caput Herculis, pelle leonina ornatum, c. ep. L. REGVLVS IIII.VIR. A. P. F. n. *AV*. RR. M. Antonii, qui ab Hercule gentis orginem referebat. *Plutarch.* vit. Antonii.) *Morell.* Fam. Liuineia p. 247. et 500. *Vaill.* Pr. II. p. 13.

ANTES vel litteris colligatis ÆES. *al.* ANTEST. et ANTESTI. *Anteſtius.* vid. *Anteſtia* gens. — ANTESTIO legitur in n. M. CA. I. *Municipii Calaguris Iuliae*, cum Auguſti capite nudo et inſcr. IMP. AVGVSTVS.)(P. ANTESTIO. L. BÆBIO II.VIRis. Bos. *Vaill.* Fam. I. 31.) *Morell.* Fam. Anteſt. p. 17. Lit. D.) *Guſſeme* I. 153.) *Mdb.* p. 47.) *Vaill.* Col. I. p. 34. — Quis vero fuerit hic *Publius Anteſtius*, ignoratur.

ANTESTIA gens tribunatum plebis geſſit, vnde colligitur fuiſſe plebeia, quod etiam *Liuius* L. VI. dec. 1. teſtatur. *Vrſinus* ex veteribus, quas adfert inſcriptionibus, eandem eſſe cum *Antiſtia* exiſtimat; *Vaillantio* autem vox *Antiſtia* gens nomen accepit a verbo antiquo *Antiſto* pro *anteſto*, quod primus gentis anteſtaret aliis, ſiue excelleret, vnde dictus *Antiſtius*, et adhuc *antiſtes.* *Morellio* quoque Fam. I. p. 17. diuerſae uidentur gentes. cf. *Vaill.* Fam. I. ad Tb. 10. p. 71. ſq. — 1. Caput Iani bifrontis, ſupra quod nota I.)(C. ANTESTI. *Caius Anteſtius.* Nauis, ſupra quam canis in imo ROMA. Æ 3. *Morell.* Fam. Anteſt. p. 17. Lit. C.) *Guſſeme* I. 154.) *Eckhel.* Cat. II. p. 10.) *Vaill.* Fam. Anteſt. Tb. 10. fg. 1. apud quem vero littera C. *Caius* abeſt, et in ipſo numo non eſſe videtur, vnde punctis ſignatur, tanquam ſextantarius. *Canis* in Anteſtiae familiae numis a *Vaillantio* ex Dione traditur inſculptus ſigillo fuiſſe eius gentis, quod Anteſtium quendam canis ſeruauerat. — 2. C. ANTESTI. litteris colligatis. Caput Romae galeatum alatum.)(Caſtor et Pollux equites iuxta canis currens. AR. *Morell.* l. c. n. III.) *Vaill.* ibid. n. 2.) *Eckbel.* Cat. II. p. 10.) *Theup.* p. 4.) *Guſſeme.* — 3. *Similis*, ſed)(praeterea ROMA. AR. *Morell.*) *Vrſin.*) *Eckhel.* — 4. Caput Romae gal. pone quod canis currens.)(*Ead. epigr.* litteris nexis. Dioſcuri in equis, in imo ROMA. AR. *Theupol.* p. 3.) *Eckhel.*) *Morell.*) *Vaill.*) *Guſſeme.* — 5. *Alius*, nil differt, niſi pictura canis. AR. *Morell.* ib. Lit. A. — 6. GRACchus. Caput Romae gal. iuxta *.)(L. ANTES, litteras vero ANTE implexae ſunt. Iupiter fulminator in citis quadrigis, d. fulmen, ſ. ſceptrum, in imo ROMA. AR. *Morell.*) *Vaill.*) *Pembrok.* III. Tb. 16. n. 2.) *Vrſinus* et *Patin.* p. 17. n. 1.) Numoph. *Schulz.* I. p. 83.) *Theup.* p. 4.) *Eckbel.* l. c.) *Guſſeme.* — 7. *Similis*, ſed loco GRAC. legitur M. VARG. qui M. *Vargunteius* collega L. Anteſtii, vt in praecedente numo Sempronius *Gracchus* eiusdem Anteſtii dicitur collega. AR. *Morell.*) *Vaill.*) *Vrſin.* et *Patin.* n. 3.) *Schulz.* ib. — 8. Caput Herculis pelle leonis amictum.)(C. ANTESTI. colligatis ANTE litteris.)(Nauis prora. *Guſſeme* I. 153.

ANT T. *Antiochiae* in imo numorum Iuliani, Valentiniani, Valentis, Theodoſii I. Arcadii, Honorii, Theodoſii II. vel annus imperii *Tertius*,

tius, vel potius nota aut officina *Tertia* monetariorum; nequaquam vero vt vult *Harduinus: Primae Narbonenſes Tributum Tertium. Mdb.* 501. 587. — Pariter . . .

ANT H in ima parte h. Valentiniani *Octauam Antiochiae* deſignat officinam monetariam. Erant enim in principalibus imperii Romani ciuitatibus plures monetariae officinae. Minus ergo recte *anno* Imperatoris tribuitur talis littera, nec vertenda eſt *Harduiniano* more ea ſubſcriptio: *Primae Narbonenſes Tributum Octauum. Mdb.* l. c.

Anthaeus Libycus ab Hercule praefocatus. vid. *Antaeus.*

ΑΝΘ. Ἀνθύπατος, Ἀνθυπάτῳ, *Proconſul*, gubernans *pro conſule* populi Romani prouinciam. Illae enim prouinciae, prioribus Auguſtorum temporibus, dictae ſunt proconſulares, quae ſenatui populoque Romano propria ab Auguſtis permiſſae erant. vid. *Proconſul.* — ΑΝΘ. ΚΑΙϹΕΝ. ΠΑΙΤΟΥ ΕΦΕ. ΖΜΥΡ. ΟΜΟΝΟΙΑ, *Proconſule Caeſennio Paeto. Epheſiorum* et *Smyrnaeorum Concordia. Vaill.* Gr. — ΑΥΤΟΚ. ΚΑΙϹΑΡΙ ΑΝΘ. *Imperatori Caeſari Proconſuli.* n. Pergamenorum Auguſti. *ibid.*

ΑΝΘΕΔ. ET. . . . Λ. *Anthedonos. Anno* . . . Aſtarte ſt. in templo quatuor columnis ſuffulto. Æ 2. Caracallae. *Guſſem.* I. 154. vid. *Anthedon* Syriae.

Anthedon, Gr. Ἀνθηδὼν, vrbs Syriae vel Iudaeae, non procul a mari, 20. ſtadiis circiter a Gaza. *Sozomen.* Hiſtor. V. c. 9.) — *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 516.) *Guſſeme* I. 154. — Anthedonem Gabinius inſtaurari iuſſit, quod *Ioſephus* L. XIV. c. 10. refert. Herodes, qui ipſam vi et armis cepit, ornatiorem Ἀγριππιάδα, *Agrippiadem* nominauit. Idem L. XIII. c. 21. et Lib. I. de Bell. Iud. c. 16. de Herodis operibus: „Reſtaurauit at Anthe-donem in maritimis, bellis vaſtatam, eamque Ἀγριππεῖον, *Agrippium* nominari iuſſit. — Nec vero nouum nomen haeſit, quod per tempora ualuit. *Ptolaemaeus* enim et *Plinius* Anthedonem dixerunt; et in numo Æ 2. Caracallae apud *Pellerinum* p. 306. ΑΝΘΗΔΟΝΟϹ legitur; nec vmquam noui nominis poſt Herodem exſtat habita ratio. Eundem Caracallae numum, in quo Aſtarte turrita d. caput humanum, ſ. haſtam, pede ſupra proram, in templo quatuor columnarum, protulit *Vaillantius* Num. Gr. cum litteris ΑΝΘΗΔΟΝΟϹ, ET. . . . Λ.) Et *Guſſeme* Dicc. I. p. 154. eundem recenſet, qui vero ſcribit ΑΝΘΕ[illegible] ET. . . . Λ.) *Harduin.* Num. Vrb. 16. coniicit [illegible] ΣΛ. *Anno* 230. [illegible] Auguſtanae, qui incidit in A. V. C. 952. Chr. 199. poſt Septembrem[illegible]

— vrbs Boeotorum in Euripi littore, quod Euboeae oppoſitum eſt, portu praedita, de qua *Strabo* L. IX. p. 229. *Nonn.* ad *Golz.* Graec. p. 99. 100.) *Harduin.* Num. Vrb. Illuſtr. p. 16.) *Cellar.* Not. Orb. Ant. l. p. 918. — In Æ[illegible]mo, quem *Goltzius* in Graecia T. 18. n. 1. vulgauit, legitur ΑΝΘΗ[illegible]ΝΙΩΝ circum Iouis barbatum et l[illegible]reatum caput.)(Clipeus Boeoticus.

— portus. Angelicus ex *Plinio* IV. c. 5. quem vero Anthedon[illegible] dixit *Plinius*, *Ptolemaeus* vocat Athe[illegible]nienſium portum) *Cellar.* l. c. 985.

ANTHEHEMIVS (ſic) *Anthemius* legitur apud *Bandur.* II. p. [illegible]

ΑΝΘΗΤ. Ἀνθηδόνος, vid. *Anthedon* Syriae.

ANTHEMIVS (Fl. Iul. al. Pr[illegible]copius) patre Procopio Conſtantinopolitano genitus, a Leone Imp. Romam miſſus, factus eſt Imperator conſentiente Ricimero, Ao. Chr. 467. poſt interregnum annorum ferme duorum, per quod tempus Ricimerus militiae dux vniuerſa ex pla[illegible]to adminiſtrabat. Eidem Recimero filiam ſuam ſponſam dedit;

non multo poſt barbarus ſocero inſidias ſtruxit, eundemque obſeſſum Romae cepit, et occidit Ao. Chr. 472. imperii ſexto anno inchoato. Flauia Marcia ſeu Marciana et Marciana Euphemia, Anthemii vxor a quibusdam dicitur. — Anthemii numi tantum habentur, aurei, qui ſunt RRR. Vnum ex Æ. protulit *Band.* II. 594. ſed fuſum fuiſſe ad exemplum aurei ipſe cenſet. 1. D. N. ANTHEMIVS P. F. AVG. Protome aduerſa galeata, d. haſtam.)(SALVS. REIPVBLICAE. Duo Impp. ſt. cum haſtis, d. globum crucigerum vna ſuſtinent, in area MD. infra COMOB. AV. — 2.)(monogramma Chriſti intra lauream, infra AN. AV. et Æ. Anedot. *Cim. Vind.* p. 77. — 3. D. N. ANTHEMIVS PERPET. AVG. Protome aduerſa, d. haſtam, ſ. clipeum.)(vt n. 1. in area R. — 4. Epigraphe vt n. 1.)(Eadem, ſed in area RI. — 5. *Similis*, ſed in area praeterea aſtrum. — 6. *Similis*, ſed in area monogr. Chriſti. — 7. *Alius*, ſed infra CORNOB. (ſic). 8. *Alius*, ſed in area monogr. Chriſti, infra CORNOB. — 9. *Alius*, ſed in area aſtrum, infra CORNOB. — 10. Epigr. vt n. 3. Caput diadematum.)(Crux intra lauream, infra CONOB. — 11. D. N. ANTHMIVS VG. (ſic) Caput diadematum.)(Eadem. *Eckhel.* Cat. II. 529. — 12. D. N. ANTHEHEMIVS (*ſic*) PERPET. AVG.)(Eadem. AV. *Band.* II. 593. — 13. D. N. ANTHEMIVS P. P. AVG. apud *Ducang.* p. 78. - Recenſentur hi AV. Anthemii numi a *Bandurio* II. p. 593. 594.) *Ducangio* p. 78.) *Cimel. Vind.* p. 77.) *Eckhelio* Cat. Vind. II. p. 529.) *Gueſſeno* I. p. 154.) *Mdb.* p. 549. 560.) *Muſell.* Imp. Tb. 74. et Suppl. 64.) *Patino* in Indice p. 35.) in Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 29. n. 13. et Tb. 30. n. 1.) *Theupol.* p. 366. — Addit Muſ. *Alban.* II. Tb. 118. p. 117. aereum e maximorum genere, in quo D. N. ANTHEMIVS PER. F. AVG. Caput Imperatoris diademate pretioſis lapillis intexto, ad pectus cum paludamento.)(. . . . OS HERACLEOS. Hercules clauae innixus, et leonis exuuias, ſuper quas puerulus elatis manibus; in exergo ANDREA. Cenſet editor, legi poſſe ANTILOS HERACLOS. Ciuitas enim ad Rhodani ripas poſita, hoc dicta nomine exſtat. *Sponius* Antillos Heracleos prope Rhodanum habitaſſe putat; vbi nunc *Saint Gilles*, quam ſententiam vetuſto lapide confirmat in Miſcell. p. 152. Herculis ſymbolum Hylam blandientem manibus geſtantis in vlnis, vel ad idolorum cultum adhuc in illa vigentem vrbe, vel ad eius orginem, vel ad vrbis nomen alludendum expreſſere. De Cantabrico ANDREA vid. ſupra p. 624. — Plura de Anthemio recitat *Marcellinus* in Chronico ad An. 467. — Anthemii vxor FL. MARCIANA, addito AVG*uſtae* titulo apud *Golzium*.

Anthemuſia, Gr. Ἀνθεμουσία, Meſopotamiae regio. *Ortelius* exiſtimat Anthemuſiam et Oſroenam eſſe eandem regionem; Certe antiquius nomen Anthemuſiae quam Oſroenae, ſiue Oſdroenae. Hac in regione vrbs non ignobilis *Anthemuſia*, ſeu *Anthemuſium*, ſiue *Anthemus*. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 619. 620. — Elagabali numum a *Pyrrho Ligorio* delineatum, *Holſtenius* ad *Stephanum*. Notis adlegat, in quo circum Deam Syriae ſedentem ſcriptum: ΑΝΘΕΜΟΥΣΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ.

ΑΝΘΗ. vel ΑΝΘΗΔ. Ἀνθηδόνος, *Anthedonis* in Palaeſtinae, Agrippinae dein dicta. v. *Anthedon* Syriae.

ΑΝΘΗΔΟΝΙΩΝ. v. *Anthedon* Boeotiae.

Antheum gigantem comprimit Hercules, cuius pugna repraeſentatur in n. Nicaeenſium, Pergamenorum, Perinthiorum, Rabbatamenorum, et Tarſenſium. v. *Antaeus*.

ANTHMIVS VG. loco ANTHE-

MIVS

MIVS AVG*uſtus* legitur in *Eckhelii* Catal. Vindob. II. p. 529.

ΑΝΘΙΜΟϹ, *Anthimus* praeter Pergamenorum ЄΠΙ ϹΤΡ. ΙΟΥΛ. ΑΝΘΙΜΟΥ ΠЄΡΓΑΜΗΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΤΡΙϹ ΝЄΩΚΟΡΩΝ, *Sub Praetore Iulio Anthimo Pergamenorum Primorum Ter Neocororum.* Imperator equo ociſſime currenti inſidens telo leonem confodit. Æ max. Caracallae. Muſ. *Alban.* I. Tb. 55. fg. 1. p. 111.) *Cim. Vind.* II. p. 14.) *Liebe* Goth. Num. p. 380.) *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 91. n. 55.) *Guſſeme* V. p. 379. n. 89. — *Ead. epigr.* ſed duae vrnae cum palmis ſupra menſam, in medio corona, intra quam legitur ΟΛΥΜΠΙΑ, *Olympia*, ſubtus menſam vaſa minutiora. Æ max. eiusdem. Muſ. *Alb.* ib. fg. 2. — *Ead. epigr.* Imperator eques d. haſtam, pone Victoria coronam illi imponens, ante tropaeum barbaricum, iuxta quod duo captiui. Æ max. eiusd. Caracallae. Muſ. *Alb.* ibid. fg. 3. p. 112.) *Guſſeme* ib. — ΕΠΙ ϹΤΡΑ. ΙΟΥΛ. ΑΝΘΙΜΟΥ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Aeſculapius et Hygia ſtantes cum attributis. Æ. Iul. Domnae. *Vaill.* Num. Gr.) *Guſſeme* V. p. 378. n. 84. — *Ead. epigr.* Hercules Antaeum ſuffocans. Æ eiusd. *ibid.* — ΕΠΙ ϹΤΡ. ΑΡΙϹΤΟΦΑΝΟΥϹ ΑΝΘΙΜΟΥ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Sub Praetore Ariſtophane Anthimo*, vel *Anthimi* filio *Pergamenorum Bis Neocororum.* n. Getae. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* ib. p. 380. n. 103.

ΑΝΘΥ. Ἀνθύπατος, Ἀνθυπάτου, *Proconſul*, *Proconſulis* prouinciae pop. Romani, ſub cuius permiſſu numus eſt cuſus; quae adpellatio in prouinciis pop. Rom. frequens erat, vt innuit *Dio* L. LIII. et numi ac marmora firmant. ΑΝΘΥ. ΕΠΡΙΩ ΜΑΡΚΕΛΛΩ ΚΥ. *Proconſule Eprio Marcello Cypriorum.* — ΕΠΙ ΚΟΜΙΝΙΟΥ ΠΡΟΚΛΟΥ ΑΝΘΥ. ΚΥΠΡΙΩΝ, *Sub Cominio Proclo Proconſule Cyprior.* — ΕΠ. Λ. ΜΙΝΔΙΟΥ ΒΩΛΑΝΟΥ ΑΝΘΥ. ΠΑΤΡΕΩΝ, *Sub Lucio Mindio Bolano Proconſule Patrenſium.* — ΕΠΙ ΜΙΝΔΙΟΥ ΒΑΛΒΟΥ ΑΝΘΥ. ΝΕΙΚΟ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ, *Sub Mindio Balbo Proconſule Nicomediae Metropoleos.* — ΕΠΙ ΠΟΠΛΙΟΥ ΟΥΙΤΕΛΛΙΟΥ ΑΝΘΥ. ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ, *Sub P. Vitellio Proconſ. Nicomed.* ΑΝΘΥ. ΚΑΙϹΕΝΝΙΩ ΠΑΙΤΟΥ ΟΜΟΝΟΙΑ ΕΦΕϹΙΩΝ ϹΜΥΡΝΑΙΩΝ, *Proconſule Caeſennio Paeto. Concordia Epheſiorum Smyrnaeorum.* etc.

ΑΝΘΥΠ. *Proconſule.* ΕΠΙ ΠΛΑΝΚΙΟΥ ΑΝΘΥΠ. ΝΕΙΚ. Nicomed.

ΑΝΘΥΠΑΤ. *Proconſule.* ΕΠΙ Μ. ΣΟΥΛΠΙΚΙΟΥ ΠΡΟΚΛΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤ. ΝΕΙΚ. Nicomedienſ.

ΑΝΘΥΠΑΤΟ. Ἀνθυπατερικὴ, *Proconſularis.* ΕΞ ΑΝΘΥΠΑΤΟ. Ἐξουσία Ἀνθυπατερικὴ, *Poteſtas Proconſularis.*

ΑΝΘΥΠΑΤΟ. ΠΡΑΤΤΟΝΤΟΣ., *Proconſ. Faciente.* Μ. ΤΑΡΚΥΙΤΙΟΥ ΠΡΙΣ. ΑΝΘΥΠΑΤΟ. ΠΡΑΤ. ΤΟΝΤΟΣ ΝΕΙΚ. *Marco Priſco Proc. Faciente Nicaeenſium.* n. Neronis.

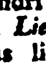
ΑΝΘΥΠΑΤΩ, *Proconſule.* ΑΙΧΜΟΚΛΗ ΑΟΥΙΟΛΑ ΑΝΘΥΠΑΤΩ ΕΦΕ. *Aechmocle Auiola Proconſule Epheſior.* — ΕΠ. ΜΑΡΚΕΛΛΩ ΑΝΘΥΠΑΤΩ ΚΥ. *Eprio Marcello Proconſule Cypriorum.* — ΟΥΟΛΑΣΕΝΝΑ ΑΝΘΥΠΑΤΩ ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ, *Voleſenna Proconſule, Iulienſ.* et *Ancyranor.* Concordia.

ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ, *Proconſulis* vel *Proconſule.* ΕΠΙ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ ΘΩΡΙΟΥ, *Sub Proconſule Thoria.* — ΕΠΙ ΑΤΤΙΟΥ ΛΑΚΩΝΟΣ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ, *Sub Attio Lacone Proconſule Nicaeenſium.* — ΕΠΙ ΓΑΙΟΥ ΑΣΙΝΙΟΥ ΠΟΛΛΙΩΝΟΣ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ, *Sub Caio Aſinio Pollione Proc.* Sardianor. — Μ. ΠΛΑΝΚΙΟΥ ΟΥΑΡΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ, *Sub M. Plancio Varo Proc. Nicomediae.* — ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΡΟΥΦΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ ΠΑΤΡ. *Claudio Rufo Proc. Patrar.* — Μ. ΜΙΝΔΙΟΥ ΒΩΛΑΝΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ ΠΑΤΡ. *Lucio Mindio Bolano Proc. Patrar.* — Μ. ΤΑΡΚΥΙΤΙΟΥ ΠΡΕΤΑΝΙΚ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ, *Marco Tarquitio Pretan. Proc.* — ΤΑΡΚΥΙΤΙΟΥ ΠΡΙΣΚΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ, *Tarquitio Priſco Proconſ.* — ΕΠ. Μ. ΣΥΙΛΛΙΟΥ ΝΕΡΟΥΛΙΝΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ ΣΜΥΡ. *Sub M. Suillio Nerulino Proconſ. Smyrnaeor.* —

naeor. — ΕΠΙ Μ. ΜΑΡΚΟΥ ΡΟΥΦΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ, *Sub M. Rufo Proconſ.* Rhodiis adſignatur ab *Harduino*; Nicomedienſibus vero a *Vaillantio*, ſed legit ΕΠΙ Μ. ΜΑΡΙΟΥ, *Sub M. Mario.*

ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ, *Proconſul*, ſeu rector Prouinciae proconſularis. *Proconſul* is erat, qui geſto conſulatu in prouinciam adminiſtrandam cum poteſtate conſulari mittebatur. Cum autem Auguſtus prouinciarum diuiſionem feciſſet, quaedam fuerunt conſulares dictae et in numis Aſiae minoris Achaiae et Cypri inſulae tantum occurrunt proconſules, ſub quibus honoris cauſa quaedam vrbes eorum nomina in numis ſuis ſcripſerunt vsque ad Antoninum Pium. Nomina eorum collegit *Vaillantius* Num. Graec. p. 309. ſq. vbi legitur: Α. ΜΙΝΔΙΟΣ ΒΑΛΒΟΣ ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ, *Aulus Mindius Balbus Proconſul.* — ΓΕΛΛΙΟΣ ΡΟΥΦΟΣ ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ, *Gellius Rufus Proc.* — Λ. ΜΙΝΔΙΟΣ ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ, *Lucius Mindius Proc.* — ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ, *Valerius Proc.* etc. et quidem adpoſita denominatione Ancyrarum Phrygiae, Cypri inſulae, Epheſiorum Ioniae, Nicaeenſium, Nicomedienſium, Patrarum, Pergamenorum, Sardium, Smyrnarum et Synnadenſium.

ANTI. *Antiochia.* COL. CAE. ANTI. infra S. R. *Colonia Caeſarea Antiochia* Piſidiae. *Senatus Romanus.* Colonus boues agit, pone duo ſigna militaria. Æ 1. Tiberii. *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 57. n. 3. — CL. ANTI R. S. *Colonia Antiochia. Romanus Senatus.* Lupa lactans duos paruulos. Æ 1. Gallieni. *Froelich. ib.* p. 69 n. 31. — SM. ANTI. *Signata Moneta Antiochiae.*

 ANTIπάτρου, *Antipatri*, Caſſandri filii Macedoniae, ex coniectura *Liebii* Goth. Num. p. 104. Sed eas litteras monogrammate nexas non eſſe Antipatri, ſed potius *Antigoni* Gonatae ſuſpicatur *Wachter.* Archaeol. Num. p. 59. et hunc imitatione Philippi numos ſuos tropaeo ſignaſſe, ob inſignem de Gallo-Graecis victoriam, de qua *Iuſtin.* L. XXVI. c. 2. agit. Si quis tamen, addit *Wachter.* l. c. malit monogramma numi ad *Antigonenſes* referre et totam numi inſcriptionem ita legere Βασιλέως Ἀντιγόνου Ἀντιγονέων, dubium non eſt, quin illi vrbis ſuae conditori de hac victoria gratulari potuerint.

ANTI. Ἀντιστράτηγος, Ἀντιστρατήγου, *Propraetor*, vel legatus Imperatoris vicem in prouinciis Caeſaris. Ita in Hadriani numo: ΕΠΙ ΕΙΤΙΟΥ ΡΟΥΦΟΥ ΠΡΕΣβευτοῦ ΚΑΙ ΑΝΤΙστρατήγου ΤΟΥ ΣΕΒαστοῦ, *Sub Itio Rufo Legato Et Propraetore Auguſti* apud Bizyenos Thraciae, cui parebat prouincia, Auguſtis non ſenatui ſubiecta ac propria. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. 400. — ΕΠΙ ΑΝΤΩ. ΝΙΣΩΝΟΣ ΠΡ. ΣΕΒ. ΑΝΤΙ. ΚΙ.. (ſic) ΠΟΝΤΟΥ, *Sub Antonio Niſone Legato Auguſti Propraetore Bithyniae. Et Ponti.* Æ. Fauſtinae Senior. *Haym.* Theſ. Brit. II. Tb. 34. fg. 10. p. 284.

ANTI. vel I. *Antium* ſiue *Antiatum*, apud *Golzium* Sicil. et Magna Graecia Tb. 17. n. 9. 10. p. 224.

Antia gens fuit plebeia ex hiſtoriae ſcriptoribus, ſiquidem memorabilis apud eos lex ſumtuaria ceu cibaria, de qua *Macrobius.* Vt autem *Anteſtia* gens a verbo *anteſto*, quod aliis anteſtaret ſeu anteiret, qui primus vocatus eſt *Antiſtius*; ſic a voce *ante* videtur dictus eſſe *Antius*; ſicuti *Antium* vetus in Latio vrbs ita adpellata eſt, quod ante alias vrbes in ipſo littore ſita fuerit ad Romanorum otium. Vel *Antia* gens, quae *Antio* profecta, vbi deorum Penatium, quos attulerat Aeneas, cultus inualuit — Cognomen eius gentis fuit RESTIO ita dictus, quod auctor eius *reſtes* et funes torſerit aut venum dederit, et a verbo *reſto* dictas, quod quae-

 cunque

cunque ligata ſunt, ſtare faciunt. Vnde C. ANTIVS C. F. RESTIO. — Caput Antii Reſtionis nostra aetate ſua in denario ſignata eſt, quod nemini Romano tunc liceret effigiem, dum viueret, in moneta exhibere, ſed ab eius filio videtur expreſſa. — DEI PENATES ad indicandum ex Lauinio vrbe gentis ſuae originem. — Huius Antiae gentis ſequentes obſeruantur numi: 1. RESTIO. Caput virile nudum.)(C. ANTIVS C. F. *Caius Antius*, *Caii Filius*. Hercules nudus gradiens, d. elata clauam, ſ. tropaeum, dependentibus ſupra brachium exuuiis leoninis. Æ. Fam. Antia.) *Morell.* Fam. Antia n. I. p. 17.) *Eckhel.* Cat. II. p. 10.) *Guſſeme* I. p. 155.) *Theup.* p. 4. — 2. DEI PENATES. Capita iugata et diademata Penatium.)(vt n. 1. Æ. *ibid.* — 3. C. ANTIVS. Caput bouis vittatum.)(RESTIO. Ara cum foco. Æ. *Morell.* ib. n. III.) *Guſſeme* p. 156. n. 3. — 4 C. ANTIVS C. F. Hercules victor, d. clauam, ſ. tropaeum.)(D. LAELIVS BELB. vel potius BALB. *Decimus Laelius Balbus.* Capita deorum Penatium iugata et diademata. *Morell. Num.* Conſular. Tb. I. n. 14. g. Antiae p. 499.

ANTIAT. *Antiatina.* vid. FORTVNAE ANTIAT*inae.* Colebatur apud Antiates ſumma cum religione pro tutelari vrbis numine Fortuna. Huic deae templum intra vrbem aedificatum erat vti ornatiſſimum, ita et famoſiſſimum et oraculorum fide celeberrimum. cf. Io. *Addiſonii* Remarks of ſeveral parts of Italy p. 291. vbi duae Fortunae Antii cultae eſſe dicuntur. — Vel Antiates Romam ipſam ſiue figuram eius pro Fortuna vrbis ſuae coluerunt. Duae enim galeatae Fortunae ſunt conſpicuae in Æ. Ruſtiae g. qui aere inciſus in *Philoſoph. Tranſact.* Vol. LXII. Tb. 2. fg. 2. p. 61.) *Vaill.* Fam. p. 238.) *Hauercamp* ad *Morell.* Fam. p. 313. et 324. — Vnicum praeterea familiae Coſinianae denarium inſcriptione Etruſca notatum vulgauit et illuſtrauit Io. *Swinton.* in *Philoſoph. Tranſact.* l. c. p. 60. ad 68. qui plane conuenit cum Latinis, ſi exceperis, quod characteres Etruſci melius ſeruati ſint.

ANTICA ſiue pars *auerſa* numi figuram principalem continet. Vocis anticae originem docet *Feſtus* et *Varro* de L. L. VI. 2. — Figura numi principalis in *conſularibus*, iisque antiquiſſimis numis genius Romae galeatus aut alia dei cuiusdam imago eſt, cuius in tutela gens illa fuit, cui numus a triumuiris monetalibus honoris memoriaeque cauſa dicabatur. Obſeruandum autem eſt, quod labente Romanorum republica, paludamento pariter ac toga illuſtrium virorum vel vultus, vel thoracatae effigies primum in numis coeptae ſint exhiberi. — In numis *Imperatorum* figuram conſtituunt principalem eorum vultus aut effigies thoracatae, nunc vna, nunc in eadem numi fronte plures ſiue Auguſtorum, ſiue Auguſtarum, ſiue Caeſarum, ſiue principum iuuentutis vtriusque ſexus, atque horum quidem capita nunc nuda, nunc tecta ſiue amicta adparent. — In numis *coloniarum*, *municipiorum*, *vrbium*, republica adhuc libera cuſis principalem fere figuram conſtituit Romae genius galeatus vel laureatus, interdum et genius tutelaris eius vrbis, aut coloniae, quae numum cudi curauit, niſi, quod raro factum, vel inſcriptio circulo incluſa, omne anticae ſpatium expleat, vel alia inſolita figura. — Qui ſub Imperatoribus cuſi ſunt *coloniarum* numi effigiem Imperatoris in antica ferunt, cum ſolita nominum ac titulorum inſcriptione, exceptis paucis, qui loco eius deum aliquem aut deam praeferunt.

Anticyrae vrbis in Phocide inſigne Neptunus cum tridente, altero pede inſiſtens delphino, qualis in Tarentinorum numis loci conditor Taras vulgo depingitur.

ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ, *Antigoni*. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΓΟΝ. *Regis Antigoni*. vid. *Antigonus*.

ΑΝΤΙΓΟΝΕΩΝ et ΑΝΤΙΓΟΝΕΩΝ, *Antigonenſium* Epiri vid. *Antigonia*. — *Alia* Achaiae in Achaeorum aereo numo ΑΝΤΙΓΟΝΕΩΝ ΑΧΑΙΩΝ, *Antigonenſium Achaeorum*. *Haym*. Th. Br. II. Tb. 12. n. 4. p. 116. — Ἀντιγονέων denominatio an etiam monogrammate ſit expreſſa cf. *Wachter*. Archaeolog. Num. p. 59.

Antigonia. Non vnum tantum huius nominis oppidum; ſed varia et diuerſa fuiſſe, auctores fidem faciunt. Nam et in Epiro inter Chaones, in Macedonia, Arcadia, Bithynia et Syria a *Stephano* p. 163. recenſentur *Antigoniae*. Nicaeam Bithyniae celebrem vrbem ab Antigono Philippi filio Antigoniam nuncupatam refert *Strabo*, apud quem leuiter etiam hoc nomen deprauatum inuenitur Ἀντιγόνεια, pro Ἀντιγόνεια. — In numis ΑΝΤΙΓΟΝΕΩΝ *Antigonenſium* Epiri, in Chaonia regione inſcriptis cernitur obeliſcus, vel meta potius intra corollam ex hederae foliis, botrisque vuae, quod procul dubio in Bacchi honorem factum fuit.)(Caput muliebre turritum, ita enim veteres depingebant vrbes. Æ. *Golz*. Graecia Tb. 3. fg. 7. p. 7. — *Eadem epigr*. circum caput illud turritum.)(Caput Mineruae cum galea et cono inſigni, et pegaſo volucri equo. Æ. *Golz*. ib. fg. 8. — *Ead. epigr*. intra coronam hederaceam. n. Caligulae quem ſiſtit *Morell*. Theſ. Imp. in Calig. Tb. 8. fg. 11. p. 702. — Numum horum Antigenenſium alium Traiani cum inſcriptione ΑΝΤΙΓΟΝΕΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Antigonenſium Neocororum*, communicat *Golzius* in Theſauro p. 207.

Antigonia olim atque poſtea iterum *Mantinea* dicta. *Pauſan*. in Arcad. L. VIII c. 8. Soluta, quam cum Spartanis habebat ſocietate, vt ſuas terras tuerentur, Achaeis dediderunt, quare iure ſe dicere poterant *Antigonenſes Achaei*, quae denominatio occurrit in Æ. numo, quem *Haymius* Th. Br. II. Tb. 12. n. 4. vulgauit, in quo ΑΝΤΙΓΟΝΕΩΝ ΑΧΑΙΩΝ. Mulier ſedens.)(Iupiter nudus ſtans, d. victoriolam, ſ. haſtam. — De qua Antigonia Arcad. *Cell*. Not. Orb. Ant. I. p. 1001.

Antigonia inter Mygdoniae vrbes non poſtrema erat, quam *Ptolemaeus*, *Antigoniſam* vocat. *Stephano* Ἀντιγόνεια dicitur corrupte, cum citra diphthongum Ἀντιγόνια ſcribi debeat. Ab Antigono Gonata conditam refert. Non procul a Caſſandrea videtur ſita fuiſſe, vt ex *Liuio* colligimus. Vrbs erat maritima et valida. De Romanorum circa illam clade *Nonnius* Comment. in *Golz*. Graec. Oper. III. p. 191.) *Cellar*. Not. Orb. Ant. I. p. 841. — In numis legitur ΑΝΤΙΓΟΝΕΩΝ in clipeo Macedonico.)(Caput diademate cinctum. An illud Antigoni Gonatae ſit dubitare quis poſſet, cum effigies illius, quae apud *Golz*. Tb. 38. expreſſa, non omnino cum hac conueniat; haec enim malas lanugine ornatas habet, alia non. Æ. *Golz*. Graecia Tb. 24. f. 3. — ΑΝΤΙΓΟΝΕΩΝ. Equus gradiens, omnia intra quadratum.)(Caput Apollinis laureatum. AR. *Golz*. ibid. fg. 4.

Antigonia in Syria ad Orontem fluuium prope Antiochiam ab Antigono condita, et Antigonia a nomine ſuo nuncupata, ſed breui poſt tempore, qua condita fuerat, euerſa fuit atque deleta. *Cellar*. Not. Orb. Ant. II. p. 351.) *Froel*. Annal. Syr. p. 10. et 14.

ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ, ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ, *Antigonus*, *Antigoni* nomen vel regis Macedoniae vel Aſiae minoris, vel Iudaeae, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ, *Regis Antigoni* numis inſcripti; ſiue magiſtratus nomen, vti in Rhodiorum numo: ΕΠΙ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ ΡΟΔΙΩΝ, *Sub Antigono*. *Theup*. 1291. — Le-

— Legitur et ΑΝΤΙΓΟΝΟϹ magiſtratus in n. Dyrrhachii Illyrici.

Antigonus Tutor, ΦΟΥΣΚΟΥ cognomine adpellatus, vnus e poſtremis Macedoniae regibus, cuius numos *Golzius* quidem non adduxit, qui tamen iuxta *Spanhem.* I. p. 385.) *Beger.* Th. Br. I. p. 247.) *Wachter.* Archaeol Num. p. 70. 71. exſtant, in quibus hinc caput illius regis cum cornibus hircinis, clipeo Macedonum cum ſtellis incluſum, retro Herculis claua; illinc Pallas ſtans armata et fulmen vibrans, c. inſcr. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ. Alii adſcribunt idem numiſma Antigono Gonatae, qui magni Alexandri miles, ac poſt eius obitum plurimis in Aſia Dynaſtiis potitus, primus inter Alexandri ſucceſſores regis titulum adſumſit.

Antigonus ille *Gonatas* dictus, rex Aſiae, Demetrii Poliorcetae filius, pulſis aemulis, ſibi et poſteris Macedoniam adſerit. Cuius numi ſunt: 1. Caput cornutum, retro quid clauae; totum cinctum ſcutis Macedonicis, circulari ornamento incluſis.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ, *Regis Antigoni*. Pallas gradiens pendentibus ex vtraque manu alis, ſ. clipeum praetendit, d. telum, in area hinc galea criſtata, inde HP. AV. et AR 1. *Froel.* Annal Syr. Tb. 2. fg. 2. p. 11. *et* Elem. Num. Tb. 7. fg. 6.) *Theup.* p. 1218.) *Beger.* Th. Br. I. p. 247.) *Wachter.* Archaeol. Num. p. 71.) *Guſſeme* I. 156.) *Eckhel.* Cat. I. p. 93. ſed in area TI.) *Theup.* ibid. — Idem numiſma a quibusdam Antigono, patri Poliorcetae, adſcribitur. — 2. Caput promiſſis barba et capillis, cornutum, et corona cinctum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ. Apollo nudus inſidet dimidiae naui, d. arcum gerens, ſ. naui imponens, inferius monogramma et alia nota. AR. 1. *Froelich.* Annal Syriae Tb. 2. fg. 1. p. 11. *et* eius Not. Elem. Tb. 12. fg. 4. p. 164. inter Aſiae minoris reges, vbi caput hic ſignatum Neptuno tribuit ob barbam, et coronam, quae arundinea eſſe ei videtur.) *Dutens* Explication de quelques Médailles pl. 4. n. 2. p. 105. ſq. qui tamen adſerit non Neptuni, ſed Panis corymbiferi caput in numo repraeſentari, additque *Winkelmanni* de eodem numo iudicium: Médaille auſſi mal repréſentée, que mal expliquée.) *Cimel. Vind.* I. p. 35.) *Eckhel.* Cat. I. 136. inter Aſiae minoris reges.) *Reinhard.* Geſchichte des Kõnigreichs Cypern P. I. Tb. 3. fg. I. p. 49.) *Spanh.* I. p. 384.) *Theup.* p. 1197.) *Guſſeme* I. p. 156. — 3. ΒΑϹΙΛЄΩϹ ΑΝΤΙΓΟΝ. Intra coronam lauream.)(Epigraphe litteris Phoeniciis, vel Samaritanis ſiue Parthicis. In area cornucopiae cum faſcia et botro. Æ 3. *Froel.* Annal. Syriae Tb. 2. fg. 3. qui vero in Not. Elem. Num. Ant. Tb. 20. fg. 5. p. 221. Antigono regi e ſtirpe Maccabaea ab eodem *Froelichio* rectius attribuitur; quocum conſentit *Eckhel.* Cat. I. p. 248. — 4. Caput Palladis galeatum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ. Victoria expanſis alis ſtans, d. elata coronam, ſ. tridentem, vel crucem vexilli. AV. *Froelich.* Annal. Syr. Tb. 2. fg. 4. p. 11. *et* Not. Elem. Tb. 12. fg. 3. p. 164. inter Aſiae minoris reges. — 5. Caput imberbe galeatum.)(Β. Α. et litterae ΑΝΤΙ monogrammate iunctae. Vir gradiens, arma imponit tropaeo. Æ. 3. *Wachter.* Archaeol. p. 59.) *Theup.* 1218. — *Golzii* numiſmata Antigoni Gonatae cum titulo ΓΟΝΑΤΟΥ conficta ſuſpicatus eſt *Froelichius* Not. Elem. p. 142. Eſt in iſtis *Golzianis* a) Caput regis diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ, et in imo exergo ΓΟΝΑΤΟΥ, *Regis Antigoni Gonatae*. Iupiter ſeminudus ſedens, d. aquilam, ſ. haſtam, in area tropaeum erectum et monogramma. AR. *Golz.* Graecia Oper. III. Tb. 38. fg. 5. — b) Caput diadematum dependentibus faſciis.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ ΓΟΝΑΤΟΥ. Idem Iouis ſedentis typus, ſed deeſt tropaeum, adpoſito

alio

alio monogrammate. AR. *Golz.* ibid. fg. 6.

Antigonus II. ΔΩΣΩΝ, *Daturus* conſtrictio adpellatus, rex Macedoniae, cuius Æ 3. numum recenſet *Eckhel.* Cat. I. p. 94. Fulmen eſt in eo intra clipeos Macedonicos.)(B. A. Βασιλέως Ἀντιγόνου, *Regis Antigoni.* Galea criſtata, in area E.) *Froel.* Not. Elem. p. 142. ſed ΒΑΣΙ. in alio Α. ΒΑΣ.

Antigonus rex in Aſia minore, ad quem refert *Eckhel.* l. c. p. 136. et *Froel.* Not. Elem. Tb. 12. fg. 3. p. 164. numum AR. in quo caput Palladis.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ. Victoria ſtans cum corona et tridente. — Caput Neptuni vel Panis.)(*Ead. inſcr.* Apollo naui inſidens. *Froel.* ib. fg. 4.

Antigonus Ariſtobuli filius, rex *Iudaeae.* Ad hunc e ſtirpe Maccabaea Antigonum reſcribit *Froelichius* Not. El. p. 221. aereum numulum, quem Tb. 20. fg. 5. pariterque in Annal. Syriae Tb. 2. fg. 4. p. 11. Antigono Aſiae regi tribuerat, et qui ita habet: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΓΟΝ. Intra coronam lauream.)(Cornucopiae. Inſcriptio charactere ignoto, forte Parthico. Ad eundem Iudaeae regem Æ 3. huncce numum retulit *Eckhel.* Cat. I. p. 248. — *Antigonus* vltimus Iudaeorum ex Aſmoneorum ſtirpe, vinctus cernitur in numis C. Soſii, M. Antonii legati, cuius regis hiſtoriam fuſe deſcribit *Ioſephus* L. XIV. Antiq. c. 16. et L. I. de Bell. Iud. c. 18. Nudus videlicet, manibus poſt tergum ligatis ad tropaeum reſpiciens in Æ 3. quem protulit *Morell.* Fam. Soſiae p. 396. et in AR. apud *Vaillant.* Pr. II. p. 14.

ΑΝΤΙΚ. *Antikaria, Antequera,* ciuitas Baeticae Hiſpaniae inſignis, pertinens ad Granadae regnum. Cuius numum *Florez,* et ex eo *Guſſeme* I. p. 157. offert, in quo caput iuuenile nudum, iuxta clauā.)(MV. ΑΝΤΙΚ. Leo.

ΑΝΤΙΚΟϹ, *Anticus* nomen magiſtratus. ΗΓΕ. ΓΑΡΓΙΛΙ. ΑΝΤΙΚΟΥ ΠΑΥΤΑΛΙΩΤΩΝ, *Praeſide Gargilio Antico.* n. *Pautaliotarum* Thraciae. *Vaill.* Gr. — ΥΠ. ΓΑΡΓΙΛΙΟΥ ΑΝΤΙΚΟΥ, *Sub Gargilio Antico* legato Caeſaris Philippopolitarum. n. M. Aurelii. *Vaill.* ib.

ANTILOS HERACLEOS in Æ. max. Anthemii numo, quem profert Muſ. *Alban.* II. Tb. 118. p. 118. et repetit *Guſſeme* I. p. 153. — Ciuitas ad Rhodani ripas poſita eodem nomine exſtat, in qua ſuam ſtatuit ſedem Athaulphus Gothorum rex; hinc Palatium Gothorum adpellata, indeque *Saint Gilles* dicta. vid. *Anthemius.*

Antinoea vel *Antinoia corona* ab *Athenaeo* L. XV. deſcripta, e floribus loti plexa, et ab Antinoo deinceps denominata, in capite obſeruatur in Æ 3. apud *Triſtan.* I. p. 507. et *Patin.* Impp. p. 158 et 166.

ΑΝΤΗΝΕΙΝΟϹ (ſic cum Η.) ΑΥΤ. Μ. Α. ΑΝΤΗΝΕΙΝΟϹ, Elagabalus. cf. *Khell.* Suppl. p. 137.

ΑΝΤΙΝΟΟΝ ΘΕΟΝ. — ΑΝΤΙΝΟΟϹ ΗΡΩϹ. — ΑΝΤΙΝΟΟΥ ΗΡΩΟϹ. — ΑΝΤΙΝΟΩ ΠΑΝΙ. — ΑΝΤΙΝΟΩΙ ΗΡΩΙ vid. *Antinous.*

ANTINOVS puer Bythynio, vrbe Bithyniae ortus, eximiae fuit pulcritudinis, ab Hadriano cuius non erat filius, ſed ſeruus et catamitus, in deliciis habitus, quem in Aegypto mortuum in ipſo adoleſcentiae flore, muliebriter fleuit Imperator, et ſolatii loco in heroum ſeu deorum numerum a Graecis referri iuſſit; plurimi ſtatuas, aras et templa illi conſecrauere. Bithynia commune templum Antinoo conſecrauit, vt et Philadelphenſes Lydiae; Bithynium vrbs, eius patria, eum adpellauit deum, et ita coluit. Quod

et

et luculenter euincunt tot Antinoi huius numi, in quibus ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΗΡΩΣ, vel ΘΕΟΣ cum addita eius effigie inſcribitur. Marcellus quidam eius ſacerdos renuntiatur. — r. Sub plurimis iuuenum deorum, Apollinis nempe, Bacchi, Mercurii et Luni imaginibus exhibetur in numis formoſus ille puer, et ſub animalibus etiam iis numinibus dicatis, ſub tauro ſcilicet, qui Apollini ſacer; ſub ariete, qui Mercurio; ſub Panthera, qui Baccho, prodit. Sic Calchedonii Antinoum vt Apollinem venerati ſunt; Smyrnaei vt Mercurium; Tiani vt Bacchum; Ancyrani vt Lunum; Nicomed. praeterea vt Harpocratem. Smyrnaei, inter alios Graeciae populos hunc herôem ſub Apollinis, Mercurii et Bacchi ſimul ſymbolis venerati ſunt, ac plurimos ei dedicarunt cum tauro, ariete et panthera in parte auerſa ſignatos numos, procurante Polemone. Alii figuram ipſius Antinoi equeſtrem cum caduceo, aut eundem pegaſo vel grypho vectum exhibent. Percuſſi autem ſunt iidem numi ab Achaeis Graeciae, Aegyptiis, Ancyranis, Bithynis, Bithynienſibus in Bithynia, Byzantiis, Calchedoniis, Corinthiis, Cyzicenis, Hadrianotheritis, Hierapolitanis, Iulienſibus, Nicomedienſibus, Nicopolitanis, Philadelphenſibus, Sardianis, Smyrnaeis, Tarſenſibus, Tianis; cuius generis nonnullos aeri inciſos ediderunt vel tantum dein illuſtrarunt Octau. *Strada*, *Erizzo*, *du Choul*, *Triſtanus*, *Seguinus*, *Vaillantius*, *Patinus*, *Spanhemius*, *Mediobarbus*, *Nicaſius*, *Mazzolenus*, *Bonarotius*, *Harduinus*, etc. Conſulendi quoque ſunt Imman. *Weber.* in Antiquitat. Antinoi. Gieſſ. 1707. 4. — Girolam. *Belloto* diſſ. ſopra una medaglia di Antinoo. — Ei. diſſ. ſopra un medaglione di Antinoo, in Atti eruditi della Societa Abrizziana P. I. p. 67 ad 78 et 79 ad 84. — Io. Henr. *Eggeling.* de orbe ſtagneo Antinoi in epiſtola ad Lucceuſium Abbatem. Bremae 1691. 4. — *Io. Reiskii*, ſub perſonato *Iani Rudgerſii* nomine, Epiſtola ad Io. Henr. *Eggelingium* de orbe ſtagneo aut numo potius adulterino, ſeu reprobo Antinoi. Francof. 1699. 4. — *Schlaeger.* Commentatio de numo Hadriani plumbeo, et quidem p. 19. 35. ſq.

a) *Achaei* Graeciae.

Ex eorum ſunt numero, qui Hadriano in effingendo Antinoo turpiter adulabantur. — 1. ΟCΤΙΛΙΟC ΜΑΡΚΕΛΛΟC Ο ΙΕΡΕΤC ΤΟΥ ΑΝΤΙΝΟΟΥ, *Hoſtilius Marcellus Sacerdos Antinoi.* Caput Antinoi nudum.)(ΑΝΕΘΗΚΕ ΤΟΙC ΑΧΑΙΟΙC, *Poſuit Achaeis.* Mercurius nudus ſt. d. pegaſum frenat, ſ. caduceum oblongum. Æ. max. *Pedraſ.* Muſ. *Farneſ.* Tom V. Tb. 8. fig. 5.) Ant. *Auguſtin.*) *Erizzo.*) *Choul.*) *Menetr.*) *Mdb.*) *Theup.* p. 779. 883.) *Guſſeme* I. p. 13. n. 5. et 157. n. 9. vid. Lexicon noſtrum P. I. p. 43. — 2. *Similis*, ſed ΑΝΕΘΗΚΕΝ, et Mercurius ſtans nudus, d. ſtrophium, ante eum Priapus in cippo. Æ max. *Vaill.* Num. Gr. p. 44.) Muſ. *Alban.* I. p. 32. — 3. *Alius*, ſed templum pulcerrimum. Æ. max. *Nicaſ.* de Num. Pant. p. 41.) *Mdb.* 187.) *Guſſeme* I. 157. n. 8.) *Theup.* 779. 883. — 4. *Alius*, ſed Antinous eques cum haſta. Æ 2. *Vaill.* Gr. — 5. ΜΑΡΚΕΛΛΟC Ο ΙΕΡΕΤC ΤΟΥ ΑΝΤΙνου. Caput Antinoi cum toto pectore.)(*Sine epigr.* Vir nudus cum haſta ſtans ante aram vel cippum. Æ max. Muſ. *Alban.* I. Tb. 16. n. 3. p. 32. — 6. *Alius* haud abſimilis, in quo aries, ſed ΟΚΤΙΛΙΟC perperam legit *Patin.* Theſ. Num. p. 165.) *Guſſeme* I. p. 157. n. 10. habet: ΟCΤΙΛΙΟC ΜΑΡΚΕΛΛΟC. — 7. ΟΚΤΙΛΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟC ΟΡΕΤC ΤΟΥ ΑΝΤΙΝΟΟΣ ita editus ab *Eggelingio* in Epiſtola de orbe ſtagneo Antinoi. Cum autem monetarius ſigma modo hac forma Σ, modo autem figura lunae falcatae

tae c pinxerit, praeterea OΠΕΤC ſcripſerit pro O ΙΕΡΕΤC, ac denique, pro ΤΟΥ ΑΝΤΙΝΟΟΥ, vſurpauerit ΤΟΥ ΑΝΤΙΝΟΟΣ; adeo vitioſa haec ſcriptura viſa eſt *Reiskio*, vt ſub nomine perſonato *Iani Rutgerſii* nummum ſpuriis adnumerandum eſſe decerneret. Fuſius de hoc Antinoi numo plumbeo Muſei *Molaniani* agit *Schlaeger*. in Comment. de Numo Hadriani plumbeo p. 20. 21. 34. 35. Ipſe vero Lucenſium Abbas in Epiſt. ad *Zach. Goezium* ſcribit: „De Antinoo meo ſtagneo recte iudicas. Quae contra egregii huius numi authentiam molitus eſt, ſub perſona *Rutgerſii*, beatus *Reiskius*, vir cetera non indoctus, quaſi re bene geſta, cum prolixa epiſtola ad me miſit ipſe. Orta hinc inter nos concertatio epiſtolica ſuper quaeſtione: an Romanorum temporibus numi genuini exſtiterint ex ſtanno, vel plumbo cuſi? id quod ego ſcriptionibus aliquoties iteratis, tot argumentis euici, vt victas mihi manus daret denique.

b) *Adramyteni* Myſiae.

ΑΝΤΙΝΟΟC ΙΑΚΧΟC, *Antinous Iacchus*. Caput Antinoi hedera coronatum.)(ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΩΝ ΕΥΓΕCΙΟC ΑΝΕΘΗ. *Adramyttenorum Egeſius dedicauit*. Ceres ſedens. *Haym*. Theſ. Brit. II. Tb. 34. fg. 1. p. 278. 279. vid. ſupra ΑΔΡΑΜΥΤΤΕΥΜ p. 77. — De nomine Bacchi *Iacchus* plenius *Eckhel*. Num. Vet. p. 232. 233.

c) *Aegypti*.

Hadrianus Antinoum ſuum, dum per Nilum nauigat, perdidit. *Spartian*. in vit. Hadr. c. 14. — Ex *Harduini* ſententia nullus quem adfirmare poſſis in Aegypto cuſum, niſi forte vnum aut alterum Alexandriae ſignatum; quorum aliquos iam *ſupra* p. 367. recenſuimus. — 1. ΑΝΤΙΝΟΟC. Caput eius iuuenile.)(Figura equeſtris, d. caduceum. *Gueſſeme* I. p. 157. n. 3. — 2. ΑΝΤΙΝΟΟΥ ΗΡΩΟC. Caput Antinoi nudum.)(Ipſe in equo d. caduceum, ſ. habenas, in area L. . Æ 2. *Pembrok*. III. Tb. 51. fg. 9. — 3. L. Η. *Anno Octauo* nempe Hadriani. Caput Antinoi pectore tenus.)(Caput Hadriani laur. vt *ſupra* l. c.) Muſ. *Piſan*. I. Tb. 13. n. 2. p. 35. — 4. L. Θ. *Anno Nono*. Antinous eques, vt *ſupra* 367. ſed emendanda eſt typothetae menda, qui offert *equus*. — 5. ΑΝΤΙΝΟΟΥ ΗΡΩΟC. Huius caput nudum.)(ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΑΔΡΙΑΝΟC CΕΒ. Caput Hadr. nudum. Æ 2. *Triſtan*. I. p. 546.) *Harduin*. Oper. Sel. p. 763.) *Mdb*. 187.) *Gueſſeme* I. p. 157. n. 2. ſed Antinoi caput flore loti inſigne, et Hadriani laureati capitis epigraphen dat: ΑΥΤ. ΚΑΙC. ΑΔΡΙΑΝΟC CΕΒ. pariterque *Vaill*. Gr. — 6. *Similis*, ſed L. ΙΗ. *An*. 18. Hadriani. Æ 1. *Harduin*. ib. — 7. ΑΝΤΙΝΟΟC ΗΡΩC. Capite nudo, vultu iuuenili, cum flore in vertice, inſtar Iſidis.)(L. ΙΘ. *Anno* 19. Æ 1 et 2. *Patin*. Th. *Maurocen*. p. 121.) *Schulz*. MzCab. II. Tb. 2. fg. 13. p. 102.) *Harduin*. ib.) *Mdb*. 187.) *Theup*. 779. 884. 1134.) *Gueſſeme* I. 157. n. 4. — 8. ΑΝΤΙΝΟΟΥ ΗΡΩΟC. Caput flore ornatum.)(L. ΚΑ. *Anno* 20. Hadriani. Antinous eques cum caduceo, vt alter Mercurius. Æ. max. Muſ. *Piſan*. I. Tb. 13. n. 2. p. 36. it. Æ 1 et 2. *Theup*. 1134.) *Harduin*. 763.) *Mdb*. 187. — 9. *Similis*, ſed L. Μ. Mercurius cum caduceo equo inſidens. *Mdb*. 188.

d) *Alabandenſes* Cariae, forte.

ΑΝΤΙΝΟΟC. Caput nudum.)(Eques lento gradu, ſ. elata, litterae ΑΛ. ſub equo. Æ. *Haym*. Th. Brit. II. Tb. 33. fg. 10. p. 277. 897.) *Supra* p. 263. 264.

e) *An-*

e) *Ancyrani* Galatiae

ex coniectura *Vaillantii* et *Guſſemii*; At *Harduinus* Ancyrae in Phrygia tribuit Antinoi Æ 1. numum iam *ſupra* p. 614. exhibitum, qui et in collectione *Mediobarbi* p. 187. ſed corrupte ΙΟΥΛ. ΣΑΛΩΝΙ ΑΝΚΥΡΑΝΟΙΣ, vt apud *Triſtanum* p. 546.

f) *Arcadia.*

ΒΕΤΟΥΡΙΟΣ, *Veturius.* Caput Antonini nudum.)(ΤΟΙΣ ΑΡΚΑΣΙ, *Arcadiis.* Equus gradiens. Æ 3. *Theup.* p. 779. 883. 884.

g) *Bithynia* prouincia.

ΑΝΤΙΝΟΟΥ Η ΠΑΤΡΙΣ, *Antinoi Patria.* Antinoi caput nudum.)(ΚΟΙΝΟΝ ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ, *Commune Bithyniae.* Templum octo fultum columnis. Æ max. *Harduin.* Oper. Sel. p. 762.) *Guſſeme* I. 399. n. 6.) *Spanhem.* II. 330. — *it.* Æ. 3. *Vaill.* Gr.

h) *Bithynienſes* Bithyniae.

1. ΑΝΤΙΝΟΟΝ ΘΕΟΝ Η ΠΑΤΡΙΣ, *Antinoum Deum Patria* ſua colit. Antinoi inſignis forma iuuenis effigies, modo ad d. modo ad ſin.)(ΒΕΙΘΥΝΙΕΩΝ ΑΔΡΙΑΝΩΝ, *Bithyniorum Hadrianalium* vel *Hadrianorum.* Figura habitu paſtorali, d. pedum, antea arundo ſeu ramus, cum boue paſcente, ſupra aſtrum. Æ max. Muſ. *Alban.* I. Tb. 15. fg. 1. 2. p. 29.) Muſ. *Piſan.* I. Tb. 14. n. 1. p. 37.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* Tom. V. Tb. 8. fg. 2. p. 134. ſqq.) Theſ. *Maurocen.* p. 57.) *Spanh.* II. 330.) *Vaill.* Num. Gr. p. 40.) *Guſſeme* I. p. 399. n. 1. — 2. *Alius*, ſed talaria ad paſtoris pedes ſunt adpoſita. *Bonarrot.* Num. Carp. p. 27.) *Mdb.* p. 187.) *Occo* Num. p. 166.) *Patin.* Theſ. Num. 106.) *Triſt.* I. p. 547. — 3. *Alius*, ſed in manu eſt patera. Num. max. mod. Reg. *Gall.* Tb. 5) *Spanh.* II. p. 333. — *Bos* in Antinoi honorem mactatus, *Harduino* p. 93. adſerente, in numo repraeſentatur. Phileſium vero Mercurii filium, vel potius Antinoum ipſum ſub nouo Phileſii nomine et imagine exſcalptum in numo agnoſcit *Triſtan.* l. c. — Antinoum ſub Mercurii forma dicit Muſei *Albani* editor; ille enim deus habitu olim paſtoritio indutus Apollinis boues pauit, vt narrat *Antoninus Liberalis*; ideoque Bithyniis in eo officio colebatur, vt optima boum paſcua, quae in agris vrbi proximis laetiſſima erant, et irrigua fontibus, et aquis per arundinem expreſſis, tueretur, et conſeruaret. — *Aſtrum* etiam adiunctum, cum ſidus quoddam ſe videre diceret Hadrianus, quaſi ſcilicet ex Antinoi anima ſidus illud exortum eſſet, vt ſomniarunt procaces adulatores. *Dio Xiphil.* Hiſtor. L. LXIX. p. 793. — 4. *Eadem* hinc inde inſcriptio, ſed figura paſtoralis cum porco. *Mdb.* 187. — 5. *Similis*, ſed paſtoralis figura cum tauro et apro. *Mdb.* ib. — 6. *Ead. epigr.* circum Antinoi caput.)(*Ead. perigraphe*, ſed caput Proſerpinae ſpicis et racemis coronatum. Æ max. Muſ. *Alban.* I. p. 31. 32. — 7. ΑΝΤΙΝΟΟΝ ΘΕΟΝ Η ΠΑΤΡΙΣ. Caput nudum.)(ΖΕΥΣ ΑΥΤΟΚ. ΠΑΤΗΡ, *Iupiter Imper. Pater.* Aquila fulmini inſiſtens. *Guſſeme* I. p. 157. n. 6.) *Mdb.* 182.

i) *Calchedonii* Bithyniae.

ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΗΡΩΣ, Antinoi Protome.)(ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΟΙΣ, *Calchedoniis*, Gryphus ſedens, pone figura nuda ſt. d. elata quid, in imo ΙΠΠΙΩΝ. Æ max. *Magnan.* Miſcell. Num. Tom. I. Tb. 3. fg. 3.) *Guſſeme* II. p. 46. n. 8. Antinous quidem ſuper grypho volante, ſed nulla in imo inſcriptio. — Antinous factus eſt ΘΕΟΣ, *Deus*, ob formam vt Helena, et Ganymedes;

Etiam

Etiam dictus eſt ΗΡΩΣ *Heros*, de cuius vocis vera ſignificatione *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 295. et iam ante *Spanh.* II. p. 330.

k) *Ciani.*

1. ΑΝΤΙΝΟΟΥ ΗΡΩΟΣ. (*ſic*) Caput Antinoi.)(ΚΙΑΝΟΙ. Figura nuda ſtans, d. haſtam. *Mdb.* p. 187.) *Guſſeme* II. 171. n. 5. ſed ΚΙΑΝΟΙ . . ΑΝΘ. . — 2. ΚΙΑΝΟΙ. Figura nuda vtraque manu ſpiculum transuerſum gerens. *Mdb.* ib.) *Goltzius* p. 146. legit ΤΙΑΝΟΙ.

k) *Corinthii.*

ΟΣΤΙΛΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ Ο ΙΕΡΕΥΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΝΟΟΥ. Caput Antinoi nudum.)(ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕ. Sol nudus in bigis, d. flagrum. *Æ* max. edit. in *Cim. Vind.* II. p. 6.) *Mdb.* 187. *Froel.* Not. Elem. p. 37. qui vero ΑΝΕΘΕΚΕ etc. totamque inſcriptionem reddit ita: *Hoſtilius Marcellus Sacerdos Antinoi Obtulit.*

m) *Cumaei* Aeolidis.

ΗΡΟΣ (*ſic*) ΑΝΤΙΝΟΟΣ. Caput Antinoi.)(ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΑΝΕΘΗΚΕ ΚΥΜΑΙΟΙΣ, *Hieronymus* Praetor *Dedicauit Cumaeis.* Pallas armata ſtans, haſtamque vibrans. *Æ* max. Muſ. *Piſan.* I. Tb. 18. n. 1. p. 35.) *Supra* p. 634.) *Guſſeme* II. p. 409. n. 3. eandem poſticae epigraphen protulit, ſed Antonino adſcripſit.

n) *Cyziceni* Myſiae.

Caput Antinoi.)(ΑΓΧ. ΚΑ. ΣΤΝ. ΚΥΖΙΚ. Antinous d. elata, equo adſtante. *Guſſeme.* Ib. p. 426. n. 17.

o) *Hadrianotheritae* Bithyniae.

1. ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΗΡΩΣ. Huius caput nudum.)(ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΙΤΩΝ. Bos cum media luna. *Æ* 2. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* IV. p. 32. n. 3.) *Supra* p. 83. — 2. ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΗΡΩΣ ΑΓΑΘΟΣ, *Antinous Heros Bonus.* Bos effigie creſcentis lunae notatus; de quo nummo *Spanh.* II. p. 336.) *Mdb.* 187.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 764.) *Supra* p. 190. — 3. Sed)(ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΘΗΤΑ, *Hadriani Seruus.* Caput Apri. *Æ* max. *Theup.* 779. 884.

p) *Hierapolitae* Phrygiae.

ΑΝΤΙΝΟΟΝ ΘΕΟΝ. Caput Antinoi medio corpore nudum.)(ΙΕΡΑΠΟΛΙΣ. Lunae creſcentis effigies cum ſolis ſidere. *Æ* 2. *Harduin.* Oper. p. 764.) *Vaill.* Num. Gr.) *Guſſeme* IV. p. 80. n. 14.

q) *Nicomedienſes* Bithyniae.

ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΗΡΩΣ. Huius caput nudum.)(Epigraphe multum vitiata: *Cimelium Vindobenſe* P. II. p. 6. ſecundum indicium *Vaillantii* legit: Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ. *Metropolis Nicomedia.* Aries et aſtrum. *Æ* max. *Eckhel.* Cat.) *Guſſeme* V. p. 246. n. 26.) *Bonarrot.* Num. Carp. Tb. 2. fg. 1. p. 25. ſq. ſed ſcriptum ΝΕΙΚΟΜΕΔΕΙΑ. — 2. *Alius*, ſed Taurus ſtans. *Æ* max. *Patin.* Imp. p. 209.) Num. Max. Mod. Reg. *Gall.* Tb. 5.) *Guſſeme* ib. — 3. *Alius*, ſed Harpocrates digitum ori admouet. *Golz.* 139.) *Mdb.* 187.) *Guſſeme.* — 4. *Alius*, ſed caput muliebre turritum. ibid.

r) *Nicopolis* Epiri.

1. ΑΝΤΙΝΟΟΝ ΘΕΟΝ. Protome Antinoi.)(ΝΕΙΚΟΠΟ... Luna bicornis cum aſtro. Hunc enim Ha-

Hadriani amaſium per turpem Graecorum adulationem lunae fuiſſe inſertum, diſcimus ex *Tatiani* oratione contra Graecos, quos his verbis ſalſe ridet: „Quomodo mortuas Antinous adoleſcens ſpecioſus in luna ſedem obtinuit? quis illum eo deduxit. Æ 8. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 7. fg. 8. p. 102. — 2. Caput Antinoi.)(ΝΕΙΚΟΠΟΛΙC ΙΕΡΑ, *Nicopolis Sacra.* Protome Victoriae. Æ. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* V. p. 255. n. 9. — 3. . . . . Caput Antinoi cum pectore nudo.)(ΝΙΚΟΠΟLIS. Porta vrbis cum tribus fornicibus. Æ 4. *Theup.* 884.

s) *Philadelphenſes* Lydiae.

1. ΑΝΤΙΝΟΟC ΗΡΩC. Caput Antinoi nudum.)(ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. Mulier ſt. d. temonem, ſ. cornucopiae. Æ 3. *Eckhel.* Num. Vet. p. 267. — 2. ΕΠΙ ΑΙΛ. ΚΑΠΙΤΩΝΟC ΑΡΧ. Α. ΤΟ Β. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Sub Aelio Capitone Archonte Primo Secundum Philadelphenſium Neocororum.* Antinous in templo quatuor columnarum. Æ 1. *Vaill.* Graec. — 3. . . . ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. Venus nuda ſt. pubi dextram admouet, in templo quatuor columnis fulto. Æ 2. *Vaill.* ib.) *Guſſeme* V. p. 415. n. 18.

t) *Rheſaina* Meſopotamiae.

ΑΝΤΙΝΟΟC. Caput Antinoi.)(Ipſe in equo, manum extendens; aedificium ex parte cernitur, cuius in limine illa equeſtris figura conſiſtit; ſub equo duabus lineis legitur: ΡΕΣ
ΤΑΔ quas litteras interpretatus eſt *Liebe* Goth. Num. p. 312. ΡΕΣαίνης Τῆς Αδριανῆς, *Rheſainae Hadrianae.* Æ.) *Mdb.* p. 187. eundem refert: ΡΕCΣΑΤ. Figura equeſtris prope aedificium quoddam, quam duo milites ſubſequuntur. Pariter *Guſſeme* I. p. 157. n. 7.) *Patin.* Imp. p. 208. legit: ΡΕΣΤ. ΑΔ. Eques. Æ.

v) *Sardiani* Lydiae.

1. ΑΝΤΙΝΟΟC ΗΡΩC. Caput huius nudum.)(CΑΡΔΙΑΝΩΝ. Iupiter ſtans, d. fulmen, ſ. puellum Bacchum. Æ 3. *Eckhel.* Cat.) *Patin.* Imp. p. 208. et *Guſſeme* VI. p. 107. n. 23. qui tamen Saturnum in numo repraeſentari cenſent, puerum ſiniſtra geſtans. — 2.)(CΑΡΔΙΑΝΩΝ. Apollo ſtans, d. lyram. *Guſſ.* ib. n. 24.

x) *Smyrnaei* Ioniae.

1. ΑΝΤΙΝΟΟC ΗΡΩC. Caput Antinoi nudum.)(ΠΟΛΕΜΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕ CΜΥΡΝΑΙΟΙC, *Polemon Poſuit Smyrnaeis.* Bos ſtans. Æ max. Muſ. *Alban.* II. Tb. 15. fg. 3. p. 29.) Muſ. *Piſan.* Tb. 14. n. 3. p. 38.) *Patin.* Imp. p. 209. et Theſ. Num. p. 107.) *Harduin.* Num. Ant. Illuſtr. p. 464.) *Occo.* Num. p. 166.) *Mdb.* 187.) *Vaill.* Num. Gr. p. 41. et Sel. Num. *Camp.* p. 19.) *Magnan.* Miſcell. P. I. Tb. 2. fg.) *Eckhel.* Cat.) *Guſſeme* VI. p. 229. n. 74. — Bouem in auerſa numi parte duplici modo interpretantur; coniiciunt enim ſtatuam eſſe a Polemone praeclariſſimo ſophiſta in honorem illius catamiti Imp. Hadriani poſitam; aſſeruant alii bouem in pueri Antinoi honorem ſollemnioribus ſacris vel ludis mactatum repraeſentari. Muſei *Albani* editor Apin Aegyptiorum deum, vti vulgo ſignari ſolet, in eo numo quaerit; namque in Aegypto, vbi periit, Antinous diuinos plurimum honores accepit, ſuadente Hadriano. — 2. *Similis*, ſed ſcriptum ΑΝΕΗΚΕΝ. — 3. ΑΝΤΙΝΟΟC ΗΡΩC. Caput eiusdem nudum.)(ΠΟΛΕΜΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕ CΜΥΡΝΑΙΟΙC. Aries, ante caduceus. Æ max. Muſ. *Alban.* I. Tb. 16. fg. 1. p. 31.) Muſ. *Farneſ.* Tom. V. Tb. 8. fg. 3. p. 136. ſq.)

ſq.) Apud *Vaillantium* Num. Gr. p. 41.) *Angelonum* in Hadriano.) *Mdb.* 187. et *Guſſ.* I. 157. n. 6. caduceus deeſt, qui arieti iunctus notat, vt *Pauſan.* in Corinth. docet, praecipuum Mercurii ſymbolum, ſub quo deliteſcere credebatur, maximeque gaudere nouum ab Hadriano factum numen. — 4. *Similis*, ſed panthera femella d. pede thyrſum. Æ max. edit. in Cimel. *Vind.* II. p. 6.) *Guſſeme* VI. l. c. — 5. *Similis*, ſed prora nauis. Æ max. Muſ. *Farneſ.* Tom. V. Tb. 8. fg. 4. p. 139. ſq.) Muſ. *Piſan.* Tb. 14. n. 2. p. 38.) *Mdb.* 187.) *Guſſeme* ib. Illuſtrat numum hunc *Philoſtratus* L. I. de vit. Soph. n. XXV. de Polem. §. 1. „Conceſſiſſe, inquit, Smyrnaeos Polemoni eiusque poſteris, vt ſacram triremem conſcenderent. — 6. *Similis*, ſed Alexander ſub platano recumbens, capite ſupra clipeum, ante duae Nemeſes ſtantes. Æ max. *Spanhem.* I. 567.) *Guſſeme* VI. p. 229. n. 74.

y) *Tarſus* Ciliciae.

1. ΗΡΩC ΑΝΤΙΝΟΟC. Caput Antinoi nudum.)(ΑΔΡΙΑΝΗϹ ΤΑΡCΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC ΝΕΩΚΟΡΟΥ, *Hadrianae Tarſi Metropoleos Neocorae.* Ciſta myſtica Bacchi inter tres thyrſos, infra quam ſcriptum: ΝΕΩ ΙΑΚΧΩ, *Nouo Baccho.* Æ 1. *Eckh.* Num. Vet. Tb. 13. fg. 16. p. 232. 233. vbi plenius de hoc Antinoi numo et Bacchi denominatione. — 2. *Ead. epigr.* ſed pro ciſta eſt tripus cum ramo humi iacente, infra ΝΕΩ ΠΥΘΙΩ, *Nouo Pythio.* Æ 1. *Bonarott.* Num. Carp. Tb. 2. fg. 3. p. 36. ſq. illuſtrauit, quaecunque ad inania Apollinis ac Bacchi encoenia pertinent, quorum nomine deorum Tarſenſes Antinoum venerati ſunt haud dubio propter formae excellentiam, quam natura illi largita eſt, eum deorum pulcerrimis aequiparando.) *Eckhel.* Cat. — 3. *Similis*, ſed deſunt ſub tripode vocabula: ΝΕΩ ΠΥΘΙΩ. *Guſſeme* VI, p. 287. n. 8.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 164. vbi praeterea vox ΝΕΩΚΟΡΟΥ omiſſa eſt. — 4. *Similis*, ſed figura fluuii decumbens, d. ramuſculos, ſ. innixa vrnae aquas vomenti; in imo ΚΥΔΝΟC. Æ. *Nicaſius* de Num. Panth. p. 9.) *Bonarott.* Num Carp. Tb. 2. fg. 2. p. 30. ſq.) *Mdb.* 187.) *Guſſeme* ib. n. 9.

z) *Tiani* in Bithyniae et Paphlagoniae confinio.

1. ΑΝΤΙΝΟΩΙ ΗΡΩΙ Eiusdem caput nudum.)(ΤΙΑΝΟΙ. Antinous ſpecie Bacchi ſeminudus pantherae inequitans, ſuper humero ſiniſtro thyrſum. Æ max. *Spanh.* II. p. 333.) *Vaill.* Sel. Num. Camp. p. 21.) Cimel *Vind* II. p. 6.) *Magnan.* Miſcell. Num. Tom. I. Tb. 3. fg. 2. ſed baculo vitis ramuſculus circumuolutus.) *Vaill.* Gr.) *Mdb.* 187.) *Guſſ.* VI. p. 377. n. 3.) *Eckhel.* Cat. — 2. *Similis*, ſed Antoninus ſemitectus ſedens ſuper baſi, ſ. bacillum. Æ max. Cimel *Vind.* II. p. 6) *Mdb.* 187) *Guſſeme* ib. — 3. *Similis*, ſed Neptunus in naui vectus a duobus equis marinis, d. tridentem, ſ. habenas; in nauis puppi ſtat parua figura. Æ max. edit. in Cim. *Vind.* II. p. 6. — 4. ΑΝΤΙΝΟΟC ΗΡΩC. Caput Antinoi nudum.)(ΤΙΑΝΟΙ. Bacchus nudus ſt. d. cantharum, ſ. thyrſum, pro pedibus panthera. Æ 3. *Vaill.* Num. Gr.

Praeter hos cum vrbis cuiusdam nomine ſignatos Antinoi numos, obſeruantur et alii, e quibus vero non liquet, qua in vrbe ſint percuſſi. Nullus in toto quidem Oriente Antinoi numus eſt. — 1. ΗΡΩC ΑΝΤΙΝΟΟC. Caput pectore tenus.)(Panthera cum thyrſo. Æ max. Muſ. *Piſan.* Tb. 12. n. 2. p. 34. — 2. *Similis*, ſed aries. Æ max. *ibid.* n. 3. — 3. *Alius* ſed Apollinis habitu cum lyra gryphe vectus. *Spanh.* I. 272. — 4. *Ead. perigr.* idemque caput.)(Antinous equo inſidens, d. ca-

d. caduceum. *Oiſel.* Num. Sel. Tb. 78. fg. 11. 12. p. 415. — 5. ANTINOΩ ΠΑΝΙ. Protome Antinoi nuda, capite hedera coronatum, ſ. pedum.)(Epigraphe vitiata. Taurus ſtans. Æ max. edit. in Cim, *Vind.* II. p. 6. — 6. *Ead. adu.*)(VICTORIA AVG. Victoria ſtans d. coronam, ſ. palmam. Æ 1. Contorn. *Vaill.*) *Guſſ.* I. p. 157. n. 1. cui vero videtur fictus. — Pluribus de Antinoo eiusque numis Guil. *du Choul* de vet. Romanor. relig. p. 192. edit. Amſt.) Octau. *de Strada* in vit. Impp. et Caeſ. Roman. p. 62.) Muſ. *Alban.* l. c.) Muſ. *Farneſ.* l. c.) *Rubenii* Num. *Arſchot.* Tb. 40.) *Angelon.* p. 130.) *Bonarott.* Num. Carp.) *Oiſel.* Num. Sel. 415.) *Hauercamp.* Num. R. Sueciae. Tb 153.) *Spanh.* I. p. 301. ſq. et II. 333.) *Seguin.* Sel. Num. Ant. p. 143. ſq.) *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 19. 20 et alii.

ANTIO. *Antiochia.* ANTIO. COL. *Antiochia Colonia* Piſidiae. — COL. CAES. ANTIO. *Colonia Caeſarea Antiochia* Piſidiae.

ANTIO. Ἀντιοχέων, *Antiochenſium.* ANTIO. ΜΗΤΡΟ. vel ANTIO. Τ. ΜΗΤ. Ἀντιοχέων τῆς Μητροπόλεως. vid. *Antiochia Syriae.* — ANTIO. ΤΩΝ ΠΡ. ΙΠ. ΤΗΣ. ΙΕΡ. Κ. ΑΣΥΛΟΥ, Ἀντιοχέων τῶν Πρὸς Ἵππον τῆς ἱερᾶς Καὶ Ἀσύλου. *Antiochenſium, qui ſunt Ad Hippum, Sacrae Et Inuiolatae.* Mulier ſeu Semiramis capite turrito ſt. d capiſtro equum, ſ. c. c. Æ 2. M. Aurel. it. L. Veri. — ANTIOX. ΠΡ. ΙΠ. ΙΕΡ. ΑΣΥΛΟΣ. ΘΚΣ, *Antiochia Ad Hippum Sacra Inuiolata An.* 229. Typus anteced. Æ 2. M. Aurel. it. L. Veri. — *Ead. epigr.* addita ΑΥΤ. ſeu *Autonomiae* voce cum *anno* ΣΜΗ. 248. Idem mulieris typus. Æ 2. Commodi. *Vaill.* Gr. N. p. 255. vid. *Antiochia ad Hippum.* — ANTIOX. ΙΕΡ. ΚΑΙ ΑΣΥΛ. Π. ΣΑΡΟΝ, in area ΡΟΒ. *Antiochia Sacra Et Inuiolabilis Ad Sarum Anno* 172. Iupiter ſt. d. pateram, ſ. haſtam, pro pedibus ara. Æ 2. M. Aurel. V. *Antiochia ad Sarum.*

ANTIOX. Ἀντιόχου, *Antiochi.* ANTIOX. ΔΙΟΝΥΣΟΥ, *Antiochi Dionyſi,* regis Syriae.

ANTIOC. vel ANTIOCH. *Antiochia.* COL. ANTIOCH. *al.* COL. CAES. ANTIOC. *al.* ANTIOCH. *Colonia Caeſarea Antiochia* Piſidiae. — GEN. ANTIOCH. *al.* GEN. COL. ANTIOCH. *Genio Coloniae Antiochenſis.* — ANTIOCH. MENSIS, *Antiochia Menſis,* pro quo legit *Harduinus* vno verbo ANTIOCHENSIS; ſed eſt ex *Vaillantii* obſeruatione nomen vrbis Antiochiae et dei Lunae denominatio, qui et *Menſis* vocatur.

Antiochea et *Antiochia* legitur, quia Graecorum ΕΙ nunc i nunc e pronuntiatur. *Vrſinus* ex antiquis codicibus epiſtolarum Ciceronis *Antiocheae* tuetur; etiam ex numorum epigraphe id liquet: COLONIAE ANTIOCHEAE. — GENIO ANTIOCHEAE. — COL. ANTIOCHEN. vel COL. CAES. ANTIOCHEN. *Colonia Caeſarea Antiochenſis.* — COL. ANTIOCHENS. *Colonia Antiochenſis.*

ANTIOXEIA, *Antiochia* Cariae. ANTIOXEIA ΕΠΙΜΕΛΗ. ΚΛ. ΑΓΛΑΟΥ ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ, *Antiochia Curante Claudio Aglao Frontone.* Fig. virilis ſedens d. ſimpulum, ſ. ſellae innixa, Æ 2. Domitiani. *Vaill.* Gr. p. 22. et 326.

ANTIOXEIΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ, *Antiochenſes Pontificiam coronam.* vid. *Antiochia Syriae.*

ANTIOCHENI. COL. CAES. Fortuna ſt. Æ 2. M. Aurel. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 80. n. 7. — GENIO ANTIOCHENI. Mulier turrita rupibus inſidens, ad cuius pedes fluuius natans. Æ 2. Antiochiae Syriae. *Maſell.* Num. Pop. Tb. 3. n. 7. 8.

7. 8. — *Harduin.* vocabulum ANTIOCHENI ſic explicat: *Primae Narbonenſis Tutatori Imperii Odio CHriſtianorum Etiam Nobis Irato.* Iure meritoque *Iobertus* et alii de hac dubitant reſolutione.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ, *Antiochenorum*, vel *Antiochenſium*. Hac ſolitaria epigraphe numi *Syriae* rectoris nomine vsque ad Caracallam caelabantur frequentiſſime: — At Diadumeniani numus apud *Mediobarbum* eadem epigraphe ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ, adpoſitis tribus Furiis, et Philippi Iunioris numus cum eodem typo apud *Harduinum* ſpectant ad *Antiochiam*, in *Caria* ſitam, minime autem inter Antiochiae in Syria numos ſunt accenſendi. — Ad Antiochiam itidem Cariae referendus eſt Antonini Pii numus, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ inſcriptus, in quo Iupiter ſedens in templo tetraſtylo.

— ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ. vid. *Antiochia In Ptolemaide.*

— ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Antiochenſium Et Laodicenſium Concordia.* Duae mulieres dextras iungunt, ſ. haſtas. *Antiochia* et *Laodicea* huius nominis plures perhibentur, ſed illae duae in Caria ſunt, a Seleuco Nicatore conditae, *Antiochia* ad Maeandrum ſita a patre Antiocho, *Laodicea* ad Lycum et Caprum fluuios a matre Laodice denominatae; ideo in numo Æ I. Commodi ſub ſpecie ſororum cum turribus ſupra caput exaratae ſunt, dextras in ſocietatis gratiam ſibi porrigunt, quaſi iure iurando inter eas facto.

— ΜΑΙΑΝΔΡΟC, *al.* ΜΕΑΝΔΡΟC, *Antiochenorum Maeander*, notiſſimus ille Cariae fluuius in quibusdam huius Antiochiae numis adſcriptus legitur, eleganti etiam ponte conſtratus exprimitur.

— ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛΩΝ. Ἀντιοχέων Μητροπόλεως Κολωνίας, *Antiochenſium Metropolis Coloniae* in Syria, et non *Antiochenorum Metrocolonorum*, vt coniecit *Patinus* in Theſ. *Mauroceno* p. 140. Syriae enim Antiochia in plurimis numis notatur: ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ Μ. ΚΟΛ. — ΜΗ. ΚΟ. — ΜΗ. ΚΟΛ. — ΜΗΤ. ΚΟ. — ΜΗΤΡ. ΚΟ. — ΜΗΤΡΟ ΚΟΛ. — ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛΩΝ. — ΜΗΤΡΟΠ. *al.* ΜΗΤΡΟΠΟΛ. *al.* ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ etc. vid. *Antiochia Syriae.*

— ΠΡΟC ΕΥΦΡΑΤΗΝ. vid. *Antiochia Ad Euphratem.*

— ΠΡΟC ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ, *Ad Callirhoen.* vid. *Edeſſa* Meſopotamiae.

— Τ. ΜΗ. vel ΤΗC ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC, *Metropolis* vrbis in Syria Antiochiae, quae prae ſe fert *Metropolis* titulum, quo ab aliis eiusdem nominis vrbibus diſcernitur.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ, *Antiochenſium, Qui ſunt In Ptolemaide.* vid. *Ptolemais* Phoenices.

— ΤΩΝ ΕΠΙ ΤΑΥΡΟΥ, *Qui ſunt Sub Tauro.* v. *Antiochia ad Euphratem.*

— ΤΩΝ ΠΡΟC ΔΑΦΝΗ. *al.* ΔΑΦΝΗΝ, *Qui ſunt Ad Daphnem.* v. *Antiochia Ad Daphnem.*

— ΤΩΝ ΠΡΟC ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ, *Qui ſunt Ad Callirhoen,* vid. *Edeſſa.*

— ΤΩΝ ΠΡΟC ΤΩΙ CΑΡΩΙ. vid. *Antiochia Ad Sarum.*

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝΙ. ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛΩΝ. (*ſic*) n. Alexandri Seueri ab Antiochenis Syriae.

ANTIOCHI. *Antiochia.* CL ANTIOCHI. *Colonia Antiochia. Froelich.* Adpend. II. nouis Tb. 2. fig. 6. — COLON. ANTIOCHI. apud *Bandur.* I. p. 19. — ANTIOCHI. COLONI. *Antiochia Colonia. ibid.* p. 28. — COL. CAES. ANTIO-

 CHI.

CHI. *Colonia Caeſarea Antiochia.* Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 81. n. 5. vid. *Antiochia* Piſidiae.

Antiochia vrbs multiplex; ſupra quadraginta commemorant veteres. E ſedecim vrbibus, quae Antiochiae nomen a Seleuco Nicatore in Memoriam patris eius Antiochi, teſte *Appiano* in Syriac. p. 124. acceperunt, duae tantum ex iis *coloniae* fuerunt, *Piſidica*, et *Syriaca*. Antiochia Syriae maxima et metropolis perhibetur, partim in cliuo montis Silpii, partim in planitie poſita, quod monticulis declaratur in numis.

Antiochia ad Callirhoen de *Edeſſa* Meſopotamiae dicta. *Spanhem.* I. 585. 586. 607. — Ex vrbibus nomine Antiochiae haec a *Stephano* inter Antiochas octaua ſupra lacum Callirhoen, ſic ab illo vocata, quod fons Callirhoe in lacum bituminis feracem effluat. Vrbs, et fons, et lacus in Palaeſtina apud Iordanem fluuium ſita ſunt. *Plinius* L. V. de hac vrbe: „Arabia (latius ſumta) habet *Edeſſam*, quae quondam *Antiochia* dicebatur; *Callirhoen* a fonte nominatum. v. *Edeſſa.* — Numos ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΠΡΟϹ ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ vel ΤΩΝ ΠΡΟϹ ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ inſcriptos percuſſit Antiocho IV. Epiphani, Syriae regi. *Froelich.* Annal. Syr. reg. p. 93. n. 10.) *Harduin.*) *Theupol.* p. 1228.

Antiochia Cariae vrbs mediocris ad flumen Maeandrum ſita, et quidem ab ea parte, qua is Phrygiam adluit, ponte iunctus eſt fluuius. *Strabo* de illa: „Antiochenorum vrbs illorum, qui ſuper Maeandrum ſunt, nunc in Caria cenſa. Hodie nuncupatur *Tachiali.* — Animaduertendum hic in geographiae ſubſidium contra *Pellerinium*, qui in Rec. II, p. 120. Antiochiam hanc ſerius *Alabandam* dictam vult, quamuis alio loco ſcilicet Mel I. p. 137. ſententiae huic diffidat. Haec Antiochia ad Maeandrum teſtibus numis Imperatorum, et geographis Alabandae nomen numquam tulit, aedificata ab Antiocho Seleuci filio, ſecundum quietem ab adſtantibus tribus mulieribus monito, vt refert *Stephanus*, et quidem eo ipſo loco, quo antiqua Pithopolis ſtetit; aut ſecundum *Plinium* L. V. §. 29. vbi fuere Seminethos, et Cranaos oppida. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 88. 89.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 17.) *Bandur.* I. p. 8. not. 2.

a) *Autonomi numi.*

1. Caput imberbe laureatum ad ſ.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Pegaſus decurrens ad ſ. inter crura tripus, in ima parte. . . . ΣΤΕΤΣ. Æ max. pond. 257 $\frac{1}{2}$. *Pellerin.* Melang. T. I. Tb. 4. fg. 2. et p. 137. ſq.) Muſ. *Hunter.* p. 26. — 2. Caput idem, ſed ad d.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΠΕΡΕΣΘΕΤΣ. Pegaſus volans ad d. inter crura tauri facies. Æ 2. Muſ. *Hunter.* Tb. 5. fg. 7. — 3. ΙΕΡΑ ΒΟΤΛΗ. Caput iuuenile.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Iupiter ſt. d. aquilam, ſ. haſtam. Æ 2. *Eckhel.* Cat. I. p. 177.) *Froelich.* Notit. Elem. p. 74. falſo legit ΑΝΧΙΑΛΕΩΝ. — 4. ΙΕΡΑ ΠΟΤΛΗ. Caput muliebre velatum.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Figura ſt. d. pateram, ſ. haſtam. Æ 2. *Peller.* Tb. fg. 9.) *Hunter.* p. 26. — 5. ΒΟΤΛΗ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Caput muliebre velatum.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Aeſculapius ſtans cum baculo, cui ſerpens obuoluitur. Æ 3. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 12. fg. 8. p. 207. — 6. Inſcriptio detrita. Caput muliebre.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Mulier tutulata ſt. in templo quatuor columnarum, d. temonem, ſ. cornuc. Æ 2. Muſ. *Hunter.* Tb. 5. fg. 8. — 7. ΔΗΜΟΣ. Caput barbatum.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Fluuius decumbens. Æ. *Patin.* Imp. p. 8.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 19. ſed ad Antiochiam refert, quae Epidaphnes cognominata, Oronte amne diuiditur et nunc incolis *Antekié* dicitur.

2. *Imperatoribus* Auguſto, Claudio, Domitiano, Antonino, M. Aurelio

Aurelio, Commodo, Diadumeniano, Gordiano Pio, Philippo Seniori, Otaciliae, Philippo Iuniori, Decio, Etruſcillae, Valer. Seniori, Gallieno percuſſit ſequentes:

a) *Auguſto.*

1. ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Caput laur. Auguſti.)(ΑΤΤΑΛΟΥ ΣΥΝΑΡΧΙΑ, *Attali Synarchia*, vel *Conſortium Imperii.* Caput Liuiae. Æ 3. *Vaill.* Gr.) *Harduin.* Oper. p. 17.) *Guſſeme* I. p. 158. n. 1.) *Morell.* Specim. p. 207. vbi numos Antiochenos, qui ſynarchiae mentionem faciunt, Cariae attribuit. — 2. ϹЄΒΑϹΤΟϹ. *Auguſtus.* Caput eius nudum.)(ΠΑΙΩΝΙΟΥ ϹΥΝΑΡΧΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. *Paeonio* collega vel duumuiro *Synarchia Antiochenſium.* Pallas armata gradiens. Æ. Haym. Th. Brit. II. Tb. 25. fg. 8. p. 215.

b) *Claudio.*

ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput Claudii laureatum.)(ΜΥΩΝΟΣ ΣΥΝΑΡΧΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ, *Myonis Synarchia* ſeu *Collegium Antiochenſium.* Victoria gradiens ambabus palmam. Æ 3. *Triſtan.* Comm. Hiſt. I. p. 187.) ſed ratus tres diuerſas vrbes inſcriptionem exhibere.) *Patinus* eundem p. 101. exhibuit non meliorem.) *Harduin.* p. 72. *Arochenſibus* attribuit.) *Morell.* in Specim. p. 208. Antiochiae dedit.) Pariter *Vaill.* Adpend. Graec. Tb. 2. fg. 2.) *Guſſ.* n. 2.

c) *Domitiano.*

1. ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ. ΕΠΙΜΕΛΗ. ΚΛ. ΑΓΛΑΟΥ ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ, *Antiochia Curante Claudio Aglao Frontone.* Figura virilis ſedens, d. ſimpulum, ſ. ſellae innititur. Æ 2. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* n. 3.) *Harduin.* Oper. p. 18. — 2. ΕΠΙ. ΓΡ. Μ. ΑΥΡ. ΓΛΑΥΚΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ, *Sub Scriba M. Aurelio Glauco Antiochenſ.* Apollo d. plectrum, ſ. innixa columnae arcum. Æ 2. *ibid.*

d) *Antonino Pio.*

. . . . ΤΙ. ΑΙ. ΑΔΡΙ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. Caput eius laur.)(ΖΕΥϹ ΚΑΠΕΤ. . . . C ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. *Iupiter Capitolinus* etc. Iupiter ſedens in templo tetraſtylo, d. victoriolam, ſ. haſtam. Æ max. edit. a *Froelichio* 4. Tent. p. 187.) *Eckhel.* Cat. I. p. 177.

e) *M. Aurelio.*

ΖΕΥϹ ΚΑΠΙΤΩΛΙΕΥϹ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. *Iupiter Capitolinus* ibi cultus, ſeminudus ſedens d. haſtam, ſ. victoriolam; ex aduerſo Fortuna ſtans cum attributis. Æ max. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* n. 5. *Harduin.* Oper. p. 18.

f) *Commodo.*

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Antiochenſ. Et Laodicenſ. Concordia.* Duae mulieres dextras iungunt, ſ. haſtas. Æ 1. *ibid.*

g) *Peſcennio Nigro.*

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Mulier cum ſpicis, face et angue. *Spanhem.* p. 590.) *Harduin.* Oper. p. 18. qui vero numum recte cenſet adulterinum et recentem.

h) *Diadumeniano.*

Μ. Ο. ΑΝΤ. ΔΙΑΔΥΜΕ. Caput eius nudum.)(ΑΝΤΙΟΧ. Tres Furiae ſtantes. *Guſſeme* n. 7.) *Mdb.* minus recte Antiochiae in Syria attribuit.

 i) *Ger-*

i) *Gordiano Pio.*

ANTIOXEΩN MAIANΔPOC, *Antiochenſium Maeander.* Ipſe fluuius d. arundinem. Æ 1. *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* n. 8.) *Harduin.* p. 17.

k) *Philippo Seniori.*

ATT. K. M. IOT. ΦIΛIΠΠOC. Huius caput laur.)(ANTIOXEΩN. Iupiter Capitolinus ſt. cum pallio in templo quatuor columnis ſuffulto, d. victoriolam, ſ. haſtam. Æ max. *ibid.*) *Harduin.* Oper. p. 18.) *Theupol.* p. 1061.

l) *Otaciliae.*

ANTIOXEΩN. Tres Furiae tunicatae ſtant, quaelibet vtraque manu inſtrumentum, vel attributum. Æ 1. Otaciliae. *Vaill.*) *Guſſeme* p. 159. n. 10.) *Harduin.* Oper. p. 18.

m) *Philippo Iuniori.*

M. IOΦ. ΦIΛIΠΠOC KAICAP. Caput illius nudum.)(Tres Furiae cum attributis, pro earum pedibus cerberi. Æ 2. *Patin.* Imp. p. 388.) *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* n. 11.) *Harduin.* ib.) *Theupol.* 1069.

n) *Traiano Decio.*

ATT. K. TPAIANOC ΔЄKIOC. Huius caput laur.)(ANTIOXЄΩN MЄANΔPOC, *Antiochenſium Meander.* Pons ſex vel ſeptem arcuum, cui ſuperſtructum aedificium, impoſitaeque ſtatuae fluuii decumbentis, d. arundinem, ſ. cornucopiae tenentis; et viri ſtantis, quem Victoria coronat. Æ max. grana 245. appendens. Edit. in *Haym.* Th. Brit. II. Tb. 47. fg. 1. p. 369.) *Band.* I. p. 8.) *Spanh.* p. 888.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 17.) Gr. ſed ei videtur loco Vi[...] mulier puerum geſtans, pari[...] apud *Guſſeme* n. 12.

o) *Herenniae Etruſcillae*

EPENNIA ETPOTCKIΛΛA CEB. caput.)(ANTIOXEΩN. F[...] decumbens humi, d. arundin[...] cubito vrnae impoſito. Æ 2. I. p. 34.) *Guſſ.* n. 13.) *Hard[...]* 18.) *Vaill.* Gr.

p) *Valeriano Seniori.*

AT. KAI. Π. ΛIKINNIOC OTAΛEPIANOC. Caput illiu[...] paludamento.)(ANTIOXEΩN[...] quinque fornicibus conſtan[...] fluuii decumbentis effigie, d. [...]dinem, ſ. cornucopiae; eque[...]tem conſcendit d. elata; ab [...] pontis parte erigitur arcus [...]phalis. Æ max. *Baudur.* I. p. [...] *Guſſ.* n. 14.

q) *Gallieno.*

ANTIOXEΩN MAIANΔPOC, [...]*chenorum Maeander.* Pons [...] quem figura fluuii decumben[...] ingreſſum pontis arcus videt[...] cerrimus. Æ max. *Band.* I. [...] *Guſſeme* n. 15.) *Vaill.* Gr.

Antiochia ad Daphnem le[...] Graecis eius numis Antioc[...] Epiphani, Syriae regi, perc[...] ANTIOXEΩN ΠPOΣ ΔAΦNI[...] ΔAΦNHN, *Antiochenſium, q[...] Ad Daphnem,* inſcriptis, hi[...]ter ſtans, illinc caput Apoll[...] Antiochi radiatum. *Froelich.* Syr. p. 51.) *Harduin.* Op. *Theup.* 1228. — An vero ab omni iure ac poteſtate praeſidis ſignati in eius numis dit *Spanhem.* I. 684. ſq. — I

Gr. Δάφνη, celeberrimum ſuburbium et lucus erat huius Antiochiae, vbi fana Apollinis et Dianae, vt nos docet *Strabo* L. XVI. p. 749. Pluribus id agit *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 352. 353.

Antiochia ad Euphratem in Syria Septimio Seuero numum Æ 3. ſignauit, in quo Pallas galeata medio corpore, cum epigr. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΠΡΟϹ ΕΥΦΡΑΤΗΝ, *Antiochenſium Ad Euphratem.* Æ 2. *Vaill.* Gr.) *Theup.* p. 934.) *Guſſeme* I. 160. — Hanc vrbem *Holſten.* Not. ad *Stephan.* p. 37. male ad *Neſibin* Macedoniae refert; Neſibis enim olim *Antiochia Mygdonia* a fluuio Mygdonio fuit dicta. cf. *Harduin.* Oper. Sel. p. 18. et *Cellar.* Notit. Orb. Ant. II. p. 339. — Quia illic Tauri montis pedem *Euphrates* adluit, dicitur etiam

Antiochia ad Taurum, et in numo apud *Golzium* in Theſ. p. 209. habetur ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙ ΤΑΥΡΟΥ, *Antiochenſium, qui Ad Taurum ſunt.* Vrbem hanc in Commagene locat *Stephanus*: Ἀντιόχεια ἐπὶ τῷ Ταύρῳ ἐν Κομμαγήνῃ, *Antiochia ad Taurum in Commagene.*

Antiochia ad Hippum Coeleſyriae vrbs ad montem eius nominis ſita, prius *Hippus*, vt videtur vocata. Semiramis illam condidit, ex *Stephano*; an ipſa frenum equi, a quo nomen ἵππος, *equus* tulit, ad notandam vrbis ſuae antiquitatem retinueris in numis M. Aurelii, L. Veri, et Commodi? Ab Antiocho Magno, qui Coeleſyriam inuaſit, *Antiochia* forſan nominata eſt, cum aliis Coeleſyriae ciuitatibus a Iudaeis occupatis proprio parere praeſidi iuſſa eſt; vnde ab eorum ſeruitute liberata, in eius memoriam dinumerare *aeram* decreuit Pompeianam Anno V. C. 691. quo Pompeius Syriam vniuerſam populi Romani prouinciam conſtituit. — *Sacra* et Inuiolata dicitur in numis M. Aurelii et L. Viri. A quo principe

has vero praerogatiuas obti difficile eſt pronuntiare, cum ſcriptores pauca eius ſit ment *Antonomiae* a Commodo ei cor vox legitur in n. huius Com — Superſunt iſtius Antiochiae quos percuſſit:

a) *M. Aurelio.*

1. ΑΥΤ. ΚΑΙϹ. Μ. ΑΥΡ. Α Caput eius laur.)(ΑΝΤΙΟΧ. Π ΙΕΡ. ΑϹΥΛΟϹ ΘΚϹ. *Antioch Hippum Sacra Inuiolabilis*, 229. qui correſpondet A. V 919. poſt Chr. 166. Mulier turrito ſt. d. equum freno reti cornucopiae. Æ 2. *Bimard.* a *bert.* II. p. 205. 206.) *Eckbe* I. 236.) *Guſſeme* I. p. 159. *Harduin.* Num. Pop. p. 18.) Epoch. Syromac. Diſſ. III. c. 7.) *Patin.* Imp. p. 246. ſed annum indicat ΘΚΕ pro *Triſtan.* I. p. 692. ſed infelici inſulam Aegypti Ναξὸν refert nu — 2. *Similis*, ſed ΑΝΤΙΟ. Τ ΙΠ. ΤΗϹ. ΙΕΡ. Κ. ΑϹΥΛΟΥ, Ἀντ τῶν πρὸς Ἵππον τῆς Ἱερᾶς καὶ *Antiochenſium Ad Hippum, Sacrae Et Inuiolabilis.* *Guſſe* n. 1.) *Harduin.* p. 18. qui ver ΤΙΟ. ΤΩΝ ΠΡΟϹ Ι, etc.

b) *L. Vero.*

1. *Ead. epigr.* Mulier eadem ſed capite turrito. *Guſſeme* n. 2. ΑΝΤΙΟΧ. ΠΡ. ΙΠ. ΙΕΡ. ΑϹΥ. (229.) Idem typus. *Vaill.* G 254.) *Guſſeme* n. 4.) *Hardu* 19. — 3. ΑΝΤ. ΠΡ. ΙΠ. ΙΕΡ. Α Pegaſus alis inſtructus per aer lans. Æ 3. *Vaill.* Gr. p. 213. *ſeme* n. 5.

c) *Commodo.*

ΑΝΤΙΟΧ. ΠΡ. ΙΠ. ΙΕΡ. ΑϹΥ. *Annus* 248. V. C. 938. Chr.

Mulier ſtans, vti in praecedentibus. *Æ. Vaill* Gr. p. 213. 254.) *Guſſeme* n. 6.) *Harduin.* 19.

Antiochia ad Maeandrum. vid. *Antiochia Cariae.*

Antiochia Mygdoniae, Ἀντιόχεια Μυγδονική, olim dicta a Graecis vrbs *Neſibis* Meſopotamiae a Mygdonio fluuio *Spanhem.* I. 607.) *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 622. ſq.

Antiochia ad Orontem. vid. *Antiochia Syriae.*

Antiochia, *Piſidiae* vrbs, in colle ſita non longe a Maeandro fluuio, ab Auguſto deducta *colonia*, et *Caeſarea* adpellata, iuris Italici facta. De ea *Strabo* L. XII. p. 577. Ἀντιόχεια ἡ πρὸς Πισιδίᾳ καλουμένη, ἔχουσα ἀποικίαν Ῥωμαίων, *Antiochia ad Piſidiam dicta, coloniam habebat Romanorum.* Hinc et *Plinius* L. V. c 27. Inſident, inquit, verticem Piſidae quondam *Solymi* adpellati, quorum *colonia Caeſarea* eadem *Antiochia.* Teſtis vero *Paullus* Leg. VII. Digeſt. de Cenſib. eſt, in Piſidia *iuris Italici* fuiſſe coloniam Antiochenſium. Saepius in eius numis ficus exhibetur, quam Ruminalem ex *Plutarcho* in Romulo p. 19. dicebant, iuxta quam pueros Romulum et Remum ibi iacentes lactaſſe lupa perhibebatur. Huius Antiochiae vrbis etiam mentio incidit *Actor.* cap. XIII. v. 14 — Seleucus, imperii Syriaci fundator, de patris Antiochi nomine ſexdecim vrbes condidit Antiochias et ſex a matre Laodiceas, teſte Appiano. Auguſtus vero, cum eam deduxit coloniam, nomen ſuum veteri in beneficii memoriam addidit, quam ob rem Antiochenſes in Caracallae numo, ad coloniae originem indicandam, colonum boues agentem et ſigna militaria caelarunt, vt non modo ciues Romanos, ſed legionum etiam veteranos a ſe receptos denotarent. — Inter vtriusque Antiochiae vrbis numos haec intercedit differentia, quod non modo Piſidica numos ſcribat Latine, Syriaca vero Graece et metropo
ſemper adpelletur; ſed quod Ant
chia Syriae ſaepe praeferat not
S. C. Piſidica vero S. R. *Sena*
Romanus, quae litterae ſenatus R
mani coloniam ab Auguſto fact
adprobantis notae ſunt, vel facul
tis numorum cudendorum a ſen
conceſſae. Easdem vero litte
Harduin. p. 18. interpretatur: S
Reipublicae. — *Epigraphe* vari
ANTIOCHIA. — COL. ANT.
ANTIOCH. vel ANTIOCHEN.
ANTIOCHENS. — COLON. A
TIOCH. — COLONIAE ANTI
CHEAE vel ANTIOCHIAE.
CAES. ANTIOCH. - COL. CA
ANTIOCH. vel ANTIOCHEN.
ANTIOCHIA. — COL. CAES
ANTIOCH. — COL. CA. ANT
OCHI. - COLONIA CAES. A
TIOCHIA vel ANTIOCHENS
— CL. ANTIOCHI. CL. CA
ANTI. vel ANTIOCH. — GE
COL. ANTIOCH. Genio colon
Antiochenſis. — ANTOCHI. (
COLON. Antiochia Colonia.
ANTIOSHI. loco ANTIOCHI.
n. Claudii Gothici. — VIR
AVGG. COL. ANTIOCH. S.
Virtus Auguſtorum, Caracallae
Getae, *Colonia Antiochenſis*, *Se*
tus Romanus. — VICT. D. D.
N. COL. ANTIOCH. S. R. *Vi*
ria Dominorum Noſtrorum, Ca
callae et Getae, etc. — — T
varii: *Aquila* alis expanſis ad
tentiam eorundem indicandam.
Aquila legionaria ſupra vexillum
ter duo ſigna militaria ob veteran
ab Auguſto in Piſidicam tranſmiſſ
— *Colonus* agens boues, pone
ſigna militaria, deductae colo
ſymbola. — Cybele ſeu *Rhea* t
rita ſedens inter duos leones,
tympano adpoſita, quod genu ſ
net, ſui cultum Antiochiae indi
— *Diana* venatrix ſtans d. tela
pharetra dorſo impoſita extrahit
extenſa arcum. — *Eques* decur
jaculo barbarum impetit. —
nius, mulier ſtolata ſt. cum cal
in capite d. pateram, vel vas ſ
ficiis aptum, ſ. cornucopiae; v

lauri ramum ad arguendam victoriam; vel d. temonem, ad denotandam eius in terra et mari potentiam; vel d. caduceum, haſtae praefixum. — *Iupiter* ſtans, d. aquilam ſ. haſtam. — Deus *Lunus*, hac in vrbe ſumma veneratione cultus, ſtans, cum pileo phrygio in capite, creſcente luna dorſo adpoſita, d. haſtam, ſ. victoriam, pro pedibus gallus gallinaceus. — *Lupa* vbera praebet puerulis ſub arbore ficu, circa quam Romulus et Remus ſunt abiecti *Liu.* Dec. 1. L. 1. Antiochenſes hunc typum caelarunt, tanquam coloni Romani, quorum ſolitum eſt ſymbolum, ad eorum originem indicandum. — Fluuius *Maeander* decumbens, d. arundinem, ſ. brachio vrnae aquas vomenti innixo. — Victoria gradiens, vtraque manu tropaeum. — Duae figurae ſtantes, dextram ſibi ara intermedia porrigunt, virilis quidem laeua Concordiae ſymbolum ſuſtinet, muliebris vero ſceptrum. Iuxta *Vaill.* Col. II. p. 138. Gordianus pius et Tranquillina eius vxor, filia Miſithei ſupra aram dextras iungunt in fidei, teſtibus diis, monumentum. — Duae figurae cippis impoſitae dextras ſibi iungentes, virilis ſub dei Lunae effigie, laeua gerit victoriolam, muliebris ſub genii coloniae imagine, ſiniſtra cornucopiae. — *Gordianus* Pius curru triumphali, quadriga equorum iuncto vehitur, dextra ſcipionem conſularem cum aquila gerens, ſ. lauri ramum; a tergo adſiſtens victoria Gordianum coronat; miles anteambulo equos ducit; tres alii ad latus dextrum, palmam ſinguli praeferentes, dignoſcuntur. etc.

Latine nūmos inſcripſit Antiochia Piſidica, quos Tito, Antonino Pio, M. Aurelio, L. Vero, Septim. Seuero. Domnae, Caracallae, Getae, Elagabalo, Maeſae, Alexandro, Gord. Pio, Philippis, Decio, Gallieno, Salonino, Claud. Gothico dicauit.

a) *Tito.*

T. CAESAR IMP. PONT. Caput Titi laur.)(COL. ANT. Colonus d. vexillum inſtigans boues ad aratrum iunctos, deſuper luna. Æ 3. R. *Vaill.* Col.) *Mdb.* 127.) *Guſſeme* I. p. 160. n. 1.

b) *Antonino Pio.*

ANTONINVS AVG. PIVS TR. P. P. P. COS. IIII. Huius caput laureat.)(COL. CAES. ANTIOCH. MENSIS, *alii* legunt: ANTIOCH. NEMESIS, *alii* ANTIOCHENSIS. Deus Lunus, qui apud Graecos Μὴν *Menſis*, etiam adpellatur, ſtans galericulo Armeniaco vel Phrygico tectus, d. haſtam, ſ. victoriolam, luna dimidiata humeris adpoſita, ad pedes gallus gallinaceus. Æ 3. RR. *Patin.* Imp. p. 218.) *Vaill.* Col.) *Mdb.* 206.) *Guſſeme* ib.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 18.

c) *M. Aurelio.*

1. AVRELIVS CAESAR. Caput illius nudum.)(COLONIAE ANTIOCHIAE. Lupa cum puerulis Romulo et Remo. Æ 3. *Patin.* Imp. 234.) *Vaill.* Col. I. 176.) *Harduin.* p. 18.) *Geſner.* Tb. 112. n. 53.) *Guſſ.*) *Schulz* MzCab. II. p. 147. — 2. *Similis*, ſed aquila ſtans alis expanſis. Æ 3. *Patin.* ib.) *Vaill.* ib.) *Mdb.* 288.) *Guſſ.* — 3. . . . . . ANTONINVS. . . Caput Aurelii laur.)(COL. AN. . . Cybele ſedens inter duos leones, ſ. haſtam. Æ 2. *Theup.* 684.) *Guſſeme.* — 4. ANTIOCHENI. COL. CAES. Fortuna tutulata ſtans. d. temonem, ſ. cornucopiae. *Guſſeme* n. 4.

d) *L. Vero.*

L. AVREL. CAESAR. Caput nudum.)(COLONIAE ANTIOCHIAE. Aquila ſt. alis expanſis. Æ 3. R.

3. R. *Vaill.* Col.) *Guſſeme* n. 5.) *Harduin.* p. 18.

e) *Sept. Seuero.*

1. IMP. CAES. L. SEP. SEVERVS PER. AVG. Caput laur.)(COL. CAES. ANTIOCH. S. R. Deus Lunus ſt. cum luna ad humerum, d. haſtam, ſ. victoriolam pro pedibus gallus. Æ max. R. *Vaill.* Col.) *Eckhel.* Cat. I. p. 205.) *Guſſeme* n. 6.) *Harduin.* p. 18. — ZSEPT. SEV. PERT. AVG. Caput eiusdem radiatum.)(COLONIAE CAES. ANTIOCH. S. R. Typus ſimilis. Æ 3. RR. edit. a *Froelichio* in Adpend. ad Num. Colon. inſert. 4 Tent. p. 96.) *Eckhel.* Cat. — 3. *Ead. adu.*)(COL. ANTIOCHIA. Mulier ſt d. ramum, ſ. cornucopiae. Æ 3. *Eckhel.* ib.) *Patin.* Imp. 281. — 4. SEVERVS PIVS AVG. Caput laur.)(COL. ANTIOCHEN. Genius ſt. d. ramum, ſ. c. c. Æ 3. *Patin.* Ind. p. 18.) *Vaill.* Col.) *Mdb.* 280 — 5. *Ead. adu.*)(COL. ANTIOCHENS. Genius, aut vt *Harduino* p. 18. videtur, Iſis ſt. d pateram, ſ. c. c. Æ 3. *Vaill.*) *Guſſ.* — 6. *Ead. adu.*)(GEN. ANTIOCH. Genius, vel Fortuna capite tutulato ſt. d temonem, ſ. c. c. Æ 3. R. *Vaill.* Col. *Guſſ.* n. 8.

f) *Iuliae Domnae.*

1. IVLIA AVGVSTA. Huius caput.)(COL. CAES. ANTIOCH. S. R. Lunus ſt. d. haſtam, ſ. qua ſimul columnae innititur, victoriolam, quae tropaeum ſuper humero gerit, ad pedes gallus. Æ mai RRR. edit. a *Froelichio* l. c. p. 97.) *Eckhel.* Cat.) *Guſſeme* n. 9.) *Theup.* p. 700.) *Harduin.* p. 18. — 2. IVLIA AVGVSTI. (*ſic*) Caput eius.)(COL. CAES. ANTIOCHIA. Mulier ſt. d. ramum, ſ. c. c. Æ 2. edit. a *Froelich.* ibid. p. 99.) *Eckhel.* Cat.

g) *Caracallae.*

1. IMP. CAE. M. AVR. ANTONINVS PIVS AVG. Caput laur.)(COL. CAES. ANTIOCH. S. R. Lupa gemellos lactans. Æ mai. *Theup.* 703.) *Eckhel.* Cat. ſed IMP. CAES. M. AVR. ANTONINVS AVG.) *Mdb.* 296. qui vero IMP. CAES M. AVREL. ANTONINVS PIVS AVG. et in)(COL. CAES. ANTIOCHIA.) *Guſſeme* n. 10. vt *Mdb.*) *Vaill.* Col. ſed IMP. CAE. M. AVR. ANTON. AVG. — 2. IMP. ANTONINVS PIVS. Caput radiatum.)(ANTIOCH. OL. (*ſic*) Typus idem lupae cum gemellis. Æ 1. *Eckhel.* Cat. — 3. IMP. CAE. M. AVR. ANTON. AVG Caput laur.)(COL. CAES. ANTIOCH. S. R. Colonus agens boues, iuxta eum duo vexilla. Æ 1. R. *Vaill.* Col. — 4. COL. CAES. ANTIOCH. Iupiter nudus ſt. d. aquilam, ſ. haſtam. Æ. 2. R. *Vaill.* Col.) *Mdb.* 296. ſed COL. CAES. ANTIO. pariterque *Guſſeme* n. 12. — 5 COL. CAES. ANTIOCH. Deus Lunus ſt. d. haſtam, ſ. victoriolam, a qua coronatur, pro pedibus gallus. Æ 2. *Patin.* Imp. 301.) *Mdb.* 296.) *Vaill.* Col.) *Guſſeme* n. 11.) *Harduin.* p. 18.) *Theup.* 704. — 6. COL. ANTIOCH Diana venatrix, d. ſagittam e pharetra promit, ſ. arcum tenet. Æ 3. R. *Vaill.* Col.) *Harduin.* ib. — 7. IMP. C. M. AVR ANTON. AVG. Caput laur. GEN. COL. CA. ANTIOCH. Mulier tutulata ſt. d. ramum, ſ. cornucopiae. Æ 2. *Eckhel.* Cat. — 8. IMP. CAES. M. AVR. AN. Caput laur.)(GEN. COL. ANTIOCH. Mulier ſtolata ſt. d. pateram, ſ. cornucopiae. Æ 3. *Patin.* Imp. 301.) *Vaill.* Col.) *Harduin.* 18.) *Theup.* 704.) *Guſſeme* n. 14. — 9. IMP. CAE. M. AVR. ANTONINVS PIVS AVG. Caput laur.)(COL. ANTIOCH. VICT. D. D. N. N. S. R. *Victoria Dominorum Noſtrorum. Senatus Romanus.* Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam, Æ 1. *Theup.* 704.) *Guſſeme* n. 13.

h) *Getae.*

h) *Getae.*

1. IMP. P. SEPT. GETAS C. Huius caput nudum.)(COL. CA. ANTIOCHEN. Mulier ſt. cum calatho in capite, d. ramum lauri, ſ. c. c. Æ 2. *Theup.* 712.) *Guſſeme* I. 162. n. 16 — 2. IMP CAES. P. SEPT GETA AVG. Caput laur.)(VIRT. AVGG. COL. ANTIOCH. S R. Eques ociſſime currens hoſtem humi iacentem haſta impetit. Æ 1. RR. *Vaill.* Col.) — 3. *Similis*, ſed Victoria gradiens ambabus tropaeum geſtat. *Guſſeme* n. 17.) *Harduin.* p. 19. — 4. VICT. D. D. N. N. COL. ANTIOCH. S. R. Idem Victoriae typus. Æ 1. RRR. *Vaill.* Col.) *Harduin.* ib. — 5. IMP. CAES. P. SEPT. GETAE AVG. Caput laur.)(COL. CAES. ANTIOCH. S. R. Deus Lunus, vt in praecedentibus. Æ 1. *Theup.* p. 711.) *Guſſeme* n. 15.

i) *Elagabalo.*

1. IMP. CAES. M. AVR. ANTONINVS PIVS AVG. Caput laur.)(COL. CAES. ANTIOCH. S. R. Lupa lactans gemellos. Æ. *Mdb.* 313.) *Guſſeme* n. 19. — 2. IMP. C. M. AVR. ANTONIN. AV. Eiusdem laur. caput.)(COL. ANTIOCHENS. S. R. Aquila legionaria inter duo ſigna militaria Æ 2. et 3. R. *Vaillant.* Col.) *Harduin.* p. 19.) *Guſſeme* 18. ſed in antica AVG.

k) *Maeſae.*

IVLIA MAESA AVG. Huius caput.)(COL. ANTIOCHENS. Mulier ſt. d. pateram, ſ. c. c. Æ 2 et 3. RR. *Vaill.* Col.) *Guſſeme* n. 20.) *Harduin.* p. 19.

l) *Alexandro Seuero.*

1. IMP. CAES. SEVER. ALEXANDER. Caput illius laur.)(COL. ANTIOCH. S. R. Lupa gemellos lactans. Æ 1. *Eckhel.* Cat.) *Harduin.* p. 18. — 2. IMP. CAES. SEVER. ALEXANDER. AVG. Caput laur.)(COL. CAES. ANTIOCH. S. R. Lupa cum gemellis ſub ficu Ruminali. Æ 1. R. *Triſtan.* II. 397.) *Vaill.* Col.) *Mdb.* 325.) *Guſſeme* n. 21.) *Harduin.* 19. — 3. IMP. CAES. SEV. ALEXAND. AVG. Caput laur.)(COL. CAES. ANTIOCHEN. Figura fluuii barbati ſedens, d. arundinem, ſ. vrnae innixa. Æ 2. RR. *Vaill.* Col.) *Guſſeme* ib. ſed ANTIOCH. etc.

m) *Gordiano Pio.*

1. IMP. CAES. M. ANT. GORDIANVS AVG. Caput eius laureat.)(ANTIOCHIA S. R. Imperator in quadrigis triumphalibus, d. ſceptrum cum aquila, ſ. ramum, coronatur a Victoria retro currui inſiſtente; praecedit miles equos ducens, ad latus milites haſtati comites. Æ 1. RRR. edit. a *Froelichio* 4. Tent. p. 119.) *Eckhel.* Cat. — 2. *Eod. adu.* COL. CAES. ANTIOCH. S. R. Imperator ſtans ante aram ignitam, d. pateram, iuxta tria ſigna militaria. Æ 1. edit. in Adpendice II. nouis *Froelichii.*) *Eckhel.* Cat. — 3. *Alius*, ſed duae Victoriae tenentes clipeum palmae adfixum, humi duo captiui ſedentes. Æ 1. *ibid.* — *Alius.*)(COLONIA CAESAR ANTIOCHIA. . . . in area S. R. Æ 1. *Theup.* 733. — 5. COL. CAES. ANTIOC. S. R. Duae figurae, Gordianus et Tranquillina, dextras iungunt, ille d. Concordiae ſignum, haec ſ. ſceptrum, ara ignita intermedia. Æ 1. R. *Vaill.* Col.) *Guſſeme.* — 6. IMP. CAES. M. ANT. GORDIANVS PIVS AVG. Caput laur.)(COL. CAES. ANTIOCHIA. in imo S. R. Duae figurae ſtantes cippis impoſitae dextras ſibi, ara intermedia, porrigunt; virilis quidem ſ. victoriolam gerit in humeris creſcente luna;

luna; muliebris vero ſ. cornucopiae. Æ 1. RRR. *Theup.* p. 733.) *Gusſeme.*) *Vaill.* Col. ſed legit ANTIOC. — 7. IMP. CAES. M. ANT. GORDIANVS A. Caput laur.)(COL. CAES. ANTIOCHIA. Lupa ſub arbore lactans puerulos. Æ 1. R. *Theup.* 734.) *Gusſeme* n. 23.) *Harduin.* p. 18 — 8. *Similis* typus lupae ſub ficu Ruminali vbera porrigentis infantibus, ſed CAES. ANTIOCH. COL. S. P. Æ mai. R. Muſ. *Piſan.* Tb. 56. n. 3. p. 158.) *Angelon.* p. 301.) *Mdb.* 341.) *Vaill.* Col.) *Harduin.* p. 19. — 9. COL. CAES. ANTIOCH. Colonus agens boues, iuxta eum duo ſigna militaria. Æ 1. R. *Theup.* 733.) *Vaill.* Col.) *Gusſeme.* — 10. *Ead.* *epigr.* ſed caput corona radiata cinctum.)(COLONIA CAES. ANTIOCHIA, in imo exergo S. R. Cybele capite turrito inter duos leones ſedens, ſ. tympano innititur. Æ 1. R. *Vaill.* Col.) *Gusſeme* n. 24. ſed COL. CAES. etc.

n) *Philippo Seniori.*

1. IMP. M. IVL. PHILIPPVS AVG. Caput eius radiatum.)(CAES. ANTI. CL. S. R. *Caeſarea Antiochia Colonia. Senatus Romanus.* Aquila legionaria inter duo ſigna militaria. Æ 2. edit. a *Froelich.* 4. Tent. p. 131.) *Hanthaler.* Exercit. — 2. IMP. M. IVL. PHILIPPVS P. F. AVG. P. M. Caput radiatum.)(CAES. ANTIOCH. CL. S. R. Typus idem. Æ 2. edit. *ibid.* p. 130.) — 3. IMP. M. IVL. PHILIPPVS P. FEL. A. Caput radiatum.)(ANTIOCHI. COLON. S. R. Idem typus. Æ 2. *Vaill.* Col.) *Gusſeme* n. 25. — 4. *Similis* typus ſed COL. ANTIOCH. S. R. Æ 2. RR. *Froelich.* l. c. — 5. *Similis*, ſed CAES. ANTIOCHI. COL. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 80. fg. 5. — 6. *Ead.* *epigr.* Mulier ſt. d. demiſſa, ſ. haſtam, ad pedes globus. Æ 2. *Pembrok.* ib. fg. 6.) *Gusſeme* ibid. — 7. CAES. ANTIOCH. COL. S. R. Imperator in quadrigis, ſ. ſcipionem cum aquila. Æ 2. *Pembrok.* ib. fg. 4.) *Gusſeme* l. c. — 8. COL. ANTIOCHI. Aquila legionaria inter duo ſigna cohortium. *Harduin.* p. 19.

o) *Philippo Iuniori.*

1. IMP. M. IVL. PHILIPPVS AVG. Caput radiatum.)(CAES. ANTIOCH. CL. S. R. Aquila leg. vti in praeced. Æ 2. edit. a *Froelich.* 4. Tent. p. 132) — 2. *Ead. adu.*)(ANTIOCH. COL. S. R. Typus ſimilis. Æ 2. edit. *ibid.* p. 133.

p) *Traiano Decio.*

1. IMP. CAES. TRAIAN. DECIVS AV. Huius caput laureatum ad humeros.)(COLON. ANTIOCHI. in ima parte S. R. Aquila ſupra vexillum erectum inter duo ſigna militaria. Æ 2. R. *Banduri* I. p. 19.) *Vaillant.* Col. ſed in antica A. loco AV. et in poſtica COLON. ANTIOCH.) *Gusſeme* I. p. 162. n. 27. ſed ANTIOCHI. COLONI. ita etiam *Patin.* Imp. p. 391.) *Band.* I. p. 28.) *Harduin.* p. 19.) *Mdb.* p. 354. — 2. IMP. CAES. C. MESS. Q. DECIO TRAI. AVG. Caput Decii radiatum.)(COL. CA. ANTIOCHI. S. R. Mulier ſt. d. caduceum, ſ. cornucop. Æ 2. RR. edit. in *Froelichii* 4. Tent. p. 134.) *Hanthaler.* Exercitat.) *Eckhel.* Cat. — 3. IMP. CAES. G. MESSIO DECIO TRA. Idem caput radiat.)(ANTIOCHI. CO. ANTIOC. S. R. *Antiochia Colonia Anteius. Senatus Romanus.* Mulier ſeminuda ſedens humi, ſiniſtro cubito innixa vaſi, in ſin. cornucopiae. Æ 2. *Theupol.* p. 750.) *Gusſeme* n. 12.

q) *Gallieno.*

q) *Gallieno.*

1. IMP. GALLIENVS PIVS A.)(ANTIO. COL. S. R. Lupa cum gemellis. Æ. *Band.* I. p. 233.) *Harduin.* p. 19.) *Mdb.* 379.) *Guſſeme* I. p. 163. n. 28. — 2. IMP. GALNVS (*ſic*) P. F. AVG. Caput cum corona radiata.)(CL. ANTI. R. S. *Colonia Antiochia. Romanus Senatus.* Lupa lactans duos paruulos. Æ 1. *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 69. n. 31.) *Eckbel* Cat. — 3. IMP. GALLIENVS P. F. AVG. Caput radiat.)(ANTIOCH. CL. S. R. Aquila legionaria inter duo ſigna militaria. Æ 2. *Eckbel.* Cat. I. p. 206.

r) *Cornelio Salonino.*

IM. CAES. P. AIC. (*ſic*) CORN. GALLIENO. Caput eius radiatum.)(ANTIOCHI. CL. S. R. Aquila legion. vt ſupra. Æ 2. RR. edit. in *Froelichii* 4 Tent. p. 148.) *Eckbel.* ib.

s) *Claudio Gotbico.*

IMP. CAES. M. AVR. CLAVDIO A. Caput illius radiatum.)(ANTIOSHI. (*ſic*) S. R. Vexillum inter duo ſigna militaria. Æ 2. RR. edit. a *Froelicbio* ibid. p. 151.) *Eckbel.* Cat. I. p. 207. — 2. IMP. CAES. CLAVDIV. Idem caput radiatum.)(ANTIOCH. CL. in imo S. P. forte *Senatus*, *Populus*, niſi attrita littera R, vt in aliis S. R. viſitur, altero pede amiſſo P referat, vel ex errore monetarii *Haymius* Th. Br. Tb. 51. fg. 2. p. 393. 394. — An vero litterae CL. *Claudiae* vrbis Antiochiae cognomen ob aliquod a Claudio Gothico acceptum beneficium indicent, vt coniicit *Haymius*, difficile creditur; in aliis enim ante huius Claudii tempora apud *Froelich.* 4. Tent. p. 146 et 148, pariterque in Adpend. II. nouis p. 69. n. 31. numis eaedem CL. litterae obſeruantur et *Colonia* recte interpretantur.

t) *Incerto*, vel *eodem Claudio.*

IMP. CAERAS CLDVNAVSAV. Caput radiatum.)(ANT. CH COL et in imo exergo S. R. Vexillum cum aquila inter duo ſigna militaria. Æ 3. RR. edit. a *Froelicbio* Adpend. II. nouis Tb. 2. fg. 6. quem p. 69. ad Claudium Gothicum pertinere arbitratus eſt editor; in ſimilibus vero eiusd. Claudii ab *Haymio* et ipſo *Froelicbio* editis, inſcriptio capitis non ita eſt vitioſa, vti in praeſente numo.) *Eckbel.* Catal. Vind. I. 207. in eodem legit: IMP. CAERASICDVNAMIAV.

Antiocbia in Ptolemaide. vid. *Ptolemais* Phoenices. — 1. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ ΙΕΡΑΣ ΑΣΥΛΟΥ L. ΙΡ. *Antiochenſium In Ptolemaide*, vrbis *Sacrae Inuiolabilis*, *Anno* 110. aerae Seleucidarum. Capita Caſtoris et Pollucis iugata cum lauris et ſtellis.)(Cornucopiae. *Liebe* Goth. Num. p. 160. ſq.) *Guſſeme* I. 163. — 2. *Similis*, ſed ΘΠΡ. *Anno* 179. *Spanbem.* I. 663. — 3. Caput Antiochi IV. Θεοῦ Epiphanis, Syriae regis, cum corona radiata.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ, *Antiochenorum*, vel *Antiochiae* Syriae ciuium et negotiatorum, qui *Ptolemaide* degebant; aut ipſi Ptolemaidenſes, iure ciuitatis Antiochenae donati, hic accipiendi ſunt. *Froel.* Not. Elem. p. 127.) *Harduin.* in Chronologia Veter. Teſt. et Oper. Sel. p. 143.) Typus eſt Iupiter Olympius ſt. d. coronam protendit, ſ. veſtem colligit. Æ 2. vel 3. *Froelicb.* Annal. reg. Syr. p. 51. n. 24. — 4. Capita iugata Cleopatrae et Antiochi VIII. Gryp.)(*Ead. epigr.* Cornucopiae et botrus. In area ΑΝ. Æ 3. *Froelich.* ib. Tb. 13. fg. 5. p. 93. — 5. Inſcriptio numi eadem,

eadem, quae in praecedente, ſed cum epocha ΘΠΡ. *Anno* 189. Æ 3. *ibid.* n. 6.) *Harduin. Oper.* Sel. p. 143. — 6. Caput Antiochi huius VIII. radiatum.)(*Eadem inſcr.* Iupiter ſtans, d. aquilam. Æ 3. *Beger.* Th. Br.) *Froelich.* Ib. n. 11.

Antiochia ad Sarum. Cum fuerint ſedecim *Antiochiae* vrbes a Seleuco conditae apud *Appianum*, earum plurimae ad diſtinctionem aliquam vocem addiderunt. Haec in Cilicia numero ſexta a *Stephano* de Vrbibus apud Pyramum conſtituitur; ſed fallitur. Duo huius vrbis numi eam apud *Sarum* collocant, qui non plurimum diſtabat a Pyramo in eadem prouincia. *Harduino* Oper. Sel. p. 19. oppidum eſt Cappadociae, *Comana*, quod Sarus amnis praefluit. *Plinius* L. VI. ſect. 3. Ei nomen Antiochiae inditum fuiſſe docent numi: 1. Antiochi Dei Epiphanis cum inſcriptione: ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟC ΤΩΙ CΑΡΩΙ cum Iouis ſedentis imagine. An rex ille hanc vrbem condiderit, et *Sacram* pronuntiauerit, et *Aſylum* Iouis templo conceſſerit? *Vaill.* Num. Gr. p. 213.) *Harduin.* p. 19. — 2. Caput M. Aurelii.)(ΑΝΤΙΟΧ. ΙΕΡ. ΚΑΙ ΑCΥΛ. Π. CΑΡΩΝ ΡΟΒ. *Antiochiae Sacrae Et Inniolabilis Ad Sarum*, *Anno* 172. Iupiter ſt. d. pateram, ſ. haſtam, ad pedes ara. *Vaill.* Gr. p. 213. 255.) *Harduin.* ib.) *Guſſeme* I. p. 160. n. 1. — Epochae vrbis caput eſt A. V. C. 734. cum Auguſtus Aſiam luſtraret, et in Ciliciam veniſſet, vbi Tarcondinoto paternum reſtituit regnum, vt *Vaillantius* coniicit; *Harduinus* vero aere initium ab A. V. C. 746. ducit.

Antiochia Syriae vrbs ad Orontem fluuium et ad radices montis Silpii condita a Seleuco Nicatore, Syriaci imperii fundatore, et de Antiochi patris nomine adpellata, quod acceptum nomen in hunc vsque diem conſeruat. Sub regibus ſuis, a quibus nomen *Metropolis* habuit, diu ſtetit; at vero poſt Antiochum Aſiaticum ſeu Callinicum Syriae regno a Pompeio ſpoliatum, illa Αὐτονομίαν ab ipſo emit, deinde Romanis ſubdita a Peſcennii partibus contra Seuerum ſtetit. Hic iratus illi priuilegia ademit, eaque Laodiceae tribuit. Sed tandem Caracallae interuentu ei Seuerus iura et immunitates reddidit, et Caracalla illam bello ciuili populo exhauſtam conſtituit *coloniam* Romanam, ſed falſis tributis. Metropolis totius orientis dignitate ornata erat, Hadrianus vero eam tanto perſequebatur odio, vt Syriam a Phoenicia voluerit ſeparare, ne tot ciuitatum diceretur metropolis. *Spartian.* in Hadr. c. 14. — In numis plurimis Graecam exhibet epigraphen, vt Antiochia Piſidiae Latinam. — Frequenter in Antiochiae huius numis occurunt litterae Δ. Є. S. C. Δημαρχικῆς Ἐξουσίας, *Tribunicia Poteſtate*, *Senatus Conſulto*, ab eo nempe tempore, quo coloniam illam deduxit Caracalla, et Antiochenſibus a ſenatu facultas monetae fuit conceſſa. Ex *Harduini* Oper. Sel. p. 22. prolata ſententia litteris Δ. Є. Δήμου Εὐχῇ, *Populi Rogatu* foedus ſanctum indicatur; S. C. *Senatus Conſulto* ratum idem, firmatumque. Et litterae quidem Δ. Є. populum eſſe Graecum denotant, aeque ac tota inſcriptio Graece ſcripta; Litterae vero S. C. ſenatum eſſe Latinum ac Romanum. Minuſculae ſunt litterae Δ. Є. e diuerſo maiuſculae S. C. quoniam potior eſt ſenatus Romanus Antiocheno populo. Denique, pergit *Harduinus*, litterae Δ. Є. ſuperiorem in numis locum obtinent, inferiorem S. C., quoniam prior eſt populi poſtulatio, quam conceſſio ſenatus. Sed conſulendus eſt *Bimard.* ad *Iobert.* I. p. 212. — Ante Caracallae tempora inſcriptione S. C. ſola vtebatur Antiochia. — ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥCΙΑC vel Ζ adhibito, ΕΖΟΥCΙΑC, Δημαρχικῆς Ἐξουσίας, *Tribunitiae Poteſtatis.* Quamuis huiusce numiſmata vrbis frequentius nomen non praeferant, ad Antiochiam

tiochiam tamen Syriae pertinere pluribus docuit *Vaillantius* in Coloniar. numis p. 279. et *Praeſ.* ll. 127. Aliter de numis quibusdam Alexandriae in Aegypto cenſet *Guſſeme* Diccion. I. p. 91. — Similis Tribunitiae Poteſtatis index in quodam numo Otaciliae, cui tamén haecce inſcriptio minime conuenit, vt et adpoſitus ΥΠΑΤ. *Conſulis* titulus ad principem feminam non ſpectat. Id monetariorum incuria potius, quam ſcriptorum penuria factum coniecit *Vaill.* Col. ll. p. 178. — MON ·VRB. ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥϹΙΑϹ, *Moneta Vrbis*, *Tribunitia Poteſtate*, pro vulgari ΑΝΤΙΟΧΙΑ epigraphe legitur, et in voce ΕΞΟΥϹΙΑϹ poſitum Σ pro Ξ, quod et alias occurrit. Singularis haec inſcriptio praecipue docet, Antiochiae duas cudendae monetae fuiſſe officinas, ob diuerſas numi Latine et Graece inſcriptiones: vnam ſcilicet pro praeſide Syriae, in qua Graece ſcriberetur; altera, in qua vrbs propter ſuum percutiendae monetae priuilegium vt in aliis notas S. C. adponeret. — Quatuor *aeras* in numis adhibuit Antiochia illa Syriae; *primam* ſub regibus ſuis ab vrbe condita; *ſecundum* ſub Pompeio, a quo autonomiam obtinuit; *tertiam* ſub Iulio Caeſare; *quartam* ſub Auguſto ab Actiaca pugna, vnde in eius numis ΕΤΟΥΣ ΝΙΚΗΣ, ſed mortuo Auguſto Iulianam anni 706. ex *Belleii* ſententia, ſub Tiberio recepit. *Noriſ.* Epoch. Syromac. L. III. c. 3. 4. — Aeram quandam ab eius Autonomiam deſumſiſſe, comprobant plures illius vrbis numi cum illo Αὐτονόμου iure et aera inde in iis addita. Cum vero a conceſſae vel reſtitutae Antiochenſibus a Pompeio, aut pretio ab iis redemtae Autonomiae, eiusdemque poſtea iis a Iul. Caeſare denuo adſertae ſit mentio; a poſtrema hac Αὐτονομίας largitione aera Antiochenorum incipit in numis ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩϹ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ inſcriptis vel adpoſitis annis, vel citra vllam additae aerae notationem.

Plurimos tetradrachmales cum ſuae ſimul et Imperatorum cuderunt Antiocheni. In m numis Iulianam fere ſemper cham adhibuerunt; ſed in m bus rariſſime. — Plenius de f varia, typis, litteris et an Antiochenſium moneta expreſſ *Bimard.* ad *Iobert.* ll. p. 206 et de variis eorum epochis Num. Graec. p. 251. ſqq. — numi ex aere paruo ſunt Graece ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ etc. inſ additis non raro magiſtratus ne, et epocha, quam in nun numerat vsque ad Flauios.

1) *Autonomi.*

ΑΝΤ. ΜΗΤΡΟ. Ἀντιοχέων Μ λεως, *Antiochenorum Metr* Caput imberbe laureatum.)(Ε q P. *An.* 195. Lauri ramı area Θ. Æ 3. Muſ. *Hunter.* — ΑΝΤΙ. . . . Tres hordei f in area ΒΜ. 42.)(Caput mul. et turritum. Æ 3. Muſ. H Tb. 5. fg. 14. — ΑΝΤΙΟ. Τ. Ἀντιοχέων τῆς Μητροπόλεως, *Ant nor. Metropol.* Caput muliebr ritum et velatum.)(Ε Τ. *An.* 195. Aries. Æ 2. *Hunt* — ΑΝΤΙΟΧ. Ε Τ. Ε I P. *An* Lauri ramus.)(Caput im laureatum. Æ 2. *Hunter.* ib ſed ΕΤ. ΖΙΡ. Typus idem. put muliebre. Æ 2. *Hunte* ϵΤΟϹ ΖΟΡ. *An.* 177. idem, in area Β.)(Capu berbe laureatum. Æ 2. *H* — ΑΝΤΙΟΧ. ΜΗΤΡΟ. Caput)(*Eadem.* Æ 2. *Hunter.* — *milis*, ſed in area Γ. Æ 2. *ter.* — ΑΝΤΙΟΧ. ΜΗΤΡΟΠΟ Caput idem.)(ϵΤΟΥϹ Δq 194. Typus idem. Æ 2. *H*

ANTIOCH. Caput imber leo Phrygio ornatum.)(ANT. . . . H. Bubalus ſtan 3. Muſ. *Hunter.* Tb. 5. fg. 5

ANTIOXE. Ἀντιοχέων. ET. HP. An. 108. Lyra.)(Caput laureat. Apollinis, vel Dianae. Æ 3. Muſ. *Hunter*. Tb. 5. fg. 12.) *Magnan*. Miſcell. Num. Tom. I. Tb. 1. fg. 4.) *Wilde* Sel. Num. Ant. Tb. 6. fg. 31. p. 43.) *Theup*. 1248. — *Eckhel*. Cat. — *Alius*, ſed ЄT. AIP. *An*. 111. Lyra. Æ 3. *Hunter*. p. 32. — *Alius*, ſed ET. AIP. *Ao*. 114. Æ 3. *Magnan*. ib. fg. 6.) *Theup*. ib.) Muſ. *Hunter*. ib. — *Alius*, ſed ЄTOT. ZOP. An. 177. et A. ſupra lyram. Æ 3. *Hunter*. ib. — Similis, ſed ſupra B. Æ 3. *Hunter*. l. c.) *Pellerinius* Mel. I. p. 127. Antiochiae in Syria numos Alexandro M. tribuendos cenſet, in quibus lyra, ramus, caduceus conſpiciuntur; ſed id iudicium ex *Eckhelii* in Num. Vet. p. 72. ſententia fere coniectura tantum nititur. — ANTIOXE. Cap. Apollinis.)(Laurus cum anno HKP. 168. quem *Harduin*. Oper. Sel. p. 22. et 758. Hadriano attribuit. — ANTIOXE. Genius ciuitatis)(ET. ΘP. *An*. 170. Aries cum ſolis ſidere, et lunae creſcentis imagine. Eundem pariter ad Hadrianum refert *Harduin*. l. c.

ANTIOXE. . . . AYTONOM. Figura muliebris ſtans, d. baculum, ſ. cornucopiae, in area EK. *An*. 25.)(Caput muliebre turritum et velatum. Æ 3. Muſ. *Hunter*. Tb. 5. fg. 9.) *Harduin*. p. 19.

ANTIOXEΩ . . MHTPOΠOΛEΩΣ. Typus idem in area ZK. *An*. 27.)(Caput idem. Æ 3. *Hunter*. p. 29.

ANTIOXEΩN. *Antiochenorum*. Caput imberbe nudum.)(Caduceus alatus, in area ET. EIP. *An*. 115. *Magnan*. Miſcell. Num. I. Tb. 1. fg. 7. — *Similis*, ſed ЄTO. ЄqP. *An*. 195. et praeterea iuxta caduceum A littera. Æ 3. *Pellerin*. Tb. 76. fg. 4.) Muſ. *Hunter*. p. 32.

- Mercurius ſtans, d. crumenam, ſ. caduceum.)(Caput galeatum imberbe. Æ. *Magnan*. ib. T. I. Tb. 5. fg. 14.

- Noctua.)(Caput Palladis galeat. Æ 3. *Eckhel*. Num. Vet. Tb. 15. fg. 4. p. 275. 276. —

- Tripus, infra quem A. . .)(Caput muliebre laur. vt videtur. Æ 3. *Eckhel*. N. V. p. 276. et Cat. I.

- Caput Iouis barbatum et laureatum, *al* vitta redimitum.)(ЄTO. ЄIP. Mulier ſedens, d. calculum in vas adſtitutum mittit. Æ 3. *Cimel. Vind*. I. p. 81.) *Magnan*. Miſc. I. Tb. 5. fg. 8.) *Peller*. Tb. 76. fg. 11.) *Eckhel*. Cat.) *Hunter*. p. 29.) *Theup*. p. 1248. qui ET. EIP. — *Alius* paullo diuerſus. *Hunter*. ib. — *Similis*, ſed ETO. HIP. Æ 3. *Theup*. 1249. —)(ET. AIP. *Harduin*. p. 22.

- Caput muliebre velatum turritum.)(ET. ϚK. *al*. ET. HP. *al*. ET. ΔIP. *al*. ET. ZIP. *al*. ET. KP. *al*. ET. AKP. *al*. ЄT. ЄKP. *al*. ЄT. ϚKP. *al*. ЄT. ZKP. *al*. ΘKP. *Anni* 26. 108. 114. 117. 120 121. 125. 126. 127. 129. Ara luculenta. Æ 3. quos ſiſtunt ex parte *Beger*. Th. Br. I. p. 510.) *Magnan*. Miſcell. Num. Tom. I. Tb. 5.) *Muſell*. Num. Pop. Tb. 3.) Muſ. *Hunter*. p. 30. 31.) Muſ. *Theup*. p. 1248.) Cimel. *Vind*. I. p. 81.) *Eckhel*. Cat. I.) *Spanh*. I. p. 104.) *Geſner*. Tb. 10.) Noriſ. II. p. 186.) *Gusseme* I. p. 164. n. 6.

-)(HKP. *An*. 128. Lyra. *Harduin*. Oper. p. 735.

-)(ΔP. *An*. 104. Aries aſtrum reſpiciens. Æ. *Magnan*. Miſcell. I. Tb. 4. fg. 11. —)(ET. ΔqP. *Ao*. 194. Aries deſuper lunula et aſtrum in area Γ. Æ. *Magnan*. Tb. 5. fg. 11. —)(ET. ZC. *Ao*. 207. Idem typus in area A. Æ. *Magnan*. ib. fg. 12.

)(EΠI

ΑΝΤΙΟΧ.)(ΕΠΙ ΚΟΥΑΔΡΑΤΟΥ, *Sub Quatrato*, adpoſitis annis ΕΤ. ΔΡ. vel ΕΤ. ΕΡ. vel ϛΡ. aut. ϞΡ. vel ΖΡ. et ΗΡ. 104. 105. 106. 107. 108. Aries currens et reſpiciens lunulam et aſtrum. Æ 3. Muſ. *Hunter*. Tb. 5. et p. 29. 30.) Muſ. *Pembrok*. Ill. Tb. 21. fg. 9.) Muſ. *Theup*. p. 1248.) Cim. *Vind*. I. p. 81.) *Morell*. Fam. Vmmidia p. 452.) *Geſner*. Tb. 10.) *Vaill*. Gr. p. 253.) Beger. Th. Br. I. p. 511.) *Eckhel*. Cat. I.) *Guſſeme* I. 164. n. 5.) *Harduin*. p. 22.) *Magnan*. Miſc. I. Tb. 4 fg. 13. 14. 15.) *Muſell*. Num. Pop. Tb. 3. fg. 1.) *Noriſ*. ll. p. 192.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ in tetradrachmo, quem nummum *Antiochiae* Syriae ſignatum et eſſe *Demetrii* I. regis Syriae falſo cenſebat *Beger*. in Theſ. Palatino, ad quem lapidem et offendit *Froelich*. in Annal. reg. Syriae p. 63. cf. *Eckhel*. Num. Vet. p. 208.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΕΠΙ ΟΥΑΡΟΥ, *Sub Varo*. Mulier turrita rupi inſidens, d. ramum palmae, ad pedes figura fluuii emergentis, additis annis ЄΚ. vel ϛΚ. aut ϞΚ. et ϛΚ, vel ΖΚ. qui ſunt 25. 26. 27.)(Caput Iouis barbatum laureatum. Æ 3. Cimel. *Vind*.) *Eckhel*. Cat.) *Geſner*. Tb. 10. fg. 19.) *Harduin*. p. 20 et 701.) Muſ. *Hunter*. p. 29.) *Magnan*. Miſcell. Num. Tom. I. Tb. 4. fgg. 1. ad 5.) *Morell*. Fam. Quinctilia p. 363. fg. 1.) *Muſell*. Num. Pop. Tb. 2. fg. 9.) *Noriſ*. ll. p. 257.) *Guſſeme* I. p. 164. n. 3.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΕΠΙ ΣΑΤΟΡΝΙΝΟΥ, ΟΥΟΛΟ. et in area ΕΛ. *Sub Saturnino Voluſio*, *Anno* 35.)(Idem Iouis caput. Æ 3. *Peller*. Tb. 76. fg. 15.) *Magnan*. l. c. Tb. 4.) Muſ. *Hunter*. p. 29.) *Harduin*. p. 31.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΕΠΙ ΣΙΛΑΝΟΥ, *Sub Silano*, adiectis in imo annis ΑΜ. *al*. ΒΜ. *al*. ΓΜ. *al*. ΔΜ. 41. 42. 43. 44. Aries recurrens, aſtrum ſolis deſuper.)(Caput Iouis barb. laur. Æ 3. *Beger*. Th. Br. I. p. 511.) Cim. *Vind*.) *Eckh*. Cat.) *Guſſeme* n. 4.) *Harduin*. p. 21. et 707.) *Hunter*. p. 29.) *Magnan*. Miſc I. Tb. 4. fgg. 8. 9. 12.) *Muſell*. Num. Pop. Tb. 2. fg. 10.) *Theup*. p. 1248.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΑΙ. *Ao*. 14. Lauri ramus. *Harduin*. p. 21.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΔΡ. *Ao*. 104. Lauri ramus.)(Caput imberbe, vel muliebre laureatum. Æ 3. *Geſner*. Tb. 10. fg. 9.) Muſ. *Hunter*. p. 30.) *Eckhel*. Cat.) *Theup*. p. 1249. *Magnan*. Miſc. I. Tb. 5. — *Similis*, ſed ΕΙΡ. 115. Æ. Muſ. *Theup*. p. 1248.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΕΤ. ΕΜΡ. *An*. 145.)(Caput Apollinis vel genii vrbis. *Harduin*. p. 745. ad Neruam refert.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΕΤ ΗΡ. *Anno* 108. Lyra.)(Caput mul. diadem. *Guſſeme* n. 8.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤροπόλεως, *Metropolis*, vel vt alii malunt, *Metropoleos*. Caput nudum)(Hermes bifrons inter ramum et caduceum, in area ΕΤΟ. ΖC. *An*. 207. *Magnan*. Miſc. Num. I. Tb. 1. fg. 13.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟπόλεως. Caput muliebre.)(ЄΤΟ. ΖΟΡ. *An*. 177. Lyra, in imo Γ. Æ 3. *Theup*. p. 1249.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠόλεως. Caput muliebre turritum, quo genius vrbis deſignatur.)(Apollinis ara, cui lauri folia et baccae impoſitae, infra ΕΤ. ΗΡ. *An*. 108. Æ *Beger*. Th. *Brand*. I. p. 510. — *Alius*, ſed ΕΤ. ΔΙΡ. *An*. 114. *Guſſeme* n. 7. — *Ead. epigr*. Caput muliebre laur. ad ſ.)(ЄΤΟΥ. ΖΟΡ. *An*. 177. Lyra, ſupra Γ. Æ 2. *Hunter*. p. 33. — *Alius*, ſed caput mul. ad d.)(. . . . . Lyra, ſupra quam Α. Æ 3. *Hunter*. ib. — *Alius*, Caput

Apollinis imberbe laur. ad ſ.)(ЄΤΟC ZOP. *An.* 177. Lauri ramus, in area Γ. Æ 2. *Pellerin.* Tb. 76. fg. 7.) *Hunter.* p. 30. — *Alius.* Caput genii urbis.)(Aries aſtrum et lunulam reſpiciens, adſcripto ET. EQP. vel integre ETOTC EQP. *Anno* 195. *Harduin.* 770. —

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛεως. Caput imberbe laur. ad d.)(ЄΤΟΤC ΒΙC. *An.* 212.)(Lauri ramus, in area BA. Æ 3. *Hunter.* p. 30.

ΑΝΤΙΟΧΕωΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕωC. Caput muliebre laureatum.)(ΕΤΟΤ. ZOP. *An.* 177. Lyra, deſuper A. Æ 3. *Magnan.* Miſcell. Num. Tom. I. Tb. 5. fg. 9.) *Eckh.* Cat. — *Ead. adu.*)(Lauri ramus, ſupra B. cum eodem anno 177. integre ETOTC ZOP. ſcripto. Æ 3. *Magnan.* ib. fg. 10.) *Eckhel.* Cat. vbi vero ETO. ZOP. — *Ead. epigr.* Caput muliebre velatum turritum.)(ET. ZOP. Aries ſaliens, et reſpiciens aſtrum et lunam, in area A. Æ 3. *Eckhel.* Cat. — *Similis*, ſed ETOTC ZK. *An.* 207. Aries ſaliens et reſpiciens lunulam, in area ramus. Æ 3. *Eckhel.* ib.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Aries capite retrouerſo recurrens ad d. ſupra aſtrum, infra ΒΜ. *An.* 42.)(Caput Iouis barbatum et laur. Æ 2. *Magnan.* Miſc. I. Tb. 5. fg. 2.) *Pellerin.* Tb. 76. fg. 14.) Cimel. *Vind.* I. p. 81.) *Eckhel.* Cat.) *Hunter.* p. 29.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΛ. *An.* 31. Caniſtrum fructibus repletum. Æ 3. *Vaill.* Gr. p. 252.) *Guſſeme* I. p. 165. n. 17.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΤΤΟΝΟΜΟΤ, *Autonomae*, vel *Suis legibus vtentis.* Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, in ima parte H. *An.* 8. et fulmen.)(Caput Iouis barbatum laur. Æ 3. *Geſner.* Tb. 10. n. 12.) *Muſell.* Num. Pop. Tb. 2. fg. 7.) *Theup.* p. 1247.) *Eckhel.* Cat.) *Harduin.* p. 20. — *Alius*, ſed infra Θ. *An.* 9. Æ 3. *Theup.* ib. — *Alius*, ſed in area ancora. Æ 3. *Eckh.* Cat. — *Alius*, ſed in area palmae ramus. Æ 2. *Hunter.* p. 28. — *Alius*, ſed infra ΘΚ. vt videtur, in area hordei ſpica. Æ 3. *Eckhel.* ib.) *Hunter.* l. c.

- - - Duae hordei ſpicae intermedio papauere, et duobus vuarum botris, infra AI.)(Caput muliebre velatum turritum. Æ 3. *Eckh.* Cat.) *Hunter.* Tb 5. fg. 13.) *Pellerin.* Tom. IX. Epiſt. II. Tb. 4. fg. 4.

- - - Tripus, a d. cornucopiae, infra AN.)(Caput Iouis barbatum et laur. Æ 2. Muſ. *Hunter.* Tb. 5. fg. 11. — *Similis*, ſed hinc inde cornucopiae, infra BI. *An.* 12. Æ 2. *Hunter.* p. 31. — *Alius*, ſed infra ZK. *An.* 27. Æ 2. *Hunter.* ib.

- - - Tripus, in area ΔK. *An.* 24. omnia in laurea.)(Caput muliebre velatum turritum. Æ 3. *Harduin.* p. 21. — *Similis*, ſed EK. *An.* 25. Æ 3. *Eckh.* Cat.) *Hunter.* p. 31.) *Theup.* p. 1247.) Cim. *Vind.* I. p. 81.) *Muſell.* Num. Pop. Tb. 2. fg. 8.) *Noriſ.* II. p. 167. — *Similis*, ſed ZK. *An.* 27. Æ 3. *Harduin.* p. 21.) *Hunter.* ib.) *Theup.* ib. — *Similis* ſed KH. *An.* 28. Æ. *Harduin.* ib. — *Similis*, ſed ΣΣ. *An.* 220. *Spanh.* I. 585. — *Similis*, ſed ſine laurea in area A et ſtella, infra ΕΚΣ. *An.* 225. Æ 3. *Hunter.* p. 31. — *Alius*, ſed in area monogr. [49.] infra ΕΚΣ. Æ 3. *Hunter.* ib.) *Eckh.* Cat. — *Alius*, ſed infra ΖΚΣ. *An.* 227. Æ 3. *Hunter.* p. 32. — *Alius*, ſed ΗΚΣ. An. 228. *Spanh.* I. p. 585. — *Alius*, ſed in area monogr. [26.] infra ΑΛΣ. *An.* 231. Æ 2. *Hunter.* ib.) *Spanh.* I. p. 585. — *Alius*, ſed in area monogr. [28.] infra ΜΣ. Æ 2. *Hunter.* ib.

ANTIOXEΩN T. MH. Τῆς Μητροπό-λεως. *Antiochenorum* vrbis *metropolis*. Caput muliebre laureatum.)(ET. QP. *An.* 190. Caduceus, in area Θ. Æ 3. *Eckh.* Cat. — *Similis adu.*)(ETOYC. ΔQP. *An.* 194. Lyra. Æ 3. *Eckh.* ib.

ANTIOXEΩN THΣ MHTPOΠόλεως. Caput muliebre turritum velatum, ante arietis pars anterior, capite retrouerſo, decurrentis ad d.)(ETOY. ΔQP. *An.* 194.)(Aries, ſupra quem aſtrum et lunula creſcens. Æ 2. Muſ. *Hunter.* p. 30.

ANTIOXEΩN THΣ MHTPOΠΟΛΕΩΣ, *Antiochenorum* vrbis *Metropoleos*. Figura ſtans, ſ. columnae innixa. . . .)(Caput virile nudum. Æ 3. *Eckh.* Num. Vet. p. 276. Forte effigies eſt Apollinis, vel vt aliis videtur, Pompeii Magni, a quo Antiocheni autonomiam obtinuere, in cuius memoriam epocham quoque Pompeianam introduxerunt. At non ſatis addicunt oris lineamenta, atque vt dubitari poteſt, viuentis imaginem ab Antiochenis monetae inſertam, ita multo minus veriſimile eſt, mortuo hunc honorem habitum, nam vt probat *Petauius*, Antiocheni mox audita victoria Pharſalica Scipionis hominis Pompeiani exactiones exoſi ſe ad Caeſarem adplicuerunt, et abolita aera Pompeiana Caeſareanam ſtabiliuerunt. *Noriſ.* Epoch. Syromac. Diſſ. III. c. 4. et 5.) *Biuard.* ad *Iobert.* II. p. 213.

ANTIOXEΩN THΣ MHTPOΠΟΛΕΩΣ. Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, infra Γ. *Anno Tertio.*)(Caput Iouis barbatum laureatum. Æ 3. *Eckh.* Cat. I. p. 221.) *Muſell.* Num. Pop. Tb. 2. fg. 6.) *Noriſ.* II. p. 167.) *Theup.* p. 1247.) *Harduin.* p. 18. — *Alius*, ſed infra H. *Guſſeme* I. 164. — *Alius*, ſed Θ. *ib.* — *Alius*, ſed IΓ. *An.* 13. Æ 3. *Eckh.* ib. — *Alius*, ſed infra ΔI. *An.* 14. Æ 3. ibid.) Cimel. *Vind.* I. p. 80. — *Alius*, ſed infra ZI. *An.* 17. Æ 3. *Eckh.* — *Alius*, ſed infra IΘ. *An.* 19. in area cornucopiae. Æ 2. *Harduin.* p. 21 et 701.) Cim. *Vind.*) *Eckh.*) *Theup.* 1247. — *Alius*, ſed iuxta Iouis caput ſignum incuſum, caput muliebre referens. Æ 2. Muſ. *Hunter.* p. 27.) *Eckh.* Cat. — *Alius*, ſed ſupra Iouem fulmen. Æ 2. *Eckh.*) *Guſſeme*. — *Alius*, ſed in imo ΘK. *An.* 29. Æ 2. *Hunter.* ib. — *Alius*, ſed in ima parte N. *An.* 50. Æ 2. *Hunter.* ib. — Alius, ſed infra ΘΠ. *An.* 89. et caput Iouis capite muliebri recuſum. Æ 2. *Hunter.* ib. — *Alius*, infra ΣH. *An.* 208. *Guſſeme* n. 12. — *Alius*, ſed infra EKP. *An.* 125. Cim. *Vind.* — *Alius*, ſed addito anno AKΣ. 221. Æ 2. *Theup.* p. 1247. — *Alius*, ſed infra ΓKΣ. *An.* 223. in area ramus. Æ 3. Cimel. *Vind.*) *Eckh.* Cat.) *Hunter.* p. 28. — *Idem* ex vtraque parte, ſed in area H. Æ 3. *Hunter.* p. 27. — *Alius*, ſed in area claua, in ima parte ΔKΣ. *An.* 224. Æ 3. *Hunter.* p. 28. — *Idem* in vtroque latere, ſed in area monogr. [9.] Æ 3. *Hunter.* ib. — *Alius*, ſed infra EKΣ. *An.* 225. in area A. Æ 3. *Hunter.* ib. — *Similis*, ſed in area A. et aſtrum. Æ 3. *Hunter.* ib.) *Eckh.* Cat. — *Idem* ex vtraque parte, ſed in area AM. Æ 3. *Hunter.* ib. — *Alius* ſine littera in area. Æ 3. *ib.* — *Alius*, ſed infra ϚKΣ. *An.* 226. Æ 3. *Eckh.* Cat. — *Alius*, ſed praeterea in area Γ. Æ 3. *Eckh.* ib. — *Alius*, ſed in ima parte ZKΣ. *An.* 227. *Guſſeme* n. 12. — *Similis*, ſed praeterea in area aſtrum. Æ 2. *Hunter.* p. 28. — *Similis*, ſed in area flos loti, in imo ZKΣ. *ibid.* *Alius*, ſed in area cornucopiae, in ima parte HKΣ. *An.* 228. *ibid.* — *Alius*, ſed in area monogr. [26.] in imo AΛΣ. *An.* 231. Æ 3. *ibid.*) *Theup.* 1247.) *Eckh.* Cat. — *Alius*, ſed ΓΛΣ. *An.* 233. Æ 3. *Hunter.* ib. — *Alius*, ſed infra EΛΣ. *An.* 235. Æ 3 Cim. *Vind.*) *Eckh.* Cat.) *Hunter.* ib. — *Alius*, ſed in area luna creſcens, infra ϚΛΣ.

An. 236. Æ 3. *Hunter.* ib.) *Guſſeme* n. 12. — *Alius*, ſed in area aſtrum. Æ 2. *Hunter.* ib.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Caput Iouis barbatum et laureatum.)(Є Τ. ΖΟΡ. *An.* 177. Aries, deſuper ſtella et lunula. Æ 2. *Hunter.* p. 30. — *Alius*, ſed praeterea in area Γ. infra ΕΤ. ΖΟΡ. Æ 2. *Hunter.* ibid.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΗϹ ΜΗΤΡΟΠΟΛЄωϹ. Caput barbatum et vitta redimitum.)(Є Τ. ΖΟΡ. *An.* 177. Fig. mul. ſedens, d. vaſi impoſita, in area Β. Æ 2. *Hunter.* p. 29.

ΑΝΤΙΟΧЄΩΝ ΤΗϹ ΜΗΤΡΟΠΟΛЄΩϹ. Caput muliebre turritum et velatum.)(ΕΤ. ΖΟΡ. *An.* 177. Ara luculenta vel ignifera, in area Β. Æ 2. *Hunter.* p. 31. — *Similis*, ſed Є Τ Ο. ΔϘΡ. *An.* 194. Æ 2. *Hunter.* ib. — *Alius*, ſed Є Τ. Є ϘΡ. Typus idem, in area Β. Æ 2. *Hunter.* ib. — *Alius.* Caput idem, ante arietis pars anterior capite retrouerſo decurrentis ad d.)(ЄΤΟΥϹ. . . . Typus idem, in area Β. Æ 2. *Hunter.* ib.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΥ. Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, in area monogr. [68.] in ima parte Η.)(Cap. Iouis barbatum et laur. Æ 2. Muſ. *Hunter.* p. 27. — *Similis*, ſed in imo ΙΔ. Æ 3. *Hunter.* ib.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ Δ. *Antiochenſium Metropoleos Et Autonomiae Quarto* anno in n. Auguſti, vt in alio huius numo legitur ΛΑ. (31.) a renouata nempe Antiochenſibus a Pompeio ac dein a Iulio Caeſare *Autonomia.* *Vaill.* Num. Gr. p. 208.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ. Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, ſupra fulmen, pro pedibus duo pilei Dioſcurorum.)(Caput Iouis laur. barbatum. Æ 2. *Eckhel.* Cat. — *Similis*, ſed praeterea in ima parte ΒΙϹ. Æ 2. Muſ. *Hunter.* p. 27. — *Alius*, ſed iuxta Iouis caput ſignum incuſum, caput referens; in)(pro pedibus Spica. Æ 2. *Eckh.* Cat.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, *Antiochenorum vrbis Metropolis Sacrae Et Aſyli Et Autonomae.* Autonomiam pretio redemit a Pompeio; Aſyli autem ius ſub Seleucidis eſt nacta Antiochia. *Spanh.* p. 586 et 664. Iupiter ſeminudus ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, in area ſpica, in ima parte Γ.)(Caput Iouis barbatum et laur. Æ 2. *Geſner.* Tb. 10. fg. 11.) Muſ. *Hunter.* p. 27.) *Theup.* p. 1247. — *Alius*, in cuius imo Β. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 4. fg. 6.) *Guſſeme* I. p. 164. — *Alius* recuſus cum capite muliebri. Æ 1. *Hunter.* 27. — *Eadem* epigr. et typi iidem ſed in area flos loti, et in ima parte Δ. Æ 1. *Hunter.* ib. — *Alius* recuſus capite muliebri. Æ 1. *Hunter.* ib. — *Alius*, ſed ſupra Iouem fulmen, infra Γ. et aliud fulmen. Æ 2. *Eckh.* Cat.) *Noriſ.* Epoch. Syromac. Diſſ. III. 3. c. 3.) *Spanh.* I. p. 664.

Apud *Pellerinium* Vol. IX. Epiſt. II. Tb. 4. fg. 3. et in Muſeo *Hunter.* p. 33. occurrit. Æ 3. numus, in quo caput muliebre ad d.)(Serpens inter S. C. et monogr. [67.]

Alium aereum numulum exhibuit *Dutens* dans ſon Explication de quelq. Médailles Diſſ. II. pl. 2. fg. 8. p. 150. ſq. in quo caput Iouis barbatum.)(Prora nauis, deſuper duae litterae Phoeniciae Aleph et Nun, vrbis initiales adpoſita Antiochenorum epocha.

2) Sub

1) *Sub Auguſtis*,

et quidem ipſo Auguſto, Tiberio, Caligula, Claudio, Nerone, Galba, Othone, Veſpaſiano, Tito, Domitiano, Nerua. Traiano, Hadriano, Aelio, Antonino, Aurelio, Vero, Lucilla, Commodo, Peſcennio, Seuero, Caracalla, Macrino, Diadumeniano, Elagabalo, Aquilia, Alexandro, Mamaea, Gordiano Pio, Tranquillina, Philippis, Ottacilia, Decio, Etruſcilla, Herennio, Hoſtiliano, Gallo, Voluſiano, Iuliano. — *Typi* in eorum numis frequentiores ſunt: *Apollo*, vrbis tutelaris deus, muliebri habitu ſtans, d. pateram, ſ. lyram; in quibusdam pro eius pedibus ara. — *Aquila* alis expanſis palmae ramo inſiſtens roſtro coronam lauream ſtringit; quo ſymbolo Antiocheni ſe imperio Romano ſubditos denotant, vel tanquam coloni aquilam, imperii Romani inſigne, exhibent in plurimis numis. — *Genius* vrbis vt prouinciae metropolis, mulier turrita, veſtitu patrio, non Romano, ſedens in monticulis, ad ſitum in colle ſeu cliuo notandum, d. extenſa; in aliis palmam, vel ſpicas, fertilitatis agri ſui ſymbolum, gerit; pro pedibus fluuius *Orontes*, brachiis expanſis emergens. In numis primi moduli ſaepe *aries* in vertice ſignatur, indicans, vt cenſet *Vaillantius*, Antiochenſes hoc ſigno aeram ſuam inchoare. — Vel *genio* montibus inſidenti a dextris Fortuna ſtans d. temonem, ſ. cornucopiae, a ſin. Imperator paludatus ſtans, d. coronam imponit mulieri rupibus inſidenti. — *Genii caput* turritum et velatum, ſupra quod non leo, vt protulit *Triſtanus* Tom. II., ſed in vertice numi *aries*, qui annum ſub hoc ſigno ab Antiochenis inchoatum arguit. — *Templum* quatuor columnis ornatum, in cuius aditu genius montibus inſidens, pro eius pedibus fluuii natantis effigies et in ſumma numi parte aries, ſaliens. etc. — De numo ſingulari cum epigr. ΣΕΛΥΟ. Antiochiae in Syria cuſo conf. Io. Ant. *Aſtorii* Galleria di Minerua Tom. IV. P. II. p. 30. 31. 32.

a) *Auguſtus*.

1. ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ. Caput Auguſti laureat.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Figura muliebris velata Antiochiae, dextrorſum ſedens in rupe, capite turrito, ſ. palmam tenens, d. pede calcans fluuium Orontem pectore tenus emergentem bracchiis expanſis; in areae ſuperiori parte ΣΤ. Α. *Anno* 36. in inferiori ΑΝ. *Anno* 54. in imo ⳩Τ, per quod monogramma adpoſitum tria deſignantur; primo ΑΝΤ*iochia*; ſecundo ΑΥΤ*onoma* ex priuilegio, quo A. V. C 705. a Iulio Caeſare donata fuit; tertio ΑΥΓ*uſta*, ſic ab Auguſto nuncupata ob victoriam Actiacam, quae contigit A. V. C. 723. A numeris itaque in area numi ſignatis illae duae epochae indicantur. Si enim 36. annos addas ao. 723. Auguſti, et annos 58. ao. 705. Iulii Caeſaris, vtrimque exiſtet V. C. 759. quo numus AR. max. mod. percuſſus fuit, qui RRR. et conſpicuus ob duplicem epocham in eodem numo conſignatam. *Vaill.* Pr. II. p. 36. — *Guſſeme* I. p. 165. n. 18. — 2. *Alius*, ſed ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΤ. Α. *Ao*. 36. in imo ΑΝ. *Ao*. 54. *Guſſeme* ib. — 3. *Similis*, ſed ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. AR max. *Theup*. p. 831. — 4. *Similis* typus, ſed perigraphe eſt: ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΘΝΟΛΕΩΣ *Golz*. in Auguſto Tb. 54 fg. 13. — 5.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΛ. *Ao*. 31. Caniſtrum cum frugibus. Æ 3. *Vaill*. Gr. p. 252) *Guſſeme* n. 17. — 6. ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ. Caput laur.)(ΕΤΟΥΣ ΖΚ. ΝΙΚΗΣ, *Ao*. 27. *Victoriae* Actiacae. ΥΠΑ (in monogrammate) ΙΒ. Mulier turrita, vel vrbis genius monticulis inſidens, d. palmae ramum, in imo fluuius emergens, in area monogramma litterarum ΤΑΧ, vt videtur. R 1.

RRR. *Vaill.* Pr. II. p. 37.) *Eckhels* Cat.) *Guſſeme* n. 16. qui eundem repetit I. p. 335. n. 353. ſed ibi anticae epigr. eſt: ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. — 7. *Al.* cum anno 28. HK. Pot. 1. *Eckhel.* — 8. *Al.* cum ΘΚ. 29. *Vaill.*) *Guſſeme* — 9. *Al.* cum Λ. 30. *Vaill.* — 10. ΚΑΙΣΑΡΙ ΣΕΒΑΣΤΩ ΑΡΧΙΕΡΕΙ. *Caeſari Auguſto Pontifici.* Caput laureat.)(ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΣ ΕΚ. *Pontificiam Coronam Antiochenſes, Ao.* 25. intra coronam. Æ 2. *Vaill.* Gr. p. 252. et Adpend. Gr. Tb. I. fg. 1.) *Harduin.* Oper. p 21. et 701.) *Guſſeme* n. 15. — 11-15. *Similes* Æ 2, aliis vero annorum numeris notati, ſcilicet ς̄Κ. 26. *Harduin.* p. 21. — ΖΚ. 27. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 96. n. 12.) *Magnan.* Miſcell.) *Morell.* Th. Imp. in Aug. I. p. 396.) *Muſell.* Imp. Tb. 9. fg. 8.) *Eckhel.* Cat.) *Harduin.* p. 19 et 21.) *Guſſeme*) *Theup.* 830. — ΗΚ. 28. *Harduin.* p. 21.). *Muſell.* — ΘΚ. 29. *ibid.*) *Eckhel.*) *Theup.* — Λ. *Ao.* 30. *ib.* — 16. 17. *Similes*, ſed Æ 3. *Eckhel.* Cat. — 18. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ. Caput Auguſti.)(*Ead.* inſcriptio intra coronam. Æ. *Triſt.* I. p. 166.) *Patin.* Imp. p. 48.) *Harduin.* p. 19. — 19. ΚΑΙΣΑΡ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, *Caeſar Auguſtus.* Caput illius nudum.)(Α intra coronam. *Guſſeme* n. 19. — 20. AVGVST. TR. POT. Caput nudum.)(S. C. intra lauream. Æ 2. *Eckhel.* Cat.) *Theup.* p. 831. — 21. IMP. AVGVST. TR. POT. Caput laureat.)(S. C. in corona laurea. Æ 1. *Beger.* Th. Brand. II. p. 89.) *Eckhel.* Cat.) *Theup.* p. 831.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 20. vbi coniicit; Sunt non Antiochenorum, ſed negotiantium Antiochiae Latinorum numi; qui et Caeſaris nomen habent, quem Imperatorem ſemper adpellant, ad maieſtatem Caeſaream Graecis commendandam; et in contraria numi parte id ſe facere ex *Senatus Conſulto* conteſtantur, adpoſitis in corona his duntaxat litteris S. C. — *Alius* aere et fabrica diuerſa, Æ. fere 1. *Eckh.* Cat.

b) *Tiberius.*

1. ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡ, *Auguſtus Auguſti* filius *Caeſar.* vel ΤΙΒΕ. . . . ΣΕΒΑΣΤΟΥ. Caput Tiberii nudum.)(ΕΠΙ ΣΙΛΑΝΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ, *Sub Silano Antiochenſium*, in vertice Α. *Ao.* 1. imperii Tiberii, in imo ΓΜ. *Ao.* vrbis 43. omnia intra lauream. Æ 2. *Morell.* in Tiberio Tb. 11. fg. 24. p. 615.) *Magnan.* Miſc. Num. Tom. III. 50.) *Guſſeme* I. 165. — 2. *Similis*, ſed in ſumma numi parte agnoſcuntur litterae ΔΜ. *Ao.* 44. *Morell.* ib. fg. 25.) *Magnan.* l. c. — 3. *Similis*, ſed habet ЄΜ. *Ao.* 45. *Morell.* ib. fg. 26.) *Vaill.* Gr. p. 252.) *Magnan.* ib.) *Hard.* p. 71.) *Theup.* 837. Æ 1 et 2. — 4. *Similis*, ſed infra litterae ΖΜ. Ao. 47. *Morell.* ib. fg. 28. *pariter*q. in Fam. Iunia Tb. 1. Lit. I. p. 225. — 5. *Similis*, ſed in ſumma numi parte eſt Γ. in ima ΖΜ. *Ao.* 47. Æ 2. *Vaill.* Num. Gr. p. 252.) *Magnan.* l. c.) *Harduin.* p. 22. — Ediderunt conſimiles *Golz.* in Tiber. Tb. 8. fg. 26.) *Beger.* Th. Brand. II. p. 610.) *Noriſius* Epoch. Syrom. p. 215.) *Muſell.* Num. Pop. Tb. 3. fg. 2.) *Harduin.* p. 21. 22. — 6. ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ, *Caeſar Auguſtus Auguſti* F. videlicet *Tiberius.*)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΝ. *Ao.* 54. Numum hunc adfert *Patin.* in Theſauro p. 48. ſed legendum ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΣ cenſet *Hard.* Oper. p. 19. — 7. ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput illius laureat.)(ΕΠΙ ΦΛΑΚΚΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΒΠ. *Sub Flacco Antiochenorum Ao.* 82. in laurea. Æ 2. qui inuenitur in *Vaill.* Adpend. Num. Gr. Tb. 1. fg. 10.) apud *Morell.* in Fam. Pomponia Tb. 4. fg. 6. p. 350. *et* in eius Tiberio Tb. 11. fg. 27. p. 616.) *Magnan.* Miſc. III. 52.) *Noriſ.* l. c. p. 141.) *Guſſeme* n. 21.) *Patin.* Imp. p. 77. ſed anno exeſo. — 8. *Similis* ſed ΒΞ. *Ao.* 62. *Harduin.* p. 22. 710. — 9. ΤΙ. ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΑΡΧΙΕΡ. ΜΕΓ. Cap. laur.)(ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΣ Α. *Harduin.* p. 22. —

10. TI.

10. TI. CAESAR AVG. TR. POT. XXIII. Caput laur. S. C. intra lauream. *Æ.* fere 1. *Eckbel.* Cat. — 11. *Similis*, ſed Æ 3. *ibid.*) *Harduin* p. 20. ſed detrita anticae inſcriptione, vt apud *Beger.* Theſ. Br II. p. 89. — 12. *Similis*, ſed TR. POT. XXXIIII. Æ 1. *Theup.* p. 837.

c) *Caligula.*

1. K. (*al.* potius Γ.) ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒ. ΓΕΡΜ. ΑΡΧ. ΜΕΓ. ΔΗΜ. ΕΞΟΥ. ΥΠ. *Caius Caeſar Auguſtus Germanicus Pontifex Maximus, Tribunicia Poteſtate Conſul.* Caput Caligulae cum haſta ſupra humerum.)(Caput Auguſti radiatum ſeptem ſtellis circumdatum. AR. Q. *Theup.* p. 840. An vero ſit genuinus? — 2. ΓΑΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒ. ΓΕΡ. ΑΡΓ. ΜΕΓ. ΔΗΜ. ΕΞΟΥ. ΥΠ. Caput vt in priore.)(Figura Auguſti ſedens inter ſeptem ſidera, d. pateram, ſ. ſceptrum. AR. mai. *Theup.* ib. — 3. *Similis.*)(Figura in curru a quatuor elephantibus tracto cum ſeſſoribus, et ſeptem ſtellis. AR. mai. *ibid.* — 4. ΓΑΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒ. *Caii Caeſaris Auguſti.* Caput Caligulae laur.)(ΑΝΤΙΟ. ΜΗΤΡΟ. . . . ΕΤ. Γ. *Antiochia Metropolis Anno Tertio.* Caput Agrippinae. Æ 1. *Theup.* p. 841.) *Guſſeme* n. 22.

d) *Claudius.*

1. IMP. TI. CLAVDIVS AVG. GERMANICVS. Caput eius laureatum.)(ΕΠΙ ΠΕΤΡΩΝΙΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ Ϙ. *Sub Petronio Antiochenorum Anno* 90. intra lauream. Æ 2. *Vaill.* Fam. Petronia p. 230. pariter *Morell.* Fam. Petron p. 321. Lit. H. *Idem* Th. Imp. in Claudio Tb. 7. fg. 6.) *Vaill.* Num. Gr) *Harduin.* p. 22.) *Guſſeme* n. 23. — 2. *Ead. adu.*)(ΕΠΙ ΚΑΣΣΙΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ЄΤΟΥΣ ΑϘ. *Sub Caſſio Antiochenſium An.* 91. in laurea. Æ 2. *Vaill.* Gr. — 3. *Similis*, ſed ΔΡ. 94. Æ 2. *Morell.* Fam. Caſſia p. 85. Lit. F. p. 85. *et* in Claudio Tb. 7. fg. 7.) *Guſſeme* ib.) *Noriſ.* Epoch. Syromac. p. 179. ſq. cuius Caſſii etiam mentio apud eundem *Noriſ.* in Cenotaphiis Piſanis p. 332. — 4. 5. *Alii*, nhil a praecedente diſcrepantes, niſi in aerae anno ϚϘ. *al.* ϚϘ, quibus litteris numerales notae 96 indicantur. *Morell.* g. Caſſia Litt. G. p. 86. *pariter*que in Claudio Tb. 7. fg. 8.) *Noriſ.* l. c.) *Harduin.* p. 22. et 719.) *Guſſeme* n. 24. — 6. IMP. TI. CLAVD. CAE. AV. GER. Caput laur.)(S. C. intra lauream. Æ 1. *Eckb.* Cat.) *Theup.* p. 841. — 7. *Similis*, ſed CLA. et Æ 2. *ibid.* — 8. *Similis*, qui tamen Æ 3. *ibid.* — 9. Similis, ſed IMP. TI. CL. CAES. AVG. GER. Æ 2. *Harduin.* Oper. p. 20. — 9. ΤΙ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙ. ΣΕ. ΓΕΡ. . . . *Tiberius Claudius Caeſar Auguſtus Germanicus*: . . . Caput Claudii nudum.)(Caput Auguſti radiatum inter ſeptem ſtellas. AR. Q. *Theup.* p. 842. — 10. ΤΙ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ ΣΕ. ΓΕΡΜΑ. . . Caput eiusdem nudum.)(Figura ſedens, d. pateram, ſ. haſtam inter ſeptem triones. AR. mai. *ibid.*

e) *Nero.*

1. NERO CLAVD. IMP. CAESAR. Caput Neronis laur.)(ΕΠΙ ΚΕΣΤΙΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ЄΤΟΥΣ ΔΙΡ. *Sub Ceſtio Antiochenorum An.* 114. intra lauream. Æ 2. Syriae ſub Nerone praeſes *Ceſtius Gallus* innuitur, de quo atque hoc ipſo numo pluribus egit. *Morell.* Fam. Ceſtia p. 88. *et* in Nerone ad Tb. 12. fg. 17. p. 113.) *Noriſ.* Cenotaph. Piſan. p. 334.) *Vaill.* Num. Gr.) *Harduin.* p. 22.) *Guſſeme.* — 2. *Similis*, ſed IMP. CAESAR. NERO CLAV. legitur in antica, et in)(deeſt Є Τ. ΔΙΡ. praeterea ex Æ 3. *Morell.* in Nerone Tb. 17. fg. 4. — 3. IM.

NER. CLAV. CAESAR. Caput laureatum, ante lituus.)(ЄΠΙ ΓΑΙΟΥ ΚЄCΤΙΟΥ ΑΝΤΙΟΧЄ. Є ΤΟ. ΕΙΡ. *Ao.* 115. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 87. fg. 2.) *Guſſeme.* — 4. ΕΤΟ. ϛϚ *Anno Sexto* Neronis. Aquila alis expanſis fulmini inſiſtit. AR. RRR. *Vaill.* Praeſt. II. p. 60.) *Guſſeme* n. 26. — 5. ΝΕΡΩΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ. Caput illius laur.)(ΘΡ. Z. Aquila inſiſtens fulmini, a laeua ramus. Æ. max. *Khell.* Supplem. p. 23.) *Theup.* p. 845.) *Patin.* Theſ. p. 54.) *Harduin.* p. 19. — *Annus* aere Antiochenae 109. V. C. 814. Neronis imperii *Septimo* reſpondet. — 6. *Similis* ad omnia cum characteribus ΙΡ. Η. nempe anni conſequentis *Khell* ib.) *Theup.* 845. — 7. ΝΕΡΩΝ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput laur.)(ΕΤΟΥΣ ΑΙΡ. Θ. *Anno* 111. vel V. C. 816, Neronis imperii 9. Idem aquilae fulmini inſiſtentis typus, iuxta palmae ramus. AR mai. RR. *Vaill.* Pr. II. p. 60.) *Eckbel.* Cat.) *Guſſeme* — 8. *Similis* ſed ΕΤΟΥΣ ΒΙΡ I. Anno aerae Iulianae vrbis 112. adiecto, qui eſt V. C. 817. et Neronis 10. Typus idem. AR. 1. RRR. *Vaill* l. c.) *Guſſeme*) *Theup.* 845. ſed omiſſo ΕΤΟΥC vocabulo — 9. ΝΕΡΩΝ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ et laur. caput.)(ΕΤΟΥΣ ΔΙΡ. *Ao.* 114. *Khell.* Suppl. p. 23. — De aerae Caeſareanae in Neronis Antiochiae numis conſulas *Belley* Mem. de l' Acad. de bell. Lettr. T. XXX. p. 273. ſq. — 10. ΝΕΡΩΝ ΚΛΑΥΔΙ. ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤ. ΓΕΡΜΑΝ. Caput illius nudum.)(Iupiter ſt. d. fulmen, ſ. haſtam inter ſeptem aſtra. AR mai. *Theup.* p. 845. — 11. ΝΕΡΩΝΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΘΕΟΥ ΥΙ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒ. Γ. *Neronis Diui Claudii Filii Caeſaris Augusti*, *Anno Tertio.* Caput Neronis laur.)(ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΗΣ ΣΕΒΑΣΤΗΣ ϚΡ. Agrippinae Auguſtae Ao. 106. Caput Agrippinae Iunioris. *Theup.*) *Guſſeme* — 12. IM. NER. CLAV. CAESAR. Caput eiusdem laureatum, iuxta ſimpulum.)(S. C. in laurea. Æ 1. *Eckbel.* Cat. — 13. *Al.* ſine ſimpulo, et Æ 3. *ibid.* — 14. *Alius*, ſed iuxta caput lituus. Æ 2. *ibid.*) *Theup.* Æ 1 et 2. p. 845. — 15. *Similis*, ſed Æ 3. *Eckbel.* Cat. — 16. *Alius* cum ſerpente ante caput. Æ 2. *Theup.* l. c. — 17. *Similis*, ſed NERO CLAVD CAES. AVG. *Patin.* p. 112.) *Harduin.* p. 20.

f) *Galba.*

1. SER*uius* GALBA IMP*erator* CAESAR AVG. Caput Galbae laureat.)(ΕΠΙ ΜΟΥΚΙΑΝΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΕΤ*ους* ΖΙΡ. *Sub Muciano Antiochenſium*, *Anno* 117. in corona laurea. Æ 2. *Vaill.* Num. Gr. p. 19. 254. *et* in Fam. Licinia Tb. 83. fg. 15.) *Morell.* Fam. Licinia Lit G. *pariter*que in Th. Imp. in Galba Tb. 8. fg. 20. p. 178.) *Harduin.* ad *Plin.* p. 655. *et* Oper. Sel. p. 22.) *Guſſeme* n. 30.) *Theup.* p. 411. Othoni tribuit) *Noriſ.* Epoch. Syromac. Diſſ. III. p. 165.) *Belley* Mem. de l' Acad. de B. L. Tom. XXX. p. 273. ſq. ex duobus Galbae et Othonis numis praeclare more ſuo demonſtrauit, aeram Caeſareanam, qua ſub Nerone vſa eſt Antiochia, ipſa in vrbe coepiſſe A. V. C. 705., et in circumiecta ſolum regione anno conſequente. — 2. IM. SER. . . . . Caput laureatum.)(S. C. intra coronam. Æ 1. *Eckbel.* Cat.) *Theup.* p. 849. ſed anticae partis inſcriptio eſt deleta et Æ 3.

g) *Otho.*

1. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ Μ. ΟΘΩΝ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. *Imp*, *M. Otho Caeſar Augustus.* Caput eius laureatum.)(ΕΤΟΥC Α. *Anno Primo* imperii. Aquila ramo lauri inſiſtens, roſtro coronam ſtringit. *Guſſeme* n. 166. — 2. IMP. M. OTHO CAE. AVG. Caput Othonis laur.)(ΕΠΙ ΜΟΥΚΙΑΝΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΕΤ. ΖΙΡ. *Sub Muciano An-*

Antiochenſium, *Anno* 117. in corona. Æ 1. *Theup.* p. 411. et 849.) *Guſſeme* p. 166. n. 32. — 3. *Ead. epigr.* et caput laur.)(S. C. intra coronam. Æ 1 et 2. *Theup.* p. 411 et 849.) *Chiflet.* de Othon. p. 20. vbi depictus et p. 24. in dubium vocatus. — 4. Inſcriptio vitiata. Caput laureatum, quod *Eckbelio* videtur Othonis, eius collo impreſſum ſignum, referens Palladem haſtam vibrantem.)(S. C. in laurea. Æ 1 *Eckhel.* Cat. — 5. IMP. M. OTHO CAES. AVG. Caput laur.)(S. C. intra coronam lauream. Æ 2. *Wilde* Sel. Num. Ant. Tb. 25. fg. 153. p. 210. ſq.) *Theup.* p. 849.) *Eckhel.* Cat. ſed exeſo OTHO*nis* nomine.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 20. qui IM. M. OTO CAE. AVG.

h.) *Veſpaſianus.*

1. IMP. CAESAR VESPASIAN. AVG. Caput eius laur.)(S. C. in corona. Æ 1. *Theup.* p. 850. — 2. *Similis*, ſed capite inuerſo. Æ 1. *ibid.* — 3. *Alius* ſimilis, ſed Æ 2. *Eckhel.* Cat. — 4. *Alius*, ſed Æ 3. *Eckhel.* — 5. *Alius*, ſed VESP. AVG. Æ 2. *Eckhel.*) *Mdb.*) *Harduin.* p. 20. — 6. IMP. CAES VESP. AVG. P. M. T. P. Caput laur.)(ANTIOCHIA. Caput muliebre turritum. Æ 3. *Eckhel.*) *Vaill.* Col.) *Mdb.* 118.) *Patin.* Imp. 142.) *Guſſeme* n. 33.

i) *Titus.*

1. T. CAESAR IMP. PONT. Huius caput laur. S. C. intra coronam laur. Æ 1. *Theup.* p. 851. — 2. *Similis*, ſed Æ 3. *ibid.*) *Eckhel.* Cat. — 3. T. CAESAR IMP. TR. POT. Cap. laur.)(ANTIOCHIA. Caput muliebre turritum. *Mdb.* 127.) *Guſſeme* — 4. *Similis*, ſed T. CAES. IMP. TR. P. Æ 3. *ibid.*) *Patin.* Imp. p. 150.) *Vaill.* Col. — ΤΙΤΟϹ ΚΑΙ-ϹΑΡ (*ſic*) Caput Titi laur.)(ΕΠΙ ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΕΤ. ΕΚΡ. *Sub Traiano Antiochenorum, Anno* 127. intra lauream. *Guſſeme* n. 34.

k) *Domitianus.*

1. Caput laur. epigr. exeſa.)(ΕΠΙ ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΕΤ. ΕΚΡ. *Sub Traiano Antiochenorum, Anno* 125. intra coronam lauream. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 87. fg. 3.) *Guſſeme* n. 36. — 2. IMP. CAES. DOMITIAN. AVG. Caput laur.)(S. C. in corona laurea. *Harduin.* p. 20. — 3. IMP. DOMITIANVS CAES. AVG. Cap. laur.)(S. C. intra lauream. Æ 1. *Theup.* p. 853. — 4. *Similis* capite inuerſo. Æ 1. *ibid.* — 5. IMP. DOMITIANVS CAESAR. Caput laur. cum ſigno incuſo cornucopiae referente.)(*Eadem.* Æ 1. *Eckhel.* Cat. — 5. DOMITIANVS CAESAR. Cap. laur.)(S. C. in corona. Æ 1. *Eckhel.* Cat. — 6. *Similis*, ſed Æ 2. *ibid.* — 7. *Similis*, ſed Æ 3. *Theup.* 853. — 8. CAESAR DOMIT. COS. II. Caput mul. turritum. Æ 3. *Morell.* in Domitiano Tb. 25. fg. 43.) *Guſſeme* n. 37.) *Vaill.* Col. — 9. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΓΕΡΜ. *Imp. Caeſ. Domitianus Auguſtus Germanicus.* Cap. laur.)(ΕΤΟΥΣ ΙΔ. ΥΠΑΤΟΣ ΙΖ. *Anno* 14. *Conſul* 17. Lyra. Æ. *Theup.* 853.

l) *Nerua.*

1. IMP. CAESAR NERVA AVG. III. COS. Caput illius laur.)(S. C. intra lauream. Æ 1. *Eckhel.* Cat.) *Harduin.* p. 20. — 2. *Similis*, ſed in imo r. III. Æ 1. *Theup.* p. 860. — 3. *Alius* ſimilis, ſed Æ 2. *Eckhel.* — 4. *Alius*, ſed Æ 3. *Theup.* l. c.) *Harduin.* ib. ſed CAES. NERVA etc. — 5. ΑΥΤΟΚΡΑΤ. ΝΕΡΟΥΑϹ ΚΑΙϹΑΡ ϹΕΒΑϹΤΟϹ ΥΠΑΤ. Γ. *Imp. Nerua Caeſar Au-*

Auguſtus Conſul III. Caput eiusdem laur.)(ΕΛΕΥΘ. ΔΗΜΟΥ. *Libertas Populi.* Mulier ſt. d. pileum, ſ. haſtam. Æ. mai. *Theup.* 860.

m) *Traianus.*

1. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. ΓΕΡΜ. ΔΑΚ. *Imp. Caeſ. Nerua Traianus Auguſtus, Germanicus, Dacicus.* Caput eius laur.)(S. C. in corona laurea cum littera numerali Α, *Primo* in *aliis* aliae numerales Γ. Δ. Ε. Ζ. Η. Θ. ΑΙ. notae 3. 4. 5. 7. 8 9. 11. *Harduin.* Oper. p. 20 et 749. — 2. *Similis*, ſed ΑΥΤΟΚΡ. ΚΑΙϹ. etc.)(S. C. intra lauream, in imo Α. Æ 1. *Theup.* p. 860. — 3. *Alius*, ſed S. C. Γ. Æ 3. *ibid.* 861. — 4. *Alius*, ſed S. C. Δ. Æ 1. *ibid*) *Eckhel.* Cat. — 5. Alius, ſed S. C. Η. Æ 1. *Eckhel.*) *Harduin.* — 6. *Alius*, ſed S. C. Θ. Æ 1. *ibid.* — 7. *Alius*, in ima parte ΑΙ. Æ 1. *Theup.* ib. — 8. ΑΥΤΟΚΡ. ΚΑΙϹ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΑΡΙϹΤ. (*Optimus*) ϹΕΒ. ΓΕΡ. ΔΑΚ. idem laur. caput.)(S. C. in corona, infra Γ. Æ 1. *Theup.* 861. — 9. . . . . . . ΑΡΙϹΤ. ϹΕΒ. ΓΕΡΜ. ΔΑΚ. ΠΑΡΘ. (*Parthicus.*) Caput Traiani radiatum.)(*Eadem*, ſed in imo Ε. Æ 1. *ibid.* — 10. ΑΥΤΟΚΡΑ. ΚΑΙϹ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. ΓΕΡΜ. Cap. laur.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤ. Β. *Tribunicia Poteſtate Conſul* II. in laurea. Æ 2. *Theup.* 861. — 11. *Alius*, ſed Æ 3. *ibid.* — 12. ΑΥΤ. ΚΑΙϹ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝ. ϹΕΒ. ΓΕΡΜ. Cap. laur.)(*Ead.* inſcr. ſed caduceus alatus. Æ 5. *ibid.*) *Guſſeme* n. 39. — 13. *Ead. adu.*)(ΔΗΜ. ΕΞ. ΥΠΑΤ. Γ. *Conſul Tertium.* Duae manus iunctae ſuſtinent ſignum militare ſuper prora. *Guſſ.* n. 40. — 14. ΑΥΤΟΚΡ. ΚΑΙϹ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟ. ϹΕΒ. ΓΕΡΜ. ΔΑΚ. Cap. laur.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤ. Ε. *Trib. Pot. Conſul* V. Caput Iouis cum cornu arietino. Æ 1. *Theup.* 862. — 15. *Ead. adu.*)(*Eadem* perigr. ſed mulier monticulis inſidens, d. ſpicas, pro pedibus fluuius natans. *Guſſeme* n. 41. — 16. ΑΥΤΟΚΡ. ΚΑΙϹ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. ΓΕΡ. ΔΑΚ. Caput laureatum, infra aquila ſtans et claua.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΙΔ. ΥΠΑΤ. . . . Mulier turrita rupi inſidens d. ſpicas, pro pedibus fluuius emergens. Æ. 1. RR. Editus in *Cim. Vind.* p. XLIV.) *Eckhel.* Cat.) *Vaill.* Pr. II. p. 127. — 17. *Eadem aduerſa.*)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΙΕ. ΥΠΑΤ. Ε. Caput Herculis laureatum. Æ 1. *Eckhel.* Cat. — 18. *Ead. adu.* ſine aquila et claua.)(*Ead. epigr.* Aquila clauae inſiſtens, iuxta palmae ramus. Æ 1. *ibid.* — 19. *Alius* ſimilis, ſed ſubaerat. 1. *ibid.* — 20. *Ead. adu* cum aquila et claua.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΙΖ. ΥΠΑΤ. ϛ. Cap. Herculis laureatum. Æ 1. — „Poſteriores ab antiquariis propter clauae, aquilae et Herculis typum *Tyro* tribuuntur. Verum cum aquila et claua aeque in primo Traiani numo exſtent, qui propter typum auerſae indubitato eſt *Antiochiae*, videntur et ſequentes Antiochiae adimi non poſſe, praecipue cum eadem ſint fabrica, metallo et pondere, quibus certi alii Antiocheni. Ad haec nullus hactenus proditus eſt certus Tyri numus cum Imperatoris capite, antequam ea colonia eſſet a Seuero deducta. cf. *Eckh.* Cat. I. 225. — 21. ΑΥΤΟΚΡ. ΚΑΙϹ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΑΡΙϹΤΟϹ ϹΕΒ. ΓΕΡΜ. Caput Trai. laur.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟϹ. Camelus. *Guſſeme* I. 166. n. 38.

n) *Hadrianus.*

1. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΑΔΡΙΑΝΟϹ. Caput Hadriani laur.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΗϹ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩϹ. Caput muliebre turritum ac velatum. *Harduin.* Oper. p. 22. — 2. ΑΥΤΟ. ΚΑΙϹ. ΤΡΑΙΑ. ΑΔΡΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. Caput laur.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩϹ. Idem muliebre caput. Æ 3. *Eckh.* Cat. — 3. *Similis*, ſed ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩϹ. Idem typus. *Pa-*

Patin. Imp. p. 200.) *Vaill.* Graec.) *Harduin* p. 19.) *Gusseme* n. 42.) *Wilde* Sel. Num. Ant. Tb. 18. fg. 108 p. 141. ſed litteris ex parte exeſis. — 4. ATTOKP. KAIC. TPAIAN. etc. Cap laur)(S. C. infra A. intra lauream. Æ 3. *Eckhel.* Cat.) *Gusseme* n. 43. — 5 *Similis*, ſed in imo B. Æ 3. *Eckhel.*) *Theup.* p. 872 — 6. *Similis*, ſed Γ. Æ 3. *Eckhel.* — 7. *Similis*, ſed in imo ϹΚ. Æ 1. *Theup* 872. — 8. ATT. K. NEP. TIΩ TP ΑΔΡΙΑΝΟC CEBACTOC. Caput laur)(S. C. infra A. intra lauream. Æ 2. *Eckhel.*) *Harduin* p. 20. — 9. *Similis*, ſed H. Æ 2. *Eckhel.* — 10. *Similis*, ſed Θ. *Harduin.* p. 758. — 11. *Similis*, ſed I ϹΚ, *Quintus* et *Sextus* Tribun. annus. *Harduin.* ib.

o) *Aelius.*

A. ΑΙΛΙΟC ΚΑΙCΑΡ. Caput eius nudum.)(ΔΗΜ. ΕΞΟΥC. ΥΠΑΤ. B. Mulier ſt. d. pateram, ſ. duas ſpicas. Æ 2. *Eckhel.* Cat.

p) *Antoninus Pius.*

1. ATT. KAIC. TPA. ΑΔΡ. AN..... Caput illius laur.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕωC. Caput velatum turritum. Æ 3. *Eckhel.* Cat. — 2. ATT. KAIC. TIT. AIA. ΑΔΡΙΑ. ΑΝΤωΝΕΙΝΟC CEB. Caput laur.)(S. C. infra A. intra lauream. Æ 2. *Eckh.* — 3. ATT. KAI. TPAI. ΑΔΡΙ. ANT. ... Cap. laur.)(S. C. ſupra A. infra aquila, intra coronam. Æ 3. *Eckhel.* — 4. ..... ΔΡΙ. ΑΝΤωΝΙΝΟC CEB. Cap. laur.)(S. C. infra B. in laurea. Æ 2. *Eckh.* — 5. ATT. KAIC. T. AIΛ. A. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC CEB. ETC. Cap. laur.)(S. C. ſupra B. infra aquila, intra coronam laur. Æ 3. *Eckhel.* — 6. *Alius*, ſed S. C infra E. intra lauream. Æ 2. *Eckhel.* — 7. ATTO. KAI. TI. AIA. ΑΔΡΙΑΝΟC AN.... Cap. laur.)(S. C. in imo H. Æ 1. *Theup.* p. 886. — 8. ATT. KAI. T. A. ΑΝΤΩΝΙ .... Caput radiatum.)(S. C. in vertice H. in imo aquila. Æ 4. *Theup.* ib. — 9. *Alius*, ſed S. C. infra Z. Æ 2. *Harduin.* p. 20. et 769. — 10. ATT. .. T. AIΛ. ΑΔΡΙ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC CEB. ETC. Cap. laur.)(S C. ſupra Z. infra aquila, intra lauream. Æ 3. *Eckhel.* Cat. — 11. .... ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC CEB. .... Caput laureatum, ante quod aſtrum.)(S. C. ſupra I. infra aquila, intra laur. Æ 2. *Eckhel.* — 12. *Alius* capite radiato. Æ 3. *ibid.*

q) *Antoninus Pius et M. Aurelius*

1. ΑΔΡ. ΑΝΤωΝЄΙΝΟC CЄB. ЄΥCЄB. *Hadrianus Antoninus Augustus Pius.* Huius caput laureatum.)(ΑΥΡΗΛΙΟC ΚΑΙ. CЄB. ЄΥCΕ. ΥΙΟC ΥΠ. A. ΑΠΟ. H. Caput M. Aurelii nudum, in area S. C. *Haym.* Th. Brit. II. Tb. 34. fg. 9. qui p. 283. de hoc Æ numo: „Latina nota S. C. extra omne dubium conſtituit, monetam Antiochiae Syriae attribuendam propterea, quod in huius, iam coloniae, numis eaedem ſiglae cum Graeca inſcriptione compareant, aliis omnibus legendae modis hunc praefert: Ἀυρήλιος Καῖσαρ Σεβαςῦ ἐυσεβῦς υἱὸς ὕπατος Ἀντιοχέων Ἀπολλωνίῳ ἡγεμόνος, *Aurelius Caeſar Auguſti Pii Filius Conſul. Antiochenſium Apollonio Praeſide.* — 2. *Similis*, ſed in antica legitur: ATT. KAIC. TIT. AIA. ΑΔΡ.... Caput Antonini laur.)(ΑΥΡΗΛΙΟC ΚΑΙC. CEB. ΕΥCΕ. ΥΙ.... Caput M. Aurelii imberbe, in area S. C. Æ 2. *Theup.* p. 887.

r) *M. Aurelius.*

1. ATT. K. M. ΑΥΡΗΛ. Caput laureat.)(S. C. infra A. intra lauream. Æ 2. *Eckhel.* Cat. — 2. *Alius*, ſed S. C. infra Z. in corona. Æ 3. *Theup.* p. 898. — 3. .... AT-

ΑΥΡΗΛ. ΑΝΤ. . . . . . Caput laur.)(S. C. infra ΙΑ. intra lauream. Æ 2. *Eckhel.* Cat. — 4. Μ. ΑΥΡΗΛ. ΑΝ. . . . .)(S. C. ſupra duo aſtra, infra ΙΓ. intra lauream. Æ 2. *Eckhel.* ib. — 5. ΑΥΤΟΚΡΑ. ΚΑΙϹ. Μ. ΑΥΡΗΛ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ϹΕΒ. Caput laur.)(ΔΗΜΑΡΧΙΚ. ΕΞΟΥϹ. Κ Ϛ. *Trib. Pot.* 26. Caput Iouis cum cornu arietino. Æ 1. *Theup.* ib. — 6 Μ. ΑΥΡΗΛ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ϹΕΒ. Caput eius radiatum.)(Ead. inſcr. et Iouis Ammonis caput. Æ 2. *Theup.* ib.

s) *L. Verus.*

1. . . . . . ΟΥΗΡΟϹ ϹΕΒ. . . . . Caput laur.)(S. C. in imo Α. in corona. Æ 3. *Theup.* p. 914. — 2. *Alius*, ſed S. C. infra Ζ. intra lauream. Æ 4. *Theup.* ib. — 3. ΑΥΤ. Κ. Λ. ΑΥΡΗΛ. ΟΥΗΡΟϹ. Caput laur.)(S. C. cum litteris numeralibus ΔΙ. in laurea. Æ 3. *Harduin.* Oper. p. 20.

t) *Lucilla.*

ΛΟΥΚΙΛΛΑ ϹΕΒ. . . . . Huius caput.)(ΕΤΟΥ. Κ. . . Δ. Ε. *Anno* 20. Ara, ſupra quam aquila expanſis. Æ 4. *Theup.* p. 919.

u) *Commodus.*

ΑΥΤ. ΚΑΙϹ. ΚΟΜΜΟΔΟϹ ϹΕΒ. Caput eius laureatum iuuenile, et pectus chlamyde ornatum.)(ΓΕΡ. ϹΑΡ. ΔΗΜ. ΕΞ. ΥΠΑΤ. Β. *Germanicus, Sarmaticus, Tribunicia Poteſtate, Conſul Secundum.* Genius capite turrito monticulis inſidens, d. extenſa ſpicas, pro pedibus medio homine ex aquis emergente; in area aſtrum. Æ. mai. edit. in Muſ. *Alban.* I. Tb. 43. fg. 2. et illuſtratus p. 87. 88. In parte numi antica Commodi Graecum nomen duobus M. minus frequenter inſcriptum, de quo obſeruandus *Bonarrotus* Num. Carp. p. 136. In poſtica vero Ξ. littera ſingulari ductu efformatur, prout in Graecis aliis occurrit, licet *Montfaucon.* Palaeogr. Graec. L. II. c. 7. p. 176. fateatur, eam litterae formam non niſi in lapillis Baſilidianorum obſeruaſſe.

x) *Peſcennius.*

ΑΥΤΟ. ΚΑΙϹ. ΠΕϹΚΕΝΝΙΟϹ ΝΙΓΕΡΟϹ ϹΕΒ. *Imp. Caeſ. Peſcennius Niger Auguſtus.* Eius caput.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Mulier cum ſpicis, taeda et ſerpente. *Guſſeme* I. p. 167. n. 44.

y) *Seuerus.*

ΑΥΤ. ΚΑΙ. ϹΕΟΥΗΡΟϹ ϹΕ. Caput illius laureat.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟϹ. ΤΟ-Γ. (*ſic*) Aquila ſt. expanſis alis, roſtro coronam ſtringit, infra aſtrum, Pot. 1. *Eckhel.* Cat.

z) *Caracalla.*

1. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΜΑ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ϹΕ. in *al.* ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. Caput Caracallae laur.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛ. in area Δ. Ε. S. C. Genius vel mulier capite turrito rupi inſiſtens, d. ſpicas, ad pedes fluuius, in capite aries. Æ 1. *Vaill.* Col. II. p. 24.) *Geſner.* Tb. 145. fg. 36.) *Muſell.* Suppl. Tb. 27. fg. 9.) *Harduin.* p. 22.) *Theup.* p. 702. Æ 1 et 2.) *Guſſeme* I. 167. n. 45. — 2. *Alius*, ſed ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ Μ. Κ. deeſt etiam aries. Æ 2. *Triſtan.*) *Harduin.*) *Guſſeme* n. 46.) *Patin.* Imp. p. 302. ſed ΜΗ. ΚΟ.) *Theup.* 703. ſed Μ. ΚΟΛ. — 3. ΚΟΛΩΝΙΑ. . . ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ, in area Κ. Φ. Genius ſedens, ad pedes fluuius natans. Æ 1. *Patin.* ib. p. 304.) *Harduin.* — 4. ΑΥΤ. Κ. Μ. Α. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ϹΕΒ. Caput laur.)(ΔΗ-

ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟC. Aquila fulmini inſiſtens, roſtro coronam. AR 1. *Eckhel.* Cat. — 5. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Cap. laur.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟC ΤΟ.]. . Aquila alis expanſis roſtro coronam, et inter crura caput radiatum. Æ 2. *Theup.* p. 964. — 6. ΑΥΤ. Κ. Μ. Α. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Caput laur.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟC ΤΟ Α. *Tribunitia Poteſtate Conſul Primum.* Aquila etc. inter crura aſtrum. Æ 2. *Theup.* ib. — 7. *Similis*, ſed ΥΠΑΤΟC ΤΟ Β. et in area Δ. Ε. Aquila et aſtrum inter crura. Æ. *Patin.* Imp. p. 302. — 8.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑ. ΤΟ Δ. Idem typus. Pot. 1. *Eckhel.* Cat. — 9. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC CΕ. Caput laur.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟC Δ. Aquila alis expanſis, in roſtro eius corona, et inter crura templum quatuor columnarum ſuper rotis. Æ 2. *Theup.* p. 964. — 10.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟC ΤΟ Δ. Aquila etc. AR 1. *Eckhel.* Cat. — 11. *Similis* epigr. et aquila alis expanſis. Æ max. *Theup.* 964. — 12. *Ead. epigr.* Aquila ſt. alis explicatis roſtro coronam, intra cuius pedes caput radiatum. Pot. 1. *Eckhel.* et Æ. *Patin.* — 13. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC CΕΒ. Caput laur.)(Eadem, ſed praeterea in Α. AR 1. *Eckhel.* — 14. ΑΥΤ. Κ. Μ. Α. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC CΕΒ. Caput laur.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑ. ΤΟ Δ. Aquila ſtans, ſupra Δ. infra aſtrum. Pot. 1 *Eckhel.* — 15. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. C. ΑΝΤΩΝΙΝΟC. Caput laur.)(S. C. ſupra Δ. infra Ε. intra lauream. Æ 3. *Eckhel.*) *Theup.* p. 703. ſed in antica ΑΥΤ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC.) *Guſſeme* n. 47. — 16. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥ. C. ΑΝΤΩΝΙΝΟC CΕΒ. Caput laur.)(*Eadem.* Æ 3. *Eckhel.* — 17. *Alius* capite radiato. Æ. 3. *ibid.* — 18. ΑΥΤ. Κ. Μ. Α. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. . Caput radiat.)(S. C. ſupra Κ. infra Δ. intra lauream. Æ 3. *Eckhel.* — 19. . . . . . ΕΥCΕ. . . Caput laur. in area aſtrum.)(S. C. ſupra Γ. infra aquila. Æ 3. *Theup.* 963. — 20. ΑΥΤ. ΚΑΙ. Μ. Α. ΑΝΤΩ . . . . Caput laur.)(S. C. Aquila ſtans intra lauream. Æ 3. *Eckhel.* — 21. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Cap. laur.)(*Eadem.* *Theup.* 963. — 22. . . . . ΤΩΝΙΝΟC C. Caput radiatum.)(S. C. Δ. Ε. Aries ſaliens et reſpiciens, omnia intra lauream. Æ 3. *Eckhel.* Cat. — 23. ΑΥΤ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC. Cap. laur.)(S. C. Δ. Ε. infra aquila, intra coronam. Æ 4. *Theup.* p. 703.) *Guſſeme* n. 47. — 24. M. AVR. ANTONINVS. Caput laur. COL. MET. ANT. ANTONINIAN. *Colonia Metropolis Antiochia Antoniniana.* Caput turritum et velatum, ante quod cornucopiae. Æ 3. et 4. *Theup.* ibid.) *Guſſeme.* — 25. *Similis* ſed minimi moduli. *ibid.*

aa) *Macrinus.*

1. ΑΥ. ΚΑΙ. Μ. ΟΠ. ΜΑΚΡΙΝΟC C. Caput eius laur.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟC. Aquila ſt. roſtro coronam. AR 1. *Eckhel.* Cat. — 2. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΟΠ. C Ε. ΜΑΚΡΙΝΟC C. Caput laur.)(*Ead. epigr.* Aquila roſtro coronam, pedibus polypum, vt *Eckhelio* videtur, ſtringit in imo Β. AR 1. — 3. *Similis*, ſed inter aquilae crura caput radiatum. Æ 2. *Theup.* p. 713.) *Guſſeme* n. 49. — 4. *Alius*, ſed eadem aquila piſci oblongo, prout cenſet *Eckhelius*, inſiſtit, in area ΔΕ. AR 1. — 5. *Ead. adv.*)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤ. Π. Π. Eadem aquila ſtans, intra cuius pedes tres figurae ſtantes, ſeſe mutuo complexae. AR 1. *Eckhel.* Cat. — 6. ΑΥΤ. Κ. Μ. Ο. Ο. ΜΑΚΡΙΝΟC CΕ. Caput laur.)(S. C. Δ. Ε. intra lauream. Æ 3. *Muſell.* Imp. Tb. 166. fg. 1.) *Vaill.*) *Eckhel.*) *Guſſeme.*) *Harduin.* p. 22.) *Theupol.* p. 714. — 7. *Alius* cum aquila in imo. Æ 3. *Theup.* ib. — 8. ΑΥΤ. Κ. Μ. Ο. C. ΜΑΚΡΙΝΟC CΕ. Caput Macrini laur.)(ΚΑΙ. Μ. Ο. ΔΙ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC. S. C. Caput Diadumen. nudum. Æ 3. *Eckhel.*) *Guſſeme.*) *Harduin.* l. c. — 9. ΑΥΤ. Κ. Μ. Ο. C Ε. ΜΑΚΡΙΝΟC. Macrini caput laur.)(ΚΑΙ.

Μ. Ο.

M. O. ΔΙΑ. ΑΝΤΟΝΙΝΟϹ. S. C. Caput Diadum. nudum. Æ 3. *Theup.* p. 713.

bb) *Diadumenianus.*

1. ΑΥΤ. Κ. Μ. Ο. Δ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ S. C. Caput Diad. laur.)(ΑΥΤ. Κ. Μ. Ο. Ϲ. ΜΑΚΡΙΝΟϹ ϹΕ. Macrini caput laur. Æ 3. *Vaill.* Col.) *Eckbel.* Cat. — 2. ΚΑΙ. Μ. Ο. ΔΙΑ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ϹΕΒ. (*ſic*) Caput Diadum. nudum.)(S. C. Δ. Ε. intra lauream. Æ 3.) *Eckbel.* Cat.) *Harduin.* p. 19.) *Patin.* Imp. p. 327. — 3. ..... Δ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ C. Caput illius nudum.)(*Eadem.* Æ 3. *Eckbel.* — 4. ΚΑΙ. Μ. ΟΠ. ΑΝΤΟΝΙΝΟϹ. Caput eiusdem nudum.)(*Eadem* Æ 3. *Theup.* p. 715. — 5. Μ. ΟΠΕΛ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. Idem caput nudum.)(*Eadem*, et praeterea in imo aquila. Æ. *Vaill.*) *Patin.*) *Mdb.*) *Guſſeme.* — 6. ΚΑΙϹ. Μ. ΟΠΕΛ. ΑΝΤΟΝΙΝΟϹ. Caput eius nudum.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟϹ. S. C. Δ. Ε. Aquila ſt. alis expanſis. Æ 2. *Theup.* 715. — 7. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΜΑΡ. ΟΠ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. Caput Diadum. radiatum.)(*Eadem.* Æ 3. *Vaill.* Col.) *Guſſeme* n. 53.

cc) *Elagabalus.*

1. ΑΥ. Κ. Μ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ C. Caput eius laur.)(S. C. Δ. Ε. Aries ſaliens, omnia intra lauream. Æ 3. *Patin.*) *Vaill.*) *Harduin.*) *Guſſeme* n. 54. — 2. *Alius*, ſed genius ciuitatis. *Harduin.* p. 23. — 3. ΑΥΤ. Κ. ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ϹΕ. Caput illius radiatum.)(S. C. ſupra Δ. Ε. infra aquila, omnia intra lauream. Æ 2. *Vaill.* Col.) *Muſell.* Imp. Tb. 170. fg. 2.) *Eckbel.* Cat.) *Guſſeme.*) *Theup.* p. 717. — 4. *Similis adu.*)(S. C. ſupra Ε. infra Δ. intra lauream. Æ 3. *Eckbel.*) *Harduin.* p. 19.) *Patin.* Imp. p. 331. — 5. *Alius* cum aquila. Æ 3. *Theup.* p. 717. — 6. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ C. Eius caput.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟϹ ΤΟ Β. Δ. Ε. Aquila roſtro coronam. Æ 2. *Theup.* p. 716.) *Guſſeme* n. 56. — 7. ΑΥΤ. Κ. Μ. Α. ΑΝΤΟΝΙΝΟϹ ϹΕΒ. Caput laur.)(ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ. ΥΠΑΤΟϹ ΤΟ. Δ Aquila etc. Æ 2. *Theup.* ib. — 8. ΑΥΤ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ C. Caput laur.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ Μ. ΚΟΛ. Δ. Ε. S. C. Mulier turrita rupi inſidens, d. ſpicas, ſupra aries ſaliens, infra fluuius emergens. Æ 1. *Patin.* Imp. p. 331.) *Eckbel.* Cat.) *Guſſeme.* — 9. *Alius*, ſed ſcriptum ΜΗ. ΚΟΛ. *Vaill.* Col. — 10. *Alius*, ſed ΜΗΤ. ΚΟΛ. Æ 1. *Eckbel.* Cat. — 11. *Alius*, ſed ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛ. *Vaill.* Col. — 12. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΜΑ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. Caput radiat.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤ. ΚΟ. Δ. Ε S C. Idem typus, ſed ſuperne abeſt aries. Æ 2. *Patin.*) *Vaill.*) *Eckbel.*

dd) *Iulia Aquilia Seuera.*

ΙΟΥΛ. ΑΚΟΥΙΛΙΑ ϹΕΟΥ. ϹΕΒ. Huius caput.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗ. ΚΟ. Δ. Ε. S. C. Genius, vel mulier ſedens, vt in praecedentibus. Æ 2. RRR. *Vaill.* Col.) *Harduin.* Oper. p. 818.) *Guſſeme* n. 57.

ee) *Alexander Seuerus.*

1. ΑΥΤ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡ. ϹΕ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ϹΕΒ. Caput eius laur.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛΩΝ Δ. Ε. S. C. Caput muliebre velatum et turritum, ſupra aries ſaliens. Æ 1. *Vaill.* Col.) *Harduin.* p. 19.) *Guſſeme* n. 60. — 2. ΑΥΤ. Κ. ΜΑΡ. ΑΥ. ΑΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ. (*ſic*) Caput Alexandri laur.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝΙ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΑΩΝ (ſic) Δ. Ε. S. C. Idem capitis cum ariete deſuper typus. Æ 1. *Eckbel.* Cat. — 3. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ϹΕ. ΑΛΕΖΑΝ. ϹΕΒ. Caput laur.)(ΑΝΤΙΟΧЄΩΝ ΜΗ. ΚΟ. Δ. Є. S. C. Mulier turrita rupi inſidens, d. ſpicas, ſupra aries ſaliens, infra fluuius emergens. Æ 1. *Eckbel.*) *Theup.* p. 725. — 4. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ϹΕ. Caput laur.)(*Eadem.* Æ 1. *Vaill.*

Vaill. Col.) *Guſſeme.* — 5. *Alius* cum capite Alex. radiato. Æ 2. *ibid.* — 6. *Alius*, ſed ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛΩΝ. et deeſt aries. Æ 2. *ibid.*) *Vaill.* Adpend. Num. Graec. Tb. 9. p. 98. — 7. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΜΑΡ. ΑΥΡ. CΕΟ. ΑΛΕΞΑΝΔΟC. . . . Caput laur.)(*Ead. adu.* ſed ſcriptum ΜΗΤ. ΚΟ. Æ 1. *Eckhel.* Cat. — 8. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΜΑΡ. Α- C. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC CΕ. Caput laur.)(*Ead.* ſed ΜΗΤΡ. ΚΟ. et praeterea in area aſtrum. Æ 1. *Eckhel.*) *Theup.* p. 725. — 9. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥ. CΕ. ΑΛΕΞΑΝ. CΕ. Caput laur.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗ. ΚΟΛ. Δ. Ε. S. C. Idem typus. Æ 1. *Eckhel.* Cat. — 10. Μ. ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔ. . . . . Caput nudum.)(*Eadem.* Æ. *Vaill.* Col. p. 113.) *Muſell.* Imp. Suppl. Tb. 32. fg. 1.) *Theup.* p. 725. — 11. ΑΥΤ. ΚΑ. ΜΑΡ. ΑΥΡ. CΕ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. Caput laur.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗ. ΚΟ. Δ. Ε. S. C. Genius vrbis monticulis inſidens, quem duae deae coronant. Æ 1. *Harduin.* Oper. p. 23. — 12. ΑΥΤ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC CΕ. Caput radiatum.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛ. Δ. Ε. Mulier eadem rupi inſidens coronatur ab adſtante (*Harduino* videtur Imperator) a ſin. figura ſuccincta, a dextris adſtat Fortuna, in imo fluuius emergens. Æ 1. *Eckhel.* Cat. — 13. *Alius*, ſed caput eſt laureatum, et infra fluuium emergentem SHC. Æ 1. *ib.*) *Theup.* p. 725. — 14. *Alius*, ſed additis litteris ΔΟC. Æ 1. *Vaill.* Col.) *Guſſeme* n. 59.) *Harduin.* Oper. p. 821. addita explicatione numi iſtius ſingulari. — 15. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΜΑΡ. ΑΥΡ. CΕ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. Protome eius laureata, d. haſtam ſuper humero.)(*Ead. adu.* ſed deſunt ΔΟC litterae. Æ 1. *Eckhel.*) *Theup.* 725.

ff) *Iulia Mamaea.*

1. ΙΟΥΛΙΑ ΜΑΜΕΑ (ſic) CΕΒΑCΤΗ. Huius caput.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡ. ΚΟ. Δ. Ε. S. C. Genius ſedens, adpoſitis ariete et aſtro, vt in prioribus. Æ 1. *Vaill.* Col.) *Guſſeme* n. 61. — 2. *Similis*, ſed ΜΗΤΡΟΚΟΛΩΝ. *ibid.* — 3. Similis, ſed in antica ſcriptum ΜΑΜΑΕΑ etc. *Theup.* p. 730. — 4. *Alius*, ſed caput muliebre velatum et ſpicis ornatum. *Guſſeme.*

gg) *Gordianus Pius*, qui Antiochiam a Perſis occupatam recepit.

1. ΑΥΤΟΚ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC CΕΒ. Caput illius laur.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑ. ΤΟ. Β. Aquila ſtans expanſis alis, roſtro coronam ſtringit, intra cuius crura aries ſaliens. Pot. 1. *Eckhel.* Cat. — 2. *Similis*, ſed ΥΠΑΤΟC Β. Æ 2. *Guſſeme* n. 62.) *Theup.* p. 733. — 3. *Alius* capite radiato. Pot. 1. *Eckhel.* — 4. ΑΥΤ. ΚΑΙCΑΡ Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC. Caput eius.)(S. C. Δ. Ε. intra lauream, in imo aquila alis explicitis. Æ 3. *Guſſeme* n. 63.) *Theup.* p. 733.

hh) *Tranquillina.*

1. ΦΟΥΡ. CΑΒ. ΤΡΑΝΚΥΛΛΙΝΑ CΕΒ. Huius caput.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛ. Δ. Ε. S. C. Mulier ſedens etc. Æ 1. RR. *Vaill.* Col.) *Guſſeme* n. 64. — 2. *Alius*, ſed in)(Caput turritum et velatum. Æ 1. *Harduin.* Oper. p. 22. et 829.

ii) *Philippus Senior.*

1. ΑΥΤΟΚ. Κ. Μ. ΙΟΥΛ. ΦΙΛΙΠΠΟC CΕΒ. Caput eius radiatum.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥCΙΑC S. C. Aquila alis expanſis, in cuius roſtro corona, in vnguibus palma. Æ 2. *Theup.* p. 740. — 2. *Ead. adu.*)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥCΙΑC ΥΠΑΤΟ. S. C. Typus idem. Æ 2. *Theup.* 741. — 3. *Alius*, ſed in)(S. C. Δ. Δῆμος, *Populus*. Aries. Æ. *Patin.* Imp. p. 382.) *Harduin.* Oper. p. 834. — 4. ΑΥΤΟΚ. Κ. Μ. ΙΟΥΛ. etc. Caput laur.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥCΙΑC ΥΠΑ. ΤΟ

το α. αντιοχια. S. C. Aquila ſt. roſtro coronam. Ꜹ 1. *Eckhel.* Cat. — 5. *Alius*, ſed capite radiato et in)(υπα. το γ. Ꜹ 1. *Eckhel.* ib. — 6. *Similis*, ſed Æ 2. *Theup.* p. 741.) *Guſſeme* n. 66. — 7. *Similis*, ſed capite laureato. Pot. 1. *Eckhel.*) Æ 2. *Patin.* Imp. p. 384.) *Vaill.* Col. — 8. αυτοκρα. μ. ιουλ. φιλιππος ϲεβ. eius caput.)(δημαρχ. εξουσιας (*ſic*) υπα. το β. αντιοχια. S. C. Aquila etc. Æ 2. *Harduin.* p. 19. et 834.) *Peireſc.* p. 368. — 9. αυτοκ. κ. μ. ιουλι. φιλιππος ϲεβ. Caput laur.)(δημαρχ. εξουσιας υπα. το δ. αντιοχια s. c. Typus idem. Æ 2. *Theup.* p. 741. — 10. αυτοκ. κ. μ. ιουλ. etc. Caput laur.)(δημαρχ. εξουσιας S. C. MON. VRB. *Moneta Vrbis.* Typus idem aquilae ſtantis et roſtro coronam ſtringentis. Æ 2. RRR. *Vaill.* Col.) *Theup.* p. 741.) *Guſſeme* n. 67. — 11. *Similis*, ſed in antica φιλιππου et in)(δημαρχ. εξουσιας etc. Pot. 1. *Eckhel.* Cat. — 12. *Alius*, ſed in area auerſae praeterea γ. Pot. 1. *ibid.* — 13. *Alius*, ſed ε in area. Pot. 1. *ibid.* — 14. αυτοκ. κ. μ. ιουλι. φιλιππος ϲ Є β. Caput laur.)(αντιοχ Є ων μητρο. κολων. δ. Є. s. c. Apollo muliebri habitu ſtans, d. pateram, ſ. lyram, pro pedibus ara. Æ 2. *Vaill.* Col. *Theup.* p. 739. — 15. *Ead. epigr.* Caput Philippi laureatum, d. haſtam ſupra humerum, in brachio ſ. clipeum.)(*Ead. epigr.* Caput muliebre velatum et turritum, ſupra aries ſaliens, infra aſtrum. Æ 1 et 2. *Triſtan.* II. p. 568.) *Patin.* Imp. 384 et 386. *eiusd.* Theſaur. p. 199.) *Muſell.* Imp. Tb. 204. fg. 3. *et* Tb. 205. fg. 2.) *Vaillant.* Col. p. 157.) Th. Reg. *Sueciae* Tb. 35. fg. 9.) *Theup.* p. 740.) *Harduin.* p. 23. et 832.) *Guſſeme* n. 25.) *Eckhel.* Cat.) *Schulz* MzCab. II. p. 256. — 16. *Alius* capite dextrorſum verſo. Æ 1. *Eckhel.* — 17. *Alius* capite radiato. Æ 1. *ibid.*) *Guſſeme.*) *Theup.* 740. — 18. *Alius* capite laureato absque haſta et clipeo Æ 1. *Theup.* ib. — 19. *Al.* capite radiato ſine haſta et clipeo. Æ 1. *Theup.* ib. — 20. *Alius* litteris inuerſis. Æ 1. *Theup.* ib. — 21. *Alius* capitibus iugatis Philippi patris radiati et filii laureati. Æ 1. *Theup.* ib. — 22. *Alius*, ſed capitibus eorum oppoſitis patris laureati, et filii radiati. Æ 1. *Theup.* ib. — 23. 24. αυτοκ. κ. μ. ιουλι φιλιπποι ϲ Є β. *al.* ϲ Є ββ. Capita aduerſa Philippi patris laureatum, filii radiatum.)(*Eadem.* Æ 1. *Vaill.* Col. II. p. 185.) *Haym.* Th. Brit. II, Tb. 46. fg. 8. p. 367.) *Eckhel.* Cat.) *Harduin.* Oper. p. 836.) *Guſſeme* n. 69.

kk) *Philippus et Otacilia.*

αυτοκ. και. μ. ιουλ. φιλιππος ϲεβ. Capita iugata Philippi laureatum et Otaciliae.)(αντιοχεων μητρο. κολων. δ. ε. S. C. Caput mul. velat. et turritum, deſuper aries. *Guſſeme* n. 68.

ll) *Otacilia.*

1. 2. μαρ. ωτακιλ. ϲ Є ουηραν. ϲ Є β *al.* μαρ. οτακιλ. etc. Marciae Otaciliae Seuerae caput in luna creſcente.)(αντιοχεων μητρο. κολω. *al.* κολων. δ. Є. S. C. Caput muliebre velatum turritum, in vertice aries ſaliens. Æ 1 et 2. *Triſtan.*) *Patin.*) *Vaill.*) *Eckhel.*) *Guſſeme.*) *Harduin.*) *Theup.*) — 3. μαρ. οτακιλ. ϲ Є ουηρα: ϲ Є β. Idem illius caput.)(δημαρχ. Є ξουσιας S. C. Aquila alis expanſis roſtro coronam, vnguibus tenet palmae ramum. Æ 2. *Theup.* p. 745. — 4. μαρ. οτακιλαν. ϲεβ. Huius caput.)(δημαρχ. εξουσιας υπα. το. γ. αντιοχια. s. c. Aquila roſtro coronam ſtringens. Ꜹ aere mixtus. *Peireſc.* p. 368.) *Harduin.* p. 836. — 5. *Similis*, ſed Æ 2. *Vaill.*) *Guſſeme.*

mm) *Phi-*

mm) *Philippus Iunior.*

1. ΜΑΡ. ΙΟΥΛΙ. ΦΙΛΙΠΠΟϹ Κ Ε-ϹΑΡ. (*ſic*) Caput eius nudum.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥϹΙΑϹ S. C. Aquila alis expanſis palmae ramo inſiſtens, roſtro coronam ſtringit. Æ 2. *Theup.* p. 747.) *Guſſeme* n. 74. — 2. *Ead. epigr.* ſed caput radiatum.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥϹΙΑϹ ΥΠΑ. ΤΟ Γ. ΑΝΤΙΟΧΙΑ. S. C. Aquila ſt. roſtro coronam. Æ 1. Cum Philippus Iunior numquam *Conſul Tertium* proceſſerit, adparet, partem auerſam huius numi ad patrem Philippum pertinere, vt cenſet *Eckhel.* Cat. I. p. 229. — 3. ΑΥΤΟΚ. Κ. Μ. ΙΟΥΛΙ. ΦΙΛΙΠΠΟϹ ϹΕΒ. Caput laur.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥϹΙΑϹ ΥΠΑΤΟ. . . . ΑΝΤΙΟΧΙΑ. S. C. Aquila cum corona in roſtro. Æ 2. *Theup.* p. 747. — 4. *Alius*, ſed ΥΠΑΤΟ S. C. *Guſſeme* n. 72. — 5. *Alius*, ſed ΥΠΑ. ΤΟ. Δ. Pot. 1. *Eckhel.* Cat. — 6. *Ead. adu.*)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛΩΝ. Δ. Ε. S. C. Caput muliebre velatum turritum ſupra aries ſaliens, infra aſtrum. Æ 1. *Theup.* ib. — 7. *Alius*, ſed in antica ΑΥΤ. Κ. etc. Æ 1. *Eckhel.* ib.) *Guſſeme* n. 73.

nn) *Traianus Decius.*

1. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΜΕϹ. ΚΥ. ΔΕΚΙΟϹ ΤΡΑΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. *Imp. Caeſ. Meſſius Quintus Decius Traianus Aug.* Caput eius laureatum ad pectus cum paludamento.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛΩΝ. Caput muliebre velatum et turritum, in parte numi ſuperiore aries, in inferiore ſtella, Δ. Ε. S. C. in area. Æ 1. *Bandur.* I. p. 14 — 2. ΑΥΤ. Κ. Γ. ΜΕ. ΚΥ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΔΕΚΙΟϹ ϹΕΒ. Caput idem.)(*Eadem*, ſed absque ſtella. Æ 1. *Band.* p. 15.) *Guſſeme* n. 76.) *Vaill.* Col.) *Harduin.* Oper. p. 837. ſed ΜΕϹ etc. — 3. ΑΥΤ. Κ. Γ. ΜΕ. ΚΥ. ΔΕΚΙΟϹ ΤΡΑΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. Idem caput.)(*Eadem* epigr. idemque mulieris vel genii caput, ariete ſuper-currente. Æ 1. *Band.* ib.) *Theup.* p. 750.) *Vaill.* Col. — 4. vt num. 1.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛΩΝ. in area Δ. Ε. S. C. Templum quatuor columnarum, ad cuius veſtibulum figura muliebris vel genius vrbis capite velato ac turrito inſidens rupibus, d. ſpicas, ſuperne aries, inferne fluuius emergens. Æ 1. *Band.* ib.) *Guſſeme.*) *Harduin.* 837.) *Vaill.* Col. — 5. ΑΥΤ. Γ. ΜΕ. ΚΥ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΔΕΚΙΟϹ ϹΕΒ. Idem caput.)(*Eadem.* Æ 1. *Band.* ib. — 6. vt num. 3.)(*Eadem.* Æ 1. *ibid.* — 7. ΑΥΤ. Κ. Γ. ΜΕϹ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. Caput laur.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛΩΝ. S. C. Δ. Ε. Apollo muliebri veſtitu ornatus ſtans, d. pateram, ſ. lyram. Æ 2. *Band.* I. p. 20.) *Guſſeme* n. 75.) *Vaill.* Col. — 8. vt n. 2.)(*Eadem*, ſed Fortuna tutulata ac ſtolata ſt. d. nauis gubernaculum, ſ. cornucopiae Æ 2. *Band.* I. p. 20. — 9. vt num. 3. ſed capite radiato.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥϹΙΑϹ S. C. Aquila alis expanſis roſtro coronam palmae ramo inſiſtit. Pot. 1. *Eckhel.* Cat.) *Harduin.* p. 20. *Theup.* p. 750. — 10. *Alius* ſimilis ſed ſcriptum ΕΞΟΥϹΙΑϹ. Æ 2. *Band.* I. p. 20. — 11. *Similis*, ſed capite laureato. Æ 2. *Band.* ib.) *Theup.* p. 750. — 12. *Alius*, ſed aquila coronam roſtro tenet radiatam. Æ 2. *Band.* ib. — 13. *Alius*, ſed aquila roſtro ſiniſtrorſum conuerſo coronam lauream ſtringit. Æ 2. *Band.* ib. — 14. *Similis* vtraque ex parte Æ 2. *Band.* ib. — 15. *Alius* vt num. 2.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥϹΙΑϹ S. C. Aquila palmae ramo inſiſtit roſtro coronam. Pot 1. *Eckhel.* Cat. — 16. *Alius* ſimilis Æ 1. *Eckhel.*) *Harduin.* p. 20 et 837. — 17. *Similis*, ſed ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥϹΙΑϹ S. C. Idem aquilae typus. Æ 2. *Band.* I. p. 20.) *Guſſeme.*) *Vaill.* Col.

oo) *Herennia Etruſcilla.*

1. ΕΡΕΝΝΙΑ ΕΤΡΟΥϹΚΙΛΛΑ ϹΕΒ. Caput illius lunae creſcenti impoſitum.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛΩΝ. S. C. Δ. Ε. Templum quatuor colum-

columnarum in quo genius, vt in praecedentibus, ſedens. Æ 1. *Vaill.*) *Bandur.* I. p. 32.) *Guſſeme* n. 72. — 2. *Ead. adu.*)(ΔΗΜΑΡΧ. Є Ξ ΟΥCΙΑC. Aquila roſtro coronam ſtringit, in imo exergo S. C. Æ. *Haym.* Th. Brit. II. Tb. 47. fg. 3. p. 371.) Conſulatur *Vaill.* p. 193. et 201. — 3. *Similis*, ſed ΕΡΕΝΝΙΑ ΤΡΟΥCΚΙΛΛΑ (*ſic*) CEB. Caput ſuper luna bicorni. Æ 1. *Eckbel.* Cat. — 4. vt num. 1.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥCΙΑC S. C. Aquila alis expanſis palmae ramo inſiſtens, coronam lauream tenet roſtro. Æ 2. *Band.* I. p. 34.) *Vaill.*) *Theup.* p. 754. — 5. *Alius* Aquila inuerſa. Æ 2. *Theup.* ib.) *Band.* l. c.

pp) *Herennius Etruſcus.*

1. ΕΡΕΝΝ. ΕΤΡΟΥ. ΜΕ. ΚΥ. ΔΕΚΙΟC ΚΕCΑΡ. (*ſic*) *Herennius Etruſcus Meſſius Quintus Decius Caeſar.* Caput eius nudum.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥCΙΑC S. C. Aquila palmae ramo inſiſtens roſtro coronam ſtringit. Pot. 1. *Eckbel.* Cat. — it. Æ. 2. *Patin.* Imp. p. 394.) *Band.* I. p. 43.) *Guſſeme* n. 82. ſed male ΜΕΚΙ. ſcripſit et interpretatus eſt *Mecius.* — 2. *Ead. adu.*)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛΩΝ. S. C. Δ. Ε. Mulier vel genius ſedens etc. Æ 1. *Vaill.*) *Guſſ.* — 3. *Similes* hinc inde inſcriptiones, ſed templum quatuor col. in quo mulier ſedens etc. Æ 1. *Band.* I. p. 41.) *Triſtan.*) *Vaill.*) *Theup.* 755. — it. Æ 2. *Patin.*) *Vaill.*) *Guſſeme* n. 81. — 4. ΕΡΕΝΝΙ. ΕΤΡΟΥ. ΜΕ. ΚΥ. ΔΕΚΙΟC ΚΑΙCΑΡ. Caput nudum ad humeros cum paludamento.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥCΙΑC S. C. Aquila vt num. 1. Æ 2. *Vaill.*) *Band.* I. p. 43.

qq) *Hoſtilianus.*

1. Γ. ΟΥΑΛ. ΟCΤΙΛΙΑΝΟC ΚΥΙΝΤΟC ΚΕCΑΡ. (*ſic*) *Caius Valens Hoſtilianus Quintus Caeſar.* Caput illius nudum.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛΩΝ. Δ. Ε. S. C. Templum tetraſtylum, in quo mulier turrita rupi inſidens, in vertice aries, pro pedibus fluuius emergens. Æ 1. *Theup.* 756.) *Band.* I. p. 52.) *Vaill.*) *Harduin.* Oper. p. 838. — 2. Γ. ΟΥΑΛ. ΟCΤΙΛΙΑΝ. ΜΕ. ΚΥ. *al.* ΚΥΙΝΤΟC ΚΑΙCΑΡ. Caput nudum.)(*Eadem.* Æ 1. *Band.* ib.) *Liebe* Goth. Num. p. 429.) *Hantbal.* II. 19.) *Guſſeme* n. 83. ſed Γ. ΟΥΑΛ. ΟCΤΙΛΙΑΝ. ΜΕ. ΚΟΥΝΤΟC ΚΕCΑΡ — 3. Γ. ΟΥΑΛ. ΟCΤΙΛΙΑ. ΜΕC. . . Eius caput.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛ. Δ. Ε. S. C. Idem typus. Æ 1. *Band.* I. p. 52. — 4. Γ. ΟΥΑΛ. ΟCΤΙΛΙΑΝ. ΜΕ. ΚΥΙΝΤΟC ΚΕCΑΡ. Huius caput ad humeros cum paludamento.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΕΤΡΟ. ΚΟΛΩΝ etc Æ 1. *Bandur.* ib. — 5. vt num. 1.)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥCΙΑC S. C. Aquila alis expanſis palmae ramo inſiſtens, coronam lauream tenet roſtro. Æ 2. *Bandur.* I. p. 53.

rr) *Trebonianus Gallus.*

1. ΑΥΤΟΚ. Κ. Γ. ΟΥΙΒ. ΤΡΕΒ. ΓΑΛΛΟC. *Imp. Caeſ. Caius Vibius Trebonianus Gallus*; *al.* add. CEB. *Auguſtus.* Huius caput laureatum ad humeros cum paludamento *al.* radiatum.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛΩΝ. Δ. Ε. S. C. Templi facies quatuor columnis ſuffultum, ad cuius veſtibulum figura capite velato ac turrito inſidens monticulis; in parte numi ſuperiore aries; in inferiore fluuius nudus emergens. Æ 1. *Band.* I. 67.) *Erizzo* 751.) *Harduin.* 841.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 74. fg. 11.) *Muſell.* Imp. Tb. 216. fg. 4 et 5.) *Theup.* 757.) *Vaill.*) *Eckbel.* Cat.) *Guſſeme* n. 86. — 2. *Similis*, ſed ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛ. Δ. Ε. Æ 1. *Band.* ib. — *Alius*, ſed nullum conſpicitur templum. Æ 1. *Vaill.* — 3. *Alius*, ſed caput muliebre velatum et turritum, deſuper aries. Æ 1. *Band.* I. p. 67.) *Vaill.*) *Guſſeme* n. 84. — 4. *Ead. adu.*)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥCΙΑC in imo S. C, in area A.

Anno

Anno Primo. Aquila alis expanſis, coronam lauream adprehenſam tenet roſtro. Æ 2. *Band.* I. p. 72.) *Harduin.* Oper. p. 841. — 5. *Alius*, ſed ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥCΙΑC ΥΠΑ. ΤΟ. Β. S. C. Aquila alis expanſis ſupra ſcipionem roſtro coronam. Æ 2. *Band.* ib.) *Vaill.* Col.) *Guſſeme* n. 85. — 6. *Similis* vtraque ex parte, ſed Æ. *Band.* l. c. — 7. *Alius*, ſed inter aquilae crura Α. Æ 2. *Band.* ib. — 8. *Alius* cum Δ inter pedes aquilae. Æ 2. *Vaill.*) *Patin.* Imp. p. 398.) *Wilde* Sel. Num. Ant. Tb. 20. fg. 119. p. 158. — 9. *Alius*, inter crura aquilae Γ. Æ 2. *Band.* I. 75. — 10. *Alius* cum ꞩ. Æ 2. *ibid.* — 11 *Alius*, ſed inter crura Ζ. Æ 2. *Band.* ib.) *Theup.* 757. — 12. *Alius*, inter aquilae pedes Θ. Æ 2. *Theup.* l. c. — 13. *Alius*, ſed tantum ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥCΙΑC. Idem typus aquilae, inter cuius pedes Ζ. Æ 2. *Band.* I. 75.

ss) *Gallus et Voluſianus.*

1. ΑΥΤ. Κ. Γ. ΟΥΙΒ. ΓΑΛΛΟC ΚΑΙ. ΟΥΟΛΟΥCΙΑΝΟC CΕΒ. Amborum capita ſe reſpicientia, radiatum alterum, alterum laureatum.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Δ. Ε. S. C. Mulier in templo tetraſtylo ſedet, homine ad pedes in aquis natante, ariete ſupercurrente. Æ 1. *Band.* I. p. 68. et 86.) *Harduin* p. 841.) *Patin.* Imp. p. 398.) *Vaill.* Col.) *Guſſeme* n. 87. ſed legit: ΑΥΤΟΚ. Κ. Γ. ΟΥΙΒ. ΤΡΕΒ. ΓΑΛΛΟC ΚΑΙ. etc.) *Theup.* 757. qui habet: ΑΥΤΟ. Κ. Γ. ΟΥΙΒ. ΓΑΛΛΟC ΚΑΙ ΟΥΟΛΟΥCCΙΑΝΟC CΕΒ.) *Bandur.* I. p. 67. ſed CΕΒΒ. *Auguſti* — 2. *Alius*, ſed ΚΟΛ. Æ 1. *Band.* I. p. 68.

tt) *Voluſianus.*

1. ΑΥΤ. Κ. ΓΑ. ΦΙΝ. ΓΑΛ. ΟΥΕΝΔ. ΟΥΟΛΟΥCΙΑΝΟC CΕΒ. Caput laureat.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛΩΝ. etc. vt in praecedente. Æ 1. *Band.* I. p. 86.) *Vaill.* Col.) *Harduin.* p. 841. qui Voluſiani nomina inte tatus eſt: *Imp. Caeſar Caius* *nius Gallus Vindex Voluſianus* *Vindex*, inquit, eſt Graece 'Ο vt *Domitianus* Δομετιανὸς, et *tannicus* Βρεταννικὸς eſt. *Vaill* vero Num. Pr. II. p. 351. co *Imper. Caeſ.* Γαϊδαλικὸς, *Vand* *Finnicus Galindicus Vendenicu* *luſ. Aug.* Eidem explicationi a tiunt *Bandurius*, *Guſſemius* ali ſed conſulas *Bimardum* ad *I* II. p. 191. — 2. ΑΥΤΟΚ. Κ ΦΙΝ. ΓΑΛ. ΟΥΕΝΔ. ΟΥΟΛΟΥCCΙ (*ſic*) CΕΒ. Caput illius radi)(*Eadem.* Æ 1. *Band.* I. p. *Eckhel.* Cat. I. p. 229.) Muſ. *T* p. 759 ſed ΚΟΛΩΝ. ſcriptum · *Alius*, ſed caput muliebre vel turritum, deſuper aries. Æ 1 *V* *Band.* ib.) *Guſſeme.* — 4. *Ead.* ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥCΙΑC S. C Α expanſis alis roſtro coronam. *Band.* I. p. 89. — 5. *Similis*, ΟΥΟΛΟΥCΙΑΝΟC etc. *Harduin.* p — 6. *Alius*, ſed inter aquilae Γ. Æ 2. *Vaill.* Col. — 7. *Ead.*)(ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥCΙΑC ΥΠΑ S. C. Aquila etc. Æ 2. *Band.* *Guſſeme.* — 8. *Alius* addita tera inter aquilae pedes. Æ 2 ib. — 9. *Similis*, ſed crura. Æ 2. *Band.* ib — *Similis* ſed Δ. Æ 2. *Band.* ib 11 *Alius* cum Ζ inter aquilae. Æ 2. *Theup.* p. 75 12. *Alius*, ſed ΥΠΑ ΤΟ. Γ. Idem aquilae typus. *Guſſeme* n.

uu) *Valerianus Senior.*

. . . . . ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟC CΕΒ. *lerianus Auguſtus.* Eius caput)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛΩ Ε. S. C. Templum 4. col. in mulier etc. *Guſſeme* n. 90.) *T* p. 761.

xx) *Iulianus.*

APOLINI (*ſic*) SANC Apollo ſtolatus ſtans, d. pat ſ. lyram, infra SMA.)(GE ANTIOCHENI. Mulier turri

velata rupi inſidens, pro pedibus fluuius emergens. *Æ* 3. *Bandur.* I. 432.) *Eckbel.* Cat. I. p. 230. 2 — 6. *Alii* conſimilis, ſed APOLLINI SANCTO, et in area A. vel B. Γ. H. aut S. in imo SHA ſiue SHR. vel SMA. *Guſſeme* I. p. 171. n. 91.) *Bandur.* II. Tb. 14. fg. 22.) *Muſell.* Num. Pop. Tb. 3. fg. 7. 8. p. 20.) Muſeum *Hunter.* p. 32.) *Harduin.* p. 20. ſed prouinciae Narbonenſi attribuit.

Poſt iſtos Imperatores demum occupata eſt Syriae Antiochia, vt veriſimile eſt, a Parthis vel Arabibus; nunquam deinceps in numis antiquis vrbs illa adparet, nec Romanis proinde paruiſſe videtur.

Antiochia ſub Tauro in n. *Golziano:* ANTIOXEΩN TΩN EΠI TAPCOT. *Antiochenſium qui ſunt Sub Tauro.* *Guſſeme* I. p. 171. vid. *Antiochia ad Euphratem.*

ANTIOCHIAE COLONIAE in Piſidia. Lupa cum gemellis. *Æ* 3. M. Aurelii. *Vaill.* Col. I. p. 167.

ANTIOXOC, ANTIOXOT, vid. *Antiochus.*

ANTIOXOC, ANTIOXOT, *Antiochus*, *Antiochi*, nomen a) *regum* Syriae, vt et Comagenes. vid. *Antiochus.* — b) Magiſtratus, nomen Aezanitarum Phrygiae. EΠI ANTIOXOT, *Sub Antiocho.* n. Claudii. *Vaill.* Gr. — *it.* Apolloniae Epiri. ANTIOXOT TOT BAPXIΔOT. *Theup.* 1250. — *it.* Athenarum. ANTIOXOΣ etc. *Golz.* Graec. Tb. 14. n. 15. — *it.* Dyrrhachii Illyrici. ANTIOXOC. *Eckhel.* Cat. — *it.* Hierapolis Phrygiae. M. ΣΤΙΛΛΙΟΣ ANTIOXOΣ, *Marcus Suillius Antiochus.* n. Tiberii. *Vaill.* Gr. — *it.* Magneſiae ad Maeandrum. EΠI ΓP. ANTIOXOT, *Sub Scriba Antiocho.* n. Gordiani Pii. *Vaill.* etc.

Antiochus in ſerie regum Syriae nomen frequens, vt nos docet *Vaillant.* in Seleucidar. ſeu Regum Syriae Hiſtoria.) *Froelich.* in Annal. Reg. Syriae et Numiſm. Reg. Vet. p. 65. ſqq. 69. ſqq. nec non in Notit. Element. Num. p. 168. ſqq.) Muſ. *Theupoli* p. 1225. 1232. 1234. 1237. ſqq.) *Beger.* Th. Br. I p. 165. 251. et alibi.) *Harduin.* Chronologia Vet. Teſt. p. 582. 583. 588. 590. 598. 600. 608 ad 611.) *Heym.* Th. Brit. I. p. 21. 25. et Tom. II. p. 34. 40. 44. 50. 54. 58. 80. 92. 97. 103. 104. 107. 109.) *Spanhem.* I. p. 404. ſqq.) *Liebe* Goth. Numar. p. 109. 111. 113. 120. etc.

Antiochus I. *Soter*,

Seleuci Nicatoris filius, amore Stratonices nouercae correptus, a paterna benignitate eam obtinuit vxorem, et orientis partem Anno Aerae Seleuc. 20. ante Chr. 292. Patre defuncto ſolus rex Olymp. 124. Seleucid. 32. (31.) A. Chr. 281. (282.) Galatas qui ex Europa Aſiam inuaſerant repulit. Annos 20. regnauit ad Seleuc. 51. A. Chr. 262. — In numis capite diademato, in quibusdam cum ala ſupra aurem, ſignatur, adſcripta BAΣΙΛΕΩΣ ANTIOXOT, *Regis Antiochi*, nuda adpellatione; cum ΣΩΤΗΡΟΣ autem cognomine, ipſi poſt fugatos Gallos, *Appiano* teſte, attributo, in numis rariſſime legitur. Tales vulgauit *Froelich.* Annal. Syr Tb. 4. cum capite Antiochi I. diademato. ΣΩΤΗΡΟΣ ANTIOXOT. *Soteris Antiochi.* Apollo nudus cortinae inſidens, d. ſagittam, ſ arcum. *AR* 1. elegantiſſ. et ſingularis edit. ib. fg. 13. *it.* Elem. Num. Tb. 13. fg. 4. — In *alio* ſimile regis caput, eademque inſcr. auerſae, ſed ancora inuerſa cum annulo, in area duo pilei Dioſcurorum et monogramma. *Æ* 3. *Froelich.* Annal. fg. 14. — *Alium* protulit *Spanhemius.* Eſt in illo caput regis diadematum.)(HPAKΛEΟN. Figura nuda d. clauam, ſ. leonis exuuias, ad latus ΣΩΤΗΡΟΣ, in area monogramma, et in imo exergo ΘΑΣ: ΩN. *Guſſeme.* II. p. 172.

172. n. 4.) *Golzius* in Theſauro *Soteris* titulum e numo etiam protulit.

Qui ſequuntur Antiochi I. Soteris numi, omnes cum inſcriptione ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ tantum exhibentur in Froelichii Annal. Syr. Tb. 4.) apud *Vaill.* reg. Seleucid.) *Geſnerum* I. Tb. 1) *Guſſeme* II. p. 172.) *Haym.* Theſ. Brit I. p. 34. ſqq et II. p. 21. 22.) *Muſell.* Reg. Tb. 5.) *Eckbel.* Catal. Vind. I. p. 210. 211. et apud alios. 1. Caput regis diadematum, et quidem Antiochi I. non II. vt alias creditum, id quod demonſtrant alii huius regis numi.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. *Regis Antiochi.* Apollo nudus cortinae inſidet, d. ſagittam, ſ. arcum, in area duo monogrammata. AV. RRR. ob metallum. *Froelich.* Annal. Tb. 4 fg. 1. p. 23.) *Vaill.* Seleuc. p. 52. et *Haym.* Th. Br. I. Tb. 3. fg. 2. p. 41. Antiocho II. attribuunt. De Seleucidis Syriae regibus, teſtante *Iuſtino*, credebatur olim, illos Apollinem generis ſui auctorem habuiſſe. Seleuco I. in hac ſerie regi, et imperii fundatori, mater ad bellum eunti, annulum ferreum dedit, quem antea concubitus praemium ab Apolline acceperat, cuiusque in gemma inſculpta erat ancora, genitale Seleucidarum inſigne. *Spanb.* I. p. 404 ſq.) *Beger.* Th. Br. I. p. 165. et alibi. — Altum apud *Vaillantium* ſilentium de illo ſedilis genere, cui Appollo inſidet, quod non in hoc ſolum, ſed in pluribus Syriacis numis occurrit, quod Latini *cortinam* dixere, qua tripus in ſacrificiis huius numinis tegebatur, cuique ſacerdos Pythia inſidebat; cuius cortinae meminit *Agoſtini* Italus interpres p. 156. et poſt *Schott* in noua explicatione apotheoſeos Homeri. — 2. 3. *Similia* numiſmata cum monogr. interdum, vt apud *Vaill.* duo. Aliud in Æ 3. apud *Froelich.* Annal. l. c. fg. 2. cuius iconiſmus eſt numiſmatis *Fawbeneriani.* Dubitat tamen *Froelichius*, ſitne tribuendus Antiocho I. an. III. *Eckhel.* Cat. I. p. 210.) *Geſner.* I. Tb. 1. fg. 16.) *Haym.* I. Tb. 2. fg. 4. p. 35.) *Muſell.* Reg. Tb. 5. fg. 7.) *Theup.* 1225.) *Vaill.* Seleuc. p. 24.) *Guſſeme* II. p. 172. n. 3. — 4. *Alius*, fere ſimilis, ſed in area penes Apollinem ancora, et [A]. AR 1. *Beger.* Th. Br. I. p. 165.) *Hantbal.* Exercitat. IV. Tb. 4. fg. 15.) *Eckb.* — 5. Caput muliebre ſimili vultu, nullo deae indicio. Exhibetur, vt cenſet *Froelich.* Ann. Syr. Tb. 4. ad n. 3 *Apame*, mater Antiochi, vxor prima Seleuci Nicatoris. Nam ſimile caput in Seleuci I. numo n. 17. dedit.)(*Eadem inſcriptio.* Elephas ſtans. Æ 3. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 2. fg. 8. p. 37.) *Froelich.*) *Eckbel.*) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 60. fg. 6.) *Guſſeme* n. 1. — 6. Caput mulieris alia ſpecie, et ornatu. *Laodicen*, auiam Antiochi, matrem Seleuci, hic referre cenſet *Haymius* I. p. 37.)(*Ead.* inſcr. Apollo ſedens, vt n. 1. Æ 3. *Froelich.* Annal. fg. 4.) *Haym.* I. Tb. 2. fg. 10. ſed in ima poſticae parte Σ po-ſita. — 7. Caput mulieris velatum diuerſa ſpecie a praecedentibus; *Stratonices*, vxoris Antiochi, caput hoc eſſe probabiliſſimum putat *Froelich.* Annal. p. 23.)(*Ead.* inſcr. Caput elephantis, quod ad victoriam de *Gallis* referendum eidem *Froelichio* videtur; pone pars nauis, et aſtrum. Æ 3. *Froelich.* fg. 5.) *Eckbel.* Cat. n. 14. — 8. *Simile* numiſma priori, ſed ad caput elephantis tripus tantum. Æ 3. *Haym.* I. Tb. 2. fg. 9. p. 38.) *Eckbel.* n. 3. — 9. 10. 11. *Alii* fere ſimiles vna cum tripode, ſed in area auerſae partis praeterea Σ. *al.* Κ. *al.* Δ. Æ 3. *Froelich.* n. 7.) *Liebe* Goth. Num. p. 109.) *Haym.* I. p. 39.) *Guſſeme* n. 5.) *Beger.* Th. Brand. III. p. 27. ſed infra caput elephantis Σ, quod male pro ſigla numerum 200. ſignificante accipit, a cuius vero ſententia diſſentit *Haym.* I. p. 39. 40. — 12. *Alius*, ora dentata. Æ 3. *Pembrok.* II. Tb. 60. fg. 7.) *Eckbel.* Cat. n. 13.) *Froelich.* Annal.

 fg. 6.

fg. 6. ſed ad caput mulieris A.) *Haym.*) Iudicio *Pellerinii* Rois p. 71. numi cum *ora dentata* non coepere ſignari ante Antiochum Magnum. Id ſi obtinet, hic numus tempora poſteriora requirit. Res ambigua. — 13. Caput Antiochi diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Caput elephantis, pone tripus. Æ 3. *Froelich.* Annal. n. 8. — 14. Caput Apollinis laureatum ob praetenſam Seleuci originem.)(*Ead.* inſcr. Apollo nudus cortinae inſidens, d. ſagittam, ſ. lyram ſolo impoſitam detinet. Æ 3 *Haym.* Th. Br. I. Tb. 2. fg. 5.) *Froelich.* Annal. fg. 9. — 15. Caput Apollinis ſimile priori.)(*Ead.* inſcr. Tripus. Monogrammatis veſtigia. Æ 3. *Froel.* Ann. fg. 10. — 16. *Similis*, ſub tripode ancora iacens, et hinc inde monogramma. Æ 3. *Froelich.* Ann. fg. 11.) *Eckh.* Cat. n. 6. — 17. *Alius*, ſed in area ΩΡ. Æ 3. *Eckhel.* n. 7. — 18. *Alius*, ſine ancora, in area Ζ. Æ 3. *Eckhel.* n. 8. — 19. *Alius*, in area ad tripodem hinc pharetra, inde arcus et monogr. ME. Æ 3. *Froel.* Ann. n. 12.) *Vaill.* Seleucid. p. 64.) *Haym.* Th. Brit. I. p. 22. 23. — 20. *Alius*, ſed elephas cum inſidente rectore, a tergo tripus. Æ 3. *Eckhel.* n. 9. — 21. Caput idem Apollinis laur. vel vt aliis videtur regis Antiochi.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Apollo nudus ſtans, d. ſagittam, ſ. innixus arcui, in area duo monogrammata. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 15) *Geſner.* Tb. 1. fg. 11.) *Guſſeme* n. 2.) *Maſell.* Rg. Tb. 5. fg. 6. — 22. *Alius* fere ſimilis, in area ΔΙ. Æ 4. *Eckh.* n. 16.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 2. fg. 4. ſed caput regis eſt diadematum, et in)(deſunt monogrammata, vel detrita. — 23. Caput ſimile.)(. . . . . ΣΙ . . . . ΝΤΙΧ. . . (*ſic*) Typus idem. Æ 4. fabricae nonnihil barbarae. *Eckhel.* Cat. I. p. 211. n. 17. — 24. Caput galeatum Palladis, pone ſignum impreſſum Σ.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Victoria genu flectens coram ancora ſcuto impreſſa, d. lauream attollit, ſub ſcuto M. Æ 3. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 2. fg. 6.) *Froelich.* Annal. Tb. 4. fg. 15. Victoria ſcilicet de Gallis relata, ob quam ancora, ſeu ſtirps Seleucidarum ampliori in honore collocata. — 24. Clipeus rotundus Macedonicus, in cuius medio ancora, aliis ſcutis circumdatus.)(*Ead.* inſcr. Elephas ſtans et monogramma. Æ 2. vel 3. *Haym.* Th. Br. I. Tb 2. fg. 7.) *Spanhem*) *Froelich.* Ann. fg. 18. — 25. Simile ſcutum Macedonicum cum ancora)(*Ead.* inſcr. Elephas, in vertice clava, in imo ΛΕ. Æ 3. *Theup.* p. 1226. — 26. Caput, quia attritum dubium, an Antiochi, an Apollinis.)(*Ead.* inſcr. Elephas cum ſeſſore, a tergo tripus. Æ 3. *Froelich.* Ann. fg. 17. Victoria illa de Gallis elephantum potiſſimo ſubſidio obtenta, inde elephas in tot numis ſculptus. — 27. Caput Iouis imberbe ornatum, ſiue ſit alterius idoli.)(*Ead.* inſcr. Fulmen pone claua cum ancora incuſa. Æ 3. *Froelich.* Ann. Tb. 4. fg. 18. — 28. *Similis*, ſed caput Iouis barbatum.)(Fulmen ſine claua, et ſignum incuſum quaſi ramus. Æ 3. *Froel.*) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 3. fg. 1. p. 21. ſed ei nota incuſa delphinus, Seleuciae vrbis maritimae ſignum videtur. — 29. Caput Iouis laureatum.)(*Ead.* inſcr. Fulmen alatum. AR. 3. *Froel.* Ann. n. 20. *Seleuciae* in Pieria Syriae ſignati hi 27. 28. 29. numi, vbi fulmen pro deo habitum, ob augurium Seleuci I. — 30. Caput imberbe virile rictu leonino tectum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Iupiter ſeminudus ſedens, d. aquilam, ſ. haſtam, ad pedes leo. AR 3. *Froelich.* Ann. n. 11. Simillimi numi ſub Alexandro M., Philippo Aridaeo, Seleuco I. Antiocho II. procuſi ſunt. — 31. *Simile* numiſma, ſed AR 1. et ſine leone, at ſub ſella Iouis duo monogrammata depicta in *Froel.* Annal. Tb. 4. fg. 22. Imago numi eſt, vti ſub Seleuco I. ibid. Tb. 2. fgg. 10. 11. — 32. Caput Antiochi galeatum.)(*Ead.* inſcr. Duo clipei. Æ 3. *Froel.* Ann. p. 25. n. 23.

n. 28. — 33. *Similis*, ſed tropaeum. *Froel.* ib. n. 24. Hoc numorum par catalogus Muſei *Theupolitani* Antiocho II. tribuit; ſed cum *Vaillantium* et *Haymium* ſecutus videatur, in vultu Antiochi cum iis aberrauerit, vt coniicit *Froel.* l. c. — 34. Caput iuuenile galeatum, an Alexandri M., an Palladis, aut forſam ipſius Antiochi I. ſit, haeſitat *Haymius.*)(*Ead.* inſcr. Pilei Diſcurorum, claua ſubiecta, in imo monog Æ 3. Haym. Th. Br. I. Tb. 3. fg 2. p. 22. — 35. Caſtor et Pollux equites, typus inſolens in moneta regum Syriae, neque vllus in *Vaill.* commentario Dioſcurorum equis inſidentium ſigna exhibet. In quibusdam tamen Tryphonis numiſmatibus, in vno Antiochi X. cognomine Pii, diuorum fratrum pileos ſignatos reperimus, quae a *Vaillantio* Seleucid. p. 296 et 394. Tripolitanae fabricae exiſtimantur, qua in vrbe, templo eorum numini ſtructo, ſumma religione colebantur. — 36. Neque alia quaerenda eſt patria numo Æ. in cuius)(ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ legitur, et Pallas ſtans, d. telum vibrans, ſ. ſcuto protecta, repraeſentatur, qui Palladis typus ſtirpem Macedonicam reſpicit, cuius deae ſignum etiam in numis Seleuci, huius Antiochi patris, videmus. *Haym.* I. Tb. 3. fg. 3. — 37. Caput Antiochi diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Elephas ſtans, in area monogr. ΜΙ litteris ΜΙ conſtans. AR 3. edit. in *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 15. fg. 6. et illuſtratus p. 278. — *Mileti* procuſum eſſe numum plane perſuadet monogramma, quod alii quoque huius vrbis autonomi praeferunt, vt ΤΩ ΜΙΛ. in alio Æ. numo indicat, quem *Pellerin.* Méd. des Rois p. 66. edidit, eumque *Antiocho* II. tribuendum cenſet, qui magnam a *Mileſiis* gratiam iniit, quod eos a Timarchi tyrannide liberauit. Elephas vero in auerſa facie ſignatus ad Antiochum I. reſpicit. Hic rex moto in Gallograecos bello ſuis diffiſus viribus, cum ſuperiores numero et animis videret hoſtes, in ſpem tamen a Theodata Rhodio erectus ſexdecim elephantorum ope inſignem retulit victoriam, quo facto elephantum tantum in tropaeis proponi iuſſit. Illud fuſe perſequitur *Lucianus.* Ab Aſiae minoris populis *Seruator* inde dictus, quos ea victoria ſummo metu imminentis ſibi a Gallis iugi exemit. Haec *Mileſiis* cauſa fuerit dedicandae Antiocho monetae, et elephantum victoriae arbitrum in facti memoriam ſignandi. Effigies regis in numo propoſita creare nonnullis dubium fortaſſe poſſit, an huius Antiochi lineamenta prodat. Sed praeterquam quod numus in Ionia, non in Syria ſignatus eſt, conſtat, quam ſaepe fallant criteria ex lineamentis hauſta. In inſula quoque Chio ſignatus eſt numus cum epigraphe: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, ſed quo *Barthelemyus* Antiochum III. indicari opinatur, *Caylus* Rec. d' Ant. T. II. p. 144.

Antiochus II. Deus,

ab Antiocho I. ex Stratonice genitus, Θεὸς, *Deus* a Mileſiis, cum eos a tyrannide liberaſſet, compellatus eſt. Patre Antiocho I. extincto, ſucceſſit in Syriae regno Olymp. 129. An Seleucid. 51. A. Chr. 262. — Duas ſimul vxores habuit, *Laodicen* vnam, *Berenicem* alteram. Ex Laodice eiusdem ſorore, geniti *Seleucus* II. eius ſucceſſor Ao. Seleucid. 66. A. Chr. 247. et *Antiochus Hierax*, ſeu *accipiter*, cuius numi forte ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ inſcripti ſunt. Laodices veneficio rex periit anno 15. a quo regnare coeperat. Eo mortuo Parthi Seleucidarum, quorum res inclinatas videbant, iugum excuſſerunt. — Cum ΘΕΟΥ, *Dei*, adpellatione non prodit in numis, ſed ſimplici ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, *Regis Antiochi*, epigraphe vſus eſt in moneta ſua, diſtinctione cognominis initio principatus haud neceſſaria, cum pater et filius a populis abunde

ASHMOLEAN OXFORD

abunde dignoſcerentur. - Numi huius regis ex omni magnitudine, et metallo reperiuntur, plerique obuii. — *Vaillant.* Seleucid. p. 52. ſq.) *Froelich.* Annal. Syr. P. III. c. 3. et P. IV. c. 1. 2. ſq. pariter in Notit. Elem. Num. p. 168.) *Haym.* Th. Brit. II. p. 40. 41.) *Guſſeme* Diccion. II. p. 172.) *Eckhel.* Cat. I. 211.) *Schulz.* Numoph. I. p. 29. — 1. Caput Antiochii II. diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Apollo ſedens cum attributis, vt in patris ſucceſſorumque regum numis, ad originis Seleucidarum memoriam, vel forſan ab Antiochenſibus in honorem Apollinis, apud eos peculiari cultu in Daphnes ſuburbio habiti, percuſſus. AV 1. RRR ob materiem auri puriſſimi et magnitudinem. *Froelich.* Annal. Tb. 2. n. 2. p. 27.) *Haym.* Th. Brit. II. Tb. 3. fg. 2. p. 41. — 2. *Similem* AR 1. cum duobus monogr. protulit *Vaillant.* p. 52.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 60. n. 8.) *Theup.* 1226. — 3. *Similis,* ſed Æ. *Haym.* l. c. fg. 1. — 4. *Similis,* ſed pone tripus, infra clipeus. *Guſſeme* II. p. 172. n. 2. — 5. *Similis,* ſed in area ancora, et monogramma [A]. Æ 1 vel 2. *Froelich.* Annal. p. 27. 6. — 6. Caput diadematum iuuenile, cum ala ad aurem, quod *Vaillantius* Antiocho I. tribuit; at Victoriae caput eſſe, aut Mercurii, aut Antiochi Hieracis coniicit *Froelichius* Annal. Syr. p. 27. ad Tb. fg. 10.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Apollo idem nudus cortinae, in cuius ſummitate labrum foraminis nonnumquam comparet, inſidet, d. ſagittam, ſ. arcum, infra equus paſcens, in area apud *Froel.* l. c. preterea aſtrum, vel quaſi pentagonum, et monogramma. AR 1. 7. Caput regis diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Hercules pelle leonina ſemitectus, quae etiam ad ſaxum, cui is inſidet, extenditur, d. clauam ad ſolum detinet, ſ. demiſſa, infra duae notae R et Σ ſiue Σ inuerſum. AR 1. elegantiſſimus, ſingularis, et integerrimus verum vultum Antiochi II. docet, edit. in *Froel.* Annal. Tb. 4. fg. 1. pariterque in Notit. Elemen. Tb. 13. fg. 5.) *it.* commemoratus in *Eckhel.* Cat. I. p. 211. Herculis typus in nullo hactenus regis Syriae numo viſus eſt, qui videtur ad ſublatum tyrannum Mileti Timarchum adludere, ob quod factum ΘΕΟΣ dictus eſt idem rex Antiochus a Mileſiis. — 8. Idem regis caput diadematum cum inſcriptione in)(ſolita. Apollo nudus ſtans d. ſagittam, ſ. arcum. Æ 3. *Froelich.* l. c. fg. 4. — 9. Caput laureatum Apollinis vel Antiochi.)(Similis priori, adpoſitis monogrammatibus, quae depinxit *Froelich.* ib. fg. 5. — 10. Caput Palladis galeatum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Duo pilei Dioſcurorum, infra quos claua iacens et monogramma. Æ 3. *Froelich.* ib. fg. 8.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 3. fg. 2. p. 22. Antiocho I. attribuit. — 11. Dioſcuri in equis decurrentes, d. haſtam vterque gerit. Dioſcurorum pilei, et maxime figurae equeſtres ad duos Antiochi filios Seleucum, et Antiochum reſpicere, et Tripoli in Phoenicia cuſi eſſe videntur.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Pallas galeata ſt. d. ſagittam, ſ. ſcutum. Æ 3. *Froelich.* ib. fg. 8.) *Haym.* l. c. fg. 3. ſed Antiocho I. adſcriptus. — 12. Caput imberbe pelle leonina tectum.)(*Ead.* inſcr. Iupiter, vt in numis etiam Antiochi I. ſedens, d. aquilam, ſ. haſtam, ad pedes leo cubans, in area monogramma. Numiſma AR 3. perrarum, nec vultus a lineamentis Antiochi II. abludit, ſed pro aetate iuuenili. *Froel.* ibid. fg. 9. — 13. Caput Antiochi galeatum.)(*Ead.* inſcr. Duo clipei. Æ 3. *Theup.* 1226. — 14. *Alius,* ſed tropaeum. Æ 3. *Theup.* ib. — 15. Caput Apollinis laureatum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Tripus, ad cuius pedes ancora. Æ. quem *Spanh.* primum vulgauit, eiusdemque typum T. I. p. 406. exhibuit.) *Schulz.* Numoph. I. p. 29. 30. Tripodem machinam quandam, hiatui terrae, ex quo fatidicus ſpiritus prodibat, ſuperpoſitam fuiſſe, cui

cui inſidens Pythia deum captabat, et vaticinia petentibus dabat, ex *Diodoro* docet *Beger.* Th. Br. I. p. 165. — 16. *Similis*, ſed addita ΜΙΛ. *Mileſiorum* adpellatione. Æ. *Pellerin.* Méd. des Rois p. 66.) *Guſſeme* II. p. 172. n. 1. — 17. Mentio fit Tom. I. Numiſm. Muſ. *Florentini* numiſmatis huius Antiochi; quod inſcriptum ſit tantum: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ, *Regis Antiochi Dei.* it. *Golz.* in Theſauro:

Antiochus III. *Magnus*,

Seleuci II. Callinici et Laodices filius natu minor, Seleuco III. Cerauno fratri adhuc impubis, et puer annorum quindecim in regno Syriae ſucceſſit Olymp. 139. aerae Seleucid. 89. A. Chr. 224. ſoliumque Syriacum 36. annis obtinuit. Magna initio geſſit belli facinora, et magna ſub finem a Romanis paſſus eſt. Cognomen *Magnus* an in numis obſeruetur? *Vaillantius* p. 150. dubitat; *Froelichius* vero non tantum inſcriptiones frequentes ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, ſed et ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ vulgauit, qui etiam annos Seleucidarum 112. et 117, anteriores non obſeruauit in eiusdem regis numis, qui raritate praeſtant, et non obuii ſunt. *Froelich.* Annal. Syr. P. II. c. 6. *et* P. IV. c. 1. 2. 5. pariter Notit. Elem. p. 168.) *Vaill.* Seleucid. p. 149. ſq.) *Haym.* Th. Brit. II. p. 44.) *Eckbel.* Cat. I. p. 211. 212.) *Guſſeme* II. p. 172. ſq.) *Theup.* 1227.

Antiochi III. vxor *Laodicea* erat Mithridatis IV. regis Ponti filia, ex qua filii duo, deinceps reges, *Seleucus* IV. et *Antiochus* IV. *Froel.* Num. Reg. Vet. p. 66. — In eius regis numis. 1. Caput Antiochi diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Apollo nudus cortinae inſidens, d. ſagittam, ſ. arcui innititur, in area monogramma ex Φ et Τ. *AV.* puriſſimum 524. Anglicana grana aequat, edit. in *Haym.* Th. Brit. II. Tb. 3. fg. 5. p. 44.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 3. fg. 6. *Froel.* Annal. Syr. Tb. 5. n. 6. 2. *Similis*, ſed in area duo monogr. AR 1. *Froel.* Annal. Syr. Tb. 5. fg. 1. p. 37.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 60. fg. 2. — 3. *Similis*, ſed in area)(partis ΑΥ. AR 1. *Pembrok.* II. Tb. 61. fg. 2.) *Froelich.* Annal. n. 2.) *Guſſeme* II. p. 173. n. 1.) *Theup.* p. 1227. — 4. *Similis*, ſed alia monogrammata. AR 1. *Froelich.* Annal. n 3.) *Vaill.* Seleuc. — 5. *Similis* alter cum ancora loco alterius monogr. AR 1. *Beger.* Theſ. Palat.) *Froel.* l. c. — 6. *Similis* cum incerto monogrammate. Æ 3. *Theup.* 1227.) *Froelich.* ib. n. 5. — 7. *Similis*, in area vnicum monogr. ex Π et Α, ſic [monogr.]. Æ 3. *Froelich.* ib. n. 4. — 8. *Similis*, ſed in area Δ. Æ 3. *Theup.* p. 1227. — 9. *Similis*, ſed caput regis diadematum, a tergo A.)(*Ead.* inſcr. Apollo ſedens, vt in prioribus, inferius Δ. ex parte ramus. Æ 3. *Froelich.* Annal. fg. 7. — 10. *Similis*, ſed in area acroſtolium. Æ 3. *Eckbel.* Cat. n. 4. — 11. Caput Apollinis, vel regis Antiochi ſub ſpecie Apollinis, laureatum.)(*Ead.* inſcriptio, et figura Apollinis ſedentis, qui d. ſagittam, ſ. lyrae innititur. Æ 3. *Eckbel.* Cat. n. 5.) *Froelich.* Annal. n. 9.) *Haym.* II. Tb. 3. fg. 7.) *Theup.* 1227. — 12. *Similis*, ſed et in area monogrammata duo. Æ 3. *Haym.* II.) *Froelich.* Annal. n. 8. — 13. *Simile* caput laureatum.)(*Eadem* inſcr. Tripus ſt. infra ancora iacens, in area notae. Æ 3. *Haym.* II. Tb. 3. fg. 6. p. 45. — 14. *Similis* alius cum aliis notis. Æ 3. *Froel.* ib. fg. 10. — 15. *Simile* caput et *eadem* in)(inſcriptio. Apollo ſtans d. ſagittam, ſ. arcum, in area ΑΙ. Æ 3. *Froelich.* ib. n. 11. — 16. Caput, vt *Eckbelio* videtur, muliebre laureatum, quod vero *Froelichius* regis ipſius laureatum ac diadematum putat.)(*Ead.* epigr. Victoria gradiens, d. oblongum palmae ramum, in area Σ. Æ 3. *Froelich.* Annal. Tb. 5. fg. 14. p. 39.)

39.) *Ekhel.* Cat. I. p. 211. n. 6. 7. — 17. Caput regis diadematum.)(*Ead.* epigr. Fulmen, et claua cum ſigno incuſae ancorae. Æ 3 *Eckhel.* ib. n. 8. — Numiſmata 1 vsque ad 17 *incerti* ſunt *temporis*, ſed certo huius regis, cuius vultus longo et acuto naſo diſcernitur, tametſi de vno alteroue, cuius imaginem dederunt *Vaillantius*, *Haymius*, *Froelichius* dubitari poſſit, Antiocho I. Soteri potius, an Magno conueniat. Antiochus hic videtur praecipuus Apollinis cultor fuiſſe. Narrat enim *Florus* L. II. c. 8. „Cum Antiochus Magnus bellum in Aſiam pararet, Apollinis Cumani idolum continuo humore ſudaſſe." — 18. Caput Antiochi II. diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Nauis cum remo, vel tridente adpenſo, deſuper ΡΙΒ. *Ann.* 112. Æ 2. vel 3 *Froelich.* Annal. Tb. 5 fg 12. p. 39.) *Eckhel.* Cat. n. 9. Eſt hic *primus* Syriae regum numus, quem *epocha Seleucidarum* inſignem vidiſſe teſtatur *Froelichius.* Nauis ſollemne eſt Tyri, vel Sydonis in aere ſignato ſymbolum — 19. *Similis* numus, ſed ſine epocha, et nauis ſine adpendice. Æ 3 *Vaill* Seleucid. — 20. *Alius* cum capite regis diademato, eadem epigraphe, et naui dependente tridente, ſed ΡΙΖ. *An.* 117. Æ 2. *Vaillant.* Seleuc. p. 150.) *Froelich.* Annal. Tb. 6. fg. 15.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 587. — 21. Caput Antiochi diadematum vultu ſenili.)(ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ. *Antiochi Magni.* Palma arbor cum caryotis ex ea pendentibus, Phoeniciae vel Iudaeae ſymbolum in numis. Æ 3. *Haym.* Th. Brit. II. Tb. 3. fg. 8. p. 46.) *Froelich.* Annal. Syr. Tb. 6. fg 16. p. 39. *Eiusd.* Notit. Elem. Num. Tb 13. fg. 7.) Titulus hic ΜΕΓΑΛΟΥ magnam inter antiquarios controuerſiam excitauit. *Ioannes Faber* ad *Fuluium Vrſinum* numi aurei meminit, ita inſcripti: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. In Theſauro ſuo *Goltzius* quoque ſimiles numos exſtare monuit; ſed vix vllus comparet. *Vaillantius*, cum eiusmodi nunquam viderit, fidem illis omnem adimit p. 150. Non dubiae vero antiquitatis numus ab *Haymio* et *Froelichio* l. c. productus rem omnem diluit, iurgium tollit, atque Antiocho III. nomen ab hiſtoricis tributum numaria etiam auctoritate confirmat.

Antiochus IV. *Epiphanes*,

Syriae rex, Antiochi III. vel Magni filius natu minor, fratri Seleuco IV. Philopatori in regnum ſucceſſit Olymp. 131. aerae Seleucid. 137. ante Chr. 176. pro Demetrio Seleuci filio legitimo herede, Romae tunc obſide. — Vxor eius anonyma, Antiochis pellex — Poſt 12 annorum regimen vitam finiit An. Seleuc. 149 A. Chr. 164. eiusque filius Antiochus V. Eupator ſolium conſcendit Syriacum. *Froel.* Annal. Syr. P. II. c. 2. 3. 4. 6. itemque Notit Elem. p. 168) *Vaill.* Seleucid. p. 195. ſqq.) *Spanhem.* I. 420.) *Harduin.* p. 588.) *Haym.* Theſ. Brit. II. p. 50. ſq.) *Eckhel.* Cat. I. p. 212. 213.) *Gesſneri* II. 173 174. etc. — Primus cognomen in numis frequentius vſurpauit. Nam a Syris *Epiphanes*, teſte *Appiano*, cognominatus eſt, quod expulſis e patrio regno tyrannis quaſi patrius et domeſticus rex illis adparuerit; ſed ille cum Epiphanis ſola epigraphe nunquam in eius numis, etſi obuiis, obſeruatur; coniuncta ſaepius cum *Dei* adpellatione occurit: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, *Regis Antiochi Dei Adparentis*, vel *Praeſentis*, non *Illuſtris*, vt *Haymius* vertit. Samaritani An. 145. Seleucidarum aerae ad Antiochum legationem cum hac ſuperba nomenclatione miſerunt: ΒΑΣΙΛΕΙ ΑΝΤΙΟΧΩ ΘΕΩ ΕΠΙΦΑΝΕΙ, vt ſe ab immani illa Iudaeorum perſecutione, quorum cognati dicebantur, liberaret, quam deinceps adpellationem in numis Antiochus IV. saepe vſurpauit. *Spanh.* I. 429. ſolo tamen aliquando

quando ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ *Regis Antiochi* nomine contentus. — Caput eius modo diademate, in quibuſdam hedera cinctum, modo cum diademate coronam deorum more radiatam primus inter Syriae reges coniunxit, tanquam Deus praeſens et manifeſtus in terris adparere creditus; vel ΘΕΟΥ titulo vna cum corona radiata capiti adpoſita indicabatur: dignum eſſe regem, qui inter deos quaſi ſidus nouum refulgeat. Romanos ſubinde Imperatores haec impia adulatio adflauit. Aegypti regum ſolus Auletes, ſed Syriae regum deinde aliquot, et Auguſti radiata corona exhibebantur. — 1. Caput regis radiatum diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. *Regis Antiochi.* Apollo nudus cortinae inſidens, d. ſagittam, ſ. arcui innixa, in area ο/Ρ AR 1 et 3. *Vaill.* Seleuc.) *Froelich.* Annal. Tb. 6. fg. 1. p. 45. — 2. *Simile* caput.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ *Regis Antiochi Dei Epiphanis* ſeu *Adparentis*, *al. Illuſtris* vel *Nobilis.* Apollo, vt in priori. Æ 3. *Vaill.*) *Froelich.* ib. n. 2. — 3. *Similis*, ſed caput regis tantum diademate cinctum, et ſub ſolito Apollinis ſedentis typo monogramma. AR 3. *Pembrok.* Tb. 61. fg. 6.) *Vaill.*) *Eckhel.* Cat. I. p. 212.) *Guſſeme* II. p. 173. n. 6. — 4. *Alius* ſimilis, ſed maioris moduli. AR. *Pembrok.* ib. fg. 7.) — 5. *Alius*, ſed Æ 3. *Guſſeme* 7.) *Theup.* p. 1227. — 6. Caput Antiochi cum corona radiata.)(Inſcriptio ſimilis praecedentibus. Apollo nudus gradiens, ſ. arcum, d. retracta, velut ab arcu recens ſoluto. Æ 3. *Froelich.* ib. fg. 3.) *Vaill.* p. 195.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 4. fg. 3. p. 51. cui vero Apollo nudus ſt. d. ſagittam e pharetra dorſo impoſita depromens, ſ. extenſa arcum, quaſi iaculis ipſe obuium quemque perditurus. Apollinis impio cultui, vti et Iouis inſigniter deditus erat Antiochus. In Apollinis Delii templo varias ſtatuas Antiochi IV. ſumtibus erectas eſſe *Pauſanias* L. V. meminit. De templo in loco Daphnes ab eodem Antiocho Apollinis honoribus erecto *Froel.* Annal. ad an. Seleucid. 166. p. 50. — 7. *Simile* caput, et auerſae inſcriptio. Iupiter ſtans, d. fulmen, ſ. haſtam. Æ 3. *Vaill.*) *Froelich.* ib. fg. 4. — 8. *Similis*, ſed ad pedes Iouis aquila adſiſtens, et in area monogramma. Æ 3. *Froel.* ib. fg. 5. *et* Notit. Elem. Tb. 13. fg. 8. — 9. Caput regis diadematum.)(*Eadem.* Æ 3. *Vaill.* p. 195.) *Eckhel.* Cat. I. p. 212. — 10. *Similis*, ſed Iupiter ſedens, d. pateram, ſ. haſtam, ſub ſella monogramma. Æ 3. *Haym.* I. Tb. 4. fg. 4.) *Froel.* Annal. Tb. 6. fg.) *Vaill.*) *Eckhel.* Cat. n. 9. — 11. Caput Antiochi diadematum.)(*Ead.* inſcr. Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, quae in apice flore ornata videtur loco pili; infimo loco areae monogramma, aut 1 nota. AR 1. *Froel.* ib. fg. 7. p. 45.) *Eckhel.* Cat. n. 7. — 12. Caput Antiochi cum corona radiata.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Figura ſeminuda ſedens, d. ſuſtinet figuram paruulam expanſis brachiis ſtantem, ad pedes figurae ſedentis, auis ibis vel aquila; intra ſellam nota Η. cui paruula figura, quam Iſis attollit, videtur Antiochi biennem filiolum Antiochum referre. — 14. *Ead.* inſcr. ſed Iuno ſedens, d. victoriolam, pro pedibus pauo. Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 212. n. 2. — 15. *Alius*, ſed eadem Iuno capite tutulato, vel modio ornato. Æ 3. *Eckhel.* ib. n. 3.) *Theup.* p. 1228. — 16. *Alius*, ſed inſcriptio: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. Æ 3. *Froel.* ib. n. 8. — 17. Caput regis radiatum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Iſis capite velato, ac tutulato ſtans, d. haſtam gerit, ſ. veſtem colligit. Æ 3. ora denticulata. *Froelich.* ib. fg. 9.) *Geſner.* Tb. 8. n. 9.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 4. fg. 5. p. 51.) *Muſell.* Reg. Tb. 6. fg. 3.) *Eckhel.* Cat. n. 4.) *Guſſeme* n. 5. — 18. *Similis*, ſed Æ 1.

Theup.

Theup. p. 1228. — 19. *Similis* cum nota A. ad occiput Antiochi. Æ 3. *Froelich.* n. 9.) *Eckbel.* n. 5. — 20. Caput regis radiatum diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Victoria in citis bigis, infra monogramma Æ 3. *Froelich.* fg. 23.) Æ 3 *Eckbel.* Cat. I. p. 212. n. 1. Certamina equorum, et curruum indicantur in ludis ad Daphnen, quos Antiochus inſtituit. — 21. Caput regis diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. Figura nuda ſt. d. aſtrum, ſ. ſceptrum in capite luna. *Guſſeme* n. 1. — 22. *Simile* caput.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. Aquila fulmini inſiſtens. Æ. *Froelich.* n. 10. Aquila iſta, vt Iſis, denotat Aegyptum Antiocho ſubditam — 23. *Similis*, ſed Æ 1 et 2. *Froelich.* l. c.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 4. fg. 6.) *Muſell.* Reg. Tb. 6. fg. 1. — 24. Caput radiatum cum diademate.)(*Ead.* epigr. idemque aquilae typus fulmen vnguibus retinentis. Æ 2. *Muſſell.* Reg. Tb. 5. fg. 9.) *Eckbel.* Cat. n. 13.) *Theup.* p. 1228. — 25. Caput muliebre diadematum, et cincinnatum.)(*Eadem* inſcr. et aquilae figura eadem. Æ 3. *Froel.* fg. 11 — 26 Caput Iſidis ſpicis, et loto ornatum, velatum, ac cincinnatum.)(*Eadem.* Æ 3. *Beger.*) *Froel.* fg. 12.) *Eckbel.* n. 12. ſed Æ 1. — 27. Iſidis caput, abſque ſpicis, loto ornatum, velatum, cincinnatum.)(*Eadem.* Æ 2. *Froel.* Annal. Tb. 7. fg. 14.) *Theup.* 1228. — 28 Priori fere ſimilis praeter impoſitum capiti florem loti, omiſſumque fulmen ſub aquila. Æ in Aegypto quoque cuſus, id quod capiti adiectus flos loti manifeſte confirmat. *Haym.* I. fg. 7. p. 52. — 29. *Alius* eodem cum regis titulo, ſed caput muliebre. *Guſſeme* II. p. 172. n. 3. ad Berenicem Antiochi II. vxorem ſecundam retulit. — 30. Caput Iouis barbatum laureatum.)(*Eadem* inſcr. et aquilae fulmini inſiſtentis typus. Æ mai. *Froelich.* fg. 13.) *Haym.* I. p. 54.) *Liebe* Goth. Num. p. 111.) *Eckbel.* Cat. n. 10. 11.) *Guſſeme* n. 3. — 31. *Similis*, ſed Iouis caput praeterea cornutum, vt Ammonis eſſe intelligatur. Æ. *Geſner.* Tb. 2. n. 18.) *Liebe* l. c.) *Muſell.* Reg. Tb. 6. fg. 2. — 32. Caput Iouis barbat. laureatum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. Aquila fulmini inſidens. Æ. *Geſner.* ib.) *Muſell.* Reg. Tb. 5. fg. 10. — 33. Caput Antiochi cum corona radiata.)(Temo, ſeu gubernaculum, cum epigraphe litteris Phoeniciis incognitis. Æ 3. Tyri, vel Sidone ſignatus. *Froelich.* fg. 15. — 34. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Idem regis caput diadematum, et radiatum.)(ΕΠΙΦΑΝ. Elephas cum face in proboſcide. *Guſſeme* n. 2. — 35. Caput Antiochi diadematum, cum ſigno incuſo ad collum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΣΙΔΩΝ. *Regis Antiochi Sidoniorum.* Nauis. Æ 3. *Froelich.* Ann. Tb. 7. fg. 16. — 36. *Alius*, ſed litterae Phoeniciae ſubſcriptae. Æ 3. *Vaill.*) *Eckbel.* n. 18. — 37. Caput huius Antiochi cum corona radiata, et diadematum; infra ſcriptum: ΑΝΤΙΟΧΟΥ.)(ΣΙΔΟΝ. (ſic) *Sidoniorum.* Europa, vel Dea Sidonia tauro vecta. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 4. fg. 9. p. 53. 54.) *Froel.* ib. fg. 17. — 38. Idem regis caput.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΔΑΦΝΗΝ, *Antiochenorum, qui ſunt Ad Daphnem.* Iupiter Olympius ſtans, d. coronam victoribus offert, ſ. veſtem colligit. Æ 3. *Vaill.*) *Froelich.* fg. 20. — 39. *Similis*, ſed in area auerſae hinc Ε. inde ΔΙ. Æ 2. *Vaill.*) *Froelich.* n. 23.) *Eckbel.* Cat. n. 14.) *Harduin.* p. 589.) *Guſſeme* n. 8. — 40. *Alius* ſimilis, ſed hinc ΓΑ litteris nexis, inde ΑΒ. Æ 2. *Eckbel.* n 15.) *Froelich.* n. 22.) *Theup.* 1228. — 41. *Alii* alia monogrammata. Æ 2 et 3. *Froel.* ib.) *Theup.* ib. — 42. *Alius*, ſed a latere tripus. Æ 3. *Theup.* ib. — 43. Idem regis caput radiatum, idemque Iouis ſtantis d. corollam offerentis typus, ſed ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ, *Antiochenorum, qui ſunt Ptolemaide.* Æ 2. vel 3. *Froelich.* n. 24.

n. 24. vid. *Antiochia in Ptolemaide* ſupra p. 762. — 44. *Simile* caput regis radiatum.)(ANTIOXEΩN TΩN ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ, *Antiochenorum, qui ſunt Callirhoen.* Iupiter ſt. d. coronam vel pateram, ſ. haſtam. Æ 3. *Vaill.*) *Froel.* Tb. 7. fg. 25. — 45. *Simile* caput.)(ANTIOXEΩN TΩN ΕΠΙ ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ, *Antiochenorum, qui ſunt Ad Callirhoen.* Æ 3. Iupiter ſt. d. aquilam, ſ. haſtam. Æ 3. *Froelich.* n. 26.) *Eckhel.* Cat. n. 16.) *Harduin.* p. 589.) *Theup.* 1228. — 46. *Alius*, ſed in area monogramma. Æ 3. *Eckhel.* n. 17. — 47. *Alius* additis litteris MP, *Anno* 140. *Guſſeme* n. 9. ſed male ſcriptis EP. — 48. Caput Antiocho IV. perſimile, radiatum, et diadematum, iugatum capiti muliebri.)(ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ ≡ MP. *Tripolitarum, Anno* 147. Dioſcuri in equis. Æ 3. *Froelich.* fg. 29.) *Eckhel.* Cat. n. 19. — 49. Caput Antiochi diadematum, retro ΔMP. *An.* 144.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΤΥΡΙΩΝ, *Regis Antiochi Tyriorum.* Nauis, infra litterae Phoeniciae. Æ 2. *Vaill.*) *Froelich.* Tb. 7. fg. 18) *Harduin.* 591. — 50. *Similis*, ſed ad occiput EMP. *An.* 145. Æ 2. *Vaill.*) *Froelich.* fg. 19.) *Eckhel.* n. 20.) *Theup.* p. 1228. — 51. *Similis*, ſed ZMP. *An.* 147. Æ 3. *Froel.* n. 28.) *Harduin.* 592.) *Spanhem.* p. 865. quales numos Tyrii plurimis pro Antiochi in Aegyptum expeditione ſuppeditatis triremibus ſignarunt. Alias triremis Symbolum eſt imperii maris, interdum et felicitatis. — 52. ANTIOXOY ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. Adiectae litterae ΤΙΗ, quarum ſignificatio *Harduino* p. 593. ignota eſt. Epocha certe ei non videtur eſſe. Æ 1. — 53. Caput Antiochi, quo ornatu, non eſt adnotatum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Caput arietis, vel ad cultum Iouis Ammonis ſpectans, vel laeta agri paſcua indicans. Æ 3. *Memoires de Trevoux* An. 1737. p. 1789. — 54. Caput Antiochi cum corona radiata.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. Ornamentum quidpiam gemmis diſtinctum. Æ 3. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 4. fg. 8. cuius typi vero explicationem aliorum arbitrio detulit.) *Froelich.* Annal. Syr. Tb. 7. fg. 30. ſed p. 53. cenſet, fibulam eſſe auream, quali, teſte *Maccabaeor.* L. I. c. 11. vſ. 58. Syriae reges viros ſummi meriti, aut ſanguine iunctos condecorare ſolebant, et Lyſiae data videtur haec fibula, qui curator regni conſtitutus.

Antiochus V. *Eupator*,

prate Antiocho IV. Epiphane demortuo miſere, nono aetatis ſuae anno rex Syriae in locum Demetrii filii Seleuci IV. Philometoris, Romae tum obſidis, electus Olymp. 154. aere Seleucid. 149 ante Chr. 164. Ob paternam virtutem *Eupator* adpellatus, referente *Appiano*, quaſi felix eſſet, cui talis pater contigiſſet. Cum adhuc puer eſſet, vt ait ſcriptor *Maccabaeor.* L. II. c. 2. vſ. 11. a Lyſia educatus, quocum poſt duorum circiter annorum regnum a Demetrio I. eſt interfectus. — Numi Eupatoris ſummae ſunt raritatis, certe *Haymius* nullum huius regis nummum a falſitatis ſuſpicione liberum vidit, et ex eius conſilio in huiusmodi numis cautela nulla eſt ſuperflua. Falſarii enim Antiochi X. cognomen ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ arte tanta in ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ mutant, vt fraus etiam ſumma adhibita diligentia dignoſci vix poſſit. *Haym.* Th. Brit. I. p. 54. 55) *Froelich.* Annal. Syr. P. II c. 2. 3 4. et *eius* Notit. Elem. Num. p. 168.) *Vaill.* Seleuc. p. 118.) *Harduin.* p. 598) *Guſſeme* II. p. 174. — 1. Caput Iouis barbatum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ, *Regis Antiochi Eupatoris.* Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam. Ar. maximi moduli eximiae raritatis et elegantiae habendus, qui iuxta *Vaillantium* l. c. ſolus in cimeliis eſt obſeruatus. — 2. *Similis*, ſed in area E. Æ *Muſell.* Reg. Tb. 6. fg. 4.) *Guſſeme* l. c. — 3. Caput iuuenile diadematum Antiochi

Antiochi V. intra lauream.)(*Eadem*, ſed in area nota incerta. Æ 1. *Froelich.* Annal. Tb. 7. p. 55. *et* Notit. Elem. Tb. 13. fg. 9.) *Vaill.* Seleucid. — 4. *Similis*, ſed Æ max. *ibid.*

Antiochus VI. *al.* VII. *al.* XII.

Epiphanes Dionyſus,

in *Maccabaeorum* libris Νεώτερος, *Iunior*, vel adoleſcens propter aetatem, a *Ioſepho* Θεὸς adpellatur. *Spanb.* I. p. 408. Alexandri I. filiolus, rex in parte Syriae An. Seleuc. 168, qui durabat vsque ad autumnum anni Iuliani ante Chriſtum 144. Tryphon per dolum necari curat anno ſubſequente hunc Antiochum, qui *Dionyſus* ſeu Bacchus ob florem formae et aetatis compellatus eſt. — In numis: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ inſcriptis, caput illius hedera et radiis cinctum exhibetur, additis annis 168. 170. *Froelich.* Notit. Elem. p. 169. pariter Annal. Syr. P. III. c. 4. 5.) An idem, qui Antiochus XII. cum *Ioſepho*, vel Antiochus VI. ſtatui debeat, diſquirit *Spanhem.* I. p. 433.) S. C. explicatio numi Antiochi Dionyſi, Syriae regis, in *Miſcellan. obſeruat.* in auctores vet. et recent. ab eruditis Britannis, Vol. IV. Tom. III. p. 454. ſqq.) In *Vaillantii* Seleucid. hiſtoria huius regis numi oſtenduntur ſub *Antiocho* XII. deluſus tamen eſt, vt ipſe de ſe docet in Hiſtoria Ptolemaeorum p. 100. Idem obſeruat *Guſſeme* II. p. 179. — 1. Caput regis.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Ancora, in area monogramma et ΒΞΡ *An.* 162, omnia intra lauream. Æ. *Pembrok.* II. Tb. 62. fg. 9. quem vero numum Antiocho VII. tribuit *Froelich.* in prolegom. Annal. p. 43. et in ipſis Annal. Tb. 10. fg. 1. pariter *Haym.* Th. Br. I. p. 58. — 2. Caput regis diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ, *Regis Antiochi Epiphanis Dionyſi*; in imo exergo ΗΞΡ. *Annus* Seleucid. 168. Æ 1. *Vaill.* Hiſt. Ptol. p. 100.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 62. fg. 5.) *Harduin.* p. 600.) *Spanb.* p. 434.) *Froelich.* Annal. p. 73. n. 1. — 3. Caput huius Antiochi vultu puerili cum corona radiata, et hederae foliis ornata.)(*Ead.* inſcr. Victoria ſtans, d. lauream, ſ. ramum. Æ 3. ora denticulata. *Froelich.* Annal. Tb. 11. fg. 2.) *Eckhel.* Cat. I. p. 215. n. 14. — 4. *Simile* caput, et eadem auerſae partis inſcriptio. Elephas ſtans, facem accenſam proboſcide geſtat; a tergo cornucopiae et litterae ΣΤΑ. Æ 3. *Beger.*) *Eckhel.* ib. n. 11.) *Froelich.* Annal. Tb. 11. fg. 3. *et* Notit. Elem. Tb. 13. fg. 10.) *Geſner.* Tb. 7. n. 1.) *Guſſeme* II. p. 178. n. 2) *Haym.* I. Tb. 10. fg. 3.) *Muſell.* Reg. Tb. 8. fg. 5.) *Spanhem.* I. p. 170.) *Vaill.* Seleuc. p. 383.) Litteras ΣΤΑ. legit *Begerus* ΣΤΑφυλίτου, Bacchi epitheton. Sed cur hoc in alio huius regis numo non comparet, in quo Bacchus ipſe ſtans? *Alius* legit: Συρίας Τῆς Ἄνω, *Syriae Superioris*, quae Antiocho parebat. *Froelichius* cenſet magiſtratus nomen. *Haymio* nulla explicatio ſatisfecit. — 5. *Similis* numus praecedenti, ſed loco cornucopiae aſtrum, et ΣΤΑ. Æ 2. *Eckhel.* n. 9.) *Froelich.* Annal. Tb. 11. n. 4.) *Guſſeme* II. p. 175. n. 1.) *Theup.* p. 1234. — 6. *Similis*, ſed loco aſtri palmae ramus, ſeu ſpica, et ΣΤΑ. Æ 2. *Eckhel.* n. 10.) *Froel.* n. 5.) *Theup.* ib. — 7. *Similis*, ſed in area quid papaueri ſimile, et ΣΤΑ. Æ 2. *Eckh.* n. 12. — 8. Caput ſimile,)(*Eadem* epigr. Elephas daduchus, ſed in area tantum ΣΤ. litterae. Æ *Geſner.* Tb. 6. n. 26.) *Guſſeme* n. 2.) *Muſell.* Reg. Tb. 8. fg. 4. — 9. Caput et inſcriptio, vti n. 3. Stans panthera, dextro pede anteriore aliquid radici ſimile geſtat, cum litteris ΣΤΑ. Æ 3. ora denticulata. *Vaill.*) *Froelich.* fg. 6.) *Eckhel.* n. 3.) *Theup.* 1234. — 10. *Alius* ſimilis, ſed Æ 3. *Eckhel.* n. 2.) *Guſſeme* n. 1.) Panthera, et corona regis hederacea ad eius cognomen

nomen Dionyſii adludunt. — 11. *Alius* fere ſimilis, in quo panthera ſtans tantum, et K. Ꝝ 3. *Froelich.* n. 6. — 12. *Simile* caput, et auerſae inſcriptio. Bacchus nudus ſtans, d. cantharum, ſ. thyrſum, in area monogr. [A]. Æ 2. *Vaill.*) *Froelich.* Tb. 11. fg. 7.) *Eckhel.* n. 7. — 13. *Alius* fere ſimilis, ſed Æ 3. *Eckh.* n. 8. — 14. Caput Antiochi adoleſcentis cum corona radiata, et hedera ornata.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΟΡ. ΣΤΑ. *Regis Antiochi Epiphanis Dionyſi, Anno* 170. Apollo nudus cortinae inſidens, d. ſagittam, ſ. arcum, in area Φ. Ꝝ 3. *Beger.* qui ΟΡ. ΣΤΑ. legit *Orgia Staphylitae,* ſeu Bacchi. Sed quid haec ad Apollinis figuram? τὸ ΟΡ epocha eſt, vt in n. Demetrii. τὸ ΣΤΑ. neſcitur, niſi ſit nomen magiſtratus.) *Froelich.* Annal. Syr. Tb. 11. fg. 8. p. 75.) *Eckh.* Cat. I. p. 215. n. 1.) *Guſſeme* II. p. 179. n. 2.) *Theup.* p. 1233, qui tamen male ΒΑΣΙΛΕΟΥ, loco ΒΑΣΙΛΕΩΣ etc. — 15. Caput regis ſimile, ſed vultu florente.)(*Ead.* inſcr. et ΟΡ. ΣΤΑ. Dioſcuri in equis currentibus, cum ſua vterque ſtella, in area monogramma et ΤΡΥ. forte legendum *Tryphon,* qui omnia regebat. Ꝝ 1. elegantiſſ. et rariſſ. *Froelich.* ib. fg. 9.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 62. fg. 6.) *Guſſeme* ib. n. 3. ſed ΤΡΙ. — 16. *Similis*, ſed ſine ΤΡΥ. et ΟΡ. Equus gradiens, vt in n. Seleuci II. in area Α. Æ 3. ora denticulata. *Froelich.* ib. n. 10. — 17. *Simile* caput.)(*Ead.* inſcr. Apollo ſtans, d. ſagittam, ſ. tripodi innixus. Æ 3. *Froelich.* ib. fg. 11.) *Eckhel.* Cat. n. 13.) *Theup.* 1234.) *Vaill.* — 18. *Simile* regis caput diadematum, radiatum, et cinctum hedera.)(*Ead.* inſcr. Diota, iuxta palmae ramus et monogramma [A]. Æ 3. *Froelich.* ib. fg. 12.) *Eckhel.* n. 4.) *Guſſeme* II. p. 175. n. 2. — 19 ad 22. *Alii* cum littera Μ. vel ſine littera, vel cum monogr. Ꝑ. vel nexae ſunt litterae ΔΙ. Æ 3. *Eckhel.* n. 5. 6.) *Froel.* Annal. Tb. 12. fg. 13.) *Beger.*) *Geſner.* Tb. 6. n. 23.) *Guſſeme* II. p. 178. n. 1) *Muſell.* Reg. Tb. 8. fg. 3.) *Vaill.* p. 224. — 23. *Alius*, ſed a latere ſpica. Æ 3. *Theup.* 1234. — 24. *Simile* caput et auerſae inſcriptio. Galea extenſa, adpoſito cornu, quaſi capri montani, in area monogramma. Ꝝ 3.) *Vaill.*) *Froelich.* Tb. 12. fg. 14) Galeae ſimilis typus in Tryphonis monetis, nec alibi inuenitur. Id ipſum confirmat, numos Antiochi Dionyſi ad Tryphonis tempora referri oportere. — 25. *Simile* caput, et inſcriptio. Mulier habitu ſuccincto ſtans, d. extenſa ſertum, ſ. haſtam, vel ſceptrum. Æ 1. *Theup.* 1234. ſed Æ 3. *Froelich.* Tb. 12. fg. 15. — 26. *Simile* caput, et epigr. Mulier, vel Ceres gradiens, d demiſſa, ſ. facem. Æ 2. *Theup.* ib) Æ 3. *Froelich.* ib. n. 16. — 27. Sola inſcriptio: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ intra coronam ex hedera.)(Dimidius bos. Æ 3. *Froelich.* Tb. 12. fg. 17.) *Haym.* I. Tb. 10. fg. 4. p. 108. — 28. *Eadem* epigr. intra coronam hederaceam.)(Panthera dimidia, aut ſimilis bellua ſine cornibus. Æ 3. *Liebe* Goth. Num. p. 120) *Eckhel.* n. 15.) *Froel.* Tb. 12. fg. 18.) *Guſſeme* II. p. 179. n. 5. — 29. Caput dei Luni pileo Phrygio tectum, infra pectus luna falcata.)(ΑΝΤΙΟΧ. ΔΙΟΝΥΣΟΥ, *Antiochi Dionyſi.* Bos gibboſus ſtans. Æ 3. *Liebe* Goth. Num. p. 119.) *Froel.* Annal. Tb. 12. fg. 19. p. 74.) *Guſſeme* ib. n. 4.) *Hantbaler.* Exercitat. IV. Tb. 6. fg. 3. p. 177.) *Lunus* in tota fere Aſia minore, et Syria magnopere colebatur, numis multis teſtibus, et *Spartiano* in Caracalla. *Bouem* fuiſſe ab Aegyptiis Iſidi, ſeu lunae ſacratam, et bouis cornua lunae ſymbolum habitum, docuere *Diodor. Sicul.* L. I. et *Prudentius* L. I. contra *Symmachum.*) *Seguin.* Sel. Num. p. 105.

Antio-

Antiochus VII. *al.* VI. *Euergetes*, vulgo *Sidetes*, i. e. *Venator*,

et per conuitium *Pius* dictus, filius Demetrii Soteris natu minor, ac Demetrii Nicatoris frater, regnum ſibi vindicat An. Seleucid. 172. A. Chr. 141. et ſimul coniugem Cleopatram fratris Demetrii II. qui ab Arſace Mithrtidate, Pahriae rege, captus detinebatur. - Vero, et conſtante titulo in numis legitur: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ, *Regis Antiochi Benefactoris*; beneficiis enim ſub initium regni in Iudaeos, eorumque ſummum ſacerdotem ac ducem Simonem collatis, *Euergetem* ſe iis praebuerat. *Ioſeph.* Ant. Iud. L. XIII. — Anni in numis (162 dubius) certi: 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. vnde contra ſcriptores profanos, pro Libro II. *Maccabaeorum* c. 1. ex his numis conficitur, Antiochum hunc Euergetem circa aerae Seleucidarum 186. periiſſe. Demetrius II. a Parthis liber demiſſus, Syriae regnum recipit An. Seleuc. 183. A. Chr. 130. fratre Antiocho VII. in oriente victo, non tamen occiſo. *Froelich.* Notit. Elem. p. 170. pariter Annal. Syr. P. I. c. 3. et P. III. c. 4. it. P. IV. c. 6. *it.* Num. Reg. Vet. p. 69. ſq.) *Wilde* Sel. Num. Ant. p. 35. 36.) *Haym.* Th. Br. I. p. 58. et 82. ſqq.) *Vaill.* Seleucid. p. 304. ſq) *Eckhel.* Cat. I. p. 215. 216.) *Guſſeme* II. p. 175. 176.) *Liebe* Goth. Num. p. 113.) *Theup.* p. 1235. — Suppoſititia eſt: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΣΕΛΗΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ apud *Golzium* epigraphe; *Sidetis* enim, ſeu *Venatoris* cognomen, a *Sid* apud Phoenices *Venatio*, numquam meminerunt eius numi. — *Alium* adduxit *Golzius* numum: ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ inſcriptum, in quo vtrumque cognomen *Euergetis* et *Euſebis* ei attribuitur, quae tamen ΕΥΣΕΒΟΥΣ adpellatio haud occurrit in iis, qui adducuntur a *Vaillantio*, *Froelichio*, *Spanhemio*, regis huius numis.

Antiochi VII. (vel VI.) *Euergetis.*

Genuini ſunt: 1. Caput iuvenile Antiochi, Demetrii filii, corona hederacea cinctum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΒΞΡ. *Regis Antiochi, Anno* 162. Ancora maior cum monogrammate. Omnia intra coronam hederaceam. Æ 3. *Froelich.* Annal. Tb. 10. fg. 1. et in Prolegom. p. 43.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 5. fg. 4. p. 58. ſq. Singularis, et vnicus hic numus ob epocham, ancoram et vultum iuuenilem ad alium Antiochum, vt coniicit *Froelich.* Annal. p. 63. referri non poteſt, quam Demetrii Soteris filium. Ob florentis formae elegantiam velut iuuenis Bacchus hedera coronatus effingitur hic Antiochus. — Qui ſequuntur frequentiores ſunt: 2. Caput regis diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ, *Regis Antiochi Euergetae.* Pallas galeata ſtans, d. victoriolam, ſ. haſtam cum clipeo, in area duo monogrammata, omnia intra lauream. ÆR 1. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 62. fg. 4.) *Beger.*) *Eckhel.* Cat. I. p. 215. n. 1.) *Froel.* Annal. Tb. 11. fg. 21.) *Guſſeme* II. p. 175. n. 1.) *Theup.* 1235. — 3. *Alius* alio monogrammate. ÆR 1. *Eckhel.* ib. n. 2. — 4. *Alius*, ſed plumbeus primi moduli ſingularis, olim haud dubio argenti lamina veſtitus; de quo *Froelich. Annal.* Syr. p. 83. Tb. 11. n. 22. — 5. *Simile* regis caput.)(*Ead.* perigr. Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam. ÆR 3. *Froelich.* Annal. Tb. 11. fg. 15.) *Theup.* p. 1235. Ob victoriam vel de Tryphone tyranno, vel de Iudaeis reportatam. Anni nota cum numus careat, alterum horum certo definire non licet. — 6. Caput leonis Nemaei ringens.)(*Ead.* epigr. Claua Herculis nodoſa. Æ 3. *Wilde* Sel. Num. Ant. Tb. 4. fg. 26. p. 35. 36. — 7. *Similis*, ſed praeterea in area)(monogramma. Æ 3. *Eckhel.* n. 4. — 8. Protome alata Cupidinis.)(*Sine epigr.* Elephas. Æ 3. *Froelich.* Tb. 11. fg. 26.)

26.) *Eckh.* n. 5. — *Aera Seleucidarum inſigniti* · 9. Cupidinis, et Victoriae icones, addito ΓΟΡ. 173. *Anno*)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ. Flos loti · *Spanhem.* I. p. 440. — 9. Caput imberbe ornatum, cum alato humero, Victoriae vel Cupidinis.)(*Ead.* epigr. ſed infra loti florem aſtrum, et *Annus* ΔΟΡ. 174. Æ 2 et 3. *Froelich.* Annal. Tb. 11. fg. 3.) *Geſner.* Tb 4. n. 21,) *Muſell.* Reg. Tb. 7. fg. 6.) *Eckhel.* n. 6.) *Harduin.* p. 608.) *Theup.* 1235.) *Guſſeme* II p. 176. n. 3. ſed haſta ad pectus Victoriae. — 10. *Similis*, ſed infra florem loti claua loto aſtri. Æ 3. *Beger.* Th. Brand. I. p. 259.) *Froelich.* Tb. n. 4. — 11. Dimidia nauis cum puppi, ſupra eam duo pilei Dioſcurorum cum aſtris.)(*Eadem* inſcr. et epocha ΔΟΡ. Tridens cum alio ornamento, vel acroſtolio ad latus, in area monogramma. Æ 2. ſignatus Tripoli in Phoenicia. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 7. fg. 10. p. 83. 84. qui alium addit *ibid.* fg. 9. abſque anni nota.) *Geſner.* Tb. 4. n. 23.) *Froelich.* ib. n. 5. et 10.) *Liebe* Goth. Num. p. 114.) *Muſell.* Reg. Tb. 7. n. 5.) *Eckhel.* n. 19.) *Theup.* p. 1235. — 12. *Similis*, ſed in area M. Æ 1. *Froelich.* ib. fg. 9) *Guſſeme* ib. n. 2.) *Theup.* 1234. — 13. *Similis*, ſed cum numero ΕΟΡ. *Ann.* 175. et monogr. Æ. *Liebe* Goth. Num. p. 113.) *Froelich.* l. c. p. 81. — 14. Caput Antiochiochi diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΙΕΡ. ΑΣ · ΔΟΡ. *Regis Antiochi, Tyriorum*, vel *Tyri Sacrae Aſylo gaudentis*, *Anno* 174. Aquila cum ramo palmae. Ꜳ 3. *Vaill.*) *Froelich.* Tb. 11. fg. 1. — 15. *Similis* numus, ſed aquila prorae nauis inſiſtit, adſcripto *anno* ΔΟΡ. et Tyri monogrammate clauae impoſito. Ꜳ. 3. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 8. p. 83) *Froelich.* Tb. 11. n. 2.) *Geſner.* Tb. 4. n. 31.) *Muſell.* Suppl. Tb. 2. fg. 6. — 16. Idem caput diadematum.)(ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΩΝ ΕΜ (*ſic*) ΠΙΕΡΙΑΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ . . . . . . ΑΣΥΛΟΥ ΕΟΡ. *Seleucenſium, qui in Pieria ſunt Sacrae et Aſylo* gaudentis vrbis, *An.* 175. Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam. Æ 2. *Froelich.* Tb. 11. fg. 6.) *Eckhel.* Cat. n. 14. — 17. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ cum *Anno* ΕΟΡ. 175. Flos loti, infra acroſtolium, in area monogramma.)(Caput Victoriae, vel Cupidinis cum humero alato. Æ 2. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 36. fg. 1.) *Froelich.* Tb. 11. n. 7.) *Eckhel.* n. 7.) *Guſſeme* n. 4.) *Harduin.* p. 608.) *Theup.* p. 1235.) *Vaill.* p. 307. — 18. *Alius*, ſed infra aſtrum. Æ 3. *Eckhel.* n. 8. — 19. *Similis*, ſed ſub flore loti palma, et *Annus* ϚΟΡ. 176. Æ 2 vel 3. *Haym.* I. Tb. 8. fg. 1.) *Eckhel.* n. 9.) *Froel.* Tb. 11. n. 11. et in *alio* cum eodem *Anno* 176. monogramma. *ibid.* fg. 12.) *Harduin.* p. 608.) *Theup.* p. 1235. — 20. *Alius* cum *Anno* ΖΟΡ. 177. infra aſtrum. Æ 3. *Eckhel.* n. 10.) *Harduin.* ib.) *Froelich.* ib. n. 13. ſed palmae ramus ſub flore loti. — 21. *Alius*, ſed ΗΟΡ. *Ann.* 178. Æ 3. *Froelich.* ib.) *Harduin.* ib.) *Guſſeme* n. 5. ſed male ΣΟΡ. — 22. *Alius* ſimilis, ſed ΘΟΡ. 179. cum monogrammate. Æ 2. vel 3. *Froel.* Tb. 11. n. 17.) *Guſſeme* n. 6.) *Theup.* 1235. — *Flos loti*, quae herba Aegypti celeberrimae vtilitatis erat, ſub Antiocho Euergetae potiſſimum in numis comparens, videtur Cleopatrae Aegyptiae iuſſu numis inſerta. Nam arrogantiſſima haec femina, et tertium regina, etiam ſuo vultu numos hisce temporibus ſignandos curauit. *Froelich.* Annal. p. 79.) *Vaill.* Seleuc p. 306. — 23. Caput leonis Nemaei, ab Hercule interemti.)(*Ead.* inſcr. et annus ΕΟΡ. 175. Claua Herculis nodoſa. Æ 3. *Liebe* Goth. Num. p. 113.) *Froelich.* ib. Tb. 1. fg. 8.) *Wilde* Sel. Num. Tb. 4. fg. 26. vid. *ſupra* n. 6. — 24. Caput regis diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΙΕΡΑΣ ΑΣΥ. ΤΥΡΙΩΝ ΖΟΡ. *Regis Antiochi, Sacrae Aſylo* gaudentis vrbis *Tyriorum*, *Anno* 177. Nauis. Æ 2. *Eckhel.* Cat. n. 15. — 25. *Similes*, ſed poſt regis

 nomen

nomen: ΤΥΡ. ΙΕΡ. ΑΣΥ. ΞΟΡ. *An.* 177. Nauis, infra quam litterae Phoeniciae. Æ 3. *Froelich.* ib. n. 14. — 26. *Similis* antecedenti, ſed ΗΟΡ. *An.* 178. Æ 3. *Froelich.* ibid.) *Harduin.* p. 609) *Vaillant.* Seleuc. — 27. Caput Antiochi diadematum, ad occiput ΘΟΡ. *An.* 179.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΣΙΔΩΝΙΩΝ, *Regis Antiochi Sidoniorum.* Nauis, et litterae Phoeniciae. Æ 3. *Froelich.* Tb. 11. fg. 16.) *Vaillant.*) *Harduin.* p. 609. — 28. Caput Antiochi diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΤΥΡ. ΙΕΡΑ ΑΣΥ. ΠΡ. *Tyriorum* etc. *An.* 180 Aquila cum ramo palmae naui inſiſtens. Ꝗ 1. *Froel.* ib. fg. 1. et n. 18. a.) *Vaill.* ſed in iconiſmo huius numi male legitur ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, loco ΑΝΤΙΟΧΟΥ, in expoſitione vero numi correctus eſt error. — 29. *Simile* priori numiſma, ſed epocha ΑΠΡ. *An.* 181. in area monogramma. Ꝗ 1. *Froel.* ib. n. 18. b.) *Harduin.* p. 609. — 30. Caput Antiochi diadematum intra lauream.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΑΠΡ. *An.* 181. Pallas galeata ſt. vt ſupra n. 2. in area monogramma, omnia intra lauream. Ꝗ 1. *Froelich.* ib. n. 19.) *Theup.*) *Vaill.*) — 31. Caput Victoriae, vel Cupidinis cum humero alato, vti no. 17. ad 22.)(*Ead.* inſcriptio, et epocha ΑΠΡ. *An.* 181. Lotus. *Froelich.* ib. n. 20.) *Vaill.* — 32. *Similis* cum *Anno* ΒΠΡ. 182. in area Α. Æ 3. *Froel.* ib. n. 25.) *Eckhel.* Cat. n. 12.) *Harduin.* p. 609.) *Theup.* p. 1235. — 33. Flos lilio, vel balauſtio ſimilis.)(*Ead.* epigr. et *Annus* ΒΠΡ. 182. Ancora inuerſa. Æ 3. *Froelich.* ib. fg. 23.) *Eckhel.* n. 13.) *Vaill.* — 34. Caput Antiochi diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΤΥΡ. monogrammate ſupra clauam ΙΕΡΑ ΑΣΥ. ΒΠΡ. *Tyriorum* etc. *An.* 182. Aquila temoni inſiſtens, intra cuius pedes monogramma. Ꝗ 1. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 62. fg. 3.) *Eckhel.* Cat. n. 16.) *Vaill.* — 35. *Alius* ſimilis, ſed Ꝗ 3. *Eckhel.* n. 17.) *Harduin.* p. 608. ſed absque anni nota et ΙΕΡ. ΑΣ. ΤΥΡ. ſcriptum. — 36. *Alius* ſimilis, ſed ΤΥΡ. in monogrammate ſupra clauam, ΙΕΡ. ΑΣΥ. ΓΠΡ. *Tyriorum* etc. *Anno* 183. Aquila cum ramo naui inſiſtens. Ꝗ 1. De hoc egregio numiſmate *Froelich.* Annal. in prolegomenis Parte III. c. 4. p. 44. agit, depictum vero *ib.* Tb 11. fg. 27.) Cimel. *Vindob.* I. p. 36.) *Eckhel.* Cat. n. 18. — 38. Idem regis diadematum caput.)(ΑΝΤ... ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΥΡ. ΙΕΡΑ ΑΣΥ. ΔΠΡ. *Tyriorum* etc. *An.* 184. Aquila Ꝗ 2. *Froel.* Annal. Prolegom. ib. p. 44. et Tb. 11. fg. 28. p. 87. Eſt et hoc rariſſimum numiſma citra dubium antiquum, et praeter mancam quidem, ſufficientem tamen τῦ *Antiochi* expreſſionem integrum, et bene excuſum. Τὸ Δ in epocha eſt plane diuerſa forma ab Α in eadem auerſa parte ter ſignati, vt adeo ſuſpicari non liceat: τὸ ΔΠΡ loco τῦ ΑΠΡ lectum fuiſſe, quod facile alioqui fieri his in litteris poteſt. Quod ſi Δ non eſſet, Β potius quam Α iſthic eſſet. - 39. Protome humero alato, ſeu Victoriae, ſeu Famae, aut Cupidinis.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ, *Regis Antiochi Benefici.* Flos loti, infra quem epocha ΕΠΡ. *Anno* 185 Æ 3. Anecd. editus a *Froelich.* Num. Reg. Vet. Tb. 2. fg. 1. et illuſtratus p. 69. ſq. Quod figuras attinet, inter Syriacos numos obuius, ſed epochae notis integre et eleganter expreſſis, omnino memorabilis, et auro contra carus. Confirmat enim *Froelichii* de Antiochi Euergetae obitu opinionem, quam expoſuit in Annalibus ſuis, ſcilicet in prolegom. p. 44. et in ipſis Annal. p. 82. et 86.

Antiochus VIII. *Epiphanes*

in monetis tantum adpellatus, ob naſum vero aquilinum vulgo *Gryphus* ſeu *Grypus.* Hunc Antiochum Syriae regem ſtatuit An Seleucid. 188. A. Chr. 125. Cleopatra, alterum e Demetrio Nicatore filium ſuum; vnde in numis ſuum ipſa

ipſa nomen praeponit, et caput ante caput filii coniugatum conſignat, vt nomen regis penes filium, ius autem imperii penes ipſam eſſet: ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΘΕΑΣ (vel ſine ΘΕΑΣ) ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ (ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ.) — Anni in eius numiſmatibus ſunt: 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 197. 198. 199. 200. 205. 206. 212. — Antiochus ille VIII. matrem Cleopatram ſumere venenum cogit An. Seleuc. 191. A. Chr. 122, quod ipſa filio parauerat. Ipſe Antiochus Epiphanes perimitur An. Seleuc. 216. A. Chr. 97. — Tryphaenen, et Selenen, Ptolemaei Euergetae II. filias deinceps coniuges duxit; ex Tryphaene filios quinque genuit, reges, et litigatores futuros: *Seleucum* VI, *Antiochum* XI, et *Philippum* gemellos, *Demetrium* III, et *Antiochum* XII. *Froelich.* Notit. Elem. p. 170. 171. pariter Annal. Syr. P. IV. c. 6.) *Vaill.* Seleucid.) *Spanhem.* I. p. 408.) *Haym.* Th. Brit. I. p. 92. ſq.) *Guſſeme* Diccion. II. p. 176. 177.) *Eckhel.* Cat. I. p. 216. 217.

a) *Antiochus* VIII. et *Cleopatra.*

1\. Capita iugata Cleopatrae regi praepoſitum, regis Antiochi pariter diademate inſignitum.)(ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. ΖΠΡ. *Reginae Cleopatrae*, *Regis Antiochi*, *Anno* 187. ex quo anno initium regni Antiochi VIII. et finis regni Seleuci V. certa fiunt. Aquila inſiſtens fulmini, in area monogramma Σ̌ et Σ et Τ. forte *Syrorum.* AR 1. *Froel.* Annal. Tb. 13. fg. 1.) *Harduin.* p. 610.) *Vaill.* Seleuc. — 2. *Ead.* capita iugata.)(ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, *Reginae Cleopatrae Et Regis Antiochi*, ſine anno. Iupiter ſeminudus ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, in area prioris litterarum Σ et Τ nexarum monogramma. AR 1. *Froel.* Annal. Tb. 13. fg. 23.) *Beger.* Theſ. Brand. et Palatin.) *Eckhel.* Cat. I. p. 217. n. 1. — 3. *Alius* ſimilis numus, ſed capite Cleopatrae gemmis ornato. *Froelich.* ibid. — 4. *Eadem* capita et nomina, absque anni nota. Victoria gradiens, d. coronam, aſtrum in imo. Æ 2. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 62. fg. 12.) *Guſſeme* II. p. 177. n. 7.) *Harduin.* p. 610.) *Theup.* 1237. — 5. Caput Antiochi ſolius diadematum.)(*Eadem* inſcriptio vt n. 2. nominum Cleopatrae et Antiochi, addito ΗΠΡ. *Anno* 188. Flos loti cum palmae ramo. Æ 3. *Froel.* ib. n. 2.) *Vaill.*) *Harduin.* p. 610.) *Guſſeme* II. p. 177. n. 1. ſed falſo ΣΠΡ pro ΗΠΡ. — 6. *Similis* alius, ſed cum ΘΠΡ. *Anno* 189. Æ 3. *Froel.* ib. fg. 4.) *Guſſeme* ib. n. 2. cui flos loti inter duas ſpicas. — 7. *Alius* ſimilis, ſed capite regis cum corona radiata. Æ 3. *Froel.* ib. — 8. Capita iugata, Cleopatrae velatum, et diadematum, Antiochi diadematum.)(ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΘΕΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. *Reginae Cleopatrae Deae ſeu Diuae Et Regis Antiochi.* Victoria gradiens, d. lauream, ſ. palmae ramum, in area aſtrum. Æ 3. *Froelich.* ib. fg. 21.) *Geſner.* Tb. 5. n. 20.) *Muſell.* Reg. Tb. 7. fg. 7.) *Theup.* p. 1237.) *Vaillant.* Seleuc. p. 337. Sola haec *Cleopatra* inter Syriae reginas arroganti titulo ΘΕΑΣ ornata comparet. Erat Alexandri I. vxor, ſubinde Demetrii Nicatoris, hocque capto, Antiochi Euergetis, regnandi cupiditate excaecata femina. — 9. *Similia* capita, eademque inſcriptio. Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam, in area ΘΠΡ. *An.* 189. et monogr. MK. AR 1. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 62. fg. 11.) *Eckh.* Cat. I. p. 217. n. 2.) *Guſſeme.* n. 7. — 10. Caput ſolius Antiochi regis cum corona radiata.)(ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Noctua amphorae iacenti inſiſtens, in area ΤΡ, litterae ΠΡ monogrammate iunctae, in imo ϘΡ. *An.* 190. Æ 3. *Froelich.* Annal. Tb. 13. fg. 15.) *Eckhel.* Cat. n. 3. 4.)

Harduin. p. 610.) *Theup.* p. 1237.) *Gusseme* n. 3.) *Vaill.* — 11. *Alius*, ſed aſtrum in area. Æ 2. *Froelich.* ib.) *Theup.* ib. — 12. *Similis* numus ſine epocha. Æ 3. *Froelich.* ib. — 13. *Alius* ſimilis, ſed addito ΑϘΡ. *Anno* 191. *Froel.* ib. n. 18.) *Vaill.*) Noctua amphorae inſiſtens Athenienſium numorum frequens ſymbolum tribuitur Antiocho, qui Athenis tenera aetate ſtudiis diu operam dedit. — 14. Caput Dianae, vel aliud muliebre.)(*Ead.* inſcr. ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΑϘΡ. *An.* 191. Æ 3. Fax, vt coniicit *Haym.* Th. Br. I. p. 94. ad Tb. 8. fg. 9.) In *Eckbelii* Cat. I. p. 217. n. 5. inſcriptio mutila. . . . . . ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ cum anno epochae dubio. Ei videtur columna vel pharetra. *Froelich.* Ann. Tb. 13. fg. 20. eundem produxit numum epigraphe integra, ſed ſine typi interpretatione. — 15. *Alius* ſimilis, ſed caput muliebre cum modio.)(*Eadem* inſcr. Cornucopiae. Æ. *Haym.* I. Tb. 8. fg. 10. depictus et p. 90. illuſtratus.) *Froelich.* Tb. 13. fg. 19. ſed muliebre caput ſine modio. — 16. Capita iugata Cleopatrae et Antiochi.)(ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ. *Antiochenorum, qui Ptolemaide ſunt.* Cornucopiae, et botrus, in area ΑΝ. Æ 3. *Froelich.* Tb. 13. fg. 5.) *Eckbel.* Cat. n. 6. — 17. Inſcriptio numi *eadem*, quae in praecedente, ſed cum epocha ΘΠΡ. *An.* 189. Æ 3. *Harduin.* Oper. Sel. p. 143 et 610, vbi tamen capita, et auerſae partis figura non ſunt deſcripta.) *Froelich.* ib. n. 6.

b) *Antiochus* VIII. ſolus;

ſine matris effigie, in plurimis etiam numis modo capite diademato, modo radiata corona cincto exhibetur. *Vaillantius* quidem conficit, illum exſtincta Cleopatra ſibi *Epiphanis* nomen adſumſiſſe, vt qui feminae tam multis ſceleribus conſcia, *illuſtrem* ſe praebuerat. Sed numi a *Froelichio* in Annal. Syr. p. 95. collati enervant coniecturam *Vaillantii.* Forte poſt victum Alexandrum compellatus eſt titulo *Epiphanis.* Confictum omnino in otio eſt numiſma illud in *Golzii* Theſauro inſcriptum: ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ ΓΡΥΦΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, *Antiochi Philometoris Gryphi Regis.* Eundem quidem *Philometorem* quoque vocat *Iosephus* L. XIII. et *Iuſtinus* cognomen *Grypi* ei fuiſſe ob naſi magnitudinem, ſed potius aduncitatem, refert; haec vero nomina minus decora in eius numis non vſurpantur. — Huius Antiochi ex Æ. et AR. obuii ſunt numi, praeſertim vero aenei. — 1. Caput regis diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. Vir ſeminudus ſtans, d. aſtrum, ſ. haſtam, ſupra caput luna falcata, in area ΑΙ. omnia intra lauream. AV. maî RRR. editus in Cimel. *Vindob.* P. II.) *Froelich.* Annal. Tb. 13. fg. 29. notanda littera Ω ita ſcripta v.) *Eckbel.* *Cat.* I. p. 216. n. 1. — 2. *Alius* ſimilis, ſed vir nudus amiculum reiicit. AR 1. *Theup.* p. 1237. — 3. *Alius*, ſed in area Μ. AR 1. *Beger.* Th. Br.) *Froelich.* ib. Tb. 13. n. 27. — 4. *Alius*, idem vir nudus ſt. cuius laureato capiti luna falcata imminet, d. aſtrum, ſ. haſtam gerit, in area monogrammata litterarum ΑΡ et ΙΑΡ. in imo ΔϘΡ. *An.* 194. AR 1. *Froelich.* ib. fg. 26. qui p. 97. hoc ſimulacrum Iouis eſſe cenſet, coeli, ac terrae praeſidis crediti, quaſi ſolis, et lunae vicaria ſuce dies noctesque, atque adeo aſtrorum curſum et tempora omnia moderantis. Vtrum vero cum *Vaillantio* ex hac Iouis aſtrigeri figura colligere liceat, vti olim ſomniauit *Scaliger*, hoc ſymbolo indicari, duplicem Syro Macedonibus annum fuiſſe, eiuſdem alterum lunarem, alterum ſacrum ſolarem? — 5. Caput idem diad.)(*Eadem* epigr. Duplex copiae cornu cum taeniis. Æ 3. *Froelich.* fg. 13.) *Eckbel.* n. 2.) *Theup.* p. 1238.) *Vaill.* — 6. *Similis*,

milis, et eadem cornua copiae iugata, et faſcia colligata, ſed in area aſtrum, et Α. Æ 2. *Theup.* ib.) — *Guſſeme* II. 177. n. 5. — 7. *Alius* ſimilis, ſed in area Ε. et palmae ramus. Æ 3. *Eckhel.* n. 3.) *Froelich.* ib. — 8. *Similis*, ſed caput Antiochi cum corona radiata. Æ 3. *Froelich.* n. 14. — 9. Caput regis. ΣΙΔΩΝΟΣ ΘΕΑΣ ΗΠΡ. *Sidonis Deae, Anno* 188. Æ 2. *Froelich.* n. 3.) *Harduinus*, qui vero partis auerſae figuram non adnotauit. — 10. Caput Antiochi diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. Iupiter ſtans, vti n. 1. et in imo ΣΙΔΩ. ΙΕΡΑΣ Β. omnia intra lauream. AR 1. Sidonis Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 63. fg. 1) *Guſſeme* II. 177. n. 9. — 11. Caput regis radiatum.)(ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, *Laodicenorum* vrbis *Sacrae Et ſuis legibus vtentis.* Vir galeatus ſtans, d. haſtam, inferius litterae ΚΛ. aut ΚΑ, aut ΚΔ, notae monetarii, non autem epochae. Æ 3. *Froelich.* ib. fg. 7.) *Geſner.* Tb 9. fg. 15.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 8 fg. 8. p. 93. 94.) *Muſell.* Reg. Tb. 7. fg. 8) *Guſſeme* II. p. 177 n. 8.) Comes *Criſtiani* editor Haymiani Theſauri addit: „*Haymii* numum detritum fuiſſe ex ipſa caelatura adparet; ſupplet autem geminus numus Pariſinus, in cuius auerſa Diana ſtans d. haſtam, vel facem, ſ. arcum cum duabus ſagittis tenet, ad humeros eminente luna. cf. *Recueil des Médailles de Rois.* Paris 1762. — 12. *Idem* caput regis radiatum.)(ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΕΝ ΠΙΕΡΙΑ, *Seleucenſium In Pieria.* Iupiter Olympius ſt. d. extenſa coronam porrigit, ſ. demiſſa, in area monogramma, totum intra lauream. Æ 3. *Beger.* Th. Brand.) *Froelich* ib. n. 8. — 13. *Simile* caput, et figura auerſae partis, Iupiter, ſ. haſtam, d. coronam. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΔΑΦΝΗΝ, *Antiochenorum Ad Daphnen*; in area duplex monogramma. Æ 3. *Beger.* Th. Br.) *Froel.* ib. fg. 9. — 14. *Similis* numus cum epigraphe: ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡ. ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ, *Antiochenorum, qui ſunt Ad Callirhoen.* Iupiter ſt. d. aquilam. Æ 3. *Beger.*-Th. Br.) *Froel.* ib. fg. 10. — 15. *Similis* fere numus cum epigraphe: ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ, *Antiochenorum, qui Ptolemaide ſunt.* Æ 3. *Beger.* Th. Br.) *Froelich.* ib. n. 11. — 16. *Similis* numus, ſed epigraphe: ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. Æ 3. *Froelich.* ib. n. 12. — 17. Caput Dianae cum pharetra ad humeros.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. Apollo nudus ſtans d. telum, ſ. arcum, inferne epocha ϘΡ. 190, et ramus. Æ 3. *Froelich.* ib. fg. 16.) *Eckhel.* Cat. n. 11. — 18. *Alius* ſimilis, ſed ſine epocha. Æ 3. *Haym.* Theſ. Brit. I. Tb. 9. fg. 1. p. 96. 97.) *Recueil de Médailles de Rois.* Paris 1762, frequentiores regum Syriae numos Dianam referentes, qui Pariſiis adſeruantur, exhibet. — 19. Caput Antiochi cum corona radiata.)(*Eadem* inſcriptio, et ϘΡ. *Annus* 190. Aquila ſtans cum palmae ramo. Æ 3. *Froel.* ib. n. 17.) *Theup.* p. 1237.) *Harduin.* p. 192. — 20. *Similis*, ſed ΑϘΡ. *An.* Aquila ſt. ſupra alam haſta. Æ 2. *Theup.* p. 1237. — 21. *Alius* ſimilis, ſed ΒϘΡ. *An.* 192. Aquila ſtans cum ſceptro tranſuerſo. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 6.) *Theup.* ib. — 22. *Similis*, ſed aquila ſt. cum ramo palmae. Æ 3. *Froel.* Tb. 13. fg. 24.) *Vaill.* 195. — 23. *Alius*, ſed in area monogramma. Æ 3. *Geſner.* Tb. 15. n. 13.) *Muſell.* Suppl. Tb. 2. fg. 7.) *Harduin.* p. 610.) *Eckhel.* Cat. n. 8. — 24. *Similis*, ſed epocha alia ΓϘΡ. *An.* 193. infra aquilam alter ramus. Æ 3. *Froelich.* n. 25.) *Vaill.* ib. — 25. *Alius* cum anno ΔϘΡ. 194. *Harduin.* p. 611. — 26. *Alius* cum nota ΕϘΡ. *Anni* 195. Aquila cum ramo palmae. *Guſſeme* II. p. 177. n. 4.) *Harduin.* ib. — 27. *Alius* cum eodem ΕϘΡ. *Anno* 195. et aquila ſtante, inferius cornucopiae. AR 1. *Froelich.* ib. n. 28.) *Vaill.* ib. — 28. *Alius* cum ΗϘΡ. *Anno* 198. in area Ξ. Aquila ſtans. Æ 3. *Froel.* ib. n. 30.) *Eckh.* Cat.

Cat. n. 8. *Aquila* illa, vti *Vaillantius* cenſet, ſolitum Aegypti regum ſymbolum, quod Antiochus in ius iſtius regni ex matre, aut potius in gratiam vxoris Tryphaenae, Ptolemaei Euergetis, Aegypti regis, filiae, in numis geſtare voluit. — 29. Caput diadematum Antiochi.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. Victoria gradiens, d. ſertum. AR 3. *Froelich.* Tb. 13. n. 22. — 30. *Idem* regis caput diadematum intra lauream.)(*Eadem* inſcr. Vir ſeminudus ſt. d. aſtrum, ſ. haſtam, vti num. 1. in area litterae ΙΣ omnia Α intra lauream. AR 1. *Froelich.* ib. fg. 29.) *Beger.* Theſ. Palat.) *Vaill.* Seleucid. — 31. *Alius* ſimilis, ſed epocha ΘϘΡ. AR 1. *Froelich.* ib. n. 31 — 32 *Alius*, ſed aquila fulmini inſiſtit, in area Σ. *Anno* 200. Æ 3. *Froelich.* ib. n. 32.) *Eckhel.* Cat. n. 9. — 33. Caput muliebre velatum, quod Tryphaenae *Begerus* tribuit.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. Caput elephanti, infra Σ, quod *Beger.* legit: *Anno* 200. Similes numos dedit *Froelich.* Annal. Syriae ſub Antiocho I. n. 6. et 7. cum variis litteris incertae ſignificationis. *Haymius* quoque τὸ Σ hic non eſſe epocham ex eo oſtendit, quod in ſimilibus aliis numulis aliae litterae legantur, nempe in vno Κ, in altero Ξ. — 34. Caput Antiochi diadematum.)(ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΣ. ΙΕΡ. ΑΣΥ. ΕΣ. *Regis Antiochi.* ΑΣ. *Sacrae, Aſylo gaudentis, An.* 201. Aquila ſtans cum ramo palmae. AR. *Harduinus* legit τὸ ΑΣ, Πρώτης Συρίας, *Primae Syriae ſcilicet vrbis* Tyri, cui hunc numum tribuit ob aquilae figuram in Tyriorum numis frequentem. Sed forte τὸ ΑΣ *Aſcalonitas* denotat, vti coniicit *Froel.* Annal. p. 101. nam altera lectio inſolita eſt. — 35. *Simile* caput diadematum regis.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. Tripus. AR 3. *Froel.* ib. fg. 34) *Vaill.* — 36. *Simile* caput.)(*Eadem* inſcr. Duae amphorae ſtantes. Æ 3. *Froelich.* ib. fg. 35.) *Vaill.* — 37. Caput Antiochi radiatum diadematum.)(*Ead.* inſcr. Fulmen alatum cu faſcia per medium. Æ 3. *Froelich.* ib. fg. 36.) *Eckhel.* Cat. n. 4 — 38 *Alius* ſimilis, in area monogramma. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 5. — 39. *Simile* caput.)(*Eadem* inſc Aquila ſtans cum ramo palmae, ΕΣ. *An.* 205. Æ 3. *Froelich.* Tb. n. 37. — 40. *Alius* ſimilis, cum ΒΙΣ. *Anno* 212. In area notae vel monogrammata, quae tis diſcerni nequeunt. Æ 3. Fr Annal. p. 105. n. 40. — 41. C put diadematum Antiochi.)(ΒΑ ΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΤΥΡ. ΙΕΡ. ΑΣΥ *Tyriorum* etc. *Anno* 206. Aqu ſtans. AR 1. *Froelich.* Tb. 13. 38. — 42. Caput Iouis barbatum laureatum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. Aquila fulmini ſtens. *Gueſſeme* II. p. 177. n. 6. 43. Idem Iouis caput.)(E inſcr. Mulier naui inſiſtens, d. coram, ſ. cornucopiae. Æ 3. Froel Annal. Tb. 13. fg. 39.) Eckh Cat. n. 10. 44. *Alius* ſimilis c monogrammate. Æ. *Froel.* ib.

Antiochus IX. *Philopator*

vulgo *Cyzicenus*, Antiochi VII. Cleopatra III. filius, partem Syriae Antiocho VIII. fratri no eripit Olymp. 166. aerae Se cid. 199. A. Chr. 114. — V eius Cleopatra V. Aegyptiaca, lometris Ptolemaei filia, a La fratre repudiata. Horum filius *Antiochus* X. — A Seleuco V victus An. Seleuc. 218. A. Chr. exſtinguitur Antiochus IX. Ph pator, in cuius numis: ΒΑΣΙΛ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ inſcr anni ſignati: 199. 200. 201. 205, ſub quo rege, et ſub A cho VIII. anni poſtremum ſi obſeruantur. *Froel.* Notit. Ele 171. pariter Annal. Syr. P. IV. 6.) *Vaill.* Seleucid. p. 348. *Haym.* Th. Brit. I. p. 97. *Spanh.* I. p. 409. ſq.) *Hardu* 611.) *Wilde* Sel. Num. Ant. p. 37.) *Gueſſeme* II. p. 177. 178.)

bel. Cat. I. p. 217. 218. — Cyzici in Propontide enutritus, a Ioſepho, aliisque ſcriptoribus *Cyzicenus* cognominatus, id vero cognomen in eius numis, qui raris adnumerandi ſunt, non occurrit. Caput eius modo diademate, modo corona radiata cinctum exhibetur. — 1. Caput regis Antiochi diadematum, modice barbatum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, *Regis Antiochi Philopatoris.* Fulmen alatum, in area ΘϘΡ. *Anno* 199. Æ 3. Seleuciae in Syria cuſus. *Froelich.* Annal. Tb. 14. fg. 1.) *Geſner.* Tb. 6. n. 1. 2.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 9. fg. 2.) *Muſell.* Reg. Tb. 7. fg. 9. 10.) *Vaill.* Seleucid. p. 348.) *Beger.* Th. Br.) *Theup.* p. 1238.) *Eckhel.* Cat. I. p. 217. n. 1. *Guſſeme* II. p. 177. n. 1. — 2. *Similis*, ſed in area monogrammata, vel notae. Æ 3. *Froelich.* ib. — 3. *Alius* ſimilis, ſed cum epocha Σ, *An.* 200. quae littera eodem auerſae partis loco legitur, quo in praecedentibus numis epocha altera, eaque certa legebatur. Æ 3. *Froel.* ib. n. 2.) *Eckhel.* Cat. I. p. 217. n. 2.) *Guſſeme* ib. n. 2.) *Theup.* ib. — 4. *Simile* caput.)(*Ead.* epigr. Pallas galeata ſtans, d. victoriolam, ſ. haſtam, in area ΑΣ, *An.* 201. omnia intra lauream. ꝶ 1. *Froel.* ib. n. 3.) *Beger.* Th. Br.) — 5. *Similis* numus, ſed ſine epocha, in area monogrammata. ꝶ 1. *Froelich.* ib. n. 4.) *Beger.* Th. Palat.) *Vaill.* Seleuc. — 6. *Alius*, ſed alia monogrammata. *Froel.* ib. — 7. Caput laureatum cum barba magis promiſſa, Iouis eſſe videtur, vel ipſius regis Antiochi, qui aliquamdiu Cyzici velut exſul cum vixerit, videtur barbato vultu exprimi voluiſſe, barbamque aluiſſe.)(*Eadem* inſcriptio, et Pallas ſtans, vt in praecedentibus, infra ΓΣ. *Anno* 203. Æ 3. *Froel.* ib. 5.) *Eckhel.* Cat. I. p. 217. n. 3. — 8. 9. *Similes* numi cum capite Iouis, vel regis barbato, et Pallade, ſed ſine epocha. Æ 3. *Froel.* ib. fg. 6.) *Theup.* p. 1238.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 9. fg. 5. p. 99. ſed ei caput Iouis laureatum.)(Pallas d. aquilam ſuſtinet, ſ. in clipeo nixa. — 10. *Similis*, ſed ſub Pallade Σ, in area ꝶ. et *Annus* Seleucid. ΕΣ. 205. omnia intra lauream. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 63. fg. 2. — 11. Caput Antiochi cum corona radiata.)(*Ead.* epigr. Pallas ſt. ſed ſine epocha, et ſine laurea. Æ 3. *Froel.* ib. fg. 7.) *Vaill.* — 12. Caput cum humero alato Victoriae, vel Cupidinis.)(*Ead.* inſcr. Victoria gradiens, d. coronam, in aliis ramum, in area Δ. Æ 3. *Beger.* Th. Br.) *Froelich.* ib. fg. 8.) *Haym.* I. Tb. 9. fg. 6. p. 99.) *Eckh.* Cat. n. 4.) *Theup.* p. 1238. — 13. *Alius* ſimilis cum monogrammate. *Froel.* ib. — 14. Caput Antiochi diadematum imberbe.)(*Ead.* inſcr. cum ΕΣ. *Anno* 205. Victoria gradiens, d. coronam, ſ. veſtem adducit, in area Π. Æ 3. *Froel.* ib. fg. 9.) *Eckh.* ib. n. 5. — 15. Caput regis radiatum diadematum.)(*Ead.* inſcr. et epocha ΕΣ. Aquila ſtans cum ramo palmae. Æ 3. *Froel.* ib. fg. 10.) *Eckh.* ib. n. 6. — 16. Caput Antiochi diadematum modice barbatum.)(*Ead.* inſcr. ſine epocha, Bacchus muliebri habitu ſtans, d. cantharum, ſ. thyrſum, vel haſtam. Æ 3. *Froel.* ib. fg. 11.) *Theup.* p. 1238. — 17. Caput Antiochi imberbe.)(*Ead.* inſcr. Iupiter ſedens, ſ. haſtam, d. victoriolam. Æ 3. *Froel.* ib. fg. 12.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 9. fg. 3. p. 98.) *Theup.* p. 1238.) *Vaill.* Seleucid. p. 364. ſed cum capite regis barbato. — 18. Caput Palladis galeatum.)(*Ead.* inſcr. Dimidia nauis. Æ 3. *Froel.* ib. fg. 13.) *Haym.* l. c. fg. 4. — 19. Caput pelle leonina tectum.)(Claua Herculea. Æ 3. *Froel.* ib. n. 14. p. 101.) *Theup.* 1238. Herculem in occidendis belluis imitari ſtudebat Antiochus Philopator, teſte *Diodoro Sic.* L. XXXV. qui narrat: „Antiochum ſaepe clam noctu cum vno alteroue famulo egreſſum pardos, leones, garos velatum fuiſſe; non numquam cum feris temere

 congreſſum

congreſſum, in extremum ſeſe vitae amittendae periculum conieciſſe." Similis typus in n. Antiochi VII. Euergetis. — 20. Caput Antiochi diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΣΙΔΩνος ΙΕΡᾶς ΑΣΥΛου Ε. *Regis Antiochi Philopatoris. Sidonis Sacrae, Aſylo gaudentis, Anno* 5. Pallas ſtans, d. victoriolam, ſ. haſtam. AR. 1. *Froelich.* ib. n. 15. Aera Sidonis coepit anno Seleucid. 202. hic ergo eſt 207.

Antiochus X. *Pius, Philopator,*

Antiochi IX. ex Cleopatra relictus filius, partem Syriae regni, contra Seleucum VI. patre victo et exſtincto Olymp. 171. aerae Seleucid. 218. A. Chr. 95. aegre tuetur. Vſus eſt titulo iſto: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, vel ΕΥΣΕΒΟΥΣ tantum, ſine ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, pietate ſcilicet inſigni in parentem ea accepit cognomina. — Multa deinceps bella, Seleuco An. Seleuc. 220. A. Chr. 93. occiſo, eius fratres et inter ſe, et contra Antiochum X. miſcent. Hic ſuperat Antiochum XI. et Philippum gemellos. — Tot bellorum ciuilium peraeſi Syri Tygranem Armeniae regem advocant An. Sel. 229. A. Chr. 84. qui fere annis duodeuiginti Syriae praefuit. Antiochus X. fugit, et filium ſuum *Antiochum* XIII. cum matre Cleopatra Selene in Commagene, et in Aſia minore educandum curat. *Froel.* Notit. Elem. p. 171. 172. pariter Annal. Syr. P. IV. c. 6.) *Vaill.* Seleucid. p. 395. ſq.) *Haym.* Th. Br. I. p. 103.) *Eckhel.* Cat. I. p. 218.) *Guſſeme* II. p. 178. — Numi eius admodum rari, repraeſentant ipſius caput diadematum, vel barba lanugine decorata eſt, vt qui octodecim annos natus regnum ſuſcepit. — 1. Caput Antiochi X. modice barbato vultu diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ. *Regis Antiochi Euſebis.* Victoria gradiens, d. lauream, ſ. palmae ramum. Æ 3. *Froel.* Annal. Tb. 15. fg. 1.) *Vaill.* Seleucid. p. 393.) Obtenta de Seleuco VI. victoria hic indicatur. — 2. Caput ſimile.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, *Regis Antiochi Euſebis Philopatoris.* Duo pilei Dioſcurorum ſuis aſtris inſignes dependentibus taeniis. Æ 2. vel 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 218.) *Froel.* ib. fg. 2.) *Geſner.* Tb. 6. n. 16.) *Guſſeme* II. p. 178. n. 1.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 9. fg. 9. p. 103.) *Muſell.* Reg. Tb. 8. fg. 1.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 63. fg. 4.) *Theup.* p. 1239.) *Vaill.* Sel. p. 395. — 3. *Similis* numus, ſed caput regis imberbe.)(*Ead.* inſcr. iidemque duo pilei Dioſcurorum cum infulis defluentibus, et imminentibus aſtris. Æ 3. *Froel.* l. c. fg. 2. ſed alio iconiſmo. — 4. Caput Antiochi diadematum intra lauream.)(*Ead.* inſcr. Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam. AR. 1. *Froel.* ib. fg. 3.) *Vaill.* l. c. — 5. Caput diadematum imberbe.)(*Ead.* inſcr. Mulier ſtans, d. temonem, ſ. cornucopiae in area Δ A AR. 3. *Froel.* ib. in Annal. Tb. 15. fg. 4.

Antiochus XI. *Epiphanes Philadelphus,*

Antiochi VIII. Epiphanis ex Tryphaene cum Philippo gemellus, regni arripuit frena Olymp. 171. aere Seleucid. 219. ante Chr. 94. nec integro anno exacto ab Antiocho X. An. Seleucid. 220. A. Chr. 93. ſuperatus eſt et occiſus. Gemellorum numiſmata ita ſunt inſcripta: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ, et: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ. *Froel.* Notit. Elem. p. 171. pariter Annal. Syr. P. IV. c. 6.) *Vaill.* Seleucid. p. 371. ſq.) *Haym.* Th. Brit. I. p. 104.) *Guſſeme* II. p. 178. — ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ titulum, vt et frater, in patris memoriam retinuit; ſed ne cum patre, aliisque eiusdem cognominis confunderetur,

ΦΙΛΑ-

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ, *Fratrem amantis*, nomenclationem vindicauit ſibi ob ſingularem erga fratrem Philippum amorem, cum eſſet ex vno partu cum ipſo editus. Dictus etiam *Didymus*. Huius numi eximiae raritatis ſunt. Eſt in iis caput regis diadematum, vt vultum correxit *Froelichius* ex numo integerrimo, qui ab aliis cum capite nudo repraeſentatur.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ, *Regis Antiochi Epiphanis Philadelphi*. Pallas galeata ſtans, d. victoriolam, ſ. haſtam, et clipeum; in arca littera Φ, quam *Vaillantius* exponit: *Philadelphenſium*, a quibus in Antiochi honorem ſignata ſit moneta. *Philadelphia* Coeleſyriae hic accipienda eſt, ſi vnius litterae lectioni fidendum cenſemus. Æ 2 vel 3. quem aeri incidit, et explicatione ornauit *Vaillantius* Seleucid. p. 371.) *Froelich.* Ann. Syr. Tb. 15. p. 109.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 9. fg. 11. p. 104.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 63. fg. 7.) *Guſſeme* II. p. 178.) *Harduin.* p. 611.

Antiochus XII.

Vaillantius in Hiſtoria ſua Regum Syriae p. 281. numos inſcriptos: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ, qui frequentes ſunt, *Antiocho duodecimo* tribuerat. Eum *Ioſephus* L. XIII. Antiq. c. 15. in fraudem induxit, qui Antiochum XII. cognominatum eſſe *Dionyſium* perhibet. Sed *Ioſephus* aliis quoque regibus Syriae titulos adfingit, de quibus nihil copioſa numiſmata prodidere. Hic error *Vaillantii* alterum traxit, vt Antiocho Adoleſcentulo, vulgo Sexto, Alexandri I. filio numum adſcriberet, in quo legitur: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ. Verum vtrumque hunc errorem inſpecto ſubinde vnico numo ponendum docuit *Vaillantius* in Ptolemaeor. Aegypti Regum Hiſtoria p. 100. in quo ſcilicet numo legebat: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ cum epocha ΗΞΡ. *Anno* 168. ex quo certum ſit, hosce numos ad Antiochum VI. vel VII. Alexandri I. filium referri oportere. Confirmat id ſimilis numus apud *Begerum* in Theſ. Brand. I. p. 259. cum epocha ΟΡ, *Anno* 170. qui fuit huius Antiochi Adoleſcentis vitae poſtremus; eandem *Anni* notam cum Dioſcurorum icone numiſma *Fawkeneri* exhibet. Mutuo item ſeſe comprobant numi Tryphonis, et Antiochi Dionyſi, qui a Tryphone regno datus, et ereptus eſt; nam in ſolis horum duorum numis galeae typus, adpoſito cornu deprehenditur, eſtque fabricae ſpecies omnino ſimilis. Vindicata ſic ſunt equidem Antiocho Adoleſcentulo ſeu VI. ſeu VII. ſua numiſmata, *Epiphanis Dionyſi* titulis conſpicua, ipſoque tenello, quem exhibent, vultu, (quidquid iſthic obmoueat *Spanhemius*, numos forte non integros nactus) cuius ſint, de ſe teſtantur; vtrum vero mutatis, vt aiunt, clipeis numus ille Antiochi cum titulis ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ad Antiochum XII. transferendus ſit, pronuntiare olim vix audebat *Froelichius*. Monuit enim *Haymius* hunc ipſum ſingularem numum ab Anglo *Maſſon* in Cimeliarchio Florentino inſpectum eſſe, qui deprehendit epigraphen non ita eadem ſerie, vti habet numi typus apud *Vaillantium*, in ipſo numo comparere, ſed τὸ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ſub effigie Iouis *victoriam ferentis* (Νικηφορε) ſeorſum inſculptam legi. Suſpicari igitur pronum erat, ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ titulum Iouis idolo potius, quam regi Antiocho deberi, atque adeo numum iſtum ob titulos ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ Antiocho IV. vel VIII. reſtitui oportere, niſi vultus lineamenta reclament. — Eidem tamen *Froelichio* dein ſimilius videbatur τὸ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ regis potius, cum hac Iouis hic eſſe titulum. Nam cum hac Iouis Antiocheni victoriam

 geſtantis

geſtantis effigie nihil fere frequentius in Syriae regum numis ſeſe offerat; nuſquam tamen Ioui titulus iſte adſcribitur. Deinde in Antiochi V. Eupatoris numiſmate apud *Vaillantium* etiam τὸ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ ſeorſum a regis nomine, et ſub Iouis ſedentis imagine inſculptum habetur; certiſſimum tamen eſt, eum titulum regi Antiocho illi, non Ioui competere. Denique nactus eſt accuratiſſimam numiſmatis huius Æ. I. rariſſimi imaginem cum inſcriptione ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ, quam Tb. 15. fg. I. Annalium Syriae ſiſtit *Froelichius*, ex qua certi ſimus, vultum huius Antiochi haud quaquam ita teneram aetatem prae ſe ferre, vt *Vaillantii* icon refert, et Antiocho IV. vel VIII. nec criſpum hoc caput, neque faciem conuenire. Sane vultus huius Antiochi XII. non puerum, ſed virum ſpirat.

Antiochus ille XII, Antiochi VIII. Epiphanis, vulgo Grypi, e Tryphaene filius natu minimus, intellecta Demetrii III. fratris a Parthis captiuitate, militem collegit, et vrbe Damaſco cum adiuncta regni portione potitus eſt anno Seleucid. 226. ante Chr. 87. Biennio poſt An. 228. ab Arabibus victus cecidit. *Froel.* Annal. Syr. P. III. c. 5. et in Annal. ipſis p. 115. pariter in Notit. Elem. p. 171.

Antiochus XIII. *Callinicus*,

dictus *Aſiaticus*, et *Commagenes*,

vltimus Syriae rex, Antiochi X. vel Pii, et Selenes filius, vulgo *Aſiaticus* nominatus, quod in Aſia minore educatus. Subinde Selene cum filio Romam profecta, etiam Aegyptum filio deberi, ſibique, fruſtra contendit. Aliquam tamen regni auiti partem Lucullus victo Tigrane indulget Antiocho XIII. Olymp. 177. aerae Seleucid. 245. A. Chr. 68. Commagenem quoque, vt cenſet *Froelichius.* — Cn. Pompeius debellato Mithridate, et Tigrane, Syriam occupatam in prouinciam redegit An. 250. A. Chr. 63. Antiocho huic XIII. Syriam fruſtra petenti, Commagenen permiſit; et data venia, quod armis obſiſtere Romanis antea auſus ſit, eundem in amicitiam populi Romani recepit. — Poſtremus hic e Seleucidis rex titulis compenſauit regnorum penuriam; illius vero cognomina *Aſiatici* et *Commagenis* in numis haud quaerenda ſunt, ſed legitur: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ. Caput eius diadematum, et in auerſa parte Antiochiae vrbis genius. *Froel.* Notit. Elem. p. 172. pariter Annal. Syr. P. III. c. 5. et P. IV. c. 6.) *Vaill.* Seleuc.) *Haym.* Th. Brit. I. p. 109. et II. p. 25.) E *Vaillantii*, *Haymique* ſententia Antiocho XIII, qui vulgo Aſiaticus et Commagenes dici ſolet, illi numi tribuendi ſunt, qui titulos ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ regis Antiochi nomini adiunctos exhibent. Subinde *Haymio* I. Tb. 3. fg. 7. obuenit numus Antiochi iſtius, in quo praeter iam recenſitos etiam ΔΙΟΝΥΣΟΥ, *Bacchi*, forte ob formae elegantiam, titulus legebatur. Ita enim in *Haymiano* numo: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ, *Regis Antiochi Dionyſi Philopatoris Callinici.* Iupiter ſtans d. victoriolam, ſ. haſtam tenens, typo ab aliis iſtiusmodi ſignis diuerſo.)(Caput regis diadematum barbatulum. Obſeruatur idem Æ. 3. numus apud *Froelich.* Annal. Tb. 16. fg. 1.) in Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 63. fg. 8.) apud *Guſſeme* I. p. 179. n. 1. — Quoniam vero *Ioſephus* Antiq. L. XIII. c. 15. Antiochum XII. Grypi filium *Dionyſium* compellatum fuiſſe perhibet, ambigere quis poſſet, annon numi illi Antiochi Epiphanis Philopatoris Callinici, quibus Dionyſi titulus nonnumquam iungeretur, Antiocho XII. potius eſſent adſcribendi? *Froel.* Annal. Prolegom.

gom. p. 48. — Anonymus Pariſinus in libro *Recueil de Méd. de Rois* p. 113. et 118. numos, qui tribus cognominibus quartum ΔΙΟΝΥΣΟΥ adiectum habent, Antiocho XII. pariter attribuit, nixus cum *Ioſephi* auctoritate, tum potiſſimum barbae, cum qua etiam Antiochus XI. et Demetrius III. eius fratres in monetis comparent; abeſt tamen haec fere a vultibus, quibus tria poſteriora ſolum cognomina ſunt adſcripta, id quod tribus ſui muſei numis etiam confirmat Pariſinus.

Antiochi XIII. vltimi ex ſtirpe Seleuci Nicatoris regis Syriae, a Pompeio tum in prouinciae formam redactae numi ſumma raritate ſunt inſignes; quales ſunt: 1. Caput diadematum Antiochi, vultu imberbi.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ. Mulier ſtans capite tutulato, d. ramum palmae, aliis videntur ſagittae, ſ. cornucopiae. Æ 3. *Froelich.* Annal. Tb. 16. fg. 2.) *Geſner.* Tb. 7. n. 7.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 10. fg. 6.) *Vaill.* Seleucid. p. 407. qui numum explicatione ornauit.) *Spanhem.* I. p. 445.) *Guſſeme* I. p. 179. n. 2.) Typus mulieris videtur Victoriam vna, et Fortunam referre. — 2. Caput diademate cinctum Antiochi vultu imberbi, cum parte humeri veſtiti.)(*Eadem* inſcriptio. Apollo nudus ſtans, d. extenſa, ſ. tripodi innititur. Æ 3. *Froelich.* ib. n. 3.) *Haym.* II. Tb. 10. fg. 7. p. 110. — 3. *Similis* priori, ſed omiſſo titulo ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, in area monogramma. Æ 2 vel 3. *Froelich.* ib. n. 4. p. 121.) Apollinis originarii Seleucidarum crediti numinis memoriam inſtaurare voluit et vltimus Antiochus.

Antiochi reges Commagenes,

in confiniis Syriae et Ciliciae ad Euphratem exiguae regionis, cuius metropolis Samoſata, a Cn. Pompeii Magni temporibus vsque ad Veſpaſiani Auguſti imperium. Reges iſtos e Seleucidis Syriae regibus ortos fuiſſe ſuadent et *Antiochi* nomen, in numis eorum certis perpetuum, et adſignata *ancora*, vtque tituli quoque ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, et ΜΕΓΑΛΟΥ, a Seleucidis antea vſurpati. — Numiſmata eorum aenea ſunt, fere magni moduli. Caput in eis diadematum imberbe regis, addito nomine titulisque vna ex parte, vel reginae caput oſtentant, in)(ſcorpius, aut cornuacopiae, vel capricornus, ſingula intra lauream, exhibentur; nonnumquam adpoſita ancora cum epigraphe regionis ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ *Commagenorum*, aut Ciliciae populi ΛΑΚΑΝΑΤΩΝ, *Lacanatarum*, aut alia, vti *Sebaſtenorum* Ciliciae. — Regum iſtorum chronologiam et hiſtoriam *Maſſon* apud *Haym.* in Theſ. Brit. I. p. 116. ſeqq. illuſtrauit, ex quo *Froelich.* in Elem. Notit. epitomen repetit p. 214. ſq. qui etiam in *Annal.* Prolegom. p. 69. 70. de hisce regibus agit. Item *Spanhem.* I. p. 411.

Antiochus I. Commagenorum rex

Luculli, vel certe Pompeii tempore Chr. 68. fuit; ſiue is erat *Antiochus* XIII. Syriae rex vltimus, ſiue eidem ſanguine iunctus. Idem ſub Cicerone Ciliciae praeſide, et ſub Iulio Caeſare memoratur.

Antiochus II. *rex in Commagene*

Auguſti mandato Romae interimitur A. Chr. 20.

Antiochus III. *in Commagene*

ſucceſſit Mithridati II. et moritur ſub Tiberio Auguſto, qui anno poſt Chr. 17. Commagenen in prouinciam redigit.

Antio-

Antiochus IV. *Commagenes rex*, Antiochi III. filius, a Caio Auguſto regno donatus An. Chr. 37. Deinde eundem exauctorat; Claudius vero Auguſtus eidem Antiocho IV. regnum reſtituit, data ei quarta Ciliciae parte An. Chr. 41. ſed a Veſpaſiano Auguſto An 52. regno ſpoliatur, accuſatus a Paeto, quod Parthis fauiſſet. Spartam, deinde Romam cum filiis ductus eſt. Vxor eius *Iotape* erat, ex qua genuit filiam *Iotapen*, et filios duos, *Epiphanem*, et *Callinicum*, qui arma primum corripuere, vt ſua tuerentur.

Antiocho Primo ac *Tertio* adſcribi poterunt probabiliter ſequentes numi: 1. ΒΑΣΙ. ΑΝΤΙΟΧΟΣ, *Rex Antiochus*. Caput eius diadematum mediae aetatis.)(ΚΟΜΜΑ-ΓΗΝΩΝ, *Commagenorum*. Duo cornuacopiae decuſſatim. Æ 3. *Froel.* Notit Elem. Tb. 19 fg. 1.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 71. fg. 3.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 11. fg. 6.) *Spanh.* I p 411. 442.) *Theupol.* p. 1202.) *Guſſeme* I. p. 179. n. 4. — 2. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓ. ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΕΠΙΦΑΝΗΣ, *Rex Magnus Antiochus Epiphanes*. Caput ſenile diadematum.)(ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ. Scorpius, omnia intra coronam. Æ 1. *Froel.* Not. Elem. Tb. 19. fg. 2.) *Haym.* l. c. fg. 5.) *Pembrok* ib. fg. 2.) *Noriſius* Epoch. Syro Mac. diſſ. 2. c. 4. ſed ad Antiochum IV. poſtremum Commagenorum regem refert.) *Froelich.* l. c. p. 215. ad primum vel tertium.) *Eckhel.* Cat I. p. 221. Antiocho IV. attribuit.) *Guſſeme* I. p. 179. n. 3. — 3. *Alius* ſimilis, ſed iuxta regis caput ancora incuſa. Æ 1. *Guſſeme* ib. n. 5.) *Eckh.* ib. n. 2.) *Haym.* I. Tb. 11. fg. 10, ſed ſigna ancorae et duorum copiae cornuum ſub collo regis impreſſa ſunt. — 4. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΓΑΣ ΑΝΤΙΟΧΟΣ, Caput Antiochi IV. diadematum.)(*Eadem* Æ 1. *Eckhel.* ib. n. 3.) *Theupoli* p. 1202.) *Harduin.* p. 85.

Antiochi IV. eius vxoris, et filiorum numiſmata certa ſunt: 1. ΒΑΣΙ. ΜΕΓ. ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΕΠΙ. *Rex Magnus Antiochus Epiphanes.* Caput eius diadematum.)(ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ, intra coronam lauream; in qua capricornus in piſcem deſinens, in ima parte ancora. Æ 2. *Geſner.* Reg. Min. Gent. Tb. 1. fg. 19.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 11. fg. 4.) *Muſel.* Reg. Tb. 9. fg. 5.) *Noriſ.* II. p. 133.) *Theup.* 1202. — 2. *Alius* ſimilis, ſed ΒΑΣΙ. ΜΕΓ. etc. et praeterea aſtrum ſupra capricornum. Æ. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 71. fg. 1. — 3. ΒΑΣΙΛΕΥΣ (*ſic*) ΜΕΓΑΣ ΑΝΤΙΟΧΟΣ. Caput diadematum.)(ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ. Scorpius intra lauream. Æ. *Haym.* I. Tb. 11. fg. 8. — 4. ΒΑϹΙΛЄΥϹ ΜЄΓ. ΑΝΤΙΟΧ.... Caput diadem.)(ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ. Scorpius intra lauream. Æ. *Haym.* ib. fg. 9. — 5. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΓΑΣ ΑΝΤΙΟΧΟΣ. Caput diadematum.)(ΛΑΚΑΝΑΤΩΝ, *Lacanatarum* in Cilicia. Scorpius in laurea. Æ 1. *Haym.* ib. fg 7.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 71. fg. 4.) *Spanhem.* I. 445.) *Theupol.* 1202.) *Guſſeme* I. p. 180. n. 7.) *Froel.* Not. Elem. p. 215. — 6. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΓΑΣ ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΕΠΙΦΑΝ. Caput Antiochi IV. nudum.)(ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΙΩΤΑΠΗ. *Regina Iotape*, in imo ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ, poſtremae tres litterae exeſae, *Sebaſtenorum* Ciliciae. Figura muliebris ſedens, d. pateram, ſ. haſtam, intra ſedilis fulcra: ΕΡΟΑ. Æ 2. edit. in *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 15. fg. 3. p. 275. Commemoratus etiam in *Froelich.* Notit. Elem. p. 215. — *Similis* numus apud *Seguinum* Sel. Num. p. 402. *alius* item in numis *le Bret* deſcribitur. In neutro inſcriptionis ΕΡΟΑ mentio fit, quae ſub ſellae fulcris compareт, et cuius ſenſum ſibi ignotum omnino profitetur *Eckhel.* l. c. Paruit ora Ciliciae maritima Antiocho Commageno, quod et ſcriptores veteres prodidere, et numus hic egregie confirmat. Antiochum vero Iotapes ſororis in regno ſocium fuiſſe docet *Wilde* Sel. Num. Ant. p. 41 vid. *Iotape*.

ANTIOSHI. loco ANTIOCHI. *Antiochia* Piſidiae in n. Claudii Gothici *Froel.* 4. Tent. p. 151.

ΑΝΤΙΠ. litteris fugientibus pro ΑΝΤΙΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Antipolitarum* Galliae Narbonenſis, ex Pomp. *Mela.* — ΔΗΜ. Δῆμος, *Populus.* Caput iuuenile laureatum.)(ΑΝΤΙΠ. . . ΛΕΙ. . . Victoria ſtans, tropaeum coronat. Æ. *Muſell.* Num. Pop. Tb. 3. fg. 9.) *Harduin.* p. 23.) *Gueſſeme* I. p. 180.) *Eckhel.* Cat. I. p. 11. vid. *Antipolis.*

Antipater rex Macedoniae, Caſſandri e Theſſalonica, Philippi filia, filius et Alexandri frater; qui matrem pro Alexandro in diuiſione regni propenſiorem foede peremit, at poſtmodum ad ſocerum Lyſimachum fugiens, et regno, et vita eſt exutus, narrente *Iuſtino* L. XVI. c. 2. — Huic attribuit *Wilde* Sel. Num. Ant. Tb. 3. fg. 21. it. *Liebe* Goth. Num. p. 104 aliique numum aeneum, in quo monogramma AN in vmbilico clipei Macedonici, circulis dimidiatis, orbiculis, et fimbriis diſtincti, expreſſum.)(Galea criſtata, circum litterae diſpoſitae Α. ΒΑΣ. *Antipatri Regis.* *Spanh.* I. p. 384.) *Gueſſeme* I. p. 180. — Aliter vero de eodem numo, eiusque litteris monogrammate nexis, ſentit *Wachter.* Archaeol. Num. p. 59. vti iam *ſupra* p 717. 718. oſtendimus. — In *aliis* caput regis imberbis diademate cinctum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. *Regis Antipatri.* Tripus, hinc lauri ramus, inde monogramma. Æ 3. *Golz.* Graecia. Tb. 35. fg. 9. p. 186. — *Alius* cum capite regis ſimiliter diademato.)(Hippogryphus ſtans, ante lauri ramus, in ima parte: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. Æ 3. *Golz.* ib. fg. 10.) *Froel.* Not. Elem. Tb. 7. fg. 2. p. 141: vbi ſimul et ſequentes duos numos eodem Antipatro attribuit, quos *Golzius* p. 197. adſcripſit alteri eiusdem nominis ex *Euſebio*, qui 45. dies eum regnaſſe dicit. — 1. Antipatri huius facies diademate ornata, inter ſcuta Macedonica.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ in medio numo, ad d. arcus, et pharetra, ad ſin. claua, Herculis arma. *AV.* *Golz.* Graecia Tb. 38. fg. 1. — 2. Herculis, vel regis caput, ſpolio leonino tectum, pariter inter ſcuta Macedonica, caput claudentia.)(*Ead. inſcr.* Equus in quadrato. *AR.* *Golz.* ib. fg. 2.

Antipater praetoris, vel magiſtratus nomen. ΕΠΙ ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ, *Sub Antipatro.* n. Rhodiorum. Cim. *Vindob.* Tb. 15. fg. 14. — ΕΠΙ ΑΥΡ. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ, *Sub Aurelio Antipatro.* n. Caduenor. Phrygiae. *Vaill.* Graec. — ΕΠΙ ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ *Sub Praetore Aurel. Antipatro.* n. Hierapolitarum. *Vaill.* ib.

Antiphanes, praetor Perperenorum. ΕΠΙ ΣΤΡ. ΑΙΛ. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ ΤΟ Β. *Sub Praetore Aelio Antiphane Iterum.* n. Sept. Seu. *Vaill.* Gr.

Antiphellus Lyciae oppidum apud *Plinium* L. V. c. 28. *Stephano* Ἀντίφελλος, et gentile Ἀντιφελλίται, quare in moneta ΑΝΤΙΦΕΛΛΙΤΩΝ legi oportuit, ſed in numo e *Golzii* Theſauro legitur: ΑΝΤΙΦΕΛΛΙΤΑΙΩΝ. *Harduin.* p. 23.

ΑΝΤΙΦΩ. . . . abruptum magiſtratus nomen in n. Apameae Phrygiae.

Antipolis, oppidum Latinum Antipolis *Plinio* L. III. c. 5. — Narbonenſis Galliae municipium *Tacito* L. II. Hiſtoriar. — Nunc *Antibe* in Prouincia Narbonenſi. *Harduin.* p. 23.) *Golz.* Oper. IIII. p. 317. ſqq. — Legitur in numis ΑΝΤΙΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Antipolitanorum* Victoriae typus.)(ΔΗΜΟΣ, *Populus.* — Vel ΑΝΤΙΠΟΛΕΙΤΩΝ cum prora nauis, et Iouis capite laureato ac barbato ex parte altera. ℞. *Golzii* Magna Graecia Tb. 36. fg. 9. Vetuſtiores *Harduino* hi numi duo videntur, quam ſit Caeſarum principatus.

ANTIQVAE legionis cuiusdam

in

in M. Antonii denariis adpellatio: LEG. XII. ANTIQVAE.

Antiquiſſimus numus. An quiſpiam Phidone Argiuo, qui trecentis poſt bellum Troianum annis floruit, antiquior numos percuſſerit, vetus inter auctores eſt controuerſia, quam vix quiſquam decidet. Remittimus ad *Calmet* diſſ. ſur l' antiquité de la monnoie frappé au coin, dans ſon Commentaire ſur la Bible. Paris 1714. fol. Tom. I. P. I. p. LVI— LXIII. quam lingua vernacula adiectis adnotationibus edidit *Mosheimius* in bibliſchen Unterſuchungen T. I. p. 269. ad 309. editionis ſecundae.) *Bimard.* ad *Iobert* Science des Médailles P. I. p. 67. 68. 69.) *Wachter.* Archaeol. Numar. c. 4. et 5.) *Barthelemy* Tentamen palaeographiae numiſmaticae in Mem. de l' Acad. des Inſcr. et bell. Lett. T. XXIV. p. 30. ſq.) *Froel.* Notit. Elem. c. 2. — De numo Graecorum antiquiſſimo *Spanh.* l. p. 16. et de numis Romanorum antiquisſimis ib. p. 20. — De numo omnium vetuſtiſſimo *Heumann* in Conſpectu reipubl. litter. — Regulas quasdam exhibuit, easque nonnullis exemplis illuſtrauit *Froelich.* l. c. et duabus Tabulis prioribus, quarum regularum ope vetuſtiſſima numiſmata, quae fere argentea et Graeca ſunt, dignoſcere poſſit tyro. *Reg.* 1. Antiquiſſima numiſmata ſunt plerumque mole craſſiuſcula, quaedam velut globoſa, nec ſemper in circulum rotunda, ſed aut oblonga, et ouata, aut inaequali ambitu terminata. — 2. Litterae inſcriptionis, quae breuis eſt, vetuſtioris formae ſunt. — 3. Epigraphe aut ordine litterarum retrogrado, more Ebraeorum, inſculpta eſt, aut βουστροφηδὸν, id eſt, vt linea prima directe more noſtro, altera retrograde legenda ſit. — 4. In numis Graeciae potiſſimum, et Peloponneſi, quadratum cum ſigno aliquo numiſmatis alteri faciei incuſum comparet. — 5. Ipſae icones ſeu ſigna ſimplicia fere ſunt, et rudi interdum fabrica, ex qua tamen maſcula quaedam elegantia ſaepe elucet. Sola barbarae ſpeciei fabrica nequaquam primam numiſmatum vetuſtatem manifeſtat. — 6. Numiſmata ſatis amplea latitudine, ſed incuſa, ſeu concauam vna ex parte, eandemque conuexam ex altera parte figuram referentia, vetuſtiora ſunt plerumque, videnturque duo eiusmodi concaui numiſmátis orbiculi in vnum nonnunquam conferruminati fuiſſe, infuſo in cauitatem, aut aliter cooptato metallo. Sunt tamen alia incuſa numiſmata feſtinatione, et vitio ſignatorum, aut ſuppoſtorum ita efformata; ſed antiquiora illa vrbium concaua numiſmata etiam ipſa litterarum, aut ſignorum vetuſtate dignoſcuntur. — 7. Ipſe quoque capitis ornatus, veſtitusque, aut inſtrumentorum ruditas non raro antiquitatem prodit remotiſſimam. — *Romanorum* antiquiſſimi numi bouis, ſuis, et ouis, bicipitis Iani, roſtri nauis, aut ratis imaginibus ſunt ſignati.

ANTIΣ. Ἀντισσα, vel Ἀντισσαίων, *Antiſſa*, vel *Antiſſaeorum* Lesbi. Ita cum *Liebio* ſentit *Froelich.* Not. Elem. p. 74. et *Zaccaria* Iſtit. Num. p. 357. contra *Haymium*, qui *Antiſthenem* legit. v. *Antiſſa.*

Antiſiodorum, vt vulgo dicitur, etiam *Altiſiodorum*, ſed vtroque rectius *Auteſiodorum* Galliae, *Auxerre*, vt nunc vocatur. *Cellar.* Orb. Ant. I. p. 168. cf. Iean le *Beuf* lettres ſur les médailles Romaines, faites dans le Comté d' Auxerre. *Mercure* de France 1725. 1726. 1731.

Antiſſa, vrbs in Leſbo inſula, de qua *Strabo* L. I. p. 41.) *Liuius* L. XLV. c. 31.) *Cellar.* Not. Orb. Antiq. II. p. 12. — Caput muliebre ad d. recuſum cum flore, qui in numis Rhodi cernitur.)(ANTIΣ. Caput barbarum ad d. Æ 2. *Peller.* Tb. 103. fg. 2.) Muſ. *Hunter.* p. 33.) *Liebe* Goth. Num. p. 162.

162. cui vero videtur larua comica cum litteris ANTIΣ.) *Guſſeme* I. p. 180.) *Haym.* Th. Br. I., Tb. 12. fg. 6. 7. p. 135. ſed *Antiſthenis* philoſophi vultum monſtroſum, et ridiculo capitis ornatu putat ſe deteхiſſe.) *Froelich.* Notit. Elem. p. 241. laruam, inquit, comicam illic effigiatam cenſuit *Liebe*, ac τὸ ANTIΣ. ad Antiſſam Lesbi vrbem recte reſcripſit.

ANTIST. vel ANTISTI. *Antiſtius* nomen gentis Antiſtiae. C. ANTIST. REGINVS III VIR. — C. ANTIST. VETVS III VIR. — C. ANTISTI. C. F. COS. vid. *Antiſtia*.

Antiſthenes philoſophus, Socratis auditor, Cynicae ſectae princeps, Diogenisque magiſter, ex *Haymii* coniectura in Th. Brit. I. p. 135. ad Tb. 12 fg. 6. 7. repraeſentatur; caput nempe barbatum, infra quod claua. Sed ſenſit cum *Liebio* Goth. Num. p. 163. etiam *Froelichius* Notit. Elem. p. 74. et 241. ad *Antiſſam* Lesbi oppidum referendum potius hunc numum. Caput feminae in altera numi parte *Liebe* poetriam *Sappho* agnoſcit. — *Vrſinus* inter viros illuſtres caput imberbe *Antiſthenes* protulit; verum argumenta, quibus *Fabri* in notis idem probabile efficere conatur, nequaquam ſatisfaciunt.

Antiſtia gens plebeia fuit. *Vrſino*, *Patino*, et *Vaillantio* ex vna gente fuiſſe videntur *Anteſtii*, et *Antiſtii*, ſed *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. I. p. 17. 18. diuerſos illos fuiſſe adſerit. Praeterea ſicut ab *ante* Latinorum deducitur *Anteſtius*, ita a Graecorum ἀντὶ, *Antiſtii* nomen habuere potuerunt. Diſtinguuntur in *Veteres* et *Reginos*. — 1. IMP. CAES. AVGVS. TR. POT. VIII. Caput Auguſti nudum.)(C. ANTIST. VETVS FOED. P. R. CVM GABINIS, *Caius Antiſtius Vetus, Foedus Populi Romani Cum Gabinis.* Duo viri ſtantes togati, et velati, vel Feciales, ſacrificantum ritu, porcam ſimul pedibus adprehenſam, atque ita inuerſam tenent ſuper aram accenſam. Æ. *Morell.* Fam. Antiſtia Lit. A. et in Auguſto Tb. 19. fg. 12. 13. p. 312.) *Wilde* Sel. Num. Ant. Tb. 21. fg. 126. p. 167. ſqq. — 2. *Alius* ſimilis, ſed ſcriptum FOEDVS P. R. QVM GABINIS. Æ. *Morell.* ib. Lit. B. *et* in Aug. p. 312. *item* Specim. Tb. 8. p. 93.) *Guſſeme* I. p. 181. n. 4.) *Hautbaler.* Exercit. IV. Tb. 1. fg. 18 p. 53.) *Liebe* Goth. Num. p. 216.) *Mdb.* p. 36. ſed QVVM. — 3. *Alius* ſimilis, ſed perigraphe eſt: C ANTIST. VETVS IIIVIR FOEDVS P. R. CVM GABIN. Æ. *Vrſinus.*) *Spanhem.* II. p. 201.) *Vaill.* Fam. Antiſt. I. Tb. 10. fg. 4. et inter Praeſt. II. p. 16. depictus cum aduerſae epigr. CAESAR AVG. TR. POT. VIII. Caput Auguſti nudum. In memoriam patriae ſignati ſunt denarii, cum Antiſtii, cognomine Veteres, ex Gabiis vrbe Latii eſſent oriundi. — 4. IMP. CAESAR TR. POT. IIX. Auguſti caput nudum.)(C. ANTIST. VETVS IIIVIR. in area APOLLINI in imo ACTIO. Apollo muliebri ornatu ſtans, d. pateram ſuper aram ignitam, ſ. citharam gerit. Æ. RRR. *Vaill.* Fam. ib. fg. 3. et Praeſt. II. p. 17.) *Hautbaler.* Exercit. Proem. Tb. 3. fg. 3. p. 88.) *Morell.* Fam. n. III. ſed C. ANTISTI etc.) item *Morell.* in Aug. Tb. 19. fg. 11. p. 312.) *Guſſeme* ib. n. 3. ſed C. ANTISTIVS.) *Patin.* ad *Sueton.* p. 77.) *Harduin.* Oper. p. 701.) Cuſus in memoriam victoriae Actiacae, cum Auguſtus aram Apollini in loco, in quo caſtra metatus erat, conſecraſſet. — 5. C. ANTISTIVS VETVS IIIVIR. Caput Veneris)(In area: IMP. CAESAR AVGVS. COS. XI. Inſtrumenta pontificalia, ſimpulum ſcilicet, lituus, tripus et patera. Æ. *Golz.* Faſtor. p. 218.) *Vaillant.* Fam. Tb. 10. fg. 1.) *Morell.* Fam. fg. 2. p. 18. *et* in Aug. Tb. 19. fg. 9. 10.) *Patin.* Famil.

Famil. p. 19.) *Spanhem.* II. p. 56.) *Eckhel.* Cat. II. p. 10.) *Gueſſeme* ib. n. 5.) *Harduin.* p. 701.) *Theupol.* p. 4. — 6. *Ead.* adu.)(PRO VALETVDINE CAESARIS S. P. Q. R. Sacerdos ſtans ad aram ignitam d. pateram, iuxta victimarius taurum attinens. Æ. edit. in Cimel. *Vindob.* I. p. 5.) *Eckhel.* Cat. II. p. 65.) *Khell.* Supplem. p. 7. ſed PRO VALETVD. etc. — 7. CAESAR AVGVSTVS. Huius caput nudum.)(C. ANTISTIVS REGINVS IIIVIR. Signa pontificalia, vti n. 5. Ꝛ. *Morell.* Fam. fg. 1. p. 18. *it.* Addenda p. 646. *pariter* Th. Imp. in Auguſto Tb. 19. fg. 8.) *Vaillant.* Fam. ib. fg. 5.) *Mdb.* p. 28.) *Theup.* p. 4.) *Gueſſeme* ib. n. 2.) *Eckhel.* Cat. ib. ſed ſubaerat. — 8. C. ANTISTI. C. F. COS. Caput Veſtae turritum et velatum.)(CN. PISO CN. F. Veſta cum tympano in curru a duobus leonibus tracto. Ꝛ. *Golz.* Faſtor. ad annum 726. p. 210. *et* iterum ad ann. 730. p. 206.) *Gueſſeme* I. p. 181. n. 1.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 4. fg. 15. p. 499.) *Vaill.* Fam. I. Tb. 10. fg. 1. *et* inter Praeſt. II. p. 17.

ANTISTIVS. vid. *Antiſtia g.*

ANTICTP. Ἀντιςϱάτηγος, *Propraetor*, qui loco Imperatoris, prouinciis praetoriis praefectus, vicem gerens Imperatoris. ANTICTPάτηγος ΤΟΤ CΕΒατυ, vel ANTICTPA ΣΕΒΑΣΤΟΤ, *Propraetor Auguſti*, in aliquot Caeſarum numis, etiam nomine ipſo Auguſti addito, percuſſis, vbi tum agebant propraetores.

Antium, Gr. Ἄντιον, *Dionyſio* etiam Ἀντία, Latii vrbs, Volſcorum metropolis, ad mare ſita, ab Albanis condita. Conſulendus *Nonnius* ad *Golz.* Tom. IV. Oper. p. 227. et *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 647. — ANTI. cum Herculis effigie et claua apud *Golz.* Magn. Graecia Tb. 17. n. 9. 10. — Coloni eo aliquoties miſſi, *Plin.* L. III. c. 9. primum cum captum a Romanis eſſet Antium, circa A. V. C. 285. ex *Liuio* L. II. Iterum ſub Nerone, teſtante *Tacito* L. XIV. c. 27. et Neronis numo inſcripto: COL. ANTIAT. LEG. IIII. ITALICA. *Golz.* Theſ. p. 237. — Coloni, et oppidani *Antiates.* — Celebre ibi Fortunae templum. — Nunc quoniam ſola vrbis ſuperſunt rudera, *Antio. rouinata* Itali accolae in Latio vocant. *Harduin.* Num. Vrb. Illuſtr. p. 23.

ANTIVS nomen g. Antiae. vid. *ſupra* p. 718. 719. C. ANTIVS C. F. RESTIO etc. *Morell.* Fam. p. 17.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 7. n. 8.

ANTN. vel litteram nexu ANTO. *Antonius* ille triumuir reipublicae conſtituendae. vid. *Antonia* gens. — ANTONIVS.

ANTΩ. Ἀντωνινιάνη, *Antoniniana*, cognomen vrbis in gratiam Caracallae. MAP. ATP. ANTΩ. EΔECCΩΝ. vid. *Edeſſa.*

— Ἀντωνινὸς, *Antoninus.* ΑΥΤ. Κ. Α. ΑΔΡ. ΑΝΤω. ΕΥΣΕ. *Antoninus Pius.* *Haym.* Th. Br. I. Tb. 25. n. 1. — M. A. KOM. ANTΩ CEB EY. CEB. *Commodus.* *Haym.* II. Tb. 37. n. 3.

— Ἀντώνιος, *Antonius.* ANTΩ. ΥΠΑΤ. Γ. *Antonius Conſul Tertium.* — ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤΩ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC ΑΥΓ. *Imper. Caeſ. Marcus Antonius Gordianus* (Pius) *Auguſtus.* — ΕΠΙ ΑΝΤΩ. ΝΙCΩΝΟC, *Sub Antonio Niſone* etc. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 34. n. 10.

ANTOCHI. loco ANTIOCHI. *Antiochia.* COL. ANTOCH. *Colonia Antiochia.*

ANTON. *Antoninus.* ANTON. AVG. PII F. *Antonini Auguſti Filius.* v. *M. Aurelius.* — COMM. ANTON. AVG. PIVS. *Commodus.* — ANTON. AVG.

ANTON.

ANTON. P. AVG. *al.* M. AVR. ANTON. etc. v. *Caracalla.*

ANTON. *Antonius.* M. AVTON. IMP. *al.* IMP. A. *Marcus Antonius Imperator Augur.* — M. ANTON. IIIVIR R. P. C. *idem.* — IVL. ANTON. M. F. *Iulus Antonius, M. Filius.*

ΑΝΤΩΝ. Ἀντωνινιανῆς, *Antoninianae* vrbis Edeſſae cognomentum in Caracallae honorem.

— Ἀντωνῖνος, Ἀντωνίνου, *Antoninus, Antonini.* ΑΥΤ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝ. *M. Aurelius.* — ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥΡΗΛΙ. ΑΝΤΩΝ. *Caracalla.* — ΑΝΤΩΝ. ΥΙΟΣ, *Antonini Filius.* v. *Galerius.* — ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝ. ΕΥΤΥΧΟΥΣ, *Sub Aurelio Antonino Eutyche.* n. Smyrnaeor.

— Ἀντώνιος, *Antonius.* ΑΥΤΟΚΡ. Μ. ΑΝΤΩΝ. *Imperator M. Antonius*, triumuir. — Μ. ΑΝΤΩΝ. ΤΟΥ. etc. *Froel.* Notit. Elem. p. 191.

ΑΝΤΩΝΕΙ. Ἀντωνεῖνος, *Antoninus.* Μ. ΟΠ. ΔΙΑΔΟΥ. ΑΝΤΩΝΕΙ. *Diadumenianus.*

ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑνα. *Antoniniana* certamina a Byzantinis dicuntur Nicomedienſium imitatione: ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑνα ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, n. Alexandri Seueri; et in altero. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑνα CΕΒΑCΤΑ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Antoniniana Augusta Byzantiorum.* n. Sept. Seueri, Caracallae vel Elagabali. *Vaill.* Num. Graec.) *Gusseme* I. p. 426. n. 36. et 427. n. 57. 58.

ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗC, *Antoninianae* cognomen vrbium. vid. ΑΙΓΑΙ Ciliciae ſub Antonino Caracalla. n. Caracallae — ΑΜΑCΙΑ Ponti etiam ſub patre in Caracallae gratiam, addito *Hadrianae* nomine. n. Seueri, Domnae, Caracallae, Getae. — ΑΝΚΥΡΑ Galatiae ſub eodem Antonin. Caracalla. n. eiusd. ΕΔΕCCΑ Macedoniae. — ΚΥΖΙΚΟC Helleſponti. n. Caracallae. — ΤΑΡCΟC

Ciliciae ſub eodem Imp. ſeruato nomine *Seuerianae.* n. Caracallae, Plautillae. *Spanh.* II. p. 388; et *Eius* Epiſt. ad *Morell.* in *Liebii* Goth. Num. p. 531. 544.

ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝ, *Antoninum.* ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑC ΚΑΙCΑΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝ ΚΑΙ ΟΥΗΡΟΝ, *Imperatores Caeſares Antoninum* (M. Aurelium) *Et* (L.) *Verum* colunt. n. Nyſae Cariae.

ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΩΝ, *Antoninianorum* cognomen in Cyzicenorum numo: ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΩΝ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ ΔΙC ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Aureliorum Antoninianorum* etc. Æ max. Caracallae. Muſ. *Alban.* I. Tb. 51. fg. 3. p. 104.) Idem numiſma referunt *Vaill.* Num. Graec. p. 103. et *Bonarrot.* Num. *Carpin.* p. 204. ſed deformatum.

ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑνῶν, *Antoninianorum.* ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ. ΚΥΖΙΚ. *Aureliorum Antoninianorum Cyzicenorum.* *Spanhem.* Epiſt. ad *Morell.*

ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝῶν, *Antoninianorum.* vid. ΑΙΓΑΙΕΩΝ. *ſupra* p. 227.

ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC vel ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC, et ΑΝΤΟΝΕΙΝΟC, loco ΑΝΤΩΝΙΝΟC. ΕΙ pro Ι in Antoniniorum numis apud *Triſtanum*, *Monterchium*, aliosque notatur, indeque factum *Sperlingio*, de Num. Fur Sab. p. 39. videtur, quod eadem ſit vtriusque pronuntiatio, alia ſolum ſcriptio. ΑΝΤΟΝΕΙΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, *Antoninus Auguſtus.* — ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC ΚΑΙCΑΡ, *Antoninus Caeſar.* — Sic a) *Antoninus Pius*: Τ. ΑΙΛΙΟC ΚΑΙCΑΡ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. *al.* ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC CΕΒ. ΕΥCΕΒ. *al.* ΑΥΤ. ΚΑΙ. Τ. ΑΙΛ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC CΕΒ. ΕΥC. *al.* ΤΙ. ΑΙ. ΑΔΡΙ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC etc. — b) *M. Aurelius*: ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. *al.* ΑΥΤΟΚΡΑ. Κ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC CΕΒ. *al.* ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ Μ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC etc. CΕΒΑC. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ ΚΑΙ ΟΥΗΡ. ΟΜΟΝΟ. *Auguſtorum Antonini* (M. Aurelii) *Et Veri Concordia*

cordia. — c) *Commodus*: ΚΟΜΟΔΟΥ Κ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ, *Commodo Caeſare Antonino* ſc. regnante. — d) *Caracalla*: Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ vel ΑΝΤωΝΕΙΝΟϹ *al.* ΜΑ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ etc. ΑΝΤΩΝЄΙΝΟϹ ΠΙΟϹ ΑΥΓΟΥ. (ſic) *Cim. Vind.* I. p. 132. — e) *Macrinus*: ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΜΑΚΡΕΙΝΟϹ. — f) *Diadumenianus*: Μ. ΟΠΕΛ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΚΑΙϹΑΡ. — g) *Elagabalus*: ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. *al.* ΑΝΤWΝЄΙΝΟϹ ϹЄΒ. etc. — h) Μ. ΓΑΛΕΡΙΟϹ ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟϹ ΑΝΤωΝΕΙΝΟΥ ΥΙΟϹ, *M. Galer. Antonin. Imp. Antonini Filius.* — i) Μ. ΑΥΡΗΛΙΟΥ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ ΥΙΟΙ, *Marci Aurelii Antonini Filii.* — k) *Archontis* nomen: Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΑΡΧ. Byzantiorum in n. Seueri, Caracallae, Plautillae. — l) *Praetoris* in n. Hyrcanorum, Philippenſium, Smyrnaeorum, Temnitarum. ΑΙΛ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. — Λ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. — ΕΠΙ ϹΤΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ, *Sub Praetore Antonino.*

ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΠΟ. vid. *Adana* Ciliciae *ſupra* p. 58. *Antoninopolis* cognominata, pariter ac *Tarſus* Ciliciae in Antonini Caracallae gratiam eodem nomine honorata eſt. ΑΔΡ. ϹΕΟΥΗΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΠΟΛΙϹ ΜΗΤΡΟ. ΚΟΙΝΟΝ ΤΑΡϹΟΥ, *Hadriana Seueriana Antoninopolis Metropolis Commune Tarſi.* n. Caracallae. *Vaill.* Gr. — In alio apud *Haym.* Th. Br. II. Tb. 42. n. 1. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥΠΟΛ. offendimus.

ANTONI. *Antonius.* M. ANTONI. C. F. auus triumuiri. — M ANTONI IMP. *Marc. Antonius Imperator.* - ANTONI. ANTONI*us* ARMENIA DEVICTA. Cap. M. Antonii cum cydari.)(REGINAE REGVM FILIORVM REGVM CLEOPATRAE Cap. Cleopatrae cum roſtro nauis Æ. N. *Arſchot.* Tb. 7. n. 6.) *Froel.* Not. Elem. Tb. 12. fg. 2. p. 163.) *Geſner.* T. 6. n. 17.) *Hard.* Opp. 697.) *Mdb.* 9) *Morell.* Fam. Antonia T. 2. n. 6.) *Muſel.* Tb. 2. n. 3.) *Patin.* Fam. 22.) — M. ANTONI. L. FABI. IIVIR*is*. n. Calaguris. *Morell.* in Aug. Tb 35. fg. 16 *et* in Fam. Fabia n. 4. — Q. ANTONI. L. FABI. *Vaill.* Col I. p. 31.) *Mdb.* 47.) *Guſſeme* II. p. 45. n. 19.

ΑΝΤΩΝΙ. *Αντωνινος*, *Antoninus.* Μ. ΑΝΤΩΝΙ. ΑΥΓΟΥϹΤΟϹ, *M. Antoninus* (Pius) *Auguſtus.* *Spanb.* I. p. 264.

Antonia gens, inquit *Vaillantius*, inter familias nobiliſſimas, quae a primis ſenatoribus ſub Romulo patriciae maiorum gentium adpellatae ſunt, reperitur. Fuit, *Plutarcho* narrante, vetus fama, ducere ab Hercule Antonios genus, atque ab *Antone* Herculis filio eſſe prognatos. — Vetus cognomen, *Merendae*, quod duos ex Antoniis olim tuliſſe, docet *Liuius* L. II. c. 35. et 42. omiſſum in eius gentis denariis hactenus editis Cum *Balbi* cognomento obuii ſunt denarii ANTO BALB. inſcripti. — An eidem genti etiam cognomen *Barbati*? diſquirit *Spanbem.* II. p. 50. — M. Antonii familia cognomine vulgo caruiſſe, vel e numis eius abunde liquet. PIETATIS cognomen adſumſit Lucius Antonius, Marci triumuiri frater, ac ſuperſtites etiam numi ei largiuntur. — Epigraphe aui triumuiri: M. ANTONI. C. F. — Huius oratoris filius natu minor: C. ANTONIVS M. F. — Ipſe triumuir M. Antonius, filius M Antonii Cretici, et nepos M. Antonii oratoris, cuius variae epigraphae: M. A — M. ANT. IMP. AVG. M. ANTONIVS IIIVIR R. P. C. — M. ANTO. COS. III. IMP. IIII. — ANTONIVS AVGVR COS. DES. ITER. ET TER. etc. vid. ANTONIVS.

Antoniae gentis numi recenſent: *Vrſinus* a *Patino* auctus, *Vaillantius*, *Morellius*, *Spanbemius*, *Liebe*, *Guſſeme* et alii, Exceptis iis, qui ad M. Antonium triumuirum pertinent, ſuperſunt nulli Antonii, niſi: 1. S, Caput Iouis barbatum, et laur.)(

)(Q. ANTO. BALB. PR. Victoria in quadrigis cum laurea et Palma. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 10. n. 1.) *Guſſeme* II. p. 182. n. 1. — 2. IVL*ius* ANTON*ius* (litteris nexis) M. F. Q. MAX. AFRICAN. Caput bou's inſulatum.)(L. ARRVNTI. L. F. IIVIR. Caput Iouis barb. laur. Æ. *Golz.* Faſtor. ad An. 743. p. 215.) *Guſſeme* ib. n. 2. — 3. M. ANTONI. C. F. *Marc. Antonius Cnei Filius.* Iuno Soſpita ſt. pelle caprina tecta, d. vibrans ſpiculum, ſ. clipeum tenet, ante eam ſerpens in gyros flexa, pone ſella et P.)(Caput illius Iunonis Soſpitae. AR. *Golz* Faſt. p. 160.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 4. fg. 17.) *Guſſeme* n. 3. — 4. C. ANTONIVS M. F. Arcus inter clauam et pharetram.)(ROMA. Caput Herculis in leonis rictu. Æ. *Golz.* Faſt. p. 172.) *Morell.* ib. fg. 18.) *Guſſeme* n. 4. *Caius* ille *Antonius* M. Antonii triumuiri frater fuit, iuſſu Bruti poſtea in Graecia interfectus. — 5. L. ANTON. M. F. *Lucius Antonius, Marci Filius*, in bigis leonum, d. tenens haſtam, ſ. habenas, Victoria per area volitans illi coronam porrigit.)(Caput Pietatis, ante quod ciconia. AR. cuius denarii ſenſum minus iuſte illuſtrauit *Erizzo* p. 231. depictus vero obſeruatur apud *Golz.* in Antonio Tb. 55. n. 8. 9.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 4. n. 23. — 6. C. ANTONIVS M. F. PROCOS. Caput muliebre galero et monili ornatum.)(PONTIFEX. Securis et duplex ſimpulum. AR. *Morell.* Fam. Antonia fg. V.) *Vaill.* Fam. Anton.) *Guſſeme* n. 6. *Iſte Caius Antonius Marci Filius Proconſul* et *Pontifex* tertius eſt ex fratribus Antoniis. — 7. M. ANTONI. (litteris ANT iunctis) C. F. PR. Victoria in quadrigis, ſubtus ROMA.)(Caput Romae galeatum alatum retro * denarii nota. AR. *Golz.* Faſt. 157.) *Morell.* Conſular. Tb. 4. fg. 16.) *Guſſeme* n. 7. — 8. L. ANTONIVS COS. Caput nudum Lucii Antonii, fratris Marci.)(M. ANT. IMP. AVGur IIIVIR. R. P. C. M. NERVA. PROQ. P. Proquaeſtor Prouincialis. Caput M. Antonii. AR. RR. *Morell.* Fam. Antonia Tb. I. fg. I.) *Vaill.* Pr. II. p. 8) *Guſſeme* n. 9. — 9. *Alius* ſimilis, ſed differt perſona *quaeſtoris prouincialis*, qui hic ſcribitur: M. BARBAT. Q. P. *Marcus Barbatus*, cuius inter Meſſalas gentis Valeriae ſit mentio. Æ. AR. RR. *Morell.* ib. fg. II. p. 19.) *Guſſeme* ib.) *Vaill.* ib.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 12. fg. 12.) *Pedruſ.* Muſ. Farneſ. I. Tb. 1. fg. 8.) *Muſell.* Imp. Tb. 2. fg. 7. et Addend. Tb. 13. n. 2.) *Patin.* Fam. p. 74.) *Geſner.* Tb. 8. n. 4.) *Harduin.* p. 694.) *Mdb.* p. 14.

Antoniorum etiam nomen obſeruatur in numis *Adramytenorum* Myſiae: ΕΠ. ΓΡΑΜΜΑΤ. ΑΝΤ. ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ, *Sub Scriba Antonio Herodiano.* n. Iul. Domnae *Guſſeme* I. p. 27. n. 5. — Pariter in n. *Calagur.* M. ANTONI L. FABI. IIVIRis. n. Auguſti. *Guſſeme* II. p. 45. n. 11. — Porro in n. *Carthaginis Nouae*: IVLIO ANTONIO IIVIRo. n. Auguſti. *Guſſeme* ib. p. 119. n. 8. *item*: M. ANTONIO IIVIRo. n. Auguſti. ib. p. 118. n. 2 — Porro *Corinthi*: M. ANTONIO HIPPARCHO IIVIRo. n. Auguſti. *Guſſeme* ib. p. 336. n. 34. — Etiam *Mytelenae*: ΕΠ. ϹΤ. Μ. ΑΝΤ. ΤΥΦΩΝΟϹ, *Sub Praetore M. Antonio Typhono.* n. Commodi. *Guſſeme* V. p. 187. n. 17. — Nec non *Phocenſium*; ΕΠ. Ϲ. Μ. ΑΝΤ. ΘΕΟΔΟϹΙΑΝΟΥ ΤΟ Β. *Sub Praetore M. Antonio Theodoſiano Secundum.* n. Alexandri Seueri. *Guſſeme* V. p. 437. n. 14. — Denique *vrbis incertae* adpoſito Antinoi capite et magiſtratus nomine: T. ANTONIO POLEANDRO. *Guſſeme* I. p. 183.

Antonia maior M. Antonii triumuiri et Octauiae, ſororis Auguſti filia, ex L. Domitio Ahenobarbo, de quo *Sueton.* in Ner. c. 4 5. Cn. Domitium, Neronis patrem, Le-

pidam, item atque Domitiam peperit; quarum haec, Paſieni Criſpi vxor, venenum hauſit iuſſu Neronis; illa cum Ser. Galba Imp. coniuncta, aetatem egit. — In nulla moneta huius maioris Antoniae legitur nomen. Ipſius vero ſoror,

ANTONIA AVGVSTA, vulgo *minor*, eiusdem M. Antonii et Octauiae *filia*, Neronis Claudii Druſi, vel Senioris *vxor*, Germanici Caeſaris, et Claudii Imp. *mater*, Caligulae *auia*, a quo eius nepote *Auguſtae* titulo cohoneſtata, *Suetonio* teſte: „Antoniae auiae quicquid vnquam Liuia Auguſta honorum cepiſſet, vno ſenatus conſulto Caius conceſſit. — Aereos non obtinuit, dum in viuis, nummos, qui tamen a Claudio filio illius memoriae percuſſus eſt ex Æ 2. ſolus obſeruatur, qui etſi frequens et vulgaris, in ſerie tamen neceſſarius. Verum ex AV. et AR. non obuii, immo rari ſunt eiusdem Antoniae numi. — 1. ANTONIA AVGVSTA. Huius caput nudum.)(TI. CLAVDIVS CAESAR AVG. P. M. TR. P. IMP. (quibusdam additur P. P.) in imo S. C. Claudius Imp. pontificis maximi habitu velato capite ſtans ſimpulum d. manu tenens. Æ 2. obuius. *Angelon.* Hiſt. Aug. p. 42. n. 12. 13.) M. *Arſchot.* Tb. 18. n. 23. 24.) Ant. *Auguſtin.* p. 12.) *Beger.* Th. Br. II. p. 614.) *Eckhel.* Cat. II. p. 94.) *Geſner.* Tb. 33. n. 4.) *Guſſeme* I. 183. II. 50.) *Harduin.* p. 717.) *Mdb.* p. 60.) *Morell.* Th. Imp. in Claudio Tb. 8. fgg. 6. 8.) *Muſell.* Imp. Tb. 11. fg. 6.) *Ei.* Supplem. Tb. 2. fg. 10.) *Patin.* Imp. p. 81. et *Sueton.* p. 248.) *Pedruſ.* Muſ. Farneſ. VIII. Tb. 14. n. 4. p. 219. 220.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 48. fg. 3.) *Schulz* MzCab. II. p. 9.) *Theup.* 397.) *Vaill.* Praeſt. I. p. 14.) Aen., *Vicus.* in Aug. Tb. 42. n. 2. — 2. *Alius* ſimilis cum nota NCAPR. pone caput Antoniae incuſa. Æ 2. *Eckhel.* ib.) *Morell.* ib. fg. 7.) *Muſell.* Addend. Tb. 2. fg. 3. — 3. *Alius,* ſed)(TI. CLAV. CAE. AVG. P. M. TR. P. et S. C. litteris maiuſculis, intra lauream. Æ max. editus in *Cim. Vind.* II. p. 3. addito tamen: ſuſpectus nonnihil; *Eckhelio* vero Cat. II. p. 94. adulterinus videtur.) *Morell.* ib. Tb. 8. fgg 4. 5.) *Guſſeme* I. 183.) *Harduin.* 717.) *Mdb.* 60.) *Vaill.* Pr. I. 14. III. 105. — 4 ANTONIA AVGVSTA. Caput Antoniae tanquam altera Ceres cum corona ſpicea.)(CONSTANTIAE AVGVST. *al.* AVGVSTI. Antoniae ſtatua habitu Cereris d. facem oblongam et ſpicatam, ſ. cornucopiae. AV. AR. item ſubaeratus. Num. *Arſchot.* *Rubenii* Tb. 17. n. 24.) *Hemelar.* *Arſchot.* Aur. Tb. 5. n 2. 3.) *Eckhel.* Cat. II. 94.) *Guſſeme* II 183.) *Mdb.* 60.) *Morell.* in Claudio Tb. 8. fg. 3. p. 514.) *Patin.* *Sueton.* 248.) *Pedruſ.* Muſ. Farneſ. I. inter AV. Tb. 3. fg. 2. p. 46. 47. *item* AR II. Tb. 14. fg. 1. p. 183. 184.) *Theup.* 128.) *Vaill.* Pr. II. 46. — 5. *Alius* ſimilis, ſed fig. muliebris ſellae inſidens, dextram eleuat. AV. AR. *Mdb.* 60.) *Guſſeme* II. 183. — 6. *Eadem* epigraphe, idem caput.)(SACERDOS DIVI AVGVSTI. Duae taedae cum corollis. AV. AR. et ſubaerat. Num. *Arſchot.* inter AV. Tb. 4. n. 12. 13. *it.* AR. Tb. 17. n. 22.) *Eckhel.* Cat. II. 94.) *Guſſeme* ib.) *Mdb.* 60.) *Morell.* in Claudio Tb. 8. fgg. 1. 2. p. 513.) *Oiſel.* Th. Num. Sel. Tb. 110. fg. 11. p. 541.) *Patin.* *Sueton.* 248.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 23. fg. 5.) *Strada* p. 20.) *Theupol.* 128.) *Triſtan.* I. 147.) *Vaill.* Pr. II. 46. Caligula Antoniam Auguſti ſacerdotem declarauit Graecorum more, cum haec eſſet abſtemia. — 7. *Alius* ſimilis, ſed fig. muliebris ſtans, d. haſtam, ſ. cornucopiae. AV. *Mdb.* 60.) *Guſſeme* ib. — 8. *Alius* ſimilis, ſed lectiſternium. AR. *Mdb.* ib.) *Guſſeme* ib. — 9. ANTONIA AVGV. Huius caput.)(P. VIPSANIO AGRIPPA IIVIR COR. Duplex cornucopiae. Æ 3. *Guſſeme* II. p. 337. n. 48.) *Theup.* p. 665. — 10.

— 10. ΑΝΤΩΝΙΑ ΣΕΒΑΣΤΗ. Antoniae caput.)(ΤΙ. ΚΛΑΥΔΙ. ΚΑΙ. ΣΕΒΑ. ΓΕΡΜΑΝΙ. ΑΥΤΟΚΡ. Caput Claudii laureatum, in area L. A. *Anno Primo*. Æ 2. *Theup*. 1100. — 11. *Alius* ſimilis, ſed L. B. *Anno Secundo*. Æ 2. *Gusſeme* I. 183. II. 189.) *Harduin*. 718.) *Vaill*. Gr. p. 9. — 12. *Alius* cum eodem LB. ſed AR. max. formae editus a *Khellio* Suppl. p. 17. — 13 *Alius* ſimilis cum IΓ. *Anno* 13. *ibid*. — 14. ΑΝΤΩΝΙΑ. . . . . Huius caput. ΤΙ . . . . . ΔΙΟΣ ΚΑΙΣ. . . . Caput Claudii nudum. Æ 4. *Theup*. 839. — 15. ΘΕΑ ΣΕΒΑΣΤΗ ΑΝΤΩΝΙΑ, *Dea Auguſta Antonia*. Iuncta capita duo muliebria, videlicet Liuiae atque Antoniae, quae mortuo Druſo marito ſecundas nuptias inire noluit, ſed apud Liuiam manſit, vt teſtatur *Valer. Max*. L. IV. c. 3.)(Non additur in Theſ. *Morell*. in Claud. Tb. 8. fg. 3. — 16. ΔΡΟΥΣΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΑ, *Druſus Germanicus*, *Antonia*. Aduerſa Druſi et Antoniae, parentum Claudii, capita.)(ΤΙ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΓΕΡΜ. ΣΕΒ. Caput Claudii nudum. Æ 2. Apud *Morell*. l. c. fg. 4.) *Theup*. p. 839.) *Vaill*. Num. Gr. p. 9. — 17. ΑΝΤΟΝΙΑ (*ſic*) CΕΒΑCΤΗ. ΘΕCσαλονικέων, *Antonia Auguſta Theſſalonicenſium*. Antoniae caput velatum, et ſpicis ornatum.)(Τ. ΚΑΙCΑΡ CΕΒΑCΤΟC, *Tiberius Caeſar Auguſtus*. Caput eius laureatum. Æ 2. *Morell*. in Claudio Tb. 8. fgg. 9. 10. p. 515.) *Wilde* Sel. Num, Tb. 14. fg. 86. p. 116. ſq. ſed minus recte Antoniae velatum caput indicat laureatum, et Γ. Γάϊος loco Τ. Τιβέριος in)(ſcribit, ac ad Druſum refert caput. — 18. ΑΝΤΩΝΙΑ . . . . . Α. . . *Antonia Auguſta*. *Caput Antoniae Auguſtae*:)(ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ. *Theſſalonicenſium*. Victoria globo inſiſtens, d. corollam, ſ. palmam tenet. Æ. *Morell*. in Claudio Tb. 8. fgg. 13. 14. — 19. Refert quoque ad Antoniam aliud quoddam numiſma Graecum *Triſtan*. I. p. 148. inſcriptum: ΣΩΤΗΡΑ, *Seruatrix*. Antonia tanquam dea, ad latus praefericulum, et litterae B. A.)(ΚΑΛΛΗ ΤΥΧΗ ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΗ. *Bona Fortuna Agrippina*. Iſte vero numus AR mai. moduli, de quo *Triſtan*. l. c. ſatis multa protulit, teſtante *Hauercampo* ad *Morell*. ib. falſus eſt et fictitius.

ΑΝΤΩΝΙΑ. Caput Antoniae nudum.)(ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ. *Theſſalonicenſium*. Victoria gradiens cum palma et corolla. Diſcrepat ornatus capillorum in hoc Æ. numulo a reliquis Antoniae Druſi numis, et iuuenilior eſt facies, neque Auguſtae adſcribitur titulus. Quare *Hauercamp*. ad *Morell*. Tb. 8. fgg. 11. 12. in Claudio non ad Antoniam Claudii huius matrem, ſed ad eiusdem Claudii filiam, *Antoniam* quoque dictam, retulit.

Antonia filia Imp. Claudii, quam ex Aelia Petina tulit, non vero iuxta *Segnin*. Sel. Num. ex alia vxore Vrgulanilla, Cn. Pompeio Magno, deinde Fauſto Sullae nuptam. Huius caput repraeſentatur in numo Coloniae Patrenſis, addita epigraphe: LIBERIS AVG. COL. A. A. P. Caput puerile Britannici inter capita ſororum huius Antoniae, et Octauiae, ſubtus cornucopiae duplex, decuſſatim poſitum. Æ 2. quem primus depinxit, et vulgauit Octau. *Strada* p. 37. Poſt eum Carol. *Patin*. p. 99.) *Bellorius* in *Angeloni* aucta editione p. 42.) *Morell*. in Claudio Tb. 6. fg. 26.) *Vaill*. Col. I. p. 159.) *Harduin*. p. 718. — In alio duo cornuacopiae decuſſatim poſita, ſuper quae tria capita iuuenilia, medium iuuenis Germanici, quae ad latera Antoniae atque Octauiae. Inſcriptus eſt iſte AR. et Æ. numus: ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ, quem exhibent *Morell*. in Claudio Tb. 10. fg. 23. et in Fam. Antonia Tb. 2. n. 5. p. 22.) Idem *Morellius* alium ſingularem promulgauit in Tb. 15. Specim. rei numar. p. 158. et in Claudio Tb. 6. fg. 20. p. 28. Æ 2. numum cum inſcr

ANTONIA BRITANICVS OCTAVIA. Tres figurae ſtantes, Britannicus nempe inter ſorores Antoniam et Octauiam, quae habitu Fortunae cum cornucopiae exornatae. Sed pariter infortunati fuere hi Claudii liberi. *Britannicus* ſcilicet veneno ſublatus inter epulas. *Octauia* Neronis coniux in exilium eiecta et poſt occiſa. Antoniae mortis cauſam refert *Sueton.* c. 35. vit. Neronis : *Antoniam* Claudii filiam, recuſantem poſt Poppeae mortem nuptias ſuas, quaſi molitricem nouarum rerum interemit. *Spanhem* II. p. 281.) *Harduin.* Oper. p. 718.) *Guſſeme* II. p. 185. n. 4.

ΑΝΤΩΝΙΑ · ΔΗΜΗΤΡΙΑ, *Antonia Cerealia* certamina. Produxit. *Froel.* 4. Tentam. p. 302. Elagabali numum Æ I. ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ ΤΡΙϹ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Nicomedienſium Tertium Aedituorum*, cum vrna, ex qua duo rami prominent, infra vrnam ΑΝΤΩΝΙΑ, *Antonia*, in honorem Antonini, quem Elagabalum compellant, inſtituta certamina; in vrna vero ipſa ſuperſunt litterarum veſtigia ΔΗ. . . . Τ. ΙΑ, Δημήτρια, *Cerealia* in Cereris honorem. Illud tamen inuſitatum, hic ΑΝΤΩΝΙΑ legi, cum ex vocabulo ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ vel ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ, potius ΑΝΤΩΝΙΝΙΑ, vel ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ, ſiue ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΑ formandum videatur, quibus nominibus etiam alii numi ſignati habentur, qui ludos in Antonini cuiusdam honorem inſtitutos exhibent.

ΑΝΤΩΝΙΑΝΗϹ ϹΕΥΗ. ΑΔΡ. ΜΗΤ. ΤΑΡϹΟΥ, *Antonianae Seuerianae Hadrianae Metropoleos Tarſi.* Leo gradiens. Æ max. Caracallae. Muſ. *Alban.* I. Tb. 52. fg. 3. p. 106.

ΑΝΤΩΝΙΑΝΟϹ *Antonianus* magiſtratus nomen Marcianopolitarum in n. Elagabali : ΥΠ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΑΝΟΥ, *Sub Aurelio Antoniano. Guſſeme* V. p. 47. n. 18.) *Vaill.* Num. Gr. legit. ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΟΥ.

ANTONIN. *Antoninus.* M. AVR. ANTONIN. *Caracalla.* — IMP. ANTONIN. *idem.* *Vaill.* Pr. II. 253. — M. OPEL. ANTONIN. DIADVMENIANVS CAES. *Vaill.* Pr. I. 134. — IMP. C. M. AVR. ANTONIN. *Elagabalus.* — A. C. ANTONIN. *idem.* *Froel.* Adp. II. nouis p. 91.

ΑΝΤΩΝΙΝ. Αντωνινος, *Antoninus*, e. c. *Commodus* : ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥ. ΚΟΜ. ΑΝΤΩΝΙΝ. — *Caracalla.* ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ϹΕΥ. ΑΝΤΩΝΙΝ etc.

ANTONINI AVG. (*Auguſti* ſcilicet *Caracallae*, in *aliis* etiam *Elagabali.*) vid. SALVS. — VICT. — VICTOR. — VICTORIA.

ANTONINI AVG. F. (*Filius*) vid. ANNIVS VERVS. — COMMODVS.

ANTONINI AVG. PII ſcilicet coniux. vid. FAVSTINA *Senior.*

— — — FIL. (*Filia.*) v. FAVSTINA *Iunior.*

— — — FIL. (*Filius.*) v. M. AVRELIVS.

ANTONINI NEP. (Nepos) dictus *Caracalla.*

ANTONINI PII ſubintellige vxor. vid. FAVSTINA *Senior.*

ANTONINIAN. *Antoniniana.* COL. AVR. ANTONINIAN. ALEX. *Colonia Aurelia Antoniniana Alexandria*, quae eſt *Troas.* Eadem vrbs integre

ANTONINIANA ſcribitur in *alio* COL. AVR. ANTONINIANA ob Caracallae gentis nomen. — Pariter vrbs *Edeſſa*, omiſſo Edeſſae nomine, eidem Caracallae fundatori coloniae adulans, legitur. COL. MET. ANTONINIANA, *Colonia Metropolis Antoniniana.* — Eandem *Antoninianae* denominationem offendimus in numis *Caeſareae* in Palaeſtina:

ſtina: COL. PR. F. ANT. AV. CAESAR. *Colonia Prima Flauia Antoniniana Auguſta Caeſarea.* — Nec non *Coellu* municipium vocatur *Antoninianum.* — Plures hoc denominatione notatas vrbes vid. ΑΙΓΑΙ. — ΑΜΑCΙΑ. — ΑΝΚΥΡΑ. ΚΥΖΙΚΟC. — ΤΑΡCΟC cf. *Spanh.* Epiſt. ad *Morell.* ad calcem *Liebii* Goth. Num. p. 531. 544.

Antoniniana columna: v. *Columna.*

ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΑ, *Antoniniana* certamina, in honorem Antonini Elagabali a Nicomedienſibus inſtituta, dum ex Syria, Macrino deuicto et occiſo, victor Romam proficiſcens, in eorum vrbe hiberna ageret, teſtantibus numis, et *Dione* L. LXXIX. Sed quae fuerint, incertum. — In numo, cuius *Vaillant.* Num. Gr. p. 331. meminit, legimus: ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΑ ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ ΔΙC ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Adſtat vrna, in qua duae palmae. n. Elagabali, vt illum ludis, et certaminibus oblectarentur Nicomedienſes, dum per hiemen in vrbe ſua moraretur. *Guſſeme* V. p. 251. n. 78. — Eadem omnino certamina in n. Byzantiorum ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ*να* CΕΒΑCΤΑ adpellantur. *Spanhem.* Epiſt. ad *Morell.* apud *Liebium* p. 543. ſq.

ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΟC, *Antoninianus* nomen legati Caeſaris in n. Marcianopolitarum ſub Elagabalo: ΥΠ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΙΑΝΟΥ, *Sub Aurelio Antoniniano. Vaill.* Gr. At *Guſſeme* eodem in numo P. V. p. 47. habet ΑΝΤΩΝΙΑΝΟΥ.

ANTONINO. vid. DIVO ANTONINO MAGNO. n. Caracallae.

ΑΝΤΩΝΙΝΟ. 'Αντωνῖνος, omiſſa S finali littera. ΑΥ. ΚΟΜΟ. ΑΝΤΩΝΙΝΟ. *Imperat. Commodus Antoninus.*

ΑΝΤΩΝΙΝΟΝ, *Antoninum* ſcil. Pium colunt. Æ 2. ΑΝΔΡΙΩΝ, *Andri* inſulae. *Harduin.* Oper. p. 16.

ΑΝΤΩΝΙΝΟΝ ΒΑCΙ. inſcriptio Æ 3. Caracallae a Caphyatis Arcadiae. vid. ΒΑCΙ.

Antoninopolis cognomentum Ciliciae vrbium *Adanae* et *Tarſi.*

ΑΝΤΩΝΙΝΟC, *al.* ΑΝΤΟΝΙΝΟC, *et* ΑΝΤΟΝΙΝΟC, vel in Caracallae et Diadumeniani numis ΑΝΤΩΝΙΝΟC, pariterque per ΕΙ ſcriptum: ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC, vel etiam ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Adhibita I. littera exſtat in plurimis numis Graecis: a) *Antonini Pii*, e. c. ΑΥΤ. ΚΑΙCΑΡ ΑΔΡΙΑΝΟC ΑΝΤΩΝΙΝΟC, *al.* Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC, *al.* ΑΝΤΟΝΙΝΟC ΕΥCΕΒ. etc. — b) Huius filii *Annii Galerii*: Μ. ΑΝΝΙΟC ΓΑΛΕΡΙΟC ΑΝΤΩΝΙΝΟC ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟC ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ ΥΙΟC. — c) *M. Aurelii*: ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC. etc. — d) *Commodi*: Μ. ΑΥΡ. ΚΟΜΜΟΔΟC ΑΝΤΩΝΙΝΟC Κ. — e) *Diadumeniani*: Κ. Μ. ΟΠΕΛ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟC, *al.* Μ. ΟΠ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC . . . . . *Khell.* Suppl. p. 135. — f) *Caracallae*: ΑΝΤΩΝΙΝΟC ΑΥΓ. *al.* ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC CΕΒ. *Khell.* Suppl. p. 127. *al.* ΑΝΤΩΝΙΝΟC ΠΙΟC, *al.* Μ. ΑΥΡ. CΕΟΥΗΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC ΑΥΓ. *Cim. Vind.* II. p. 14. etc. — g) *Elagabali*: Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC ΑΥΓ. etc. — h) *Praetoris* Smyrnaeorum: ΕΠΙ. CΤΡ. ΑΙΛ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ, *Sub Praetore Aelio Antonino.*

ANTONINV. neglecta finali S littera, *Antoninus*, vt in n. Stobenſium: M. AVRE. ANTONINV. *Muſell.* Imp. Tb. 161. n. 9.) *Patin.* Imp. 298.) *Theup.* 708.) *Vaill.* Col. II. 43.

ANTONINVS cognomen fuit Arriae gentis; *Pius* Auguſtorum id primus geſſit. Initio quidem vt *cognomen*, cum adoptatus fuiſſet a T. Arrio Antonino auo materno, ſed quod prius illi cognomen erat, acce-

ANTΩNEINOC ET. — ATT. KAIC. TPA. AΔP. ANTΩN. — ATTOKPATΩP KAICAP ANTΩNEINOC CEB. *al.* CEBACTOC. *etc.*

Capite nudo, vt Caeſar, laureato, vt Auguſtus non ſolum, ſed radiis etiam circa caput ornatus cernitur Antoninus, quemadmodum Imperatores ſaepius picti; cum orbe aut circulo quodam capiti eius circumſcripto, eodem modo vti ſanctos, quos vocant, in eccleſia Romana exornare moris eſt. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 67. fg. 1.

Inſcriptiones *auerſae* partis in numis Latinis · AEDE DIVI. AVG. REST. COS. IIII. — AEQVITAS AVG. — AESCVLAPIVS. — AETERNITAS. — — AFRICA. COS II. — ALEXANDRIA. COS. II. *al.* III. — ANCILIA. IMPERATOR. II. — ANNONA AVG. — ANNONA AVG. COS. IIII. — ANNONA AVG. TR. POT. XIIII. (*al.* XV. *al.* XVIIII) COS. IIII. — APOLLINI AVGVSTO. — ASIA. COS. II. — AVG. PIVS. P. M. TR. P. COS DES. II — AVG. PIVS P. M. TR. POT. COS. II. — AVG. PIVS. P. M. TR. P. COS. II. P P — AVRELIVS CAES. AVG. PII F. COS DES. — AVRELIVS CAESAR AVG. PII F. COS. — BONO EVENTVI COS II. — BRITANNIA. — BRITANNIA. COS. IIII — BRITAN. IMPERAT. — BRITAN. IMPERATOR II. — CAPPADOCIA. — CAPPADOCIA. COS. II. — CERERIS COL. — CLEMENTIA AVGVSTI. — CONCORDIA AVG. — CONCORD EXERCITVVM. — CONCORDIAE. — CONCORD. MILITVM. — CONCORD. TRI. POT. COS. DES. II. — CONG. AVG. VIIII. COS. IIII. — CONSECRATIO — COS II. — COS. III. — COS. III TR. POT. — COS. IIII. — DACIA COS. II. — DES. IIII. — DISCIPLINA. — DIVA AVGVSTA FAVSTINA. — DIVA FAVSTINA. — DIVO PIO. — FELICITAS AVG. — FELICITAS AVGVSTI. COS. II. — FELICITAS AVG. COS. III. *al.* COS. IIII — FELICITATI AVG. COS. IIII. — FIDES EXERC. COS. IIII. FOENICA. *al.* PHOENICE. — FORTVNA OBSEQVENS. *al.* OBSEQVENS. COS. III. *al.* IIII. — FORT. AVG. — GENIVS POPVLI (*al.* POP.) ROMANI. — GENIO SENATVS. — HADRIANVS COS. III. P. P. — HISPANIA. COS. II. — HONORI AVGVSTI. COS. III. — HONOR AVG. COS. IIII — IMPERATOR. — IMPERATOR. BRITAN. — IMPERATOR II — IMP. II. — INDVLGENTIA AVG. COS. IIII. — IOVI STATORI. — ITALIA. — ITALIA TR. POT. COS. III. — IVNONI SOSPITAE. — IVSTITIA. TR. POT. XIIII. COS. IIII. — LAETITIA. COS. IIII. — LAETITIA TEMPORVM. — LIBERALITAS. — LIBERALITAS AVGV. — LIBERALITAS AVG. COS. IIII. — LIBERALITAS AVG. P. M. TR. P. COS II. — LIBERALITAS AVG. TR. P. COS. II. — LIBERALITAS AVG. II. *al.* III. *al.* IIII. COS. IIII. — LIB. IIII. — LIB. IIII. TR. POT. COS. IIII. — LIBERALITAS AVG. V. — LIB. VI. COS. IIII. — LIBERALITAS VII. COS. IIII. — LIBERALITAS VIII. COS. IIII. — LIBERTAS COS. IIII. — LIBERTAS PVBLICA. — LIBERT. IMPERATOR. II. — MARTI VLTORI. — M. AVRELIVS CAESAR AVG. PII F. — MAVRETANIA. COS. II. — MONETA AVG. — MVNIFICENTIA. — MVNIFICENTIA AVG. COS. IIII. — NAVIVS. — OPI. AVG. — PACI AVG. COS. IIII. — PACI PERPET. — PARTHIA. COS. II. — PAX AVG. — PAX. AVG. COS. IIII. — PAX. TR. POT. XIIII. COS. IIII. — PHOENICE — PIETAS AVG. — PIETAS. TRIB. POT. COS. — PIETAS. TR. POT. XIIII. *al.* XV. COS.

COS. IIII. — PIETATI AVGVSTI. — PIETATI AVG. COS. IIII. — PIETATI SENATVS. — PONT. MAX. — P. M. TR. POT. (*al.* P.) COS. DES. II. — P. M. TR. POT. COS. II. — P. M. TR. P. COS. III. — P. M. TR. P. VIII. COS. III. P. P. — PRIMI DECENNALES. COS. IIII. — PROVIDENTIA AVG. IMP. VI. COS. III. — PROVIDENTIA. COS. IIII. — PROVIDENTIAE DEORVM. — REX ARMENIS DATVS. — REX QVADIS DATVS. ROMA AETERNA. — ROMA. TR. POT. XIIII COS. IIII — ROMAE AETERNAE — ROMAE FELICI. — ROMVLO. AVGVSTO. — SALVS AVGVSTI. — SALVS AVG. — SALVS AVG. COS. IIII. — SALVS PVBLICA. — SALVTI AVG. — S. C — SCYTHIA. COS. II. — SECVNDI DECEM ANNALES. — SECVRITAS AVG. — SECVRITAS PVBLICA. — SECVRIT. — SICILIA. COS. II. *al.* III. — S. P. Q. R. AMPLIATORI CIVIVM. — S. P. Q. R. A. N. F. F. OPTIMO PRINCIPI. — S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. — SYBELE *ſic* loco CYBELE. — SYRIA. — TEMPLVM DIVI AVG. REST. COS. IIII. — TEMPORVM FELICITAS COS. IIII. — TIBERIS. — TIBERIS. TR. POT. COS. III. — TRANQVILLITAS AVG. — TRANQ. TR. POT. XIIII. COS. IIII. — TRIB. POT. COS. — TR. POT. COS. II. — TR. POT. COS. II. G. P. R. (*Genius Populi Romani.*) — TR. POT. COS. III. *al.* COS IIII. — TR. P. COS. IIII. — TR. PO. COS. IIII. — TR. POT. IIII. COS. II. — TR. POT. XIIII. (*al.* XV. *al.* XIX) COS. IIII. — TR. P. XIX. COS. IIII. — TR. POT. XX. (*al.* XXI.) COS. IIII. — TR. POT. XXIIII. — TR. POT XXIIII. COS. IIII. — VENERI FELICI. — VICTORIA AVGVSTI. — VICT. AVG. TR. POT. COS. IIII. — VIRTVS AVG. *al.* AVGG. — VOTA. COS. IIII. — VOTA SOL. DECENN. II. COS. IIII. — VOTA SVSCEPTA DEC. II. COS. IIII. v. *ſuis locis* — *Aegyptiorum* epigraphes, vid. *Alexandria* Aegypti, *ſupra* p. 367. ad 376.

Populorum *Graece* loquentium ſeries, quorum vrbes in *Antonino Pio* obſeruantur: *Abdera* Thraciae. *Abonotichus* Paphlagoniae. *Adara* Arabiae. *Aegae* Ciliciae. *Aelia Capitolina* Iudaeae. *Aleſa* Elidos. *Alexandria* Aegypti. *Amaſtris* Paphlagoniae. *Amiſus* Ponti. *Ancyra* Galatiae. *Antandrus* Troadis. *Antiochia* Cariae, *it.* Piſidiae, *it.* Syriae. *Apollonia* Lydiae. *Aſcalon* Syriae. *Aſturina* Myſiae. *Beroea* Syriae. *Berytus* Phoeniciae. *Caeſarea* Cappadociae, *it.* Palaeſtinae. *Ceretapa* Phrygiae. *Claudiopolis* Iſauriae. *Cnidus* Cariae. *Coella* Numidiae. *Colophon* Ioniae. *Corinthus* Achaiae. *Cos* inſula. *Creta* inſula. *Cretia* Bithyniae. *Cuma* Aeolidis. *Cydonia* Cretae. *Cyrrhus* Syriae. *Cyzicus* Myſiae. *Damaſcus* Coeleſyriae. *Dardania* Moeſiae. *Diocaeſarea* Galilaeae. *Dium* Macedoniae. *Elis* Peloponneſi. *Emiſa* Syriae. *Epheſus* Ioniae. *Epidaurus* Argolidis. *Flauiopolis* Bithyniae. *Gaba* Phoeniciae. *Gadara* Syriae. *Gaza* Iudaeae. *Hadrianopolis* Thraciae. *Hadrianotherae* Myſiae. *Harpaſa* Cariae. *Heraclea* Cariae. *Hieropolis* Syriae. *Hippaepa* Lydiae. *Hippo Regius* Africae. *Ionia* prouincia. *Lacedaemon* Peloponneſi. *Laodicea* Cariae, *it.* Coeleſyriae, *it.* Syriae. *Leontopolis* Aegypti. *Macedonia* prouincia. *Magneſia* Aſiae, *it.* Sipyli. *Marea* Aegypti. *Memphis* Aegypti. *Menelaites* Aegypti. *Miletus* Ioniae. *Moca* Arabiae. *Mopſueſtia* Ciliciae. *Myra* Lyciae. *Myriandros* Ciliciae. *Myrina* Aeoliae. *Neapolis* Samariae. *Nicaea* Bithyniae. *Nicomedia* Bithyniae. *Nicopolis* Epiri. *Nyſa* Cariae. *Oea* Africae. *Orthoſia* Phoeniciae. *Oxyrinchus* Aegypti.

gypti. *Patrae* Achaiae. *Pautalia* Thraciae. *Peltae* Phrygiae. *Perga* Pamphyliae. *Pergamus* Myſiae. *Perinthus* Thraciae. *Phaſelis* Pamphyliae. *Philadelphia* Coeleſyriae. *Philippi* Macedoniae. *Philippopolis* Thraciae. *Plotinopolis* Thraciae. *Proſopis* Aegypti. *Pruſia ad Hypium* Bithyniae. *Sagalaſſus* Piſidiae. *Sais* Aegypti. *Samoſata* Syriae. *Saides* Lydiae. *Sauatra* Iſauriae. *Seleucia* Syriae. *Selga* Pamphyliae *Sethrum* Aegypti. *Sicilia* prouincia *Side* Pamphyliae. *Sillyus* Paphlagoniae, vel Ioniae. *Smyrna* Ioniae. *Stratonica* Cariae. *Syria* prouincia. *Tarſus* Ciliciae. *Tenos* inſula. *Tentyra* Aegypti. *Tiberias* Galilaeae. *Tius* Bithyniae. *Tomi* Moeſiae inferioris. *Topirus* Thraciae. *Tralles* Lydiae. *Tripolis* Phoeniciae. *Troas (Alexandria)* Myſiae. *Tyana* Cappadocia. *Zacynthus* inſula. *Zeugma* Syriae. vid. *ſuis locis*

Conſulendi ſunt Muſ. *Alban.* I. Tb 51 33. ſqq.) *Angelon.* P. 141. 193. Num. *Arſchot Hemelar.* Tbb. 24. 25 et *Ruben.* Tbb. 41. 42.) *Beger.* Th. Brand. II p. 664. ſq.) *Bonarrot.* Muſ. Carp. Tb. 3. p 42. ad 62.) Cimel. *Vindob.* I. p. 9. 56. 95. II p. 7 8.) Eduard. *Corſini* diſſ. in aereum numiſma maximi moduli Imp. *Antonini Pii*, cf. Ant. Franc. *Gorii* Symbol. litterar. decad I. vol. VI. p. 117. ad 144.) *Eckhel.* Cat. Vind. II. p. 196. ad 212. *Eiusd.* Num. Vet. p. 189. 191. 264. 270 299. 300.) *Froel.* 4 Tent. p. 93. *item* 187 ad 197.) *Guſſeme* Diccion. I. p. 184 ad 204.) *Hamhuler.* Exercitat. I. II. IV. V. VI.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 765. ſqq.) *Haym.* Th. Brit. I, p. 134. 253 II. 280. ad 283.) *Khell.* Suppl. p. 77. ad 82.) Conſtantin. *Landi* Antonini Pii Conſecratio etc. Mediolani 1560.) *Liebe* Goth. Num. p. 213. 256. 257. 278 452. 488. 511.) *Muffei* ragionamento ſopra due medaglioni d' Antonino Pio e di Fauſtina. cf. Eiusd. Gemme antiche Tom. IV. p. 155. ad 162.) *Magnan.* Miſcell. Num. I. Tbb. 6. 7. II. Tb. 2.) *Mdb.* p. 190. ſqq.) *Morell.* Specim. rei numar. Tb. I. p. 25.) *Muſell.* Imp. Tb. 90. ſq. *it.* Suppl. Tb. 14. p. 36. ſq.) *Neumann.* Popul. et Reg. Num. Vet. Tom. II. 1783. Tb. 5. p. 160.) *Oiſel.* Th. Sel. Num. p. 23. 370. 371. 429.) *Patin.* Imp. p. 212 ad 247. *et* Ind. p. 12. *Eiusdem* κρίσις, *Iudicium Paridis* de tribus deabus latum, in numiſmate Antonini Pii expreſſum. Pataui 1679. Gallice legitur in Recherches curieuſes d' Antiquité par Mr. *Spon.* p. 209 ad 212.) *Pedruſ.* Muſ. Farneſ. Æ. Tom I. Tb. 13. et 14. p. 165. ad 182. *it.* Æ III. Tbb 10. ad 12. p. 148. ad 187. *porro* Æ max. V. Tb 8. fg. 6. Tb. 9. et Tb. 10. fg. 1. p. 143 ad 158. *denique* Æ. VII. Tbb. 1 ad 10. p. 1 ad 102.) *Pellerin.* Suppl. II.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 17. fgg. 12. 13. III. Tb. 62. 5. 6. Tb. 72. 7.) Muſ. *Piſan.* Tb. 15 ad 18. p. 39 ad 48.) *Schulz.* MzCab. II. p. 103. ſq.) *Seguin.* Sel. Num. p. 3. 17. 118. 147. 150.) Num. Reg. *Sueciae.* Tb. 16.) Muſ. *Theupoli* p. 189. 483. 681. 779. 884. 1135.) *Vaill.* Pr. I. p. 72 ad 79. II. 159 ad 165. III. 122 ad 131. *Eiusd.* Num. Graec. *Eiusd.* Sel. Num. Camp. p. 23 ad 28.) Io. *Vignolii* epiſtola ad Anton. *Galland.* de numo Imp. Antonini Pii, qui in tertio eius conſulatu percuſſus columnam quandam exhibet. Rom. 1709. addita eſt primae diſſertationi eiusdem de anno primo imperii Seueri Alexandri etc. Romae 1712.) *Wilde* Sel. Num. Tb. 18. fgg. 107. 108. p. 140. 141.

ANTONINVS PIVS in aliis etiam numis legitur: a) *M. Aurelii*: DIVVS M. ANTONINVS PIVS. — b) *Commodi*: M. COMMODVS ANTONINVS PIVS etc. — c) *Caracallae*: ANTONINVS PIVS *Al. al.* AVG. vel M. AVRELIVS ANTONINVS PIVS AVG. etc. — d) *Ela-*

Elagabali: ANTONINVS PIVS AVG.

ANTONINVS SVLPICIVS et ANTONINVS VRANIVS. vid. SVLPICIVS. — VRANIVS.

ANTONIO AVG*uri*. n. M. Antonii. *Eckb.* Cat. II. p. 15. — ANTONINO HIPPARCHO IIVIR*o* COR*intbi*. *Vaill.* Col.

ΑΝΤΟΝΙΟϹ loco ΑΝΤΩΝΙΟϹ adhibito o paruo pro Ω magno in quibusdam Graecis Gordiani Pii numis. Pariter ΑΝΤΟΝΙΟΥ (lege ΑΝΤΩΝΙΟΥ) ΝΑΣΩΝΟΣ, *Antonio Naſone*. Clipeus cum haſta transuerſa Æ 2. Domitian. *Morell.* in Domit. Tb. 20. n. 18. n. 477.) *Harduin.* Numi Pop. et Vrb. p. 421. ſed in eo ſcriptum teſtatur: ΕΠ. Π. ΡΟ. ΕΜΙΛ. ΑΝΤΟΝΙΟΥ ΝΑΣΩΝΟΣ, et interpretatur: ἐπὶ Πευτανίως Ῥόδιων ἐμιλίῳ Ἀντωνίῳ Νάσωνος. Cur vero ita interpretatus ſit, nummumque Rhodiis adſignauerit, rationem reddit p. 422.) *Vaill.* Gr. p. 25. legit ΕΠΙ ΠΡΟ ΕΜΙΛΙΟΥ ΑΝΤΟΝΙΟΥ ΝΑϹΩΝΟϹ, *Sub Probo Aemilio Naſone*, eiusque numus Nicomediae cuſus videtur.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ, (*ſic*) *Antonius* poſito Latinorum s pro Graecorum ſigma.

ΑΝΤΩΝΙΟϹ, *Antonius*. Μ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ (*al.* ΑΥΤ.) ΤΡΙΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΑΝΔΡΩΝ. *M. Antonius Imperator Tertium Triumuir.* Μ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ. Æ numus Polemonis, quo ille iuuenis a M. Antonio partis Ponti et Armeniae minoris regno donatus, et inde M. Antonio addictus, ita exhibetur, adſcito praenomine ab ipſo M. Antonio. *Froel.* Not. El. Tb. 16. fg. 4. p. 205. — Λ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, *Lucii Antonii* aut fratrem M. Antonii indicat, aut eius adpellatio a rege Tercondimoto in Cilicia adſumta fuit amicitiae cauſa, de quo Æ. numo *Maffei* Verona Illuſtr. III. p. 263. et Antiquitat. Galliae Epiſt. 2) *Froel.* Not. Elem. Tb. 15. fg. 10. p. 190.) *Muſell.* Suppl. Tb. 2. fg. 8. p. 3. — ΑΥΤ. Μ. ΑΝΤΩΝΙΟϹ ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ, *al.* ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤωΝΙΟϹ ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ. *Gordianus* Pius. — ΕΠΙ ΑΡΧ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ etc. *Sub Archonte Antonio.* n. Sardianorum in Iul. Domna.

ANTONIVS nomen gentis. vid. *Antonia.* a) M. ANTONIVS IIIVIR R. P. C. *Triumuir Reipublicae Conſtituendae*, cui mater e gente Iulia. Patris et aui praenomen retinuit: M ANTONIVS M. F. M. N. AVG. IMP. ITER IIIVIR. R. P. C. COS. DESIG. ITER. ET TERT. *Marcus Antonius, Marci Filius, Marci Nepos, Augur, Imperator Iterum, Triumuir Reipublicae Conſtituendae, Conſul Deſignatus Iterum Et Tertium.* — ANTONIVS AVGVR COS. DES. ITER TER. IMP. TERTIO IIIVIR R. P. C. — ANT. AVG. IIIVIR. R. P. C. vel ANTONIVS AVGVR IIIVIR R. P. C. — Μ. ΑΝΤ. ΑΥΤ. *Marcus Antonius Imperator.* — Μ. ΑΝΤ. ΑΡΜΕΝΙΑΝ. ΚΑΤΑΔΟΥΛΩϹ. cf. *Kbell.* Suppl. p. 7. *Harduin.* Opp. ſel. p. 28. vid. ΑΡΜΕΜΙΑΝ. — Huius triumuiri M. Antonii ex auro numi inter rariores collocantur, ex argento frequentes ſunt, aereos autem primae magnitudinis non obſeruauit *Vaillantius*, qui ſecundae et minimae formae iudicauit rariſſimos. Graeci cum ſola eius effigie rariſſimis accenſendi — Plurimi quidem numi cum M. Antonii capite in cimeliis adſeruantur ſub eius praefectis et legatis, Atratino, Fonteio, Oppio, Soſio, Ventidio in vrbibus illius dictioni ſubiectis percuſſi, immo et alii cum M. Antonii et Cleopatrae reginae iugata aut aduerſa effigie in Aegypto ſignati occurrunt. e. c. in gente Oppia, Sempronia etc. Sic et caput M. Antonii eiusque filii, et Cleopatrae ex aduerſo, g. Oppia — Caput huius M. Antonii nudum in numis g. Aebutiae, Aemiliae, Antoniae,

toniae, Muſſidiae, Oppiae, Soſiae, Valeriae, Ventidiae, Vibiae. — Pone eius caput labyrinthus, g. Aemiliae. — Pone quod lituus, quod ille eſſet augur. g. Antoniae etc. — Prominente retro claua, quod genus ab Hercule deduceret. — Caput eius velatum vt augur, g. Antoniae, Sepulliae. — Caput eius corona hederacea redimitum, infra lituus, circa corona hederacea et botris implexa, ita Aſiani Antonium vt Bacchum colentes, corona hederacea, huic deo ſacra, circumdant. — Antonius et Cleopatra ſupra currum a quatuor equis marinis tractum. g. Sempronia etc.

In *M. Antonii* triumuiri numis ex parte *poſtica* legitur: ALEXANDR. AEGYPTI. — ALEX. CLASS. — ANTONIVS AVG. IMP. — ANTONIO AVG. SCARPVS IMP. — ANTON. — ANTON. IMP. A. XLI. — ANTONINVS ET VERVS AVG. REST. LEG. VI. — CAESAR. — CAESAR DIC. — CAESAR IMP. — CAESAR IMP. PONT. COS. IIIVIR. R. P. C. — CAESAR IMP. PONT. LEPIDVS IMP. P. M. — C. CAESAR IMP. PONT. IIIVIR. R. P. C. — C. CAESAR. IIIVIR. R. P. C. — C. CAESAR IMP. IIIVIR. R. P. C. — C. CAESAR IMP. IIIVIR. R. P. C. PONT. AVG. — C. CAESAR M. ANT. — C. FONTEIVS CAPITO PROPR. PRAEF. CL. — CLEOPATRAE REGINAE REGVM FILIORVM REGVM. — C. MARIVS PROQ. IIIVIR. — CN. DOMIT. AHENOBARBVS IMP. — COHORTIS SPECVLATORVM. — COHORTIVM PRAETORIANARVM. — CONCORDIA EXERCITVVM. — CONCOR. EXERCIT. — CONCORDIA PRAETORIANORVM. P. V. A. — COS. DESIG. ITER. ET. TER. (*al.* TERT.) IIIVIR. R. P. C. — COS. DESIG. ITER. ET TER. — C. SOSIVS Z. A. — C. VIBIVS VARVS. — DIV... — D. VR. — FIDES ... TVVM. — FIDES PRAE... NORVM P. V. A. — ... IVS CAPITO PROPR. — ... ANTON. AVGVR COS. ... IMP. III. — IMP. ANT... TER. — IMP. TERTI... R. P. C. — IIIVIR. R. ... IIIVIR. R. P. C. COS... ITER ET TER. — II... P. C. COS. DESIG II. E... — L. ANTONIVS. — ... NIVS COS. — L. ATR... — L. ATRATINVS ... COS. DES. TER. — L... TINVS PRAEF. CLAS ... L. BIBVLVS. — L. BIB... F. PRO. SIC. — L. ... PRAEF. CLAS. — LE... LEG. PRIMA ANTIQ... LEG. II. *al.* III. *al.* IIII. VI. — LEG. VI. AN... ET VERVS REST. — ... — LEG. VII. SCARPVS ... VIII. *al.* IX. *al.* X. *al.* ... *al.* XIII. *al.* XIIII. *al.* XV... *al.* XVII. — LEG. XV... SICAE. — LEG. XIIX. ... XVIII. LYBICAE. — L... — LEG. XX. — LEG. ... PANICAE. — LEG. ... LEG. XXII. LEG. XXII... GENIAE. — LEG. X... XXIV. — LEG. XXV. ... *it.* XXVII *it.* XXVIII. *it.* ... LEG. XXX. — LEPIDV... MAX. IIIVIR. ITER. R. ... LEP. IMP. — L. GEL... POBLICOLA. M. OC... PRAETORI. ANT. — ... SIDIVS LONGVS. — L. ... DIVS T. F. LONGVS ... A. P. F. — *Eadem* et CLOACIN. — L. PI... SCARPVS IMP. A. ... PLANCVS COS. — L... CVS IMP. COS. — L. PL... IMP. ITER. — L. REG... IIII. VIR. A. P. F. — LVGDV... NIA. XL. — M. ANT. IMP. ... R. P. C. — M. ANTONIV... IIIVIR. R. P. C. — M. ANTO... NIVS M. F. .... — M. BA...

O IVLI... EXERC... ETORIA FONTE... — IMP. DES. III. — IMP. O IIIVIR. P. C. — DESIG. IVIR. R. T. TERT. L. ANTONIVS. ATINVS. AVGVR ATRA... P. C. — VLVS M. BIBVLVS G. L. — VAE. — *al* V. *al.* ONINVS LEG. VII. — LEG. *al.* XII. *al.* XVI. L. CLAS... — LEG. ... LEG. XIX. XX. HIS... XXI. — PRIMI... XIIII. *al.* *it.* XXVI... XXIX. — S PONT. P. C. — ... L. M. ... AV. O... L. MV... MVSSI... IIII. VI... praeto... NARIV... — L. PLAN... ANCV... VLVI... LVGDV... IIIVI... ANTO... BA... BA...

BATVS PROPR. PR. A. --- M. LEPIDVS IIIVIR. R. P. C. --- M. LEPIDVS P. M. IIIVIR. R. P. C. --- M. LEP. IMP --- M. OPPIVS CAPITO PROPR. *al.* PRAEF. CLAS. *al.* PRAEF. CL --- M. OPPIVS CAPITO PROPR. PRAEF. CLAS. F. --- M SILANVS AVG. Q. PROCOS. --- PAX --- P. CANIDIVS CRASSVS LEG. AFR. --- P. CLODIVS M F. --- P. CLODIVS M. F. IIIIVIR. A. P. F. --- PIE. --- PIETAS COS. *al.* PIETAS COS. --- PRAEF. CL. --- PRAEF. CLASS. T. F. B. --- P. SEPVLIVS MACER --- P. VENTIDI. P. F. PROCOS. --- P. VENTI. PONT. IMP. --- SOSIVS IMP. --- ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ. --- ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΛΕΩΠΑΤΡΑ ΘΕΑ ΝΕΩΤΕΡΑ. --- ΒΑΣΙΛ. ΘΕΑ. --- ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ. --- ΡΩΜΗΣ. L. A.

Huius M. Antonii etiam meminerunt numi vrbium *Carthaginis Nouae*, *Corinthi*, *Ephesi*, *Sinopes*, *Theſſalonicae*, *Tripolis* in Syria, *Viennae* Galliae forte, et *Siciliae* prouinciae. Vid. *ſuis locis*.

M. Antonii IIIviri numos vel depictos exhibent, vel recenſent Muſ. *Alban.* I. p. 3. ſq.) *Beger.* Th. Br.) *Belloto* diſſ. ſopra vna medaglia di *M. Antonio*, in Atti eruditi della ſocieta Abrizziana P. I. p. 7. ſq.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. 168.) *Cimel. Vind.* I. p. 4. 41. 43. 86. 88. II. 2 3.) *Eckhel.* Cat. I. p. 263. II. 12. ſq. *et* Num. Vet. p. 3.) *Froel.* 4. Tent. p. 153. ſq. *Eiusd.* Not Elem. p. 205. et *Ei.* Num. Reg. p. 89 ſq) *Galland* explication d'vne medaille Grecque de *M. Antoine* etc. cf. Hiſt. de l' Acad. d. b. Lettr. II p. 321. ſq. et III. p. 210. ſq.) *Geſner* Tb. 8.) *Golz.* in Antonio, *it.* in Faſtis ſuis) *Guſſeme* Dicc. I. p. 204. ſq.) *Haunthaler.* Exercit. proem. p. 90. *it.* Exercit. I. II. et IV.) *Harduin.* Oper. p. 694. ſq.) *Haym.* Th. Brit. II. p. 213.) Io. Chriſt. *Hayniſch.* explicatio numi cuiusdem *M. Antonii.* Schleiz 1744. 4.) Monumentum vanitatis et inſolentiae, numus *M. Antonii*, publicatus ab Octau. de *Strada*, et explicatus oratione a Io. Iac. ab *Imhof.* Altdorf. 1645. 4) *Khell.* Suppl. p 4. 5.) *Liebe* Goth. Num. p. 34. 248) *Maffei* ſopra vna medaglia di Marco Antonio e Cleopatra. cf. *Eiusd.* Gemme antiche T. IV. p 163. ſq.) *Mdb.* p. 13. ſq.) *Morell.* Fam. Antonia. *it.* in Iul. Caeſare p. 34. ſq. 50. etc. pariter in Auguſto p. 186. 213. 216. 332. 358.) *Muſell.* Imp. Tb 2. *et* Addend. Tb. 12) *Oiſel.* Sel Num. p 7 ſq.) *Paciaudi* ad numos conſulares triumuiri *M. Antonii* animaduerſiones philologicae. Romae 1757 4.) *Paruta* Sicilia edit. Lion. n. 71. 72. 73.) *Patin.* Fam. Rom. p. 24 ſq. *Ei.* Impp. p. 19.) *Pedruſ.* Muſ. Farneſ. I. Tb. 1 ſqq. 6. 7. 8) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 10. II. Tb. 58. III. Tbb. 12. 13. 22.) *Schulz.* Numoph. I. p. 54 ſq.) Muſ. *Piſanum* p 6) Io. Henr. a *Seelen* felicis coniugii e numis conſularibus *Antonianis* delineatio. Lubec. 1738 4.) *Seguin.* Sel. Num. p. 83. 95. 99. 184.) *Spanb.* II. p. 23 54. 167. 178. 179. 476.) Muſ. *Theup.* p. 4. 1208.) Diſſertation ſur une medaille Grecque d' *Antoine* et Cleopatre, rapportée dans les commentaires de *Triſtan.* cf. Hiſt. de l' Acad d. b Lettr. Tom. V. p. 256. ſq.) *Vaill.* Col. *Eius* Fam. Antonia. *Eius* Num. Gr. p. 2. ſq. *Eius* Pr. I. p. 7. II. p. 8. III. p. 100.) *Wilde* Sel. Num. p. 113.

b) M. ANTONIVS M. F. M. N. *Filius huius M Antonii Triumuiri*, cuius epigr. tantummodo in poſtica vnius aurei patris legitur, eiusque caput in n. Antoniae gentis *Morell.* in Antonia g) *Seguin.* Sel. Num. p. 112.)

c) L. ANTONIVS COS. *Frater Triumuiri.* Argentei tantummodo

modo reperiuntur numi hac epigr. Aurei autem et aerei deſunt. Caput eius praeterea in n. Cocceiae g.

ANTP. *Antiochiae Percuſſa* moneta; vel P. eſt nota monetarii. *Mdb.* 501.

ANTR. *Argentum Nouum Treuerenſe* forte.

Antrum, ſub quo lupa lactans Romulum et Remum. Æ. Antonini Pii. *Geſner.* Tb. 96. n. 21.) *Muſell.* Imp. Tb. 94. n. 10.) *Vaill.* Pr. I. p. 164.

ANTS. *Antiochiae Signata* in imo exergo n. Valentiniani, Valentis, Arcadii, Honorii. *Beger.* Th. Br. II. 827.) *Mdb.* 501. 587.) *Muſell.* Imp. Tb. 255. n. 3.) *Theup.* 358.) *Harduino* vero: *Primae Narbonenſis Tributum Sextum*; vel *Antiochiae Sexta* officina, vnde et ſcribit ANTϛ.

Anubis monſtroſus ille Aegyptiorum Deus, etiam Hermanubis dictus, a poetis vario celebratur nomine. *Virgil.* Aen. L. VIII. v. 698.) *Ouid.* Metamorph. L. IX. v. 689.) *Iablonsky.* Panth. Aegypt. T. III. L. V. c. 1. — *Diodorus* ſcribit Anubim filium fuiſſe Oſiridis et Iſidis, qui canem geſtabat, tanquam armorum inſignia; ex quo Aegyptii canem venerantur, et Anubim deum canino capite effingunt. Cauſam cur capite pingeretur canino adducit etiam *Plutarchus* in de Iſide et Oſiride. Quidam hunc, vt ait *Seruius* ad VIII. Aeneid. Mercurium eſſe volunt, quia nihil cane ſagacius. — In Æ numis Iuliani et Helenae vxoris, VOTA PVBLICA inſcriptis, Anubis d. tenet ſiſtrum Iſidis, ſ. caduceum, quo ſe indicaret Mercurio coniunctum. *Ducang.* Tb. 14. et *Band.* II. Tb. 14. p. 435.) *Beger.* Th. Br. III. p. 183.) *Muſell.* Imp. Tb. 253. fg. 4.) *Patin.* Imp. p. 488. 485.) *Hentbal.* Exercit. IV. Tb. 6. fg. 15. p. 199. Apud *Oiſel.* Num. Sel. Tb. 43. fg. 3. idem Iuliani hac epigraphe notatus cernitur numus, ſed cum capite aſinino ſcalptoris forſan vitio, cum deberet eſſe caput caninum. *Anubis* ſtans cum capite canino d. ſiſtrum Iſidis, ſ. haſtam. n. Cynopolitarum Aegypti, in Hadriano. *Guſſeme* I. 214. II. 420. — *Anubis* aliis cum attributis ſtans. n. Naucratis in Aegypto, in Traiano. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 32. fg. 1. — Conſulendus eſt *Pluche* Hiſt. Coeli L. I. c. 2. et Gr. de *Boze* diſſ. ſur le Ianus p. 36. apud *Woltereck.* Et Num. p. 18.

ANVS in ſubſignatione numi Claudii Gothici. vid. *Litterae.* — - - - - ANVS (i e. IVSTINIANVS) P. AVG. Caput Iuſtiniani diadematum. n. Wittigis regis. *Eckhel.* Cat. II. 537.

Anxurus cognominatus eſt *Iupiter* iuuenis ſine barba, quaſi ἄνευ ξυροῦ, *ſine nouacula*, teſte *Virgilio* Aeneid. L. VII. v. 799. — ΑΓΞΥΡΟΣ, *Anxuris.* Caput Iouis Anxuris laureatum.)(ΘΕΙΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΥ, *Diui Augusti.* Caput Auguſti radiatum. Obtruſit hunc ex Æ 2. nobis *Golz.* in Aug. Tb. 20. n. 232. et Tb. 75. n. 28. ex quo *Hauercamp.* ad *Morell.* in Aug. Tb. 56. n. 23. et *Harduin.* Oper. p. 23. vbi ΑΝΞΥΡΟΣ legitur. Sed ſuſpectus eſt numus. Nam et Iouis Anxuris, quod et origo vocis oſtendit, ſine barba caput pingebatur, et radiatum, vt recte obſeruauit *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. Vibiae Tab. 2. n. II. et Lit. A. p. 444. Deinde *Campanum* erat numen; omnis vero Campania Auguſti tempore Latine loquebatur. — Soni cauſa et ΑΞΥΡ, pro ΑΝΞΥΡ. numis inſculptum. *Froel.* 4. Tent. p. 388.

ANT aera 451. in Arſacidarum numis.

ΑΝΤΟΛΑΓΑϹ, pro ΒΟΛΛΑΓΑϹΟΥ male legit *Golzius*. v. ΒΟΛΛΑΓΑϹΟΥ.

AO in area n. Maſſaliae Galliae Narbonenſis.

Α ☧ Ω. Non in numis Magnentii, Decentii ſolum, ſed alibi quoque ſigla iſta ſaepiſſime in chriſtianorum monumentis occurrit, ſollemnique formula ἄλφα et ὠμέγα, *Principium* et *Finem*, hoc eſt, *Chriſtum* ipſum monogrammate ibi expreſſum ſignificat. *Corſin.* Not. Graec. p. 10.) *Gruter.* Inſcr. p. 1049.

ΑΟΛ. ΟΥΙΤ. Αὖλος, ſeu Αὖλος Οὐιτέλλιος, *Aulus Vitellius* Imp.

Α. Ο. Μ. ΕΔΕϹϹΑ, Ἀντωνινιανὴ Ὀπελλιανὴ Μακρινιανὴ Ἔδεσσα, *Antoniniana Opelliana Macriniana Edeſſa* Meſopotamiae.

ΑΟΝ. Ἀονιτῶν, vel Ἀονίων, *Aonitarum* Boeotiae. Caput Apollinis.)(ΑΟΝΙΤΩΝ. *Aonitarum* le *Bret.* — Simili in numo mutilo pro ΑΟΝ. legit *Wizleben* ΑΟΡ. et *Aorno* Epiri tribuit numum.

ΑΟΡ *Annus* 171. Aſcalonitarum, qui ſi addatur epochae eorum initio 650, efficiet A. V. C. 821. n. Neronis. *Noriſ.* Epoch. Syro Maced. Diſſ. V. p. 506. 507. — Idem ΑΟΡ. annus 171. in AR. Demetrii II. Syriae regis. *Froel.* Annal. Syr. p. 76. 77.

ΑΟΡ. iuxta *Witzleben Aornus* Epiri. vid. *Aonitae*.

ΑΟΡϹ in imo exergo AR. Magni Maximi. *Theup.* 355. it. AR. Honorii. *Theup.* 361.

ΑΟΥΤΑΗΜΙ in Æ 2. Graeco, ſed incerto et Minerua rudi elaborato, apud *Schulz.* Numoph. I, p. 71. n. 128.

AOVENTVS (*ſic* loco ADVENTVS) AVGVSTI N. Imperator eques d. elata, ſ. haſtam puram. AV. Conſtantini. *Cimel. Vind.* I. Tb. 6. fg. 3.

Aous, a quibusdam *Aeas* nominatus, fluuius Illyridis Graeciae. *Cellar.* Orb. Ant. I. 824. — Decumbens a dextris nauis cum velo, ſ. vrnae innititur. n. Apolloniae Epiri. *Guſſeme* I. 214. 230.

ΑΟΥΕ. *Avenio* in Gallia. *Pellerin.* Hodie *Avignon.* *Cellar.* Notit. Orb. Ant. I. 194.

ΑΟΥΙΟΛΑ, *Auiola* nomen magiſtratus. ΕΠΙ ΑΟΥΙΟΛΑ, *Sub Auiola*. Æ. Caligulae a Smyrnaeis. *Morell.* in Calig. Tb. 6. n. 26 29. 30. et 38. *Eiusd.* Num. Conſular. ſub Fam. Acilia Tb. 2. n. 3.) *Vaill.* Num. Gr. p. 11. ſed ΕΠ. ΑΟΥΙΟΛΑ Κ.) *Wilde* Num. Sel. Tb. 17. n. 100. qui vero ΙΟΥΛΙΟΥ pro ΑΟΥΙΟΛΑ. — ΕΦεσίων ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΑΙΧΜΟΚΛΗϹ ΑΟΥΙΟΛΑ ΑΝΘΥΠΑΤΩ, *Epheſiorum Neocororum Aechmocles Auiola Proconſule.* Æ 2 Neronis et Poppaeae. *Morell.* in Nerone Tb. 13. n. 1.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 29. n. 3. — it. Meſſalinae. *Haym.* ib. n. 5. p. 244.

ΑΠ. litterae initiales denotant Ἀπαμέων, *Apamenſium* Phrygiae, vel Syriae aut Coeleſyriae numos.

ΑΠ. Ἄππιος, *Appius*. ΗΓΕΜ. ΑΠ. ΚΛ. ΜΑΡΤΙΑΛΟΥ ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ, *Praeſide Appio Claudio Martiale Anchialenſium* Thraciae. n. Domitiani.

ΑΠ. Claudio Tiberienſium Galilaeae *annus* aerae ſuae 81, qui cum eius initio ab anno 770 copulatus, reſpondet anno V. C. 850, quo imperare coepit Traianus, cuius numus eſt. *Vaill.* Gr. p. 287.

ΑΠ. in area n. Alexandri II. Syriae regis. — inferne in n. Athenar. — ſuperne, Muſ. *Pembrok.* II. Tb.

Il. Tb. 81. n. 2. vid. *Ciſtophori* numi.

AP. *Apamea*. C. I. C. AP. *Colonia Iulia Concordia Apamea* Bithyniae ſcilicet, vt recte obſeruauit *Belley* T. XXV. p. 105. Hiſt. de l' Acad. des Inſcr. et bell. Lettr. quas vero deminutas voces antea *Vaillantius* interpretatus eſt: *Colonia Iulia Carthago Antiqua* (*Auguſta*) *Pia*.

AP. *Apollo*, monogrammate ſcriptus in n. Caeſiae gentis. *Gellius* L. V. c. 12.

AP. *Appius* praenomen Claudiorum et nomen ſubinde, deriuatum a Sabino nomine Attius. AP F. *Appii Filius*. — AP. N. *Apii Nepos*. — AP. CL. vel CLAVD. *Appius Claudius*. — AP. CLAVD. CRAS. in numo Golziano *Appius Claudius Craſſus*, qui in faſtis Capitolinis AP. CLAVDIVS P. F. A. N. CRASSVS SABIN. REGILLENS. legitur, de quo *Spanh*. Il. 48. — L. AP. DEC. Q. *Lucio Appio Decimo Quinto*. n. Vrſonis Hiſpaniae. *Florez*. I. Tb. 49 fg. 6.) *Hunter*. p. 354.) *Morell*. in Aug. Tb. 38. n. 18. Alii legunt L. ARrius vel ARruntius DECimus vel DECius QVINCTius.

AP. N. *Appii Nepos*. n. TI. CLAVD. TI. F. Muſ. *Pembrok*. Ill. Tb. 15. n. 4. *Morell*. Fam. Claudia p. 92.

AP. P. forte *Appii* ſed P littera inuerſa, et *Lollii*, Duumuirorum nomina Caeſarauguſtae. *Morell*. Imp. in Germanico Tb. 12. n. 4. p. 549.) *Guſſeme* I. p. 27.

AP. *Lucius Appuleius*, compendio ſcriptum. Nauis prora, infra ROMA. Æ. gentis Appuleiae. *Morell*. Fam. p. 31. n. 1.) Muſ. *Pembrok*. Ill. Tb. 20. n. 1.

AP. in imo Æ 3. Saloninae.

AP. retro in Fanniae gentis denario ſignatae litterae, quas *Vaillant*. modo *Argento Publico* Fam. Rom. T. I. p. 376. modo *Aediles Primi* ibid. p. 455. interpretatur; cum prior explicatio, nempe *Argento Publico*, potior omnino habenda ſit, quomodo A. PV. vel EX A. PV. *Argento* vel *Ex Argento Publico* in denariis gentium *Fabiae* et *Luciliae* explicat *Vrſinus* et *Vaill*. Fam. I. p. 428. niſi quod in priore, nempe gentis Fabiae eas reddit *Argento Puro*, pro *Publico*. Neque vero *Aediles Primi* et quidem *Cereales* deſignantur duabus in ſuperiori numo litteris PA. cum in priore eiusdem numi area AED. PL. vel *Aediles Plebis* eſſent iam inſcripti, nulla vero *Cerealium* ibi occurrat indicatio. cf. *Spanh*. Il. p. 153.

A. P. *Aedilis Plebis*. L. P. D. A. P. *Lucius Papirius Deſignatus Aed. Plebis*.

A. P. *Argentum Publicum*; *aliis Purum*, *aliis aliter*. vid. A. P. F.

A. P. *Armenia Prouincia*. P. CANIDIVS CRASSVS LEG. A. P. *Legatus Armeniae Prouinciae*. *Spanb*. Il. 179.) *Vaill*. Fam. I. 105.

APA. *Apamea* Bithyniae. C. I. C. A. APA. D. D. *Colonia Iulia Concordia Auguſta Apamea Decreto Decurionum*. Nauis cum remigibus, n. Sab. Tranquillinae apud *Haym*. Th. Br. II. Tb. 45. fg. 9. Idem typus exhibetur a *Vaillantio* Colon. I. p. 186. in n. Philippi Iun. et Trebon. Galli, vbi epigraphen ita ſculptam C. I. C. A. A. P interpretatur: *Colonia Iulia Carthago Antiqua Auguſta Pia*. Huiusmodi vero lectionem euertit *Belley* l. c.

ΑΠΑ. Απαμέων, *Apamenorum* v. *Apamea* Phrygiae.

APALVS Duumuir quinquennalis in Æ 2. coloniae Romanae in Africa:

Africa: C. LAETINVS APALVS IIV. Q. Intra faſciam, ſeu diadema regium. REX. PTOLemaeus. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 26. fg. 2.) *Froel.* Not. Elem. p. 220.) *Patin.* Imp. p. 33. ſed detrito magiſtratus nomine.) *Harduin.* Oper. p. 698, qui vero ita legit: LAETITIO APALO IIV. Q.

APAM. *Apamea.* COL. IVL. CONC. APAM. — COL. IVL. CONC. AVG. APAM. Vid. *Apamea* Bithyniae.

ΑΠΑΜΕ. ΗΡΑΚΛΕ. Ἀπαμέας Ἡρακλέας, *Apameae Heracleae* in Coeleſyria. n. apud *Triſtan.* II. p. 337. et *Harduin.* Oper p. 66.

Apame, Artabazi filia, Seleuci I. Syriae regis vxor, et Antiochi I. mater, cuius caput ſingulari ornatu, qui dearum nulli conuenit, cernitur in Æ. Seleuci I. numo apud *Haym.* Th. Br. I. Tb. 2. n. 3. Seleucidae enim vxorum capita in numis abſque earum nomine ſignarunt, vti etiam a Ptolemaeis Aegypti regibus non ſemel factum ſcimus. In huius Apames honorem vrbes tres, vnam in Phrygia, in Syria alteram, tertiam in Media, de eius nomine *Apameas* dictus rex idem Seleucus condidit.

Apamea, Gr. Ἀπάμεια Apameae nominis vrbes plurimae ſunt, ſed nulla praeter illam, quae in Bithynia ad oſtia Rhyndaci fluminis ſita eſt colonia Romanorum fuit, cuius meminit *Plin.* L. V. c. 32. Prius *Myrlea* dicta, deinde a Pruſia rege ab Apame coniuge dicta *Apamea.* — Nomen *Iuliae* a Iul. Caeſare conditam arguit coloniam. — *Concordia* cognominata, quod ipſa cum Pruſia vrbe ab eodem Bithyniae rege reſtaurata et de vxore eius adpellata, tanquam ſorores inter ſe concordes fuere, ita vt ambae pro Iulio contra Pompeium ſteterint, et pro mercede Pruſias vrbs libertatem accepit, Apamea vero colonia facta eſt. Hinc *epigr.* COL. IVL. CONC. AVG. APAM. vel COL. IVL. CONC. APAM. AVG. *Colonia Iulia Concordia Apamea Auguſta.* Hodie, vt *Guſſeme* I. p. 215, coniicit, *Montagnia* adpellatur. — *Holſten.* Not. in *Stephan.* p. 30. refert epigraphen numi: ΑΠΑΜΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠ. ΒΙΘΥΝ. *Apamenſium Metropoleos Bithyniae.* Figura Iſidis ſedens cum ſiſtro, ſpicis et ſphinge; de quo autem numo dubitat *Spanh.* I. p. 600.

Apameam Bithyniae vero antea dictam fuiſſe Myrleam comprobat gentis Vibiae numus, qui inſcriptus ΑΠΑΜΕΩΝ ΜΥΡΛΕΑΝΩΝ, *Apamenorum Myrleenſium.* Caput Apollinis iuuenile laurea cinctum.)(ΕΠΙ ΓΑΙΟΥ ΟΥΙΒΙΟΥ ΠΑΝΣΑ, *Sub Caio Vibio Panſa.* Lyra Apollinis ſymbolum, infra ΕΛΣ, *Anno* 235. Æ. depictus apud *Liebe* Goth. Num. p. 238. — Numos percuſſit:

a) *Tito Veſpaſiano.* T. CAES. VESPASIANVS AVG. Caput laur.)(CONC. APAM. D. D. *Concordia Apamena Decreto Decurionum.* Æ 1. *Harduin.* Oper. p. 24.

b) *Iuliae Domnae.* IVLIA.... Huius caput.)(COL. IVL. CONC. APAM. AVG. Diana lucifera gradiens binas faces praefert, in area D. D. Æ 2. editus ab *Eckh.* Cat. Muſ. Caeſ. P. I. Tb. 3. fg. 3.) *Froel.* Adpend. II. nouis p. 59. ſed ei IVLIA DOMNA, et Ceres gradiens, vtraque manu facem. — IVL. DOMNA AVGVSTA. Caput Domnae.)(COL. IVL. CONC. AVG. APAM. Fig. muliebr. delphino inſidet, d. victoriolam, ſ. acroſtolium. Æ 2. RR. *Vaill.* Col. II. p. 17.) *Guſſeme* I. p. 215.

c) *Caracallae.* M. AVREL. ANTONINVS P. F. AVG. Caput Carac. laur.)(COL. IVL. CONC. APAM. AVG. in area D. D. Aquila

Aquila legionaria inter duo ſigna militaria, deductorum in coloniam veteranorum inſignia, ad illius antiquitatem arguendam percuſſa; ſed ex qua legione transmiſſi ſint illi, ignoratur. Æ 1. RRR. *Golz.* Th. p. 240.) *Harduin.* 44.) *Vaill.* Col. II. p. 27.) *Guſſeme* l. c.

d) *Getae.* L. SEPT. GETA CAES. Huius caput nudum.)(COL. IVL. CONC. AVG. APAM. D. D. Bacchus Indicus in veſte talari ſtans, d. botrum porrigit adſtanti pantheriſco, ſ. thyrſum, vel haſtam. Æ 2. editur apud *Froel.* Adpend. II. nouis Tb. 1. fg. 5. p. 61.) *Eckhel.* Cat. l. c.

e) *Tranquillinae.* SAB. TRANQVILLINA AVG. Caput illius)(C. I. C. A. APA. Nauis cum tribus remigibus, ſubtus D. D. Æ. *Huym.* Th. Br. II. Tb. 45. fg. 9. p. 360. et obſ. 213. editoris *Kbellii.*

f) *Traiano Decio.* IMP. C. C. MES. Q. TRAI. DECIVS AVG. Huius caput laur.)(COL. IVL. CONC. AVG. APAM. DD. Figura ſtans, ad pedes canis. *Guſſeme.* ib. n. 4.

g) *Valeriano Sen.* IMP. C. P. L. VALERIANVS AVG. Caput laureatum.)(*Eadem.* *Guſſeme* ib. n. 5.

h) *Gallieno.* IMP. C. LICI. GALLIENVS AVG. Caput eius radiatum ad humeros cum paludamento.)(*Ead. epigr.* Genius vrbis ſt. d. temonem, ſ. cornucopiae, quaſi Gallienus tanquam deus conſeruaſſet Apameam. Æ 2. R. *Vaill.* Col. II. p. 238.) *Band.* I. p. 199. ſed IMP. C. P. LICI. etc.) *Guſſeme* n. 6. — IMP. CAES. P. LIC. GALLIENVS AVG. Idem caput Gallieni.)(COL. IVL. CONC. APAM. AVG. D. D. Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam. Æ 2. R. *Band.* I. 199.) *Harduin.* 24.) *Guſſeme.* n. 7.) *Vaill.* ibid. Sed quaenam Gallieni victoria ſit, incertum.

Apamea vrbs *Phrygiae ad Maeandrum* ſita, quod patet ex numis ΑΠΑΜΕΙΑΣ ΜΑΙΑΝΔ. vel ΠΡΟϹ ΜΑΙΑΝΔΡΟΝ inſcriptis. Prius *Apameam* hanc adpellatam fuiſſe *Celaenen,* dein *Ciboton,* tradit *Plinius* L. V. c. 29, nempe a Celaeno conditore qui Neptuni ex Celaena Danaidum vna fuit filius, iuxta *Strabonem* L. XII. p. 579. qui etiam p. 576. Apameam cui cognomen Ciboti maximam Phrygiae vrbium vocat, ſitumque vrbis ita deſcribit: „Sita eſt *Apamea ad Marſyae* fluuii oſtia, qui ortus prope vrbem, mediam eam perfluit; et poſtquam ſuburbium vehemente atque praecipite fluxu percurrit, cum *Maeandro* coit, qui iam alium recepit ſuo alueo fluuium *Orgam.* Oritur *Maeandrius* a Celaenorum quodam tumulo, vbi vrbs fuit cognominis, atque hinc ciues transtulit Antiochus Soter in eam, quae nunc dicitur *Apameam,* cui a matre *Apama* ipſe nomen fecit, filia Artabazi, quae nuptum data fuerat Seleuco Nicatori. Iſti loco adſignant fabulam Olympi et Marſyae, ac concertationem Marſyae aduerſus Apollinem. Superne eſt palus calamum edens ad tibiarum linguas aptum; ex hac aiunt vtrumque ſcaturire amnem, Marſyam et Maeandrum. Quae omnia illuſtrantur numo Hadriani, vbi Marſyas in antro cubans, et ex ipſo fluuius ſcaturire cernitur. — *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 136. ſq.) *Harduin.* Oper. p. 24. 25.

Apameae in Phrygia numi adhuc ſuperſtites: 1. Serpens ex ciſta prorepens in medio coronae hederaceae poſita.)(ΑΠΑμέων. LENTVLVS IMPERATOR in imo ΜΤΙΣΚΟΤ. Serpentes duo capitibus erectis inter ſe conuoluti circum corytum, a d. tibia duplex. AR 1. pond. 188¼. *Pellerin.* Tb. 43 fg. 15.)

fg. 15.) Muſ. *Pembrok.* ll. Tb. 5. fg. 9.) Muſ. *Hunter.* p. 33.) *Harduin.* p. 24. de Lentulo egit. — 2. *Typus* idem.)(ΑΠΑ. PVLCHER IMP. ΘΕΟΠΟΡΟΣ ΑΠΘΜΩΝΙΟΥ. *Typus* idem. AR 1. pond. 176$\frac{1}{2}$. Muſ. *Hunter.* ib. — 3. *Typus* idem.)([A] vel ΑΠ. in monogr. Typus idem, a d. apis, vt videtur. AR. 1. pond. 191$\frac{3}{4}$. *Hunter.* ib. — 4. *Alius* paullo diuerſus, a d. auris humana. AR 1. pond. 196. *Hunter.* ib. n. 4. — 5. ΑΠΑΜΕΙΑ, *Apamea.* Caput muliebre turritum ad d.)(Hecate ter gemina ſtans, extenſis quinque manibus, attributa varia tenens. Æ 3. *Eckbel.* Num. Vet. Tb. 14. fg. 5. p. 242. ſq. vbi vox CΩΤΕΙΡΑ in)(adparet. In eodem numo Muſ. *Hunteriani* p. 34. n. 18. optime conſeruato litterae omnino deficiunt.) *Harduino* p. 25. tres puellae cum facibus. — 6. Caput barbatum nudum.)(ΑΠΑΜΕΩΝ, *Apamenorum.* Figura capite galeato ſtans, d. pateram, ſ. haſtam, ad pedes delphinus. Æ. *Muſell.* Num. Pop. Tb. 4. fg. 2.) *Guſſeme* I. p. 216. n. 2. — 7. Caput Palladis galeatum ad d.)(ΑΠΑΜΕΩΝ ΑΤΤΑΛΟΥ ΤΙΑΝΟΡΟΥ, *Sub Attalo Tianore.* Aquila ſuperuolans flexus Maeandri, ſupra ſtella, hinc et inde pileus cum ſtella. Æ 2. *Geſner.* Tb. 10. fg. 32.) Muſ. *Hunter.* p. 33. n. 5.) *Harduin.* p. 25.) *Muſell.* Num. Pop. Suppl. Tb. 1. fg. 4. ſed . . . ΑΝΟΡΟΣ.) *Theup.* p. 1249.) *Guſſeme* n. 3. ſed ΒΙΑΝΟΡΟΣ, *Bianore.* — 8. *Alius* ſimilis, ſed ΑΠΑΜΕΩΝ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΥ, *Sub Philocrate Ariſtippo.* Æ 2. M. *Hunter.* n. 6.) Muſ. *Pembrok.* ll. Tb. 4. fg. 7. ſed ΦΙΛΟΚΡΑΤ. ΑΡΙΣΤ. ſcriptum.) Pariter *Guſſeme* n. 1. *Sub Philocrate Ariſtaeo.* — 8. *Alius*, ſed ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΟΥ. Æ 2. *Hunter.* n. 7. — 9. *Alius*, ſed ΑΠΑΜΕΩΝ ΦΙΛΟΚΡΑΤΩΡ. *Harduin.* p. 25. — 10. *Alius*, ſed magiſtratus: ΦΑΙΝΙΠΠΟΥ ΔΡΑΚΟΝ. . . . Æ 2. *Hunter.* p. 33. n. 8.) *Guſſeme* n. 4. qui vero ΦΑΙΝΙΠΠ. . . ΑΚΟ.) *Eckb.* Cat. n. 3. ſed ΦΑΙΝΙΠΠ. . . ΤΑΡΝΟΝ. . . — 12. *Alius*, ſed ſcribitur ΦΑΙΝΙΠΠΟ . . . ΑΡΑΚΟΠ. Æ 2. *Geſner.* Tb. 10. n. 32.) *Muſell.* Addend. Tb. 1. n. 4.) *Theup.* 1249. — 13. *Alius*, ſed . . ΑΙΝΙΠΠΟΥ . . . ΚΟΝΤΟΣ. Æ 2. *Eckbel.* Cat. n. 4. — 14. *Idem* Palladis caput.)(*Eadem.* Flexus ſcilicet Maeandri, ſupra quos volans aquila, hinc et inde pileus Dioſcurorum cum inſcr. ΑΠΑΜΕΩΝ ΚΩΚΟΥ, *Sub Coco.* Æ. 2. *Geſner.* Tb. 10. n. 32.) *Eckb.* Cat. n. 1.) *Harduin.* p. 25.) *Muſell.* Num. Pop. Tb. 3. fg. 10.) *Hunter.* n. 9. ſed ΚΟΚΟΥ.) *Guſſeme* n. 1. habet ΚΟΡΟΥ, *Sub Coro.* — 15. *Alius*, ſed ΑΠΑΜΕΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΚ. ΑΛΚΙΟΥ. Æ 2. *Hunter.* n. 10. 16. *Alius*, ſed ΑΠΑΜΕΩΝ ΑΝΤΙΦΩ. . . ΝΕΚ. . . Æ 2. *Hunter.* n. 11.) *Eckbel.* Cat. n. 2. ſed ΑΝΤΙΦΩΝ. . . — 17. *Alius*, ſed ΑΠΑΜΕΩΝ ΔΗΝΟΔΟΥ. . . Æ 2. *Hunter.* n. 12. — 18. Caput barbatum, et corona quercea ornatum ad d.)(ΑΠΑΜΕ. ΑΝΔΡΟΝΙ. ΑΛΚΙΟΥ. Diana Epheſia. Æ 2. *Pellerin.* Tb. 43. fg. 17.) *Hunter.* p. 34. n. 13. — 19. *Alius*, ſed ΑΠΑΜΕΩ. . ΑΡΤΕ. Æ 2. *Hunter.* n. 14. — 20. *Alius*, ſed ΑΠΑΜΕ. ΑΛΕΞΑΝ. ΑΡΤΕΜΑ. Æ 2. *Hunter.* n. 15. — 21. Caput muliebre turritum.)(ΑΠΑΜΕΩΝ ΑΡΤΕΜ. Faunus (Marſyas) cum duabus tibiis. *Guſſeme* n. 6. — 22. *Alius*, ſed ΑΠΑΜΕΩΝ ΑΤΤΑΛΟΥ ΤΙΑΝΟΡΟΥ. Satyrus (Marſyas) ſtans ad d. in flexus Maeandri modulans duplicem tibiam. Æ 2. *Peller.* Tb. 43. fg. 21.) *Hunter.* n. 16.) *Guſſeme* n. 5. ſed ΑΤΤΑΛΟΣ ΒΙΑΝΘΓΟΣ. — 23. *Alius*, ſed ΑΠΑΜΕ. . ΚΗΦΙΣΤΟΣ ΚΑΤ. Marſyas flexibus Maeandri inſiſtens binas tibias inflat. Æ 3. *Eckbel.* Cat. n. 5.) *Hayns.* Th. Br. ll. p. 106. ſed magiſtratus nomen ΚΗΦΙΣΤ, *Cephiſius*, tantum.) *Hunter.* n. 17. ſed legitur ΑΠΑΜ. ΚΗΙ. . . ΣΚ. — 24. Caput Iouis laureat.)(ΑΠΑΜΕ. . ΜΑΙΦΕΡ. Iuno pronuba ſtans. Æ 3. *Eckbel.* Cat. n. 6. — 25. Caput muliebre velatum, et tutulatum.)(. . ΠΑΜΕ. . . Figura

gura togata ſtans, d. incertum quid, ſ. vt videtur, tridentem, iuxta quadrupes, minuto leoni ſimilis, adſiliens. Æ 3. *Eckb.* Cat. n. 7.

Apamenſes ad Maeandrum ſub diuerſis dignitatibus cuderunt numos:

a) *Tiberio.* ΑΠΑΜΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΜΑΙΑΝΔΡΟΝ, *Apameae Ad Maeandrum.* Diana Epheſia, ſeu polymammia cum verubus. Æ 3. *Morell.* in Tiberio Tb. 13. fg. 26. p. 623. *Eiusd.* Specim. rei numar. Tb. 16. p. 170.) *Guſſeme* n. 7.) *Harduin.* p. 24.) *Vaill.* Graec. — *Alius* ſimilis, ſed litteris alio modo diſpoſitis. *Morell.* in Tib. Tb. 13. fg. 27.

b) *Claudio.* ΑΠΑΙΜΕΙΑΣ ΜΑΙΑΝΔ. *Apameae Maeandri.* Diana Epheſia cum attributis. Æ 3. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* n. 8.) *Harduin.* ib.

c) *Agrippinae*, vxori Claudii Imp. ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ, *Agrippina Auguſta.* Huius caput. ΕΠΙ ΜΑΡΙΟΥ ΚΟΡΔΟΥ ΚΟΙΝΟΝ ΦΡΥΓΙΑΣ ΑΠΑΜΕΙΣ, *Sub Mario Cordo, Communitas Phrygiae, Apamenſes.* Aquila ſerpentem vnguibus. Æ 2. *Vaill.* Num. Gr. p. 15.) *Harduin.* p. 24.

d) *Neroni.* ΝΕΡΩΝ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤ. ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤ. Caput Neronis, et Agrippinae matris. *Al.* Caput Neronis tantum.)(*Eadem.* Æ 2. *Guſſeme* n. 9.

e) *Veſpaſiano.* ΕΠΙ ΠΛΑΝΚΙΟΥ ΟΥΑΡΟΥ ΚΟΙΝΟΝ ΦΡΥΓΙΑΣ ΑΠΑΜΕΙΣ, *Sub Plancio Varo* etc. Manipulus ſpicarum. Æ 2. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* n. 10. — *Alius* ſimilis, ſed leo ſedens, vas anſatum. Æ 2. *Vaill.* Adpend. Gr. Tb. 3.) *Harduin.* p. 24.

f) *Hadriano.* ΑΠΑΜΕΩΝ ΜΑΡΣΥΑΣ, *Apamenſ. Marſyas.* Apollo nudus d. laur., ſ. baculum pelle Marſyae onuſtum. Æ 3. *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* n. 11. — ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙΑΝ. ΑΔΡΙΑΝΟΣ ΣΕΒ. Caput Hadriani laur.)(ΚΙΒΩΤΟΣ ΑΠΑΜΕΩΝ ΜΑΡΣΙΑΣ, *Cibotus Apamenſium* (duplex vrbis nomen) *Marſias.* Fluuius decumbens in antro d. cornucopiae, ſ. vrnae aquam vomenti admouet, ſimulque binas tibias tenet. Æ 3. *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* n. 12.) *Hard.* p. 24. v. ΚΙΒΩΤΟΣ. — ΜΑΡΣΥΑΣ.

g) *Antonino Pio.* ΑΠΑΜΕΩΝ. Fortuna cum calatho in capite ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ 2. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* n. 13.) *Hard.* ib.

h) *M. Aurelio.* ΑΠΑΜΕΩΝ. Deus Lunus ſt. cum attributis. Æ 2. *Vaill.*) *Guſſeme* n. 14. — *Al.* Figura nuda ſt. cum ſtrophio, vtraque duas tibias, quas inflat. Æ 2. *ib.* — *Al.* Faſciculus quatuor ſpicarum. Æ 2. *ib.*

i) *Commodo.* ΕΠΙ ΑΥΡ. ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΙΑΝΟΥ ΑΠΑΜΕΩΝ, *Sub Aurelio Stratoniciano* etc. Leo praegrandis, pone quem templum in vertice, ante baculus, cui apex. Æ max. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* n. 15.) *Hard.* p. 24.

k) *Sept. Seuero.* ΑΥΤ. Κ. Λ. ΣΕΠΤ. ΣΕΟΥΗΡΟΣ ΠΕΡΤΙ. Caput illius.)(ΕΠΙ ΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥ ΑΡΤΕΜΑ Γ. ΑΠΑΜΕΩΝ, *Sub Agonotheta Artema Tertium Apamenſium.* Nauigii tetragoni genus, in cuius latere ΝΩ. aquis innatans, in quo pectore tenus exſtant vir, et mulier velata, (Deucalion et Pyrrha) in eiusdem apice auis inſidet; ex aduerſo altera ramuſculum vnguibus tenens ſupra velitat; ante nauigium binae itidem figurae ad maris ripam, quarum virilis muliebrem pone ſequitur. Æ max. Muſ. *Alban.* I. Tb. 49. fg. 2. p. 99. 100.) *Vaill.* Gr. p. 319.) *Guſſeme* n. 16. ſed ΝΕΩ. — Lectio ac ſententia numi difficultatis plena eſt. *Alii* in eo deſcriptum adſererent Noachi ciboton,

botoñ, et cataclyſmum, ſin nauigii latere NOE ſcriptum voluere, prout contendit Groſſ. de *Boze* ad diſſ. de Iano vetere p. 11. *Woltereck.* in Elect. rei numar. Tb. 1. fg. 5.) *Tillem.* Hiſt. Imp. Rom. III. p 498) *Froel.* Adpend. II. nouis p. 95. ſqq.) *Hanthal.* Exercit. IV. p 93. 94. — *Alii* eodem in loco ΝΗΤΩΝ, hoc eſt ΜΑΓΝΗΤΩΝ καὶ ΑΠΑΜΕΩΝ ὁμόνοιαν, *Magnetum* et *Apamenſium Concordiam* legerunt; ita Oct. *Falconer.* diſſ. de numo Apamenſi, Deucalionei diluuii typum exhibente.) *Bonarrot.* ad Num. *Carpin.* p. 303. — *Venuti* Muſei *Albani* editor ΝΕΩΚορῶν, *Neocororum* interpretatus eſt, vt et *Harduin.* p. 25. vocem ΝΕΩΚΟΡΩΝ illuſtrat. — An *diluuium* hoc numo depingatur? v. *Diluuium* — ΝΟΕ.

l) *Caracallae* et *Plautillae.* ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΠΛΑΥΤΙΛΛΑ ΑΥΓΟΥ. Capita eorum aduerſa.)(ΕΠΙ ΑΡΤΕΜΑ Γ. ΑΠΑΜΕΙϹ ΚΟΙΝΟΝ ΦΡΥΓΙΑϹ. *Sub Artema Tertium, Apamenſes, Commune Phrygiae.* Aquila alis ſemiexpanſis. Æ 3. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* n. 17.) *Harduin.* 25.

m) *Getae.* ΑΠΑΜΕΩΝ. Figura virilis nuda ſcopulum inſidens, d. c. c. ſ. roſtrum. Æ 2. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* n. 18.

n) *Macrino.* ΑΥΤ. Κ. Μ. ΟΠΕΛ. ϹΕΟΥ. ΜΑΚΡΕΙΝΟϹ. ϹΕΒΑ. Caput illis laureatum.)(ΑΠΑΜΕΩΝ. Arca aquis innatans, in qua vir et mulier medio corpore exſtantes; ad arcae duo cornua aues ſingulae quarum altera oleae ramum pedibus ſtringit; arcae inſcriptum ΝΩ.. tertia littera attrita; extra arcam vultu auerſo procedunt mulier ſtolata et vir habitu ſuccincto, quaſi ſago indutus, ambo dextram eleuantes. Circa oram numi videntur etiam veſtigia litterarum, niſi puncta ſint potius, oram cingere ſolita. Æ 1. editus a *Froelichio.* Adpend. II. nouis Tb. 2. fg. 9. et illuſtratus p. 95. ſqq.) *Eckhel.* Cat. I. p. 196.

o) *Alexandro Seuero.* ΑΠΑΜΕΩΝ. Templum quatuor columnis ſuffultum: Æ 2. *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* n. 19.

p) *Gordiano Pio.* ΠΑΤ. ΒΑΚΚΙΟΥ ΑΠΑΜΕΩΝ, *Paulo Baccio* vel *Bacchio* etc. Fortuna ſtolata ſtans d. temonem, ſ. c. c. Æ 2. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* n. 20. — ΠΑΤ. ΒΑΚΧΙΟΥ ΠΑΝΗ. ΑΠΑΜΕΩΝ ΜΑΙΑΝΔ. ΜΑΡ. *Paulo Bacchio Panegyriſta Apamenſium. Maeander, Marſyas.* Diana Epheſia cum adminiculis et ceruis, in vertice hinc et inde nympha, dexterior ſedens, altera genuflexa; in imo duo fluuii, Maeander et Marſyas, decumbentes cum vrnis aquas vomentibus. Æ max. *Vaill.* Gr. p. 149.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 227.) *Guſſeme* n. 21.) *Harduin.* p. 25, qui vero coniicit loco ΠΑΤ. legendum eſſe ΕΠ. ΑΥ. ἐπὶ Αὐρηλίῳ, *Sub Aurelio*, vt in ſimili altero Gordiani Pii apud *Triſtan.* p. 522. ΕΠ ϹΤ. ΑΥ. ϹΤΡΑΤΟΝΙΚΙΑΝΟΥ, *Sub Praetore Aurelio Stratoniciano.* *Iobert.* II. p. 227.

q) *Philippo Seniori.* ΑΥΤ. Κ. ΙΟΥΛ. ΦΙΛΙΠΠΟϹ ΑΥΓ. Huius caput laur.)(ΕΠ. Μ. ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΒΕΛ. ΑΡΧΙ ΑΠΑΜΕΩΝ ΝΕΩΚ. *Sub Marco Aurelio Alexandro Optimo Pontifice Apamenſium Neocororum.* Deucalion et Pyrrhus, arca, aues, vt in Sept. Seuero et Macrino. Æ max. *Vaill.* Gr. 161.) *Schurzfleiſch.* diſſ. de Philippis Auguſtis p. 10. ſq.) *Spanheim.* II. p. 417.) *de la Roque* diſſ. ſur une médaille de la Ville d' Apamée. cf. Mercure de France 1723. p. 427. ſq.) *Falconer.* diſſ. de numo Apamenſi, ſed ΝΩΕ. — *Alius*, ſed leo ante quem thyrſus, in vertice apex pontificius. Æ max. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. p. 218. n. 22. — *Alius*, ſed in)(praeterea additis vocibus: ΜΑΡϹΥΑϹ ΜΑΙΑΝΔΡΟϹ. Duo fluuii, *Marſyas* et *Maeander*, decumbentes,

 tes,

tes, dextris vrnis innixis, ſiniſtris arundines. Æ max. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* n. 23.

r) *Ottaciliae.* ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Β. ΑΡΧΙ. ΑΠΑΜΕΩΝ, *Alexandro Iterum*, vel *Praeſtantiſſimo Pontifice.* Apollo nudus ſt. d. pateram, ſ. arcum. Æ 1. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* n. 24. — *Alius*, ſed vir imberbis nudus ſtans, d. pateram, ſ. ſpicas, prope vas. Æ 1. *Vaill.*) *Guſſeme Harduin.* p. 25. — *Alius*, ſed vir nudus ſtans, d. haſtam, ſ. palmam. Æ 2. *Vaill.*) *Guſſeme* — *Alius*, ſed Imperator ſt. d. pateram, ſ. haſtam cum ſtrophio. Æ 1. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* ib.

s) *Philippo Iuniori.* ЄΠΙ Μ. ΑΥΡ. ΑΛЄΞΑΝΔΡΟΥ ΒЄΛ. ΑΠΑΜЄΩΝ. Leo, in vertice apex. Æ 1. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* n. 25.) *Bonarrot.* Muſ. *Carp.* XVII. p. 299, ſed ΒЄ. ΑΡΧΙ.

t) *Decio.* ΕΠΙ ΣΤΡΑΤΟΝεικιανου ΑΠΑΜΕΩΝ, *Sub Stratoniciano.* Tres Cabiri cum clipeis tangentes circa mulierem puerulum vlnis gerentem. Æ 1. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* n. 26.) *Band.* I. p. 8. ſed ΕΠ. ΣΤΡΑΤΟ. — *Alius*, ſed ΠΑΥ. ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΙΑΝΟΥ ΠΑΝΗΓΥΡ. ΑΠΑΜΕΩΝ, *Paulo Stratoniciano Panegyriſta.* Aeſculapius et Hygia ſtantes, Teleſphoro intermedio. Æ 1. *Band.* I. p. 15.) *Triſtan.* p. 591.) *Patin.* 392.) *Harduin.* p. 25, qui vero coniicit ΕΠ. ΑΥ. *Sub Aurelio* etc. legendum eſſe. Apud *Occonem* p. 451. mutilus hic numus adfertur, et vitiatus ΠΑΜΗΓΗΡ. etc. *Iobert.* II. p. 227.

v) *Treb. Gallo.* ΑΥΤ. Κ. ΟΥΙΒ. ΤΡΕΒ. ΓΑΛΛΟΣ ΣΕΒ. Caput eius laur.)(ΑΥΡ. ΛΙΝΟΡΙΟΥ (ſic vt videtur) ΑΠΑΜΕΩΝ ΕΦΕΣΙΩΝ ΟΜΟΝ. *Aurelio Linorio Apamenſium Ephesiorum Concordia.* Vtraque ciuitas ſua exhibet peculiaria numina, *Apamea* Iouem ſedentem, d. globum, cui inſiſtit victoriola, ſ. haſtae innixum; *Epheſus* Dianam inter duos ceruos. Æ max. *Band.* I. p. 63.) *Guſſeme* n. 27.

x) *Valeriano Sen.* ΑΥΤ. Κ. Π. ΛΙΚΙ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput illius radiatum.)(ΑΠΑΜΕΩΝ ΠΑΡΑ ΑΥΡ. ΕΡΜΟΥ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΟΥ, *Apamenſium Sub Aurelio Hermo Panegyriarcha.* Tres cabiri cum clipeis et gladiis exertis circa mulierem, quae vlnis nudum geſtat puerulum. Æ max. *Band.* I. p. 114.) *Guſſeme* I. 218. n. 28.) Singularis eſt vſus praepoſitionis παρὰ pro ἐπὶ, ſingulare etiam Πανηγυριάρχου dignitas, cum in aliis numis Πανηγυριστοῦ nomen tantum occurrat.

Apamea vrbs in *Syriae* Tetrapoli, primum a Syromacedonibus *Pella* in patriae Alexandri M. memoriam dicta eſt, teſte *Strabone* L. XVI. at eam deinde Seleucus Nicator, prolato illius pomoerio, *Apameam* de vxoris nomine *Apames* adpellauit; *Harduin.* Oper. 24.) *Cellar.* Notit. Orb. Ant. II. p. 354, quam nouo et ampliſſimo Iouis templo ſe eius dei filium praedicans conſtructo, memorante *Theodoreto* L. V. Hiſtor. c. 21. *ſacram* et *inuiolabilem* pronuntiauit, cuius vrbis praerogatiuas Auguſtus conſeruauit, inde Apamea, aliarum exemplo vrbium, Auguſtanam aeram a victoria Actiaca A. V. C. 723. ab illo contra Antonium relata, dinumerauit. Primo quidem aera Seleucidarum vſa eſt, et plurimi ſunt numi, in quibus eandem ſequitur vsque ad Auguſtum. *Noriſ.* Epoch. Syromaced. diſſ. II. p. 68. ſqq.) *Harduin.* p. 24. et 600.) *Vaill.* Num. Gr. p. 213. 255. — Nunc vrbi nomen *Aman*, vel *Hama*, vt coniicit *Guſſeme* I. p. 219.

Ad *Axium* fluuium ſita, qui antea *Orontes* dictus, in numo Æ 3. Alexandri I. vulgo Balae, Syriae regis, ſcribitur: ΑΠΑΜΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩ ΑΞΙΩ, *Apamenorum Ad Axium.* Iupiter ſeminudus ſedens, d. vl-

d. victoriolam, ſ. haſtam *Vaill.* Hiſt. Seleuc. p. 265.) *Froel.* Annal Tb. 9. n. 16. p. 65.) *Harduin.* p. 24.) *Cellar.* l. c. p. 354.

ΑΠΑΜΕΩΝ, *Apamenſium* in corona quercea.)(Caput imberbe ad d. Æ 2. Muſ. *Hunter.* Tb. 5. fg. 20. — ΑΠΑΜΕΩΝ in laurea, hinc inde baculus.)(Caput diadematum imberbe. Æ 3. *Theup.* p. 1249. — ΑΠΑΜΕΩΝ. Caput muliebre velatum, et turritum ad d. pone ΗΚ. 28.)(Caput imberbe laur. ad d. Æ 1. Muſ. *Hunter.* Tb. 5. fg. 21. — ΑΠΑΜΕΩΝ ΓΞΡ. *Anno* Seleucidar. 163. Figura militaris gradiens, d. elata, ſ. haſtam, et clipeum.)(Caput muliebre velatum turritum. Æ 3. Muſ. *Pembrok.* ll. Tb. 73. fg. 1.) *Eckh.* Cat. I. p. 290. — *Alius* ſimilis eodem cum anno, ſed cum capite regis Alexandri I. Syriae diademato, et Iupiter ſeminudus ſtans, d. galeam, ſ. haſtam. Æ 3. *Froel.* Annal. Syr. Tb. 8. fg. 10. p. 64.) *Haym.* Th. Brit. I. Tb. 5. fg. 10.) *Eckhel.* Cat. I. p. 214.) *Spanhem.*) *Guſſeme* ll. 219. — *Alius* ſimilis, ſed Iupiter ſedens, d. galeam. *Froel.* l. c. fg. 11.) *Harduin.* p. 600.

ΑΠΑΜΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ *Apamenſium Sacrae Et Inuiolabilis.* Victoria gradiens, d. lauream, ſ. palmam.)(Caput Palladis galeatum. Æ. *Beger.* Th. Br. lll. p. 68. — *Alius*, ſed in area ΔΚ. infra ΑΝ. Æ 1. *Peller.* Tb. 77. fg. 17.) Muſ. *Hunter.* p. 34. n. 1.) — *Alius*, ſed in area ΒΟΣ. 272. in ima parte ΑΝ. Æ 3. Muſ. *Pembrok.* ll. Tb. 73. fg. 2.) *Hunter.* ib. n. 2. — *Alius* cum anno ΕΟΣ. 275. in imo ΑΝ. Æ 2. *Hunter.* n. 3.) *Theup.* p. 1249. — *Similis*, ſed in area ϛΟΣ. 276. Æ 2. *Hunter.* n. 4.) *Guſſeme* I. 219. n. 4. — *Alius*, in cuius area ΒΠΣ. 282. Æ 2. *Hunter.* n. 5. — *Alius*, ſed ΓΠΣ. 283. Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. 230. — *Alius* cum anno ϛΠΣ. 286. Æ 2. *Hunter.* p. 35. n. 6.) *Theup.* 1249. ſed ϛΠΣ. — *Alius*, ſed ΖΠΣ. 287. Æ 2. *Hunter.* n. 7.) *Theup.* 1250. — *Alius*, ſed in area ΒϘΣ. 292. in ima parte ΝΟΥ. Æ 2. *Hunter.* n. 8. — *Similis* in area ΓϘΣ. 293. in imo ΧΡ. Æ 2. *Hunter.* n. 9. — *Alius*, in cuius area ΕϘΣ. 295. in ima parte ΧΡ. Æ 2. *Hunter.* n. 10.

- - - ſed in area ϛΙ.)(Caput muliebre turritum, et velatum ad d. Æ 2. Muſ. *Hunter.* Tb. 5. fg. 16. — *Alius*, ſed praeterea ΒΑ. in area ΜΣ. 240. Æ 2. *Hunter.* p. 35. n. 12 — *Alius*, ſed Mineruа ſtans ad ſ. d. victoriolam, ſ. haſtam, ad pedes ſcutum, in area ϛΠΣ. 286. infra ΜΗ. Æ 2. *Peller.* Tb. 77. fg. 23.) *Hunter.* n. 13. — *Alius* ſimilis, ſed in area ΕϘΣ. 295. infra ΘΣ. Æ 2. *Hunter.* n. 14.

- - - Elephas ſtans ad. d. in area ΖΣ. 207. infra ΜΗ.)(Caput Iouis barbatum et laureat. Æ 2. *Peller.* Tb. 77. fg. 20.) *Hunter.* n. 15.) *Theup.* 1250. ſed in area Η. — *Similis*, ſed in area ΗΣ. 208. infra Μ. Æ 2. *Hunter.* n. 16. — *Alius*, ſed ΖΛΣ. 237. *Noriſ.* diſſ. ll. c. 2.) *Harduin.* p. 24. 612. — *Alius*, ſed in area ΜΣ. 240. infra ΑΛΘ. Æ. *Hunter.* n. 17. — *Alius*, ſed in area ΒΜΣ. 242. infra ΔΙ. Æ. Muſ. *Pembrok.* ll. Tb. 4. fg. 10.) *Guſſeme* ll. p. 219. n. 1. ſed ΒΜ. 42. in area. — *Alius*, ſimilis cum eodem anno ΜΒ. 42. adpoſito nomine ΣΕΛΕΥΚΟΥ, Seleuci. *Spanh.* I. p. 406. 496. 663. — *Alius*, in cuius area ΓΜΣ. 243. infra Μ. et monogr. [69] Æ 2. *Hunter.* n. 18. — *Alius*, ſed in area ΕΜΣ. 245. in ima parte ΜΝΑ. Æ 2. *Hunter.* n. 19.

- - - et praeterea ΒΑ. Hordei ſpica inter duo papaueris capita, quae culmis imminent, in area ΜΣ. 240.)(Caput muliebre velatum, et ſpicis coronatum ad d. Æ 2. Muſ. *Hunter.* Tb. 5. fg. 17. — *Alius* ſimilis, ſed ΓΠΣ. 283. Æ 3. Muſ. *Pembrok.* ll. Tb. 73. fg. 3.)

Guſſeme n. 5. qui vero indicat tres cûpreſſos.

- - - Thyrſus, in area ΔΞΣ. 264.)(Caput Bacchi hedera redimitum. Æ 3. *Guſſeme* n. 3. — *Alius*, cum anno ΓΠΣ. 283 Æ 3. *Eckh.* Cat. I. p. 230. n 2. — *Alius*, ſed in area ΕΠΣ. 285. Æ 2. *Peller.* Tb. 77. fg. 25. Muſ. *Pembr.* II. Tb. 73. fg. 4.) *Guſſeme* n. 3.) *Hunter.* p 36. n. 21. — *Al.* ſed ΒϘΣ. 292. *Beger.* Th Br. II. p. 68) *Hard.* p. 617. — *Alius*, ſed in area ΓϘΣ. 293. Æ 2. *Geſner.* Tb. 10. n. 31.) *Guſſeme* ib) *Hunter.* n. 22.) *Maffei* Muſ. Veron. p 34.) *Muſell.* Num. Pop. Tb. 4 fg. 1. — *Similis*, in cuius area ΕϘΣ. 295. Æ 2. *Hunter.* n 23 — *Alius* ſed recuſus cum capite muliebri turrito, et velato, ad d. Æ 2. *Hunter.* n. 24. — *Alius*, ſed in area ΔΤ 304. infra ΜΑ.)(Idem caput Bacchi, ſed retro monogramma litterarum ΜΕ. Æ 3. Muſ. *Pembrok* II. p 73 fg. 5.) *Hunter.* n. 25.) *Eckh.* Cat. I. p. 30. n. 4. — *Idem* caput Bacchi, eademque epigraphe. Cornucopiae; in area ΓΤ. 303 hinc Δ. inde Ι. Æ 2. Muſ. *Hunter.* Tb 5. fg. 18. — *Ead. epigr.* Minerua galeata cum aegide gradiens ad ſ in area ϞΚΤ 326. Æ 1. Muſ. *Hunter.* Tb. 5. fg. 19.

ΑΠΑΜΕΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ Κ. ΑΣΥΛ. ΓΚ. *Anno* 23. imperii Auguſti, cuius eſt numus. Victoria gradiens, d coronam, ſ. palmam. Æ 3. — *Alius* eiusdem Auguſti eadem cum epigraphe, et anno ΗΚ. 28 Caput muliebre velatum ac turritum. Æ 3. *Morell.* in Aug. Tb. 39. fg. 8.) *Guſſeme* II. 219. n. 7. 8.) *Harduin.* p. 618. 701. 702.) *Vaill.* Gr. p. 3. 255.

ΑΠΑΜΕΩΝ. . . . . *Apamenſium.* Faſciculus quinque ſpicarum, ad indicandam Syriae vbertatem. Æ 2. Titi. *Morell,* in Tito Tb. 13. p. 386.

Apameae Syriae praeterea *Vaillantius* attribuit n. Veſpaſiani c. inſcr. ΕΤΟΥΣ. ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ Δ. *Anni Noui Sacri* 4. Aquila baſi inſiſtens cum caduceo, ad pedes modius cum ſpicis.

ΑΠΑΜΕΙΑ, *Apamea.* vid. *Apamea* Phrygiae.

ΑΠΑΜΕΙΑΣ ΜΑΙΑΝΔ. *al.* ΠΡΟΣ ΜΑΙΑΝΔΡΟΝ, *Apameae Maeandri*, vel *Ad Maeandrum.* vid. *Apamea* Phrygiae.

ΑΠΑΜΕΙΣ, *Apamenſes.* v. *Apamea* Phrygiae.

ΑΠΑΜΕΩΝ, *Apameorum*, vel *Apamenſium* Phrygiae, et Syriae.

ΑΠΑΜΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ. ΑΣΥΛΟΥ, *Apameorum* vrbis *Sacrae Et Aſyli.* v. *Apamea* Syriae.

ΑΠΑΜΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩ ΑΞΙΩ, *Apamenſium*, qui ſunt *Ad Axium.* v. *Apamea* Syriae.

ΑΠΑΡΑΙΩΝ, forte ΑΠΥΡΑΙΩΝ, *Apyre*, vel *Apere* Lyciae. Pallas ſtans. *Arigon.*

A PARTH. RECVP. *A Parthis Recuperatis.*

ΑΠΑϹΩΝ, *Omnium*, vel ex *omnibus* ſcil. Aſiae vrbibus in Æ max. Elagabali: ΕΦΕϹΙΩΝ ΜΟΝΩΝ ΑΠΑϹΩΝ ΤΕΤΡΑΚΙ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Epheſii* ſe gloriantur *ſolos ex omnibus quater* eſſe *Neocoros*, quia erant Dianae primum, et ter Auguſtorum aeditui.

ΑΠΕΙΡ. Ἀπειρωτᾶν, pro Ἠπειρωτῶν, *Epirotarum*; vel

ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ, integre ſcriptum. *Epirus* in numis dicitur Ἄπειρος dialecto Dorica, quibus ſollemne eſt Η et Ω in Α mutare, v. *Epirus.*

ΑΠΕΛ-

ΑΠΕΛΛΑ, ΑΠΕΛΛΑΣ, *Apella* nomen magiſtratu fungentis. ΑΠΕΛΛΑΣ ΦΑΝΙΟΥ, *Apellas Fanii* filius. n. Pl ſiae. — ΑΡΧ. ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΑΠΕΛΛΑ, *Archonte Hermogene Apella*: n. Aphrodiſienſium. — ΕΡΥ. ΑΠΕΛΛΑΣ, *Erythraeorum* ſub *Apella*. ΕΠΙ ΣΤΡ ΑΠΕΛΛΟΥ, *Sub Praetore Apella*. n. Mytilen. — ЄΠΙ ΣΤΡΑ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΠЄΛΛΑ Β. *Sub Praetore Demetrio Apella Iterum*. n. Apollonidienſium Ioniae.

ΑΠΕΛΛΙΚΩΝ legitur in Athenarum numo: ΑΘΕ. ΑΠΕΛΛΙΚΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΙΣ inſcripto, apud *Haym*. Th. Br. I. Tb. 21. n. 4. de quo *Plutarch*. in Sullae vita narrat, A. V. C. 536. *Apelliconem* quendam Teia oriundum vixiſſe, et opera omnia *Ariſtotelis*, Theophraſtique magna pecuniarum vi coemiſſe.

Aper typus frequens in Epheſiorum Ioniae moneta. Epheſi enim conditores dubitantes, quo in loco ciuitas eſſet aedificanda, ab oraculo tulere reſponſum, eo loco exſtruendum, quem piſcis oſtenderet, et aper hortaretur. Aper dein iaculo transfixus procubuit, vbi vrbs condita. *Athenaeus* Deipnoſ. L. VIII. c. 18. Vel venatu nobilem Epheſiorum agrum eſſe cum filuis proximis hoc ſymbolo indicatur. — *Aper* peculiaris Aetoliae prouinciae typus. *Dutens* Explicat. pl. 1. n. 2. — *Aper domeſticus* Arporum Apuliae quaſi typus eſt, quo Diomedis, Arporum conditoris, Aetolica indicatur origo. Sunt tamen et aliae Magnae Graeciae ciuitates, vt Salapia, Arporum nauale, quarum numos idem animal infeſtat. *Aper* in numis Agrigentinorum regis Phintiae ſignatus, quia ab apro transfoſſus interiit. — *Aper*, vel potius ſcrofa domeſtica, ante quam glans, *al*. cum paruo filio. n. Abaceni Siciliae.

Aper Calydonius terribilis cum agros paſſim vaſtaret regionis Calydoniae, et occurrentes homines dentibus laceraret, venatione toties decantata necatur. *Heyne* Antiquar. Aufſätze I. p. 45. Vel *Meleager* Oenei filius aprum confecit, pellemque Atalantae virgini donauit. Sic iuuenis nudus ingentis apri impetum venabulo excipiens in Samiorum numo depictus. *Wilde* Sel. Num. Ant. Tb. 23. fg. 137. — Vel ab *Atalanta* Tegea necatur haſta aper Calydonius ſtans iuxta arborem. n. Tegeae Arcadiae. — Vel Herculis, et laborum eius ſymbolum eſt iuxta *Harduin*. p. 849. et *Vaill*. Pr. II. p. 354. ad Gallieni numum: HERCVLI CONS*eruatori* AVG. inſcriptum, cum typo apri, quem claua mactauit, et humeris in ciuitatem omnibus mirantibus tulit; niſi potius *Erymantinus aper* intelligendus ſit. Notus enim eſt, tertius, vt vulgo dicitur, labor Herculis, quo aprum illum ferocem Arcadiae agros depopulantem occidit; quem aprum in victoriae ſignum ad inſtar tropaei Hercules ſuper humeros defert in Æ. Poſtumi c. epigr. HERCVLI ERYMANTINO. *Vaill*. Pr. III. p. 4.

Apri Calydonii dentes in Æ. Aetolorum. Inuſitatae erant magnitudinis, ad Auguſti vsque tempora Calydone ſeruati. — Mandibula apri et in n Amphiſſ. Locridis. —

Aper Calydonius in Arporum, et Salapinorum Apuliae numis expreſſus, Diomedis conditoris Aetolicam originem indicat.

Aper Erymanthius, in Erymantho Arcadiae monte, ab Hercule occiſus, in Traiani numo, de quo *Hauercamp*. diſſ. de Num. Contorn. p. 94. et in alio Traiani apud *Beger*. Th. Br. III. p. 112. et *Piovene* Muſ. *Farneſ*. Tom. X. Tb. 10. — Idem Erymanthius aper in denariis Volteiae gentis.

Aper Dianae Venatricis cultum indicat in n. Epheſiorum, Methymnaeorum. — *Herculis*, in n. Nicome-

comedienſium — *Iunonis Soſpitae* ob ludos Megalenſes in honorem Iunonis factos.

Aper currens n. Agrigenti, Arpanorum, Capuae, Gallicorum, Paeſtanorum, Salapiae. — cui ferrum haſtae imminet. n. Arpanorum Apuliae, Epheſiorum Ioniae, Nicopol. Epiri. — telo transfixus, quem canis inſectatur, venationis typus. n. Fam. Hoſidiae, et Liciniae. — *Aper furens* a venatore haſta transfixus in den. Auguſti repraeſentatus in memoriam venationis, natalibus Auguſti inſtitutae. — *Aprum* iaculo confodit Imp. Gordianus Pius eques. n. Epheſ. — transfigit figura paludata. n. Trallianor. — haſta transfoſſurus iuuenis (Meleager.) n. Samior.

Aper ſtans. n. Abacen. Siciliae, Aonït. Boeotiae, Methymn. Lesbi, Paeſti Lucaniae — infra quem hederae folium. n. Aſpendi Pamphyliae. ſt. iuxta Herculem. n. Epheſ.

Aprum d. trahit Hercules. n. Germenor. — humeris gerit Hercules. n. Heracleae, Nicaeae. vid. *Hercules*.

Aper et leo currui iuncti, de quo ſymbolo *Hauercamp*. Num. Contorn. p. 94.

Aper dimidius. n. Phocicus, Paeſtanorum Lucaniae. — ex monte erumpens adſtat venator iuxta arborem cum venabulo, adſiliente cane. *Hauercamp*. Num. Contorn. Tb. 4 fg. 5. p. 60.) *Beger*. Th. Br. III. 98.

Aper, vel hiſtrix, ſupra ſertum. n. Selinunt.

Aper marinus alatus. n. Clazomen. Ioniae. — *Aper* et *fluuiatilis porcus* diſtincti, cf. *Spanhem*. I. p. 231. ſq. *Aper* enim Graecis κάπρος, celebris piſcis apud Argiuos, vnde prouerbium: *ex Argis aper*. Talis piſcis ſignatus in veteri numo *Lopaduſſae*, Africi maris inſulae, inſcripto ΛΟΠΑΔΟΥΣΣΑΙΩΝ.

Apri caput. n. Epheſiorum, Hadriano-politarum, Lytti Cretae, Demetrii I. Syriae regis. — in quadrato. n. Actii, Lytti.

Aper inſigne LEG. I. ITAL. *Legionis Primae Italicae* in Gallieni Æ. numis, ad Herculem ſpectat, apud Celtas, ad quos miſſa fuerat legio, magnopere cultum, *Band*. I. 166. 167) *Vaill*. Pr II. 356. quod vero falſum eſſe oſtendunt alii legionum ſub eodem Gallieno numi.

Apex ab antiquo verbo *apere*, auctore *Feſto*, quod idem ac vinculo comprehendere, dictus eſt. Fuit iſte pontificis maximi, et omnium flaminum, ratione capitis, tegumentum, ſiue pileus. Conſulendus *Schlegel*. ad *Morell*. Theſ. Imp. I. p. 11. 12.) Anſelm. *Solerius* de pileo p. 238.) Ph. *Raben*. Elector. L. II. c. 25. — Apex flaminis ſcilicet inſigne ad indicandam originem a Caio Quinctio flamine diali. n. Quinctiae g. — Apex ſignum Martialis flaminis in den. Valeriae g. — Apex inter duo ancilia in den. P. Licinii Stolonis vel ad duodecim ſalios, Martis ſacerdotes, qui ancilia ſeruabant, vel ad ludos Apollinares ſpectat. n. Liciniae g. — Plures apices ſiue galeros, quo pontificum, ſacerdotum, et flaminum capita in ſacris caerimoniis obtegebantur, habes in Romanorum numis, praeſertim gentis Iuliae, in quibus vt plurimum cum apice conſpiciuntur etiam ſecuris, praefericulum, et aſpergillum, quae omnia erant inſignia ſummi pontificatus Iulii Caeſaris. Hoſce numos retulit *Hauercamp*. Theſ. *Morell*. Famil. Iulia Tb. IV. — Apex pontificius in vertice. n. Apamenſ. — Coloniae Romanae in Hiſpania, vt Iulia Traducta, Acci, Corduba, vel Patricia; aliaeque frequenter Auguſti effigiem, ac in auerſa *apicem* expri-

exprimunt, quo ſymbolo pontificatus maximi honorem Auguſto gratulabantur. — Apex ſimilis in aeneo Syracuſarum numulo cernitur, quem poſt res Romanas in Siciliam inductas percuſſum fuiſſe arbitratur princeps *Torremuzza* Sicil. Vet. Num. Tb. 85. fg. 21. p. 83.

A. P. F. an hae notae: *Argento Publico Feriundo*, explicandae, vt quatuoruir monetalis denotarét, moneta ex aerario, non impenſis priuatis eſſe ſignatam, an *Argento Publice Feriundo*, vt *Spanhem.* II. p. 167. cenſet, praeeunte *Cicerone* de Legib. L. III. c. 3. „Aes, Argentum, Aurumue *publice* ſignato; vel epigraphe L. MVSSIDIVS T. F. LONGVS IIIIVIR. A. P. F. legenda: *Argentum Primus Flauit*, quod *Muſſidius* ille a Caeſare *primus quatuoruir* factus eſt monetalis; ſiue *Argento Puro Feriundo*? — Multi quatuoruirorum non occurrunt, quibus hae ſiglae ſunt adiectae; nam vniuerſim ſeptem reperiuntur, quod forſan cauſa eſt, vt de notarum lectione probabile adhuc ſtatutum fuerit nihil. Haeſitat iam *Vaillantius* in n. nono g. Antoniae, legendum ne ſit: *Argentum Primus Flauit*, an *Argento Publico Feriundo*? Ad n. nonum g. Linineiae non magis eſt certus: „Quidam, ait, tras litteras *Argento Publico*, alii *Puro Feriundo* interpretantur. *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. Liuineiae n. ſextum: „Ego potius, inquit, de *Auro* id intelligi velim, vt *Auro Publico Feriundo Quatuoruir* dicatur. Sicut etiam a *Vaill.* Pr. II. p. 24. vel eius editore *Baldino*: Litteras A. P. F. interpretari ſolent: *Auro Publico Feriundo*. — *Khellio* cum vaga illa acceptio litterae A; quae modo *Aurum*, modo Argentum deſignare deberet, tum *Publicum*, vel *Purum* Laconicis Romanorum inſcriptionibus conſentire non videtur; puritas enim metalli ſatis ſe prodebat; ex aerario autem publico depromtum fuiſſe ne puer quidem ignorabat. Quaré legere mauult *Khellius*: *Ad Pecuniam Feriundam*. Exempla non deſunt: Duumuiros AD FRV. EMV. *Ad Frumentum Emundum*, in Calpurnia habemus; IIIVIR AD MONETAM in marmore *Muratorii* p. 714. n. 5. legitur. Adiecerint hoc IIIIuiri tempore Iul. Caeſaris, ne nomen ad eam aetatem in monetaria officina inſolens, et paullo poſt abrogatum ad *Quatuoruiros iuri dicundo*, aut *viarum curandarum* traheretur. — In ſimili gentis Liuineiae numo idem, quinquinto legitur: L. REGVLVS IIII VIR. A. P. F. in ſequente ſexto dicitur L. REGVLVS IIIIVIR. A. F. littera P. omiſſa, vt obſeruat *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 248. Idem vero numus in Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 10. n. 9. depictus cum tribus A. P. F. litteris occurrit.

ΑΦ litterae quadrato numuli cuiusdam Achaiae inſertae, quae tamen, vt coniicit *Neumannus* vrbis initiales minime cenſendae. — ΑΦ in area n. Hieronymi Syracuſ. regis. — ΑΦ *Annum* 501, in n. Cotyos regis Thracum denotans. *Seguin.* Sel. Num. p. 42.) *Spanhem.* I. p. 600.

ΑΦ. Ἀφροδισιάς, *Aphrodiſias* in Cilicia, de Veneris cultu et templo haud dubie adpellata. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. 198. — In aereo numo: ΑΦ. Columba Veneri ſacra.)(Caput Veneris diademate cinctum. *Beger.* Th. Br. I. 203.

ΑΦΙ. *Aphyta* Thraciae. ΑΦΥΤΑΙΩΝ apud *Haym.* Sed *Aphytus* Macedoniae *Arigoni* et *Pellerin.*

ΑΦΙΕΡΩCIC, *Conſecratio.* Rogus in columna, ſiue ara altior ignita, ſupra quam ignis accenſus.)(ΘΕΩ ΚΑΡΩ CEB. *Diuo Caro Auguſto.* Cari caput laureatum. Æ 3. ab Aegyptiis. *Band.* I. p. 508.) *Morell.* Specim. p. 198.) *Thenp.* 1192. — Apud auctores nulla eius conſecrationis mentio occurrit. —

Alius

Alius ſimilis, ſed in area B. *Band.* ib. — *Alius*, ſed aquila alis expanſis. *Band.* ibid.

ΑΦΦΙΑΝΟϹ, *Aphphianus* praetor Phocaeenſium, in quorum numis: ΕΠ. Ϲ. ΑΤ. ΑΦΦΙΑΝΟΥ vel ΕΠ. ϹΤΡ. ΑΥΡ. ΑΦΦΙΑΝΟΥ ΦΩΚΑΙΕΩΝ. *Sub Praetore Aurelio Aphphiano.* Æ. max. Muſ. *Piſan.* I. p. 145.) *Vaill.* Gr.

ΑΦΡ. Ἀφρικανὸς, *Africanus*, cognomen. Α. Κ. Μ. ΑΝ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ. ϹΕΒ ΑΦΡ. ΕΤϹΕΒ. vt apud *Froel.* 4. Tent. p. 322. et *Vaill.* Pr. I. p. 153. vel ϹΕΜ. ΑΦΡ. etc. in *Eckbel.* Cat. I. 275. vid. *Gordianus Africanus.* — ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝ. ΑΦΡ. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 80. n. 4. vel ΑΥ. Μ. ΑΝ. ΓΟΡΔΙΑΝ. ΑΦΡ. ϹΕΒ. *Vaill.* Pr. III. p. 324. *Gordianus Africanus Filius.*

ΑΦΡΑ, *Afrania.* Caput imberbe nudum.)(Eques. *Morell.* Fam. Afrania p. 14. n. IV.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 7. p. 21. vid. *Afrania*, g. — ' *Hiſpanici* numi.

ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΕΩΝ, vel ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΕΩΝ, *Aphrodiſienſium.* vid. *Aphrodiſias.*

ΑΦΡΟΔΙΤΟΠΟΛΙ. vid. *Aphroditopolis* in Aegypto.

Aphrodiſias. Recenſet *Stephanus Byzantinus* ad decem *Aphrodiſiades*, ſed tres praecipue huius nominis vrbes nouimus, quibus numi adhuc ſuperſtites adſcribi poſſunt; harum vna in Caria, ſeu Lydia, ad quas omnes ſuos imperiales numos contribuit *Vaillantius*, et poſt eum *Gueſſeme*; Altera Ciliciae e regione Cypri inſulae; Tertia denique Thraciae, vicina Cardiae, et Lyſimachiae. Duarum vero poſtremarum certum ſitum definire non poſſumus. Neque a fluuio ΚΟΡϹΥΜΟϹ vel ΚΟΡϹΥΝΟϹ numiſmati apud *Haym.* II. Tb. 11. n. 11. inſcripto, qui ſitum vrbis docere deberet, aliquid praeſidii, cum eum fruſtra in geographorum libris quaeſiueris. — Oppidis his ſingulis Aphrodiſiadis nomen ob religionem et templa Veneri ſuos intra limites ſacra adnaeſit.

Aphrodiſias Ciliciae promontorium, et oppidum Veneris, a quo proxime Cyprus inſula. Ita *Plinius*, et ex eo *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. 198. — Ad hanc Ciliciae vrbem retulit *Haymius* numos: 1. ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ. *Sacer Senatus.* Caput muliebre velatum.)(ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΕΩΝ, *Aphrodiſienſium.* Duo amores ſedentes inuicem iocantes. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb 11. fg. 6. — 2. *Alius* ſimilis, ſed Venus nuda, e balneo prodiens prae qua Cupido, qui ei pedes detergit. *Haym.* ib. fg. 7. — 3. *Alius* ſimilis; ſed Mercurius nudus ſt. cum attributis. *Haym.* ib. fg. 8. — 4. *Alius* ſimilis, ſed Iupiter ſedens, d. victorio. ſ. haſtam. *Haym.* ib. fg. 9. — 5. ΙΕΡΑ ϹΥΝΚΛΗΤΟϹ. *Sacer Senatus.* Caput iuuenile diadematum.)(ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΕΩΝ. In baſi ignotum quidpiam fruticis ſpecie. *Haym.* ib. fg. 10. — 6. ΔΗΜΟϹ, *Populus.* Caput iuuenile laureatum.)(ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΕΩΝ ΚΟΡϹΥΜΟϹ. Figura fluuii decumbentis d. arund. ſ. vrnae innit. *Haym.* ib fg. 11. ſed omiſſa voce ΔΗΜΟϹ.) *Zaccar.* Iſt. Num. p. 35[illegible] ſed caput Apollinis laureatum credit.

Aphrodiſias in *Cariae* et *Lydiae* finibus *Stephano* ſita. cuius meminit *Plin.* L. V. c. 29. *Aphrodiſienſes Liberi*; et *Tacit.* L. III. Annal. c. 62. eam inter vrbes refert, quae aſylorum ius apud ſe tuebantur. — Ei attribuuntur numi autonomi: 1. ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ. *Sacer Senatus.* Caput muliebre velatum ad d.)(ΑΦΡΟΔΙϹΙΕΩΝ, *Aphrodiſienſium.* Victoria nuda tropaeum geſtans [illegible] d. Æ 2. Muſ. *Hunter.* Tb. 6. fg. 1. p. 36. — 2. ΑΦΡΟΔΙϹΙΕΩΝ, circum ſignum Cupidinis. *Holſten.* Not. in *Steph.* p. 60. — 3. ΙΕΡΑ ϹΥΝΚΛΗΤΟϹ. Caput iuuenile ſenatus.)(

ΑΦΡΟΔ

ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΕΩΝ. Vrnae duo cum tribus ramis. *Guſſeme* I. 220.

Sub archontum ſeu alius magiſtratus poteſtate Aphrodiſias in finibus Lydiae et Cariae ex *Vaillantii* Num. Graec. et *Harduini* Oper. p. 31. ſententia monetam Imperatorum honoribus feriit, et quidem

a) *Auguſti.* ϹΕΒΑϹΤΟϹ. Caput Auguſti laur.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹ ΤΙΟϹ ΑΦΡΟΔΙϹΙΩΝ, *Apollonius Filius Aphrodiſienſium.* Diana Polymaſte. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 25. fg. 11. Inſcriptio partis auerſae inſolens interpretatur ab *Haymio* p. 217 pariterque a *Fr.el.* Not. Elem. p. 38. — 2. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙϹΑΡ ϹΕΒΑϹΤΟϹ. Caput Auguſti laur.)(ΑΦΡΟΔΙϹΙΑϹ ΜΗ. . . . . . . ΘΟΤΗΤΙ. *Aphrodiſias Me* . . . reliqua corrupta ſunt. Dianae Epheſiae ſignum cum aſtro. Æ 3. *Golz.* in Aug. Tb. 11 fg. 129 et Tb. 75. n. 32.) *Morell.* in Aug. Tb. 57. fg. 16. p. 474.

b) *Liuiae.* ϹΕΒΑϹ. Caput Auguſti nudum.)(ΑΦΡΟΔΙϹΙΕΩΝ. Caput Liuiae. Æ 3. *Morell.* in Liuia Tb. 3. fg. 11. 12. p. 486.) *Vaill.* Graec.) *Guſſeme* I. 220. n. 2.

c) *Hadriani.* ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΕΩΝ. Venus in templo ſex columnarum. Æ 1. *Vaill.* Gr. p. 32.) *Guſſ.* n. 3.

d) *M. Aurelii.* ΤΙ. ΖΗΛΟΥ ΑΡΧ. ΠΡΩΤΟΥ ΑΦΡΟΔΙϹΙΕΩΝ, *Tiberio Zelo Primo Archonte.* Iſis modio ornata ſtans coram M. Aurelio et L. Vero ſtantibus, et dextras ſubleuantibus. Æ 1. *Vaill.* ib.) *Guſſ.* n. 4.

e) *Criſpinae.* ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΕΩΝ. Tres Gratiae ſtantes nudae ſeſe amplectuntur. Æ 1. *Vaill.*) *Guſſeme* 5.) *Harduin.* 31.

f) *Sept. Seueri.* ΕΠΙ. ΑΡΧ. ϹΚΡΕΙΒΩΝΕΙΑΝΟΥ ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΕΩΝ, *Sub Archonte Scriboniano.* Imperator paludatus eques impetit captiuum; pone Imperatorem alter captiuus. Æ 1. *Vaill.*) *Guſſ.* 6.

g) *Iuliae Piae.* ΙΟΥΛΙΑ ΔΟΜΝΑ ϹΕΒΑϹΤ. Caput Domnae.)(ΜΕΝΙΠΠΟϹ ΚΑΙ ΖΗΝΩΝ ΑΝΕΘΕϹ. ΑΦΡΟΔΙϹΙΕΩΝ, *Menippus Et Zeno Poſuere.* Veneris Luciniae ſignum etc. Æ. editus ab *Haym.* Th. Br. II. Tb. 39. fg. 3. et illuſtratus p. 316. — *Alius*, ſed auerſae partis inſcriptio exeſa, in imo exergo: ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΕΩΝ. Tres Gratiae ſtantes nudae ſeſe amplectentes. Æ. *Haym.* ib. fg. 5. p. 317.

h) *Caracallae.* . . . . Μ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. Caput illius laureat. ad humeros.)(ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΕΩΝ. Templum tetraſtylon, in quo ſignum Veneris Lucinae, vt in Domnae numo. Æ. *Haym.* ib. fg 9. p. 320.

i) *Getae.* ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΠΟ. ϹΕΠΤΙΜΙΑϹ ΓΕΤΑϹ ϹΕΒ. Huius caput laur.)(ΑΦΡΟΔΙϹΙΕΩΝ. Caracalla, et Geta, quorum alter Dianam, alter haſtam tenens, dextras iungunt ſuper aram ignitam. Æ max. Muſ. *Piſani* Tb. 45. n. 2. p. 129.

k) *Gordiani Pii.* ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΕΩΝ. Venus ſtolata et tutulata ſtans, circa eius caput duo Cupidines cum facibus, infra roſa, hinc et inde puer ſedens. Æ max. *Vaill.* Graec.) *Holſten.* Not. in *Steph.* p. 60.) *Guſſeme* n. 7. — *Alius*, cum eadem populi denominatione. Vrna ludorum magna ſupra menſam pedibus leoninis ſuffultam, ſupra vrnam ΓΟΡΔΙΑΝΕΙΑ ΑΤΤΑΛΕΙΑ, *Gordiana Attalea* ſcil. certamina, in honorem Gordiani, et Attali Philadelphi regis inſtituta; in ora menſae ΚΑΠΕΤΩΛΙΑ, *Capitolia* in Iouis Capitolini honorem celebrata. Æ max. *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* n. 8 Tria nempe ab Aphrodiſienſibus inſtituta eſſe certamina docet perrarus hic numus; quod et ſatis arguit alter Valeriani ab

ab iisdem populis cum duabus vrnis, duo certamina indicantibus.

l) *Decii.* Huius caput.)(ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΕΩΝ. Victoria cum palma in quadrigis. Æ max. *Band.* I. p. 9.) *Vaill.* Gr.) *Holſten.* Not. in *Steph.* p. 60.) *Guſſeme* n. 9.

m) *Valeriani Senioris.*)(ΕΠΙ ΑΡΧ. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΕΩΝ, *Sub Archonte Iuliano.* Menſa, ſupra quam duae vrnae cum palmae ramis. Æ max. *Bandur.* I. p. 114.) *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* n. 10.

n) *Gallieni.* ΑΥ. Κ. ΠΟ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ. Protome eius capite galeato, et radiato, haſta et ſcuto ornata.)(ΑΦΡΟΔϾΙϹΙϾΩΝ. Imperator paludatus eques, d. ſpiculum vibrat. Æ. *Haym.* Th. Brit. II. Tb. 49. fg. 4. p. 384. — *Alius*, ſed)(ΑΡΧ. ΕΡΜΟΓΕΝΟΥϹ ΑΠΕΛΛΑ ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΕΩΝ, *Archonte Hermogene Apellae* filio. Imp. Gallienus eques decurrens. Æ 1. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* n. 11.

o) *Saloninae.* ΚΟΡ. ϹΑΛΩΝΕΙΝΑ ΑΥΓΟΥ. Huius caput ad pectus, cum luna bicorni ad humeros.)(ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΕΩΝ. Mercurius ſt. d. crumenam, ſ. caduceum. Æ 2. *Bandur.* I. p. 246.) *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* n. 12.) — 2. ΚΟΡΝΗΛΙΑ ϹΑΛΩΝΕΙΝΑ. Eius caput, vt ſupra.)(*Ead. epigr.* Mercurius d. arietem cornibus trahit, ſ. caduceum. Æ 2. *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* n. 13.) *Band.* I. 255. ſed Æ 3. — 3. ΚΟΡ. . . . . ΛΟΝΙΝΑ. Eius caput in luna bicorni.)(ΑΦΡΟΔΙϹΙΕΩΝ. Fortuna tutulata ſtans d. temonem, ſ. cornuc. Æ 2. *Theup.* p. 1089.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ magiſtratus nomen in n. Dyrrhachii. *Golz.* Graecia Tb. 2. n. 3.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΠΟΛΙΣ, *Veneris Ciuitas*, teſtibus *Strabone* L. VIII. p. 378. et *Ariſtide* in Oratione Iſthmica p. 42. dicitur *Corinthus* omnium blanditiarum et delectationum ſedes. Hinc *Wachter.* Archaeol. Num. p. 96. monogramma ΑΟ ex litteris Α. Π. et Ο. compoſitum in vetuſtiſſimo Corinthiorum numo poſt caput Veneris legendum eſſe cenſet: Ἀφροδίτης πόλις.

Aphroditopolis, Gr. Ἀφροδιτόπολις, Aegypti vrbs, quae et Ἀφροδίτης iuxta *Holſten.* ad *Steph.* p. 60. et *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 784. — In Addendis Muſei *Theupoli* p. 1309. hinc vrbi attribuitur numus Æ 1. Traiani cum eius capite laur. et epigr. ΑΥΤ. ΤΡΑΙΑΝ. ΣΕΒ. ΓΕΡΜ. ΔΑΚΙΚ.)(ΑΦΡΟΔΕΙΤΟΠΟΛΙ. L. ΙΓ. *Aphroditopolitarum, Anno* 13. Templum duarum columnarum, in quo mulier ſtans, d. figuram tenet, hinc et inde Sphinx ſupra baſim.

Aphrodita, Gr. Ἀφροδίτη, ab ἀφρός, *ſpuma*, quia ex ſpuma genitalium Saturni, a Ioue in mare proiectorum enata a poetis fingitur *Venus*, cuius inde cognomen eſt. cf. Luſtratio deorum Graecor. et Latinor. in Vnſchuld. Nachrichten 1708. p. 65. — An Iulia, Auguſti filia, omnibus probris contaminata, vel Iulia, Germanici filia in Æ 3. numo expreſſa, in quo ΛΙΒΙΑΝ ΗΡΑΝ ΛΑΡΙΝΟΣ, *Liuiam Iunonem Larinus* (colit.) Caput Liuiae.)(ΙΟΥΛΙΑΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ, *Iuliam Venerem.* Caput eius. *Morell.* Specim. Tb. 20. p. 203.) *Patarol.* Oper. Tb. 1. fg. 8.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 47. n. 1.) *Vaill.* Gr. p. 7.) *Spanh.* diſſ. VII.

Aphytis, Gr. Ἀφύτη et Ἄφυτις, in Macedoniae peninſula Pallene. *Holſten.* ad *Steph.* p. 60. — Caput Iouis Ammonis ad d.)(ΑΦΥΤΑΙ, *Aphyſtae*; vel ΑΦΙΤΑΙων, *Aphytaeorum.* Aquila ſtans ad d. Æ 3. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 12. fg. 1. p. 113. 114.) Muſ. *Hunter.* p. 37.) *Pellerin.* Tb. 31. fg. 27.) Muſ. *Theup.* p. 1244.) *Guſſeme* I. p. 220.

ΑΠΗΝ. Ἀπήνη, Currus, quo idola in curru producebantur, vel mularum

larum biga agones Olympicos indicans. Ἀπήνη vox legitur apud *Homerum* Iliad. ώ Odyſſ. z. item apud *Pauſaniam* in Eliacis. *Burmann.* ad *Doruill.* Sicul. II. p. 295. ΑΓΙΑ ΑΠΗΝ. ΕΦΕCΙΩΝ, *Sacra Thenſa Epheſiorum*, a quatuor equis vecta. Æ 1. Anton. Pii. *Thenp.* in Addend. p. 1309.

ΑΠΗΝΗ ΕΦΕCΙΩΝ, *Thenſa Epheſiorum*, vel a duabus mulis, vel a quatuor equis vecta. Æ. Epheſior. *Vaill.* Gr.

ΑΠΗΝΗ ΙΕΡΑ ΕΦΕCΙΩΝ. *Thenſa Sacra Epheſiorum.* Carpentum a duabus mulis tractum, in quo Diana. *Vaill.* Gr.) *Harduin.* p. 165.) *Patin.* p. 412.) *Venuti* Diſſertaz. ſopra i tempietti degl' Antichi p. 216. quae inſerta Vol. II. Acad. Etruſc. *Corton.*) *Muſell.* Suppl. p. 64.

Apiaria duo aduolantibus apibus. Æ. Dyrrhachii Illyrici. *Beger.* Th. Br. I. p. 459.) *Golz.* Graecia Tb. 1. fg. 7.

ΑΠΙΩΝ, *Apionis* nomen in numis Hypaepenorum. ΕΠΙ ΑΙ. ΑΠΙΩΝΟC ΑCΙΑΡ. ΤΟ Β. *Sub Aelio Apione Aſiarcha Iterum.* — ΕΠΙ CΤΡ. ΑΙ. ΑΠΙΩΝΟC, *Sub Praetore Aelio Apione.* — ΕΠ. CΤΡ. Π. ΑΠΙΩΝΟC, *Sub Praetore Publio Aepione*, in n. Hypaepenor.

Apis in Aegypto rudes homines vinearum rationem edocuit colendarum, et mira ibi regnum adminiſtrauit prudentia. Poſt mortem pro deo eſt habitus, eumque Aegyptii ſub vini vituli vel bouis imagine coluerunt. Reſponſa, non vt reliqua oracula, dare ſolebat; ſed ſi manu oblatum pabulum ſumſiſſet a conſulentibus, omnia proſpera decernebat, ſin abnueret, omnia ſiniſtra portendebat. Ideo cum a Germanico Imperatore pabulum oblatum renuiſſet, omen fuit funeſtum et necem, quae paullo poſt ſecuta eſt, praenuntiauit indubiam. *Aelian.* hiſt. animal. L. XI. *Herodot.* L. III. c. 28. — *Apin* lingua Aegyptiorum iudicem deſignare inter eruditos hodie conuenit. *Diodor* P. II L. I p. 76 edit. Wechel. — Apis bos in Aegypto numinis vice colitur, quae bellua diuina ſiue Aegyptiorum deus bos vittatus, inter cuius cornua flos lotus emicat. lunaque ſupra caput. *Plin.* L. VIII. c 46.

Rasche Lex. Num.

Apis apud Aegyptios non tantum Iſidi, verum etiam Oſiridi, Oro et Apollini ſacer fuit, vt *Diodorus*, *Plutarchus*, *Macrobius*, et *Aelianus* adfirmant. Hunc Aegyptii priſca religione diuinis honoribus adfecere, colueruntque ſacrato ei templo, vt docet *Strabo* L. XVII. Frequenter in numis Alexandrinorum ſub ſpecie bouis ornato capite loto flore, et collo frondea corolla occurrit, et vti deo, pone ipſum ara diuino igne calens poſita eſt, quae etiam vota pro incolumitate et victoriis, itu, redituque Imperatoris ab Alexandrinis nuncupata deſignare poteſt. Accedit ornatus capiti, qualis ceteris Diis Aegyptiorum tribuitur. *Pluche* Hiſtor coeli I. c 2. Idem Aegyptiorum deus per bouem deſignatus in aliarum quoque vrbium moneta conſpicitur. Hiſpaniae Baeticae non ſolum vrbes Amba, Aſida, Baelo, Emporiae, Ituci, Obulco, Orippo, Segobriga, Segouia teſtante *Gusſemio* I. p. 222. ſed et Epheſus, Hadrianotherae et aliae id animal ſignant; quod et occurrit in gente Poblicia, et praecipue in Iuliani Apoſtatae numis, SECVRITAS REIPVBLICAE vel VOTA PVBLICA inſcriptis. Cernitur in vtroque typo taurus ille cum duabus ſtellulis ſupra cornua et ceruicem, de quo typo Iuliani ſingulari *Oiſel.* Sel. Num. 222. 223.) *Mazzolen.* Muſ. *Piſan.* I. p. 224.) *Harduin.* Oper. p. 763.) *Band.* II. Tb. 14. fg. 1. ad 5. pariterque *Ducang.* Tb. 14. fgg. iisdem) *Spanhem.* Iuliani Caeſ. Tb. 1. fg. 4.

Apis ob multiplicem induſtriam et mellis praeſtantiam ſapientiae ac dignitatis ſymbolum in plurimis Graecorum ac Romanorum numis, quorum aliquos illuſtrauit Io. Petr. *Bellorius* in numiſmata Epheſia, et aliarum vrbium *apibus* inſignita. Romae 1658. 4. Cuius notae recuſae Tom. VII. Theſauro *Gronouiani* p. 401. ſqq. vt et in Claud. *Menetreii* ſex tabulis numiſmatum ad religionem Dianae Epheſiae ſpectantium. Romae 1690. fol. — *Apis* in vetere Athenarum pecunia typus non infrequens, quia apes, cum quotannis nouum examen ceu nouum populum emittunt, pulcerrimum tam coloniarum, quae emittebantur, et nouas ſedes ſibi conſtruebant, quam ipſius metropolis, quae nouam pubem emittebat, ſymbolum ſunt. Tales Athenienſium qui tredecim colonias vno tempore in Aſiam deduxerunt, quarum primaria Epheſus, numos cum *ape* inſculpta, et epigraphe ΑΘ. vel ΑΘΕ. excuſos plures videre licet in *Haymii* Theſ. Brit. I. — Praeter Athenienſes, et Epheſios etiam pecunia Abydi Troadis, Aradi inſulae, Bruttiorum, Dyrrachii, Elyri Cretae, Hyblae, Meſſanae, Metaponti etc. *ape* erat ſignata. — *Apis* in imo n. Caeſareae Cappadociae. *Bonarrot.* Muſ. *Carp.* XI. n. 2. p. 233.

Apium epulis defunctorum cauſa celebratis primum adhibebatur. *Plin.* H. N. Lib. XX. c. 11. et Io. *Kirchmann* de funerib. Romanor. L. IV. c. 7. Illud tamen non prohibet, quo minus nectendis conuiuarum coronis tributum, et in quibusuis epulis adhibitum fuerit, iudice *Horatio* L. I. Od. 36. quando quidem in antiquis Graeciae certaminibus coronae ex apio victoribus tribui conſueuerunt; vnde corona ex apio contexta, in cuius area vox ΙΣΘΜΙΑ, certamina Iſthmica indicat, apud *Patinum*, *Vaillantium*, *Spanhemium*, *Morellium* aliosque. - Teſtes ſunt praeterea *Callimachus*, et *Pindarus* in Iſthmicis et Nemeaeis ludis talem apii fuiſſe vſum. Aeneas quoque in Italiam delatus menſam in terra apio conſtrata ſtruxit. Similiter atque *Horatius* in celebrando Maecenatis natali apium ad coronas adſumtum fuiſſe confirmat L. IV. Carm. Od. 11. — Nero in numis quibusdam cum corona ex apio viridi conſpicitur. — A. i. e. ΑΚΤΙΑ in corona apii. n. Argiuorum. — IIVIR. intra apii coronam. n. Corinthi Achaiae. — ΚΟΙΝΟΝ ΡΟΔΙΩΝ, *Commune Rhodiorum* pariter intra coronam ex apio. n. Veſpaſiani. — Perpetuum fere Selinuntis numorum inſigne eſt apii vel ſelini folium; hodie vero non inuenitur apium, in tractu Selinuntino olim abundans. Male quidem *Hauercamp.* in illis Selinuntiorum numis, qui in Opere Parutae Tbb. 121. 122. occurrunt, putat vitis vel palmae folium conſpici. — At recte *Harduin.* Num. Pop. et Vrb. p. 152. adſerit apii folium, quod Graeci Σελινον vocant, et vnde iis nomen iuxta *Plutarchum*, qui tradit Selinuntios Delphis aureum apium dediſſe. Pluribus id egit *Dorvill.* Sicul I. p. 77. et *Burmann.* ibid. p. 419. ſq.

APLC. *Prima* in officina *Percuſſus Lugduni.*

Apluſtrum, vel *Apluſtre*, Gr. Ἄφλαστον, ornamentum puppis, differt ab acroſtolio, quod erat genus ornamenti nautici in prora. Vtriusque effigiem dedit *Scheffer.* de Militia nauali veterum L. II. c. 6. p. 157. 158. Apluſtria quia erant *amplius*, quam eſſent neceſſaria vſu, etiam *Amploſtria* dicebantur. *Feſtus* p. 252. — In numo Æ max M. Agrippae cum epigr. MVNICI PARENS in Muſ. *Alban.* I. Tb. 5. fg. 2. commercium, nauigandique Gaditanorum peritiam notat apluſtrum. — In Æ. Corcyrae Ioniae, ſeu Phaeaciae apluſtre inter monogramma Ƙ et litteram Φ incolarum ingenium belle adumbrat iuxta *Homerum*: „Non enim Phaeacibus curae eſt

eſt arcus, neque pharetra, ſed mali et remi nauium, et naues aequales, quibus laeti traiiciunt ſpumoſum mare.

AP. N. *Appii Nepos.*

ΑΠΟ. Ἀπολλιναρίου, *Apollinaris* magiſtratus nomen Hadrianeorum. ΕΠΙ ΛΟΥΚΙΟΥ ΑΠΟ. ΑΡΧ Ά. ΤΟ. Β. *Sub Lucio Apollinari Archonte Primo Iterum.*

ΑΠΟ. Ἀπολλωνία, *Apollonia*, additis magiſtratus nominibus et Alcinoi hortis. v. *Apollonia* Epiri.

ΑΠΟ. Η. Ἀπολλωνίῳ Ἡγεμόνος, *Apollonio Praeſide. Haym.* Th. Br. II. Tb. 34. n. 9.

ΑΠΟ. in monogrammate. n. Alexandri M. — Aliud monogramma ex litteris Α. Π. et Ο. compoſitum vrbi Corintho attribuit *Wachter.* vid. ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΠΟΛΙΣ.

ΑΠΟΙΚΩΝ ΠΟΛΙΩΝ. *Deductarum* aut in coloniam miſſarum *Vrbium.* vid. ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ.

ΑΠΟΛ. *al.* ΑΠΩΛ. *al.* ΑΠΟΛΛΩ. Ἀπολλωνιατᾶν, *Apolloniatarum*, initiales litterae vrbis Apolloniae Illyrici vel Epiri populorum. v. *Apollonia.* — ſiue Ἀπολλωνοπολιτᾶν *Apollopolitarum* Aegypti, vel *Apollonienſium* ad Pontum Euxinum.

ΑΠΟΛ. in aereo Siphniorum numo, cuius antica caput *Apollinis*; vel ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ, eius nominis in Siphno vrbs; vel nomen magiſtratus ſub decurtato vocabulo ΑΠΟΛ. ex ſententia *Neumanni* I. p. 261. latet.

ΑΠΟΛ. et ΑΠΟΛΛΟΝΙΕΩΝ. Putat *Harduinus* ad *Appolloniadem* Lydiae pertinere; *Golzius* in Europam tranſtulit.

ΑΠΟΛ. Ἀπολλωνοπολιτῶν, *Apolloniatarum*. vel *Apollonipolitarum*. in Aegypto. Huc refert *Vaillant.* Gr. Hadriani aer. 3. numos ΑΠΟΛ. L. ΙΑ *anno* 11. inſcriptos, in quibus vel Apollo telum d. depromit e pharetra, ſ. arcum; vel mulier ſt. d. pateram ſuper aram, ſ. c. c.

ΑΠΟΛ. ſub equite in Æ. Tarenti Apuliae. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 3. fg. 3.

APOL. *Apollo*, *Apollini.* APOL. CONS AVG. *Apollo Conſeruator Auguſti*: Apollo, ſeu Sol capite radiato nudus, d extenſa, ſ. globum, a. d. captiuus humi ſedens. Æ 3. Aureliani. *Band.* I. 373.) *Vaill.* Pr. I. 213.

— CONSERVAT. *Conſeruatori.* Apollo nudus ſt. d. ramum, ſ. lyram trunco impoſitam. AR et Æ 2. Aemiliani. *Arſchot.* Tb. 60. n. 6.) *Band.* I. 93 96.) *Eckhel.* Cat. II. 361.) *Mdb.* 364.) *Muſel.* Imp. Tb. 218. n. 1.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 37. fg. 4 p. 173.) *Vaill.* Pr. I. 340.

— CONSERVATORI. S. C. Æ. Aemiliani. *Band.* I. p. 99) *Mdb.* 364.

— MON. *al.* MONET. *Apollo Monetalis.* Apollo nudus ſt. d. capiti admota, ſ. columnae innixus. AR. et add S. C. Æ 2. Commodi. *Eckhel.* Cat. II. 261.) *Harduin.* 792.) *Vaill.* Pr. II. 182.

— MONETAE. Idem typus. Æ 2. Commodi. *Beger.* Th. Br. II. 681.) *Eckh.* ib.) *Geſner.* Tb. 126. n. 1.) *Mdb.* 255.) *Muſell.* Imp Tb. 139. n. 10.) *Patin.* Imp. 209.) *Vaill.* Pr. I. 96. II. 182.

— PAL. *Palatino.* Apollo muliebri veſte indutus ſt. d. plectrum, in *al.* ramum, ſ. imponens lyrae columnae innixae. AR. et add. S. C. Æ 1. 2. Commodi. *Eckh* Cat. II. p. 262.) *Schulz.* MzCab. II. 167.) *Vaill.* Pr. I. 96.) *Harduin.* 791.

— PALAT. Idem typus. Æ 1. Commodi. *Beger.* Th. Br. II. 681.) *Geſner.* Tb. 123. n. 26.) *Harduin.* 792.) *Mdb.* 256.) *Muſell.* Imp. Tb. 140. n. 8.) *Patin.* 209.) *Pedruſ.* VII. Tb. 23. fg. 5.) *Theup.* 540.) *Vaill.* Pr. I. 96.

— PALATINO. Victoria ambabus lyram offert Apollini. Æ max. Commodi. *Vaill.* Num. Camp. p. 53. *Eiusd.* Pr. III. 146.) *Hannibal.* Exerc. L.) V. p. 121.

— SALVTARI. Apollo ſt. d. ramum lauri, ſ. lyram humi poſitam. AR. Treb. Galli. Hic numus, atque haec epigraphe tunc primum in numis Imperatorum occurrunt. *Band.* I. 58. — Voluſiani. *Vaill.* Pr. II. 336.

ΑΠΟΛΑΥΣιδος, *Apolauſii* magiſtratus nomen. *Vaill.* Not. Compend. p. 141.

APOLI. *Apolio*, abruptum magiſtratus nomen.

APOLINI (*ſic* L. ſimplici loco APOLLINI) CONSERVAtori. S. C. Apollo nudus ſt. d. ramum tenet, ſ. citharam humi poſitam attingit. AR. Æ 1. 2. Valer. Sen. *Band.* I. 105. 126. 138.) *Beger.* Th. Br. II. 740.) *Eckhel.* Cat. II. 363.) *Muſell.* Imp. Tb. 218. n. 9. *Eiusd.* Suppl. Tb. 36. n. 7.) *Theup.* 635. Æ 3. Macriani Iun. *Band.* I. 273.

— PROPVGnatori. Apollo nudus cum pharetra ex humeris ſuſpenſa ſt. arcu tenſo ſagittam emiſſurus. AR. et add. S. C. Æ 1. Valer. Sen. *Band.* I. 105.) *Eckhel.* Cat. II. 363.) *Muſell.* Tb. 218. n. 10.

ΑΠΟΛΛ. 'Απόλλωνος, *Apollinis* magiſtratus nomen. n. Siphni inſulae.

APOLL. *Apollo*, *Apollini.* APOLL. CONSERVA. Apollo nudus ſt. d. ramum, ſ. lyram ſaxis innixam. Æ 1. Aemiliani. *Band.* I. 96.) *Vaill.* Pr. I. 178.

— CONSERVAT. Idem typus, lyra humi poſita. Æ 1. Valer. Sen. *Band.* I. 117.

— MONET. P. M. etc. Apollo nudus ſt. d. capiti admouet, ſ. cubito columnae innixus. AR. Commodi. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 37. fg. 11. p. 177.) *Mdb.* 254. 256.) *Theup.* 202.

— MONETAE. Idem Apollinis typus, ſ. ſpicas gerit. Æ 1. Commodi. *Mdb.* 255.) *Theup.* 540.

— PALAT. Apollo veſte ornatus d. pateram, ſ. lyram ſupra columnam poſitam. Æ 2. Commodi. Æ 2. *Mdb.* 255.) *Theup.* 540.) *Vaill.* Pr. 182.

— PALATINO TR. P. etc. Commodi. *Mdb.* 254.

— PROPVGN. Apollo ſt. arcum intendit. AR. add. S. C. Æ. Valer. Sen. *Band.* I. 105. 142. *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* IV. Tb. 10. fg. 11.) *Mdb.* 266.) *Oiſel.* Tb. 38. fg. 3. p. 181. ſed PROPVG.

— SALVTA. Apollo ſt. d. ramum, ſ. citharam baſi impoſitam. Æ 2. Treb. Galli. *Band.* I. 69.

— SALVTARI. Idem typus. AR. et add. S. C. Æ 1. Treb. Galli. *Angelon.* 257. *Band.* I. 54. 64. 69. 75. 76.) *Eckh.* Cat. II. 357.) *Harduin.* 841.) *Mdb.* 359.) *Muſell.* Imp. Tb. 214. n. 4.) Th. Reg. *Sueciae* Tb. 36. n. 20.) *Theup.* 254.) 631. — AR. et add. S. C. Æ 1. Voluſiani. *Band.* I. 80. 84. 90.) *Eckh.* ib. 359.) *Mdb.* 362.) *Harduin.* 841.

— SVLVTARI (*ſic*) Idem typus. AR. Treb. Galli. *Band.* I. 58.

ΑΠΟΛΛΑ Φ ΥΝΙΟΥ ΤΑΜΑ. ΤΑΝ. in n. Auguſti apud *Morell.* in Aug. Tb.

Tb. 47. n. 20. Quae vero litterae, ſi ita legantur, vix aptum aliquem ſenſum fundunt, vt *Hauercamp.* ib. p. 436. oſtendit. Similem vero per omnia publicauit *Patin.* Imp. p. 45. Forte legendum: AΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ ΦΑΥΝΙΟΥ ΤΑΜΑρίνυ, *Apolloniadarum Phaynio Tamarini* filio.

APOLLI (ſic) SALVTARI. Apollo nudus ſt. d. ramum, ſ. ſupra lyram. Æ 2. Treb. Galli. Muſ. *Theup.* p. 631.

ΑΠΟΛΛΙΝΑΡ. *Apollinaris* nomen a) *Archontis* Hadrianeorum. Λ. ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟC ΑΡΧ. Α. ΤΟ Β. n. M. Aurel. — b) Praetoris Adramyttenorum Aeolidis: ΕΠ. CΤΡ. ΙΟΥ. ΑΠΟΛΛΙΝΑΡ. *Sub Praetore Iulio Apollinari.* n. Domitiani. — Thyatirenorum: ΕΠ. CΤΡ. Τ. ΦΑΒ. ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΥ, *Sub Praetore Tito Fabio Apollinari.* n. Gord. Pii.

Apollinaris cognomen familiae Calpurniorum, et aliorum, e lapidibus conſtat. *Spanh.* II. 132.

Apollinares ludi ex S. C. a praetore vrbano in circo maximo edebantur, eorumque ludorum origo victoriae cauſa eſt. Hinc caput Apollinis, illinc celes. n. Calpurniae etc. gentis; vel templum, in quo cippo inſidet Apollo. n. praetoris vrbani Lepidi Liuiani, aliorumque praetorum. v. *Ludi Apollinares.*

APOLLINI. Templum ſex columnarum, in cuius aditu Apollo cippo impoſitus, d. pateram, ſ. lyram. Æ. RR. Auguſti, qui ſe Apollinis filium exiſtimabat, quod menſe Auguſto natus eſſet. *Golz.* in Aug. Tb. 73. n. 10.) *Patin.* in *Sueton.* p. 135.) *Morell.* in Aug. Tb. 15. n. 40. p. 279.) *Vaill.* Pr. II. 27. ſed ſcribit APOLLIN.

APOLLINI ACT. *Actio* vel *Actiaco.* vid. ACT. *ſupra* p. 54.

— ACTIO. Apollo in ſubſtructione quinque columnis ſuffulta, d. pateram ſuper aram, ſ. lyram. Æ. g. Antiſtiae apud *Morell.* et *Vaill.* Fam. *it.* in Auguſto *Mdb.* p. 36.) *Patin.* in *Sueton.* p. 77.

— AVG. *Auguſto.* Apollo ſt. d. pateram, ſ. lyram. Æ. Albini, forte quod ſpeciatim hunc deum coluerit. *Auguſtus* vero dicitur *Apollo*, quod ipſi Auguſtus in palatio imperiali templum exſtruxerit. *Harduin.* 798.) *Mdb.* 266.) *Occo* 342.) *Vaill.* Pr. II. 208. — *Ead. epigr.* ſtat Apollo ante aram. Æ 3. RR. Quintilli. *Band.* I. 358.) *Harduin.* 868.) *Vaill.* Pr. I. 210.

— AVGVSTO. Apollo muliebri ornatu, veſteque longa ſtans, d. pateram, ſ. lyram. Æ. et add. S. C. Æ 1. Antonini Pii. *Angelon.* 144.) *Beger.* Th. Br. II. 664.) *Eckh.* Cat. II.) *Harduin.* 767.) *Hantbal.* Exerc. IV. Tb. 4. fg. 13. p. 118.) *Mdb.* 194. ſq.) *Muſell.* Imp. Tb. 91. n. 8. *Eiusd.* Suppl. Tb. 15. n. 2.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 38. n. 2. p. 181.) *Theup.* 484.) *Vaill.* Pr. I. 74. II. 159.) *Vicus* Tb. 29. n. 27. — Æ. et add. S. C. Æ 2. Sept. Seueri, ob ſuperatum et occiſum Peſcennium, ſacris tunc factis. *Eckh.* Cat. II. 215.) *Harduin.* 798.) *Mdb.* 269. 270.) *Theup.* 563.) *Vaill.* Pr. I. 112. II. 215.

— CONS. *Conſeruatori.* Apollo nudus ſt. d. ramum, ſ. lyram. Æ. Gallieni. *Eckh.* Cat.) *Mdb.* 375. — Æ. Claud. Goth. *Band.* I. 333. 339. 353.) *Mdb.* 402. 403. — Æ. Quintilli. *Band.* I. 356. 358. 360.) *Eckh.* Cat. II.) *Mdb.* 404.) *Theup.* 285.) *Vaill.* Pr. I. 210. — Æ. Aureliani. *Band.* I. 373. — *Ead. epigr.* ſed gryphus. Æ. Gallieni. *Band.* ib.

— CONS. AVG. *Conſeruatori Auguſti*, in AV. Æ. et Æ. Gallieni. Centaurus Apollini ſacer, ſagittam emiſſurus. *Al.* Centaurus gradiens, d. globum, ſ. temonem, in

ſn *al.* ſ. lyram, *al.* ſagittam. *Al.* Gryphus, Apollini ibidem ſacer, gradiens. cf. *Angelon.* p. 261.) Num. *Arſchot.* Tb. 60 n. 21. ad 24.) Ant. *Auguſtin.* Dial. p. 163.) *Bandur.* I. 152. 157. 158. 212 213 232.) *Pedruſ.* Muſ. Farneſ. IV. Tb. 12. fgg. 7. 8. 9.) *Beger.* Th. Br. 743.) *Eckh.* Cat. II. 370.) *Harduin.* 848.) *Mdb.* 376) *Muſell.* Supplem. Tb. 37. n. 1. 2.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 37. n. 6. 7. p. 174. ſqq.) *Theup.* 259.) *Vaill.* Pr. II. 351. — ſed Apollo ſt. d. ramum, ſ. lyram. Æ 3. Claud. Goth. *Eckh.* Cat. II. 389. — Æ 3. Claud. Goth. *Eckh.* Cat. II. 389. — ſed Apollo ſedens, d. ramum, ſ. lyrae innititur. AV. Aureliani. *Eckh.* Cat. II. 394.

APOLLINI CONSER. Apollo ſt. d. ramum, ſ. lyram. AR. Quieti. *Band.* I. 274.

— CONSERV. Idem Apollo ſt. AR. Valer. Sen. *Band.* I. 127.

— CONSERVA. Idem Appollinis typus. AR. et add. S. C. Æ 1. Val. Sen. *Band.* I. 105. 127. 138. 142.) *Eckh.* Cat. II. 363.) *Mdb.* 365. 366.) *Theup.* 257. — AR et Æ Gallieni. *Band.* I. 152. 189. 197. 212. 232.) *Eckh.* Ib. 370.) *Mdb.* 376. — AR. Macriani Iun. *Band.* I. 272.) *Harduin.* 866. — AR. Quieti. *Kbell.* Suppl. p. 194.) *Eckhel.* l. c. *al.* Æ 3. *Band.* I. 275.) *Beger.* Th. Br. II. 161.) *Harduin.* 866.

— CONSERVAT. Typus idem. Æ 1. et 3. Valer. Sen. *Band.* I. 117. 138. — Æ 1. Gallieni. *Band.* I. 189. — Macrini Iun. *Band.* I. 274. — Æ 3. Quieti. *Band.* I. 275.

— CONSERVATORI, eodem cum typo Apollinis. Valer. Sen. *Band.* I. 105. 142.) *Mdb.* 365. 366. — Gallieni. *Band.* I. 187.) *Mdb.* 366.) *Vaill.* Pr. III. 203. — Macrin. Iun. *Band.* I. 274. — Quieti. *Vaill.* Pr. I. 197. — Claud. Goth. *Band.* I. 353.) *Mdb.* 403. — Quintill. *Band.* I. 356. 360.) *Mdb.* 404.) *Vaill.* Pr. III. 213.

— INVICTO COM Licin. Sen. *Band.* II. 195.) *Mdb.* 452.

— MONET. *al.* MONETAE P. M. etc. Commodi. *Mdb.* 255. 256. 257.

— MONETAE. Apollo ſt. d. innixus columnae, in qua lyra, ſ. duas ſpicas, in imo S. MO. VIND. editus in fine *Cim. Vind.* p. 177.

— PAL. P. M. etc. Commodi. *Mdb.* 254 — *Al.* PALAT. IMP. etc. Commodi. *Mdb.* 253. — *Al.* PALAT. P. M. etc. Commodi. *Mdb* 255. 256. — *Al.* PALATINO P. M. *Harduin.* 792.) *Vaill.* Pr. II. 182.) *Pedruſ.* III. Tb. 16. fg. 12. p. 255.

—PROPVG. *Propugnatori.* Apollo arcum intendens et ſagittas emiſſurus ſtans. AR. et Æ. Valeriani Senioris, ſed a Perſarum rege Sapore capti, cui a ceruicibus ad imos pedes cutis tandem detracta eſt. *Band.* I. 104. 105. 117.) *Mdb.* 365.) *Vaill.* Pr. I. 181.

— PROPVGN. Apollo ſt. d. arcum. AR. Voluſiani *Band.* I. 80.) *Mdb.* 361. — Valeriani Sen. *Mdb.* 365.

— SALVTARI. Apollo nudus ſt. d. ramum, ſ. citharam monti, Parnaſſo forte innixam. Æ. Trebon. Galli. *Band.* I. 58.) *Mdb.* 358.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb 37. fg. 9. p. 176.

— SANCTO. Idem typus. AR. Peſcennii. *Harduin.* 798.) *Morell.* Specim. rei num. Tb. 9 p. 102.) *Mdb.* 264.) *Vaill.* Pr. II. 201. — Diocletiani. *Mdb.* 433.) *Patin.* Imp. p 353. — Iuliani. Apollo ſt. veſte longa ornatus. Æ 2. ab Antiochenis Syriae. *Band.* II. Tb. 14. fg. 22. p. 432. 438.) *Du Cange* Tb. 14. n. 22.) *Hanibal.* Exerc. IV. Tb. 4.

Tb. 4. fg. 14. p. 119.) *Harduin.* in *Plin.* Tb. 1. n. 2.) Muſ *Hunter.* p. 32) *Robert* Science de Méd. II. p. 35.) *Mdb.* 498) *Muſell.* Num. Pop. Tb. 3. n. 7. 8. p. 20.

APOLLINIS. vid. EX ORACVLO APOLLINIS. Æ max. Philippi Sen.

APOLLINIS MONETAE. Apollo columnae innixus. n. Commodi.

APOLLN. (*ſic*) SALVTARI. Apollo nudus ſt. d. ramum, ſ. lyram ſaxis innixam. Æ 1. Voluſiani. *Band.* I. 84.

APOLLO CONSER*uator*. Apollo ſt. d. capiti impoſita, ſ. citharam baſi innixam. *al.* d. ramum ſ. lyram. ÆR. et Æ. Gallieni. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 37. fg. 5. p. 173.) *Band.* I. 152. 157. 212.) *Eckh.* Cat. II. 370.) *Mdb.* 375. — *Alius* ſimilis, ſed CONSERV. Gallieni. *Band.* I. 152. 157. 212.) *Mdb.* 375.

— CONSERVA*tor*. Valer. Sen. *Band.* I. 142.) *Mdb.* 366. — Gallieni. *Band.* I. 157.

— CONSERVAT*or*. Apollo nudus ſt. d. ramum, ſ. lyram humi poſitam. AV. et AR. Aemiliani. *Band.* I. 93. 99.) *Vaill.* Pr. II. 340.) *Mdb.* 363. 364.

— CVSTOS. arg. Seueri. *Mdb.* 267.

— SALVTARI (ſic) Apollo nudus ſt. d. ramum, ſ. lyram. Treb. Gall. *Band.* I. 64. 69. 76.) *Mdb.* 359. — Voluſiani. *Band.* I. 84. 87. — Valer. Sen. *Band.* I. 142.) *Mdb.* 366.

— SALVTARIS. Idem typus. Æ. Treb. Gall. *Band.* I. 58.) *Eckhel.* Cat. II. 357.) *Mdb.* 359. — Poſtumi Sen. *Band.* I. 286.) *Mdb.* 391.

Apollo Iouis et Latonae filius eodem partu cum Diana editus eſt in Delo inſula. Diuerſis modis depingitur ille: capite imberbi, laureato, radiato, crine interdum compoſito, aut promiſſo et criſpo; cum arcu et ſagitta, vt ſagittarius et iaculator, cum tripode vt vates; cum ſerpente, vt medicinae inuentor; cum lyra, vt citharoedus; cum pedo et fiſtula, multis calamis compacta, vt paſtor; ſcuticam d. retinens, vt auriga, quinimmo ſaepe quadrigam gubernans. Coronam ſibi imponit ob ſuperatum Marſyam. — Nudus, vel ſeminudus, modo muliebri veſte indutus in numis repraeſentatur. — Modo ſtans, modo ſedens, nonnunquam nudus cortinae inſidens, ſeu vaſi conoidico, vaticinantibus parato. — Plerumque in numis vt iuuenis depingitur imberbis, cuius aeternam iuuentutem *Ouidius* nitide exprimit. Sed *Toremuzza* ex Alaeſae Siciliae numis Apollinem ſiſtit grandaeuum, barbaque inſtructum prolixa. Pariter *Liebe* Goth. Num. p. 288. barbatum cum calatho in capite ſiſtit Apollinem.

Apollinis caput iuuenile promiſſa caeſarie, *al.* crinitum laurea corona redimitum, adpoſito lauri ramuſculo. n. Domitiani. — *Laureatum* eius caput in mille numis Iul. Caeſaris, Auguſti, Tiberii, Neronis etc. — *Familiarum* Aemiliae, Aquiliae, Caeſiae, Calpurniae, Caſſiae, Claudiae, Crepuſiae, Egnatuleiae, Fabiae, Fonteiae, Iuliae, Liciniae, Lolliae, Marciae, Memmiae, Norbanae, Ogulniae, Papiae, Pedaniae, Publiciae, Pomponiae, Poſtumiae, Rutiliae, Seruiliae, Sulpiciae, Terentiae, Vibiae — *Regum* Antiochorum Syriae, Caſſandri Macedoniae, Demetriorum Syriae, Dionyſii Siciliae, Hieronis Siciliae, Phintiae Syracuſae, Poſidonii herois Apameae; Pruſiae Bithyniae, Seleuci Syriae. — *Prouinciarum, vrbium* ac *coloniarum*. Sic caput eius laureatum ſignat. Acherontia, Aeſernia-

nia, Aetolia, Agrigentum, Alexandria Aegypti, Alexandria Troas, Alſaterna, Ambracia, Amphiſſa, Anaphlyſtus, Antigonia, Aonitae, Apamea Bith. Apolloniae variae, Aſſorus. Aſta, Atarnea, Atellae, Axus, Biate, Boeotia. Bruttia, Calacta Cales, Calchedon, Camarina, Canteles. Carnes - Carrhae, Carthago, Catana. Cea, Centuripa, Cnoſſus, Colophon, Corcyra, Corinthus, Craneum, Croton, Cumae, Cyrenaica, Damaſtus, Delus, Eleutherae, Euboea, Faliſcorum, Gela, Gortyna, Hadriani, Hephaeſtia, Heraclea Lucaniae Heraclea Sintica, Himera, Hipponium, Ialyſus, Iaſus, Idalium, Iol, Iſſus, Lacedaemon, Lampſacus, Lapithus, Lappa, Laranda, Leontini, Lilybaeum. Lipara, Liternum, Locri, Macedonia, Mamertini, Maſſalia Galliae, Maſſicytes Lyciae, Megara Atticae, Meſſana. Metapontum, Miletus, Morgentium, Myrina Aeoliſdis, Mytilene, Neapolis Campaniae, vel Italiae, Nola, Nuceria, Obulco, Odeſſus, Oricus Epiri, Panormus Siciliae, Pella, Petellia, Phocicus, Praeſos Cretae, Pruſa ſub Hypio, Pruſia ad mare; Ptolemais, Puteoli, Rhegium, Roma, Salapia, Samus, Seſtus, Sicyon, Siphnus, Smyrna, Sueſſa Campaniae, Syracuſae, Tauromenium, Teanum Campaniae, Tegea, Terina, Theſſalia. Thurium, Tyrus, Valentia Bruttiorum, Vrgao, Vrſo, Zacynthus.

Apollinis caput cincinnatis capillis ornatum. g. Valeria et n. Apolloniae, Caletis, Erbeſſi etc. — diadematum. g. Marcia. — et imminente ſuperne aſtro. g. Valeria. — vitta redimitum, pone quod ſceptrum. g. Caſſia, Claudia, Poſtumia etc. Sceptrum adponitur, vt coniicit *Pighius* ad denotandum Romanos eum in ſacris animatorum corporum regem colere, quem religione Graeca Solem exiſtimabant. Vnde et caput eius, ſiue Solis corona *radiata* ornatum in n. Caeſiae, Claudiae, Lucretiae, Minuciae, Muſſidiae, Perpennae, Porciae, Poſtumiae, Semproniae, Titiae, Valeriae g. vel caput illud cum radiis in tot denariorum typis ad ludos ſpectat Apollinares. — Caput idem *radiatum* in n. Philippi et Alexandri Macedoniae regum; pariter in n. alterius Philippi, Demetrii nempe filii. Idem caput Apollinis rad. n. Ambraciotarum, Saetorum Aegypti. In n. Abderae Thraciae intra quadratum.

Apollinis caput pone *lyra*. g. Claudia, Flauia, Iunia. — Eius caput *nudum*. g. Caecilia, Canidia. — muliebri effigie laureatum. g. Volteia. — eiusdem caput muliebri habitu, ante quod laurus; ex adu. caput genii. n. Seleuc. ad Calycadnum.

Apollinis et *Dianae capita* conſpiciuntur iuxta quorundam opinionem in den. Pompeiae g. aliarumque familiarum numis, qui ludos ſaeculares exhibent. *Spanh.* Praeſt. Tom. II. p. 125. ſqq. — In aliis etiam numis coniuncta haec numina ſe ſiſtunt, vt in Syracuſarum ab vna parte Dianae cum pharetra in tergo, et ab altera Apollinis caput laur. In Seleuci numo eiusdem Dianae caput cum pharetra, et Apollo in poſtica parte cortinae inſidens, qualem illuſtrat *Liebe* Goth. Numar. p. 108. Sic numi Ἀλαισίνων, qui populus Siciliae eſt, cum capite Dianae in vna, Apollinis in altera parte, ex *Ligorio* meminit *Holſten.* ad *Steph.* Byzant. p. 26.

Apollo nudus ſtans inter plura ſua attributa, tripodem ſcilicet cum Pythone ſerpente, arcum, lyram et laurum, quae artium omnium et ſcientiarum praeſtes numen declarant. n. Temenothyrenſium in Otacilia. ſt. ante aram ignitam. n. Alex. Troad. — ſt. vtraque manu arcum, veluti ſagittam emiſſurus. n. Valer. Sen. — ſt. cum arcu. n. Auguſtae

guſtae Traianae, Mamertinor. — ſt. d. arcum, ſ. pomum. n. Eleuthernor. — ſt. d. arcum, ſ. tripodi innititur. n. Caeſareæ Palaeſt. — ſt. d. arcum, ſ. telum. n. Colephon., Mileſior. — ſt. d. ſagittam. n. Achaei reg. Syriae. — ſt. d. ſagittam, ſ. arcum. n. Antioch. I. et VIII. it. Alexandri I. Syriae regum, pariter Apolloniae, Hadrianopolis, Nicaeae, Samiſ. — ſt. d. ſagittam e pharetra dorſo impoſita depromens, ſ. arcum, quaſi iaculis ipſe obuium quemque perditurus. n. Antioch. IV. Syriae regis. — ſt. d. telum, ſ. arcum, pro pedibus tripus cum ſerpente. n. Trallianor. — ſt. d. telum, hinc arula, illinc cippus, cui ſerpens inuolutus. n. Marcianopol. — ſt. d. ſagittam, ſ. innixus arcui, in *al.* tripodi, in *al.* columnae innititur; n. Syriae regum, a quibus ſumma religione cultus atque ob praetenſam Seleuci originem in eorum numis ſignatus *Haym.* Th. Br. I. et *Froel.* Annal Syr. — ſt. d. ſagittam, ſ. femori admota. n. Seleuci I. Syr. reg. — ſt. d. baculum, cui ſerpens eſt inuolutus. laeuam femori admouet. n. Serdicae. — ſt. d. verſus ceruum extendit. n. Tarſi. — ſt. d. ceruum ſ. arcum. *al.* pro pedibus arula. n. Mileſiorum. — ſt. d. ceruum, ſuſtinet. n. Pinami vrbis Aegypti. ſt. d. ceruum, ſ. pleĉtrum. n. Hierapolit — ſt. d. capite impoſita, ſ. lyram. n Gallieni. — ſt. d. extenſa, ſ. lyram. n. Magneſiae ad Maeandr — ſt. d ſublata, ſ. impoſita tripodi, ante lyra. n. Nyſaeorum. — ſt d. cygnum, ſ. lyram. n. Sardianor. — ſt. d. lyram. n. Antinoi. — ſt. cum lyra ſupra tripodem. n. Peſſinuntior. — ſt. d. adponit lyrae impoſitae tripodi. n. Raphiae — ſt. d. lyram pulſans. n. Mileſior., Sardianor. — ſt. d. pateram, ſ. lyram. n. Delphorum, Lappaeorum, ſt. Anton. Pii. — ſt. d. pateram, ad pedes ceruus. n. Mileſior. — ſt. d. pateram, ſ. arcum. n. Amaſtrianor., Apamenſ., Mileſior. — ſt. cum ſtrophio d. pateram, ſ. haſtam. n. Clarenorum. — ſt. d. pateram ſ. ſerpentem baculo circumuolutum. n. Galbae. — ſt. d. elata, ſ. globum, ad pedes captiuus humi ſedens. n. Aureliani. — ſt. nudus d. fulmen. n. Nicopol. — ſt. d. fulmen, ſ. arcum n. Pergaeor. — ſt. d. pleĉtrum, ſ. arcum. n. Cretenſium, Theraeorum. — ſed ſ. innixa columnae arcum. n. Antioch. Cariae. — ſt. d. pleĉtrum, ſ. lyram. n. Alaeſae, Blaundi, Meſembriae, Mileti, Nicomediae, Raphiae; it. Iul. Mamaeae. — ſt. ſub lauro arbore d. pleĉtrum, ſ. lyram columnae impoſitam. n. Tauianor. — ſt. d. pleĉtrum, ſ. innixa tripodi. n. Magneſiae ad Maeandr. — ſt. d. pleĉtrum, ſ. arcum, ante Apollinem vas anſatum ſuper ara, in imo pharetra. n. M. Aurelii. — ſt. ante tripodem d. ramum, ſ. arcum, adſtat menſa ſupra quam vas diĉtum, pone laurus arbor. n. Hadriani. — ſt. d. ramum, ſ. arcum. n. Tmolitarum; it. Treb. Galli. — et ad pedes galea. n. Catanae. — ſt. d. ramum, ſ. baculum, pone tripus. n. Rheginor. — ſt. d. laurearn, humero ſ. baculum pelle Marſyae onuſtum. n. Apamenſ. — ſt. d. laurum, ad pedes claua et arcus, pone arbor. n. Hadrianopol. — ſt. d. ramum, ſ. demiſſa. n. Alex. Troad. — ſt. d. lauri ramum, pone eum arbor cum ſerpente, pro pedibus arula ignita n. Calchedon. — d. ramum, ſ. cubito columnae impoſito. n. Perinthior. — ſed lyra columellae eſt impoſita. n. Ancyrae, Celenderitis. it. Caracallae. — ſed lyra tripodi impoſita. n. Colophon. — ſt. d. ramum, ſ. lyram. n. Magnetum Sipyli, Neapol. Syriae, Tarſenſium, Trallianorum. it. Caracallae, Gord. Pii, Herennii, Galli, Aemiliani, Macriani, Quieti, Quintilli, Valer. Senioris, Gallieni. — et pro pedibus ara ignita. n. Deulti. — ſt. d. ramum, ſ. extenta, humi ſerpens ex arca adſurgens. n. Bizyae. — ſt. d. ramum, ſ. pleĉtrum. n. Thyatirae. — ſed ſ. haſtam. n. Anton. Pii. — ſed ſ. palmam.

palmam. n. Neapol. Samariae. — ſt. d. pomum, ſ arcum. n. Eleutheraae. — ſed ſ. brachio columnae impoſito. n. Apolloniae — ſt. d. ſerpentem, ſ. tripodi innititur. n. Caeſareae Palaeſtinae — ſt. nudus d. ſerpentem, brachio ſ. columnae innixo, eadem manu ſerpentes tenet n. Thyatirae. — ſt. nudus capite radiato d. ſagittam, ſ. arcum in biga a gryphis tracta. n. Aureliopolitar. Lydiae — in citis bigis arcum intendit. g Opeimia. — in bigis ſerpentum. n Cret. Bithyn., Vlp. Serdicae. — Apollo et Diana in bigis n. Selinunt. — Apollo in quadrigis currentibus nudus cum ſtrophio, d. ramum, ſ. arcum et equorum habenas. g. Baebia etc.

Apollo nudus cum capillis longis arcum tenſum gerit. n Hypaepenor. — eodem habitu ſ. imponit tripodi, cui ſerpens inuol. n. Hadrianopol — gradiens ſparſis capillis, d. extenſa n. Sicyonior. — ſt. expanſis brachiis n. Tanagraeor. Boeotiae. — nudus genu flexo in draconem Pythium ſagittam intendens. *Eckhel.* Num. Vet. p. 43.

— ante eum tripus ingens cum arbore. n. Mileſior. — ſacra facit ſuper aram n. Hadrianopol. — ſuper tripodem, ſ. lyram. n. Auguſtae Traianae.

— ſt. in templo. n. Alexandr. Troadis. — Apolloniae ad Rhynd., Cret. Bithyn., Colophon., Mileſior., Nicop. ad Iſtr.

Apollo nudus cum attributis et *Aeſculapius* ſtantes. n. Halicarnaſſ., Thyatirenor., it. Mileſiorum et Coiorum Concord. --- *Apollo* et *Diana* diuerſis hymnis culti, etſi vno eodemque partu editi *Spanh.* II 123. Ambo ſtantes cum attributis n. Epheſiorum, Hierapolit., Mileſior., Philadelphenſ et Alexandriae Aegypti --- *Iidem* ſtantes in templo diſtylo. n. Gazae. --- *Apollo* nudus ſt. d. coronat *Dianae* Epheſiae ſigillum. n. Hypaepenor. --- *Apollo* ſt. iuxta tripodem coronatur a *Diana* adſtante n. Apolloniae Myſiae. --- *Apollo* nudus ſt. arcum laeua tenet; adſtat *Fortuna* cum temone et c. c. n. Apolloniae Illyrici. --- *Apollo* cum arcu, et *Hercules* cum claua nudi ſtantes. n. Samiorum. --- *Apollo* Carino, *Hercules* Caro lauream imponit. n. Carini. --- *Apollo* coronat Maximum, *Hercules* Maximinum. n. Maximini. --- *Apollo Didymaeus* et *Iuno pronuba* ſtantes cum attrib. n. Egialeorum. --- *Apollo* nudus ſt. ex aduerſo *mulier* ſt. n. Mileſiorum. --- *Apollo* ſ. pharetram; ei adſtant *Nemeſes.* n. Mileſior. et Smyrnaeor. Concord.

Apollo ſeminudus ſt. columnae innixus. n. Antiochiae Syriae, Hadrianopolis --- ſed cum ſtrophio tripodi innixo. n. Traianopol. — ſt. d. coronam, ſ. arcum. n. Cretenſium. ſt. d. pateram, ſ. ſtrophium contortum, cum pharetra in dorſo. n. Tarſi. --- in draconem Pythium telum intendens. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 3. fg. 25.

Apollo ſtolatus ſt. d. pateram, ſ. lyram. n. Sept. Seueri --- et ex adu. Aeſculapius. n. Halicarnaſſ. Cariae. --- ſtol. ſt. ſ. lyram. n. Blaundi Lydiae. --- ſtol. gradiens, d. plectrum, ſ. lyram. n. Colophon. Ioniae. --- tunicatus ſt. d. ceruum, ſ. plectrum, n. Mileſior. --- tun. ſt. d. demiſſa laurum, ſ. lyram, ante eum vrna tripodi impoſita, in qua lauri ramus. n. Sidetum. --- togatus ſt. prominente retro pharetra, d. arcum, ſ. pateram, ante eum eques. n. Alexandriae Troad. — tog. baſi inſiſtens, d. pateram, ſ. arcum. n. Alex. Troad. --- tunicatus ſt. ſupra fabricam, portus ſacra agens. g. Anteſtia. --- ſt. veſte ad humeros reiecta, d. demiſſa ramum, ſ. lyram, ad pedes fluuius *Cilleus* iacens. n. Antandriorum. --- chlamys a tergo reiecta eſt, d. extendit, ſ. lauream tenet, barbatus eum calatho in capite, ad pedes leo,

leo, ſed capite bouis cornuto. n. Macrini.

Apollo muliebri ſtola indutus apud Actium colebatur, vnde *Actiacus* dictus, cuius figura d. plectrum, ſ. lyram. n. Auguſti; item n. Hierapolit., Magnetum ad Maeandr., Sicyonior., Theraeor. — et a Victoria ſ. lyram accipit. n. Commodi. — ſt. d. lyram, ſ. plectrum. n. Mileſior — eod. habitu muliebri lyram pulſat. n. Blaundenſ., Delphor., Mileſior, it. Neronis. — ſt. d lyram columnae impoſitam. n. Germenor. — ſt d. pateram, ſ. lyram. n. Temnitar. it. Sept. Seueri, Phil. Sen, Trai. Decii, pariter Troadis in Caracalla, Annia Fauſtina, Soaemiade, Alexandro, Gordiano Pio. — ſt. ſ. ramum. n. Calchedon. — ſt. ſ. lyram. n. Calyndeor. Cariae, Caii Caeſaris fil. Agrippae. — ſt. d. ramum, ſ. lyram. n Apolloniadis, Magareor., Meſembrian. — d. ramum, ſ. tripodi innixa, pro pedibus coruus. Patareor. Lyciae; in Lycia enim genitus, ex *Homero*. — d. ramum, ſ. columnae inn. n. Sagalaſſ. — tripodi inn. cui ſerpens. n. Orchomenior. — d. ad latus, ſ. columnae innixa. n. Perinth. — muliebri ornatu ſt. in templo 4. *al.* 6. columnn. Philadelph. — in templo tetraſtylo d. lyram. n. Blaundenſ. — *eodem habitu* ſt. ex adu. *Aeſculap.* pariter ſt cum baculo cui ſerpens. n. Colophon. et Pergamen. Concord., Coiorum et Mileſior., Halicarnaſſ. — ſt. d. extenſa, ſ. lyram; ex adu. *Diana* cum ceruis. n. Epheſ. et Hierapol. Concord. — ſt. d. pateram, ſ. victoriolam, pro pedibus lyra; ex adu. *Diana* Epheſia. n. Alaband. — d. laurum, ſt. inter *Dianam* venatr. et *Aeſculap.* n. Germenor. ſt. ex adu. *Iupiter* arietinis cum corn. n. Mytilen. — ſt. ex adu. *Mulier* ad tripodem ſt. n. Myndior. — ſt. muliere cum velo intermedia. n. Germenor.

Apollo muliebri habitu ſedens. Eum nempe muliebri forma ſaepe effictum, certam numiſmata fidem faciunt, et *Vaill.* Annal. Syr. regum fuſius rem perſequitur. Adeat *Schotti* lucubrationem de Apotheoſi Homeri p. 52. qui hac de re plenius edoceri deſiderat. — Frequens eſt ſedentis cum muliebri ornatu Apollinis typus d. ſagittam, ſ. c. c. in Demetrii I. Syriae regis moneta. — Eodem habitu ſedens d. elata ramum, ſ. lyram ſellae impoſitam. n. Colophonior. item Gordiani Pii, Hoſtiliani. — d pateram, prope ſellam lyra poſita. n. Magneſ. Sipyl — Eodem habitu inſidens monti Aryaeo, d. lauri ramum. n. Caeſareae Cappadoc.

Apollo nudus ſedens, d. arcum, ſ. cubito innixus ſellae. n. Anactorii, Thyrei Acarnaniae. — *Al.* ſed d. ſagittam, ſ. arcum. n. Syriae regum, it. Anactorii, Neapol. Campaniae. — ſedens d. ſagittam, *al.* et ſ. arcum humi. n. Rheginorum Bruttii. — ſedens ante tripodem, d. ramum, ſ lyrae innixus. n. Pharnacis II. regis Boſpori vel Ponti. — ſedens. Iuliae Proclae. *Seguin.* p. 61. — ſ. lyrae adnixus. n. Anazarbi. — citharam genibus impoſitam tenet. n. Anchial. Thraciae. — citharam pulſans, coram eo tribus Muſis ſtantibus. n. Hadriani. — Apollo cum lyra et Bacchus cum thyrſo ſedentes ſimul in curru, quem iugatae panthera et capra trahunt. n. Hadriani.

Apollo inſidens Argaeo monti. n. Caeſareae Cappad. — baſi, d. ramum, ſ. lyram. n. Magnet. Sipyl. — cippo. n. Auguſti. — cippo, cui d. innititur, ſ. lauri ramum. Magnet. Sipyl. cippo in templo, d. pateram, ſ. lyram, ante eum Victoria ſt. ei coronam porrigens. n. Aemiliae g. — colli, ſ. arcum. n. Gortynorum Cretae. — cortinae modo nudus omni ex parte, modo circa inferiores tantum partes leui quodam veſtitus genere vtitur in numis omnium fere Syriae regum; Seleuci enim pater creditus. —

cygno

cygno volanti. cum lyra. n. Calchedonis Bithyniae, Theraeorum. — delphino, d. victoriolam. n. Brundiſ. --- grypho, vel Antinous ſub Apollinis habitu cum lyra. n. Antinoi. --- leoni inſidens. d. coronam lauream, poſt humeros pharetram geſtat ſagittis oppletam. n. Tarſi. *Liebe* Goth. Num. p. 288. --- naui, d. arcum. n. Antigoni regis Aſiae minoris. --- pauoni cum lyra. n. Calchedonis in Annia Fauſtina. *Theup*. 1018. --- rupibus d. ſuper caput, ſ. lyram. n. Mileſior. --- ſaxo, d pomum, vel globum. humi lyra. Eleuthern. --- ſcopulis cum lyra. n Cherſoneſi, Colophon. --- d. ramum lauri, ſ. baculo nixus. *Eckhel*. Num. Vet. p. 43.

Apollo ſeminudus ſedens d. extenſa, ſ. lyram. n. Philippopol. --- d. ramum, ſ. lyram. n. Colophon. it. Caracallae, Gordiani Pii, Hoſtiliani. --- d. lyram; ex adu. Serapis ſtans. n. Amiſenor. et Mileſior. Concord.

Apollo Clarius a Colophoniis, et Smyrnaeis cultus. Apollinis huius imago ſculpta et in n. Gordiani Pii apud *Patin*. Imp. p. 475. ſpecie ſedentis, qui d. laurum, ſ. citharam gerit. --- In *alio* ſedens in templo tetraſtylo ante templum ſtant in circuitu tredecim figurae palliatae dextris elatis, quarum in medio ara accenſa, et taurus mactanda hoſtia. Æ max. Treb. Galli a Colophoniis Ioniae. Muſ. *Alb*. II. Tb. 80. fg. 3.) *Bandur*. I. 56 et 64) *Spanh*. ad Callim. p. 47.) *Vaill*. Gr. 173.

Apollinis templum aedicula in laureto montis Parnaſſi ex ramis lauri contexta, et ſupra antrum propheticum exſtructa, teſte *Pauſania* L. X. c. 5. --- In hoc templo omnes luſtrationes fiebant ramo lauri tanquam aſpergillo; et Pythia, antequam vaticinia ederet, lauri folia praeguſtabat. *Wachter*. Archaeol. Num. p. 53.

Apollini laurus ſacra erat. Eidem ſacer tripus, ſicut coruus ex auibus, delphin vero ex piſcibus; Apollinem enim in delphinum eſſe transmutatum narrat *Homerus*. — Lyra a Mercurio, vt aiunt, inuentore ei data. v. *ſuis locis*.

ΑΠΟΛΛΩ. et ΑΠΟΛΛΩΝ, pariter ΑΠΟΛΛΩΝΙ in Neronis numiſmatibus ſaepius legitur. Nam Nero Imp. non tantum ſub Apollinis vultu adumbratur tanquam alter *Apollo*, ſed declaratur verus Apollo; quo ſcilicet nomine acclamari ſibi gaudebat veſanus ille, cum coram populo citharoedi artem oſtentaſſet. *Dio Caſſ*. L. LXI. p. 699.

ΑΠΟΛΛΩ. initiales litterae Ἀπολλωνιατῶν. vid. *Apollonia* Epiri.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟϹ, *Apollodorus*. a) Praetor Clazomenorum. ΕΠ. ϹΤΡ. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ, *Sub Praetore Apollodoro*. n. Caracallae. --- b) Praetor Hypæpenorum Lydiae. ΕΠΙ. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ, *Sub Apollodoro*. n. Hadriani, Caracallae. --- c) magiſtratus Pagenorum. ΕΠΙ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ. Muſ. *Pembr*. II. Tb. 6. n. 10.

ΑΠΟΛΛΩΜΕΔΗϹ, *Apollomedes* praetor Aureliopolitar. Æ max. Commodi.

ΑΠΟΛΛΩΝ, *Apollo*. ΑΚΤΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ, *Actius Apollo*. Caput Apollinis Actii laureatum, *al*. laureatum, et radiatum, cum aſtro ante faciem, atque pharetra ad humeros. Æ 2. Neronis. *Morell*. in Nerone Tb. 14. n. 18. et pluribus p. 124.) *Theup*. 1100.) *Triſtan*. I. 233. --- ΑΠΟΛΛΩΝ ΕΜΒΡΑϹΙΟϹ ΕΦΕϹΙΩΝ, *Apollo Embraſius Epheſiorum*. Apollo ſt. nudus d. demiſſa, ſ. cubito columnae impoſito telum gerit; ex aduerſo Diana venatrix. n. Anton. Pii. vid. ΕΜΒΡΑϹΙΟϹ. --- ΝΕΡΩΝ ΑΠΟΛΛΩΝ, *Nero Apollo*. Caput Neronis nudum. Æ 2. *Morell*. in Nerone Tb. 14. fg. 20. --- ΑΠΟΛΛΩΝ ΠΥΘΙΟΣ, (*ſic*) *Gueſſeme* I. p. 90.

90. ſed rectius ΠΤΘΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ, *Pythius Apollo* apud *Morell.* ib. fig. 16. Caput huius Apollinis Pythii laureatum, cum pharetra ad humeros. Æ. 2. Neronis ab Aegyptiis --- ΑΠΟΛΛΩΝ ΣΩΤΗΡ, *Apollo Servator.* Apollinis caput laureatum, ad eius humeros arcus, et pharetra, ante ſtella radiata, quae ſolem repraeſentat. Æ. Lappitharum Theſſaliae in Nerone. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 37. fig. 10. p. 177.) *Spanb.* I. 417.) *Theup.* 1276.

ΑΠΟΛΛΩΝιατῶν, videtur *Apollonia* Cariae. ΑΠΟΛΛΩΝ. ΚΑΙ ΛΥΚΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Apolliniatarum, Et Lyciorum Concordia.* *Haym.*

ΑΠΟΛΛΩΝος, *Apollinis.* ΠΑΙΑΝΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ. Caput Dianae cum pharetra ad humeros. Æ. et Æ. mixt. Neronis. *Geſner* Tb. 48. n. 1.) *Muſell.* Imp. Tb. 25. n. 5.

APOLLON. *Apollonia.* Caput Traiani.)(COL. APOLLON. Templum, in quo Iupiter ſedens, ſ. haſtam, hinc pallas galeata d. haſtam illinc Iuno ſt. ſ. haſtam. *Guſſeme* I. p. 232. qui ſimul alium profert cum capite Hadriani. (COL. APO. Gryphus.

Ἀπολλώνεια, *Apollonia,* dicuntur a Graecis *ludi Apollinaris.* *Spanb.* II. 123. 131.

APOLLONI SANCTO, (*ſic*) I et O variante. Æ. 3. Antiochiae Syriae in Iuliano. *Band.* II. 433.

ΑΠΟΛΛΩΝΙ, *Apollini.* ΝΕΡΩΝΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙ. *Neroni Apollini.* Nero citharoedi habitu ſtans. Æ. 2. *Morell.* in Nerone. Tb. 14. fig. 21. --- ΝΕΡΩΝΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΚΤΙ... *Neroni Apollini Conditori.* Caput Neronis laur. Æ. 2. *Morell.* ib. fig. 23. --- ΕΠΙ ΣΤΡΑ. ΑΠΟΛΛΩΝΙ. ΜΥΤ. Mulier ſedens lyram carpit. n. Mytilen. *Froel.* Not. Elem. p. 231.) *Seguin.* Sel. Num. p. 61.

ΑΠΟΛΛΩΝΙ .... forte ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ ΠΡΟΣ ΡΥΝΔΑΚΩ. Templum tetraſtylum. n. Gallieni. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 49. fig. 9. p. 386.

Apollonia, Gr. Ἀπολλωνία. Viginti quinque huius nominis vrbes memorat *Stephanus Byz.* de Vrbibus p. 94. quibus *Ortelius* in ſuo Theſauro Geographico alias ſeptem addit. Tres et triginta fuiſſe vrbes *Apolloniae* nomine conſtat e *Patino*. Omnes ab Apollinis cultu id nomen traxerunt; difficile vero eſt, eandem recte deſignare, quae numos percuſſit.

Apollonia Cariae cum cognomine πρὸς Λαμβάνῳ, ad Lambanum, quod vel montis, vel minoris fluminis vocabulum eſt. Hinc *Plinii* ſunt Apollonitae. — Conditoris Alexandri M. caput pelle leonis tectum in Vrbis numo aeneo, qui inſcriptus: ΑΛΕ-Ξ·Α. ΚΤΙΣ.. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ Ἀλέξανδρος Κτιστὴς Ἀπολλωνιατῶν, *Alexander Conditor Apolloniatarum.*)(ΑΠΟΛΛΩΝ. ΚΑΙ ΛΥΚΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Apolloniatar. Et Lyciorum Concordia.* Duae mulieres dextras iungunt, ſ. haſtam puram. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 10. fig. 6. p. 105.) *Harduin.* Num. Pop. 25.) Zaccar.. Iſtit. Num. p. 358.) *Froelich* Not. Elem. p. 75. — *Pelleria* Recueil. p. 21. Tb. 2. numum ſimilem adfert, inſcriptum: ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ Κ. ΛΥΣΙΑΔΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, atque ſententiae *Harduini* pondus aliquod acceſiſſe arbitratur ob viciniam, quae inter Lyſiadem Phrygiae, et Apolloniam Cariae intercedebat. — ΑΠΟΛΛΟΝΙΑΤΑΝ ΠΕΡΓΑΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Apolloniatar.* et *Pergenſium Concordia.* *Harduin.* Num. Vrb. Ill. p. 62. — *Alius,* vbi)(ΙΕΡΑΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, *Sacer Senatus.* *Froelich.* Not. Elem. p. 75.) *Harduin.* Oper. p. 26.

Apollonia, in Creta. Caput imberbe ad d.)(Α. Tripus. Æ 1. pond. 177¾ edit. in Muſ. *Hunter.* I. Tb. 6. fig. 8. additque *Combe* editor p. 28.

p. 38. „Hunc numum in inſula Creta cuſum fuiſſe, fabrica plane demonſtrat. Littera A cum tripode, Apollini ſacro, nos inducit, Apolloniae in hac inſula numum attribuere.

Apollonia in Illyrici ora, vel in Epiro ſita, a Corinthiis et Corcyraeis condita: Apolloniam hanc *Cicero* Philippic II. *magnam vrbem et grauem* adpellat; *Stephano* vero eſt πρώτη πόλις Ἰλλυρίας, *Prima vrbs Illyrici.* Nomen, vt ceterae omnes ab Apollinis cultu traxit. Nuſpiam proprium Corinthiorum inſigne pegaſum, ſed Corcyraeorum typum, quadratos Alcinoi hortos, qui ſunt proprius illius inſulae, in qua Alcinous regnauit, character, vel quadratam areolam, et vaccam cum vitulo lactante in numis expreſſerunt cum litteris ΑΠΟΛ. *Apolloniatarum.* *Spanhem.* I. 571.) *Wachter.* Archaeol. Num p. 99 100. — Allgemeine Welthiſtor. Tom VII. p. 109 — Numiſmata huius Apolloniae pleraque eiusdem cum Dyrrhachinis ſunt generis, ponderis, et metalli, variantibus tantum magiſtratuum nominibus, quae notauit *Golz* in Graecia Tbb. 2. 3.) *Beger* Th. Br. I. p. 462. ſeq.) *Eckbel.* Cat. Muſ. Caeſ. I p. 97 98.) *Combe* Muſ *Hunter* I. p. 37. 38.) *Geſner* Tbb. 11. 12.) *Guſſem* I. p 231. 232.) *Muſſel.* Num. Pop. Tb 25. Et quidem: 1. ΑΓΙΑΣ. Vacca vitulum lactans)(ΑΠΟΛ. ΕΠΙΚΛΑΔΟΥ. Hortus, vt dicitur Alcinoi Æ 3. *Eckb l.* Cat. n. 2.) *Geſner* Tb II. n. 16.) *Golz* Tb. 3. fig. 2.) *Muſell.* Tb. 25. fig. 3.) *Schulz.* Numoph. p. 23.) *Wachter.* Archaeol. p. 99. — 2. ΑΙΣΤΛΟΣ.)(ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΣ *Muſell.* ib. fig. 7. — 3. ΑΝΔΡΙΩΝ)(ΘΕΟΦΙΛΟΥ. *Golz.* Graec. Tb. 2. fig. 8.) *Harduin.* oper. p. 26. — 4. ΑΡΙΣΤΗΝ.)(ΨΥΛΛΟΥ. *Eckb.* n. 3.) *Muſ. Hunter* p. 37. n. 9. ſed ante taeda, infra ſertum. — 5) ΑΡΙΣΤΠΠΟΣ (ſic) Vacca verſa in ortum, ſuperne monogr. ΠΑΡ.)(ΤΙΜΟΞΕΝΟΥ. *Eckh.* n. 4. — 6. ΑΡΙΣΤΩΝ.)(ΑΙΝΕΑ. *Geſner* Tb. 11. fig. 16. ſq.) *Eckb.* n 5. *Muſell.* Tb. 25. n. 4.) Muſ. *Hunter.* p. 37. n. 6. — 7. ΑΡΙΣΤΩΝ. infra mon. [2].)(ΑΤΣΗΝΟΣ. M. *Hunter* n. 8.) *Eckb.* n. 6. — 8. ΑΡΙΣΤΩΝ.)(ΛΟΑΧΙΩΝΟΣ. Æ. *Golz.* Graec Tb 2. fig. 10. — 9. ΑΡΙΣΤΩΝ, ante hordei ſpica, in ima parte temo. Æ. M. *Hunter* p. 37. n. 7. — 10. ΑΡΙΣΤΩΝ, in imo vuae racemus)(.. ΙΔΑΜΙ. M *Hunter.* n. 16. — 11. ΑΣΚΛΑΠΙΑΔΑΣ, *Golz.* Graec. Tb 3. fig 4.) *Eckhel.* Cat. n. 7.) M. *Hunter.* n. 11 ſed ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΑΣ — 12. ΘΕΟΔΟΤΟΣ, et duo monogrammata,)(ΑΡ .. ΟΣ. *Eckb.* n. 8. — 13 ΚΑΛΛΗΝ.)(ΠΕΛΛΙΟΣ *Eckb.* n. 9. — 14. ΚΟΣΜΟΣ. Bos verſa in ortum.)(ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΟΣ. *Eckh.* n. 10. — 15. ΛΥΣΑΝΙΑΣ, infra botrus.)(ΝΙΚΟΤΕΛΕΟΣ. *Eckh.* n. 11. — 16. ΜΑΑΡΚΟΣ (ſic) in ima parte mon. [70.] M. *Hunter.* n. 14.) *Eckhel.* n. 21. ſed ΜΑΑΡΚΟΣ. — 17. ΜΕΝΟΚΛΗΣ) ΧΑΙΡΗΝΟΣ. *Eckhel* n. 12 — 18. ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ, infra mon. [71].)(ΑΝΔΡΙΣΚΟΥ. *Beger.* Th. Br. I. 462.) *Golz.* Graec. Tb. 2. fig. 9.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 4. fig. 12) *Eckhel.* n. 13.) M. *Hunter.* n. 15.) *Muſell.* Tb. 25. fig. 2. — 19. ΝΙΚΗΝ.)(ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΥ. *Beger.* ib. p. 463.) *Eckb.* n. 14.) *Geſner* Tb. 11. n. 20.) *Golz.* Tb. 3. fig. 3.) M. *Hunter.* n. 12. ſed ΑΥΤΟΒΟΛΟΥ. *Muſell.* ib. — 20. ΝΙΚΩΝ, infra caduceus.)(ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΥ. M. *Hunter* n. 10. ΞΕΝΟΚΛΗΣ.)(ΧΑΙΡΗΝΟΣ. *Beger.* I. 463.) *Eckb.* n. 15.) *Geſner* ib n. 19. *) *Golz.* Tb. 3. fig. 1.) M. *Hunter.* n. 13. — 22. ΠΑΡΜΕΝΙΣΚΟΣ. Bos in ortum verſa.)(ΠΡΕΥΡΑΔΟΥ. *Beger* I. 462.) *Eckh.* n. 16.) *Geſner* Tb. 11. fig. 23.) *Muſell.* Tb. 25. fig. 1. — 23. ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣ.)(ΝΙΚΩΝΟΣ. *Eckbel.* n. 17. — 24. ΣΩΤΕΛΗΣ.)(Typus idem, qui in antica, ſed incuſus. *Eckh.* n. 18. — 25. ΣΩΤΕΛΗΣ.)(ΞΕΝΟΦΑΝΤΟΥ. *Golz.* Graec. Tb. 2. fig. 7. — . ΤΕΛΕΣΑΡΧΟΣ.)(ΙΠΠΟΔΑΜΟΥ. *Muſell.* Tb. 25. fig. 8. — 26. ΤΙΜΗΝ, infra monogram-

gramma.)(ΔΑΜΟΦΩΝΤΟΣ. *Eckh.* n. 19. — 27. ΦΑΛΑΡΚΟΣ, infra monogramma.)(ΑΤΣΑΝΙΑ. *Eckhel.* n. 20. — 28. ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ. Bos verſa in ortum.)(ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΟΣ. *Eckh.* n. 22. — 29. ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ. Bos eodem ſitu.)(ΑΤΣΩ.... *Ekh.* n. 23. — 30. *Alius* eiusdem vrbis cum ſimili typo, ſed inſcriptione barbara. — 31. ΑΙΒΑΤΙΟΣ Vacca vitulum lactans, infra ſpica,)(ΑΠΟΛ. ΧΑΙΡΗΝΟΣ. Quadratum intra quod monticulus igniuomus, vel Nymphaeum ardens, et pedum Apollinis. Ꭿ. 3. edit. ab *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 6. fig. 19. p. 91. ſeq.) *Neumann* Pop. Num. 1. p. 161. — 32..... ΛΟΔΑΜΟΥ, quo truncato nomine Philodamum latere ſuſpicatur *Ekhel.* l. c, Caput Apollinis laur.)(ΑΠΟΛ. ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ. Tres virgines chorum ducentes intermedio monticulo igniuomo; in imo monogr. Ꭿ. 3. *Eckhel.* ib. fig. 21. Ex *Pellerinii* ſententia iſte trium virginum typus ad Apolloniam Ponti pertinet; ſed quatuor litteris ΑΠΟΛ. nomen verbis ſcriptum, magiſtratus nomen vtraque numi parte, pondus argentum tenue, congruit Apolloniae Illyrici. — 33. *Alius* ſimilis, ſed .... ΟΝΙΠΠΟΥ.)(ΑΠΟΛ. ΔΙΝΟΚΡΑΤΗΣ..... ΜΝΑΣ. Eaedem tres nymphae ſaltantes intermedio Nymphaeo ardente. Ꭿ. 3. *Eckhel.* Cat. n. 25. — 34. *Alius* ſimilis, ſed ΑΤΣΩΝ.)(ΑΠΟΛ. ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ. Idem typus. Ꭿ. max. 366 ½ pond. *Geſner.* Tb. 12. fig. 1.) Muſ. *Hunter.* p. 37. n. 1.) *Golz.* Graec. Tb. 27. fig. 9. ſed Æ. 3. — 35. *Alius* ſimilis. ΔΩΡΙΩΝΩΝ.)(ΑΠΟΛ. ΑΜΙΝΩΝ. Idem typus. Ꭿ. 2. pond. 58. *Peller.* Tb. 34. fig. 13.) M. *Hunter.* Ib. n. 2.) *Golz.* Gr. Tb. 27. fig. 10. ſed in)(ΑΠΟΛ. ΧΙΛΙΑΣ, et Æ 3. — 36. *Alius* ſimilis. ΑΡΧΕΛΑΟΣ.)(ΑΠΟΛ. ΑΡΙΣΤΩΝ ΑΤΣΗΝΩΣ. Idem typus Ꭿ. 2. Muſ. *Hunt.* ib. n. 3. — 37. *Alius* ΦΙΛΩΝΙΤΑΣ. Caput idem, pone lyra.)(ΑΠΟΛ. ΑΓΩΝΙΠΠΟΣ. ΑΓΩΝΙΠΠΟΥ. Idem typus Ꭿ. 2. M. *Hunter.* n. 4. — 38. *Al.* ΒΙΩΝΟΣ. Caput idem Apollonis.)(ΑΠΟΛ. ΜΝΗΣΗΝ. Ꭿ. 2. M. *Hunter* n. 5. — 39. *Al.* ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΤΟΥ ΒΑΡΧΙΔΟΥ.)(ΑΠΟΛ.... Ꭿ. 3. *Theup.* p. 1250. — 40. *Al.* Caput imberbe laureatum ad d.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Cornucopiae. Æ. 2. Muſ. *Hunter* Tb. 6. fig. 2.) *Theup.* p. 1250. — 41. Caput Bacchi hedera coronatum. retro monogramma.)(*Eadem.* Æ 2. *Eckhel.* Cat. n. 28. — 42... ΣΧΑΙΡΗΝ. Caput muliebre ad ſ. infra ΞΕ.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Tripus intra coronam lauream. Æ 2. Muſ. *Hunter.* ib. fig. 3. —. 43. Caput Dianae ad ſ. ante arcus et pharetra, pone talus.)(*Ead.* inſcr. cum tripode. Æ. fere 1. M. *Hunt.* ib. fig. 4.) *Eckh.* n. 26. — 44. *Alius* ſimilis, ſed in fronte Dianae luna creſcens, qua differt a cognitis Apolloniae monetis. Æ. 2. *Neumann* Num, Pop. 1. Tb. 5, fig. 8. — 45. Caput imberbe vitta redimitum ad ſ.)(*Ead.* Æ 3. M. *Hunt.* ib. fig. 5.) *Eckh.* n. 27. — 46. Caput muliebre ad ſ. infra ΞΕ. pone mon. [100 et 102].)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. meta, vel columna formae ſingularis intra lauream. Æ. 3. Muſ. *Hunt.* ib. fig. 6.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 5. fig. 1.) Muſ. *Theup.* p. 1250 — 47. Caput Apollinis laur.)(*Eadem* Æ 3. M. *Hunt.* ib. fig. 7.) *Eckhel.* n. 29. — 48. Caput Bacchi hedera coronatum. retro monogram. circum ΔΑΜΟΦΙΛΟΣ.)(*Ead.* inſcr., et meta. Æ 3. *Golz.* Graec. Tb. 2. fig. 5.) *Harduin.* Oper p. 26. — 49. *Alius* ſimilis, ſed alio monogrammate et magiſtratus nomine... ΗΙΠΠΩΝΙΚΩΝ. Æ. 3. *Golz.* ib. fig. 6. — 50. ΕΥΠΟΛΕΜΟΣ ΧΟΥ. Caput Apoll. laur.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Lyra Æ 3. *Ekhel.* Cat. n. 40.) edit in *Cim. Vind.* Tb 14. fig. 3. p. 81. ſed aliter lecto magiſtratu: ΥΠΟ ΛΕΜΟΣΧΟΥ ſub *Lemoſcho.* — 51. ΑΙΝΕΑ. Monticulus igniuomus.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Pedum Apollinis. Ꭿ 3. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 6. fig. 20. p. 91. ſq. —

52.....

52...... ΘΕΟΔΩΡΟΣ, *ſub Theodoro.* Caput iuuenile diadematum.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Tripus in laurea Æ. 2. *Geſner.* Tb. 11. n. 10.) *Muſell.* Num. Pop. Tb. 4. fig. 3.) *Theupol.* p. 1250. — 53. ΑΛΕΞΑ. ΚΤΙΣ. ΑΠΟΛΛΟΝΙΑ, *Alexander Fundator Apolloniae.* Caput Alexandri tectum pelle leonis.)(.... ΟΦΟΡΑΣ .... Fluuius decumbens, d. arundinem, ſ. c. c. infra vas aquas verſans. Æ 1. *Theup.* ib. — 54. ΑΠΟΛΛΟΝΙΑΤΩΝ. Caput barbatum radiatum.)(ΚΑΛΛΙΝΟΥΠΙΠΙΑΣ, *ſub Callinupipia.* Vir ſeminudus ſtans. Æ 4. *Theup.* ib.

Apollonia in Epiro percuſſit numos teſtante *Harduino* p. 26. Imperatoribus a) *Auguſto.* ΣΕΒΑΣΤ... Caput Auguſti nudum.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Cornucopiae. Æ. 2. Muſ. *Theupol.* p. 831. — b) *Tiberio.* ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. Caput Tiberii laur.)(ΑΠΟΛΛΟΝΙΑΤΑΝ. mulier ſt. d. baculum demiſſum Æ 4. M. *Theup.* p. 837. — c) *Hadriano.* ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Imperator in templo quatuor columnarum ſtans, d. victoriolam. Æ 2. *Guſſeme* I. 229.) *Vaill.* Gr. — d) *Commodo.* 1. ΑΥΤΟΚΡ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Illius caput laur.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Apollo ſedens, ſ. citharam. Æ. 1. Muſ. *Theup.* p. 920. — 2. ΑΥΤ. ΚΟΜΜΟΔΟ. Cap. laur.)(*Ead. inſcr.* Tripus. Æ 1. *Theup.* ib. — 3. ΑΥΤΟΚΡΑ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Cap. laur.)(ΑΠΟΛ.... ΔΗΜΟΣ, *Apolloniatarum Populus.* Tres mulieres, vel nymphae ſaltantes inter ſe manibus iunctis. Æ 1. *Theup.* ib. — e) *Sept. Seuero.* 1. ΑΥ. ΚΑ. ΣΕΠΤ. ΣΕΟΥΗΡΟΣ. Huius caput laur.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Mars galeatus ſt. d. ſupra clipeum, ſ. haſtam. Æ max. *Theup.* p. 790. et 934. — 2. Α. Κ. Λ. Σ... Protome Seueri laureata obuerſo tergo cum haſta.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Mercurius ſt. d. crumenam, ſ. caduceum, Æ. 1. *Eckhel.* Cat. I. p. 98.) *Guſſeme* l. c.) *Vaill.* Gr. — 3. *Alius.* Neptunus ſt. pede ſaxo impoſito, dextram feriens... mori admouet, ſ. tridentem tenet. Æ 1. *Vaill.*) *Guſſeme* — 4. *Alius* Imp. eques d. extenſa, ante eum barbarus genuflexus. Æ. 1. *Vaill.* *Guſſ.* — 5. *Alius* fortuna ſtolata ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ 1. *Vaill.*) *Guſſ.*) — 6. *Alius* cum eadem populi denominatione. Templum 4. col. a latere, ante quod ara. Æ 1. *Vaill.* *Guſſ.* — f) *Iuliae Domnae.* 1. ΙΟΥΛΙΑ ΔΟΜΝΑ ΣΕΒ. Huius caput.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Mulier nuda ſt. d. ad pectus, ſ. pubem tegit. Æ 1. Muſ. *Theup.* p. 950. — 2. *Alius* Mulier ſt. d. haſtam. Æ. 1. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. 229. n. 3. — 3. *Alius* Caracalla ſt. d. haſtam, ſ. innixa lateri. Æ 1. *Vaill.*) *Guſſ.* — 4. *Al.* Iupiter ſt. d. pateram, ſ. haſtam. Æ 1. *Vaill.*) *Guſſ.* — 5. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ intra coronam. Æ 1. *Vaill.* 4. *Al.* Iupiter ſt. d. pateram, ſ. haſtam Æ 1. *Vaill.*) Guſſ. — 5. ΑΠΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ intra coronam. Æ 1. *Vaill.*) *Guſſ.* ib. — g) *Caracallae.* 1. ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. Huius caput laur.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Tres virgines coronas geſtantes chorum ducunt, in imo collis ignitus. Æ. 1. Muſ. *Theup.* p. 964. ſed in imo eſt ara.) Muſ. *Pembrock.* III. Tb 81. fig. 9. ſed igniuomus monticulus male videtur effigiatus, nam iet-arae fumanti eſt ſimilior, vt cenſet *Eckhel:* Num. Vet. p. 95.) *Guſſeme* I. 229. n. 4. ſed ara in imo. — 2. ΑΥ. Κ. Μ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΣΕ. Caput laur.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Iupiter nudus ſt. d. extenta aquilam, ſ. haſtam. Æ 1. *Eckh.* Cat. I. p. 98.) *Guſſeme* I. p. 230.) *Vaill.* Gr. — 3. .... ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. Idem caput laur.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Apollo nudus ſt. arcum ſiniſtra ſuſtinet; adſtat fortuna cum temone et c. c. Æ 1. edit. a *Froelich.* 4. Tent. p. 448. Lit. ſ.) *Eckhel.* Cat. ib. n. 33. ſed ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΣΕ. — 4. Α. Κ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ Σ. Caracallae laur. caput.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Mars galeatus ſt. d. ſupra clipeum, ſ. haſtam. Æ. 1. Muſ. *Theup.* p. 965.) *Vaill.* *Gr.*) *Guſſ.* ib. — 5.

Alius

Alius Aeſculapius ſt. pallio ornatus, d. baculum cum ſerpente Æ 1. *Vaill.*) *Guſſ.* --- 6. *Al.* Hercules nudus ſt. d. clauam, pro pedibus ara. Æ 1. *Vaill.*) *Guſſ.* --- 7. *Al.* Imp. eques pacificatoris habitu, d. attollens Æ 2. *Vaill. Guſſ.* --- 8. *Al.* Imp. eques d. ſpiculum, in imo duo captiui. Æ 1. *Vaill.*) *Guſſ.* --- 9. *Al.* Imp. eques d. vibraturus, in imo tres captiui. Æ. 1. *Vill.*) --- 10. *Al.* Templum diſtylum, in quo Aeſculapius, d. baculum, cui ſerpens obuol. Æ 1. *Vaill.*) *Guſſ.* ſed templum 4. col. --- h) *Getae.* I. ΓΕΤΑΣ ΚΑΙΣΑΡ..... Huius caput.)(ΑΠΟΛΛΩ. *Apolloniatarum.* Templum tetraſtylum, in quo Iupiter ſedens, hinc inde cupreſſus Æ 1. Muſ. *Theupol.* p. 994.) *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. 230. n. 5 --- 2. ΑΤ. Κ. Π. CΕΠΤ. ΓΕΤΑC. CΕΒ. Gaete caput laur.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Iupiter nudus ſt. d. haſtam Æ 1. *Theup.* ib. --- 3. *Al.* Fluuius Aous decumbens, a dextris nauis cum velo, ſ. vrnae innixa. Æ 2. *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* ib.) *Harduin.* Oper. p 26.) *Patin.* Imp. p. 319. --- 4. *Alius* Fortuna ſtolata ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ 1. *Vaill.*) *Guſſ.* --- 5. *Al.* Neptunus d. pede ſaxo impoſito, ſ. tridentem. Æ 3. *Vaill.*) *Guſſ.* --- 6. Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam. Æ 1. *Vaill. Guſſ.*) --- 7. *Al.* ſed populi denominatio ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ in corona ex lauro contexta. Æ. 1. *Vaill.*) *Guſſ.* ---i) *Diadumeniano.*)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Fortuna ſt. cum temone et cornucopiae. Æ. 2. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* ib. n. 6. --- k) *Elagabalo.*)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Mercurius inſidens rupibus, d. crumenam, ſ. caduceum. Æ. 3. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* n. 7. --- l) *Iuliae Maeſae.*)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Mulier ſedens, d. puerulum, ſ. extenſa. Æ 1. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* ib. n. 8.

Apollonia in Ionia iuxta Thyatira, et Epheſum, quam *Stephanus* de Vrb. nominauit decimam, et quam *Strabo* L. XIV. *Apolloniadem* appellat. Cum hoc nominis tot ciuitates inclaruerint, difficilior exinde redditur coniectura, cuinam competant numi ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ vel ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ inſcripti. Illius ad Epheſum, vti coniicit *Guſſeme* I. p. 230 ſunt a) *autonomi*, in quibus: 1 Caput iuuenile diadematum)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Tripus; omnia intra lauream. — 2. ΣΕ. Caput iuuenile hedera redimitum.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Cornucopiae Æ 2. *Guſſeme* ib. n. 2.) *Muſſell.* Num. Pop. Tb. 4. fig. 4.) *Theup.* p. 1250. ſed ΣΕ. et Apolloniae in Epiro tribuit. — 3. Caput iuuenile laur.)(Ead. inſcr. Columba alis expanſis. *Guſſeme* ib. n. 3.) *Muſſell.* ib fig. 5.) *Theup.* p. 1250. ſed ad Apolloniam Epiri refert. b) *ſub Imperatoribus* 1. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput Auguſti nudum.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ ΚΑΛΙΠΟΣ ΑΡΤΕΜΙ. Apollo muliebri habitu, d. icunculam, ſ. oliuae ramum. Æ. 4. Muſ. *Theup.* p. 831. — 2. ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΩΚ..... ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ. Apollo muliebri habitu, d. lauream ſ. lyram. Æ 3. Auguſti. *Guſſeme* ib. n. 4.) *Vaill.* Gr. p. 3. *Harduin.* Oper. p 26 et *Froelich* 4. Tent. p. 448. ad Apolloniam Epiri referunt. — 3. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Templum ſex columnarum Æ 3. Tiberii. *Guſſ.* ib. n. 5.) *Vaill.* ib. — 4. ΕΠΙ ΣΤΡατηγȣ Φλαυιȣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ, *ſub Praetore Flauio Apolloniatarum.* Templum ſex columnarum. Æ 2. Caligulae. *Vaill.* Graec. p. 11. et 323.) *Morell.* in Calig. Tb. 7. fig. 15. ſed ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ.) *Guſſeme* ib n. 6, qui vero: ΕΠΙ ΣΤΡΑ. ΦΑ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ, *ſub Praetore Fabio* etc. ſed minus recte. — 5. *Alius* ſimilis, ſed ΕΠΙ ΣΤΡΑΒωνος ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ, *ſub Strabone* etc. Æ 2. *Harduin.* Oper. p. 25.) *Morell.* in Calig. Tb. 6. fig. 1. ex quo elicit editor p. 697. non ſolum ſub *Strabone*, ſed etiam ſub *Flauio*, praetoribus tempore diuerſo Caligulae numos exhibuiſſe Apolloniatas.) *Vaill.* ib. — 6. ΑΥΤ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡΗΛ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ.

Caput M. Aurelii laur.)(ΣΤΡΑ. ΚΛΑΤΔΙ. ΡΟΤΦ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ. *Praetore Claudio Rufo.* Templum quatuor columnarum cum tribus figuris, ex quibus media aliis maior. Æ max. M. Aurel. *Guſſeme* ib. n. 7.) ſimilem edidit *Haym.* Th. Brit. I. Tb. 25. fig. 4. eumque p. 258. Apolloniae Epiro vicinae ſupra mare Ionium ſitae adſcribit.) *Vaill.* Gr. p. 50. eundem Apolloniae Lyciae attribuit, qui vero: ΕΠΙ ΚΛΑΤΔΙΟΤ ΡΟΤΦΟΤ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Pariter apud *Harduin.* Oper. p. 26. — 7. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Tripus. Æ 1. Commodi. *Vaill. Graec.*) *Guſſeme* n. 8. — 8. *Alius* ſimilis, ſed ſatyrus d. capram cornu trahit, ſ. pedum. Æ 1. Commodi. *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* ib. — 9. *Alius* ſimilis ſed templum cupreſſis circumdatum, in quo icuncula. Æ 1. Commodi. *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* ib.

Apollonia Lyciae occurrit viceſimo primo inter viginti quinque Apollonias loco apud *Stephanum Byz.* diciturque Νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ, *Inſula prope Lyciam*, ni forte νῆσος, vt frequenter alias apud hunc et alios auctores, eo loco potius peninſulam ſignificet. — Apolloniatarum in Lycia vſque modo prodierunt Antonini Pii, Getae, et Gallieni ſequentes numi: 1. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ *Apolloniatarum Lyciorum.* Iupiter ſedens, d. pateram, ſ. haſtam. Æ 1. Anton. Pii. *Vaill.* Gr. p. 41.) *Guſſeme* I. p. 231. — 2. ΠΟ Σ Є Π. Γ ЄΤΑΣ Κ. Getae nudum caput.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ ΛΤ. Fortuna ſt. d. temonem, ſ. cornucopiae. Æ 2. Getae, edit. a *Neumann.* Pop. et Reg. Num. Vet. II. Tb. 2. fig. 6. p. 49. 50. „Lycia, et quae in ea ſitae ſunt vrbes ſolent primam nominis ſyllabam in pecunia ſua innuere. Conſequenter ad hunc Lyciorum morem praeſtat τὸ ΛΤ, quod in praeſente numo ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ nomen ſequitur, interpretari ΛΤΚΙΩΝ, quam ΛΤΚίων. — 3. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ ΛΤ.... Imperator d. globum, ſ. haſtae innixus, ſtans in templo octo columnis ſuffulto Æ 1. Gallieni. *Band.* I. p. 188.) *Guſſeme* ib. n. 2. ſed ΛΤΚΙΩΝ.) *Vaill.* Gr. p. 180. cum integra circumſcriptione. — 4. *Alius*, ſed Imperator in templo ſt. d. columnae innixus, ſ. haſtam. Æ 1. Gallieni. *Band.* ib. — 5. *Alius* ſed Imp. d. pateram, ſ. haſtam. Æ. 2. Gallieni. *Band.* I. 200.) *Vaill.* Gr. p. 180. in indice omiſſus.

Apollonia in Lydia, *Stephano* decima ſexta, cui tribuitur Iuliae Mamaeae Æ max. numus cum perigraphe: ΣΤΡ. ΑΓΑΘΕΙΝΟΤ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ, *Praetore Agathino Apolloniatarum.* Mulier ſedens cum puerulo in vlnis. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. 231.) *Harduin.* Oper. p. 26.

Apollonia Myſiae ſuper Rhyndacum ſita, Gr. Ἀπολλωνία πρὸς Ῥυνδάκῳ ποταμῷ, ex *Stephano*, cui eſt inter Apollonias vrbes nona. Memorant *Strabo* L. XII. p. 396. et *Plin.* L. V. c. 32. Apolloniam ſupra Rhyndacum, cui autem genti, Myſorum, an Phrygum adſcribenda ſit, non adiiciunt. Claram fuiſſe ciuiatem numi teſtantur: a) *M. Aurelii.* 1. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ ΡΤΝΔΑΚΟΣ, *Apolloniatarum Rhyndacus.* Ipſe fluuius decumbens, d. cymbam tangit, ſ. cymbae innixa. Æ 1. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 33.) *Guſſeme* I. p. 214. et 232. n. 2. *Harduin.* Oper. p. 26.) *Holſten.* Not. in *Steph.* p. 41.) *Sirmondus* in Antitriſtano p. 34.) *Vaill.* Gr. vid. ΡΤΝΔΑΚΟΣ. — 2. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ ΠΡΟΣ ΡΤΝΔΑΚΩ. Apollo nudus ſt. ante tripodem, cui inuolutus ſerpens, coronatur a Diana venatrice arcum gerente. Æ max. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* n. 1.) *Holſten.* l. c. ſed ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ, etc. et Victoria iuxta tripodem coronat Apollinem. — b) *L. Veri.* ΑΤΤ. ΚΑΙ. Λ. ΑΤΡΗΛΙΟΣ ΟΤΗΡΟΣ, Huius caput laur.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ ΠΡΟΣ ΡΤΝΔΑΚΩ. Apollo monetalis nudus ſt. d. pomum, ſ. brachio colu-

columnae impoſito. Æ 1. *Vaill.* Gr. p. 62.) *Guſſeme* n. 3.) *Cellar.* l. c.) *Holſten.* ib. ſed rurſus ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ etc. — c) *Sept. Seueri.*)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ ΡΥΝΔάκω. Nauis cum velo. Æ 2. *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* n. 4. — d) *Caracallae.*)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ ΠΡΟϹ ΡΥΝΔΑΚΩ. Apollo ſt. in templo quatuor columnararum. Æ. max *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* ib. n. 5.) *Holſten.* l. c. cui vero templum eſt Apollinis, in cuius medio ſtatua Imperatoris Caracallae — e) *Plautillae* ΠΛΑΥΤΙΛΛΑ ϹΕΒΑϹΤΗ. Huius Auguſtae caput.)(ΑΠΟΛΛΟΝΙΑΤΑΝ, ΠΡΟϹ ΡΙΝΔΑΚ. (*ſic*) Figura muliebris ſtans. Æ. max. Muſ. *Theup.* p. 799. et 988. — f) *Alexandri Seueri.* M. ΑΥΡ. ϹΕΥΗ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΑΥΓ. Caput illius radiatum.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ ΠΡΟϹ ΤΩ ΡΥΝΔΑΚΩ, *Apolloniatarum Ad Rhyndacum.* Apollo nudus ſt. iuxta tripodem, cui ſerpens obuoluitur, dextram pharetrae ex humero pendenti admouet, ſ. ſtrophium; coronatur ab adſtante, et alte ſuccincta Diana, ſ. arcum tenente. Æ. max. edit. in *Cim.* Vind. II. p. 16.) *Eck.* Cat. I, p. 155. — g) *Gordiani Pii.* ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ ΡΥΝΔΑ. *Rhyndaci.* Apollo nudus in templo 4. col. telum e pharetra depromit, ſ. arcum. Æ max. *Vaill.* Gr. *Guſſeme* ib. n. 6. — h) *Gallieni* ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ ΠΡΟϹ ΡΥΝΔΑΚΩ. Figura paludata in templo ſex columnar. d. pateram, ſ. haſtam. Æ 1. *Bandur.* I. p. 193.) *Vaill.* Gr. p. 180.) *Guſſ.* n. 7.) *Holſten.* l. c. ſed ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ, ΑΥΓΡΚΣ ab aeruſcatore imperito ſic interpolatus.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 49. fig. 9. p. 386. ſed cum epigraphe mutila et templo tetraſtylo.

Apolloniam fuiſſe olim inter veteres Siciliae ciuitates ex luculentiſſimis *Ciceronis, Diodori, Stephani,* aliorumque ſcriptorum teſtimoniis non ambigitur; ignoratur vero, quo in loco fuerit. Qui diuerſas de hoc ſententias ediſcere cupit, adeat Lexic. Topograph. Sicul. Vol. III. — Cum plures in orbe Apolloniae fuerint, ad firmandum, qui numi cum litteris ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ ad Siculam Apolloniam ſint referendi, non adeo parui momenti res eſt. In hoc aquam haerere faſſus eſt *Torremuzza* Sicil. Num. p. 14. Idem occurrit de Heracleenſium numis. E binis aereis, quos in Tb. 15. exhibendos cenſuit ille princeps, primus cum capite muliebri bene ornato; alter vero cum nudo capite, prodiit e *Paruta.* Inſcriptio in eis ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. vel ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ, *Apolloniatum.* — Ex eodem *Parutae* Opere edit. Lion. Tb. 85. p. 61. exhibet *Guſſeme* I. p. 232. 233. tres ſequentes: 1 Caput iuuenile nudum.)(ΑΡΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. (*ſic*) Claua — 2. ΩΣΑΙ, vel ΤΑΣΩ inuerſo litterarum poſitu. Caput iuuenile laureatum.)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. ſceptrum; omnia intra lauream. — 3. Caput muliebre cum tridente, pone M. infra duo monogrammata.)(*Eadem* inſcriptio cum ſceptro in laurea. — *Froelich.* Not. Elem. p. 75. et *Zaccar.* Iſtit. Num. *Arigon.* numum recenſent, in quo caput Palladis.)(Solita populi denominatio et fulmen. — In Muſeo *Hunteriano* Appolloniae in Sicilia attribuit *Combe* p. 38. ſequentes: 1. Caput barbatum, et laureatum ad d.)(ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ. Tripus in corona laurea. Æ 1. *ibid.* Tb. 6. fig. 9. — 2 Caput imberbe hedera redimitum ad d.)(ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ. Diota. Æ 2. *ibid* fig. 10. — 3. Caput imberbe redimitum hedera ad ſ.)(ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ. Tripus Æ 2. ibid. fig. 11. Hic numus cum priori a *Pellerinio* Apollonq inſulae tribuuntur; ſed teſtante *Combio* certiſſime conſtat, omnes in inſula Sicilia cuſos fuiſſe.

Apollonia, et *Tauromenium* in Sicilia. ΤΑΥΡΟΜΕΝΙΤΑΝ. Caput imberbe hedera redimitum ad ſ.)(ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ. *Tripus.* Æ 2. Muſ. *Hunter* Tb. 6. fig. 12.

Apollonia Siphniorum vrbs, ſic dicta ſine dubio in Apollinis honorem, apud *Stephanum* numero XIX.

ſindicata. Eius numi copioſi tam argentei, quam aerei, de quibus *Neumann.* Num. Pop. I. p. 250. — Apollinis laureatum caput.)(ΑΠΟΛ. Auis volans. Æ 3. ibid.

Apollonia Thraciae, Mileſiorum colonia, *ſtrabone* teſte L. VII. Dialecto Ionica inſcribit nomen ſuum in Domnae numo, a *Pellerino* Rec. T. III. p. 203. prolato, in cuius)(ΑΠΟΛΛΩΝΙΗΤΕΩΝ ΕΝ ΠΟΝΤΩ. Tres Gratiae ſaltantes. Alios autonomos ex ĀR. eodem cum typo, ad eandem Aſiaticam Apolloniam pertinere infert *Pellerin.* l. c. Sed huic vni rationi plures alias ſolidas ac graues oppoſuit *Eckhel.* Num. Vet. p. 93. et 95. qui ſimilem numi typum Tb. 6. fig. 21. Apolloniae Illyrici attribuit, ac tres virgines ſaltantes nymphas eſſe cenſet.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ. v. *Apollonia Cariae.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤ., Ἀπολλωνιατῶν, *Apolloniatarum* Cariae.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ vel ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ, *Apolloniatarum.* vid. *Apollonia* Cariae, Epiri et Illyrici, Ioniae, Lydiae, Myſiae, Siciliae.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ ΡΙΝΔΑΚ. *al.* ΡΥΝΔ. *al.* ΡΥΝΔΑ. *al.* ΡΥΝΔΑΚΟC. *al.* ΠΡΟC ΡΙΝΔΑΚΩ. *al.* ΠΡΟC ΤΩ ΡΥΝΔΑΚΩ. vid. *Apollonia Myſiae ad Rhyndacum.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ, *Apolloniatarum.* v. *Apollonia* Cariae, Epiri, Ioniae, Lyciae, Myſiae.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔ. ΠΟΝΤΟΥ ΚΟΡΣ. *Apollonidis* Ponti Europaei, vel Thraciae. Caput Apollinis)(Duae faces. τὸ ΚΟΡΣ. fors nomen magiſtratus. *Froelich.* Not. El. p. 75) *Zaccar.* Iſtit. Num. p. 358.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΕΩΝ, *Apollonidenſium* v. *Apollonis.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗC, *Apollonides*, nomen magiſtratus. ΚΛΑΖΟΜΕΝΙΩΝ, ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ, *Clazomeniorum Apollonides.* — ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ CΤΡ. ΑΝΕΘ. ΑΥΡΗΛΙΟΠΟΛΕΙ. *Apollonides Praetor Poſuit Aureliopoli.* Æ max. Commodi. — ΕΠ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ, *ſub Apollonide* praetore Germenorum n. Gordiani; *item* Lampſacenorum. n. Decii. — ΕΠΙ CΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ, *ſub Praetore M. Aurelio Apollonide*, Dioſhieritarum. n. Caracallae.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΩΝ ad Apolloniaden Lydiae refert *Harduinus*, Oper. Sel. p. 26. ad Europam pertinere putat *Golzius* in Graecia Tb. 27. n. 9. 10.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΩΝ ΕΝ ΙΩΝΙΑ ΕΠΙ CΤΡ. ΑΥΡ. ΤΕΡΤΥΛΛΟΥ, *Apollonienſium* qui ſunt *In Ionia*, *Sub Praetore Aurelio Tertullo.* Hygia et Aeſculapius ſtantes cum attributis. Æ 1. Alex. Seuer. *Harduin.* Oper. Sel. p. 26.) *Vaill.* Num. Gr.) *Guſſeme* I. p. 234. ſed ſcriptum ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΕΩΝ etc. *Apollonidenſium.*

Apollonieritae apud *Plin.* L. V. c. 30. quorum vrbs in Lydia ſita vocari ſolebat Ἀπόλλωνος ἱερὸν, *Apollinis fanum. Harduin.* Oper. Sel. p. 26. — I. ΙΕΡΑ CΥΝΚΛΗΤ. *Sacer Senatus.*)(ΑΠΟΛΛΩΝΟΙΕΡΕΙΤΩΝ. Fig. ſt. d. extenſa, ad pedes infans ſedens. Æ. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 4. fg. 9.) *Guſſeme* I. 234. — *Alius Apollonieritarum Æ* 3. numus Neronis eſt inſcriptus ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΡΕΙΤΩΝ. In eo ſtat Apollo habitu muliebri, ſiue ſacerdos eius femina, d. pateram tenens, laeua citharae nixa. Edit. a *Morell.* in Nerone Tb. 17. fg. 5. p. 132.) a *Vaillantio* in Adpend. Num. Gr. Tb. 2. fg. 14. et p. 16.) *Patin.* p. 118. et in Indice p. 7. ſed eum fugit, quo ſpectaret hic numus, ſic enim infeliciter legit; ΕΡΕΙΤΩΝ

ΑΠΟΛ

ΑΠΟΛΛΩΝΙ, poſteriore voce ipſum ſignari Apollinem ratus, cuius in numo impreſſa effigies; priore oppidi hactenus incompetti nomen.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΗΤΕΩΝ ΕΝ ΠΟΝΤΟΥ. v. *Apollonia Thraciae*.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ, *Apollonius*, nomen. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥ ΖΟΣΙΜΟΣ. *Apollonius Sozimus Damocrati* filius. — ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΥΙΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΝ, *Apollonius Filius Aphrodiſienſium* Cariae. *Haym.* II. Tb. 25. n. 11. — ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ, *Smyrnaeorum Theup.* 1299. — ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΝΔΡΟΝ. . . magiſtratus Tripolis. *Eckh.* Num. Vet. p. 215. — ΑΡΙΩΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, *Arion Apollonii*, magiſtratus Erythraeor. Boeotiae. *Liebe* Goth. N. p. 171. — ΕΠΙ ΣΤΡ. ΑΤΡ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, Praetor. Pergamenor. — ΕΠΙ ΣΤΡ. ΑΙΛ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, Praetor. Smyrnaeor. — ΕΠΙ ΣΤΡΑ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, Praetor. Mytilen.

Apollonis Ioniae vrbs 30. ſtadiis a Pergamo, totidemque Sardibus, teſtante *Strabone* L. XIII. nomen habens ab Apollonide Cyzicena Eumenis regis vxore. Ad Pergamum conuenire Apollonidienſes cum plurimis vrbibus aliis, auctor eſt *Plinius* L. V. c. 30. — In aeneo autonomo ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΕΩΝ, *Apollonidenſium*, inſcripto, cernitur leo ſtans.)(Caput barbatum ſenile. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 4. fg. 8.) *Guſſeme* I. p. 233. n. 1. — Cum magiſtratus nomine percuſſit a) *M. Aurelio.* ΕΠΙ ΑΡΧ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΕΩΝ, *Sub Archonte Demetrio.* Bacchus d. cantharum, ſ. thyrſum in templo. Æ 1. *Vaill.* Graec.) *Guſſ.* ib. n. 2.) *Harduin.* Oper. p. 26. — Alius, ſed ΕΠΙ Τ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΡΧ. Α. ΤΟ Β. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΕΩΝ, *Sub Tito Demetrio Archonte Primo Iterum.* Apollo in templo quatuor columnar. Æ max. *ibid.* — b) *Caracallae.* ΑΥ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. Caput Caracallae laur. ante aliud caput incuſum.)(ΕΠΙ ΣΤΡΑ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΠΕΛΛΑ Β. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΕΩΝ, *Sub Praetore Demetrio Apella Iterum.* Bacchus in templo 4. col. d. cantharum, ſ. thyrſum. Æ max. edit. a *Vaillant.* Sel. Num. Camp. p. 71. fg. 10. *Eiusd.* Num. Gr.) *Guſſeme* I. p. 234. n. 4.) *Harduin.* Oper. p. 26.

APOLLONIVS TYANEVS circum caput barbatum laureatum.)(STEFAN. in imo exergo NIKA. Athleta in quadriga triumphali. Contorn. Iuliani Apoſtatae numiſma, quod primus protulit *Triſtan.* III. p. 726.) *Hauercamp.* Num. Contorn. fg. 9. p. 154. ſq.) *Guſſeme* I. 233.) *Mdb.* 498. — Faciem ſolam iam olim publicauit ex ſimili numo contorn. *Vrſinus* Tb. 24. repetitque *Gronov.* Tom. III. Theſ. Antiq. Graecar. Lit. CCCC. — *Apollonium* illum *Tyaneum*, philoſophum Pythagoreum famoſiſſimum Romae floruiſſe imperantibus Caio et Claudio adſerit *Suidas.* In quibusdam numis vitioſe TEANEVS, ſicut et APOLLONIVS et APOLONIVS ſcribitur; in omnibus philoſophantis et docentis ritu dextram exſerit, barba conſpicua, capite laureato et criſpo capillo. Perduraſſe ad poſteros inſignis huius philoſophi faciem ex Alex. Seueri Imp. Inſtituto patet, qui illum, vt *Lampridius* in vita eius c. 29. narrat, in larario ſuo inter diuos principes, ſed optimos ſelectos, atque animas ſanctiores, habuit, vbi et maiorum ſuorum habebat effigies. Nec numi tantum, ſed et gemmae memoriam et vultum viri conſecrarunt poſteritati. *Bandur.* II. p. 439. caput eſſe laureatum Iuliani barbati minus iuſte indicat. cf. *Ducangii* Diſſertat. n. 64. et *Patini* Theſ. Num.

Apollonopolis vrbs Aegypti, de cuius ciuibus *Strabo*: „Apollonopolitae, qui pars Tentyritarum ſunt, retibus crocodilos capiunt. Et *Plinius* L. V. c. 9. Apollopoliten

ten nomon habet. — In numis Hadriani: 1. ΑΠΟΛ. L. ΙΑ. *Apollopolitarum*, *Anno* XI. Apollo cum arcu *Harduin.* Oper. p. 26.) *Guſſeme* I. 234. — 2. ΑΠΟΛΛΩ. L. ΙΑ. Mulier ſt. ad aram, d. pateram, ſ. cornucopiae. *Guſſeme* ib.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, *Apollinis.* ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΩΚ. Æ 3. Auguſti Apolloniae in Ionia. Vid. ΚΩΚ. — ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΣΜΙΘΕΩΣ, *Apollinis Sminthiaci* in n Alexandriae Troadis. *Maffei* Veron. Illuſtr. P. III. p. 233. n. 9.) Muſ. *Pembroek.* II. Tb. 35. — n. 9. ſed ΣΜΙΘΕΩΝ.) *Eckhel.* Num. Vet. p. 81 ſed ΣΜΙΘΕΗΣ.) pariter *Guſſeme* VI. p. 449.) *Froelich.* Not. El. p. 72. ſed ΑΠΟΛΛΩΝΟ ΣΜΙΘΕΟΣ.,

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, *Apollono* inſulae attribuit *Pellerinius* numos hac inſcriptione inſignitos. At *Combe* in Muſ. *Hunter* Tb. 6. figg. 9. 10. 11. p. 38. eos *Apolloniae in Sicilia* cuſos fuiſſe adſerit.

APOLONIVS v. APOLLONIVS.

ΑΠΟΜΩΝΙΟΥ. v. *Apamea* in Phrygia.

A POP. FRVG. AC. *a populo fruges acceptae.* vid. FRVG. AC.

ΑΠΟ ΣΙΠΥΛ, *A Sypilo* monte. v. *Magneſia.*

A. POST. *al.* A. POSTVMIVS, *Aulus Poſtumius*, praenomen et nomen. v. *Poſtumia g.*

Apotheoſis, quam Latini *Conſecrationem* dicunt, ſub *triplici* differentia typi in numis exprimitur, vel per aquilam expandentem alas, vel per aram ignitam, vel per rogum. Sic e. c. tribus iſtis modis *Apotheoſim* Nigrininai nobis exhibent numi: rogus caelatus eſt in auro, aquila in argento, ara in aere. — In aliis principum Apotheoſis denotatur curru, in aliis aliter. cf. L' apotheoſe de l' Empereur Conſtantin le Grand exprimée ſur une médaille, quae legitur in Iournal des Sçavans 1681. p. 230 ſq. vid. CONSECRATIO.

APP. *Appius*, praenomen, et inde nomen.

ΑΠΠ. inferne n. Maſſaliae Galliae Narbonenſis.

ΑΠΠΙΑΝΟϹ, *Appianus* nomen. ΥΠ. ΑΥΡ. ΑΠΠΙΑΝΟΥ, *Sub Aurelio Appiano.* n. Marcianopolitar.

ΑΠΠΙΟϹ, *Appius.* ΗΓΕ. ΚΛ. ΑΠΠΙΟΥ ΜΑΡΤΙΛΛΟΥ, *Praeſide Claudio Appio Martillo.* n. Serdorum.

APPIVS, praenomen ita proprium et familiare erat genti *Claudiae*, vt vix alteri apud Romanos genti vel familiae libera republica tributum legatur Loco etiam gentilis nominis priuum illud *Appii* praenomen. — IMP. C. A. CLAVD. CENSORINVS AVG. *Appius Claudius Cenſorinus* Imperator apud *Golz*, et *Triſtan.*

ΑΠΦΙΑΝΟϹ, *Apphianus* nomen a) Archontis Maeonum. ΑΥΡ. ΑΠΦΙΑΝΟϹ ΑΡΧ. Α. ΤΟ Β. ΣΤΕΦΑΝΗ. *Aurelius Apphianus Archon Primus Iterum Stephanophorus.* n. Traian. Decii. — ΕΠ. ΑΥΡ. ΑΠΦΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΑΡΧ. Α. ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΗΦ. n. Etruſcillae. — ΕΠΙ ΑΥΡ. ΑΠΦΙΑΝΟΥ Β. ΑΡΧ. *Theup.* 1283. — b) Praetoris Phocaeenſium. ΑΥΡ. ΑΠΦΙΑΝΟϹ. n. Maximini.

APPVLEI. *Appuleius* nomen. SEX. APPVLEI. *Sextus Appuleius.*

Appuleia, ſeu *Apuleia* gens, (nam vtroque modo inſcribitur, at plerumque in vetuſtis monumentis geminatur littera P) plebeia fuit, et quidem conſularis. Cn. Appuleius Panſa tribunus plebis iam renuntiatur ab A. V. C. 308. aliud ei cognomen fuit, nempe Saturninus, ſed neu-

neuter eorum in numis reperitur. Ab Appulis, id eſt ex Apulia, vt videtur, oriunda. — 1. Iani bifrontis caput.)(Dimidia ratis cum litteris inuicem connexis A. *Lucius Appuleius*, inferius ROMA. Æ 1. *Morell.* Fam. p. 31. fig. 1.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 20. fig. 1.) *Vrſinus.*) *Vaillant.*) *Themp.* p. 10.) *Guſſeme* I. p. 238. n. 1. — 2. Mineruae, niſi Romae malis, caput galeatum, deſuper tres globuli, ex quibus tres vncias valuiſſe colligitur.)(*Eadem.* Æ *Morell.* ib. fig. 2. — 3. Caput Iouis Capitolini laur.)(SEX*tus* APPVLEI*us* SEX*ti Filius.* Simpulum, aſperſorium, tripus, lituus, et patera, ſuper tripodem fulgur. Æ. *Golz.* Faſt. ad An. 724. p. 201.) *Morell.* Conſular. Tb. 8. n. 10. p. 510.) *Vaill.* Fam. p. 124.) *Guſſeme* n. 1. — 4. Caput Neptuni coronatum, cum tridente ad humerum dextrum per transuerſum.)(SEX. AP ЏEI. PR. COS. *Sextus Appuleius Pro Conſule.* EX S. C. Triremis cum nauigantibus. Æ. *Golz.* Faſt. ad 727. p. 205.) *Erizzo* p. 246.) *Morell.* Conſular. ibid. n. XI. *Guſſeme* n. 2. — 5. AVGVSTVS TRIBVNIC*ia* POTEST*ate* in corona quernea.)(S. C. litteris maiuſculis, in circuitu: M. APPVLEIVS SEX. F. IIIVIR A. A. A. F. F. Æ. *Golz.* Faſt. ad 733. p. 207. et in Aug. Tb. 62. n. 43.) *Morell.* Conſular. ib. n. 12. p. 511. *et* in Aug. Tb. 54. n. 11. p. 463.) *Vaill.* Fam. p. 126.) *Guſſ.* n. 5. — 6. CAESAR. AVGVSTVS TRIBVNIC. POTEST. Caput Auguſti nudum.)(S. C. in area, in circulo: SEX. APPVLEIVS SEX. F. IIIVIR A. A. A. F. F. Æ. *Golz.* Faſt. ad 766. p. 233.) *Morell.* Conſular. ibid. n. 13.) *Mdb.* p. 42.) *Guſſ.* n. 4.

APPVLEIVS frequentius duplicata littera, quam ſimplici APVLEIVS adparet. v. *Appuleia g.*

A. P. R. *a Populo Romano*, vel *Auctoritate Populi Romani.*

ΑΠΡ. Ἀπρωνιανοῦ, *Aproniani*, nomen magiſtratus, vel proconſulis Smyrnaeorum. n. Anton. Pii.

— *Annus* 181. a) Alexandreorum ad Iſſum in Cilicia, quorum epocha A. V. C. 687. incipit, illoque addito, erit An. 868. n. Traiani. *Vaill.* Graec. p. 246. — b) Aradiorum Phoeniciae *An.* 181. — c) Tyri. n. Demetrii II. Syriae regis *An.* 181. — d) Eadem An. 181. nota in n. Nicomedis Bithyniae regis.

ΑΠΡΩ Ἀπρωνιανοῦ, *Aproniani* nomen gentile a) Archontis Abydenorum. ΕΠΙ ΑΡΧ. ΦΑΒ. ΑΠΡΩ. *Sub Archonte Fabio Aproniano.* n. Sept. Seueri. — b) Proconſulis Smyrnaeor. n. Ant. Pii.

APRONI. *Apronius.* L. AMPRONI. IMP. — PERM. L. APRONI. PROCOS. vid. *Apronia g.*

Apronia gens ab *apro* famoſo interfecto melius deducitur, quam ab ἄφρων, (ſeu vt ſcribere ſuſtinet *Vaillantius* Ἄπρονος) i. e. incautus, vel imprudens, tunc enim adſpirate ſcriberetur. *Aphronius.* Plebeia fuit et conſularis. — 1. SISENNA APRONIVS III. VIR. Cuneus, ſiue incus rotunda.)(S. C. litteris maiuſculis, circum: GALVS MESSALA A. A. A. F. F. Æ. *Morell.* Fam. p. 31. n. 1.) *Guſſeme* I. p. 237. n. 3.) *Vrſinus*, *Patinus*que cognomen *Gali* fuiſſe Apronio exiſtimant, quod improbat *Vaillantius*; *Morellius* vero cenſet Apronium hunc *Gali* habuiſſe *cognomen.* — 2. 3. 4. 5. 6. aenei ſimiles ſunt ſuperiori, verum alio ordine nomina propria ponuntur ratione officinae monetalis, in qua cuſi ſunt; et forma incudis diſcrepat. Sic in 2. hinc GALVS MESSALA. III VIR. illinc SISENNA APRONIVS A. A. A. F. F. *Morell.* ib. n. II. — In 3. MESSALA APRONIVS III. VIR.)(GALVS SISENNA. A. A. A. F. F.

F. F. *Morell.* ib. Lit. A.) *Guſſ.* n. 7.) *Theupol.* p. 11. — In 4. SISENNA MESSALA III.VIR.)(GALVS APRONIVS A. A. A. F. F. *Beger.* Th. Br. II. 539.) *Muſell.* Addit. Tb. 13. n. 3.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 90. n. 2.) *Guſ-ſeme* n. 4.) *Theup.* p. 11.) In 5. MESSALA SISENNA III.VIR. Incus.)(GALVS APRONIVS etc. *Schulz.* Numoph. I. p. 91. n. 168. — In 6. SISENNA GALVS III.VIR.)(MESSALA APRONIVS etc. *Guſſeme* I. 237. n. 2. 7. APRONIVS SISENNA III.VIR)(GALLVS MESSALA etc. *Morell.* Conſular. Tb. 8. n. 16. — 8 *Alius*, ſed in)(APRONIVS MESSALA GALLVS. in area S. C. Æ. *Morell.* ib n. 18.) *Guſſeme* n. 6. — 9. APRONIVS MESSALA GALVS, in area S. C.)(III.VIR. A. A. A. F. F. Incus. *Golz.*) *Morell.* Conſul. ib. n. 17.) *Guſſeme* n. 5. — 10. TI. CAESAR. DIVI AVGVSTI F. AVGVSTVS. Caput Tiberii nudum inter pontificatus ſummi ſymbola, lituum et capedunculam.)(L APRONIVS HIPONE LIBERA. Caput nudum virile. Æ 1. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 48. fig. 1.) *Morell.* Fam. p. 32. n. III.) *Patin.* et *Vrſinus Fam. Apron.* n. 3) *Mdb.* p. 64. — 11. DRVSO CAESARI. Caput nudum Druſi, Tiberii Imp. filii.)(PERMISSV L. APRONII PROCOS. III. Mercurii caput cum petaſo alato, retro caduceus. Æ. 1. coloniae incertae, forte Leptis eſt in Africa. *Morell.* Fam. ib. Lit. B.) et in Druſo Tb. 9. n. 26.) — *Guſſeme* I. 238. n. 9.) *Mdb.* p. 72.) *Spanh.* ed. vet. p. 555.) *Vaill.* Fam. I. p. 134. — 12. EX S. C. Caput Herculis pelle leonina tectum, et barbatum, cum claua ſupra humerum laeuum.)(L. APRONI. IMP. *Lucius Apronius Imperator.* Elephas ſtans, ſubtus M. MVTIL. PRP. *Marcus Mutilus Pro Praetore.* Æ. *Golz.* Faſtor. ad An. 760. p. 228. et iterum An. 761. p. 229.) *Morel,* Conſular. Tb. 8. n. 14. p. 511.) *Vaill.* Fam. Apron.) *Pighius,* Annal. Tom. III. p. 356. — 13. CAESAR. AVGVSTVS TRIBVNICIA POTESTATE. Caput Auguſti nudum.)(L. APRONIVS CAESIANVS III. VIR A. A. A. F. F. in area S. C. nota. Æ. *Golz.* in Aug. Tb. 64. fig. 66. *Morell.* Conſular. ib. n. 15. p. 512.) *Guſſeme* n. 8.

ΑΠΡΩΝΙΑΝΟϹ, *Apronianus* nomen magiſtratus. ΕΠΙ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ ΑΠΡΩΝΙΑΝΟΥ ϹΜΥΡ. *Sub Proconſule Aproniano Smyrnaeorum.* *Harduin.* Num. Vrb. III. p. 158.

APRONIVS (Lucius) Germanici legatus, ſub Auguſto conſul, Africae dein proconſul. v. *Apronia* g.

Apros colonia in Thraciam a Claudio deducta.

ΑΠϹ Annus Gadarenſ. 281. adiuncto epochae eorum initio 690. correſpondens Ao. V. C. 971. n. Elagabali, qui Macrino ſuperato, ac cum filio interfecto, ab exercitu id. Aprilis proclamatus eſt Imperator. *Vaill.* Graec. p. 266.

ΑΠΤΑ. Ἀπταραίων, *al.* ΑΠΤΑΡΑΙ. vel integre ſcriptum ΑΠΤΑΡΑΙΩΝ, *Aptaraeorum,* (vid. *Aptera.* A pro E in ΑΠΤΑΡΑΙΩΝ Doricum eſt.

Aptera inſulae Cretae mediterranea ciuitas; Ἄπτερα ſic. *Strabo, Stephanus, Suidas; Ptolemaeus,* auget ſyllaba Ἀπτερία ſcribens. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. 1034. Hodie dicitur *Atteria* vel *Paleocaſtro.* *Guſſeme* I. p. 238. — Fabricae antiquiſſimae eſt Æ. primae formae $177\frac{1}{2}$ pond. numus, in quo ΑΠΤΕΡΑΙΩΝ legitur; reliqui enim omnes huius vrbis numi dialecto Dorica inſcribunt ΑΠΤΑ., ΑΠΤΑΡΑ., ΑΠΤΑΡΑΙΩΝ. Caput muliebre auripendentibus ornatum ad d.)(Vir ſtans, in area litterarum veſtigia per aetatem attrita. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 9. fig. 11. p. 143. Idem integer editus in Muſ. *Hunter.* Tb. 6. fig. 13.

fig. 13. vbi in)(ΠΤΟΛΙΟΣΤΟΥ. Miles galeatus ſt. ad ſin. d. eleuata, ſ. haſtam et ſcutum, ante ramus. — 2. Caput imberbe laur. ad d.)(ΑΠΤΑΡΑΙΩΝ. Figura nuda ſt. in fronte, d. haſtam, ſ. brachio ſcutum. Æ. pond. 139. Muſ. *Hunter*. ib. fig. 14. — 3 Caput Iouis laur.)(ΑΠΤΑΡΑΙΩΝ. Mercurius ſt. d caduceum. — Æ 3. edit. in *Cim. Vind.* I. Tb. 8. fig 20. p. 37.) *Eckbel.* Cat. I. p. 124 — 4. Caput muliebre ad d.)(ΑΠΤΑΡΑΙΩΝ. Fig. galeata gradiens ad ſin. d. haſtam, ſ. brachio ſcutum, ante ΝΙ. ΚΑ. Æ 3. *Peller*. Tb. 97. fig 3.) M. *Hunter*. p. 39. n. 3.) Muſ. *Pembrok*. Tb. 5. fig. 3. ſed ΑΠΤΑΡΑΙΟΝ etc.) *Gusseme* l. c. — 5. Caput idem.)(ΑΠΤΑΡΑΙΩΝ. Apollo ſedens ad ſin. d pateram, ſ lyrae innixa Æ 3. *Peller*. Tb. 97. fig. 5.) M *Hunter*. ib. n. 4. — 6. Caput idem)(ΑΠΤΑΡΑ. Fig. galeata gradiens ad ſin. d. haſtam. ſ. brachio ſcutum Æ 3. M. *Hunter*. Tb. 6. fig. 15.) *Eckbel*. Cat. I. p. 124. ſed mul caput tectum pileo faſtigiato, et in)(ΑΠΤΑΡΑΙ. — 7. Caput muliebre crinibus contortis)(ΑΠΤΑΡΑΙΩΝ. Miles gradiens cum latiore clipeo. Æ. 4. edit. in *Cim. Vind.* Tb. 14. fig. 4.) *Spanh*. I. 253.) *Gusſeme* ib. n. 2.) *Eckh*. Cat. n. 3. — 8. Caput muliebre cultu aliquanto diuerſus.)(Similis. Æ 2. *Eckh*. ib. n. 4. — 9. Caput muliebre ad ſ.)(ΑΠΤΑ. Taeda, ad ſin. haſta. Æ 3. edit. in Muſ. *Hunter*. Tb. 6. fig. 16. — 10. *Alius* paullo diuerſus. Æ 3. *ibid*. n. 7. — 11. Caput idem ad d.)(ΑΠΤΑ. Typus idem. Æ 3. M. *Hunter*. n. 8. — 12. Caput idem.)(ΑΠΤΑΡΑ. Arcus. Æ 4. M. *Hunter*. Tb. 6. fig. 17.

A. PV. vel EX A. PV. in numis gentis Fabiae, Luciliae, et Titiriae apud *Morell*. Fam. p. 419. 420.) in Muſ. *Pembrok*. III. Tb. 17. n. 3.) apud *Vaillantium*, alioſque. Siglas illas interpretatur *Zaccar*. Iſtit. Num. p. 248. *Argento*, *Puro*, vel *Publico*, etiam *Aere Publico*, vel *Punico*; easdem vero *Kbellius* ad caput, cui adſtituntur, non vero ad argentum, ex quo numus flatus eſt, referendas cenſet, atque legi forſan poſſe: *Ex Aerario Publico*, vel *Aere Publico*, nempe ad ſignum illud alicubi dedicandum collato; haeſitat autem, an non praeſtaret legere: *Ex Argento* vel *Aere Punico*, de Poenis nempe capto, idque propterea, quia in nullo numo oſtendi poteſt, vſum fuiſſe compendii PV. pro vocabulo *Publicus*.

Apuleia gens. v. *Appulia*.

APVLEIVS Madaurenſis, philoſophus Platonicus, qui ſub Hadriano et Antonino Pio vixit. In numo ex genere contorniatorum diademate caput eius exornatur, et ante faciem palmae inciſus eſt ramuſculus, in circuitu APVLEIVS.)(Figura militaris paludata ſtans ante aedificium diſtylum, atque reſpicit ad tria, quae ibi in ſummo viſuntur capita. Idem caput depinxit Fulu. *Vrſinus* p. 25. ſed numum ipſum integrum protulit *Morell*. Specim. rei numar. Tb. 3. et ad eundem commentatus eſt p. 43. ſq. Depictus etiam cernitur in *Morell*. Fam. Appuleia p. 31. n. III. quamquam nihil ad familias pertinet; pariter inter *Hauercamp*. Num. Contorn. fig. 8. cum repetita explicatione *Morelliana* p. 152. Commemoratus quoque a *Gusſeme* I. p. 239. Adde *Elmenhorſti* vitam huius philoſophi.

Apulenſis colonia in Dacia a Traiano facta.

Apulia Italiae regio a Frentone flumine ad Iſthmum Calabriae, ſiue Brundiſium iuxta mare Adriaticum continuatur. Quicquid huius Apuliae eſt inter amnes Frentonem, atque Aufidum, *Daunia* olim, ſiue Dauni regnum adpellatum fuit. — Regionis vrbes vid. *Arpi*, *Barium*, *Butontum*, vel *Butuntum*, *Caelium*, *Hyrium*, *Luceria*, *Salapia*.

ΡΑΙΩΝ, vid. ΑΠΑΡΑΙΩΝ Ly-

Aqua. AQ. MAR. *Aqua*
s.

. ſubſignatae litterae numo-
quileiae ſignatorum aeuo Con-
orum. Ita AQ. in ima parte
ıſtantii Chlori, Val. Maximia-
ıl. Maximiani, Conſtant. M.
ntii etc. — AQB. *Aquileiae*
cina *ſecunda*. n. Conſt. M. —
Tertia in officina n. Conſt.
i, Gal. Maximiani, Maxentii
- AQOB. *Aquileiae Obſignata*.
entini Iun. Victoris, Theodo-
— AQP. *Aquileiae Percuſſa*.
cletiani, Val. Maximiani, Li-
un. Conſt. M., Conſtantis, Con-
Iun. Magnentii, Valentiniani
Legitur in aliis SMAQP. *Sa-*
ſoneta Aquileiae Percuſſa, vel
Percuſſa Aquileiae. — AQPS.
iae Pecunia Signata. n. Valen-
I., Gratiani, Valentiniani II. —
Aquileiae Signata. n. Dio-
ni, Val. Maximiani, Conſt.
i, Gal. Maximiniani, Maxen-
icin. Sen., Criſpi, Conſtan-
n., Conſtantis, Decentii etc. —
Aquileiae Peruſſa, vbi T pro
ıeram ſaepe ſcribitur. n. Con-
i M., Criſpi, Conſtantini Iun.
ıntii Iun., Magnentii. — Fru-
arduinus conatus eſt alias ex-
iones ſiglarum, cui AQ. *Aquen-*
ıae nunc ciuitas *Aquisgranen-*
AQPS. *Aquenſes Patrono ſuo*;
Aquenſes Obtulere; AQP.
ſnm Primum tributum hono-
ı; AQS. *ſecundum*; AQT. vel
Tertium SMAQ. *Societas*
torum Aquenſium; SMAP.
Mercat. Aquenſ. *Primum*;
)S. Soc. Mercator. Aquenſ.
um.

Aquilius nomen. C. AQ.
Aquilio. n. incertae coloniae.
Col. I. p. 5.) *Morell*. Th. Imp.
32.

numerus 91. n. Antiochiae
— ET. AQ. *Anno* 91. — AQP.
Annus Seleucidarum 191. n. Syriae
regum. — AQP. Annus Iulianus
Laodicenſium Syriae, qui inchoauit
ab autumno A. V. C. 896, iuncta
vrbis aera 706. n. M. Aurel. *Vaill.*
Gr. p. 277.

AQE. loco AΘE. littera Θ for-
mata in Q. vid. *Athenae*.

AQILIA (*ſic*) loco AQVILIA,
in aereo Aquiliae Seuerae numo
adulterino. Caput femineum orna-
tum, non Aquiliae Seuerae eſt, ſed
Iuliae Mamaeae; inſcriptio tamen:
IVLIA AQILIA AVGVSTA,
omiſſo cognomine Seuerae et ſcri-
pta voce AQILIA, in qua littera
V. deſideratur, quod falſarius plu-
res effingere litteras non auderet,
quam in voce MAMAEA reperiſſet.
)(Caput muliebre columnae im-
poſitum, ad cuius latus cornucopiae,
et puerulus adſtans; inſcr. FE-
CVNDITAS AVGVSTAE. *Liebe*
Goth. Num. p. 291. rectius ſchema
produxit cum capite Iuliae Mamae-
ae ornato et inſcriptione IVLIA
MA.... AVGVSTA.)(Figura
ſtolata ſtans cum cornucopiae, ad-
ſtat puerulus c. epigr. FECVN-
DITAS AVGVSTAE. S. C.

AQVA M. in aliis AR. *Aqua*
Marcia, in denariis gentis Marciae
ſupra aquae ductum legitur. *Plinii*
verba ſunt L. XXXVI. c. 15.
„*Aquam Marciam* primus in vrbem
ducere auſpicatus eſt Ancus Mar-
cius, vnus e regibus; poſtea Q.
Marcius Rex in praetura, rurſusque
reſtituit M. Agrippa„. — ſtatua eque-
ſtris ſupra aquae ductum vel eſt An-
ci Marcii regis, vel Q. Marcii co-
gnominati Regis, qui pontem reſti-
tuit. *Beger*. Th. Br. II. p. 564.)
Morell. Fam. p. 261. fig. 1.) Muſ.
Pembrok. III. Tb. 6. fig. 9.) *Spanh*.
II. 196.) *Vaill*. Fam. Marcia)
Guſſeme I. p. 240. et V. p. 42. n.
22.) *Hannibal*. Exerc. II. p. 178. —
Aqua Marcia nobiliſſimus Romae
aquaeductus, ſplendore ſimul, et
rigore. Refectus eſt dein, ſeu am-
plia-

pliatus ab Auguſto, Tito, et Caracalla.

AQVA TRA. *al.* TRAIANA. Aquae Marciae ductus vetuſtate collapſos vel attritos Traianus a via Valeria Romam 23. miliarium ſpatio refecit, vrbique ſaluberrimam, et neceſſariam omnino reddidit aquam, teſtante *Frontino* L. II. de Aquaeduct. et numis Traiani Æ. 1. raris, Æ. 2. obuiis. Perigraphe eſt: S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Fluuius iacens ſub aquaeductu aquam effundens ex amphora, in imo AQVA TRAIANA. *Angelon.* 108.) N. *Arſchot.* Tb. 33. n. 22.) *Beger.* Th. Br. II. 644. *Guſſeme* I. p. 239. et VI. p. 405. n. 16. 17.) *Hanthaler.* Exercit. II. Tb. 6. fig. 6. p. 178.) *Harduin.* Oper. 750.) *Mdb.* 157. 161.) *Muſell.* Imp. Tb. 65. fig. 5.) *Patarol.* ad Trai. panegyr. Tb. 2. fig. 3.) *Patin.* Imp. 141.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 83. fig. 1. *Spanh.* II. 197.) Th. R. *Sueciae* Tb. 9. fig. 19.) *Theup.* 446.) *Vaill.* Pr. I. 47.

S. P. Q. R.
AQVAS CLAVDIAM
EX FONTIBVS QVI VOCAB
ANT*ur* CAERVLEVS ET CVRT
IVS A MILLIARIO XXXXV. ET
ITEM ANIENEM NOVAM A
MILLIARIO LXII. SVA IM
PENSA IN VRBEM
PERDVCENDAS
CVRAVIT COS. V.
in corona quernea.

)(TI. CLAVD. DRVSI. F. CAES. AVGVSTVS GERMANICVS PONTIF. MAXIM. TR. P. XII. IMP. XVII. Caput Claudii laureatum. Æ 1. quem primus publicauit *Patin.* ad *Sueton.* in Claudio c. 20. et in Theſ. Num. p. 103. vbi hanc eius deſcriptionem, ſuumque de illo iudicium dubitanter dedit: „A vero fortaſſis non aberramus, cum hunc Claudii numum inter antiquos reponimus. Hunc ipſum eſſe arbitror, quem *Occo* pulcerrimum et rariſſimum deſcribit ex Alberti Bauariae principis cimeliarchio. Terret nos tamen tanta linearum ſeries, quam ex marmoribus antiquis decerptam quispiam facile poſſet iudicare. Metallum deinde flauum vt Corinthiacum, nos in aliquam nouitatis trahit ſuſpicionem; qualis ponderis ſit ea inſcriptio, iudicent, qui eam legerint. Ea fere ſimilis legitur Romae, quam nobis dedit *Gruter.* Inſcr. p. 176.) ſimilem deinde, ſed non eundem edidit *Spanhem.* p. 582. edit. in quarto. Claudii caput laureatum exhibet cum litteris grandiuſculis in circuitu numi poſitis: TI. CLAVDIVS CAESAR AVG. P. M. TR. P. IMP. P. P.)(Inſcriptio in corona laurea, non vero quernea, hoc pacto concepta inuenitur:

AQVAS
CLAVD EX. FON
TIB. QVI VOCA
BANTVR. CAERVL. ET
CVRT. A. MILL. XXXV.
ITEM. ANIENEM.
NOVAM A MILL. LVII
S. INPENS. IN. VRB.
PERDVC. CVR.

In poſteriore vero editione cautior factus eſt *Spanhemius,* et omiſſa numi pictura de eius fide cum ſagacibus aliis antiquariis ſentit.) Pariter *Vaill.* Praeſt. I. p. 19. in fine numorum Claudii ex magno aere: „Monendus etiam lector, inſcriptiones *Aquae Claudiae* in numis eius Imperatoris noua manu eſſe aratas.) Adſentire videtur *Hauercamp.* p. 24. ad Theſ. *Morell.* II. in Claud. Tb. 5. fig. 27.) Duplicem illam inſcriptionem, vtramque vero in corona quercea offendimus apud *Mdb.* p. 84.

AQVAS CVRTIAM ET CAERVLEAM PERDVCTAS A DIVO CLAVD. ET POSTEA A DIVO VESP. PATRE SVO VRBI RESTITVTAS CVM A CAPITE AQVARVM A SOLO VETVSTA-

TVSTATE DILAPSAE ESSENT NOVA FORMA REDVCENDAS SVA IMPENSA CVRAVIT. S. P. Q. R. in corona laurea. Æ. Titi. *Spanhem.*

Aquaeductus Romae ſub Caeſaribus primo ſeptem, deinde nouem nobilitati, in iis vero nulla fuit nobilior *Aqua Marcia.* Conſulendi ſunt *Frontinus* et *Fabrettus* de Aquaeductibus.

Aquatiles ferae in numis expreſſae, ſunt aper ſeu porcus marinus, cammarus, crocodilus, delphinus, hippodamus, pelamys, polypus, pompilus, ſepia etc. de quibus *Spanhem.*

AQVI. loco ADQVI. *Adquiſita.* ARAB. AQVI. *Arabia Adquiſita.*

AQVIL. *Aquilia.* IVL. AQVIL. SEV. AVG. *Iulia Aquilia Seuera Auguſta.* *Vaill.* Pr. II. p. 276.

AQVIL. *Aquilius* nomen gentis. M. AQVIL. *Manius Aquilius.* v. *Aquilia* g.

AQVIL P. *Aquiliae Percuſſa*, vel *Aquileienſis Pecunia*, in imo n. Iuliani Apoſtatae. (Muſ. *Piſan.* I. p. 224.) *Vaill.* Pr. III. 256.

Aquila, rex auium, Ioui ſacra, quae ipſi fulmina miniſtrabat, modo coronae, modo fulmini, modo palmae ramo, modo nauis roſtro inſiſtens, imperium Romanum deſignat ſaepiſſime. *Tacitus* aquilam auem adpellat Romanam, cuius ſymboli rationem reddit *Ioſephus* L. III. c 8. quod illa vniuerſarum auium habeat regnum, et ſit validiſſima, itaque eam et principatus inſigne putarunt, et omen victoriae, quoſcumque bello petierint. Roſtro ſaepius coronam gerit, populum Romanum victorem omnium gentium denotans. Sic et palmae ramus, cui inſiſtit, augurium eſt victoriarum. Vexillis legionum, impoſita innititur fulguri, quod indicat ſummam rerum poteſtatem. Stella inter eius pedes poſita, orientem deſignat. — Auſpicatiſſimum hoc imperii Romani ſymbolum et coloniae ad inſtar vrbis Romae ſignabant, vt Caeſarienſes Palaeſtinae aquilam illam in numis cum S. P. Q. R. titulo, quo Romani in diplomatibus, vexillis, inſcriptionibus aliiſque rebus publicis vtebantur, tanquam ipſorum coloni exhibent. Antiochenſes Piſidiae et Berytenſes illam in M. Aurelio et in L. Vero ſignarunt, vt vtrumque imperii participem denotent. Aquila, quam d. gerit vrbis Rheſaenae genius, Romanae ditionis eſt inſigne. In numis Laodiceae templum, in quo aquila alis expanſis, imperii maieſtati a Laodicenſibus conſecratum arguit. In obuiis Syriae, Phoeniciae et Meſopotamiae numis imperium Romanum deſignat aquila. Sed in aditu templi inſculpta, illud ad Iouem pertinere denotat, vt videre eſt in Decii numis a Rheſainenſis ignatus. Ioui attributam eſſe aquilam tradit *Lactantius*, qui Iupiter ſaepe ſub eius figura repraeſentatur. Sibi ſacram eſſe voluit, quod in bello contra Titanas futurae victoriae in Naxo augurium attulerit. Haecce Iouis ales fulmini inſiſtit, quod pugnanti illud ſubminiſtrarit. Semper id ſymbolum Anxuro Ioui tribuitur, qui cum ſit imberbis et laureatus, pro Apolline ſaepius accipi poſſet. Corona ex lauro ante aquilam, Iouis capitolini eſt inſigne. Aquilam in curru c. epigr. CONSERVATOR AVGuſti Elagabalus ſignare curauit in aureis numis pro Ioue numine ſuo.

Aquila addita perigraphe CONSECRATIO, vel MEMORIÆ ÆTERNÆ, denotat ſideribus eſſe receptam illius Imperatoris animam, vel quód aquila Iouis miniſtra eſt, vel quod viuam aquilam e rogo ſuccenſo, in quo clauſa antea detinebatur, repente dimittebant, ſignum animae Auguſti in coelum euolantis. Aquila conſecrationis illius typus vel

vel ſtans a fronte alis expanſis, vel inſiſtens arae, bacillo, baſi, fulmini, globo, modo roſtro coronam ſtringens, vel coelum reſpiciens, modo euolans cum ſceptro in vnguibus, modo eius dorſo inſidet figura. v. CONSECRATIO — MEMORIAE ÆTERNÆ.

Aquila regni Aegypti a temporibus Ptolemaei Soteris, vt antiquarii norunt, fuit ſymbolum. Inde in Alexandriae vrbis numis perfrequens conſpicitur vel ſtans, vel reſpiciens, vel clauae inſiſtens, vel ſupra fulmen cum palmae ramo transuerſim ad pectus.

Aquila imperii Romani inſigne in variis Syriae ac Phoeniciae vrbium numis obuium, quae, vt proprium ſymbolum indicarent, aquilae pedibus vel fulmen, vel clauam poſuere. Claua aquilae pedibus ſubiecta frequentius Tyrum denotat ob Herculem in ea cultum. In numis vero Antiochenſium, et Seleucenſium Syriae aquila ſculpta eſt fulmini inſiſtens. *Gorius* ad *Morell*, Imp. II. p. 425. et alibi.) *Vaill*. Pr. II. 109. 141. — Sed cum ea nihil habeat, vbinam numus fuerit ſignatus, incertum manet.

Aquila ſtans deprehenditur explicatis fere ſemper alis, rarius ſemiapertis vel clauſis in n. Abydi, Aeginenſium, Aezani, Agrigenti, Agyrinae, Alexandriae Aegypti et Troadis, Alexandrorum Epiri regum, Antiochorum reg. Syriae, Antiochiae Piſidiae et Syriae, Apameae Phrygiae, Aphyti Macedoniae, Argiuorum, Argolidis, Ariſtiorum, Bruttiorum, Caeſareae Palaeſtinae, Cnoſſi, Cretae vniuerſae, Cumae, Cyzici, Deulti, Dyrrhachii, Etruſcorum, Faliſcorum, Gadarae, Hierapytrae, Lacedaemonis, Laodiceae Phrygiae, Lycianorum Bruttiae, Lytti Cretae, Magneſiae ad Maeandrum, Maleae, Mamerci Siciliae tyranni, Marcianopolis Moeſiae, Metaponti, Neapolis, Nicomediae, Nicopolis Epiri, Nuceriae Campaniae, Obulci Hiſpaniae, Orrae Bruttiae, Palaei regis incogniti, Panormi, Patrarum, Pautaliae, Philadelphiae Lydiae, Philomelii, Phrygiae communitatis, Samoſatae, Sauromati regis, Sicyonorum, Sidonis, Syracuſarum, Taniorum, Theſſalonicae, Thyatirae. Tianorum, Tomitarum, Tripolis Cariae, Troadis, Tuder Vmbriae, Tyrae, etc. — Pariter *aquila ſt*. in n. Imperatorum Auguſti, Claudii, Veſpaſiani, Titi, Domitiani, Neruae, Traiani, Plotinae, Marcianae, Hadriani, Sabinae, M. Aurelii, L. Veri, Commodi, Pertinacis, Seueri, Caracallae, Salonini, Valer. Iunioris, Trebelliani, Victorini, Victoriae matris, Claudii Gothior., Quintilli, Cenſorini, Tetrici, Cari, Numeriani, Nigriniani, Maximiani, Conſtantii Chlori, Conſtantis, Zenonis etc.

Aquila ſtans intra coronam. n. Antiochiae Syriae, Elidis Peloponneſi, Epirotarum, Faliſcorum Etruriae, Magneſiae, Perinthi, rel.

Aquila ſt. roſtro coronam. n. Alexandriae Aegypti frequens, Antiochiae Syriae, vti in Phil. Sen. Otacilia, Decio. Etruſcilla, Gallo, Voluſiano. *Vaill*. Coll. II. p. 157. 178. 194. 212. 221. pariter Emiſae in Elagab. *ib*. 81. — Item in n. Amaſtri, Amiſae, Elidis Peloponneſi, Heracleae Ponti, Marcianopolis, Nicaeae, Nicopolis ad Iſtrum, Pautaliae, Philippopolis, Pruſae, Tyrae Sarmatiae Europaeae. — Et pone aquilam vexillum. n. Tyri in Caracalla, Valeriano, Gallieno. *Vaill*. Col. II. 49. 206. 218. — ſed ad pedes mulieris Dacicae. n. Daciae.

— — et cum transuerſo palmae ramo. n. Alexandriae Aegypti. — cum ramo iuxta alam. n. Achaei regis Syriae. — et globo inſiſtit. n. Vlpiae Serdicae. *Froelich*. Adp. II. nouis. p. 92.

Aqui-

Aquila ſt. coronam vngue ſtring. n. Coſarum Etruriae, Mamertinor. Siciliae, g. Pomponiae. — et adpoſitis literis S. P. Q. R. n. Auguſti, Caracallae, Macrini, rel. — cum eodem S. P. Q. R. titulo. n. Caeſareae Palaeſtinae, tanquam Romanorum coloniae in Elagabalo, Alex. Seuero, Trai. Decio. *Vaill.* Col. II. p. 77. 116. 195.) *Muſell.* Imp. Tb. 181. n. 6. — n. Daciae in Phil. Sen. *Vaill.* ib. p. 160. — Rheſaenae in Etruſcilla, et aliis. — lauri ramum roſtro ſtringens. n. Crotonis. — ſt. inter duos lauri ramos. n. Auguſti. cet. — ſt. coronans figuram ſacrificantem, vel vrbis genium. n. Rheſaenae. — ſt. et reſpiciens. n. Corcyrae inſulae, Crotonis Bruttiorum, Itani Cretae, Tripolis. — ſt. et ante vel retro cornucopiae, fulmen, haſta, lyra, ramus lauri, ſceptrum, tripus, frequens typus. — ſub ala palmae ramus. n. Sidonis, Tyri etc. — inter alas expanſas eī impoſitae ſunt duae icunculae. v. ROMA.

Aquila, quae facile dignoſcitur ex vnguibus roſtroque adunco, et caduceus. n. Apameae Syriae, Chalcidis Euboeae, Ilii, Loſiae g. et M. Antonii. — ſed caduceus ſub eius ala. n. Ilienſium. — ſed ſupra alam eſt caduceus. n. Ptolemaeorum Aegypti regum. — *Aquila* et cornucopiae. n. Bruttiorum, it. Ptolemaeor. regum Aegypti. — ſed ante aquilam cornucopiae. n. Alexandriae Aegypti, Peluſii, it. Cleopatrae, Auguſti, Liuiae. — *Aquila*, et delphinus. n. Titi imperii Romani potentiam terra marique augentis. — *Aquila*, et noctua. n. Athenar. — *Aquila* inter noctuam et pauonem. n. Hadriani, Anton. Pii. — *Aquila*, et ſerpens. n. Agrigenti, Apameae Phrygiae, Emiſae, Leontii, Morgentii, Panormi, Pruſae ad Olympum, Pydnae, Tyrae. — ſed ante ſerpens. n. Faliſcorum. — deſuper ſerpens in gyros. *al. Aquila*, et ſerpens ſe mutuo reſpicientes. n. Nicomediae ob vrbis originem, *Spanh.* I. 224. — *Aquila*, et leo humi, muliere intermedia. n. Daciae. — *Aquila* ante fulmen. n. Maſſilienſium. — retro fulmen n. Syracuſ. — ſupra fulmen n. Nicomedis, et Pruſiae regum Bithyniae. — ad latus monſtrum marinum. n. Itani Cretae.

Aquila ante caput Iouis. n. Centoripae. — ante caput Tiberii. *Morell.* in Tiber. Tb. 7. fg. 20. p. 548. — deſuper caput genii. n. Caeſareae Palaeſtinae, Rheſaenae. — ſed caput Decii ſuperne. n. Cremnae Piſidiae — deſuper caput Valeriani Sen. n. Pergae. — ſupra quam caput Gallieni. n. Sidetum Pamphyl. — ſub capite Traiani. n. Antiochiae Syriae. — ſuper animal quadrup. n. Crotonis. — ſuper eam vacca cum vitulo lactante. n. Apolloniae. — boum iugo ſuperimpoſita. n. Rheſaenae. — prae qua caput bouis humi. n. inſulae Caene, Crotonis Bruttiorum. — deſuper mons Garizim. n. Neapol.

Aquila ſt. in aditu templi. n. Rheſaenae. — in Zophero templi. n. Anchiali Thraciae, Lampſaci, Nicomediae, Pergae, Seleuciae Syriae, Tarſi. — ſt. in templo. n. Laodiceae Syriae, Nicomediae, qui vero typus potius ad Iouem, quam ad imperium Romanum ſpectare videtur. *Spanh.* II. 646. — ſub templo Iouis in n. Neapol. Samariae Philippo, Gallo, Voluſiano cuſis. *Vaill.* Col. II. 170. 215. 223. — ſub bigis. n. Bruttiorum. *Golz.* Tb. 25. n. 2. — in manu Iouis, *al.* pro pedibus Iouis, frequens. — pro pedibus Victoriae. — pro pedibus genii. n. Albini.

Aquila inſiſtens aedificio, in quo victimae cremantur. n. Amaſiae. — *arae* inſiſtens. v. CONSECRATIO. — *baſi* n. Amaſiae Ponti, Apameae ad Maeandrum, Crotonis Bruttiae, Deulti Thraciae, Laodiceae, Magneſiae ad Maeandrum, Nicaeae. — *capitello* ordinis Ionici. n. Agri-

n. Agrigenti, Crotonis. --- *oppo.* n. Troadenſ. it. Veſpaſiani. --- et roſtro coronam ſtringit. n. Emiſae Syriae, Heracleae Ponti, Pantaliae Thraciae. --- et pone aries. n. Amaſtrianorum. --- ſed inter duo ſigna militaria. n. Ancyrae Galatiae, Nicaeae, Perinthi. --- *clauae*, Tyri ſymbolum; item typus cernitur in n. Antiochiae Syriae, pariter Demetrii II. Syr. regis et Peſcennii. --- et roſtro lauream coronam cum epigr. ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ. n. Veſpaſiani, Domitiani. --- *columnae.* n. Agrigentinorum, Faliſcorum. --- ſed ad imum columnae ara ignita, ante quam ſacerdos, prope taurus. n. Dardaniae. --- *coronae* ciuicae, ſeu potius eandem vnguibus tenens. n. Auguſti.

Aquila alis expanſis *fulmini* triſulco pedibus *inſiſtens*, iſtudque vngulis adprehendens, Iouis ſymbolum eſt, quae inde dicitur armigera Iouis ales; vel aquila pro ipſo Ioue tunc accipitur, vt in Æ. Domitiani IVPPITER CONSERVAT. inſcripto *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 35. n. 10.) *Vaill.* Pr. II. p. 106. --- In n. familiarum Aciliae, Aeliae, Aureliae, Caſſiae, Mariae, Petilliae, Plaetoriae, Veturiae denotat iſte aquilae fulmini inſiſtentis typus ludos Ioui dicatos. In n. Vibiae g. ante aquilam vrceolus, ad denotanda Ioui facta ante ludos ſacra. --- Spectat aquila fulmini inſiſtens in n. M. Antonii ad Cleopatram Aegyptiam. Eadem aquila in Æ. Soſiae gentis declarat, C. Soſium fuiſſe M. Antonii in Aegypto quaeſtorem. Sollemne enim numorum Aegypti regum Ptolemaeorum, et Cleopatrarum reginarum ſymbolum aquila cum fulmine. Etſi perpetuum fere illud in Aegyptiacis regum numis etiam in Tyriorum moneta occurrat, in Æ. tamen fere tantum id obſeruatur, ac τὸ Tyriorum plerumque monogrammate ſaltem adiicitur. Praeterea fabrica ipſa ac modulus quorundam ex iſtis numorum omnino Aegyptum, Cyprumue redolet. In quibusdam Seleucidarum et Lagidarum numis aquila inſiſtens fulmini, Aegyptum iisdem regibus ſubditam arguit. In Antiochiae vero Syriae numis aquila alis expanſis modo fulmini, modo globo, ſeu lapidi in coni formam inſiſtens, roſtro coronam tenet, quae ex Iouis quaſi mandato Imperatoris capiti imponere parata videtur; quo typo Antiochenſes ſe imperio Romano ſubditos denotant. Idem aquila πτεροφόρος ab *Ariſtophane* dicta in n. Nicomedis regis Bithyniae, Perſei vltimi Macedoniae, pariter regum Epiri, ac Siculorum. Cernitur quoque id Romani imperii ſymbolum, vt Caeſarum potentiam in profligendis hoſtibus oſtendat. Teſtes ſunt numi Neronis, Gallae, Veſpaſiani, Titi, Domitiani, Traiani, Hadriani, Antonini Pii rel. --- Eodem aquila quaſi a Ioue miſſa, et fulmini inſiſtens, vt animam Imperatoris eleuaret, apotheoſeos ſymbolum conſpicitur, addita perigraphe: CONSECRATIO. Iuxta *Artemidorum* enim mos erat vetus, Imperatores tum fingere, tum pingere aquilis inſidentes.

Aquila inſiſtens fulmini alis vel explicatis, vel clauſis ſolitus eſt typus Aegyptiarum vrbium, Alexandriae etc. Similiter in n. Abydi, Acmoniae, Agrigenti, Amaſiae, Amiſi, Anchiali Thraciae, Antiochiae Syriae, Aſcalonis Iudaeae cum tranſuerſo palmae ramo, Athenarum, Bruttiorum, Cabirae Ponti Cappadocici, Caelinae Calabriae, Capuae Caſſiopeiae, Catalauniae, Cretae, Crotonis, Cydoniae, Cyrenaicae Africae, Dyrrhachii, Epirotarum intra coronam, Galliae Ciſpadanae, Gelonis regis, Germae, Hierapytnae, ſed pone palma arbor, Iuliopolis, Lacedaemonis, Locrorum, Mamerti, Marcianopolis, Metaponti, Neapolis ad Iſtrum, Nicomediae, Orrae Bruttiae, Pautaliae, Panormi, Pellae, Pergami, Rauennae, Sinopes, Syracuſarum, Tarenti, Tomit, Moeſiae. --- *Aquilae duae fulmini*

mini inſiſtentes, inter harum vnius crura A. *al.* Δ. iuxta caput vnius cornucopiae. n. Ptolemaeorum.

Aquila expanſis alis *globo inſiſtens* declarat orbem Romano imperio ſubiectum in n. Auguſti, Veſpaſiani, Titi, L. Veri, Pertinacis, aliorumque. Idem typus Imperatorum conſecrationem indicat, vel addito, vel omiſſo nomine CONSECRATIO. — ſed roſtro coronam ſtringit. n. Antonini Pii, it. Emiſae, P. Magneſiae ad Maeandrum, Marcianopolis, Pantaliae, Serdicae. — ſed inter duo ſigna militaria. v. FIDES MILITVM.

— inſiſtens *harpae*. n. Argolidis. — *haſtae*. vid. *Aquila legionaria*, quae totius legionis ſignum; in plures enim cohortes legio diuidebatur, et prima ſuſcepit aquilam. — *lapidi* inſiſtit. n. Emiſae. — lapidi in coni formam n. Antiochiae Syriae. — leoni. n. Gallieni. *Cim. Vind.* p. 17. — *lepori*. n. Agrigenti, Locrorum. — *naui*. n. Tyri ac Sidonis in Syriae regum numis, et Leucadis Acarnaniae. — operi, in *Maeandri* ſpeciem ſinuato. n. Apameae ad Maeandrum. — *perticae*. n. Dyrrhachii. — *piſci*. n. Agrigenti. — *pyramidi* inſiſtens cum corona radiata. v. FEL TEMP. REPARATIO. — *ramo* inſiſtens. n. Perſei et Philippi, Macedonum regum, Zenonis. — *ramo lauri*. n. Crotonis. — *ramo oleae*. n. Argiuorum — *ramo palmae*, roſtro coronam. n. Antiochiae Syriae. — *rupi*, roſtro coronam n. Nicopolis ad Iſtrum. — *ſcipioni* inſiſtens. n. Aegaeenſium, Amiſi, Anchiali, Nicomediae, Thyatirae. — in apice ſcipionis eburnei, conſulum Romanorum inſigne. — vnguibus ſceptrum. n. Bruttiorum. — *ſerpenti* inſiſtens n. Cleopatrae Syriae, non illius, quam deperiit Antonius, it. Agrigenti. — duobus inſiſtens anguibus, atque alas expandens, ſupra aquilam Serapidis caput n. Auguſti ab Aegyptiis. *Morell.* in Aug. Tb. 42. fg. 15. — *temoni* inſiſtens. n. Tyri. — *trunco* arboris. n. Crotonis, Orrae. — *turri* vel altiori cippo. n. Decii. *Froelich*. Adp. II. nouis p. 112. vexillo inter duo ſigna militaria. n. Nicomediae. v. Aquila legionaria.

Aquila bibens e cyatho. n. Ilienſium. *Vaill.* Gr. p. 69.

Aquila deuorat aquilam aliam. n. Agrigenti. — *ardeam* vel ciconiam. n. Syracuſ. — *leporem*. n. Adriani, Agrigenti, Chalcidis, Faliſcorum, Iſtri, Locrorum, Zephyrii. — *piſcem*. n. Agrigenti, Caſae, Iſtri, Sinopes. — *ſerpentem*, in Siciliae Italiaeque monetis typus haud infrequens, vt in n. Aeſerniae, Agrigenti, Morgentii apud *Parut.* Tb. 70. et 104. aliorumque. Eadem aquilarum cum ſerpentibus pugna eſt depicta in n. Graecorum, vti Chalcidis Euboeae, Pydnae in Macedonia apud *Wild.* Sel. Num. Tb. 1. pariter in n. Amyntae Macedonum regis. — incertum quid depaſcens. n. Aluntii, Crotonis.

— ſerpentem vngulis tenet, inſigne olim Spartanorum, vnde in n. Lacedaemonis. Idem aquilae typus in n. Agrippinae Claudii vx. *Vaill.* Gr. p. 15. pariter Idalii Mamerti, Pruſae, Philippopolis, Tyrae Ponti. — delphino vngulas infigit, et roſtro dilaniat. n. Iſtriae. — caput cerui ſtringens. n. Crotonis — ſt. vnguibus ſcipionem ſuper ara ignita. n. Nicomediae — ſuper cippo roſtro caduceum. n. Veſpaſiani.

— *inſidens* cippo. AR. Titi. *Mdb.* 123.) *Morell.* in Tito Tb. 7. n 30. — inſidens operi in Maeandri ſpeciem ſinuato, hinc et inde Dioſcurorum pileus. n. Apameae Phrygiae. — ſedens cum cono in curru a quatuor equis tracto. n. Epheſ. --- inſidens clipeo Iunonis Soſpitae. n. Cornuficiae g. apud *Vaillant*. ſed deeſt in *Morellianis*.

— *volans*. n. Crotonis Bruttiorum, Lytti Cretae, Maleae Laconi-

coniae, Seriphi et Siphni inſularum. --- intra quadratum. n. Abderae Thraciae, Corinthi. *Froelich.* Not. Elem. Tb. 2. fg. 19. --- intra coronam. n. Caſſiopae, Faliſcorum. --- inter duos pileos Dioſcurorum. n. Mamerti. - - dorſo animam geſtans. v. CONSECRATIO. --- Iouem Serapidem. n. Alexandriae Aegypti. --- vnguibus caput bouis gerit in n. col. Troadenſis frequens ob augurium de condenda nouae Troiae vrbe. *Vaill* Col. II. p. 46. 173. --- cum fulmine. g. Petilliae. --- coronam vnguibus. n. Bruttiorum. --- coronam roſtro ſtringit. n. Ptolemaei tetrarchae Chalcidenes. Eckh. N. Vet. p. 278. --- ſuper colonum arantem roſtró coronam. n. Rheſaenae. --- leporem vnguibus. n. Faliſcorum. --- ſerpentem. n. Aeſerniae, Nicomediae. --- cum ſerpente congrediens. n. Chalcidis Euboeae. --- ſuper quadrigas equorum. Æ max. Gelae Siciliae. *Cim. Vind.* I. Tb. 8. fg. 2. --- ſuper clauam Herculis. n. Perinth. --- ſuper mulierem ſtantem. n. Rheſaenae. --- ſuper figuram iacentem. n. Trallianor. --- ſuper Sept. Seuer. equitantem. n. Acmoniae. --- ſuper caput Caracallae vnguibus lauream. n. Laodiceae. --- ſuper fluuium decumbentem. n. Perperen. --- ſuper flexus Maeandri. n. Apameae Phrygiae. --- ſuper montem Argaeum. n. Caeſareae Cappad. --- alas explicat ſupra Iouem ſedentem. n. Sardianorum. --- volanti ſimilis. n. Titi.

Aquila parua in area. n. Alexandri regis Epiri, Lyſimachi Thraciae regis, pariter Athenarum, Tripolitarum. ---

Aquilae caput in area. n. Faliſcorum Etruriae.

Aquilae ſignum numis aliquibus incuſum denotat in ducum Mantuae muſeo olim numum exſtitiſſe. Docet hoc *Vaillantius* in praef. ad Num. Famil. Rom.) *Liebe* Goth. Num. p. 135.) *Morell.* Th. Fam. p. 390. *Raſche Lex. Num.*

--- *Aquila* volans incuſa ex altera numi parte. n. Crotonis. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 3. fg. 23.

Aquilae tiarae Tigranis inſculptae, Armeniarum ſunt ſymbola.

Duae aquilae in Agrigent. numis apud *Beger.* Theſ. Palat. p. 206. *Eiusd.* Theſ Br. I. p. 373. n. 1.) *Parut.* Tb. 84. n. 1.) in *Muſ. Pembrok.* P. II. Tb. 3. n. 6. Quorum tamen explicationem nimis forte hieroglyphicam dedit *Begerus*, dum eos refert ad Anaxilam, Rhegiorum tyrannum, qui primus leporem in Siciliam intulit, atque in numis ſuis ſignauit. Adſentiendum potius videtur *Hauercampo* ad *Parut.* p. 416, qui per aquilam, leporem et cetera animalia, quae in Agrigentinis numis occurrunt, nihil aliud indicari notat, quam animalium illic abundantiam, et omne genus aucupii. Sic aquilas leporum venatrices in Agrigentinorum et Adrianitarum in Sicilia numis expreſſas illuſtrat *Spanhem.* Praeſt. I. p. 171. et in Epiſt. ad *Begerum.*

--- --- volant roſtro coronam ſtringentes. n. Philippopol. --- ſtantes in vertice aſtrum. *al.* ſt. ad pedes Dianae Leucophrynes. n. Magnet. ad Maeandrum. --- fulmini inſiſtentes. n. Ptolemaei Philometoris, regis Aegypt. *Wilde* Num. Sel. n. 23. p. 29. --- it. Grauiſcarum Etruriae. --- vertici montis Argaei inſiſtunt. n. Caeſareae Cappadociae. *Vaill.* Theſ. p. 23. --- ſtantes, ara ignita intermedia. v. MEMORIA FELIX.

Aquilae geminae Orientis atque Occidentis imperii ſymbola. *Spanh.* I. p. 171. hinc forte biceps aquila. --- intermedia arbore forſan ficu Ruminali, ſub qua Romulum et Remum aluit lupa. *Patin.* Imp. p. 2. --- *Aquilae binae* aduerſa in n. Magnetum in Philippo Iuniore; ſed imperium Orientale et Occidentale non exhibuiſſe conſtat, cum ante Theo-

doſſum illius partitionis nullum exſtet veſtigium, niſi potentia imperii Romani ad vtrumque extenſa ſignificetur. Caracalla quidem, et Geta inter ſe diſſentientes illam orbis diuiſionem tentauere, at precibus Iuliae, neutrum deſerere volentis, res infecta eſt. — Aquilae binae in antica et in poſtica parte numi COL. BER. *Coloniae Beryti* in M. Aurelio.

Aquila legionaria totius legionis ſignum fuit, vel aurea, vel argentea, ſummae haſtae inſiſtens, expanſis alis, fulmen ſaepe vnguibus tenens, nec magnae illa molis, cum in ſigniferi baltheo, clade Variana, vnam delituiſſe *Florus* teſtetur. *Vnam* modo in legione aquilam exſtitiſſe, cum plura et ſigna, et vexilla fuerint; videtur confirmare *Tacitus* Annal. L. I. — Qualis vero fuerit *aquilae legionariae figura*, audias *Dionem* L. XL. p 128. „Aquila exigua quaedam eſt ſacelli effigies, ſnque ea aquila aurea eſt collata. Conſtituitur autem in omnibus legionibus Romanis, neque prius hibernaculis effertur, quam vniuerſus exercitus egrediatur. Eam aquilam haſtae impoſitam vnus quidam vir portat, cuius haſtae pars infima praeacuta eſt, vt in ſolum defigi poſſit.“ Sed quia haec auis Romani populi peculiaris erat, Marius in ſecundo conſulatu eam inter alia ſigna dedicauit, eique primum in legione locum attribuit.

Aquila legionaria in templo Martis. n. Auguſti. — in quadrigis Triumphalibus. *N*. Aug. — inter duo ſigna militaria frequenter in numis triumuirorum R. P. C. praecipue M. Antonii, vt et in numis coloniarum occurrit. In quolibet triumuirorum numo legionum inter eos diuiſionem denotat aquila legionaria, quae earum auxilio imperium iis per terram et per mare procurauit. Vnde tale legionis ſignum cum tropaeo inſiſtens prorae hinc et inde ſignum militare in n. g. Aebutiae, Aemiliae cet. — Aquila legionaria inter duo ſigna militaria, in quorum dexteriore H. *Haſtati* et in poſteriore P. *Principes*. g. Valeria — Aquila ſupra vexillum inter duo ſigna militaria deductorum in *colonias* veteranorum inſignia ſunt, vt refert *Hyginus*: „Multis legionibus contigit bellum feliciter tranſigere, et ad laborioſam agriculturae requiem primo tyrocinii gradu peruenire; nam cum ſignis, et aquilis, et primis ordinibus, ac tribunis deducebantur. — Sic ad coloniae *Patrenſis* originem indicandam illa ſigna militaria caelarunt in numis Claudii, Neronis, Veſpaſiani, aliorumque. Cuiusnam legionis veterani Patras miſſi fuerint, ignoraremus, ſi ampliores numi inter ſigna hanc XXII. epigraphen non praetuliſſent, quae nos *viceſimam ſecundam* primigeniam docent. — Pariter aquila leg. inter alia ſigna n. Cremnae in Elagabalo. *Vaill.* Col. II. p. 78. — In numis COL*oniae* AEL*iae* CAP*itolinae* aquila legionaria veteranos cuiusdam legionis Hieroſolymam cum ciuibus Romanis in coloniae ſupplementum vna traductos demonſtrat. — Aquila legionaria adſtat genio Sidonis, ad veteranos in coloniam transmiſſos indicandos; haec prorae inſiſtens, ſitum vrbis *Sidon* arguit. — Aquila cippo impoſita inter duo ſigna militaria, in numis col. *Deultanae* ad originem coloniae a Veſpaſiano e veteranis deductae arguendam. n. Tranquillinae. *Vaill.* Col. II. p. 155. — Aquila cum capite gemino impoſita ſigna militari in n. *Heliopolitanis* ad denotandum, veteranos ad coloniae ſupplementum e duabus legionibus Heliopolin fuiſſe transmiſſos. Sic in n. Iul. Domnae. *Vaill.* Col. II. p. 20. Getae *ib.* p. 57. Phil. Iun. *ib.* p. 188.

Aquila legionaria ergo in *coloniarum* numis pro militum legionis in vrbem deductorum ponitur ſymbolo: ſed quando *duae aquilae* in earum numis exhibentur, veteranos e duarum legionum militibus in coloniam

loniam eandem transmiſſos indicant, *Vaill.* Col. II. p. 11. quod in *Heliopolitana* colonia factum penitus ignoraremus, niſi rariſſimi COL. HEL. ſuperſtites numi nos *quintae* Macedonicae et *octauae* Auguſtae veteranos in eam deductos docerent. Sic et in numis COL*oniae* BER*ytenſis* duae aquilae legionariae in laurea litteris numeralibus V. et VIII. ſignatae, ad denotandos colonos e *quintae Macedonicae* et *octauae Auguſtae* legionum veteranis Berytum transmiſſos. *Morell.* Imp. II. in Claudio Tb. 9. n. 21.) *Vaill.* Col. II. in Iul. Domna p. 18. in Caracalla *ib.* 28. in Gordiano Pio *ib.* n. 141. — In n. coloniae *Damaſci* aquilae binae ad vexillum poſitae arguunt, veteranos e duabus legionibus in hancce coloniam eſſe deductos *Vaill.* l. c. in Trebon. Gallo p. 214. in Voluſiano p. 223. — Aquilae legionariae duae inter totidem ſigna militaria Æ. 2. *Accitanae* coloniae. *Morell.* in Aug. Tb. 38. n. 4. pariter in Tiberio Tb. 9. n. 2.) *Vaill.* Col. I. p. 91.) item in Caligula, *Harduin* p. 5.) *Mdb.* p. 78.) *Morell.* in Calig. Tb. 5. n. 2.) *Vaill.* Col. I. p. 146. — Binae aquilae leg. vexillo intermedio ab Illicitanis Hiſpaniae in Tiberio. *Vaill.* Col. I. p. 112.) *Morell.* in Tiber. Tb. 10. fg. 4. *et* in fam. Terentia Lit. G. p. 415.

Aquila legionaria inter duo ſigna militaria cum litteris COL. GEM. ACCI. LEG. VI. *Colonia Gemella Accitana Legionis Sextae.* Æ 1. Auguſti. *Vaill.* Col. I. p. 12.) *Morell.* in Aug. Tb. 26. fg. 1. *item* Æ 2. Tiberii *Vaill.* ib. p. 91.) *Morell.* in Tib. Tb. 9. n. 3. — Aquila leg. inter duo mil. ſigna in n. Antiochiae Piſidiae, ob veteranos ab Auguſto in Piſidicam tranſmiſſos. *Vaill.* ib. — *Al.* ſed COL. BER. V. VIII. *Colonia Berytus*, *Quinta* et *Octaua* legio ab Auguſto Berytum in Phoenicia deductae. Æ 3. Auguſti. *Vaill.* Col. I. p. 15.) *Morell.* in Aug. Tb. 44. n. 3. — *Al.* ſed C. C. A. *Colonia Caeſar Auguſta.* vid. *Caeſar Auguſta.* — *Al.* ſed. C. I. II A. *Colonia Immunis Illice Auguſt.* Hiſpaniae Tarraconenſis. vid. *Illice* — *Al.* ſed COL. RVS. LEG. VI. *Colonia Ruſcino* Galliae Narbonenſis, *Legionis Sextae.* v. *Ruſcino.*

Aquila legionaria inter duo ſigna militaria repraeſentatur in numis Alexandriae Aegypti. Ancyrae, Antiochiae Piſidiae, Apameae. Cilbianorum, Cremnae, Emeritae. Italicae in Hiſpania, Iuliopolis Bithyniae, Nicaeae Bithyniae, vel Thraciae, vt coniectat *Froelich* Nicomediae, Patrarum, col. Patriciae, Pruſiae, Tauii, Tyri. — cum tribus vero ſignis militaribus. n. Nicaeae. — cohortis ſignum, aratrum et decempeda, AR. Iul. Caeſaris. it. AV. et AR. Auguſti a Carthagine Africae. v. *Decempeda.*

Aquila legionaria inter duo ſigna militaria, iuxta quam ora ignita, c. inſcr. SIGNA P R. AR Auguſti edit. in *Eckhel.* Cat Muſ. Caeſ. II. Tb. 2. n. 1. — ſed pone eam Victoria inſiſtens baſi, cui inſcribitur: VIC. AVG *Victoria Auguſti.* Æ. 2. Coloniae Philippenſis *Golz.* in Aug. Tb. 26. n. 11.) *Morell.* in Aug. Tb. 48. n. 20. — ſed cum tropaeo inter duo ſigna militaria. AR 3. Auguſti, qui reſpicit victoriam Philippicam. *Golz.* ib. Tb. 26. n. 7.) *Morell.* ib. Tb. 22. fg. 19. — ſed tropaeum inſiſtit prorae nauis. AV. Auguſti, cuſus in memoriam victoriae naualis de Sexto Pompeio. *Golz.* in Aug. Tb. 26. n. 9. *it.* Faſt. p. 186.) *Morell* in Aug. Tb. 48. n. 22. — ſed in area LEG. VI. n. M Antonii. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 13. n. 6.) *Morell.* Fam. p. 28. — ſed in area LEG. VIII. circum SCARPVS IMP. n. M. Antonii Muſ. *Pembrok.* ibid. n. 7. — ſed perigraphe eſt: DEVICTIS GERMANIS SIG*nis* RE*ceptis.* AV. Germanici fide *Golzii.* *Morell.* in Germanico Tb. 13. n. 8. — ſed ſine epigr. AR. Neronis. *Morell.* — *Al.* ſed. AV. Galbae. *Vaill.*

Pr. II. p. 74.) ſed Æ. 2. Galbae. *Morell.* in Galba. Tb. 3. n. 23. — *Al.* Æ 2. Veſpaſiani. *Vaill.* Pr. I. p. 33. — *Al.* AR. Æ 2. Titi. *Morell.* in Tito. Tb. 12. n. 24. — cum epigr. S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI, ſcilicet quod Traianus legiones quasdam conſtituerit; addidit enim legionem II. Traianam, et XXX. Vlpianam. du *Choul.* p. 31.) *Cith. Vind.* p. 44.) *Vaill.* Pr. II. p. 129. — AR. Hadriani. *Muſell.* Imp. Tb. 24. n. 5.) *Vaill.* P. II. 141. ſed Æ. max. — aquila leg. cum duabus coronis inter duo ſigna militaria coronata. n. Hadriani Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 65. n. 1. — Aquila legionaria inter duo ſigna mil. ſeu cohortium. Æ. 1. Sept Seueri. *Vaill.* Pr. I. p. 113. — Æ. 3. Probi *ib.* 235. — Æ 2. et 3. Gal. Maximiani. *ib.* 285. — Æ 2. et 3. Licinii Sen. *ib.* 288. — Æ 3. Conſtantini M. *ib.* 296. et aliorum.

Aquila legionaria ſed cum epigr. FIDES MILITVM. AR. Elagabali. — ſed in manu Concordiae Exercitus. n. Gord. Pii. — in manu Martis. n. Auguſti. — in manu Britanniae prouinciae. n. Commodi. — in manu Imperatoris. n. Germanici, M. Aurelii, Commodi, Alex. Seueri, Philippi Iun., Probi. — quam duae manus iunctae tenent. n. Neruae, Albini. — Ara, hinc et inde aquila legionaria. n. Domitiani.

Aquenſes ex falſa *Harduini* coniectura numos ſignarunt, in quorum imo exergo litterae AQ. obſeruantur. Ex qua hypotheſi interpretatus eſt: AQOB. *Aquenſes Obtulere*; AQP. *Aquenſium Primum* ſcilicet tributum; AQT. *Tertium* etc. AQPS. *Aquenſes Patrono Suo*; SMAQ. *Societas Mercatorum Aquenſium*; SMAQS. *Societas Mercatorum Aquenſium Secundum*. Sed rectius *Aquileiae* eiusmodi monetariorum ſi ſignationes tribuuntur.

Aquileia vrbs Carnorum Ital
Natiſone fluuium, Antiq [illegible]

Romanorum colonia, cu
nem *Liuius* L. XL. c. 34.
Frequentiſſime in numo
ſcriptionibus legitur: AQ
AQPS. AQS. AQT. PAQ
Signata Moneta Aquileia
cunia Aquileiae Signat
obſeruatur QA loco AQ.
Ex vrbibus enim ſex, q
cudendae monetae aeuo
erat conceſſum, fuit Aqui
poſtica parte n. Æ. max. A
gis integre ſcribitur AQ
— Poſt Aquileiae excidium
bile nullum ibi per mult
veſtigium officinae fuit mo
Patriarchus demum Aquile
vtpote qui ampliſſimae re
minabantur collata eſt ead
rogatiua a Friderico II.
ita *Muratorius* de monet
XXVII. adſerit, ſeu Con
peratore huius nominis Pr
Bernard de *Rubeis* diſſ. I.
patriarchorum Aquileienſi
netiis 1747. p. 14. et in m
tis eccleſiae Aquileienſis c.
adfirmat.

AQVILI. *Aquilius.* C.
FLORVS. v. *Aquilia* g. —
RI. AQVILI. duumuiri n
n. *Caeſar Auguſtae.*

Aquilia gens inter pat
plebeios diuiſa eſt. Sup
numis plebeii, qui a gene
quem ſingulari typo in den
primunt, qui vero hodie a
riae peritis non agnoſcitu
cognomen nacti videntur.
a colore aquilo, id eſt, ni
ctos coniectat Sext. Pomp
L. I. ab aquarum fluxu i
traxiſſe docet *Pigbius* T
75. Conſtanter fere
LIVS, non vt
[illegible] *Span*
genti
[illegible]

genu flexam, et decumbentem, ſ. clipeum geſtans.)(VIRTVS. Caput Virtutis galeatum, retro III. VIR. AV. et AR. *Beger.* Th. Br. II. 540.) *Golz.* Faſt. p. 159.) *Gusſeme* I. p. 241. n. 2.) *Morell.* Fam. p. 32. fg. 1.) *Torremuzz. Sicil.* Tb. 1.) Muſ. *Theup.* p. 11.) *Vaill.* Fam. — 2. Caput Apollinis, vel Solis radiat. cum X. denarii nota.)(AV. AQVIL. ROMA. Diana, ſiue Luna in citis bigis, ſupra luna creſcens, et circa quatuor ſtellae. AR. *Beger.* ib.) *Golz.* Faſt. p. 147.) *Gusſeme* n. 1.) *Morell.* Fam. p. 33. fg. 2.) *Theup.* p. 11.) *Vaill.* ib. — 3. PR. COS. *Pro Conſule.* Caput Dianae cum arcu et pharetra ad humeros.)(C. AQVILLI. FLORVS. Victoria in citis bigis. AR. *Golz.* Faſt. p. 87.) *Erizzo* p. 13.) *Gusſeme* n. 3.) *Morell.* Conſular. Tb. 9. fg. 19. p. 512.) *Vaill.* l. c. — 4. AV. AQVILLI. AV. F. Caput Apollinis laur.)(Pegaſus ſubſiliens, cum ſolis aſtro ſub pedibus. AV. *Golz.* Faſt. p. 146.) *Morell.* Conſular. ib. fg. 20.) *Vaill.* Fam. p. 132.) *Guſſ.* n. 12. — 5. CAESAR AVGVSTVS. Caput Aug. nud.)(L. AQVILIVS FLORVS III. VIR. Scorpius Africae ſymbolum, non vero gammarus, vti *Mdb.* eum nominat. *Dio* L. LIII. p. 526. AV. *Golz* in Aug. Tb. 35. fg. 18. p. 60.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 13. fg. 5. p. 23.) *Biaeus* Tb. 13. fg. 5.) *Morell.* Fam. p. 34. fg. 10. *et* in Aug. Tb. 12. fg. 13. p. 251.) *Mdb.* p. 28.) *Guſſ.* n. 6.) M. *Theup.* p. 11.) *Vaill.* Praeſt. II. p. 19. ſed AR. ibi prodit, qui potius AV. eſt. — 6. L. AQVILLIVS FLORVS III. VIR. Caput Virtutis gal.)(CAESAR AVGVSTVS. Imp. Auguſtus in elephantorum bigis. AR. *Guſſ.* n. 9.) *Mdb.* p. 34.) *Morell.* Fam. p. 32. fg. 6. *et* in Aug. Tb. 19. fgg. 31. 32. p. 316.) *Theup.* p. 12.) *Vaill.* Fam. — 7. *Ead.* epigr. ſed caput Solis radiatum.)(CAESAR AVGVSTVS. in imo S. C. Quadrigae triumphales inſiſtente flore. AR. *Guſſ.* n. 8.) *Morell.* Fam. p. 33. fg. 7. *et* in Aug. Tb. 19. fg. 37. — 8. Caput idem Solis et epigr. ead.)(CAESAR AVGVSTVS SIGN*is* RECE*ptis.* Parthus genuflexus d. ſigna reddit. AR. *Beger.* Th. Br. II. p. 540.) *Gusſeme* n. 11.) *Mdb.* p. 34.) *Morell.* Fam. p. 34. fg. 8. *et* in Aug. Tb. 19. fg. 38.) Muſ. *Theup.* p. 11. — 9. *Alius* ſimilis, ſed in adu. caput Virtutis gal. AR. *Morell.* Fam. fg. 9. *et* in Aug. Tb. 19. fg. 33. — 10. *Ead.* Epigr. Figura militaris ſ. clipeum attollens, d. figuram humi prolapſam ſubleuat, quae ſubtus ſcribitur SICIL*ia.*)(CAESAR AVGVSTVS. Caput Auguſti nudum. AR. *Golz.* in Aug. Tb. 29. *Gusſeme* n. 7. *Morell.* Fam. p. 33. fg. 3. *et* in Aug. Tb. 19. fg. 34. p. 317.) *Theup.* p. 11.) *Triſtan.* I. p. 75.) *Vaill.* Pr. II. p. 18.) *Vrſin.* Fam. Aquilia. — 11. *Ead.* epigr. Caput Virtutis gal.)(CAESAR DIVI F. ARME*nia* CAPT*a.* Armenia ſupplex manus extendit genuflexa. AR. *Beger.* Th. Br. II. p. 540.) *Gusſeme* n. 11.) *Mdb.* p. 34.) *Morell.* Fam. ib. fg. 4. *et* in Aug. ib. fg. 36.) *Harduin.* Oper. p. 697.) *Vrſin.* et *Patin.* Fam. p. 36.) *Theup.* p. 12. — 12. *Ead.* ep. Caput Solis rad.)(CAESAR AVGVSTVS. Quadrigae triumphales, quae in ſumma parte clauduntur operculo, ex quo tres metae ſurgunt, infra S. C. legitur. AR. *Morell.* in Aug. ib. fg. 39. — 13. *Ead.* ep. Flos apertus, videtur eſſe Cyanus, ſicuti in curru n. 7. eiusdem floris ſpecies adparet. AR. N. *Arſchot.* Tb. 13. fg. 5.) *Erizzo* p. 160.) *Golz.* in Aug. Tb. 35.) *Gusſeme* n. 6.) *Harduin.* p. 698.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 91. fg. 2.) *Vrſin.* et *Patin.* Fam. p. 36.) *Morell.* Fam. p. 33. fg. 5. *et* in Aug. ib. fg. 40.) *Theup.* p. 11. ſed Æ 3.) *Vaill.* Pr. II. p. 18.) Aen. *Vicus* inter Arg. Aug. n. 70. — 14 *Ead.* ep. Tria crura intermedio capite Meduſae, Siciliae ſymbolum.)(CAESAR AVGVSTVS. Corona querna, cui inſcr. O. C. S. *Ob Ciues Seruatos.*; hinc et inde lauri ramus. AV. edit. in *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. Tb. 1. fg. 5.) *Gusſeme* n. 5.)

Li be Goth. Num. p. 23.) *Vaill.* Pr II p. 18. et Fam p. 23. — 15. *Ln*. epigr. Caput Virtutis galeat.)(CAESAR AVGVSTVS, et in corona ciuica OB cIvIs SER*atos*, hinc inde laurei rami AV. *Morell.* Fam fg 11 — 16. *Ead.* epigr. Parthus genuflexus ſigna reddens, vt n. 8.)(AVGVSTVS. Caput Auguſti nudum. AR. *Morell.* Fam. fg. 12. — 17 C ARRI. A. F. C. AQ C IVL. T ANC. Caput Iul. Caeſaris nudum.)(II VIR QVINQ. Aratrum. n coloniae incertae *Guſſeme ib.* n. 4. — 18. ΕΠΙ ΑΚΥΛΛΙΟΥ ΠΡΟΚΛΟΥ ΝΑΚΟΛΕΩΝ, *Sub Aquilio Proclo Nacoleorum* Phrygiae. *Guſſeme* V. p. 190. — 19 ΗΓ. ΑΚΥΛΙΟΥ ΤΡΑΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ, *praeſide Aquilio Traianopolitarum* Daciae. *Guſſeme* VI. p. 426 n. 11.

Aquilia Seuera, Elagabali vxor, vt a *Dione* vocatur, in numis autem addito *Iuliae* praenomine. Erat e Veſtalibus ſecunda Elagabali vxor, dein repudiata, inde iterum ſumta. vid IVLIA AQVILIA SEVERA. — In adulterino huius Seuerae numo ſcribitur AQVILIA.

Aquilius Sabinus, tyrannus ſub Numeriano iuxta Golzium. C. AQVIL. SABINVS.

AQVILLI. vel integre AQVILLIVS v. *Aquilia* gens, quae etiam in numis per L duplicatum, vt *Plutarchus* in Mario Ἀκύλλιον quoque ſcribit, et in Faſtis eodem modo exaratum occurrit.

AQVIN. *Aquinus*, Caeciliae gentis cognomen, de quo *Seguin.* Sel. Num. p. 90.

AQVINO inſcriptio numorum *Aquin.* in Latio nouo, vel Volſcorum Italiae cuſorum. Gallus ſtans, ſuperne aſtrum.)(Caput Palladis. Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 16.

AQVINO IIVIR. in n. Municipii Turiaſonenſi vbi L. CÆC. AQVINOM. CEL. P AD. II. VIR. *Lucio Caecilio Aquino* et *Marco Celio Paludato*. Æ 2. Tiberii. *Morell.* Fam. Caecilia Tb. 3. n. 11. p. 54. et in Tiber. Tb 10. n. 22.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 11. n. 8.) *Patin.* p. 66.) *Vaill.* I. p. 122. — *Al.* ſed Auguſti Æ 2. ab eodem municipio: C. IVL. AQVINO etc. *Harduin.* Oper p. 703. — *Al.* ſed C. AQVINVS MELA II. VIR QVIN*quennalis*. Æ 3. *Morell.* Fam. p. 44. et inter incert. Tb 2.) Muſ *Pembrok.* III. Tb. 11. n. 10. — M. AQVINVS LEG. LIBERTAS. *Marcus* ille *Aquinus* vnus fuit ex iis, qui particeps gloriae caedis Caeſaris dictatoris videri voluit, vnde caput Libertatis adpoſitum. AV. edit. in Cimel Vindob. II. Tb. 1. fg. 1.) Primus produxit *Patinus* et inter addenda *Vrſino* repoſuit; paullo poſt *Seguin.* p. 77. et ex eo *Vaillantius*; depictus etiam a *Morell.* Fam. Tb. 3. n. 4. et ab *Hauercamp.* illuſtratus ib. p. 84.

AR. *Argentei* numi index.

AR. vid. *Arcadia*.

AR MD. *Archimedes.* Imago ſphaerae vitreae ab Archimede confectae.)(Caput barbatum nudum. Æ 2. qui Archimedi tribuitur ab *Hauercamp.* ad *Parutam.*) *Froel.* Not. El. p. 239.

AR. *Arabicus* a victoria. Sic Seuerus PAR. AR. AD. *Parthicus*, *Arabicus*, *Adiabenicus* cognominatus eſt Parthis, Arabibus et Adiabenis ſuperatis.

AR. *Arelate* vel *Arelatenſis* in imo exergo n. Cari, Maioriani. — AROB. *Arelate Obſignata.* — PAR. *Percuſſa Arelate.* n. Conſtantii. *al.* PARL. n. Conſtant. M. Licinii, Conſtantii. — TAR. pro PAR. *Percuſſa Arelate*, vel *Tertia Arelatenſis* officina. n. Criſpi. — SAR. *Signata Arelate.* n. Magnentii, Helenae. *al.* SARL. n. Conſtantini M.

A. R. *Aſta Regia.* C. A. R. *Colonia Aſta Regia.* aliis videtur *Colonia Auguſta Rauracorum.*

ΑΡ vel ſeparatis, vel nexu iunctis litteris in n. regum Macedoniae, Syriae, et Lyſimachi Thraciae, pariter vrbium Cnoſſi Cretae, Iſtiaeae Euboeae, Locridis, Syracuſarum, Thurii Bruttiae, Veliae Lucaniae.

ΑΡ. Ἀραδίων, vid. *Aradus* inſula.

ΑΡ. Ἀρχελάου, v. *Archelaus* rex Cappadociae.

ΑΡ. initiales litterae dignitatis Ἄρχοντος, *Archontis.* Adſerit quidem *Froelichius*, per ſolos characteres ΑΡ non ſolere *Archontes* deſignari, quando τὸ ΑΡΧ. conſtanter exhibent numi Byzantiorum, Coiorum, Hadrianotheritarum, Hadrianothyreorum, Mileſiorum, Sardianorum aliorumque, ideo ſuſpicatur in Byzantiorum numo ſub M. Aurelio ΕΠΙ ΑΡ. ΜΑΡΚΟΥ inſcripto. ΑΡ A pro nomine familiae acceptum fuiſſe, vt *Arrius*, *Arruntius*; *Vaillantius* vero legit: *Sub Archonte Marco*, pariterque in n. Cebeſſenſium ΕΠ. ΑΡ. ΟΥΑΡΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ, *Sub Archonte Varo Sophiſta*, et in duobus Sardianorum: ΕΠΙ ΑΡΙΖΗΛΟΥ ΑΡ. *Sub Arizelo Archonte*; ΑΡ. ΙΟ. ΛΙΒΩΝΙΑΝΟΥ, *Sub Archonte Iulio Liboniano.*

ΑΡ. Ἄργους. vid. *Argos* Acarnaniae, et Aeolidis.

ΑΡ litteris iunctis, ſub nauis prora, deſuper ΒΑ. In hoc Æ 3. numo ab *Haym.* Th. Br. II. Tb. 2. fg. 1. edito dubium occurrit, vtrum ΒΑ. Βασιλέως, *Regis* et monogramma ΑΡ ex litteris Α et Ρ compoſitum *Aridaei* legendum ſit, vt *Haymius* l. c. p. 14. legit; vel an τὸ ΒΑ ſeparandum, atque legendum *Regis Alexandri*, ac tum τὸ ΑΡ inter vrbis, aut monetarii incertas notas reiiciendum cenſeatur. Dubium auget alius Æ 3. *Liebii* numus, in quo praeter ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, *Philippi Regis* nomen, ſimile monogramma ΑΡ complectens, inſculptum habetur. Nam is numus cum ad *Philippum Aridaeum* alioqui pertinere *Froelichio* Annal. Syr. reg. p. 5. quidem videatur, probabiliorem *Aridaei* lectionem reddit, quaſi vtrumque regis nomen, vetus *Aridaei*, monogrammate tantum indicatum, et nouum Philippi integre ſcriptum habeatur. *Recueil* de méd. de Rois p. 10. ad *Aradum* vrbem monogramma refert.

ΑΡ. Ἄριστος, *Optimus.*

ΑΡ. *Ariſtomachi* praetoris Mytilenaeorum nomen. ΕΠΙ Γ. ΒΑΛ. ΑΡ... *Sub Praetore Valerio Ariſtomacho.* *Haym.* II. Tb. 48. n. 7.

ΑΡ Ἁρματέων, *Harmatenſium* Boeotiae.

ΑΡ. iuxta collum cerui, illic ΣΙ. *Arſinoe* vrbs in Cyrenaica Africa, vt coniicit *Pellerin.* Rec. de *Méd.* T. III. Tb. 87. n. 19. At *Neumanno* Pop. Num. II. p. 153. multo magis probatur *Iſſa*, vel ſi ſtandum foret pro quadam *Arſinoe*, ob vicinitatem cum Illyrico cenſet, quam *Stephanus* Aetoliae, *Strabo* Acarnaniae Aetoliam contingenti inſerit.

ΑΡ monogramma coniunctum in AR. Ptolemaei Soteris. Incertae ſunt litterae *Froelichio* Annal. Syr. Tb. 3. p. 19. et editori Muſ. *Theup.* p. 1203. quae vero a *Vaillantio* interpretatae ſunt *Aradiorum* in Phoenicia.

ΑΡ Claudio Tiberienſium Galilaeae *annus* 101, qui ex eius computo 770, cadit in annum V. C. 870, quo Hadrianus, cuius numus eſt, adpellabatur Auguſtus. *Vaill.* N. Graec. p. 287.

ΑΡ in nummo M. Scauri iuxta *Gallandum* vel notae ſunt numerales epo-

epocham denotantes, qua familia *Aretarum* rebus praefuit in Arabia, quae tunc temporis *annum* numerabat 101, aut initiale innuunt nomen monetarii, vel ciuitatis, in qua nummus ſignatus eſt.

ΑΡ vel monogramma conſtans hiſce litteris illigatis in Æ Magneſiae Ioniae, quem edidit *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 6. n. 4. p. 75. 79.

ΑΡΑ monogrammate litterae iunctae. n. Neopolitar. Campaniae.

Ara. Non hic locus eſt, in natales ararum, ſiue altarium generatim inquirendi, neque varia earundem genera enumerandi, diuerſasque figuras, ac ſtructuras, cauſas item, vſus, et fata varia illuſtrandi. Plena manu haec omnia, et cura homine aris addicto digna exſecutus eſt Petr. *Berthaldus* libro ſingulari de *ara* ap. *Graeuium* Th. Ant. Rom. VI. p. 154. ſq. — Eorum tamen ſententiam a vero haud multum aberrantem, non plane intactam relinquere poſſumus, qui aras ab ipſa mundi origine repetunt. cf. Hiſtoire de l'Acad. des Inſcr. T. III. p. 1. ſqq. Quamuis enim ſucceſſu demum temporum paullatim ornatius ſplendidiusque fuerint exſtructae; ab ipſis tamen cultus diuini initiis ad ſacrificandum illas fuiſſe adhibitas, gramineas licet tantummodo, pro ſimplicitate primaeua, vel ceſpititias, cinereasue, nulli dubitamus. De vſu earum obſeruandum, aras olim in lucis ac nemoribus vni pluribusue numinibus in tanta deorum, dearumque, quorum tot fere gentiles, quot bona malaue ſentiebant ſtatuebantue, ſibi finxerunt ac coluerunt, multitudine, ſimul vt ſimulacra idolorum in lateribus illarum poſitae oſtendunt, dicatas multasque poſt templorum, quorum nullum ſine ara fuit, introductum vſum absque aede ſub dio conſtitutas, et alias fixas atque immotas, alias mobiles ſolubileſue ac portatiles, iterumque alias perpetuas, alias temporarias fuiſſe, quas temerarias i. e. ſubitas ideo vocat *Tertullianus* in Apolog. ethnicorum ſacra ſugillans, quod temere, ſiue ſubito, et ex improuiſo, prouti occaſio ferebat, fieri ſolebant, quo pertinent inprimis *arae votiuae* diis praeſertim vialibus conſecratae. Variae praeterea multiplicesque erant cauſae, propter quas vel ad colendum verum Deum apud Iudaeos, et Chriſtianos, vel in cultum falſorum deorum maiorum minorumue gentium, certorum, incertorum, notorum ignotorumque apud ethnicos, inque honorem principum ac heroum, vel fatis iam defunctorum, vel adhuc viuentium erectae fuerunt, ac diuerſimode exornatae. *Spon.* de aris ignotorum Deorum in Theſ. *Gronou.* T. VII. p. 266 ſq. — Eminet inter alias *ara Victoriae* in curia Iulia, quae a Iulio Caeſare nomen tulit. Dedicauit hanc curiam, loco Hoſtiliae, in honorem patris adoptiui factam, Caeſar Auguſtus, eamque, imperium ſe ex victoria eſſe adeptum, oſtenſurus, imagine ſ. ara victoriae, Tarento Romam olim translata, et portatili adeo, ſpoliisque Aegyptiis a ſe decorata, exornauit. Io. Henr. *Schulz.* diſſ. de dea Victoriae et ara deae in curia Iulia. Haec ara Victoriae varia ſuccedentibus temporibus experta eſt fata, referente Car. Frid. *Hofmanno* in diſſ. de ara Victoriae Imperator. Chriſtianis odioſa. — *Ara Pacis* imperante Auguſto exſtructa eſt ſeparatim. Ipſa eius ſtructura ex numis cognoſcitur in honorem Auguſti cuſis, quos collegit Io. Frieder. *Fiſcher.* in commentatione de ara Pacis. — Superſtites ſunt numi, in quibus *Pax* etiam figura muliebri, eaque pulcerrima adparet, hilari vultu, et interdum non minus, quam Victoria, vtpote Pacis praeambula, alis inſtructa, cum ſymbolis conſuetis, nempe caduceo, ſerpente, corona oleagina, et cornucopiae, vel ariſtis ſpicisue, amicae Cereris ſignis, vel oliuae ramo. Vtrum vero haec ara aeque, ac illa Victoriae, ab ipſo fuerit

fuerit Auguſto dedicata, an potius a ſenatu pop. Rom. anceps eſt quaeſtio, et in vtramque partem diſputata, prout fuſius docet C. G. Fr. *Walch.* in progr. Goettingenſi de pari arae Victoriae araeque Pacis origine, et vtriusque fatis §. 6. — Quae vero fata habuerit ara Pacis ſucceſſu temporum ſub imperio in primis Chriſtianorum principum, non adeo liquet. Eadem tamen ipſi, quae aliis ethnicorum aris, tandem contigiſſe, haud ambiguum eſt, quamuis, diutius illam ara Victoriae ſtetiſſe, inde forte colligi poſſit, quod etiam templum Iani, imperante Iuſtiniano, ſartum adhuc tectumque manſit. — Praeter eas ſacrauit gentilium πολυθεότης alias quoque aras *Prouidentiae, Libertati, Securitati, Fortunae. Fecunditati, Genio publico priuatoque, Pietati, Saluti, Bono Euentui, Aeternitati, Iuuentuti, Concordiae, Tranquillitati*, et ſi qua ſunt alia fauſti ominis nomina, qualia arae genera conſpiciuntur in numis Aegarum Ciliciae, et Aeolidis, Alexandriae Aegypti, Amaſtris, Amiſi, Anchiali Thraciae, Ancyrae, Antiochiae Piſidiae, ac Syriae, Apolloniae Epiri, Apollonopolis, Argeos Acarnaniae, Aſcalonis, Attae, Attaliae, Bruttiorum, Byzantii, Caphyae, Calchedonis, Canothae, Carrharum, Caeſareae Cappadociae, et Palaeſtinae, Chii, Cii, Cnidi, Corinthi, Cretae, Crotonis, Cyzici, Cyrenes, Damaſci, Dardaniae, Deulti, Dionyſopolis, Edeſſae Meſopotamiae, Emiſae, Epheſi, Gabalae, Gazae, Gythei, Hadrianae, Hadrianopolis, Heliopolis, Heracleae Ponti, Hipponii, Ilii, Iuliopolis, Lacedaemonis, Lampſaci, Laodiceae in Caria, et in Syria, Leontinorum, Leſbi, Mantineae, Marcianopolis, Metropolis Ioniae, et Phrygiae, Mopſueſtiae, Moſtenae, Mytilenas, Nicaeae, Nicomediae, Nicopolis Moeſiae, Nyſae Cariae, Odeſſi, Orthoſiae, Patrarum, Pautaliae, Pergami, Pergae, Perinthi, Philadelphiae Lydiae, Philipporum, Philippopolis Thraciae, Phliuntis, Plotinopolis, Pompeiopolis Ciliciae, Rheſaenae, Sardis, Seleuciae Ciliciae, Selgae, Selini Siciliae, Sides, Sidonis, Smyrnae, Syracuſarum, Tanagrae, Tarſi, Temenothyrarum, Teni inſulae, Theſſalonicae, Thyatirae, Traianopolis, Tripolis Syriae, Tyri, Troadis. — Pariter in n. familiarum Antiae, Corneliae, Oppiae, Pomponiae, Poſtumiae, Rubriae, Vibiae — Aeque, ac ad aram ſacrificantes repraeſentantur Imperatores, Auguſtus, Lepidus, Caligula, Claudius, Nero, Galba, Otho, Vitellius, Veſpaſianus. Titus, Domitianus, Domitia, Nerua, Traianus, Matidia, Hadrianus, Sabina, Aelius, Antoninus, Aurelius, Fauſt. Iunior, L. Verus, Lucilla, Commodus, Criſpina, Pertinax, Did. Iulianus, Peſcennius, Seuerus, Domna, Caracalla, Geta, Macrinus, Elagabalus, Aquilia, Maeſa, Mamaea, Alexander, Maximinus, Pupienus, Gordianus Pius, Philippus vterque, Decius, Etruſcilla, Hoſtilianus, Gallus, Voluſianus, Aemilianus, Valerianus vterque, Gallienus, Salonina, Herodianus, Poſtumi, Victorinus, Claud. Gothicus, Quintillus, Aurelianus, Tetrici, Tacitus, Florianus, Probus, Numerianus, Diocletianus. Val. Maximianus, Conſtantius Chlorus, Galerius, Carauſius, Licinius pater et filius. — *Ara* cum duabus figuris ſacrificantibus. n. Iuliae Piae. — cum quatuor ſacrificantibus. n. Hadriani, M. Aurelii, — cum ſex Veſtalibus. n. Lucillae.

Ararum quadratarum rotundarumque ſpecies exhibuit *Montfaucon* in libro, cuius index eſt: Antiquité expliquée Vol. II. P. I. Lib. III. c. 2. — In numis vrbium ſignata ara ſacra pro ſalute Imperatoris ſeu regis ab vrbe facta indicat; ſerpentes ex arae imo ſeſe erigentes ſunt victoriarum indices.

Ara ſola in n. Antiochiae Syriae. Apolloniae Epiri, Byzantii, Cnidi, Dyrrha-

Dyrrhachii, Emeritae, Hadrianopolis, Italicae, Mopſueſtiae, Nicaeae, Nicomediae, Panormi, Sidonis, Smyrnae, Teii. — *et* in nummis g. Aproniae, Betilienae, Caniniae, Ruſtiae — *ſimiliter* in Imperialibus Auguſti, Tiberii, Neronis, Galbae, Veſpaſiani, Titi, Domitiani, Traiani, Plotinae, Sabinae, Antonini, Fauſt. Senioris, M. Aurelii, Fauſt. Iunioris, Commodi, Criſpinae, Seueri, Alexandri, Voluſiani, Salonini, Regilliani, Herodiani, Claud. Gothici, Tetrici Senioris.

Ara, in qua corona. n. Smyrnaeor. de qua *Liebe* Goth. Num. p. 332. — coronata. n. Selini Siciliae. — in corona hederacea. n. Sidonis. — deſuper caput. n. Apolloniae Epiri, Carrharum, et Plotinae. — deſuper Aſtartes protome, hinc inde vexillum. n. Beryti. — ſupra quam Diana. n Epheſi. — deſuper claua. n. Cyzici, Maſtaurae — ſed impoſitum fulmen. n. Titi, Domitiani, Antonini. — ſed fulmen inter duo ſigna militaria. n. Nicopolis Moeſiae, et Domitiani. — ſed aquila inter duo ſigna milit. n. Familiae incertae. — deſuper aquila. n. Victorini, Gal. Maximiani, Conſtantis. — deſuper galea, hinc clipeus, inde haſta. n. Neronis. — deſuper globus. n. Cretenſium. — cui ſerpens impoſitus. n. Ancyrae Galatiae, Aſſiorum Aeolidis, Claudiopolis, Nicomediae, Nicopolis Epiri, Tauii, Temenothyrarum. — deſuper Victoria inter duos ſerpentes. n. Auguſti. — ſupra quam ſerpens in gyros circumuolutus ſe erigit, a d. caduceus, a ſ. ſpica. n, Noniae g. — cui inuolutus eſt ſerpens. n. Aſines, Claudiopolis Iſnuriae, Epidauri, Iaſi, Nicaeae, Nicomediae, Nicopolis Epiri, Pergami, Ptolemaidis, Tauii, Traianopolis, et Imp. Tiberii. — inter duos ſerpentes. n. Ptolemaides. — inter duas taedas. n. Aezani, Byzantii, Cyzici, Nicaeae, Pergami. — inter duo capita velata, et turrita. n. Edeſſae Meſopotamiae, Rheſaenae. — cui duo capita boum impoſita. n. Nicaeae. — cum quatuor ſpicis. n Caeſareae Cappadociae. — ex qua arbor excreſcit. n. Caeſareae Palaeſtinae, Corinthi, Tarraconis. — cui impoſitum vas anſatum, hinc et inde taeda cum ſerpente. n. Pergami. — ſupra quam tria vaſa. n. Pergae. — deſuper ſimpulum. n. Veſpaſiani. — ad radices montis Argaei. n. Caeſareae Cappadoc. — ſub arbore. n. M. Aurel. in qua genius, vel Cupido. n. Lucillae. — ſubtus caput mul velat. n. Coſufiae. — cum aſtro et media luna n. Carrharum. — capricornus, globus, papauer, et faſcia. n. Nicaeae. — arbor, et petrae Ambroſianae. n. Tyri. — caduceus, et vaſculum. n. Heliopolis. — corona, vrceus et auis. n. Fauſtinae Sen. — et bos. n. Eporae Hiſpaniae, it. Iul. Caeſaris et ab Aegyptiis in Domitiano, et Hadriano. — poma, et ſerpens ad arborem. n. Neronis. — laurea. et haſta. n. Arriae g. — cui impoſita Sileni perſona, ad quam adſilit panthera, pone thyrſus. g. Vibiae. — et malleus. n. Scriboniae g. — ante caput Claudii. n. Aſcalonis. — ante templum Aſtartes. n. Tyriorum. — ante quam iugulata ſtat ouis. n. Syracuſarum. — ante quam Serapis ſt. n. Dionyſopolis, Odeſſi. — ante quam ſerpens, aquila deſuper. n. Nicomediae.

Ara, cui vexillum imponitur in n. Coloniarum, vt Caeſar Auguſtae, ad cuius originem ſpectat typus. Dum enim colonia deducebatur, aram primum exſtruebant, ſupra quam ſacra fierent, priusquam colonus aratro terminos vrbis deſignaret, qua de re ille in variis nummis velatus ritu Sabino bouem et vaccam agit. Sacrificio peracto, vexillum, legionis in ea deducendae nomen praeferens, imponebatur. it. Fadiae g. — ſupra quam Imp. Gordianus et vxor dextras iungunt. n. Metropol. Phrygiae. — in qua duae figurae cum haſtis iuſculptae ſunt, hinc

hinc et inde aquila legionaria. AR. Domitiani. *Vaill.* Pr. II. p. 106. — ſupra quam tres icunculae. n. Cyzici, Tripolis Phoeniciae. — in qua ſculptae duae Victoriae cum palmis lauream offerentes coronam, hinc inde aquilae legionariae haſtis inſidentes. AV. Domitiani. *Morell.* in Domit. Tb. 7. n. 38. p. 423. *it.* AR. Eiusd. *Morell.* ib. Tb. 12. n. 33. — Idem typus cum inſcr. ROM. ET AVG. *Romae Et Auguſto.* in n. Auguſti, Tiberii, Claudii. Vid. ROM. ET. AVG.

Ara in qua duae capellae ſtantes, deſuper AVGVSTVS. AR. *Golz.* in Aug. Tb. 73. n. 7.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 38. n. 1. — media inter duos ingentes lauri ramos cum inſcr. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. Æ 3. *Morell* in Auguſto Tb. 47. n. 38. p. 437. — in qua COS. II. n. Phil. Iun. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 57. n. 2. — in qua CO. AV. pone caput muliebre. n. Alexandriae coloniae Troadis. — deſuper PVTEAL. infra SCRIBON. g. Scriboniae. — cum tabernaculo: AR. Titi *Bellor.* p. 72. n. 9.) *Mdb.* p. 125.) *Muſell.* Imp. Tb. 40. n. 5. — it AR Domitiani. *Geſn.* Tb. 64. n. 39. 40.) *Muſell.* ib. Tb. 45. n. 2. 9. — Ara Antonio et Cleopatrae vt diis poſita. *Morell.* Fam. p. 305.

Ara Apollinis, cui lauri folia, et baccae impoſitae. n. Antioch. Syriae.

— *Deorum.* v. ΕΚΤΙΑ. Θ. vel ΘΕΩΝ. — prope Iouis aedes. g. Claudiae.

— *Conſecrationis* modo rotunda, modo quadrata, cum flamma ſurſum elata, in cuius circuitu legitur CONSECRATIO. — vel arae aquila inſiſtit, eadem cum perigraphe. — vel ramo ad mediam aram vtrimque adpoſito, cui inſiſtit aquila coronam geſtans roſtro, circum: AETERNAE MEMORIAE GAL. MAXIMIANI. — vel duae aquilae ſtantes ara cum igne intermedia. v. MEMORIA FELIX. — vel ara ſupra quam ignis accenſus inſcribitur: DIVO PIO etc. apotheoſin deſignans.

Ara Fortunae Reduci ſacra, cui inſcriptum: FOR. RE. n. Ruſtiae g. et AR. Auguſti, de quo praeter *Vaillantium* et *Havercampum* ad *Morell.* Theſ. Famil. etiam *Swinton.* in Philoſ. Tranſact. Tom. LXII. P. I. p. 61. ad Tb. 2. fg. 2. — *Al.* ſed FORT. REDVCI. AR. Commodi. vid. *Fortuna Redux.*

— *Herculis* maxima, ſub Auentino. n. Antiae g. *Morell.* Fam. p. 18.

— *ignita* frequentius apotheoſin arguit. v. CONSECRATIO. — cum igne accenſo, vittis et encarpis ornata. v. PRINCEPS IVVENTVTIS. — ΔΙΟΣ ΑΓΟΡΑΙΟΥ, *Iouis Forenſis.* — ſacro igne calens c. epigr. DIS GENITALIBVS. AR. Criſpinae. — *Al.* cum inſcr. SECVLVM (*ſic*) Æ 3. Tetrici Iun. *Vaill.* Pr. I. p. 225. — iuxta quam hinc Hercules ſt. ſ. exuuias leonis, et ſimul clauae innixus, inde Imp. togatus ſt. d. pateram. Æ max. edit. in *Cim. Vind.* II. p. 11. — vel arae cum foco inſcribitur littera maiuſcula K, Καίσαρι, *Caeſari.* Æ 2. Neronis. *Morell.* in Nerone Tb. 13. fg. 9. p. 117. — vel additae ſunt litterae binae K. K. quae ſiglae forſitan indicant ΚΟΙΝΟΝ ΚΥΠΡΙΩΝ, *Commune Cypriorum*, ſiue ΚΟΙΝΟΝ ΚΡΗΤΩΝ, *Commune Cretenſium*, aut ex *Harduini* coniectura ΚΟΙΝΟΝ ΚΙΛΙΚΙΑΣ, *Commune Ciliciae*, aut aliquid ſimile. Æ 3. Domitiani. *Morell.* in Domit. Tb. 26. n. 15.

Ara ignita inter duas amazones. n. Amiſi. — inter duos pharos. n. Byzantii. — inter duas taedas ardentes, cuilibet inuolutus ſerpens. n. Cyzici. — inter figuram in equo et Mercurium; *al.* ante figuram in equo. n. Moſtenorum. — ante quam ſacerdos ſuccinctus, d. pateram, ſ. humero baculum, prope taurus. n. Dardaniorum. — ante quam Imp. ſt. inde genius, pro pedibus victima. n. Ha-

n. Hadriani. vid. ADVENTVI AVG. AFRICAE. — BITHYNIAE. — GALLIAE. — HISPANIAE. — ITALIAE. — MACEDONIAE. — MAVRETANIAE. — MOESIAE. — iuxta quam Serapis cum Imp. dextram iungit, poſt Serapidem Iſis, poſt Imp. mulier. v. ADVENTVI AVG. ALEXANDRIAE.

ARA PACIS vel ARA PAC. immo AR. PAC. in variis ad aram Pacis legitur numis, quos collegit atque illuſtrauit Ioh. Frider. *Fiſcher* in commentatione ſingulari de *ara Pacis*. Lipſiae 1748. forma quarta. Qui in fronte diſſertationis conſpicitur Auguſti numus e *Golz.* Aug. Tb. 56. n. 12. aram ſiſtit, ad cuius latera retrogrado litterarum poſitu legitur ƎƆAꟼ ꟼЯƎꟼ loco PACE PERP*etua*. Qui vero in tabula ad calcem poſita occurrit ordine primus *AV*. e *Golzio* in Aug. Tb. 73. n. 11. et *Oiſel* Sel. Num. Tb. 71. n. 12. deſumtus, aram in templo ſex columnarum repraeſentat, et in area numi PACI PERP. — In 2. circumſcribitur ara: PACE AVG. PERP. intra coronam. Æ. — in 3. 4. ara ſubſcribitur ARA PACIS, hinc inde S. C. nota. Æ 5. ſimilis ex *Angelon.* Hiſt. Aug. p. 61. n. 9. ſed ARA PAC. — 6. qui eſt *AV*. ex *Oiſel.* Tb. 72. n. 2. ſed AR. PAC. — 7. cum perigraphe integra: ARA PACIS ex *Chifflet.* Lumin. Praerog. p. 373. — 9. aram ſiſtit, ſuper quam ſerpens, adſtat dea d. caduceum adſcripto in area nomine PAX. *AV* et *AR*. apud *Golz.* — Neronis numen ARA PACIS inſcriptum *Triſtan.* I. p. 214. illuſtrauit quidem, ſed ſibi perſuaſit, Neronem hanc dedicaſſe aram in gratiam ludorum ſuorum atque certaminum muſicorum, quibus ſcilicet antiquitus fingebatur praeſidere dea Pax; *Hauercampus* vero ad *Morell.* Neron. Tb. 10. n. 16. p. 106. iuſtius cenſet, aram Neronis fuiſſe erectam eo tempore, quo Ianum pace vbique parta clauſit Nero. cf. *Pedruſ.* Tom. VIII. Tb. 18. n. 10.) *Biaeus* in *Arſchot.* Tb. 21.) *Angelon.* p. 61.) *Oiſel.* Tb. 72.) Numoph. Reg. Sueciae Tb. 50.) *Venuti* diſſertaz. ſopra il Tempio di Giano p. 110. Vol. IV. diſſert. Acad. Etr. Corton.) *Mdb.* 92.) *Theup.* 402. — *Similem* Veſpaſiani recenſent *Mdb.* 111.) *Harduin.* Hiſtor. Aug. — *Ead.* ARA PACIS inſcriptio et ara, ſeu templum Iani clauſum in n. Lolliani apud *Chifflet.* ex quo *Mdb.* p. 397. et *Bandur.* I. 316. eundem repetunt.

Ara ignita c. epigr. PIET. AVG. *Pietas Auguſta.* S. C. Æ 2. Fauſt. Sen. *Angelon.* p. 146.) N. *Arſchot.* Tb. 44. n. 7.) *Mdb.* p. 210.) *Muſell.* Imp. Tb. 110. n. 3. — *Al.* ſed PIETATI AVG. *AR*. Sabinae.

— *Prouidentiae* in tot Auguſti numis primum, deinde et in aliorum Imperatorum, cum litteris PROVIDENT*ia* S. C. expreſſa. *Angelonus* p. 21. falſiſſime cum *Occone* et aliis credidit, Iani templum in hiſce numis depingi, adeoque viuente Auguſto eſſe cuſos; ſed *Bellorius* p. 8. n. 13. iam adnotauit, eiusmodi numos apotheoſin Auguſti continere, quales exſtant apud *Golz.* in Aug. Tb. 77. fgg. 22. 24.) *Morell.* in Aug. Tb. 30. fg. 10.) Aen. *Vic.* n. 28.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 61. n. 3. p. 354.) *Theup.* p. 386.) N. *Arſchot.* Tb. 16. n. 23.) *Muſell.* Imp. Tb. 6. n. 3.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 38. n. 2. — Iidem *Reſtituti*: 1. IMP. NERO CLAVD. CAES. AVG. GERM. REST*ituit.* Ara eadem, vt teſtatur ſubſcriptio PROVIDENT. S. C. *Golz.* ib. Tb. 77. fg. 17.) *Morell.* ib. fg. 11. — 2. IMP. T. (*Titus*) CAES. AVG. RESTITVIT. S. C. Ara, ſed ſine ſubſcriptione. *Golz* ib. n. 23.) *Morell.* ib. n. 12.) *Theup.* p. 385. — 3. IMP. T. VESP. AVG. REST. Ara. PROVIDENT. S. C. *Golz.* ib.) *Morell.* ib. fg. 14.) *Vicus* n. 15.) *Theup.* 384.) *Bellor.* p. 9. n. 28.) *Geſner.* Tb. 22. n. 13.) *Mdb.* p. 45.) *Muſell.* Imp. Tb. 7. n. 7.)

Patin. Imp. p. 40. — 4. IMP. D. (*Domitianus*) CAES. in *alio*: IMP. CAES. DOMITIAN. AVG. REST. Vterque apud *Golz.* in Aug. Tb. 78. n. 25. 26.) *Morell.* in Aug. Tb. 30. n. 15. 16.) *Theup.* 385. — 5. IMP. NERVA CAES. AVG. REST. Ara, infra S. C. *Morell.* ib. fg. 17.) *Vaill.* Pr. I. p. 5. — *Alius* ſimilis cum litteris PROVIDENTIA. *Golz.* ib. n. 29.) *Morell.* ib. n. 18. — 6. IMP. CAES. TRAIAN. AVG. G. (*Germanicus*) P. P. REST. Ara. PROVIDENT. S. C. *Golz.* ib. n. 32.) *Morell.* ib. n. 19.

Eadem *ara*, infra PROVIDENTIA. Æ 2. Galbae. *Morell.* in Galba Tb. 7. n. 19. p. 175. — *Similis*, ſed PROVIDENT. Æ 2. Vitellii. Non legitur apud auctores, vtrum Vitellius *aram Prouidentiae* dicauerit, an ſacra in Prouidentiae templo fecerit Othone e medio ſublato, quod tamen vel ex hoc numo hariolari haud vane licebit, quamuis nihil minus per vitam quam eandem curauerit, niſi ex adulatione ſenatus profectum quoque credamus cum *Patino*. In lucem protraxerunt hunc rarum numum et elegantem *Mdb.* p. 106. ſed cum litteris tantum PROVID. in alio autem PROVIDENT. exhibet. *Vaill.* Pr. I. p. 27.) *Morell.* Imp. in Vitellio Tb. 4. n. 17.) *Patin.* Imp. p. 138. n. 10. *et* in Theſ. *Mauroceno* p. 95. qui vtrobique PROVIDENT. rurſus communicat infra aram.) *Theupol.* p. 414.) Aen. *Vicus* in aereis p. 3.) *Occo* p. 91. qui vero legit PROVIDENTIA. — *Similis ara* cum PROVIDENT. Æ. Veſpaſiani. *Bellor.* p. 63. n. 26.) *Geſner.* Tb. 58. n. 21.) *Mdb.* p. 113.) *Muſell.* Imp. Tb. 32. n. 3. — *Similis ara*, eadem cum inſcr. PROVIDENT. hinc inde etiam S. C. nota. Æ. 2. Titi. *Geſner.* Tb. 61. n. 31. *Mdb.* p. 121.) *Morell.* in Tito Tb. 12. n. 1. p. 381.) *Muſell.* Imp. Tb. 38. n. 3.) Th. Reg. *Sueciae.* Tb. 52. n. 32.) *Triſtan.* I. p. 300. n. 3.

Ara, in qua PROVIDENTIAE AVGVSTI. Æ. 1. vrbis Italicae in Hiſpania Baetica, *Morell.* in Tib. Tb. 6. fg. 16.) *Mdb.* p. 71.) *Vaill.* Col. I. p. 113. 114. — et in circuitu legitur PERM. DIVI AVG. MVN. ITALIC*um*. Æ. 2. Tiberii. *Auguſtin.* Dial. Tb. 63. n. 4.) *Morell.* in Tib. Tb. 10. fg. 7.) *Patin.* p. 67.) *Vaill.* Col. I. p. 112.

ARA PVDIC. *Ara Pudicitiae* quadrata, cui impoſitum eſt Plotinae caput, in AV et AR. Plotinae vxoris Traiani RRR. Signata videtur haec *ara Pudicitiae*, ac Virginia Romae in vico longo erecta, cui nulla niſi ſpectatae pudicitiae matrona, et vni viro nupta, ius ſacrificandi haberet, ad denotandam inſignem illius Auguſtae caſtitatem, quam *Plinius* in panegyrico ſanctiſſimam nominat. *Mdb.* p. 164. 165. — *Alius* ſimilis AV. et AR. RRR. Plotinae, circum: CAES. AVG. GERMA. DAC. COS. VI. P. P. *Harduin.* Oper. Sel. p. 751.) *Mdb.* p. 165.) *Vaill.* Pr. II. p. 130.) *Kbell.* Suppl. p. 63. arbitratus, in *Vaillantii* deſcriptione negligentiam obrepſiſſe aliquam; nudam enim depingit quadratam aram. Aſt in AR. numo C. *Arioſti* arae puluillus eſt inſtratus, atque huic aliquid, quod diſtingui non poteſt impoſitum; *Mdbarbus* Plotinae caput illud eſſe indicat.

Ara, cui inſcriptum SALVS AVGVSTI. Æ 1. RRR. Tiberii, pro cuius ſalute, praecipue initio ſui regiminis multae fumauerint arae, dum pro eadem non ſolum in vrbe, ſed et in aliis prouinciis vota ſuſceperunt. *Morell.* in Tib. Tb. 5. fg. 21. — *Similis*, ſed inſcriptum SAL. AVG. *Saluti Auguſtae*, et ſupra illam duo palmae arboris rami. Æ 2. Tiberii ab Illicitanis Hiſpaniae. *Morell.* in Tib. Tb. 10. fg. 6. *et* Fam. Seſtia n. 4. p. 394.) *Vaill.* Col. I. p. 113. — *Similis*, ſed Æ 3. *Morell.* in Tib. Tb. 13. n. 12.) Muſ. *Theup.* — *Alius*, ſed SALVTI AVGVST. in *al.* AVGVSTI, cum S. C. nota. Æ Domitiani. *Angelon.* p. 88.) *Bellor.* p. 76. n. 11. p. 77. n. 26.) *Geſner.*

ASHMOLEAN OXFORD MUSEUM

Geſner. Tb. 67. n. 44.) *Mdb.* p. 133. 134.) *Muſell.* Tb. 46. n. 4. ſq.) Muſ. *Pembrok.* Ill. Tb. 38. n. 3.) Th. R. *Sueciae* Tb. 53. n. 13.) *Venuti* diſſertaz. ſopra il Tempio di Giano p. 101. et 120. Vol. IV. diſſert. Acad. Etruſc. Corton.

Ara dei *Termini* an in numo? cf. Bernh. Frieder. Rudolph. *Laubn.* Diatriba de ara et numo dei Termini. Lipſiae 1753. 4.

— *votiua*, qua indicat vota et ſacra pro felici Imperatoris itu redituque. vid. *Vota.* — cui impoſitus eſt globus coeleſtis, cum tribus ſtellis ſupra, cum hac inſcr. VOTIS XX. circum BEATA TRANQVILLITAS. — cum epigr. VOTA PVBLICA. Æ 3. Tetrici Sen. *Vaill.* Pr. I. p. 223. — ſed inſcr. MILLIARIVM SAECVLVM. Æ. Philippi. *Pembrok.* Ill. Tb. 85. n. 2. vid. *ſuis locis.*

— *duae* cum ſerpentibus, arbore intermedia. n. Ptolemaidis. — cum lunula et aſtris, columna intermedia. n. Sagalaſſi.

ARAB. *Arabia.* ARAB. ADQ. *al.* ADQVI. *al.* ADQVIS. *al.* ADQVISITA, ſtat Arabia ſtolata, cum attributis ſolitis, d. ramum turis, ſ. calamum adoratum, ad pedes camelus; in circulo S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. AV et AR Traiani, et add. S. C. nota Æ. 1. 2. eiusdem. *Angelon.* p. 123.) N. *Arſchot.* Tb. 35.) Ant. *Auguſtin.* p. 101.) *Beger.* Th. Br. II. p. 648.) *Erizzo* p. 313.) *Harduin.* p. 750.) *Mdb.* p. 153. 159. 162.) *Muſell.* Imp. Tb. 61. n. 7. *et* Tb. 67. n. 5.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 17. n. 7. 8. 9.) *Patin.* Imp. p. 175.) Muſ. *Pembrok.* Ill. Tb. 67. n. 1.) *Pedruſ.* Tom. II. Tb. 31.) *Piovene* Tom. X. Tb. 7.) *Spanhem.* I. p. 184.) Th. R. *Sueciae* Tb. 10. n. 9.) *Theup.* p. 446.) *Triſtan.* I.) *Vicus* Tb. 17. n. 55.) Arabia exeunte ſecundo bello Dacico a Traiano imperii ſub anno nono per Palmam Syriae rectorem imperio Romano adiecta, prouinciarum Caeſaris numerum auxit.

ARAB. ADQVIS. COS. II. P. P. Victoria ſt. d. lauream, ſ. tropaeum; in *alia* Victoria gradiens, d. lauream ſ. palmam AR. Seueri apud *Mediob.* p. 272.; ſed rectius iidem AR. Seueri in Muſ. *Pembrok.* Ill. Tb. 67. n. 1.) in *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 273. 274. inſcribuntur: ARAB. ADIAB. COS. II. P. P. *Arabicus Adiabenicus* etc. prout in ſimili ARAB. ADIABENIC. legitur. apud *Eckhel.* ib. 274. aliosque. Septimius enim Seuerus ob expeditionem in Arabiam et Oſrhoenos Ao. 948. ſuſceptam cognominatus eſt, numis etiam teſtantibus: ARABicus PARTbicus ADIABenicus, vel in Graecis APAB. 'Αραβικὸς, *Arabicus.*

ARAB. *Arabiae.* ADVENTVI AVG. ARAB. S C. in ambitu: S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Imp. eques ſequentibus duobus ſigniferis. Æ. Traiani. *Mdb.* 162.

Arabia ſtans, d. dentem elephantis, prae pedibus camelus, cum epigr. ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤ. Ε. AR max. Traiani. *Vaill.* Pr. II. p. 127. — Idem Arabiae typus ſed ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟ. ς. AR. Eiusd. *Vaill.* ib. p. 128. — *Alias* ſed ΔΗΜΑΡΧ ΕΞ. ΙϚ. ΥΠΑΤ. Ε. AR. Eiusd. *Khell.* Suppl. p. 53.

ARABIA excipit aduenientem Imp. Traianum, cui palmam porrigit, circum: S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIRI. *Mdb.* 162.

ΑΡΑΒΙΑ, *Arabia* prouincia. Protome muliebris. Æ 3. Traiani. *Eckh.* Cat. I. 252. — ΑΡΑΒΙΑ L. ΙΓ. *Anno* 13. Fig. mul. ſt. ad cuius pedes camelus. Æ 2. Trai. *Vaill.* Gr. — ſed L. ΙΑ. *Anno* 11. Æ 2. Hadriani. *Vaill.* ib. — plures Arabiae numos v. prouinciae vrbs *Boſtra.*

ARABIA AVGVSTI PROVINCIA. Puer ducens capiſtro camelum, cui adſiſtit figura ſtolata. AR. Traiani. *Spanh.* ad Iuliani Caeſſ. p. 419.) *Mdb.* 153.) Cum late patet illud Arabiae nomen, et de regionibus ad vtrumque ſinus Arabici litus ſitis, quod ex *Strabone* L. I. p. 42. dicitur: hinc non deuictam totam a Traiano, quae illo Arabiae nomine cenſebatur, regionem licet ſtatuere.

ARABIA CAPTA. S. C. Palma, cui adſidet Arabiae captae typus, in circulo: S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Æ. Trai. *Mdb.* p. 162. Arabia, vt et Dacia prouincia Auguſtis, non ſenatui, ſubiecta ac propria.

ARABIAE. vid. ADVENTVI AVG. ARABIAE. S. C. Hadrianus et Arabiae ſacrificantis typus. Æ 1. Hadriani. *Harduin.* Oper. p. 760.) *Mdb.* 175.) *Vaill.* Pr. I. 59.) — RESTITVTORI ARABIAE S. C. Imp. mulierem genuflectentem ſubleuat, adſtante camelo. Æ. 1. Hadr. *Harduin.* p. 761.) *Mdb.* l. c.) *Vaill.* Pr. I. p. 60.

Arabici numi raro principum vultu figurantur. Muſ. *Pembrok.* II. Tbb. 91. 92.) De rei numariae apud Arabas initiis commentatione egit academica Io. Gottofred. *Eichborn.* Ienae 1776. 4.) Cſtoph. Gottl. von *Murr* geſammlete Nachrichten von den Münzen der Araber. Nürnberg 1770. 8. qui p. 48. ſq. ſeriem ſcriptorum de numis Arabicis addidit.) I. I. *Reiſkii* epiſtolae de numis Arabicis, inſertae repertorio biblico, quod cel. *Eichborn.* Lipſiae edidit.) Quosdam Arabicorum numos vulgauit delineatos, atque recenſuit Geo. Cſtian. *Adler* in libro: Muſeum Cuficum Borgianum Velitris. Romae 1782. formae quartae mai. — Speciatim de numo Arabico Conſtantini Pogonati diſſeruit, Hadr. *Reland.* Amſt. 1704. 8.

Arabs cognominatus M. Iul. Philippus, Boſtris, quae Arabiae vrbs, patre latronum ductore oriundus.

Arad rex Phoeniciae, cuius caput galeatum et denominatio in AV. numo, quem *Dutens* vulgauit in Explicat. de quelqu. Médailles p. 78. ſq. In)(aliud caput galeatum forſan Mineruae conſpicitur cum repetita inſcriptione Phoenicia *Rex Arad.* Conſulendus eſt *Swinton.* de litteris Samaritanis et Phoeniciis, Oxford 1750. p. 16.) *Barthelemy* dans Iournal de Savans 1763. ſimilem Boccho tribuit numum; quem *Froelich.* Not. Elem. Tb. 1. fg. 11. p. 23. Syracuſanis falſo adſcripſit.

Aradus Phoeniciae vrbs antiquiſſima in inſula continenti proxima, a quibusdam Sidoniis exſulibus condita dicitur apud *Strab.* L. XVI. Varios experta dominos, tandem Seleucidis paruit, ſed ab Antiocho Deo *Autonomia* obtenta ipſis deinceps vt amicis obtemperauit. Seleucus Callinicus eius filius ei *Aſyli* priuilegium anno 70. Seleucidarum conceſſit, quando Aradii contra Antiochum Hieracem adhaeſerunt. Inde in numis inſcribitur ΙΕΑ i. e. Ἱερὰ Ἄσυλος, *Sacra Inuiolata*, ſeu iuxta *Liebium* Goth. Num. p. 164. ΙΕΡΑ, quod interpretatur Ἱερᾶς Ἐλευθέρας Ἀσύλου, *Sacrae, Liberae, Inuiolatae*; praerogatiuam enim Ἱερᾶς et Ἀσύλου *Aradus* cum aliis Syriae et Phoenices vrbibus, quas recenſet *Spanh.* I. p. 665. habuit communem. Excuſſo regum iugo, Romanis ſe committit et *Autonomiam* accipit A. V. C. 495. A. Chr. 258. vt auguratus eſt recte *Noriſ.* Epoch. Syromaced. quam aeram dinumerauit in Imp. Domitiani, Traiani, Hadriani, M. Aurelii et Elagabali numis. Legitur in numis Α. ΑΡ. ΑΡΑΔΙΩΝ et ΑΠΑΔΙΩΝ.

a) *Autonomi* eius numi ſuperſtites.

ARABRIGA MVN. *Municipium Arabriga* in Caii Caeſaris numo e *Golzii*

Golzii Theſ. p. 242. et *Harduini* Oper. Sel. p. 27. *Plinio* L. IV. c. 35. *Arabricenſes* in Luſitania. *Ptolemaeo* L. II. c. 5. Ἀράβριγα. Apud *Gruterum* p. 162. vetus inſcriptio ARABRIGENSES.

Aradus, Gr. Ἄραδος, inſula Phoeniciae oppoſita, ſed iuxta *Stephanum*: Ἄραδος νῆσος φοινίκης, ita tamen eſt in Phoenice, vt etiam Seleucidi adnumerari poſſit, quia in vtriusque eſt confinio. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 350. Sed et *Plinius* L. V. c. 20. in Phoenice cenſet. Inſulam *Strabo* accurate deſcripſit p. 518. Sita Aradus ante importunum litus, XX ſtadiis a continente, inter nauale ſuum et Marathum. Eſt vero ſaxum a mari circumfuſum, VII fere ſtadiorum ambitu, habitationibus plenum. Et *Pompon. Mela.* Lib. II. c. 7. Arados etiam in Phoenice eſt parua, et quantum patet, tota oppidum; frequens tamen, quia etiam ſuper aliena tecta ſedem ponere licet. — Vrbs cognominis in Chronico *Euſebii* dicitur condita anno primo Olympiadis V. nempe ſeptem annis ante vrbem Romam. A Turcis hodie nuncupatur *Ruad.* — Aradiorum aera, vt docet *Harduin.* in Chronolog. Vet. Teſt. p. 582. Oper. Sel. incipit ex quo ſe, excuſſo regum Syriae iugo in libertatem vindicarunt, atque in clientelam populi Romani contulerunt. Quam quidem clientelam, ignotam ſcriptoribus rerum Romanarum numi veteres praedicant. — Numi, qui litteras ΑΡ. ſigla ligatas, et palmam exhibent, in hac vrbe certo ſignati ſunt. Dicta ſigna, et palma in autonomis huius vrbis numis reperiuntur. Minus tuto huc referas, in quibus apis et acroſtolium comparent, praecipue cum in his illa ſigla abeſt. Vtrumque viſitur in autonomis quidem Aradi, ſed et in aliarum vrbium numis. Speciatim apis Epheſi eſt ſymbolum. Aradi numos vide apud *Pellerinium* Mel. I. p. 125. 126. in Muſ. *Hunter.* p. 39. ſq. et apud alios. Nimirum

A.) *Autonomos.* 1. Caput muliebre turritum et velatum ad d.)(ΑΡΑΔΙΩΝ. Victoria gradiens ad ſ. d. acroſtrolium, ſ. palmae ramum, ante ΗΚΡ (128) et ΔΝ, inter quas littera Phoenicia. AR. 221$\frac{3}{4}$ pond. *Peller.* Tb. 90. fg. 1. et ſq.) Muſ. *Hunter.* p. 39. n. 1. — 2. *Alius* ſimilis, ſed ante ΑΛΡ (131) et ΘΝ, inter quas alia Phoenicia littera. AR. 224. pond. M. *Hunter.* p. 40. n. 2. — 3. *Al.* ſed ΗΛΡ (138) in area littera Phoenicia et ΘC, omnia intra lauream. AR. *Eckh.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 245. n. 1. — 4 *Al.* ſed ΘΛΡ (139) et ΘC, intermedia Phoen. littera. AR. 224$\frac{3}{4}$ pond. Muſ. *Hunter.* ib. n. 3. — 5. *Al.* ſed cum anno ΜΡ (140) in area littera alia Phoenicia, vt n. 2. et ЄΝ. AR. 233. pond. *Eckh.* Cat. ib. n. 2.) M. *Hunter.* ib. n. 4. — 6. *Al.* ſed ΒΜΡ (142) AR. Muſ. *Theupoli* p. 1251. — 7. *Al.* ſed ΘΜΡ (149) et ΒC, inter quas eſt Phoen. littera. AR. 227$\frac{1}{2}$ pond. M. *Hunter.* ib. n. 5. — 8. *Al.* ſed ΒΞΡ (162) et ΘΝ, inter quas alia Phoen. littera eſt. AR. 231$\frac{3}{4}$ pond. M. *Hunter.* ib. n. 6. — 9. *Al.* ſed ΗΞΡ (168) et ΔC, interpoſita alia Phoen. littera. AR. 224$\frac{3}{4}$ pond. M. *Hunter.* ib. n. 7. — 10. *Al.* ſed cum anno ΘΞΡ (169) et ΘC, inter quas alia Phoen. littera eſt. AR. eiusdem ponderis. M. *Hunter.* ib. n 8. — 11. *Al.* ſed ΑΟΡ (171) et ΜΣ cum littera Phoenicia, quae n. 4 AR. 221$\frac{1}{2}$ pond. M. *Hunter.* ib. n. 9. — 12. *Al.* ſimilis ſed littera Phoenicia eſt, vt n. 9. AR. 229. pond. M. *Hunter.* ib. n. 10. — 13. *Al.* ſed ΒΟΡ (172) et ΜC, inter quas littera alia Phoenicia. AR. 233$\frac{1}{4}$ pond. M. *Hunter.* ib. n. 11. — 14. *Al.* ſed ΓΟΡ (173) et ΜΣ, cum alia littera Phoenicia. AR. 221$\frac{3}{4}$ pond. M. *Hunter.* ib. n. 12. — 15. *Al.* cum anno ΑΠΡ (181) alia litt. Phoenicia, et ΜΣ. AR. *Cim. Vindob.* I. Tb. 8. fg. 1.) *Eckhel.* Cat. I. p. 245. n. 3. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 5. fg. 2.

fg. 3. — 16. *Al.* ſed ΖΠΡ (187) et ΑΣ, inter quas quaedam littera Phoenicia AR. 227. pond. M. *Hunter.* ib. n. 13. — 17. *Al.* ſed ΖϘΡ (197) AR. *Froelich.* Ann. Syr. reg. p. 123.) Muſ. *Theup.* p. 1251.) in *ſimili* exhibet *Guſſeme* I. p. 249. n. 3. litteras ΒΝΡ. ΘϘC et indicat annos 152. et 299. — 18. Apis, a ſ. ΡΕ, a d. mon. [72])(ΑΡΑΔΙΟΝ. Ceruus ſtans ad d. iuxta palmam arborem. AR 3. *Peller.* Tb. 90. fg. 2. et 3.) Muſ. *Hunter.* ib. n. 14. — 19. Apis, a ſ. ΒΛΡ (132) a d. ЄΝ.)(ΑΡΑΔΙΩΝ. Typus idem, inter crura cerui littera eſt Phoenicia. AR 3. M. *Hunter.* ib. n. 15-20. — 20. Apis inter monogrammata [103. 104])(*Eadem.* AR 3. M. *Hunt.* p. 41. n. 16. — 21. Apis, a ſ. mon. [73] a d. Σ.)(*Eadem.* AR 3. M. *Hunt.* ib. n. 17. — 22. Apis, in area litterae duae Phoeniciae, et Σ.)(ΑΡΑΔΙΩΝ. Ceruus ſt. retro, palma. AR 3. *Eckb.* Cat. n. 4.) M. *Theup.* p. 1251. — 23. *Al.* ſed in aduerſa littera Phoenicia, et Μ. AR 3. *Eckb.* ib. n. 5. — 24. *Alius,* ſed in aduerſa ΗΤ et monogr. AR 3. *Eckb.* ib. n. 6. — 25. Caput muliebre velatum ad d. ante caput paruum Traiani Imp. recuſum cum capite virili ad d.)(ΑΡΑΔΙΩΝ. Bubalus decurrens ad ſ. ſupra ΒΝΤ. (352) ante littera Phoenicia, quae n. 13. Æ 3. *Pellerin.* Ill. Tb. 90. fg. 6.) Muſ. *Hunter.* n. 19. — 26. Idem caput muliebre velatum, ante quod aliud caput minus.)(ΑΡΑΔΙΩΝ. Bos currens. ΕΞΤ (365) Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 12. — 27. *Al.* ſimilis, ſed ΑΡΑΔΙΩΝ et addita eſt Phoenicia littera. Æ 3. M. *Hunt.* ib. n. 21. — 28. Capita eadem.)(ΑΡΑΔΙΩΝ. Typus idem, ſed ſupra bouem ΕΟΤ (375) ante Phoen. littera, vti n. 13 et 25. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 13.) M. *Hunter.* n. 21. — 29. Caput muliebre velatum ad. d.)(Idem bos currens ſupra mon. [74] et Σ. CΝ. infra ΡΟΔ (174) Æ 3. *Peller.* Ill. Tb. 90. fgg. 9. 10.) M. *Hunter.* ib. n. 22. — 30. *Al.* ſimilis, ſed ſupra bouem Ν et mon. [109] infra ΡΟΔ. (174) Æ 3. M. *Hunt.* n. 23. — 31. *Al.* ſimilis cum eodem ΡΟΔ anno, ſed per aream ΦΞ. CΝ. Ν. addita littera Phoenicia. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 7. — 32. *Al.* ſed ſupra ΚΝ. ΠC. infra ΡΟΕ (175) et ΡϘ. Æ 3. Muſ. *Hunter.* n. 24. — 33. *Al.* cum anno ΡΟΕ, ſed per aream ΚΝ. ΠC. Μ. addita littera Phoenicia. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 8. — 34. *Al.* ſed annus ΡΠ addito Aleph Phoenicio, quod errore monetarii pro Α Graeco poſitum videtur, ſic, vt ſit annus 181. per aream ΑC. monogramma et ωΜ. Æ 3. editus in *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 15. fg. 9. et illuſtratus p. 279. 280. — 35. *Alius,* ſed annus ΡΠΓ (183) per aream Θ Є et mon. [16] addita littera Phoenicia et Ζ. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 10.) M. *Hunter.* n. 25. — 36. *Alius,* ſed annus ΡΠΔ (184) per aream ΒC. ΑΙ. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 11. — 37. Caput muliebre turritum ad d.)(ΑΡ. Prora nauis. AR 3. Muſ. *Hunter.* Tb. 6. fg. 18. — 38. Aliud mul. cap. turritum ad d.)(Figura prorae nauis inſidens, d. ſertum, ante figura Mineruae cum aegide, infra ΕΟΤ (375) hinc inde litterae Phoeniciae. Æ 2. Muſ. *Hunter.* ib. fg. 19. — 39. Caput mul. turr. vti n. 37.)(Litterae ΑΡ monogrammatae nexae. Minerua galeata prorae nauis inſiſtens. Æ 3. M. *Hunter.* ib. fg. 20. — 40. *Al.* ſimilis, ſed in area claua. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 14. — 41. *Alius,* ſed ſupra Palladem cyathus, vt videtur, hinc inde litterae Phoeniciae. Æ 3. M. *Hunter.* Tb. 6. fg. 21. — 42. *Al.* ſed ſupra palma arbor, infra inſcriptio Phoenicia. Æ 3. M. *Hunter.* ib. fg. 22. — 43. *Al.* ſimilis, nempe idem caput mul. turrit.)(ΑΡ in monogrammate, typus idem, ſed ſupra litterae duae Phoeniciae, et infra inſcr. Phoen. Æ 3. Muſ. *Hunter.* Tb. 6. fg. 23. — 44. Cap. mul. turrit.)(ΑΡΑΔΙΩΝ ΜΕ. *Aradiorum Ao.* 45. Mulier ſt. d. elata, ſ. arcum, omnia intra lauream. *Guſſeme* I. p. 249. n. 2. — 45. Cap. mul. turritum.)(Victoria

ria ſt. d. ſertum, ſ. palmae ramum, in area ΑΡΑΔΙΩΝ et ΕΤΡ. Α. ΑΣ. Æ. *Golz.* Inſul. Graec. Tb. 27. fg. 10. — 46. ΑΡ. Aſtrum.)(ΙΕ. Ε. Α. *Sacrae Liberae Inuiolabilis.* Palma, adpoſito monogrammate. *Guſſ.* ib. n. 1. — 47. Caput diademate reuinctum.)(ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. *Demetrii Regis.* Aquila ſt. cum ramo, ante palma arbor, in area ΑΡΑΔΙΩΝ. AR. *Golz.* Inſ. Graec. Tb. 27. fg. 9. p. 289.) *Hanthal.* Proem. Exercit. Tb. 1. fg. 5. p. 26. — 48. Caput Ptolemaei Soteris diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ, *Regis Seruatoris* Ptolomaci Aegypti, et aliquando Syriae, ac Phoenices deinde, et Coeleſyriae domini, in area monogr. ΑΡ coniunctum. AR 1. *Theupol.*) *Vaill.*) *Froelich.* Ann. Reg. Syr. Tb. 3. n. 3. p. 19. — 49. ΑΡΑΔΙΩΝ ΑΣ. ΕϘΡ, *Aradiorum Aſyli Anno* 195. cum capite turrito. AR. percuſſus cum Q. Metellus Scipio, Pompeii ſocer, Syriae eſſet praeſes A. V. C. 706. A. Chr. 47.) *Harduin.* Chron. V. Teſt. p. 582. ſed ΕϘΡ interpretatus 195.

B) *Sub Imperatoribus.* a) *Veſpaſiano.* ΦΛΑΥ. ΟΥΕΣΠ. ΚΑΙΣ. ΕΤΟΥΣ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΥ Β. *Flauii Veſpaſiani Caeſaris Anno Nouo Secundo.* Caput Titi laur. in area ſtella, ex quo aſtro *Vaillantius* numum Arado tribuit.

b) *Domitiano.* ΑΡΑΔΙΩΝ ΒΜΤ. *Aradiorum Anno* 342, qui coepit A. V. C. 836. apud *Patin.* Imp. p. 166.) *Harduin.* Oper. p. 582. 738. contendit, eo in numo legendum eſſe ΒϘΤ, vt ſit is annus Seleucidarum Aradiorumque 392, vrbis Romae 833, ac Domitiani primus, ſed huius errorem confutauit *Gorius* ad Morell. Th. Imp. II. p. 480. Fortuna temoni inſidet, et cornucopiae gerit. — 2. ΚΑΙΣΑΡ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Domitiani caput laur.)(ΑΡΑΔΙΩΝ ΒΝΤ. *Aradiorum Anno* 352. vel V. C. 847. Vina in medio poſita cum palmis, et ſphingibus hinc inde, quorum capita pileolo Phrygio tecta. Æ 2. *Morell.* in Domitiano Tb. 21. n. 3.) *Noriſ.* Epoch. Syromaced. Diſſ. IV. §. 3. p. 368. qui vrbis Aradi epocham cenſet probabiliter initam ab autumno A. V. C. 495.) *Spanb.* I. p. 249) *Guſſeme* I. 249. n. 3.) *Vaill.* Gr. Num. p. 256.) *Harduin.* Oper. p. 582. — 3. ΑΡΑΔΙΩΝ. ΕΝΤ. *Au.* 355. Bos cornupeta.)(Caput Iſidis ad latus ei adpoſitum eſt alterum minus, Domitiani ſcilicet, laureatum. Æ 2. *Harduin.* p. 743.

c) *Traiano.* ΑΡΑΔΙΩΝ ΓΞΤ (363) Mulier luna bicorni ornata inſidet temoni, quem d. tenet, ſ. c. c. Æ 2. Traiani. *Vaill.* l. c.) *Guſſ.* ib. ſed ΡΞΡ, *An.* 163. — 2. Cap. muliebre velatum altero minore iuxta poſito, Traiani ſcil. laureato.)(ΑΡΑΔΙΩΝ ΕΞΤ. *An.* 365. Chr. 104.)(Bos cornupeta, certamina vel bona paſcua indicans. Æ. *Muſell.* Imp. Tb. 69. n. 8. *Harduin.* 582.) *Guſſeme* n. 7. plures eiuſmodi inter *Autonomos* n. 26. ſq. — 3. Caput Traiani cum ſolita perigraphe.)(ΑΡΑΔΙΩΝ ΒΟΤ (372) Bos idem. *Guſſ.* n. 8.) *Vaill.* Gr. — 4. ΑΥΤ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΑΡΙCΤ. ΚΑΙC. CΕΒ. ΓΕΡ. ΔΑΚ. ΠΑΡ. *Imp. Traianus Optimus Caeſar Auguſtus Germanicus Dacicus Parthicus.* Huius caput laur.)(ΑΡΑΔΙΩΝ ΔΟΤ (374) Bos. *Guſſ.* n. 9.) *Hard.* p. 582 et 752. ſed ΑΥΤΟΚΡ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝ. ΑΡΙCΤ. ΓΕΡΜ. ΔΑΚ. nondum *Parthicus*; in altero ibid. vt apud *Guſſeme*, ſed ΠΑΡΘ. — 5. *Alius* eadem cum inſcriptione, eodemque anno 374. Chr. 114. ſed Fortuna ſedens, d. temonem, in quo ſedet, ſ. c. c. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* Gr.) *Hard.* 752. — 6. Caput muliebre cum altero minore Traiani laureato.)(ΑΡΑΔΙΩΝ ΕΟΤ. (375) Bos ſaliens. Æ 2. *Gim. Vind.* I. Tb. 14. fg. 5.) *Guſſ.* I. 250. n. 10.) *Harduin.* p. 582. 752.) *Muſell.* Imp. Tb. 69. fg. 9.) *Noriſ.* II. p. 457.) *Vaill.* Gr. p. 27.

d) *Hadriano.* ΑΡΑΔΙΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ, ϘΤ. *Aradiorum Et Laodicen-*

dicenſium ſubaud. *Concordia*, Anno 390. qui eſt V. C. 882. Duo capita muliebria turrita inuicem iuncta. Æ 2. RR. Hadriani. Inſolita eſt earum ciuitatum ὁμόνοια in numis. Vtraque per mulierem turribus inſignem, vtpote ambae, validis muris contra barbaros cinctae, mutuum ſibi auxilium foedere pollicentur. *Guſſeme* n. 11.) *Vaill.* Gr.) *Harduin.* p. 582.

e) M. *Aurelio.* Huius caput.)(ΑΡΑΔΙΩΝ ΑΚΤ (421) Templum tetraſtylum, in quo Aſtarte d. caput humanum, ſ. haſtam. Æ 2. *Guſſ.* n. 12.) *Vaill.* ib. — 2. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΚΑΙ ΟΥΗΡΟϹ ϹΕΒΑϹΤΟΙ. Capita M. Aurelii et L. Veri aduerſa.)(Ead. epigr. et epocha 421. V. C. 914. Chr. 161. quo imperium Auguſti duo ſuſcepere. Fortuna ſedens, vt in prioribus. Æ 2. *Guſſ.* n. 13.) *Harduin.* 582. 777.) *Vaill.* ib. — 3. *Al.* ſed bos cornupeta. *Guſſ.* ib.

f) L. Vero. ΑΡΑΔ. ΑΚΤ. *Aradiorum An.* 421. Bos Æ. *Muſell.* Supplem. Tb. 21. fg. 10.) Muſ. *Theup.* p. 898. — 2. ſed ΑΡΑΔΙΩΝ ΑΚΤ. Idem typus. *Muſell.* Addend. Tb. 6. fg. 2.) *Theup.* l. c.

g) *Sept. Seuero*.... ΠΤ. ϹΟ Є ΤΗΡΟϹ Ϲ Є. Caput laureatum Seueri.)(ΔΗΜΑΡΧ. Є Ξ. ΤΠΑΤΟ. Aquila ſtans alis expanſis roſtro coronam, intra pedes aſtrum, quod indicat, Aradi percuſſum eſſe hunc Ꝛ max. formae. *Khell*, Supplem. p. 113.

h) *Caracallae.* ΑΤΤ. Κ. Μ. Α. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ Ϲ Є Β. Illius caput laur.)(ΔΗΜΑΡΧ. Є Ξ. ΤΠΑΤΟϹ ΤΟ. Β. Aquila, vt in priore ſt. infra pedes aſtrum. Ꝛ max. *Khell.* Suppl. p. 127. Duo hic dubia ſuboriri poſſent, quorum primum: an non legendum potius ΤΠΑΤΟ. Є ΤΟ. Β. alterum quomodo annus Caracallae *ſecundus* Poteſtati Tribunitiae coniunctus conſentiat. Ad vtrumque reſpondet *Khell.* l. c. non ſolum certum hic Caracallae vultum, ſed etiam epigraphen ſummo ſtudio inſpectam perſuadere, numiſma ad an. V. C. 964. referendum, quo altero iam poſt patris mortem imperio praeerat Caracalla. — 2. Caput Caracallae.)(ΑΡΑΔΙΩΝ. Cupreſſus (vel potius palma arbor) inter bouem et leonem. *Guſſ.* ib. n. 14.

i) *Elagabalo.* ΑΤΤ. Μ. Α. ΑΝΤΗΝ Є ΙΝΟϹ (*ſic*) Huius caput laur.)(ΔΗΜΑΡΧ. Є Ξ. ΤΠΑΤΟϹ ΤΟ Β. Aquila ſt. alis expanſis, roſtro ſertum, in area Δ. Є. et aſtrum. Ꝛ max. *Khell.* Suppl. p 137. An vero *aſtrum* in area caelatum vrbem *Aradum* indicet, an ab adulante alia ob deum Elagabalum percuſſum fuerit, ob alios Romani commatis numos dubitari poſſet. — 2. Caput Elagabali.)(ΑΡΑΔΙΩΝ Ε. ΖΟΤ. *Aradiorum* Ἔτυς *Anno* 477. V. C. 969. Chr. 216. Palma arbor a d. leo, a ſ. bos, pone vtrumque ſignum militare. Æ 1. *Vaill.* Num. Gr. p. 257.) *Guſſeme* ib. n. 15.) *Harduin.* in Chron. V. T. vel Oper. Sel. p. 582. non Elagabalo, ſed Caracallae attribuit, cum perigr. ΑΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ.

Araricus Gothorum rex in Italia, obtruncatus eſt eodem, quo regnare coeperat anno Chr. 541. Nulli de eo obſeruantur numi. *Mdb.* p. 568.

Aratiſpi Hiſpaniae Baeticae populi, de quibus vero geographi et hiſtoriarum ſcriptores tacent. Ad eos refert *Guſſeme* I. p. 250. numum, in quo caput virile pileatum litteris incognitis circumſcriptum.)(ARISTIPITANORVM M. M. quas litteras *Guſſeme* vertit: *Maximum Municipium*. Ramus vuae, hinc inde apis.

ΑΡΑΤΟϹ, *Aratus*, Graecus poeta antiquiſſimus, optime de aſtrologia iudicio *Ciceronis* ſcripſit, cuius phoenomena Cicero vertit adhuc

 ado-

adoleſcens, et carmine reddidit. Secundum *Strabonem* Pompeiopolis in Cilicia eius fuit patria, vnde *Spanhemius* ei adiudicat aeneum ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΙΤΩΝ, *Pompeiopolitarum* numum, in quo legitur ΑΡΑΤΟΣ, *Aratus*. Lyra)(Caput Muſae laureatum, pone globus. *Froelich.* Not. Elem. p. 239.) *Guſſ.* I. p. 250. — Alius fuit *Aratus Sicyonius*, reipublicae Achaeorum praetor, de cuius geſtis rebus Theoph. Sigefr. *Bayer.* in Commentariis Academiae Scient. Petropolitanae Tom. V. p. 404. ſq. — *Aratus* Scriba in n. Caii et Lucii. ΑΡΑΤΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ ΝΙΚΑΙΕων. *Froelich.* 4. Tent. p. 158.) *Spanh.* II. p. 319.

Aratrum agriculturae inſtrumentum in plurimis numis Siculis fertilitatis indicium. *Burmann.* ad *Dorvill.* Sicul. II. p. 366. 478. et alibi. Ceres inde, quae prima, vt *Ouidius* canit, vnco terram dimouit aratro, camporum fertilitatem deſignat cum aratro, falce, ſimilibusque inſtrumentis depicta. Sic *aratrum Cereris*, tractum a duobus ſerpentibus alatis in n. Hennaeorum Siciliae apud *Dorvill.* Tb. 10. fgg. 1. 2. et *Torremuzzam* Sicil. Num. Tb. 28. fgg. 11. 12. Pariter conſpicitur in n. Centoripinorum Muſ. *Hunter.* Tb. 16. fg. 16. et *Parutae* Tb. 125. fgg. 4. 8. Ita et in n. Leontinorum apud *Parutam* Tb. 96. fg. 14. quale Cereris aratrum etiam eſt in n. Vibiae gentis. *Vaill.* Fam. T. II. Tb. 146. fg. 9. Referendum quoque ad celebratam agri Syracuſani vbertatem aratrum quernae coronae incluſum cum Cereris capite in altera numi parte, quem protulerunt *Dorvill.* Sicul. Tb. 19. fg. 8. et *Paruta* Tb. 67. fg. 96. ad quem *Hauercamp.* p. 361. commentatus eſt. — Item Cereris caput.)(Aratrum et ſpica. n. Metaponti. *Golz.* Magn. Gr. Tb. 30. fg. 5. *item* n. Obulc. Hiſp. Baeticae. — Ceres gradiens ante illam aratrum n. Vibiae g. — Aratrum in area. n. Bruttiorum Italiae. — cui auicula inſidet. n. Centorip. Siciliae. — inferne poſitum. n. Dyrrhachii Illyrici. — deſuper caput Africae. n. Caeciliae et Eppiae g. *Morell.* Fam. Tb. 2. fg. 8.) *Beger.* Th. Br. II. p. 542. — deſuper quadrigae elephantorum. n. Seleuci I. Syriae regis. — in manu Annonae. n. Antonini Pii.

Aratrum coloniarum ſymbolum; circumducebant enim atratrum, vt eodem locum condendae vrbis vel coloniae terminos deſignarent; hinc arator, vel ſacerdos, qui boum iugum ducit in coloniarum numis Antiochiae Piſidiae, Auguſtae, Beryti, Boſtrae, Caeſar-Auguſtae, Claudiopolis, Corinthi, Dertoſae, Emeritae, Heliopolis, Iuliae coloniae in Gallia, Leptidis, Neapolis Samariae, Nicopolis Moeſiae, Octauiae Iuliae Coloniae, Oeae, Patrarum, Ptolemaidis, Rheſaenae, Sidonis, Tyri; pariter a coloniis incertis in n. Claudii, Titi, Hadriani, Anniae Fauſtinae, et Maximi Caeſaris.

Aratrum et decempeda vrbis nouiter deſignandae indices. n. Carthagis Africae. v. *Decempeda.*

Aratrum, aquila legionaria, ſignum cohortis. . Iul. Caeſaris. *Bellor.* p. 4. n. 7.) *Geſner.* Tb. 2. n. 20.) *Golz.* Graecia Tb. 11. n. 4.) *Mdb.* p. 7.) *Muſell.* Imp. Tb. 1. n. 9.) *Morell.* Fam. Iulia Tb. 6. n. 4.) *Patin.* Fam. p. 133.) *Vaill.* Pr. I. p. 5.

Aratus. v. ΑΡΑΤΟΣ.

Arauſio, colonia Secundanorum, vt *Mela*, et *Plinius* tradunt, quod ſecundae legionis veterani in eam deducti fuere. Numus Neronis in Theſauro *Golzii* p. 327. inſcriptus: COL. ARAVSIO SECVNDANOR. COH. XXXIII. VOLVNT. id eſt ex *Harduini* Num. Vrb. p. 27. interpretatione, repetita in *Cellar.* Not.

Not. Orb. Ant. I. p. 194. *Colonia Arauſio Secundanorum Cohortis* XXXIII. *Voluntariorum*, puta legionis ſextae cohortem XXXIII, quae *voluntariorum* erat, in eam fuiſſe immiſſam. Hodie dicitur *Orange* in Delphinatu Galliae.

Arbores certis locis peculiares inde ceu genuina eorum ſymbola ſunt, vel inſignia, vt *abies* Germaniae, *palma* Iudaeae, Damaſci, Tyri, Alexandriae, et Phoenicum in Sicilia et Hiſpania coloniarum. Arbuſculis *balſami* et *turis* denotatur Arabia; pretioſiſſima etiam balſami arbor in Samaritanorum numis. Arbor *ficus*. g. Pomponia. Arbor *oliua* inter duos lapides Tyri. n. Aquil. Seuerae. Gord. Pii, Valer. Sen. — Cuiusuis uero vnaquaeque ſit generis in numis, quae arborem repraeſentant, videant ſapientiores. Offerunt nempe arborem vrbes: Attuda Phrygiae, Calchedon, Caeſarea Palaeſtinae, Centoripe, Corinthus, Dyrrhachium, Epheſus, Epidaurus, Eucarpia, Gaza, Hadriana, Halicarnaſſus, Laodicea Cariae, Lyrba Phrygiae, Macedonia prouincia, Magneſia ad Maeandrum, Marcianopolis, Moſtena, Myra, Nicaea, Nicopolis Moeſiae, Pautalia, Pergamus, Perge, Perinthus, Pruſa ad Olympum, Ptolemais, Samos, Side, Sidon, Smyrna, Stratonicea, Tarſus, Tauium, Tralles, Troas, Tylis Thraciae, Tyrus; *pariter* arbor conſpicitur in n. regis Ptolemaei VIII. Aegypti, *item* et Imperatorum Neronis, Traiani, Hadriani, Antonini Pii, Fauſtinae Sen., M. Aurelii, Fauſtinae Iun., L. Veri, Lucillae, Commodi, Seueri, Domnae, Getae, Aquiliae Seuerae, Valeriani, Gallieni, Conſtantii Chlori, Conſtantii Iun., Iuſtinae.

Arbor pone Dianam deſignat, Dianam eſſe ſiluarum ac nemorum deam. — deciſis ramis pone Dianam: n. Nicomedis I. regis Bithyniae. — ramis nodoſa, frondibus orbata iuxta ſerpentem et aram in n. Neroniano, quem e *Bellorio* protulit *Hauercamp.* ad *Morell.* in Nerone Tb. 7. fg. 5. *et* Num. Contorn. fg. 6. emblema huius rei illuſtrauit p. 66. ſq. et Triſtan. I. p. 221. — cui ſerpens inuolutus. n. Tarſi — pone Hygaeam. n. Perinthi — contra ſerpentem arbori inuolutum Hercules clauam erigit. n. Pergami. — cum ſerpente, pone arborem Apollo. n. Chalcedon. — arbori inuolutus eſt ſerpens, deſuper noctua, hinc Pallas galeata, inde vir nudus, d. elata. n. Athenarum. *Theup.* p. 1253. — ſupra arborem mulier, ad eius truncum hinc et inde figura virilis cum ſecuri, in imo arboris exſiliunt ſerpentes. n. Myreorum Lyciae.

— exſilit ex pyramide. n. Magneſ. ad Maeandr. — in arbore pendet arcus. n. Perinthi. — a tergo fluminis decumbentis. n. Pſophidiorum Arcadiae. — ſuper aram quadratam. n. Corinthi; quam arborem arae impoſitam *Harduinus* ad hiſtoriam Penthei reuocat, quem *Pauſanias* in Corinthiacis tradit ad montem Citherontem profectum, vt feminarum operta ſacra ſpecularetur, in arborem adſcendiſſe, atque inde omnia conſpicatum; quod cum Bacchae animaduertiſſent, impetu facto viuentem eum laceraſſe ac membratim diſcerpſiſſe memorantur. Sed *Patinus* ad Melicertam pertinere numum exiſtimat. — Arbor et fructus pendentes. n. Macchabaeorum. — *Arbor* ex quo leonis exuuiae pendent. v. HERC. COMMODIANO.

Arbores duae n. Veſpaſiani. *Morell.* in Veſp. p. 295. 297. — ſuper aram. n. Caeſareae Palaeſtinae. — inter quas puer delphino vectus. n. Corinthi Achaiae. — inter eas ſtat Iupiter, ſuper quamque columba. n. Halicarnaſſi. — Tres nymphae in arbores mutatae. n. Accoleiae g.

Arbores in circo exhibitas fuiſſe docet *Beger.* Th. Br. II. p. 98. ad

n. Neronis, in quo venator iuxta arborem aprum ex rupe deſcendentem conficiens repraeſentatur, qui et collocatur in *Arſchotan.* Tb. 20. n. 23.) in *Hauercamp.* Num. Contorn. fg. 5. et *Morell.* in Nerone Tb. 8. fg. 9. Solet enim aper ad arbores acuere dentes, ſeſeque ad pugnam ſtimulare. — Arbor et aper pone Herculem. n. Epheſ.

Arca Noae aquis innatans, an in veterum numis Sept Seueri, Macrini, et Philippi Sen. ſit expreſſa. vid. *Apamea* Phrygiae. — *Diluuium.* — NOE.

Arca vrbs Phoeniciae mediterranea inter Byblum et Heliopolim ad radices montis Libani, quae et adpellabatur Caeſarea Libani. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 385. et Lex. noſtr. T. I. P. 2. p. 167. — *Stephani* interpres *Arcam* cum *Ace*, hoc eſt, Ptolemaide, incaute miſcet; *Stephano* enim eſt Ἄρκη πόλις φοινίκης, ἣ νῦν Ἄρκαι, τὸ ἐθνικὸν Ἀρκαῖος.) *Plinio* L. V. c. 16 *Arca.*) *Baudelot.* l'Utilité des Voyag. à Paris 1693. p. 638.) Iourn. des Sçav. T. LIII. Aout. 1760. p. 279. 280.) *Peller* Recueil. de Méd. de Rois etc. Explicat. de la vignette p. 3. 4. à Paris 1762.) Philoſ. Tranſact. Vol. LXI. P. II. Tb. 13. fg. 6. moneta aenea primum aere inciſa et p. 346. 356. illuſtrata, in qua vno latere rex Perſarum curru triumphali duobus equis vecto adparet, quem pediſequus ſequitur.)(Nauicula cum remigibus. Quae moneta vel eadem eſt cum illa, quam *Pellerinius* publicauit, in cuius vero altera parte litteris Phoeniciis *Arc* legitur. — Alterum iam a *Ligorio* adnotatum ſe vidiſſe teſtatur *Spanhem.* ad Iuliani Caeſſ. p. 372. ſub Tiberio cuſum cum inſcriptione ΑΡΚΑΙΩΝ.

Arcadia paſtorum deliciae, in meditullio Peloponneſi montoſa regio, Achaiae, Elidis, Laconiae et Argolidis finibus incluſa, teſtante *Strabone* ſub finem L. VIII. „*Arcadia* eſt in medio Peloponneſi, plurimamque montoſam regionem continet." *Plin.* L. IV. c. 10. et *Stephanus* Ἀρκὰς, Ἀρκάδος, ἀφ' ὧ Ἀρκάδιος. Vetuſtiſſimi Arcadiae et totius Peloponneſi incolae ſunt *Pelaſgi*, gens barbara et per vniuerſam Graeciam diffuſa. *Wachter.* Archaeol. Num. p. 81.

Arcadiae prouinciae tribuuntur numi, in quibus: 1. Caput barbatum et laureatum ad ſ.)(AR in monogrammate. Figura nuda in ſcopulum ſedens ad ſ. dextra baculum. infra ciſta viminacea. AR 184½ pond. Muſ. *Hunter.* Tb. 7. fg. 4. — 2. Caput idem Iouis.)(Monogr. idem. Pan nudus rupi inſidens, d. elata, ſ. pedum, ad ſcopulum pendet ciſta viminacea, pone Δ. AR 3. M. *Hunter.* ib. fig. 5. — 3. *Alius* paullo diuerſus. AR 3. M. *Hunter.* p. 42. n. 3. — 4. Caput idem, pone I.)(Idem monogr. Typus idem, pone M. AR 3. M. *Hunter.* ib. n. 4. — 5. Caput idem.)(Idem monogr. idemque typus, pone I. AR 3. M. *Hunter.* p. 43. n. 5. — 6. Caput idem.)(Monogr. idem, ſed genui Panos inſiſtit aquila. AR. M. *Hunter.* ib. n. 8.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 123. n. 1. — 7. *Al* ſed in area auerſae Δ. AR 3. Muſ. *Hunter.* Tb. 7. fg. 6. — 8. *Al.* ſed in area auerſae hinc Λ illinc Δ. AR 3. *Eckh.* Cat. n. 2.) M. *Hunter.* n. 7. — 9. *Al.* ſed cum litteris ΔΛ. AR 3. *Eckhel.* ib. n. 3. 4. — 10. *Al.* ſed in area duo monogrammata, quorum vnum conflatum litteris ΠΑΕ. AR 3. *Eckhel.* ib. n. 5. — 11. *Al.* ſed in area monogramma ΑΡΚ. AR 3. *Eckhel.* ib. n. 6. — 12. *Al.* ſed praeterea Δ. AR 3. *Eckhel.* n. 7. — 13. Caput imberbe ad ſ.)(ΑΡ in monogr. Fiſtula, ad d. I. *Peller.* Tb. 21. fg. 3. — 14. Caput iuuenile nudum.)(ΑΡΚ. in monogr. in area I. infra, quod ciſtam myſticam opinatur *Pellerin.* Vrb. T. I. p. 133. ſed *Eckhel.* Num. Vet. p. 138. fiſtulam agreſtem mauult. AR 3. *Eckhel.* ib.

ib. n. 8. — 15. *Al.* ſed in area Ν. Æ 3. *Eckh.* n. 9. — 16. Caput imberbe laur. ad ſ.)(AR. in monogr. Fiſtula, ad d. Γ, infra fulmen. Æ 3. Muſ. *Hunter.* Tb. 7. fg. 7. — 17. Caput Panos, primi in Arcadia numinis, imberbe ad d.)(*Eadem*, ſed ſine fulmine. Æ 3. *Peller.* Tb. 21. fg. 4.) M. *Hunter.* n. 11. — 18. *Alius* minoris formae. Æ. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 5. fg. 6.) M. *Hunt.* n. 12. — 19. Caput idem.)(A. Lyra. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 7. fg. 8. — 20. A magnum, infra quaſi rectangulum oblongum.)(K magnum et ſolum. Æ 3. *Eckh.* Cat. n. 10. An huc pertineat non ſatis certum, *Froelich.* Not. Elem. p. 26. coniectat, poſſe referri *Agrigentum*; at numorum Siculorum multo alia eſt forma. — 21. Caput Iouis laur.)(ΑΡΚ in monogr. infra quod fulmen et fiſtula paſtoritia, aut ciſta myſtica. Æ 3. *Eckhel.* Num. Vet. p. 138. — 22. Caput Palladis galeat.)(Idem monogramma intra coronam. Æ 3. *Eckhel.* ib. — 23. Caput Mercurii cum petaſo.)(ΑΡΚΑΔΙΩΝ ΔΗΜΟΣ, *Arcadiorum Populus.* Caduceus alatus; Mercurium enim Arcadem fuiſſe ferunt, vnde et *deus Arcas* eſt a poetis, et *Cyllenius*, a Cyllene Arcadiae monte ſcilicet, cognominatus. AR. *Golz.* Graecia Tb. 11. fg. 5.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 28. — 24. Caput Iouis barb. laureatum, cui a Lycaeo Arcadiae monte cognomentum eſt *Lycaeus* ex *Strabone* L. VIII.)(ΑΡΚΑΔΙΩΝ ΔΗΜΟΣ. Aquila volanti ſimilis, ſubtus apis, in area galea. AR. *Golz.* ib. n. 6.) *Harduin.* ib. — 25. ARKADIKON antiquiſſimis litterarum ductibus in Arcadiae numo rariſſimo obſeruari teſtatur I. F. *Wacker* in Sendſchreiben an Hrn. v. *Schachmann*, p. 8. — 27. Antinoi numum ΤΟΙϹ ΑΡΚΑϹΙ, *Arcadibus*, inſcriptum, v. *Antinous.* — Alios eiusdem Arcadiae regionis numos, vid. vrbes *Mantinea*, *Pheneos*, *Tegea.*

Arcadia quoque et *Arcades* nomen oppidi in Creta. *Stephanus*: Ἀρκάδες πόλις Κρήτης, *Arcades vrbs Cretae.* Dicitur etiam *Arcadia.* Ita enim *Seneca* L. III. Quaeſt. Nat. c. 11. „*Arcadia*, quae vrbs in Creta inſula fuit; „et *Plinius* L. XXXI. c. 4. „in Creta expugnato oppido, quod vocabatur *Arcadia.* Oppidani quoque *Arcades* dicti. *Cellar.* Not. Orb. II. p. 1038. — De numis Arcadum Cretenſium *Pellerin.* Rec. de Méd. Tom. I. Pl. 30. p. 192.) *Combe* ad Muſ. *Hunter.* p. 42.) *Neumann.* Pop. Num. I. p. 112. II. p. 177. 178.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 64. — Adiudicauit *Combius* huic vrbi ſequentes: 1. ARKA. Caput muliebre ad d. in quadrato incuſo.)(Figura barbata ſedens ad ſ. dextra extenſa, e qua volat aquila, ſ. haſtam gerit, in area lyra recuſa. AR 3. Muſ. *Hunter.* Tb. 7. fg. 1. — 2. *Alius*, ſed caput mul. ad ſ.)(Typus idem. AR 3. M. *Hunt.* ib. fg. 2. — 3. ARKA. Caput muliebre ad d. in quadrato incuſo, pone KO.)(Typus idem. AR 3. M. *Hunt.* ib. fg. 3. — 4. Caput Iouis Ammonis ad d.)(ΑΡΚΑΔΩΝ. Figura muliebris galeata ſt. ad d. dextra haſtam, ſ. ſcuto innixa. AR 3. *Peller.* Tb. 97. fg. 6.) M. *Hunter.* p. 42. n. 4.) *Neumann.* Pop. Num. II. p. 178. diſſentire videtur, qui Peloponneſi Arcadiam mauult, quam Cretae.

Arcadius (*Flauius*) Theodoſii M. et Flacillae filius, a patre factus vna cum fratre Honorio imperii conſors, coepit imperare poſt patrem it. Chr. 395. ſub tutela Ruffini, et Orientis partes ex teſtamento ſortitus eſt. Princeps manſuetus et pacificus, ſed infelix. Tutor enim ipſius Ruffinus, pupillo inſidns, Gothorum ducem Alaricum vocauit, vt arma verteret in Arcadium. Obiit Arcadius Byzantii Ao. aetatis circiter 31. poſt regnum 13. annorum a morte patris A. Chr. 408. V. C. 1161. — In numis, qui in omni metallo inueniuntur obuii, ſemper legitur: D. N. ARCADIVS P. F. AVG. rarius AVGVSTVS, *Domi-*

 nus

nus. Noſter Arcadius Pius Felix Auguſtus, circa illius caput diademate ex margaritis reuinctum. Etiam protome eius ad pectus cum paludamento cernitur, ſ. exerta globum ſuſtinet cum victoriola ſertum exhibente Imperatori vel altera corona ex lauro et gemmis deſuper capiti eius imponitur.

In *poſtica* parte ſunt epigraphes: CONCORDIA AVGG. *al.* AVGGG. *al.* AVGGGG. — CONCORDIA EXERCITVS. — GLORIA EXERCITVS. — GLORIA ROMANORVM. — NOVA (al. VOVA) SPES REIPVBLICAE. — SALVS REIPVBLICAE. — TRIVMFATOR GENT. BARB. — VICTORIA AVGG. *al.* AVGGG. *al.* AVGGGG *al.* AVGVSTORVM. — VIRTVS EXERCITI. *al.* EXERCITVS. *al.* ROMANORVM. — VOT. V. MVLT. X. — VOT. X. MVLT. XV. — VOT. X. MVLT. XX. — VOTIS X. MVLTIS XX. — VRBS ROMA FELIX, quales exhibent *Bandur.* II. p. 527. ſqq.) *Beger.* Th. Br. II. p. 835.) *Biaeus* Tb. 60.) *Cim. Vind.* I. p. 28. 149. II. p. 27. Tb. 112.) *Ducangius* Hiſt. Byzant. p. 61. 62.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 518 ſq.) *Guſſeme* Diccion. I. p. 252 ſq.) *Hantbal.* Exercit. Proem. et III.) *Mdb.* p. 521 ſq.) *Muſell.* Imp. Tb. 256. *et* Suppl. Tb. 73. *it.* Addit. Tb. 12.) *Patin.* Imp. p. 492.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* I. p. 301. VI. p. 297.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 27.) *Vaill.* Pr. III. p. 262.

Arcadius quatuor liberos ex Eudocia ſuſtulit, *Theodoſium Iun.* quem Ao. 402. ad imperii conſortium adſciuit, *Flacillam*, quam in infantia mortuam probabile eſt, *Pulcheriam*, et *Marinam*.

Arce in Phoenicia. v. *Arca*.

ΑΡΧ. Ἀρχιερεύς, Ἀρχιερέως, *Principis Sacerdotum* titulus litteris hisce initialibus interdum exprimitur, vt in numis Cotiäenſium in Phrygia, et aliis paucis. Sic ΕΠΙ ΟΥΑΡΟΥ ΑΡΧ. Β. ΚΟΤΙΑΕΩΝ, *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 76. in Æ 2. Plotinae interpretatus eſt Ἀρχιερέως τὸ β. quia in alio numo ſub Philippo patre in eiusdem 4. Tent. p. 340. integre ſcriptum ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΚΟΤΙΑΕΩΝ. Pariter in Otaciliae n. ab Cotiäenſibus τὸ ΑΡΧ. Ἀρχιερέως legendum eſſe monet ex ea voce integre ſcripta idem *Froelich.* in Adpend. II. p. 111. ad Tb. 4. n. 7. — ΑΡΧ. ΤΟ Β. ΦΙΛΟΙΣΙΜΑ ΙΟΥΛΙΕΩΝ, *Pontifice iterum Philoecima Iulienſium.* Æ 2. Cornel. Superae. *Vaill.* Pr. II. p. 385. — In aliquot Epheſiorum numis in Auguſto iisdem litteris ΑΡΧ. deſignari videtur Ἀρχιερεὺς, cum in aliis eiusdem vrbis et ſub eodem Caeſare cum integro nomine ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ legatur, vt videre eſt apud *Gulzium*, *Morellium*, *Vaillantium* Gr. p. 3. 4. 110. — ΑΡΧ. ΜΕΓ. Ἀρχιερεὺς Μέγας, ſiue Μέγιστος, *Sacerdos Maximus*, vti legitur M. Lepidus, Caligula, Claudius etc. — ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΔΟΥ Α. ΑΡΧ. in Gordiano explicat *Bonarrot.* Num. *Carp.* p. 287. de *Primo Pontifice*, quod vero editor Muſ. *Albani* I. p. 123. de *Primo Archonte* intelligit; duo etenim per annum in magiſtratu manebant, et *Primus* ab altero in Graecarum vrbium numis per vocem Α frequenter diſtinguitur. *Vaill.* Gr. p. 310. In plurimis omnino Graecorum numis

ΑΡΧ. Ἄρχοντος, *Archontis* praerogatiuam arguit; Etſi *Harduin.* Num. Vrb. Illuſtr. aliique has initiales litteras crebro etiam Ἀρχιερέως dignitatem interpretati ſunt iis in urbibus, in quibus Ἄρχων erat vrbicus praefectus. Ad Archontis diſcrimen itaque vulgo ΑΡΧΙ. *Pontificis* dignitas inſcribi ſolet. — ΑΡΧ. *Archontem* indicat in n. Abydenorum, Alindenſium, Coiorum, Cyzicenorum, etc. — ΑΡΧ. Α. etiam ita ΑΡΧ. ΠΡΩ. *Archon. Primus*, quaſi Πρώτου τοῦ Ἄρχοντος, *Primi ex Archontum* numero. Ita nimirum in

n. Ca-

n. Caduenorum, Daldianorum, Maeonum, Philadelphenſium, Saittenorum, Salitarum, Sardianorum etc. Rarius Α. ΑΡΧ, vt in n. Gord. Pii ΕΠΙ ΙΟΥ. ΚΟΥΑ. ΕΡΜΟΦΙΛΟΥ Α. ΑΡΧ. ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. — ΑΡΧ. Α. ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΗΦ. *Archonte Primo Et Stephanephoro.* n. Maeonum. — ΑΡΧ. Α. ΤΟ. Β. *Archontis Primi Iterum,* vti in n. Apollonidenſium, Gordenorum, Hadrianeorum, Philadelphenſium, Saittenorum, Sardianorum, Temenothyritarum. — ΑΡΧ. ΠΡΩ. ΤΟ Β. *Archon Primus ac Iterum.* n. Cebeſſenſ. — ΑΡΧ. Α. ΤΟ Β. ΣΤΕΦΑΝΗ. *Archonte Primo Iterum Stephanephoro.* n. Maeonum. — ΑΡΧ. Β. *Archonte Iterum,* qui in alterum nempe annum prorogatus. *Al.* ΑΡΧ. Τ. Β. n. Halicarnaſſ. *Al.* ΑΡΧ. ΤΟ Β. n. Abydenor., Halicarnaſſ., Iulienſ., Saittenor., Sardianor. — ΑΡΧ. Α. ΤΟ Γ. vel quandoque etiam ΤΟ Δ. *Archon Primus* et *Tertium,* vel *Quartum* prorogatus. n. Sardianor. — ΕΠ. ΑΡΧ. vel ΕΠΙ ΑΡΧ. ἐπὶ ἄρχοντος, *Sub Archonte* etc. Muſ. *Piſan.* I. Tb. 36. n. 3. p. 102.) *Vaill.* Gr. ΕΠ ⳩Ρ. *Sub Archontibus.* n. Acmonenſ. *Neumann.* Pop. Num. II. p. 62. 64.

ΑΡΧ. *Archonides,* Alaeſae vrbis Siciliae conditor, in eius numis ΑΛΑΙΣΑΣ ΑΡΧ. de quo *Diodor.* Hiſtor. L. XIV.) *Burmann.* ad *Dorvill.* Sic. p. 401. et ſpeciatim in diſſ. Italica de ſtatua marmorea reperta in ruinis veteris Alaeſae, edita Panormi 1749. differuit Gabr. Lancil. Caſtell. Princeps *Torremuzza,* qui per litteras ΑΡΧ. vel ΑΡΧΟ. in marmoribus vetuſtis indicari putat hunc Ἀρχωνίδην, *Archonidem;* quod tamen repudiarunt Acta Lipſienſia Anno MDCCLIV. menſ. Iul. p. 428. et litteris iſtis ΑΡΧ. potius *Archontes* Alaeſinos intelligendos cenſent. *Arigonius* Num. Pop. et Vrb. Tab. II. n. XI. epigraphen format ΑΛΑΙΣΑΣ ΑΙΧ., quae emendanda ΑΡΧ.

ΑΡΧ. Α. Ο. lege ΑΡΧΕΛΑΟΣ, *Archelaus* II. rex Macedoniae. Equus gradiens freno ad terram defluente.)(Caput huius regis diadematum. Æ. *Neumann.* Pop. et Reg. Num. Vet. I. Tb. 5. fg. 3.

ΑΡΧΑΓΕΤΑ et caput pulcerrimum Apollinis *Archagetae* laureatum, capillis defluentibus. Æ. Tauromenitarum apud *Dorvill.* Sicul. Tb. 10. fg. 5. p. 372 ſqq. Conuenit cum *Parutae* numo Tb. 104. n. 20. et *Golz.* Magn. Graec. Tb. 6. fg. 7.) Apollinem enim Archagetam extra vrbem ab iis cultum, in numis ſuis honorarunt Tauromenitae, vt ducem et auctorem vrbis condendae, quod patet ex *Thucydide* L. VI. c. 3. et *Pauſan.* L. I. c. 42. — *Cluuer.* Sicil. Ant. p. 93. numum exhibet, in quo idem laureatum Apollinis caput, cum epigr. ΑΡΧΑΓΕΤΑ.)(Lyra Apollinea, addita inſcr. ΤΑΥΡΟΜΕΝΙΤΑΝ, quales etiam memorat *Harduin.* Num. Pop. et Vrb. p. 166. et Octau. *Caietan.* Iſag. ad Hiſt. Sicul. c. V. §. 11. p. 46. — Illum vero Apollinem Archagetam alii etiam populi in numis ſuis honorarunt, vt Naxii, a quibus oriundi Tauromenitae. cf. *Dorvill.* Sicul. Tb. 14. fg. 7. — Sic et Catanenſes, de quibus *Carrera* Monum. Hiſt. Vrb. Catan. p. 280. et 320. *Eiusd.* diſq. de Num. Meſſan. et Catan. p. 18 ſq. Tom. X. Theſ. Sicul. — Sic et Hierapolitae in Phrygia ad Maeandrum. cf. *Weſſeling.* ad Antonin. Itin. p. 337. et praeter hos alii. — Plura de hoc Apollinis cognomine *Hauercamp.* ad *Parut.* p. 611. in Obſeru. Miſcell. Vol. VI. p. 499 ſqq. et in Hiſtor. Acad. Litter. Eleg. Vol. V. p. 263 ad 268.) *Galland.* dans Dictionaire Numiſmatique. — Legitur et ΑΡΧΗΓΕΤΗΣ, *Archegetes,* i. e. *Praeſes,* ſeu *Princeps,* circum Apollinis caput radiatum.)(Amazon ſtans cum bipenne, in ambitu ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Hierapolitarum.* Æ. quem protulit *Haym.* Th. Br. II. Tb. 14. fg. 7. In ruinis Hierapolis etiam marmor ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΑΡΧΗΓΗΤΕΙ inſcriptum vidit *Sponius* T. III. p. 150.

ΑΡΧΕΔΑΜ. cetera deſunt. Caput velatum. Æ. Mytilenes Leſbi edit. a *Neumann.* Pop. Num. II. Tb. 1. fg. 12. Inuenio, inquit p. 34. *Archedamum* philoſophum Stoicum Tarſenſem, *Straboni, Diogeni Laertio*, aliisque laudatum. Sed quid Mytilenaeis cum homine Tarſenſi? Forte potius praetor eſt, quorum varia nomina inſerta eorum pecuniae. In ſimili editor Muſei *Theupoli* legit ΑΡΧΕΛΑΟϹ, *Archelaus*, ſed caput ibi nudum adparet, niſi forte is numus alius a Neumanniano ſit, in quo velatum videtur, et magis feminae quam viri. Quid ſi Liuiae foret Auguſti vxoris, vt plurium Auguſtarum imagines cernimus in aere Mytilenes? — ΑΡΧΙΔΑΜΟΥ magiſtratus Epirotarum nomen. *Golz.* Graecia Tb. 4. n. 7.

ΑΡΧΕΛΑΟ. obſeruatur in numis *Archelai* II. Macedoniae regis. *Pellerin.* Rec. I. pl. 29. n. 8.

ΑΧΕΛΑΟΣ, ΑΡΧΕΛΑΟΥ, vid. *Archelaus.* — In Muſ. *Theup.* P. II. p. 829. id nomen circum caput virile nudum legitur, pro quo *Neumannus* ΑΡΧΕΔΑΜ... ſubſtituit. v. ΑΡΧΕΔΑΜ.

Archelaus. Cum haud vnus in *Macedoniae regum* ſerie occurrat Archelaus, ambigendi cauſa oritur, ad quem reſpiciant ſignati cum regum id genus nomine numi. Archelai, prioris Perdiccae filii, et noni apud *Thucydidem* regis, tres numos memorat *Harduinus.* Primus proſtat quoque apud *Beger.* theſ. Brand. I. p. 12. cum vultu iuuenili, diademato capite et equo Theſſalico. — Alterum e *Golzio* Graec. Tab. 29. refert, vultu Herculis ſenili, cum leonino capitis tegmine. Vterque numus cum adſcripto nomine ΑΡΧΕΛΑΟΥ. — Tertius huius regis numus cum eodem nomine apud *Baudelot* T. II. p. 606. vultu iuuenili, capite autem pelle leonina ſimiliter tecto, in auerſa vero parte Iupiter, d. aquilam tenens.

Archelaos vero tantum admittendos eſſe duos Macedoniae reges aut principes, cenſet *Froelich.* Num. Vet. Reg. p. 49 ſq. indicatis locis, vbi numorum iconiſmi exhibeantur. 1. Protome viri capite diademato, vultu barbato, naſo aquilino, ad occiput monogramma.)(ΑΡΧΕΛΑΟΥ, *Archelai.* Equus ſtans intra quadratum incuſum. Æ 3. vel 2. *Heym.* Th. Br. II. Tb. 1. fg. 8. p. 11. — 2. Caput imberbe diadematum.)(ΑΡΧΕΛΑΟΥ. Equus ſtans intra quadratum incuſum. AR 1. *Golz.* Graecia Tb. 29. fg. 1.) *Froelich.* Not. Elem. Tb. 4. fg. 5. p. 130.) *Neumann.* Pop. Num. I. Tb. 5. fg. 3. ſed ΑΡΧ. Α. Ο. — 3. Similis pars auerſa; ſed in aduerſa caput Herculis leonis rictu tectum. AR 1. *Golz.* Graecia Tb. 29. n. 2.) *Beger.* l. c. — 4. Archelaus equo currenti inſidens, caput pileo tectum, vultu imberbi, d. duas haſtas praepilatas, deorſum inclinatas tenet, ſ. frenum.)(ΑΡΧΕΛΑΟ. Dimidium animal caprinum reſpiciens. AR 1. Regum veter. numiſm. anecdota ex Cim. *Arioſti* Tb. 1. p. 1.) *Froelich.* Not. Elem. Tb. 4. fg. 6. — Priora duo horum numiſmatum vultus regum exhibent, inter ſe omnino diuerſos; qua de cauſa eidem Archelao ambo tribui non poſſunt; hinc ad priorem Archelaum Perdiccae II. filium refert aeneum priorem numum cum *Haymio Froelichius*; tres vero qui ſequuntur argentei adiudicat Archelao II. cuius vero numi, ex *Neumanni* ſententia raritatis tam exquiſitae, vt aegre reperiantur in muſeis etiam laudatiſſimis. Quidam Macedoniae regis nomen, aut eius fratris Alexandri, aut ſi mauis, Alexandri I. reticent, dignoſcendi e ſymbolis, quibus alii ſimiles nomen cum luculenta epigraphe addunt. Sic apud *Pellerin.* Rois p. 5. Vir equo currenti inſidens, ſ. binas haſtas, infra equum frutex.)(Caput leonis intra quadratum, in area Π. Idem AR 3. numus ab *Eckhelio* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 177. *Cnido*, Cariae vrbi, tribuitur, ſed ipſe in adden-

addendis p. 293. monuit, ex Cnidi numis eundem, qui eſt Archelai Macedoniae regis, eſſe tollendum. — Caput huius Archelai II. vinctum eſt diademate, quamquam Iac. de *Wilde*, *Spanhemius*, aliique Alexandrum M. e Macedoniae regibus primum diadema geſtaſſe defendere volunt.

Archelaus I. et eius filius *Archelaus* II. *Cappadociae reges*, de quibus *Spanh.* I. p. 478 ſq. Huius nominis primus a M. Antonio conſtitutus, Glaphyrae formoſae meretricis erat filius, qui non e ſtirpe regia Cappadocum, ſed ex Archelais erat, Comanis pontificibus, qui primo a rege loco fuiſſent, vt cenſet *Froelich.* Not. Elem. p. 189. Archelaus ſub Tiberio obiit Ao. 17. poſt Chr. circiter annum regni quinquageſimum, vt *Tacitus* L. II. Annal. c. 42. perhibet. Cappadocia in prouinciam Romanam redigitur A. V. C. 770.

Qui duos Archelaos ex vno faciunt, Iuniori Archelao cum cognomine Philopatoris Ciliciae quasdam partes a Tiberio relictas attribuunt, de quo *Baudelot* Utilité des Voyages T. II. p. 605. numum diuulgauit, in cuius anteriori area caput imberbe ac diademate reuinctum c. epigr. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΧΕΛΑΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤορος Κ. *Regis Archelai Philopatoris Anno* eius regni 20.

Β. ΑΡ. *Βασιλέως Ἀρχελάου*, *Regis Archelai*, in monogrammate ad regis *Archelai* caput nudum, infraque litteris G. K. T. conſpicuis, annum ſine dubio deſignantibus.)(Caput Tiberii nudum. *Morell.* in Tiberio Tb. 4. n. 11. 12. edidit, et ad Archelaum, Cappadociae regem p. 561. refert, Actiaci belli tempore contra Auguſtum pro Antonio ſtantem, poſtea vero a Tiberio in ius vocatum.

Archelaus, Clitarum in Cilicia regulus, a *Tacito* memoratur L. VI. Annal. c. 41. Sed de eo nihil numiſmatum exſtat.

Archelaus nomen praetoris Pergamenorum. Α. ΑΥΡΗ. ΑΡΧΕΛΑΟϹ, *Lucius Aurelius Archelaus*, n. L. Veri. *Vaill.* Gr.

ΑΡΧΗΓΕΤΗϹ, *Archegetes*, Apollinis nomen. V. ΑΡΧΑΓΕΤΑ.

ΑΡΧΙ. aut ΑΡΧΙΕΡ. vel cum integro etiam nomine ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ, *Pontifex*, ad ΑΡΧ. *Ἀρχόντος* diſcrimen. Exſtat vero vtraque dignitas Pontificis et Archontis coniuncta ΑΡΧΙΕΡ. ΑΡΧ. in quibusdam numis. ΑΡΧΙερέως vero titulus occurrit in non paucis Graecorum numiſmatibus, qui ſicut pontificia Caeſarum dignitate cum aliis imperatoriis titulis, ita in auerſa parte illo *Sacerdotis* nomine quaſi loci praeſidibus conceſſo nonnumquam ſignantur. Ita in Cianorum Bithyniae numo ſub Domitiano cuſo ΕΠΙ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΚΛΑΥ. ΒΙΑΝΤΟΣ ΚΙΑ. *Sub Pontifice Claudio Biante, Cianorum.* Accedit alius Apameae percuſſus ΕΠ. Μ. ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΡΧΙ. ΑΠΑΜΕΩΝ, *Sub. M. Aurelio Alexandro Pontifice Apamenſium.* Praeter hoſce numos a *Spanhem.* II. p. 417. memoratos, referri etiam huc debet inſcriptio alterius numi, Hephaeſtionis nempe Daldianorum apud *Triſtanum* in rebus Seueri. Pariter in Graecis a *Vaillantio* recenſitis legitur in n. Bagenorum: ΕΠΙ ΓΑΙΟΥ ΑΡΧΙ. *Sub Caio Pontifice*; item in n. Eumenenſium: ΦΛ. ΦΙΛΗΤΑϹ ΑΡΧΙ. et in alio: ΕΠΙ ΦΙΣΙΚΟΥ ΑΡΧΙ. — In antiquis quoque numis interdum ſignati *ἀρχιερεῦς Primi*: ΑΡΧΙ. ΠΡΩ. ut Cebeſſi vrbis Lyciae: ΕΠΙ ΑΥΡ. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΧΙ. ΠΡΩ. ΚΗΒΗΣΣΕΩΝ, *Sub Aurelio Marco Pontifice Primo Cebeſſenſium*, niſi vt *Spanh.* II. p. 418. coniicit, ΠΡΩΤΩΝ potius legendum ſit *Primorum*, et ita ad Cebeſſenſes, non ad Pontificem referri debeat, vt ΠΡΩΤΩΝ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ, *Primorum Smyrnaeorum*, aliaque.

ΑΡΧΙ-

ΑΡΧΙΑΔΑΣ magiſtratus nomen. v. *Ambracia* Epiri.

ΑΡΧΙΑΣ ΚΝΙΔΙΩΝ, *Archias* magiſtratus *Cnidiorum* Cariae. M. *Theup.* p. 1271.

ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ magiſtratus Epirotarum. *Golz.* Graecia Tb. 4. n. 7. ΑΡΧΙΔΑΜΟΥ.

ΑΡΧΙΕ. decurtatum Ἀρχιερέως, *Pontificis* nomen. ΝΕΙΚΟΜΑΧΟΣ ΑΡΧΙΕ. ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥΣΙΝ, *Nicomachus Summus Sacerdos Temenothyrenſibus.* n. max. mod. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 46. n. 6. p. 368. ex qua vocabuli ΑΡΧΙΕ. ſcriptura liquet contra opinionem *Vaillantii* Num. Graec. p. 197. vrbes Lydiae tractus iam ab *archontibus*, iam a *ſummis ſacerdotibus* rectas fuiſſe. — ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ ΕΠΙ ΓΑΛ. ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ ΑΡΧΙΕρέως ΜΕΓάλȣ, *Sardianorum Sub Galba Claudiano Sacerdote Maximo.* n. Elagab. *Spanb.* II. 418. — Pariter ſcribitur

ΑΡΧΙΕΡ. ΜΕΓ. Ἀρχιερεὺς Μέγας, *Pontifex Maximus.* Sic Iulius Caeſar: Γ. ΚΑΙΣΑΡ ΑΥΤΟΚ. (*al.* ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ) ΑΡΧΙΕΡ. ΜΕΓ. *Caius Caeſar Imperator Pontifex Maximus* apud *Golzium* in Iul. Caeſ. Tb. 2. n. 13. *et* Tb. 10. n. 1. *it.* Tb. 11. n. 11.) *Nonnium* Tb. 9. n. 3. *et* Tb. 10. n. 11.) *Harduin.* Oper. p. 27.) *Morell.* in Iul. Caeſ. Tb. 8. n. 11. p. 95. et n. 19. p. 99.) *Occonem* p. 12.) *Dio* vero Caeſarem non niſi Ἀρχιέρα ſimpliciter, ceteros Ἱερέας vocat. — ΑΡΧΙΕΡεὺς ΜΕΓας ΟΙΩΝΙΣΤΗΣ, *Pontifex Maximus Augur.* Æ. Iul. Caeſ. *Golz.* Tb. 16. n. 15.) *Nonnius* Tb. 15. n. 15.) *Triſtan.* ad Caeſ. n. 29.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 20. n. 2. in Fam. Iulia *et* in I. Caeſ. Tb. 9. n. 14. p. 106.) I. Seobal. *Fabricius* in Iul. Caeſare numiſmatico, parui commatis alias libro, p. 22. — Eodem ΑΡΧΙΕΡέως nomine occurrit n. M. Antonii cum Dianae Epheſiae effigie, quo eundem Antonium huius Dianae flaminem deſignari putat *Spanhem.* II. p. 84. — Λ. ΑΥΡ. ΗΦΑΙΣΤΙΩΝ ΑΡΧΙΕΡ. *Lucius Aurelius Hephaeſtion Pontifex* Daldianorum. n. Iul. Piae. *Vaill.* Gr. — ΑΡΧΙΕΡ. Α. ΤΟ Β. vel ΑΡΧΙΕΡ. ΑΡΧ. Α. Τ. Β. ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥΣΙ, *Pontifex Primus et Iterum*, vel *Sacerdos Archon Primus et Iterum Temenothyrenſibus.* In antiquis Graecarum, in Aſia maxime, vrbium numis haud inſolitum, vt vtraque illa pontificis et archontis dignitas de ſacrorum et vrbis ſimul praecipuo in iis magiſtratu, et quidem repetitae vtriusque illius dignitatis fiat mentio, vti liquet ex Temenothyrenſium in Lydia numis, vel cum ſancti ſenatus effigie, vel cum dea Roma, aut ſub Gordiano Pio, Valeriano, et Gallieno percuſſis apud *Vaill.* Num. Gr. vbi ſimiliter *Xenophili Archontis Primi et iterum*; aut *Cleobuli Archontis Primi* Graeca traduntur in iis nomina.

ΑΡΧΙΕΡΕΙ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΣ, *Summo Pontifici Pontificiam* coronam offerunt *Antiochenſes* Syriae, praepoſito nomine ΚΑΙΣΑΡΙ ΣΕΒΑΣΤΩ, *Caeſari Auguſto*, additis annis ΕΚ. vel ςΚ. ΖΚ. ΗΚ. ΘΚ. Λ. ΛΑ. qui ſunt 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. intra coronam. Æ. Auguſti. *Beger.* Th. Br. II. 604.) *Geſner.* Tb. 30. n. 15.) *Guſſeme* I. 165.) *Harduin.* p. 19. 21. 701.) *Magnan.* Miſcell. Tom. IV. Tb. 7.) *Morell.* in Aug. p. 396.) *Muſell.* Imp. Tb. 9. n. 8.) *Noriſ.* Vol. II. p. 266.) *Patin.* Imp. p. 37.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 96. n. 12.) Th. R. *Sueciae* Tb. 45. n. 40.) *Theup.* p. 831.) *Vaill.* Num. Gr. p. 3. 252. *et* Apend. Gr. Tb. 1. n. 1.

ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ, *Summus Sacerdos* vel *Pontifex* in numis Graecis ſupremam ſacerdotii alicuius prouinciae dignitatem, vt Ἱερεὺς vrbis cuiusdam ſacerdotem, deſignat, at non propter eam numorum cudendorum habere poteſtatem exiſtimauit *Vaillantius*, ſed quod hanc dignitatem cum

cum praetoris aut alterius magiſtratus munere habeat adiunctam; nam Lepidus inſcribitur PONT. MAX. et ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΜΕΓΑΣ, non ob ſummum ſacerdotium, ſed quod eſſet Triumuir Reipublicae Conſtituendae, numos ſignare iubebat. Quidam exiſtimant hoc Ἀρχιερέως nomine ſummum Aſiatici conuentus deſignari; Aſiarchae autem iſti dicuntur; Alii vnum et eundem eſſe putant, quod Philippus modo Ἀσιάρχης, modo Ἀρχιερεὺς dicatur; porro cum eſſet Smyrnae ſummus ſacerdos electus eſt Aſiarcha, quod numus probat de Claudio Frontone, qui ΑΣΙΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ perhibetur et quod coniunctio ΚΑΙ dignitatem ab altera diſtinguit. *Vaillantius* Num. Gr. p. 310. nomina Ἀρχιερέων in numis occurrentia refert. Fuſius de Ἀρχιερέως dignitate *Spanhem.* II. 84. et *Galland.* Dictionnaire Numiſm. Mſt. vid. Lex. noſtr. ΑΡΧ. ΑΡΧΙ. ΑΡΧΙΕ. ΑΡΧΙΕΡ. ΑΡΧΙΕΡΕΙ. — ΑΥΤ. ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΜΕΓΑΣ, *Imperator Caeſar Auguſtus Pontifex Maximus.* Sic Auguſtus apud *Morell.* in Aug. Tb. 4. fg. 140. circum caput eius nudum, ante lituus. — ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΕΦΕσιών, *Summus Sacerdos Nicoſtratus Epheſiorum.* Ceruus ſtans. *Morell.* in Calig. Tb. 6. fg. 23. — ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΑΣΚΛΗΠ. ΤΡΥΦΩΝ. *Pontifex Aſclepiades Tryphonis* Fil. Epheſior. n. Auguſti. *Vaill.* Gr. — ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΓΡΑΜματεων ΓΛΑΥΚΩΝ ΕΦΕσιων, *Pontifex Scriba Glaucon Epheſiorum.* Diana Epheſia. Æ. Triumuirorum, Lepidi, M. Antonii, et Auguſti cum eorum capitibus. *Geſn.* T. 12. n. 28.) *Haym.* Th. Br. II. 168.) *Morell.* Spec. T. 24.) *Muſell.* T. 2. n. 5.) *Spanh.* II. 173.) Th. R. *Suec.* T. 43. n. 27.) *Vaill.* Num. Gr. 2.

ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ, *Pontificis*, *ſub Pontifice.* ΕΠΙ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΚΛΑΥ. ΒΙΑΝΤΟΣ ΚΙΑΝΩΝ, *Sub Pontifice Claudio Biante Cianorum* in Bithynia. Figura ſedens cum patera et haſta. Æ. Domitiani. *Geſner.* T. 70. n. 13.) *Muſell.* Imp. Tb. 52. n. 7. — ΕΠΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ, *Sub Demetrio Pontifice.* Cotiaenſium Phrygiae. *Vaill.* Gr. — Aliquando Ἀρχιερέως et Ἀσιάρχου tituli iunctim occurrunt, cuius ſacerdotium ad templum Iouis ſpectat, vt *Vaillantius* coniicit. Nimirum ΑΣΙΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΙΓ. ΠΟΛΕΩΝ, *Aſiarcha Et Summo Pontifice Tredecim Vrbium* Ioniae. — ΕΠΙ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΤΑΤΙΑΝΟΥ ΣΙΛΑΝΔΕΩΝ Κ. ΑΡΧ. *Sub Pontifice Tatiano Silandeorum* Lydiae. Æ max. Commodi. Muſ. *Alb.* I. Tb. 46. n. 1. p. 93.) *Bonarrot.* Num. *Carpin.* p. 144. — Obſcurae illae litterae Κ. ΑΡΧ. diuerſimode explicantur. Sunt qui ΚΑΡΧΕΔΟΝΙΩΝ, *Carthaginienſium* legant; ſed nulla Silandeis cum Carthaginienſibus cognatio. Coniicit *Bonarrotus* per illas exprimi pontificatus annum 20, vel interpretandas eſſe ΚΡΑΤΙΣΤΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ, *Potentiſſimi Pontificis*, vtramque coniecturam argumentis firmat, ſpecioſius tamen, quam verius. *Vaillantius* legit Καὶ ΑΡΧοντος. Sed non ſatis liquet pontifices ſimul fuiſſe archontes, in urbe praeſertim, quae ab Athenienſium inſtitutis nec leges, nec accolas accepiſſe videtur.

Archilochus Graecus, poeta Parius, primus inter eos, qui iambos ſcripſere. Emicuit regnante Romulo, vt ait *Cicero* in Tuſcul. Huius libros ob inuerecundiam et obſcoenitatem Lacedaemonii ex vrbe tolli iuſſerunt, auctoremque eorum in exitium miſerunt. Cernitur eius effigies in Moneta inſulae Parii.

Archimedes Syracuſanus, ſpectator coeli et ſiderum, vnicus maritimam Syracuſarum oppugnationem a Romanis duce Marcello inſtitutam variis tormentis bellicis eluſit. Intentus formis, quas in puluere deſcripſit, interficitur ab ignoto milite. Eius ſepulturae cura habita a Marcello. *Liuius* L. XXV. c. 31.) Thom. *Pope Blount* in cenſura celebrior. auctorum. p. 44. — Inſignis

ſignis ille mathematicus a ciuibus ſuis Syracuſanis in eorum numis fuit expreſſus, quales exhibuit *Hauercamp.* ad *Parut.* Sicil. Tb. 162. et *Bonnan.* Syrac. Antiq. p. 257. Vol. XI. Theſ. Sic. Caput barbatum nudum.)(AR. MD. ſeu *Archimedes.* Imago ſphaerae vitreae, ab Archimede confectae, in qua mira conuerſione diſſimiles motus circulorum viſebantur. Æ 2. *Froel.* Not. Elem. Tb. 21. fg. 8.) *Guſſeme* I. p. 256.) *Hanthal.* Exercit. Proem. p. 119.

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ magiſtratus nomen Dyrrhachii Illyrici.

Archipelagus, Gr. Ἀρχιπέλαγος. cf. Explication des anciennes medailles des inſulaires de l'Archipel. dans Memoir. de Trevoux 1706. p. 1344 ſqq.

Archipendulum bilancis genus in n. Catanenſium apud *Parutam* Num. Sicil. inter Catan. fg. 20.

ΑΡΧΙΠΠΟΣ, *Archippus* nomen quorundam celeber. Graecorum. In n. Dyrrhachii magiſtratus vrbis ΑΡΧΙΠΠΟΥ.

Architecturae veteris ſpecimen in elegantiſſimo rariſſimoque Heliopolitarum vt videtur numo, quem ex mumia protactum poſſedit *Bellorius*, aeri vero inciſum exhibent Io. Bernh. *Fiſcher.* in dem Entwurf einer hiſtoriſchen Architectur L. I. Tb. 10. et cel. Iul. Car. *Schlaeger.* in comment. de Numo Hadriani plumb. p. 43.

ΑΡΧΟ. Ἄρχοντος, *Archontis* magiſtratus. ΑΡΧΟ. ΦΛ. ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ, *Archonte Flauio Epaphrodito.* n. Melienſium inſul. *Vaill.* Gr. — ΕΠΙ ΙΟΥΛΙΟΥ ΑΔΡΑΣΤΟΥ ΑΡΧΟ. *Sub Iulio Adraſto Archonte.* n. Hyrgalaeorum. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 39. n. 6. p. 317.

ΑΡΧΩΝ, *Archon* in plurimis vrbium Graecarum numis ſummus eſt magiſtratus, vt in aliis Στρατηγὸς ſeu *Praetor*, ſub cuius poteſtate ſeu nomine moneta ſignabatur; hae Athenienſium erant coloniae, vel ex illis, quae colonias alias deduxerant, vel quae Athenienſium leges ſequebantur, ſicut in Bithynia vrbes ab Hadriano inſtauratae vel conditae Archontes habuerunt. Duo fuiſſe videntur, qui per annum in magiſtratu manebant. Primis ab altero per vocem Α. quam alter reticebat, diſtinguitur; vterque continuari poterat, vt iidem nos docent numi, in quibus τὸ Β. τὸ Γ. *Iterum*, *Tertium.* *Vaillantius* Num. Gr. p. 310 ſqq. *Archontum* nomina, quae in numis leguntur, collegit. — Initialibus litteris ΑΡ. ſaepius ΑΡΧ. in numis Ionicarum, ſeu proconſularis Aſiae vrbium obſeruatur Ἀρχόντων mentio, vt Smyrnae, Mileti, Prienes, aliarumque, aut Abydenorum, qui a Mileſiis deducti, ac ſimilium. Cuius etiam dignitatis conſeruata eſt memoria in moneta Ancyrae metropoleos Galatiae, Byzantii, Maeonum, et de Coo inſula id adſtruunt eorum numi, e. c. ΑΡΧ. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ ΚΩΙΩΝ, *Archonte Menecrate* etc. Pariter in Temenothyrenſium aere e. c. ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ ΑΡΧΩΝ Α. ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥΣΙΝ, *Cleobulus Archon Primus Temenothyrenſibus.* — Duo aliquando, ſicut in Byzantiorum numis, nominati obſeruantur Archontes. — In Sardianorum numis vox ΑΡΧΟΝτος nos docet, magiſtratus non pontifices, ſed *Archontes* adpellari, quod in aliis Lydiae oppidis etiam auguratus eſt *Vaillant.* Num. Graec. p. 109. — Vrbes itaque Abydus, Acmonia, Alinda, Ancyra, Aphrodiſia, Apollonia Aſiae, Blaundos, Byzantium, Cadi, Cebeſſus, Chius, Cilbiani ſuperiores, Cos, Cotiaeum, Cyzicus, Daldia, Dardania, Didyma, Egialus, Epheſus, Gordus, Hadriana, Hadrianothyra, Halicarnaſſus, Hyrgala, Maeonia, Melos, Miletus, Myndus, Philadelphia Lydiae, Priene, Saittae, Salia, Salis, Sardis, Silandus,

Teme-

Temenothyra, Archontes in moneta ſua ſignant. — De generali vocis Ἄρχοντος ſignificatione, vt et de peculiari in Graecis urbium numis vberior egit *Spanhem*. I. p. 692 ſq. et *Galland*. dans Diction. Numiſm. Mſt. Profanorum magiſtratuum nomina quaedam ab Athenienſium veteri inſtituto vrbes aliquae accepiſſe videatur; non eodem tamen ordine, iure ac temporis ſpatio aliis in locis hi magiſtratus adminiſtrati ſunt. *Archontes* Athenis olim perpetui erant, deinde decennales, denique annui, iique proceres quingenti, qui rurſum in decem quinquagenas diuiſi *Prytanes* alternatim dicebantur: nempe illis quinque hebdomatibus, quibus quinquaginta illi ordine ſuo actu rempublicam regebant; ex Prytanibus iſtis in decurias quinque coordinatis, rurſum πρόεδροι, *Proëdri*, vocati ſunt, qui decem ſua quinque ſeptimana gubernabant; ex Proëdris ἐπιστάτης, *Epiſtates* ſortito electus eſt, qui diem vnum non amplius praeerat et penes quem claues erant. Archontum iſtorum Athenienſium ſeriem ex *Diodoro Siculo* collectam refert *Petauius* de doctrina temporum ſeu in chronico ab anno ante Chriſtum 370 ad 309. — In vrbium numis vero ΑΡΧ. Ἄρχοντος titulus variis non tam Romanis, quam patriis vrbium ac prouinciarum rectoribus, etiam pontificibus, datus eſt. — Eorum plures nonnumquam, etiam cum primatus praerogatiua vni conceſſa, conſtitutos fuiſſe, numiſmatum inſcriptiones efficiunt, vti ΑΡΧ. ΠΡΩ. ΤΟ Β. Ἄρχοντος πρώτου τὸ β. *Archonte Primo* vel *Primario Iterum*. Vel ſic ΑΡΧΟΝΤΟC Α. ΤΟ Β. *Archonte Primo Iterum*; vbi τὸ Β. *Iterum* prodit, eum magiſtratum non fuiſſe perpetuum.

Archontibus interdum feminas ſociari in aere vetere res quidem eſt rariſſima, nec tamen inaudita. Exemplum ſuppeditant Byzantiorum in Thracia numi, de quibus legas praeclare differentem *Pellerinium* Mel. de Méd. T. I. p. 58 ſq. in cuius collectis numis Fauſtina, Apheſta, Iulia Seuera, Alexandra occurrunt. Sic in numo Neronis Æ 3. a *Neumanno* Pop. Num. II. Tb. 2. n. 11. vulgato .... Τ ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΑΣ ... in area hic ΕΠ Χ Ρ. illic ΑΚΜΟΝΕΩΝ, *Sub Archontibus Capitone Et Iulia Acmonenſium*, cum typo Iouis ſedentis. *Vaill.* Num. Gr. p. 63. et auctor Muſ. *Alb*. II. p. 7.

ΑΡΧΟΝΤΟΣ vel ΑΡΧΟΝΤΟΣ pariter ſcribitur *Archontis* dignitas. Sic ΑΡΧΟΝ. obſeruatur in n. Sardianorum; et ΑΡΧΟΝΤ. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, *Archonte Dionyſio* in aere Cotiäenſium.

ΑΡΧΟΝΤΟC Α. ΤΟ Β. *Archonte Primo vel Primario Iterum*. V. ΑΡΧΩΝ.

ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΑΣΑΝΔΡΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ, *Principis Aſandri Boſpori*. *Froelich*. Not. Elem. Tb. 10. fg. 11. p. 156. Aſander enim, qui poſtea ab Auguſto *Rex* Boſpori renuntiatus eſt, initio ſe *Ethnarcham* duntaxat ſeu *Gentis Principem* adpellauit.

Archytas Tarentinus philoſophus Pythagoreus, aſtronomus et geometra, Platoni, quem caedi deſignauerat Dionyſius vitam, miſſa ad tyrannum epiſtola, ſeruauit. *Diog. Laert*. L. VIII. Cubum primus inuenit. — Architae tribuitur Æ. numus, in quo caput barbatum, diadematum, compoſitis crinibus, a tergo monogramma ΦΚ.)(Piſcis raia, extenſis pinnis, vrbem maritimam denotans. *Haym*. Th. Br. I. Tb. 13. fg. 3. p. 146.) *Magnan*. Miſcell. P. III. Tb. 49. fg. 2.) Muſ. *Pembrok*. II. Tb. 80. fg. 11.) *Froelich*. Not. Elem. p. 239.) *Guſſeme* I. p. 256.) *Fuluius* etiam *Vrſinus* hocce caput in ſerie virorum illuſtrium ab ſe deſcripta refert. — Similis, ſed AR. habetur inter Conſulares *Vaillantii* II. p. 318. Fam. Proculeiae c. epigr. C. PROCVLEI. F. cuius numi barbatum caput *Archytam*, non vero Neptunum, vt *Vaillantius* contendit, repraeſentare, ac Tarenti percuſſum exiſti-

exiſtimat *Haym*. l. c. cum forſan ad hanc vrbem Proculeius hic praetor ab Auguſto eſſet deſtinatus; nihil vero ſimilius, quam Tarentinos eundem typum in moneta continuaſſe, quo, antequam Romanis ſubiicerentur, fuerant vſi.

Arcitenens Apollo cognominatus ab *Ouid*. L. I. Metamorph. pariter in n. Commodi et Gallieni, ſub APOLLINIS PROPVGNATORis titulo, aut in Graecis Acarnanum, Aureliopolitarum aliorumque populorum numis repraeſentatus. *Spanh*. I. 280.

Arctoum ſidus, ſiue ſeptem ſidera, ſtatuam Auguſti circumdantia, aeternitatis ſunt ſymbola in Æ. max. moduli numiſmatibus, quibus conſecrationem Auguſti reſtituit Caligula, ſeptem illis ſideribus Druſum auum, Germanicum patrem, et quinque fratres denotantibus, vtpote diuinitatis conſortes. *Vaill*. Pr. II. p. 52.

Arcus venationis inſtrumentum, *Dianae* venatricis deae inſigne, quod nunc d. nunc ſ. manu tenet. Quo ſymbolo vſae ſunt vrbes Acmonia, Amaſtria, Anchialus Thraciae, Apollonia Myſiae, Automala, Bithya, Callatia, Cherroneſſus, Coillu, Corinthus, Creta, Daldia, Deultum, Edeſſa Meſopotamiae, Epheſus, Gaza, Germanicopolis, Germe Helleſponti, Hadrianopolis, Laodicea Syriae, Lappa, Macedonia regio, Magneſia ad Maeandrum, Marcianopolis, Miletus, Miletopolis, Mopſueſtia, Mytilene, Nicopolis Moeſiae, Niſa Cariae, Patrae, Perga, Perinthus, Ptolemais, Rhaphia, Smyrna, Syedra, Syracuſae, Tabae, Tarſus, Thelphuſa, Thyatira, Tomi, Trallis; *pariter* in n. Furiae gentis; *item* in n. Impp; Titi, Neruae, Criſpinae, Galli, Aemiliani, Valeriani, Gallieni, Poſtumi, Alexandri Aemiliani.

Arcus pone caput Dianae v. vrbes Abydus, Byzantium, Emporiae, Eretria, Macedonia prouincia, Magneſia ad Maeandrum, Maſſilia, Miletopolis, Neapolis Campaniae, Nicaea, Phaſelis, Syedra, Syracuſae; *ſimiliter* g. Cariſia, Claudia, Lollia, Poſtumia; *idem* typus in n. Pyrrhi regis Epirotarum, Imp. Auguſti, et Lepidi triumu. — pone Apollinis et Dianae capita. n. Syracuſ. — pone Dianam arcus et pharetra. n. Anton. Pii.

Arcus, pharetra et ſagitta, Dianae venatricis inſignia. n. Theſſalonic.

Arcus Apollinis frequens inſigne, vnde a poetis *arcitenens* cognominatur. vid. vrbes Amaſtria, Antiochia Cariae, Apamea Phrygiae, Apollonia Myſiae, Apollonopolis, Colophon, Creta inſula, Cretia, Flauiopolis, Hadrianopolis, Hypaepa, Marcianopolis, Miletus, Perga, Samus, Selinus, Thera inſula, Tmolos, Traianopolis, Trallis, Troas. — *it*. g. Baebia. — *pariter* reges Syriae Alexander I. Seleucus I. II. IV. et Antiochus IV. — *et et* Impp. M. Aurelius, Gallus, Voluſianus, Valerianus.

Arcus Herculis in arbore pendens. n. Perinthi. Vario ſitu in manu Herculis, v. vrbes Camarina, Germe Helleſponti, Heraclea Siciliae et Thraciae, Malea, Nicaea, Nicopolis Epiri, Samos, Sardis, Segeſta, Tarſus; *item* g. Antonia, Poblicia; *pariter* cernitur in numis Impp. Antonini, L. Veri, Commodi, Seueri, Aemiliani, Poſtumorum, Victorini, Diocletiani, Maximiani, Valerii Seueri.

Arcus in manu *Cupidinis*. n. Panormi, Tyndaridis, et g. Plautillae. — pone eius caput n. Egnatiae g.

Arcus in manu *Palladis*. n. Pergae, *it*. regum Lyſimachi Thraciae, Demetrii II. Syriae, *et* Fauſtinae Aurelii Imp. coniugis.

Arcus

Arcus cuius figura non corniculata inſtar litterae C, ſed incurua, angulos vtrimque extimos habens, panda etiam et circumducta eorum cornua in n. regum *Parthorum* et *Perſarum*, de quo arcitenente Partho *Spanh.* I. 324 ſqq. — *Arcus Parthici* et *Scythici* idem. *ibid.* p. 326.

— in manu aliarum quoque figurarum. v. Acarnania, Aenia, Aradus, Bagae, Barium, Carthago, Croton, Geraſa, Germanicia, Gordus, Ilium, Magneſia Theſſaliae, Nicopolis Epiri, Tarſus, Thaſus, Zacynthus; *pariter* occurrit in n. Auguſti, Hadriani, Valeriani, Gallieni, Victorini. Aureliani, Tetrici Iunioris, Probi.

— in area n. Apterae, Bruttiorum, Dyrrhachii, Eleuthernae etc.

— eminet e vanno inter duos ſerpentes. n. ciſtophorus Epheſi.

— et claua. n. Alontini Siciliae, Heracleae Cherſoneſi Tauricae etc. v. *Claua*.

— claua, et pharetra. n. Adrianopolis, Alindae, Callatiae, Luceriae, Nicaeae, Nicomediae; *it.* Coponiae g. *it.* regum Macedoniae Philippi I. et Alex. M. *it.* Impp. Commodi, et Poſtumi.

— claua, et tridens. n. Philippi I. regis Maced.

— et fulmen in area n. Selgeorum.

— et pharetra venationes in ludis conſuetas ſaepe notant. — pharetrae iunctus. n. Amaſiae Ponti, Erythrarum Ioniae, Heracleae Lucaniae, Neapolitarum Campaniae, Segeſtarum, Syracuſarum, g. Sepuliae, regum Alexandri M. et Demetrii I. Syriae — pone caput laureatum. n. Lapitharum.

— pharetra, et ceruus. n. Munatiae et Planciae g.

Raſche Lex. Num.

Arcus pharetra, et ſagitta inter duos ſerpentes. n. M. Antonii.

— pharetra, et mallei inter duos angues. n. Claudiae g.

— pharetra, et arbor n. Aegyptius in Traiano.

— pharetra, et capra Lybica. n. Planciae g.

— pharetra, pellis leonis, claua et thorax. n. Gallieni.

— pellis leonis, et ſagitta. n. Siciniae g.

— et ramus. n. Selgae.

— ſagitta, tiara Parthica. n. Auguſti, M. Antonii.

— templum, lyra, et iaculum. n. Salpeſae in Baetica.

— inſignes conſpiciuntur in Caeſarianis numis, quondam erecti vel Auguſto, ob vias munitas, et ſignis a Parthis recepta; vel Druſo et Claudio conſtructi, de Germanis ac Britannis deuictis; vel Galbae ob remiſſam quadrageſimam; vel Neroni, Domitiano, Traiano, Seuero, Poſtumo, Conſtantino Magno, ſolita adulationis illorum temporum, iuxta ac victoriarum monumenta. cf. Petri *Bellorii* veteres arcus Auguſtorum triumphis inſignes, cum triumphalibus imaginibus reſtituti, antiquis numis notisque illuſtrati, ac aeneis typis vulgati per Io. Iac. *de Rubeis*. Romae 1690. fol.

a) *Arcus* in *Auguſti* honorem erectus ob viam Flaminiam propriis ſumtibus ab eo refectam, per quam tranſibant triumphantes; ideo ſuper eum quadrigae, in quibus vehebantur; in periſtylio: S. P. Q. R. IMP. CAES. circum: L. VINICIVS, triumuir ſcilicet monetae cudendae, Æ. RR. *Golz.* in Aug. Tb. 46. fg. 5. *Morell.* Fam. Iulia Tb. 5. fg. 5.

 et

et Lit. D. p. 210. *et* Fam. Vinicia fg. 4. *it.* in Aug. Tb. 21. fg. 40. p. 331.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 96. n. 2. — *Alius*, ſed alia forma inſtructus arcus Auguſti triumphalis, cuius frontiſpicio inſcribitur: IMP. CAESAR. Æ. Num. *Arſcbot.* Tb. 11. n. 12.) *Golz.* Tb. 43. n. 8.) *Morell.* in Aug. Tb. 14. fg. 40. p. 272. *et* Tb. 15. fg. 6. p. 274.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 96. fg. 3. p. 475.) *Vicus* in Arg. Aug n. 25. — *Alius* Auguſti arcus triumphalis ſuper pontem Tiberianum, in quo ipſe Imperator in curru triumphali a duobus *al.* quatuor elephantis tractus cernitur, cum perigraphe: QVOD VIAE MVN*itae* SVNT. AV et AR. Auguſti, quos illuſtrat *Dio* L. LIII. p. 511. et *Erizzo* p. 150. Siſtunt numos *Golz.* in Aug. Tb. 46. fgg. 22. 24. p. 41.) *Ruben.* Num. *Arſcbot.* Tb. 12. n. 22. ſed arcui roſtra nauium ſunt additi.) *Biaeus* Tb. 12. n. 22. omiſſis tamen nauium roſtris.) *Hemelar.* Tb. 3. n. 3. p. 12.) *Morell.* in Aug. AV. Tb. 10. fg. 10. p. 210. *et* AR. Tb. 17. fg. 28. hinc inde vero roſtra. *Oiſel.* Tb. 108. n. 10. in quadrigis, ſed n. 12. in bigis elephant.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.*) *Pighius* Tb. 3. Annal. p. 505.) *Vdanus* Pot. Rom. Tb. 97. n. 12. p. 441.) *Zantanus* in AV. Tb. BBB. I. n. 12.) *Mdb.* p. 27. — *Arcus duo*, in quorum medio legitur: QVOD VIAE MVN*itae* SVNT, ſingulis inſiſtit ſtatua equeſtris iuxta tropaeum. AR. Auguſti. *Erizzo* p. 149, qui pleniorem typi illuſtrationem adiecit.) *Golz.* in Aug. Tb. 46. fg. 15. *et* in Faſtis p. 204.) *Morell.* in Aug. Tb. 17. fg. 29. p. 302. 303. *et* Tb. 51. fg. 8. p. 450.) *Nardinus* Tom. IV. Antiq. Rom. *Graeuii* p. 920.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 108. fg. 11. p. 530. — *Similes* Auguſti arcus vid. CIVIB*us* ET SIGN*is* MILIT. A PARTHIS RECVP. vel RECVPER*atis*; *al.* RESTITVT. vel RESTITVTIS. — *Alius* Auguſti arcus triumphalis, in cuius periſtylio: IMP. IX. TR. POT. V. *Imperator* *Nonum*, *Tribunicia Poteſtate Quinta.* In eius faſtigio Auguſtus conſpicitur in quadrigis triumphalibus, conſtitutis quoque ante arcum duobus ſignis Romanarum cohortium. In area: S. P. Q. R. SIGNIS RECEPTIS. AR. max. mod. RR. *Golz.* in Aug. Tb. 39. fg. 14.) *Morell.* in Aug. Tb. 13. fg. 9. p. 260.) *Vaill.* Pr. II. p. 21. — *Alius* Auguſti arcus pulcerrimus cum fornicibus, ſtatuis et quadrigis deſuper exornatus, cum inſcr. COR*inthus.* L. POMP*onio* C. IVL*io* IIVIR*is.* Æ 2. Auguſti. *Morell.* Fam. Pomponia Tb. 4. n. 2. p. 349. *et* in Aug. Tb. 36. n. 11. 12. p. 384.

b) *Arcus* in memoriam *Druſi* Senioris, cuius ſtatua deſuper inter duo tropaea, hinc inde in area S. C. nota, in circuitu: NERO CLAVDIVS DRVSVS GERMAN*icus* IMP*erator.* Æ 1. *Angelon.* p. 42.) *Arſcbot.* Tb. 19. n. 14. p. 42.) *Beger.* Th. Br. II. p. 621.) *Bellor.* 32. n. 5.) *Erizzo* p 202.) *Geſner.* Tb. 42. n. 1. 2.) *Mdb.* p. 60. 82.) *Morell.* in Druſo Tb. 7. fg. 13. p. 510. *et* in Claudio Tom. II. Tb. 5. fg. 16. p. 22.) *Muſell.* Imp. Tb. 11. fg. 5. *et* Tb. 18. n. 8. 9.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 96. fg. 1. p. 475.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 75.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* inter Æ. pr. magn. Tb. 17. fg. 3.) Theſ. R. *Sueciae* Tb. 4. fg. 6. *Torrentin.* ad *Sueton.* c. 1. Claudii in *Graeuii Sueton.* p. 459. et Tom. IV. Theſauri eiusdem p. 1702.) *Vaill* Pr. I. p. 18. *et* III. p. 106. ſed omiſſo IMP. vocabulo. — *Alius* ſimilis cum Druſi ſtatua equeſtri ad ſ. inter duo tropaea; in periſtylio: DE GERMANIS. AV. et AR. Druſi Sen. Num. *Arſcbot.* Tb. 17. n. 19.) *Beger.* Th. Br. II. p. 620.) *Golz.* in Aug. Tb. 41. fg. 5.) *Morell.* in Druſo Tb. 7. fg. 4. p. 508.) *Vaill.* Pr. II. p. 45.) *Patin.* Theſ. p. 51. — *Alius* ſimilis; ſed eques ad d. AR. Druſi Sen. *Morell.* l. c. fg. 5. — *Alius*, ſed DE GERM*anis* inſcriptus, hinc inde duo tropaea, et totidem

totidem captiui genuflexi, manibus poſt terga ligatis, intermedia ſtatua Druſi equeſtri. *AV.* et *AR.* Druſi Senioris poſt eius mortem erectus ex decreto ſenatus in regione prima verſus portam Capenam, de quo arcu *Sueton.* c. 1. in Claudio. Druſus ſuper arcum eques, vt Romam ouans ingreſſus erat, hinc inde Tropaeum in memoriam eorum, quae in Germania et trans Rhenum erexerat. Num. *Arſchot.* in *AV.* Tb. 4. n. 8. 9. et in *AR.* Tb. 17. n. 17. 18.) Leonard. *Auguſtin.* Tb. 3. n. 2.) *Beger.* Th. Br. II. p. 613.) *Golz.* in Aug. Tb. 41. Lit. B. et n. 4) *Morell.* Num. Druſi Tb. 7. n. 3. p. 508.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* I. vbi tamen male alae pro paludamento ſtatuae equeſtri a ſculptore adiunguntur.) *Vaill.* Pr. II. p. 45.) — Idem *reſtitutus* a Tito: T. DIVI VESP*aſiani* F. AVG. P. M. TR. P. P. P. COS. VIII. REST*ituit*, ad latera eſt S. C. nota. Æ 1. RRR. depictus apud *Morell.* l. c. fg. 14.) *Patinum.* in *Sueton.* p. 180.) *Vaill.* in Num. Praeſt. I. p. 13. ſed vterque *Patinus* et *Vaillantius* victoriarum imaginibus partem fornicis infra periſtylium exornatam exhibuit. — Similiter a Domitiano *reſtitutus*: CAESARIS AVG. F. DOMITIAN*us* COS. V. REST*ituit*; hinc inde S. C. Depinxerunt hunc n. RRR. ediderüntque *Golz.* in Aug. Tb. 41. fg. 11.) *Morell.* l. c. fg. 15.) *Patin.* in *Sueton.* p. 180.

c) *Arcus*, quem Imp. *Claudius* cum tropaeis meruit, filioque Britannici nomen dedit, de qua Britannica victoria *Suetonius* et *Dio* plura habent. *Arcus* nimirum triumphalis pulcerrimus, tropaeis exornatus cum ſtatua equeſtri; in periſtylio eiusdem ſcribitur: DE BRITANNIS. *AV.* Claudii. *Beger.* Th. Br. II. p. 620.) *Morell.* in Claud. Tb. 4. fg. 3. p. 11.) Num. *Arſchot.* Tb. 6. n. 12.) *Patin.* ad *Sueton.* — *Alius* ſimilis, ſed DE BRITANNIs, *AV.* Claud. *Morell.* l. c. fg. 9.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* I. Tb. 4. fg. 7. — In ſimilibus *AR.* Claudii inſcriptio legitur nunc DE BRITAN. nunc DE BRITAN*nIs*, nunc etiam integre DE BRITANNIS. *Morell.* in Claudio Tb. 5. fgg. 31. 32. 33. 34.) *Patin.* ad *Sueton.* p. 261.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* inter *AR.* Tb. 14. — DE GERM*anis.* Arcus pulcerrimus triumphalis, tropaeis exornatus, ad cuius infimam aream ſunt captiui, intermedia ſtatua equeſtri, decurrentis habitu. *AV.* in honorem Druſi, Claudii patris. *Morell.* in Claudio Tb. 4. fg. 4. p. 11. — *Alius* ſimilis, ſed *AR.* *Morell.* ib. fg. 35. p. 18 — *Al.* ſed eques pacificatoris habitu. *AR.* *Beger.* Th. Br. II. 620.) *Morell.* ib. fg. 36.) *Patin.* in Theſ. p. 51.

d) *Arcus* triumphalis in *Agrippinae* Claudii vxoris Æ 1. numo, *ſine perigraphe*, adpoſita tantum S. C. nota a *Vaill.* Pr. I. p. 20. exhibito, apud quosdam dubiae fidei habetur.

e) *Arcus Neroni* ob victoriam Corbulonis de Parthis poſitus, in quo praeter ſtatuas haſtatas, et quadrigas, etiam *coloſſum* ad latus inter duas columnas additum cernimus. *Tacitus*, poſtquam res a Corbulone geſtas narraſſet L. XIII. Annal. addit c. 41. „Ob haec conſalutatur Imp. Nero, ex S. C ſupplicationes habitae, ſtatuaeque et arcus etc. *et* L. XV. Ann. c. 18. Romae tropaea de Parthis, arcusque medio Capitolini montis ſiſtebantur.“ Altitudinem huius arcus facile diuinare licet ex coloſſo adiecto, qui haud dubie exſtructus ad exemplum illius coloſſi, quem Nero cum ſuo effigie in veſtibulo domus poſuit, de quo *Sueton.* c. 31. et *Plin.* L. XXXIV. c. 7. Huius coloſſi caput poſtea Commodum demſiſſe, atque ſuum impoſuiſſe, teſtatur *Lamprid.* in eius vita. — *Sine epigraphe* Neronis eſt numus Æ 1 et 2. ad arcus latera S. C. nota. *Angelon.* p. 53.) N. *Arſchot.* Tb. 20. n. 19.) *Beger.* Th. Br. II. p. 624.)

624.) *Erizzo* p. 218.) *Geſner.* Tb. 47. n. 4.) *Mdb.* p. 92.) *Morell.* in Nerone Tb. 9. fg. 12. p. 99.) *Muſell.* Imp. Tb. 23. n. 7 ſq.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 96. fg. 4. p. 476.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 76. n. 2.) Theſ. R. *Sueciae* Tb. 4. n. 19.) *Vaill.* Pr. I. p. 22.

f) *Arcus Galbae* in memoriam beneficii quadrageſimae remiſſae a bono Imperatore praeſtiti, cuius rei memoria absque hiſce numis deleta foret; de quo beneficia plura in notis *Caſauboni* et *Patini* ad *Sueton.* in Galba c. 15. et apud *Triſtan.* Comm. Hiſt. I. p. 225 — SER. GALBA IMP. CAESAR AVG. P. M. TR. POT. Caput Galbae laur.)(XXXX REMISSAE. *Arcus* triumphalis, in cuius ſummo quadrigae cum Imperatore, et Victoria illum coronante. Æ 1. cuius typum publicarunt *Strada* p. 6.) *Angelon.* p. 67. n. 9.) *Morell.* in Galba Tb. 6. fg. 1. p. 169.) *Patin.* Theſ. p. 146.) *Vaill.* Pr. I. p. 24. — Neque alius videtur numus ille, cuius picturam dat *Triſtan.* I. p. 256. quique arcum triumphalem, adſcripta tantum S. C. nota exhibet, Galbae a ſenatu ob victoriam de Clodio Macro in Africa oppreſſo erecta, vt *Triſtanus* exiſtimat; ſed forte inſcriptio Quadrageſimae Remiſſae periit aerugiae. — *Alius*, in quo QVADRACENSVMA (*ſic loco Quadrageſima*) REMISSA. Arcus, in cuius ſummo duae figurae equeſtres, forte Dioſcurorum ſtatuae, in imo S. C. nota. Æ 2. *Morell.* in Galba. Tb. 6. fg. 13. p. 171. — *Alius*, ſed QVADRACENS. REMISSA, inferne S. C. deſuper duo equites, in introitu arcus vna figura, tres vero ad illum accedentes. Æ 2. *Morell.* l. c. fg. 14. Legendum vero eſſe REMISSAE, non REMISSA docent alii numi et ſimilis Muſei *Farneſiani* n. 14. In iisdem quoque numis legitur QVADRAGENS. non QVADRACENS. quique primus eius numi exemplar edidit, ſic quoque publicauit; Iſaac. *Caſaubon.* ad *Sueton.* in Galba c. 15) *Vaill.* Pr I. p. 24. eundem Æ 2. recenſet, cum perigraphe: QVADRAGENS. REMISSAE, ſed ei eſt in numo integerrimo arcus, ſupra quem quadrigae triumphales; tres figurae nudae, manibus poſt terga reuinctis ad arcum properant, quas figura baculo elato inſequitur.

g) *Arcus Titi* triumphalis exhibetur in libro ſingulari Hadr. *Relandi* de ſpoliis templi Hieroſolymitani in arcu Titiano Romae conſpicuis. Vltraiect. 1775. 8.

h) *Arcus Domitianus* multas cum quadrigis et inſignibus triumphorum poſt victoriam Sarmaticam per regiones vrbis ſibi erexit. Duplices quandoque ſpectantur quadrigae, vel propter geminam de Dacis victoriam, vel quia de Dacis et Germanis duplicem retuliſſe triumphum videri voluerit Domitianus; de quo arcu *Martial.* L. VIII. epigram. 65. — Arcus triumphalis, addita S C. nota, deſuper elephantorum quadriga, erectus in Germanico triumpho Æ 1. *Beger.* Th. Br. II. p. 105) *Bellor.* p. 77. n. 28.) *Erizzo* p. 287.) *Mdb.* 133.) *Morell.* in Domit. Tb. 16. fg. 7. p. 462.) *Muſell.* Imp. Tb. 52. fg. 5.) *Vaill.* Pr. I. p. 43. — *Alius*, ſed Aegyptius cum L. ς. *Anno Sexto* imperii. *Harduin.* Oper. Sel. p. 741.) *Patin.* ad *Sueton.* p. 431. — *Alius*, ſed L. ΙΔ. *Anno Decimo Quarto.* Æ 1. *Harduin.* p. 744.) *Morell.* l. c. Tb. 16. fg. 24. p. 205. — *Alius*, ſine annorum notis, et Æ 2. *Morell.* l. c. Tb. 14. fg. 10. Tb. 23. n. 19. Tb. 24. n. 15.) Muſ. *Theup.* p. 1112.) *Triſtan.* I. p. 333. — Arcus duabus quadrigis ornatus, quibus iuncti quatuor elephanti, in vtroque ſtat Imperator; ſine epigr. Æ 2. N. *Arſchot.* Tb. 32. n. 9.) *Bellor.* p. 79. n. 49.) *Erizzo* p. 268. *Mdb.* p. 140.) *Morell.* in Domit. Tb. 14. n. 10. 12. p 455.) *Muſell.* Imp. Tb. 52. n. 1.) *Oiſel.*

Sel.

Sel. Num. Tb. 96. n. 5. p. 477.) Theſ. Reg. *Sueciae* Tb. 8. n. 10.) *Triſtan.* I. p. 333.

i) *Arcus Traiani* triumphalis inſignis ſtructurae, ex ſenatus decreto Traiano poſitus cum inſcr. S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI S. C. in quo praeter ipſum Traianum in quadrigis inter duas victoriolas triumphantem et duo tropaea armorum ſpoliis ornata, res a Traiano geſtas vndique effigiatas cernere eſt, cuius fronti inſcriptum: I. O. M. *Ioui Optimo Maximo.* De quo monumento *Xiphilinus* ex *Dione.* Ex eo arcu diruto *arcus Conſtantini*, qui adhuc Romae viſitur, erectus eſt. Numus Æ 1 depictus ab *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 96. fg. 6. p. 477. — *Alium* praeclarum Æ 1. numum ſuppeditauit Pet. *Bellorius* quem *Spanh.* II. p. 653. produxit cum perigr. TR. POT. COS. III. P. P. Arcus Traiani cum tribus fornicibus. *Harduin.* Oper. p. 748.) *Vaill.* Pr. I. p. 52.

k) *Arcus Antonini Pii*, ſub quo Imperator d. ſceptrum, ſ. c. c. gerit, cum litteris COS. IIII. *Conſul Quartum.* Æ 2. *Angelon.* p. 145.) N. *Arſchot.* Tb. 42. n. 14.) *Harduin.* p. 773 et 775.) *Mdb.* p. 205.) *Muſell.* Imp. Tb. 102. fg. 8.

l) *Arcus M. Aurelio et L. Vero* Romae in ſeptima regione ex S. C. erectus ob bellum Parthicum confectum. v. *Ouatio.* — *Arcus Portugalliae* vulgo adpellatus, non Claudio cum *Ligorio*, aut Domitiano, vel Philippo cum aliis, ſed M. Aurelio adiudicatur fide veteris numi, in quo Fauſtina Iunior Victoriae humeris in coelum ſublata cernitur, haud inſolito conſecrationis ritu, et gemina in illo arcu figura, vel M. Aurelii et L. Veri ſpectatur. *Spanh.* II. p. 654.

m) *Arcus Seueri* ad radices rupis Tarpeiae ex parte fori Romani erectus Sept. Seuero, et Caracallae, immo et Getae; ſed Caracalla fratris nomen poſt illius caedem auferri iuſſit, pro quo additum eſt: OPTIMIS FORTISSIMISQVE PRINCIPIBVS, ſed litteris ex aere a Gothis ſublatis, obſeruauit Hadrianus *Auzout*, Gallus, qui cum *Vaillantio* aliisque Seueri hunc arcum ſcalis admotis conſcendit, fuiſſe in eo: PVBLIO SEPTIMIO GETAE CAESARI PONTIF. quae litterae eaedem numero ſunt. Triumphaſſe Seuerum de Parthis, Adiabenis et Arabibus, docent numi quam plurimi, idque confirmat arcus ille vulgo Seueri dictus, qui adhuc hodie Romae viſitur, ſed adeo vetuſtate conſumtus, ac iniuria temporum deformatus, vt vix agnoſci poſſint effigies corroſae, quas tamen pictor Petrus *Berretinus* Cortonenſis delineauit, et Petrus Sanctus *Bartolus* artificioſe aeri inſculpſit. Cernitur in AR. RRR. et Æ 2. Caracallae cum inſcr. ARCVS AVGG. Arcus Seueri pulcerrimus cum fornicibus, teſtantibus *Harduino* p. 803. 804.) *Guſſeme* I. p. 121.) *Mdb.* p. 287.) *Morell.* Specim. rei numar. p. 183 ſq.) *Theup.* p. 287.) *Vaill.* Pr. I. p. 121. II. p. 241.

n) *Arcus Gallieni* in monumentum triumphi, quem Gallienus ſollemni cum pompa celebrauit, poſtquam e Thracia Scythis debellatis victor rediit. Moneta eſt Hipponenſium, in qua arcus illius triumphalis, ſuper quem Imperator Gallienus bigas elephantorum egit, hinc inde Victoria.

o) *Arcus Poſtumi* Senioris triumphalis ob victoriam forte Germanicam, cui inſiſtit tropaeum hinc inde captiuus ſedens, manibus poſt terga reuinctis. Legitur in frontiſpicio: FELICITAS et in ima parte AVG. X IMP. C. M. CASS. LAT. POSTVMVS. P. F. AVG. Caput illius barbatum et radiatum. Æ 1. 2. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 50. fg. 8. p. 392. ſed S. C. in imo arbitratus.) *Baudur.* I. p.

 299.)

299.) *Vaill.* Pr. I. p. 192. qui hunc Poſtumi numum inter elegantiores recenſet.

p) *Arcus Conſtantini Magni.* vid. *Arcus Traiani.*

Arcus ad ingreſſum pontis pulcerrimus, ſub quo fluuii figura decumbens. n. Antiochiae Cariae ad Maeandrum. — Aedificium vndecim *arcuum.* n. Auguſti.

Ardea, vel ciconia in n. Selinuntis apud *Dorvill.* Sicul. Tb. 14. n. 2. p. 429. et *Hauercamp.* in Num. ad diſſ. de Vet. Lit. Gr. ſcript. Tb. 8. n. 46. — ſt. pone tripodem. Æ. Crotoniatarum Calabriae.

ΑΡΔΕΣΑΣ nomen ſuper minotauri capite n. Ambraciotar. *Golz.* Graecia Tb. 5. n. 10.

Area proprie dicitur locus vacuus. *Arearum ſectiones* in vrbium numis diuerſas earum partes notant. Sic in numo aereo Syracuſano apud *Dorvill.* Sicul. Tb. 7. n. 9. poſtica per lineas transuerſas diſſecta eſt in quatuor areas, totidem vrbis Syracuſarum regiones deſignans; in quauis area eſt littera, adeo vt ex quatuor iſtis litteris formetur ΠΟΛΙ. id iſt πόλις, *Vrbs.* Similiter in alio numo a *Paruta* Tb. 55. n. 185. conſpicitur caput, Syracuſas repraeſentans, impoſitum quadrato, in quatuor etiam partes diſſecto, quo immenſa vrbs Syracuſarum, ex quatuor vrbibus compoſita, indicatur, Orthygia nempe inſula, Tycha, Acradina, et Neapoli, vt hanc eius magnitudinem deſcribit *Cicero* IV. Verr. cap. 53. vnde quadruplices Syracuſas *Auſonius* in claris Vrbibus Ep. XI. vocat cf. *Cluuer.* Sicil. Ant. L. I. c. 12. Quinque partes faciunt alii, qui Epipolas addunt. *Caſaub.* ad Strabon. L. VI. p. 415. Sed quod de numo alio argenteo ſubiungit *Dorvill.* Sicul. cap. XI. in quo eandem *pentapoleos* diuiſionem deprehendit, ille ad Syracuſanos non ſpectat, ſed ad Selinuntinos vt notauit *Burmann.* ad Dorvill. Tb. 13. n. 9. p. 421. — Sic apud *Parutam* Tb. 42. n. 52. 53. duo numi occurrunt, in quorum primo, qui exſtat etiam Tb. 72. n. 141. et apud *Golzium* Tb. 2. n. 4. quatuor ſimiles ſectiones ſunt, in quarum ſuperioribus epigraphe ΣΥΡΑ., in inferioribus vero delphines duo, totidem Syracuſarum portus indicantes, vel maritimas partes Ortygiam, et Acradinam; in altero eſt circulus, in quatuor areas diuiſus. Quo referendi etiam ſunt duo alii apud *Parutam* Tb. 60. n. 23. 24. et *Mirabellam* Numiſm. Syrac. IX. p. 144. — Plura de quatuor iſtis. n. Syracuſarum areis *Beger.* Theſ. Br. I. 380. — Similiter in vetuſtiſſimo Zancles numo *Dorvilliano* Tb. 3. n. 1. area in plures minores areolas eſt diſſecta, quae diuerſas vrbis regiones ſignificant. — Diuiſiones ſimiles cum teſtudine in altera parte exhibet Peloponneſi numus in Tabula Polluci inſerta Tom. II. p. 1126. et Corinthiorum apud *Spanh.* Praeſt. I. p. 96. — Tales quinque ſectiones ſunt in numo Aegienſium a *Beger.* p. 447. prolato, qui editus etiam inter Numiſm. *Bodlej.* Tb. 3. n. 2. et in Muſ. *Pembrok.* P. II. Tb. 2. n. 9. — Quatuor in Biſaltarum numis apud *Golz.* Magn. Graec. Tb. 24. n. 9. et 12. vt et in Macedonico apud eundem *Begerum* p. 481. quod ad quatuor partes regni Macedonici pariter referendum. vid. *Macedonia.* — De eiusmodi diſſectis vrbium partibus, quae et in aliis occurrunt. cf. *Hauercamp.* ad *Parut.* Tb. 75. n. 15. et in Leontinorum numis Tb. 97. n. 23. 24. 25. 27. — Alia quadripartita ad formam crucis. n. Agrigenti Siciliae.

Arelate, vrbs et colonia in Gallia Narbonenſi, hodie *Arles* dicta, *Plinio* L. III. c. 5. *Colonia Arelate Sextanorum,* quod erat nempe colonia militum ſextae legionis. *Golzius* in Theſauro exhibet Caii Caeſaris numum, in quo legitur COL. ARELAT.

ARELAT. SEXTAN. *Guſſeme* I. p. 260.) *Harduin.* Oper. p. 27. — Vna erat ex vrbibus ſex, quibus ius cudendae monetae aeuo inferiore conceſſum, vnde n. Conſtantini et aliorum in imo exergo habent litteras: ARLP. *Arelatenſium Prima.* — ARLQ. *Arelatenſium Quarta.* — ARLS. *Secunda.* — ARLT. *Tertia,* ſecundum *Harduinum*, ex cuius itidem ſententia: PA. *Prima Arelatenſis* — PAR. *Percuſſa Arelate,* vel *Prima Arelatenſium.* — PARL. *Pecunia Arelatenſis*, vel *Percuſſa Arelate.* — QA. QAR. QARL. *Quarta Arelatenſis.* — SA. SAR. SARL. *Secunda Arelatenſis*, vel *Signata Arelate.* — TA. TAR. TARL. *Tertia Arelatenſis,* vel *Percuſſa Arelate*, T pro P poſito.

ΑΡΕΟΣ, *Martis* gen. ſingul. ab Ἄρης, *Mars*, in moneta Mamertinorum, quorum deus Mars. *Dorvill.* Sicul. II. p. 303. Vel Adrano Siculorum deo conuenire ſuſpicatur *Froelichius*. ΑΡΕ. vel ΑΡΕΟΣ vel ΑΡΕΩΣ pone caput iuuenile laureatum retro pilum haſtae; *al.* flos, vel ſurculus, vel lampas; *al.* nux pinea; *al.* duo globuli. Æ. Mamertinorum. *Golz.* Magna Graecia Tb. 27.) *Magnan.* Bruttia Numiſm. Tb. 43.) Muſ. *Theupol.* p. 1281.

ΑΡΕΌΣ nomine regis Spartarum dicti. *Burmann.* ad *Dorvill.* II. p. 308. v. *Areus.*

ΑΡΕΦΩΜ. abruptum magiſtratus nomen. n. Tarenti Calabriae.

Aretas nomine inſignes Damaſci, aut antea finitimae Arabiae regionis principes, iam inde a ſecundo ante Chriſtum ſaeculo, ac deinde ſerius etiam poſt Chriſti aeram occurrunt. Sic ante Chriſtum An. 170. Aretas Arabiae princeps Antiochum IV. Syriae regem Hieroſolymis repulſum paene oppreſſerat Lib. II. *Macc.* c. 5. — Gazenſibus Aretas Arabiae regulus, oſtentato auxilio, potius exitio fuit ante Chr. 97. *Ioſeph.* L. XIII. Antiq. c. 13. — Damaſceni, Syriae regum pertaeſi, vrbem ſuam et Coeleſyriam Aretae Arabico regi contradunt ante Chr. 84. *Ioſeph.* ib. c. 15. — Damaſcus a Metello et Lollio Aretae regi eripitur ante Chr. 64. Aretas victus ab Aemilio Scauro, quem Pompeius iis regionibus praefecerat, pacem ſubinde petere coactus fuit, vti comprobat denarius familiae Aemiliae, et Plautiae. — Alius Aretae regis mentio fit a Paulo 2. *Cor.* c. 11. cuius regis miniſter Damaſci Paulum apoſtolum comprehendere voluerat poſt Chr. 43. circiter. — *Tres* itaque ſaltem *Aretae* commemorati fuere. Numos Aretae medio tribuendos putat *Froelichius* Not. Elem. p. 200. cum titulo ΦΙΛΕΝΝΗΝΟΣ, *Amici Graecorum*, antequam Romanis ſeſe dedere cogeretur. Ille

Aretas, qui primus, quantum nouimus huius nominis Damaſci rex fuit et Romanis nondum hoc tempore obnoxius in numis legitur: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΕΤΟΥ, *Regis Aretae.* Hinc caput illius diadematum imberbe.)(Mulier ſt. d. coronam vel pateram, ſ. haſtam. Æ 3. *Froelich.* Annal. Syr. Reg. Tb. 16. fg. 1. p. 115. *et* Notit. Elem. p. 200.) *Havercamp.* ad *Ioſeph.* p. 606. — 2. Caput ſimile priori, et vultu hominis florenti aetate.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΕΤΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. *Regis Aretae Graecorum Amici.* Genius turrito capite, muliebri ſpecie, vrbis Damaſci ſedens, d. ramum palmae, ſ. cornucopiae, ad pedes figura fluuii Chryſorhoae emergens. Æ 2. *Froelich.* Annal. ib. fg. 2. *et* Not. El. Tb. 17. fg. 8.) *Guſſeme* I. p. 261. n. 2. ſed d. ſpicas.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 587. d. coronam.) *Liebe* Goth. Num. p. 129. d. ſpicas.) *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 23. n. 2. p. 217. — Litterae in area ΑΡ epocham Seleucidarum non arguunt, ſed 130. annum Graecorum, et Arabum.

Aretas vero, qui ſecundum *Ioſephum* trecenta dedit talenta, vt Scaurus exercitum ex Arabia deduceret, depictus eſt genuflexus, quaſi pacem a Romanis poſtulans, d. ramum oliuae attollit, ſ. capiſtro camelum, Arabiae ſymbolum tenet, infra figuram ſcriptum: REX ARETAS, deſuper M. SCAVR. AED. CVR. *Marcus Scaurus Aedilis Curulis.* in area S. C. AR. eximiae raritatis teſtante *Gallando* in Epiſt. ad *Morell.*) *Beger.* Th. Br. II. p. 531.) *Froelich* Not. Elem. Tb. 17. fg. 9. p. 201. et *Annal.* Syr. p. 123.) *Gusseme* ib. n. 1.) *Landus* Num. Sel. p. 50. ſqq.) *Morell.* Fam. Aemil. p. 8.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 17. fg. 10. p. 87. 88.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 7. n. 14.) *Schulz.* Numph. I. p. 75 ſeqq. vbi nunc corona radiata dorſo cameli impoſita, nunc clitellae, et praeter easdem cingulus, quo camelus infra ventrem reuinctus eſt, adpareant.) *Vaill.* Fam. I. g. Aemilia n. 44. p. 49.) *Vrſin.* a *Patino* auct. p. 5.) *Woltereck.* Elect. rei numar. p. 47. — 2. MAGNVS IMP Caput Pompeii nudum, hinc guttus, inde lituus.)(Inſcriptio manca et barbarae fabricae: M. SCAVR. AED. CVR. in imo RX ARETA (*ſic*) in area abeſt EX. S. C. nota. Typus idem regis genuflexi d. ramum protendentis, ac ſ. frenos cameli cingulo reuincti. AR 3. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 25. fg. 2. p. 210.) *Froelich.* Not. Elem. Tb. 17. fg. 10. ſed in antica parte omiſſa eſt epigr. MAGNVS IMP.

ΑΡΕΘΟΣΑ, *Arethuſa* fons, cuius apud Syracuſanos diuinus erat cultus. Belliſſima illius effigies, nomenque ΑΡΕΘΟΣΑ proponitur in numis AV. AR et Æ. Syracuſanis. Caput in illis muliebre comtum pulcerrime, capillis reticulata quadam vitta incluſis, vel alio ornatus genere, additis in circuitu duobus, tribus, vel quatuor delphinis, vel vnico tantum. *Beger.* Th. Br. I. p. 388.) *Golz.* Tb. I.) *Paruta* Tb. 56.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 78. fg. 1. Tb. 79. fg. 1. Tb. 87. fg. 3.) — De Arethuſa Syracuſana egerunt *Beger.* Theſ. Br. I. p. 384 ſq.) Ant. *Auguſtin.* Dialog. VI. Antiq. p. 84.) *Mirabella* Explic. Num. Syrac. XIII. p. 153.) *Bonannus* Syrac. Ant. L. I. p. 14 ſqq. — *Montfauconio* autem viſum fuiſſe Cereris caput, inde patet, quia Syracuſarum numorum typum retulit inter alia Cereris capita in numiſmatibus vetuſtis obuia. Antiqq. Vol. I. P. I. Tab. XLIV. — *Mirabella* Num. Syrac. p. 134 ſqq. Tom. XI. Theſ. Sicil. piſces caput Arethuſae cingentes refert ad abundantiam piſcium in hoc fonte apud veteres celebratam, vt indicat *Cicero* IV. Verr. c. 57. „In hac inſula (Syracuſarum) extrema eſt fons aquae dulcis, cui nomen *Arethuſae* eſt, incredibili magnitudine, pleniſſimus piſcium; qui fluctu totus operiretur, niſi munitione ac mole lapidum a mari disiunctus eſſet. cf. etiam *Silius* Ital. L. XIV. 53. — Idem Arethuſae caput ex anteriori typo recuſum et velut adumbratum in n. Syracuſarum apud *Dorvill.* Sicul. I. p. 198 et II. p. 474. Tb. XVIII. n. 10. — Pariter Arethuſae caput cum piſcibus n. Emporii Siciliae. — Sine piſcibus autem adparet apud *Parutam.* Tb. 61. fg. 40. et 71. fg. 137. — Obuerſum eius caput ſparſis capillis. *Ibid.* — *Arethuſae* fontis et Alphaei fluminis capita coniuncta, vt *Nonnius* ad *Golzium* Tb. 4. n. 5. 6. coniicit. — Arethuſa fons leonis rictu inuenitur in aere Syracuſio. *Neumann.* Pop. Num. I. p. 62.

ΑΡΕΘΟΥΣΙΑΤΩΝ, *Arethuſanorum* Syriae Phoenices, quae

Arethuſa Syriae vrbs, prius *Gammarus* dicta *Straboni*, hoc nomine data apud *Appianum* a Seleuco Nicatore in memoriam Arethuſae Macedoniae ciuitatis; deinde Phoeniciae ſub Imperatoribus adiuncta eſt cum Emeſa, cuius regnum ſibi conſtitu-

ſtituerat Sampſiceramus Arabum philarchus, quando Antiochi Grypi et Antiochi Philopatoris fratrum diſſidia ad filios cum rabie ſaeuiore tranſegiſſent, ſub quibus Seleucidarum imperium excidit et plurimae illius vrbes a proximis principibus occupatae ſunt. Arethuſa nouo patrono ſubiecta nouam inde *epocham* et V. C. 685 vel 686, ante Chr. 77. computauit, quam ſub Imperatoribus etiam conſeruauit et in Sept. Seueri ac Diadumeniani numis expreſſit. — *Stephano*: Ἀρέθουσα πόλις Συρίας, καὶ Θρᾴκης, καὶ Εὐβοίας, τὸ ἐθνικὸν Ἀρεθούσιος. *Plinio* L. IV. c. 17. *Arethuſii*, et *Arethuſa* in Macedonia; altera in Syria. *Plin.* L. V. c. 19. In Neronis numo apud *Golz.* in Theſauro legitur ΑΡΕΘΟΥΣΙΩΝ. *Harduin.* Oper. Sel. p. 27. — In aliis ΑΡΕΘΟΥϹΑΤΩΝ, *Arethuſatarum;* ſic addito ET. ΓΞC. *Anno* 263. vel V. C. 948. Chr. 195. Mulier tunicata ſt. turrito capite, d. pateram ſ. haſtam. Æ 2. Sept. Seu. *Guſſeme* I. p. 262.) *Harduin.* Oper. p. 28. 799.) *Vaill.* Gr. Num. Imp. — ΑΡЄΘΟΥϹΑΤΩΝ ЄΤΟ. ЄΠC. *Ao.* 285 vel V. C. 970. Chr. 227. Gammarus, vel marinus cancer vrbis inſigne antiquum. *Strab.* L. XVI. p. 753.)(Μ. Ο. ΑΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝ. Caput Diadumeniani nudum, ſed vultu ſenili annorum quinquaginta. Æ 2. *Guſſeme* ib.) *Harduin.* p. 28. 812.) *Noriſ.* p. 481.) *Vaill.* Gr. — Singularem Arethuſae numum protulit *Spanhem.* Orb. Roman. p. 327. inſcriptum: ΑΡΕΘΟΥϹΑΤΩΝ ΤΗϹ ΙΕΡΑϹ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, *Arethuſatorum* vrbis *Sacrae Suis Legibus*, cum ſolito in Syriae vrbium numis typo Iouis Νικηφόρου, cum capite autem turrito ac velato in anteriore numi area. An vero *Autonomiae* priuilegium a Pompeio, ſicut aliae nonnullae illius tractus vrbes, nacta fuerit Arethuſa, incertum eſt.

ΑΡΕΤΟΥ, *Aretae.* vid. *Aretas.*

Areus Spartanorum rex, cuius hiſtoriam, genealogiam, chronologiam, vt et numiſma argenteum tetradrachmum dedit *Froelich.* Num. Reg. Tb. I. fig. 1. p. 1 ad 31. *et* Not. Elem. p. 149. Eſt in eo caput Herculis potius quam regis, rictu leonino tectum, vultu imberbi.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΕΟΣ, *Regis Arei.* Iupiter ſeminudus ſedens d. aquilam, ſ. haſtam puram, intra ſellam monogramma.

ΑΡΓ litterae vel ad Ἄργος, *Argos* Argolidis, vel ad *Argos* Amphilochium Acarnaniae referendae ſunt. — ΑΡΓ. Dimidiadiati lupi effigies, in ſuperficie numi altera Apollo Lycaeus cum praetoris nomine ΞΕΝΟΦΙΛΟΥ. *Harduin.* Oper. p. 27. — ΑΡΓ. ΜΗΤΡΟΠ. v. *Amphilochia* Acarnaniae.

ΑΡΓ. Ἀργαῖον cum praepoſitione πρὸς, *Ad Argaeum* montem. ΚΑΙϹΑΡΙΑ ΜΗΤ. ΠΡ. ΑΡΓ. *Caeſarea Metropolis Ad Argaeum* in Cappadocia ſita.

ARG. PVB. *Argento Publico.* Caput Romae galeatum alatum.)(L. SENTI. C. F. Iupiter in Quadrigis. AR. Sentiae gentis. *Cim. Vind.* II. p. 67.) *Eckhel.* Cat. II. p. 67.) *Guſſeme* VI. p. 151.) *Morell.* Fam. p. 382.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 17. n. 15.

ΑΡΓΑΒΗΝΩΝ, *Argabenorum* incerti ſitus. Diana Epheſia.)(Caput virile barbatum. *Guſſ.* II. p. 262.

Argaeus mons Cappadociae omnium altiſſimus, qui teſte *Strabone* L. XII. verticem habet perpetuis niuibus contectum, vnde ei nomen; Ἀργὸς enim Graecis *albus.* Extenſus ille vsque ad Melam fluuium et Galatiae confinia. Adiacet Argaeo Caeſarea Cappadocum, quae inde in numis ΚΑΙϹΑΡΕΩΝ Τ. ΠΡ. ΑΡΓΑΙΩ aut ΠΡ. ΤΩ ΑΡΓΑΙΩ, *Caeſarienſium Qui Ad Argaeum*, ſcribitur, ſignato monte Argaeo vrbis ſymbolo ſollemni, qui nunc cum antro, nunc flammas emittens, nunc baſi aut

arae impoſitus, nunc mulieris capiti incumbens pro capitis ornatu conſpicitur. — Vertici eius inſiſtit vel aſtrum Solis, *al.* aquila, *al.* corona laurea, *al.* icuncula, vel ſtatua Imperatoris aut Apollinis, vel in vertice eſt ſpecus, ſpecui vero figura pentagona imminet, ſtellae figurae ſimilis — Siue conſpicitur in templo 2. vel 4. columnarum conſtructo. vid. *Caeſarea Cappadociae.* — In *ab.* pro pedibus prouinciae Cappadociae eſt mons ille, vel eiusdem prouinciae genius d. extenſa montem Argaeum ſuſtinet. v. CAPPADOCIA.

ΑΡΓΑΙΩ modo Π. ΑΡΓΑΙΩ, vt apud *Harduin.* Oper. p. 767. modo ΠΡ. ΑΡΓΑΙΩ vel ΠΡ. ΤΩ ΑΡΓΑΙΩ, *πρὸς τῷ Ἀργαίῳ, Ad Argaeum montem.* v. *Caeſarea Cappadociae.*

ΑΡΓΕ. *Argennos* inſula Aſiae *Plinio*: Ionia ora habet vicinas (inſulas) inter quas *Argennon.* Vir paludatus ſtans, d. pateram, ſ. turibulum, c. inſcr. ΑΡΓΕ.)(Caput Palladis galeatum. *Arigoni.*) *Guſſeme* I. p. 262. cui vero mulier ſtans d. pateram, ſ. cornucopiae.) *Eckhel.* Num. Vet. p. 136. ſed ad *Argos* Peloponneſi refert.

ΑΡΓΕΑΔΗΣ. Caput Iouis laureatum.)(ΜΕΝΕΔΗΜΟΣ ΙΕΡΕΥΣ. Protome Dianae prominente retro pharetra. Æ fere 1. edit. ab *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 7. fg. 4. p. 100.) Eundem edidere *Pellerin.* Rec. T. III. p. 130. et *Kbellius* Adpend. II. p. 164. at in vtroque inſcriptio ΑΡΓΕΑΔΗΣ dubia eſt. Veram eius epigraphen ſiſtit *Eckbel.* l. c. Vterque numum hunc, qui vrbis aut regionis nomen omittit, in incertorum claſſem compegit. Serius *Pellerinius* numum ſimilem nactus, ſed cum aquilae typo, id genus monetam Epiro adſcribit Suppl. II. p. 92. quod ſatis videtur veriſimile.

ΑΡΓΕΙΩΝ, *Argorum* Acarnaniae. v. *Argos.*

ΑΡΓΕΙΑ, *Argiua.* ΗΡΑ ΑΡΓΕΙΑ, *Iuno Argiua*, culta in vrbe Argos Peloponneſi; ea enim Argis nata ferebatur, atque eo Ἡραῖα, ſeu *Iunonis ſacra* fiebant. In n. Neronis in Aegypto percuſſo ad Iunonis caput velatum, quae eſt ipſa *Iuno Argiua*, ſcriptum ΗΡΑ ΑΡΓΕΙΑ. *Morell.* in Nerone Tb. 14. fg. 11. p. 123.) *Guſſeme* I. p. 264. n. 9. *et* V. p. 222. n. 95.) *Harduin.* Oper. p. 27.) *Occo* p. 8.) Muſ. *Theupol.* — Sunt qui ad Neronis matrem Agrippinam, tanquam Iunonem Argiuam alteram, haud inſolito Graeculis adulandi artificio, referunt numum; ſed negat hoc annus L. IA. ſeu 14. Neronis vltimus capiti in antica parte adpoſitus. *Galland.* Dictionn. Numiſm.

ΑΡΓΕΙΑΣ, *Argeas.* Iupiter ſtans.)(ΜΕΣΣΑΝΙΩΝ ΑΧΑΙΩΝ, *Meſſeniorum Achaeorum.* Mulier ſedens. Æ. apud *Haym.* Th. Br. II. Tb. 12. fg. 6. — *Al.* Signum Iouis ſtantis.)(ΑΧΑΙΩΝ ΑΡΓΕΙΑΣ, *Archaeorum Argeas.* Mulier ſedens. Æ. *Haym.* ib. fg. 7. p. 113. Priorem *Haymius* ad foedus Argiuorum cum Meſſeniis retulit; eius vero commentator *Kbellius* ibid. obſ. 73. ratus, ΑΡΓΕΙΑΣ nomen magiſtratus eſſe.

ΑΡΓΕΙΩΝ, *Argiuorum.* v. *Argos.*

ΑΡΓΕΙΡΑΩΝ nomen plane ignotum quod occurrit in Fuluiae Auguſtae, alias Furnillae dictae numo, de quo pluribus *Spanh.* II. p. 286.

ΑΡΓΕΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, *Argei Regis* Macedoniae. v. *Argeus*, Macedonum dynaſta, qui Tulli Hoſtilii aetate vixit.

Argennos inſula Aſiae ad Ioniam. v. ΑΡΓΕ.

ΑΡΓΙΛΟΣ, *Argilus*, *Stephano*: *Ἄργιλος πόλις Θρᾴκης πρὸς τῷ Στρυμόνι ποταμῷ. Vrbs Thraciae ad Strymonem fluuium.* In n. Antonini Pii nomen ſcribitur ΑΡΓΙΛΟΣ, teſtantibus

bus *Guſſeme* I. 262.) *Harduino* p. 87.) *Pyrrho Ligorio*, et *Spanhemio*.

Argentei Graeci numi habentur: *Tetradrachmi*, *Tridrachmi*, *Didrachmi*, *Drachmales* etc. id eſt, Drachmarum quatuor, trium, duarum, et vnius Drachmae, qui poſtremi frequentiores ſunt; maiores vero argentei, *Stateres* ſeu *Tetradrachmi* ac reliqui, maiuſculae formae, ſeu *Medaglioncini* vocari ſolent. Superſunt quoque argentei Graeci *Trioboli*, ſeu pondere trium obolorum, id eſt, quinarii, ſeu drachmae dimidiae; item alii duorum obolorum, ſiue *Dyoboli*, tum *Oboli*, *Hemioboli*, et quidam *duas tertias oboli* etc. aequantes. Erat vero *obolus* pars drachmae ſexta, *Polluce* teſte. *Drachma* eſt octaua pars vnciae; *libra* porro Romana, quali hodie pharmacopolae vtuntur, continet vncias duodecim: ergo drachmas ſex et nonaginta.

Argentei Romanorum numi non ſunt ante Pyrrhum regem deuictum, ſed primum A. V. C. 485. C. Fabio Pictore et Q. Ogulnio Gallo Conſulibus quinqennio ante primum bellum Punicum aereis decuplo cariores cudebantur. *Plin*. L. XXXIII. c. 3. Fabii huius numum *Harduinus* habuit ita inſcriptum: C. FABI. C. F. EX. A. PV. — Argentei numi alii *Denarii* dicti, quod decem aſſes valerent; eorum nota X vel ✳ decimum numerum denotat. Alii *Quinarii*, quia quinque aſſibus aeſtimati, littera Q. vel numerali nota V. ſignati ſunt. *Seſtertius*, quaſi Sesquitertius, numus dicitur, qui duos aſſes cum ſemiſſe valet; hinc ita notatur HS vel ĦS vel IIS i. e. duo aſſes et ſemis. — Reperiuntur etiam denarii notae XVI. et quinarii VIII. qui tunc temporis totidem aſſibus, variato valore, mutati ſunt. — Argentei numi primum capite galeato Romae, aut Caſtore et Polluce in equis, ſtella vtriusque pileo imminente, ſignati ſunt; deinde bigis item aut quadrigis, vnde *bigati*, et *quadrigati* nominantur; *Victoriati*. quibus victoriae ſimulacrum ineſſet; *Ratiti* autem adpellata ſunt, qui ratem prae ſe ferrent, quales etiam aenei quadrantes et trientes viſuntur. — Subinde moneta argentea, pariterque aurea, quae tertio decimo anno belli ſecundi Punici, qui fuit V. C. 547. percuſſa eſt, variarum rerum figuris et virorum illuſtrium nominibus ac geſtis ſignatae fulſerunt, praeſertim inclinante republica; quo tempore et aeneos complures monetarii ſuis nominibus inſigniuere, addito muneris indicio IIIVIR A. A. A. F. F. *Triumuir Auro, Argento, Aere, Flando, Feriundo*.

Argentei exſtant cum ex argento puro, quales vetuſtiores, cum ex impuro, quales Romanae ſignaturae tertio Auguſtorum ſaeculo, atque antea quoque alii in Aegypto ſignati, iique craſſiuſculi proferuntur. Eiuſcemodi monetas Galli adpellant: *Billons d'argent*, aut generatim *Billons*; Latine: *Aeroſas*, et *Incoctiles*, ob aes argento incoctum, dicere licet. *Bimard*. ad *Iobert*. Notit. rei numar. I. p. 58 ſq.

Argento tincti duntaxat exhibentur numi aerei tertio et quarto Auguſtorum ſaeculo, *Metalline* apud Italos audiunt. Denique antiqui monetae adulteratores non raro *pellicula argentea* (rarius aurea) obduxere ſubtili artificio numos plumbeos, ſtanneos, aeneos; id numorum genus *Bracteatos*, *Ferruminatos*, *Subaeratos*, vel *Pelliculatos* nominant; Galli *Médailles fourrées*, atque interius vile metallum adpellant *l'ame*, animam numi. *Iobert* Science des Médailles I. p. 339. 345.) *Froelich*. Not. Elem. p. 3.

Ex nonnullorum recentiorum ſententia a Claudio Gothico vſque ad Diocletianum moneta argentea cuſa non eſt. Sed non ceſſant numi argentei cum Claudio Gothico. Reperi-

periuntur enim in Muſeo *Florentino* huius aetatis argentei, qui ſuſpecti viſi non ſunt. Id pariter euincunt argentei numi Probi puriſſimi, M. Aur. Iuliani, et Magniae Vrbicae, quos continet Muſ. *Caeſareum* P. II. p. 412. et 427, ac *Pellerianum* Mel. T. I. Tb. 9. n. 12.

ΑΡΓΕΣ pro ΑΡΕΟΣ, *Martis* vel regis *Arei* nomine apud *Parutam* Tb. 24. n. 49 ſed *Hauercamp*. Comment. p. 159. nomen illud ΑΡΕΣ vt magiſtratus cuiusdam proprium credit. cf. *Burmann*. ad *Dorvill*. Sicul. p. 304.

Argeus Macedoniae rex, cuius numum *Golzius* in Theſauro inſcriptum; ΑΡΓΕΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, *Argei Regis*, diuulgauit, quem vero ille non ad ſecundum, iuxta *Herodotum*, aut tertium quintumue apud *Iuſtinum*, *Diodorum* ac *Euſebium*, ſed demum ad decimum octauum ab *Euſebio* memoratum hoc nomine Macedonum regem refert. *Scaliger*. Animadu. ad *Euſeb*. p. 113.) *Harduin*. Oper. p. 27.

Argia, vel *Argolis*, Gr. Ἀργεία, ſupra Laconiam ad Orientale Peloponneſi latus.

A) *Autonomi* huius Argolidis in Peloponneſo numi ſunt: 1. Lupi pars anterior ad ſ.)(A. in quadrato incuſo. Æ 3. Muſ. *Hunter*. p. 43. n. 1.) *Peller*. Tb. 20. fg. 1.) *Harduin*. Oper. p. 27. — 2. Typus idem.)(A. in area quadrata incuſa, ſupra ΑΡ. infra mon. [75] Æ 3. *Geſner*. Tb. 12. fg. 9.) M. *Hunter*. ib. n. 2.) *Beger*. Th. Br. I. p. 437. — 3. *Alius* ſimilis.)(A. vt antea, ſupra ΑΡ. infra luna creſcens. Æ 3. Muſ. *Hunter*. ib. n. 3.) *Eckhel*. Cat. I. p. 122. n. 1.) *Guſſeme* I. p. 263. n. 3. — 4. *Alius* ſimilis, ſed infra claua. Æ 3. *Guſſeme* ibid. n. 2.) M. *Hunter*. ib. n. 4.) *Wachter*. Archaeol. Num. p. 74. — 5. *Alius*, ſed infra triquetrae ſpecies. Æ 3. *Eckhel*. Cat. ib. n. 2.) *Eiusd*. Num. Vet. p. 79.) *Golz*. Graecia Tb. 12. fg. 5. — 6. *Alius*, ſed ſupra lupum Θ.)(ſupra ΔΕ. infra aquila harpae inſiſtens. Æ 3. *Beger*. Th. Br. III. p. 48.) *Eckhel*. Cat. ib. n. 3.) *Eiusd*. Num. Vet. p. 78 — 7. *Alius*, ſed ſupra NI. Æ 3. *Eckhel*. Cat. ib. n. 4. — 8. Idem typus lupi ad d.)(A. vt antea, ſupra ΤΡΥΗΙC. infra duo pilei cum ſtellis. Æ 3. M. *Hunter*. ib. n. 5.) *Peller*. Tb. 20. fg. 3. — 9. Typus idem ad ſ.)(A. vt in prioribus, ſupra ΠΡ. infra delphinus, et claua. Æ 3 M. *Hunter*. ib. n. 6.) *Guſſeme* ib. n. 1. — 10. Typus idem ad d.)(A. vt antea, ſupra ΠΡ. infra arcus, et claua. Æ 3. M. *Hunter*. ib. n. 7. — 11. *Alius*.)(A. vt antea, in area ΞΕΝΟΦΙΛΟΥ, praetoris nomen, infra facies Solis radiata. Æ 3. M. *Hunter*. p. 44. n. 8.) *Guſſeme* ib. n. 4.) *Golz*. Graecia Tb. 12. fg. 2. p. 66. ſed ſub lupo ΑΡΓ.) *Harduin*. Oper. p. 27. — 12. Typus idem ad ſ.)(A. vt antea, in area ΙΕΡΩΝΟΣ. infra aquila. Æ 3. M. *Hunter*. ib. n. 9.) *Eckhel*. Cat. ib. n. 6.) *Golz*. Graecia Tb. 12. fg. 4. ſed ſub lupo ſcriptum ΑΡΓΟΣ. — 13. Typus idem ad d.)(A. vt antea, in area ΕΥΘΥΚΛΕΟΣ. infra noctua. Æ 3. M. *Hunter*. ib. n. 10.) *Eckhel*. Cat. ib. n. 5.) *Golz*. ib. fg. 6. iterum ſub lupo ΑΡΓΟΣ. — 14. *Alius* ſimilis)(A. vt antea, in area ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣ. infra gladius vnco munitus. Æ 3. M. *Hunter*. ib. n. 11. — 15. Typus idem, ſupra patera.)(A. vt antea, ſupra ΠΥ. infra auis inſidens gladio vnco munito. Æ 3. M. *Hunter*. ib. n. 12. — 16. Typus idem, ſine patera.)(A. vt antea, in area ΑΙΛΙΑΔΑ. infra caput apri. Æ 3. M. *Hunter*. ib. n. 13. — 17. Caput lupi ad d. ſupra ΣΙ.)(A. ſupra ΗΡ. infra ſcutum. Æ 4. M. *Hunter*. Tb. 7. fg. 8. — 18. *Alius* ſimilis.)(ſupra ΠΡ. infra claua. Æ 3. *Eckhel*. ib. n. 8. — 19. ΑΡΓ. Caput muliebre tiara ornatum ad d.)(Minerua galeata cum haſta et ſcuto ad ſ. Æ 3. *Peller*. Tb.

Tb. 20. fg. 6.) M. *Hunter.* p. 44. n. 15. — 20. Caput Palladis galeatum ad d.)(ΑΡΓΕ. Figura muliebris ſtolata ſt. ad ſ. dextra pateram, ſ. cornucopiae. Æ 3. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 9. fg. 4. p. 136.) M. *Hunter.* ib. n. 16.) Apud *Argonium* in ſimili numo legitur ΑΡΓΕ. quem auctor *Argenno* inſulae ad Ioniam ignobili tribuit, quae ſententia minus placet *Eckhelio* l. c. — 21. ΑΡΓ.... caput muliebre cum corona faſtigiata.)(Pallas gradiens, pendente ex vtraque manu ala, d. haſtam intorquens, ſ. clipeum praetendens. AR 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 122. n. 8. qui non dubitat, quia idem caput in aduerſa ſpectetur, *Argos Argolidis* pertinere numum praeſentem, quem vero *Pellerin.* Suppl. I. p. 48. ad *Argos Amphilochium Acarnaniae* refert. — 22. Caput muliebre corona ſingulari ornatum, pone monogramma.)(ΑΡΓΕΙΩΝ. Vir nudus defluo poſt tergum pallio, d. enſem, ſ. palladium. AR 3. edit. ab *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 9. fg. 2. p. 136. — 23. Caput Palladis galeatum.)(ΑΡ. Vir curto habitu gradiens, d. baculum tranſuerſum, in area pileus, vt videtur. Æ 3. *Eckhel.* ib. fg. 3. p. 136. — 24. Cuput lupi, ſine epigraphe.)(Α. et infra Ε. Ἀργείων καὶ Ἐπιδαυρίων, *Argiuorum* et *Epidauriorum.* Æ 3. edit. a *Froelich.* Animaduerſ. in quosdam Num. Vet. Florentiae recuſ. 1751. in *Gorii* Symbol. Litter. Tb. 2. fg. 12. — 25. Caput imberbe diadem.)(ΑΡΓΙΩΝ, *Argiuorum.* Lupus ſtans, in area Ε. Æ 3. Muſ. *Theupol.* p. 1251. — 26. ΑΡΓΕΙΩΝ, *Argiuorum.* Vas vtrimque anſatum.)(*Absque epigr.* Congeries armorum. Æ. *Guſſeme* I. p. 162. n. 8.) *Muſell.* Num. Pop. Tb. 4. fg. 7. — 27. Caput Iouis barbatum et laureatum.)(AR. Hercules ſedens in rupe, d. clauam, ſ. exuuias leonis. *Guſſeme* ib. n. 5. — 28. Caput barbatum nudum.)(Idem monogramma compoſitum ex litteris ΑΡ. in imo fulmen, deſuper quid ignotum. Æ. *Guſſeme* ib. n. 7.) *Muſell.* ib. fg. 6. — 29. Caput Iunonis Argiuae pelle caprina tectum.)(Litterae ΑΡ nexae intra quadratum. *Guſſeme* ib. n. 6. — 30. ΖΕΥΣ ΚΑΣΙΟΣ, *Iupiter Caſius.* Iupiter ſedens, d. elata.)(ΑΡΓΕΙΩ.. *Argiuorum.* Mulier ſtans in templo duarum columnarum. Æ 3. Muſ. *Theupol.* p. 1251. — 31. ΑΡΓΕΙΩΝ. Iupiter Lariſſaeus nudus ſedens in rupe, d. clipeum, ſ. lituum.)(Caput Apollinis Lycaei radiatum. AV. *Golz.* Graecia Tb. 12. fg. 1. et Comment. *Nonn.* p. 66.) *Harduin.* Oper. p. 27. — 32. ΑΡΓΟΣ. Lupi dimidiati effigies.)(Quadratum, in quo Α magnum, prima *Argiuorum* nominis littera, ſubtus delphinus, Neptuni ſymbolum, et bipalium, vt videtur, agriculturae. AR. *Golz.* ib. fg. 3.) *Harduin.* ib.

B) Eodem ΑΡΓΕΙΩΝ, *Argiuorum* nomine inſcripti ſunt numi:

a) *Neronis.* 1. ΝΕΡΩ. ΚΛΑΥ. ΚΑΙΣ. ΣΕ. ΑΥΤΟΚΡΑΤ. Caput Neronis corona radiata cinctum, in area L. ΙΔ. *Anno* 14.)(ΗΡΑ ΑΡΓΕΙΑ, *Iuno Argiua.* Iuno ſt. d. haſtam, ad pedes pauo, ei ſacra. vid. ΑΡΓΕΙΑ. — 2. ΑΡΓΕΙΩΝ. Gryphus. Argiui ſingulares Apollinis Lycii cultores, cui gryps erat conſecratus, inde hoc animal in eorum moneta. *Woltereck.* Elect. Tb. 3. fg. 4.

b) *Hadriani,* 1. ΚΑΙCΑΡ ΑΔΡΙΑΝΟC. Huius caput laur.)(Α intra coronam formae inſolitae. Æ 2. *Eckhel.* Cat. I. p. 122. n. 9. cui non placet ſententia *Patini*, qui Α. *Antinoia* legit, et coronam cenſet eſſe *Antinoiam.* — 2. ΑΡΓΕΙΩΝ. Caput Iouis barbati. Æ 2. *Guſſeme* I. p. 264. n. 10.) *Vaill.* Num. Gr. — 3. *Ead. inſcr.* Mulier ſuccincta ſt. d. vaſculum, ſ. haſtam, pro pedibus canis. Æ 2. *ibid.*

c) *Antonini Pii.* 1. ΑΡΓΕΙΩΝ ΗΡΑ. Pauo Iunonis, cauda expanſa. Æ 2. *Guſſeme* ib. n. 11.) *Harduin.* Oper. p. 27.

p. 27.) *Vaill.* Gr. — 2. ΑΡΓΕΙΩΝ. Caput Mercurii pectore tenus, pone caduceus. Æ 2. *Guſſ.* n. 12.) *Vaill.* Gr. — 3. *Alius*, ſed caput muliebre turritum. Æ 2. *ibid.* — 4. *Al.* ſed caput muliebre alatum, ante quod vncus. Æ 2. *ib.* — 5. *Al.* ſed mulier cum calatho ſt. d. ſiſtrum, ſ. ſubmiſſa ſitulam. Æ 2. *ib.* — 6. *Al.* Mulier, vel Iſis ſtolata ſt. d. ſiſtrum, ſ. florem, a tergo animal. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Harduin.* p. 27.) *Vaill.* Gr. — 7. *Al.* ſed aquila alis expanſis. Æ 3. *Guſſ.*) *Vaill.*

d) *L. Veri.* 1. ΑΡΓΕΙΩΝ. M. Aurelius, et L. Verus dextras iungunt. Æ 1. *Guſſeme* n. 13.) *Hard.* p. 27.) *Vaill.* Gr. — 2. *Al.* Mulier tunicata ſt. ambabus erectis ſpicas, et papauer. Æ 3. *ib.*

e) *Sept. Seueri.* 1. ΑΡΓΕΙΩΝ. Hercules ſuffocans leonem. Æ 3. *Guſſ.* n. 14.) *Harduin.* p. 27.) *Vaill.* Gr. — 2. *Al.* Mulier turrita ſt. d. pateram ſuper aram, ſ. c. c. Æ 3. *Guſſ.* ib. — 3. *Alius* ſed mulier turrita d. haſtam, ſ. c. c. Æ 2. *Vaill.* Gr.

f) *Iuliae Domnae.* 1. ΑΡΓΕΙΩΝ. Iupiter ſt. d. haſtam, pro pedibus aquila. Æ 2. *Guſſ.* n. 15.) *Hard.* p. 27.) *Vaill.* Gr. — 2. *Al.* Mulier turrita ſt. cum haſta et c. c. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

g) *Getae.* ΑΡΓΕΙΩΝ. Mulier turribus coronata ſt. d. pateram ſuper aram, ſ. c. c. Æ 2. *Harduin.* 27.) *Vaill.* Gr. — 2. *Alius*, ſed mulier turrita d. haſtam, ſ. c. c. Æ. *Guſſeme* I. p. 265. n. 16.

h) *Elagabali.* ΑΡΓΕΙΩΝ. Corona apii, in qua Α. Ἀκτια, *Actia* certamina. Æ 2. *Guſſ.* n. 17.) *Harduin.* p. 27.) *Vaill.* Gr.

ΑΡΓΩ, *Argo*, nauis in qua Iaſon cum heroibus Theſſalis nauigauit Colchos, depicta in n. Magneſiae c. inſcr. ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΑΡΓΩ, *Magneſiorum Argo.* n. Gallieni. *Patinus* putat Magnetes, qui non iuxta montem Sipylum, ſed ad Macandri oram in Aſia. At ex *Pellerin.* Rec. I. Tb. 27. n. 26. et *Neumann.* Pop. Num. II. p. 30. *Argo* nauis inter ſidera relata lucet in numis Magnetum Theſſaliae.

Argolis ſeu *Argia* regio in Peloponneſo ad ortum mare habens, ad occidentem agrum Laconicum. v. *Argia.*

Argonautae heroes, qui cum Iaſone in Argo naui Colchos profecti ſunt ad diripiendum vellus aureum.

Argos regio, vnde *Argi* et *Argiui* populi, qui *Argolici* a Perſis dicti, et *Argolis* regio, omnis denique Peloponneſus, praeſertim Laconica, *Argea Straboni*, et *Homero Helena Argea* adpellata.

Argos Amphilochium Acarnaniae, ſic dictum ab Amphilocho, qui in ſinu Ambracio vrbem condidit, et de patriae nomine *Argos* adpellauit. v. *Amphilochia*, ſupra p. 538.) *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 889. — 1. ΑΡΓΙΩΝ, *Argorum.* Caput Palladis gal.)(Pegaſus infra quem ΑΡ. et animal iacens. Ꝗ 2. edit. ab *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 8. fg. 20. p. 125. Ex acutis auribus et rictu id animal lupi ſpeciem praebet, ac tum is typus adluſio eſſet ad primos vrbis conditores Argis Peloponneſi, quorum in numis lupus typus perpetuus. — 1. ΑΡΓΕΙ. Caput Mineruae galeatum ad ſ. pone galea.)(Α. Pegaſus volans ad ſ. Ꝗ $129\frac{1}{2}$ pond. *Peller.* Tb. 13. fg. 7.) *Hunter.* p. 44. n. 1.) *Eckhel.* Cat. I. p. 107. n. 2. — 2. ΑΡ. Caput idem Palladis, pone ſcutum, infra ΑΙ.)(Α. Typus idem. Ꝗ. $126\frac{3}{4}$ pond. M. *Hunter.* ib. n. 2. — 3. ΑΡ. Caput Mineruae gal. et laur. ad ſ. pone caput humanum, vt videtur, in corona.)(Α. Typus idem. Ꝗ. $127\frac{3}{4}$ pond. M. *Hunter.* ib.

ib. n. 3. — 4. ΑΡ. Caput idem, pone aratrum.)(Α. Typus idem. Ⓐ. 131[1] M. *Hunter.* ib. n. 4. — 5. Caput imberbe exuuiis leonis tectum ad d.)(ΑΡ. Caput leonis ad ſ. ſupra claua, omnia in quadrato incuſo. Ⓐ 4. M. *Hunter.* Tb. 7. fg. 9. —. 6. ΑΡΓ... Caput Palladis, retro ΑΩ. et ara ignita.)(Pegaſus volans, infra monogramma ΑΝ. Ⓐ 2. *Eckhel.* Cat. I. 107. n. 3. — 7. ΑΜ. quae litterae forte *Amphilochium* indicant. Caput Palladis, retro pilum haſtae.)(Pegaſus volans, infra Α. Ⓐ 2. *Eckhel.* ib. n. 4.

Argos Ciliciae, iuxta *Stephanum* dicta et Ἀργειόπολις, *Argeopolis.* Conjectat *Pellerinius*, hanc vrbem reuera fuiſſe Argiuorum coloniam, quod pauonem Iunoni ſacram auem, cuius deae ſummi fuere Argis Peloponneſi honores, in numo ſuo oſtentat. Ab aliis antiquariis pro Argiua Peloponneſi moneta habiti fuerunt Argorum Ciliciae numi, etſi pauci numero hactenus editi ſunt. Sed eorum fabrica, et imperii anni adſcripti permouere *Pellerinium* Mel. I. p. 22. vt aliud Argos in Piſidia, Pamphylia aut Cilicia, quibus in regionibus ſaepe hi anni numis inſcribuntur, inueſtigaret. Dubium omne remouent Valeriani Iunioris numi aenei: Ι. ΠΟ. ΛΙΚ. ΒΑΛΕΡΙΑΝΟC. Illius caput laureatum.)(ΑΡΓΕΙΩΝ. Perſeus ſtans, d. caput Meduſae, ſ. harpam, in area ΙΑ. Praeter habitos Perſeo honores Argiui quoque dicti fuerunt Perſidae, vt docet *Stephan.* in Ἄργος. Æ 1. *Eckhel.* Cat. I. p. 186. — 2. ΠΟ. ΛΙΚ.... ΙΑΝΟC. Caput laur. Valeriani Iunioris.)(ΑΡΓ...ΩΝ. Iupiter ſedens, d. pateram, ſ. haſtam, ad pedes adſurgit ſerpens, pone triquetra. Æ 2. edit. ab *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 13. fg. 10. p. 226.

Argos Hippium vid. *Arpi* Apuliae.

Argos princeps in Peloponneſo vrbs. v. *Argia.*

ΑΡΓΟC ΑΜΦΙ. vid. *Amphilochia* Acarnaniae.

Argus a Graecis Πανόπτης cognominatus, quod totus oculis ſcateret. Mythologici Argum interpretantur ſphaeram ſtelliferam, innumeris oculis, h. e. ſtellis refulgentem.

— canis Vlyſſis, ſolus dominum viceſimo demum anno domum redeuntem agnouit. *Homer.* Odyſſ. L. XVII. — adblanditur Vlyſſi reduci. Ⓐ. Mamiliae gentis.

Argyripa vid. *Arpi* Apuliae.

ΑΡΙ. *Aricanda* Lyciae. Aquilae.)(Caput muliebre. *le Bret.*

ΑΡΙ. Ἄριστος, *Optimus.* ΑΥ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙ. ΑΡΙ. Ϲ. ΓΕΡ. ΔΑΚ. *al.* ΤΡΑΙΑΝΟC ΑΡΙ. ΓΕ. ΔΑ. *al.* ΑΡΙ. ΓΕΡ. ΔΑ. *Traianus Optimus Auguſtus, Germanicus, Dacicus.*

ΑΡΙ. Aquila inſiſtens ſerpenti, infra duo globuli)(ΣΙΛΑΝΟΣ. Pagurus. Ⓐ. Muſ. *Pembrok* I. Tb. 5. n. 1.

ΑΡΙ.... Vir nudus in equo currente capite radiato d. elata haſtam vibrans.)(ΤΑΡΑΣ. *Tarentum.* Vir nudus inequitans delphino, d. victoriolam, ſ. haſtam et clipeum. Ⓐ 2. Tarentinor. Muſ. *Pembrok.* p. 1302.

Aria in Hiſpania Baetica, *Plinio* et *Feſto* Rufo *Arium*, in itinerario Antonini *Mons Ariorum*, hodie *la Maria.* Cuius in numo aeneo ſuperſtite: Caput imberbe nudum, ante ſpica.)(Piſcis aloſa, deſuper CVNB. infra ARIA. quas litteras interpretatus eſt *Florezius*: *Ciuitas Victrix NoBilis Aria.* *Velazquez* Enſayo Tb. 11. fg. 10. p. 90. *Guſſeme* I. p. 265.

Ariadna, Leonis Senioris et Verinae filia, Zenonis ſecunda vxor; ex hac natus Leo Iunior. Nupſit ipſa poſtea Anaſtaſio Imperatori, quae

quae moritur annis 60. aetatis, anno Chr. 515. — E *Golzio* hanc FL. ARIADNES AVGVSTA, ſiue inſcriptionem, ſiue numi partem exhibent *Mdb.* p. 557.) *Bandur.* II. p. 615.) *Guſſeme* I. p. 266.

Ariadne, ſiue *Ariadna*, Minois Cretenſium regis filia, Theſeum, cuius amore detinebatur, per filum a labyrintho extricauit, eumque redeuntem in patriam vſque ad Naxum inſulam inſecuta eſt, quo loco a perfido Theſeo relicta, ac lugens Libero patri nupſit, a quo donata eſt corona Cnoſſia, ſeptem ſtellis adornata, quam ille a Venere acceperat. Poſtremo a Diana dicitur ſagitta percuſſa atque occiſa, quod virginitatem non ſeruaſſet. — Comparent Ariadne et Bacchus ſeſe amplectentes in curru a centauris, mari et femina tracto; ante eos graditur Cupido, alius volitat. n. Nicaeenſ. *Schlaeger.* Comm. de Num. Alex. M. p. 29.) *Vaill.* Graec. p. 93. — *Al.* ſed in curru 2. pantherarum. n. Attaliae Lydiae, pariter ac Magneſiae Theſſaliae. — *Al.* ſed Cupido deſuper. n. Maeoniae Lydiae. *Guſſeme* I. p. 265.) *Vaill.* Gr. — *Al.* ſed Bacchus, et Ariadne nudi ſtantes in curru a ſatyro et panthera tracto, ille thyrſum geſtat. Æ max. mod. Antonini Pii. *Vaill.* Pr. III. p. 124. — An Ariadnae caput in Cnoſiorum numo, quem *Haym.* Th. Br. II. Tb. 16. n. 2. vulgauit; vid. *ib.* p. 146.

ΑΡΙΑΝΟϹ, *Arianus*. ΕΠΙ ϹΤΡ. ϹΕΠΤ. ΑΡΙΑΝΟΥ ΚΟΙνὸν ΛΕϹΒΙΩΝ, *Sub Praetore Septimio Ariano. Commune Leſbiorum.* Qui praetor addendus eſt catalogo τῶν ϛρατηγῶν, quem *Vaillantius* contexuit.

Ariarathes plurimorum Cappadociae regum nomen, cum titulis quidem variis, qui vero in antiquis hiſtoriarum ſcriptoribus non leguntur, vnde difficile eſt, numos ſuis regibus rite adſignare. *Froelichius* concilianda duxit ea, quae apud *Dionem*, *Strabonem*, *Tacitum*, et *Valerium Max.* lecta expenderat, ſerieinque regum Cappadociae dedit in Not. Elem. p. 183 ſqq. inſertis numis, additaque ratione. Illud generatim praemonuit: numos Cappadociae regum non admodum antiquos, et fere omnes ſimilis fabricae, ac elegantiae videri; atque idcirco primis regibus eos tribuendos non putauit. *Ariarathi* porro *octauo* ac *nono* numi non tribuuntur, quia anni ſignati in argento excedunt horum regni annos. Itaque numos Ariarathis varios *quinque* adſcripſit *Ariarathibus*, nimirum IV. V. VI. VII. et X. eique vltimo.

a) *Ariarathes* IV. *Philometor*, rex iam erat cum patre huius nominis III. Vxor ei Stratonice Antiochi II. Syri filia. Tradit viuens regnum filio Ariarathi V. puero ante Chr. 223. — Huic tribuit *Froelich.* l. c. Tb. 15. n. 6. numum arg. in quo: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ Θ. *Regis Ariarathis Philometoris Anno Nono.* Pallas galeata ſt. d. victoriolam, ſ. haſtam et clipeum humi.)(Caput regis ore paruo, mento curuato. Ratio alia *Froelichio* non eſt, quam quod regibus aliis numi reliqui aptius quadrare videantur. Cenſet vero *Haymius*, qui in Th. Br. Tb. 5. fg. 11. eundem edidit numum, Ariarathi VIII. adſcribendum eſſe ob titulum *Amantis Matrem* p. 48. Ab *Harduino* deſcriptum quidem fuit numiſma ſimile cum anno *vndecimo*; verum a nullo adhuc eius effigiem in lucem datam obſeruauimus. — Pallas, quae in omnium horum regum auerſis partibus eſt caelata, originem a Macedonibus inde ab Eumene declarat.

b) *Ariarathes* V. *Epiphanes* tenera in aetate patris regnum adeptus, Romanis prius hoſtis, dein mulctatus amicus fuit; filium Romam educandum miſit, ex Antiochide, Antiochi III. filia, natum. Regem eum viuus conſtituit, paullo poſt

poſt exſpirat ante Chr. 163. — Huic quia puer regnum nactus eſt, adſcripſit *Froelich.* ib. p. 185. numum, vultu plane iuuenili, et elegante diademato.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, *Regis Ariarathis Illuſtris* cum *anno* Ε. *Quinto.* Pallas eadem ſt. cum victoriola, haſta et clipeo, in area Τ. AR 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 205.) *Haym.* l. c. fg. 10. ſed ad Ariarathem VI. refert, et annus Δ. *Quartus* conſpicitur in altero.) *Harduin.* Oper. p. 611. horum aliquos recenſet cum nota anni 2. 4. et 6 vel 16. *Guſſeme* I. p. 267.) *M. Pembrok.* Tb. 2. Tb. 70. fg. 2. — *Alius,* in cuius imo ΔΙ. *An.* 14. AR 3. Muſ. *Theup.* p. 1200. — *Alius,* ſed addito Ι. *decimum* regni annum indicans, et eadem Pallas pro haſta palmae ramum, in area duo monogrammata. AR 3. *Cim. Vindob.* II. p. 40.) *Eckh.* Cat. ib. n. 2.) *Khell.* ad Haym. l. c. obſ. 16. non adſcriptum eſſe Ι, ſed Ε adſerit, et indicare annum *Quintum.*

c) *Ariarathes* VI. *Philopator* apud *Diodorum Siculum* dictus, quia funus patris ſplendide curauit; idem matris exuuias e Syria magna cura obtinuit; vnde eum ΕΥΣΕΒΟΥΣ, *Pii* titulum amaſſe exiſtimat *Froelich.* l. c. Laudatus princeps varia fortuna regnauit annos ſolidos triginta tres. Pro Romanis contra Ariſtonicum pugnauit, et occubuit ante Chr. 131 vel 130. *Epit. Liuii* diſertis verbis adfirmat, Ariarathem hunc A. V. C. 587. mortuum. — Titulo ΕΥΣΕΒΟΥΣ, et cum annis regni 4. 5. 11. 12. 13. 14. 30. 31. 32. 33. in eius numis obſeruatur. e. c. Caput diadematum vultu pinguiculo, ſat adultae aetatis, perhoneſta ſpecie.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ Λ. *Regis Ariarathis Pii, Anno* 30. regni. Pallas ſt. d. victoriolam, ſ. haſtam cum clipeo ad terram. *AV. Golz.* Inſul. Graeciae Tb. 2. fg. 7. — *Al.* ſed AR 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 205.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 70. fg. 1.) Muſ. *Theup.* p. 1200.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 5. fg. 7. cum nota anni Ε. 5. *al.* fg. 8. cum anno ΒΛ. 32. *al.* cum ΓΛ. 33. edidit argenteos, ſed Ariarathem huius nominis IV. conſtituit. — *Al.* cum ΙΑ. *An.* 11. AR 3. Muſ. *Theup.* l. c. et *al.* cum nota ΓΔ. loco ΓΛ. *ibid.* — Cum anno ΓΛ et in area duo monogrammata AR 3. in *Cim. Vind.* I. p. 39.) apud *Guſſeme* I. p. 267. — *Al.* ſed d. noctuam tenet Pallas apud *Spanhem.*

d) *Ariarathes* VII. natu minimus Ariarathis VI. filius ex Laodice, quae regni auida quinque filios occiderat, ipſa a Cappadocibus peremta. Vxorem duxit Laodicen, Mithradatis VI. Eupatoris filiam. Soceri artibus per Gordium ducem e medio tollitur circa 96. ante Chr. — *Spanhemius* numum exhibuit inſcriptum: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥ, *Regis Ariarathis Philoromaei,* qui vel huic Ariarathi, aut eius patri ex *Haymii* ſententia II. p. 46. dari poterit, cum vterque populi Romani amicitiam coluerit, vt teſtatur *Liuius* L. XXXVIII.

e) *Ariarathes* X. vltimus, Ariobarzanis II. filius, cui Cappadociam abiudicat, et auferre conſtituit M. Antonius, a quo occiſus eſt circa an. 35. ante Chr. Huic Ariarathi X. ſequentes numos adplicauit *Froelich.* p. 188. in quibus caput imberbe diadematum, virili aetate, naſo aquilino.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ. Pallas more ſolito. Titulum *Euſebis* vel *Pii* a patre, *Philadelphi,* ab amore fratrum, quorum plures fuerunt, accepiſſe videtur. AR. *Beger.* Th. Br. III. p. 14. — in area monogramma et Є. *Guſſeme* I. p. 267.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 70. fg. 6.

Alius eiusdem nominis Cappadocum rex apud *Begerum* cum ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ et ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ cognomentis.

ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ, *Ariarathis.* v. *Ariarathes.*

Ariaſſus, Gr. Ἀρίασσος, in Pamphylia, iuxta alios in Lycaonia. In Notitia eccleſiaſtica eſt inter Pamphyliae oppida. Legitur in Æ 3. Getae ΑΡΙΑϹϹΕΩΝ, *Ariaſſenſium.* Mercurius ſt. d. crumenam, ſ. caduceum. *Harduin.* Oper. Sel. p. 28.) *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. p. 267.

Aricia Graeciae. v. ΑΡΥ. *Aryca.*

Aridaeus Macedoniae rex, cui Philippi ex ſaltatrice Lariſſaea ſpurio atque Alexandri M. fratri notho attribuit *Haym.* Th. Br. II. Tb. 2. fg. 1. p. 14. numum aeneum, in quo caput galeatum.)(Nauis dimidia cum litteris et ſigla: BA. ℞. quas legit editor: *Regis Aridaei.* Alii monogramma ad *Aradum* vrbem referunt.

Aries animal pugnax et bellicoſum, a pugna nomen accipit in plurimis et vetuſtiſſimis linguis, vt docet *Wachter.* Archaeol. Num. p. 65. — Idemque eſt dux gregis et ductor ſignorum coeleſtium; conſequenter ſymbolum belli ducis et herois, qui exercitum ſuum ipſe ducit. Ob eandem cauſam cornua arietis, quia huic animali non ſolum ornamento, ſed etiam praeſidio ſeruiunt, cenſentur regiae poteſtatis et dignitatis inſignia. Et hiſce cornibus Ammonem in expeditionibus bellicis galeam ſuam ornaſſe tradit *Diodor. Sic.* L. III. p. 144. Vnde mirum non eſt, eum a ſuis ſub effigie hominis cornuti conſecratum eſſe ac in tot numis capite cum cornibus arietinis depictum, vt in numo Cyrenaeorum aureo et peruetuſto in Faſtis eruditorum Triuultienſibus 1725. Aug. p. 1444. publicato. — De origine cornuum in diademate Alexandri Magni duae ſunt eruditorum opiniones, quae etiamſi ſe mutuo tollant, et vna conſiſtere non poſſint, coniungi tamen a *Spanhemio* P. I. diſſ. VII. p. 397. videntur. Sed non conſtat, an inſignia illa capitis, cornua ſcilicet arietina ad ſucceſſores Alexandri vna cum imperii dignitate tranſierint. *Spanh.* ib. p. 389. 397. Contrarium potius patet ex Ptolemaeorum, Seleucidarum, aliorumque, qui Alexandro ſucceſſerunt, numis, in quibus nullum cornuum iſtorum veſtigium. *Wachter.* Archaeol. Num. p. 66. 67. 68. — *Arietino cornu* ad robur ac potentiam ſignificandam ſuum quoque ornarunt caput Imperatores quidam.

Aries Mercurio comes additur, vt in Corinthiorum, et Patrenſium numis, quod Mercurius prae ceteris greges tueri et augere exiſtimetur, vulgo enim *Nomius* a νέμω, *paſco,* adpellatus eſt paſtorum deus; vel ad mercaturam ſpectat pro pedibus Mercurii, quorum alii pro cibo, alii pro veſtibus et lanificiis venunduntur, illos autem tueri dicitur Mercurius apud *Pauſaniam.*

Aries coeleſtis anni initium ad Niſan, aequinoctio verno, cum ſol hoc ſignum ingreditur, in Syriae, Phoeniciae, Coeleſyriae, ac Bithyniae numis denotat. Eodem ſigno annum inchoare ſolebant Antiocheni, Damaſceni, Neapolitani, Niſibenſes, aliique, qui arietem, vel caput arietis, veris tempus deſignantis, pariter in ſuis numis eam ob cauſam exhibent. Quaedam enim vrbes in hoc tractu, et populi, vt Chaldaei et Iudaei, ab aequinoctio autumnali annum ordiebantur. Varia enim anni apud diuerſos Orientis populos erant principia. Vnde aries ſupra caput genii Antiochiae Syriae, et Niſibenſis, vt et arietis caput in numis Damaſcenorum anni initium verno aequinoctio demonſtrat. Illud Zodiaci ſignum Bithyniae incolas ſibi quoque vindicaſſe, ex huius regionis numiſmate Æ 3. quod *Liebius* Goth. Num. p. 397. et *Schlaeger.* in Europae raptu p. 13. adſeruit, diſcimus; hinc in corona laurea S C A O, cuius *Sexti* *Cato-*

Catonis in numo alio meminit *Vaill.* Fam. Rom. II. Tb. 117.)(Aries ſt. ſidere deſuper adfulgente. Ex *Liebii* ſententia aries cum ſtella expreſſus ſymbolum Bithyniae eſt ob praeſtantiam paſcuorum, quam Bithyniae tribuit *Strabo* L. XII. p. 565. At dum demum haec obſeruatio ipſius ſententiae pondus adderet, ſi adiunctas arieti videremus ſpicas, aſtro deleto. Ex aſtro autem perſuaſum habeamus neceſſe eſt, Bithyniae ſignum fuiſſe illum coeleſtem arietem non minus ac in n. Niſibis. — Vetuſtiſſimus erat mos Aegyptiorum ſub animalium figuris deos ſuos effingendi; arietis vero, vt fecundatis ſymboli, praecipuus apud eosdem cultus. cf. *Spanh.* I. p. 203.

Aries ſolus. n. Aeginae inſulae, Antiochiae in Syria, et ad Daphen, Cranii Cephalleniae, Damaſci, Gelon. Siciliae, Heracleae in Sicilia, Hipſelis in Aegypto, Nicomediae, Panormi, Samae, Smyrnae, g. Ruſtiae, Antinoi.

— pone ſtella. n. Bithyniae. — in aſtrum Solis reſpiciens. n. Antiochiae Syriae, Nicomediae, g. Porciae. — deſuper ſtella et lunula. Antioch. Syriae,

— et aquila cippo impoſita. n. Amaſtriae. — inter aquilae ſtantis crura. n. Antioch. Syriae. — et aquila legionaria etc. n. Neapolis Campaniae, et Samariae.

— pone pyramis, ex qua arbor, n. Magneſiae ad Maeandr.

— ante quem fax accenſa. n. Hephaeſtii.

— et cornucopiae in manu Fortunae. n. Pompeiopolis Paphlagoniae.

— et piſcis. n. Panormi.

— et caput Iunonis. n. Panormi.
— ſuper caput muliebre turritum velatum. n. Antiochiae Syriae, et Niſibis Meſopotamiae. — cum loto in capite, ſupra quem Iouis Serapidis caput. n. Alexandriae Aegypti.

Aries pone Cererem. n. Pagarum Atticae.

— currens, et reſpiciens. n. Antioch. Syriae, *it.* g. Caeciliae.

— Mercurii ſymbolum praecipuum, ad cuius pedes. n. Acmoniae, Aphrodiſiae, Corinthi, Hadrianae, Patrarum, Smyrnae; *it.* Hadriani Imp. et Antinoi ab Aegyptiis; *it.* Æ max. Anton. Pii. — cum caduceo. Antinoi a Smyrnaeis. — quem cornibus trahit Mercurius. n. Aphrodiſiae. — cui Mercurius inſidet. n. Pautaliae.

— cui Victoria inſiſtit. n. Syracuſarum. —

— cui figura virilis nuda inſiſtit. n. Anazarbi, Panormi, Triacalae.

— quem vtraque manu ſuper humerum portat vir nudus, n. Aeginae. — quem figura nuda ducit ad aram. Æ max. Hadriani. — ſt. ad aram ſuccenſam, a tergo illius arbor. Æ max. Iuliani.

— decumbens, adſcriptis tribus litteris peregrinis. *Froelich.* Not. El. Tb. 1. fg. 10. p. 23.

— pro Ioue Ammone exaratur in n. Graeco g. Papſae.

— in vertice templi. n. Antioch. Syriae, Cyrrhi.

— pone ara. n. Hadriani Imp.

— dimidius adſiliens in area. n. Clazomen. Ioniae, Triccae Theſſaliae.

— marinus c. epigr. MERCVRIO CONS. AVG. Æ 3. Gallieni.

Aries ſilueſter ſeu peculiaris, quales apud paſtorales Afros exſtare tradit *Herodot.* L. IV. c. 192. in n. Panormitanor. ſignatus apud *Paruteam.* Sicil. Tb. 5. fg. 44.

— loco canis in Æ. Samaeorum ab *Haymio* in Th. Br. II. p. 88. exhibitus. In aliis duobus AR. apud *Eckhel.* Num. Vet. canis Laelaps conſpicitur.

— Marti adſignatus, vt teſtatur *Macrobius* L. I.

Arietes duo erecti coniſcantes. Æ. Amphipolis Macedoniae. *Peller.* Tb. 30. fg. 23.

Arietis caput n. Aeginae inſulae, Carthaginis, Cephalleniae inſulae, Cranii Cephalleniae.

— ſupra aſtrum. n. Aeginae inſ.

— et aquila. n. Caenae.

— tribus aut quatuor litteris ignotis circum colli partem poſitis. n. Aeginae. *Froelich.* Not. El. Tb. 1. fg. 10.

Arietis caput effigiatum habebat Ammon, quod hoc ſigno galeam in bellis ornatam geſtaſſet. *Diod. Sicul.* L. III. p. 144.

Arietinum cornu. vid. *Ammon.* — in capite regum. v. *Cornu.* — pone caput Bacchi. n. Thaſi inſulae.

ΑΡΙΑ. abruptum magiſtratus nomen in AR 3. Tarenti. *Magnan.* Miſcell. Num. III. Tb. 47. n. 4.

ΑΡΙΜΕΙΝΕΩΝ. v. *Ariminium,* quod oppidum.

Ariminium Vmbriae, ex *Plinio* L. III. c. 20. in octaua Italiae regione, hodie *Rimini.* *Golz.* Magna Graecia p. 307. Culus numi ſunt: 1. Caput barbatum pileo conico tectum ad ſ.)(ARIMI. Vir galeatus gradiens ad ſ. d. haſtile, ſ. ſcuto longiore fere obtectus, ex quo alud haſtile prominet. Æ 3. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 1. fg. 6. p. 5 ſqq.) Muſ. *Hunter.* p. 45. — 2. ΑΡ vel litterae ΑΡ. iunctae; ſubtus fiſtulae, quas inueniſſe Pan creditur.)(Caput diadematum imberbe, retro ARIM. AR. *Golz.* Magn. Graec. Tb. 34 fg. 8.) *Harduin.* Oper. p. 28. — 3. Eaedem litterae nexae ΑΡ et in area ΙΜΕΙΝΕΩΝ adpoſita Panis fiſtula.)(Caput fere idem. AR. *Golz.* ib. fg. 7.) *Harduin.* l. c.

ΑΡΙΜΝΑΣΤΟΥ magiſtratus nomen in n. Dyrrhachii Illyrici.

ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝ. vid. *Ariobarzanes* Cappadociae rex. Duo Cappadociae reges eo nomine *Ariobarzanes,* quorum prior a Mithridate regno pulſus, in illud dein Sullae opera reductus; eius autem filius Ariobarzanes II. a Pompeio, confecto bello Mithridatico, poſt patris obitum, in eodem Cappadociae regno adſertus, ac vnde etiam in ciuili bello copias ad Pompeium aduxiſſe ab ipſo *Caeſare* L. III. Bel. Ciuil. c. 4. dicitur. Ita *Spanhemius;* at *Belley.* Tom. XXIII. Mem. des Inſcr. et bell. Lettr. p. 189. e duobus marmoribus docet, *tres* fuiſſe poſterioris lineae *Ariobarzanes,* quod eruditis ad id tempus ignotum aut controuerſum, ſed ſingulorum tituli primi ſcilicet ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥ, filii ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, nepotis denique ſeu III. ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥ, id confirmant.

a) *Ariobarzanes* I. in cuius numis modo cum, modo ſine nota anni vultu pingui, amoeno, honeſto et imberbi cernitur diademate ornatus.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥ ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥ, *Regis Ariobarzanis Romanorum Amici.* Pallas ſt. d. victoriolam, ſ. haſtam et clipeum ad terram. AR 3. *Cim. Vind.* I. p. 40. — 2. *Alius* cum anni nota ΙΕ. (15.) AR 3. *Froelich.* Not. Elem. p. 187. — 3. *Alius* cum anno ΙϚ. (16.) et in area Τ. AR 3.

AR 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 205. — 4. *Alius* cum anno ΚΒ. (22.) et monogrammate in area. AR 3. *Eckh.* ib. n. 2. — 5. *Alius* monogrammate diuerſo. AR 2. Muſ. *Theup.* p. 1201. — 6. *Alius* ſed ΦΙ. ΚΑ. *Anno* 510. regni 24. *Guſſeme* I. p. 268. n. 2. — 7. Caput idem diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝ. ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥ. Typus idem alio monogrammate, et anno ΖΚ. (27.) AR 3. *Eckhel.* ib. n. 3. — 8. *Alius*, ſed annus extritus, et diuerſum monogramma AR 3. *Eckh.* ib. n. 4.) *Golz.* Inſul. Graec. Tb. 2. fg. 9. — 9. *Alius*, ſed in area ΓΑ. AR 2. Muſ. *Theup.* p. 1200. — 10. *Alius*, ſed ſcriptum: ΒΑΣΙΛΕΩΣ (*ſic*) ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝ. ΦΙΛΟΡΟΜΑΙΟΥ (*ſic*) infra ΙΕ. *An.* 15. et monogramma. AR 3. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 70. fg. 5. — 11. *Alius* vt 7. inſcriptus, ſed Pallas galeata ſedens, d. haſtam, ſine anni nota. AR 3. *Golz.* l. c. fg. 10.) *Guſſeme* I. p. 267. n. 1.

b) *Ariobarzanes* II. cognominatus *Philopator*, vel *Amans Patrem.* Huius caput diademate cinctum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝ. ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, infra Η. *Anno* 8. Pallas ſt. cum attributis ſolitis. AR. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 70. fg. 4.) *Guſſeme* I. p. 268.

c) *Ariobarzanes* III. macro vultu, naſo modeſte aquilino in numis depictus. 1. Caput eius imberbe diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝ. ΕΥΣΕΒΟΥΣ. Pallas ſtans more ſolito, in area aſtrum ſolis et lunae, cum monogrammate. AR 3. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 70. fg. 3.) *Vrſin.* ad *Ciceron.* L. XV. Epiſtol. Famil. ep. 2.) Idem numus a *Guſſemio* I. p. 268. Ariobarzani Parthorum regi attribuitur. — 2. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΦΙΛΟ., vltimae nimirum litterae non bene diſcernuntur, ſed ſatis e *Cicerone* et ex aliis huius regis numis explentur. *Cim. Vind.* iuxta *Froelich.* Not. Elem. p. 187. — 3. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥ. Pallas ſt. vt in prioribus. in area Θ. cui aſtrum imminet. AR 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 205. n. 1. — 4. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝ. ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥ, in imo ΙΕ. *An.* 15. Pallas ſt. in area monogr. AR. *Beger.* Th. Br. II. p. 14.) *Haym.* Th. Brit. II. Tb. 6. fg. 1. p. 50. — In aliis apud *Harduinum.* anni leguntur 22 et 24. apud *Haymium* anni 13 et 15. et *Pellerin.* indicat numum cum ΘΚ. (29.) Adnotatur etiam a *Khellio* annus ΓΛ. (33.) tanquam ex detectis poſtremus.

ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥ. v. *Ariobarzenes.*

ΑΡ. ΙΟ. ΑΙΒΩΝΙΑΝΟΥ, *Sub Archonte Iulio Liboniano.* n. Sardianorum. *Vaill.* Gr.

Arion Methymneus ex Leſbo inſula, citharoedus, et poeta Lyricus, quem, vt vulgo notum, in mare praecipitem, delphinus dorſo exportauit. Inde Ariona delphino vectum d. lyram, Methymna Leſbi, Arionis patria ſignauit in numis, quos Alexandri M. Macedoniae regis honoribus feriri iuſſit. *Pellerin.* Mel. Tb. 2. n. 7.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 43. fg. 7. p. 350 ſq. — Idem delphino inſidens, d. victoriolam, ſ. lyram c. inſcr. BRVN. *Brundiſii.* Æ. *Golz.* Tb. 33. fg. 8.) *Harduin.* p. 36.) *Muſell.* Num. Pop. Tb. 5. fg. 10. — Idem Arion delphino vectus cum victoriola et corona in n. Aliſarnae Troadis. *Guſſ.* I. 113 et 268. — Vel etiam in moneta Corinthi, Taranti et Carteiae depingitur iſte Arion.

ΑΡΙΩΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, *Arion Apollonii*, quod hominis magiſtratu fungentis nomen eſt in Æ. Erythrae in Boeotia. *Liebe* Goth. Num. p. 171.

ΑΡΙΣ. Ἄριστος, *Optimus*, Traiani Imp. cognomen, qui ſcribitur: ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΑΡΙΣ. ΣΕΒ. ΓΕΡ. ΔΑΚ. ΠΑΡΘ. etc. *Traianus Optimus Auguſtus, Germanicus, Dacicus, Parthicus.*

Ariſbe, oppidum Troadis, Mytilenaeorum colonia, ex *Stephano*. Alio eiusdem nominis eſt in Leſbo, ex *Herodoto*, et *Plinio* cuius gentile nomen Ἀρισβαῖος indicat *Stephanus*; alterius, quae in Troade vrbis, non ſatis liquido prodit; at idem ex numis liquet ab *Ariſbe Troadis* oppido cuſis:

a) *Traiano*. ΑΡΙϹΒΕΩΝ, *Ariſbenſium*, vel *Ariſbeorum*. Hercules nudus ſuffocans leonem. Æ 2. Traiani. *Gusſeme* I. 269.) *Harduin*. Oper. p. 28.) *Vaill*. Gr.

b) *Peſcennio*. ΑΥΤ. Κ. Γ. ΠΕϹ. ΝΙΓΡΟϹ ΙΟΥϹ. Ϲ. Huius caput laur.)(ΑΡΙϹΒΕΩΝ. Minerua gal. ſt. d. ſpiculum, ſ. clipeum. *Gusſeme* l. c.

ΑΡΙΣΣΩΦΙ. magiſtratus nomen in n. Thuriorum. *Eckhel*. Cat. I. p. 26.) *Magnan*. Brutt. Num. Tb. 104.

ΑΡΙΣΤ. Ἀριςέυ *Ariſtei*. ΦΙΛΟΚΡΑΤ. ΑΡΙΣΤ. *Philocrate Ariſteo*, magiſtratu fungente Apameae in Phrygia. Muſ. *Pembrok*. II. Tb. 4. n. 7.) *Gusſeme* I. p. 216.

ΑΡΙϹΤ. Ἄριςος, *Optimus*. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΑΡΙϹΤ. ϹΕΒ. Γ. *Traianus Optimus Auguſtus*, *Germanicus* etc.

ΑΡΙϹΤΑ, *Optima*. ΑΥΓΟΥϹΤΕΙΑ ΑΡΙϹΤΑ ΟΛΥΜΠΙ. *Auguſtea Optima Olympia*. n. Thyatirenor.

Ariſta ſymbolum fertilitatis atque annonae. Ob vbertatem agrorum regionis in n. Arpinorum Apuliae, Metaponti Lucaniae, Neapolitanorum Italiae etc. — pone vaccam cum vitulo lactante n. Dyrrhachii Illyrici. — ſuper minotaurum n. Calenorum Campaniae. — Ariſtis et ſpicis coronatum caput Cereris, pariter ac Hiſpaniae. — Ariſtae tres ante pedes mulieris, inſigne Alexandriae Aegypti.

Ariſtaenetus nomen archontis in n. Byzantiorum. ΕΠΙ. Γ. ϹΑΛΛ. ΑΡΙϹΤΑΙΝΕΤΟΥ. n. Getae. *Harduin*. p. 799.) *Vaill*. Gr. ſed ΕΠ. ΑΡΧ. Γ. etc.

Ariſtaeum in Thracia, cuius numus Æ 3. in Muſeo *Hunteriano* Tb. 7. fg. 13. depictus. Caput eſt in eo imberbe galeatum ad d.)(ΑΔΙ. Aries ſtans ad d. — Alium recenſet *Gusſeme* I. p. 269. hinc caput Herculis.)(ΑΡΙΣΤΙΩΝ, *Ariſtiorum*. Aquila alis expanſis.

Ariſtaeus, Apollinis e Cyrene filius, cuius cultus per Adriaticas, Ionias, Aegaeasque inſulas plurimum vigebat; prae reliquis Cea, nota Aegaei maris inſula, ſub eius tutela floruit, ex quo toties in Carthaeae ac Iulidis, aliisque totius inſulae nomine ſignatis numis comparet. Fuit etiam Sicinus, non admodum Cea diſtans, eidem deuota, teſtibus numis, qui hic Ariſtaei vultum, vt *Neumannus* arbitratur, illic apem vel botrum offerunt, teſtante *Pellerin*. Rec. T. 3. pl. 112. n. 1. 2. — Similes item Corcyrae Ioniae ſunt apud *Arigonium*. — In aliis eiusdem inſulae numis heros ille conſiſtit agnoſcendus nomine ΑΓΡΕΥϹ, i. e. *Venatiani praefectus*, cum ſerpente in dextra, quos *Eckhel* Num. Vet. p. 107. praeclare illuſtrauit. — Eiusdem ſimulacrum, vt iudicat *Neumannus* Pop. Num. I. p. 169. eximium Zacynthi quoque tetradrachmum exhibet a *Pellerinio* Rec. T. 3. pl. 98. n. 1. vulgatum, cuius auerſae parti figura ſeminuda ac imberbis inſidet, anguem dextra prehendens. — A veteribus traditum, in Adriatici maris inſulas commigraſſe colonos Siculos; ac Iſſam definite compellat *Scymnus* Chius Perièg. v. 412. inter *Hudſoni* Geogr. Min. vol. II. Coloniam Syracuſanorum: „Inſula vero apud illos eſt, Iſſa dicta, Syracuſanorum habens coloniam. — A Siculis proinde coloniis, vt veterus mos ferebat, auita religio et patria numina in Adriaticum ſunt aduecta. Ad haec probabile, Adriaticos rei venaticae ac paſtorali operam

ram dediſſe, quos magno ouium, hircorum, ceruorum, aliorumque varii generis animantium ferarumque numero abundaſſe nouimus. — Ariſtaeum primum omnium ferunt, mel miſcuiſſe vino, *Plin.* H. N. L. 14. c. 6. Mellis etiam praeſtantia inclaruiſſe videntur Iſſenſes; mel enim Iſſenſe hodiedum in honore eſt ob eximium ſaporem. cf. *Fortis* T. 2. p. 167. Hinc per eas inſulas Ariſtaeum credidit antiquitas repertorem mellificii, tutoremque paſtorum et venatorum. — Enimuero Chiron centaurus de naſcituro puero ſic patri Apollini vaticinatur apud *Pindarum* Pyth. od. 9. vſ. 110. „Proximum comitem ouium, venatorem, et paſtorem, ab aliis vero Ariſtaeum adpellari. — Et haec diuerſa Ariſtaei munera in cauſa ſunt, quod diuerſis quoque modis in aere vetere fingitur. Plerumque ſolo capite comparet, ac iam imberbis, iam barbatus laureatusque nunc Iouem ſimulat, nunc Apollinem, prout eius habitus eſt in numis a *Neumanno* P. I. Tb. 5. fg. 9. ad 14. promulgatis. In elegante Iulidis numo imberbi mento cernitur, ſed lauro ſimul redimitus et taenia. Imberbem nudoque capite finxere Sicinus et Iſſa; Pharus nudo quidem capite, ſed aliquando barbatum, aliquando et imberbem. Frequenter apis ex altera parte additur, aliquando botrus, quod homines mellificium docuit, vſumque mel miſcendi vino. A Corcyraeis, Phaeacibus et Zacynthiis integro corpore proponitur, ſerpentem tenens, ſalutis ſymbolum, ob herbas ſalubres inuentas, liberatamque a peſte vniuerſam Graeciam; de qua re conſulendus *Diodorus Siculus*, qui omnem Ariſtaei vitae rationem, cauſasque apotheoſeos fuſius L. LIV. Hiſtor. enarrat. Scilicet vt varia et multiplex eſt vetus mythologia: ſic et varia deorum, heroumque ſimulacra. — In numo aeneo Phari caput Ariſtaei eſt barbatum. cf. *Neumann.* Part. I: Tb. 6: fg. 6. qui p. 126. de Ariſtaeo in numis Maroneae differit. Idem P. II. Tb. 4. fg. 3. Ariſtaeum in Æ 3. Neapolis Campaniae iudicat p. 111. In Sicilia praecipue obſeruatum eum heroem teſtantur praeter *Diod. Siculum*, *Pauſanias*, et *Cicero*, vnde pronum eſt intelligere, eius religionem in proximam tranſiiſſe Graeciam Magnam. Nec defuit Neapolitanis peculiaris ratio colendi Ariſtaei. Vt Apollinis filius quandoque laureatus cernitur, vt in ſimili Neapolis numo apud *Magnan.* Miſcell. Num. P. I. Tb. 28. fg. 26. capillis tamen curtis, vt eſſet, quo a patre bene crinito diſcerneretur. Eadem videtur ratio lucentis a tergo ſideris, quod a tergo eius capitis nudi imberbis ſiſtit *Neumann.* l. c.

ΑΡΙϹΤΑΙΝΕΤΟϹ archontis nomen apud Byzantinos. v. *Ariſtaenetus.*

ΑΡΙΣΤΑΙΣ ΚΩΙΩΝ. vid. *Cos* inſula.

ΑΡΙΣΤΑΚΟΣ, in orbe numi, quem *Haym.* Th. Br. I. p. 147. *Ariſtocrati* tribuit. v. *Ariſtocrates.*

ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΥ, *Ariſtandri* nomen. v. *Dyrrhachium.*

Ariſtarcha Epheſina quaedam matrona, quae Dianae iuſſu, vna cum Phocenſibus nauigationem ſubiit, atque in Maſſilia templi Dianae conſtructi ſacerdos eſt deſignata, ex *Strabonis* L. IV. — Cuius caput *Guſſemii* aliorumque iudicio inde repraeſentatur in moneta Maſſilienſium et Phocenſium.

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ magiſtratus nomen Apolloniae Illyrici. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 6. fg. 21. p. 92. — In gignendi caſu ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ. n. Dyrrhachii. Muſ. *Pembrok* II. Tb. 9. n. 2.) Muſ. *Hunter.* p. 129.

ΑΡΙΣΤΕΑ nomen magiſtratus a) *Stratoniceae* in Caria. ΕΠΙΜΕΛΗΤΙ ...ΡΙΣΤΕΑ ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΕΩΝ, *Templi curam habente Ariſtea Stratonicenſium.* Æ. max. mod. *Neumann.*

Pop. Num. P. II. Tb. 2. n. 3. p. 46. Ariſteas nempe curam geſſit conſeruandi reficiendique templi, quod habuit Stratoniceae Diana Epheſia, cuius icon in eodem numo conſpicitur. Ariſtearum quidem familia et nomen nobile fuerit in ea vrbe. *Pauſanias* in Eliac. p. 432. memoratur Ἀριςέας inter victores, qui in ludis Olympicis Elide celebratis coronati ſunt. Etiam *Vaill.* P. II. p. 165. raritatis eximiae Æ. numum Antonini Pii cum ſtatua Imperatoris equeſtri vulgauit, inſcriptum: ΚΛΑΥΔιος ΑΡΙΣΤΕΑΣ ΣΤΡΑΤΟνικέων, *Claudius Ariſteus Stratonicenſium*, ſub cuius ſcilicet magiſtratu ſtatua illa in numo ſignata eſt. *Al.* ΕΠΙ ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΑΡΙCΤΕΟΥ, *Sub Claudio Ariſtea*, qui a *Vaill.* Gr. Num. in Anton. Pio ſcriba Stratonicenſium coniicitur. — b) *Corcyraeorum.* ΚΟΡΚΥ·ΑΙΩΝ ΑΡΙΣΤΕΑΣ, *Sub Ariſtea.* Muſ. *Theup.* p. 1263. — c) *Erythrarum* Ioniae. ΑΡΙΣΤΕΑΣ. *Vaill.* Gr.

ΑΡΙΣΤΕΟΥ, *Ariſtei.* ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΕΡΑΣΙΠΠΟΣ ΑΡΙΣΤΕΟΥ, *Magnetum*, cum *Eraſippus* filius *Ariſtei* magiſtratum gereret Magneſiae ad Maeandrum. *Vaill.* Graec. qui in alio legit: ΕΠ. ΓΡ. ΗΓΗCΙΠΠΟΥ ΑΡΙΣΤΕΟΥ. *Sub Scriba Egeſippo Ariſtei* filio. — ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ ΑΡΙΣΤΕΟΥ, *Sub Philocrate Ariſteo.* n. Apameae Phrygiae. Muſ. *Hunter.* p. 33. n. 7. — ΕΠΙ ΑΡΙCΤΕΟΥ, *Sub Ariſtaeo.* n. Nicaeenſ. in Etruſcilla. *Vaill.* Gr. — ΕΠΙ ΑΥΡ. ΑΡΙCΤΕΟΥ, *Sub Aurelio Ariſteo.* n. Trallianor. *Vaill.* Gr.

ΑΡΙΣΤΗΝ. abruptum nomen magiſtratus *Apolloniae* Illyrici. Muſ. *Hunter.* p. 37. n. 9. — ΑΡΙΣΤΗΝΟΣ magiſtratus *Dyrrhachii* Illyrici. *Eckhel.* — ΑΡΙΣΤΗΣ eiusdem Dyrrhachii. *Golz.* Graecia Tb. 2. n. 4.

ΑΡΙΣΤΙΩΝ, *Ariſtion.* a) magiſtratus *Cnoſſi* Cretae. — b) ſcribae *Epheſiorum.* ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΑΡΙΣΤΙΩΝ ΜΗΝΟΦΑΝΤΟΥ ΕΦ. n. Auguſti. *Vaill.* Gr. — c) *Coiorum.* ΑΡΙΣΤΙΩΝ ΚΩΙΟΝ. (*ſic*) Muſ. *Hunter.* p. 113.

ΑΡΙΣΤΙΩΝ, *Ariſtiorum.* v. *Ariſtaeum* Thraciae.

ARISTIPITANORVM. v. *Ariſtiſpi.*

ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΥ, *Ariſtippi* nomen. a) *Apameae* Phrygiae magiſtratus. ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΥ, *Sub Philocrate Ariſtippo.* Muſ. *Hunter.* p. 34. — b) *Apolloniae* Illyrici. ΑΠΟΛ. ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΥ. Muſ. *Hunter.* p. 37.

ARISTO. MVTVMBAL RICOCE. in Æ 1. apud *Eckhel.* Cat. I. p. 284. et in Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 89. n. 8. 9. vid. *Carthago* vetus Africae.

Ariſtocrates, ciuis Rhodius, qui ciuium omnium conſenſu belli dux electus eſt, in quo vero ſpem ſuorum fefellit. De eo *Suidas*: Ariſtocrates Rhodiorum dux adſpectu venerando et paene terribili. Quare Rhodii ex omnibus plane parem imperio, et dignum principatu iudicarunt; ſed ſpe ſua fruſtati ſunt. Nam cum ad res gerendas, tanquam ad ignem ventum eſſet, inſtar adulterini numiſmatis, exſpectationi hominum de ſe non reſpondit. — *Haymius* in Th. Brit. II. Tb. 13. fg. 4. p. 147. ad eum refert aeneum numum, in quo hinc caput diadematum.)(Balauſtio vel roſae ſubiectus caduceus, ad quem littera P. ac litterae in arcum poſitae ΑΡΙΣΤ. ad quas recentior manus ΑΚΟΣ.., refictas addidit.

ΑΡΙCΤΟΔΑΜΟC, *Ariſtodamus* nomen magiſtratus a) *Aegienſium* Achaiae. *Guſſeme* I. p. 35.) *Harduin.* Oper. p. 10.) *Muſell.* Num. Pop. Tb. 1. n. 5. — b) *Dyrrhachii* Illyrici. *Golz.* Graecia Tb. 2. n. 1.

ΑΡΙΣΤΟΚ. ΚΩΙΩΝ. vid. *Cos* inſula.

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ, *Ariſtocrates* magiſtratus. ΛΑ. ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ, *Laconum Ariſtocrates.* *Froelich.* Not. Elem. p. 30.

ΑΡΙΣΤΟ-

ΑΡΙϹΤΟΜΑΧΟϹ, *Ariſtomachus* a) praetor *Mytilenae*. ΕΠΙ c. *al.* ϹΤΡ. ΒΑΛ. ΑΡΙϹΤΟΜΑΧΟΥ, *Sub Praetore Valerio Ariſtomacho*. n. Iul. Domnae. *Vaill.* Gr. — *Al.* ΕΠΙ ϹΤΡ. ΑΥΡ. ΔΟΡΙΛ. ΒΑΛ. ΑΡΙϹΤΟΜΑΧΟΥ, *Sub Praet. Doril... Valer. Ariſtomacho*. n. Iul. Domnae. Muſ. *Piſan.* I. Tb. 37. n. 3. p. 105. — ΕΠΙ C. ΒΑΛ. ΑΡ..... *Sub Praet. Valer. Ariſtomacho*. n. Valeriani. *Haym.* Th. Brit. II. Tb. 48. n. 7. p. 380. — b) ſcriba *Magneſiae* ad Maeandrum. ΕΠΙ ΓΡ. ΑΥΡ. ΑΡΙϹΤΟΜΑΧΟΥ, *Sub Scriba Aurel. Ariſtomacho*. n. Elagabali. *Vaill.* Gr.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΣ magiſtratus Dyrrhachii Illyrici. *Eckhel. Cat.*

Ariſton, Audoleontis Paeoniae regis filius, de cuius fortitudine egregia narrat *Curtius* L. IV. c. 9.) *Froelich.* Num. Reg. Vet. p. 43. 44.

ΑΡΙϹΤΩΝ ſcil. ϹΕΒΒΒ. *Optimorum Auguſtorum*. v. ΜΕΓΙϹΤΩΝ.

ΑΡΙΣΤΩΝ magiſtratus a) *Apolloniae* Illyrici. Muſ. *Hunter.* p. 37. 38. — b) *Dyrrhachii* Illyr. *ibid.* p. 129.

ΑΡΙϹΤΟΝΕΙΚΟϹ, *Ariſtonicus* praetor Germenorum. ΕΠΙ ΑΡΙϹΤΟΝΕΙΚΟΥ vel ΕΠ. ΑΙΛ. ΑΡΙϹΤΟΝΕΙΚΟΥ, *Sub Aelio Ariſtonico*. n. Gordiani. *Harduin.* Oper. p. 829.) *Vaill.* Gr.

ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ, *Ariſtonis* nomen. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ ΜΗΝΟΦΑΝΤΟΥ ΕΦ. *Sub Scriba Ariſtone Menophantis* filio *Epheſiorum*. n. Auguſti; in *al.* ΑΡΙΣΤΙΩΝ etc.

ΑΡΙϹΤΟΦΑΝΗϹ, *Ariſtophanes* nomen a) magiſtratus *Aegaeorum* Achaiae: ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ. *Golz.* Graecia Tb. 9. n: 7. — praetoris *Pergamenor.* ΕΠΙ ϹΤΡ. ΑΡΙϹΤΟΦΑΝΟΥϹ ΑΝΘΙΜΟΥ, *Sub Praetore Ariſtophane Anthimi* fil. n. Getae. *Guſſeme* V. p. 380. n. 103.) *Vaill.* Gr. — c) praetoris *Smyrnaeor.* ΕΠΙ ϹΤΡ. ΚΛ. ΑΡΙϹΤΟΦΑΝΟΥϹ, *Sub Praetore Claudio Ariſtophane*. n. Sept. Seu. Muſ. *Piſan.* I. Tb. 35. n. 1. p. 99. *it.* Iul. Domnae. *Vaill.* Gr.

ΑΡΙΣΤΙΠΙΟΣ (*ſic*) *Ariſtippus* magiſtratus nomen Apolloniae Illyrici. *Eckhel.*

ΑΡΙΣΤΟΦΙΛΩ in n. Athenarum: ΑΘΕ. ΗΡΑ. ΑΡΙΣΤΟΦΙΛΩ. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 20. n. 2. p. 218.

ΑΡΙϹΤΟϹ, *Optimus*. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΑΡΙϹΤΟϹ ϹΕΒ. etc. *Traianus Optimus Auguſtus*. — ΤΡΑΙΑΝΩ ΑΡΙϹΤΩ etc. *Traiano Optimo*.

Ariſtoteles Stagyrita, philoſophus, peripateticorum princeps, paruus, gibboſus et balbutiens, ſed ob ſummam eruditionem focius ac praeceptor Alexandri M. factus, exceſſit anno 68. eodem quo Demoſthenes anno mortuus eſt, hic in Apulia, ille in Euboea, ambo profugi, perſequente Antipatro. — Cuius effigies in Æ. numo inſcripto: ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ. *Ariſtotelis Nicomachi* medici filio. Io. Andr. *Schmid.* Antiquitates Macedonicae fg. 8. p. 77. ſuſpicatur numum ab Alexandro in honorem magiſtri excuſum fuiſſe. — In adulterini cuiusdam auerſa parte natura dea c. inſcr. ΕΝ ΓΕΑ ΣΕΙΑ, *In Terra Dea*, apud *Anton. Auguſtin.*) *Guſſeme* I. p. 270. ſed ENTELECHIA ſcriptum.) Conr. Dietr. *Koch.* diſſ. de *Ariſtotele* in numo aureo. Helmſt. 1703. 4.) Chr. Aug. *Heumann* Abhandlung von einer dem *Ariſtoteli* zu Ehren geſchlagenen Münze, in Act. Philoſ. Tom. II. p. 70 ſqq.

— omnium primus bibliothecam inſtituiſſe dicitur, vt ait *Strabo* L. XIII. p. 609. — *Plutarch.* in vita Sullae narrat: Athenis Apelliconem quendam Teia oriundum vixiſſe, et opera omnia Ariſtotelis Theophraſtique coemiſſe, quae cum reliqua eiusdem bibliotheca a Sulla, Athenis occupatis; Romam miſſa ſunt, ab Hadriano dein Imperatore Athenienſibus tandem reſtituta. Ad celeber-

leberrimum Apelliconis factum refert *Haym.* Th. Br. I. p. 222 ſq. numum AR. 266. pond. cuius inſcriptio eſt: ΑΘΕ. ΑΠΕΛΛΙΚΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ. Intra coronam oleaginam inſiſtit noctua amphorae.)(Caput Palladis. *ibid.* Tb. 21. fg. 4.

Arithmeticae notae in Graecorum numis explicitae a *Vaillantio* Num. Graec. Imp. p. 360. 361.

ARIVOS nomen peregrinum in numis Celticis, quos offert Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 93. fgg. 9 et 12.

ΑΡΙΖΗΛΟϹ, *Arizelus* nomen a) archontis *Sardianorum*: ΕΠΙ ΑΡΙΖΗΛΟΥ ΑΡ. *Sub Arizelo Archonte.* n. Traiani. *Vaill.* Gr. — b) praetoris *Smyrnaeorum.* CΜΥΡΝΑΙΩΝ ΑΡΙΖΗΛΟΥ, *Sub Arizelo.* n. Lucillae. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 36. n. 5.) *Vaill.* Gr. qui vero habet: CΤΡ. ΤΙ. ΖΗΛΟΥ. — *Al.* CΤΡ. ΠΟ. ΑΙΛ. ΑΡΙΖΗΛΟΥ, *Praetore Publio Aelio Arizelo.* n. Commodi. *Vaill.* Gr.

ⲫ monogramma, quod ΑΡΚ legi poteſt, et ad *Archytam* Tarentinum refertur. vid. *Archytas.*

ΑΡΚ in monogrammate. n. Arcadiae, Corcyrae; Phenei Arcadiae.

ΑΡΚ. *Arconneſus* inſula. *Pellerin.*

ARKA. Vas vtrimque anſatum. AR. Boeotiae, 188. pond. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 49. n. 13.

ARKADIKON antiquiſſimis litterarum ductibus in Arcadiae numo rariſſimo obſeruari teſtatur I. F. *Wacker* in Sendſchreiben an Herrn von *Schachmann.* p. 8.

ΑΡΚΑΔΙΩΝ, *Arcadiorum.* — ΑΡΚΑΔΙΩΝ ΔΗΜΟΣ, *Arcadiorum Populus.* v. *Arcadia* in Peloponneſo.

ΑΡΚΑΙΩΝ. v. *Arca* Phoeniciae.

ΑΡΚΑCΙ — ΤΟΙC ΑΡΚΑCΙ, *Arcadiis.* Equus gradiens. Æ. 1. Antinoi. *Cim. Vind.* II. T. 6.) *Guſſeme* I. 252.) *Vaill.* Gr.

ARL. *Arelate* in Gallia Narbonenſi. vid. *Arelate.*

ΑΡΜ. vel monogramma ⲀⲘ. in numis *Harmae.* vid. ΑΡΜΑΤΕΩΝ.

ΑΡΜ. Ἀρμένια, *Armenia*, Aſiae regio notiſſima. ΑΡΜ. ΚΑΤΑΔΟΥΛΩΣ. *Armenia Subacta.*

ARM. *Armeniacus*, *Armenus*, *Armenicus*, cognomina a deuicta *Armenia.* ARM. PARTH. MAX. *Armeniacus Parthicus Maximus* inchoat M. *Aurel.* Ao. Chr. 167. et ceſſant hi tituli 170. in eius numis. Pariter L. Verus legitur ARM. PARTH. MAX. et in auerſa numi parte tria cernuntur tropaea ſpoliis ornata cum tribus captiuis humi deſidentibus, ob victos Armenos, Parthos Medosque. *Traianus* cum *Armeniam* in prouinciam redegiſſet, A. V. C. 868, fines Imperii ad Tigridem vsque protulit, inſo Tigridem ipſum traiecit, eumque in Euphratem deriuare conſtituit, teſte *Dione* L. LXVIII. Et quamquam *Hadrianus* hunc terrae tractum poſtea iterum dereliquerit, tamen L. *Verus* Meſopotamiam, Aſſyriam et Armeniam recuperauit, inde *Armenicus*, *Parthicus* et *Medicus* cognominatur, teſtantibus hiſtoriae Auguſtae ſcriptoribus. Vnde Iul. *Capitolinus* in vita L. Veri: „Duces autem confecerunt Parthicum bellum, Statius Priſcus, Auidius Caſſius, et Martius Verus, per quadriennium, ita vt Babylonem et Mediam peruenirent, et *Armeniam* vindicarent. Partumque eſt ipſi (puta L. *Vero*) nomen *Armeniaci*, Parthici et Medici, quod etiam *Marco Aurelio*, Romae agenti delatum eſt: *Claudianus* has nationes deſcribit:

Hic mitra velatus *Arabs*, hic crine decorus
Armenius, hic picta *Saces*, fucataque *Medus.*

ARM. *Armeniis*. v. REX ARM. DAT. n. L. Veri. *Mdb*. p. 235.

Arma, quibus vtuntur milites vel ad petendum, vel ad tegendum, diuerſa fuerunt apud Romanos pro diuerſo genere militum, vt pluribus docet *Lipſius* de militia Romana L. III. et Alb. *Gentilus* de armis Romanor. Libb. II. Han. 1612. — Arma victarum a Romanis gentium vel tropaeo adpenſa, vel in decuſſem poſita, vel mulier ſtans congeriem armorum admota face comburit. — Armorum ſpolia ob Iudaeam deuictam. n. Stobenſium. Strues armorum in n. Argiuorum Peloponneſi, Tanagrae, g. Cariſiae, Impp. Auguſti, Claudii, Veſpaſiani, Domitiani, Traiani, M. Aurelii, Commodi. — Pacis figura aceruum armorum comburit in n. Galbae, Veſpaſiani, Domitiani, Traiani, Antonini, M. Aurelii. — Figurae armis inſidentes in n. Druſi Senioris, Galbae, Veſpaſiani, Domitiani, Traiani, M. Aurelii, L. Veri, Commodi, Conſtantini M. et Iunioris. — Roma armis inſidens. v. *Roma*. — Tropaeum armis exornatum. v. *Tropaeum*.

Arma Herculis corytus, ascus, claua in n. Callatiae aliorumque vrbium ſignata obſeruantur.

ΑΡΜΑΤΕΩΝ, vel tantum ΑΡ. et ΑΡΜ. in AV. et AR numis Graeciae veteris apud *Golzium*. Tb. 17. fgg. 7. 8. 9. 10. p. 99. et *Harduin*. Oper. Sel. p. 28. in quibus caput muliebre peregrino ornatu, vel Palladis etiam galeatum caput)(Pegaſus. — Ἅρμα vicum agri Tanagrici notat, cui nomen ab Amphiarai curru, ἀπὸ τοῦ Ἀμφιαράου ἅρματος. *Stephano*: Ἅρμα, πόλις Βοιωτίας, τὸ ἐθνικὸν Ἁρματεύς. vid. *Harma*.

AR MD vid. *Archimedes*.

ARME. *Armenia*. ARME. CAPTA. *Armenia Capta*. Armenius ſupplex cum pileo turrito et habitu patrio in AR 3. Aquilliae et Petroniae g. *Spanh*. I. p. 467.) *Morell*. in Aug. Tb. 19. fgg. 31. 32. 33. 36. p. 318. et in Fam.) *Vaill*. Fam.) *Guſſeme* I. p. 271 et 312.

ARME. *Armeniacus*. IMP. M. ANTONIVS AVG. ARME. *Armeniaci* cognomen M. Aurelio, vt et L. Vero a ſenatu fuit delatum.

ARME. *Armeniis*. REX. ARME. DAT. *Rex Armeniis Datus*, nempe Soaemus a L. Vero. Legitur et ARMEN. DAT. *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 19. fg. 10.) *Mdb*. p. 235.) *Guſſeme* I. 272.

ARMEN. *Armenia*, quae prouincia moeſta humi ſedens inter arma patria, d. caput fulcit, ſ. nauis prorae impoſita, *al*. arcum depoſitum tenet. AV M. Aurelii. *Hemelar*. N. *Arſchot*. Tb. 29.) *Ruben*. N. *Arſchot*. Tb. 46. *it*. AR eiusd. *Geſner*. Tb. 105. n. 45.) *Guſſeme* I. 272.) *Mdb*. p. 218.) *Muſell*. Impp. Tb. 114. n. 9.) *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 19. n. 7. p. 91.) *Pedruſ*. Muſ. *Farneſ*. III. Tb. 14. n. 10.) *Schulz*. Mz Cab. II. p. 132.) *Theupol*. p. 190. — Idem Armeniae captiuae et ſedentis typus, ſed AV et AR. L. Veri. *Geſner*. Tb. 116. n. 43.) *Mdb*. 234. 235.) *Muſell*. Tb. 128. n. 10. — *Alius* ſimilis addita S. C. nota. Æ 2. L. Veri. *Angelon*. p. 166.) *Erizzo* 518.) *Mdb*. 235. 236.) *Muſell*. Tb. 129. n. 6.) *Oiſel*. ib. n. 8.) *Patin*. Impp. p. 204.) Th. R. *Sueciae* Tb. 60. n. 37.) *Theup*. p. 532.) *Vicus* Tb. 64.

— CAP. *Armenia Capta*. Armenus captiuus humi ſedens, manibus poſt terga ligatis, cum pileo oblongo, ante eum pharetra, arcus et ſcutum. n. L. Veri. *Mdb*. 235.) *Oiſel*. ib. fg. 9.

— CAPTA. Figura ſt. d. haſtam, ſ. arcum. AR. Auguſti. *Muſell*. Add. Tb. 2. fg. 1.

— — Figura ſedens inter labarum et peltam. Æ. L. Veri. *Mdb*. p. 235.) *Guſſeme* I. 272.

ARMEN.

ARMEN. ET MESOPOT. IN POT. P. R. RED. *Armenia Et Meſopotamia In Poteſtatem Populi Romani Redactae.* Imperator ſt. ad pedes eius hinc inde tres figurae recumbunt. Æ 1. Traiani. *Hantbaler.* Exercit. III. Tb. 5. f. 8. p. 78.) *Vaill.* Arſacidar. Hiſtor. p. 312. qui figuras dextram laeuamque anteriorem geminos fluuios interpretatur, Tigrim et Euphratem, quibus Meſopotamia conſtricta eſt; tertiam, quae retro moerens recumbit, pro *Armenia* habet.

— RECEP. *Armenia Recepta.* Figura virilis Armeniaco habitu veſtitus ſt. d. haſtam gerit, ſ. arcui innititur. AR 3. Auguſti. *Golz.* in Aug. Tb. 40. fg. 4.) Num. *Arſchot.* Tb. 10. fg. 8.) *Beger.* Th. Br. II. p. 606. n. 4.) *Gusſeme* I. p. 271 et 312.) *Morell.* in Aug. Tb. 17. fg. 4. p. 293.) *Muſell.* Supplem. Tb. 2. fg. 2.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 19. fg. 5. p. 90.) *Vdan.* P. R. Tb. 22. n. 2.

Armenia Aſiae regio dignoſcitur arcu, ſagittis, et mitra oblonga in formam cuculli, quam apud Armenos tam viris, quam feminis communem fuiſſe conſtat. — *Armenia* poſt Alexandri M. obitum, eius ſatrapas, vel proprios regulos habuit. Subinde Syriae regibus paruit *Armenia* tam *maior*, quae ſita erat ad Arcton inter Euphratem et Tigrim circiter, immo et vltra verſus mare Caſpium porrigebatur; *minor Armenia* ab Euphrate ad Cappadociam, et Syriam excurrebat, maiorem quoque attingens. Antiocho III. Magno Syriae rege a L. Scipione ad Magneſiam ſuperato, et ad propudioſam pacem adacto, Artaxias Armeniae maiori, et Zadriades Armeniae minori praefecti, defecere et ſibi regna conſtituere. Praeter Artaxiam in Armenia maiore ad Armoſata vrbem ſub Antiocho IV. Syriae *Xerxes* rex fuit, cuius numis inſcribitur: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΞΕΡΞΟΥ. *Froelich.* Not. Elem. Tb. 15. p. 180. qui pag. ſequente regis Sami numum exhibet inſcriptum: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΑΜΟΥ ΘΕΟΣΕΒΟΥΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ, *Regis Sami, Deicolae Et Iuſti.* — *Vaillantius* ſub finem hiſtoriae Arſacidarum poſteros reges nominat. — *Tigranes* II. Mithradatis Eupatoris gener, et foederatus, ſubactis vicinis regulis, et obtenta Syria, *Regem Regum* ſcripſit; dein a Lucullo victus, a Pompeio debellatus eſt. Eius numiſmata argentea, et aerea exſtant cum inſcr. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΙΓΡΑΝΟΥ. *al.* ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΙΓΡΑΝΟΥ. — Poſt Tigranem II. filius *Artauaſdes* II. rex, quem dolo cepit M. Antonius, et Cleopatrae, prolibusque donauit Armeniam. Attamen Artaxias II. Artauaſdae II. ſaltem regni partem recuperauit, cuius filius erat. — Poſtremus *Tigranes* IV. in quo Artaxiae ſtirps defecit, quique a Caio Caeſare, Auguſti filio expulſus fuit. Depictus inde cernitur Caius Caeſar, equo veloci inſidens, in Armeniam proficiſcens, adſtantibus ſignis Rom. militaribus, cum perigraphe: C. CAESAR. AVGVS. F. vid. Lex. noſtr. T. I. P. II. p. 220. 221.

Armeniam minorem Polemoni I. dedit M. Antonius. Etiam Iulius Caeſar in Pharnacem mouens a. 47. ante Chr. Armeniam minorem Ariobarzani II. Cappadociae regi dedit, etſi ſenatus eam tetrarchae Deiotaro Galatae decreuiſſet. *Froelich.* Not. El. p. 180 ſq.) *Spanh.* II. p. 581. et alibi.

Armenia primum a Lucullo et Pompeio Romanorum armis eſt ſubiecta, vt reges dein a Romanis, quod vel e *Tacito* L. II. Annal. c. 3. de Caio Caeſare, Tiberio et Germanico conſtat factum, acciperet, ita tamen, vt Romanis infida permaneret; ac inde ad Parthos vi vel ſponte identidem deficeret. Inde etiam et recepta denuo Armenia *Armeniaci* cognomen inter alios deuictarum a ſe gentium titulos, quod vel

vel eorum numi oſtentant, adſumſerunt M. Aurelius et L. Verus.

Armeniae nomen expreſſum in n. P. Canidii inſcripto: P. CANIDIVS CRASSVS LEG. A. P. *Legatus Armeniae Prouinciae.* *Spanh.* II. 581. — In contorniato Neronis occurrunt tres figurae, omnes lugentium habitu, quarum, quae in medio eſt virilis atque barbata ſtat reuinctis in terga manibus, hunc Tiridatem opinatur *Beger* Th. Br. II. p. 622. qui Armeniae rex a Corbulone deuictus, vt *Tacitus* teſtatur; aſſidentes duas lugentium more mulieres dicit *Begerus* Armenias duas, maiorem ſcilicet et minorem. Aliter vero de eodem numo ſentit *Hauercamp.* Num. Contorn. ad fg. 2. p. 51 ſqq. — Conſulendi ſunt de Armeniae regum numis: Eduard. *Corſini* diſſ. de Minniſari aliorumque Armeniae regum numis, et Arſacidarum epocha. Liburni 1754. 4.) Eraſm. *Froelich.* dubia de Minniſari aliorumque regum numis etc. Viennae 1754. 4.

ARMENIA lugentis et captiui habitu iuxta tropaeum ſedet. n. M. Aurelii et L. Veri. *Harduin.* p. 780.) *Mdb.* p. 221. 234. 235. — inter ſpolia humi deſidet. n. L. Veri. *ibid.* — ſupplex manibus extenſis. n. Petroniae g.

— Imperator equo inſidens, captiuum proterens, dextraque elata iaculo percutiens; pone duo milites, quorum vnus ſigna militaria, alter ſcutum, et Imperatoris galeam defert. Æ. max. L. Veri. Muſ. *Alb.* I. Tb. 35. fg. 2. p. 71.) *Vaill.* Pr. III. p. 144.

APMENIA prouincia. Victoria coronat Imperatorem, ad cuius pedes captiuus. Æ 1. Traiani. *Vaill.* Gr. — *Al.* Imp. ſt. coram tropaeo, in cuius imo captiuus, coronatur a Victoria. Æ 1. Traiani. *Vaill.* ib.) *Guſſeme* I. 272. *Al.* Mulier genuflexa d. tropaeum tangit, ſ. coronam Imperatori profert. Æ 1. Traiani. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 31. fg. 7. p. 264.) *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* ib. — *Al.* Tropaeum, ad cuius imum captiuus. Æ 2. L. Veri. *Guſſeme* ib.) *Harduin.* p. 780. addito L. E. *Anno* 5.) *Patin.* Impp. p. 255.) *Vaill.* Gr.

ARMENIA CAPTA. Sphinx ſedens. AV. Auguſti, ob Tigranem Armeniae maioris regem ab Auguſto conſtitutum, A. V. C. 734. ex *Dion.* L. LIII.) *Morell.* in Aug. Tb. 11. fg. 23. p. 231. 232.

— — Signum capricorni cum globo ſub pedibus anterioribus, et cornucopiae ſupra tergum. AV. Auguſti. *Golz.* in Aug. Tb. 40. fg. 9.) *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tb. 10. n. 2.) *Hemelar.* Tb. 3. n. 9. p. 13.) *Bineus* ad *Auguſtin.* Dialog. Tb. 10. n. 2.) *Morell.* in Aug. Tb. 11. fg. 25. p. 233.) *Mdb.* p. 34. ſed ibi inter argenteos retulit.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 19. fg. 4. p. 90.) *Vdan.* P. R. Tb. 22. n. 4. p. 115.) *Guſſeme* I. p. 271 et 312.

— — Victoria alis expanſis taurum proſtratum cornibus prehendens, et quaſi domans. AV. Auguſti. *Golz.* in Aug. Tb. 40. fg. 7.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 10. n. 6.) *Bineus* ad *Auguſtin.* Dialog. Tb. 10. n. 6.) *Guſſeme* l. c.) *Harduin.* p. 697.) *Mdb.* p. 33.) *Morell.* in Aug. Tb. 11. fg. 26. p. 233.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 19. fg. 2. p. 89.) *Vaill.* Pr. II. p. 16.) *Vdan.* P. R. Tb. 22. fg. 2. p. 115.

— — Tiara Armenica cum duplici pharetra, ſagitta et telis onerata. AR 3. Auguſti. *Golz.* in Aug. Tb. 40. fg. 11.) Num. *Arſchot.* Tb. 10. n. 4.) *Guſſeme* l. c.) *Harduin.* Oper. p. 28 et 699.) *Morell.* in Aug. Tb. 17. fg. 3. p. 292.) *Occo* p. 54.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 19. fg. 3.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* Tom. II. Tb. 10. fg. 9.) *Vdan.* P. R. Tb. 22. n. 3.) *Vicus* n. 86.) *Vaill.* Pr. II. p. 16.

ARME-

ARMENIA CAPTA. Figura veſte oblonga et fluida induta, cum tiara in capite, in d. genu prolapſa, manusque ſupplicantis inſtar protendens, *Armeniam deſignans*, quae ſupplex interfecto rege ſuo, alterum illius principis fratrem ab Auguſto ex Aegypto Romam abductum poſcit. AR. Auguſti. *Harduin*. p. 697.) *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 18. fg. 12. p. 89.) *Vrſin*. et *Patin*. Famil. p. 36.) *Vaill*. Pr. II. p. 16.

— — Victoria arma ad tropaeum ſuſpendens; infra duae figurae, quarum altera captiuum manibus ad terga reuinctis, cum oblongo pileo in capite; altera feminam captiuam, lugentis inſtar, caput manu ſuſtentantem repraeſentat. n. Auguſti. *Oiſel*. Tb. 19. fg. 1.

— — Armenia ſedens inter labarum et peltam. Æ. L. Veri. Num. *Arſchot*. Tb. 10.) *Guſſeme* I. 272.) *Harduin*. p. 697.) *Mdb*. 235. — *Similis* M. Aurelii, ſed pone tropaeum. *Guſſeme* I. 272.

— DEVICTA. Idem ſedentis typus. Æ L. Veri. *Mdb*. 235. — ANTONI. ARMENIA DEVICTA. Caput M. Antonii nudum, a tergo tiara Armeniaca. AR. M. Antonii, qui de Artauaſde Armeniae rege capto Alexandriae triumphauit, et eius ex ſe filio Armeniae regnum donauit. *Froelich*. Not. Elem. Tb. 12. fg. 2.) Num. *Arſchot*. Tb. 7. n. 5.) *Guſſeme* I. 206 et 271.) *Harduin*. p. 697.) *Pembrok*. III. Tb. 22. fg. 10.

— ET MESOPOTAMIA IN POTESTATEM P. R. REDACTAE S. C. Stat Imperator palud. d. haſtam, ſ. bacillum imperatorium, inter amnes duos humi iacentes, Tigrim ſcilicet, et Euphratem, intermediamque prouinciam, cui in capite tiara, manibus poſt tergum ligatis. Æ 1. Traiani. *Angelon*. 108. 123.) *Arſchot*. T. 84. n. 9.) *Beger*. Th. Br. II. 648.) *Erizzo* 309.) *Harduin*. 753.) *Mdb*. 162.) *Muſell*. Impp. T. 69. n. 2.) *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 18. fg. 8. p. 88.) Th. R. *Sueciae* T. 10. n. 14.) *Vaill*. Pr. I. 47.) *Idem* Arſacid. p. 312.) *Vicus* T. 22. n. 82.) *Theup*: 446.) *Schulz*. Mz Cab. II. p. 78.) *Magnan*. Miſcell. Num. P. I. Tb. 54. fg. 12.) *Eckh*. Cat. II. p. 170.) *Guſſeme* I. 271. VI. 405.) De Armenia a Traiano acquiſita pluribus *Xiphilinus*.

ARMENIA RECEPta IMP. CAESAR DIVI F. Figura veſtitu Armeniaco, d. haſtam, ſ. clipeo impoſita. AR. Auguſti, qui Armeniae regem dedit, cum illa prouincia per Artaxiae mortem in poteſtatem Romanorum recepta eſſet. N. *Arſchot*. Tb. 10. n. 8.) *Harduin*. p. 697.) *Mdb*. p. 33.) *Vaill*. Pr. II. p. 17.

ARMENIAC. vel integre ARMENIACVS. *Armeniaci* titulus a) *Neroni*, recuperata ſub eo Armenia, vt e *Suetonio* in eius vita c. 47. liquet, conceſſus. Hinc in Neronis numo AR. a *Patino* in *Suetonio* ad Neronis c. 40. et a *Vaill*. Praeſt. II. p. 62. vulgato et a *Spanhem*. II. p. 502. ob inſignem eius raritatem memorato: NERO CAESAR AVGVSTVS, eiusque caput laureat.)(Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam, ad latus ARMENIAC. — b) ARMENIACVS inchoat M. *Aurelius* Ao. Chr. 164. Trib. Pot. XVII. qui legitur ab iſto tempore: ANTONINVS. AVG. ARMENIACVS, vel M. AVREL. ANONINVS AVG. ARMENIACVS etc. In ſingulari AR. eius numo e barbara fabrica ſcriptum: M. ANIOIIVVS AIRMZAPM. loco M. ANTONINVS ARMENIACVS. *Schulz*. Mz Cab. II. p. 133. n. 601. — c) Etiam *L. Verus* adpellatur ARMENIACVS, qui Armeniam recuperauerat per Statium Priſcum legatum ſuum, quam Vologaeſes II. Parthorum rex occupauerat, eiecto ex ea Soaemo, et Arſa-

Arſacidarum genere orto. Hinc in L. Veri numis L. AVREL. VERVS AVG. ARMENIACVS *al.* L. VERVS AVG. ARMENIACVS etc. ſimul ac REX ARM. vel ARMEN. vel integre ARMENIIS datus legitur.

ARMENIAE. vid. RESTITVTOR ARMENIAE, ita enim iuxta *Golzium* L. Verus nuncupatus eſt. *al.* RESTITVTORI ARMENIAE. *Guſſeme* I. 272.

ΑΡΜΕΝΙΑΝ ΚΑΤΑΔΟ . . . . ΩΣ, Ἀρμενίαν Καταδυλώσας, *qui Armeniam ſubegit.* Æ 2. M. Antonii, de quo *Froelich.* 4. Tent. p. 153. et *Harduin.* Oper. Sel. p. 28 et 697. — Similem ex AR. indicauit *Gorlaeus* p. 7. ſed ab vtroque differentem protulit *Khell.* Supplem. p. 7. — M. Antonius cum Armeniam inuaderet, primum repulſus eſt: ſubinde Artauaſden regem dolo cepit, et mox omnem *Armeniam ſubegit.* Artauaſden cum liberis, aureis vinculis conſtrictum, Alexandriam in triumphum duxit, et Cleopatrae ſuae dono obtulit. — *Froelichianus* numus ſpurius agnoſcitur a *Bimardo* ad *Iobert.* II. p. 168. cui adſentiri videtur *Eckhel.* Cat. I. p. 263.

ΑΡΜΕΝΙΑΣ, *Armeniae.* Victoria gradiens, d. coronam, f. lauream. AR. RRR. Neronis, qui Corbulonem Armeniae prouinciae retinendae praepoſuit. *Guſſeme* I. 271. V. 214.) *Harduin.* p. 28. 722. *Mdb.* p. 92.) *Patin.* ad *Sueton.*) *Spanh.* II. p. 502.) *Vaill.* Pr. II. p. 62.

ARMENIS. v. REX ARMENIS DATVS. n. Antonini.

ARMENIIS. Fig. virilis ſt. d. tropaeo innititur, ad pedes Armenia ſupplex. Æ max. L. Veri. *Vaill.* Pr. III. p. 144.) *Guſſeme* I. 272. ſed ARMENIS. — REX ARMENIIS DATVS. Imperator ſedens in ſella caſtrenſi, adſiſtentibus tribus figuris militaribus, in imo figura regis Armeniorum ſtans. Æ 1 et 2. L. Veri. Diuerſae ſunt epigraphae. *Vaill.* Pr. I. p. 92.

Armiger, Gr. Ὁπλοφόρος, Martis cognomen. v. *Mars.*

ΑΡΜΙΚΟ . . . abruptum magiſtratus nomen in n. Epheſiot. *Theup.* p. 1281.

Armillae aureae et argenteae militibus diſtributae praemii loco. *Iſidor.* Orig. L. XIX. c. 32. Armillae proprie virorum ſunt, collatae cauſa victoriae militibus ob armorum virtutem, vnde et quondam vulgo virilia dicebantur. Item *Paullus* ex *Feſto*: „Armillas ex auro, quas viri militares ab Imperatoribus donati gerunt, dictas eſſe exiſtimant, quod antiqui humeros cum brachiis armos vocabant. Pariterque *Liuius* L. X. „L. Papirius Sp. Papirium fratris filium, et quatuor centuriones, manipulumque haſtatorum armillis, aureisque coronis donauit. Et mox: „Equites omnes, ob inſignem multis locis operam, corniculis, armillisque argenteis donat. Plura Th. *Bartholinus* de armillis veterum. — *Armillae* in Æ. Manliae gentis. — *Armilla* ex duobus draconibus in circulum flexis compoſita, in cuius medio duae figurae, quae ſoleas ferreas equorum referre videntur. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 92. fg. 8. p. 460.

Armoſata oppidum maioris Armeniae, Euphrati proximum, quod et dicitur *Arſamoſata*, de quo *Plinius* L. IX. c. 6. et *Polybius*: „Imperante regulo quodam Xerxe vrbi Armoſatae, quae media inter Tigrim, et Euphratem eſt, Antiochus caſtra huic vrbi admouit. — *Spanhemius* ei attribuit M. Aurelii numum c. inſcr. ΑΡΜΟϹΑΤΤΗΝΩΝ, *Armoſattenorum*, ex quo *Guſſeme* I. 273. eundem repetit.

ΑΡΜΟΞΕΝΟΣ magiſtratus nomen in AR. Athenarum. *Golz.* Graecia

Tb.

Tb. 14. n. 1.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 47. n. 2.

ARN. ASI in Æ max. Treboniani Galli, in quo Apollo nudus capite radiato ſt. d. ramum, ſ. arcum rupi impoſitum. *Band.* I. p. 62.) *Guſſeme* I. p. 273.) *Vaill.* Pr. III. p. 196. — *Al.* Figura nuda inſtans monti, d. ſerpentem erigit. Æ. Treb. Galli. *Band.* I. p. 78. — *Similes* vulgati exſtant apud *Mediobarbum*, *Pellerinium*, et in Muſeo *Theupoli*.

ARNAZI inſcriptus Æ 2. Voluſiani numus, in quo Appollo nudus inſiſtens rupi d. ramum, ſ. ſerpentem; edit. ab *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 17. fg. 6. qui tamen p. 314. cum *Pellerinio* Rec. T. III. p. 52. ſolutionem inſcriptionis ARNAZI intentatam huc vſque ab antiquariis cenſet. At eam, qui intentatum nihil reliquit, tentauit *Harduinus* Num. Pop. et Vrb. p. 113. ſed more ſuo, totus in Narbonenſibus ſuis defixus, cui adeo propoſitae litterae ſic euoluuntur: AR*te Narbonenſium Apollo Sanat Imperium*, cuius explicationi iam *Iobert.* Science des Méd. II. p. 33. contradicit. *Pellerinius* epigraphen de *Arna* et *Aſiſio* Vmbriae vrbibus capit.

AROB. *Arelate Obſignata* moneta.

ΑΡΟΧΕΩΝ loco ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ in n. Claudii apud *Patin.* Impp. p. 78. vt docet e *Triſtano Morellius* in Claudio T. II. p. 44.

Aroe, aut *Aroa*, antiquum Patrarum in Achaia vrbis nomen, in veteribus eius numis retentum, non in Romanis ſolum, vbi eadem inſcribitur COL. A. A. PATR. *Colonia Auguſta Aroe Patrenſis* iuxta *Seguin.* Sel. Num. Ant. p. 103. ed. pr. et *Beger.* Th. Br. I. p. 283. ſed in Graeco etiam illius vrbis numo apud *Golzium* in Graecia Vet. Tb. 9. ΑΡΟΗ ΠΑΤΡΕΩΝ, non ΑΡΣΗ ΠΑΤΡΕΩΝ, vt monuit *Harduin.* Num. Vrb. — Eius condendae auctor ferebatur Eumelus quidam, regionis illius indigena, qui nouum oppidum ex agrorum colendorum, ac frumenti ſerendi parandique ratione, quam, a Triptolemo acceptam, populares ſuos docuerat, primum *Aroen* vſurpatum voluit, ex τῦ ἀροῦν, *arare*, vt docet *Pauſan.* in Achaic. p. 223. Ἀρόαν ὀνόμασεν ἐπὶ τῇ ἐργασίᾳ τῆς γῆς. Cum vero Patreus vel Patraus Aroen occupauit, eamque, pomerio priſco nonnihil ampliato, ſuo de nomine *Patras* adpellauit, ita tamen, vt antiquum *Aroes* nomen non penitus aboleſceret, ſed cum recentiori haud raro copularetur. Facta ſub Auguſto colonia Romana, ex Octauiani, a quo beneficiis cumulata vrbs, cognomine, Auguſtus, adſumſit nomen, ac ſeſe *Coloniam Auguſtam Aroen Patrenſem* dixit. Quo cognito, in eius numis facile interpretari poſſumus vocabulorum compendia: COL. A. A. PATR. vel ipſas ſiglas C. A. A. P. *Harduinus* quidem Sel. Num. p. 132. et *Iobert.* Science des Méd. II. p. 140. formularum τὸ A. prius pro littera Graeca, et numeri ſigno accipere, adeoque per *Prima* interpretari, et COL*onia Prima Auguſta* PATR*enſium* legere iubent. *Bimardus* tamen in animaduerſionibus ad *Ioberti* librum l. c. p. 141, pariter *Zaccaria* Iſtit. Antiq. Num. p. 258, et *Martini* Antiquorum Monimentor. Sylloge p. 120. confutarunt commentum illud, vel ſomnium potius.

ΑΡΟΗ ΠΑΤΡΕΩΝ, *Aroe Patrenſium*. v. *Aroe*. — *Patras*.

Aromatum maxime ferax Arabia prouincia ſtans in n. Traiani, d. calamum aromaticum tenet.

ΑΡΟΥΝ. Ἀρούντιος, *Aruntius*. ΑΡΟΩΝ. ΝΕΙΚΟΜΑ, ΑΡΧΙΕΡΕΥϹ ΑΡΧ. Α. ΤΟ Β. ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥϹΙ, *Aruntius Nicomachus Pontifex*, *Archon Primus* et *Iterum*, *Temenothyrenſibus* in Lydia, vt legitur in Æ max.

max. apud *Patin.* Theſ. Numiſm. p. 98.) *Spanhem.* I. p. 257.

ΑΠΟΤΣΕ. vid. ΔΙΜΙΣ ΑΠΟΤΣΕ in n. Caligulae.

ARP. *Arelate Percuſſa* in imo n. Claudii Gothici. *Band.* I. 348.) *Mdb.* 403.) *Muſell.* Imp. Tb. 230. n. 3.) *Harduin.* 861. ſed interpretatus: *Arelate Primum* numiſma.

ΑΡΠ. — ΑΡΠΑ. — ΑΡΠΑΝΟΤ. — ΑΡΠΑΝΩΝ. vid. *Arpi* in Apulia.

ΑΡΠΑCΙΝΩΝ, *Harpaſenorum.* v. *Harpaſa* in Caria.

A. R. P. C. A. *Alter ReiPublicae Conſtituendae Auguſtus.* forte.

Arpi vrbs Apuliae Dauniorum non ignobilis, ſita erat in planitie haud procul a mari Adriatico inter Luceriam ad occaſum et Sipontum ad ortum. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 707. — Iacet oppidum in ruinis, vt veſtigia tamen adpareant, et nomen adhuc retineat *Arpe* in Capitanata Italiae regione. *Harduin.* Oper. Sel. p. 28. — *Arporum* nomen ſincerum fuit Ἄργος Ἵππιον, *Argos Hippium*, id eſt, *Argos equeſtre*, ſiue aptum equis. Ita nempe *Seruius* ad L. VIII. Aen. vſ. 9. „Diomedes in Apulia condidit ciuitatem quam patriae ſuae nomine adpellauit, et *Argos Hippion* dixit, quod nomen poſtea vetuſtate corruptum eſt, et factum, vt ciuitas *Argyripa* diceretur, quod rurſus corruptum *Arpos* fecit.“ In eandem ſententiam *Plinius* L. III. c. 16. *Strabo* L. VI. p. 283. et *Virgil.* Aen. L. XI. vſ. 242. — *Golzius*, et poſt eum alii, Arporum numos ſatis obuios edidere, in quorum aduerſa caput Iouis cum magiſtratu ΔΑΖΟΤ, in)(aper currens, et epigraphe ΑΡΠΑΝΩΝ. Huic ſimillimum poſtea vulgauit *Paruta* Tb. 136. et hunc quoque tribuendum Arpis, ſed eum turbauit inſcriptio auerſae ΙΠΠΑΡ. quare *Hippari* praetenſae Siciliae vrbi adiudicauit. *Hauercampius* Comment. in numos *Parutae* p. 826. cenſet epigraphen male lectam, et pro ΙΠΠΑΡ. reſtituendum ΑΡΠΑΝΩΝ. De erronea lectione nullum quidem dubium mouet princeps *Torremuzza* Correz. alla Sic. Num. p. 40. et Agg. V. p. 33. at cum Hipparis nomine vrbs in Sicilia nulla, ſed fluuius ſolum exſiſteret, rectius opinatur, Hipparino Syracuſarum tyranno tribuendum. Quidquid ſit de genuina eius lectione, etſi legeretur ΙΠΠΑΡ. non temere cenſet *Eckhel.* Num. Vet. p. 29. vt et *Neumann.* Pop. Num. I. p. 20. numum *Arpis* reſtituendum; nam ſi τὸ ΙΠΠΑΡ. in duo vocabula diuidatur, emerget antiquum vrbis nomen ΙΠΠιον ΑΡγος. Neque obeſt, vrbem a veteribus Ἄργος Ἵππιον, non Ἵππιον Ἄργος dictam eſſe, nam et altero modo apud veteres reperitur, ita *Tzetzes* Lycophr. Alex. ad v. 603. Ἵππιον Ἄργος. At potius cenſet *Eckhelius* cum *Hauercampio*, erratum eſſe in epigraphes lectione, et in hoc quoque numo legendum ΑΡΠΑΝΩΝ, praecipue cum alius cum praetenſa inſcriptione ΙΠΠΑΡ poſt *Parutae* praeconium conſpectus non ſit.

Arpanorum numi antiquiſſimi habentur, et quidem

a) ex *auro paruo* eximiae ſunt raritatis. Talis eſt, in cuius priore parte caput Cereris ſpicis ornatum, retro ſpica, cum epigr. ΑΡΠΑΝΩΝ.)(Equus ſaliens, deſuper aſtrum in luna bicorni, addito magiſtratus nomine ΔΑΞΟΤ. *Golz.* Magna Graecia Tb. 33. fg. 10.) *Magnan.* Miſcell. Num. P. III. Tb. 5. fg. 2.

b) ex *argento mediae formae* eiusdem raritatis. Caput idem Cereris, ſpicis, auripendentibus, et monili ornatum ad ſ. ante ΑΡΠΑΝΩΝ, pone hordei ſpica.)(ΔΑΞΟΤ. Equus decurrens ad ſ. ſupra ſtella. 108. pond. Muſ. *Hunter.* Tb 8. fg. 10.) *Harduin.* p. 28.) *Holſten.* p. 280.

c) ex *argento paruo* pariter ſunt rariſſimi. 1. Idem muliebre caput ſpicatum cum auripendentibus ad ſ. ante ΑΡΠΑΝΩΝ, retro dicta.)(Equus ſaliens ad ſ. in area ΔΑΞΟΥ, deſuper aſtrum, infra galea. *Golz.* ib. fg. 9.) *Magnan.* ib. Tb. 6. fg. 4. — 2. Caput galeatum.)(ΑΡΠΑ. Tres ſpicae. Iure Arpini ſpicas in moneta iactauerunt, benigno coelo, fertilique gleba felices. *Magnan.* ib. fg. 2.) *Pellerin.* Rec. T. I. Tb. 7. fg. 9.

d) ex *aere medio* obuii. 1. Caput Iouis barbatum et laureatum ad ſ. ante ΔΑΞΟΥ, pone fulmen.)(ΑΡΠΑΝΩΝ. Aper Calydonius decurrens ad d. ſupra venabulum, vel haſta. *Geſner.* Tb. 12. fg. 25.) *Golz.* Magn. Graec. Tb. 34. fg. 1.) *Harduin.* p. 28) Muſ. *Hunter.* p. 45. n. 7.) *Magnan.* *Miſcell.* T. III. Tb. 7. fg. 1.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 5. fg. 7. — 2. *Alius* ſimilis, omiſſo magiſtratus nomine. *Geſner.* ib. fg. 26.) M. *Hunter.* ib. n. 6. — 3. *Alius*, ſed ſupra aprum lunula. *Guſſeme* I. p. 273. n. 1. — 4. Caput idem.)(ΑΡΠΑ. Typus idem. Muſ. *Hunter.* ib. fg. 8. — 5. Taurus cornupeta ad d.)(ΑΡΠΑΝΟΥ. Equus decurrens ad d. *Harduin.* p. 28.) Muſ. *Hunter.* Tb. 7. fg. 11. — 6. *Alius* ſimilis, ſed infra equum Ε. Muſ. *Hunter.* p. 45. n. 3) *Magnan.* Miſc. III. Tb. 7. fg. 6. — 7. *Alius* ſimilis, ſed ſub boue ΠΟΥΛΑΙ. *Magnan.* ibid. fg. 3. — 8. *Alius*, ſed infra ſcriptum ΠΥΛΛΟ. *Geſner.* Tb. 12. fg. 28.) M. *Hunter.* ib. n. 4) *Guſſeme* I. p. 273. Arpi et Salapia Apuliae eidem magiſtratui paruiſſe ex eo conficitur, quod eiusdem magiſtratus ΠΥΛΛΟΥ nomen in Arpanorum et Salapinorum numis legatur, et equus atque aper Calydonius in vtroque numo expreſſi conſpiciantur. *Eckbel.* Num. Vet. p. 29. — 9. *Alius* ſimilis, ſed ſub equo Β. vel ſimile quid. *Magnan.* ib. fg. 8.

e) ex *aere paruo* frequentes. 1. Caput Iouis laur.)(ΑΡΠΙ. Aper, deſuper haſtae ferrum. *Neuman*... Pop. Num. T. I. Tb. 1. fg. 8... 19. — 2. Caput Iouis laur. et ... batum.)(ΑΡΠΑΝΟΥ. Aper curr... *Magnan.* Miſc. III. Tb. 8. fg. 1... 3. ΔΑΞΟΥ. Idem Iouis caput ... tro fulmen.)(ΑΡΠΑΝΩΝ. ... decurrens, ſupra cuſpis *Beger*... Br. I. p. 318.) *Eckbel.* Cat. ... 20.) *Geſner.* Tb. 12. fg. ... *Magnan.* ib. fg. 13.) *Muſell.* N... Pop. Supplem. Tb. 1. fg. 6. 4. Idem Iouis caput cum fu... min... omiſſo magiſtratus nomine. *Magnan.* ib. fg. 14. — 5. *Alius* ſimilis, ſed deeſt fulmen. *Magnan.* ib. fg. 15. — 6. ..... ΔΑΞΟΥ.. Caput barbatum nudum.)(ΑΡΠΑΝΩΝ. Aper decurrens. Muſ. *Theup.* p. 1251. — 7. *Anepigraphus.* Ariſta.)(Aper currens, cui ferrum haſtae imminet. *Neumann.* Pop. Num. I. Tb. 1. fg. 7. — 8. ΑΡΠΑΝΩΝ. Equus liber currens ad d.)(ΔΑΞΟΥ. Bos cornupeta ad d. *Golz.* Magna Graecia Tb. 34. fg. 2.) *Magnan.* ib. fg. 1. — 9. *Alius* ſimilis, ſub equo Ε, et in)(ſub boue ΠΟΥΛΑ. *Magnan.* ib. fgg. 2. 3. — 10. *Alius* ſimilis, ſed ſub boue ΠΥΛΛ. al. ΠΥΛΛΟΥ. *Beger.* Th. Br. I. p. 318.) *Eckbel.* Cat. I. p. 20.) *Geſner.* Tb. 12. n. 28.) *Harduin.* p. 28.) Muſ. *Hunter.* p. 45. n. 5.) *Magnan.* Miſc. III. Tb. 8. fgg. 5. 7. 8. 9.) *Muſell.* Num. Pop. Tb. 4. fg. 8.) Muſ. *Theupol.* p. 1251.

ΑΡΠΥΙΑΙ, *Harpyiae*, foedae virgines, ſeu volucres. v. *Harpyiae*.

ARR. vel ARRI. *Arrius* nomen ... g. Arriae. C. ARR*ius* quatuorvir ... Cluniae. — C. ARRI. *Caio Arrio* ... n. coloniae incertae in Iul. Caeſ...

Arria, gens ex Q. Arrio Tr... plebis plebeia cognoſcitur. No... alii deducunt a verbo Ἀῤῥὶς ex quo naſi defectu, quod ... Graec... ſit *naſus*; alii a voce Ἄρης, *bellicoſus*, vel vt rectius Perizon... ab *Arro*, nomine antiquiore ... tulit gens vtiles reipublicae viros ... Cogno...

Cognomen *Secundus* a filiorum numero eſt inditum. — 1. M. ARRIVS SECVNDVS. Caput virile nudum.)(Haſta pura inter lauream et clathrum, in cuius ſummo flammula emicat; non vero hic eſt ara ignita, vt exiſtimant. *Vaillantius*, et *Perizonius*. ÆR. *Morell.* Fam. p. 34. fg. 1.) *Perizon.* p. 137.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 7. fg. 11.) *Vaill.*) *Vrſin.* p. 37.) *Schulz.* Numoph. I. Tb. 3. fg. 4. p. 91.) Muſ. *Theup.* p. 12. — 2. L. FVRIO LABEO*ne* IIVIR*o*. Caput Tiberii iuuenis ſine laurea.)(L. ARRIO PEREGRINO IIVIR*o* COR*inthus*. Templum ſex-columnarum, cuius periſtylio inſcriptum eſt: AVGVSTVS. Æ. *Morell.* ib. fg. 2. p. 35.) *Muſell.* Addit. Tb. 13. fg. 4. — 3. *Alius* vtrimque ſimilis, ſed cum capite Auguſti ſenili et radiato. Æ. *Morell.* ib. fg. 3. — 4. C. ARR. A. F. C. AQ. C. IVL. T. ANC. *Caio Arrio Auli Filio, Caio Aquilio, Caio Iulio, Tito Anchario.* Caput nudum Iulii Caeſaris.)(IIIIVIR*is* QVINQ*uennalibus* EX D. D. Aratrum. *Morell.* ib. fg. 4. p. 36. et in Iul. Caeſ. Tb. 6. n. 21. p. 82.) *Vaill.* Col. I. p. 7. *et* in Fam. Arria Tb. 22. n. 3. ſed male IIVIR. in numi typo ſculpitur, vt et in Muſ. *Theupol.* p. 12. et apud *Guſſeme* I. p. 274. n. 3. minus recte legitur: *Patin.* Num. Conſular. p. 202. ſed Q. ARRI. IIVIR. etc. — 5. F. P. R. Ex *Morelli* ſententia: *Fortuna Populi Romani*, ſed *Vaill.* legit: *Fortitudo Populi Romani*, et *Patinus*: *Fecialis Populi Romani.* M. ARRIVS SECVNDVS. Caput muliebre, forte Fortuna P. R. vt coniicit *Morell.* ib. ad fg. 5.)(Typus vt no. 1. AV. *Guſſeme* ib. n. 1. 2.) *Theup.* p. 12.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb 6. fg. 4. — 6. IMP. TI. CAESAR AVG. F. AVGVSTVS. Tiberii caput laur.)(CLVNIA. Bos ſt. circum: C. ARR. T. CÆL. P. RES. C. CÆL. CAVD. IIII.VIR. *Caio Arrio, Tito Caelio, Publio Reſtituto, Caio Caelio Candido Quatuor Viris.* Æ. *Morell.* ib. fg. 6. et in Tiber. Tb. 9. fg. 24.) *Vaill.* Col. I. p. 105. — 7. *Aduerſa* ſimilis.)(V. V. OSCA. *Vrbs Victrix Oſca.* Eques decurrens cum haſta, in ambitu: QVIETO ET PEREGRINO II.VIR*is*. Æ. *Morell.* ib. fg. 7.

ARRIA NIGRINA AVGVSTA. *Golz.*) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 406.) *Vaill.* Pr. III. p. 289.

ΑΡΡΙΔΑΙΟΣ, *Arrhidaeus* magiſtratus nomen. n. Smyrnaeor. Muſ. *Theup.* p. 1300.

ARRIO. vid. *Arria* gens.

ΑΡΡΙΣΤΩΙ in n. Mithradatis regis. Fig. muliebris ſedens, d. bacillum protendit ſuper tripodem, ſ. cornucop. tenet.

ARRIVS. v. *Arria* g. R gemino in numis et lapidibus. *Arius* autem R ſimplici nomen eſt haereſiarchae, cuius media producta eſt, Gr. Ἄρειος.

ARRVNTANVS BALB. PRO.... Sella curulis.)(Caput muliebre velat. Æ 2. *Pellerin.* Rec. III. p. 85.

Arruntia gens conſularis, et cui praenomen Lucii omnibus ex illa inditum reperitur; nomen vero ab Arrunte praenomine dictum. L. ARRVNTI. L. F. II.VIR. *Lucius Arruntius Lucii Filius Duumuir.* Caput Iouis barbat. laur.)(IVL. ANTON. M. F. Q. MAX. AFRICAN. *Iulius Antonius M. Filius, Q. Maximus Africanus.* Caput tauri vittati. Æ. *Golz.* Faſtor. p. 206 et 215.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 8. fg. 21. p. 513.) *Guſſeme* I. p. 274.

ΑΡΣ. *Arſinoitarum* in Aegypto. Crocodilus. L. IA. *Anno* 11. Æ Traiani. *Muſell.* Supplem. Impp. Tb. 13. fg. 8. p. 35.

Arſaces fundator Parthici regni, a quo omnes eius ſucceſſores regium

Arſacis nomen tulerunt. *Spanh.* I. p. 459. Tam venerabile enim poſteris fuit Arſacis nomen; vt omnes eo nomine compellari voluerint, et inde *Arſacidae* dicti iidem reges. Series vero Arſacidarum inde confuſa. Numiſmata enim eorum ſane omnia *Arſacis* nomine, titulo *Regis*, vel *Regis Regum* variisque aliis titulis *Magni*, *Epiphanis*, *Philellenis*, *Iuſti* etc. magnificis inſcripta ſunt, ſi Vologeſis, ſeu Arſacis Vologeſis, ſecundi, ac tertii eius cognominis monetas excipias. *Froelich.* Not. Elem. p. 174. Conſulendi ſunt *Vaillantius*, qui Arſacidarium imperium, ſiue regum Parthorum hiſtoriam conſcripſit, ſed operi immortuus alteri edendum, et emendandum opus reliquit. Pariſ. 1725. 4.) *Harduine* difficultes propoſées ſur quelque médailles du roi Arſaces, dans Mem. de Trevoux 1726. p. 1455 ſq.) *Eiusd.* Fauſſeté d'une médaille d'Arſaces II. roi des Parthes dans le livre intitulé: Regum Parthorum hiſtoria, in Mem. de Trevoux 1727. p. 2088 ſq.) *Corſini* diſſ. de etc. et Arſacidarum epocha. Liburni 1754. 4.) *Froelich.* dubia de etc. et Arſacidarum epocha. Viennae 1754. 4.

Aerae Arſacidarum duplex initium a chronologis ſtatuitur; nempe vnum a prima Arſacis defectione, atque ita ab Olympiade CXXXII. 3. ſeu Vrbis Conditae DIIII. aut iuxta *Euſebium* Olymp. CXXXIIII, ac proinde V. C. DVI. Hinc ſat liquet, ad quos eiusdem Vrbis Conditae aut Imperatorum, qui tum regnabant annos referri numi Parthici cum adſcriptis aeris debeant. Numus nempe cum aera ΗΤ ſeu annorum 408. ad poſtremos Antonini pii annos, ſeu imperii 22, aut ex mente *Euſebii* ad M. Aurelii, ac L. Veri annum; Alter cum aera ΓΚΤ ſeu annorum 423. ad annum 13, aut iuxta *Euſebium* 15 imperii Marci et Veri; tertius vero Bologeſi ſeu Vologeſi numus cum aera ΑΝΤ ſeu 451. ad Seueri annum 10. aut 12, vt *Euſebius* cenſet, iuxta *Harduinum* vero, ducto ab aerae Graecorum initio, ad primum Antonini Pii annum.

Arſacidarum reges, excuſſo primum Macedonum apud Parthos iugo, dein occupatis pluribus aliis Seleucidarum imperii ditionibus, ſe Romanae magnitudini pares ac aemulos paullatim praeſtitere. Exſtant etiamnum inter praeclara priſci aeui cimelia veteres aliquot numi, in quibus cum illorum vultus, inſignia, cultum, habitum; tum adpellationes varias, quibus ſe ornari voluerunt, aut ſunt paſſi, ac inter eos *Regis Regum* titulum licet intueri; de quibus titulis ac cognominibus Arſacidarum *Spanhem.* I. p. 449 ſq.

Omnia aut pleraque Parthorum Arſacidarum numiſmata, epocha deſtituta, incerti regis ſunt; quod ſcriptores veteres alia fere cognomina titulosue Arſacibus iſtis attribuant, aut quae attribuunt in varii vultus monetis compareant. Bona rei numariae fortuna duorum regum cognomina in eorum monetis hactenus detecta ſunt, ſcil. *Arſacis* XI. qui in numo Pariſiis adſeruato SINATROCKES, et *Arſacis* XX. qui GOTARZES inſcribitur in numo a *Barthelemyo* vulgato. — *Pellerinius*, *Eckhelius*, aliique recentiores partitionem inſtituerunt ſequentem:

a) *Arſaces* I. Parthiae rex, cui a *Pellerinio* tribuitur numus ſolum ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΣΑΚΟΥ inſcriptus. Primos enim Parthiae, vt Syriae, reges in titulis modeſtiores fuiſſe exiſtimat *Khellius* cum hodiernis antiquariis; creſcente vero arrogantia et adulatione creſcebant et tituli.

b) *Arſaces* I. vel II. Parthiae rex. 1. Caput regis imberbe diadematum, tectum galea ad humeros deflua.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ. Parthus ſedili inſidens cortinae ſimili, d. arcum, in area Ν. vel Π. arg. 3. *Arſaci* I. hunc numum tribuit *Froe-*

Froelich. Not. Elem. p. 176: minus recte, vt opinatus eſt *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. P. I. p. 253. *Arſaci* II. *Pellerin:* Suppl. III. p. 5.

c) *Arſaces* VI. *Mithradates* I. Parthiae rex. 1. 2. Caput regis barbatum diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. Parthus ſedili ſolito inſidens d. arcum. arg. 1. Ex mente *Pellerinii* Rois p. 138. cf. *Spanh.* I. p. 449.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 76. fg. 2. — 3. *Alius* ſimilis perelegans, ſed in collo capricornus, in pectore aſtrum. arg. 3. — 4. *Alius*, ſed capite regis tiara rotunda tecto. arg. 3.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 5. fg. 2. p. 38. — 5. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ.)(Caput diadematum, barba promiſſa. Æ 3. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 5. fg. 1. p. 34.

d) *Arſaces* VII. *Phraates* II. Parthiae rex. 1. 2. Caput regis barbatum, et tiara rotunda tectum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΘΕΟΠΑΤΡΟΣ (*ſic*) ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. Parthus ſedens, arg. 3. Ex mente *Pellerinii* Rois p. 140.) *Guſſeme* I. p. 275. n. 5.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 76. fg. 3. ſed ΘΕΟΠΑΤΟΡΟΣ etc.

e) *Arſaces* IX. *Mithradates* II. Parthiae rex. 1. 2. Caput regis barbatum, et tiara rotunda tectum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. Parthus ſedens. arg. 3. Ex mente *Pellerinii* Rois p. 141.) *Guſſ.* ib. n. 6) *Harduin.* p. 609.) *Spanh.* I. 426.) *Froelich.* Not. Elem. p. 177. Tb. 14.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 76. fg. 4.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 5. fg. 3. p. 38 ſq. — 3. *Alius* fere ſimilis, ſed nonnihil ſuſpectus. Æ. 3. — 4. Caput ſimile.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. Parthus ſedens. arg. 3. *Pellerin. ibid.* p. 143.

f) *Arſaces* XI. *Sinatroces* Parthiae rex. 1-3. Caput regis modeſte barbatum diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΘΕΟΠΑΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ. Parthus ſedens. arg. 3. Ex mente *Pellerinii* Rois p. 144.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 4. fg. 10. p. 34.) *Froelich.* Not. Elem. p. 177. Tb. 14. ſed ſine barba; *al.* cum modica barba, *ibid.*) Muſ. *Theup.* p. 1221. ſed ΘΕΟΠΑΤΟ. etc.

g) *Arſaces* XII. *Phraates* III. 1. Caput regis barbatum tiara rotunda tectum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΕΛΛ.... Parthus ſedens. arg. 3. Ex mente *Pellerinii* Rois p. 147.) *Harduin.* p. 609.

h) *Arſaces* XV. *Phraates* IV. Parthiae rex. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. Vind. P. I. p. 254. 255. recenſet ſequentes: 1. Caput regis barbatum diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. Mulier ſt. ſ. cornucopiae, d. palmae ramum offert Partho ſedenti, in area annus nonnihil dubius ΕΠΣ. (285) in imo menſis ΥΠΕΡ...... arg. 1. Editus *Kheuenhüller.* Reg. Vet. Num. p. 57. ſed is annum epochae legit ΑΛΣ. (231.) — 2. *Alius* cum anno epochae ςΠΣ. (286) in media numi area ΣΑ... menſis non obſeruatur. arg. 1. Editus a *Kheuenhüller* ibid. — 3 *Alius* cum anno epochae ΗΠΣ. (288) vt videtur, et eadem mulier lauream pro palma offerens, in imo nomen menſis ΠΕΡΙΤΙΟ... arg. 1. — 4. *Alius* ſine anno epochae, et menſe, et mulier palmam offerens. arg. 1. cf. *Pellerin.* Lettres p. 62.) *Harduin.* p. 609.) *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 23. p. 229.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 76. fg. 1.) *Triſtan.* II. p. 83. — 5. 7. Caput idem, in area duo aſtra et lunula, in collo capricornus.)(*Ead. epigr.* Parthus ſedens, in area ancora imminente tridente et monogramma ΑΤ. arg. 3. — 8. 9. *Alii* duo, ſed ſupra ancoram lunula. arg. 3. — 10.

10. 11. *Alii* duo, ſed crux ſupra ancoram arg 3.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 4. fgg. 8. 9. p. 33. 34. ſed barbara fabrica. — 12 - 14 *Alii* tres, ſed ancora ſola cum eodem monogrammate. arg. 3. — 15. *Alius* ſed ancora ſola, et monogramma a prioribus diuerſum. arg. 3. — 16 - 23. *Alii* octo, priori ſimiles, ſed admorſis, vel corruptis epigraphes vocabulis, v. g. ΦΑΝΤΣ, pro ΕΠΙΦΑΝΟΤΣ. arg. 3. — 24. 25. Caput idem ſine aſtris, lunula et capricorno.)(Eadem, in area monogramma ΑΤ. arg. 3. — 26 - 28. *Alii* tres alio monogrammate. arg. 3. — 29. *Alius* alio monogrammate ΣΡ. arg. 3. — 30. 31. *Alii* duo alio monogrammate. arg. 3. — 32. *Alius*, ſed ſupra arcum monogramma ΔΟ, infra monogramma ΑΤ. arg. 3. — 33. 34. *Alii* duo, ſed ſupra arcum idem monogr. ΔΟ, infra monogr. ΠΡ. arg. 3. — 35. *Alius* vocabulis luxatis, in area ΗΙ. arg. 3. — 36. *Alius*, ſed in area Κ. arg. 3. — 37. 38. *Alii* duo, ſed in area hinc Ο. inde Κ. arg. 3. — 39. 40. *Alii*, ſed ſupra arcum Χ. infra ΑΤ. arg. 3. — 41 - 43. Caput idem infra aſtrum et lunulam.)(Eadem, in area Κ. arg. 3. — 44. *Alius*, ſed in area Λ. arg. 3. — 45. *Alius*, ſed Δ ſupra arcum. arg. 3 — 46. *Alius*, ſed in area monogramma. arg. 3. — 47. *Alius*, ſed duobus per aream monogrammatis. arg. 3. — 48. *Alius*, ſed in area Θ. et monogramma. arg. 3. — 49. *Alius*, in area Χ et monogramma. arg. 3. — 50. 51. *Alii* duo alio monogrammate. arg. 3. — 52. 53. *Alii* cum monogrammate ΑΤ. arg. 3. — 54. *Alius* alio monogrammate. arg. 3. — 55 - 58. *Alii* quatuor luxatis epigraphes litteris, in area ancora, et monogramma. arg. 3. — 59. *Alius* alio monogrammate. arg. 3. — 60. Caput idem cum ſola lunula in area.)(*Eadem*, in area Κ. arg. 3. — 61 - 65. *Alii* quinque luxata in nonnullis inſcriptione, in area monogramma ΑΤ. arg. 3. — 66. 67. *Alii* duo alio monogrammate. arg. 3. — 68. *Alius*, ſed in area Π. arg. 3. — 69. *Alius* alio monogrammate. arg. 3. — 70. 71. *Alii* duo cum duplici monogrammate. arg. 3. — 72. 73. *Alii* diuerſo monogrammate. arg. 3. — 74. 75. Caput idem, retro aduolat auis cum corona in roſtro.)(*Eadem*, in area monogramma. arg. 3. — 76. 77. Caput idem, hinc aſtrum et lunula, inde auis coronam roſtro ſtringens.)(*Eadem*, in area monogramma ΑΤ. arg. 3. — 78 - 86. Caput barbatum cinctum diademate, cuius nodus retro multum prominet.)(*Eadem*, in area monogramma ΑΤ. Hic cum *aliis* octo ſimilibus luxatas offert epigraphes litteras, et fabricam barbaram. arg. 3. — 87. Caput barbatum diadematum, retro lunula.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ..... (fors ΜΕΓΑΛΟΤ) ΑΡΣΑΚ. ΕΤΕΡΓΕΤ. ΔΙΚΑΙΟΤ ΕΠΙΦΑΝ. Parthus ſedens, in area Π. arg. 3. *Harduin.* p. 609. — 88. Caput idem ſine lunula.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΤ ΑΡΣΑΚΟΤ ΕΤΕΡΓΕΤΟΤ ΕΠΙΦΑΝΟΤΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. Parthus ſedens, in area monogramma. arg. 3. *Froelich.* Not. Elem. p. 178. Tb. 14.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 76. fg. 5) Muſ. *Theup.* p. 1221. — 89. Caput cum coma adſcitia.)(ΒΑΣΙ. ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΡΣΑΚΟΤ ΕΤΕΡΓΕΤΟΤ ΔΙΚΑΙΟΤ ΕΠΙΦΑΝΟΤΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. Mulier d. palmam offert regi ſedenti, ſ. cornucopiae, infra ΑΝ. arg. editus in *Lieb.* Goth. Num. p. 131. 456.

i) *Arſaces* XX. ſeu *Gotarces* in n. ex *Barthelemyi* recenſione.

k) *Arſaces* XXVII. *Vologeſes* II. Parthiae rex. 1. Caput regis barbatum diadematum tiara rotunda tectum, in area annus ΔΟΤ. (474))(Caput muliebre turritum. Æ 3. Huic tribuendus ex calculo *Pellerinii* Suppl. III. p. 23. — 2. *Alius* cum anno ΕΟΤ. (475) in area auerſae Α. Æ 3.

l) *Arſaces* XXVIII. *Vologeſes* III. Parthiae rex. 1. Caput regis barbatum

batum et corona rotunda tectum, retro B.)(.....ΛΑΓΑ... ΕΠΙΦΑ-ΝΟΥ ...ΕΛΛΗΝ... Mulier ſt. Partho regi ſedenti coronam offert, infra menſis ΔΙΟΥ. arg. 1. Ex mente *Pellerinii* Mel. I. p. 149. at *Vaillantio* eſt *Sapor* I. — 2. *Alius* ſimilis ſed cum anno ΑΣΥ. 461. *Haym.* Th. Br. II. p. 42.) *Patin.* Theſ. p. 309. — 3. 4. *Eadem aduerſa* cum littera B.)(Epigraphe Parthica. Annulus baſi impoſitus. Æ 3. Ratione aduerſae hunc numum Vologeſi III. tribuendum cenſet *Eckhel.* Catal. I. p. 256. Similis editus eſt a *Pellerinio* Suppl. III. Tab. I. n. 13.

m) *Arſaces* XXIX. *Artabanus*, Parthiae rex. 1. Caput regis barbatum et corona rotunda tectum, retro B.)(Epigraphe ambigua. Mulier ſtans Partho regi ſedenti coronam offert, in area annus ΚΦ. (520) Pot. I. Huic regi tribuendus iuxta calculum *Pellerinii* Suppl. III. p. 23. Editus eſt a *Froelich.* Reg. Vet. Num. p. 65.

n) *Arſacidae incerti.* cf. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. P. I. p. 256. 1. 2. Caput modeſte barbatum diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑ-ΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΘΕΟΥ ΕΥ-ΠΑΤΟΡΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. Parthus ſedens, in area hinc B. inde monogramma ΑΤ. arg. 3. *Vaillantio* eſt Arſaces XII. ſed non conſpirant lineamenta cum eo, quem ſupra huic Arſaci tribuit *Eckhel.* Spectatis his, et monogrammate ΑΤ. eſſet potius Arſacis XV. etſi hic alios in numis praeferat titulos. — 3. *Alius* ſimilis, ſed omiſſo ΔΙΚΑΙΟΥ titulo. *Froelich.* Not. Elem. p. 177. — 4. *Alius* ſimilis, ſed alio monogrammate, quod et ſupra in numis Arſaci XV. tributis occurrit. arg. 3. — 5. *Alius* alio monogrammate in Arſacis XV. numis item obuio. arg. 3. — 6. Caput ſimillimum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡ-ΣΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΘΕΟΥ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. Parthus ſedens, in area monogramma in numis Arſacis XV. obuium, arg. 3. Hic numus a proxime praecedentibus addito ſolo ΒΑΣΙΛΕΩΝ differt. — 7. Alius alio monogrammate. arg. 3. — 8. Caput modeſte barbatum diadematum.)(ΒΑΣΙ-ΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ....ΗΝΟΣ (φιλέλληνος) ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟ-ΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ. Parthus ſedens, in area monogramma. arg. 3. *Froelich.* Not. El. p. 177. Hi tituli abſunt in *Vaillantio.* Philopatorem ſupra in Arſace IX. habuimus, ſed non addicunt lineamenta et capitis ornatus, quae item pro Arſace XV. faciunt. — 9-12. Caput prolixe barbatum diadematum, tectum tiara rotunda.)(Epigraphe barbara. Parthus ſedens cum arcu. arg. 3. Numus extreme barbarus. — 13. Protome regis barbato vultu aduerſa, diademato capite, candy tecta.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ..... ΠΑΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΕΠΙΦΑ-ΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. *Regis Magni (Arſacis .... Eupatoris* vel *Theopatoris* vel *Philopatoris) Benefici, Illuſtris, Graecorum Amici.* Parthus more ſolito ſedens, d. arcum, infra quem monogramma, quaſi M. Æ 3. edit. in *Eckhel.* Num. Reg. Vet. Tb. 2. fg. 2. qui vero p. 74. fatetur ſe ignorare ad quemnam Arſacem referendus ſit. Nam ordinem Parthicorum numiſmatum, quem *Vaill.* conſtituit, minime certum arbitratur. — 14. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑ-ΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ (ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ forte) ΑΙΜΑΧΟΥ (vel ΔΙΚΑΙΟΥ) ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.)(Caput diadematum modica barba. *Froelich.* Not. Elem. p. 177.

ΑΡΣΑΓ. abruptum nomen magiſtratus Prienes Ioniae. *Pellerin.* Rec. T. II. p. 78.

ΑΡΣΑΚ. vid. *Arſaces.* — ΑΡΣΑΚ. ΕΥΕΡΓΕΤ. etc. v. *Arſaces* XV. — ΑΡΣΑΚ. ΗΦ. *Arſaces Anno* 508. Arſaces ſedens, cui figura adſtans coronam porrigit Æ 1. Muſ. Theup. p. 1222.

numis edidit.

ΑΡΣΗ ΠΑΤΡΕΩΝ, loco ΑΡΟΗ etc. apud eundem *Golzium* in Graecia Vet. Tb. 9. n. 9. Sed recte lectionem *Golzianam* in cenſuram vocat *Harduin*. Num. Vrb. Ill. vid. *Patrae*.

ΑΡΣΙ. Ἀρσινοιτῶν, *Arſinoitarum*. Inter duos piſciculos.)(Caput Palladis galeatum. Æ 3. edit. in *Eckhel*. Num. Vet. Tb. 9. fg. 12. p. 144. vbi oſtendit, ad *Arſinoem*, Cretae vrbem omni iure pertinere numum propoſitum. — Similem iam ab *Arigonio* vulgatum *Froeliebius* Not. Elem. p. 76. dubitantis more *Arſinoitis* Graeciae vel Cypri tribuit. — ΑΡΣΙ. Figura galeata ſt. ad d. dextra haſtam, ſ. ſcuto innixa.)(Caput muliebre ad d. Æ 2. Muſ. *Hunter*. Tb. 7. fg. 12. quem *Combe*. p. 45. ad *Arſinoen* in inſula Creta refert.

ΑΡΣΙ. L. ΙΑ. Ἀρσινοιτῶν Λυκάβαντος ιά, *Arſinoitarum Anno Vndecimo* principatus Hadriani, cuius ille numus eſt. *Harduin*. Oper. Sel. p. 28. 29. *Arſinoitae* duo Aegypti nomi ſunt *Plinio* L. V. c. 9. Ad primam ex his Arſinoen ad Nili latus occidentale poſitam a *Ptolemaeo*, numum hunc Hadriani ſpectare, do-

— vrbs Aegypti ad Delta, percuſſit Traiano ac Hadriano
ΑΡC. — ΑΡΣΙ L. ΙΑ. — ΑΡ
— ΑΡΣΙΝΟΙΤΗΣ. — ΑΡΣΙΝΟ

— ſoror et ſimul vxor Pto II. Philadelphi, Ptolemaei La Soteris filia, Lyſimacho Mace ac Thracum regi, dein duobu tribus Ptolemaeis, Cerauno donum, et poſt eius caedem delpho Aegypti regi nupta Arſinoes germanae ſororis victus, eam ſibi matrimonio xit, atque id non ſane ex donum, ſed Aegyptiorum, imperabat, lege fecit. Arſin vocata eſt dea. v. ΘΕΩΝ ΑΔΕ. — Ab eadem dictas aliquot Lybiae et Aegypti *Arſinoes*, *Stephanus*, ad quas referendi plures numi a' *Peireſcio* coll inſcr. ΑΡCΙΝΟΗΤΩΝ, *Arſino* in Aegypto, cum reginae capite. In aureo ac tetradra numo apud *Vaill*. Hiſtor. P 43. legitur ΑΡΣΙΝΟΗΣ ΦΙΛΑΔ cum capite velato ac diadema cto; ſed ea inſcriptio numor auro et argento, vt mauult *Sp* I. p. 424. ad alteram certe Ar ſpectat, ad Lyſimachi nemp iugem et Philadelphi filiam duplici cornucopiae faſcia e

infra flos et monogramma. *AV.* max. mod. *ibid.* Tb. 15. fg. 14. *Alius* ſimilis, ſed L B in area ŋ. *AV.* max. mod. Vt plures fuere Aegypti reginae *Arſinoes* nomine, ita dubium non eſt propter adiectum ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ, hoſce numos ad Arſinoen Ptolemaei II. cui *Philadelpho* cognomen, pertinere. At et huic binae fuere vxores *Arſinoes* dictae, prior Lyſimachi Thraciae regis filia, quam rex inſidiarum, quas ſibi ſtruxerat, conuictam exſilio multauit; altera ſua ipſius ſoror, quae poſt varias fortunae vices fratris thalamum nulla in Aegypti regibus ignominia inuaſit. Vtri ſimiles numi tribuendi ſint, inquirit *Eckhel.* l. c. Arſinoe, inquit, priori nullae fuere cauſae, *Philadelphi* adſcititium nomen numis inſcribendi, cum huius ipſius regis moneta illo careat, perpetuo et vnico titulo: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ, at multae Arſinoe poſteriori, quae ex hoc regis fratris, et mariti amore magnam percepit et voluptatem, et fructum, ex quo factum, vt mallet quaeſtuoſo ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ, quam communi ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ nomine in publica moneta gloriari. Anni praeterea vtrique numo inſerti alteram quoque Arſinoen grauiter infeſtant. Ediderunt eosdem aureos Arſinoes numos *Froelich.* Not. Elem. Tb. 11. fg. 7. p. 159. ſed ſub gemino cornucopiae eſt littera K.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 3. fg. 3. et II. Tb. 55. fg. 4.) Muſ. *Theup.* p. 1204.) *Guſſeme* II. p. 276.

Arſinoe vxor Ptolemaei Philopatoris, vulgo Tryphonis. Inde ΑΡΣΙΝΟΗΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, *Arſinoes Philopatoris.* Cornucopiae, in area ΣΠ. in imo Α.)(Caput huius Arſinoes diadematum, ſupra humerum baculus. *AV.* mai. Muſ. *Theup.* p. 1204.) *Froelich.* Not. Num. p. 159.

ΑΡΣΙΝΟΗ. vid. *Arſinoe.*

ΑΡCΙΝΟΙ. Ἀρσινοιτῶν, *Arſinoitarum* in Aegypto, adſcripto L. ΙΑ. *Anno* 11. Caput velatum Arſinoes, a qua nomen *Arſinoites.*)(ΑΥΤ. ΤΡΑΙ. ΑΔΡΙΑ. CΕΒ. Caput Hadriani laur. Æ 3. Hadriani. *Harduin.* Oper. p. 759.) *Guſſeme* II. p. 275.) *Vaill.*

ΑΡCΙΝΟΙΤΗC L. ΙΓ. *Anno* 13. Iupiter ſt. d. caput velatum Arſinoes tenet, ſ. haſtam puram, ad pedes aquila.)(ΑΥΤ. ΤΡΑΙΑΝ. CΕΒ. ΓΕΡΜ. ΔΑΚΙΚ. Traiani caput laur. Æ 1. Arſinoes Aegypti. *Harduin.* p. 28. 750.) *Guſſeme* ib.) *Vaill.*

ΑΡCΙΝΟΙΤΩΝ, *Arſinoitarum* Aegypti adpoſito L. Κ. *Anno Viceſimo.* Iupiter ſt. cum haſta pura, d. tenet caput Oſiridis.)(ΑΥΤ. ΝΕΡ ΤΡΑΙΑΝ CΕΒ ΓΕΡΜ. ΔΑΚΙ.... Traiani laur. caput. Æ 1. *Harduin.* p. 28. 753.) *Vaill.*

ΑΡΤ. Ἄρτεμις, *Diana.* ΑΡΤ. ſub Dianae capite. Æ. Neapolis Campaniae. — ΑΡΤ. ΣΕΒΑ. Ἄρτεμις Σεβαστή, *Diana Auguſta.* Caput Liuiae Auguſtae.)(*Sine epigr.* Ceruus ſtans. Exiguum, ſed elegantem numulum, in quo veluti Dianam ſuam celebrant Epheſini Liuiam, edidit et explicauit *Seguin.* Sel. Num. ed. pr. p. 53. et ſecundae p. 67. depictus quoque a *Morell.* in Liuia Tb. 3. fgg. 40. 41.

ART. abruptum duumuiri nomen. L. ART. C. COM. IIVIR. n. Paeſtanorum Lucaniae.

Artabanus rex Parthorum vltimus. Caracalla cum immani cognominis Parthici flagraret deſiderio, Parthis ſub ſpem matrimonii cum Artabani regis filia in colloquium accitis, imparatos fraude adgreſſus eſt, et plurimos interfecit. Numos illius effigie ſignatos non reperiri arbitratur *Haym.* Th. Br. II. p. 38. 42.

Artace Bithyniae, aut *Artacoana* Arianae legitur in n. ΑΡΤΑΚΑΙΩΝ ex *Maffei* ſententia inſcripto *Corſinus* Phrygiae tribuit. *Froelich.* Not. Elem. p. 76.

Artaclia ignoti ſitus ciuitas, ad quam *Muſell.* Num. Pop. Tb. 4. n. 9. et ex eo *Guſſeme* II. p. 277. refert aeneum numum, in quo caput muliebre turritum.)(ΜΗΤΡΟΠΟΛΕ ωC ΑΡΤΑΚΛΙΩΝ, *Metropolis Artacleorum*, l. *Artaclienſium*. Spica, in area litterae ΙΒ. Ω. et monogramma.

Artationis litterarum pauca in nůmis exempla ſunt, v. c. FOSTLVS pro FAVSTVLVS in n. Pompeiae gentis. *Froelich.* diſſ. de num. monetarior. veter. culpa vitioſis c. 3. in 4. Tent. p. 385.

Artauaſdes II. Armeniae rex, quem dolo cepit M Antonius Ao. ante Chr. 34. eundemque aureis vinculis conſtrictum, cum liberis Alexandriam in triumphum duxit. *Froelich.* Not. Elem. p. 182. *et* ei. 4. Tent. p. 154. Hinc in Antonii Æ. numo tropaeum de hoc Artauaſde capto, et in alio tiara, ſeu cidaris monumentum eſt Armeniae regni ab Antonio ſubacti. *Vaill.* Pr. II. p. 11.

Artauaſdes, ſiue *Artabaſdus*, et *Artabaſus*, Conſtantini V. gener, eodem in Aſia contra Saracenos occupato, imperium inuaſit Conſtantinopoli Ao. Chr. 741. ac per duos circiter annos tenuit. Reuerſus autem Conſtantinus, eiusdem filium ſibi occurrentem vicit, inde et ipſum pariter tyrannum. Vrbe demum potitus, fugientem cepit, et oculis priuauit cum eiusdem duobus filiis, ipſiusque ſectatores occidit; id quod factum A. 743. Anna, Leonis tertii filia, Artauaſdi huius vxor. — Protome Artauaſdi d. globum crucigerum, in ambitu: DNO. ARTAVASDO.)(Protome Conſtantini Copronymi d. globum ſimilem, cum perigraphe: DNO. CONSTANTINVs, in area hinc inde ſtella. AV. RRR. quem illuſtrauit *Maffei* Gall. Antiq. Sel. p. 111. cuiusque delineationem dedit *Bimard.* ad *Ioberti* Notit. rei numar. II. Tb. 12. fg. 6. p. 386. et ex eo Kenntniſs antiker Münzen II. Tb. 12. fg. 6. p. 520. pariter *Venuti* diſſ. ſupra nouva ſcoperte Tom. III. diſſertat. Acad. Etr. Corton. p. 156. n. 12 et p. 183. — Ex argento et aere nulli in cimeliis reperiuntur.

Artaxias Armeniae rex, per cuius mortem Armenia in poteſtatem Romanorum recepta.

ΑΡΤΕ. inde ΜΕΝ. Gubernaculum in medio numo erectum, infra iaculum, in antica vero numi parte caput laureatum, epigraphe deleta. Æ 3. editus ab *Odericio* Num. Graec. p. 14. qui priorem epigraphen legit ΑΡΤΕμιδι, *Artemidi*. Agamemnonem ad Troiam proficiſcentem, vt Dianam, cuius ira detinebatur, placaret, nauis gubernaculum in eius Deae templo dedicaſſe, memorat *Callimachus* Hymn. in Dianam vſ. 228 ſq. Gubernaculum non temere Dianae dicatur, vtpote quae portubus praeeſſet. Qua ſuper re plura notauit *Spanhem.* in *Callimach.* — De poſteriore ſyllaba ΜΕΝ. vid. ΜΕΝ.

ΑΡΤΕΜ. *Artemas*, magiſtratus Apameae in Phrygia. ΑΠΑΜΕ. ΑΛΕΞΑΝ. ΑΡΤΕΜ. *Guſſeme* I. p. 216.) Muſ. *Hunter.* p. 34. ſed ΑΡΤΕΜΑ.

— Ἀρτέμιδος, *Dianae*. ΠΕΡΓΑΙΑC ΑΡΤΕΜ. *Pergaeae Dianae*, cuius figura in templo diſtylo. n. M. Aurel. *Vaill.* Gr.

ΑΡΤΕΜΑΓ. *Artemagorae* magiſtratus nomen. ΕΠΙ ΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥ ΑΡΤΕΜΑΓ. *Sub Agonotheta Artemagora.* n. Apamenſ. *Vaill.* Gr.) Muſ. *Alb.* I. p. 99. ſed ΑΡΤΕΜΑ. Γ. *Artema Tertium.*

ΑΡΤΕΜΑΓΟΡΑC, praetoris nomen Thyatirae. ΕΠΙ CΤΡ. ΑΡΤΕΜΑΓΟΡΟΥ *Sub Praetore Artemagora.* n. Alex. Seueri. *Vaill.* Gr.

ΑΡΤΕΜΑΓΟC, *Artemagus* praetor Magneſiae Sipyli. ΕΠΙ CΤΡ. ΑΡΤΕΜΑΓΟΥ, *Sub Praet. Artemago.* n. Etruſcillae. *Vaill.* Gr.

Artemas, nomen in lapidibus occurrit, et in numis. Habetur in lapide *Gruteriano* p. 902. Et apud *Harduinum* praetor eſt huius nominis in numo Caracallae, et in altero Herenniae Etruſcillae. *Vaillantius* Gr. Num. p. 309. *Artemagoram* vocat, quem alii *Archemachum* dicunt. ΕΠΙ ΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥ ΑΡΤΕΜΑ. Γ. ΑΠΑΜΕΩΝ, *Sub Agonotheta Artema Tertium, Apamenſium*. Æ max. Sept. Seu Muſ. *Alb.* I. Tb. 49. n. 2. — ΕΠΙ ΑΥΡ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΡΤΕΜΑ, *Sub Aurelio Iuliano Artemae* filio n. Gordenorum. *Vaill.* Gr. — ΕΠ ΓΡ. ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΑΡΤΕΜΑ, *Sub Scriba Traiano, Artemae* fil. n. Trallianor. *Vaill.* Gr.

ΑΡΤΕΜΙΔος, *Dianae*. v. ΑΡΤΕΜΙΔΟϹ.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟϹ, *Artemidorus* praetoris vel archontis nomen. ΕΠΙ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ etc. *Sub Artemidoro*. n. Philadelph. — ΕΠ. Ϲ. ΑΥΡ. ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ. n Teiorum. — ΕΠ. Γ. ΟΚΤ. vel ΕΠ. ϹΤΡ. ΟΚΤ. ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ. n. Thyatiren. — ΕΠΙ ϹΤΡ. Π. ΑΙΛ. ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ. n. Cyzicenor. — ΕΠΙ ϹΤΡ. ΤΙΒ ΚΛ. ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ. n. Colophon. — ΛΟΥ. ΚΛΑΣΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ. n. Aegaeor. Aeolidis.

ΑΡΤΕΜΙΔΟϹ, *Dianae*. ΕΦΕϹΙΩΝ ΔΙϹ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗϹ ΑΡΤΕΜΙΔΟϹ, *Ephesiorum Iterum Neocororum* i. e. Auguſtorum, *Et Dianae*. *Al.* ΕΦΕϹΙΩΝ ΤΡΙϹ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Ter* nempe Auguſtorum, ΚΑΙ ΤΗϹ ΑΡΤΕΜΙΔΟϹ. n. Epheſior. — ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΤΗϹ ΑΡΤΕΜΙΔΟϹ, nempe *Leucophrynes*, vt Epheſii erant *Dianae Polymammiae* neocori. n. Magnet. ad Maeandr. — ΑΡΤΕΜΙΔΟϹ ΠΕΡΓΑΙΑϹ ſiue ΠΕΡΓΑΙΑϹ ΑΡΤΕΜΙΔΟϹ, *Pergaeae Dianae, Venatricis* ſcilicet, quae vel ſt. in templo, vel d. arcum. In aliis Pergae numis ΠΕΡΓΑΙΑϹ ΑΡΤΕΜΙΔΟϹ ΑϹΥΛΟΥ, *Pergaeae Dianae Inuiolatae*, vti in Epheſiorum numo ΑϹΥΛΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΟϹ ΕΦΕϹΙΩΝ.

ΑΡΤΕΜΙϹ, *Diana* in Epheſiorum numis frequens. In quodam Epheſino apud *Spanhemium* numo ϽΙΜƎΤqΑ loco ΑΡΤΕΜΙϹ inuerſo ac perturbato ſcribendi ordine, dextra ſiniſtram verſus, more Phoenicum, inuenitur. — ΑΡΤΕΜΙϹ ΕΦΕϹΙΑ, *Diana Epheſia* cum adminiculis et ceruis; vel Diana cum verubus in templo 4. col. vel *Diana Venatrix* diſcerpens ceruum; vel arcum tenet; vel arcum tendit, prope eam canis; vel telum dextra depromit, ſ. arcum, ad pedes ceruus, pone eam arbor; vel in curru duorum ceruorum, ſ. telum. ΕΦΕϹΙΑ ΑΡΤΕΜΙϹ et Dianae ſimulacrum in templo tetraſtylo. n. Domitiani. *Morell.* in Domit. Tb. 16. n. 10. — ΑΡΤΕΜΙϹ ΕΦΕϹΙΑ ΑϹΥΛΟϹ, *Diana Epheſia Inuiolata* cum admin. et ceruis. — ΑΡΤΕΜΙϹ ΕΦΕϹΙΩΝ, *Diana Epheſiorum* c. admin. vel *Diana Venatrix* ceruum diſcerpens; vel ſtans inter duas arbores; vel ſt. d. facem ardentem; vel ambabus facem, pro pedibus canis; vel telum depromit; vel in bigis d. aurigante, ſ. arcum; vel in curru duorum ceruorum, d. ſagittam e pharetra, ſ. arcum; vel caput Dianae in creſcente luna cum pharetra ſupra dorſum; vel caput Iuliae. *Vaill.* Gr. Num. p. 6. — Rarius legitur ΕΦΕϹΙΩΝ ΑΡΤΕΜΙϹ. Sic in n. Tranquillinae ſcribitur, et Diana Venatrix biga ceruorum vecta, *Haym.* Th. Br. II. Tb. 45. fg. 8. — Similiter in n. Valer. Sen. Diana cum cane venatico, arcu pharetraque pone arbor. *Hulſ.* XII. Impp. p. 89. — ΕΦΕϹΙΩΝ ΑΡΤΕΜΙϹ ΑϹΥΛ. *Diana Epheſiorum Inuiolata* cum adminic. et ſole et luna. n. Phil. Iun. — ΑΡΤΕΜΙϹ ΚΛΑΡΙΑ, *Diana Claria*. In Colophoniorum Ioniae n. ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ ΑΡΤΕΜΙϹ ΚΛΑΡΙΑ, vel ΑΡΤΕΜΙϹ ΚΛΑΡΙΩΝ ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. *Diana Clariorum Colophoniorum*. Diana expanſis brachiis, quae verubus fulciuntur. Æ 2. Domitiani cum eius cap. laur. *Morell.* Imp. II. in Domit. Tb. 21. n. 12. p. 482. Variat epigraphe, nam apud

apud *Harduin.* p. 252. ΑΡΤΕΜΙϹ ΚΛΑΡΙΑ ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. Sed et in numis Traiani penes *Harduinum* ΚΛΑΡΙΩΝ ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ legitur, adeoque ex nomine tutelaris Dei ſui adpellationem vſurpaſſe clariſſime liquet. Ceterum frequentius in numis ΑΡΤΕΜΙϹ ΚΛΑΡΙΑ, *Diana Claria*, habetur. — ΑΡΤΕΜΙϹ ΚΟΛΟΦΩΝΙΑ, *Diana Colophonia*. Diana polymammia cum adminiculis et ceruis. — ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΑΡΤΕΜΙϹ, *Metropolitarum Diana.* — ΑΡΤΕΜΙΣ ſub capite Dianae. Æ. Neapolitarum Campaniae. — ΑΡΤΕΜΙϹ ΠΕΡΓΑΙΑ, *Diana Pergaea* in Pamphylia. Diana Venatrix telum depromit e pharetra, ſ. arcum. *Al.* Diana Pergaea in templo a. col. n Pergaeor. — ΑΡΤΕΜΙϹ ΤΥΧΗ ΓΕΡΑϹΩΝ, *Diana Fortuna Geraſorum* in Decapolitana Syriae. Caput Criſpinae, cuius numus eſt, ſub Dianae forma, cum creſcente luna in capite et pharetra in dorſo. — De numo ΦΙΛΑΡΔΕΜΙΔα, *Amicum Dianae* inſcripto, v. ΦΙΛΑΡΔΕΜΙΔ.

Artemiſia, Hecatomni Cariae regis filia, ſoror ſimul et coniux Mauſolei, cui in dynaſtia Cariae ſuccedit ad biennium, et quam diu vixit, vixit in luctu. In numo argenteo vnciali, vt creditur ficto, hinc cum ΑΡΤΕΜΙΣΙΑΣ, illinc cum Mauſolei, in mariti defuncti memoriam icone et inſcr. ΜΑΥΣΩΛΕΙΟΝ. Artemiſiae facies admiratione intuentes tenet, ſiue decus oris, formamque ſuauiſſimam et vere regiam, ſiue circinatos crines, diadema et velum poſteriori capitis parti admotum meditentur. Auerſa pars frontem dextrumque latus mauſolei ſplendidiſſimi ſecundum perſpectiuae artis regulas delineat, inter ſeptem mundi miracula numerati. cf. Collect. *Genouef.* p. 39.) Polyc. *Tenzelii* Sel. Num. Argentea. p. 33.) Io. Chriſtoph *Auenarii* diſſ. de Artemiſia et mauſoleo, occaſione numi. Lipſ. 1714. 4.) Marie Dorothee *Loeſcher* reflexions ſur une médaille d'Artemiſe et de ſon mauſolée. à Potsdam 1748. 8.) *Guſſeme* II. p. 277. qui vero legit: ΑΡΤΕΜΙΣΙΑΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ.)(ΜΑΥΣΩΛΕΙΟΝ, *Mauſoleum*, in cuius vertice quadrigae. *Froelich.* Not. Elem. p. 135. ſed fatetur, ſe Artemiſiae reginae vetus numiſma non conſpexiſſe.

Artemius, qui et *Anaſtaſius* II. adpellatus, Philippici a ſecretis, a populo ſimul et ſenatu Conſtantinopolitano Imperator dictus eſt Ao. Chr. 713. Vir omni doctrinae genere eruditus, et agendo verſutiſſimus. Claſſem miſit in Saracenos, ſed milites, infecta re, ne ad Imperatorem iratum reuerterentur, Theodoſium Imp. pronuntiarunt, qui Conſtantinopoli potitus, Artemium cepit, et in ordinem redegit. Alii dicunt, Artemium a Theodoſio Nicaeae victum, et captum. Leone autem III. imperante, priſtinae dignitati ſeſe reſtituere molitus eſt Artemius, Bulgarorum auxiliis inſtructus; ſed ab his ipſis a Leone pecunia corruptis Imperatori traditus eſt, et nonnullos poſt annos occiſus. Imperauit annos 2. cum dimidio circiter. — Ex auro tantum reperitur eius moneta rariſſima, in qua ſcriptum: DN APTEMIVS (*ſic*) ANASTASIVS MV. Artemii protome a fronte ad pectus cum paludamento, d. tenet globum crucigerum. Monetarii illius aetatis Graecas litteras cum Latinis ſaepe commiſcebant, hinc APTEMIVS cum P Graeco.)(VICTORIA AVGuS. Crux iugata in medio numo, in ima partte CONOB. *Bandur.* II p. 699. 700.) *Guſſeme* II. p. 277.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 34. fg. 8. ſed ibi DM. ARTЄMuS ANASTASIuS P F AV. Artemii protome cum globo crucigero.)(VICTORIA AVGu H●. Crux eadem, infra CONOB.) Muſ. *Theupoli* p. 376. ſed D. N. ARTEMIVS P. F. AVG. Caput diad.)(*ſine perigr.* Crux in corona. Al.

ΑΡΤΕΜΩΝ, *Artemon* nomen praetoris Mytilenaeorum: ΕΠΙ ϹΤΡ. ΑΡΤ...

ΑΡΤΕΜΩΝΟϹ etc. *Sub Praetore Artemone.* n. Sept. Seu. Muſ. *Alb.* I. Tb. 49. n. 3. p. 100. — b) magiſtratus Rhodiorum ΑΡΤΕΜΩ. Ἀρτέμωνος, *Artemonis.* *Vaill.* Gr.

ΑΡΘΕΝVΑΟϹ legitur in n. mediae magnitudinis incerto apud *Schulz.* Numoph. I. p. 71.

ΑΡΤΗΓΛΑϹ ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ, magiſtratus *Ancyranorum* Phrygiae. Muſ. *Hunter.* Tb. 5. n. 2.

Artificium quorundam inſigniorum numi ficticii in conſpectum duxit editor Muſ. *Pembrok.* P. III. Tbb. 110. 111.

ARTIS vid. REGI.

Artium vſus in numis, et per numos. cf. Io. Guil. *Berger.* de muſeis Italicis in Strom. p. 28. ſqq.

ARTV. vel ARTVR. duumuiri nomen. L. ARTV C. COMIN. IIVIR. *al.* L. ARTVR C. COMI. n. Paeſtanorum Lucaniae.

ARVA antiquum municipium Hiſpaniae Baeticae, in cuius numo caput virile, pone aſtrum, infra delphinus.)(ARVA. Eques cum haſta. *Guſſeme* II. p. 277. e *Floretio.*

Aruernae rex v. *Bituitus.*

Arula ignita denotans ſacrificia pro ſalute Imperatoris perpetrata, frequens conſpicitur in coloniarum atque vrbium numis. vid. *Ara.*

Arundo inſigne fluuii, lacus et aquarum, vel in eius manu, vel caput ornat. — *Arundo* in manu figurae obſeruatur in n. Aegyptiis; pariter Amaſiae, Amaſtris, Anazarbi, Ancyrae Galatiae, Antiochiae Cariae, et Piſidiae, Apameae ad Maeandrum, Aſcalonis, Blaundi, Cadorum, Cibyrae, Cilbianorum Superiorum, Colophonis, Cretae, Dioſheris, Epheſi, Germ. Helleſponti, Gordi, Hyrgaleae, Iuliopolis, Metropolis Phrygiae, Nicaeae, Nicopolis Moeſiae, Odeſſi, Pautaliae, Pergami, Perperenae, Philippopolis Thraciae, Phocidis, Saittenorum, Sami, Sardis, Smyrnae, Tarſi, Temni, Tii, Traianopolis, Trallis, Tripolis Cariae; item in n. Impp. Veſpaſiani, Domitiani, Traiani, Hadriani, Antonini, M. Aurelii, Commodi, Pertinacis, Balbini, Maximi Caeſaris, Gallieni, Poſtumorum, Hanibelliani, Iuliani Apoſtatae. — Mulier decumbens cum *arundine* in manu n. Corinthi, Cretae, Phocidis, Pompeiopolis Ciliciae, Topiri; *et* Impp. Traiani, Hadriani. — Caput mulieris *arundinea corona* redimitum n. Bruttiorum, Emporiae, Metaponti, Opuntis, Syracuſae, Tyndaridis. — Piſcator cum *arundine* n. Carteiae, Patrarum. — *Arundo* ſiue ferula in Imperatorum thoracatorum manu haud raro obſeruatur.

Aruntius pontifex et archon in n. Temenothyrenſium Lydiae. *Patin.* Theſ. Num. p. 98.) *Spanh.* I. p. 257.

Aruſpex vid. Haruſpex.

ΑΡΥ. Aquila ſtans.)(Caput Apollinis laureatum. *Arigonius Arycae* Graeciae, vel *Ariciae* Latii tribuit. *Froelich.* Not. Elem. p. 76 De hoc numo diſſerens *Pellerin.* Suppl. II. p. 124. animaduertit, numum *Arycandae* in Lycia tribuendum, ſi modo epigraphe non fallit. At vero ex mente *Eckhelii* Num. Vet. p. 217. eſt *Abydenus* numus, vt typus liquido arguit, legendumque ΑΒΥ pro ΑΡΥ.

Arycanda Lyciae nulla re nobilitata fuit. Arycandi Lyciae fluuii meminit *Plinius* L. V. c. 27. et vrbis cognominis *Stephanus*, vt et *Hierocles* in Synecdemo. Notitiae antiquae Graecae in geographia ſacra Caroli a *S. Paulo* p. 239. *Aucanda*, vel *Acanda* praeferunt, locis manifeſto luxatis, reſtituendumque

Ary-

Arycanda. In aliis notitiis aliter corrupte ſcriptum reperitur. — *Pellerinius* Rec. T. II. p. 134. numum edidit, in cuius antica caput aduerſum.)(ΑΡΥΚΑΝ. Ceruus intra coronam, quare eum tuto *Arycandae* tribuendum cenſet. At *Eckhelio* ſcrupulus haeret, an non legendum potius ſit ΑΒΥ. et reliquae litterae ΚΑΝ. magiſtratum notent, numusque *Abydo* reſtituendus. Confer hunc numum cum altero Abydi ab eodem Tb. 51. n. 13. vulgato. Inferiore τοῦ Β annulo aerugine exeſo facile, quod re ipſa Β eſt, pro Ρ legi poteſt, vti forti in ſimili Abydeno ab *Arigonio* prolato ΑΒΥ. pro ΑΡΥ. legendum erit. Quare nullum hactenus compertum eſt numiſma, vt coniicit *Eckhel.* Num. Vet. p. 217. quod absque erroris metu *Arycandam* referre liceat. Eo immunis eſt Tranquillinae numus magni aeris, isque nitidus et integer, cuius ectypum offert *Eckhel.* l. c. Tb. 12. fg. 19. Legitur in eo: CΑΒ Є ΙΝΙΑ ΤΡΑΝΚΥΛΛ Є ΙΝΑ. Caput Tranquillinae lunae impoſitum.)(ΑΡΥΚΑΝΔ Є ΩΝ. Imperator paludatus capite radiato vectus equo citato, d. haſtam intorquet. Equitis Imperatoris typus, atque in hoc numo Gordiani III. ea aetate, et in hoc tractu obuius; at numus, quod hactenus vnicus eſt certus in hac vrbe ſignatus, eximii eſt pretii.

ΑΣ. *Aſiagenes.* SCIP. ΑΣ. *Scipio Aſiagenes.*

ΑC. 'Ασιάρχου, *Aſiarchae*, munus ſacerdotale, vel etiam politicum.

ΑC. 'Ασίας, *Aſiae* prouinciae.

ΑΣ. 'Ασκαλωνιτῶν, *Aſcalonitarum*, initialibus his litteris Aſcalonitae antiqui Palaeſtinae populi ſaepe vrbis ſuae nomen notant tam in autonomis, quam imperialibus addita plerumque epocha. vid. *Aſcalon.* — *Panelius* eas litteras ad *Aſſam* Macedoniae refert.

ΑΣ. 'Ασύλου, *Aſyli*, ſeu refugii ſacro iure gaudentis, aut *Inuiolabilis.* — ΑΡΑΔΙΩΝ ΑΣ. *Aradiorum Aſyli.* — ΚΑΙC. CΕΒ. ΙΕΡ. ΑC. Π. ΠΑΝΕΙΩ, *Caeſareae Auguſtae Sacrae Aſyli Ad Panium* Ituraeae. — ΚΑΠΙΤΩ. vel ΚΑΠΙΤΩΛΙΕΩΝ ΙΕΡ. ΑC. ΑΥ. *Capitoliados*, vel *Capitolienſium Sacrae, Inuiolabilis, ſuis legibus* Coeleſyriae. CΕΒ. ΑC. *Sebaſte Inuiolabilis* Palaeſtinae. — ΙΕΡ. ΑΣ. *Tyri, Sacrae, non violandae. al.* ΤΥΡ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΣ ΑΣ *Tyri Metropoleos, Sacrae, Inuiolabilis.* vid. *Aſylum.*

ΑΣ. *Harduinus* Oper. Sel. p. 611. in Chronologia veteris teſtamenti ad Antiochi VIII. regis Syriae Æ. numum minus recte interpretatus eſt Πρώτης Συρίας. Sed lectio eſt inſolita. Ex *Froelichii* coniectura τὸ ΑΣ *Aſcalonitas* denotat. Annal. Syr. Reg. p. 101. Ex mente vero *Bimardi* ad *Iobert.* Not. rei numar. II. p. 158. 159. elementum Σ mutandum ſit in Ρ. et tunc ΑΡαδίων, *Aradiorum* legi poſſit.

ΑC forte *Annum* 201. in n. Laodiceae Syriae in Antonino Pio notans.

ΑΣ in area n. Neapolis Campaniae. — in area ciſtophori numi Tryphonis Syriae regis.

ΑC monogramma n. Arcadi inſulae.

A. S. *Aquileiae Signata*, in imo n. Conſtantini M. etc. — *Harduin.* Oper. p. 472 et 479. cui vero *Auguſti Securitas.*

Α. C. 'Αυρήλιος Σεουῆρος, *Aurelius Seuerus.* M. *al.* ΜΑΡ. Α. C. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC, *Alexander Seuerus.*

AS impreſſum cernitur in n. Claudii. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 113. fgg. 5. 6. Huiusmodi numos aereos tali nota inſignitos *Aſſis* valorem obtinuiſſe credimus.

As numi aerei genus er[illegible] nis, qui libralis primum e[illegible]

et *graue as* (vollwichtig) perſaepe a ſcriptoribus dicitur. *Liv.* L. IV. c. 60. Poſtquam vero Romanus populus aere alieno premeretur ex ſingulis aſſibus liberalibus ſextantarii, deinde vnciales, et lege tandem Papiria ſemunciales facti ſunt. *Plin.* L. XXXIII. c. 3. — Diuerſae ſunt eruditorum in determinandis pretiis ſententiae; quodſi vero, quae multorum ſententia eſt, denarium Romanum, ſedecim aſſibus ſemuncialibus conſtantem, tribus groſſis Miſnicis comparamus, in multis videbimur habere, in quo, ſi non plane immoti, at tutiores tamen conſiſtamus.

I. *De aſſium varie diminutorum differentia.*

As liberalis ad noſtram pecuniam exactus exaequat fere	4 gr.	6 pf.
As ſextantarius -	—	9
As vncialis - -	—	4½
As ſemuncialis - -	—	2¼

II. *De aſſe librali ſeu aere graui.*

As libralis - -	4 gr.	6 pf.
Semiſſis - -	2 -	3
Triens - -	1 -	6
Quadrans - -	1 -	1½
Sextans - -	—	9
Vncia - - -	—	4½
Semuncia - -	—	2¼
Sextula - -	—	¾
Dupondius - -	9 -	—
Seſtertius -	11 -	3
Quadruſſis - -	18 -	—

III. *De aſſe ſemunciali.*

As ſemuncialis exaequat -	2¼ pf.
Dupondius - -	4½
Seſtertius quatuor aſſibus conſtans	9

As graue a quinquaginta annis; quibus rei numariae ſtuduit, et poſt duodecim Romam peregrinationes, quo antiqui pro moneta vtebantur, in muſeis non obſeruauit *Vaillantius;* ſed *aes*, cui bos aut vacca erat inſculpta ex vnciis duodecim, et alterum, cui porcus erat inſculptus ex pondere ſex vnciarum, vnde haec moneta ita pecu ſignata, dicta eſt *pecunia*, quae Romae in vſu fuit vsque ad tempora Seruii Tullii regis, quibus *Plinius* monetam cum Iano bifronte atque Saturni naui fuiſſe ſignatam refert, numquam duodecim vnciarum illa fuit, ſed tantum ex vnciis quatuor, vt ex vetuſtiſſimis numis, quales hodie etiam occurrunt Ptolemaeorum. In iis autem primis temporibus nulla erant nomina, ſed tantum in illis qui *librales* dicti erant, quod in librae locum facti eſſent. — Nota I. ſupra caput Iani bifrontis ad eam deſignandam et in aliis nota S. ad dimidiam partem. Bello autem Punico primo, cum impenſis reſpublica non ſufficeret, imminui coepere aſſes quod vocabant librales ex nota I. vnam libram denotante et ſextantario pondere cudi placuit, vnde dimidiam partem lucrata eſt, et tandem ſecundo Punico bello, Hannibale vrgente, aſſes illi facti ſunt vnciales cum eadem ſemper nota I. Placuit enim eo tempore denarium argenteum XVI. aſſibus permutare, et pondus quod in aere erat diminutum ex dimidia parte. In argento ob eius penuriam non quidem materia eſt minuta, ſed pretium auctum eſt, quod poſtea ad priſtinum ſcilicet pro decem aſſibus; quod in aerea moneta non accidit, quae ſemper ab hoc tempore in eo ſtatu permanſit; vnde aerei numi ſextantarii, qui occurrunt ab A. V. C. 489 ſeu 490 vsque ad 535 ſeu 536, quo coepit bellum Punicum ſecundum, percuſſi ſunt et vnde eruendae ſunt familiae, ad quas ſpectant. Nam typus Iani et inde nauis non permutatus eſt, imo fere ſemper conſtitit. *Ouidius* in Faſtis interrogat: — — Cur naualis in aere
Altera ſignata eſt, altera forma biceps?
Cui Ianus ipſe:
Noſcere me duplici poſſes ſub imagine, dixit,
Ni vetus ipſe dies extenuaſſet opus.

Cauſa

Cauſa ratis ſupereſt: Thuſcum rate venit in amnem
Ante pererrato Falcifer orbe Deus.

De aſſe et aſſibus imminutis fuſius egit *Wachter* Archaeolog. Numar. c. 9 et 10. p. 112 ſq.

Aſſis partes erant 1) *Deunx*, i. e. vndecim vnciae, quaſi dicas *deeſt vncia*, quod verum húius nominis etymon eſt. 2) *Dextans*, decem aſſis partes, ſiue decem vnciae. 3) *Dodrans*, nouem aſſis partes, ſeu vnciae nouem, a demto quadrante, quod quartam aſſis partem demat, ita dictus. 4) *Bes*, ſeu duae tertiae aſſis partes vel vnciae octo; bes enim ex *dues* ortum videtur, vt bis ex duis. 5) *Septunx*, ſeptem vnciae. 6) *Semis*, ſiue *ſemiſſis*, dimidia pars aſſis, ſiue ſex vnciae. 7) *Quincunx*, quinque vnciae. 8) *Quadrans*, quarta pars aſſis, tribus punctis, quae totidem vncias ſignificant, notata. 9) *Sextans*, ſ. ſexta pars aſſis duarum vnciarum, quae duobus punctis notari ſolent. 10) *Vncia* et *ſtips vncialis*, duodecima aſſis pars. Maior ex his aſſis partium numerus, quae quidem adhuc obſeruatae fuerunt, *ſemiſſem*, ſiue dimidiam aſſis partem exhibet; ſed *deunx*, *dextans*, *dodrans*, *bes*, et *ſeptunx* nondum obſeruati fuere. *Aſſis partes* ſic exprimuntur: *As ſextantalis*, in cuius antica Ianus bifrons, cum nota oblonga, ſuperne poſita.)(Nauis prora, cum ſimili nota; adpendit vncias 9. grana 5. librae Norimbergenſis. — *Al.* ſimilis vnc. 8. dr. 5. gr. 5. — *Al.* ſimilis ſed ſine nota inſtar clauae. vnc. 8. dr. 5. gr. 45. — Caput Iani imberbe vtroque vultu.)(Caput Mercurii, retro harpa. vnc. 9. gr. 5. *Eckhel.* Cat Muſ. Caeſ. II. p. 1. — *Stips aſſis ſextantalis* in aduerſa parte caput galeatum, pone quod eſt punctum.)(ROMA. Nauis prora, infra punctum. — Inter Romanorum vetuſtiſſima ſibi locum vindicat Talus adiecto vno globulo.)(Talus ſine globulo. — Caput Solis radiatum.)(Luna falcata adiecto globulo cum duabus ſtellis, infra ROMA. Solem enim et lunam antiquiſſimos deorum iam Aegyptiis creditos, *Diodori* fide conſtat. Et eosdem Romanis etiam cultos non diffitebitur, qui carmen ſaeculare *Horatii* legerit. Stellae Dioſcurorum videntur, quos et ipſos rei Romanae fauentes hiſtoria docet. — Concha margaritarum Veneris inſigne, in imo duo puncta.)(Caduceus, inſigne Mercurii, adiectis duobus punctis. — Concha, ab vtroque numi latere, adiectis duobus globulis. — Caput Mercurii pileatum, adſtant duo globuli.)(Nauis et duo globuli. — Caput Herculis, e rictu leonis proſpiciens, pone tria puncta.)(Prora nauis, ſubtus tria puncta. — Caput galeatum, adiectis quatuor globulis.)(Nauis cum quatuor globulis. vid. *Semiſſis*, *Sextans*, *Triens*, *Quadrans*.

De *aſſe* eiusque partibus conſulendi: Carol. *Arbuthnot* de aſſe, in Tabulis antiquorum numorum cet. cap. 3. p. 9. — *Guil Budaeus* de *aſſe* et partibus eius. Pariſ. 1516. qui liber deinceps ſaepius recuſus et inſertus eſt Adam. *Rechenberg.* hiſtor. rei numariae ſcriptor. Lipſ. 1692. 4. Excerpta libri Guil. Budaei de aſſe, vid. Henr. Gunt. *Thulemarii* de Siclis et talentis etc. Erford. 1676. 12. Extrait ou abregé du Livre de *aſſe* de feu Mr. *Budé* etc. à Paris. 1550. 12. — Henr. *Loritii* lib. de *aſſe* et partibus eius. Baſil. 1550. fol. — Georg. *Heniſchius* de *aſſe* et partibus eius. Auguſt. Vindel. 1606. 8. — Io. Ge. *Wachter* de *aſſe* etc. in eius Archaeol. Num. c. 9. et 10. — I. E. I. *Walch* de *aſſe* Romanorum adpend I. ad *Cellar*. Antiq. Rom. — Io. *Wardi* de *aſſe* et partibus eius commentarius, praefixus eſt Part. II. monumentor. vetuſtatis Kempianor. — Conyers *Middleton as romanorum libralis*, eius partes, auctor,

auctor, imminutiones, notae. vid. inter eius germana antiquitatis eruditae monumenta p. 185-211. — L. Voluſii *Maeciani* diſtributio *aſſis* et vocabula ac notae partium in rebus pecuniariis, pondere, numero, menſura, ſubiecta I. F. *Gronouii* Libb. de ſeſtertiis p. 395-400. — Ibidem p. 400-402. legitur *Balbus* Menſor de *aſſe* eiusque minutis portiunculis. — Eduard. *Brerewood* de ponderibus et pretiis veterum numorum, eorumque cum recentioribus collatione. Londini 1614. inſert. Bibl. ſacr. polyglott. Anglic. cura *Waltonii* Tom. I. Londini 1657. fol. — I. G. *Iani* Opuſcula p. 31 ſqq. — I. Bapt. *Paſſerii* paralipomena in Th. *Dempſteri* libros de Etruria c. 9. p. 185 ſqq. — Oth. *Sperling*. de numis non cuſis cap. 33. p. 200. ſqq.

Aſander in Boſporo ſe initio Ethnarcham duntaxat, ſeu gentis principem adpellauit circa A. V. C. 707. poſtea ab Auguſto Rex Boſpori renuntiatur circa 726 ad 740. *Froelich.* Num. Reg. p. 100. *Si Luciano* in Macrobiis fides tum annum aetatis nonageſimnm agebat; fame ſe enecauit, cum Scribonio militare imperium in Boſporo ab Auguſto daretur. Attamen Aſander, qui male cum Caſſandro confuſus eſt, ante Auguſti auctoritatem accedentem ſe regem ſcripſiſſe videtur, numis teſtibus, qui alioqui diu armis contra Romanos ſua eſt tuitus. — Huius Aſandri numiſmata inuenta ſunt vel cum *Etnarchae*, vel cum *Regis* titulo; priora argentea ſunt, poſteriora etiam aurea: 1. Caput Aſandri nudum imberbe.)(ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΑΣΑΝΔΡΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ, *Principis Aſandri, Boſpori.* Victoria naui inſiſtens d. ſertum, ſ. palmae ramum, in area Χ Η, ΑΠ. *Froelich.* Not. Elem. Tb. 10. fg. 11. p. 156. — 2. Caput Aſandri imberbis diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΣΑΝΔΡΟΥ, *Regis Aſandri.* Victoria ſt. vt in praecedente, in area ΜΓ. *Panticapaeum.* Item aliae in aliis binae, vel ſingulae litterae, quae *annum regni* indicare poſſunt, nempe obſeruatae ſequentes · Δ. ς. Ζ. Η. ΙΔ. id eſt *anno* 4. 6. 7. 8. 14. A) *Cim. Vind.* I. p. 4. cum Δ. in area.) *Eckhel.* Cat. I p. 135.) *Froelich* Not. Elem. Tb. 10. fg. 12. cum monogr. litteram Π Α.) *Eiusd.* Num. Reg. Vet. p. 87. cum Δ et p. 100.) *Guſſeme* I. p. 278. n 1) *Spanh.* I. p. 488. *et* epiſt. III. ad *Morell.* ſed ſignat caput regis diad. cum apluſtri a tergo. — 3. Caput diademate cinctum.)(ΑΣΑΝΔΡΟΥ. Canis vel aliud animal pedem vaſculo imponens. *Guſſeme* I. p. 279. n. 2. — Aſandro exſtincto, Scribonius, ducta Dynami, Aſandri vidua, Pharnacis filia, ſe Boſpori principem tulit, ſed mox a ſuis occiſus eſt. — *Aſandri* nomen familiare dein Boſpori regulis poſteriori aeuo.

Α. Σ. Β. Ν. Ἀρίστων Σεβαστῶν Δὶς Νεωκόρων, *Optimorum Auguſtalium, Bis Neocororum*, ciuium Ancyrae in Galatia. Forte τὸ Α. Σ. *Aſclepia Soteria*, vt in aliis Ancyranorum numis. *Froelich.* Not. Compend. Graec. ad calcem Annal. Reg. Syr. p. 141.

Aſcalon, Gr. Ἀσκαλὼν, vrbs maritima Palaeſtinae, ſeu Iudaeae, antiquiſſima, nunc *Scalona*; vna fuit ex quinque Philiſtinorum ſatrapiis, in Aſſyriorum, dein Perſarum dominium venit, tandem ab Alexandro capta, ſub Ptolemaeo fuit, quam Syriae adiecit Antiochus Magnus, et in ſucceſſorum dominio manſit vsque ad tempora belli ciuilis inter Antiochos Epiphanem et Philopatorem fratres, quibus ſe in libertatem vindicauit Ao. 10. Olympiadis 169 et V. C. 650. ante Chr. 103. quo Aſcalonis noua *epocha* coepit, omiſſa veteri Seleucidarum aera, vt luculenter docuit *Noriſ.* Epoch. Syro Maced. Diſſ. IV. c. 4. §. 1 ſqq. et ex eo *Vaill.* Hiſt. Syr. Regum. p. 351. — *Metropolis* adpellata in Hadriani numo, quem *Holſten.* Not. ad *Stephan.* p. 51. e

Ligorii collectionibus adduxit hac epigr. ΑΣΚΑΛΩΝΕΙΤ. ΜΕΤΡ. *Aſcalonitarum Metropolis*; niſi forte illis litteris ΜΕΤΡ. *Metrodori* aut *Metrophanis* vrbis illius tum praetoris nomen intelligi debeat. *Spanh.* I. p. 595.

A) *Autonomi* Aſcalonis. 1. Caput muliebre turritum ad d.)(ΑΣ. Ἀσκαλωνιτῶν, *Aſcalonitarum*. Nauis cum remis. Æ 3. cuius delineatio et explicatio a *Swintonio* tentata in Philoſ. Tranſact. Vol. LXI. P. II. Tb. 13. fg. 2. p. 348.) in Muſ. *Hunter*. Tb. 7. fg. 14. depictus, et p. 46. recenſitus. — 2. Caput Herculis leonis rictu ornatum.)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, *Alexandri* ſcil. Magni, cuius honoribus feriri iuſſit vrbs Aſcalon. Iupiter ſedens, in area ΑΣ. et ſub hiſce litteris triangulum, in cuius centro punctum eſt. ꝶ. vulgatus a *Neumann*. Pop. Num. I. Tb. 5. fg. 5. — 3. *Alius* ſimilis cum annis epochae ΚΓ. (23.) notato, de quo *Pellerin*. Mel. T. I. p. 115 agit, corrigitque *Panelium*, qui tales *Aſſam*, Macedoniae vrbem, traduxit.) *Eckhel*. Num. Vet. p. 72. — 4. *Alius* ſimilis, ſed epocha eſt ΚΗ. (28) et intra Iouis ſellam remus. Muſ. *Pembrok*. II. Tb. 53. fg. 5.) *Eckhel*. l. c. — 5. Caput barbatum Iouis vel Herculis.)(ΑΣ. ΘΙ. *An*. 19. vel ΘΡ. (109) Aquila cum tranſuerſo palmae ramo inſiſtens fulmini. Æ 2. *Eckhel*. Cat. I. p. 250. — 6. Caput muliebre turritum et velatum ad d.)(Nauis cum remis, addito ΗϘΡ. *Anno* 198. Æ 3. *Peller*. Tb. 84. fg. 12.) Muſ. *Hunter*. p. 46. n. 2.

B) Sunt huius ciuitatis numi ſub Auguſto, Tiberio, Claudio, Nerone, Veſpaſiano, Tito, Domitiano, Traiano, Hadriano, Ant. Pio, Sept. Seuero, Elagabalo, Alex. Seuero. Plerique numi cum ſola epigraphe ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Imperatorum effigies exhibent, ſed ita rudi arte ſculpti ſunt, vt vix dignoſci poſſint. Titi numus Aſcalonitarum primus Imperatoris nomen ſcripſit; ex *Harduini* vero mente numquam ante Sept. Seuerum Ἀυτοκράτορα quemquam Auguſtorum agnouit, aut adpellauit Aſcalon, ſed tantum Σεβαστόν, quoniam vrbs libera, teſte *Plinio* L. V. c. 14.

a) *Auguſto*: 1. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput Auguſti laur.)(ΑΣΚΑΛΩ. ΓΡ. Ἀσκαλωνιτῶν. *Aſcalonitarum Ao*. 103. V. C. 752. Mulier turrita ſt. ſupra proram, d. ſceptrum, vel haſtam puram, hinc tridens, inde columba. Æ 2. *Eckhel*. Cat. I. p. 250.) *Guſſeme* I. p. 279. n. 1.) *Harduin*. p. 618. 702.) *Vaill*. Gr.) *Golz*. in Aug. Tb. 54. fg. 16. ſed epigraphe eſt ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΩΝ et in area annus ΔΟΡ. — 2. ΣΕΒαστός, *Auguſtus*. Caput Auguſti laur.)(ΑΣΚΑΛ. ΓΙΡ. *An*. 113. V. C. 762. Chr. 9. Mulier turrita ſt. d. haſtam, ſ. arundinem; ante illam ara eſt, pone columba. Æ 2. *Morell*. Th. Imp. in Aug. Tb. 39. fg. 9. p. 397.) *Noriſ*. Epoch. Syro Maced. p. 508.) *Patin*. Imp. p. 46. vbi altera tantum huius numi pars depicta.) *Harduin*. p. 625. 703. — Figura illa muliebris vrbis eſt genius, ſiue ipſa eſt *Aſcalon*, quae more in numis recepto turrito capite atque d. haſtam tenens effingitur. *Eckbelio* videtur *Aſtarte*, d. haſtam in crucis formam, ſ. acroſtolium etc. *Arundinem* vero in poſteriore numo tenet laeua, ſymbolum lacus Aſcaloni vrbi propinqui, in quem Dercetum ſeſe immerſiſſe hiſtoria fabularis refert, poſtquam puellam, cui Semiramidi poſtea nomen fuit, peperiſſet. *Ara* quae ante fig. muliebrem cernitur, diuinos honores, Semiramidi, atque matri eius habitos, ex *Hauercampi* mente denotat. *Columba* ad eandem Semiramidem adludit. Expoſitam enim a matre, partus pudore ſubfuſa, a columbis lacte et caſeo nutrita fuiſſe traditur, et inde ingens ſemper in vrbe Aſcalone atque agro eius columbarum extitit numerus.

b) B

b) *Tiberio.* ΑΣΚΑΛΩ. ΑΛΡ. *An.* 131. V. C. 780. Chr. 27. Tiberii 13. Mulier eadem ſt. d. haſtam, ſ. acroſtolium, vel vt alii malunt, cepam. Æ 2. *Guſſeme* ib. n. 2) *Harduin.* p. 626. 709.) *Vaill.* Gr. — Praeſtantiſſimis cepis ferax, eadem ſignata videri in moneta Aſcalonis, non roſtra nauis, aut acroſtolium, vt *Noriſius* ac *Vaillantius* interpretantur. *Spanh.* I. p. 722 ſq.

c) *Claudio.* 1. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput Claudii nudum.)(ΑΣΚΑΛω. ΝΡ. *An.* 156. V. C. 805. Chr. 52. Claudii 12. Mulier turrita ſt. ſuper proram, vt in prioribus. Æ 2. *Guſſeme* n. 3.) *Harduin.* p. 635. 720.) *Morell.* in Claudio Tb. 7. fg. 5. p. 31.) *Noriſ.* ib. p. 508.) *Vaill.* Num. Gr. p. 13. ſed mulier ſt. ſuper anguem, vt pictura numi docere videtur, poſt illam columba, ante eandem ara. — 2. Κ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. *Caeſar Auguſtus.* Caput Claudii laur.)(ΑΣΚΑΛΟ. ΒΞΡ. *An.* 162. Idem mulieris typus. Æ 2. Muſ. *Theup.* p. 842.

d) *Neroni.* 1. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput Neronis laur.)(ΑΣΚΑΛΩ. ΑΟΡ. *An.* 171. V. C. 820. Chr. 67. Idem mulieris ſt. typus. Æ 2. *Guſſeme* n. 4.) *Harduin.* p. 636.) *Morell.* in Claud. Tb. 12. fg. 18 p. 113.) *Noriſ.* p. 506. 507.) *Vaill.* Gr. — 2. *Alius* cum *anno* ΒΟΡ. (172.) *Guſſ.* ib.

e) *Veſpaſiano.* 1. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput Veſpaſ. laur.)(ΑΣΚΑΛΩ. ΒΟΡ. *An.* 172 V. C. 821. Chr. 68. Mulier inſidet temoni, ſ. c. c. Æ 2. *Guſſ.* n. 5.) *Hard.* p. 637.) *Vaill.* Gr. — 2. *Alius*, ſed ΑΣΚΑΛΩ. ΡΟΕ. *An.* 175. Mulier, vt in prioribus inter aram et columbam. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Hard.* 732.) *Vaill.* ib. — 3. ΣΕΒΑΣΤΟΣ Caput Veſp. laur.)(ΑΣ. ϚΟΡ *Aſcalonitarum Anno* 176. Figura militaris ſt. d. gladium elatum, ſ. clipeum, et palmae ramum. Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 250. — 4. *Alius*, ſed ΑΣΚΑΛΩ. ΒΠΡ. *An.* 182. Mulier inter aram et columbam. Æ 2. *Harduin.* p. 734.

f) *Tito*, et quidem 1. cum eadem aera ΒΠΡ. 182. V. C. 831. Chr. 78. eodemque mulieris typo. Æ 2. *Guſſeme* ib. n. 7.) *Hard.* l. c.) *Morell.* Theſ. Imp. in Tito Tb. 13. fg. 14. P. II. p. 386.) *Noriſ.* Epoch. Syro Maced. Diſſ. V. p. 431 ſqq.) *Patin.* Impp. p. 151.) *Triſtan.* I. p. 304. ſed cum vocis formatione ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΩΝ.) *Vaill.* Gr.) Muſ. *Theup.* p. 851. ſed ....ΟΥΕΣΠΑ. ΣΕΒ... — Gr. — 2. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput Titi laur.)(ΑΣΚΑΛΩ. ΔΠΡ. *An.* 184. *Hard.* p. 736.

g) *Domitiano.* 1. ΣΕΒΑΣΤΟΣ Caput Domitiani laur.)(ΑΣΚΑΛΩΝΙΤ. in medio ΔΠΡ. *An.* 184. V. C. 833. Chr. 80. *Harduin.* p. 739.) *Spanhem.* — 2. *Alius*, ſed ΑΣ ΘΠΡ. *An.* 189. Miles ſt. d. gladium elatum, ſ. clipeum, et palmae ramum. Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 250. 2. ΑΣΚΑΛΩ. ΘΠΡ. Mulier, vel dea inſidet prorae nauis. Æ 3. *Hard.* p. 741. — 3. Caput Solis radiatum cum litteris ΘΠΡ. *Hard.* ib. — 4. *Alius*, ſed ΑΣΚΑΛΩ ϘΡ. *An.* 190. V. C. 839. Chr. 86. Mulier inſidens prorae etc. *Guſſeme* ib. n. 8.) *Harduin.* p. 741.) *Vaill.* Gr. — 5. *Alius*, ſed figura ſt. turrita gladium attollit ſupra caput, ſ. clipeum. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* Gr. — 6. ΑΣΚΑ.... ϘΡ. *An.* 190. Mulier ſtolata turrito capite ſt. d. haſtae innixa, ſ. Aſcaloniam cepam gerit, hinc columella, ſeu ara, inde columba alis elatis. Æ 2. *Morell.* in Domit. Tb. 21. fg. 4.) *Noriſ.* Epoch. Syro Mac. Diſſ. V. §. 1. p. 430. qui explicat ſymbola. — 7. *Alius*, ſed ΑΣ. ΡϘΗ. *An.* 198. V. C. 847. Chr. 94. Vir tunicula ſuccinctus, d. rudem, vel gladium, ſ. rotundum ſcutum cum ramuſculo arboris. Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 250.) *Morell.* in Domit. Tb. 26. fg. 1. P. II. p. 500. — 8. *Similis*, ſed ΑΣΚΑΛ. ΗϘΡ. Mulier ſt. galeata, d. ſpicas, ſ. clipeum. Æ 2. *Vaill.*

Vaill. Gr.) *Harduin*. p. 743. qui vero ΑΣΚΑΛΩ. ΗϘΡ. Æ 3.

h) *Traiano*. Epigraphe extrita.)(ΑΣ. ΔΙϹ. *An*. 214. V. C. 863. Chr. 110. Fig. militaris ſt. cum gladio, clipeo et palmae ramo. Æ 3. *Eckhel*. Cat. I. p. 250.

i) *Hadriano*. ϹΕΒΑϹΤΟϹ. Caput Hadriani barbatum, et laur.)(ΑΣΚΑΛΩ. ΕΛϹ. *An*. 235. V. C. 884. Chr. 131. Mulier ſuper prora nauis etc. *Guſſ*. ib. n. 9. — In alio *Ligorius* legit: ΑϹΚΑΛΩΝΕΙΤ. ΜΕΤΡ. *Aſcalonitarum Metropolis*, vel ſub *Metrodoro* vel aliter.

k) *Antonino Pio*. Ι. ΑϹΚΑΛΩ. ΔΝϹ. *An*. 254. V. C. 903. Chr. 150. Idem typus. *Harduin*. p. 772. — 2. *Alius*, ſed cum *anno* ΕΝϹ. (255.) V. C. 904. Chr. 151. Idem typus. Æ 2. *Guſſ*. II. p. 280. n. 10.) *Harduin*. p. 29 et 773.) *Patin*. Impp. p. 227.) *Vaill*. Adpend. Icon. Num. Gr. Tb. 6. — 3. *Alius* eodem cum anno, ſed mulier cum creſcente luna in capite, d. columbam, ſ. haſtam, inſiſtit Tritoni conchylium gerenti. Æ 2. *Vaill*. Gr. p. 265. — 4. *Alius* eodem cum typo, ſed annus eſt ςΝϹ. (256) V. C. 905. Chr. 152. Æ 2. *Guſſ*. n. 10.) *Harduin*. p. 773.) *Vaill*. Gr. — 5. *Alius* cum eadem epocha, ſed mulier turrita inſidet prorae, ſ. c. c. Æ 2. *Guſſ*. ib.) *Vaill*. ib. — 6. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ϹΕΒΑϹΤΟϹ. Cap. laur.)(ΑϹΚΑΛΩΝ. ΞϹ. *An*. 260. vt n. 3. Mulier cum luna Tritoni inſiſtit. Æ 1. Muſ. *Theup*. p. 887. — 7. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΚΑΙ .... Caput Pii laur.)(ΑϹΚΑΛΩ. ΒΞϹ. *An*. 262. V. C. 911. Chr. 158. Ant. Pii 21. Neptunus pede ſupra ſaxum, d. delphinum, ſ. tridentem. Æ 2. *Guſſ*. n. 11.) *Hard*. p. 29 et 775.) *Vaill*. Gr.

l) *Sept. Seuero*. ΑΤ. Κ. Λ. Ϲ. ϹΕΟΥΗΡΟϹ ..... Caput eius laur.)(ΑϹΚΑΛΩ. ΑΤ. *An*. 301. V. C. 950. Chr. 197. Sept. Seueri 5. Mulier ſt. cum loto, Derceto piſci conculcam d. tenenti impoſita; illa d. columbam, ſ. ſcipionem. Æ 2. *Guſſ*. n. 12.) *Hard*. p. 800.) *Vaill*. Gr.

m) *Elagabalo*. Ι. ΑϹΚΑΛΩ. ΑΚΤ. *An*. 321. V. C. 971. Chr. 218. Mulier cum creſcente luna inſiſtens derceto, d. c. c. ſ. acroſtolium, vel cepam. Æ. 2. *Guſſ*. n. 13.) *Hard*. p. 29 et 813.) *Vaill*. Gr. — 2. *Alius* cum eodem anno, ſed caput muliebre velatum. Æ 2. *ibid*.

n) *Alexandro Seuero*. ΑϹΚΑΛΩ. ΒΛΤ. *An*. 332. V. C. 981. Chr. 228. Caput Mineruae galeatum. Æ 2. *Guſſ*. ib. n. 14.) *Hard*. p. 29 et 822.) *Vaill*. Gr.

Aſcanius, Aeneae filius, ex Creuſa, Priami filia, poſtea *Iulus* a prima barbae lanugine dictus *Virgil*. Aen. L. I. — E Troia diruta cum patre poſt multos errores in Italiam venit. — Troiae ludi in memoriam Aſcanii, qui primus omnium in Italia eos celebrauerat, a pueris maioribus et minoribus edebantur, *Virgil*. Aen. L. V. Illis vero qui praeſidebat, princeps iuuentutis adpellabatur; quo deinde titulo viſi ſunt deſignati imperii heredes et Caeſares. — Conſpicitur Aſcanius cum patre Aenea atque auo Anchiſe in n. Beryti, Dardaniae, Otri, Sccpſis, Segeſtae; *item* Impp. Traiani, Antonini Pii. — Aſcanius cum Aenea in naui. n. Ant. Pii. *vid*. *Aeneas*: — Aſcanius pileo Phrygio tectus ſtans pone ſacerdotem. Æ max. M. Aurel. *Vaill*. Pr. II. p. 138.

Aſcaricus rex Francorum a Conſtant. M. captus forte in *N*. aeu. Conſt. M. ad pedes victoris, cum epigr. GLORIA CONSTANTINI AVG. *Vaill*. Pr. III. p. 89.

Aſcia in denariis Valerii Aciſculi. — ſupra proram nauis in quibusdam trientibus.

Aſclas nomen ſummi ſacerdotis in n. Epheſiorum; [illegible]

ΡΕΩΣ ΑΣΚΛΑΣ ΤΡΥΦΩΝος, *Epheſiorum* ſub *Summo Sacerdote Aſcla Tryphone*. Ceruus ſt. Æ. Liuiae. *Morell.* in Liuia Tb. 3. fg. 4. p. 485. — In alio apud *Morell.* ib. Tb. 2. fg. 18. p. 481. magna parte eroſo: ΕΦΕσίων ΣΜΥΡναίων ΑΡΧΙΕΡέως ΑΣ .. *Epheſiorum Smyrnaeorumque ſub Pontifice Aſ*... quem *Morell.* deſumſit ex *Patin.* Impp. p. 57. Priorem numum citat. *Vaillant.* p. 3. ſed pro ΑΣΚΛΑΣ legit ΑΣΚΛΗΠ. atque explicat de *Aſclepiade* Tryphonis filio. Lectionem *Vaillantii* male ex numo exceptam fuiſſe docere poterit praeter *Morellium* teſtis alter, atque diuerſus ab hoc numus cum Auguſti capite ſub eodem ſummo ſacerdote *Aſcla* cuſus. Inuenitur is apud *Haym.* Th. Brit. II. Tb. 1. n. 13. p. 218. cum Dianae Epheſiae ſimulacro, et inſcriptione: ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΑΣΚΛΑΣ ΕΦΕσίων ΤΑ...... At in Muſ. *Theupoli* refertur numus ita inſcriptus: ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΑΣΚΡΑΣ ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΕΦΕ. Qui vero apud *Haymium* ibid. n. 12. praecedit ſcribae nomen deſignat *Ariſſas*: ΓΡΑΜΑΤΕΥΣ ΑΡΙΣΣΑΣ ΕΦΕ. ΤΑ... ex quo conſequitur, detritum in vtroque *Haymiano* nomen alterius magiſtratus eſſe debere; ſuſpicio praeterea ſuboritur, alterutrum antiquarium in legendo nomine ſummi ſacerdotis aberraſſe.

Aſclepia dicti Aeſculapii ludi. Inſcriptio, quae exſtat in aliquot Antonini Caracallae numis Ancyranorum, eaque haud vulgaris ΑϹΚΛΗΠΕΙΑ ϹΩΤΗΡΕΙΑ ΙϹΘμια ΠΥΘΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩϹ ΑΝΚΥΡΑϹ, nihil aliud innuit, quam ludos in honorem Aeſculapii ſeruatoris, ac inde etiam denominatos, illosque Iſthmicos ac Pythios, ab Ancyranis factos aut renouatos, ad quam celebritatem indicandam Ancyrae, Galatiae metropoli, ſignati ſunt. ΑϹΚΛΗΠΙΑ nempe dicta Epidaurii huius dei, immo Ancyrani feſta, vel apud *Pollucem* legas, Ἀσκληπιεῖ, Ἀσκληπίεια καὶ Ἀσκλήπια L. I. c. 1. n. 32.

Aſdrubal, gener Hamilcaris, de quo *Liuius* L. XXI. vt et numus a *Velazquez* et *Guſſeme* I. p. 281. prolatus. v. *Haſdrubal*.

Aſea, Gr. Ἀσέα, Arcadiae vrbs, in cuius agro emergit *Alpheus* fluuius. *Vicanus* legitur Ἀσεάτης. *Stephanus* vicum dixit, forſan quia ex vrbe in vici formam reducta fuit. Pluribus *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 995. Praefert in Arcadica vrbe Aſea ſignatus ex aere numus hinc Iouem nudum ſtantem, d. victoriolam, ſ. haſtam.)(Mulier ſedens et inſcribitur: ΑϹΕΑΤΩΝ ΑΧΑΙΩΝ, *Aſeatarum Achaeorum*, cum Achaicum adhuc foedus ſtaret. Conſtat enim cum ex aliis, tum ex *Strabone* L. VIII. p. 385. Achaeorum corpus cohaeſiſſe vsque ad Philopoemenem, ac tum Romanis rerum potitis illud quoque diſſipatum fuiſſe. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 12. fg. 5. p. 116. Eius etiam meminit *Eckhel.* Num. Vet. p. 117. — In alio apud *Arigonium* ſcribitur ΑΣΕΤΙΝΩΝ. Bubo cum ramo lauri inſiſtens capitello columnae.)(Caput Palladis. *Froelich.* Not. Elem. p. 76.

ΑϹΓΑΛΑΑϹϹΕΩΝ ex tranſpoſitione litterarum ΑϹ loco ϹΑΓΑΛΑϹϹΕΩΝ. n. *Sagalaſſi* in Claudio Gothico. *Bandur.* I. p. 336.

Ἄσημος, cui ſignum ſeu nota non eſt impreſſa, vel numus non cuſus, cuius tota ratio in pondere ac menſura erat antiquitus ſita. *Sperling.* diſſ. de numis non cuſis p. 20.

ASI *Aſia*. COM. vel COMM. ASI. *Communitas Aſiae*. Templum diſtylum, cui inſcriptum: ROM. ET AVG. Æ. max. Claudii. v. COM. ASI. — ASI. EVR. AFR. *Aſia, Europa, Africa*, tribus globis inſcriptae, in quas tres illas partes totum terrarum orbem diſtinguere ſolebant veteres; ac numus Auguſti a Cocceia Nerua cuſus indicare vult, omnes totius orbis nationes Romano imperio ſubiectos eſſe. *Spanh.* II. p. 213.) *Morell.* Fam. Cocceia.) *Vaill.* ib.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 15. fg. 10. p. 76.

ΑCΙ. vel ΑCΙΑC, *Aſiae.* CΜΥΡΝΑΙΩΝ ΠΡΩ. ΑCΙ. *Smyrnaeorum Primorum Aſiae.*

ASI. *Aſiagenes*, cognomen L. Cornelii Scipionis. v. *Cornelia g.*

ΑCΙ. Ἀσιάρχης, *Aſiarcha.* ΕΠΙ. CΤΡ. ΑΙ. ΠΟΛΛΙ. ΑCΙ. ΠΕΡΓ. *Sub Praetore Aelio Pollione Aſiarcha Pergamenorum.* n. Fauſtinae Iunioris, in quo Aelius Pollio Praetor Pergami dignitatem Aſiarchae adiungit. In altero Fauſtinae numo Praetor iterum renunciatur, ſed tum non erat Aſiarcha, et comitem hanc non habet titulum. — ΡΟΥΦΟΥ ΑCΙ. CΑΡΔΙΑΝΩΝ, *ſub Rufo Aſiarcha Sardianorum. Vaill.* Gr.

ASI. *Aſiſium* Vmbriae oppidum, ad quod inſcriptiones in n. Treb. Galli et Voluſiani ARN. ASI. vel ARN AZI. refert *Pellerin.* Rec. III. p. 52. de *Arna* et *Aſiſio* Vmbriae vrbibus interpretatus.

Aſia, Gr. Ἀσία, dicta antiquitus pars Lydiae iuxta Tmolum, in qua Aſiae parte vrbs *Aſia*, cuius *Stephanus*, et ex eo *Spanhem.* I. p. 622 ſq. et *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 6. mentionem faciunt. Quam clara autem et celebris olim fuerit, ex eodem *Stephano* intelligi poteſt; ſubdit enim paullo poſt: „erat emporium commune Aſianorum, Europaeorum et Nomadum.“ Ita gentium e tribus orbis noſtri partibus concurſu celebrem fuiſſe haec lectio indicat, ſi recta eſt. Hinc admiratio *Thomae de Pinedo* in comment. ad *Stephan.* Miror, inquit, hanc tam celebrem vrbem a nemine praeter *Stephanum* et *Suidam* memorari, et *Suidas* a noſtro accepit. Legitur in Gordiani numiſmate: ΑCΙΑ CΜΥΡΝΑ, *Aſia Smyrna*, in ſumma numi parte ΟΜΟΝΟΙΑ, *Concordia*, vel ΑCΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑ CΜΥΡΝΑ ΕΠΙ C. ΠΟΛΛΙΑΝΟΥ. *Aſia Concordia Smyrna. Sub Praetore Polliano.* Duae mulieres ſtantes ex aduerſo, ambae turrito capite, in area hinc ara, inde roſtrum nauis ad pedes. *Petit.* diſſ. de Amazon. p. 238.) *Hard.* Oper. p. 160.) *Vaill.* Gr. p. 156. 223. — 2. Caput turritum, ex *Haymii* mente Cybeles.)(ΑΣΙΕΩΝ cum magiſtratu .... ΑΝΙΚΟΣ. Satyrus vel faunus ſtans dextra et ſiniſtra tibia canit, in area monogramma. *Haym.* Theſ. Brit. II. Tb. 10. fg. 7. p. 105.) *Froelich.* Not. Elem. p. 76.

Aſia maior dimidia orbis terrarum veteris pars, reliquas duas magnitudine ſuperans, ab Europa Tanai fluuio, ab Africa Nilo dirimitur; ab ortu, ſeptemtrione et meridie alluitur Oceano. Cellar. Not. Orb. Ant. II. p. 1 ſqq. — Dicta ab Aſia nympha, Oceani et Tethyonis filia, Iapeti coniuge, ex qua Prometheum ortum ferunt. — Aſia a veteribus multifarie diuiſa eſt.

Aſia minor, ſuperioris pars, hodie *Natólia* a Turcis adpellatur ab ἀνατολή, quod *orientem* ſignificat. Huius partes ſunt Cilicia, Lycaonia, Paphlagonia, Pontus, Cappadocia, Bithynia, Phrygia, Myſia, Lydia, Pamphylia, Aeolis, Ionia, Lycia, et Caria. Inde Aſia minor ſuperioribus temporibus non ab vno praefecto regebatur, ſed in plures prouincias, vt proconſularis Aſiae, Bithyniae cum Propontide ac Galatiae, diuiſa diuerſis populi Romani vel Auguſtorum rectoribus paruit. *Wiſe* in catalogo Muſei *Bodleiani* et *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 136. teſtantur, frequenter reperiri Smyrnae aeneos numulos, in quibus: ΘΕΑΝ ΡΩΜΗΝ. Caput muliebre.)(ΘΕΟΝ CΥΝΚΛΗΤΟΝ. Caput iuuenile ſenatus. In aliis hinc et inde monogramma. Aſiae minoris rex. v. *Antigonus.* — *Aſiam* prodit ſerpens, aut clauus, quaſi quae niſi nauium beneficio adiri non poteſt a proficiſcentibus Roma. *Iobert* Science des Méd. I. p. 401.) *Harduin.* Oper. p. 696.

Aſia proprie dicta, ſeu quae proconſuli parebat *Aſia proconſularis* e qu-

e quibus regionibus conſtabat; quot vrbes in eadem cenſebantur; quae ex iis erant ſuarum regionum capita; quaenam ex iis praefecturae, ſeu iuridici conuentus, conſtitutae, abunde docet *Spanhem.* I. p. 610 ſqq. qui ſimul oſtendit, Aſiae proconſularis plures olim fuiſſe metropoles, quarum vero non certus fuerit numerus, ac vix occurrere illius dignitatis mentionem in numis vrbium eiusdem Aſiae. At quaenam Aſiae metropoles in ſingularibus quibusdam numis vel inſcriptionibus dictae ſunt, et quae in Aſiae vrbium moneta nuncupatae πρῶται, ſeu Aſiae *primae*, quo etiam titulo aut iure ita adpellatae apud eundem *Spanh.* l. c. et p. 659 ſq. — Aſiae ſeptima vrbs Magneſia ad Maeandrum in eius numis ſignata. v. *Magneſia.* — De Aſiae communi ſacerdotio. v. *Aſiarcha.* — Imperatores reſcripta, epiſtolasque ac leges ad conuentus *communitatis Aſiae* dabant; in iis namque vniuerſae prouinciae negotia expendebantur, foedera pactaque inter eiusdem Communis populos aut renouabantur, aut inducebantur, communesque ritus, templa ac religionis ſacra ſtatuebantur. *Bonarot.* Muſ. *Carp.* p. 23.) *Harduin.* Oper. p. 29. v. COM. ASI. vel ASIAE.

ASIA. Figura muliebris tunicata ſtans, pede dextro prorae nauis impoſito, d. acroſterium, ſ. temonem inuerſum. Æ. R. Hadriani. *Vaill.* Pr. II. p. 138.) *Harduin.* p. 761.) *Mdb.* p. 174.) *Theupol.* p. 169, ſed ASIA AVG.) *Ead. inſcr.* Muſ. *Theup.* p. 169. Per *Aſiam* ita depictam non vna ex orbis partibus intelligitur, ſed illa eſt prouincia conſularis imperii Romani, quam luſtrauit Hadrianus, et ideo in eius numis ſignata cum ſymbolis prorae et temonis, ad denotandum nullum eſſe ad eam, niſi per mare, aditum.

— Mulier ſt. d. ſerpentem, ſ. nauis gubernaculum tenens, d. pede roſtro nauis impoſito. n. Hadriani. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 16. fg. 84. p. 84. Serpentem manu forſan comprimit Aſiae minoris typus, quod Aſia ſerpentibus abundaret ex Pompon. *Mela* L. I. c. 19.

ASIA. Figura ſt. tenens tria ſpicula. Æ. Hadriani. *Mdb.* p. 174.

— addita S. C. nota. Æ. Hadriani. *Mdb.* ib.

— COS. II. S. C. Mulier capite turrito ſt. d. coronam, ſ. ancorae innixa. Æ 1. Anton. Pii. *Harduin.* p. 767.) *Mdb.* p. 193.) *Vaill.* Pr. I. p. 72. — *Alius*, ſed d. ſcapham inuerſam, ſ. ancoram, ad pedes dimidiata nauis. Æ. Ant. Pii. *Mdb.* ib.) *Triſtan.* I. p. 573. — *Alius*, ſed ASIA COS. III. Mulier turrita ſt. ſ. ancorae innititur. Æ. Ant. Pii. Num. *Arſchot.* Tb. 41. n. 24.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 16. fg. 4. p. 84.) *Mdb.* p. 197. Videntur hi numi cuſi in memoriam oppidorum Aſiae, quae terrae motu conciderant, ab Antonino inſtauratorum, cuius rei meminit *Capitolin.* in Antonino.

Aſia pro Orientali parte imperii. Sic: ASIA RECEPTA. Victoria ciſtae Bacchicae inſiſtens alis expanſis, d. coronam, inter duos angues, Aſiae ſymbolum. Æ. Quinar. Auguſti obuius, quem ex profeſſo illuſtrare conatus fuit Seb. *Erizzo* p. 112 ſq. verum longe petita eius eſt explicatio, atque in pleriſque a ſcopo aberrans; ex Italo ſermone in Latinam linguam verſa legitur apud *Morell.* in Aug. ad Tb. 17. fg. 5. p. 293 ſq. — Alb. *Ruben.* diſſ. de numo Auguſti, cuius epigr. ASIA RECEPTA, acceſſ. eius lib. de re veſtiaria; legitur etiam in Theſ. *Graeuiani* Tom. XI. p. 1366 ſq. — Editus idem numus a *Golz.* in Aug. Tb. 40. fg. 5.) *Vico* n. 1. inter Æ. Aug.) inter Num. *Arſchot.* Tb. 10. n. 12.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 15. fg 11. p. 77 ſq.) *Oudan.* P. R. Tb. 18. n. 11.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* II. Tb. 6. fg. 3.) Ant. *Auguſtin.* p. 97.)

Bellor. p. 10. n. 1.) *Biaeus* Impp. Tb. 10.) *Geſner*. Tb. 14. n. 35.) *Muſell*. Impp. Tb. 3. fg. 9.) *Schulze* de dea Victoria p. 29.) *Mdb*. p. 26) *Occo* p. 51.) *Harduin*. Oper. p. 29.) Muſ. *Theupoli* p. 117. — Idem ciſtae Bacchicae, cui Victoria inſiſtit, typus, ad cuius latera itidem duo ſeſe erigunt angues. *AV*. RR Veſpaſiani, cuius dignitates PON. MAX. TR. P. COS. VI. perſequitur epigraphe, loco ASIA RECEPTA. Non alius vero typi huius in Veſpaſiani numo eſt ratio, quam in Auguſti quinario; Iudaeis enim debellatis pacata ſimul omnis Oriens erat *Morell*. in Veſpaſ. Tb. 6 fg. 19. Tom II. p. 280) *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 80. fg. 12. p. 80.) Aen. *Vicus* inter *AV*. Veſpaſ. Num. n. 3) Varias coniecturas de hoc Veſpaſiani numo adfert *Hemelarius* Comment. ad Impp. Aur. Numiſmata - - Exſtat etiam Titi numus cum ſimili ſymbolo, ſed inſcr. eſt: PONTIF. TR. P. COS. IIII. vnde patet eodem anno vtrumque numum percuſſum, quo nempe Veſpaſianus VI. Titus IIII. Conſules fuerunt. *Oiſel*. l. c. p 81. — *Geruatius* emblema hoc referendum putat ad bellum ciuile Vitellianum, auſpiciis Veſpaſiani Auguſti profligatum; tum enim imperium Romanum in duas quoque factiones diuiſum fuiſſe aeque ac tempore Auguſti. — *Ruben*. vero in numis Veſpaſiani et Titi exiſtimat victoriam Iudaicam cum Cretenſium inſignibus expreſſam eſſe.

ASIA SVBACTA eodem cum ſerpentum typo in n. Auguſti ex mente *Ioberti* ſcience des Méd. I. p. 401. nihil aliud arguit, quam Aſiam inter Auguſtum et M. Antonium diuiſam, poſt pugnam Actiacam, Antonio deuicto, in poteſtatem Auguſti perueniſſe.

ASIA. *Aſiaticus*, vel *Aſiagenes*, Scipionis cognomen. v. SCIP. ASIA. *al*. ASIAG.

ASIAE. v. ADVENTVI AVG. — CIVITATIBVS ASIAE RESTITVTIS. — COM. — RESTITVRORI.

ASIAG. *Aſiagetes*, non *Aſiagetes*, vt exiſtimabat Ant. *Auguſtinus*, dictus ex victoria Aſiatica frater maioris Africani Scipionis, Antiochi Magni debellator, in denariis L. SCIP. ASIAG. inſcriptis. *Begeri* Florus p. 326.) *Eckhel*. Cat. II. p. 32. 33.) *Golz*. Faſt. p. 122.) *Morell*. Fam. Cornelia.) *Spanh*. II. p. 64.) *Vaill*. Fam. — *Aſiatici* ceteroquin, non *Aſiagenis*, obtinuit dein ac propagatum eſt ad eius poſteros, quod vel e Faſtis Capitolinis, et priſcis auctoribus conſtat huius L. Scipionis cognomen. *Hauercamp*. ad *Morell*. Theſ. Fam. p. 130 ſq.

ASIAO (*ſic*) in ſingulari *AR*. numo: L. SCIP. ASIAO. Iupiter in quadrigis.)(Caput muliebre laur. retro lyra. In aliis ſemper legitur: L. SCIP. ASIAG. additis Iouis quadrigis; ſynchronus hic non eſt, neque enim ſerratus eſt, vt omnes alii, quorum pars aduerſa caput Iouis laur. ſiſtit. Manifeſto mutuatus eſt numus ex denario P. Clodii.

ACIAP. Ἀσιάρχης, *Aſiarcha*. ΕΠ. ΔΟΜ. ΡΟΥΦΟΥ ΑCΙΑΡ. CΑΡΔΙΑΝΩΝ, *Sub* Archonte *Domitio Rufo Aſiarcha Sardianorum*. Æ max. Gallieni, Salonini, Valeriani Iun. *Vaill*. Gr. p. 188. 312.) *Bandur*. I. p. 269.) Muſ. *Alb*. II. Tb. 84. n. 3. p. 50 Sardes pro magiſtratu archontes habuit, ſed plurimi ſunt vrbium numi, qui magiſtratus adpellationem in eis non inſcribunt, vt ſatis populo notam. Hic Domitius Rufus archontem ſe haud nominauit, eminentiore Aſiarchae dignitate contentus. — ΕΠΙ CΤΡ. ΑΙΛ. ΑΠΙΩΝΟC ΑCΙΑΡ. ΤΟ Β. ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ, *Sub Praetore Aelio Apione Aſiarcha Iterum Hypaepenorum*. n. Seueri. Aelius Apion, vt praetor iterum, nam, in anteriori praetor primum adpellatur, tantum numum ſignat, et non vt Aſiarcha, quam dignitatem

tem honoris cauſa ſibi vendicat. — ΕΠΙ Λ. ΑΙΛ. ΠΙΓΡΗΤΟϹ ΑϹΙΑΡ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Sub. L. Ael. Pigretò Aſiarcha Laodicenorum Neocororum.* Æ max. Caracallae. Muſ. *Alb.* I. Tb. 56. n. 1. p. 113.) *Holſten.* Not. ad *Stephan.* p. 181. qui vero . Λ. ΑΙΛ. ΠΙΓΡΗϹ ΑϹΙΑΡΧΗϹ ΑΝΕΘΗΚΕΝ. *Lucius Aelius Pigres Aſiarcha Poſuit.*) *Erizzo* p. 446. ſed male repraeſentauit.

ΑϹΙΑΡΧ. *Aſiarcha.* ΕΠΙ ΙΟΤΛ. ΕΡΜΟΦΙΛΟΤ ΑϹΙΑΡΧ. *Sub Iulio Hermophilo Aſiarcha.* n. Sardianorum. *Vaill.* Gr. — ΕΠΙ ϹΤΡ. ΚΟΡ. ΟΤΕΤΤΗΝΙΑΝΟΤ ΑϹΙΑΡΧ. Δ. ϹΑΡΔΙΑΝΩΝ etc. *Sub Praetore Cornelio Vetteniano Aſiarcha Quartum* Sardianorum. Muſ. *Alb.* I. Tb. 48. n. 3. p. 98.

ΑϹΙΑΡΧΗϹ, *Aſiarcha*, ſummus erat totius Aſiae proconſularis conuentus ſacrorum et ludorum communium moderator, quotannis electus vti Lyciarcha, Syriarcha, Ciliciarcha et reliqui in aliis prouinciis; a ſingulis Aſiae ciuitatibus, ſacerdotum cuiuslibet nomina ad concilium gentis commune mittebantur et a ſynedriis ex iis primus *Aſiarcha* ſeligebatur, ceteri dicebantur ſocii, de quibus *Ariſtides.* Vt autem erat tantum dignitas, ſub eius poteſtate non ſignabatur moneta, ſed ille, ſi praetor, aut ſummus vrbis ſacerdos, Aſiarcha renuntiabatur, dignitatem illam in numis denotabat. *Galland* Diction. Num.) *Morell.* Specimen rei numar. p. 28 ſq.) *Seldenus* ad Marmora Arundell. p. 95. edit. Prideauiſii. Talem Aſiarcham ſeu palmae diſtributorem oculis exhibet numus Caracallae Graecus max. formae, quem edidit atque illuſtrauit *Thomſius* Epiſt. Gall. ad de *Boze* de numo ſuo Smyrnenſ. p. 39. vbi plura de his certaminum praeſidibus. Pariter multa de his ſupremis in Aſia ſacrorum antiſtibus et certaminum praeſidibus *Harduin.* Num. Pop. et Vrb. p. 423.) *Spanhem.* I. p. 643. II. p. 417. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΑϹΙΑΡΧΗϹ ΑΝΕΘΕΚΕΝ ΟΤΡΟΗΝΩΝ, *Alexander Aſiarcha Obtulit, Otroenorum.* *Froelich.* 4. Tent. p. 269. *et* Elem. Num. p. 37.

ΑϹΙΑΡΧΟΤ, *Aſiarchae* dignitas in numis Cyzicenorum, Hypaepenorum et Smyrnaeorum. ϹΤΡ. Λ. ΑΤΡΗΛΙΟΤ ΑϹΙΑΡΧΟΤ ΚΤΖΙΚΗΝΩΝ, *Praetore Lucio Aurelio Aſiarcha Cyzicenorum.* Lucius Aurelius vocatur praetor et eo nomine numum percuſſit, dignitate Aſiarchae tantum comite. In alio ϹΤΡ. ΑΤΡ. ΜΕΙΔΙΟΤ ΑϹΙΑΡΧΟΤ eiusdem Cyzici. — ΕΠΙ Μ. ΑΤΡΗΛΙΟΤ ΑϹΙΑΡΧΟΤ ΤΠΑΙΠΗΝΩΝ, *Sub M. Aurelio Aſiarcha Hypaepenorum*, qui praetores habebant pro magiſtratibus. n. Seueri. — ΕΠ. Μ. ΑΤΡ. ΤΕΡΤΙΟΤ ΑϹΙΑΡΧΟΤ ϹΜΤΡΝΑΙΩΝ, *Sub M. Aurelio Tertio Aſiarcha Smyrnaeorum.* n. Gord. Pii. Tertius ille Praetor et Aſiarcha, quam dignitatem, priore omiſſa, ſibi arrogat. *Spanh.* II. p. 417. — ΕΠΙ ΛΟΤΚΙΟΤ ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΤ ΑϹΙΑΡΧΟΤ, *Sub Lucio Apolinario Aſiarcha.* n. Adramytenorum Myſiae. — *Aſiarchae et pontificis dignitas* in vnum ſubinde collata, vti in numis Antonini Pii et M. Aurelii legitur ΚΟΙΝΟΝ ΙΓ. ΠΟΛΕΩΝ ΠΡΟΔΙΚΩ ΟΝΤΟϹ ΚΛ. ΦΡΟΝΤΩΝΟϹ ΑϹΙΑΡΧΟΤ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΩϹ ΙΓ. *Commune Tredecim Vrbium, Curatore Exiſtente Claudio Frontone Aſiarcha Et Pontifice Tredecim* vrbium Ioniae. Aelius Fronto dignitates Aſiarchae et ſummi ſacerdotis ſeparatim accipit, vt eſſet ſummus vrbis ſuae pontifex cum Aſiarcha nominatus eſt; et numus curatoris vrbium conuentus tantum in hac re exiſtentis nomine cuditur absque vllius vrbis adpellatione. *Morell.* Spec. rei num. Tb. 1. n. 1. p. 25 ſq.) *Froelich.* Not. Elem. p. 36. Sic in Auguſti numo a Pergamenis cuſo quidam M. Furius Pergami ſacerdos, electus Aſiarcha, dicitur Μ. ΦΟΤΡΙΟϹ ΙΕΡΕΤϹ ΚΑΙ ΑϹΙΑΡΧΗϹ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ, *Sacerdos Et Aſiarcha Pergamenorum.* Nec pauci occurrunt Graecorum numi, qui in

auerſa parte aut *Aſiarchae* aut *Sacerdotis* nomine, quaſi loci praeſidibus conceſſo, nonnumquam ſignantur. Memor. Triuult. 1702. Mai. p. 371. — Alias eadem perſona modo ΑCΙΑΡΧΗC modo ΑΡΧΙΕΡΕΥC compellatur.

ΑCΙΑΡΧΥ (*ſic*) ΚΛ. ΦΡΟΝΤΩΝΟC ΑCΙΑΡΧΥ etc. *Claudio Frontone Aſiarcha.* vid. *Ionia.*

ΑCΙΑC, *Aſiae.* ΚΟΙΝΟΥ ΑΣΙΑΣ, *Communitatis Aſiae*, intra coronam ciuicam. n. Druſi et Germanici. *Morell.* Th. Imp. Tb. 10. n. 12 14. p. 523. — ΠΡΩΤΑ ΚΟΙΝΑ ΑCΙΑC, *Prima* certamina *Communia Aſiae.* v. *Smyrna.* — De elogio ΠΡΩΤΩΝ vel ΠΡΩΤΗΣ ΑΣΙΑΣ in Epheſi et Smyrnae vrbium numis *Spanh.* I. p. 639 ſq. In *Epheſiorum* moneta ſub Caeſaribus modo legitur: ΕΦΕCΙΩΝ Α. ΑCΙΑC, vel ΕΦΕCΙΩΝ ΑCΙΑC Α. in plurimis autem ΕΦΕCΙΩΝ ΠΡΩ. vel integre ΠΡΩΤΩΝ ΑCΙΑC, *Epheſiorum Primorum Aſiae.* In aliis ΕΦΕCΙΩΝ ΚΟΙΝΟΝ ΑCΙΑC, vel ΕΦΕCΙΩΝ ΜΟΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑCΙΑC, vel ΕΦΕCΙΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΑCΙΑC Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Epheſiorum Metropoleon Aſiae Ter Neocororum.* Immo Epheſii Iouem Aſiae primum ſcil. deum in Sept. Seueri numo e maximorum genere adpellant inſcripto ΖΕΥC ΕΦΕCΙΟC ΠΡΩΤΟC ΑCΙΑC. — *Smyrna* vrbs porinde numos ſignauit: CΜΥΡ. ΠΡΩ. ΑCΙΑC, vel CΜΥΡΝΑΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑCΙΑC, *Smyrnaeorum Primorum Aſiae.* *Vaill.* Gr.) *Haym.* Th. Br. II. p. 330. — *Pergamenorum* numiſma maioris formae in Caracalla editum in *Cimel. Vindob.* II. Tb. 59. n. 1. cuius auerſa in ſcuti formam vndique conſcripta, inſignem hanc habet epigraphen: Η ΠΡΩΤΗ ΤΗC ΑCΙΑC ΚΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ ΤΡΙC ΝΕΟΚΟΡΟC ΠΡΩΤΗ ΤΩΝ CΕΒΑCΤΩΝ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΠΟΛΙC, *Prima Aſiae Et Metropolis Prima, Et Ter Aeditua, Prima Auguſtorum, Pergamenorum Vrbs.* Fruſtra hic primum πρωτη *Haymius* cum *Harduino* ad aedituos Auguſtorum detrahet, qui eodem adpoſito iam cohoneſtantur. *Khellio* inde dubium non leue oritur, an non, dum titulo ΠΡΩΤΗC vel ΠΡΩΤΩΝ adiungitur prouinciae nomen ΑCΙΑC aliud aliquid deſignari debeat; ſatis quidem accurate a *Spanhemio* I. diſſ. 9. ex *Ariſtidis* oratione comprobatum eſt, ΠΡΩΤΕΙΟΝ ſeu primatum, de quo Epheſus, Smyrna, et Pergamus litigabant, templa et ludos ſpectaſſe potiſſimum. — *Magneſia* Ioniae inter tredecim illuſtriores Aſiae vrbes eminentem locum obtinuit, quem etiam in Gordiani Pii numiſmate indicauit hac epigraphe: ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΕΒΔΟΜΗ ΤΗC ΑCΙΑC, *Magnetum Septima Aſiae.* Muſ. *Alb.* I. p. 52.) *Vaill.* Gr.) *Harduin.* p. 29.) *Haym.* Th. Br. II. p. 348.) *Patin.* Impp. p. 373. — *Sardes* in Lydia legitur: CΑΡΔΙC ΑCΙΑC ΛΥΔΙΑC ΕΛΛΑΔΟC Α. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC, in *al.* CΑΡΔΙΑΝΩΝ ΑCΙΑC Α. *al.* CΑΡΔΙΑΝΩΝ ΚΟΙΝΟΥ ΑCΙΑC, *Sardianorum Communitatis Aſiae.*

ΑΣΙΑΤΗΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, *Aſiatici Antiochi*, cumque capite eius diademato.)(Mulier ſedens in monte d. ſagittam, ſ. ſcutum tenet. Æ 3.

Aſiba, Gr. Ἄσιβα, Ponti Cappadocici oppidum mediterraneum, cuius meminit *Ptolemaeus* L. V. c. 6. — Ad eam vrbem pertinet Gordiani Pii numus ΑCΙΒΑΙΩΝ, *Aſibaeorum*, inſcriptus, in quo Iupiter ſedens, d. pateram, ſ. haſtam, ad pedes aquila. Æ 2. *Guſſeme* I. p. 282.) *Harduin.* Oper. p. 29.) *Vaill.* Gr.

Aſida oppidum mediterraneum in Baetica. *Plin.* L. III. c. I. — Huic attribuit *Velazquez* Enſayo p. 137. et *Guſſeme* I. p. 283. ſequentes numos: 1. ASIDO. Caput virile diadematum.)(Inſcriptio peregrina. Taurus currens, deſuper lunula cum aſtro. — 2. ASIDO. Caput virile nudum.)(*Eadem.* — 3. Taurus ſt. ſuper quem aſtrum.)(Delphin deſuper lunula, ſubtus litterae peregrinae. — 4. ASIDO. Caput Hercu-

Herculis pelle leonina tectum.)(Cornucopiae cum fulmine intra lauream.

ΑΣΙΕΩΝ. v. *Aſia* Lydiae.

ΑΣ. ΙΕΡ. ΑΣΥ. L. ΕΣ. in Æ. Antiochi Epiphanis vulgo Grypi, vel Philopatoris cognomine Cycizeni, regis Syriae iuxta *Harduini* explicationem in Chronologia Vet. Teſt. p. 611. Operum prolatam: Πρώτης Συρίας Ἱερᾶς Ἀσύλου Αὐτοκράτορος 205. Videtur *Harduino* numus plane ſingularis quo ſe *Primam Syriae* ciuitatem *Typus* adpellat, donatam iure ac titulo *Sacrae* et *Inuiolatae* ciuitatis. Accedit Harduinae ſententiae *Iobert* dans Science des Méd. II. p. 158. cuius vero commentator *Bimardus* refutauit merito hanc explicationem ibid. p. 159. quia Tyrus in Phoenice ſita, aquila vero in Tyriorum numis frequens eſſet typus. Lectionem quoque *Harduini* eſſe inſolitam cenſet *Froelich*. Annal. Syr. p. 101.

ΑΣΙΝ. Ἀσίνιος, *Aſinius* archontis nomen. ΕΠ. Γ. ΑΣΙΝ. ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ ΑΡΧ. *Sub Caio Aſinio Nicomacho Archonte*. n. Sardianorum. *Vaill.* Gr.

ASINA cognomen Cn. Cornelii Scipionis proconſ. legitur pone caput Romae. Æ. *Golz*. Faſt. p. 91. pariter P. SCIPIO ASINA ad quadrigam, cui victoria inſiſtit. Æ. *Golz*. ib. p. 104.

Aſina, *Stephano* Ἀσίνη πόλις Λακωνική, τὸ ἐθνικὸν Ἀσιναῖος καὶ Ἀσινεύς, vrbs Laconicae regionis, *Plinio* L. IV. c. 7. oppidum *Aſine*. — Legitur in numis.

a) Sept. Seueri: ΑΣΙΝΑΙΩΝ, *Aſinaeorum*. Aeſculapius ſtans cum baculo, qui deus vrbis eius fuiſſe praeſes videtur. Æ 3. *Guſſeme* I. p. 283.) *Harduin*. Oper. p. 29.) *Vaill*. Gr.

b) *Iuliae Domnae*. I. ΑΣΙΝΑΙΩΝ. Aeſculapii ſtantis effigies. Æ 2. *ibid*. — 2. *Alius*, ſed ſerpens in gyros circumuolutus ſuper aram. Æ 3. *Guſſeme* ib.) *Vaill*., ib.

ASINI. *Aſinius* v. *Aſinia* gens.

Aſini caput in apice ſcipionis numorum Daciae, in Hadriano, Decio, Voluſiano, Valeriano, inſcriptorum DACIA, DACIA FELIX, quoniam videlicet ea regio aſinos gignit laudatiſſimos, vt vult *Harduin*. Oper. p 837 et 863. vel Dacia tenet contum, cui caput aſininum eſt, Dacorum arma. *Vaill*. Pr. II. p. 322. — *Aſini* caput in apice baculi, quo vtebantur Hiſpani, vt obſeruari licet in plurimis denariis ad res Hiſpaniae ſpectantes. Sic in memoriam victoriae in Hiſpania relatae in n. Aureliae, Domitiae et Valeriae g. — Similis baculus cum aſinino capite in manu figurae bigis inſiſtentis. n. Domitiae et Pomponiae g. — in manu centauri. n. Epheſi, Pergami. — pone caput Palloris. n. Hoſtiliae g. — pone Victoriam tropaeum coronantem. n. Fundaniae. g. — *Aſini caput* retro collum Romae cernitur in denariis M. Iunii Bruti apud *Golz*. Faſt. p. 132.) *Morell*. Fam. Iunia p. 121. fg. 3. p. 221. *et* Num. Conſular. Tb. 21. fg. 12. p. 578. quod aſininum caput *Hauercampo* ad Brutorum cognomen et ſimulatam conſulis primi ſtultitiam ſpectare videtur. — Cum *capite aſinino*, ſculptoris forſan vitio, cum deberet eſſe caput caninum deſignatur Anubis Aegyptiorum deus in Iuliani numo VOTA PVBLICA inſcripto. *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 43. fg. 3. p. 221.

Aſinia gens plebeia ſed conſularis. An ab aſinis dicta, vt Porcia a porcis? In plures ſtirpes erat diuiſa, de quibus duo tantum in numis ſuperſunt cognomina, vnum *Pollio*, alterum *Gallus*. *Aſinius Pollio* inſignis orator, Auguſti Caeſaris amicus, ſcripſit bellum Caeſaris ac Pompeii; omnium primus Romae

Romae bibliothecam feciſſe dicitur, teſte *Plinio* L. XXXV. — Honores et ſtudium eloquentiae in eiusdem familia hereditaria quaſi bona fuerunt. — 1. CAESAR AVGVSTVS TRIBVNIC*ia* POTEST*ate*. Caput Auguſti nudum.)(C. ASINIVS GALLVS III.VIR. A. A. A. F. F. in area S. C. litteris maiuſculis. Æ. 2. *Golz.* in Aug. Tb. 63. n. 58.) *Guſſeme* I. p. 284.) *Morell.* Fam. Aſinia fg. 1. p. 36. *et* in Aug. Tb. 31. fg. 5.) *Mdb.* p. 42. qui vero addit M. N.) Muſ. *Theup.* p. 12. — 2. OB cIvIs SERVATOS. Corona quernea inter duos ramos laureos.)(C. ASINIVS C. F. GALLVS III.VIR. A. A. A. F. F. in area S. C. Æ. 1. *Golz.* in Aug. Tb. 60. fg. 21. *et* Faſtor. p. 216.) *Guſſeme* ib.) *Mdb.* p. 43.) *Morell.* Fam. Aſinia fg. 2. p. 36. *et* in Aug. Tb. 25. fg. 4. p. 349) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 11. fg. 7.) Muſ. *Theup.* p. 13. — 3. AVGVSTVS TRIBVNIC*ia* POTEST*ate*, in corona ciuica.)(C. ASINIVS III.VIR. A. A. A. F. F. in area S. C. Æ. *Guſſeme.* ib.) *Mdb.* p. 43. qui et in alio C. ASINIVS M. N. etc.) *Morell.* Fam. Aſinia fg. 3. ib. *et* in Aug. Tb. 31. fg. 6. — 4. *Alius* ſimilis, niſi quod cognomen GALLVS in)(addatur. Æ. *Guſſeme* ib. n. 4.) *Morell.* Fam. Aſinia fg. 4. ib.) Muſ. *Theup.* p. 13. — 5. ΔΡΟΥΣΟΣ ΚΑΙΣ*αρ* ΓΕΡΜ*ανι*κος ΚΑΙΣ*αρ* ΝΕΟΙ ΘΕΟΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ, *Druſus Caeſar, Germanicus Caeſar, Noui Dii Philadelphi.* Inſident ſellis curulibus Druſus et Germanicus Caeſares, filius ille naturalis Tiberii, hic adoptiuus; ex quibus ille ſimpulum geſtat, vt pontifex; hic lituum, vt augur.)(In corona quernea legitur: ΚΟΙΝΟΥ ΑΣΙΑΣ, *Communitatis Aſiae*, et in circuitu: ΓΑΙΩ ΑΣΙΝΙΩ ΠΟΛΛΙΩΝΙ ΑΝΘΥΠΑΤΩ, *Caio Aſinio Pollioni Proconſuli.* Æ. *Liebe* Goth. Num. p. 35.) *Morell.* Fam. Aſinia fg. 5. p. 37. *et* in Theſ. Imp. in Druſo Tb. 10. n. 15. 16. p. 523.) *Vaill.* Num. Gr. p. 10. ſed ΑΝΘΥ. — 6. *Alius* ſimilis, ſed perigraphe eſt: ΔΡΟΥΣΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡΕΣ ΝΕΟΙ ΘΕΟΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ, *Druſus, Germanicus Caeſares* etc.)(Similis corona quernea cum incluſis litteris ΚΟΙΝΟΥ ΑΣΙΑΣ et in circuitu caſus ſecundus pro tertio: ΓΑΙΟΥ ΑΣΙΝΙΟΥ ΠΟΛΛΙΩΝΟΣ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ, vbi Pollionis nomen per Ω ſcribitur non tantum in fine, ſed in initio quoque. Æ. *Guſſeme* ib. n. 5.) *Liebe* Goth. Num. p. 35.) *Morell.* Fam. Aſinia fg. 6. *et* Specim. rei numar. Tb. 15. n. 4. p. 146. ſed ΕΠΙ. ΓΑΙΟΥ etc. *Sub Caio Aſinio Pollione Proconſule; pariter Morell.* in Druſo Th. Imp. I. Tb. 10. n. 13. 14. p. 523.) *Vaill.* Num. Gr. p. 10. ſed minus ex vero deſcripſit et vocabulo ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ addidit ΑΔΕΛΦΟΙ, pariter in poſtica circum Caeſares ſedentes: ΕΠΙ ΓΑΙΟΥ etc. in corona quernea autem ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ ΚΟΙΝΟΥ ΑΣΙΑΣ, *Sardianorum Communitatis Aſiae.* Quidam lauream coronam pro ciuica male ſubſtituunt. — 7. POLLIO. Caput Apollinis radiatum.)(C. ASINI. CN. F. *Caius Aſinius Cnei Filius.* Luna creſcens, circum ſeptem ſtellae. AR. *Golz.* Faſt. ad an. 713. p. 189.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 8. fg. 22. p. 513.) *Vaill.* Fam. Aſinia.) *Guſſeme* I. p. 284. n. 1. — 8. Caput Victoriae humeris alatis.)(Victoria in citis bigis, d. palmam, ſ. habenas equorum, infra ſcribitur: L. ASINI. C. F. GALLVS. AR. *Golz.* Faſt. p 212. ad an. 738.) *Morell.* Num. Conſular. ib. fg. 23.) *Guſſeme* ib. n. 2. — 9. IMP. CAESAR AVGVSTVS. Caput Auguſti nudum.)(COL. CAESAREA PHIL*ippenſis* T. RVFO L. GALLO IIVIR*is*. n. Philippi Macedoniae. *Golz.* in Aug. p. 50.) *Morell.* N. Conſul. ib. fg. 24.) *Vaill.* Col.

ΑΣΙΝΙΟΥ — ΑΣΙΝΙΩ — ASINIVS, vid. *Aſinia* gens.

Aſinus, v. *Aſini* caput.

ASIRM.

ASIRM. *Sirmii* in *Prima* officina cuſus in ima parte Æ. Iouiani. *Muſell.* Impp. Tb. 254. n. 3.) *Hard.* Oper. p. 493. — it. Iuliani. *Hard.* ib.

ASIS. *al.* ASISC. *al.* ASIST. *Siſciae* in Pannonia cuſus numus in officina *Prima*, vel A nota eſt monetarii in imo numorum ſequioris aeui.

ΑΣΚ. in area Ꝛ max Philetaeri Pergameni Principis. *Froelich.* Not. Elem. Tb. 12. n. 8. p. 166.

ΑΣΚ. *al.* ΑΣΚΑΛ. *al.* ΑΣΚΑΛΩ. vel ſigma cum rectis lineis Α⊏ΚΑΛΩ. vel Ω in ω mutatum Α⊏ΚΑΛω. vel in Ο paruum ΑΣΚΑΛΟ. *al.* ΑΣΚΑΛΩΝ. *al.* ΑΣΚΑΛΩΝΙΤ. vel. ΑΣΚΑΛΩΝΕΙΤ. *al.* ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΩΝ, Ἀσκαλωνιτῶν, *Aſcalonitarum.* v. *Aſcalon* Palaeſtinae.

ΑΣΚΛΑΠΙΑΔΑΣ magiſtratus nomen Apolloniae Illyrici. *Golz.* Graecia Tb. 3. n. 4.

ΑΣΚΑΠΙΟΥ nomen magiſtratus Dyrrhachii Apolloniae. *Golz.* Graecia Tb. 1. n. 9.

ΑΣΚΛΑΣ vid. *Aſclas.*

ΑΣΚΛΕΠΙΑΔΗΣ, *Aſclepiades*, magiſtratus a) vt videtur praetoris Hierapolit. n. Tiberii. — b) archontis Cadorum: ΕΠΙ ΜΕΛΙΤΩΝΟΣ ΑΣΚΛΕΠΙΑΔΟΥ. n. Claudii. *Morell.* Theſ. Imp. II. p. 45.) *Vaill.* Gr. Gr. p. 12. — c) magiſtratus Amaſtrianorum: ΕΠΙ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. n. Domitiae. *Vaill.* Gr.

ΑCΚΛΗ. *al.* ΑΣΚΛΗΠ. Ἀσκληπιάδου, Aſclepiadis a) praetoris Phocaeenſium: CΤΡ. ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ ΑCΚΛΗ. ΤΟ Β. *Praetore Heraclide Aſclepiade*, vel Aſclepiadis filio *Iterum*. — b) pontificis Epheſiorum: ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΑΣΚΛΗΠ. ΤΡΥΦΩΝ ΕΦΕ. n. Auguſti. *Vaill.*

ΑCΚΛΗ. Ἀσκληπιοῦ, vel Ἀσκληπιόν, *Aeſculapii*, *Aeſculapium.* CΩΤΗΡΑ ΑCΚΛΗ. ΝΙΚΑΙΕΙC, *Seruatorem Aeſculapium Nicaeenſes.* n. M. Aurel. cum Aeſculapii in templo ſtantis figura.

ΑΣΚΛΗ. Ἀσκληπιεῖοις. *Aſclepiis* ludis ac feſtis, quae Aeſculapio ſacrata erant, quaeque in variis Graeciae vrbibus celebrabantur, vti in Ancyrana Galatiae vrbe, cuius numus inſcriptus: ΑCΚΛΗ. CΩΤΗ. ΙCΘ. ΠΥ. cf. *Corſini* differt. — Magno ſplendidoque adparatu habebantur, vnde in *Gruteri* marmore p. 630. n. 3. adpellantur: Μεγαλασκλήπεια.

ΑCΚΛΗΠΕΙΑ et ΑCΚΛΗΠΙΑ, *Aſclepia* feſta et certamina in Aeſculapii honorem inſtituta, primum et quidem magnifice Epidaurii celebrata, ex hac vrbe poſtea Pergamum translata, Ancyrae vero ſub Caracalla edita: ΑCΚΛΗΠΕΙΑ CΩΤΗΡΕΙΑ ΙCΘ. ΠΥΘΙΑ ΜΗΤΡ ΑΝΚΥΡΑC, *Aſclepia*, *Soteria*, *Iſthmia*, *Pythia*, ſc. certamina *Metropoleos Ancyrae.* Genius vrbis ſedens, d. vrnam in qua palma, ſ. templum ſex columnae. n. Caracallae. In aliis eiusdem Imp. duae vrnae, eademque inſcriptio. *Vaill.* Num. Gr. p. 331. cf. *Spanhem.* epiſt. I. ad *Morell.* de Ancyranorum numis, in quibus certamina ΑCΚΛΗΠΙΑ etc. conſignantur; pariter *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 13. p 143 ſq. — In inſcriptionibus aliquot antiquis, cum Epidauri, Pergami, tum huius ipſius Ancyrae, non Aeſculapia ſolum, ſed *ſacra* et *magna* inſuper vocari eadem videas ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑCΚΛΗΠΙΩΝ, aut vna voce ΜΕΓΑΛΟΑCΚΛΗΠΙΕΙΩΝ, *Sacrorum Certaminum*, *Magnorum Aeſculapiorum.* Haec ſollemnia alibi in praeclaris numis etiam dicta ΗΛΙΑ, ΟΛΥΜΠΙΑ, ΛΑΤΩΕΙΑ, ΑΚΤΙΑ, ΗΡΑΚΛΙΑ, ΚΑΒΕΙΡΙΑ, ΔΙΟCΚΟΥΡΙΑ ab Aeſculapio, *Sole*, *Ioue Olympio*, *Latona*, *Apolline Actio*, *Hercule*, *Cabiris*, *Dioſcuris*, quibus vulgo feſta erant ſacra. In antiquis praeterea occurrunt marmoribus: ΚΑΠΕΤΩΛΙΑ, ΒΑΛΥCΙΝΙΑ, ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ,

ΝΑΙΑ, ΕΦΕΣΙΑ, *Ioui Capitolino, Cereri Eleuſiniae, Mineruae, Dianaeque Epheſine* conſecrata; Item apud priſcos auctores: ΔΗΠΟΛΙΑ, ΔΙΑΣΙΑ, ΗΡΑΙΑ, ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ, ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ, ΕΡΜΑΙΑ, ΔΙΟΝΥΣΙΑ, a *Ioue, Iunone, Neptuno, Apolline, Baccho*que nomina nacta. Inde factum, quod alia etiam a regibus caeſaribusque Romanis denominata ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ, ΔΗΜΗΤΡΙΑ, ΑΥΓΟΥΣΤΕΙΑ, ΣΕΒΑΣΤΑ, ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ, ΤΡΑΙΑΝΕΙΑ, *Alexandria* nempe, *Demetria, Auguſtalia, Auguſta, Caeſarea, Traianalia.* Item ΣΩΤΗΡΕΙΑ, a ſotere ſiue ſeruatore Aeſculapio, quod cognomen Σωτῆρος Aeſculapio in veteribus numis aliquoties tributum eſt. Etiam ΙCΘΜΙΑ ΠΥΘΙΑ, vel ISTHMIA PYTHIA vocantur Aeſculapii ſollemnia in Ancyranorum numis. Praeſertin in collectione Gruteriana videas ASCLEPIA ISTHMIA PYTHIA et in alia inſcriptione eodem in theſauro cum ASKLEPIA PYTHIA coniuncta, omiſſa ISTHMIA. Haud vno nempe certaminis genere celebrata olim conſtat ſollemnia deorum apud gentiles feſta. Alii agones illis erant patrii et quaſi domeſtici, alii contra aduentitii. Vnde contigit, vt omni illo certaminum ac feſtiuitatum genere celebrarentur apud Galatas *Aſclepia* gymnicis et muſicis vel Πυθάνλων, quibus Pythia maxime nobilitabantur. Alia adhuc particularis cauſa horum Aſclepiorum apud Ancyranos. Vſitatum olim, vota publice vt pro ſalute Imperatorum nuncuparentur, aut ſuſcepta pari ſtudio exſoluerentur, ſed vt etiam ſollemnes accederent iisdem ludi. Quod ſubinde non ſtatis diebus ſolum, ſed aliis quoque fiebat occaſionibus. Cuius rei frequens occurrit et in numis mentio, vbi pro ſalute Imperatorum ſacra EX VOTO fieri dicuntur.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ, *Aſclepiades*, a) praetoris nomen Hierapolitarum. n. Tiberii. *Morell.* in Tiber. Tb. 13. n. 31. p. 623. — b) ΑCΚΛΗΠΙΑΔΟΥ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ, *Sub Aſclepiade* n. Cyzici. — c) ΕΠΙ ΤΕΡΤΥΛΛΕΙΝΟΥ ΑCΚΛΗΠΙΑΔΟΥ, *Sub Tertullino Aſclepiadis* filio. n. Dioſhieritar. in Caracalla. Muſ. *Alb.* I. Tb. 58. n. 2. p. 117. — ΕΡΥ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ ΔΗΜΑΔΟΣ, *Erythraeorum Sub Aſclepiade Demado.* Muſ. *Theup.* p. 1268.

ΑCΚΛΗΠΙΟC, *Aeſculapius*, a patre Apolline medicinam edoctus, v. *Aeſculapius.* A Graecis Ἀσκλήπιος dictus eſt, vt quidam putant παρὰ τὸ τὰ ἀσκελῆ τῶν νοσημάτων ἤπια ποιεῖν, *ab eo, quod quae morborum aſpera ſunt, mitia faciat*; alii ab ἄκερ καὶ ἤπιος deducunt. Plurimis in locis medicinae deus cultus, et ab Amaſtrianis Paphlagoniae, a Nicaeenſibus Bithyniae et a Tianis Aeſculapius tanquam ſeruator vrbium ſuarum ſub ſerpentis cum ingentibus ſpiris effigie veneratus, inde in Antonini Pii numis ΑCΚΛΗΠΙΟC ΑΜΑCΤΡΙΑΝΩΝ, *Aeſculapius Amaſtrianorum.* Aeſculapius ſtans, d. baculum, cui inuolutus eſt ſerpens. — ΑCΚΛΗΠΙΟC ΤΙΑΝΩΝ, *Aeſculapius Tianorum.* Typus idem. — CΩΤΗΡΙ ΑCΚΛΗΠΙΩ ΝΙΚΑΙΕΙC, *Seruatori Aeſculapio Nicaeenſes* eodem cum typo. Similiter in Coiorum et Pergamenorum numis ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ *Aeſculapii Seruatoris* et ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ, cum ſerpente monticulo ſeu lapidi circumuoluto. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 36. fg. 5.) Muſ. *Theup.* p. 1262. — Pariter ΚΩΙΩΝ ΣΩΤΗΡ, *Caiorum Seruator.* — Aeſculapius et Hygia ſtantes cum attributis, in imo Teleſphorus c. epigr. ΑCΚΛΗΠΙΟC ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ ΝΙΚΑΙΕΙC, *Aeſculapius Et Hygia, Nicaeenſes.* Æ max. L. Veri. — Etiam Iupiter a Pergamenis dictus ΖΕΥC ΑCΚΛΗΠΙΟC.

ΑΣΚΡΑΣ vid. *Aſclas.*

ΑCΜΕΝΟC ΧΙΟC, *Aſmenus Chius.* Æ. Chiorum cum magiſtratu. *Theup.* p. 1259.

ΑCΩ. Ἀσωτίων, *Aſotiorum* Palaeſtinae. v. *Aſotus.*

ΑϹѠΠЄΙΤѠΝ, *Aſopitarum* v. *Aſopus*, de cuius vrbis ſitu *Khell.* ad *Haym.* Theſ. Brit. II. p. 334. obſ. 119.

Aſopus vrbs in Peloponneſi prouincia Laconica, de qua *Strabo* L. VIII. Ἄσωπος πόλις ἐν τῇ Λακωνικῇ. Vrbs parum cognita, et vix veteribus memorata praeter *Pauſaniam* in Lacon. p. 265. Ad hanc referuntur numi:

a) *M. Aurelii.* .... ΑΝΤѠΝЄΙΝΟϹ Κ. *Antoninus Caeſar.* Caput M. Aurelii laur. imberbe.)(ΑϹѠΠЄΙΤѠΝ, *Aſopitarum.* Neptunus ſeminudus ſt. vultu aduerſo, barbato, d. tridentem. Vrbs enim mari adſita Neptunum coluit. Æ 3. *Froelich.* Adpend. II. nouis Tb. 3. fg. 4. p. 77.) *Eckhel.* Num. Vet. p. 134. *et* Catal. I. p. 121. ſed Caracallae tribuitur et Κ in antica omiſſum eſt.

b) *Plautillae.* ΦΟΥΛΒΙΑ ΠΛΑΥΤΙΛΛΑ ϹЄΒ. Caput Plautillae.)(ΑϹѠΠЄΙΤѠΝ. Nemeſis ſt. ad pedes rota. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 41. fg. 4.

c. d) Alios binos Seueri et Carallae adiecit *Pellerin.* Rec. T. III. p. 190.

Aſotus oppidum in Iudaea, cuius numi in Sept. Seueri et Iuliae Domnae honorem ſunt: 1. ΑΤΤ. Κ. Λ. ϹΕΠΤ. ϹΕΟΥΗΡΟϹ ΑΥΓ. Sept. Seueri caput laur.)(ΙΟΥΛ. ΔΟΜΝΑ ΤΥΧΗ ΑϹΩτίων, *Iulia Domna, Fortuna Aſotiorum.* Caput Domnae in templo 2. columnarum. Æ 2. *Vaill.* Gr.) *Triſtan.* II. p. 95. qui vero numum minus feliciter explicauit, vt iam vidit *Harduin.* Num. Vrb. III.) *Venuti* diſſertaz. ſopra i Tempietti degl' Antichi, quae inſerta Voll. II. Differt. Acad. Etruſc. Corton. p. 211 ſqq. — 2. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ϹΕ.... Seueri laur. caput.)(ΔΟΜΝΑ ΤΥΧΗ ΑϹѠΤΙѠΝ. Caput Domnae in templo diſtylo. Æ 2. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 250.) *Vaill.* Gr. ſed ΑΥΓ. ΔΟΜΝΑ ΤΥΧΗ ΑϹΩΤΙΩΝ.

ΑΣΠΑΣΙΟΣ ΧΙΟΣ, *Aſpaſius Chius*, in n. Chiorum cum magiſtratu.

Aſpendum al. Aſpendus Pamphyliae oppidum, teſte *Plinio* L. V. c. 26. *Aſpendum* in Pamphylia; ex mox: Eurimedon amnis iuxta Aſpendum fluens. Vrbem in edito autem loco poſitam, et ab Argiuis conditam, atque a finitimis poſſeſſam narrat *Mela* L. I. c. 14. cuius ſitum accurate deſcribit *Arrian.* Lib. I. de Expedit. Alex. p. 26. De ea *Stephanus*: Ἄσπενδος, πόλις παμφυλίας, ὁ πολίτης Ἀσπένδιος. *Iulius Pollux* L. IX. c. 6. Aſpendii luctatores monetae inſculpſere, idque ab Aſpendiis fortaſſe factum ad inſtar Lacedaemoniorum, a quibus ortum illi traxere, vt teſtis eſt *Strabo* L. XIV. p. 667. in quorum quidem numis paſſim athletae bini inſculpti, veluti in procinctu ad pugnam cernuntur.

A) *Autonomi.* 1. Luctatores duo nudi.)(ΕΣΤΓΕΔΙΙΥΣ. Vir veſte ſuccincta ſtans vtraque manu elata euibrare quid videtur, in area triquetra. AR. $166\frac{1}{2}$ pond. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 182.) Muſ. *Hunter.* p. 46. n. 10. — 2. *Alius*, ſed inter luctatores litterae ΑΝ. *Eckhel.* ib. — 3. *Alius* ſed inter eos medio ΑΦ.)(*Eadem*, omnia in area quadrata. AR. 164. pond. *Geſner.* Tb. 60. fg. 7.) Muſ. *Hunter.* p. 46. n. 7. — 4. *Alius*, inter eos ΓΚ.)(*Eadem*, ante trinacria. AR. $166\frac{1}{2}$. M. *Hunt.* n. 8. — 5. *Alius* ſimilis, ſed inter eos ΝΓ.)(*Ead.* AR. $157\frac{1}{2}$. M. *Hunt.* n. 9. — 6. *Alius*, inter eos ΑΣ. AR. M. *Hunt.* n. 11. — 7. *Alius*, inter eos ΤΕ.)(*Eadem*, ſed ante trinacria et claua. AR. 159. M. *Hunt.* p. 47. n. 12. — 8. Typus paullo diuerſus.)(*Eadem*, ante trinacria. AR. $169\frac{1}{2}$. Muſ. *Hunt.* Tb. 7. fg. 19. — 9. Typus vt in prioribus; inter lucta-

luctatores E.)(ΕΣΤΡΕΔΙΤ. Typus idem, ſed in area rotunda; inter crura o. ante trinacria et claua. Æ. $140\frac{1}{4}$. *Peller*. Tb. 70. fg. 5.) M. *Hunter*. n. 14. — 10. Figura nuda galeata ſt. ad d. dextra gladium, ſ. brachio clipeum.)(ΕΣ. Trinacria in aquilam alis expanſis poſita in quadrato incuſo. Æ. $168\frac{1}{4}$. M. *Hunter*. Tb. 7. fg. 15. — 11. Typus idem.)(ΕΣΤΦ. Trinacria, ante gallus gallinaceus in quadrato incuſo. Æ. 169. M. *Hunt*. Tb. 7. fg. 16. — 12. Vir nudus gal. ſt. ad d. dextra gladium, ſ. clipeum, inter crura folium.)(ΕΣΤ. Trinacria, in area folium in quadrato incuſo. Æ. $169\frac{3}{4}$. *Peller*. Tb. 70. fg. 7.) Muſ. *Hunter*. p. 46. n. 3. — 13. *Alius* paullo diuerſus. Æ. $167\frac{1}{2}$. M. *Hunt*. n. 4. — 14. Typus idem, in area folia tria.)(ΕΣ. Trinacria, in area folium. Æ. $170\frac{1}{2}$. M. *Hunt*. Tb. 7. fg. 17. — 15. ΕΣ. Typus idem ſine foliis.)(Typus idem, in area folium in quadrato incuſo. Æ. $166\frac{3}{4}$. M. *Hunter*. Tb. 7. fg. 18. — 16. ΕΣΤΦΕΔΙΙΤΣ. Aper, infra quem hederae folium, in area ſignum incuſum bouem referens.)(Eques citato curſu d. iaculum euibrat. Æ. $84\frac{1}{2}$. M. *Hunt*. p. 47. n. 15.) *Eckhel*. Num. Vet. Tb. 13. fg. 3. p. 219. vbi et rationes adferuntur, propter quas ſimiles numi videantur Aſpendo tribuendi.) *Eiusd*. Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 182. — 17. Bos genuflexus ad d. cum capite retrouerſo.)(Trinacria. Æ. 40. pond. Muſ. *Hunter*. Tb. 7. fg. 20.

B) *Imperiales* ſunt Iuliae Soaemiadis, Alex. Seueri, Galli, Gallieni nominibus.

a) *Iul. Soaemiadis*. ΙΟΥΛΙΑ ϹΟΑΙΜΙΑϹ ϹΕΒ. Huius caput.)(ΑϹΠΕΝΔΙΩΝ, *Aſpendiorum*. Hercules nudus ſt., d. clauae innixa, ſ. tenet caduceum, et ſpolia leonis. Æ 2. *Guſſeme* I. p. 286.) *Vaill*. Gr.

b) Alexandri Seu. ΑϹΠΕΝΔΙΩΝ. Duae dextrae iunctae. Æ 2. *ibid.*

c) *Trebon. Galli*. ΑΥ. Κ. Γ. ΟΥΙΒ. ΤΡΕΒΩ ΓΑΛΛΟϹ. Huius caput laur. ad humeros cum paludamento.)(ΑϹΠΕΝΔΙΩΝ. Duo athletae nudi luctantes. Æ 2. *Bandur*. I. p. 73.) *Guſſeme* ib. n. 3.) *Harduin*. Oper. p. 29.) *Patin*. Impp. p. 398) *Vaill*. Gr.

d) *Gallieni*. ΑΥΤ. Κ. ΠΟ. ΛΙΚ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ. Caput eius laur. ad pectus cum loriça, a ſin. in area ΙΑ. *Anno* 11.)(ΑϹΠΕΝΔΙΩΝ. Figura iuuenilis rupibus inſidens. Æ 1. *Bandur*. I. p. 193.) *Guſſeme* ib. n. 4.

ASPER, quod infeſtus eſſet patribus, ex *Liuio* L. III. cognomen gentis Treboniae. C. TREBONI. C. F. ASPER. *Golz*. Faſt. p. 182.

Aſpergillum, ſeu ut alii vocant *Adſperſorium*, erat vas, quo ſe antiquiſſimo more luſtrabant Romani adſpergendo aquam, quae in templis erat. De iſto *Virgil*. L. VI. Aeneid. vſ. 229 ſq. itemq. Eclog. VIII. vſ. 64. Poſita nempe erant ante ſacella vaſa pura, religioni atque expiationi conſecrata, aquiminaria ac amulae, quaſi amolae, ab amoliendis periculis dicta, in quae aqua deportabatur, cuius adſperſione corporis labem tolli, et caſtimoniam conciliari credebant priſci Romani, auctore *Cicerone* L. II. de Legibus, et obſeruante *Hippocrate*, Libro de morbo ſacro. Fiebat autem adſperſio vel mediante rore marino, vel oliua felici, vel lauru vel certo inſtrumento ex pilis equinae caudae. Formam eius in variis numis obſeruare eſt, qui ſacerdotia vel pontificatum indicant, vt M. Antonii, Iul. Caeſaris etc. *Morell*. in Iul. Caeſ. Tb. 4. fg. 2 ſq.) *Oiſel*. Sel. Num. p. 541. — Ramus ille, quo cenſores ad luſtrandum vtebantur, qui viſitur in Auguſti numis, aſpergilli nomen quoque tulit.

Aſpe-

…ιος, *Stabilitor*, epitheton …i, quia inconcuſſa terrae fun… …a ſeruare credebatur. *Gal*… …iction. Numiſm.

…, ſerpentum genus, cum tu… …ruice et lato corpore, vt di… …otentiae ſymbolum ab Aegy… …lta praecipuo honore, eique … inſignia ſpica et papauer in …addita. Cuius *aſpidis* forma …culiari capitis ornamento in …ae Sen. numo Aegyptio apud …*m*. I. p. 223. — Aſpides …ea Aegypti reges in diade… …s pictas geſtaſſe docet *Oiſel*. …um. p. 270. occaſione numi … Tb. 47. fg. 6. cum inſcr. … PVBLICA. Duae in eo …es *aſpidem* in capite cum cau… …oſa verſus tergum habentes. …*ſpis* inter ſpicam et papauer. …ronis. — inter ſpicam et … n. Hadriani. — cum flore … capite, hinc ſiſtrum, inde …us. n. Hadriani.

…*ledon* Phocidis *Plinio* L. IV, … *Stephano* Ἀσπληδὼν, πόλις …, τὸ ἐθνικὸν Ἀσπληδόνιος. *Har*… Oper. p. 29. e *Golzii* Theſ. … repetit numum Caii Cali… ΑΣΠΛΗΔΟΝΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ in… …um.

…RENAS cognomen Noniae … Q. NONI. SEX. F. ASPRE… *Quintus Nonius Aſprenas*, *Filius*. *Golz*. Faſt. p. 219.

…ΑΡΙΑ, ΑΣΣΑΡΙΑ ΔΤΟ, ΑΣΣΑΡΙΑ … ΑΣΣΑΡΙΝ. ΗΜΙΣΥ., ΑΣΣΑΡΙΟΝ …ae pretium quibusdam Chio…rum numis additum. vid. *Chius*. — Graeci hiſtoriae Romanae ſcriptores, dum de pecunia loquuntur, perpetuo *aſſes* per Ἀσσάρια deſignant, exiſtimat tamen *Khellius*, probabilius multo eſſe, hos ad peregrinum *Aſſis* vocabulum indicandum vſitato iam in Hellade, quod ſono proxime accedebat, vti maluiſſe, quam vt nouum aliquod procuderent; Graeci vero, quorum lingua ditiſſima, a Romanis mutuati ſunt ſolum nomen, cetera enim omnia diuerſa: *As* Romanorum in duodecim partes, nempe vncias tribuebatur; nihil ſimile de *Aſſariis* Graecorum nouimus. *As* Romanae pecuniae velut caput erat, et numus communis maximus, rariores enim treſſes, quatruſſes etc. fuiſſe nemo dubitabit, vbi Graecorum aeneos, maiores Ἀσσάρια τρία valuiſſe, Ἀσσάριον vero vltimum obtinuiſſe locum vidimus.

Vulgauit *Khellius* Adpend. altera ad Numiſm. Graeca tabellam ponderum ſua induſtria inuentorum. In columnas diuiſa eſt tabula, quarum prima Graecos numeros continet, quibus deinde proportionem diminutionis arithmeticae confecit; altera Aſſariorum numerum exhibet; tertia et quarta pondus libra antiquaria, quae eſt Norimbergenſis, expenſum; quintam in illorum gratiam adiecit, qui drachmis euoluendis minus ſunt adſueti, redegit has nempe ad grana, eiusdem tamen librae, etſi minutiis neglectis; in ſexta muſea adſcripſit *Khellius*, ex quibus haec cimelia depromta ſunt.

ASSARII CHII.

ΧΙΩΝ ΑΣΣΑΡΙΑ ΤΡΙΑ.		Drach.	Gran.	Reduct. ad Grana.	Muſea.
	α	4 S.	5	275	olim. Apoſt. Z
	β	4 S.	—	270	Caeſ. Vindob.
	γ	4—	21	261	Theupoli.
	δ	4—	18	258	Theupoli.
	ε	4—	—	240	Ilgneri.
	ϛ	3—	8	181	Granellian.
	ζ	2 S.	18	168	Theupoli.
	η	1 S.	29 1/5	119	Savorgnan.
	θ	1 S.	20	110	Granellian.
ΑΣΣΑΡΙΑ ΔΥΟ.					
	α	2 S.	2 4/5	152	Savorgnan.
	β	2—	16	136	Theupoli.
	γ	2—	15	135	Theupoli.
	δ	1—	13	73	olim. Apoſt. Z
	ε	1—	12	72	Savorgnan.
	ϛ	1—	10 1/5	70	Savorgnan.
ΑΣΣΑΡΙΟΝ.					
	α	1 S.	9 1/5	99	Savorgnan.
	β	—S.	18	48	Savorgnan.
	γ	—S.	17	47	Savorgnan.
α) ΑΣΣΑΡΙΝ. ΗΜΙΣΥ.		2—	5	125	Theupoli.
β) ΗΜΙΣΥ. ΑΣΣΑΡΙΟΝ.		1 S.	19 2/5	109	Savorgnan.
γ) ΗΜ... ΑΡΙΟΝ.		—	23	23	Theupoli.
ΟΒΟΛΟΣ ΧΙΩΝ.		4—	29	240	Theupoli.
ΗΜΙΟΒΕΛΙΝ. ΑΙΓΙΟΝ.		1 S.	19 3/5	190	Savorgnan.
Aegienſis alius.		—S.	25	55	Khellii.

Sch

Schema Diminutionis.

ASSARII CHII.

	Drachm.	Gran.	Reduct.
n antiquiſſimum fuiſſe: probat ΑΣΣΑΡΙΝ. ΗΜΙΣΤ. *poli α.*	4 —	10	250
n - - - probat ΗΜΙΣΤ. ΑΣΣΑΡΙ. *Savorgnan β.*	3 —	19	218
n - - - probant ΑΣΣΑΡΙΟΝ. *Sa-nan. α*, item ΑΣΣΑΡΙΑ . *Zeno α*, et *Caeſar. β.*	1 S.	9	99
n - - - probant ΑΣΣΑΡΙΑ ΤΡΙΑ. *poli γ, δ.*	1 —	28	88
n - - - probant ΑΣΣΑΡΙΑ ΔΥΟ. *rgnan. α.*	1 —	16	76
n - - - probant ΑΣΣΑΡΙΑ ΔΥΟ. *poli β, γ.*	1 —	7	67
n - - - probant ΑΣΣΑΡΙΑ ΤΡΙΑ. *poli ζ.*	— S.	26	56
n - - - probant ΑΣΣΑΡΙΟΝ. *Sa-nan. β, γ.* et ΗΜ... ΡΙΟΝ. *Theupoli γ.*	— S.	17	47
n - - - probant ΑΣΣΑΡΙΑ ΤΡΙΑ. *rgnan.* H. et Granelli ϑ.	— S.	10	40
n - - - probant ΑΣΣΑΡΙΑ ΔΥΟ. , δ, et *Savorgnan. ε, ϛ.*	— S.	6	36

Maius quidem Aſſariorum diſcrimen ex prima tabella erui potuiſſet, verum quia aliquid adſtrictui, et ſitui, ſeu maiori, minoriue conſeruationi tribuendum ſciebat editor, nequaquam granorum minutias perſecutus eſt, ſed ea interualla ſelegit, in quae vix temporis edacitati aliquod ius eſſe poteſt.

Erit, cui mirum videbitur, obolum apud Chios eiusdem valoris fuiſſe, ac numum inſcriptum: ΑΣΣΑΡΙΑ ΤΡΙΑ, et in eadem vrbe pecuniam diuerſis nominibus inſignitam eiusdem fuiſſe valoris, atque adeo arbitrabitur, Chios ante obolis vſos, his aſſaria tria ſubſtituiſſe. Vtut ſit, quia videmus, aſſaria lentis decrementis imminuta, idem cenſeri debebit de obolis.

Conſequitur ſecundo: quia drachmae, oboli etc. nomina Graecis tam in Aſia, quam Europa erant communia, aſſariorum etiam vſum alibi, quam apud Chios obtinuiſſe, etſi eorum pondus in diuerſis vrbibus variauerit aliquantum. Quod comprobat Hemiobelio Aegienſium *Khellius* Adp. II. Tb. 1. fg. 3. — Tales ſemioboli diminuti cenſeri etiam poterunt parui illi atque ſatis frequentes Chiorum numi, qui ſine ponderis nota magiſtratuum nomina adſcripta habent.

Conſequitur tertio: errare pleroſque omnes, qui aſſariorum nomen a Romanis ad Graecos perueniſſe exiſtimant, vti pluribus docet *Khell.* l. c. p. 22. 23.

ΑCCΕΩΝ loco ΑCCΙΩΝ. *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 255. v. Aſſus.

ASSERTOR. v. HERCVLES.

Aſſes librales XII. vnciarum ponderis. vid. *As.*

ΑΣΣΙ. vid. *Aſſus* Myſiae.

ΑΣΣΙΝΟ in aere Naxio legitur. *Aſines* erat fluuius e regione Aetnae, Siculi fluminibus perſaepe adſcripſerunt nomina in moneta ſua.

ΑΣΣΙΩΝ. v. *Aſſus* Myſiae.

Aſſis, idem quod *as*, antiquiſſimus Romanorum numus, in cuius antica frequens caput Iani bifrontis, in poſtica prora nauis. v. *As.*

ASSORV. loco *Aſſorus* in Sicilia, littera S. finali intercepta.

Aſſorus, hodie *Aſaro*, oppidum fuit non ignobile Siciliae inter Ennam et Agyrinam. *Plin.* L. III. c. 14.) *Fazelius* rer. Sicular. L. I. — Eius numos iam pridem protulit *Paruta*; cernuntur etiam Aſſorinorum aenei tres apud *Torremuzzam* principem in Sicil. Num. Tb. 15. p. 14. qui et alibi exhibentur. 1. obuius, caput habet imberbe lauro coronatum ad d. cum inſcr. ASSORV.)(Iuuenis nudus ſt. ad ſ. d. diotam, ſ. cornucopiae; quae imago ab inſcriptione CRYSAS, fluuii Chryſae, hodie *Dittaino*, qui Aſſorinorum fines adluebat, figuram eſſe demonſtrat. Typus iſte mire illuſtratur a *Ciceronis* loco Act. IV. in Verr. c. 44. Æ 2. *Froelich.* Not. Elem. p. 76.) *Geſner.* Tb. 13. n. 1.) *Guſſeme* I. p. 287. cum capite Apollinis laureato.) *Harduin.* Oper. p. 90.) Muſ. *Hunter.* p. 47. ſed CRVSAS.) *Maffei* Oſſerv. Lett.-Tom. V. p. 387.) *Paruta* Tb. 126. fg. 1.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 6. fg. 10.) M. *Theup.* p. 1251.) *Torremuzz.* Sicil. Tb. 15. fg. 1.) *Zaccaria* Iſtit. p. 360. ſed ASSORY. — 2. Caput non laurea, ſed frumenti ariſtis coronatum, vt Cereris, addita eadem ASSORV. epigraphe.)(Idem Cryſae ſimulacrum et nomen CRYSAS. Æ 2. *Muſell.* Num. Pop. Suppl. Tb. 1. fg. 7.) *Paruta* ib. fg. 2.) *Torremuzz.* ib. fg. 2.) *Wilde* Sel. Num. Ant. Tb. 25. fg. 151. p. 205. cui Cryſas vrbis numen. — 3. non adeo obuius habet caput Veneris.)(ASSORV. Iuncti boues

boues duo. Æ 3. *Guſſeme* I. p. 287. cum capite muliebri diademato.) *Hauercamp.* ad *Parutam*, qui iugatos boues ad quandam Romanorum coloniam Aſſorum forſan deductam refert.) *Torremuzz.* ib. fg. 3.

Aſſus in Myſia, nunc quoque *Aſſum* vocant. *Stephano:* Ἄσσος, πόλις Αἰολίδος, τὸ ἐθνικὸν Ἀσσιος καὶ Ἀσσεύς, *Plinio* L. V. c. 32. *Aſſos* in Aeolide et L. XXVII. In Aſſo Troadis etc. *Strabo* de ea: „Natura et arte munita eſt *Aſſos* a mari, et portu rectam, et longam adſcenſionem habens.

A) *Autonomi* eius numi:
1. Caput Palladis galeatum ad d.)(ΑΣΣΙ. *Aſſiorum.* Gryphus decumbens ad ſ. infra caduceus. Æ 2. *Peller.* Tb. 53. fg. 3.) Muſ. *Hunter.* p. 47. n. 1. — 2. *Alius* ſimilis, ſed infra caput bouis. Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 155. — 3. *Alius*, ſed infra flos. Æ 3. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 5. fg. 11.) *Guſſeme* I. p. 287. — 4. *Al.* infra haſtae cuſpis. Æ 3. Muſ. *Hunter.* p. 47. n. 2. — 5. *Al.* infra thyrſus. Æ 3. M. *Hunt.* ib. n. 3. — 6. *Al.* infra fulmen. Æ 3. M. *Hunt.* ib. n. 4. — 7. Idem gal. caput.)(ΑΣΣΙ. Sphinx. *Guſſeme* l. c. — 8. Caput idem.)(ΑΣΣΙ. Facies bouis, ſupra diota. Æ 4. Muſ. *Hunter.* Tb. 7. fg. 21. — 9. *Alius* ſimilis, ſed ſupra bouis caput eſt corona laurea. Æ 4. M. *Hunt.* p. 47. n. 6.

B) Sunt et huius ciuitatis numi ſub
a) *M. Aurelio.* ΑϹϹΙΩΝ. Ara ſuper quam ſerpens, quo Aeſculapius indicatur. Æ 3. *Guſſeme* I. p. 287. n. 1.) *Harduin.* p. 29.) *Vaill.* Gr.

b) *Commodo.* 1. ΑϹϹΙΩΝ. Fortuna ſt. d. temonem, ſ. cornucop. Æ 3. *ibid.* — 2. ΚΡΙΝΑΚΙΔΗϹ ΑϹϹΙΩΝ. *Crinacides Aſſiorum.* Ara cum ſerpente. Æ 3. *ibid.*

c) *Iul. Domnae.* ΕΠΙ. ϹΤΡ. ΑΥΡ. ΑϹϹΙΩΝ ΠΙΟΝΙΤΩΝ, *Sub Praetore Aurelio, Aſſiorum et Pionitarum* in Aeolide Concordia. Templum quatuor columnarum, in cuius aditu mulier ſt. cum modio in capite ſ. haſtam. *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 255.) *Vaill.* Gr. p. 94.) *Harduin.* Oper. p. 138. ſed ΑϹϹΕΩΝ etc.) *Guſſeme* ib. n. 5.

d) *Caracallae.* ΑϹϹΙΕΩΝ. Æ 1. *Harduin.* p. 29.

e) *Alexandro Seuero.* ΕΠΙ ϹΤΡ. ΑΥΡ. ΜΗΤΡΩΝΙΚΟΥ ΑϹϹΙΩΝ, *Sub Praetore Aurelio Metronicho Aſſiorum.* Figura more patrio veſtita, d. vas quoddam, de quo forte *Plin.* L. XXVIII. „*Aſſius lapis* guſtu ſalſus, podagras lenit, pedibus in vaſe ex eo cauato inditis etc. Æ. max. *Guſſ.* n. 6.) *Harduin*, qui vero legit ΜΗΤΡΩΝΙϹΤΟΥ, *Metroniſta.*) *Vaill.* Gr.

Aſſyria regio maioris Aſiae, quam *Ptolemaeus* terminat, aliter vero *Plinius* L. V. c. 12. qui docet Aſſyriam Syriae partem eſſe, quae poſtea vocata eſt Adiabene. *Strabo* autem L. VI. longe latiores Aſſyriae fines adſignat, eo nomine comprehendens Babyloniam, et maximam circumiacentium regionum partem. Eadem et *Syria* a Graecis vocata eſt teſtibus *Iuſtino* L. I. et *Herodoto* L. VII. quamquam multo latiores Syriae fines fuerunt, quam Aſſyriae. Dicta eſt *Aſſyria*, vt refert *Auguſtinus* L. XIV. de ciuit. ab Aſſur filio Sem. — *Aſſyriacarum litterarum* ſeu quae vulgo hodie Hebraicae, et Samariticarum antiquitas vtrimque e numis adſerta. *Spanh.* I. p. 61 ſqq.

ASSYRIA IN POTESTATEM P. R. RED*acta.* Figura ſt. d. haſtam, ſ. c. e. n. Traiani. *Guſſeme* I. p. 288.) *Harduin.* p. 30.) *Occo* p. 214.

ASSYRIA ET PALAESTINA IN POTESTATEM P. R. RED. S. C. eiusd. Traiani. *Hard.* ib.)

Occo p. 215.) *Mdb.* p. 162. ſed REDAC. S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Mas et femina Aſſyrii patrio habitu palmae adligati, vtramque manum in capillos et genas iniicientes. Æ. Traiani. *Guſſ.* ib.

VICT. ASSYR. in clipeo a palma pendente, adſiſtente Victoria S. C in ambitu: S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Æ. Traiani. *Hard.* p. 29.) *Mdb.* p. 162.) *Guſſ.* ib. ſed VIC. ASSYR. etc.

AST. *Aſtigitana*. COL. AST. AVG. *Colonia Aſtigitana Auguſta*, Hiſpaniae *Ecija* hodie, vrbs illa antiqua *Aſta*, et Hiſpaniae Baeticae colonia. *Vaill.* Col. I. p. 14. — Ex *Harduini* p. 29. et *Ioberti* P. II. p. 160. coniectura hodie *Xerez della Frontera*, ad amnem Guadalete, teſte Martino de *Roa* in Hiſt. Aſtigit. vel vt vult *Guſſeme* I. p. 289. *la Meſa de Aſta.* — *Hauercamp.* ad *Morell.* Theſ. in Aug. Tb. 34. n. 2. P. I. p. 376. eundem exhibet Auguſti ex Æ 2. numum, addita explicatione: COLonia ASTurica AVGuſta. Colonus agens boues. *Aſtures*, vt meminit *Dio* L. LV. ab Auguſto bello dimiti ſunt. Numum vulgarunt primi Ant. *Auguſtin.* in Dialogis, et *Golz.* in Aug. Tb. 49. n. 14. — In *Cimel. Vindob.* I. Tb. 16. fg. 1. p. 88. ſcribitur C. AST. *Colonia Aſtigi*, vel *Aſturica* forſan, ad faciem ſphingis, infra SOCE. — COL. ASTA REG. in n. Neronis e Theſ. *Golzii* p. 237. recenſet *Harduin.* p. 29. prolatis *Plinii* L. III. c. 3. verbis: *Coloniae, Aſta* quae *Regia* dicitur etc. — Florez et ex eo *Guſſeme* l. c. in alio legunt: M. POPILLI. M. F. Caput virile laureat.)(P. COL. ASTA. RE. F. *Princeps Colonia Aſta Regia Felix.* Taurus ſtans.

Aſtapa, hodie *Eſtepa*, vrbs Hiſpaniae Baeticae, in cuius numo: ASTAPA. Caput mulieris.)(Caput radiatum. *Guſſeme* I. p. 289.

Aſtarte, Ἀστάρτης, quae et Οὐρανία ſeu Venus coeleſtis et quarta Venus, item Hebraeis עשתרות *Aſtarot* adpellatur, eadem cum Luna a quibusdam eſſe cenſetur. Alii Aſtartem ferunt paſtorum deam ab ouibus dictam; alii volunt a voce ἄστρον, ſtella; aliis Iuno, aliis Venus eſt: ſed imago, quae in numis Tyriorum, Berytenſium aliorumque exhibetur ſeminuda, Veneri magis conuenit, quam Iunoni. Verum de eius nomine aeque ac de figura nondum conuenit ſatis inter eruditos. *Sanchoniathon*, vetuſtiſſimus auctor Phoenicius Venerem explicat. *Cicero* L. III. de nat. deor. quatuor, inquit Veneres, ex iis quarta Syria eſt, Tyrio concepta, quam Adonidi nupſiſſe proditum eſt. *Plutarchus* eam in M. Craſſo ita deſcribit: Omen primum ei offertur ab hac dea, quam Venerem, alii Iunonem, nonnulli eam, quae incunabula et ſemina omnibus ex humido praebuit, cauſam et naturam arbitrantur eſſe, et quae principium omnium bonorum docuit mortales. Quidam Aſtartes nomen ab Aſtarto, Tyri rege, deriuant. *Aſtoret* vero I. Regum c. 11. v. 5. et 33. coll. Iudic. c. 2. v. 13. et c. 10. v. 6. item I. Sam. c. 7. v. 3. 4. et c. 12. v. 10. ſeptuaginta interpretes vertunt Aſtarten, cui Salomon, vni concubinarum ſuarum obſequi volens, altaria condidit II. Reg. c. 23. v. 13. vt et narrat *Suidas*: Quam coluit Salomon. Phoenicii Venerem eſſe dicunt Aſtarten, quae et apud Graecos Venus dicta et a plurimis Venus exiſtimata, variisque nominibus celebrata eſt, praeſertim in Syria, vicinisque prouinciis, etiam in Parthia, modo Derceto, modo Atergatis, modo Venus adpellata, vt indicat *Iſidorus* Characenus in Parthiae Periegeſi. A *Macrobio* Saturnal. c. 21. Architis dicitur. Vide varias de hac dea opiniones apud *Lucianum* de dea Syria, qui eam deſcribens turrim capiti, et baculum manui attribuit. Alii cum *Voſſio* de orig. et progreſſ. idolol. L. I.

L. I. c. 14. Aſtarten ab Europa haud diuerſam ſtatuunt. — Illam Aſcalonitarum numi in ſuperiori parte mulier cum infima piſcis exhibent, vt et narrat *Manilius* Aſtron. L. 4. Aſtartis figuram in Berytenſium numis deae Securitati tribuit *Triſtanus* in Elagabalo, quem ſecutus eſt *Harduinus* p. 91. *Rickius* autem de Capitol. Rom. Aſtarten Iouem radiatum cum globo et haſta arbitratur; eiusdemque ſententiae eſt *Mediobarbus*. — Varius erat Aſtartes veſtitus et varia eius attributa, pro diuerſo nimirum honore ipſi in diuerſis Syriae, Phoeniciae et Palaeſtinae vrbibus tributo.

Aſtartes cultum in Palaeſtina antiquiſſimum fuiſſe ex *Ioſepho* L. VI. c. 15. nouimus, qui Sauli regis occiſi et filiorum arma in eius templo conſecrata narrat, coll. I. Sam. c. 31, v. 10. — In Syria etiam et Phoenicia maxime culta eſt Aſtarte, eamque horum coloni Carthaginienſes coluerunt, vti *Saluianus* L. VIII. de gubern. ſuo etiam tum tempore eius cultum Carthagine familiarem fuiſſe deplorat. In n. Demetrii Nicatoris, Syriae regis, ſtat ſtolata d. extendit, ſ. baculum in crucem formatum gerit, vel ſtat in triremem.

Aſtartes huius frequens typus in numis Tyriorum et Sidoniorum, quorum tutelaris et topica dea erat Aſtarte. Sic tutulato capite ſtans inter tropaeum et columnam, cui inſiſtit victoriola, dextram ad tropaeum extendit, ſ. tenet baculum, ad pedes palma et conchylium; manum ſcilicet tropaeo imponit, tanquam Phoenices ipſius ope in longinquas regiones deduxerint colonias, idcirco coronatur a Victoria adſtante. Qui typus in Tyri templo in Elagabalo, Aquilia Seuera, et Philippo Seniore. Vel Aſtarte ſtans d. imponit tropaeo ſ. haſtam, pro pedibus hinc paruum Sileni ſignum, inde conchylium, a ſiniſtris columna, ſupra quam Victoria coronam ipſi porrigens. Tropaeo manum adponit Sidonis in Caracalla, Geta, Elagabalo, Alex. Seuero, Gordiano Pio, Otacilia, Voluſiano, Valeriano, Gallieno. — Capitolenſes a Bybliis Aſtartes acceperunt cultum. In numis COL.*oniae* AEL.*iae* CAP*itolinae* frequens itaque templum, in quo Aſtarte tutulato ſtans capite, d. caput Serapidis, ſ. ſcipionem oblongum, pede ſupra fluuii figuram impoſito; caput tenet, fluuiumque premit in Adoniorum memoriam, fluuius enim, quem pede calcat, eſt Adonis. Sic in templo Aeliae Capitolinae in Sept. Seueri et Diadumeniani numis repraeſentatur. — Eadem in templo 4. col. n. Anthedonis, Aradi, Neapolis Syriae. — ſt. in templo 6. col. ſ. pede prorae nauis impoſito iuxta columna, cui inſiſtit victoriola, quae deae coronam offert. n. Bybli. — Aſtartes templum in numo Caracallae dicato Caeſareae Palaeſtinae, cuius cultus in illam obuius, quo in templo dea d. ſcipionem gerit, ſ. pallium colligit, a ſiniſtris Victoria columnae impoſita ei porrigit coronam. — Eadem Aſtarte ſui cultum apud Boſtrenos indicans ſtat in n. coloniae Boſtrae in templo, d. ſcipionem in crucem efformatum, ſ. cornucopiae, pro pedibus duo centauri buccinam inflantes. — Cum Victoriae columna, Sileno etc. in templo quatuor columnis ſuffulto ſtat Aſtarte in Sidoniorum numis in Elagabalo, Iulia Paula; cuius quidem veſtitus Beryti et Caeſareae paullo diuerſus. — Aſtarten ſeu Venerem Berytenſes in numis frequentius percuſſerunt, illam vrbis tutelare numen, deamque topicam venerantes. Vnde in eorum n. ſtans ſeminuda, qualis Venus depingitur, capite tutulato, vt Beryti genius, ſub cuius tutela vrbs eſt poſita, pede in proram, ad denotandum vrbis ſitum, d. ſcipionem oblongum ſiue ſceptrum, ſ. aliquando acroſtolium vel tanquam maris domina, vel ob vrbis ſitum; a ſiniſtris Victoria, co-

lumnae impoſita ei coronam porrigit, ob fines eius auxilio ampliatos. Qua cum Aſtertes figura Beryti numos Valeriano, Gallieno et Saloninae dedicauere. In templo autem Beryti ſtat Aſtarte d. baculum, in crucem efformatum; ſ. cornucopiae, ad ſiniſtras icuncula alata, columnae impoſita, deae coronam porrigens, in Traiano, Hadriano, Commodo, Seuero, Iul. Domna, Macrino, Elagabalo, Annia Fauſtina et Gordiano Pio. Vel duae icunculae hinc et inde ſupra cippum vexillum gerentes in Berytenſium numis, Macrino et Elagabalo cuſis, vtriusque legionis, V. Macedonicae et VIII. Auguſtae veteranorum genios repraeſentant ad indicandam coloniae originem.

Aſtartae coronam porrigens Victoria columnae impoſita ſaepe huic deae comes in numis tribuitur; vt in n. Bybli in numo Aeliae Capitolinae Diadumeniano dedicato geminae ſunt Victoriae hinc et inde globo inſiſtentes. — *Aſtarte* vt tutelaris dea *turrita* depingitur; taurina vero in Aſtartes capite cornua apud *Euſebium* Praepar. Euangelic. L. I. c. vlt. *Tutulato* capite ſedens. n. Gabalae Syriae in Traiano. —

Aſtartes caput tutulatum medio corpore, hinc et inde aquila legionaria in Berytenſium numo Saloninae ob emeritos leg. V. Macedonicae et leg. VIII. Auguſtae colonos Berytum transmiſſos. — Caput eius et pectus ſuper ara, vtrimque vexillum adſtitutum eſt in n. Gallieni, de quo *Froelich.* 4. Tent. p. 142. — Idem Aſtartes caput in templo Beryti in Gordiano Pio. — Idem caput c. epigr. ΚΟΙΝΟΝ ΚΥΠΡΙΑΚ.

Aſtartes caput radiis circumdatum, medio corpore tenus in curru duarum rotarum ſacro Sidonis in Elagabalo, Iulia Paula, Annia Fauſtina, Soaemide et Moeſa adeo paruum eſt, vt in numis Sidoniorum cuiusuis moduli, quomodo formatum ſit, non facile obſeruari poſſit. *Venuti* Diſſertaz. ſopra i tempietti degl' Antichi, quae legitur Vol. II. Diſſert. Acad. Etruſc. Corton. p. 211 ſqq.

Aſtarte non in ſolis Berytenſium, Sidoniorum ac Tyriorum numis exhibetur, cum eius cultus in plurimis Syriae et Phoeniciae ciuitatibus admiſſus fuerit. Illa ſuccincta depingitur, aliquando caput Oſiridis d. ſuſtinens; aliquando baculum in crucem efformatum, aliquando etiam pede fluuium calcans vel prorae nauis inſiſtens, ſed plane ab Europa diſſimilis.

— ſt. d. haſtam in crucis formam, ſ. acroſtolium. n. Aſcalonis, Dorae. — pede ſaxo impoſito, d. Oſiridis caput ſ. haſtam. n. Caeſareae Palaeſtinae. — ſt. ſuper fluuium. n. Tripol. Phoeniciae. — ſt. pede fluuium calcans. n. Ael. Capitolinae, Sebaſtenorum Syriae. — fluuio inſiſtens, d. haſtam, coronam ei praefert Victoria cippo impoſita. n. Orthoſiae, ſui cultum in vrbe vt in aliis Phoeniciae indicans. — ſt. cum baculo in crucem formato pede ſupra fluuium, coronatur a Victoria in cippo. n. Tripol. Phoenic. — ſt. ex aduerſo Victoria ei coronam porrigens. n. Leucadior. Syriae. — pede prorae impoſito, d. baculum. n. Tripol. Phoenic. — ſed d. caput Oſiridis, ſ. haſtam. n. Claudio-Tiber. — ſed ſ. ſceptrum transuerſum. n. Neapol. Syriae. — pede prorae impoſito inter Caſtorem et Pollucem. n. Tripolit. Phoenic. — ſt. inter Dioſcuros in aditu templi. n. Orthoſienſ. — ſt. d. caput Oſiridis, ſ. haſtam. n. Gazae. — ſt. d. victoriolam. n. Smyrnae, ad indicandum Aſtartes in vrbe iſtius regionis cultum.

— in templo 2. *al.* 4. *al.* 6. col. cui Victoria coronam porrigit. n. Bybli. — in templo 4. col. n. Capito-

pitolienſ. — et coronatur a Victoria cippo impoſita; ex aduerſo Cybele. n. Orthoſ. — in templo 6. col. n. Botryenor.

Aſtarte leone vecta in faſtigio templi. n. Beryti.

— ſt. d. imponit tropaeo, ſ. ſcipionem, a ſin. Victoria columnae impoſita ei coronam porrigit, ad pedes hinc Silenus, inde ramuſculus. Æ. Elagab.

Aſtigitana colonia. *Plin.* L. III. c. 3. cognomine *Auguſta Firma* in Hiſpania Baetica, hodie Ecija. vid. AST. — COL. AVG. FIRMA in n. Galbae e Theſ. *Golzii* p. 237. repetit *Harduin.* Oper. p. 30.

Aſtrochiton, Herculis Tyrii nomen. Hercules tanquam *dux aſtrorum*, in numis Tyriorum d. tunicam ſtellatam, ſ. ſcipionem ſeu ſceptrum gerit vt rex. Aſtrochitonis currum ceruis pro equis ornant Tyrii, ad rapiditatem eius arguendam, apud *Seguin.*

Aſtrologica in numis, ſol, luna, ſtellae, cometa, globus. cf. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 94. et ſeq. 95. Zodiacus, et planetae.

Aſtrum Antiochiae ſymbolum. — Aſtrum in creſcente luna in n. Carrhenorum expreſſum, ſol eſſe videtur, a quo luna lumen accipit. — Aſtra in pileis Dioſcurorum, vid. *Dioſcuri*, quod inter aſtra relati ſint ex fabula, Caſtor et Pollux ideo a nauigantibus coluntur. — Aſtrum ante caput Martis in den. Ruſtiae gentis, quod annus a menſe Martio, qui nomen ab hoc deo accepit, inchoare credebatur. — Aſtrum in plerisque Elagabali numis in illius honorem S. C. et in coloniis ſignatum eſt. — Aſtrum crinitum pone caput Iul. Caeſaris in eius denariis. Stella, inquit *Dio* XLV. quaedam quotidie inter ſeptemtrionem et occaſum adparuit, eamque cometen vocantes nonnulli, ea portendere dicebant, quae alias huiusmodi ſignum ſequi conſueuiſſent. Creditum hoc a plebe, ſed tamen Caeſari eam, immortalitatem iam adepto, inque ſiderum numerum adlecto, ſacram eſſe dixerunt ſtellam. Ea re Caeſar Iunior animo confirmato ſtatuam patris aeream cum ſtella ſupra caput in Veneris templo poſuit. — Aſtra ſupra ſellam curulem Iulii huius diuinitatem indicantia, in den. Aeliae gentis. — Vniuerſim in Italiae Graeciae monetis luna et aſtra ſaepiſſime adparent. Dioſcurorum cultus Neapoli, vtpote in vrbe maritima, plurimum vigebat. In aere vrbium Capuae, Tarenti, aliarumque ciuitatum, iam vna, iam plures ſtellae lucent. Iguuium et Populonium apud *Paſſerium* Paralip. ad *Dempſt.* Tab. 4. et 5. pariter lunam cum geminis aſtris, Dioſcurorum ſymbolis; Croton apud *Eckhelium* Num. Vet. T. 4. n. 5. et *Magnanum* Bruttia Num. Tbb. 120. et 121. tres lunas falcatas, et Velia apud *Pellerinum* Rec. T. 1. pl. 9. n. 56. tres item lunas, totidemque aſtra ſignarunt.

Aſtrum vel *ſtella ſola* in n. Aradi, Atabyrii, Corcyrae, Laodiceae Syriae, Syracuſae, et coloniae incertae, quae creditur Luciferae Fanum; pariter in n. Impp. Iulii, Auguſti, Neronis, Fauſtinae Senioris, Fauſtae vxoris Conſtantii Iunioris, Helenae Iuliani coniugis.

Aſtra, vel alia ſigna iis addita, quae ad Solem, Lunam, Dioſcuros, Venerem, vel aliter referenda ſunt in n. Abderae Hiſpaniae, et Thraciae, Achaiae, Acinipi, Acraſi, Aeginae, Aeliae Capitolinae, Aeni, Aezani, Amaſiae, Amiſi, Amphiſſae, Anconae, Antiochiae Syriae, Antiſſae, Apameae Phrygiae, et Syriae, Aradi, Aruae, Aſido, Athenarum, Axur, Bailo, Barinorum, Boſtrae, Bruttiorum, Byzantii, Caletis, Camarinae, Capuae, Carrharum,

rum, Carthaginis, Cataneae, Celinae, Caeſareae Cappadociae, Chabactae, Chii, Cibyrae, Cii, Cnoſſi, Commagenes, Cotiaei, Corinthi, Cyrenes, Damaſci, Dioſcuriadis, Dyrrhachii, Edeſſae Meſopotamiae, Eleuthernae, Emeritae, Epheſi, Erythrarum, Gabalae, Gadium, Gauli, Hierapolis Phrygiae, Ilipae, Italicae, Ituci, Lacedaemonis, Laeliae, Lampſaci, Laodiceae Cariae, Lapethi, Locrorum, Magneſiae ad Maeandrum, Mamerti, Meſſanae, Metaponti, Mileti, Neapolis Samariae, Neſibis, Nicomediae, Nicopolis Moeſiae, Pari, Pergae, Peteliae, Philippopolis Thraciae, Philomelii, Phocidis, Rhodiorum, Romae, Romuleae, Sagalaſſi, Sagunti, Salapiae, Sardium, Segobrigae, Segouiae, Sides, Sidonis, Sillii, Smyrnae, Sueſſae, Syracuſae, Syriae, Tabae, Tarſi, Teani, Tenedi, Tomorum, Trallium, Tripolis Syriae, Troadis, Tyndaridis, Tyri, Valentiae, Veliae, Vliae, Vranopolis, Vrſonis. — *item* in numis *familiarum* Aeliae, Aquiliae, Aureliae, Caeciliae, Calpurniae, Claudiae, Coponiae, Cordiae, Corneliae, Domitiae, Durmiae, Fonteiae, Liciniae, Lucretiae, Manliae, Marciae, Memmiae, Minuciae, Muſſidiae, Naſidiae, Petroniae, Popliciae, Pomponiae, Porciae, Poſtumiae, Sepulliae, Siciniae, Siliae, Soſiae, Terentiae, Titurіae, Valeriae, Vibiae, Volteiae. — *porro* in n. *regum* Abgari Edeſſae; Antiochi VII. VIII. X. XII. XIII. Seleuci Cerauni, Triphonis Syriae; Berenices vxoris Antiochi II. et filiae Ptolemaei Soteris II; Cleopatrae mulieris huius Ptolemaei; Lyſimachi Thraciae; Mithradatis, et Pharnacis regum Ponti; Alexandri M., Caſſandri, Philippi I. et Perſei Macedoniae; Attali Pergami; Sauromatis Boſpori; Cunobilini Celtarum; Iubae Iun. Mauritaniae, Theodeberti Gothorum; Vroſii Seruiae regis. — *pariter* in n. Impp. Iulii, M. Antonii, Auguſti, Caii et Lucii, Tiberii, Caligulae, Claudii, Neronis, Veſpaſiani, Titi, Domitiani, Domitiae, Traiani, Hadriani, Antonini, Fauſtinarum, M. Aurelii, Commodi, Pertinacis, Peſcennii, Seueri, Domnae, Macrini, Elagabali, Iul. Paulae, Aquiliae, An. Fauſtinae, Maeſae, Soaemiadis, Alexandri, Mamaeae, Voluſiani, Gallieni, Saloninae, Salonini, Poſtumi, Macriani patris et filii, Tetrici vtriusque, Victorini, Quieti, Aureliani, Vaballathi, Quintilli, Taciti, Probi, Numeriani, Diocletiani, Maximiani, Conſtantii Chlori, Helenae vxoris, Valerii Seueri, Galerii, Galeriae Valeriae, Maxentii, Gal. Maximini, Licinii vtriusque, Conſtantini M., Helenae, Fauſtae, Criſpi, Conſtantini, Conſtantis, Conſtantii, Saturnini, Vetranionis, Magnentii, Iuliani Apoſtatae, Helenae vxoris, Valentiniani Sen., Valentis, Valentin. Iun., Theodoſii, Flacillae, Magni Maximi, Victoris, Arcadii, Eudociae, Priſci Attali, Theodoſii Iunioris, Eudoxiae, Ioannis, Placid. Valentiniani, Marciani, Pulcheriae, Leonis I., Zenonis, Iulii Nepotis, Baſiliſci, Anaſtaſii, Iuſtini I., Iuſtiniani I., Iuſtini II., Tiberii Conſtantini, Mauritii, Phocae, Heraclii, Conſtantini Pogonati, Michaelis Rancab.

Aſtrum in n. Ionathanis ducis Iudaeae, et eius ſenſus. *Neumann.* Pop. Num. II. p. 85.

— in chlamide Arſacidarum, ac duae ſtellae et dimidia lunula pone caput cuiusdam Parthorum regis apud *Spanhem.* I. 458, quod primus illius imperii fundator Arſaces ſollemni poſt obitum ritu fuerit conſecratus ex *Amm. Marcell.* L. XXIII. c. 6. atque aſtris inſertus, inde autem ſecuti eum Arſacidae ſeu Parthorum reges participes ſiderum, immo fratres ſolis ac lunae adpellari voluerint.

Aſtra duo ſola. n. Gabalae. — ſub quibus Cupido delphino inſidens, adſcri-

adſcriptis S. P. Q. R. litteris. Æ. Auguſti. *Seguin.* Sel. Num. p. 106. ed. pr. qui ab vna parte ſidus Veneris, ab altera ſidus Iulium ad originem indicandam intelligit.

Aſtra duo vel Boſporus et Heſperus, Orientis et Occidentis indices in Anaſtaſi Childericiana ſuper aureo Leonis Imperatoris numo, duplici ſidere inſignito. *Chifflet.*

ASTS in ima parte Æ. Vetranionis. Muſ. *Theup.* p. 345.

Aſtures Hiſpaniae populi a P. Cariſio Auguſti propraetore domiti. *Plin.* L. III. c. 5. *Aſturica* vrbs magnifica in citeriore Hiſpania. *Ptolemaeo* L. II. c. 6. Ἀστούρικα Αὐγοῦστα, nunc *Aſtorga* in regno Legionenſi. — COL. ASTVRICA AVGVSTA n. Auguſti, in Theſ. *Golzii* p. 237. ex quo *Harduin.* p. 30.

Aſturina in Myſia ciuitas, *Stephano*: Ἄστυρα, πόλις Μυσίας, τὸ ἐθνικὸν Ἀστυρηνὸς, ἀφ᾽ οὗ τὸ τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος ἱερόν. Ibi *Dianam Aſtyrenam* coli ſolitam auctor eſt *Strabo* L. XIII. p. 606. cf. et *Pauſan.* in Meſſenicis p. 146. — *Plinii* aetate non amplius exſtitiſſe Aſturinam patet, ſiquidem Aſtyras inter vrbes enumerat, quae in Aeolide ſeu Myſia interciderant L. V. c. 32. — In Æ 2. Antonini Pii numo legitur ΑϹΤΥΡΗΝΕΩΝ, *Aſturineorum* cum praetoris in Myſia nomine ΚΡΙΝΑΚΙΔΗϹ, *Crinacides* et Dianae polymammiae effigie cum adminiculis, in cuius capite modius. *Guſſeme* I. p. 293.) *Vaill.* Adpend. Num. Graec. Tb. 6.) *Harduin.* p. 30. qui vero ΑϹΤΥΡΗΝΕΙΩΝ, omiſſo praetoris nomine.) *Patin.* Impp. p. 227. ſed tantum ΑϹΤΥΡΗΝΕ....

Aſtypale ciuitas in Aſtypalaea inſula, e Cycladibus vna, in qua Apollo colebatur. *Plinio* L. IV. c. 23. Aſtypalaea liberae ciuitatis inſula. *Stephano*: Ἀστυπάλαια, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. — ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΤΩΝ in n. e Theſ. *Golzii* p. 210. cuius et meminit *Harduin.* p. 30.

ΑϹΤΥΡΗΝΕΩΝ. v. *Aſturina.*

ΑϹΤΥΡΗΝΗ, *Aſturena* dicta *Diana* in n. Antandriorum, vt docet *Strabo* L. XIII.

ΑϹΥ loco ΑϹΥΛου, *Inuiolabilis*, in n. Seueri a Tyanenſibus apud *Haym.* Th. Br. II. Tb. 38. n. 10. — Falſo ſcriptum ΑΛΥ. in n. Valeriani Sen. a Coryciotis. Muſ. *Piſan.* I. Tb. 66. n. 1. p. 178.

ΑϹΥ. Ἄσυλος, Ἀσύλου. vid. *Aſylum.* — ΔΙΟΚΑΙ. ΙΕΡΑ ΑϹΥ. ΑΥΤΟ. *Diocaeſarea* Galilaeae. — ΚΑΙϹ. ϹΕΒ. ΙΕΡ. ΚΑΙ ΑϹΥ. *Caeſarea* ſub Panio Ituraeae. — ΚΩΡΥΚΙΩΤΩΝ ΑϹΥ. ΝΑΥΑΡΧΙϹ. *Corycus* Ciliciae. — ΜΟΚΑ ΙΕΡ. ΑϹΥ. ΑΥΤΟ. *Moca* Arabiae. — ϹΑΜΟϹ. ΙΕΡ. ΑϹΥ. etc. vel Φ. ϹΑΜ. ΙΕΡ. ΑϹΥ. ΑΥ. *Samoſata* Commagenes. — ΤΥΡ. ΙΕΡ. ΑΣΥ. *al.* ΤΥΡ. ΙΕ. ΑΣΥ. *al.* ΤΥΡ. ΙΕΡΑ ΑϹΥ. *al.* ΙΕΡΑΣ ΑΣΥ. ΤΥΡΙΩΝ. *Tyrus* Phoeniciae.

ΑϹΥΛ. vid. *Aſylum.* — ΑΝΤΙΟΧ. ΙΕΡ. ΚΑΙ ΑϹΥΛ. Π. ϹΑΡΩΝ. *Antiochia* ad Sarum. — ΑΠΑΜΕΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ Κ. ΑΣΥΛ. *Apamea* Syriae. — ΔΩΡ. ΑϹΥΛ. ΑΥΤΟ. ΝΑΥΑΡ. *al.* ΔΩΡ. ΙΕΡ. ΑϹΥΛ. etc. *Dora* Phoeniciae. — ΕΦΕϹΙΩΝ ΑΡΤΕΜΙϹ ΑϹΥΛ. *Epheſiorum Diana Inuiolata.* — ΚΑΙϹ. ϹΕΒ. ΙΕΡ. ΑϹΥΛ. ΠΡ. ΠΑΝ. *Caeſarea Auguſta* ad Panium. — ΛΑΠΠΑΙων ΑϹΥΛ. *Lappa* Cretae. — ΤΥΑΝΕΩΝ ΙΕΡ. ΑϹΥΛ. ΑΥΤ. *Tyana* Cappadociae.

ΑϹΥΛΟϹ v. *Aſylum.* — ΑΝΤΙΟΧ. ΠΡ. ΙΠ. ΙΕΡ. ΑϹΥΛΟϹ. *Antiochia ad Hippum.* — ΑΡΤΕΜΙϹ ΕΦΕϹΙΑ ΑϹΥΛΟϹ, *Diana Epheſia Inuiolabilis.* — ΑΣΥΛΟΣ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣ coniunctim in aliquot Graecorum vrbium numis.

ΑϹΥΛΟΥ v. *Aſylum.* — ΑΝΤΙΟ. ΤΩ. ΠΡ. ΙΠ. ΤΗϹ ΙΕΡ. Κ. ΑΣΥΛΟΥ. *Antiochia ad Hippum.* — ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕ-

ΡΑΣ

ΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ. *Antiochia* Syriae. — ΑΠΑΜΕΩΝ *al.* ΑΠΑΜΕΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ. *Apamea* Syriae. — ΑΣΥΛΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΕΦΕΣΙΩΝ, n. *Epheſi.* — ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΑΣΥΛΟΥ. *Caeſarea* Palaeſtinae. — ΙΕΡΑC ΝΕΙΚΟΠΟΛΕΩC ΑCΥΛΟΥ. *Nicopolis* Epiri. — ΠΕΡΓΑΙΑC ΑΡΤΕΜΙΔΟC ΑCΥΛΟΥ. *Perga* Pamphyliae. — ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΩΝ etc. ΑΣΥΛΟΥ. *Seleucia* Syriae. — ΤΥΑΝΩΝ ΤΩΝ. Π. Τ. ΙΕΡΑC ΑCΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. *Tyana* Cappad.

ΑΣΥΛΩΝ, *Inuiolatorum.* v. *Aſylum.* ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΑΣΥΛΩΝ. *Golz.* Graecia Tb. 22. n. 5. v. *Macedonia.*

Aſylum erat locus conſecrationis lege inuiolabilis, vnde illi nomen ab *α* priuatiuo, et verbo *συλάω*, quod eſt *rapio*, quaſi eſſet *locus a direptione tutus.* Putat tamen *Scrrius* quaſi Ἀσυμον, tanquam a verbo σύρω, *traho*, quia inde extrahi, qui in locum confugerat, nefas eſſet. Non omnibus quidem promiſcue praebuiſſe aſyla perfugium, docet *Spanb.* I. p. 670 ſqq. vbi ſimul oſtendit:, definitos id genus aſylorum limites; quorum templorum aſylis id conceſſum: obaeratis Dianae templum fuiſſe pro aſylo; grauiorum criminum reos, ſacrilegos, fugitiuos ſeruos vulgo ab aliis aſyliis eſſe abductos; aſyla quoque nominat, quae ſeruis olim aduerſus ſaeuitiam dominorum relicta. Origo illius iuris a peculiari quorundam templorum ſanctitate, nec tamen omnia templa pro aſylis. Haud vna olim aſylorum ratio, ſeu quoad ſpatium indultum illius iuris, ſeu quoad perſonas, quibus ea praeberent perfugium.

Aſyla etiam dictae vrbes integrae et inſulae, pariterque Macedonia apud *Golz.* Graecia Tb. 22. n. 5. — *Vrbes* aſylo gaudentes in numis leguntur: *Antiochia* ad Hippum in Coeleſyria, ad Sarum, in Syria, in Ptolemaide, *Apamea* Syriae, *Aradus* Phoeniciae, *Caeſarea* Palaeſtinae, ad Panium Ituraeae, *Capitolias* Coeleſyriae, *Gorycus* Ciliciae, *Damaſcus* Syriae, *Diocaeſarea* Galilaeae, *Dora* Phoeniciae, *Edeſſa* Syriae, *Epheſus* Ioniae, *Gabala* Syriae, *Heraclea* Ponti, *Laodicea*, Syriae, *Lappa* Cretae, *Moca* Arabiae, *Nicomedia* Bithyniae, *Nicopolis* Epiri, *Paraetonium* Aegypti, *Perga* Pamphyliae, *Samoſata* Commagenae, *Sebaſte* Ciliciae, *Seleucia* Ciliciae, *Sicyon* Achaiae, *Sidon* Phoeniciae, *Tyana* Cappadociae, *Tyrus* Phoeniciae. — Quaedam earum, quamquam rarius, ſolam *Aſyli* epigraphen exhibent, vt *Epheſus, Lappa, Perga, Tyrus*; de quo ſolo Ἀσύλου titulo in aliquot vrbium numis *Spanb.* I. p. 661 ſq. Duos eam in rem memorauit *Vaill.* Num. Gr. Impp. p. 164. numos Epheſiorum, et Pergaeorum inſcriptos: priorem in Otacilia Philippi patris coniuge: ΑΡΤΕΜΙC ΕΦΕCΙΑ ΑCΥΛΟC, *Diana Epheſia Inuiolata*; alterum in Tranquillina: ΠΕΡΓΑΙΑΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΑΣΥΛΟΥ, *Pergaeae Dianae Inuiolatae.* In alio Epheſiorum ſub Nerone cuſo legitur: ΑΣΥΛΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΕΦΕΣΙΩΝ. Quibus addi debet alius Caeſareae, vulgo Philippi, numus cum Caii Caligulae capite in anteriori area, in altera cum viri togati effigie, et inſcr. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΑΣΥΛΟΥ ΑΓΡΙΠΠΑ ΒΑΣΙΛΕΥ. *Caeſareae Inuiolatae, Agrippa Regnante.* *Vaill.* Gr. p. 11. — *Lappa* vrbs in Creta ob peculiarem Apollinis in ea cultum Ἄσυλος habita, vnde in eius numis ΑΣΥΛ. ΛΑΠΠΑC. vel ΛΑΠΠΑΙων cum figura Apollinis nuda. *Spanb.* I. 342. — Quod Ἀσύλου priuilegium genti quoque integrae tribuitur in *Golziano* numo: ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΑΣΥΛΩΝ, *Macedonum Inuiolatorum.* *Spanb.* I. p. 666.

Aliae vrbes, maxime in Syria et Phoenice, item in Caeſarianis aliarum gentium numis, ἱερᾶς, ἀσύλου et αὐτονόμου praerogatiuas ſimul inſcribebant, cuiusmodi ſunt: ΑΝΤΙΟΧΙΑ ΠΡΟC ΙΠΠΟΝ, ΑΝΤΙΟΧΙΑ Π. CΑΡΟΝ, ΑΠΑ-

ΑΠΑΜΕΙΑ, ΔΩΡΟC, ΚΑΙCΑΡΕΙΑ, ΚΑΠΙΤΩΛΙΑC, ΜΟΚΑ, CΑΜΟCΑΤΑ, CΕΛΕΥΚΕΙΑ, ΤΥΑΝΑ. v. *ſuis locis.* cf. *Spanh.* I. p. 661 ſq.) *Vaill.* Gr. p. 211 ſq.) *Galland.* Diction. Numiſm. voce "Ασυλος.) Muſ. *Alb.* II. p. 26.

Aſyli iura omnia a Tiberio abolita, ait quidem *Suetonius*; ſed reſtricta tantum, et imminuta probat *Spanhem.* I. p. 662. adſtipulantibus numis.

ꝏ vel AT vel TA litteris AT monogrammate nexis, monetarii vt videtur ſignum. Æ. Poſtumiae g. *Morell.* Fam. Poſtumia Tb. I. fg. 6. p. 358. — Eaedem litterae iunctae in n. Epiri. — Perfrequens monogramma in Arſacidarum moneta.

ꝏ ad *Atabyrum* Siciliae refert *Combe* in Muſ. *Hunter.* Tb. 8. fgg. 1. 2. 4.) *Pellerin.* Suppl. II. p. 144.) *Paruta* Tb. 79. p. 420. vid. *Atabyrum.* — At *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 6. fg. 11. ſimilem protulit Æ. numulum, ſed *Atrageni* in Theſſalia adſcripſit p. 85. ex mente *Khellii*, e cuius ſchedis de hoc numo adnotauit: „Numum cum ſimili ſigla iam olim *Paruta Atabyro*, Siciliae exiſtimato oppido attribuit, atque etſi ab *Hauercampio* Theſ. *Graev. Sic.* Tom. VII. p. 825. obelo notata fuit, ſectatores tamen habuit antiquarios; *Pellerinius* Suppl. I. p. 144. notam hanc compendiariam iterum perſtringens, inter incerta eam deſtituit, quo tamen tam parum abſterreor, quo minus hunc numulum *Atragi* Theſſaliae oppido adſcribam. Seu T praeponas, ſeu poſtponas, ex vrbibus notis aliam inuenies; a Tanagra enim Boeotiae illum remouet ſcuti Boeotici, ab Atarnea Myſiae ſerpentis dorſo equi inſidentis abſentia. Ceterum admitto, pergit *Khellius*, quod *Pellerinius* loco indicato cauſatur, ſiglam hanc in pluribus vrbium et regum numiſmatis adeſſe, aſt coniunctum cum certis aliis inſcriptionibus.

ꝏ duae initiales litterae AT vocis *Atys*, Lydiae regis, in antiquiſſimo eius numo, de quo *Spanhem.* I. p. 18. et *Froelich.* Not. Elem. Tb. 2. fg. 23. p. 139. At *Wachterus* *Alyattes* legi ſolet. vid. *Alyattes.*

AT loco TA in n. Tarenti. vi *Tarentum.*

AT litterae numerales *Annum* 301. indicantes a) n. *Aegaeenſium* Ciliciae in Valeriano Sen. Si 301 addideris eorum epochae initio 707, erit V. C. 1008. *Vaill.* Gr. p. 245. — b) n. Aſcalonitarum ex eorum computo a libertatis capite 650 exhibet A. V. C. 951.

ATA. v. *Atarnea* Myſiae.

Atabyra, vel *Atabyrum*, Gr. Ἀτάβυρον, in Phoenicia oppidum, cuius *Stephanus* et *Polybius* meminere. — ΑΤΑΒΥΡΑΙΩΝ, *Atabyraeorum.* Iupiter ſedens, d. pateram, ſ. haſtam, pro pedibus aquila. Æ 1. Diadumeniani. *Guſſeme* I. p. 294.) *Harduin.* p. 30.) *Vaill.* Gr.

Atabyrium in Sicilia, cuius nulla apud geographos mentio fit. *Combe* ſequentes numos huc refert: 1. Equus decurrens ad d.)(AT monogrammate intra coronam lauream. Æ 3. Muſ. *Hunter.* Tb. 8. fg. 1. additque editor p. 48. „In hoc numo monogramma AT eiusdem formae eſt, ac in numo ſequenti, quem in Atabyrio Siciliae cuſum fuiſſe nemo non dubitat; ambo ex Sicilia cum numo tertio et multis aliis eiusdem inſulae eodem tempore huic muſeo adferebantur, quapropter, tametſi aliter ſentiunt nonnulli eruditi (*Eckhel*, Num. Vet. p. 85. cum *Khellio*,) illum huic loco cum *Paruta* Tb. 79. p. 420. vindicare non dubitauimus.' Numo quarto cum multis variarum regionum ſimul adquiſito, de loco, vbi inuentus fuerit, nihil dicimus. Sed obſeruatu dignum eſt, galeam eiusdem formae in numis Aluntii in

eadem

eadem inſula inueniri.) *Pellerin.* Suppl. I. p. 44. II. p. 144.) *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 6. fg. 11. — 2. Idem monogramma. Taurus cornupeta ad ſ.)(Stella. Æ 1. Muſ. *Hunter.* Tb. 8. fg. 2.) *Paruta* l. c.) *Guſſeme* I. p. 293. — 3. A in medio numo.)(Stella. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 3. — 4. AT in monogrammate in corona laurea.)(Galea. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 3. — 4. AT in monogrammate in corona laurea.)(Galea. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 4. — 5. *Alius*, ſed cancer. *Guſſ.* l. c.

Atala Siciliae. Caput Apollinis.)(ΑΤΑΛΙΝΩΝ. Tripus. *Arigoni.*

Atalanta Schoenei, aut Iaſi filia, cuius frequens eſt apud poetas mentio, cuiusque certamen commemorat *Apollodorus* L. III. — Illa veſte militari induta, et galea caput tecta currens, d. pomum attollit, ſ. haſtam geſtat, ΑΜΑCΤΡΙΑΝΩΝ, *Amaſtrianorum* Paphlagoniae. Æ 2 vel 3. Fauſtine Iun. *Froelich.* 4. Tent. p. 209.

Atalanta virgo venatrix in Arcadia, aprum Calydonium iuxta arborem ſtantem haſta ferit. n. Tegeae Arcadiae.

ΑΤΑΛΙΝΩΝ. v. *Atala.*

Atanes regulus vel princeps in Turdetania Hiſpaniae Scipionis aetate, de quo *Liuius* L. XXVIII. Ad eum forte referendus eſt numus Æ 3. quem exhibet *Velazquez* Enſayo Tb. 14. fg. 8. p. 106. vel ad Nemetham Hiſpaniae Tarraconenſis vrbem ſpectat iſte numus litteris ΝΟΗΜ⋯ Celtibericis inſcriptus. v. *Nemetha.*

Atarnea oppidum in Myſia, a *Stephano* inter Myſiam et Lydiam e regione Leſbi locatur: Ἀτάρνα, πόλις μεταξὺ Μυσίας καὶ Λυδίας. *Plinio* L. V. c. 31. *Atarne* in Aeolide.

A) *Autonomi.* Caput imberbe laureatum ad d.)(ATA. Equi pars anterior ad d. infra vuae racemus. Æ. Muſ. *Hunter.* Tb. 8. fg. 5. — 2. Caput Apollinis laur. ad d.)(Equus dimidius in cuius dorſo ſerpens, ſubtus ΑΤΑΡ in area ⌗ H. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 10. fg. 8. p. 107.

B) *Sub Caeſaribus*; vterque numus e collectionibus Pyrrhi *Ligorii* ab *Harduino* p. 30. repetitus.

a) *M. Aurelii* cum Dianae Venatricis effigie et populi denominatione ΑΤΑΡΝΑΙΩΝ.

b) *Gordiani Iunioris*, ΑΤΑΡΝΕΩΝ inſcriptus cum Apolline.

Α Τ Β. *Primus* et *Iterum*, loco τὸ, vid. ΑΡΧ. Α Τ Β.

ΑΤϡ in ima parte Æ. Licinii Sen. *Band.* II. 185.) *Beger.* Th. Br. II. 798.) *Harduin.* 463. qui ΝΤΕ.) Muſell. Impp. Tb. 246. n. 1.

ATEL. *Atellius* nomen, cuius mentio etiam apud *Gruterum.* — In Æ 2. Caligulae: CN. ATEL. FLAC. *Cneus Atellius Flaccus* duumuir Nouae Carthaginis legitur. *Morell.* in Calig. Tb. 5, n. 6. p. 664.) *Patin.* Impp. p. 90.) *Vaill.* Col. I. p. 150.) *Beger.* Th. Br. II. p. 617. ſed ATEL. ELAC.) *Mdb.* p. 79. qui vero ATTEI. pro ATEL.) *Guſſ.* I. p. 294. ſed ſimul male e *Mediobarb.* C. ATEL. CAPIT. citat, cum tamen apud *Mdb.* p. 49. C. ATEI. CAPIT. legatur.

ΑΤΕΛΙΑΝΟC, *Atelianus* nomen videtur Archontis. ΕΠΙ ΑΤΕΛΙΑΝΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ. *Sub Ateliano Athenienſium.* n. Veſpaſiani. *Guſſ.* I. p. 298.

ATELIVS Duumuiri Quinquennalis nomen in n. regis Iubae II. ſed nomen coloniae, quae aeneum in Africa percuſſit numum, non adeſt. *Froelich.* Not. Elem. p. 220.) *Guſſ.* I. p. 294. IV. p. 164, apud quem ATELLIVS.

Atella

Atella Campaniae, de qua *Golzii* editor Magnae Graec. p. 238. ad Tb. 20. fg. 5. vbi taurus humana facie, deſuper ſolis aſtrum, in imo exergo: ATEΛΛANΩN.)(Caput geminum, in area quatuor globuli. Æ.) *Harduin*. Oper. p. 30. — *Stephano* : Ἀτέλλα, πόλις Ὀπικῶν Ἰταλίας, μεταξὺ Καπύης καὶ Νεαπόλεως, τὸ ἐθνικὸν Ἀτελλανός.) *Plinio* L. III. c. 9. *Atellani*. — Nunc S. *Arpino*; ſiue S. *Elpidio*.

ATƎM retrograde ſcriptum, idem ac META *Metapontinorum* Lucaniae. v. *Metapontum*.

ATEPILOS regulus Galliae, de quo *Eckhel*. Num. Vet. p. 5. 6. ad Tb. I. fg. 5. ATEPILOS. Leo gradiens.)(TOVTOBOCIO. Caput virile nudum. Inſignis hic Æ 3. numus iam exſtat in Muſ. *Pembrok*. II. Tb. 93. n. 1. ſed vitiato *Atepili* nomine, cuius inſcriptio apud *Eckhel*. luculenta eſt.

Atergatis, quam et Atargatam, et Derceto *Strabo* L. XVI. adpellat, dea Aſcalonitarum Syriae, quam *Plinius* prodigioſam vocat, quod ſimulacrum eius ſuperiore parte mulierem, reliqua piſcem refert. Adſeruatur Oxon. in collectione Ioan. *Swintonii* moneta argentea ex Syria in Angliam deportata et aere inciſa in Philoſoph. Tranſact. Vol. LXI. P. II. Tb. 13. fg. 3. p. 346. Ab vno eius latere effigies eſt Atergatis; ab altero autem nauicula hippopotamusque, at iniuria temporis litterae ſunt deletae.

Ateula et *Vlatot*. Sic inſcriptos tertiae formae numos argenteos, quod frequenter eruantur in Britannia, ad eius inſulae regulos ſpectare cenſent *Cambdenus*, et *Gibſon*. — Chriſtoph. Friedr. *Ayrmanni* diſſ. de numis *Ateulae*, regi Attilae male attributis. Gieſſ. 1739. forma quarta.

AΘ. Ἀθηναίων, *Atheniensium* in Attica; it. Ἀθηνᾶ, *Mineruae*; in Atheniensium numis perantiquis cum Palladis et noctuae typo inconcinno. *Spanh*. I. 97.) M, *Theup*. 1251. — AΘ. ΘΕ. Ἀθηναίων Θέσπις, *Athenienſium Theſpis*, poeta Tragicus. Eius caput barbatum. et oliua vel myrto coronatum. Duo piſces ſitu contrario. Æ. *Froelich*. Not. Elem. p. 239.) *Haym*. II. p. 76. Tb. 7. fg. 6. — AΘ. Ἀθήνη, Vabalathi cognomen.

AΘΑ. inferne ſcriptum. n. Metaponti Lucaniae.

AΘAINAIΩN, *Athenienſium*. KOINON AΘENAIΩN, *Commune Athenienſium*. Templum pulcerrimum octo columnarum, ante quod ara cum foro cernitur.)(ΘΕΙΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΥ, *Diui Auguſti*. Caput Auguſti radiat. Æ 2. *Golz*. in Aug. Tb. 74. fg. 13) *Morell*. in Aug. Tb. 56. fg. 7. 8.

Athalaricus rex Gothorum in Italia. Mortuo enim Theodorico Italiae regnum eiusdem teſtamento ad nepotem Athalaricum peruenit, cumque puer eſſet rex mater Amalaſuenta Theodorici filia regni ſuſcepit gubernacula. Ex intemperantia mortuo Athalarico anno aetatis 16 vel 18, Ao. Chr. 534, mater regnum Italiae Theodato Gothorum duci tradidit. *Procop*. Goth. L. I. c. 2.) *Com. de Bunau* Reichshiſtorie T. II. L. III. p. 669 ſq. vbi et p. 633 eius numiſmata aeri inciſa conſpiciuntur. Eſt in eius et ſucceſſorum numis ab altera eorundem parte gemmaca Imperatoris Iuſtiniani effigies cum AVG. ſeu *Auguſti* adpellatione, ita: D. N. IVSTINIANVS AVG.)(D. N. ATHALARICVS REX infra coronam. AR. *Bunau*. l. c.) *Muſell*. Reg. Tb. 11. fg. 1.) Muſ. *Theup*. 1210. — 2. INVICTA ROMA. Caput Romae galeatum.)(Eodem. Æ. *Band*. II. 643.) *Bunau*. ib.) *Guſſeme* I. 295.) *Mdb*. 561.) *Muſell*. ib. fg. 2.) *Patin*. Ind. f. 35.) M. *Theup*. 1210. — 3. vt in anteriore.)(D. N. ATHALARICVS REX.

REX. Vir galeatus ſt. d. haſtam, ſ. ſupra clipeum, in area S. C. Æ 3. *Bandur*. II. 643.) *Guſſeme* ib.) *Muſell*. l. c. fg. 3.) M. *Theup*. 1210.

Athanagildus rex Gothorum in Hiſpania, circa An. Chr. 554. Iuſtiniani 29, de quo *Velazquez*, et ex eo *Guſſeme* I. p. 295. numum exhibent, in quo protome regis diademata, hinc TVIIA. inde AAIII.)(Victoria gradiens d. ſertum, ſ. palmam, pone III. ſubtus IIIIXS.

ΑΘΑΝΑΣ ΑΛΕΑΣ. *Mineruae Aleae*. Noctua cippo inſidens.)(Caput Palladis galeatum. Æ. *Kbell*. Adpend. II. Tb. 1. fg. 4. p. 24 ſq. v. ΑΛΕΑΣ.

ΑΘΕ. Ἀθηναίων, in vetuſtioribus *Athenienſium* numis. Erant, qui dum huius vrbis nomen per Ε ſcriptum legerent, caelatore erroris redarguto, Η, vt alias in libris notatur, ſubſtituendum fuiſſe putarunt; hos vero magnopere hallucinatos eſſe teſtatur numorum multitudo, qui hocce nomen vtraque littera, quamquam Ε antiquioribus temporibus congruat, ſcriptum eſſe demonſtrant. vid. Ε. — Obſeruandum in numis argenteis ΑΘΕ. ſemper, vnico pentobolo excepto, in aeneis vero et ΑΘΕ. et ΑΘΗ. comparere; qui tamen Ε pro Η gerunt pro ratione diametri craſſiores, ac margine rotundo, et glabro inſtructi maiorem ſapiunt vetuſtatem; alii vero, qui Η exhibent ex aere flauo conflati tenuiores margine quadrato ſpeciem dimidii noſtri ſolidi referunt. Vt autem primi certo antiquiſſimi, ita inter eos ipſos antiquiores cenſendi ſunt, in quibus linea ſecans Α non horizontalis, vt iam fieri ſolet, ſed obliqua eſt; hos forſan conſequuntur proxime ii, in quibus littera Θ rotunda penitus forma adparet media lineola in punctum contracta, aut forma quadrata lineola media totam ſecante. Antiquiorum inſuper auerſae partes concauae ſunt, et typus quadratum refert; horum vero rudis fabrica eos antequam artes excolerentur, et proinde remotiſſimis temporibus cuſos eſſe oſtendit, cum Athenae ſatis mature floruerint artificia. — Caput Cecropis gemini, Athenarum fundatoris ac regis, viri nempe diadematum ac barbatum, cum capite mulieris coniunctum. vid. CECROPS.)(Quadratum paruulum, intra quod Mineruae caput et litterae ΑΘΕ. AR. *Haym*. Theſ. Brit. I. Tb. 15. n. 1.

Athenae ciuitas Graeciae celeberrima, in Achaiae parte illa ſita, quae Attica, quaſi Actica, h. e. litoralis, dicta fuit. De Athenarum prima origine *Strabo*, *Pauſanias*, *Diodorus Siculus*, *Stephanus Byzantinus*, aliique multum differunt, et poſt eos Geo. *Wheeler* et *Spon*. Athenarum fundatorem *Strabo* facit Cecropem, quae ab eo *Cecropia* dicebatur. Erat haec exigua ciuitas rupi inſidens, quae ſubinde aucta, *Acropolis* nomen, ſeu *Athenienſis arcis* tulit; Minerua finita cum Neptuno lite nomen *Athenae* ei tribuit. *Plin*. L. IV. c. 11. Nunc dicitur *Setines*, vel *Satines* voce contracta ex εἰς Ἀθήνας. cf. *Haym*. Th. Br. II. p. 92.

Duplici ratione explicari poſſunt figurae in numis Athenienſium, vel hiſtorice vel hieroglyphice. Et priori quidem ratione, *caput Palladis* in iis ſculptum, quod vel a Pallade conditae ſint Athenae cf. Hygin. Fab. 164. vel a Pallade, gr. Ἀθήνη nomen vrbi impoſitum ſit. *Ouid*. L. II. Metam. 834. ſiue per Theſeum, *Plutarch*. in vita eius; ſiue per Amphictyonem, *Iuſtin*. III. c. 6. — *Noctua* quoniam terra illa abundat noctuis, vnde et in prouerbium abiit: γλαῦκ' εἰς Ἀθήνας. — *Vas fictile* et *olea* quia Athenienſes inuenerunt vaſa ea, quae et in magno pretio fuerunt. *Beger* Th. Br. I. 471. De *olea* Aelianus L. III. Var. Hiſt. c. 38. — Hieroglyphice autem ex-

plicar

plicabis, ſi dicas: Palladis caput fingi, quod haec ſit dea Prudentiae et Sapientiae; Athenae autem veluti templum litterarum et facundiae fuerint eidem conſecratae. Iuſtin. L. II. c. 6. Propterea in auerſa parte videtur ſerpens, prudentiae ſymbolum, Palladis comes. Noctua autem, vas fictile et corona oleagina notant, noctu potiſſimum litteris operam dandam.

Quamuis autem Athenienſes primi et praecipui Mineruae cultores fuerint, reliquam tamen deorum turbam nequaquam neglexerunt; in eorum enim moneta non ſolum Minerua, ſed etiam Iupiter cum fulmine, Vulcanus cum forcipe et incude, Ceres cum papauere et ſcrofa, vel bigis draconum vecta, Diana cum arcu et pharetra, Hercules cum claua in humeris, Aeſculapius cum baculo et ſerpente conſpiciuntur. Quam feruens fuerit horum aliorumque numinum apud Athenienſes cultus, teſtantur etiam numi, cranio bubulo cornibus vittatis inſculpti, quo nihil aliud, quam ſacrificiorum ſollemnitas et frequentia deſignari videtur. — Erichtonium ſerpentis ſpecie in aere Athenienſium ante pedes Mineruae reptat. — Noctua, ut ales Mineruae ſacra in eorum numis frequentiſſima; amphorae inſiſtit, quod Athenis praeſtantiſſima fictilia conficerentur, et Athenienſes primi illorum inuentores fuiſſent. Noctua vigilantiae, vti ſerpens prudentiae ſymbolum alias habetur, quapropter vtraque animalia Mineruae ſacra ſunt, comitesque indiuidui. Hinc Demoſthenis acerbum illud in Athenienſes dicterium „O domina vrbis cuſtos! cur tribus infeſtiſſimis beſtiis delectaris, noctua, ſerpente et populo. — Caput Palladis, cuius galea pegaſo ornata.)(ΑΘΕ. ΚΑΡΑΙΧ ΕΡΓΟΚΛΕ. ΔΙΟΦ. Noctua ſuper amphoram notatam littera I. ſubtus ΣΦ. a ſiniſtris in area nauis; omnia intra coronam oleaginam. n. arg. Corſinus e muſeo Stoſchiano recenſet ſimile tetradrachmum, ſed ΔΙΟ pro ΔΙΟΦ et ΕΦ pro ΣΦ legit, litteramque I. diotae inſcriptam continet. Ad haec nauis (in Stoſchiano tridens eſt) habenda ratio videtur; vix quippe dubitat Neumannus, quin maritimas Athenienſium vires indigitet. Adeo vero nauticae rei vacabant Athenienſes, vt remis, quia continuo adſiderent, per conuitium dicerentur ἀντίγλωττοι. — Palladis galeatum caput.)(ΑΘΗ. (Littera Θ quadrifarie ſecta.) Mars galeatus naui vehitur, d. coronam lauream, ſ. tropaeum gerens; in prora noctua et ſerpens habitant. aer. 2. f. — ΑΘΕ. Pallas galeata gradiens pugnantis habitu, ſ. aegidem obtendit, d. haſtam proiicit.)(Meduſae vultus horrentibus capillis. aer. 3. f. de quo Neumann. Pop. Num. I. p. 223. — Littera q in numo cum Pallade et noctua ſignato Athenienſium — q Φ Ε pro ΑΘΕ vel ΑΘΕΝΑΙΩΝ. *Spanhem.* I. 97. — Io. *Meurſius* de Athenienſium rebus in primis bene mereri voluit, edendo regnum Atticum, Archontes Athen. Fortunam Atticam, Athenas Atticas etc. — Ant. *Oudinet* reflexions ſur les Médailles d'Athenes. cf. Hiſt. de l'Acad. des bel. lett. Tom. I. p. 270 ſq. — *Ei.* diſſ. de numis Athenienſium, inter quos nullus ad hanc aetatem vsque repertus eſt, qui principum Romanorum effigiem referret, nullus contra, quin Mineruae cultum exhiberet, aut ſolum, aut cum Iouis cultu coniunctum. — Praeter *Meurſium* ac *Oudinetum* de Attica moneta egregrie meriti ſunt Eduard. *Corſinus* in Faſtis Atticis et Comes de *Winchilſea* in tractatu de moneta Athenienſium, Theſauri Britannici Haymiani Tomo I. p. 159 ſqq. inſerto. — De modo, quo huius vrbis nomen in monetis Α. ΑΘ. ΑΘΕ. ΑΘΗ. ΑΘΗΝΑ. ΑΘΗΝΑΙ. ΑΘΗΝΑΣ. vel ΑΘΗΝΑΙΩΝ variari ſolet *ibid.* p. 161.

Athenienſium numi.

a) ex auro

1. Caput Mineruae galeatum ad d.)(ΑΘΕ. Noctua ſtans ad d. pone

ne olinae ramus et luna creſcens, ante quiddam ignotum. Æ. $132\frac{3}{4}$ pond. Muſ. *Hunter*. Tb. 8. fg. 6.

b) *ex argento magno* ſat obuii ac frequentes.

2. Idem Minervae caput, vt in ſequentibus.)(ΑΘΕ. Typus fere idem in quadrato incuſo, Æ. $265\frac{3}{4}$ Muſ. *Hunter*. Tb. 8. fg. 7. — 3. *Alius*. *ibid*. fg. 8. — 4. *Alius*. *ib*. fg. 9. — 5. ad 15. *Alii* fere ſimiles, eiusdemque fere ponderis. M. *Hunter*. p. 48. 49. *Golz*. Graecia Tb. 15. fg. 25.) *Magnan*. Miſc. T. IV. Tb. 2. fg. 2.) *Haym*. Th. Br. I. Tb. 21. fg. 5. p. 223.) *Geſner*. Tb. 4. n. 14.) *Muſell*. Suppl. Pop. Tb. 1. fg. 9. — 16. Caput ſimile)(ΑΘΕ. ΑΔΗΛΙΟ. ΕΙ. Noctua diotae in latus poſitae inſiſtens ad d. ante tridens. infra ΕΤ. omnia in laurea. Æ. $259\frac{1}{4}$. pd. M. *Hunter*. Tb. 8. fg. 10. — 17. *Al*.)(ΑΘΕ. ΑΜΜΩΝΙΟΣ ΒΥΤΤΑΚΟΣ ΚΑΛΛΙΑΣ. duae faces ardentes. 258. pd. M. *Pembrok*. II. Tb. 47. fg. 5. — in alio ΑΜΜΟ. ΔΙΩ. Idem typus, in area lampas. infra Α. omnia intra coronam oleaginam. Æ. 1. *Eckhel*. Cat. I. p. 111. — 18. *Al*. ſed ΑΘΕ. ΑΜΦΙΑΣ ΟΙΝΟΦΙΛΟΣ. in diota Α. infra 41. ante quiddam ignotum. $262\frac{1}{4}$. pond. *Hunt*. Tb. 8. fg. 11. — *Al*. cum Α in diota, ſed infra Ε. $250\frac{3}{4}$. *Hunt*. p. 49. n. 18. — *Al*. ſed in area fig. gradiens cum haſta, infra ΑΠ. *Eckhel*. Cat. n. 25. — 19. *Al*. ſed ΑΘΕ. ΑΝΤΙΟΧ. ΚΑΡ. ΒΡ... in area caput equinum. *Golz*. Graecia Tb. 14. fg. 14. — 20. *Al*. ſed ΑΘΕ. ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΚΑΡΑΙΧΟΣ ΣΚΥΜΝΟΣ, in area elephas, infra ΜΕ. Æ. 1. *Eckhel*. ib. n. 10.) *Golz*. Graecia Tb. 14. fg. 15.) *Magnan*. Miſcell. Num. Tom. IV. Tb. 5. fg. 1.) Muſ. *Hunter*. Tb. 8. fg. 12. ſed ΑΝΤΙΟΧΟ. et in imo nullae ſunt litterae. — 21. *Al*. ſed ΑΘΕ. ΑΠΕΛΛΙΚΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ. amphorae littera Κ impreſſa, et aliae ΑΙ ſubiiciuntur. 266. pond. *Haym*. Th. Brit. I. Tb. 21. fg. 4. p. 222.) *Magnan*. Miſc. Tom. IV. Tb. 5. fg. 2. — 22. *Al*. ſed ΑΘΕ. ΑΠΕΛΛΙΚΩΝ. ΓΟΡΓΙΑΣ. ΔΙΟΣΙΟ. in diota Δ. in area gryphus decurrens ad d. infra ΔΑ. $257\frac{3}{4}$. pond. M. *Hunt*. Tb. 8. fg. 13. — 23. *Al*. ſed ΑΘΕ. ΑΡΙΣΤΙΩΝ. ΦΙΛΩΝ. ΗΓΙ. in diota Κ. ante pegaſus depaſcens ad ſ. 257. pd. M. *Hunter*. Tb. 8. fg. 14. — 24. *Al*. ſimilis, ſed in diota Ζ. *ibid*. n. 22. additque editor *Combe*: Ex numo tetradrachmali Athenis edito, et in Hunteriano muſeo adſeruato, cui eſt inſcriptio: ΑΘΕ. ΒΑΣΙΛΕ. ΜΙΘΡΑΔΑΤΗΣ. infra ΑΡΙΣΤΙΩΝ. et in area luna creſcens cum ſtella, ſicut in numis Mithradatis cernitur, adparet hoſce 23. 24. numos cuſos fuiſſe ab *Ariſtione*, qui Athenas Archelao, Mithradatis exercitus in Graecia duce, prodidit A. C. 88. Hi tres numi eo magis ſunt aeſtimandi, quod verum Ariſtionis nomen adferunt, et nos, quo tempore nomina magiſtratuum in numis huius vrbis ponere in vſu eſſet, edocent. — 25. *Al*. ſed ΑΘΕ. ΑΡΧΙΤΙΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙ. in diota Α. in area figura ſt. ad ſ. cum modio in capite, d. tridentem, infra ΔΙΙ. $259\frac{1}{4}$. pd. M. *Hunt*. Tb. 8. fg. 15.) *Golz*. Gr. Tb. 14. fg. 13. ſed ΔΗΜΗΤΡ. et infra ΣΤ.) *Magnan*. Miſcell. IV. Tb. 5. fg. 4. — 26. *Al*. ſed ΑΘΕ. ΑΦΡΟΔΙΣΙ. ΔΙΟΓΕ. ΕΥΜΑ. in diota Β. ante duplex cornucopiae, infra ΣΦ. 258. pd. M. *Hunt*. Tb. 8. fg. 16.) *Golz*. Gr. Tb. 14. fg. 8. qui vero ΝΗΦΙΣ loco ΕΥΜΑ, pariter *Magnan*. Miſc. l. c. fg. 3. — 27. *Al*. ſed ΑΘΕ. ΑΧΑΙΟΣ. ΗΛΙΚΑΕ ΑΡΚ. in diota Ξ. pone cornucopiae inter duas hordei ſpicas. intra ΜΕ. $256\frac{1}{2}$ pd. M. *Hunt*. Tb. 8. fg. 17. — 28. *Al*. ſed. ΑΘΕ. ΓΛΑΥ. ΕΧΕ. in area caput Solis radiatum. *Eckh*. Cat. n. 11.) M. *Hunter*. ib. fg. 18. ſed ΓΛΑΥ. ΑΠ. ΕΧΕ. $261\frac{1}{2}$. pd. vt in M. *Pembrok*. II. Tb. 47. fg. 6. 252. pd. — 29. *Al*. ſed. ΑΘΕ. ΔΑΜΩΝ. ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣ. ΑΠΟΛΛΩΝΙ. in diota Μ. ante

M. ante arcus et pharetra, infra ΠΕ. 250. pd. M. *Hunt*. ib. fg. 19. — 30. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΔΗΜΑΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ in diota Β. in area Iovis icuncula, d. fulmen attinentis, non Cereris cum ſpicis et haſta, vt *Haymius* prodit Th. Br. I. Tb. 21. fg. 2. p. 221.) *Magnan.* Miſc. IV. Tb. 5. fg. 7. — 31. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΔΗΜΕΑΣ. ΕΡΜΟΚΛΗΣ. ΚΛΗΔΑ. in area flos loti. *Eckh.* Cat. n. 12. — 32. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΔΗΜΗ. ΙΕΡΩ. infra ΝΕ. *Eckh.* ib. n. 13. — 33. *Alius* ſimilis, ſed in area pileus cum aſtro et infra ΣΩ. *Beger.* Th. Br I. p. 470.) *Muſell* Num. Pop. Tb. 4. fg. 10) M. *Theup.* p. 1252.) Muſ. *Hunt.* Tb. 8. fg. 20. ſed p. 50. n. 28. ita: ΑΘΕ. ΔΗΜΗ. ΣΩ. ΙΕΡΩ. 255. pd. — 34. *Al.* ſed in diota ΙΑ. et ſine ſtella. 260. pd. M. *Hunt.* ib. n. 29. — 35. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΘΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΓΑΘΙΠΠΟΣ ante pilei duo cum ſtellis, in diota Η. infra ΠΕ. $256\frac{1}{4}$. pd. M. *Hunt.* ib. n. 31. — 36 *Alius*, ſed ΑΘΕ. ΘΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΓΑΘΙΠΠΟΣ ΑΓ. in diota Ζ. iidem pilei aſtris inſigniti. infra ΣΟ. 257. pd. M. *Hunt.* Tb. 8. fg. 21. — 37. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΔΙΟΓΕ. ΠΟΣΕΙ. ΔΙΟ. in diota Γ. pone figura ſt. in fronte ſ. haſtam, infra ΜΕ. $256\frac{3}{4}$. pd. M *Hunt.* ib. fg. 24. — 38. *Al* . ſed ΔΙΟΓΕ. ΠΟΣΕΙ. ΕΣΤΙΑΙΟΣ. in area fig. togata ſt. pateram, ſ. vt videtur, thyrſum, infra ΜΕ. AR. 1. *Eckhel.* Cat. n. 14. — 39. *Al.* ſed ΔΙΟΓΕ. ΠΟΣΕΙ. ΗΓΕ. in diota Ξ, pone fig. ſt. ſ. haſtam, infra ΣΦ. Numus aereus argento obductus. M. *Hunt.* p. 50. n. 35. — 40. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΔΙΟΓΕΝΟΤΣ ΕΣΤΙΑΟΣ. in area fig. galeata ſt. ſ. haſtam, infra ΜΕ. AR. 1. *Golz.* Gr. Tb. 14. fg. 9.) *Magnan.* Miſc. IV. Tb. 4. fg. 2. — 41. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΔΙΟΤΙΜΟΣ. ΜΑΓΑΣ. ΝΙΚΟ. in diota Ζ. infra ΠΣ. $251\frac{3}{4}$ pd. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 21. fg. 1. p. 221.) *Magnan.* Miſc. IV. Tb. 4. fg. 14. — 42. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΔΙΟΦΑ. ΔΙΟ. ΔΩ. pone figura nuda ſt. ad d. infra ΜΙ. $254\frac{3}{4}$. pd. M. *Hunt.* Tb. 8 fg. 22.) Muſ. *Pembrok* II. Tb 47. fg 1. — 43. *Al.* ſed. ΑΘΕ. ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ. ΔΙ. ante ſphinx ſedens ad ſ. alis expanſis. 255. pd. M. *Hunt.* ib. fg. 23. — 44 *Al.* ſed ΑΘΕ. ΔΩΡΩΘΕ ΟΘΕ. ΔΙΟΦ ante leonis pars anterior ad d. infra ΔΙ. 260. pd. M. *Hunt.* ib fg 26. — 45. *Al.* ſed ΑΘΕ ΔΩΡΩΘΕ. ΝΙΚΟΔΩ. ΔΙΟ. in area dimidia leonis pars. AR. 1. *Golz.* Gr. Tb 14. fg. 16.) *Magnan.* Miſc. T. IV Tb. 4. fg. 3. — 46. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΔΩΡΩΘΕ. ΧΑΡΜΙ. ΔΙΟ. in area leo dimidius, infra ΑΙ. AR. 1. *Eckhel.* Cat. n. 15. — 47. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΔΩ... ΘΕ... ΑΤΣ. in area equus dimidius, monogramma AR. 1. *Eckhel.* Cat. n. 30. — 48 *Al.* ſed ΑΘΕ. ΔΩΣΙ. ΘΕΟΧΑΡΑΣ. ΑΙ ante figura ad ſ. ſtans, d. haſtam ſ. ſcutum. Numus aereas argento obductus. M. *Hunt.* Tb. 8. fg. 27. — 49. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΕΠΙΓΕΝΗ. ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ. ΛΕΟΝΤΟΜ. pone aquila ſt. cum fulmine, infra ΜΕ. $250\frac{1}{4}$. pd. M. *Hunt.* n. 42. — 50. *Alius* cum iisdem litteris mirum in modum ordine inuerſo, infra ΕΙ. Numus ex arg. impuro. M. *Hunt.* n. 43. — 51. *Al.* ſed ΑΘ. ΕΤΚΑΡΣΙΔΗΣ ΚΑΚΟΜΕΝΝΤΡΩ. ΕΟ. in area mulier. AR. 1. Muſ. *Theup.* p. 1251. — 52. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΕΤΜ. ΑΡΕΙΔΗΣ. ΑΛΚΙΔΑΜΟΙ. in diota Α. ante figura in biga draconum, d. duas ſpicas, infra ΜΕ. 256. pd. M. *Hunt.* Tb. 9. fg. 4. — 53. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΕΤΜΗ. ΕΠΙΓΕΝΗ ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ. in diota Γ. pone aquila ſt. in vnguibus fulmen, infra ΣΦ. $258\frac{1}{2}$. pd. M. *Hunt.* Tb. 9. fg. 1. — 54. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΕΤΜΗΛΟΣ. ΘΕΟΞΕΝΙΔΗΣ. in diota Α. ante figura nuda ſt. ad ſ. d. haſtam, infra ΕΠ. $258\frac{1}{2}$. pd. M. *Hunt.* Tb. 9. fg. 2. — 55. *Al.* ſed in diota Κ. infra ΙΣ. $260\frac{1}{2}$ pd. M. *Hunt*, n. 45. — 56. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΕΤΜΗΛΟΣ ΚΑΛΛΙΜΩΝ. ΧΙΑ. in diota Ι. ante fig. ſt. d. pateram, ſ. c. c. infra ΣΟ. Numus aereus argento obductus. M. *Hunt.* Tb. 9 fg. 3. —

57. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΕΥΡΥΚΛΕΙ. ΑΡΙΑ-ΡΑ. ΞΕΝΟΚΡΑ. in diota Κ. ante Juno, Mineruа et Venus ſtantes, in d. Veneris pomum aureum, infra ΑΙ. 258½. pd. M. *Hunt.* Tb. 9. fg. 5. — 58. *Al.* ſimilis ſed ΑΘΕ. ΕΥΡΥΚΛΕΙ. ΑΡΙΗΡΑ. ΔΙΜΟΚΛΕΙ. et in imo ΔΟΣ. tres mulieres ſtantes. *Golz.* Gr. Tb. 14. fig. 11.) *Magnan,* Miſc. IV. Tb. 4. fg. 5. — 59. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΞΕΝΟΚΛΗΣ ΑΡΜΟΞΕ-ΝΟΣ. in area figura togata ſedens d. haſtam, ſ. pateram, infra ΑΠ. Æ. 1. *Eckhel.* Cat. n. 24.) Muſ. *Pembr.* II. Tb. 47. fg. 2. ſed in area tridens et delphinus. — 60. *Ead. inſcr.* ſed in area ſerpens in gyros infra. ΦΙ. *Golz.* Gr. Tb. 14. fg. 2. — 61. *Al.* ita inſcriptus, in diota Θ. ante delphinus et tridens, infra ΑΠ. 252. pd. M. *Hunt.* Tb. 9. fg. 6. — 62. *Al.* ſed in diota Ε. infra ΠΕΡ. 261¾. pd. M. *Hunt.* p. 52. n. 50. — 63. *Al.* ſed in diota Λ. infra ΠΕΡ. 255¾. pd. M. *Hunt.* n. 51. — 64. *Al.* ſed in diota Ο. infra ΠΕΡ. 255½. pd. M. *Hunt.* n. 52.) *Guſſeme* I. p. 297. n. 16. — 65. *Ead.* inſcriptio, idemque typus, ſed ante diotam ſerpens, infra ΠΕ. 252. pd. M. *Hunt.* Tb. 9. fg. 7. — 66. *Al.* ſed in diota Γ. infra ΑΠ. 251. pd. M. *Hunt.* n. 54. — 67. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΗΡΑ. ΧΑΡΙ. in area gallus cum palma, infra ΜΕ. 259¾. pd. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 15. fg. 6. p. 220. — 68. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ. ΧΡΥ-ΣΟΓΕΝΗΣ. ΠΟΛΥ. in area camelus humi iacens, infra ΦΑ. Æ. 1. *Golz.* Gr. Tb. 14. fg. 19. — 69. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΘΕΟΔΟΤΟΣ ΚΛΕΟΦΑΝΗΣ ΕΠΙ ΜΑΧΕΙ. in diota Ε. infra ΝΕ. 257. pd. M. *Hunt.* Tb. 9. fg. 28. — 70. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΘΕΟΔΟΤΟΣ. ΚΛΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ. Æ. 1. *Golz.* Gr. Tb. 14. fg. 7. — 71. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΘΕΟΔΟΤΟΣ ΚΛΕΟΦΑ-ΝΗΣ ΠΛΑΤΩΝ. Æ. 1. *Golz.* ib. fg. 6. — 72. *Al.* ſimilis: ΘΕΟΔΟΤΟΣ ΠΛ … ΚΛΕΟΦΑΝΗΣ Æ. 3. *Eckhel.* Cat. n. 16. — 73. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΘΕΟΦΡΑ. ΣΩΤΑΣ. ΑΜΦΙΚ. in diota Κ. pone fulmen alatum, in ΜΕ. 254¼. pd. M. *Hunt.* Tb. fg. 27. — 74. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΣΙΟΣ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΙΣ. in area figurae in genua, infra ΠΡ. Æ. *Golz.* Gr. Tb. 114. fg 12.) *Magnan.* Miſc. IV. Tb. 4. fg. 6. — *Alius.* ſimilis. ſed in diota Σ. corona, infra ΣΟ. 252¾. p *Hunt.* Tb. 9. fg. 10. — 7 ſed ΑΘΕ. ΚΑΡΑΙΧ. ΕΡΓΟ. ΚΑ ante diotam prora nauis. pd. M. *Hunt.* ib. fg. 8. — ſed ΑΘΕ ΚΛΕΟΦΑΝΗΣ. ΕΠΙΘΕ diota Κ. ante lyra, vt videt fra, ΔΙ. 265¼. pd. M. *H* fg. 11. — 78. *Similis,* ſed ota mon. [76.] infra ΑΣΙ. pd. M. *Hunt.* p. 53. n. 61. — *Al.* ſed ΑΘΕ. ΚΤΗΣΙ. ΕΥΜΑ in diota Μ. ante Victoria alata ad d. gradiens, manibus ſertum, infra ΜΕ. 259. pd. M. *Hunt.* ib. fg. 9. — 80. *Similis,* ſine littera in diota, infra ΕΝΦ. 257. pd. M. *Hunt.* p. 52. n. 57. — 81. *Similis,* ſed in diota Δ. infra ΠΡ. 251½. pd. M. *Hunt.* ib. n. 58. — 82 *Al.* ſed ΑΘΕ. ΚΥΜΑΡΕΙΔΗΣ. ΚΛΕΟΜΕΝ., ΠΥ… in area Ceres in bigis draconum, infra ΣΩ. Æ. 1. *Eckhel.* Cat. n. 17. — 83. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΑΥ. ΓΛΑ. ΦΙΛΟ. in area apis. Æ. 3. *Eckh.* Cat. n. 19. — 84 *Al.* ſed ΑΘΕ. ΛΥΣΑΝ. ΓΛΑΥΚΟΣ ΦΙΛΟΚΡΑ. pone diotam ſcarabaeus, infra ΣΩ. 255¼. pd. M. *Hunt.* Tb. 9. fg. 13. — 85. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΛΥΣΑΝ. ΓΛΑΥΚΟΣ. ΚΛΕΟΦΑΝ. in area apis, infra ΣΩ. Æ. 1. *Eckh.* Cat. n. 18. — 86. *Similis,* ſed ΑΘΕ. ΛΥΣΑΝΔ. ΓΛΑΥΚΟΣ. ΙΕΡΩΝ. in area apis, infra ΣΩ. Æ. 1. *Golz.* Gr. Tb. 14. fg. 5.) *Magnan.* Miſc. IV. Tb. 4. fg. 7. — 87. *Similis,* ſed loco τῦ ΙΕΡΩΝ. legitur ΝΙΚΑΝΩΡ in area apis, infra ΣΩ. Æ. 1. *Golz.* ib. fg. 4.) *Magnan.* ib fg. 8. — 88. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ. ΟΙΝΟΦΙΛΟΣ. in diota Α. ante papauer inter duas hordei ſpicas, infra ΜΕ. 267. pd. M. *Hunt.*

M. *Hunt.* Tb. 9. fg. 12. — 89. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΑΤΣΙΑ. ΔΩ. in diota Γ. ante equi pars anterior ad d. pone mon. [16.] infra ΤΙΓ. 265$\frac{1}{2}$. pd. M. *Hunt.* Tb. 8. fg. 25. — 90. *Similis*, ſed pone diotam ΕΡ. 262$\frac{1}{2}$. pd. M. *Hunt.* p. 51. n. 37. — 91. *Al.* ſimilis ſine ΕΡ. infra ΣΦΑΙ. 261$\frac{1}{4}$. pd. M. *Hunt.* ib. n. 38. — 92. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΜΕΝΕΔΗ. ΕΠΙΧΡΑΔΗ. ΑΛΕΞ. pone diotam ſerpens baculo circumuolutus. Æ. 1. *Golz.* Gr. Tb. 14. fg. 7.) *Guſſeme* n. 21. qui ΜΕΝΕΔ. ΕΠΙ. ΑΛΕΞ. — 93. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΜΕΝΤΩΡ. ΜΟΣΧΙΩΝ. in diota Β. ante duae figurae ſtantes ad ſ. infra ΕΡ. 258$\frac{3}{4}$. pd. M. *Hunt.* Tb. 9. fg. 14. — 94. *Similis*, in diota mon. [77.] infra ΔΙ. 259$\frac{1}{4}$. pd. M. *Hunt.* p. 53. n. 65. — 95. *Similis*, in diota Κ. infra ΔΙ. 271$\frac{3}{4}$. pd. M. *Hunt.* ib. n. 66. — 96. *Similis*, in diota Λ. infra ΔΙ. 261. pd. M. *Hunt.* ib. n. 67. — 97. *Similis*, in diota Μ. infra Δ. 256$\frac{1}{2}$. pd. M. *Hunt.* ib. n. 68. — 98. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΜΗΤΡΟΔΙ. ΕΠΙΓΕΝΗ. ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ, in area aquila inſiſtens fulmini, infra ΠΡΩ. Æ. 1. *Eckhel.* Cat. n. 20. — 99. *Similis*, ſed ſub amphora ΣΦ. 255$\frac{1}{2}$. pd. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 20. fg. 9. p. 220.) *Magnan.* Miſcell. T. IV. Tb. 5. fg. 6. — 100. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ. ΚΑΛΛΑΙΦ. ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ. in area vuae racemus. Æ. 1. *Golz.* Gr. Tb. 14. fg. 17. — 101. *Al.* ſimilis, ſed ΑΘΕ. ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ. ΚΑΛΛΑΙΣ. ΔΗΜΟΣΘΕ. diotae impreſſa eſt Θ. in area vua, infra ΜΕ. 260. pd. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 20. fg. 5. p. 219. et II. Tb. 20. fg. 5. p. 219. — 102. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΜΙΚΙ. ΘΕΟΦΡΑ. in area figura *Combio* Victoria videtur, in citis quadrigis. Æ. 1. *Eckhel.* Cat. n. 21.) *Golz.* Gr. Tb. 15. fg. 21. ſed in diota Η. — 103. *Similis*, ſed praeterea in diota Β. infra ΣΩ. 260$\frac{3}{4}$. pd. M. *Hunt.* Tb. 9. fg. 15. — 104. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΜΙΚΙΩΝ. ΕΥΡΥΚΛΕΙ. ΓΟΡΓΙΠ. in diota Β. ante duae figurae nudae ſtantes ad ſ. anterior pateram tenet, infra mon. [10.] et Ω. 252$\frac{1}{4}$. pd. M. *Hunt.* ib. fg. 16. — 105. *Similis*, typus et figurae, ſed loco τῶ ΓΟΡΓΙΠ. occurrit ... ΤΑΝ. in diota Η. infra ΣΦ. Numus aereus, argento obductus. M. *Hunt.* p. 53. n. 71. — 106. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΜΝΑΣΕΑΣ. ΝΕΣΤΩΡ. in area lampas ardens. 269. pd. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 9. fg. 5. p. 93. — 107. *Ead. inſcriptio*, idemque typus, ſed in diota Γ. ante lucerna cum duabus hordei ſpicis, infra ΕΡ. 257$\frac{1}{4}$. pd. M. *Hunt.* Tb. 9. fg. 17. — 108. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΝΕΣΤΩΡ. ΜΝΑΣΕΑΣ. in area ceruus. Æ. 1. *Eckh.* Cat. n. 22. — 109. *Similis*, ſed praeterea in amphora Α. infra ΑΠ. 255$\frac{1}{8}$. pd. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 20. fg. 10. p. 220. — 110. *Similis* alius, eodem cum typo ac ceruo in area ſtante, ſed in diota Α. infra ΣΩ. 259. pd. M. *Hunt.* Tb. 9. fg. 18. — 111. *Al.* ſed in diota Ε. infra ΙΣΩ. 262$\frac{1}{4}$. pd. M. *Hunt.* p. 53. n. 74. — 112. *Al.* in diota Ζ. infra ΙΣΙ. 254$\frac{3}{4}$. pd. *ibid.* n. 75. — 113. *Al.* in diota Σ. infra ΕΡ. 265$\frac{3}{4}$. pd. *ibid.* n. 76. — 114. *Al.* in diota Κ. infra ΑΠ. 258. pd. ib. n. 78. — 115. *Al.* cum Κ. ſed infra ΣΠ. 255. pd. *ib.* 77. — 116. *Al.* in diota Λ. infra ΔΙ. 254$\frac{1}{2}$. pd. *ib.* n. 79. — 117. *Al.* in diota Ν. infra ΔΠ. 259$\frac{1}{4}$. pd. *ib.* n. 80. — 118. *Al.* cum Ν. infra ΕΡ. 263. pd. *ib.* n. 81. — 119. *Al.* ſed. ΑΘΕ. ΜΟΣΧΙ. ΕΠΙΓΕΝ. ΣΩΣΑΝΔΡΟΣ. in area aquila ſt. infra ΗΡΑ. Æ. 1. *Golz.* Gr. Tb. 15. fg. 20. — 120. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΝΙΚΗΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΕΜΒΙ. in diota Μ. ante larua comica, infra Η. 256. pd. M. *Hunt.* Tb. 9. fg. 19. — 121. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΝΙΚΟΓΕΝΗΣ. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ, in area aquila, infra ΠΕ. Æ. 1. *Eckh.* Cat. n. 23. — 122. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΠΟΛΕΜΩΝ. ΑΛΚΕΤΗΣ. ΔΙΟΝΥΣΟΔ. in diota Α. in area tripus, infra ΣΦ. 258$\frac{1}{2}$. pd *Haym.* Th. Br. II. Tb. 20. fg. 7. p. 220. — 123.

ASHMOLEAN OXFORD

123. *Similis*, ſed ΑΘΕ. ΠΟΛΕΜΩΝ. ΑΛΚΕΤΗΣ. ΑΥΚΙ. in diota Ξ, pnoe tripus, infra ΣΦ. $257\frac{1}{4}$. pd. M. *Hunt*. Tb. 9. fg. 20. — 124. *Similis*, ſed loco ΤΩ ΑΥΚΙ. legitur ΠΑΤΡΟ. in diota Β. tripus in area, infra ΣΩ. $258\frac{1}{4}$. pd. M. *Hunt*. p. 54. n. 84. — 125. *Al*. ſed ΑΘΕ. ΠΟΛΥ. Μ. ΤΙ. et mon. [78] trans noctuae alam d. palmae ramus, infra Β. $266\frac{1}{2}$. pd. M. *Hunt* Tb. 9. fg. 21. — 126 *Similis*, ſed loco Μ. ΤΙ. eodem cum monogr. Nummus aereus argento obductus. M. *Hunt*. n. 86. — 127. *Al*. ſed ΑΘΕ ΠΟΛΥΧΑΡΠ. ΝΙΚΟΓ. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ. Typus idem ſine palmae ramo, pone caduceus alatus, in diota Ξ. infra ΜΕ. 250. pd. Muſ. *Pembrok*. II. Tb. 47. fg. 4. Similis aereus argento obductus. M. *Hunt*. Tb. 9. fg. 22. — 128. *Similis* aereus argento obductus, ſed ſine litteris in ima parte. M. *Hunt*. n. 88. — 129. *Al*. ſed ΑΘΕ. ΠΟΝΕ. ΑΛΚΕ. ΜΩΤΗΣ. ΔΗΜ. in area tripus, infra ΣΩ. ℞. 1. *Eckh*. Cat. n. 26. — 130. *Similis*, ſed ſubaeratus. *Eckh*. ib. n. 27. — 131. *Al*. ſed ΑΘΕ. ΕΩΤΑΔΗΣ. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ. in area ramus, vel vt *Combio* videtur, plantarum faſciculus. $258\frac{1}{2}$. pd. *Eckh*. ib. n. 28.) M. *Hunt*. Tb. 9. fg. 23. — 132. *Al*. ſed ſine magiſtratu, in area duo monogrammata, et ſpica. ℞. 1. *Eckh*. ib. n. 29. — 133. *Al*. ſed ΑΘ. ΣΥ ... ΠΡΙΛΙΦΩΝ. in imo ΕΧΙΛΕΦΔ. *Golz*. Tb. 15. fg. 24. — 134. *Al*. ſed ΑΘΕ. ΤΙΜΑΡΧΟ. ΝΙΚΑΓΟΡΑΣ. ΑΡΧΗΣ. in area ancora et aſtrum, infra ΣΦ. *Golz*. ib. fg. 21. — 135. *Similis* ſed ΑΘΕ. ΤΙΜΑΡΧΟΥ. ΝΙΚΑΓ. ΑΜΦΙΚΡΑΤΙ. pone eadem ancora et ſtella, in diota Φ. infra ΜΕ. 254. pd. M. *Hunt*. Tb. 9. fg. 24. — 136. *Al*. ſed. ΑΘΕ. ΦΑΝΙ. pone noctuam mon [5] 267. pd M. *Hunt*. Tb. 10. fg. 1. — 137. *Al*. ſed ΑΘΕ. ΦΑΝΟΚΛΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΒΑΚΧΙΟ. in ditoa Δ. infra ΣΦ. $253\frac{1}{4}$. pd. M. *Hunt*. n. 93. — 138. *Similis* ſed ΑΘΕ. ΦΑΝΟΚΛΗΣ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ. ΕΚΛΕΩΝ. in diota Κ. ante figura ſt. cum taeda, infra ΣΟΓ. $253\frac{3}{4}$. pd. M. *Hunt*. n. 92. — 139. *Similis*. ſed loco ΕΚΛΕΩΝ legitur ΦΙΛΙΜΟΣ, in diota Β. in area eadem figura, infra ΜΕ. 253. pd. M. *Hunt*. Tb. 9. fg. 25. — 140. *Al*. ſed ΑΘΕ. ΧΑΡΙΝΑΥΤΗΣ. ΝΙΚΑ. ΑΡΠΠΑ. in area fig. ſt. d. lituum, infra ΜΕ. ℞. 1. *Golz*. Gr. Tb. 14. fg. 10.) *Magnan*. Miſc. T. IV. Tb. 5. fg. 5. — 141. *Al*. ſed ΑΘΕ. ΧΑΡΙ. ΗΡΑ. in diota mon. [49] ante auis ad d. cum palmae ramo, pone diotam ΗΡΑ. $260\frac{1}{4}$. pd. M. *Hunt*. Tb. 9. fg. 26. *coll*. ſupra no. 67. — 142. *Al*. ſed ΑΘΕ. ΧΡΥΣΟΦΙΛΟΣ ΓΛΥΚΩΝ ΣΩΣΤΡΑΤΟΣ. ℞. 1. *Golz*. Gr. Tb. 14. fg. 18.) *Magnan*. Miſc. IV. Tb. 4. fg. 1. Ex variis modis, quibus nomina magiſtratuum in Athenienſium numis exſculpta ſunt, fieri poteſt, vt in iis tranſcribendis nonnunquam a nobis erratum ſit *Combe* ad M. *Hunt*. p. 52. — 143. Idem Palladis caput.)(ΑΘΕ. Noctua eadem diotae inſiſtens, pone tropaeum, ante mon. [79. 80] Aereus argento obductus. M. *Hunt*. Tb. 9. fg. 29. — 144. *Al*. ſed. ΑΘΕ. pone Hermes termimus, et mon. [2] ante mon. [81] in diota Σ. $259\frac{1}{2}$. pd. M. *Hunt*. ib. fg. 30. — 145. *Al*. ſed ΑΘΕ. in diota Θ. pone mon. [82] ante mon. [83] infra ΜΕ. 260. pd. M. *Hunt*. Tb. 10. fg. 2. — 146. *Al*. ſed ΑΘΕ. in diota Δ. pone apis et mon. [84] ante mon. [85] $246\frac{1}{2}$. pd. M. *Hunt*. ib. fg. 3.) *Haym*. Th. Br. I. Tb. 21. fg. 3.) *Magnan*. Miſc. IV. Tb. 2. fg. 4. — 147. *Al*. ſed ΑΘΕ. in diota Ι. pone apis et mon. [86] ante mon. [85] $251\frac{1}{4}$. pd. M. *Hunt*. p. 55. n. 102. — 148. *Al*. in diota Μ. $254\frac{1}{2}$. pd. *ib*. n. 103. — 149. *Al*. ſed ΑΘΕ. in diota Θ. pone mon. [87] ante aquila et mon. [88] infra ΕΥ. $258\frac{1}{4}$. pd. M. *Hunt*. Tb. 10. fg. 4. M. *Theup*. p. 1252. — 150. *Al*. in diota Θ, infra ΣΦ. $242\frac{3}{4}$. pd. M. *Hunt*. n. 105. — 151. *Al*.

infra

infra ΠΡ. 247½ pd. M. *Hunt.* n. 106. — 152. *Al.* infra ΣΦ. 252¼ pd. M. *Hunt.* n. 107. — 153. *Al.* ſed ΑΘΕ. in diota Α. pone mon. [89] ante acroſtolium, et mon. [90] infra ΣΦ. 257¼ pd. M. *Hunt.* Tb. 10. fg. 5.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 20. fg. 8. p. 220.) *Magnan*, Miſc. IV. Tb. 2. fg. 5.) M. *Theup.* p. 1252. — 154. *Al.* ſed ΑΘΕ. ante acroſtolium, et mon. [97] pone ΑΝ. et mon. [91] 258 pd. M. *Hunt.* p. 56. n. 109. — 155. *Al.* ſed ΑΘΕ. pone mon. [92] ante mon. [93] infra temo. 263½ pd. M. *Hunt.* Tb. 10. fg. 7. — 156. Caput idem Palladis cum galea paullo diuerſa.)(Typus idem noctuae in diota Α. ante mon. [96] pone mon. [94] 255¼ pd. M. *Hunt.* ib. fg. 8.) *Golz.* Graecia Tb. 15. fg. 27. *Magnan.* Miſc. IV. Tb. 2. fg. 1. — 157. *Al.* ſine Α. in diota. 259¾ pd. M. *Hunt.* n. 112. — 158. Caput Palladis gal.)(ΑΘΕ. *retrograde.* Noctua. in area oleae ramus, Æ. 1. *Eckh.* Cat. I. p. 111. n. 1. — 159. 160. Idem caput.)(ΑΘΕ. *ſcriptura recta.* Noctua, et oleae ramus. Æ. 1. *Eckh.* ib. n. 5. 6. — 161. *Al.* ſed ΑΘΕ. Noctua ſupra diotam, hinc globus, inde floſculus. *Muſell.* N. Pop. Tb. 5. fg. 1.) M. *Theup.* p. 1252. — Caput muliebre, fortaſſe Cereris ſpicatum cum auripendentibus.)(ΙΝΕ...Α (*ſic*) loco ΑΘΕΝΑΙ. Noctua ſingulari forma cuius delineatio admodum impolita, litterarumque ductus a dextra ad ſiniſtram more Orientalium oſtendunt, hoc numiſma eſſe omnium Atticorum *vetuſtiſſimum*, de quo non pauca differit *Maffei.* Oſſerv. Lett. Tom. V. p. 292. et cuius ectypum dedit *Muſell.* Num. Pop. Suppl. Tb. 1. fg. 8. — 163. Caput Palladis gal.)(Noctua diotae inſiſtens intra lauream, vt in plurimis, adſtat parua figura, d. pateram, ſ. haſtam inſcriptio eſt: ΑΘΕ. ΝΙΚΙΩ. ΕΥΡΥΚ. ΓΟΡΓΙΠ. M. *Pembrok.* II. Tb. 47. fg. 3. — 164. ſed ΑΘΕΝΑΙΩΝ. Noctua ſt. in quadrato. *Golz.* Gr. Tb. 15. fg. 26.

c) *Argentei mediae, minoris et minimi moduli.*

165. Caput Palladis gal. ad d.)(ΑΘΕ. Noctua ſt. ad d. in quadrato incuſo, pone oliuae ramus. 129¾ pd. M. *Hunt.* Tb. 10. fg. 9. — 166. *Al.* ſed medii moduli. M. *Hunt.* ib. fg. 10. — 167 ad 170. *Alii.* ſimiles. Æ. 2. M. *Hunt.* n. 115. 116. 117. 118. — 171. *Al.* ſimilis, ſed non in quadrato incuſo. Æ. 2. M. *Hunt.* n. 119. — 172. Caput fere idem.)(ΑΘΕ. Typus idem, pone thyrſus. Æ. 2. M. *Hunt.* Tb. 10. fg. 11. — *Al.* ſed. ΑΘΕ. ΗΡ. ΑΡΙΣΤΟ. ΠΟΛΥ. Noctua diotae in latus poſitae inſiſtens, pone claua. Æ. 2. M. *Hunt.* ib. fg. 12. — 174. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΚΛΑΥ. ΕΧΕ. ante diotam caput Apollinis radiatum. Æ. 2. M. *Hunt.* ib. fg. 13. — 175. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΑΠ. ΔΙΟ. ΔΙΘ. in diota Κ. ante leonis pars anterior. Æ. 2. M. *Hunt.* ib. fg. 14. — 176. *Al.* ſed. ΑΘΕ. ΔΙΟΓ. ΠΟΣ. ΚΑ. Typus idem. Æ. 2. M. *Hunt.* ib. fg. 15. — 177. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΤΙΜΑΡΧ. ΝΙΚΑ. ΑΡΧΕ. pone noctuam ancora. Æ. 2. M. *Hunt.* ib. fg. 16. — 178. *Al.* ſed ΑΘΕ. ΗΡΑ. ΑΡΙΣΤΟΦΙΛΩ. Noctua diotae inſiſtens, *in area claua.* *Haym* Th. Br. I. Tb. 20. fg. 2. — 179. *Al.* ſed. ΑΘΗ ... Noctua oleae ramo inſiſtens. *Haym.* ibid. fg. 1. p. 217. — 180. *Al.* ſed ΑΘ. ... ΚΤΙΣΤΗΣ. ΤΑΡ. Noctua inſidens capitulo columnae Ionicae. *Haym.* ib. fg. 3. — 181 Caput Palladis gal.)(ΑΘΗΝΑΣ. Noctua alis expanſis fulmini inſiſtens. Æ. *Muſell.* N. Pop. Tb. 5. fg. 2. — 182. Caput galeatum in laurea.)(ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Homerus ſedens. Æ. *Arigoni.* Tb. 4. fg. 37.) *Muſell.* l. c. fg. 3. — 183. Caput bifrons, vna facies barbata, altera imberbis, Cecropis eſſe putatur, qui Athenis coniugii auctor eſt habitus.)(ΑΘΕ. Caput exiguum Palladis intra quadratum incuſum. *Quadrans drachmae*, ſeu *obolus et dimidius.*

dius. Haym. Th. Br. I. Tb. 15. fg. 1. p. 164 ſq.) M. *Hunt.* Tb. 10. fg. 26.) *Froelich.* Not. Elem. Tb. 1. fg. 20. p. 26. — 184. Caput imberbe galeatum ad d.)(ΑΘΕ. Caput muliebre vitta redimitum ad ſ. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 27. Hos 183 cum ſimili formae minoris et 184 ad calcem numiſmatum argenteorum huius Athenarum vrbis poſuit *Combius*, e typo et fabrica multo dubitans, vtrum huic, vel *Athenis inſulae Euboeae* vrbi potius adſcribendi ſint. — 185. Caput Palladis.)(ΑΘΕ. *retrograde.* Noctua inter duos oleae ramos. *Quadrans drachmae. Eckhel.* Cat. I. p. 111. n. 2.) *Haym.* I. Tb. 19. fg. 9. p. 216.) M. *Pembrok.* II. Tb. 48. fg. 4. — 186. 187. Idem caput.)(ΑΘΕ. *retrograde.* Noctuae duae in vnum caput commiſſae, hinc et inde oleae ramus. *Diobolus* ſeu ⅓ drachmae. *Haym.* ib. fg. 10.) M. *Pembrok.* ib.) *Eckhel.* ib. n. 3. 4. — 188. *Al.* diobolus, ſed ΑΘΕ. *ſcriptura recta.* Noctua, in area oleae ramus. *Eckh.* n. 7. — 189. *Al.* ſed ΑQΕ. littera Θ formata in Q. *Eckh.* n. 8. — 190. ſed ΑΘΕ. Noctuae duae ex aduerſo ſtantes. *Tetrobolus* ſiue ⅔ drachmae. M. *Hunter.* Tb. 10. fg. 17.) *Haym.* ib. fg. 13. p. 217. — 191. *Al.* ſed ΑΘΕ. Noctua ſt. in fronte inter duos oliuae ramos. *Triobolus* ſeu ½ drachmae. *Haym.* ib. fg. 11.) M. *Hunt.* ib. fg. 18. — 192 ad 196. *Alii trioboli* fere ſimiles, litterarum ſitu paullulum differentes. *Haym.* ib. fg. 12. p. 216.) M. *Hunt.* p. 57. n. 128 ad 131.) Muſ. *Pembrok.* Tb. 48. fgg. 5 ad 9. — 197. Caput Palladis galea criſtata tectum.)(ΑΘΕ. Noctua ſt. retro oleae ramus in quadrato incuſo. *Hemiobolus*, ſeu 1/12 drachmae. *Eckh.* Cat. n. 32.) *Haym.* I. Tb. 19. fg. 7. p. 215. — 198 ad 202. *Alii Semioboli* M. *Hunt.* ib. fg. 24. n. 144 ad 148.) M. *Pembrok.* Tb. 48. fg. 2. — 203 ad 207. *Alii*, ſed *Oboli* ſunt, ſeu ⅙ drachmae. ΑΘΕ. Noctua ſt. in quadrato incuſo pone folium et bacca oliuae. M. *Hunt.* ib. fg. 21. et n. 135 ad 139. — 208. 209. *Alii*, ſed ΑΘΕ. Noctua bicorpor. *Dioboli.* M. *Hunt.* ib. fg. 19. et n. 133.) *Haym.* ib. fg. 11. 12. p. 216.) M. *Pembrok.* II. Tb. 48. fg. 12. — 210. Noctua alis expanſis ſt. in fronte. *Quadrans.* M. *Hunt.* ib. fg. 20. — 211 ad 213. Idem caput Palladis.)(ΑΘΕ. Lunae tres creſcentes. *Lupinus*, ſeu ⅔ oboli. *Haym.* I. Tb. 19. fg. 8. p. 215.) M. *Hunt.* Tb. 10. fg. 23 et n. 141. 142. 143.) M. *Pembrok.* II. Tb. 48. fg. 1. — 214. *Alius Lupinus*, ſed ΑΘΕ. Lunae quatuor creſcentes. M. *Hunt.* ib. fg. 22. — 215. Idem caput Palladis.)(ΑΘΕ. Lunula. Æ. formae minimae 2¾ pond. M. *Hunt.* ib. fg. 25.) *Eckh.* Cat. II. n. 34. — 216. Noctua, vt videtur.)(ΑΘΕ. Prora nauis. Æ. minimus. *Eckh.* ib. n. 33.

De *moneta Athenienſi argentea* legitur tractatus in *Haymii* Theſ. Brit. I. p. 212 ſqq. — Vetus Atticae pecunia diuidebatur in talenta, talentum in 60. minas, mina in 100. drachmas, drachma in 6 obolos, obolus in duos ſemiobolos, quamquam alia etiam monetae diuiſio vſum obtineret, vt ex ſequenti tabula adparebit. Habebant inſuper Athenienſes didrachmum duas drachmas, et tetradrachmum quatuor drachmas adpendentem numum; numus denique erat multiplex omnis generis et diuerſi ponderis, qui proinde a *Bernardo* Lib. de menſuris et ponderibus antiquis vocatur maximus, mediocris, minimus. f. *Car. Arbuthnotii* Tabulae antiquorum numorum etc. opera *Dan. Koenigii* p. 25. de mina Attica argenti, et p. 174. in rem numariam Graecorum obſeruationes. — *Haymius* cit. loco Comitis de *Winchilſea* tabulam adſumſit et cum ſuis numis argenteis contulit,

tulit, e quibus etiam ſimilem tabulam priori adiunctam conſtruxit, indicato vbique eorum pondere ab ipſo exacte explorato et ſingillatim deinceps paginis ſequentibus in Opere Haymiano deſcripto.

TABVLA ponderum monetae Atticae argenteae.

1. *Semiobolus* mediocris, ſeu $\frac{1}{12}$ drachmae adpend. 5 grana Anglicana.
2. *Lupinus*, ſeu $\frac{2}{3}$ oboli mediocris. gr. 7 pd.
3. *Obolus*, ſeu $\frac{1}{6}$ drachmae. gr. 11. pd.
4. *Quadrans* drachmae, ſeu obolus, et dimidius. gr. 15 pd.
5. *Diobolus*, ſeu $\frac{1}{3}$ drachmae. gr. 20 vel 22 pd.
6. *Triobolus*, ſeu $\frac{1}{2}$ drachmae. gr. 30 ad 33 pd.
7. *Tetrobolus*, ſeu $\frac{2}{3}$ drachmae. gr. 44 pd.
8. *Pentobolus*, ſeu 5 oboli. gr. 46 ad 48 pd.
9. *Drachma* minima. gr. 60 pd.
10. — — mediocris. gr. 64 pd.
11. — — maxima. gr. 67 pd.
12. *Didrachmus*. gr. 132 pd.
13. — — maior. gr. 134 pd.
14. *Tetradrachmus* de leuioribus. gr. 260 pd.
15. — — minor med. et rar. gr. 262 pd.
16. — — frequens et med. gr. 264 pd.
17. — — rarus et maximus. gr. 268 pd.

De *magiſtratibus Athenienſium*, quae nomina ſaepius in Athenenſi moneta leguntur, *Guil. Poſtellus* ſingulari Libro egit, ad intelligendam non ſolum Graecorum, ſed et Romanorum politiam, ac omnem veterum hiſtoriam. — Numos Athenienſium regis vid. *Theſeus*.

d) *Aenei Athenienſium numi* ſunt: 217. Caput Mineruae gal. pectore tenus ad d.)(ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Tauri cranium. Mineruae nempe boue femina litari ſolitum ex *Homero* et *Euſtathio*. Æ 1. M. *Hunter*. Tb. 10. fg. 28. — 218. Caput Mineruae gal. ad d.)(ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Tauri cranium ſerto oliuae ornatum. Æ 1. M. *Hunt*. ib. fg. 29. — 219. Typus fere idem. Æ 1. M. *Hunt*. ib. fg. 30. — 220. *Alius* paullo diuerſus. Æ. *Haym*. Th. Br. I. Tb. 17. fg. 12. p. 193.) M. *Hunt*, p. 58. n. 156. — 221. Idem caput bouis hinc inde ſpica. Æ 2. Muſ. *Theup*. p. 1253. — 222. Idem caput bouis vittatum. *Golz*. Gr. Tb. 15 fg. 29. ſed legit hunc numum commentator *Nonnius* p. 86. praepoſtere ΙΩΝ ΑΘΗΝΑ pro ΑΘΗΝΑΙΩΝ, et ad Ionem Xuthi filium refert, qui Athenis olim imperauit. Quam erroneam quidem *Nonnii* lectionem notauit *Harduinus* Oper. p. 9. ſed ſilet, primum iam *Cuperum* Apotheoſ. Homer. p. 233. rectius legiſſe. *Bimard*. ad *Iobert*. Notit. rei numar. II. p. 229. — 223. Caput idem.)(ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Hercules ſt. d. ad tergum verſa Heſperidum poma tenet, ſ. brachium imponit clauae ſaxo innixae, cum rixu leonis. Æ. *Haym*. I. Tb. 16. fg. 9. p. 190. — 224. Caput idem.)(ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Figura militaris galeata naui inſiſtens d. coronam, ſ. humero tropaeum, in prora nauis noctua. Æ 2. M. *Hunt*. Tb. 10. fg. 32. — 225. Caput idem.)(ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Minerua gal. ſt. iuxta arborem oliuam, in cuius ramis inſidet noctua, d. haſtam, ſ. ſerpentem, pone ſcutum. Æ 1. M. *Hunt*. ib. fg. 31. — 226. Caput Mineruae galeatum pectore tenus ad ſ.)(ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Minerua gal. ſt. d. noctuam, ſ. haſtam, ad pedes ſerpens. Æ 2. M. *Hunt*. ib. fg. 33. — 227. Caput idem.)(ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Ead. gal. ſt. d. haſtam, ſ. victoriolam. Æ 1. M. *Hunt*. ib. fg. 34. — 228. *Al*. ſed ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Pallas gal. ſt. d. haſtam. Æ. *Haym*. Th. Br. I. Tb. 15. fgg. 10. 11.) *Muſell*. N. Pop. et Vrb. Tb. 5. fg. 6.) M. *Theup*. p. 1253. — 229.

Al. ſed eadem ſt. d. haſtam, ſ. clipeum. Æ. *Beger*. Th. Br. I. p. 470.) *Geſner*. Tb. 3. n. 32.) *Muſell*. Ib. fg. 7.) Muſ. *Pembrok*. II. Tb. 48. fg. 16. — 230. *Al.* ſed Pallas ſt. ante oleam, d. haſtam, ſ. clipeum, pro pedibus ſerpens. Æ 2. *Eckhel*. Cat. II. p. 113. n. 49. — 231. *Alius*, ſed abeſt ſerpens. Æ 2. *Eckh*. ib. n. 50. — 232. ſed Pallas ſt. d. haſtam, ſ. innixa clipeo, ante eam arbor, cui inuolutus eſt ſerpens. Æ 3. M. *Theup*. 1252. — 233. ſed eadem ſt. d. extenta, ſ. haſtam et clipeum. Æ. *Haym*. Th. Br. I. Tb. 15. fg. 9. p. 175. — 234. ſed ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Apollo nudus ſt. d. oliuae ramum, ſ. arcum. Æ 1. M. *Hunt*. Tb. 10. fg. 35. — 235. Caput Mineruae gal. pectore tenus ad ſ. cum ſcuto.)(ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Minerua gal. gradiens, d. victoriolam, ſ. haſtam et ſcutum. Æ 2. M. *Hunt*. ib. fg. 36. — 236. *Al.* ſed caput Mineruae gal. ad d.)(*Eadem*. Æ 2. M. *Hunt*. p. 58. n. 163.) *Haym*. Th. Br. I. Tb. 15. fg. 7. p. 175. — 237. *Al.* fere idem. Æ 2. M. *Hunt*. Tb. 10. fg. 37. — 238. *Al.* fere idem, ſed ad pedes Palladis ſerpens. Æ 2. M. *Hunt*. ib. fg. 38.) *Haym*. Th. Br. I. Tb. 15. fg. 6. p. 174. — 239. *Alius*, ſed Pallas gradiens et reſpiciens, d. haſtam, ſ. ſcutum, ad pedes ſerpens. Æ 2. M. *Hunt*. ib. fg. 39.) *Eckh*. Cat. n. 49. ſed d. extenta etc. — 240. *Al.* fere idem ſine ſerpente. Æ 2. M. *Hunt*. p. 59. n. 167. — 241. *Al.* ſimilis formae minoris. M. *Hunt*. ib. n. 168. — 242. *Al.* ſed ΑΘΗ. Pallas gal. grad. d. extenta, ſ. haſtam, intra lauream. Æ 3. M. *Theup*. p. 1253. — 243. *Al.* ſed. ΑΘΕ. Pallas gradiens intra coronam lauream, d. ſpiculum vibratura, ſ. extenſa, ante eam noctua. Æ. *Geſner*. Tb. 3. fg. 34.) *Muſell*. N. Pop. Suppl. Tb. 2. fg. 1. — 244. *Al.* ſed. ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Pallas gradiens, d. ſpiculum vibratura, ſ. clipeum, ante eam noctua, pone arbor, cui ſerpens inuolutus. Æ 3. M. Theup. 1252.

— 245. *Al.* ſed. ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Pallas galeata gradiens, ambabus manibus tropaeum geſtat. Æ 3. M. *Theup*. ib. — 246. *Al.* ſed vir nudus ſt. d. extenta baculum, ſ. demiſſa .... Æ 3. M. *Theup*. p. 1253. — 247. *Al.* ſed eadem bigas equorum agens. Æ 3. *Haym*. Th. Br. I. Tb. 15. fg. 5. p. 174. — 248. Caput idem.)(ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Ceres in biga draconum d. ſpicas, ſ. taedam. Æ 2. M. *Hunt*. Tb. 10. fg. 40. — 249. *Al.* ſed ΑΘΗ. Ceres ſeminuda vecta bigis draconum, d. protenſa ſpicas cum papauere tenet. Æ 2. *Criſtiani* Adpend. ad Num. Gr. Tb. 1. fg. 1. p. 1 ſqq. — 250. *Al.* ſed ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Ceres gradiens ad d. vtraque manu taedam. Æ 2. M. *Hunt*. Tb. 11. fg. 1. — 251. *Alius*, ſed gradiens ad ſ. Æ 2. M. *Hunt*. p. 59. n. 171. — 252. *Al.* ſed ſt. ad d. ambabus manibus taedam. Æ 2. M. *Hunt*. Tb. 11. fg. 3. — 253. *Al.* ſed ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Vulcanus ſt. d. malleum, ſ. ſupra incudem, in qua duo forcipes extendit. Æ. *Haym*. ib. Tb. 16. fg. 9. p. 185. — 254. Idem caput Palladis.)(ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Aeſculapius ſt. d. baculum cum ſerpente. Æ 3. *Eckhel*. Cat. I. Tb. 2. fg. 11. p. 113.) *Haym*. II. Tb. 9. fg. 8. p. 95.) M. *Hunt*. ib. n. 173. — 255. *Al.* minoris formae. M. *Hunt*. n. 174. — 256. *Al.* ſed *retrograde* ΝΩΙΑΝΗΘΑ. Aeſculapius ſt. etc. Æ 3. M. *Hunt*. Tb. 11. fg. 2. — 257. *Al.* ſed ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Caput Mineruae galeatum menſae impoſitum ad ſ. ante noctua; infra diota. Æ 2. *Haym*. I. Tb. 18. fg. 1.) M. *Hunt*. Tb. 11. fg. 8.) Muſ. *Theup*. p. 1253. — 258. Cap. idem.)(ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Figura ſedens ad d. ſ. columnae impoſita. Æ 3. M. *Hunt*. Tb. 11. fg. 23. — 259. Caput gal. in laurea.)(ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Homerus ſedens. Æ. *Arigoni*. Tb. 4. n. 37.) *Muſell*. N. Pop. Tb. 5. fg. 4.) M. *Theup*. p. 1253. — 260. Caput Palladis.)(ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Olea inter noctuam et diotam, in ima numi parte palma. Æ 3. *Haym*. Th.

Th. Br. I. Tb. 15. fg. 3. p. 172.) *Eckbel.* Cat. n. 46. — 261. Galeatum caput.)(ΑΘΗΝΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ. Tropaeum. Æ 3. *Eckb.* Cat. n. 37.) *Haym.* I. Tb. 18. fg. 11. p. 203. — 262. *Al.* eadem inſcriptione, ſed ad d. mon. [110]. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 11. fg. 17. — 263. *Al.* ſimilis, ſed ad d. ΑΛΟ. M. *Hunt.* p. 61. n. 196. — 264. *ead. inſcr.* ſed pharus. Æ 3. M. *Theup.* p. 1252. — 265. ſed noctua ſt. intra lauream, ſub pedibus monogr. [56] Æ. *Haym.* II. Tb. 9. fg. 4. p. 93. — 266. *Al.* eadem inſcr. ſed noctua expanſis alis palmae ramo inſiſtens. Æ 3. *Eckh.* Cat. n. 38.) M. *Hunt.* Tb. 11 fg. 34.) M. *Pembrok.* II. Tb. 48. fg. 14.) M. *Theup.* p. 1252. — 267. Caput Palladis.)(ΑΘΗΝΑΙ. Pallas gal. ſt. d. oliuae ramum, ſ. clipeum, ante ſerpens. Æ 2. M. *Hunt.* Tb. 11. fg. 10. — 268. Idem caput.)(ΑΘΗΝΑΙ. Menſa, ſuper qua caput Palladis inter noctuam et coronam. Æ 3. *Haym.* I. Tb. 18. fg. 2. — 269. *Al.* ſed praeterea in area palmae ramus. Æ 2. *Eckbel.* Cat. n. 44. — 270. *Al.* ſed ΑΘΗΝΑΙ. Minerua gal. ſt. ad ſ. iuxta aram igniferam, d. pateram, ſ. haſtam et ſcutum. Æ 2. M. *Hunt.* Tb. 11. fg. 4. — 271. Caput fere idem.)(ΑΘΗΝ. Fig. ſt. ad d. pone caput galeatum columnae impoſitum. Æ 2. *Hunt.* ib. fg. 5. — 272. Caput idem.)(ΝΗΘΑ. (*ſic*) Oliua arbor, a d. noctua, a ſ. vas. Æ 2. *ib.* fg. 6. — 273. *Al.* ſed *ſcriptura recta* ΑΘΗΝ. Oliua arbor, a d. vas, a ſ. noctua. Æ 2. M. *Hunt.* p. 59. n. 179. — 274. Caput idem.)(ΑΘΗΝ. Caput Palladis gal. ad d. menſae impoſitum, ante noctua, pone corona laurea, infra vas. Æ 2. M. *Hunt.* Tb. 11. fg. 7. — 275. Caput viri galeatum.)(ΑΘΗΝΑ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ. Noctua volans palmam vnguibus retinet. Æ. *Haym.* I. Tb. 18. fg. 10. p. 201. — 276. Caput galeatum, ante quod littera Κ.)(ΑΘΗΝΑΙ. Tiara Perſica, ſupra quam noctua inſidens duobus oleae ramis. Æ. *Haym.* I. Tb. 18. fg. 12. p. 204. — 277. Caput Palladis galeat.)(ΑΘΗΝ. Vir nudus taurum prae ſe agens. Æ. *Haym.* II Tb. 9. fg. 7.) Muſ. *Pembrok.* Tb. 46. fg. 1. c. inſcr. ΑΘΗ. — 278. *Al.* ſed ΑΘΗΝ. Noctua diotae in latus poſitae inſiſtens ad d. Æ 3. M. *Hunt.* *ib.* fg. 29. — 279. *Al.* ſed ΑΘΗΝ. Noctua alis expanſis ſt. ad d. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 31. — 280. Caput Mineruae gal. pectore tenus ad d. ante duo ſerpentes.)(ΑΘΗ. Noctua menſae inſiſtens ad d. ante corona, infra vas, pone oliua arbor. Æ 2. M. *Hunt.* ib. fg. 9. — 281. Eadem protome.)(ΑΘΗ. Noctua ſt. ad d. Æ 3. M. *Hunt.* p. 62. n. 220.) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 15. fg. 15. — 282. Caput Pall. gal. ad d.)(*Eadem.* Æ 3. *ibid.* n. 218.) *Haym.* ib. fg. 16. — 283. *Al.* ſed ante noctuam ſpica hordei. Æ 3. *ibid.* n. 217. — 284. *Al.* ſed pone oliuae ramus. Æ 3. *ibid.* n. 219.) *Eckh.* Cat. n. 42. — 285. ΑΘΗ. Olea inter noctuam et amphoram. Æ 3. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 15. fg. 4. p. 172. — 286. *Al.* ſed noctua oliuae arbori inſiſtens. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 12. fg. 9. — 287. *Al.* ΑΘΗ. Bubo inſidens diotae. Æ 2. *Cim. Vind.* I. Tb. 14. fg. 7.) *Eckb.* Cat. n. 43. — 288. ΑΘΗ. Diota. Æ. *Haym.* I. Tb. 15. fg. 17. — 289. *Al.* ſed ΑΘΗ. Noctua ſt. in corona laurea. Æ 3. M. *Hunt.* n. 216. — 290. *Al.* ſed ΑΘΗ. Aeſculapius ſt. d. baculum cum ſerpente. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 12, fg. 10. — 291. Caput Mineruae galeatum ad d. pectore tenus.)(ΑΘΗ. Ceres in biga draconum d. duas hordei ſpicas, ſ. taedam. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 11. fg. 20. — 292. Caput imberbe ad d.)(ΑΘΗ. Caduceus alatus. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 12. fg. 7. — 293. Caput Herculis iuuenis ad d. trans humerum claua.)(ΑΘΗ. Aper ſt. ad d. in corona laurea. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 4. — 294. Caput idem Herculis.)(ΑΘΗ. Tres ſpicae in ciſta viminacea. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 15. — 295. Ca-

put

put idem.)(ΑΘΗ. Duae taedae. Æ 3. M. *Hunt.* ib fg. 16. — 296. Idem Herculis caput cum claua.)(ΑΘΗ. Cranium bouis. Æ. *Haym.* I. Tb. 17. fg. 8. p. 189. — 297. Caput Mineruae gal. ad d.)(ΑΘΗ. Prora nauis, a d. noctua. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 18. — 298. *Al.* ſed ΑΘΗ. Triremis, in qua miles gradiens, d. coronam, ſ. tropaeum. Æ 2. *Cim. Vind.* I. p. 81. — 299. *Al.* ΑΘΗ. colonus agens bouem. Æ 3. M. *Theup.* p. 1253. — 300. Caput gal. intra lauream.)(ΑΘΗ. Noctua ſtans. Æ. M. *Pembrok.* II. Tb. 48. fg. 10. — 301. Caput Pallad. ad d.)(ΑΘΕ. Sphinx ad d. in corona. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 11. fg. 11.) *Haym.* Th. Br. II. Tb 15. fg. 13. p. 177. — 302. *Al.* ſed ΑΘΕ. Tripus, a d. fulmen, a ſ. caput papaueris. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 12. — 303. *Al.* ſed ΑΘΕ. Iupiter nudus ſt. ſ. extenta, d. fulmen intorquet, ante aquila, pone querci folium. Æ 2. M. *Hunt.* ib. fg. 13. — 304. *Al.* ſimilis, ſed ante ſtella inter duas lunas creſcentes. Æ 2. *Eckhel.* Cat. I. n. 35.) *Haym.* I. Tb. 16. fg. 2. p. 180.) M. *Hunt.* p. 60. n. 187. — 305. *Al.* ſimilis, ſed pone columna nodoſa. Æ 3. M. *Hunt.* ib. n. 188. — 306. *Al.* ſimilis, ſed ante aquila, pone ſtella. Æ 3. *Haym.* I. Tb. 16. fg. 6.) M. *Hunt.* n. 189. — 307. *Al.* ſimilis, ſed in area prora nauis. Æ 2. *Eckhel.* Cat. n. 36.) *Beger.* Th. Br. III. p. 51. ad pedes Iouis fulguratoris ponit rotam, quam ad fabricationem vaſorum fictilium refert. — 308. *Al.* ſimilis, ſed in area ramus. Æ. *Haym.* ib. fg. 4. — 309. *Al.* ſed hinc ramus, inde aquila. *Haym.* ib. fg. 5. — 310. *Al.* ſimilis, ſed ante aquila, pone lucerna. Æ 3. M. *Hunt.* n. 190. — 311. *Al.* ſimilis, ſed hinc inde pileus et ſtella. Æ 3. *Haym.* ib. fg. 3.) M. *Hunt.* n. 191. — 312. *Al.* ſed ΑΘΕ. Figura muliebris ſt. in fronte, d. tridentem, ſ. arcum, in area noctua. Æ 2. M. *Hunt.* Tb. 11. fg. 14. — 313. *Al.* ſed ΑΘΕ. Fig. muliebris gradiens ad d. in corona laurea, ambabus manibus taedam. Æ 2. M. *Hunt.* ib. fg. 15. — 314. *Al.* ſimilis, ſed ante noctua. Æ 2. M. *Hunt.* n. 194. — 315. Caput muliebre velatum et ſpicis ornatum ad d.)(ΑΘΕ. Ceres in biga draconum ad ſin. d. ſpicas, ſ. taedam. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 11. fg. 16. — 316. Caput barbat. et laur. ad d.)(ΑΘΕ. Minerua gal. gradiens d. fulmen, ſ. ſcutum, ante caput equi, pone ſpica hordei. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 18. — 317. *Al.* ſed eadem dea ſt. inter duos oleae ramos, d. haſtam, ad pedes noctua. Æ *Haym.* Th. Br. I. Tb. 15. fg. 8. p. 175. — 318. ſed ante Palladem ſerpens, pone ſpica hordei. Æ 3. *Haym.* ib. Tb. 16. fg. 1. p. 178 ſq.) M. *Hunt.* p. 51. n. 199. — 319. Caput Mineruae gal. ad d.)(ΑΘΕ. Figura ſt. ad d. ambabus manibus taedam. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 11. fg. 19. — 320. Caput muliebre ad d.)(ΑΘΕ. Apis. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 21.) *Eckh.* Cat. n. 41. — 321. Caput imberbe gal. ad d.)(ΑΘΕ. Lucerna duobus palmae ramis ornata, a d. acroſtolium. Æ 2. M. *Hunt.* ib. fg. 22. — 322. *Al.* ſimilis minoris formae. *Haym.* II. Tb. 9. fg. 6. p. 94.) M. *Hunt.* p. 61. n. 204. — 323. Caput viri galeat.)(ΑΘΕ. Intra coronam oleaginam duae noctuae. Æ. *Haym.* I. Tb. 18. fg. 5. — 324. Caput Palladis gal. ad d.)(ΑΘΕ. Intra coronam lauream noctua diotae in latus poſitae inſiſtens ad d. Æ 2. M. *Hunt.* Tb. 11. fg. 24. — 325. *Al.* ſed in area Dioſcurorum pilei, niſi tamen aliud ſit potius. Æ. *Haym.* I. Tb. 19. fg. 1. — 326. *Al.* ſed ante noctuam flos, vt in numis Rhodi. Æ 2. M. *Hunt.* n. 207.) *Haym.* I. Tb. 16. fg. 8. p. 181 ſq. — 327. *Al.* ſed ante noctuam alia noctua parua. Æ 3. M. *Hunt.* n. 208. — 328. *Al.* ΑΘΕ. Noctua ſt. alas explicans, ante diota. Æ 2. *Haym.* I. Tb. 15. fg. 12. p. 176.) M. *Hunt.* n. 210.) M. *Pembrok.* II. Tb. 48. fg. 15. — 329. *Al.* ſed noctua ramo inſiſtit. Æ.

Æ. *Haym.* I. Tb. 15. fg. 14. — 330. Caput imberbe laur. ad d.)(ΑΘΕ. Noctua ſt. ad d. ante lyra. Æ 2. M. *Hunt.* Tb. 11. fg. 25. — 331. Caput Pallad. gal.)(ΑΘΕ. Noctua prorae nauis inſiſtens ad d. in corona laurea, ante noctua parua. Æ 3. M. *Hunt.* p. 62. n. 211. — 332. ſed e prora duae ſpicae emergunt. Æ. *Haym.* I. Tb. 17. fg. 3. — 333. *Al.* ſed ΑΘΕ. Noctua ſt. ad ſ. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 11. fg. 27. — 334. *Al.* ſed ΑΘΕ. Noctua ſt. ad ſ. in corona laurea. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 28.) M. *Pembrok.* II Tb. 48. fg. 17. — 335. Cap. Pallad. gal. pectore tenus ad d.)(ΑΘΕ. Noctua ſt. ad d. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 11. fg 30. — 336. Cap. Pallad. gal.)(ΑΘΕ. Noctua ſt. ad d. ante ſpica hordei. Æ 3. M. *Hunt.* n. 217. — 337. Apis.)(ΑΘΕ. Noctua ſt. ad d. Numus *quadratus* aereus. M. *Hunt.* Tb. 11. fg. 32. — 338 Apis.)(ΑΘΕ. Noctua amphorae iacenti inſiſtens. Æ. *Haym.* I. Tb. 17. fg. 5. — 339. Apis.)(ΑΘΕ. Vas, penes quod ariſtae. Æ. *Haym.* ib. fg. 6. — 340. Cap. Pallad. gal.)(ΑΘΕ. Noctua bicorpor. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 12. fg. 2. — 341. *Al.* ſimilis minoris formae. M. *Hunt.* p. 63. n. 232. — 342. Ceres in biga draconum ad ſ.)(ΑΘΕ. Aper gradiens ad d. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 12. fg. 3. — 343. Caput muliebre ad d.)(ΑΘΕ. Aper ſt. ad d. Æ 3. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 16. fg. 12.) M. *Hunt.* ib. fg. 5. — 344. Delphinus et Tridens.)(ΑΘΕ. Lucerna. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 6. — 345. Caput Herculis iuuenis ad d. trans humerum claua.)(ΑΘΕ. Tauri cranium. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 8. — 346. Caput Herculis, vel Theſei, galeatum. ΑΘΕ.... ΙΩΝ. Cranium tauri cum vittis pro ſacrificio adornatum. Æ 3. *Haym.* I. Tb. 17. fg. 11. p. 193. — 347. Caput Herculis, vel Theſei, obuerſum, pelle leonis infra mentum colligata, amictum.)(ΑΘΕ. Pallas gradiens, d. haſtam demiſſam, ſ. .... Æ 3. *Haym.* ib. fg. 10. p. 191. — 348. Caput barbatum et laureatum ad d.)(ΑΘΕ. Lucerna. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 12. fg. 11. — 349. Caput muliebre ad d.)(ΑΘΕ. Typus idem in corona laurea. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 12. — 350. Caput Dianae ad d. trans humeros pharetra.)(ΑΘΕ. Lampas intra coronam. Æ 4. *Eckhel.* Cat. I. Tb 2. fg. 10. p. 112.) M. *Hunt.* ib. fg. 13. — 351. Caput Pallad. gal.)(ΑΘΕ Pallas armata hinc, illinc Neptunus ſt., cum tridente, in medio olea, cuius trunco ſerpens inuolutus, intra ramos vero noctua conſidens. Æ 2. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 9. fg. 10. p. 97.) M. *Theup.* p. 1253. — 352. Idem Pallad. caput ad d.)(ΑΘΕ. Serpens e ciſta viminacea prorepens. Æ 4. M. *Hunt.* ib. fg. 14. — 353. Protome Palladis galeatae intra coronam oleaginam.)(ΑΘΕ. Tropaeum, prae quo figura nuda manibus religatis pileo Phrygio tecta, quem figura armata adſiſtens d. abſtrahere tentat. Æ 3. *Haym.* II. Tb. 9. fg. 9. p. 95. — 354. Caput Cereris velatum ad d.)(ΑΘΕ. Triptolemus in bigis draconum. Æ. *Haym.* I. Tb. 17. fg. 2. p. 187. — 355. Idem caput.)(ΑΘΕ. Papauer inter duas hordei ſpicas teniis ligatas. Æ 3. *Haym.* I. Tb. 16. fg. 11.) M. *Hunt.* ib. fg. 17. — 356. Caput muliebre ad d.)(ΑΘΕ. Diota. Æ 4. *Geſner.* Tb. 2. n. 34.) *Haym.* I. Tb. 15. fg. 16. *it.* Tb. 17. fg. 1. ſed Cereris caput ſpicis coronatum.) M. *Hunt.* ib. fg. 19.) *Muſell.* N. Pop. Suppl. Tb. 2. fg. 2. — 357. Apis.)(ΑΘΕ. Diota. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 20. — 358. *Al.* minoris formae. M. *Hunt.* p. 64. n. 251. — 359. *Al.* ſed pone diotam claua. Æ. *Haym.* I. Tb. 18. fg. 3. — 360. Caput ignotum.)(ΑΘΕ. Vas anſatum in corona laurea. Æ. *Geſner.* Tb. 2. fg. 33.) *Haym.* I. Tb. 16. fg. 10.) *Muſell.* Suppl. Tb. 1. fg. 10. — 361. Caput barbatum cum cornu, cuius occipiti aliud muliebre inuerſum eſt coniunctum.)(ΑΘΕ. Intra coronam amphora

phora ſt. ad ſ. auis. Æ. *Haym.* I. Tb. 15. fg. 2. p. 170 ſqq. — 362. Caput Palladis gal.)(ΑΘΕ. Noctua capitello inſiſtens, ante lunula, ſub qua quinque globuli. Æ. *Golz.* Graecia Tb. 15. fg. 28. — 363. Caput barbat. et laur. ad d.)(ΑΘΕ. Caput barbatum et hedera redimitum ad d. Æ 3. M. *Hunt.* Tb. 12. fg. 21. — 364. Caput barbatum corona oleae, aut myrti cinctum.)(Caput barbatum hedera redimitum, poſt quod litterae ΑΘ. ante vero ΘΕ. Æ. *Haym.* I. Tb. 19. fg. 2. p. 205 ſq. — 365. *Al.* ſimilis praeter diadema alteri capiti impoſitum. Æ. ib. fg. 3. — 366. Caput galeatum, circa quod veſtigia quaedam litterarum.)(Capra, in ultima numi parte ΠΑ. ΑΘ. in area ΣΘ. Æ. *Haym.* ib. fg. 5. p. 211. — 367. Palladis caput gal. ad d.)(ΑΘ. Noctua ſt. in corona laurea. Æ 3. M. *Hunt.* p. 62. n. 221. — 368 ad 371. Idem caput)(ΑΘ. Noctua alis expanſis palmae ramo inſiſtens, intra coronam lauream. Æ. diuerſae formae. M. *Hunt.* Tb. 12. fg. 1. et n. 227 ad 230. — 372. Idem caput gal. ſed pectore tenus.)(ΑΘ. Noctua alis expanſis ſt. in fronte. Æ 4. M. *Hunt.* n. 223. — 373. Cap. Pallad. gal. ad d.)(ΑΘ. Noctuae duae in vnum caput commiſſae. Æ. M. *Pembrok.* II. Tb. 48. fg. 13. — 374. *Al.* ſimilis, ſed infra globus. Æ. *Haym.* I. Tb. 18. fg. 9. — 375. Idem caput.)(ΑΘ. Duae noctuae ſt. intra lauream. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 39.) *Haym.* ib. fg. 7.) M. *Pembrok.* II. Tb. 48. fg. 13. — 376. *Al.* ſimilis, ſed infra noctuam vnam vas, ſeu lampas. Æ. *Haym.* ib. fg. 8. — 377. *Al.* ſimilis, ſed in antica caput viri galeatum. Æ. *Haym.* ib. fg. 6. — 378. Idem caput.)(Noctua, in area S. C. Æ. M. *Pembrok.* II. Tb. 48. fg. 11. — 379. Noctua.)(ΑΘ. Aquila fulmini inſiſtens. Æ. *Haym.* I. Tb. 16. fg. 7. p. 181. — 380. Caput Cereris ſpicis ornatum.)(ΑΘ. Apis. Æ. *Haym.* I. Tb. 17. fg. 4. — 381. Caput Dianae.)(ΑΘ. Intra coronam arcus et pharetra Æ. *Haym.* ib. fg. 7. — 382. Caput viri aetate prouecti galeatum.)(ΑΘ. Tripus, hinc flos, aut malum granatum, inde fulmen. Æ 3. *Haym.* I. Tb. 18. fg. 4. p. 196. — 383. Caput barbatum.)(Caput Mineruae et littera Α, primum nominis *Athenienſis* elementum. Æ. *Haym.* I. Tb. 19. fg. 4. p. 208 ſq. — 384. Caput Mineruae.)(Duae noctuae, et in orbem inſcriptio; ΜΕΛΗΤΟΠΟΛ..... Æ. *Haym.* ib. fg. 6) M. *Pembrok.* II. Tb. 21. fg. 1. — 385. Caput barbatum ac laureatum ignotum.)(Inſcriptio deeſt. Noctua ſt. expanſis alis. Æ. 3. *Eckhel.* Cat. n. 52. — 386. Alius fere ſimilis. Æ 3. *ibid.* n. 53. — 387. Figura muliebris ſt. in fronte, a d. rota recuſ.)(Noctua ſt. ad ſ. Æ 2. M. *Hunt.* Tb. 11. fg. 33.

Athenienſium foedus cum aliis vrbibus obſeruatur quibusdam in numis expreſſum. — ΑΘΗΝΑ... ΗΡΑΚΛΕ. ΟΜΟ. *Athenienſium* et *Heracleenſium* Thraciae *Concordia.* Iupiter ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam.)(Caput laur. forte M. Aurelii. Æ. *Wilde* Sel. Num. Tb. 20. fg. 120. p. 159. — ΚΡΑΝΑΙΩΝ ΑΘΗ. *Cranaeorum Athenienſium.* n. Otaciliae. Cranaei in inſula Cephalenia erant Athenienſium coloni. — ϹΤΡ. ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ ΟΜΟ. ΑΘΗΝΑΙΩΝ ϹΜΥΡΝΑΙΩΝ, *Praetore Heraclide, Concordia Athenienſium Smyrnaeorum.* Duae figurae ſtantes, vna exhibet Victoriam, altera Palladem. Æ 1. M. *Hunt.* Tb. 51. fg. 20.) *Vaill.* Gr. — *Al.* Minerua cum haſta, ex adu. Nemeſis ori dextram admouens. Æ 2. Commodi. Disiunctae plurimo terrarum, imo maris ſpatio *Athenae et Smyrna,* ſocietatem in n. denotatam, quod ius commercii ſpectaret inter duo Graeciae et Aſiae nobiliora nempe emporia. Praeſides vrbium deae, Minerua Athenarum et Nemeſis Smyrnae, ſunt inſculptae. Numus apud Smyrnaeos

ſacos percuſſus, quod Athenienſes Imperatorum effigies in monetis ſuis haud ſignarent, forſan liberi, nullumque niſi ſub Veſpaſiano cuderunt, qui poſt Neronem Graecis libertatem ademerat, quam iis Domitianus reſtituit. *Vaill.* Gr. p. 222. — In aliis Commodi legitur: ΕΠΙ ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ ΣΜΥΡ. ΑΘΗΝΑ. ΟΜΟ. vel ΣΤΡ. ΗΡΑΚΛΕΙΘΟΥ ΟΜΟΝΟΙΑ ΑΘΗΝΑΙ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. *Vaill.*) *Guſſ.* I. p. 298. — *Al.* Caput Commodi.)(ΕΠΙ ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ ΣΜΥΡ. ΑΘΗΝΑ. ΟΜΟ. *Sub Demoſtrate Heraclide Smyrnaeorum Athenienſium Concordia.* Minerua ſt. d. pateram, ſ. haſtam; ex adu. Fortuna ſuper cippo d. temonem; *al.* Victoria ſt. d. fulmen, ſ. thyrſum; ex adu. Pallas galeata ſt. d. pateram, ſ. haſtam. *Guſſeme.* ib. — *Al.* ΣΜΥΡΝΑΙ. ΑΘΗΝΑΙ.... Manus ſiniſtra ceſtu armata, hinc inde palmae ramus. Æ 3. Muſ. *Hunt.* p. 279. n. 61.

Ex *Harduini* quidem mente nullus Athenis eſt Auguſtorum nomine numus percuſſus. *Vaillantius* tamen in Graeco Æ 2. cum Veſpaſiani vultu legit: ΕΠΙ ΑΤΕΛΙΑΝΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ, *ſub Ateliano Athenienſium.* Caput Mineruae galeatum. De tetradrachmo COS. III. inſcripto cum Mineruae ſtantis effigie *Vaill.* Pr. II. p. 140. ſentit: Athenienſes hunc tetradrachmum Hadriani numum percuſſerunt, memores quod ipſis tam multa largitus eſſet beneficia, teſte *Spartiano*, cum in eorum vrbe hiemem ao. 877. tranſegiſſet.

ΑΘΕΝΑΙΩΝ. Noctua ſtans in quadrato. n. Athen. Golz. Gr. Tb. 15. fg. 26.

Athenodorus, Gr. ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ, tyrannus Aureliani tempore, qui legitur in n. Aegyptio: ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΣ ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ. Capita Aureliani et Athenodori aduerſa, vtrumque virilis aetatis.)(intra lauream L. Α. *Anno Primo* ſcilicet Aureliani, ſubtus L. Δ. *Anno Quarto*, ſcil. Athenodori. *Harduin.* ad *Plin.* I. Tb. 4. fg. 2.) *Froelich.* de Familia Vaballathi p. 28, 36. et 40.) *Bimard.* ad. *Iobert*, Not. rei. numar. II. p. 405.) *Vaill.* Pr. III. p. 288. — b) magiſtratus nomen Magneſiae ad Maeandrum. ΕΠ. ΓΡ. ΚΛ. ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ, *Sub Scriba Claudio Athenodoro. Vaill.* Gr. *al.* ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΣΤΡ. Κ. vel ΕΠΙ ΣΤΡ. ΚΛ. ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ.

ΑΘΗ. Ἀθηναίων. v. *Athenienſium* numi.

ΑΘΗ. ΧΑΛΚ. apud *Glozium* et *Parutam*, hinc caput Palladis galeatum.)(Hercules leonem ſuffocans, infra arcus cum claua, et nomen ΗΡΑΚΛΗΤΩΝ. Ex ſententia *Golzii* ſignatur in hoc numo ΑΘΗΝΗ ΧΑΛΚΙΟΙΚΟΣ, *Minerua Chalcioeca*, dea Lacedaemoniorum tutelaris, de qua *Spanh.* Pr. I. p. 573.

ΑΘΗΝ. vel ΑΘΗΝΑ. et ΑΘΗΝΑΙ. Ἀθηναίων. v. *Athenienſium* numi. ΣΜΥΡ. ΑΘΗΝΑ. ΟΜΟ. vid. ΣΜΥΡ. — ΑΘΗΝΑ ΧΙΟΣ. v. *Chios.*

ΑΘΗΝΑΙΩΝ, *Athenienſium*, frequentiſſime in eorum moneta legitur. Ex peruerſo epigraphes lectae ordine *Nonnius* in Comment. ad *Golz.* Graeciam legit ΙΩΝ ΑΘΗΝΑ.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ, *Athenaeus*. In Lebediorum Ioniae numo cum Palladis vultu et noctua: ΛΕΒΕΔΙΩΝ ΑΘΗΝΑΙΟΣ, qua poſtrema voce vel vrbis Lebedi praetor, vel Athenienſis illius origo deſignatur. — In aere Maeonum: ΕΠ. ΑΥΡ. ΑΠΦΙΑΝΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ. *al.* ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΑΡΧ. Α. ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΗΦ. *Sub Aurelio Apphiona Athenaeo* vel *Athenaei* filio, *Archonte Primo Et Stephanephoro.* n. Trai. Decii. *Vaill.* Gr. — *it.* praetoris Colophoniorum nomen: ΕΠΙ ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΑΘΗΝΑΙΟΥ, *Sub Praetore Aurelio Athenaeo.* n. Voluſiani. *Vaill.* Gr. — *it.* praetoris Panioniorum: ΕΠ. ΣΤΡ. Π. ΚΛ. ΑΘΗΝΑΙΟΥ. *Sub Praetore Publio Claudio Athenaeo.*

ΑΘΗ-

ΑΘΗΝΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ in Athenienſium numis interpretatione *Haymii* Th. Br. I. p. 203 ſq. *Athenienſes Victores* prudentia ac virtute *Ariſtidis*, qui cum Pauſania Plataeenſem victoriam reportauit paullo poſt *Themiſtoclis* triumphum. Sed dubitat *Froelich.* Notit Elem. p. 233. anne ſatis probabiliter credatur repraeſentari hinc caput Themiſtoclis, et in altero caput Ariſtidis, belli ducum Athenienſium. Ex eiusdem ſententia tropaeum in altero ſignatum nihil Perſicum oſtentat.

ΑΘΗΝΑΣ ΙΛΙΑΔΟΣ in Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 45. n. 1. et apud *Guſſeme* I. p. 297. ſed incertae ſignificationis.

ΑΘΗΝΗ, eadem ac *Pallas* ſeu Minerua, quae *Athenis* nomen dedit.

ΑΘΗΝΙΑΣ. Lyra.)(Gryphus. n. Athen. M. *Pembrok.* II. Tb. 48. fg. 1.) *Guſſeme* I. p. 298. n. 32.

ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ, v. *Athenodorus.*

ΑΘΗΝΥ, vel ΑΘΗΝΟΥ. in Vaballathi monetis Graecis. *Froelich.* in opuſculo de Familia Vaballathi p. 39 ſq. legit ΑΘΗΝοδώρου υἱος, *Athenodori Filius*, idque triplici ex capite: *primo* quod ΑΘΗΝΟΥ in gignendi caſu nullum nominatiuum Graecanicum congruentem habet; neque enim ΑΘΗΝΑΣ, vel ΑΘΗΝΗΣ, vel ΑΘΗΝΟΣ, Graeco more dicitur, ſed ΑΘΗΝΑΙΟΣ, aut aliud vocabulum ſane formaretur. Neque in vocabulo Graeco ad barbaram formationem eſt confugiendum. *Secundo*, errori monetariorum tribui non poteſt in his numis elegantulis, et nullo alio vitio deformibus, duplex illa ſcribendi ratio, ſaepius occurrens vtraque, nempe ΑΘΗΝΥ. vel ΑΘΗΝΟΥ. Itaque probabilius eſt τὸ Υ ſeparandum eſſe, et ΥΙΟΣ, *Filius* legendum; cum praeterea et ΑΘΗΝ. et ΑΘΗΝΟ. ita legi poſſit: ΑΘΗΝΟδώρου. *Tertio* legi vero ita oportere: ΑΘΗΝοδώρου υἱος *Froelichio* quidem prope certum fecit numiſma aeneum Athenodori Aegyptium, cuius ectypon dedit *Harduin* in *Plinio* ſuo I. Tb. 4. fg. 4. et ex eo *Froelich.* Fam. Vaballathi 28. — In ſimili Vaballathi num *Triſtanus* vocem ΑΘΗΝΟΥ explic *Athenis* filium et ad Herodianum Odenathi filium refert, quam tam adpellationem, nec Herodiani ipſi numi arguunt, nec aliunde licet er ere.

Atheria gens non ſatis nota. Occurrit in Auguſti numo, quem *Mediobarbus* p. 49. inter incertas colonias refert: L. POMPON. Q ATHERI. C. CAECIN: II. VIR Bos. Eundem vero numum *Guſſeme* I. p. 298. Celſae Hiſpaniae municipio attribuendum eſſe coniectat.

Athleta in quinque certandi generibus, curſu ſcilicet, diſco, ſaltu, lucta et pugillatu nudus decertabat. cf. *Zeibichii* Athleta παράδοξος e monumentis Graeciae veteris conſpectui expoſitus etc. Witteb. 1748. 8. — Athleta ſtans, coronam dextra palmam ſiniſtra portat c. epigr. MVNICIP. STOBENVM, Æ 2. Elagabali. *Froelich.* 4. Tent. p. 105. Indicat haec Athletae effigies, aut certamina quaedam a Stobenſibus celebrata eſſe, aut potius Stobenſium municipum aliquem in Olympicis ludi aliisue victorem fuiſſe. Ad hanc coniecturam *Vitruuius* L. IX. „Athletis, qui Olympia, Pythia, Iſthmia, Nemea vicissent, Graecorum maiores ita magnos honores inſtituerunt, vti non modo in conuentibus ſtantes cum palma et corona ferant laudes etc. Elagabali temporibus Athleta Aurelius Aelix erat celeberrimus, de quo *Dio Caſſius*: „ Is adeo certaminum aemulos ſuperauerit, lucta ſimul et pancratio certare Olympiacis voluerit, et in Capitolinis etiam vtraque certamine vicerit. — Idem certaminis victor dus ſt. d. lauream, C palmam. Anchi-

Anchiali Thraciae, Nicaeae, Perinthi, Philippopolis. — *Al.* ſ. haſtam. n. Perinthi. -i- *Al.* ſuccincto habitu ſtans. n. Samiorum. — Athleta nudus vas, victoriae praemium, accipere videtur, ſin. palmam, victoriae ſymbolum praefert n. Corinthi in M. Aurel. — Athletae duo nudi ſeſe brachiis comprehendentes ac decertantes, quorum alter alterum in terram deiicere conatur c. epigr. LAVDICEON, ob Olympiaca certamina Laodiceae in Coeleſyria celebrata, n. Caracallae, item Elagabali. — Athletae ſedentes diſcum ſuſtinent, n. Heliopolit. in Valeriano. — Figura ſedens coronam imponit athletae ſedenti in ſcamno, cui ſiniſtra inſiſtit, dextram capiti admouet. n. Adanae, Theſſalonicae. — Athletae duo nudi luctantes. n. Aegaeorum Ciliciae, Aſpendi, Cycizi, Laodiceae Syriae, Segeſtae. — Duo athletae in amphitheatro. n. Alexandri Seueri. — in circo maximo. n. Gordiani Pii. — duo manibus vaſa ſuſtinent, e quibus palmae rami erumpunt. n. Helioplis, Tyri.

Athleta d. coronam, ſ. clipeum, pede ſin. prorae impoſito. n. Samiorum. — d. palmae ramum, pro pedibus vas anſatum, Damaſci, Heliopolis, Communitatis Thracum in Caracalla. --- d. vrnam, in qua palma, ſ. ſcipionem. n. Cypariſſae.

Athleta nudus equum retinens. n. Caracallae. --- in equo v. *Deſultor*. --- Athleta equo frenum iniiciens in n. contorniatis. Quid autem, inquit *Morell.* Specim. p. 48. tot viris illuſtribus, Philoſophis, Poetis, aliisque cum athletis et equis, qui in auerſa iſtorum numorum parte comparent? Sane in his Homerum, Solonem, Euclidem, Horatium, Terentium, Senecam, Pythagoram, Socratem, Salluſtium, Apollonium Tyaneum aliosque, quorum effigies his numis debentur, inuenimus. cf. *Hauercamp.* Num. Contorn. in quibus memoria et delineatio exſtat virorum doctorum ſeu auctorum veterum p. 148 ſqq.

Athleta, in quadrigis d. coronam, ſ. flagrum. n. Macedoniae — Neronis c. epigr. EVTYMIVS *al.* STEFANAS. *Hauercamp.* fgg 13. 16 — Traiani cum epigr. EYTIMIVS *al.* EVTHIMIVS et EVTYMIVS. *Hauercamp.* fgg. 30. 31. 37. 38. *al.* OLYMPI METRA — Sept. Seueri cum lemmate: DOMNVS PHILOCOMVS. — Caracallae cum nomine CERVOMTIVS. *Hauercamp.* fg. 42. — Iuliani Apoſtatae c. epigr. STEFAN NIKA. — Honorii cum litteris: EVTIMI VINCAS. *Hauerc.* fg. 53. — Placidii Valentiniani cum nomine: BONIFACIVS. *Hauerc.* fg. 55.

ΑΘΜΩΔΑ vid. ΕΝΠΑΘΜΩΔΑ.

Athos, *Stephano*: *Θως Ἀπόλις ἐπὶ τῷ Ἄθῳ, καὶ ὁ πολίτης Ἀθωίτης*, hodie *Monte Santo*, oppidum et mons celeberrimus in Graecia, ibi cultus Iupiter Athous, qui monti inſidens depictus cernitur in Æ. numo cum perigraphe: ΑΘΩΙΤΩΝ.)(Caput muliebre ornatum monili. *Golz.* Graecia Tb. 24. fg. 7.) *Harduin.* Oper. p. 9.

Athribis metropolis Aegypti, cuius meminit *Ammian.* L. XXII. c. 60. et in maximis Aegypti ciuitatibus numerat, ad fluuium eiusdem nominis *Ἀθρίβιδος*, a *Stephano* dicitur *Ἀθάῤῥαβις*, *Atharrhabis*. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p 782. 798. — In Hadriani Æ 4. numo inſcripto: ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙΑΝ. ΑΔΡΙ. Caput eius laur.)(ΑΘΡΙΒ. L. ΙΑ. *Athribis*, *Anno* 11. Mulier ſtans d...., Muſ. *Theup.* p. 873.

ΑΘΥΜΒΡΟΣ, *Athymbrus*, Lacedaemonienſis, heros et conditor Nyſae Cariae vrbis, prius Athymbra dictae, vti *Strabo* L. XIV. et numus Æ 2. Maximini confirmat, in quo ipſe nudus ſtans, vt heros, iuuenili facie, ſ. haſtam vt populorum domitor, d. pateram ſuper aram, c. epigr.

e. epigr. ΑΘΥΜΒΡΟC ΝΥCΑΕΩΝ, *Athymbrus Nicaeenſium*. ſc. conditor, cui Nyſaei ſacra fecerunt pro Maximini Imp. ſalute. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* I. p. 300.

ΑΤΗΡΙΑΝΟΣ, *Aterianus*, magiſtratus nomen. Æ 5. Smyrnaeorum. Muſ. *Theup.* p. 1301.

Atia gens plebeia, in duas apud ſcriptores familias diuiſa, *Balborum*, a linguae titubantia, et *Labienorum*, a prominentia et denſitate labiorum, cognomina habuit. Fabuloſam eius originem a Troianis temporibus repetit *Virgilius*, atque ab Ati quodam puero Troiano nobili deducit, in gratiam videlicet Augusti, qui Atium Balbum auum habuit, cuius etiam memoria exſtat in numo, in quo ATIVS BALBVS PR. (*Praetor*) Caput Atii Balbi nudum.)(SARD*us* PATER. Caput Sardi herois cum ſceptro et criſtis, ſiue re aliqua ſimili. Æ 2. *Morell.* Fam. Atia. p. 37. 1.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 6. fg. 3.) *Patin.* Impp. p. 25.) *Guſſeme* I. 307. — 2. *Similis*, ſed M. ATIVS BALBVS PR*aetor*. Caput nudum)(SARD*us* PATER. Caput. Æ. *Liebe* Goth. Num. p. 220.) *Guſſ.* I. 300. M. *Theup.* p. 13. — 3. *Quintus* LABIENVS PARTHICVS IMP*erator*. Caput nudum Q. Labieni, non Auguſti, vt *Harduin.* ad *Plin.* I. p. 335. pro ſua omnia euertendi prurigine ſcripſit.)(*Nulla epigraphe*, ſed equus cum ephippio frenatus. Ꜳ. *Vrſin.* p. 133.) *Patin.* Impp. p. 25.) *Vaill.* Conſular. I. Tb. 23.) *Morell.* Fam. Atia p. 37. fg. 2.) *Liebe* Goth. Num. p. 221.) M. *Pembrok.* III. Tb. 7. fg. 10 *Guſſ.* I. 300.) M. *Theup.* p. 13.) *Sanctus* de eo T. XI. Antiq. Rom. „Vnus tantum, gentis Labienae exſtat denarius, qui inter conſulares rariſſimis accenſetur. — De titulo *Imperatoris Parthici*, quem Labienus gerit, *Strabo* Geogr. L. XIV. p. 609 ſq.

ATIL. — ATILI. *Atilius* gentis Atiliae.

Atila vel Attila rex Hunnorum. Aereum protulit *Spanhem.* Pr. I. p. 556 numum, hinc cum imberbi nulloque ornamento inſigni capite, et nomine ATILA. illinc cum leone; ſilet autem de aliis dubiae fidei aut adulterinis eiusdem regis numis. vid. *Attila.*

Atilia gens apud ſcriptores partim patricia, partim plebeia fuit; patriciae autem, cui cognomen erat *Longus*, numi non ſunt ſuperſtites; plebeia vero in *Balborum*, *Calatinorum*, *Regulorum* et *Seranorum* Stirpes diſtincta. — Ab Atiis dici volunt Atilii; *cognomina*, *Bulbus* ab eximio Bulborum cultu vocatus eſt; *Calatinus* a Calatia Campaniae vrbe, ex qua originem traxerunt; *Regulus* a regula, qua paſtinator ſulcum facit; *Seranus* a ſerendo, vt docet *Virgilus* L. VI. Aeneid. — Alii, quia in numis legitur SARAN. Saranos ſeu Sarranos nominant, quaſi Tyrios ſeu Poenos a Sarra, quo nomine Tyrus, vnde Carthaginienſes oriundi erant, adpellata fuit. Sed haec orthographia SARAN pro SERAN proceſſit illo tempore quo orthographiae conſuetudo diuerſa erat ab vſu, vel quia non raro eodem, quo pronuntiabant antiqui, modo ſcribebant, vt videre eſt in antiquis huius aeui marmoribus. — Spica erecta et bulbus raphani iacens, et modii ſpicis repleti occurrunt, ad cognomina Serani et Bulbi gentis Atiliae indicanda, quibus ſymbolis demonſtratur antiquum illius ſtudium agriculturae, ex qua accerſitum a ſenatu Atilium tradit *Val. Maximus* ad ſuſcipiendum pop. Romani imperium. — 1. SARAN. *Saranus*. Caput Romae galeatum.)(M. ATIL. *Marcus Atilius*. Dioſcuri in equis. in imo ROMA. Ꜳ. *Morell.* Fam. p. 38. fg. 1.) *Guſſeme* I. p. 301. n. 11.) M. *Theup.* p. 13. — 2. *Al.* ſimilis, ſed litterae SARAN alio ponuntur ordine, et denari

nota

nota X eſt adpoſita. AR. *Morell.* ib. fg. 8. — 3. Caput Iouis barbatum et laureatum, retro S. *Semiſſis* nota.)(M. ATILI. Roſtrum nauis, ad latus S. in imo ROMA. Æ. 1. *Morell.* ib. fg. 2.) *Vaill. Guſſeme* ib. n. 1. — 4. Caput Iani bifrontis laureat.)(M. ATILI Prora nauis, ad latus I. infra ROMA. Æ 1. *Morell.* ib. fg. 3.) *Vaill.*) *Guſſeme* n. 5.) M. *Theup.* p. 13. — 5. Caput Romae gal. cum X nota denarii.)(ĀL. *Caius Atilius.* Victoria in citis bigis, in imo ROMA. AR. *Morell.* ib. fg. 4.) *Guſſeme* n. 10. — 6 *Al.* ſimilis, niſi quod in hoc cognomen SAR. *Saranus,* tantum exprimitur. AR. *Morell.* ib. fg. 5.) *Guſſeme* ib. — 7. Iani bifrontis caput laur.)(SAR. Prora nauis, ad latus I. in imo ROMA. Æ 1. *Morell.* ib. fg. 6.) *Vaill.*) Guſſeme n. 5.) M. *Theup.* p. 13. — 8 Caput Romae gal. retro quod litterae numerales XVI. Vnde id factum ſit, quidue ſibi velit, docet *Plinius* L. III. c. 13.)(L. ĀILI. *Lucius Atilius.* Victoria in citis bigis, infra ROMA. AR. *Morell.* ib. fg 7.) *Guſſeme* n. 13. — 9. ROMA. Caput Romae gal.)(M. ATIL. M. F. L. N. REGVLVS. Conſul togatus in quadrigis triumphalibus d. habenas, ſ. ſcipionem eburneum, in cuius apice eſt aquila, Victoria poſt tergum ei coronam imponit. AR. *Golz.* Faſt. p. 83.) *Morell.* Conſular. Tb. 9. fig. 1. p. 514.) *Guſſeme* n. 8. — 10. Caput Iani bifrontis barbatum et laureatum cum cippo)(A. ATILI. CALAT. *Aulus Atilius Calatinus.* Prora nauis, in imo ROMA. Æ. *Golz.* Faſt. p. 87.) *Morell.* ib. fg. 2.) *Guſſeme* n. 5. — 11. CALATINVS. Caput Romae galeat ante ✱ denarii ſignum. pone ROMA.)(A. ATIL A F. C. N. *Aulus Atilius, Auli Filius, Caii Nepos.* Vir togatus in quadrigis elephantorum, d. tenens lauream. AR. *Golz.* Faſt p. 89.) *Erizzo* p. 15.) *Morell.* ib. fg. 3.) *Pigh.* Annal. II. p. 33.) *Guſſeme* n. 12. — 12. Caput Victoriae pectore tenus cum alis,)(C. ATIL. REGVL. *Caius Atilius Regulus.* Victoria in citis bigis d. habenas, ſ. coronam; ſub equorum pedibus eſt prora nauis, et ROMA. AR. *Golz.* Faſt. 89.) *Erizzo* p. 16. *Morell.* ib. fg. 4. p. 515.) *Guſſeme* n. 7. — 13. BVLBVS. Caput Romae galeat. ✱ retro)(C. ĀIL. A. F. *Caius Atilius, Auli Filius.* Dioſcuri decurrentes in equis cum haſtis, ſupra caput aſtris inſigniti, infra ROMA. AR. *Golz.* Faſt. p. 94.) *Morell* ib. fg. 5. ſed omiſſo cognomine BVLBVS.) *Guſſeme,* n. 9. — 14. Capita iugata Penatium laureis ambo cincta intra coronam etiam ex lauro compoſitam.)(A. ĀILL A. F. CALATIN*us.* Tripus, ex quo exſurgunt duo rami lauri, a d. ſpica, ſub tripode vas eſt diotum AR. *Golz.* Faſt. p. 94.) *Morell.* ib. fg. 6. p. 516.) *Vaill.* I. p. 148. *Guſſeme* n. 5. — 15. Caput Iani bifrontis barb. et laur. cum I. aſſis nota.)(C. ĀIL. REG. *Caius Atilius Regulus.* Prora nauis, ad ſ. ROMA. Æ. *Golz.* Faſt. 102.) *Morell.* ib. fg. 7. — 16. Caput Romae gal. ante X. retro ROMA)(M. ATIL. M. F. M. N. REGVL*us.* Victoria in citis bigis, d. flagrum, ſ. habenas, in area XXXXIIX. quae numerales pro matricum varietate in innumeris denariis inueniuntur, neque vnquam luſtrum conditum illis exprimi ſolet. AR. *Golz.* ib.) *Morell.* ib. fg. 8.) *Vaill.* I. p. 151. — 17. Caput Dianae cum creſcente luna ſupra frontem, pharetra ac arcu dorſo adpenſis.)(M. REGVLVS. M. F. Victoria in trigis citis, d. palmam, ſ. habenas AR. *Golz.* Faſt. p. 106.) *Morell.* ib. fg. 8.) *Vaill.* I. p. 149.) *Guſſeme* n. 3. — 18. Caput Cereris corona ſpicea ornatum.)(SEX. ATIL. M. F. SERRAN. *Sextus Atilius, M. Filius Serranus.* Infra: C MANCIN. A. F. *Caius Mancinus Auli Filius.* Duo viri togati in ſella ſedentes, videntur aediles fuiſſe ad frumentum emundum, hinc modius

ſpicis repletus, inde ariſta. Æ. *Golz.* Faſt. p. 143.) *Morell.* ib. fg. 10. p. 517.) *Pigbius* l. c.) *Vaill.* ib.) *Guſſeme* n. 4. — 19. C. ATIL. M. F. SERRANus. Caput Apollinis laureatum cum ſceptro.)(Modius ſpicis plenus, cui ſubſcribitur EX S. C. intra lauream. Æ. *Golz.* Faſt. p. 156.) *Erizzo* p. 152.) *Morell.* ib. fg. 11.) *Guſſeme* n. 2. — 20. AVGVSTVS TRIBVNICia POTESTate. in corona quernea.)(S. C. litteris maiuſculis, in ambitu: ATILIVS REGVLVS III. VIR. A. A. A. F. F. Æ. *Golz.* in Aug p. 64.) *Morell.* ib. fg. 12.) *Vrſin.* Fam. Liuineia; potuit enim is Regulus aeque Atiliae familiae fuiſſe, quam Liuineiae.) *Guſſeme* n. 14.

ATILIVS in numo ſuſpecti commatis, quem *Triſtan.* I. p. 43. vni e percuſſoribus Caeſaris tribuit. v. *Caedes Iul. Caeſaris.*

ATILLIO II.VIRo Caeſar Auguſtae. n. Tiberii.

Atina vrbs Lucaniae in mediterraneis erat ſita prope Tanagrum fluuium, ad radices Apennini montis, XX. circiter milliaribus diſtans a Paeſto in orientem, et XV a Sontia in ſeptentrionem. Ea nunc dicitur *Atena*, eſtque tantum oppidulum prouinciae principatus citerioris. *Cellar.* Notit. Orb. Antiq. I. p. 726. —

Atinatorum numi, Graece ATINAIΩN inſcripti, ſunt ex aere paruo rariſſimi, quos protulit *Magnan.* Lucania Numiſmatica Tb. 32. p. XIII. it. *Magnan.* Miſcell. Num. Tom. IV. Tb. 5. Caput coronat.)(Miles ſt. cap. gal. d. haſt. ſ. clipeum, pone tres globuli, c. ep. ATINAIΩN. Vbi fuerint cuſi numi illi antiquiſſimi, Graeca ATINAIΩN epigraphe donati, incertus fuit *Froelichius*, vnde ſcripſit Notit. Elem. Num. p. 77. eos pertinere ad Atinam Lucaniae, Campaniae vel Latii. Haec erat apud Marſos, in confinio Campaniae, et ibi cuſos putat *Magnanus* numos cum Latina voce ATINOS. Sed alios Graece inſcriptos Atinae Lucaniae adſcribendos eſſe certum ipſi videtur, cum lingua Graeca vterentur Lucani, non autem Samnites, nec Latini.

ATINOS. *Pellerinius* Rec. T. I. pl. 10. n. 1. in tribus ſui muſei numis cum equite d. coronam ſuſtinente, adfert nomen ATINOS. Vel ſit viri, vel vrbis nomen, perinde eſt incognitum. *Vaillantius*, *Haymiusque* huius generis numos familiae Atiliae; *Magnanus.* Miſcell. Num. IV. Tb. 6. Atinae Marſorum ad Melpim fluuium Italiae vrbi tribuerunt, ſed ex mente *Neumanni* Pop. Num. Tom. I. p. 39. falluntur. Fuit et Lucanorum *Atina*, cui pariter *Magnanus* aereum numum largitur, ex *Arigonio* mutuatum, qui nomen ATINAIΩN mentiebatur. Si idem cum aliis Aetnenſibus conferatur, genuina eſt AITNAIΩN epigraphe, vt vult *Neumann.* l. c.

Atinum in Italia. *Combe* in Muſ. *Hunter.* Tb. 12. fg. 22. p. 64. huic vrbi attribuit Æ 2 numum, in quo caput imberbe galeatum ad d. pone quatuor globuli.)(ΩINITA. Noctua ſt. ad d. ante vas et quatuor globuli.

ATIVS, de quo *Sueton.* vit. Auguſti c. 4. vid. *Atia* g.

Atlas, aſtronomus et philoſophus, humeris globum gerit genu flexo. Æ max. Anton. Pii. Muſ. *Alb.* I. Tb. 20. p. 39.) *Guſſeme* I. 302.) *Harduin.* Oper. 774.) *Maffei* Gemm. P. III. p. 191. numum explicat.) *Vaill.* Pr. III. p. 124.

ATOK. loco Αυτοκράτωρ in n. Abgari regis: ATOK. CEOTHPOC, *Imperator Seuerus.*

ATOAV (*ſic*) in Æ. Mauricii numo, quem recenſet *Bandur.* II. p. 668. VICTORIA ATOAV inſcripto.

ATONAI

ATONAI magiſtratus nomen in n. Coiorum : ΚΩΙΩΝ 'ΑΤΟΝΑΙ, *Sub Atonaeo.* M. *Theup.* p. 1262.

ATQ. *Atque.* R. P. IN AMP. ATQ. TRA. S. E. *Reſpublica In Ampliore Atque Tranquilliore Statu Eſt.*

ATR. vel ATR. *Atratinus* cognomen gentis Semproniae ab atrato, atratus autem ab atro. C. SEPT. ATR. *Caio Septimio Atratino* Duumuiro. v. *Calaguris.* — *Sempronia* g.

ATR. *Treueris* percuſſus numus in officina *Prima*; in ima parte n. Gal. Maximiani, Licinii Sen. etc.

ATRA. vel ATRATIN. *Atratinus.* v. Sempronia g.

ΑΤΡΑΤΙΝ. ΠΥΘΙ. vel ΑΤΡΑΤΙΝΟΣ ΠΥΘΙΑ, *Atratinus*, qui *Pythia* certamina celebrauit. Atratinus ille cum tripode Pythico. Æ max. *Vaill.* Fam. II. Tb. 125. n. 7. p. 369.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 24. n. 5. p. 204 ſq. ſed ΑΤΡΑΤΙΝ. ΠΥΘΙΩΝ. *Atratinus Pythionis* filius.) *Harduin.* Num. Pop. et Vrb. qui vero ΑΤΡΑΤΙΝΟΥ ΠΥΘΙΑ, *Ludi Pythii, adente Atratino.* v. *Lilybaeum.*

ATRATINVS. vid. Sempronia g.

Atrax, vel *Atracia*, *Stephano*, Ἄτραξ καὶ Ἀτραxία, ciuitas Theſſaliae, cui *Eckhel.* Num. Vet Tb. 6. fg. 11. p. 85. contribuit Æ. numum; equus in eo currens,)(Monogramma litteris A T conſtans, intra lauream.

ATREV. *Treueris* in officina *Prima*; vel A eſt nota monetarii. *Wolzereck.* El. Num. p. 325.

Atria, vel *Atriatium*, vrbs Italiae antiqua iuxta Venetias circa paludes Padi fluminis, poſtea *Adria* dicta, a cuius ſubmerſione Adriaticum mare eſt adpellatum, a quo vix IV. milliaribus diſtans. Aliam eiusdem nominis vrbem in Aprutio computatam notauit *Paſſerius* quarum vtraque, ſiue alterutra nomen Adriatico mari feciſſe traditur. cf. *Dempſter.* de Etrur. L. IV. c. 117. — Numos ab Atriatibus percuſſos debemus diligentiae *Arigonii*, quos in Proſpectu rei numariae, quem in lucem edidit, omnium oculos obiecit. — 1. HAT. i. e. *Atriatium.* Caput aduerſum barbatum et vitta vel corona redimitum.)(Lupus dormiens. Æ. e maximorum genere. *Arigoni* Tom. III. Tb. 1. ſed notandum eſt litteras HAT: in parte auerſa inſculptas eſſe, pariter in *Gorii* Antiquitatibus Etruſcis Tb. 55. fgg. 1. 2. p. 125.) Mnſ. *Hunter.* p. 63. n. 1.) *Magnan.* Miſcell. Num. Tom. I. Tb. 22. — 2. Raia piſcis, infra tres globuli.)(HAT. Delphinus. Æ maioris moduli. *Arigoni* Tom. IIII. Tb. 8.) M. *Hunt.* ib. n. 2.) *Gorii* Antiq. Etruſc. ib. fg. 4. ſed globuli deſuper. — 3. Caput mulieris.)(HAT. Vas, additis quatuor globulis, qualis inter trientes vulgo cenſetur, ſed cum illius pondus ſit vnciarum ſex, libram conſtitueret enormis ponderis vnciarum XVIII. quapropter in ſuſpicionem venit *Paſſerius*, quatuor globulos quadripondium importare, cuius ratio ſpectet ad aſſem ſexquiuncialem; nam, licet concedat extitiſſe aliquando aſſes vnciarum XX. tempore rudiori, quo nondum populorum moneta ad aequilibrium redacta erat: attamen eo tempore nondum inſcribi fuerat inſtitutum. — 4. Conſonat huic numus cum nota ſemiſſaria eiusdem ciuitatis, quem expoſuit *Paſſerius* ad *Dempſteri* de Etruria Paralipomena Tb. 3. fg. 5. hinc pegaſus volans.)(HAT. Caput mulieris cucullatae, vnciarum nouem, et propterea pertinens ad aſſem vnciarum XVIII. Firmiter tamen credit *Paſſerius*, globulos ſex non vncias, ſed totidem libras deſignare, et conſequenter a grauitate ponderis nullum argumentum trahi poſſe ad remotiſſimam illam antiquitatem huic numo adſignandam; praecipue cum inſcriptio

ptio compendioſa HAT more Latino a ſiniſtra ad dextram, et Latinis litteris ſit formata, quod euidenter oſtendit, numum hunc et alios ſimiles ſignatos fuiſſe, cum iam Etruſca litteratura eſſe deſiiſſet. Vel inter eos computandi ſunt numi, qui totidem aſſes, quot globulos, deſignant. — 5. Caput muliebre laur. ad ſ. ante quinque globuli.)(HAT. Vas vtrimque anſatum. Æ mai. mod. *Gorii* Ant. Etr. Tb. 55. fg. 5. — 6. Gallus gallinaceus ad ſ. ore aperto, in area duo globuli.)(HAT. Calceamenti genus. Æ 1. *Gorii* ib. fg. 3. — 7. H. littera.)(A. Serpens vel aliquid ſimile. Æ 1. Muſ. *Hunter.* Tb. 12. fg. 23. — 8. Ad eandem ciuitatem refert *Holſten.* in *Stephan.* de Vrbibus p. 9, antiquiſſimum numum, in quo circum caput Neptuni cum tridente legitur HADR.)(Caput muliebre velatum, forte Iunonis, cum ſceptro.

ΑΤΤΑ. in barbaris tetradrachmis, de quibus *Neumann.* Pop. Num. I. p. 143. — cum figura equeſtri. *Harduin.* Oper. p. 30.

ΑΤΤΑ. Ἄτταλος, *Attalus* nomen magiſtratus Antandriorum Troadis. v. *Antandrus.* Fuit tamen qui legendum putaret ΑΤΤΑλέων, ita vt ſit nomen alterius vrbis in Lydia, cui nomen *Attalia,* quae vna cum Antandro numum apud *Oderic.* Num. Graec. p. 1 et 115. percuſſerit. Verum omnino eſt magiſtratus nomen.

Attaea, Gr. Ἀττάια, Phrygiae oppidum iuxta cognominem ſibi paludem, a qua nomen iſtud alterum hauſiſſe videtur, nam et *Botieum,* Βοτίειον *Stephano* adpellabatur. Numos quidem ΑΤΤΑΙΤΩΝ inſcriptos *Triſtanus,* et *Vaillantius* ad Ataeam Laconicae referunt, *Spanhemius* ablegat ad Arabiae Felicis incolas, *Harduinus* coniectat ad Phrygiae Attaeam. Ἀττάιτης eſt gentile nomen.

A) *Autonomi.* 1. ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ, *Sacer Populus.* Caput laurea cinctum.)(ΑΤΤΑΙΤΩΝ, *Attaitarum,* vel *Attaeorum.* Aeſculapius cum baculo et ſerpente. Æ. *Patin.* Impp. p. 7.) *Harduin.* p. 30. — 2. ΙΕΡΑ CΥΝΚΛΗΤΟΣ, *Sacer Senatus.* Caput ſenatus barbatum.)(ΑΤΤΑΙΤΩΝ. Pallas galeata ſt. ad aram, d. pateram, ſ. clipeum et haſtam. *Guſſeme* I. p. 302. — 3. *Al.* ſed mulier nuda ſt. ſuper monticulis. Æ. *Guſſ.* ib.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 5. fg. 12. ſed cum capite ſenatus iuuenili.

B) *Imperiales.* a) *Traiani.* ΝΕΡΟΥΑ. ΤΡΑΙΑ ...... Caput huius laur.)(ΑΤΤΑΕΙΤΩΝ, *al.* ΑΤΤΑΙΤΩΝ. Caput faſcia reuinctum, forte ſenatus. Æ 3. *Guſſeme* ib.) *Harduin.* ib.) *Vaill.* Gr.

b) *Sept. Seueri* cum eius capite.)(ΑΤΤΑΙΤΩΝ. Aeſculapius ſt. cum baculo. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* Gr.

c) *Getae* cum eius vultu.)(ΑΤΤΑΙΤΩΝ. Fluuius decumbens, d. ramum, ſ. vrnae impoſita Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* Gr.) *Harduin.* ib. ſed fluuii deſidentis icon cum arundine, ſoli paluſtris indice.

ΑΤΤΑΛΕΑΤΩΝ, *Attalienſium.* v. *Attalia.*

ΑΤΤΑΛΕΙΑ, *Attalea* ſcil. certamina ab Aphrodiſienſibus Lydiae in honorem Attali, Pergami regis, inſtituta ſunt. Hic frater erat Eumenis regis, qui pro Romanis contra Antiochum M. partes ſuſcepit; ideo hoc deuicto, ab illis Lydiam cum aliis prouinciis proximis in praemium obtinuit, ipſo autem mortuo, Attalus regnum habuit, Stratonice fratris ſponſa in vxorem ducta, Eumeniam in fratris honorem et Attaliam de ſuo nomine condidit. Aphrodiſienſibus multa beneficia contuliſſe videtur, quorum memores certamina de ipſius nomine inſtituerunt. Teſtis eſt perrarus Gordiani Pii numus ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΕΩΝ, *Aphrodiſienſium.* Menſa, ſupra quam vrna

vrna c. epigr. ΑΤΤΑΛΕΙΑ ΓΟΡΔΙΑΝΕΙΑ, *Attalia Gordianea* certamina. In ora menſae ΚΑΠΙΤΩΛΙΑ. *Froelich.* Not. Elem. p. 85. vid. *Aphrodiſia.*

ΑΤΤΑΛΕΩΝ, *Attaleorum.* v. Attalia Lydiae, et Pamphyliae.

Attalia vel *Attalea*, Gr. Ἀττάλεια καὶ Ἀτταλία. Quatuor occurrunt huius nominis vrbes, vna nempe in Pamphylia, altera in Lydia, tertia in Galatia, quarta in Aeolide, de qua *Plin.* L. V. c. 30. *Stephanus* Attaliam, quae forte eadem eſt cum Attalia in Aeolide vicina, Lydiae tribuit. Reliquis celebrior videtur Attalia Pamphyliae, ab Attalo Philadelpho, Pergamenorum rege, qui eam condidit, cognominata. *Strabo* L. XIV. Maritima eſt, hodie *Satalia* et regionis primaria. — *Harduinus* Oper. Sel. p. 30. numos ΑΤΤΑΛΕΩΝ ad Pamphyliae vrbem retulit, dubium inde non vanum eſt, annon numus ΑΤΤΑΛΕΑΤΩΝ inſcriptus apud *Haym.* Th. Br. II. Tb. 10. fg. 9. p. 107. 303. cum aquila alis expanſis)(ΚΟΡΗ. *Puella*, vel pulcra mulier. Caput muliebre pulcerrimum; alteri prouinciae ſit tribuendus, idque, quia Attaliam illam ad mare Pamphylium itinere S. Pauli Perga Antiochiam ſuſcepto illuſtrem monetae ſuae inſcripſiſſe ΑΤΤΑΛΕΩΝ docet numus, qui Neptunum ſtantem delphino ad pedes exſiliente in poſtica exhibet. *Cim. Vind.* I. Tb. 14. fg. 6. p. 81. — Nullum praeterea Auguſtorum numum ſitus maritimi indicium, aut epigraphen ΑΤΤΑΛΕΑΤΩΝ praeferre, vel in recentioribus libris obſeruauit *Khellius*, vnicum ſolum praeter *Haymianum* ſine Imperatoris capite, qui)(Fortunam ſtantem d. temonem, ſ. c. c. exhibet, hac inſcriptione inſignem apud *Arigonium* Tb. 4. n. 42. et in Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 6. fg. 3. reperit. Quia ergo vrbes in gentilium nomine non ita variant, in mediterraneis Lydiae cum *Plinio* pro duobus his numis alteram mauult quaerere Attaliam, quae forſan a Cyzicenis cultum Proſerpinae, in quorum numis etiam ΚΟΡΗ. ΣΩΤΕΙΡΑ celebratur, traxerit, atque ad diſtinctionem ab altera diuerſo modo gentilis deriuationem inflexerit. — Caput barbatum nudum.)(ΑΤΤΑΛΕΑΤΩΝ. Teleſphorus ſtans. Æ. M. *Pembrok.* II. Tb. 6. fg. 5.) *Guſſeme* I. p. 303.

Attalia Lydiae, Ἀττάλεια, πόλις Λυδίας, *Stephano*, cui attribuit *Eckh.* Cat. Muſ. Caeſ. Vind. P. I. p. 191 ſequentes numos:

a) *M. Aurelii.* ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. *Aurelius Caeſar.* Huius caput nudum.)(ΑΤΤΑΛΕΩΝ. *Attalenſium.* Bacchus ſ. thyrſum humero impoſitum, et Ariadne nuda ſtantes in curru a duabus pantheris tracto; currui retro inſiſtit parua figura tibias inflans, praecedente ſatyro ſimili cum ſcipione. Æ 1. edit. in *Froelich.* Adpendic. II. nouis Tb. 3. fg. 5. p. 78.

b) *Alexandri Seueri.* ΚΑΙΣΑΡ ΑΛΕΞΑΝ.... Caput laur.)(ΑΤΤΑΛΕΩΝ. Protome Palladis. Æ 3. *Eckh.* Cat. I. 191.

Attalia Pamphyliae, πόλις τῆς Παμφυλίας Ἀτταλὰ ἐπώνυμος τοῦ κτίσαντος Φιλαδέλφου, ab Attalo II. Philadelpho conditore ſic denominata. *Strabo* L. XIV. Quare caput Attali huius II. vel III. qui barbam aluit, videtur eſſe in Æ 2. numo, quem Romae vulgauit *Zuzzeri* in diſſertatione: ſopra vna medaglia di Attalo Filadelfo. Caput in eo diadematum mediocriter barbatum.)(ΑΤΤΑΛΕΩΝ. Victoria ſt. d. ſertum, ſ. palmam. *Froelich.* Notit. Elem. Tb. 12. fg. 10. p 166. — In alio autonomo: Caput Iouis barbatum ac laureat.)(ΑΤΤΑΛΕΩΝ. Neptunus ſt. d. extenta, ſ. tridentem, ad pedes exſilens delphinus. Æ 3. Anecd. edit. in *Cim. Vind.* P. I. Tb. 14. fg. 6. p. 81) *Eckhel.* Cat. I. p. 182. — *Al.* Caput Palladis.

)(AT-

)(ΑΤΤΑΛΕΩΝ. Victoria gradiens. *Holſten.* in *Stephan.* p. 57.

a) *Auguſti* cum eius capite.)(ΑΤΤΑΛΕΩΝ. Caput Palladis. Æ 3. *Guſſeme* I. p. 303. n. 3.) *Harduin.* p. 30.) *Vaill.* Gr. — 2. *Al.* ſed caput ſenatus faſcia redimitum. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

b) *Tiberii.* ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑΣ. *Tiberius Caeſar Auguſtus.* Caput eius laur.)(ΑΤΤΑΛΕΩΝ. Caput Palladis galeatum, pone clipeus. Æ 2. *Morell.* in Tiberio Tb. 12. fg. 1. p. 616.) *Guſſ.* ib. n. 4) *Vaill.* Gr. p. 8. — 2. *Al.* Idem Palladis caput, ſed clipeus hic deſideratur. Æ 3. *Morell.* ib. Tb. 13. fg. 28 p 623.) *Harduin.* p. 30.) *Holſten.* in *Stephan.* p. 57.

c) *Hadriani* cum eius capite.)(ΑΤΤΑΛΕΩΝ. Caput Apollinis. Æ. *Guſſ.* n. 5.) *Vaill.* Gr.) *Harduin.* ib. - 2. *Al.* Bigae aurigante Victoria, ſ. palmam. Æ. *ibid.* — 3. *Al.* Imperator Hadrianus ſt. in templo 4. col. d. victoriolam. Æ. *ibid.* — 4. *Al.* Figura virilis imberbis dextram porrigit mulieri ante eam ſtanti, ara intermedia Æ *ibid.* — 5. *Al.* Pallas d. haſtam ſt. in templo 4. col. hinc noctua galeae inſiſtit, illinc clipeus. Æ. *ibid.*

d) *Commodi.* ΑΤΤ. ΚΑΙ. Λ. ΑΙΛ. ΑΥΡ ΚΟΜΜΟΔΟϹ, *Imp. Caeſ. Luc. Ael. Aurel. Commodus.* Caput laur.)(ΑΤΤΑΛΕΩΝ. Signum muliebre pantheum alatum ſt. d. rotam gerit, ad pedes gryphus. Æ max. pondere 509. granorum. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 37. fg. 4. p. 302. — 2. *Al.* Caput Palladis galeat. Æ 3. *Guſſeme* n. 6.) *Vaill.* Gr. — 3. *Al.* Caput Serapidis cum modio. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Harduin.* p. 30.) *Vaill.* ib.) *Holſten.* in *Stephan.* p. 57. ſed legit ΑΤΤΑΛΩΝ. in vtroque.

e) *Sept. Seueri* cum eius capite.)(ΑΤΤΑΛΕΩΝ. Bacchus ſt. cum ſtrophio circa pectus, d. cantharum, ſ. thyrſum, pro pedibus tigris. Æ 2. *Guſſeme* n. 7) *Harduin.* p. 30.) *Vaill.* Gr. — 2. *Al.* Mulier turrito capite inſidens ſcopulis, d. ſpicas. Æ 1. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

f) *Caracallae* cum capite.)(ΑΤΤΑΛΕΩΝ. Serapis modio inſignis pectore tenus. Æ 2. *Guſſeme* n. 8.) *Harduin.* p. 30.) *Vaill.* Gr. — 2. *Al.* ΑΤΤΑΛΕΩΝ circum ſolem bigis vehentem, *Holſten.* in *Stephan.* p. 57. — 3. *Al.* ſed ΕΠΙ ϹΤΡ. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥϹ ΑΤΤΑΛΕΩΝ ΝΕΩΚ. *Sub Praetore Menecrate Attalenſium Neocororum.* Neocoriae dignitatem Attaliae conceſſiſſe videtur, cum vrbem adpulit Caracalla Parthis bellum illaturus. Templum 4. columnn. in quo Serapis d. demiſſa, ſ. haſtam. Æ 1. *Guſſeme* n. 9.) *Vaill.* Gr. p. 217.

g) *Elagabali* cum capite.)(ΑΤΤΑΛΕΩΝ Triptolemus nudus in bigis draconum. Æ 2. *Guſſeme* n. 10.) *Vaill.* Gr.

h) *Traiani Decii.* ΑΤΤ. Κ. ΓΑ. ΜΕ. ΚΥ. ΤΡΑ. ΔΕΚΙΟϹ, *Imp. Caeſ. Caius Meſſius Quintus Trai. Dec.* Caput eius radiat.)(ΑΤΤΑΛΕΩΝ. Pallas galeata ſt. d. victoriolam, ſ. haſtam, ad pedes clipeus. *Guſſeme* I. p. 304. n. 11.

i) *Valeriani Sen.* ΑΥ. ΚΑΙ. ΠΟΥ. ΛΙ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ΕΥΒΕ. (*ſic*) Caput laureatum, ante quod I.)(ΑΤΤΑΛΕΩΝ. Templum diſtylon, in quo idolum Dianae Pergaeae, vt in numis Pergae, cum luna et aſtro; in templi coronide aquila; intra templum ad baſes columnarum quid inſtrumenti. Æ max. edit. in *Cim. Vind.* P. II. Tb. 89. fg. 2. p. 22.) *Eckh.* Cat. I. p. 182. — 2. *Al.* ΑΤΤΑΛΕΩΝ. Tres deae ſtantes, nempe Pallas cum haſta, Salus cum ſerpente, et Nemeſis, ad cuius pedes gryphus. Æ max. *Band.* I. p. 114.) *Guſſeme* n. 13.) *Harduin.* p. 30.) *Vaill.* Gr.

k) *Gal-*

k) *Gallieni* cum capite.)(ΑΤΤΑΛΕΩΝ. Pallas ſt. d. victoriolam, ſ. haſtam. Æ 2. *Band*. I. p. 200.) *Guſſeme* n. 14.) *Vaill*. Gr.

l) *Saloninae*. ΑΤΤΑΛΕΩΝ. Pallas ſt. d. pateram, ſ. innixa clipeo. Æ 2. *Band*. I. p. 246.) *Vaill*. Gr.) *Guſſeme* n. 15. ſed Salonino attribuit.

m) *Corn. Salonini Valeriani*. ΠΟΥ. ΛΙΚ. Κ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΝ ΕΥCΕ. *Publium Licinium Caeſarem Valerianum Pium*. Caput laur.)(ΙΕΡΟC ΑΤΤΑΛΕΩΝ ΟΛΥΜΠΙΟC ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟC, *Sacrum* (Certamen) *Attaleorum Olympicum Oecumenicum*, intra coronam lauream. Æ max. Muſ. *Piſan*. I. Tb 69. fg. 3. p. 186.) *Guſſeme* n. 12. ad Valerianum Sen. refert.

ΑΤΤΑΛΙΑΝΟC, *Attalianus* nomen. ΕΠΙ ΑΙ. ΑΤΤΑΛΙΑΝΟΥ etc. *Sub Aelio Attaliano*, Saittenorum magiſtratu. n. Gordiani.

ΑΤΤΑΛΟC, *Attalus* huius nominis I. II. et III. reges Pergamenorum, de quibus *Froelich*. Notit. Elem. p. 165 ſq. et *Haym*. Th. Br. II. p. 32. — *Attalus* II. Philadelphus Ataliam Pamphyliae vrbem condidit. v. *Atalia* Pamphyliae. cf. Gio. Luc. *Zuzzeri* diſſ. ſopra vna medaglia di Attalo Filadelfo etc. in Venezia 1747. 4) *Baudelot* de l'Utilité de Voyages. T. II.) Memoires de l'Academie des Inſcriptions T. XII. p. 204 ſq.

— — magiſtratus nomen. ΑΤΤΑΛΟΥ CΥΝΑΡΧΙΑ, *Attali Conſortium Imperii*. n. Auguſti et Liuiae ab Antioch. Cariae. *Morell*. Specim. p. 207. — ΑΤΤΑΛΟΥ ΒΙΑΝΟΡΟΥ, *al*. ΤΙΑΝΟΡΟΥ. v. *Apamea* Phrygiae. — ΑΤΤΑΛΟC COΦΙCΤΗC ΤΑΙC ΠΑΤΡΙCΙ CΜΥΡ. ΛΑΟ. *al*. ΑΤΤΑΛΟC COΦΙC ΠΑΤΡΙCΙ etc. *Attalus Sophiſta Patriis ſuis Smyrnae* et *Laodiceae*. n. M. Aurelii et Fauſtinae Iun. Muſ. *Alb*. I. Tb. 33. n. 1. p. 65.) *Harduin*. Vrb. Illuſtr.) Collect. Reg. Gall. max. mod. Tb. 10.) Muſ. *Piſan*. Tb 21. n. 3. p. 61.) *Spanb*. Pr. II. 616.) *Patin*. Theſ. Mauroc. p. 62.) *Triſtan*. I. p. 607. 608.) *Vaill*. Num. Sel. Campenſ. p. 33. *it*. Num. Impp. Gr. p. 56. 62. 288. — ΗΓΕ. ΚΛ. ΑΤΤΑΛΟΥ, *Praeſide Claudio Attalo*. n. Vlpiae Pautaliae in Commodo. *Froelich*. Adpendic. II. nouis p. 84. — CΤ. ΑΤΤΑΛΟC ΑΙΧΙΑΤΡΟC, *Sub Praetore Attalo Aeſchiatro* n. Heracleae in Thracia. Muſ. *Theup*. p. 1267. — ΕΠΙ CΤΡ. Μ. ΚΑΙΡΕΑ ΑΤΤΑΛΟΥ, *Sub Praetore M. Cerea Attalo*. n. Pergamenor. in Caracalla. Muſ. *Alb*. I. Tb. 52. n. 1. p. 105. *et* Tb. 56. n. 2. p. 113.) *Bonarrot*. Num. *Carpin*. p. 192.) *Patin*. Th. *Mauroceni* p. 72.) *Spanb*. Pr. II. 652.) *Vaill*. Sel. Num. *Camp*. p. 65. n. 3. *et* p. 69. n. 5 et 9. p. 128. — ΕΠ. CΤΡ. ΠΑΡ. ΑΤΤΑΛΟΥ Τ. Β. *Sub Praetore Par. Attalo Iterum*. n. Erythraeae in Alexandro Seuero. *Haym*. Th. Br. II. Tb. 43 n. 6. p. 350.) *Vaill*. Gr. p. 136. ſub Iulia Mamaea, ſed magiſtratus nomen deſcriptum eſt: ΕΠ. CΤ Π. ΑΙ. ΑΤΤΑΛΟΥ ΤΟ Β. *Sub Praetore Publio Aelio Attalo Iterum*. — *Al*. hinc ΙΕΡΑ CΥΝΚΛΗΤΟC, Caput iuuenile.)(ЄΠ. C. Π. Α. ΑΤΤΑΛΟΥ Τ. Β. n. Erythraeor. *Froelich*. Animaduerſ. Tb. 4. fg. 28. — ΕΠΙ CΤΡΑ. ΔΑΜΑ. ΑΤΤΑΛΟΥ Β. *Sub Praetore Damaſio Attali* filio *Iterum*. n. Aeraſiotar. in Sept. Seuero. *Vaill*. Gr. — Π. ΑΤΤΑΛΟC, *Publius Attalus* magiſtratus Synnadenſium. n. L. Veri. — Π. ΚΛ. ΑΤΤΑΛΟC ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ ΑΝΕΘΗΚΕΝ. n. Laodiceae Phrygiae in M. Aurelio. *Hard*. p. 92.) Muſ. *Piſan*. Tb. 3. n. 1.) *Vaill*. Gr.

ΑΤΤΑΛΩΝ, loco ΑΤΤΑΛΕΩΝ, *Attaleorum* Pamphyliae in duobus Commodi numis apud *Holſten*. in *Stephan*. de Vrb. p. 57.

Attalus. vid. *Priſcus Attalus*.

Atteia gens plebeia, cuius cognomen fuit CAPITO, a vitio capitis, qui

qui caput habet magnum. — 1. CAESAR AVGVSTVS TR. POT. (*Tribunicia Poteſtate.*) Caput Augusti laur.)(C. ATTEI. CAPIT. C. PONTIO P. OREST. IIVIR*is*. Æ. *Golz*. Faſt. p. 226.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 9. fg. 13. p. 517. 518) *Vaill.* Fam. Atteia p. 156. — Ad coloniam deducendam duumuiri paſſim mitti ſolebant, et licet ſupernumerario aliquo augerentur iidem, manebat tamen adpellatio. Hinc tres illi, Atteius, Pontius, et Oreſtes IIviri in numo adpellantur. — 2. C. CAESAR AVG. GERMANIC. IMP. P. M. TR. P. COS. Caput Caligulae laur.)(CN. ATTEI. FLAC. CN. POMP. FLAC. II.VIR. QVINQ. SAL. AVG. Caput Salutis. *Guſſeme* I. p. 304. ad Carthaginem nouam in Hiſpania refert. In ſimili legit *Florez:* CN. ATEL. FLAC. CN. POM. FLAC. II.VIR. Q. V. I. C SAL. AVG.

Attia gens a *Vaillantio* non agnoſcitur; eam autem ex numiſmate Graeco Neronis ob oculos ponit *Morellius* Famil. Attia p. 39. Caput in eo Neronis laur. circumſcribitur: ΝΕΡΩΝ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ, *Nero Caeſar Auguſtus Germanicus.*)(ΕΠΙ ΑΤΤΙΟΥ ΛΑΚΩΝΟΣ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ, *Sub Attio Lacone Proconſule*, (cuius Bithyniae proconſulis inter alios mentionem quoque fecit *Spanh.* Pr. II. 593.) Ara quadrata, quae ΝΕΙΚΑΙΕΩΝ, *Nicaeenſium*, inſcribitur, deſuper eſt columnae rotundae inferior pars, cui inſcribitur vox ΝΕΡΩΝΟΣ, *Neronis*. Supra columnam eſt globus atque extenta hinnuli pellis, cui incumbit cornucopiae, in cuius ſummitate corona eſt; ad alterum latus exſurgit thyrſus, in nucem pineam deſinens, dependentibus lemniſcis; ad alterum cernitur capricornus, in piſcem deſinens et globo inſiſtens. Æ. Idem numiſma inter Graeca Caeſarea recenſet *Vaillant.* p. 17. ſed deſcriptio eius ab icone *Morelliana* non vno modo recedit.) *Liebe* Goth. Num. p. 35.

Attica regio Graeciae, quae et *Attis* dicta inter Achaiam et Macedoniam ſita, mari, agro Euboico et Megarenſi incluſa fuit. Caput Athenae, Megaram verſus Eleuſis.

ATTICVS, cognomen Manlii Torquati, quod forſan Attice loqueretur, vt aiunt.

ΑΤΤΙΚΟϹ, *Atticus* praetor Colophoniorum. ΕΠΙ ΠΟ. ΑΙΛ. ΑΤΤΙΚΟΥ, *Sub Publio Aelio Attico.* n. Decii.

Attila vel *Atila* et *Ateula*, Hunnorum, Medorum, Gothorum ac Danorum rex, metus orbis, deique flagellum. Multis ac variis ſubactis et ad obſequia redactis, direptisque regionibus, cum exercitu ditato ex Italia in regnum ſuum, quo ſe recepiſſet, triumphauit in bello Italico et Illyrico. Et quamuis de inuadenda Aſia atque Africa cogitaret, ſumma tamen libidine diffluens, inter conuiuia et ingentem concubinarum numerum mentem remiſit, et ſanguinis profluuio e naribus interiit A. V. C. 1207. Chr. 454. Coſulendi ſunt: *I. G. Eccardi* obſeruatio de numis Attilae Hunnorum regis, inſerta Actis Eruditorum 1720. p. 214 ſq. — *Eberh. Rudolph. Roth* Attila Hunnorum rex ex hiſtoricis (numisque) delineatus. Ienae 1679. 4. — *Ayrmanni* diſſ. de numis Ateulae, regi Attilae male attributis. Gieſae 1739. 4. — 1. ATEVLA. Caput barbatum.)(VLATOS. Equus capite erecto, ſupra quem S. et inter pedes equi pentagoni figura. AR. *Guſſeme* I. 305.) *Mdb.* 542. — 2. ATILLA. Caput nudum.)(Leo gradiens. Æ. *Ducang.* Conſt. Chriſt. Tb. 22.) *Guſſeme* ib. n. 2.) *Mdb.* ib.) *Spanh.* I. 556. — 3. ATHIL. Caput nudum.)(Equus. *Guſſ.* ib. n. 3.) *Mdb.* ib.) *Patin.* Ind. p. 35.

ΑΤΤΙΟϹ ΛΑΚΩΝ, *Attius Laco*, proconſul Bithyniae. v. *Attia* g.

ΑΤΤΟΥΔΕΩΝ, *Attudeorum* in Phrygia. v. *Attuda*.

Attubi,

Attubi, quae *Claritas Iulia*, in Baetica, inter colonias Aſtigitani conuentus. *Plin.* L. III. c. 3. Nunc eſſe *Eſpejo* Marianae videtur L. III. Hiſt. Hiſp. c. 21. At *Harduino* Oper. p. 31. *Olivera*, prope Oſtipponem, quae nunc *Eſtepa*, in agro Oſſunenſi. Huc refert *Golz.* in Theſ. p. 238. numum Neronis: COL. CLARITAS IVLIA inſcriptum.

Attuda, de qua geographi antiquiores ſilent, fortaſſis *Attuſa Plinii* L. V c. 40. Haec Phrygiae vrbs parum nota ſolum ab *Hierocle* et conciliorum ſubſcriptoribus indicatur. In Notitia Eccleſiaſtica inter ſedes epiſcopales Phrygiae Pacatianae p. 27. Ἄττουδα. Apud *Leunclauium* p. 98. ὁ Ἀττούδων. Demum in Concil. Calched. act. VI. p. 604. Symmachius Attudorum epiſcopus legitur. *Harduin.* Oper. p. 30. 31.) *Bandur.* I. p. 246. not. 2.) *Froelich* Animaduerſ. in quosd. numos veteres ad Tb. 4.) *Cellarius* Not. Orb. Ant. II. p. 146. non niſi obiter loquitur de *Attyda.* — Suis in ruinis et obliuione ſepulta velut iaceret *Attuda* vrbs, niſi monetae aliquam eius notitiam ſuppeditaſſent.

A) *Autonomi* huius vrbis numi, qui ſine Auguſti vultu percuſſi ſunt, rariſſimi exſtant. *Golzius* nullum eiusmodi, vnicum *Harduinus* propoſuit. 1. ΔΗΜΟϹ, *Populus.* Caput genii laur.)(ΑΤΤΟΥΔΕΩΝ, *Attudenſium.* Bacchus nudus ſt. d. cantharum, ſ. thyrſum, ad pedes tigris, vel canis. *Æ.* *Haym.* Th. Br. II. Tb. 10. fg. 10. p. 109. — 2. Caput et epigr. ſimilis.)(ΑΤΤΥΔΕΩΝ. Amazon equo vecta. *Æ.* *Haym.* ib. Tb. 11. fg. 1. — 3. *Ead. adu.*)(Ead. perigraphe. Vrnae, vt videtur, in quas ſuffragia, quibus magiſtratus electi, iniiciebantur. *Æ.* *Haym.* ib. fg. 5. — 4. ΑΤΤΟΥΔΕΩΝ ΒΟΥΛΗ, *Attudeorum Curia* ſeu *Senatus.* Caput iuuenile laureatum.)(Epigraphe pluribus vocabulis conſtans, ſed plerumque extritis. .... ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ. Figura togata ſt. d. demiſſa quid, ſ. haſtam, ad pedes quadrupes. *Æ* 2. *Froelich.* Animadu. Tb. 4. fg 30. p. 73.) *Eckhel.* Cat. I. p. 196. — 5. ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, *Sacer Senatus.* Caput muliebre velatum.)(ΑΤΤΟΥΔΕΩΝ. Arbor. *Æ.* Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 6. fg 9.) *Guſſeme* I. p. 306. — 6. ΙΕΡΑ ϹΥΝΚΛΗΤΟϹ, *Sacer Senatus.* Caput ſenatus iuuenile diadematum.)(ΑΤΤΟΥΔΕΩΝ. Iupiter nudus gradiens, ſ. extenſa, cui inſidet aquila, d. fulmen intorquet. *Æ* 2. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 14. fg. 7. p. 245. Differt ab illis, qui ab *Haymio*, *Froelichio*, et *Pellerinio* editi ſunt. — 7. ΑΤΤΟΥΔΑ. Caput turritum Cybeles.)(ΔΙΑ ΦΛΑΒΙΑϹ ΙΕΡΙΑϹ, *Per Flauiam Sacerdotem.* Diana Epheſia cum verubus ſt. *Æ.* *Haym.* Th. Br. II. Tb. 11. fg. 2. p. 109. qui ΔΙΑ vertit PER, ſingularis ſane magiſtratus inſcribendi ratio. Vel illud ΔΙΑ vocabuli nobis ignoti initium, quo numus aliquod in Attudeorum republica deſignabatur; vel ΔΙΑ. pro ΔΙΑ legendum eſt. — 8. Caput ſimile, circum ΑΤΤΟΔΕΩΝ.)(ΔΙΑΙ ....Π...ΟΥ. Epigraphe attrita. Tres ſpicae. *Æ.* *Haym.* ib. fg. 3. — 9. ΑΤΤΟΥΔΑ. Idem caput Cybeles turrit.)(ΔΙΑ ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ, *Sub Claudiano.* Mulier ſtans, Spei typus videtur. *Æ.* *Haym.* ib. fg. 5. Ex *Haymii* p. 110. ſententia *Cybele* nomen *Attuda* ab Atyde caſto ſuo amatore adſumſerit, quem etiam ſubinde in pinum transmutauit. Hinc ſuſpicatur, inter vrnas num 3. diſpoſitos eſſe ſtrobilos, vt ciuibus Atydis, ſui forſan conditoris, memoriam refricarent. v. *Atys.*

B) *Imperiales* numi. *Vaillantius* tantam huius vrbis penuriam inter Imperiales Graecos expertus eſt, vt tres tantum, alterum ſub Caracalla, ſub Geta alterum, ſub Salonina tertium recenſeat; ambos eodem Iouis typo in poſtica ſignatos.

a) *Caracallae* cum eius capite.)(ΑΤΤΟΥΔΕΩΝ. Iupiter ſedens, d. pateram,

pateram, ſ. haſtam. Æ 2. *Guſſeme* I. p. 306. n. 2.) *Vaill.* Gr.

b) *Getae* cum capite.)(*Ead. epigr.* Fortuna ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ 3. *Guſſeme* ib. n. 3.) *Vaill.* Gr.

c) *Gallieni.* ΠΟ. ΛΙ. ΓΑΛΙΗΝΟϹ (*ſic*) *Publ. Licin. Gallienus.* Caput eius radiatum et barb.)(ΑΤΤΟΥΔΕΩΝ. Figura ſtolata d. haſtam gerens leone vehitur; forte *Atys*, fundatur Attudae, cuius ſignum, vtpote ſpadonis, muliebri cultu expreſſum. cautumque praeterea, ne, cum leoni, vt Cybele adſolet, inſideat, pro eadem dea haberetur, capillo breuiore, atque haſta in humerum reclinata eum repraeſentando. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 49 fg. 5. p. 384.

d) *Saloninae.* Iupiter pallio tectus ſedens. d. pateram, ſ. haſtam, ad pedes aquila. Æ. Bandur. I. p. 246.) *Guſſeme* ib. fg. 4.) *Vaill.* Gr.

ATV. in imo Æ 2. Diocletiani. *Eckb.* Cat. II. p. 432.

ATVENTVS (*ſic*) AVG IMP. III. COS. II. P. P. S. C. Imperator eques pacificatoris habitu. Æ 1. Commodi. *Eckbel.* Cat. II. p. 251.

ΑΤΤΑ. Ἀτυλίου *Atylii* nomen magiſtratus. ΕΠΙ ϹΤΡ. ΑΤΤΑ. ΚΡΑΤΙΠΠΟΥ, *Sub Praetore Atylio Cratippo.* Æ max. mod. Pergamenor. in L. Vero. *Morell.* Specim. p. 30. Legitur idem praetor in M. Aurelii et Commodi numis.

Atys formoſus puer Cybeles adamatus, ſacrisque ſuis praefectus, ea lege vt perpetuo caſtitatem ſeruaret. Sed cum poſtea voti ſui parum memor, teſtes ſibi exſecuit, cumque etiam manus ſibi adferre conaretur, miſeratione Cybeles in pinum arborem mutatus eſt. *Ouid.* Metam. L. X. — *Atys*, ſiue potius Gallus, ſe ipſum caſtrans pone pileus iacet Phrygius. n. Contorn. Veſpaſ. *Morell.* Impp. II. in Veſpaſ. Tb. 11. fg. 16. p. 301. ſed quia Atys puer imberbis, in *Morelliano* autem typo bene barbatus vir pingitur, mauult eius editor interpretari de Gallo, Cybeles ſacerdote; talis hic in flebili actu depingitur:

Mollia qui rupta ſecuit genitalia teſta,

iuxta *Iuuenal.* Satyr. VI. vſ. 513. et *Martial.* L. III. epigr. 81. — *Atys* d. innixa columnae ex aduerſo arbor., a ſin. caput Dianae. n. Mantali Phrygiae. *Guſſeme* I. 307.) *Vaill.* Gr. — *Atys*, ex adu. Cybele ſedens. n. Anchiali Thraciae. *Guſſ.* ib. — *Atys* ad latus Romae ſedentis. Æ max. Anton. Pii C. epigr. PROVIDENTIA AVG. etc. *Vaill.* Pr. III. p. 124.) *Guſſ.* ib. — Cybele turrita ſedens inter duos leonis a d. ſtat *Atys* pileo Phrygio in capite, d. pedum. Æ max. Fauſtinae Sen. anepigr. *Vaill.* ib. p. 133.) *Guſſ.* ib. — Idem Cybeles typus, quae vero ſ. pini ramum, ad latus *Atys*, qui vas tenet. n. Lucillae. *Guſſ.* ib.

Atys, antiquus Lydorum rex, cuius vetuſtiſſimus numus, ut quidam volunt, in collect *Pembrok.* in quo hinc ſenilis barbati capitis cum peculiari tegmine ſeu Phrygio velut pileo effigies comparet; illinc monogamma ΛΤ cum duabus nempe initialibus litteris *Atys.* *Span.* Pr. I. p. 18.) *Froelich.* Not. Elem. Tb. 2. fg. 13.) *Wachter.* Archeol. Numar p. 48. diſſentit, docet enim monogramma non ex initialibus litteris *Atys*, ſed ex duabus conſonantibus Λ et Τ manifeſto compoſitum eſſe, et non ad Atyn, ſed ad *Alyatten* pertinere. Si *Atin* litteris initialibus exprimere voluiſſet artifex, litteras A et T more antiquo ita combinaſſet A, vt in lineola tranſuerſa ambae conuenirent.

AV.

AV et O olim apud Romanos promiſcue in denariis quibusdam, vt FOSTVLVS pro FAVSTVLVS, PLOTIVS pro PLAVTIVS.

AV. *Augur*. C. CALDVS IMP. AV. X. *Caius Caldus Imperator, Augur, Decemuir.*

AV. *Augur* vel *Auguſtalis* in n. municipii Vticae: C. CAELIVS AV.

AV. *Auguſta* colonia ab Auguſto conſtituta vel a veteranis frequentata. C. I. AV. F. SIN. *Colonia Iulia Auguſta Felix Sinope.* — C. IVL. AV. CASSAN. *Col. Iulia Auguſta Caſſandrenſis.* — C. P. F. AV. CAESAR. *al.* COL. PR. FL. AV. CAES. *al.* COL. PR. F. ANT. CAESAR. *Caeſarea* Palaeſtinae.

AV. *Auguſta* Imperatrix. IOVLIA MAMAIA (*ſic*) AV. *Iulia Mamaea Auguſta.*

AV. *Auguſtus*. Sic a) *Claudius*: IMP. TI. CLAVD. CAE. AV. GER. n. Antiochiae Syriae. — b) *Domitianus*: IMP. C. VESP. F. DOM. AV. etc. — c) *Hadrianus*: IMP. CAES. HADRIANVS AV. *al.* IMP. TRAIA. HADRIANO CA. AV. — d) *Caracalla*: ANTONINVS PIVS AV. *al.* M. AVREL. ANTONINVS AV. *al.* M AV. ANTONINVS PIVS AV. vbi litterae AV. in vno eodemque numo et *Aurelius* et *Auguſtus* legi debent. *Haym* Th. Br. II. p. 328. — e) *Severus Alexander*: IMP. ALEXANDER AV. *al.* IMP. S. ALEXAND. AV. — f) *Maximinus*: IMP. C. MAXIMINVS AV. — g) *Gordianus Pius*: IMP. CAES. M. ANT. GORDIANVS AV. *al.* IMP. GORDIANVS PIVS FE. AV. *Froelich*. Adpend. II. p. 65. — h) *Claud. Gothicus*: IMP. CAERAS LCDVNAVS (*ſic*) AV. *Froelich* ib. Tb. II. n. 6. — i) *Saturninus*: IMP. CAE. SATVRNINVS AV. *Bandur.* II. 366. — k) *Lib. Severus*: DN. LIBIVS SEVERVS P. F. AV. *Band.* II. 592. — l) *Anthemius*: D. N. ANTHEMIVS PERPE. AV. *Band.* II. 595. — m) *Marcianus*: D. N. MARCIANVS P. F. AV. *Band.* II. 579. — n) *Auguſtulus*: D. N. ROMVLVS AVGTVS (*ſic*) P. F. AV. *Band.* — o) *Tib. Conſtantinus*: D. N. TIЧ. CONSTAN. P. P. AV. *Band.* — p) *Mauricius*: D. N. MAVRICI. P. P. AV. *Band.* — q) Phocas: D. N. FOCAS PERP. AV. *al.* D. N. FOCAS C PЄ AV. *al.* D N FOCA NEP F AV. *al.* D N FOCA NЄP Є AV. *Band.* II. 673. 674. — r) *Heraclius*: D. N. ERAKLIO P. P. AV. *Band.* II. 686.

ꟿ litterae AV nexae, *Auguſtus*. Sic *Iuſtinus* Sen. D. N. IVSTINVS P. F. ꟿ. *al.* P. P. ꟿ. — Earundem litterarum nexus adpoſita G littera ꟿG. *Auguſtus*, e. c. D. N. IVL. NEPOS ꟿG. *Nepos*. — Sed eadem monogrammatis ꟿ. figura in n. Ptolemaei I. Aegypti regis iunctas AI. litteras vocis Αἰγύπτῳ indicat.

ꟿ. monogramma e litteris Α Υ conſtans, Αὐγουστός, vt in Æ. Gord. Pii. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ꟿ. ab Hadrianopolit. apud *Muſell*. Impp. Tb. 197. n. 6. — Pariter integris Α Υ litteris eadem vox ſcribitur: ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ΑΥ. n. Marcianopol. *Haym*. II. 359. — Μ. ΙΟΥΛΙΟϹ ΦΙΛΙΠΠΟϹ ΑΥ. n. Dorylaei in Philippo Iun. *ibid.* p. 369.

AV. *Aurelia*. CO. AV. *al.* COL. AV. TRO. *al.* AV. TR. *Colonia Aurelia Troas.* v. *Alexandria* Troas. — C. MET. AV. PIA. SID. *Col. Metropolis Aurelia Pia Sidon. Froelich.* Adp. II. p. 61.

AV. *Aurelius*. AV. COMMODVS AVG. *Commodus*. — M. AVrelius ANTONINVS PIVS AVguſtus etc. *Caracalla*. — AV. S. ALEX-

Titus ergo AVG. *Augur*, non *Auguſtus*. — In numis poſt Veſpaſianum nullus Auguſtorum ſcribitur AVGur. *Harduin*. Oper. p. 730.

AVG. *Augurinus* cognomen gentis Minuciae ab Auguris ſacerdotio C. AVG. *Caius Augurinus*. Ipſe ſtat in poſtica, d. lituum ſacerdotii auguralis ſymbolum gerit. *Liebe* Goth. Num. p. 233. — C. AVG. Columna, ad cuius baſin hinc et inde leo procumbens. Æ. Minuciae g. — In ſimili AV. inſcripto: C. AVG. Columna, cui inſiſtit ſtatua, hinc ſt. vir ſeminudus, vtraque manu quid tenens, inde vis augurali habitu, ad baſin columnae ſpicae et duo leones.)(IMP. SPONSIANI. Caput radiatum. *Eckhel*. Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 556. *it*. P. I. inter numos barbaros incerti temporis.

AVG. *Auguſta*, Imperatricis epitheton frequens. — AVG. IN PACE. Figura ſedens d. ramuſculum. ſ. haſtam. Æ et Æ. Saloninae. An in opprobrium ſignatus a quodam tyranno, dum totus bello arderet orbis? *Bandur* I. p. 236. 237. 251. 256.) *Eckh*. Cat II. 379.) *Harduin*. 846.) *Mdb*. 380.) M. *Pembrok*. III. Tb. 89. fg. 5.) Muſ. *Theup*. 269.) *Triſtan*.) *Vaill*. Pr. II. 315.

AVG. *Auguſta* epitheton coloniarum ab Auguſto deductarum. Vrbes de antiquitate inter ſe decertare ſolitae, vetuſtiorem nomenclationem vt plurimum inſcribebant; vnde vel *Auguſti* nomine tantum ſe adpellabant quaedam coloniae; vel modo AVG. IVL. *Auguſta Iulia*, modo IVL. AVG. *Iulia Auguſta* in plurimis earum numis. *Ant. Auguſtin*. Dialog. VII. — Sic *Apamea* Bithyniae: COL. IVL. CONC. APAM. AVG. vel COL. IVL. CONC. AVG. APAM — *Babba* Mauretaniae: COL. IVL. AVG. BABBA. — *Berytus*. COL. IVL. AVG. BER. — *Bilbilis*: MVN. AVG. BILBILIS. — *Caeſarea* Samaritidis: C. I. F. AVG. CAESAR. vel COL. PR. FL. AVG. CAESARIA. — *Caſſandria*: COL. I. AVG. CASS. — *Corinthus*: COL. IVL. AVG. COR. vel COL. LAVS IVL. AVG. COR. — *Comana*: COL. IVL. AVG. F. COMANORVM, vel. COL. IVL. AVG. C. I. F. COMAN. — *Cremna*: COL. IVL. AVG. CREMNA. — *Dium*: COL. IVL. AVG. DIENSIS. *al*. tantum: COL. IVL. DIENSIS. — *Germe*: COL. AVG. F. GERMENO. — *Heliopolis*: COL. IVL. AVG. FEL HEL. — *Pella*: COL. AVG. PELLA, *et* COL. IVL. AVG. PELL. — *Philippi*: COL. AVG. IVL. PHILIP. vel ſic: COL. IVL. AVG. PHILIP. — *Troas Alexandria*: COL. AL. AVG. TRO. vel COL. AVG. TRO. vel COL. AVG. ALEX. TRO. et COL. AVG. I. TROAD. vid. *ſuis locis*.

AVG. *Auguſta*. vid. CONCORDIA AVG. — FECVNDITAS AVG. — PIETAS AVG. — PVDICITIA AVG. — VIRTVS AVG etc.

AVG. *Auguſti*. vid. APOLL. CONS. AVG. *Apollo Conſeruator Auguſti*. AVG. F. vel FIL. *Auguſti Filius*, vel *Filia*. ANTONINI AVG. PII FILia, Fauſtina Iunior. — SABINA AVGVSTA HADRIANI AVG. ſcil. vxor — AVG. DIVI F. *Auguſtus*. — CAES. AVG. F. *Caeſar Auguſti Filius*, ſic *Domitianus*. — AVG. ET PII. FILius, *Geta*. — AVG. CAES. vid. VICTORIA. — AVG. N. *Auguſti Nepos*, e. c. GERMANICVS CAESAR TI. AVG. F. DIVI AVG. N. *Germanicus Caeſar Tiberii Auguſtii Filius, Diui Auguſti Nepos*. — AVG. PRON. *Auguſti Pronepos*. C. CAESAR DIVI AVG. PRON. AVG. etc. *Caius Caligula*. — AVG N. *Auguſti Noſtri*. v. ABVNDANTIA AVG. N. — FELIX ADVENTVS AVG. N. — FEL. PROCESS. AVG. N. — LAETITIA AVG.

AVG. N. — VICTOR *al.* VICTORE *al.* VICTORIA AVG. N. — VIRTVS AVG. N. — AVGuſti NOSTRI. vid. SALVS AVG. NOSTRI. — VICTORIA. — AVG. NN. v. VICTORIA AVG. NN. — AVG. PERP. *Auguſtus Perpetuus.* IMP. TRAIANVS AVG. PERP. *Mdb.* 149. — PEP. AVG. *Permiſſu Auguſti; al.* PERM. DIVI AVG. *Permiſſu Diui Auguſti.* — TEMPLVM DIVI AVG. REST. — LEG. AVG. *Legatus Auguſti.*

AVG. *Auguſto.* Magna varietas eſt in numis eiusmodi inſcriptione gaudentibus, dum alii lauream exhibent coronam, alii querneam, alii inſuper clipeum, cui hic AVG. titulus inſcribatur, vt cerni poteſt in AV. Veſpaſiani. N. *Arſchot.* Tb. 26. n. 4.) *Liebe* Goth. Num. p. 250.) *Mdb.* 108. 109.) *Vaill.* Pr. II. p. 84.) *Morell.* in Veſpaſ. Tb. 5. fg. 30. Celebrant huiusmodi typi Veſpaſianum vt victorem hoſtium, depulſorem malorum, ſeruatorem ciuium. — AVG. EP—E. *Auguſto Epheſii*, in medio coronae querneae. AR. Veſpaſ. *it.* AR. Titi. Bellor. inter Titi argenteos n. 18. p. 73.) *Mdb.* 120.) *Morell.* in Tito Tb. 7. fg. 4.) *Eckh.* Cat. II. p. 121. 130. —

AVG. *Auguſto*, ſcriptum in corona quercea. AR. Domitiani, qui Auguſtus adpellatus eſt a Tito, mortuo Veſpaſiano patre A. V. C. 833. Chr. 80. quẽ ſtatim conſortem imperii fecit, *Suetonio* c. 9. teſte. *Morell.* Imp. II. in Domit. Tb. 8. n. 23. p. 423. — Cum in numis intra coronas vel laureas, vel querceas, ſculpti tituli legantur, nempe AVG. *Auguſtus*, ſiue *Augur*, et COS. *Conſul;* Credibile eſt huiusmodi titulos in clipeis ſciptos in templis Deorum, ac maxime in Capitolio, dedicatos et ſuſpenſos fuiſſe. — Eadem ratione clipeus cippo impoſitus cum inſcr. AVG. Æ 3. Conſtant. M. *Vaill.* Pr. I. p. 296. — AVG. PARENTI SVO. n. M. Aurelii. M. *Theup.* 508. — APOLLINI AVG*uſto*. n. Albini. — HERCVLI ROMAN*o* AVG*uſto*. n. Commodi. — ROM. ET AVG. *Romae Et Auguſto* in numis obuiis.

AVG. *Auguſtus*, vſitatiſſimus titulus, quem Imperatores poſt Octauianum Auguſtum omnes vſos fuiſſe tralatitium eſt. — In numo CO*Loniae* BER*ytus* M. Aurelii, a *Partino* p 241. producto, M. Aurelius et Verus vterque AVG. vel *Auguſtus* nominatur, quod notandum; quamuis enim Verus ad ſocietatem cum Aurelio peruenerit, hic ſolus Auguſtus cenſebatur, Vero tantum dicto Caeſare. Sed in Berytenſium numo vterque, hinc Aurelius, illinc L. Verus, laurea cinctus cernitur. — PIVS FEL. AVG. *Pius Felix Auguſtus* multoties in Auguſtorum numis legitur. — AVG. IMPER. OMNIA FELICIA. n. Commodi. cf. *Venuti* diſſertaz. ſopra il Tempio di Giano p. 120. Vol. IV. diſſert. Acad. Etruſc. Corton.

AVG. monetarii vitio loco DES. in Æ 1. Veſpaſ. et Domitiani. *Eckh.* Cat, II. p. 122.

AVG, *Auguſtus*, colligatis A V. litteris. D. N. IVL. NEPOS P. F. AVG.

AVΓ loco AVG. vltima littera non Latino ſed Graeco ductu efformata. Sic P. AVΓ. *Pius Auguſtus*, vel P. P. AVΓ. *Perpetuus Auguſtus* ſcribitur *Mauricius.* — D. N. TIЧ: CONSTAN. P. P. AVΓ. *Tiber. Conſtantinus.*

AVΓ. 'Αυγυςὸς, *Auguſtus*, vſitato v loco τ. Ita enim *Caracalla*: ATT. K. M. ATP. ANTONEINOC AVΓ. *Liebe* Goth. Num. p. 318. vel ATT. K. M. ATP. CЄOTHP. ANTMNINOC (*ſic*) AVΓ. *Cim. Vind.* II. p. 14. — *Elagabalus*: ATT. KAICAP ANTΩNЄINOC AVΓ. *Vaill.* Sel. Num. *Camp.* p. 77. — *Alexander Seuerus*: AΛEZANA. *al.* AΛEZANΔPOC AVΓ. *Froelich.* 4. Tent. p. 306. 307. 308. 309.

310. — *Philippus Senior:* ΑΥΤ. Μ. ΙΟΥΛ. ΦΙΛΙΠΠΟϹ ΑΥΓ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 46. n. 1.

A V̄. Αὐγουστὸς, litteris v r monogrammate ligatis, vt *Alexander Seuerus* a *Vaill.* Sel. Num. Camp. p. 79. et a *Froelich* 4. Tent. p. 308. ſcribitur; pariter *Gordianus Pius* apud eundem *Froelich.* p. 325.

AΓ̄. Αὐγουστὸς, compoſitis tribus ΑΥΓ litteris, ſic occurrit in n. Alexandri Seu. apud *Froelichium* 4. Tent. 308. ſimiliter in n. Maximini apud *Vaillant.* et in n. Gordiani Pii in *Haymii* Th. Br. II. Tb. 45. n. 1.

AVGG. loco AVG. in aureo Philippi Sen. barbarae fabricae numo, qui inſcribitur: PHILIPPVS FIVS *(ſic)* AVGG. *Eckbel.* Cat. II. p. 347.

AVGG. *Auguſti duo*, ſiue *vterque Auguſtus.* IMPP. INVICTI PII AVGG. *Imperatores* etc. *Auguſti*, in n. argenteo cum capitibus Seueri et Caracallae, qui Caracalla filius Seueri natu maior a patre in conſortium imperii fuit adſumtus, et ab eo tempore *duos* numerari coeperunt *Auguſtos*, patrem nempe Seuerum, et Caracallam filium. Pariter CARVS ET CARINVS AVGG*uſti.* — CARINVS ET NVMERIANVS AVGG. — DIOCLETIANVS ET MAXIMIANVS AVGG. — CONSTANTIVS ET MAXIMIANVS AVGG. — LEO ANTHEMIVS AVGG. in AV. numo, quos concordes laudat *Sidonius.*

AVGG. *Auguſtis.* IOVI ET HERCVLI AVGG. n. Diocletiani aeque ac Maximiani. — IMP. DIOCLETIANO ET MAXIMIANO AVGG. — II. MM. CC. FFILIPPIS AVGG. *Imperatoribus Caeſaribus Philippis* (patre ac filio) *Auguſtis.* — SALVIS AVGG. ET CAESS. FEL. KART. *Saluis Auguſtis Et Caeſaribus Felix Carthago.*

AVGG. *Auguſtorum.* vid. ABVNDANT. *al.* ABVNDANTIA AVGG. — ADLOCVTIO. — ADVENT. *al.* ADVENTVI. *al.* ADVENTVS. — AEQVITAS. *al.* AEQVITATI. — AETERNIT. *al.* AETERNITAS. *al.* AETERNITATI. — AMOR MVTVVS. — ANN. *al.* ANNONAE. — ARCVS. — CARITAS MVTVA. — COMES. *al.* COMITATVS. *al.* COMITES. *al.* COMITI. — CONCORD. *al.* CONCORDIA *al.* CONCORDIAE. — CONSERVAT. *al.* CONSERVATOR. — CONSTANTINVS FIL. AVGG. — F. ADVENT. *al.* FELIX ADVENT. — FEL. CONCORDIA. — FELICITAS. *al.* FELICITATI. — FIDES EXERCIT. *al.* MILITVM. *al.* MVTVA. — FORTVNAE. — HERCVLI INVICTO. — HILARITAS. — INDVLGENTIA. — IOV. ET HERCV. CONSER. — IOVI. — IOVI CONSER. *al.* CONSERVAT. — IOVI TVTATORI. — LAETITIA. — LIBERAL. *al.* LIBERALITAS. — LIBERTAS. — MAT. *al.* MATER AVGG. Iulia Domna, Seueri vxor, Caracallae ac Getae mater. — MAXIMINVS FIL. AVG. — MONETA. *al.* M. SACRA. — NOBILITAS. — ORIENS. — PAX. — PIETAS. — PIETAS MVTVA. — PIETATI. — PROF. *al.* PROFECT. — PROVID. *al.* PROVIDENT. *al.* PROVIDENTIA. *al.* PROVIDENTIAE. — PT. AVGG. *Pater Auguſtorum*, ſic Conſtantinus. — PVDICITIA. — QVIES. *al.* QVETATORI AVGG. in Diocletiani et Maximiani numis poſt abdicatum eorum imperium. — SAC. MON. *al.* SACR. MONET. *al.* SACRA MON. *al.* SACRA MONET. — SAECVLARES. — SALVS. *al.* SALVTI. — SECVRITAS. — SPES. — TRANQVILLITAS. — VBERTAS. — VIC. *al.* VICT. *al.* VICTRA loco *Victoria.* *al.* VICTORIA. *al.* VICTORIAE. — VIRT. *al.* VIRTVS. *al.* VIRTVTI. — VOTIS. vid. *ſuis locis.*

AVGG.

AVGG. AVG. in Gratiani numiſs, in quorum auerſa parte GLORIA NOVI SAECVLI expreſſa eſt. *Bimard.* ad *Ioberti* Notit. rei numar. II. p. 324.) *Beger.* Th. Br. II. p. 829.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 414. 504.) *Ducang.*) *Mdb.* 511.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 67. n. 4.) *Spanhem.* Pr. II. p. 378 ſq.) *Triſtan.*) *Woltereck.* El. Num. p. 320 ſq. — Quae litterae anterioris areae circum Gratiani effigiem deſcriptae a tot viris praeſtantibus, ſed cum aliquo poſtremarum litterarum, ſiue ſpatii, quod eas diuidit diſcrimine. Apud *Occonem* et *Mediobarbum*: D. N. GRATIANVS AVGG. AVG. vel iuxta *Begerum* et *Harduinum* AVG. G. AVG. vel citra vllam inter litteras diſtinctionem; aliquodue inter eas punctum AVGGAVG. prout ita in ſeptem *Foucaultii* numis legi adſerit *Gallandus* Diar. Treu. Menſ. Iul. 1701. ac ſimiliter in iis, quos conſuluit *Godofr. Guil. Leibnitius* diſſ. de Gratiano in *Eccardi* Excerptis menſtruis 1701. Aug. p. 95 ſq. et *Woltereck.* El. Num. p. 320 ſq. — Natae vero inde *quinque* diuerſae earundem litterarum explicationes. *Prima*, et quae ab *Andrea Morellio* probata dicitur, nempe AVGVSTORVM AVGVSTVS; Valentinianus ſcilicet Iunior, Gratiani frater, et Theodoſius Magnus Auguſtus itidem ab ipſo Gratiano nuncupatus et horum proinde *Auguſtorum* velut caput idem *Gratianus Auguſtus*, cuius etiam nomen et effigies in eadem numi area cernitur. — *Altera* explicatio eſt anonymi cuiusdam in Diar. Treu. menſ. Iul. et Aug. an. 1701. AVG*uſti Germanus* AVG*uſtus*, Valentiniani nempe Iunioris frater *Gratianus*, quae explicatio bene ab *Harduin.* Sel. Oper. p. 504. conuellitur et *germanum* pro *fratre* vix dici putat apud probos latinitatis auctores. *Tertia* anonymi itidem in diar. Treuir. m. Octob. an. 1702 et in *Woltereck.* Elect. rei Num. p. 334. dictarum in Gratiani numo litterarum explicatio eiusdem ponderis eſt, nempe AVG*uſto Genitus* AVG*uſtus*; quae praeter conſuetum in numis ac lapidibus, non adoptiuorum ſolum, ſed naturalium etiam *filiorum* morem littera F. ſe *Auguſti Filium* declarandi, dicuntur. *Quarta* vero, indicante, ſed non probante *Morellio*, eſt ab aliis, quorum nomina reticentur, tradita, nempe AVG*uſti* AVG*uſtus*, vel *bini Auguſti* ſeniores, Valentinianus et Valens fratres cum Gratiano iuuene Auguſto; vel exſtincto Valentiniano patre, Gratianus et Valentinianus Iunior fratres ac Theodoſius poſt Valentis obitum in ſocietatem Auguſti faſtigii adſcitus. *Quinta* denique explicatio earundem AVGG. AVG. litterarum eſt ea, quam *Harduin.* Sel. Oper p. 419. 504. protulit ac pluribus dein tueri eſt adgreſſus, nempe AVG*uſti Gener* AVG*uſtus*, quodque ita eſt interpretatus, vt non ad hunc, qualis vulgo hactenus e coaeuis etiam aliisque auctoribus, annalibus, marmoribus ac numis innotuit, Gratianum, ſed ad alium eodem nomine, qui aliquanto ſerius Romanorum Imperator fuerit, ea inſcriptio referatur; qui nempe ducta Honoria, Honorii Auguſti filia, ſe *Auguſti Generum* in iis numis inſcribi curauerit. Illius autem Gratiani Auguſti patrem fuiſſe Gratianum, natum vt videtur, patre Peſcennio Iuſto Gratiano, vno e poſteris Peſcennii Iuſti Nigri Auguſti. Id vero inde erui, quod exſtet in aureis numis inſcriptio: D. N. IVST. GRAT. HONORIA P. F. AVG. *Domina Noſtra Iuſta Grata Honoria Pia Filia Auguſti.* — Iuxta *Spanb.* Pr. II. p. 380. Gratianus Imp. Conſtantii filiam poſtremam, Conſtantiam, a patris nomine adpellatam, quam alii Helenam, alii Flauiam Maximam Fauſtinam nominarunt, duxit vxorem, atque inde ſe AVG*uſti*, Conſtantii nempe, *Generum*, conſignata eius rei in numis memoria, iactauit.

AVGG. DD. NN. vid. CONCORDIA.

AVGG. ET CAE. v. VICTORIAE.

AVGG. ET CAES. N. v. HERCVLI COMITI.

AVGG. ET CAESS. v. VICTORIAE. — VIRTVS.

AVGG. ET CAESS. NN. v. FIDES. — HERCVLI COMITI. — MONETA S. — VIRTVS. — VOTA X.

AVGG. ET CESS. (*ſic*) NN. v. VIRTVS.

AVGG. IA. in n. Conſt. Pogon. apud *Bandur*. II. 692. v. VICTOR.

AVGG. ET KAESS. (*ſic*) v. SALVIS.

AVGG. NN. *Auguſtorum Noſtrorum*. vid. COMITI. — CONCORDIA. *al*. CONCORDIAE. — CONSVL. — FELIX ADVENT. *al*. ADVENTVS. — FELICITAS SAECVLI. — FORTVNAE REDVCI. — GENIO. — IOVI CONSERVATORI. — ORIENS. — VICTORIA. *al*. VICTORIAE. — VIRTVS.

— — *Auguſtis Noſtris*. v. VICTORIBVS.

AVGG. N. S. v. VIRTVS.

AVGG. Q. N. *Auguſtorum Que Noſtrorum*. v. VICTORIA. — VICTORIAE.

AVGG. legitur et AЧGG.

AVGGB. v. CONCORDIA. — VICTORIA.

AVGGΓ. v. CONCORDIA.

AVGGΔ. v. CONCORDIA.

AЧGGЄ. v. ROMAh ЄT XPISTOFO. *Romanus Et Chriſtophorus Auguſti*. Æ. M. *Pembrok*. I. Tb. 36. n. 1.

AVGGϹR. v. COhSTAhT ЄT ROMAh. *Conſtantinus Et Romanus Auguſti*. Æ. M. *Pembr. ibid.* n. 2.

AVGGϚ. *al*. AVGGZ. *al*. AVGGΘ. vid. CONCORDIA.

AVGGG. *Auguſti tres* ſimul imperantes noto illo litterarum compendio in numis ac lapidum legumque ytriusque codicis inſcriptionibus deſignantur. vid. CONCORDIA. — PAX. — PROVID. — VICTORIA. *al*. VICTORIAE. — VIRTVS. — *Scaliger*. Animaduerſ. ad *Euſeb*. p. 241. adduxit ex *Occone* Cari numum c. epigr. VIRTVS AVGGG. Cari nempe parentis,, et filiorum Carini ac Numeriani *Auguſtorum trium*; agnoſcente autem ibi eodem *Scaligero* illa numi inſcriptio in aliis eiusdem Cari numis cum duplici tantum GG. ſeu AVGG. ſignatur. — Similiter in quodam Numeriani numo ab *Harduin*. Oper. p. 876. 879. et *Vaill*. Pr. I. p. 245. producto legitur VIRTVS AVGGG. qui tamen cum eodem typo in auerſa parte apud *Mdb*. p. 471. inſcriptus: VIRTVS AVGG. *duorum* proinde, non trium *Auguſtorum*, traditur. De cuius numi inſcriptione variante *Spanh*. Pr. II. p. 356. 377.

AVGGGA. *al*. AVGGGB. *al*. AVGGGΔ. *al*. AVGGGϚ. *al*. AVGGGH. *al*. AVGGGI. vid. CONCORDIA. — VICTORIA.

AVGGGZ. *al*. adpoſita littera Θ. *al*. X. *al*. ER. vid. VICTORIA. — ſed addita K. v. CONCORDIA.

AVGGG. N. v. VICTORIA.

— NNN. v. VICTORIAE.

AVGGGG. v. CONCORDIA. — VICTORIA.

AVTOT.

ΑΥΓΟΥ. Ἀυγυστός. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΠΙΟϹ ΑΥΓΟΥ Æ 3. Caracallae. *Cim. Vind.* I. Tb. 24. fg. 10. p. 132.

AVGOVSTЄ (*ſic*) in Æ. Theophili Imperatoris. + ΘЄOFILЄ AVGOVSTЄ SV NICAS in medio numo. *Bandur.* II. 719.) *Muſell.* Impp. Tb. 259. n. 3.) Muſ. *Theup.* p. 379.

ΑΥΓΟΥϹΤΟϹ, *Auguſtus*. In n. Trallianorum ſub Antonino Pio: M. ΑΝΤΩΝΙ. ΑΥΓΟΥϹΤΟϹ. *Spanb.* Pr. I. 264.

AVGTVS (*ſic*) loco AVGVSTVS, in n. Romuli Auguſtuli: D. N. ROMVLVS AVGTVS P. F. AV. *Bandur.*

AVGV. *Auguſta*, *Auguſti*, *Auguſto*, vel *Auguſtus*. vid. AGRIPPINA mater Neronis. — COMMODVS. — CONCORDIA. — HERCVL. ROMAN. — HERCVLI. — PAX. — SALVS. — T*iberius* CAESAR. — VICTORI. — VICTORIA.

AVGV. N. v. VICTOR.

AVGVR ab auium garritu ſeu a geſtu, teſte *Feſto* ita dictus. In ſaxo Tarpeio ſereno coelo, conuerſa in ortum facie, poſtquam augures deos ſuos precati, velato rurſus capite, amicti toga, vel quod proprium eſt vocabulum, trabea, lituum dextra tenentes manu, defixis in coelum oculis, ex obuio captabant auguria, quae multa, variaque erant, communiter tamen ad *quinque claſſes* redigebantur. Primum illorum genus ex coelo deſumebatur, alterum ab auibus, tertium a pullis, quartum a quadrupedibus, quintum dirae ſubminiſtrabant. — Collegii augurum non ſatis certa origo; a Romulo inſtitutos *Dion. Halicarn.* L. II auctor eſt, idque et *Cicero* de Natura deorum L. III. c. 2. paſſim comprobat. *Liuius* contra L. IV. c. 4. ſub Romulo augures nullos, ab Numa demum creatos fuiſſe adſerit. Idem tres initio fuiſſe, pro numero antiquarum tribuum, et cum pluribus opus eſſet, pari numero multiplicatos ſcribit L. X. c. 6. — Maior aetate ceteris praeerat, et collegii magiſter audiebat. — Dum viuerent augures, licet maximorum criminum conuicti, ſacerdotio tamen potiebantur, neque vmquam priuari poterant. Plura de ipſis auguribus, et diuerſis augurandi generibus *du Choul* dans ſon Diſcours de la religion des anciens Romains p. 248 et 251.) *Alexander ab Alexandro* in Genialibus diebus L. V. c. 19.) *Feneſtella* de Magiſtratibus, Sacerdotiisque Romanorum c. 5.) *Eſchenbach* de Auguriis veterum. Altdorf. 1692.) *Maſcov* de iure Auſpicii apud Romanos. Lipſ. 1721. recuſ. 1732.) *Galland* Dictionnaire Numiſmatique.

In numis antiquis dignitas Auguris, ſacerdotii ampliſſimi nomine a *Cicerone* dicta, non lituo ſolum frequenter deſignata eſt, ſed ipſo etiam nomine expreſſa in numis M. Antonii iam triumuiri, ANTONIVS AVGVR III.VIR. R. P. C. inſcriptis, vt inde ſacerdotii illius praerogatiuam abunde liceat aeſtimare. Tanti enim habitus Auguratus apud Romanos, vt lituus auguralis in numis Caeſarum, maxime Iulii, etiam conſecrati, exhibeatur; immo vt in numis aliquot Graecis Titi ac Domitiani ΟΙΩΝΙΣΤΗΣ, in Romanis itidem AVGVR, cum aliis ſupremi faſtigii adpellationibus coniungatur. Huius generis eſt Veſpaſiani numus cum inſcriptione AVGVR TR. POT. — Etiam Auguſti numi cum epigr. AVGVR vulgati ſunt. Caii exemplum adfert *Liebe* Goth. Num. p. 244. de quo Caii Auguratu *Sueton.* in eius vita c. 12.

AVGVR IMP. QVINT. *al.* SEX. cum capite Iul. Caeſaris, ante quod lituus. v. CAESAR. Poſt eius enim reditum ex Aegypto et Aſia Augurum collegio adſcribi voluit Iulius, vti

vti ceteris quoque collegiis, et vt, quanti hoc collegium faceret, indicaret. Saepe itaque lituum eius ſacerdotii ſymbolum denariis adiecit. *Spanh*. Pr. II. p. 172.) *Vaill*. Fam. I. p. 513. — CAESAR IMP. AVGVR. Vaſa pontificalia. Æ. Iul. Caeſ. *Biaeus*. Tb. 3. n. 14.) *Golz*. in Iul. Caeſ. Tb. 15. n. 6.) *Morell*. in I. C. Tb. 5. n. 16.

AVGVR IMP. XII. P. P. Capricornus cum temone et globo intra anteriores pedes, pone c. c. AV. Auguſti. *Golz*. et *Morell*. in Aug.

— IMP. vid. *Cornuficia* gens.

— PONT. MAX. Vaſa pontificalia et lituus. AR. Iul. Caeſ. *Golz*. in Aug. Tb. 15. n. 2.) *Nonnius* Tb. 14. n. 2.) *du Choul* p. 249. 289.) *Geſner*. Tb. 3. n. 5.) *Morell*. in Aug. Tb. 4. n. 2. p. 54.) *Occo* p. 6.) *Vrſin*. et *Patin*. Fam. Iul. Tb. 3. n. 5. p. 128.) *Vaill*. Fam. Tb. 72. n. 19. p. 508.) *Muſell*. Impp. Tb. 1. n. 7. — *Eadem inſcr*. eademque inſtrumenta. AR. Vitellii. — *it*. AR. Veſpaſ. *Morell*. in Veſp. Tb. 9. n. 16.

— PONTIF. Caput Iouis Ammonis. AR. Auguſti. *Golz*. in Aug. Tb. 34. n. 10.) *Morell*. in Aug. Tb. 14. n. 20. p. 269. — *it*. Tiberii. *Morell*. in Tiber. p. 560.

— PON. TR. POT. etc. Tripus, deſuper delphinus. AV. Titi. *Mdb*. 121.) *Morell*. in Tito. Tb. 5. n. 27. p. 348.

— TRI. P. *al*. POT. *Tribunicia Poteſtate*. Vaſa pontificalia et lituus. AR. Veſpaſiani. *Morell*. in Veſpaſ. Tb. 9. n. 17. p. 293.) *Pedruſ*. Muſ. *Farneſ*. II. Tb. 18.) *Bellor*. p. 64. n. 5.) *Geſner*. Tb. 55. n. 6.) *Harduin*. p. 732.) *Mdb*. 114.) *Muſell*. Impp. Tb. 33. n. 4. *et* Supplem. Tb. 5. n. 10.

P. M. AVGVR. etc. Currus quadriiugus. AR. Claudii, et inſoleus *Auguris* titulus eximiae raritatis huncce numum reddit. *Khell*. Suppl. p. 19.

AVGVRI PONT*ifici* MAX*imo* etc. Clipeus cum haſtis transuerſis, adpoſito lituo, ſiue potius diſcus vel patera cum commentaculis, vt virgas vocabant Flaminum. AV. Auguſti Num. *Arſchot*. Tb. 15. n. 23.) *Golz*. in Aug. Tb. 71. fg. 9.) *Morell*. in Aug. Tb. 55.) *Oiſel*. Sel. Num. Tb. 110. fg. 10.

Auguratus ſymbola ſunt lituus et praefericulum, vt in denariis Antonii triumuiri obſeruatur. In numo Q. Caſſii inter illa ſigna viſitur aquila Iouis ales fulmini inſiſtens, quod collegium augurum Ioui ſacrum ſit. Vel poſticis numorum imprimi curabant aues volantes, pullos gallinaceos, corollam, et alia.

AVGVRIN. *al*. AVGVRINI. vid. *Minucia* gens, cuius cognomen eſt *Augurinus* ab Augure, quod ſacerdotium is tulit, qui ita dictus eſt. Inde auguralis Minucii habitus et lituus in auerſa numorum parte ad id cognomen pertinent. Hiſtoria legitur apud *Liuium*, *Val. Maximum*, aliosque. In Gortynae numo magiſtratus nomen: ΕΠΙ ΑΥΓΟΥΡΕΙΝΟΥ, *Sub Augurino*.

Augurium quamcunque denotat diuinationem per ſigna, experimenta et omina factam, vt, ſi res, quam pro ſigno nobis poſuimus, tali modo eueniret, inde colligeremus et eandem illam rem, quam intendimus, ſimili ratione euenturam. Praecipue illud diuinationum genus intelligimus, vbi ex cantu volatuque auium et tripudiis pullorum futura coniecerint. Priuatus hoc vaticinandi praeiudicio diſſertiſſimus Romanorum fatetur: Errabat multis in rebus antiquitas, quam vel vſu vel doctrina vel vetuſtate immutatam videmus. Retinetur autem et ad opinionem vulgi et ad magnas vtilitates reipublicae mos, religio, ius Augurum. *Cicero* de Diuin. L. II.

AVGVS.

AVGVS. *Auguſta.* CAES. AVGVS. *Caeſarea Auguſta.* — FL. AELENA (*ſic*) AVGVS. *Helena* vxor Iuliani. *Band.* II. 442.

— *Auguſti.* vid. PAX. — SALVS. — VICTORIA. — C. CAESAR AVGVS. F. *Caius Caeſar,* Agrippae *Filius* ab *Auguſto* adoptatus.

— *Auguſtus* in *AV.* eius numo adpoſito capite nudo. *Vaill.* Pr. II. 35.) *Morell.* in Aug. Tb. 3. fg. 84. — C. CAESAR AVGVS. GERMANICVS etc. *Caius Caligula.* — CONSTANTINVS AVGVS. II. *Conſtantinus* M. *Band.* II. 252. — IMP. CAESR TI. AVGVS. etc. *Tiberius.*

AVGVST. *Auguſta.* IVLIA AVGVST. Iulia Domna Seueri. — OCTAVIA AVGVST. Neronis vxor.

— *Auguſta*, vel *Auguſti.* vid. ADVENTVS. — AEQVITAS. — AETERNIT. — ANNONA. — CERES. — CONCORD. *al.* CONCORDIA. — DACIA. — FELICITAS. — FIDES. — FORTVNA. — IVSTITIA. — LIBERTAS. — MONETA. — PAX. *al* PACI. — PIETAS. — PROVIDENT. — SALVS *al.* SALVTI. — SECVRITAS. — VENVS. — VICTOR. *al.* VICTORIA. — VIRTVS.

— *Auguſtus.* *Golz.* in Aug. Tb. 29. p. 17. in *aliis* AVGVST. DIVI F. vel AVGVST. PATER PATRIAE. vel AVGVST. PONT. MAX. vel AVGVST. TRIBVNIC. POTEST. *al.* TR. POT. *al.* TRIB. POT. PONT. MAX. — C. CAESAR AVGVST. *Caius Caligula.* — DN. CONSTANT. AVGVST. *Conſtantinus* M. — TI. CAESAR DIVI F. AVGVST. IMP. *Tiberius.*

— *Auguſtae.* IVLIAE AVGVST. *Morell.* Impp. I. 477.

AVGVSTA epitheton frequens. vid. AETERNITAS. — ANNONA. — CERES. — CONCORDIA. — IVNO. — LIBERTAS. — PAX. — PIETAS. — SALVS. — SPES. — VENVS. — VICTORIA.

— Imperatorum vxores a maritis ſe communiter nominant *Auguſtas*, earumque numi pauciores et non tam ingenti numero vt Auguſtorum ſunt cuſi. cf. *Io. Bapt. Meneſtrier* médailles, monnoies et monumens antiques d'Imperatrices Romaines, à Dijon 1625. Fol. it. 1627. 4. et 1642. 4. cum titulo: Médailles illuſtrées des anciens Empereurs et Imperatrices de Rome. — Aenaei *Vici* Auguſtarum (a Marcia Iulii Caeſaris auia ad Domitiam Domitiani coniugem) imagines aereis formis expreſſae, vitae quoque earundem breuiter enarratae, ſignorum etiam, quae in poſteriori parte numiſmatum effiĉta ſunt, ratio explicata. Venet. 1557. 4. et Pariſ. 1619. 4. Secunda pars Auguſtarum a Plotina ad Saloninam e ſchedis *Vici* lucem vidit primum Romae 1584. 4.

Series Auguſtarum, quae in numis obſeruantur, vid. *Coniuges.* — Sed non dantur ſeries numorum Auguſtarum omnis metalli, omnisque magnitudinis. Sic non datur numus Antoniae aereus primae magnitudinis; Non datur n. Agrippinae Germanici vxoris aereus mediae, at primae tamen formae; Non datur Orbiana, Paulina, Tranquillina, Mariniana, Cornelia Supera in *AV.* at in *AR.* tamen et *Æ.* Non datur Plotina, Marciana, Matidia, Didia Clara aerea medii moduli.

Plinius id *Auguſtae* cognomen vocat matrimonii nomen L. XV. c. 30. ideo *Domitiae*, Domitiani vxori in numo aureo Domitiani DOMITIA AVGVSTA IMP. DOMIT. eſt adſcriptum, et *Sueton.* c. 3. adferit: „alteroque anno conſalu-

ſalutauit vt *Auguſtam.*„ — *Fauſtina Senior*, Antonini Pii coniux, legitur FAVSTINA AVGVSTA, vel DIVA AVGVSTA, vel DIVA AVG. FAVSTINA. — Similiter et *Iunior*, M. Aurelii vxor, FAVSTINA AVGVSTA AVG. ANTONINI PII FIL. etc. — *Iulia* Titi duplici iure *Auguſta* dicitur, IVLIA AVGVSTA DIVI TITI F. *Filia* vel IVLIA IMP. T. AVG. F. AVG. et a patre Tito Auguſto, cuius ex Marcia altera vxore fuit filia, et a patruo eiusque marito Domitiano Auguſto. v. IVLIA AVGVSTA. — *Liuiam* Auguſti coniugem id *Auguſtae* cognomen poſt mortem mariti accepiſſe ex *Dione* patet. v. LIVIA AVGVSTA. — *Lucilla*, L. Veri vxor, in numis LVCILLA AVGVSTA vel LVCILLAE AVG. ANTONINI AVG. F. — *Meſſalina Auguſtae* nomen ſero habuit, et, teſte *Dione*, Claudius non paſſus eſt, Meſſalinae dari nomen *Auguſtae*. Hunc vero titulum forſan ſenatus poſt Britannicam expeditionem ei conceſſit; dicta enim MESSALINA AVG. vel VALERIA MESSALINA AVG. — *Sabina*, Hadriani vxor, legitur SABINA AVGVSTA HADRIANI AVG. etc. *Harduin. Oper.* p. 684. 770.

Auguſtarum *Barbiae*, *Orbianae*, *Corneliae Superae*, *Seuerianae* et *Magniae Vrbicae* mariti olim erant incogniti, et hiſtoria illarum temporis nihil certe de iis nobis reliquit. v. *ſuis locis* — Nomina Auguſtarum interdum mutata, praeſertim vbi illa turpia videbantur aut ominoſa, vt *Euphemia* Iuſtini Imperatoris coniux, antea *Lupicina* vocata; aut alterius praenominis additione ornata, vt *Liuia* adſumto *Iuliae* nomine dum ea in gentem Iuliam adoptione tranſiit. — Qui *Auguſtae* titulus non vxoribus tantum Auguſtorum et Caeſarum tributus fuit, ſed etiam matres, auiae, ſorores, filiae et neptes eorum in numis dictae *Auguſtae*. Eundem
enim titulum deprehendim
ceſſum feminis, quae numq
ſtiterunt Auguſtae, vti S
diſſ. 7. demonſtrant. —
Auia Caligulae et *Agrippin*
huius Imp. elogio Auguſt
numis ſuis inſignitae ſunt. –
illae *Iuliae*, *Maeſa*, *Soa*
Mamaea, quas nullus umq
perator duxerat, itidem i
ptione numorum nomine
rum veniunt. — Idem ho
peratorum filiabus concedet
ex ſola inſpectione numoru
Titi filiae, *Didiae Clara*
Iuliani filiae, et denique
Conſtantinae, Conſtantini N
conſtat — Simili diſtincti
noris ſorores quoque Impe
gauiſae ſunt. Sic *Marcian*
Traiani, Auguſta fuit voc
demque titulo et *Matidia* e
licet tantum Imperatori e
filia fuit. cf. *Vallemont* d
Gallieni p. 18. 19. apud *Wo*
El. Num. p. 179.

Filiae Auguſtorum iam mu
nore numero in illorum nu
currunt. 1. *Liuia* Auguſti,
tenus vt *Iulia*, hoc eſt mariti
mento adoptata filia in numi
epigraphe: DIVAE IVLIAE
GVSTI F. legitur, deinceps
que *Auguſta*, dicta. *Tacit.* A
l. c. 7. 8. — 2. *Iulia* Augu
Scriboniae, tertiae eius vxoris
— 3. *Diua Claudia Poppaea*
guſta, Neronis et Poppaeae
intra quartum menſem def
Tacit. Annal. L. XV. c. 23.)
ton. in Nerone c. 35. — 4
mitilla Veſpaſiani adhuc priua
Domitillae filia. *Sueton.* c. 3
5. *Diua Iulia Sabina Aug.* T
Marciae filia. — 6. *Diua* Lu
M. Aurelii et Fauſtinae filia
Veri vxor. *Herodian.* L. I.
— 7. *Didia Clara Aug.*
Iuliani et Manliae Scantillae
formoſiſſima. — 8. *Herennia*
ſcilla, Decii et Etruſcillae
Voluſiani vxor. — 9. *Galer*
leria, aliis vxor Decii, Dio

filia, et Maximiani Armentarii vxor. — 10. *Conſtantia Auguſta*, Conſtantini Magni et Flauiae filia.

Sorores, Neptes, aliaeque Auguſtales feminae: Druſilla et *Iulia*, Germanici filiae, Caligulae ſorores. — *Iulia Maeſa*, Elagabali auia, Iuliae Domnae, Seueri vxoris. — *Antonia Auguſta*, M. Antonii triumuiri filia, Druſi vxor. — *Diua Marciana Auguſta*, Tajani ſoror.

AVGVSTA MARCIANA in numo Conſecrationis huius Marcianae, quae et MARCIANA AVGuſta SOROR IMPeratoris TRAIANI nominatur. De qua et de Plotina ita adloquitur *Plinius* Traianum in Paneg. „Obtulerat illis ſenatus cognomen *Auguſtarum*, quod certatim deprecatae ſunt, quamdiu adpellationem Patris Patriae tu recuſaſſes: ſeu quod plus eſſe in eo iudicabant, ſi vxor et ſoror tua quam ſi AVGVSTAE dicerentur. Sed quaecunque illis ratio tantam modeſtiam ſuaſit, hoc magis dignae ſunt, quae in animis noſtris et ſint et habeantur *Auguſtae*, quia non vocantur. Quid enim laudabilius feminis, quam ſi verum honorem non in ſplendore titulorum, ſed in iudiciis hominum reponant? magniſque nominibus pares ſe faciant, etiam dum recuſant?„ — Poſtea tamen et Plotinam et Marcianam permiſiſſe, vt *Auguſtae* adpellarentur, numi earum ſuperſtites palam faciunt. At numquam illam *Auguſtae* adpellationem tribuerunt Auguſti germanis ſuis conſobrinis, ſiue ex parte paterna, ſiue materna. cf. *Galland.* de numo GALLIENAE AVGVSTAE, quae *Galliena Auguſta* creditur Gallieni conſobrina *Klotz.* opuſc. Num. p. 71 ſq.

Matres Auguſtorum in numis hae fere ſunt: 1. *Liuia* Tiberii. — 2. *Antonia*, vulgo minor, Claudii Imp. mater, M. Antoniae Octauiae maioris filia, Druſi maioris vxor, mater Germanici et Claudii. — 3. *Agrippina*. Aug. Neronis mater. — 4. *Mummia Achaia*, Q. Catuli Neptis, L. Mummii Achaici proneptis, Galbae Imp. mater, Seruii Sulpicii vxor. — 5. *Domitilla* Titi. — 6 *Albia Terentia* Lucii Seruii Othonis vxor, M. Saluii Othonis Imp. mater. — 7. *Veſpaſia Polla*, Veſpaſiani. *Spanh.* II. 270.) *Hofmann* de re numiſmatica vet. Auguſtarum. p. 33) *de Havern* et *Khellii* diſſert. de Veſpaſiae Pollae numo etc. Vindob. 1766. —, 8. *Plautilla* Neruae in marmore apud *Spon:* Miſcell p. 268. — 9 *Iulia Soaemias* Elagabali — 10. *Iulia Mamaea*, Alexandri Seueri mater, Iuliae Maeſae filia, Iuliae Soaemiadis ſoror. — 11. *Marcia Otacilia Seuera*, Philippi Iun. mater, Senioris vxor. — 12. *Iulia Domna* Caracallae mater, Seueri vxor. — 13. *Mariniana* Licinii. — 14. *Victoria*, vel *Aurelia Victorina*, Valeriani Senioris. — 15. *Flauia Helena* Conſtantini M. mater, Chlori vxor. — Inde ab Auguſto nulli matri iam mortuae, niſi adhuc vixiſſet, dum filius ad imperium peruenerit, aut alioquin in auguſta familia fuiſſet, ab ipſo filio vmquam numus cuſus fuit, nec cum, nec ſine capite. — Viuis matribus non ſolum filiorum permiſſu aut iuſſu monetae flatae ſunt, ſed in his etiam filiorum capita ſuis iuncta. — Nulli matri viuae a filiis auguſtis percuſſi ſunt numi, qui ambas effigies repraeſentabant, praeterquam iis, quae aut ſe in imperii negotia ingeſſerant, aut filios, quos ad imperium prouexerant, obſtrictos habebant. Id quod de omnibus ſigillatim docet *Khell.* Epicriſ. p. 28 ſq.

Sunt illarum ſex: 1. *Liuia* cum Tiberio. *Dio Caſſ.* L. LXVI. LXVII. — 2. *Agrippina* cum Caio. *Sueton.* c. 15. — 3. *Agrippina* cum Nerone. *Dio* L. LX. et *Sueton.* c. 9. — 4. *Domna* cum Caracalla et Geta, cuius tamen numi cum

cum filiorum capitibus, viuo Seuero patre, cuſi ſunt. *Vaill.* Pr. III. 220. — 5. *Iulia Soaemias* cum Elagabalo. *Herodian.* L. V. et *Capitolin.* in Macrino. — 6. *Iulia Mamaea* cum Alexandro, cui ſupra modum imperitabat. *Herodian.* L. VI. conf. Memoires de l'Academie des Inſcr. et des belles Lettres T. XXVII. P. I. p. 154.

Defunctas matres Auguſti in nummis ſuis *Diuas*, viuentes autem *matres* tantum non omnes, diſerte MAT. Matremue vocarunt, vt Germanicus Agrippinam ſuam; MAT. C. CAES. Claudius matrem Auguſti (Neronis) Agrippinam; Titus Domitillam MATRI T. CAES. VESP AVG. vel MATRI CAES. DOMIT. AVG. Domitiam. DIVI CAESARIS MATER, Iuliam Domnam, MAT. AVG. Mamaeam; MATER AVG. vel AVGG. *Vaill.* Pr. III. p. 176.) *Khell.* Epicr. p. 35.) *Hofmann* l. c. p. 40.

Eodem modo *ſorores* nominarunt monetarii veluti DIVAm DRVSILLAm Caii; SOROR CAES. AVG. MARCIANA, SOROR IMP. TRAIANI; nec non filias, velut Iuliam Titi F. Matidiam; Diuae Marcianae F. itidem D. Veſpaſiani F. Veſpaſiani F. Domitillae, ne quis eas Auguſtas, ſiue Auguſtorum vxores credat.

Immo neque hac contenti praecautione IIIuiri denariorum flandorum primis duobus ſaeculis titulo AVG. (aliis etiam, ſanguinis Auguſti tributo, ſicque eos non ſemper ſatis diſtinguente) etiam mariti nomen adiungebatur; vnde Graecus Poppaeae adiectum habet ΝΕΡΩΝΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ Octauiae in numo coloniae Corinthi; NERONIS AVG. Fauſtina Senioris ANTONINI PII. Criſpinae IMP. COMMODI.

Auguſtae maritorum exemplo dictae *Matres Caſtrorum*, *Matres Patriae*, *Matres Senatus* et ſub dearum habitu depictae, nempe *Cereris*, *Fortunae Iunonis*, *Matris Deum*, *Veneris*, *Veſtae* additis Graecis Latiniſue nominibus. vid. *ſuis* locis. — Quo enim maior dignitas et reuerentia mulieribus Auguſtis conciliaretur, placuit illas deabus adſimulare et ſub earum nomine populis repraeſentare. Sub *Genii* ſaepe effigie a coloniis ex adulatione vultus Auguſtarum repraeſentatur, tanquam ſub illius tutela et patrocinio vrbes ſuas traderent. — Hoc peculiare habebant *Auguſtae*, quod ipſarum imagines conſecratae veherentur carpentis, cum Auguſtorum tenſis vectae. — Capita Auguſtorum reuinctis in nodum capillis et Romano more varie ornata, nec coronis tamen, nec diadematibus, niſi poſt Conſtantinorum tempora, decorata inuenimus. *Rudolph. a Bunau* de ornamentis et honoribus Auguſtorum. Lipſ. 1733. — Inferioris etiam aeui Auguſtae non dictae Δεσποιναι, ſed Κυριαι. *Spanh.* II. p. 488 — CONCORDIA, FECVNDITAS, PIETAS, PVDICITIA, VIRTVS etc. AVG. ſaepe in numis Auguſtarum ſub diuerſis typis expreſſa cernitur. Sic nulla ferme eſt mulier de Auguſtorum domo, quae quamuis pudicae praerogatiua non gauderet, pudicitiam tamen non oſtentaret. Ea de cauſa Veſtam ſuis in numis inſculpi iis maxime placuit, ſub cuius effigie veluti ſub pudicitiae typo ſe populis repraeſentari arbitrabantur. Saepe etiam *Auguſtae* Romanae ſub Cereris habitu, ſeu ſub forma Cereris nouae, in numis vetuſtis exhibentur, inſidentes ſellae d. ſpicas, ſ. haſtam tenentes, vt patet ex duobus Liuiae et Druſillae numis apud *Periandrum* in Papauere ex numis illuſtrato Tab. VIII. n. 1. 2. p. 59. 60. et Saloninae apud *Spanhem.* ad Callimach. p. 651. et in diſſ. de Numo Smyrnaeor. p. 364 ſq. Sic Antoniam Druſi coniungem ſub Cereris velatae forma propter ſpicas in

in fronte eminentes conſpicitur in n. apud *Wildium* Sel. Num. Tb. 14. n. 86.

Nec omnes veteres Romanorum Imperatores vxorati fuerunt, nec earum omnium, quas habuerunt vxorum, matrum quoque, ſororum, filiarum nomina et gentes hodie vel ex numis, vel et aliunde adhuc certo ſcimus. In hunc cenſum veniunt Nerua, Geta, Balbinus, Maximus, Hoſtilianus, Trebon. Gallus, ad quem forſan *Hoſtilia Seuera* pertinet, Voluſianus, Aemilianus, Claudius Gothicus, Quintillus. Tacitus, Florianus, Probus, (cuius tamen vxor *Iulia* forſan *Procla* fuit,) Carus, Numerianus, (qui tamen Apri filiam vxorem habuiſſe fertur) Sabinus Iulianus, Valer. Seuerus, Maximinus Daza, Licinius Iunior, Flauius Conſtantinus Iunior, Conſtans, Valentin. Iunior. Maximus, Avitus, Leo Iunior, Maiorianus, Libius Seuerus, Glycerius, Iulius Nepos, Romulus, Conſtans, reliqui quos perſequi nihil attinet.

Nec omnium Imperatorum vxores, quas nouimus, numis celebrantur, in numis exhibentur, et numorum ope nobis cognitae ſunt et probari poſſunt. Verum hoc eſt de Iulii Caeſaris Coſſutia, Cornelia, Pompeia, Calpurnia, numis nondum honoratis; de Auguſti Seruilia Claudia ſeu Clodia, et Scribonia, in numo haud reperiundis; Claudii Liuia, Druſi f. Germanici ſorore; Caii Imp. Claudia vel Claudilla, Honeſtilla, Lollia Paulina, Caeſonia Milonia; Tiberii, Aemilia, Plautia Vrgulanilla, et Aelia Petina; Galbae Lepida; Othonis Albia Terentia; Vitellii Petronia vel Petronilla, et Galeria Fundana; Titi Arricidia Tertulla, et Martia Furnilla; dicta aliquibus Fuluia; Sept. Seueri prima, Marcia; Alexandri Seueri ſecunda, Memmia; Gordiani Primi Fabia Oreſtilla, Antonini pronepte, Gordiani Iunioris matre; Gallieni vna, Pipara, ſeu Pipa; Iouiani Charita; Valentiniani prima et ſecunda, quae et Magnentii fuit, Valeria Seuera, et Flauia Iuſtina; Flauii Valentis Albia Domitia; Gratiani prima, Maxima Conſtantia, et ſecunda Laeta, aliis, Creuſa; Honorii Maria Stiliconis filia, et quae huius ſoror fuit, Aemilia Materna Thermantia; Valentiniani III. Licinia Eudoxia; Marciani Aelia Pulcheria; Anthemii Flauia, aliis Marcia, ſeu Marciana Euphemia; Olybrii Placidia, Valentiniani III. filia; Zenonis et Anaſtaſii Ariadna, quae Leonis Senioris filia fuit; Mauritii Conſtantia, ſeu Conſtantina; Phocae Leontia; Heraclii Fabia et Martina; Conſtantini III. Gregoria, quae et Anaſtaſia audit; Conſtantini Pogonati Anaſtaſia; Iuſtiniani II. Theodora; Leonis III. Maria, ſeu Marina Conſtantini Copronymi Irene, Maria, et Eudocia; Leonis IV. Irena Attica; Conſtantini Leonis filii Marina, et Theodotes. Vlterius progredi nihil iuuaret.

Auguſtae, Imperatorum coniuges, in numis ſuis et maritorum ſuorum, numquam *vxores*, ſed ſemper AVG. vel. AVGVSTAe vocantur, vt proin ab hoc elogio, illis in Auguſtorum numis tributo, ad auguſtalem earundem thorum duci queat argumentum validum.

Viginti duae ſunt Auguſtae, quarum capita et facies, ſuis coniugibus etiam in metallo ſociatae proſtant: Duae Meſſalinae, Octauia, Poppaea, Domitilla, Domitia, Sabina, duae Fauſtinae Criſpina, Iulia Pia, Plautilla, Paula, Aquilia Orbiana, Tranquillina, Otacilia, Etruſcilla, Iunia Donata, Magnia Vrbica, Seuerina. — Plerarumque ſi non omnium faciem altera vel poſtica numi pars ſiſtit, antica maritum Auguſtum exhibente, in ſignum Concordiae, *Vaill.* Pr. II. 237. — Qui tamen honos, poſt ſaeculum, inde a Marciana, Traiani ſorore poſt mortem ſuam diuae, amplius obtigit, vt vel in eadem, vel in altera

fratris,

fratris, filii, nepotis, vel etiam coniugis, ſuperſtitum, numi facie, capiti ſociatae fuerint illarum facies. Pro mariti, filii et nepotis vultu pauo aut ſimile conſecrationis monumentum, vel apotheoſeos ſi gnum, nomenque diuae reperietur in omnibus. *Kbellii* Epicriſis p. 23 ſq.

AVGVSTA. Mulier velata ſedens, d. pateram, ſ. haſtam puram. Æ. 1. Galbae, qui multa a Liuia Auguſti accepit beneficia, quare ſtatuam Liuiae ſedentis ex *Hauercampi* mente decorauit. *Angelon.* p. 67. n. 8.) *Mdb.* p. 101.) *Morell.* in Galba Tb 5. fg. 8.) Muſ. *Theup.* 408.) *Vaill.* Pr. I. 23) *Vicus* Tb. 2. n. 4.) *Zantanus* Tb. 2. n. 16.

— poſticae partis epigraphe in plurimis Fauſtinae Senioris ex omni metallo numis. Sic 1. Ceres ſtans vtraque manu facem iactat. AV. *Kbell.* Suppl. p. 83. et addito S. C. Æ. 1. 2. — N. *Arſchot.* Tb. 43. n. 5.) *Muſell.* Impp. Tb. 108. fg. 5.) Muſ. *Theup.* p. 503.) Muſ. *Pembrok.* I, Tb. 18. fg. 1. — 2. Ceres ſt. d. facem ſ. haſtam. AV. AR. et addito S C. Æ 2. — 3. Ceres ſt. d. facem, ſ. ſpicas. AV. AR. et add. S C. Æ 1. 2. *Eckbel.* Cat. II. — 4. Ead. ſt. d. elata, ſ. facem. AR. *Geſner.* Tb. 103. n. 48.) *Muſell.* Impp. Tb. 106. fg. 8. — 5. Ead. ſt. d. facem ſ. veſti inuoluta. AR. — 6. Ead. ſt. d. ſpicas, ſ. facem. AR et add. S. C. Æ. 1. 2. N. *Arſchot.* Tb. 43. n. 2.) *Mdb.* 210.) *Muſell.* Impp. Tb. 107. fg. 10. *et* Tb. 108. fg. 10. *it.* Tb. 109. fg. 1.) Muſ. *Theup.* p. 503. — 7. Ead. ſt. d. haſtam, ſ. ſpicas. AR. N. *Arſchot.* Tb. 43. n. 3.) *Geſner.* Tb. 103. n. 50.) *Muſell.* Impp. Tb. 106. n. 10.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* III. Tb. 13. fg. 3. — 8. Ead. ſt. d. ſpicas ſ. haſtam. Æ. *Geſner.* Tb. 104. n. 39.) *Mdb.* p. 209.) *Muſell.* Impp. Tb. 108. fg. 4. — 9. Ead. ſt. d. ſpicas, ſ. haſtam oblongam. AR. *Beger.* Th. Br. II. 670.) *Geſner.* Tb. 103. n. 52.) *Mdb.* 209.) *Muſell.* Impp. Tb. 106. fg. 7.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* III. Tb. 13. fg. 4. — *it.* Æ. *Mdb.* 210.) *Muſell.* ib. Tb. 108. fg. 9.) Muſ. *Theup.* 503. — 10. Ead. ſedens d. duas ſpicas, ſ. haſtam. Æ 2. *Mdb.* 210.) *Muſell.* Impp. Tb. 109. fg. 3. — 11. Ead. ſt. d. facem oblongam, ſ. tropaeum, Æ. *Mdb.* 210.) *Muſell.* ib. Tb. 108. fg. 7. — 12. Lectiſternium. AR. *Eckbel.* Cat. II. — 13 Mulier ſedens, ſ. haſtam. AR. *Muſell.* Impp. Tb. 106 fg. 5. — 14. *Al.* ſedens velata, d. icunculam. ſ. haſtam. Æ. *Mdb.* 110.) *Muſell.* ib. fg. 8.) Muſ. *Theup.* 503. — 15. *Al.* ſtans d. haſtam nodoſam, ſ. veſtem colligit. AR. *Geſner.* Tb. 103. n. 49.) *Muſell.* Tb. 106. fg. 9.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* III. Tb. 13. fg. 5.) *Schoepflin.* Comment. hiſt. et crit. p. 70. — 16. *Al.* ſt. d. ampullam, ſ. icunculam. AR. *Muſell.* Tb. 107. fg. 1.) Muſ. *Theup.* p. 188. — 17. *Al.* ſt. d. elata, ſ. ſceptrum. AV. et addito S. C. Æ 2. *Eckbel.* Cat. II. — 18. *Al.* ſtans vtraque manu expanſa, addito S C. Æ 1. *Eckbel.* ib. — 19. *Al.* ſtans, d. victoriolam, ſ. virgam. Æ. *Mdb.* 209.) *Muſell.* Impp. Suppl. Tb. 18. fg. 2.) Muſ. *Theup.* 503. — 20. Mulier, vel Pietas gradiens velo per caput explicato Æ. 2. *Eckbel.* Cat. II. — 21. Pietas ſt. ad aram d. pateram. AR. *Geſner.* Tb. 103. n. 54.) *Muſell.* Impp. 106. fg. 6. — 22. *Al.* ſed d. elata. AR. et add. S. C. Æ 1. *Eckbel.* Cat. II. — 23. *Alius*, ſed praeterea ſ. acerram. AR. *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 43.) *Eckbel.* ibid. — 24. *Al.* ſed d. expanſa, ſ. arcum. Æ. *Mdb.* 209.) *Muſell.* Impp. Tb. 108. fg. 3. — 25. *Al.* ſed d. pateram, ſ. palladium. Æ. N. *Arſchot.* Tb. 43. n. 6.) *Mdb.* 210.) *Muſell.* Tb. 108. fg. 2 *et* Tb. 109. fg. 2.) Muſ. *Theup.* 503. — 26. Mulier ſt. d. palladium, ſ. haſtam puram. Æ. *Mdb.* 210.) *Muſell.* Tb. 108 fg. 6.) M. *Theup.* ibid. — 27. Mulier

lier ſedens, d. pateram, ſ. haſtam. AR. *Eckhel.* Cat. II. — 28. Veſta ſedens. Æ 2. *Eckhel.* ib. — 29. ſt. ante aram ignitam, d. pateram. ſ. palladium. AR. et add. S. C Æ 1. 2. *Eckh.* — 30. ſt. d. pateram, ſ. temonem ſuper globo. AV. *Eckh.* — 31. ſt. d. ſimpulum, ſ. palladium. AR. *ib.* — 32. ſt. d. facem, ſ. palladium. Æ 1. 2. *ib.* — 33. ſt. d. palladium, ſ. facem. Æ 2. *ib.* — 34. ſt. d. palladium, ſ. haſtam. Æ. 1. *ib.*

AVGVSTA adpellata eſt *colonia* ob colonos ab Auguſto in coloniam transmiſſos. Sic ab Auguſto fundata et denominata eſt *Bilbilis*, vrbs Celtiberorum in Hiſpania Tarraconenſi, AVGVSTA. BILB. vel MVNICIPIVM AVG. BILBILIS; In eadem Hiſpania Tarraconenſi *Salduba*, dicta CAESAR AVGVSTA vel. C. C. A. et *Illice*, C. I. IL. A. *Colonia Immunis* Illice Auguſta in eius numis ſignata; COL. AST. AVGVSTA, *Colonia Aſtigitana* in Hiſpania Baetica; COL. AVGVSTA EMERITA vel EMERITA AVGVSTA, *Emerita* Portugalliae; COLONIA AVGVSTA PATREN. vel C. A. A. P. *Colonia Aroe Auguſta Patrenſis* etc. — Cum vero vtrumque IVL. AVG. *Iuliae* et *Auguſtae*, nomen iunctum deprehenditur, tunc indicium fit, eas colonias coeptas eſſe quidem a Iulio, ſed ab Auguſto reſtitutas nouis ſuppetiis. vt COL. IVL. AVG. DERT. *Colonia Iulia Auguſta Dertoſa.* Quod ſi vero Auguſtae nomen praeponitur Iuliae, tunc edocemur, coloniam ſeneſcentem ab Auguſto eſſe reparatam. Hoc vero tum demum ita debet accipi, quando haec duo nomina ſtatim inuicem ſe ſubſequuntur. Siquidem ſi quid aliud intercedat, iſta ceſſat explicatio. Callidae artis ſpecimen huc ſpectans euolui meretur *Vaill.* Col. II. p. 24. quo loco verba COL. IVL. CONC. APAM. AVG. *Colonia Iulia Concordia Apamen Auguſta* exponit. — AMANVS, aut FLAVIOBRICA AVGVSTA. *Spanh.* II. p. 604. vid. *Amanus.* — COLONIA AELIA CARANA AVGVSTA MARTIALIS. vid. *Carana.*

Plurimas Auguſtus in Italia et extra Italiam *colonias* conſtituit; plebeias quidem cum ille ſolus imperium tenuit; militares vero, cum Pompeio ex Sicilia fugato, Lepidi triumviri deditione, Antonii nece, bellis in Hiſpania, Dalmatia et Germania geſtis, veteranos milites quamplurimos in eos tranſmiſit. *Suetonius.* in eius vita c. 46. illum *duodetriginta colonias*, in Italiam deduxiſſe refert; Ancyranus lapis in illas hominum circiter *centum et viginti millia traduxiſſe* docet; immo Auguſtus ipſemet in eo ſic ſcripſit: „*Vnus et ſolus omnium qui deduxerunt colonias militum in prouincias ad memoriam aetatis meae.* —

Earum, quae in numis nobis reſiduae ſunt, nomina: *Caeſarea Antiochenſis*, ASTVRICA, BVTHROTVM, CAESARAVGVSTA, CARTHAGO *Hiſpaniae*, EMERITA, *Germa*, ILLICE, PATRAE, *Troas.* — Ipſis adiungendae ſunt Coloniae a Iulio Caeſare quidem deductae, ſed ab Auguſto veteranis militibus auctae, quibus in rei memoriam *Iuliae Auguſtae* nomen additum inſcribitur, *Col. Iul. Aug.* BER*ytus*, *Caſſandria*, *Comana*, *Cremna*, DERTOSA, DIVM, HELIOPOLIS, PELLA, et PHILIPPI. Quarum coloniarum huius Auguſti numi Æ 1. inter rariſſimos adſcribuntur, at Æ 2 et 3. obuii et triti.

AVGVSTA Ciliciae vrbs eſt *Ptolemaeo* L. V. c. 9. cui Αυγυςα numero ſingulari dicitur, eamque in Bryblice eiusdem prouinciae regione collocat. Huius vrbis Ciliciae meminit et *Stephanus*, cui vero Αυγυςαι, πόλις ἐν Κιλικίᾳ, οἱ πολῖται Αυγυςανοί. Etiam *Plinius* L. V. c. 27.

c. 27. eius meminit. *Hierocles* diſtinxit a *Sebaſte*. In altera Notitia dicitur Ἀυγυςόπολις. *Auguſtopolis* in Cilicia prima. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 205. — Ciliciae regio et regnum Commagenae Romanis acceſſere A. V. C. 771. a quo deinceps annos dinumerauit, vt in Caracallae et Gordiani numis. Quam vero *Vaillantii* ſententiam correxit *Maſſon.* apud *Haym.* annum V. C. 773. Chr. 20. indicans. In Auguſti tamen et Valeriani Sen. numis nulla vrbis epocha occurrit.

a) *Auguſti*, huius et Liuiae capita iugata.)(ΑΥΓΟΥΣΤΑΝΩΝ, *Auguſtanorum*. Ceruus erectus, ſiue cerua. Æ 3. *Guſſeme* II. 310.) *Vaill.* Gr. p. 261.

b) *Caracallae*. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Caput Carac. iuuenis laur.)(ΑΥΓΟΥCΤΑΝΩΝ ЄΤΟΥC ΗΠΡ. *Ao.* 188. Diana Venatrix, d. ſagittam e pharetra, ſ. arcum. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 40. fg. 1. p. 324.

c) *Gordiani Pii* cum eius capite.)(ΑΥΓΟΥCΤΑΝΩΝ ЄΤ. ΒΚC. *An.* 222. Mercurius ſt. d. crumenam, ſ. caduceum. Æ 1. *Vaill.* Gr. ibid.

d) *Valeriani Senioris* cum eius capite.)(ΑΥΓΟΥCΤΑΝΩΝ. Imperator eques pacificatoris habitu. Æ 1. *Band.* I. p. 122.) *Guſſeme* II. 310. n. 3.) *Vaill.* Gr.) *Harduin.* Oper. p. 828.

AVGVSTA DRVENTILLA certa quidem, in hunc tamen vſque diem coniuge certo caret. vid. DRVENTILLA.

— EMERITA, vrbs Luſitaniae. vid. EMERITA.

— IN PACE. Mulier ſedens d. oleae ramum, ſ. haſtam inuerſam. AR et Æ 3. Saloninae. *Vaill.* Pr. III. p. 376. de his et ſimilibus AVG. IN PACE inſcriptis: Haec inſcriptio in Salonina inſolens et obſcura *Triſtano* videtur, ſed in Gallieni ludibrium cuſi ſunt numi a quodam tyranno, cum totus orbis Romanus a barbaris vndique premeretur. *Band.* I. 232. 251.) *Eckhel.* Cat. II. 379.) *Guſſeme* II. 358. n. 6.) *Mdb.* 380.

AVGVSTA MATER PATRIAE. Figura muliebris capite velato ſedens, d. pateram, ſ. haſtam gerens. Æ 1. RRR. Auguſti. *Vaill.* Pr. I. p. 2.

— TRAIANA, vrbs Thraciae. v. *Traianopolis*.

Auguſta Vindelicorum, vrbs et colonia, hodie *Augſpurg*, cuius inſigne ſtrobilus nucis, quod Vindelicium harum arborum eſſet ferax, hodieque ea vrbs eodem inſigni decoratur. v. *Strobilus*. — Vrbis huius numos in Auguſtum et Neronem diuulgauit ac deſcripſit *Marc. Velſerus* in rerum Auguſtan. Vindelic. Libris p. 235. 236. 284. 286. 288. 299.) *Golz.* in Aug. Tb. 42. fg. 20. *et* in Faſtis p. 216.) *Morell.* in *Aug.* Tb. 50. fg. 20. p. 448. *et* Famil. Rom. p. 618.) Num. *Arſchot.* Tb. 10. n. 10.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 26. fg. 3.) *Spanhem.* Pr. I. p. 308.) *Guſſeme* II. p. 221.

Auguſta colonia, ſed incerta in n. Vitellii COL. AVG. dicta, cum colono vel ſacerdote bouibus arante. *Guſſeme* I. p. 311.

Auguſta, *Auguſtea* vel *Auguſtalia* certamina in Auguſti honorem inſtituta. vid. ΑΥΓΟΥΣΤΕΙΑ. — CEBACTA.

AVGVSTAE. vid. AETERNITAS. *al.* AETERNITATIS. *al.* AETERNITATI. — AGRIPPINAE. — CERERI. — CLEMENTIAE. — CONSTANTIAE. — FECVND. *al.* FECVNDITAS. — GALLIENAE. — IVLIAE. — IVNO. — PACI. — PIETAS. *al.* PIETATIS. *al.* PIETATI. — PLAV-

PLAVTILLAE. — PVDICITIAE. — SALVTI. — VENERI.

AVGVSTAE MATRI PATRIAE. Mulier velata ſedens, d. pateram, ſ. haſtam. n. Auguſti. *Guſſeme* I. p. 313. n. 16.) *Mdb.* p. 26.

— PACI. Victoria gradiens d. lauream, ſ. ramum, in area EPE. AR. Titi. *Khell.* Suppl. p. 39. Inſolens, inquit „ typus, Victoriae enim ſignum huic inſcriptioni coniunctum; frequentes ſunt epigraphes PAX AVGVSTI, verum AVGVSTAE PACI in nullo alio legeris. An forſan a Tito Victoriae ſtatua in templo Pacis a patre ſtructo dedicata?

— TRAIANAE. Cybele ſedens ſupra leonem in templo 4. col. n. Sept. Seueri. cf. *Lucatelli* diſſertaz. ſopra il porto di Oſtia p. 13. quae inſerta Tom. VI. Diſſert. Acad. Etruſc. Corton.

AVGVSTI. vid. ADLOCVTIO. — ADVENT. *al.* ADVENTVI. *al.* ADVENTVS. — AEQVITAS. — AETERNITAS. — ANNONA. — BONVS EVENTVS. — CAESARIS. — CC. — CERES. — CLEMENTIAE. — CONCORDIA. *al.* CONCORDIAE. — CONSTANTIAE. — FELICITAS. *al.* FELICITATI. — FORTVNA. *al.* FORTVNAE. — GENIO. — IVLIAE. — IVSTITIA. — LAETITIA. — LIBERALITAS. — LIBERTAS. — MAT. C. CAESARIS. — MATER. — MONET. *al.* MONETA. — ORIENTIS. — PACI. — PATIENTIA. — PAX. *al.* PAXS. — PERM*iſſu*. — PIETAS. *al.* PIETATI. — POR. OST. *al.* PORT. OST. — PROFECTIO. — PROVIDENTIA. *al.* PROVIDENTIAE. — SACERDOS. — SALVS. *al.* SALVT. *al.* SALVTI. — SECVRITAS. — SENATVS PIETATI. — TVTELA. — VBERTAS. — VICTORIA. *al.* VICTORIAE. — VIRTVS. *al.* VIRTVTI. — VOTA.

AVGVSTI. Seuerus et Caracalla ſedentes in ſubſtructione, hinc figura togata, illinc figura militaris, addito S. C. Æ 2. RRR. Sept. Seueri. *Mdb.* 272.) *Vaill.* Pr. I. 112.) *Guſſeme* VI. p. 166. n. 21. — *Eadem inſcr.* idemque typus, Caracalla nempe cum patre ſedens, adſtantibus duabus figuris. AV.RRR. Caracallae. *Cim. Vind.* I. Tb. 3. fg. 6.

— COS. Idem typus, Seuerus ſcilicet et Caracalla, vterque Imperator *Conſul* ſedens togatus in ſuggeſtu, hinc lictor cum virga, inde figura togata. Æ 2. *Eckhel.* Cat. II.) *Vaill.* Pr. I. p. 112. ſed Impp. adſtat mulier, a ſin. Liberalitas.) *Guſſeme* VI. p. 166. n. 22. — *it.* ſed AV. Caracallae, edit. in *Cim. Vind.* II. p. 13.) *Khell.* Suppl. p. 120. — *it.* ſed Æ 2. Caracallae. *Vaill.* Pr. II. 122. — *it.* ſed Getae. *Mdb.* 301.

— F. *Filia.* vid. IVLIA Titi.

— — *Filius.* v. TIBERIVS, CALIGVLA.

— GERMANICI dicti Maximinus et Maximus, v. *ſuis locis.*

— MATRI. v. DIVAE. PLOTINAE.

— N. *Noſtri.* v. VICTORIA.

— PATRI. v. DIVO TRAIANO.

— PII FIL. *al.* FILIA. in AR. et add. S. C. Æ 1. 2. Fauſtinae Iunioris numis, quae Antonini Pii filia, M. Aurelii erat vxor. Typus Spei, ſt. d. florem, ſ. veſtem eleuat. *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 48. n. 12.) *Geſner.* Tb. 113. n. 30.) *Mdb.* 229. 230.) *Maſell.* Impp. Tb. 124. fg. 10.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* Tom. III. Tb. 15. fg. 12.) *Eckhel.* Cat. II.) *Schulz.* Mzcab. II. p. 148. — *Ead. epigr.* ſed Pietas

etas velata ſt. d. pateram, ſ. c. c. *Eckhel.* ib.) *Geſner.* ib. n. 31.) *Mdb.* ib.) *Muſell.* ib. fg. 8.) *Schulz.* ib.) Muſ. *Theup.* 526. — *Ead. epigr.* ſed Venus ſt. d. victoriolam, ſ. clipeum. *Eckhel.* ib.) *Mdb.* ib.) *Muſell.* ib. fg. 9.) *Pedruſ.* ib. fg. 11.) *Theup.* ib.) *Geſner.* Tb. 114. n. 18. ſed Venus d. extenſa corollam tenet.) *Schulz.* ib. 148. 150. — *Ead. epigr.* Fauſtina ſedens d. extenta ad puerulum adſtantem, ſ. c. c. *Guſſeme* III. p. 214. — *Ead. epigr.* Ipſa ſt. d. ſagittam, ſ. arcum. *Guſſ.* ib.

AVGVSTI PII FIL*ia*. Fig. ſt. d. victoriolam, ſ. ſcutum ad pedes. AR. Criſpinae. *Mdb.* 259.

— PORT. OST. *Portus Oſtienſis* cum nauigiis et fluuio decumbente. Æ. e maximorum genere, et primi moduli Neronis. *Angelon.* p. 53.) N. *Arſchot.* Tb. 20. n. 22.) *Beger.* Th. Br. II. 623.) *Bellor.* p. 38. n. 8.) *Erizzo* p. 216.) *Guſſeme* V. 214.) *Lucatelli* diſſ. ſopra il porto di Oſtia, inſerta eſt Tom. VI. Diſſ. Acad. Etr. Corton.) *Mdb.* p. 90.) *Muſell.* Impp. Tb. 22. fg. 1.) *Patin.* Impp. p. 87.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 78. fg. 2.) Th. R. *Sueciae* Tb. 4. n. 16.) Muſ. *Theup.* 405.) *Vaill.* Pr. I. 22. III. 108. In *aliis* PORT. AVGVSTI. *al.* PORT. OST. AVGVSTI.

— PROVINCIA dicta vtraque cum *Arabia*, tum *Dacia* in Traiani numis.

AVGVSTO. vid. APOLLINI. — CAESARI. — DEO. — DIVO. — HONORIO. — MARTI. — NERONI. — ROMVLO.

— in periſtylio templi. Æ 2. Carthaginis Nouae in Hiſpania. *Florez.* Tb. 16. fg. 11.) Muſ. *Hunter.* p. 86. n. 1.

— DIVI F. COS. XI. TR. POT. II. IMP. VIII. *Golz.* in Aug. Tb. 14. n. 157. *et* Faſtor. p. 206.) *Morell.* in Aug. Tb. 6. n. 210. p. 165. *et* Fam. Cocceia.

AVGVSTO OB C. S. (*Ciues Seruatos*) in corona ex quercu compoſita, vti in numis formae mediae g. Durmiae, Petroniae etc. Quotannis Kal. Mart. Auguſto huiusmodi corona aurea in foliis hederam imitantibus concedebatur, quod perpetuus eſſet ciuium conſeruator.

— P. P. AGRIGENTI. n. Agrigenti Siciliae. *Torremuzza* Sicil. Tb. 8.

Auguſtolus. vid. AVGVSTVLVS.

AVGVSTOR. *Auguſtorum.* v. ADLOCVTIO. — ADVENTVS. — CONCORD. *al.* CONCORDIA. *al.* CONCORDIAE. — LIB. — PAX. — PIETAS. — SALVTI. — SPES. — VICTORIA. — VIRTVS.

AVGVSTORON pro AVGVSTORVM in AV. Anaſtaſii I. cum typo Victoriae gradientis, d. ſertum, ſ. globum cum cruce tenentis, et epigr. VICTORIA AVGVSTORON. *Eckhel.* Cat. II. 532.

AVGVSTORV omiſſa finali M. littera. v. VICTORIA.

AVGVSTORVM v. ADLOCVTIO. — ADVENTVS. — CONCORDIA. — LIBERALITAS. — PIETAS. — QVIES. — VICTORIA. *al.* VICTORIAE. — VIRTVS.

— ſed retrograda litterarum poſitio MVROTSVGVA. AV. Iuſtiniani. *Beger.* Th. Br. II. p. 852.) *Muſell.* Impp. Tb. 257. n. 8.

AVGVSTORVN (*ſic*) VICTORIA. Victoria d. coronam, ſ. globum crucigerum. AV. Iuſtiniani. *Band.* II. 634.) *Beger.* l. c.) *Mdb.* 562.) *Muſell.* Impp. Suppl. Tb. 76. n. 4.

AVGV-

AVGVSTRA (*ſic*) n. Anaſtaſii. v. VICTORIA.

AVGVSTVLVS vel potius *Flauius Romulus Auguſtus*, aliis *Momulus*, vel *Momyllus Auguſtulus* dictus, ſed forſitan minus recte, Oreſtis filius, ex patris auctoritate ſuffragiis militaribus Rauennae Imperator Occidentis creatus eſt Ao. Chr. 475. A Nepotis factione vocatus in Italiam Odoacer rex Herculorum ingentibus barbarorum copiis Oreſtem Ticini obſedit, inde et cepit, coramque exercitu interfecit. Auguſtulum autem imperio cedere coactum in Lucullanum Campaniae relegauit anno imperii primo nondum impleto, Chr. 476. V. C. 1229. — In Auguſto hoc imperii quoque nomen in Occidente exſtinctum eſt, cuius ſublimitas ab Auguſto quondam Octauiano erecta erat; Odoacer enim Roma potitus Gothorum regnum in Italia inſtituit. *Sigonius* de regno Italiae L. I. ad IV.

Auguſtuli ex auro tantum numi inueniuntur, qui ſunt RRR. — 1. DN. FL. MOMVL. AVGVSTVL. P. F. AVG. Caput diadematum ad pectus cum paludamento.)(Crux intra coronam, in imo COMOB. *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* T. I. Tb. 27. fg. 6. p. 351.) *Guſſeme* I. p. 337.) *Band.* II. 604. — 2. DN. ROMVLVS AVSTVS P. F. AV. Idem caput corona ex margaritis et gemmis cinctum.)(*Eadem*, ſed CONOB. *Muſell.* Impp. Tb. 257. fg. 2. — 3. *Al.* ſed DN. ROMVLVS AGVSTVS P. F. AVG. Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 31. fg. 6.) *Guſſeme* ib. ſed AVGVSTVS etc. pariter *Band.* II. 604. — 4. *Al.* ſed DN. MOMVLVS AVGVSTVL. P. F. AVG. *Band.* II 604. *Mdb.* 534. — 5. DN. ROMVLVS AVGVSTVS P. F. AVG. Protome aduerſa galeata cum haſta et clipeo.)(VICTORIA AVGGG. Victoria ſt. d. crucem oblongam, in area aſtrum, infra COMOB. *Eckhel.* Cat. II. p. 530. — 6. *Al.* ſed in area hinc R. inde M. a *Band.* II. 604. editus. — 7. *Al.* ſed in ima parte COMOB. *Band.* ib.) *Ducang.* Tb. 24. — 8. ſed VICTORIA AVGG. CONOB. Idem Victoriae typus. *Band.* ib.) *Occo*, ſed ad Romulum Maxentii filium referebat numum.) *Guſſeme* ib.) — 9. ....L. AVGVSTVS P. F. AV. Caput cum diademate ex gemmis.)(*Sine epigr.* Figura militaris galeata, d. haſtam, ſ. c. c. in area R. inde V. *Band.*) *Ducang.*) *Mdb.*) *Guſſ.*) — 10. DN. AVGVSTVLVS PERP. P. F. AVG.)(VRBS ROMA. Roma galeata thoraci inſidens, d. victoriolam, ſ. haſtam. *Golz.*) *Guſſ.*) *Mdb.*

AVGVSTVS, Gr. ΣΕΒΑΣΤΟΣ, legitur et ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, cognomen eorum, qui poſt Octauianum Romae principatum tenuere. Nam *Auguſti* dicitur, quicquid eſt imperatorium, aut Imperatorem aliquem auctorem habet. *Galland.* Dictionn. Numiſmat. ſub voce *Auguſtus.*) *Schlegel.* Comment. ad Theſ. *Morell.* I. p. 115 ſqq. — Teſte *Ouidio* L. I. Faſtor. ſacra quaeque vocabantur Auguſta, et templa rite conſecrata; hinc *Auguſtos ſacros*, et quaſi uiua templa dixeris. Titulus hic ab Octauiano primum Romuli loco, quod nomen ei a ſenatu offerebatur, ſuſceptus, in reliquos manauit: Duos Auguſtos collegas Graeci, ac Latini numi primos ſiſtunt M. Aurelium et L. Verum. Nam iſthic vtriuſque Auguſti aut caput, aut perſonas integras, additis etiam nominibus, ac titulis expreſſas, videre eſt. Conſulendi ſunt: *Conr. Sam. Schurzfleiſch.* diſſ. de titulo Auguſti. 1696.) *Spanhem.* Pr. II. p. 347 ſqq.) *Mazzolenus* *Muſ. Piſan.* Animadu. III. de Auguſto p. 85 ſqq.

Huius *Auguſtae* adpellationis plures meminere, at vero de tempore, quo contigit, non conueniunt, de qua varietate Muſ. *Piſan.* l. c. p.

87. — In eo conueniunt, *Octauianum* quemadmodum in aliis monumentis, ſic etiam in numis *Auguſtum* eſſe *primum* inſcriptum. Quos vero adoptauit, et in familiam Caeſarum induxit, *Caius* et *Lucius*, Agrippa geniti, inde *Tiberius* priuignus dicti ſunt AVG. F. *Auguſti Filii*. Vrbes etiam non paucae Auguſtum ſibi cognomen adſciuerunt, eae ſcilicet, quae prae ceteris ab eo cumulatae ſunt beneficiis. vid. AVGVSTA. — In tantum igitur vir ille cultus eſt, vt nomen eius fieret adpellatio dignitatis, et ad omnes, quotquot ei in imperio ſucceſſerunt tanquam honorum vertex perueaderet. *Amm. Marcell.* L. XXVI. c. 2. Quamuis itaque nihil peculiaris potentiae iis adiiceret, ſplendorem tamen dignitatis ſignificabat, vt apud *Dionem* L. LIII. — Hinc *Tiberius* ſtatim atque Auguſto ſucceſſit, *Auguſtus* audiuit, vti ex numis, et lapidibus conſtat. Hac tamen ipſe modeſtia vſus eſt, vt, teſte *Sueton.* in vita c. 26. Auguſti nomen quamquam hereditarium nullis, niſi ad reges ac dynaſtas epiſtolis addiderit. — *Caius* etiam, qui Tiberium excepit, cum imperio nomen *Auguſti* adeptus eſt, vti abunde monumenta teſtantur, quin et iuuenem Auguſtum aliquando dictum legimus apud *Dion. Caſſ.* L. LIX. quod tamen aegerrime tulit, quia non fortunam ſuam laudari, quod iuuenis id imperium obtineret, ſed reprehendi ſe, qui ea aetate tantum principatum gereret, aeſtimauit. — Caio ſucceſſit *Claudius*, Claudioque *Nero*, vterque autem cognomen *Auguſti* tulit. — Cum vero progenies Caeſarum in Nerone defeciſſet, manſit tamen nomen *Auguſti*, et qui primus inde ad imperium accitus eſt *Galba* illud accepit; ipſoque Galba ſublato nomen *Auguſti* delatum eſt *Othoni*. Qui paullo poſt Imperator eſt conſalutatus *Vitellius*, cognomen *Auguſti* primo diſtulit. *Sueton.* in vita c. 8. Ac mox recepiſſe produnt numiſmata, quae reliquos etiam Imperatores cognomen ipſum *Auguſti* geſſiſſe, fidem faciunt. Hinc *Seu. Alexander* apud *Lamprid.* in vita c. 10. ait in ſenatu: *Auguſtus* primus, primus eſt auctor imperii, et in eius nomen omnes velut quadam adoptione, aut iure hereditario ſuccedimus. *Spanh.* II. 347. 348.

Poſt exceſſum Antonini Pii *M. Aurelius* a ſenatu coactus regimen publicum capere, fratrem ſibi participem in imperio deſignauit *L. Verum*, Caeſaremque atque Auguſtum dixit, atque ex eo pariter coeperunt remp. regere, tuncque primum Romanum imperium duos Auguſtos habere coepit. *Capitol.* in Marco c. 7. — Poſt mortem Lucii Veri, *Commodum* adſumſit M. Aurelius imperii conſortem; plures quoque alii Impp. aliis imperium communicarunt, et *Auguſtos* dixerunt.

Senatus etiam duos ſimul quandoque Auguſtos renuntiauit. *Gordianos Auguſtos* adpellamus, inquit *Capitol.* in Gordd. c. 11. quo tempore Maximinum hoſtem iudicauit, iiſque mortuis *Maximum* et *Balbinum Auguſtos* ſuffecit. Poſtea *Gallo Hoſtilianoque* Auguſta imperia decreuit ſenatus.

Conſtantius, Conſtantini M. filius PERP. AVG. in quibuſdam numis apud *Bandurium*, *Mediobarbum*, alioſque eſt adpellatus, exemplo ducto a Iul. Caeſare, qui DICT*ator* PERPETVO dictus eſt, ſiue a Traiano, qui IMPERATOR PERPETVVS et AVG. PERP. eſt nuncupatus. Cumque ſubeunti imperium *Alexandro* acclamatum eſſet: Dii te perpetuent, Dii immortales Alexandro vitam, vincas, valeas, multis annis imperes, ex *Lampr.* in eius vita c. 6 et 10; cuſi etiam ſunt numiſmata PERPETVITATI AVG*uſti* dicata, *Mdb.* 318. 321. 322. quin et IMP. PATER PERPETVVS *ibid.* p. 318. eſt inſcriptus. — Huic autem *Perpetui* titulo adfinis

finis eſt illa inſcriptio SEMP. AVG. *Semper Auguſtus*, quae Conſtantinianis temporibus inualuit.

Sed et *Caeſares* coniunctim cum Auguſtis dicti ſunt *Auguſti*. Saepe enim in parte poſtica numorum, qui Caeſaribus cuſi ſunt, titulus AVGG. *Auguſtorum* occurrit, qui, etſi ad parentes *Auguſtos* praecipue debeat referri, tangat tamen et Caeſares, quorum ſunt numi, oportet. Id conſtare nobis videtur ex numis et inſcriptionibus Maximi, Philippi Iunioris, Herennii, et Hoſtiliani, Voluſiani, Carini, et Numeriani Caeſarum. Hinc *Pagius* in Crit. ad an. 245. 263. 283. docet: Caeſares coniunctim cum Auguſtis in numis memoratos, Auguſtorum etiam nomine deſignatos eſſe, eamque loquendi formulam in numis vſurpari ſolitam fuiſſe Maximino Auguſto imperante ſubdit.

Pariter *Caeſares ſeparatim* etiam ab Auguſtis dicti ſunt *Auguſti* in parte numorum, qui tamen pauci ſunt, poſteriore, de quibus *Mazzolenus* ad Muſ. *Piſan.* Animadu. IV. p. 90.

Caracalla vero et Geta cum Seuero, ſuperſtite patre, *Auguſti* adpellati, ac prior quidem per plures annos, quod numi eius magno comprobant numero; id quod ſimiliter de Philippis, patre ac filio, vt et de Caro et Carino numi arguunt. An vero Carus ille, duoque eius filii, ſimul tres tum AVGGG. *Auguſti* fuerint, minus liquidum eſt. Diſcrimen magnum inter eos, qui ſimul Auguſti ſunt dicti, quemadmodum fratres M. Aurelius et L. Verus, ſed auctoritate diſpari, vere monuit *Cuperus*, inde *Auguſti Maiores* vel *Seniores*, et *Minores* ſeu *Iuniores* alii nuncupati. *Iuniores* quidem *Auguſti* in quibuſdam numis IVN. AVG. ſignati; ſubinde vero paternae maieſtatis intuitu eum maieſtatis titulum omittebant, ſicut e Commodi et Getae numis oſtendit *Pagius* Critic. Tom. I. p. 71.

Idem *Auguſti* titulus Imperatoribus conſecratis relictus; Legitur enim DIVVS AVGVSTVS. — DIVVS CLAVDIVS AVGVSTVS. — DIVVS AVGVSTVS VESPASIANVS. — DIVVS TITVS AVG. — DIVVS HADRIANVS AVG. etc. *Spanh.* II. 374.

AVGVSTVS (*Octauianus*) *Thurinus* prima aetate cognominatus ex equeſtri ac tandem ſenatoria familia, Octauii et Acciae filius, Iulii ex ſorore nepos, a quo adoptatus, et *Caeſar* nominatus, rempublicam vniuerſam ſolus obtinuit a morte Antonii. Princeps hic Romanae quidem alter poſt Iul. Caeſarem euerſor libertatis, virtutibus tamen, et optime domi foriſque geſtis maxime laudabilis. Vrbem mirum in modum reſtaurauit, praetereaque legibus et inſtitutis ſapientiſſimis communiuit. Pace vbique terrarum parta, Chriſtus naſcitur ex computo vulgari A. V. C. 749. — Obiit Auguſtus Nolae magno ciuium luctu, dubium an ex ficubus veneno illitis, ex ventris profluuio XVI. Kal. Auguſti A. V. C. 767. Chriſti iuxta aeram vulgarem 14. aetatis annorum 76. cum imperaſſet a M. Antonii morte annos 44. diebus 13. demtis.

De quo *Octauio Auguſto Publ. Nigidium Figulum*, vatem et futurorum nuntium, ſtupendae, ſi credere fas eſt, ſcientiae, hoc praeſagium extuliſſe refert *Suetonius* in Auguſto cap. 94. Quo natus eſt die, cum de Catilinae coniuratione ageretur in curia, et Octauius ob vxoris puerperium ſerius adfuiſſet, nota ac vulgata res eſt, P. Nigidium comperta morae cauſa, vt horam quoque partus acceperit, adfirmaſſe, dominum terrarum orbi natum. Exercitatum in ſua arte oportet fuiſſe *Nigidium*, qui ſtatim, accepta partus hora, vatem agere potuit; ſolent enim alioqui aſtrologi multis lineis et punctis vexare chartam, vt horoſcopum, neſcio

 ſecun-

ſecundum quas regulas formatum delineent. Praecipua vero quaeſtio hic oritur: num hoc praeſagium eodem, quo Auguſtus lucem adſpexit, die a *Nigidio* enuntiatum fuerit? de quo non deſunt dubitandi rationes magni momenti. Satis produnt animum hiſtorici verba: „Nota ac vulgata res eſt. conf. *Baylii* Dictіon. ſub voce *Nigidius* lit. E.

Iuxta *Eckhelii* Chronologicas obſeruationes in Catal. Muſ. Caeſ. Vind. II. p. 76 ad 86.

A. V. C. 710. PONT. AVGVR. adhuc enim puer a Iul. Caeſare ſacerdotio honoratus, ex cuius adoptione nactus *Caeſaris* nomen. *Spanh.* II. 342. 366.) *Mazzolen.* Muſ. *Piſan.* Animadu. II. p. 41.

— 711. CAES. PONT. AVGVR.

— 712 ad 716. CAES. PONT. AVGVR III. VIR R. P. C. *Triumuir ReiPublicae Conſtituendae. Oiſel.* Sel. Num. p. 6.

— 717. COS. DES. II. et III. VIR. ITER. R. P. C.

— 723. ceſſat III. VIR. R. P. C.

— 725. COS. V. PONT. IMP. VI. VII.

— 726. COS. VI. PONT. IMP. VII.

— 727. COS. VII. PONT. IMP. VII. inchoat AVGVSTVS. Hoc enim nomine Octauium adpellatum fuiſſe primum, notat *Dio* L. LIII. et *Sueton.* vit. Octau. c. 7. ſcribit: „Octauius deinde Auguſti cognomen adſumſit Munatii Planci ſententia; cum quibuſdam conſentibus Romulum adpellare oportere, quaſi et ipſum conditorem orbis, praeualuiſſet vt *Auguſtus* potius vocaretur, non tantum nouo, ſed etiam ampliore cognomine; quod loca quoque religioſa, et in quibus augurato quid conſecratur, auguſta dicantur, *ab auctu* vel *ab auium geſtu*, guſtuue, ſiue etiam *Ennius* docet ſcribens:

„Auguſto augurio poſtquam inclyta condita Roma eſt.

Auguſta ſicuti honore digniſſima ac ſanctiſſima dicuntur, ita et Σέβαςον Graeci *Auguſtum* interpretati ſunt, quaſi *Venerandum* dicas.

A. V. C. 731. COS. XI. PONT. IMP. VIII. inchoat TR. POT. *Mazzolen.* Muſ. *Piſan.* P. II. Animadu. I. quam dignitatem poſtea in perpetuum accepit. *Vaill.* Pr. II. p. 28.

— 741. TR. X. XI. COS. XI. IMP. VIIII. inchoat PONT. MAX. *Mazzolen.* Muſ. *Piſan.* Animadu. III. p. 53.

— 752. P. M. TR. P. XXI. XXII. COS. XIII. IMP. XIIII. inchoat PATER PATRIAE. *Spanh.* II. 446.

Ao. poſt Chr. 11. P. M. TR. P. XXXIII. XXXIIII. COS. XIII. IMP. XVII. XVIII. XVIIII. XX. *Mazzolen.* Muſ. *Piſan.* Animadu. I.

— 13. P. M. TR. P. XXXV. XXXVI. COS. XIII. IMP. XXI.

Huic praeterea Auguſto decreta a ſenatu *perpetua Conſularis poteſtas*, ac vt duodecim faſces ei vbique praeferrentur. *Spanh.* II. 457. 472. — Eidem, poſteaquam ea, quae pollicitus fuit, re ipſa perfecit, multi erant honores delati, teſtante *Dione* L. LIII. nempe vt ante ipſius domum in palatio lauri ponerentur, et ſuper eas coronae querceae ſuſpenderentur, quod perpetuus hoſtium victor, et ciuium eſſet ſeruator. Vnde et in eius a triumuiris monetalibus numis corona modo quercea, modo ex lauro epigraphen exhibet OB CIVIS SERVATOS. — Recuſauit Auguſtus *Perpetui Cenſoris* dignitatem ſibi

ſibi oblatam, atque auerſus *Domini* nomen, paſſus tamen eſt, a Cleopatra in primo congreſſu ſe Δεσπότην adpellari. *Spanb.* II. 473. 482 ſq. — *Deus* etiam dictus. v. *Dei nomen.*

Auguſti uxores 1. P. Seruilii Iſaurici filia, ab aliquibus *Seruilia* nominata, quam ſibi tantum deſpondit, ſed ea non eſt vſus. — 2. *Claudia*, ſeu *Clodia*, P. Clodii et Fuluiae filia, dimiſſa eſt, orta ſimultate inter Auguſtum et ipſius matrem. — 3. *Scribonia*, nupta prius duobus conſularibus, repudiata eſt propter morum peruerſitatem, ex hac nata *Iulia*, patri degener. — 4. *Liuia Druſilla*, quae etiam *Iulia* dicta, Tiberio Neroni, cui prius nupta erat, abducta.

Caput Auguſti aliorumque Imperatorum modo laureatum, modo ſine laurea, pro ſculptoris libito exhibetur. *Nudum* cernitur in denariis g. Aebutiae, Aemiliae, Albiae, Antiſtiae, Calpurniae, Luriae, Maeciliae, Muſſidiae, Naeuiae, Noniae, Papiriae, Petroniae, Plautiae, Porciae, Quinctiae, Quinctiliae, Saluiae, Sanquiniae, Seruiliae, Statiliae, Sulpiciae, Terentiae, Valeriae, Variae, Viniciae, Vipſaniae. *Nudum* pariter eius caput in denario vitioſo Accoleiae gentis, quem *Neumann.* Pop. Num. Tb. 7. fg. 17. edidit, cui vero p. 188. monetarii culpa id accediſſe videtur, qui per oſcitantiam, aut nimiam feſtinationem, aut ignorantiam Auguſtum cum Clymenes filiabus commiſerit, addita inſcriptione capitis inſolita. Quamuis enim Auguſti nomen laboret, tamen TR. POT. IIX. manifeſte legitur, quam epigraphen nemo ante legit in eius pecunia. — *Laureatum* g. Meſciniae, Petroniae, Plautiae, Semproniae, Statiliae, Vipſaniae. — Eiusdem hermes in laurea g. Meſciniae. — Huius caput, cui Victoria adſtans lauream imponit. g. Saluiae. — Auguſti caput intra coronam querceam, quod perpetuus hoſtium eſſet victor, ciuiumque ſeruator. g. Marciae. — Corona quercea ornatum. g. Poppaeae. — Eius facies *barbata* in numo gentis Arriae aliarumque, de quibus *Morell.* Epiſt. ad *Perizon.* et *Woltereck.* El. Num. p. 49 ſq. Barbam nempe alit Auguſtus ob Iul. Caeſaris mortem V. C. 710. at circa annum 717. barbam ponit, quare in ſequentibus numis *imberbis* ſemper comparet. — Lanugine ornatum eius caput. g. Vatiniae. — *Radiato* capite exhibetur poſt apotheoſin, vti in n. MVN. TVR*iaſonis* Hiſpaniae, *Vaill.* Sel. Num. Camp. p. 5. — Auguſti et Iulii capita iugata et laurea g. Aeliae. — Auguſti et Liuiae iugata n. Alabandae, Auguſtae, Ciliciae, Epheſi, Magneſiae, Pergami, Smyrnae, aliarumque vrbium. — Eadem, ſed aduerſa, g. Aciliae Pergami vrbis etc. — Pariter capita Auguſti et M. Antonii iuncta. *Al.* Auguſti duorumque Caeſarum, Caii et Lucii, ſucceſſorum imperii deſignatorum. (*Liebe* Goth. Num. p. 411.) *Vaill.* Col. I. p. 58. — Auguſti laur. et Tiberii nudum. n. Smyrnaeor.

Auguſtus in numis numquam *Octauius*, aut poſt adoptionem Octauianus vocatur. *Spanb.* II. 549. — *Capitis perigraphes* ſunt: DIVI F. *al.* AVG. DIVI F. *al.* DIVI F. P. P. *al.* DIVI IVLI F. *al.* AVGVSTVS DIVI F. etc. *al.* AVGVSTO DIVI *Filio* etc. — AVGVSTVS COS. etc. *Harduin.* Oper. p. 704. — AVGVSTVS P. P. COS. X. *al.* PATER PATRIAE. — AVGVSTO P. M. etc. — AVGVSTVS PONT. MAX. etc. — AVGVSTVS TR. POT. *al.* TRIB. POT. *al.* TRIBVNIC. POTEST. etc. — CAESAR. — CAES. AVG. CONS. — CAES. AVGVST. PONT. MAX. TR. P. — CAESAR AVG. *al.* AVGVST. etc. *al.* AVGVSTVS DIVI F. etc. vel PONT. MAX. etc. vel TRIB. POT. etc. — CAESARI AVGVSTO. — CAESAR COS VI. *al.* VII. — CAESAR DIVI F. de quo

Auguſti titulo *Schlaegel.* ad *Morell.* Theſ. Impp. in Aug. ad fg. 4. in aliis additus AVGVR PONT IMP QVAR. vel AVGVSTVS etc vel. COS. etc. vel III.VIR. R. P. C. vel IMP. V. COS. IIII. et IMP. PONT. III.VIR R. P. C. vel PAT. PA. et integre PATER PATRIAE. — CAESAR DIVI IVLI F. ob adoptionem impetratam. — CAESAR III.VIR. R. P. C. — CAESAR IMP. *al.* CAESAR IMP. VII. *al.* CAESAR IMP. III.VIR. R. P. C. *al.* CAESAR IMP. PONT. COS. etc. *al.* CAESAR IMP. PONT. IIIVIR. R. P. C. — CAESAR PONT. MAX. — C. CAESAR AVGVST. — C. CAESAR DIVI IVLI F. etc. — C. CAESAR III. VIR. R. P. C. — IMP*erator*. Caput. Aug. galeat. *Golz.* in Aug. Tb. 3. n. 32.) *Morell.* in Aug. Tb. 2. n. 42. — IMP. AVGVST. DIVI F. — IMP. AVGVST. PATER PATRIAE. — IMP. AVGVSTVS P. P. — IMP. AVGVST. TR. POT. *al.* AVGVSTVS TRIB. POT. vel POTEST. etc. — IMP. CAES. in periſtylio ſupra arcum. g. Viniciae. — IMP. CAES. AVG. *al.* AVGVSTVS. — IMP. CAESAR. — IMP. CAESAR AVG. *al.* AVGVS. *al.* AVGVST. *al.* AVGVSTVS etc. — IMP. CAESAR AVGVR. PONT. III. VIR. ITER. R. P. C. — IMP. CAESARI AVGVSTO etc. — IMP. CAESAR DIVI F. in aliis cum additamentis AVGVSTVS etc. *al.* COS etc. *al.* III.VIR. *al.* PONT. etc. — IMP. CAESARI DIVI F. AVGVSTO. *al.* COS etc. — IMP. CAESAR DIVI IVLI F. — IMP. CAESAR PONT. etc. — IMP. DIVI F. *al.* add. P. P. — IMP. DIVI IVLI F. — IMP. IX. TR. POT. V. — LIBERTATIS P. R. VINDEX etc. — PATER PATRIAE. — DIVO AVGVSTO S. P. Q. R. — DIVOS AVGVST. DIVI. F. — DIVOS AVGVSTVS. — DIVVS AVG. *al.* AVGVSTVS. *al.* cum add. DIVI F. *al.* PATER. *al.* P. P. *al.* PATER PATRIAE.

In Graecis dicitur: ΚΑΙ. *al.* ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. — ΚΑΙΣΑΡ. vel ΚΑΙ Ϲ ΑΡ diuerſa vocis ſcriptura. — ΚΑΙΣΑΡ ΣΟΤΣΞΙΟΤΙΛ inuerſis litteris. *al.* recto poſitu ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ. — ΚΑΙΣΑΡ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΡΙΩΝ ΑΝΔΡΩΝ. — ΚΑΙΣΑΡ ΟΥΠΑΤΟΣ Β. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ϛ — ΚΑΙΣΑΡ ΘΕΟΥ ΥΙΟϹ. — ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ, vel ſic ΚΑΙϹΑΡ ϹЄΒΑϹΤΟϹ. — ΚΑΙΣΑΡΑ ΣΕΒΑΣΤΟΝ. — ΚΑΙΣΑΡΙ ΣΕΒΑΣΤΩ ΑΡΧΙΕΡΕΙ. — ΚΑΙΣΑΡΟΣ. — ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ. — ΑΥΤ. ΚΑΙΣΑΡ. *al.* add. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ. — ΑΥΤ. ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΜΕΓΑΣ. — ΑΥΤ. ΚΑΙΣΑΡ ΘΕΙΟΥ ΥΙΟΣ. *al.* ΑΥΤΟΚΡΑΤѠΡ ΚΑΙϹΑΡ ΔΕΙΟΥ ΥΙΟϹ. — ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. — ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΘΕΙΟΥ ΥΙΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΡΙΤΟΝ. — ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΚΑΙΣΑΡΟΣ *al.* additur ΣΕΒΑΣΤΟΥ. — ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑ ΣΕΒΑΣΤΟΝ. — ΣΕΒΑΣΤΟΣ ſcribitur et ϹΕΒΑϹΤΟϹ et ϹΕΒΑϹΤΟϹ *al.* ΣΕΒΑΣΤΟΥ *al.* ΣΕΒΑΣΤΟΝ, de quo vocabulo Σεβάστω cf. *Schlegel.* ad *Morell.* Theſ. Impp. I. in Aug. n. 72. et p. 154. Multoties Auguſti cognomen per ΣΕΒΑΣΤΟΥ expreſſum in eius numis obſeruatur, vt adeo cognoſcamus conſuetiſſimo ac familiariſſimo modo apud Graecos hoc ita reddi. *Oiſel.* Sel. Num. p. 7. — ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ n. Nicopoleos, cuius *conditor* Auguſtus in victoriae Actiacae memoriam. — ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΚΤΙΣΤΗΣ. n. Tei, cuius vero tantum reſtaurator fuit; pariter legitur in n. Clazomenes. — ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΥ. — ΠΑΤΗΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ. *Morell.* in Aug. Tb. 5. n. 150. — ΤΟΝ ΘΕΙΟΝ ϹΕΒΑϹΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΠΑΤΡΙΔΟϹ. *Morell.* ib. Tb. 8. n. 280. p. 178 e *Golzio* in Aug. Tb. 20. n. 235. — ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΘΕΙΟΣ vel ΘΕΙΟϹ ϹΕΒΑϹΤΟϹ. *Morell.* in Aug. p. 473. 474. — ΘΕΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. — ΘΕΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. — ΘΕ. *al.* ΘΕΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. — ΘΕΩ ΣΕΒΑΣΤΩ. — ΘΕΩ ΚΑΙΣΑΡΙ ΣΕΒΑΣΤΩ.

Poſticae partis inſcriptiones in *Auguſti* numis Latinis : ACT*iacus* Apollo. — ACT. IMP. X. *al.* XI. *al.*

al. XII. — ACTIO APOLLINI. — AEGYPTO CAPTA. — A. LICINIVS NERVA. SILAN. III. VIR. A. A. A. F. F. — ANTONIVS IMP. — ANT. IMP. AVG. III. VIR. etc. — APOLLIN. — ARMENIA CAPTA. *al.* ARMEN. CAPT. *al.* RECEPT. — ASIA RECEPTA. — AVGVR. PONTIF. — AVGVRI PONT. MAX. IMP. etc. — AVGVSTAE MATRI PATRIAE. — AVGVST. — AVGVSTVS. — AVG. vel AVGVSTVS DIVI F. — AVGVSTVS TR. POT. etc. — BALBVS PROPR. — CAESAR. — CAESAR AVGVSTVS. — CAESAR AVGVSTVS III. VIR. *al.* SIGN. RECEPT. *al.* S. P. Q. R. — CAESAR DIC. PER. — CAESAR DIVI F. *al.* add. ARMEN. CAPT. *al.* RECEPT. — CAESAR DIVI F. PONT. III. VIR. R. P. C. — CAESAR IMP. — CAESARI AVGVSTO. — CAES. AVG. CONS. etc. — CAESAR PARENS PATRIAE. — CAIO ET LVCIO CAES. PRINCIP. IVVENT. — C. A. L. V. E. R. — C. ANTIST. REGINVS IIIVIR. — C. ANTIST. VETVS APOLLINI ACTIO. — C. ANTIST. VETVS FOEDVS P. R. CVM *al.* QVM GABINIS. — C. AQVILIVS FLORVS IIIVIR. SICVL. — C. ASINIVS GALLVS etc. — C. ATEL. CAPIT. etc. — C. CAESAR AVG. F. — C. CAESAR DIC. PERP. *al.* PERPET. etc. — C. CAES. AVG. F. *al.* AVGVST. — C. CALVISIVS T. F. SABINVS etc. — C. CANINIVS REBILVS etc. — C. CARRINAS C. F. PROCOS. — C. CASSIVS CELER etc. — C. CENSORINVS L. F. AVG. IIIVIR. etc. — C. GALLVS C. F. LVPERCVS. etc. *al.* C. GALLVS LVPERCVS etc. — CIVIBVS ET SIGN. MILIT. A PARTHIS RESTITVT. *al.* A PARTH. RECVPER. — CIVIBVS ET SIGNIS MILIT. A PARTHIS RESTIT. — C. LAETILIVS APALVS IIVIR Q. — C. L. CAESARES AVGVSTI F. COS. DESIG. PRIN. IVVENT. — C. MARCI L. F. CENSORINVS etc. — C. MARIVS PRO. III. VIR. *al.* PRO. IIIVIR. *al.* TRO. IIIVIR. *al.* PROQ. IIIVIR. — C. MARIVS C. F. TRO. IIIVIR. — CN. CORNELIVS LENTVLVS IIIVIR. etc. — CN. PISO CN. F. IIIVIR. etc. — COHORT. PRAEF. PHILIPP. — COM. ASI. *al.* ASIAE. — CONCORDIA AVG. — CONSECRATIO. — CONSENSV SENAT. ET EQ. ORDIN. S. P. Q. R. — COS. ITER. ET TERT. DESIG. *al.* TER. DES. DIVO IVL. — COS. V. — COS. XI. PATRI PATRIAE S. P. Q. R. — COS. XIII. PATER PATRIAE. — COS. XIII. PATRI PATRIAE IMP. XX. S. P. Q. R. — COSSVS CN. F. LENTVLVS. — COSSVS LENTVLVS M. AGRIPPA COS. TERT. C. PLOTIVS RVFVS III. VIR etc. — C. POPPAEVS SABINVS AED. CVR. — C. SENTIVS C. F. SATVRNINVS III. VIR etc. — C. SILIVS P. F. III. VIR etc. — C. SVLPITIO etc. — C. SVLPITIVS PLATORIN. III. VIR. — C. SVRDINVS III. VIR etc. — C. VAR. RVF. etc. — C. VIBIVS VARVS. — DE GERMANIS. — DE PARTHIS. — DESIGNATVS OCTAVO. — DIVA AVGVSTA. — DIVI F. — DIVI IVLI. — DIVO IVLIO. — DIVOS *al.* DIVVS IVLIVS. — EFRENE II. VIR. — EX S. C. — FORT. RED. *al.* FORTVN. REDVC. *al.* FORTVNA REDVX. — HADRIANVS AVG. P. P. RENouauit. — HISPANIA. — HISPANIA RECEPTA. T. CARISIVS LEG. — I intra lauream. — IAN. CLV. IMP. CAESAR. — IIIVIR. R. P. C. — IIII. intra lauream. — IMP. CAESAR. — IMP. etc. REST. *al.* RESTITVIT ſcil. D. *al.* DOMITIAN*us*, *al.* NERVA *al.* T. vel F. VESP. ſiue VESPASIAN, *Titus Veſpaſianus.* — IMP. ITER. — IMP. TER. — IMP. X. *al.* XI. *al.* XIIII. — I. O.

M. S. P. Q. R. V. S. PRO S. IMP. CAES. QVOD. PER. EVM. R. P. IN. AMP. ATQVE. TRAN. S. E. — IOVI DEO. — IOVI OLY. — IOVI *al.* IOV. TON. — IOVI VOT. SVSC. PRO SAL. CAES. AVG. S. P. Q. R. — IVLI. IIVIR. — IVNONI MARTIALI. — IX. intra lauream. — L. AQVILIVS FLORVS III.VIR. — L. BALBVS PROCOS. — L. CANINIVS (GALLVS) III.VIR. — L. CINNA MAGNVS III.VIR. QVOD. V. M. S. EX. EA. P. Q. IS. AD. A. DE. — L. CORNELIVS SYLLA etc. — L. DOMITIVS AENOBARBVS. — LEPIDVS PONT. MAX. etc. — LIVINEI. CAL. PROPR. — L. LENTVLVS FLAMEN MARTIAL. — L. LENTVLVS SPINT. — L. LIVINEIVS REGVLVS. — L. MESCINIVS RVFVS etc. — L. MVNACIVS L. F. PLANCVS etc. — L. MVSSIDIVS LONGVS etc. — L. NAEVIVS SVRDINVS etc. — L. POMPON. etc. — L. REGVLVS etc. — L. SVRDIN. C. PLOTIVS RVFVS. — L. VINICIVS etc. — M. ACILIVS GLABRIO PROPR. — M. AGRIPPA COS. DES. *al.* COS. III. COSSVS LENTVLVS. *al.* a TRAIAN. etc. REST.. — M. AGRIPPA L. F. COS. ITER. DES. TER. — M. AGRIPPA PLATORINVS III.VIR. — M. ANT. *al.* ANTONIVS IMP. *al.* add. AVGVR III.VIR. R. P. C. — M. ANTON. C. CAESAR. — M. ANT. IMP. AVG. etc. — MARS VLTOR. *al.* MAR. VLT. *al.* MART. VLTO. *al.* MARTIS VLTORIS. — M. COCCEIVS NERVA etc. *al.* M. F. NERVA etc. — M. DVRMIVS. *al.* add. IIIVIR. *al.* et praeterea HONORI. — MESCINIVS III. VIR. — M. FVRIVS P. F. CAMILLVS etc. — M. LEPIDVS PONT. MAX. etc. — M. LICINIVS CRASSVS etc. — M. LVRIVS AGRIPPA etc. — M. MAECILIVS TVLLVS etc. — M. METTIVS. — M. SALVIVS OTHO etc. — M. SANQVINIVS etc. — M. SERVILIVS GEMINVS etc. — O. C. S. *al.* OB CIVES vel CIVIS SERVATOS, vel SER. — PACI PERP. — PATER PATRIAE. — PAX. *al.* PAX. ORBIS TERRARVM S. P. Q. R. — P. CARISIVS LEG. *al.* LEG. PROPR. — P. CLODIVS M. F. *al.* add. III.VIR. A. P. F. — P. CORNELIVS DOLABELLA etc. — P. CORNELIVS P. F. SCIPIO etc. — P. LENTVLVS C. F. SCIPIO etc. — P. LICINIVS STOLO etc. — P. LVRIVS AGRIPPA etc. — PONTIF. MAXIM. *al.* PONTIFEX MAXIMVS. *al.* P. MAXIM. TRIBVN. POT. *al.* PONT. COS etc. *al.* PONT. MAX. TR. XI. etc. *al.* PONT. MAX. TRIB. POTES. XXIX. *al.* PONTIF. MAX. TRIBVN. POTEST. XXX. *al.* PONTIF. MAXIM. TRIBVN. POTEST. XXXII. *al.* P. M. TR. POT XXXIIII. *al.* PONTIF. MAXIMVS vel MAXIM. TRIBVN. POT. XXXIIII. *al.* XXXVI. — POPVLI IVSSV. — P. OREST. C. PONTIO. C. SVLPICI. II.VIR. — P. PETRON. III.VIR. *al.* P. PETRON. TVRPILLIAN. etc. *al.* TVRPILLIANVS etc. *al.* P. PETRONIVS TVRPILLIANVS III. VIR. — P. QVINTIL. SEX. F. VARVS. III.VIR etc. — P. QVIN. VARO etc. — PRAEF. ITER.... — PROPR. AS. — PRO VALETVD. CAESARIS. — PROVIDENT. S. C. *al.* ſed TI*berius* CAES. etc. REST. *al.* ſed IMP. NERO CLAVD. etc. REST. *al.* ſed IMP. T. VESP. AVG. REST. *al.* ſed IMP. CAES. TRAIAN. etc. REST*ituit*. — PROVID. AVG. CAES. — P. STOLO III.VIR. — P. VATINIVS P. F. PROCOS. — P. VINICIVS etc. — Q. AELIVS. LAMIA etc. — Q. RVSTIVS. FORTVNAE ANTIAT. — Q. SALVIVS IMP. COS. DESIG. — Q. SEMPRONIVS GRACCVS Q. DESIG. — Q. TERENTIO CVLLEONE II.VIR. — Q. VOCONIVS VITVLVS *al.* add. Q. DESIG.

SIG. — QVOD VIAE MVN. vel MVNITAE SINT. — ROM. ET AVG. — SALVS GENERIS HVMANI. S. C. in medio numo. — SCARPVS IMP. — SEX. AELIVS CATVS etc. — SEX. APVLEIVS SEX. F. etc. — SEX. NONNIVS QVINTILIAN. etc. — SICIL. IMP. VIII. in aliis. IX. X. XI. XII. — SIGNIS PARTHICIS RECEPTIS. — SIGNIS RECEPTIS. *al.* add S. P. Q. R. — SISENNA PR. COS. STATI. — S. P. Q. R. *al.* add. CL. V. *al.* IMP. CAES. etc *al.* IMP. XI. *al.* OB CIVES SERVATOS. *al.* PARENS CONS. SVO. TI. CAESAR AVG. F. TR. POT. XV. — TI. CLAVDIVS CAESAR. AVG. GERM. REST. — TI. CLAVDI. TI. F. NERO COS. ITER. IMP. TER. — T. CRISP. VALERIANO etc. — TI. CRISPINVS SVLPICIAN. *al.* SVLPITIANVS III. VIR etc. — TI. NERO TI. F. PROCOS. — TI. QVINCTIVS CRISPINVS etc. — TI. SEMPRON. *al.* SEMPRONI. *al.* SEMPRONIVS GRACCVS etc. — TRIB. POT. COS. XI. — TR. P. XVII. — TR. POT. XXVII. *al.* XXIX. etc. — T. STATILIVS TAVRVS. *al.* T. F. TAVRVS etc. — TVRPILLIAN. *al.* TVRPILLIANVS III. VIR. — V. — VIII. — VOLVS. VALER. MESSALA etc. — VOTA PVBLICA. — VOT. P. SVSC. PRO SAL. vel SALVTE ET RED. I. O. M. SACR. vel SACRVM. — X. — XIII. — XIIII. — XV. — XVI.

Extra vrbem in Auguſti honorem numos edidere: *Abydus* Troadis, *Acci* Hiſpaniae Baeticae, *Alabanda* Cariae, *Alexandria* Aegypti, *Alinda* Cariae, *Amiſus* Ponti, *Amphipolis* Macedoniae, *Antiochia* Syriae, *Apamea* Syriae, *Aphrodiſias* Cariae, *Apollonia* Ioniae, *Aſcalon* Iudaeae, *Attalia* Lydiae, *Auguſta* Ciliciae, *Auguſta Vindelicorum*, *Balanea* Syriae, *Berytus* Phoeniciae, *Bilbilis* Tarraconenſis, *Buthrotum* Epiri, *Byblus* Phoeniciae, *Byzantium* Thraciae, *Caeſar Auguſta* Hiſpaniae citerioris, *Caeſarea* Bithyniae, *Caeſarea* ad Panium Ituraeae, *Calaguris* Tarraconenſis, *Carthago* Africae, *Carthago Noua* Tarracon., *Caſtulo* Tarrac., *Celſa* Tarac., *Cilbiani* Ioniae, *Clazomene* Ioniae, *Cnoſſus* Cretae, Colonia incerta Hiſpaniae, *Copia* Lugdunenſis, *Corinthus* Achaiae, *Cos* inſula, *Creta* inſula, *Cydonia* Cretae, *Cizicus* Myſiae, *Damaſcus* Syriae, *Dertoſa* Hiſp. citerioris, *Dioſhieron* Lydiae, *Ebora* Luſitaniae, *Edeſſa* Meſopotamiae, *Emerita* Luſitaniae, *Epheſus* Ioniae, *Ergauica* Tarraconenſis, *Gabala* Syriae, *Gadara* Syriae, *Gades* Hiſpaniae, *Gaza* Iudaeae, *Ilerda* Hiſpaniae, *Ilum* Troadis, *Illici* Hiſpaniae, *Italica* Baeticae, *Ithanus* Cretae, *Iudaea* prouincia, *Iulia Traducta* Baeticae, *Lacedaemon* Peloponneſi, *Laodicea* Cariae *it.* Syriae, *Lappa* Cretae, *Leptis* Aricae, *Magneſia* ad Sipylum vel Lydiae, *Magydus* Pamphyliae, *Maſſicytes* Lyciae, *Miletus* Ioniae, *Mylaſſa* Cariae, *Neumaſus* Narbonenſis, *Nicaea* Bithyniae, *Nicomedia* Bithyniae, *Nicopolis* Epiri, *Niſa* Cariae, *Octauia* coloniae Galliae Narbonenſis, *Orthoſia* Cariae, *Oſca* Hiſpaniae citerioris, *Panormus* Siciliae, *Patrae* Achaiae, *Patricia* Baeticae, *Peparethus* Cycladum, *Pergamus* Myſiae, *Pluſia* Siciliae, *Pruſia* ad Hypium Bithyniae, *Rhamata* Palaeſtinae, *Rhoemetalces* I. rex Thraciae, *Romula* Baeticae, *Ruſcino* Galliae Narbonenſis, *Samus*, inſula, *Sardes* Lydiae, *Segeſta* Siciliae, *Segobriga* Hiſpaniae citerioris, *Seleucia* Syriae, *Sicilia* prouincia, *Sidon* Phoeniciae, *Sinope* Paphlagoniae, *Smyrna* Ioniae, *Tarraco* Hiſpaniae citerioris, *Tarſus* Ciliciae, *Teos* Ioniae, *Theſſalonica* Macedoniae, *Thyatira* Lydiae, *Tripolis* Syriae, *Turiaſo* Tarraconenſis, *Valentia* Hiſpaniae, *Vienna* Narbonenſis, *Vrſo* Hiſpaniae. — Numi Auguſti ſecundae et praeſertim ter-

tiae formae ab vrbibus cuſi, ſunt obuii, primae vero rariſſimi. *Vaill.* Num. Gr. p. 3. Ceterum in omni metallo ſunt frequentes, rariores tantum Æ 1. cum capite. *Vaill.* Pr. III. p. 280.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 394.

De *Auguſti* numis commentati ſunt peculiariter: *Hubert. Golzii* Caeſar Auguſtus, ſ. hiſtoriae Imperatorum Caeſarumque Romanorum ex antiquis numis reſtitutae, acc. C. *Auguſti* vita et res geſtae. Brugis 1574. — C. Iul. Caeſaris, *Auguſti* et Tiberii numiſmata ab *Hub. Golzio* quondam ſculpta, *Ludov. Nonnii* commentario illuſtrata. Antwerp 1620. fol. — *Hieron. de Grandis,* de Iul. Caeſaris et C. *Octauii* capitibus in numis. Mſt. — I. *Harduino* medaille grecque d' *Auguſte*, explicée dans une lettre ecrite à Mr. *de Boze*. cf. Suppl. du Iournal des Sav. 1707. p. 199-206. — *Wolfg. Lazii* commentar. vet. numiſm. etc. Iul. Caeſaris, *Auguſti*, Tiberii monetas explicans. Viennae. fol. — *Polyc. Leyſeri* diſſ. de ſalute *Auguſti* ex numis. Helmſt. 1723. 4. — *Chriſt. Roſe* diſſ. de *Auguſto*, contraria medicina curato (ad Auguſti numum in V. Camelii, medici, memoriam cuſum.) Halae 1741. 4. — *Alex. Xau. Panel.* diſſ. ſur une medaille d' *Auguſte* frappée à Lyon. ſ. l. et a. 4. — *Carol. Patini* epiſtola de numiſmate antiquo *Auguſti* et Platonis ad comit. Val. Zanium ſcripta. Baſil. 1675. 4. recuſa in Theſaur. *Gronov.* Tom. IX. p. 1598. ſq. — *I. C. Schott* explication d' une medaille enigmatique d' *Auguſte* ſur laquelle d' habiles Antiquaires ont diuerſement prononcé. à Berlin 1711. 4. — *Ei.* diſſ. ou lettre à Mr. *de Vignoles* au ſujet de la meme medaille cf. Hiſt. critique de la republ. des lettres T. IV. p. 225. *ſq.* — Remarques hiſtoriques et critiques touchant les Ducenaires, que Mr. *Schott* a pretendu ſe trouver ſur une medaille d' *Auguſte*. cf. Hiſtoir. critique. T. IX. p. 229 ſq. — *Georg. Wolfg. Wedel* propempticon de numo C. C. *Auguſti* aenigmatico. Ienae 1714. 4. recuſ. ibid. Centur. II. decad. 4. p. 68. ſq. — *Etienne Souciet* diſſ. ſur une medaille ſinguliere d' *Auguſte*. cf. eiusd. Recueil des diſſertations etc. à Paris 1727. 4. — *Alb. Ruben* diſſ. de numo *Auguſti*, cuius epigr. ASIA RECEPTA Antwerp. 1665. 4. et acceſſit eius de re veſtiaria Lib. p. 257-275. recuſ. in Theſaur. *Graeuian.* Tom. XI. p. 1366 ſq. — *Vaillantii* explicatio numiſmatis Aegyptiaci Caeſari Auguſto cuſi, quod Caeſarioni olim tributum fuerat, exſtat in eiusdem hiſtoria Ptolemaeorum.

AVGVSTVS modo coniunctum nomen cum reliquis ſupremae poteſtatis adpellationibus, modo iis omiſſis occurrit in multis Imperatorum numis, nempe CAESAR AVGVSTVS, etc. ac dein illius exemplo TI. CAESAR DIVI F. AVGVSTVS. — HADRIANVS AVGVSTVS. — ANTONINVS AVGVSTVS ſic *Caracalla.* — GALLIENVS AVGVSTVS, et ita in aliis. Auguſti enim non ſemper in moneta ſua omnes ſuos titulos vſurparunt. *Spanh.* II. 404. — Iuxta *Harduinum* Auguſti ad certum tempus a ſenatu conſtituti, quae vero ſententia diligenter expenſa a *Spanh.* ib. p. 405 ſq.

AVGVSTVS circum caput Auguſti nudum. *Golz* in Aug. Tb. 9. ſg. 101.) *Morell.* in Aug. Tb. 3. fg. 71. *et* Tb. 4. fg. 132. 133.) *Ruben.* Num. *Arſchot.* Tb. 10. n. 1.) *Biaeus* ad *Auguſtin.* Dial. Tb. 10. n. 1. — ſed alio litterarum poſitu. *Golz.* ib. Tb. 9. fg. 106.) *Morell.* ib. Tb. 3. fg. 85. — *Al. Golz.* Tb. 108. fg. 9. *et* in Faſtis p. 233.) *Morell.* ib. Tb. 3. fg. 86. — ſed pone lituus. *Golz.* in Aug. Tb. 9. fg. 104.) *Morell.* Tb. 3. fg. 87. — circum idem caput nudum. vid. *Caeſar Auguſtus*, et apud *Vaill.* Pr. III. p. 101. in aliis laureatum

reatum eſt eius caput. — Pariter nuuc nudum, nunc laureatum. v. *Calaguris*. — cum nudo capite. v. *Celſa*.

AVGVSTVS Caput nudum Auguſti.)(P. CLODIVS. M. F. Dianae typus. Ex impoſtoris culpa in denario vitioſo ſubaerato Auguſtus vnitur cum P. Clodio, cuius denarii alias laureatum offerunt caput femineum adiecta lyra. *Neumann*. Pop. Num. II. p. 202.

— in corona, lauro et roſtris compoſita. Æ 1. Auguſti. *Vaill*. Pr. I. p. 2.

— Ara, ob Auguſti reditum Fortunae Reduci erecta. ꝶ max. mod. RR *it*. ex ſolito modulo tritus. *Vaill*. Pr. II. p. 27.) Muſ. *Pembrok* III. Tb. 38. fg. 1.

— Capricornus globum pedibus tenet, et ſimul temonem, ſupra cuius dorſum cornucopiae. ꝶ et Æ. max. *it*. Æ 3. Num. *Arſcbot*. Tb. 14. n. 20.) *Erizzo* p 133.) *Geſner*. Tb. 14. n. 43.) *Harduin*. 698.) *Mdb*. 29.) *Muſell*. Impp. Tb. 4. fg. 5.) *Golz* in Aug.) *Morell*. in Aug.) *Vaill*. Pr. I. p. 3. II. 27.

— Sphinx, in memoriam ſigilli Auguſti, in quo id animal erat expreſſum. *Sueton*. vit. c. 50. *N* et ꝶ max. mod. *Vaill*. Pr. II. 27.

— in laurea. ꝶ. Auguſti. *Geſner*. Tb. 21. n. 16.) *Mdb*. 30.) *Muſell*. Impp. Tb. 4. fg. 9. Muſ. *Theup*. p. 383.

— circum caput Conſtantini M. laur. et diadematum cum margaritis. *Band*. II. 252.) *Guſſeme* II. 300.) *Vaill*. Pr. III. 85.

AVGVSTVS. AVGVSTA. Auguſtus ſt. capite radiato, d. pateram, ſ. haſtam puram; Liuia pariter Auguſta ſt. d. pateram, ſ. c. c. *N*. Neronis. N. *Arſcbot*. Tb. 20. n. 14.) *Beger*. Th Br. II. 625.) *Biaeus* Tb. 9.) *Cim. Vind*. I. p. 51.) *Muſell*. Impp. Tb. 21. fg. 1.) *Mdb*. 89.) *Morell*. Th. Impp. II. 71. 78.) *Vaill*. Pr. II. 62.

AVGVSTVS CAESAR. Caput Auguſti laur.)(PAX Duae dextrae iunctae duo cornuacopiae tenentes, caduceo intermedio. ꝶ. Aug. *Vaill*. Pr. II. 34. — Frequentior CAESAS AVGVSTVS.

— COS. Congiarium cum plurimis figuris. Æ 2. Caracallae. *Vaill*. Pr. II. 122.

— COS. VIII. Caput Auguſti nudum. *Golz*. in Aug. Tb. 13. fg. 146.) *Morell*. in Aug. Tb. 6. fg. 176.

— COS. XI. Caput Auguſti laur. *N*. ꝶ. Auguſti, *it*. M. Agrippae. *Golz*. in Aug. Tb. 13. fg. 149. *et* in Faſt. p. 205.) *Morell*. in Aug. Tb. 6. fg. 179.) *Vaill*. Pr. II. 38.

— DIVI F. al. FILius. Caput Auguſti nudum. *Golz*. in Aug. Tb. 8. fg. 85. *et* Faſt. p. 218. 221.) *Morell*. in Aug. Tb. 4. fgg. 121. 122. — *al*. alio capitis poſitu. *Golz*. ib. Tb. 8. fg. 87 et 95. *it*. Faſtor. p. 227.) *Morell*. ib. Tb. 4. fgg. 124. 125. — *Al*. cum capite laureato Auguſti ad d. *Golz*. Tb. 8. fg. 93.) *Morell*. Tb. 4. n. 116. 128. — *al*. ſed ad ſ. *Morell*. ib. n. 117. 129. Pariter in n. col. Bilbilis, Ergauicae etc. — *Al*. ſed ante lituus, pone ſimpulum. *Morell*. Tab. 7. fg. 213. — *Al*. ſed corona quercea redimitum eſt Auguſti caput. *Golz*. Tb. 8. fg. 88.) *Morell*. Tb. 4. n. 118.) *Ruben*. N. *Arſcbot* Tb. 15. n. 1.) *Biaeus* Tb. 15. n. 1.

— — Statua Auguſti equeſtris. ꝶ. Aug. *Vaill*. Pr. II. 25.

AVGV-

F. AVGVSTVS DIVI COS. IX. IMP. VIII. Cap. Aug. laur. *Golz.* Tb. 13. n. 147.) *Morell.* Tb. 6. fg. 194. p. 161. — ſed COS. XI. DES. XII. TR. POT. XIX. Cap. laur. *Morell.* ib. Tb. 7. n. 222. p. 168.

— — PATER PATRIAE. Cap. Aug. laur. ad d. *Morell.* Tb. 4. fg. 108. — *al.* ſed ad ſ. *ibid.* fg. 110.) *Golz* Tb. 7. fg. 75. Pariter in n. Bilbilis legitur.

AVGVSTVS GERMANICVS. Imperator togatus ſt. a fronte, capite radiato, d. ramum, ſ. globum cum victoriola. *AV.* Neronis, qui in hoc numo exhibet Tiberium Claudium, a quo adoptatus fuerat. Caput radiatum eius apotheoſin indicat. *Mdb.* 89.) *Morell.* Th. Imp. p. 70.) *Vaill.* Pr. II. 63. — *it.* *AR.* eiusd. *Khell.* Suppl. p. 22.

AVGVSTVS PATER. Iouis inſtar Auguſtus poſt mortem dictus eſt DIVVS AVGVSTVS PATER, cum variis conſecrationis ſymbolis. Idemque cum in terris adhuc ageret, ad aliquod cum Ioue diſcrimen *Pater hominum*, Cyri inſtar, qui πατὴρ ἀνθρώπων adpellatus, ac etiam *Pater Orbis*, licet ea quoque de Ioue dicerentur, nuncupatus. Quem ceteroquin Patris Orbis titulum geſtauit eiusdem coniux Liuia in eius numo GENETRIX ORBIS dicta.

AVGVSTVS PATER PATRIAE. Caput Auguſti laur.)(Eques currens, ſub quo V. V. OSCA. *Æ.* Oſcae Hiſpaniae in Aug *Velazquez* Tb. 11. fg. 8. p. 90. — Sicut Auguſtus primum PATER PATRIAE, ita etiam PARENS COLONIAE apud *Spon.* Itin. Tom. III. p. 74. cognominatus: IMP. CAESAR DIVI F. AVG. PARENS COLONIAE.

— P. P. COS. X. Caput Aug. nudum. *Golz.* in Faſt. p. 205. *et* in Aug. Tb. 13. n. 148.) *Morell.* in Aug. Tb. 6. fig. 177. p. 157. — ſed P. P. OB CIVIS SER*uatos*. Caput Aug. nudum, quod vndique cingit corona quernea: *Morell.* ib. Tb. 4. fg 112. p. 147 ſq.) *Golz.* in Aug. Tb. 7. fg. 80.

— PONT. MAX. TRIB. POT. XIII. COS. XI. Caput Aug. nudum. *Golz.* in Faſt. p. 215. *et* in Aug. Tb. 15. n. 179.) *Morell.* in Aug. Tb. 7. fg. 216. p. 166. — *al.* ſed. TRIB. POT. XVIII. COS. XI. cum eius capite nudo *Morell.* ib. fg. 241. p. 172.

— TR. POT. Caput Auguſti nudum. *AR.* *Vaill.* Pr. II. 25. — *Al.* ſed ſtatua equeſtris Auguſti, decreta a ſenatu, quod viam Flaminiam ſuis ſumtibus reficienda ſuſcepiſſet ao. 731. quo *Trib. Poteſtatem* in perpetuum accepit. *AR.* Aug. *Vaill.* Pr. II. 28.

— TR. POT. CAESAR. Caput Aug. laur. *Morell.* in Aug. Tb. 6. fg. 189.

AVGVSTVS vel AVGVST. TRIBVNIC. POTEST. modo in corona quercea, vt in numis g. Aeliae. Naeuiae, Quinctiae, Sentiae, Siliae; modo in corona ex lauro contexta in g. Aeliae Marciae, Plautiae, Quinctiae, Sanquiniae, Semproniae denariis a triumuiris monetalibus ſignabatur. Auguſto enim quotannis proferebatur corona, laurea vt ſemper victor, quercea vt ſeruatori ciuium.

AVGVT loco AVGVST. omiſſo S. n. Probi. VIRTVS AVGVT. NOSTRI. *Bandur.* I. 455.

Auiae Auguſtorum quibusdam in numis dictae *Auguſtae*. Sic auia duorum Auguſtorum Elagabali ac Alexandri Seueri *Iulia Maeſa* in numis Auguſtae titulo decorata. vid. *Auguſta*.

AVGV.

AVGꝗ. *Auguſti* in numis poſt Conſtant. Magnum. Sic VICTORIA AVGꝗ B. in Æ. Philippici. Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 34. n. 6. — In aliis adpoſitis litteris BI. vti in Æ. Conſtant. Pogonati ibid. n. 1. — *al.* Γ. in Æ. Leonis Iſaurici *ibid.* n. 10. — *al.* S. in Æ. Conſtant. Pogon. *ibid.* n. 2. vel Ꞩ in Æ. Tiberii Abſimari. *ibid.* n. 5. — *al.* AVGꝗ ħ. in Æ. Iuſtinani. *ibid.* n. 3. — *al.* AVGꝗ Hϴ. in Æ. Artemii Anaſtaſii. ibid. n. 8. vid. VICTOR. — VICTRA (*ſic*) — VICTORIA (*ſic*) — VICTORIA.

Auidius Caſſius, Cyprius genere, ſecundum alios ex Caſſiorum perantiqua Rom. familia. Verum pater eius Heliodorus ex Syria fuit. Auidius in Oriente feliciter pugnauit ſub. M. Aurelio Syriae rector, a quo autem deſciuit. Mortuo L. Vero Imperatorem ſe nominauit, Fauſtina volente, cum de mariti valetudine deſperaret. Imperium tribus menſibus et ſex diebus ſomniauit, quarto imperii menſe occiſus A. V. C. 928. Chr. 175. — *Golzius* et ex eo *Mdb.* p. 233. pariter ac. *Guſſeme* I. 338. recenſent eius Æ. in quo legitur: IMP. CAES. AVIDVS CASSIVS PERPET.)(FIDES MILITVM.

Auiola proconſul Epheſi, pariter magiſtratus Smyrn. nomen. vid. ΑΟΥΙΟΛΑ.

Auis quibusdam diis ac deabus tribuitur, ſicut *aquila* Ioui, *gallus* Marti, *noctua* Mineruae, *pauo* Iunoni. Vel *columba* ſymbolum eſt coniugialis concordiae, vt *ciconia* pietatis. —

Auis in auerſa n. Clazomeniorum parte fortaſſe Iouis ales eſt. Fauet coniecturae Iouis caput in altera parte ſculptum. — aduerſo pectore explicatis alis. n. Sinopes Paphlagoniae. — inſiſtit triangulari, demiſſa cauda. n. Diuae Aureliae — inſidet aratro. n. Centuriparum Siciliae. — inſid. dextrae Victoriae. n. Terinae Bruttiorum. — inſid. gladio vnco munito. n. Argiuorum Aeolidis. — volans, n. Actii Acarnaniae, Lappaeorum Cretae, Maleae Laconiae, Siphni inſulae. — aduolans cum corona in roſtro. n. Arſacis XV. — volans ſuper bouem gradientem. n. Carthaginis. — ſub capite auis. n. Ceſaloniae inſulae. — ad pedes Palladis noctua. n. Dii aliarumque vrbium.

Aues obſeruantur praeterea in n. Apameae Phrygiae, Camarinae Siciliae, Carthaginis, Centoripae Clazomenes, Crani, Cyzici, Eleuſis, Gabalae, Gortynae, Halicarnaſſi, Metaponti, Ptolemaidis, Rhegii, Rhodi, Sardium, Segeſtae, Serphi, Siphni, Syracuſae, Tarſi, Tentyris, Terinae. *Aues* quoque in n. Iul. Caeſaris Auguſti. M. Antonii, Titi, Antonini. Fauſtinae vtriuſque. Commodi, Voluſiani.

Auis facie humana, cuius ectypum dedit *Neumann.* Pop. Num. I. Tb. 4. fg. 15. De monſtro pennato multum ſibi complacuiſſe videntur monetarii barbari; iſtud enim ſaepius in hiſce numis deprehenditur. — Auis capite muliebri et galeato, ſiniſtrum latus clipeo et binis haſtis armatur. Æ. Valeriae et Petroniae g.

AVIT. *Auitus.* cognomen. L. PAP. AVIT. *Lucius Papius Auitus*, duumuir quinquennalis Illici. *Morell.* in Tiber. p. 609.) *Mdb.* 70.

A. VITEL. *Aulus Vitellius*; *al.* A. VITELLIVS. Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 50. n. 1.

AVITVS (*Flauius Maecilius*) Aruernus patria, ſenator tamen Romanus, a ſenatu et populo Imperator electus eſt, dum legatum ageret apud Theodoricum regem Gothorum

thorum Ao. Chr 455. A Ricimero barbarorum ductore, quem Romanis legionibus Valentinianus III. praefecerat, prope Placentiam captus eſt, coactuſque priuatam deinceps vitam agere ao. imperii primo, ſiue iuxta alios ſecundo nondum expleto. — Huius Occidentis poſt Valentinianum numi omni in metallo rariſſimi cenſentur; ſex aureos, argenteum vnum cum ſolum protulerit *Bandur*. II. 582 huius metalli moneta ipſis rariſſimis praeſtant aureis. *Kbell*. Suppl. p. 293.

a) *Aurei Auiti numi*. 1. DN. FL. MAECILLI. AVITVS P. F. AVG. *Band*. l. c. ex *Mdb*. p. 544. — 2. DN. AVITVS PERP. AG. (*ſic*) Protome Auiti diademata.)(Crux in laurea, in ima parte CONOB. *Band*. ib.) *Ducang*.) *Guſſeme* II. 339. — 3. *Al*. ſed PERPE. AVG. *Band*.) *Guſſ*. ib. — 4. *Eadem epigr*. cum eodem capitis typo.)(VICTORIA AVGGG. Auitus paludatus et coronatus ſt et captiuum reſupinatum calcans ſ. pede, cruci oblongae d. adnititur, ſ. victoriolam globo impoſitam, in area A. inde R infra COMOB. *Band*.) *Guſſ*.) Muſ. *Pembrok*. I. Tb. 29. fg. 4. — 5. *Al*. ſed in area hinc M. inde D. *Band*. ib. — 6. DN. AVITVS PERP. AVG. Eadem protome)(*Eadem*, ſed in area A inde R. in imo COMOB. *Band*. — 7. *Alius* ſed DN. AVITVS PA. P. F. AVG. *Band*.) *Ducang*.) *Guſſ*.) *Mdb*.

b) *Argentei*. 8. DN. AVITVS P. F. AVG. Protome eius diademata.)(VRBIS ROMA. (*ſic*). Roma galeata ſpoliis et thoraci inſidens, d. victoriolam globo impoſitam, ſ. haſtae ferratae inuerſae adnititur. *Band*. ib. — 9. DN. AVITVS PERP. F. AVG. (*ſic*) Idem caput diadematum.)(VICTORIA AVGGG. Imperator ſt. d. crucem longiorem, ſ. victoriolam, ſ. pede captiuum premit, in area A. inde R. infra COMOB. *Kbell*. Supplem. p. 293.

c) *Aerei tertiae formae*. 10. M. MAECIL. AVITHVS (*ſic*) P. F. AVG. Idem eius caput.)(VICTORIA AVGG. Imperator ſt. d. Victoriae ſignum globo impoſitum, ſ. labarum *Band*. II. 583.) *Guſſeme*. — 11. DN. AVITHVS P. F. AVG. Auitus capite galeato a fronte, ad pectus cum lorica, d. geſtat ſpiculum, ſ. clipeum.)(VICTORIA AVGG. Imp. ſedens, d. labarum, ſ. victoriolam cum globo. *Band*.) *Guſſ*.

AVIVITORVM. vid. VICTORIA AVIVITORVM. n. Mauricii. *Band*. II. 665.

AV. K. M. AVP. Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Ἀυρήλιος, *Imperator Caeſar Marc. Aurelius*, V pro T poſito.

AVL. *Aulus* praenomen.

AVLENAVS (*ſic*) loco VALENS, cuius facies prodit in numo cum epigr. litterarum perturbatione inſigni: DN. AVLENAVS P. AVG. pro quo ſculpi debuerat VALENS. Pariter

AVLENTINIANVS pro VALENTINIANVS ex litterarum tranſpoſitione: DN. AVLENTINIANVS P. F. *Band*. II. p. 465.

Auletus cognominatus Ptolemaeus rex Aegypti, cuius *Auletae* caput radiatum cum tridente a tergo inter alios ſiſtit *Froelich*. Not. Elem. Tb. 11. fg. 9. vid. *Ptolemaeus*.

AVO. *Auonius* nomen gentis. M. AVO. quatuoruir Cluniae in Tiberii numo. *Morell*. Fam. Pomponia Lit. L p. 343.) *Spanh*. II. p. 8. *Vaill*. Col. I. p. 104.) *Guſſeme* I. p. 339.) *Florez* litterarum compendia M. AVO ſcripſit, quas interpretatus eſt: *M. Antonius*.

AVR.

AVR. *al.* AVP. *Aurelia* coloniarum quarundam epitheton. COL. AVR. ANTONINIAN. ALEX. quae eſt *Troas.* — COL. AVR. MET. SID. *al.* PIA METRO SID. *Sidon* Phoeniciae in numis ſub Elagabalo, qui M. Aurelii Antonini nomina tulit, percuſſis. — COL. AVP. KAP. KOMM. P. F. *Colonia Aurelia Carrhenorum Commodia Pia Felix*, litteris Graecis ac Latinis permixtis; num vero recte dicatur, viderint eruditi. — COL. SEP. AVR. LAOD. M. *Colonia Septimia Aurelia Laodicea Metropolis*, ſic dicta a M. Aurelio Caracalla, Sept. Seueri filio.

AVR. *Aurelius* nomen Aureliae gentis et Imperatorum quorundam. L. AVR. L. F. ORESTES. g. Aureliae. — L. AVR. VERVS, *Lucius Aurelius Verus.* — M. AVR. *Marcus Aurelius*, add. ALEXAND. vel ALEXANDER, *Alexander Seuerus.* — ANTON. vel ANTONIN. vel ANTONINVS, ita *Marc. Aurelius*, *Caracalla*, *Elagabalus.* — CARVS. — CARINVS. — CL. QVINTILLVS, *Quintillus.* — CLAVDIVS, *Claud. Gothicus.* — COT. P. C. *Cotta Proconſul*, g. Aureliae. — IVLIANVS. — L. F. ORESTES, g. Aureliae. — MAXIMIANVS. — MARIVS. — NVMERIANVS. — PROBVS. — QVINTILLVS. — SEV. *al.* SEVER. ALEXANDER, *Alex. Seuerus.* — VALERIVS etc. *Probus.* — P. AVR. COT. gentis Aureliae.

ΑΥΡ. loco ΑΤΡ. Ἀυρήλιος, Αυρηλίυ, *Aurelius*, *Aurelii*, vbi Latina V littera Graecis eſt admixta. *Monterchius* produxit vnum Seueri et tria Caracallae numiſmata, quae idem V Latinorum in vocibus ΑΥΡ. vt et ϹΕΟΥΗΡΟϹ exhibent. Occurrit et Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ Æ. in *Alexandri Seueri* n. — ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ etc. *Caracalla.* — ΑΥΡ. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ, Sub *Aurelio Philodemo.* Praetore Acraſiotarum Lydiae. — ΕΠΙ ΑΥΡ. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ, *Sub Aurelio Antipatro* magiſtratu Cadorum Phrygiae. — Frequentius ſcribitur ΑΤΡ.

AVR. *Aureum.* vid. SAEC. AVR. *Saeculum Aureum.* Æ. Hadriani.

Aura, equa Phidolae, vicit Olympia. An nomen eius inueniatur in n. Graeco ΑΥΡΑ inſcripto? *Beger.* Th. Br. I. p. 287.) *Morell.* Famil. p. 63. vid. *Hyreſia.*

Aurantia ab auro, idque propter auri colorem, non ignota veteribus. An vero eadem, quae mala Medica, vel eadem cum malis Heſperidum? *Spanh.* I. 329 ſq. — Arbor Aurantiae ſimilis in numo aereo Africano apud *Spanh.* ib. 335.

AVRE. *Aurelius.* M. AVRE. ANTONINV. Caracalla. n. Stobenſium.

AVREA ſcil. *Venus.* Figura nuda capite radiato ſtans, d. vaſculum, ſ. ramum lauri. n. Iulii Vindicis, tyranni tempore Neronis. *Guſſeme* I. 339.

Aurea domus Neronis iuxta *Paulinium* in tertia vrbis regione, de qua *Sueton.* „Domum a Palatio Eſquilias vſque fecit, quam primo tranſitoriam, mox incendio abſumtam, reſtitutamque *Auream* nominauit. *Guſſeme* II. 120. vid. MAC. AVG.

AREL. vel AVREL. *Aurelius*, C. AVREL. M. F. COTTA AED. CVR. Aureliae g. — L. AVREL. COMMODVS *al.* ANTON. COMMODVS, *Commodus*, qui et L. AEL. AVREL. COMM. — L. AVREL. VERVS, *L. Verus.* — M. AVREL. COTTA, gentis Aureliae. — M. AVREL. dicti *Alexander Seuerus*, *M. Aurelius*, *Caracalla*, *Carus*, *Carinus*, *Commodus*, *Elagabalus*, *Maximianus*, *Numerianus*, *Probus*, *L. Verus.*

AVRE-

AVRELI vel AVRELI. *Aurelius.* v. *Aurelia* g. quae

Aurelia gens, e Sabinis oriunda, licet plebeia modo, ſummis tamen viris, ſummiſque in republica honoribus perquam inclaruit, Solis quoque ſacerdotio apud Romanos inſignis, et tam praenominibus C. L. M. *Caio, Lucio, Marco,* quam cognominibus *Cottarum, Ruforum, Scaurorum, Oreſtarum,* tum in numis, tum apud veteres ſcriptores diſtincta, conſularis, cenſoria, et triumphalis; de qua gente *Golzius, Vrſinus, Ant. Auguſtinus, Gorlaeus, Patinus, Begerus, Vaillantius, Morellius* et *Hauercampius* dudum praeclare meriti ſunt; Singulatim vero *Io. Wunderlich* anno 1753. gentem illam Aureliam ex inſtituto, illuſtrauit, atque illuſtratam ſocietatis Latinae Ienenſis nomine directori eius I. E. I. *Walchio* dicauit. Produxit eum in finem *Aurelios* conſules, praefectos vrbi, Imperatores, doctos, libertos, varios, menſem Aurelium, leges Aurelias, tribunal Aurelii, forum Aurelium, vias Aurelias, vrbes Aurelias; portam Aureliam, pontem Aurelium, aquam Aureliam, montem Aurelium, aliaque Aureliae gentis monumenta varia.

Aureliorum numi: 1. COTA. *Cotta* per litterae T reduplicationem. Caput Romae galeatum retro X denarii nota.)(Hercules d. clauam gerens vehitur in curru a duobus centauris tracto, quorum alter d. quoque clauam eleuat, ſ. vterque longum ramum tenet. Subtus legitur M. AVRELI ROMA. *Morell.* p. 40. n. I.) *Spanh.* II. 16.) *Guſſeme* I. p. 340. n. 12.) *Vaill.* Fam. p. 161.) *Harduin.* in *Plin.* I. 416.) *Perizon.* p. 264.) Muſ. *Theup.* p. 13. — 2. *Similis,* ſed nihil d. tenet alter centaur. Æ. *Morell.* ib. p. 41. n. II.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 14. fg. 11. — 3. Caput Vulcani pileo laureato tectum, in laurea, cum forcipe, deſuper aſtrum, in area B.)(Aquila, itidem in laurea, reſpiciens et alas expandens fulmini inſiſtit, infra L. COT. *Lucius Cotta.* Æ. *Morell.* n. III. ibid.) *Patin.* p. 43.) *Guſſeme* n. 4.) M. *Theup.* ib. — 4. *Similis,* niſi quod a parte capitis addatur littera O, in area vero iuxta aquilam ſit M littera. Æ. *Morell.* ib. Lit. A. — 5 ad 12. *Alii* ſimiles ſuperioribus habent typos, ſed adſcriptas ab hac vel illa parte litteras P. M. N. C. D. E. R. X. Æ. *Morell.* ib.) *Patin.* p. 43.) Numoph. *Schulz.* I. p. 92.) *Vaill.* Fam. I. p. 162 ſq.) M. *Theup.* p. 14. — 13. L. COT. Caput Vulcani cum pileo laureato et forcipe.)(Eiuſdem laureatum caput, ſed ſine forcipe, retro ſtella adeſt. Æ. *Morell.* ib. n. IV.) *Guſſeme* n. 5.) *Patin.* p. 44.) *Vaillant.* caput Iunonis Monetae exiſtimat. — 14. M. AVRELI. ROMA. Caput Romae gal. cum ✳ denarii nota.)(Vir nudus in bigis, d. ſpiculum iacturus, ſ. baculum, in cuius apice caput aſininum, cum clipeo in brachio, ſubtus legitur SCAVRI. in imo exergo L. LIC. CN. DOM. *Lucius Licinius, Cneus Domitius.* Æ. *Beger.* Th. Br.) *Morell.* n. V. p. 42.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 14. fg. 1.) M. *Theup.* p. 14. — 15. *Al.* ſimilis parum a ſuperiori diſcrepat. *Morell.* ib. Lit. D.) *Guſſeme* n. 13. — 16. C. M. A. L. F. Caput Romae gal.)(*Eadem.* Æ. *Beger.* — 17. Caput Romae gal. cum X. nota.)(AV. RVF. *Aurelius Rufus,* inferius ROMA. Iupiter ſtat in quadrigis more ſolito. Æ. *Morell.* ib. n. 6.) *Guſſeme* n. 8.) *Vaillantius* negat in gente Aurelia quemquam cum cognomine Rufi inueniri, putat itaque legendum eſſe AN*nius* RVF*us.* — 18. P. AVR. COT. PA. quae inſcriptio integre etiam legi poſſit *Publius* AVR*elianus* COT*ilius* PA*tiſcus.* Caput galeatum vel Romae, vel potius Mineruae.)(EMPOR. Pegaſus, deſuper corolla. Æ. *Morell.* ib. Lit. E.) *Guſſeme* I. 340. n. 11. et III. p. 131. — 19. Capita

pita duo iugata imberbia diademate cincta. Nulla adeſt inſcriptio, ſed ante faciem clipeus oblongus cernitur.)(CN. ORESTES. Triremis cum nauigantibus. Æ. *Golz.* Faſt. p. 169.) *Guſſeme* n. 7.) *Morell.* Conſular. Tb. 9. fg. 15. p. 518.) *Vaillant.* p. 158. ſed ad familiam Aufidiam refert *Golziana* auctoritate permotus. — 20. *Sine epigr.* Caput Iouis Capitolini laur.)(C. COTTA. Victoria tropaeum coronat. Æ. *Erizzo* p. 20.) *Golz.* Faſt. p. 92.) *Guſſeme* n. 1.) *Morell.* Conſular. Tb. 9. fg. 16. — 21. Caput Romae gal. cum * nota.)(Dioſcuri in equis, ſubſcribitur L. ORESTES. Æ. *Golz.* Faſt. p. 136.) *Morell.* ib. fg. 17. p. 519.) *Vaill.*) *Guſſeme* n. 9. — 22. Caput Romae ſub Martiae ac bellatricis imagine ſine alis, niſi ſit Mineruae cum aegide ad pectus, in imo ROMA.)(L. AVRELIus COTTA. Eques galeatus ſingularis decurrens, ſ. haſtam. Æ. *Golz.* Faſt. p. 141.) *Guſſeme* n. 6.) *Morell.* ib. fg. 18. — 23. Caput Iunonis Soſpitae pelle caprina tectum.)(L. AVR. L. F. ORESTES. Aper currens. Æ. *Golz* Faſt. p. 146.) *Guſſeme* n. 2.) *Morell.* ib. fg. 19. — 24. Caput Romae gal. cum denarii nota.)(Victoria in citis bigis, cum inſcr. L. ORESTES. in exergo ROMA. Æ. *Golz.* Faſt. p. 149.) *Guſſeme* n. 10.) *Morell.* ib. fg. 20. — 25. VESTA. Caput Veſtae velatum.)(C. AVRELius M. F. COTTA AEDilis CVRulis. Sella curulis, ſupra quam ſimpulum et patera. Æ. *Erizzo* p. 176.) *Golz.* Faſt. p. 167.) *Guſſeme* n. 3.) *Morell.* ib. fg. 21. — 26. CAESAR AVGVSTVS TRIBVN. POTESTate. Caput Caeſaris Augusti laur.)(Bos coloniae ſymbolum ſtans, circum TI. DRVSO T. AVRELio CELERE SERuio DECIANO, in area II. VIRis. Æ. *Morell.* Conſular. Tb. 9. fg. 22. p. 520.

In tanta gentis Aureliae celebritate fieri aliter non potuit, quam vt plures etiam feminae huius nominis *Aureliae* ſubinde nobis in antiquitate occurrant. Sic iam *Wunderlich* l. c. et ex eo *Godofred. Daniel Hoffmann* de numo diuae Aureliae etc. memorauit: 1. *Aureliam* Anatolen, apud *Vulpium* Tom. VIIII. p. 195. — 2. *Aureliam* Caſtes, ſeu rectius, monente *Vrſato* in litteris p. 112 ſq. caſtiſſimam coniugem, cui monumentum poſuit P. Gemellus. — 3. *Aureliam* Glaucen, Q. Aurelii Feſtini coniugem apud *Vrſatum* in libro, cui titulus: Marmi eruditi overo lettere ſopra alcune antiche inſcrizzioni. p. 128. — 4. *Aureliam* Iuuentiam, cui coniugi ſuae, pudiciſſimae feminae maritus Aurelius Vicentinus ſepulcrale monumentum poſuit, quod exhibet *Phil. a Turre* in monum. vet. Antii p 297. — 5. *Aureliam* Laudicaeam in *Hagenbuchii* diptycho Brixiano p. 172. — 6. *Aureliam* Primitiuam apud *Vulpium* Tom. X. p. 675. — 7. *Aureliam* Sabbatiam apud *Reineſium* p. 904. — 8. *Aureliam* Sabinam, M. Aurelii Aman. Creſcentis, adiutoris tabb. apud *Vrſatum* in monum. Patauinis p. 237. — 9. *Aureliam* Statiliam, Agathonices filiam, apud *Vulpium* Tom. VIII p. 145. — 10. *Aureliam* Tatiam apud *Vrſatum* monum. Patauinis p. 237. — 11. *Aureliorum* Hermiae et Philemationis coniugum ſibi mutuo blandientium imagines, ſeruatas a *Raph. Fabretti* in inſcript. p. 421. — 12. *Aureliam* quandam, de qua *Plin.* L. II. ep. 20.

Aurelia Antonini Pii filia, de qua *Hoffmann* de numo Diuae Aureliae. In numiſmate argenteo ponderis quartae ferme partis vnciae, quod eidem attribuit, legitur DIVA AVRELIA circum caput velatum.)(IVNO. Figura ſedens, d. ſiſtrum, ſ. brachio vrnae incumbens, ante quid triangulare, cui auis inſiſtit, cauda demiſſa.

— *Meſſalina* Clodii Albini Imperatoris mater. *Capitolin.* c. 4.

Raſche Lex. Num. U u *Aurelia*

Aurelia Oreſtilla Catilinae vxor. *Salluſt.* bell. Catilin. c. 14 ſq.

— praenomen *Victorinae*, matris Victorini patris apud *Golzium*.

— vrbis cognomen. Sic *Aurelia Carrhena* in Meſopotamia colonia a M. Aurelio conſtituta. — *Aurelia Eſbus* in Arabia. — *Aurelia Neapolis* in Samaria. — *Aurelia Singara* in Meſopotamia. vid. *ſuis locis*.

Aureliana, vel Aurelianorum ciuitas, nunc *Orleans* in Gallia. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 164. — Huic tribuitur numus in Muſ. *Pembrok.* Ill. Tb. 91. fg. 5. exhibitus cum capite muliebri nudo.)(METAL. AVRELIANIS intra coronam. *Guſſeme* I. p. 343.

AVRELIANVS (Lucius Domitius, *al. Valerianus*) obſcuro natus genere in Pannoniae vrbe Sirmio, ſiue in Dacia iuxta quoſdam auctores, legionum omnium conſenſu euectus eſt ad imperium ao. Chr. 270. V. C. 1023. — Perperam *Aureolus* vocatur Zoſimo. — Muros vrbis reſtituit laxato pomerio. Princeps mirae virtutis in bellis et diſciplinae ſeueriſſimae. Plures retulit victorias tam in Occidente, quam in Oriente, ibique inter ceteras praeclaram illam de Zenobia, quam ſimul cum Tetricis, patre et filio, in triumphum ducit. Dum arma parat in Perſas, a ſuis interficitur poſt 4. annos imperii et menſes 9. anno V. C. 1028. Chr. 275. *Vopiſc.* in Aurel.) *Eutrop.* L. IX.) *Froelich.* de Familia Vaballathi.) Muſ. *Piſan.* p. 190 ſq.) *Pedruſ.* N. *Farneſ.* IV. p. 213.) *Vaill.* Pr. Ill. p. 25. 26.) *Harduin.* Oper. p. 861.) *Liebe* Goth. Num. p. 68 ſq.) *Band.* I. 371 ſqq.) *Mdb.* 405 ſq.) *Guſſeme* I. 343 ſq. etc. — *Carpici* cognomen a Carpis deuictis nactus fuit Aurelianus, quod vero non adſumſit, vt auctor eſt *Vopiſcus* c. 30. — Eius vxor, Vlpia Seuerina, cuius nomen ex numis tantum dignoſcimus in quibus AVG*uſta* dicitur, et ſeptimus etiam annus ſignatus obſeruatur, genuit vnicam filiam, vt tradit idem *Vopiſcus*.

Aurelianus in numis ſuis modo laureatus, ſolito Imperatorum more, modo diademate redimitus, regum in Oriente ritu, depingitur. De eo *Victor*: „Primus apud Romanos diadema capiti innexuit, et *Iornandes*: „Is primus gemmas veſtibus calceamentiſque inſeruit, diademataque in capite. *Oiſel.* Sel. Num. p. 56.

Latinis in numis legitur: AVRELIANVS AVG. *al.* AVG. CONS. *al.* CONS. AVG. *Band.* I. 372.) *Vaill.* Pr. Ill. 314. — IMP. AVRELIANVS AVG. *al.* AVGVSTVS. — IMP. C. AVRELIANVS AVG. *al.* P. F. AVG. *al.* INVICTVS AVG. — IMP. C. D. AVRELIANVS AVG. — IMP. C. DOM. AVRELIANVS AVG. — IMP. C. L. *al.* IMP. C. L. D. *al.* DOM. AVRELIANVS AVG. *al.* P. F. AVG. — IMP. CAE. vel CAES. CL. DOM. AVRELIANVS AVG. — DEO ET DOMINO NATO AVRELIANO AVG. — ſed *Savot* et Muſeum Genovefae DOMINO NOSTRO etc. In eius numo apud *Mdb.* p. 407. TR. P. V. *Tribunitiae Poteſtatis Quintum*, cuius vero dignitatis mentio tempore illo minus frequens.

In *Graecis* vid. *Alexandria* Aegypti. — ΑΤΤ. Κ. ΔΟΜ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. — ΑΤΤ. Κ. Λ. ΔΟΜ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟϹ. — ΑΤΤ. Κ. Λ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. — ΑΤΤ. Λ. ΔΟΜ. etc. — Α. Κ. Λ. Δ. *al.* ΔΟΜ. etc. — ΑΤ. Κ. Λ. ΔΟ. etc. — ΑΤΤ. Κ. Λ. Δ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟϹ ϹΕΒ.

Altera numorum Aureliani pars ſiſtit inſcriptiones: ADVENTVS AVG. — AETERNIT. AVG. — APOL.

APOL. CONS. AVG. *al.* APOLLINI CONS. — CONCOR. AVG. *al.* CONCORDIA AVG. vel AVGG. — CONCO. EXER. — CONCOR. LEGI. *al.* CONCORD. LEG. vel LEGI. *al.* CONCORDIA LEG. I. — CONCORD. MILI. *al.* CONCORDIA MILITVM. *al.* CONCORDIAE MILITVM. — CONSERVAT. AVG. — CONS. PRINC. AVG. — DACIA FELIX. — FELIC. SAECVLI. — FIDES EXERCITI. *al.* MILITVM. — FORTVNA REDVX. — GENIVS EXERCITI. — GENIVS ILLV. vel ILLVR. vel ILLYR. — IOVI CONSER. vel CONSERV. — IOVI VICTORI. — LAETITIA AVG. — MARS INVICTVS. — MARTI INVICTO. *al.* PACIF. vel PACI. — ORIENS AVG. — PACATOR ORBIS. *al.* ORIENTIS. — PANNONIAE. — PAX AVG. vel AVGVSTI. — PIETAS AVG. — P. M. TR. P. COS. — P. M. TR. P. V. COS. III. P. P. *al.* TR. P. VI. *al.* VII. etc. — PROVIDENT. AVG. — PROVIDEN. DEOR. *al.* PROVIDENTIA DEORVM. — REST. *al.* RESTIT. SAECVLI. — RESTITVT. ORBIS. *al.* ORIENTIS. — RESTITVTOR EXERCITI. *al.* ORBIS. *al.* ORIENTIS. — RESTITVTORES. — RESTITVTORI ORBIS. — ROMAE AETER. *al.* AETERNAE. — SAECVLI-FELICITAS. — SECVRIT. *al.* SECVRITAS AVG. — SEVERINA AVG. — SOL DOMINVS IMRERI ROMANI. — SOLI INVICTO. — VABALATHVS VCRIMDR. (*ſic*) — VICTORIA AVG. *al.* GERM. — VIRT. MILITVM. — VIRTVS AVG. *al.* MILITVM. vid. *ſuis locis.*

In Graecis vero: Α. vel ΑΥΤ. ЄΡΜΙΑC ΟΥΑΒΑΛΛΑΘΟC etc. — Α. Β. — Α. Γ. — Α. Δ. vid *Alexandria* Aegypti.

Aurea Aureliani numiſmata aeſtimantur RRR. at *aerea* ſunt trita.

Aurei numi. v. *Aurum.*

Aureliopolis Lydiae numi cum omnes rari ſunt, apud *Vaillantium* Num. Gr. Imp. ſolum ſub Commodi et Gordiani imperio prodiuere, tum rariſſimus eſt

A) *autonomus* huius vrbis nondum cognitus, ab *Eckhel.* Num. Vet. p. 265. vulgatus. ΙΕΡΑ CΥΝΚΛΗΤΟC. Caput iuuenile ſenatus.)(CΤ. ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ ΑΥΡΗΛΙΟΠ..... *Sub Heraclide Aureliopolitarum.* Pallas ſt. d. pateram, ſ. haſtam, ad pedes clipeus. Æ 3. — Haec vrbs vt cenſet *Bonarrotius* Num. Carp. p. 136. Notitiae eccleſiaſticae, et ſubſcriptionibus conciliorum debet, quod eius omnis memoria non plane intercidit, qui praeterea dubitat, ad quam Aureliopolim pauci ſuperſtites numi ſint referendi, cum duo memorentur epiſcopatus eodem nomine inſignes; vnus prouinciae Epheſi, alter Lydiae. Tamen et *Hierocles* in Synecdemo Aureliopolis meminit, eamque in Lydiae eparchia putat, ad quam Lydiae vrbem

B) *Imperiales* etiam numos pertinere dubium non videtur.

a) *Commodi.* 1. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΚΟΜΜΟΔΟC. Caput eius laur.)(ΑΠΟΛΛΩΜΕΔΗC CΤΡ ΑΝΕΘΗ. ΑΥΡΗΛΙΟΠΟΛΕΙ *Apollomedes Praetor Poſuit Aureliopolitis.* Apollo, ſiue Sol nudus capite radiato in curru a gryphis tracto. Æ max. *Bonarrot.* Num. Carp. Tb. 7. fg. 11.) *Geſner.* Tb. 122. n. 23.) *Guſſeme* I. p. 351.) *Muſell.* Impp. Tb. 142. fg. 1. *et* max. mod. Tb. 1. fg. 2.) *Vaill.* Gr. p. 67. — 2. *Ead. epigr.* Diana cum creſcente luna in capite vehitur a duobus ſerpentibus. Æ max. *Guſſeme* ib.) *Vaill.* ib. — 3. ΑΠΟΛΛΟΜΕΔΗC CΤΡΑ. ΑΝΕΘΗ. ΑΥΡΗΛΙΟΠΟΛΙΤΑΙC. Bacchus in curru a duobus centauris tracto, d. thyrſum. Æ max: *ibid.* — 4. *Ead. epigr.* Imperator paludatus in bigis hipocentaurorum. Æ max. *ibid.*

b) *Gordiani Pii*. Huius caput.)(ΑΥΡΗΛΙΟΠΟΛΙΤΩΝ, *Aureliopolitarum*. Diana Epheſia in curru a duobus ceruis vecto. Æ max. *Guſſeme* ib.) *Vaill*. ib.

AVRELIVS. In ſerie Imperatorum Romanorum permulti occurrunt *Aurelii* dicti. Veluti, ſi numos ſecundum *Mediobarbum* atque alios conſulas. 1. *M. Aurelius* Verus Antoninus Philoſophus. — 2. L. Ceionius Commodus, qui et L. *Aurelius Verus*. — 3. L. vel M. *Aurelius Commodus*. — 4. M. *Aurel*. Baſſianus Antoninus *Caracalla*. — 5. M. Opelius *Aurel*. Seuerus *Macrinus*. — 6. M. *Aurel*. Antoninus Baſſianus *Elagabalus*. — 7. M. *Aurel*. Seuer. *Alexander*. — 8. M. *Aurel*. *Marius*. — 9. M. *Aurel*. *Victorinus* pater. — 10. L. *Aurel*. *Victorinus* filius. — 11. M. *Aurel*. *Claudius Gothicus*. — 12. M. *Aurel*. *Quintillus*. — 13. M. *Aurel*. Valerius *Probus*. — 14. M. *Aurel*. *Carus*. — 15. M. *Aurel*. *Carinus*. — 16. M. *Aurel*. *Numerianus*. — 17. M. *Aurel*. Valerius *Maximianus*. — 18. M. *Aurel*. Valerius *Maxentius*. — 19. M. *Aurel*. *Romulus* Caeſar. Primus tamen illorum M. *Aurelius* cognomine *Philoſophus* per excellentiam hoc nomine inſigniri ſolet.

Plures adhuc recenſuit *Ant*. *Auguſtinus*, in et de *gente Aurelia* ſcribens: „Poſtea multis Imperatoribus illuſtris reddita eſt. Nam propter adoptionem Hadriani T. Aurelius Antoninus, qui poſtea *Pius* adpellatus eſt, T. *Aelius Antoninus* dictus, et quos ipſe adoptauit, M. Annius, et L. Ceionius, *Aurelii Antonini* adpellati ſunt, et poſt eos Commodus M. F. item Caracalla Septimii Seueri filius, et Elagabalus *M. Aurelii Antonini* dicti ſunt. Seuerus quoque, Alexander, Valerianus, Claudius, Quintillus, Aurelianus, Probus, Carus, Carinus, Numerianus, Diocletianus, Maximianus, Conſtantius, Seuerus, Maxentius, Conſtantinus Maximus, et Licinius *Aurelii* fuerunt adpellati.“ Id quod in ſequentibus vlterius diduxit *Auguſtinus*, neceſſarias tamen non vbique ſubiungens probationes. *Dio* namque *Caſſius* L. LXXII. c. 22. ſcribit: „In Commodo domus genuina *Aureliorum*, qui principatum geſſere, defecit.“ Nec forſan vllus eorum, qui Aurelii nominabantur, Imperatorum, gentem Aureliam attingebat; ne Antonino quidem Pio, quem Hadrianus adoptauit, ad iſtam adſcendente. — Nullus quoque eorum, quod mirum omnino, vel vxorem, vel matrem, vel filiam habuit *Aureliam* vel in numis, vel in libris reperiundam; licet hoc Aurelii nomen Romanis et praenomen, et cognomen fuerit; et licet Auguſtae ſubinde Auguſtorum nomina geſſerint, e. c. Domitia Domitiani, Lucilla Lucii Veri etc.

Praeter Imperatores etiam obuii ſunt magiſtratus nomina Aureliorum. Sic legitur in numis *Achaiae* M. Aurelius Diodorus praetor — *Adramytii* Aurelius Carus praetor. — *Aegarum* Aeolidis M. Aurel. Paulus praetor. — *Aezani* Phrygiae M. Aurel. Mecogenes. — *Ancyrae* Phrygiae Aurelius Troilus archon. — *Antiochiae* Cariae M. Aurel. Glaucus ſcriba. — Apameae Phrygiae *Aurel*. Stratonicianus; M. Aurel. Alexander pontifex; Aurel. Linorius; Aurel. Hermus. — *Apollonidis* Ioniae Aurel. Demetrius, et Aurel. Tertullus praetores. — *Aſſi* Myſiae Aurelius et Aurel. Metronictus praetores. — *Bargaſae* Cariae Aurel. Dio. — *Blaundi* Lydiae Aurel. Glycon, et Aurel. Papius archontes. — *Byzantii* Thraciae M. Aurel. Antoninus, et Aurel. Soſtratus archontes; *item* Aurel. Fronto et Aurel. Soterichus. — *Cadorum* Phrygiae Aurel. Rufus Demetrius. — *Chii* cycladum Aurel. Chryſog. archon. — *Cilbianorum* Ioniae Aurel. Dionyſius archon, et Aurel. Apollonius praetor. — *Clazomenes* Ioniae M. Aurel. Diony-

Dionyſius. — *Colophonis* Ioniae Aurel. Macer, Aurel. Capitolinus, et Aurel. Athenaeus praetores. — *Cotiaei* Phrygiae M. Aurel. Quintilianus archon. — *Cymes* Aeolidis Aurel. Sympherontes, et Aurel. Elpidephoras praetores. — *Cyzici* Myſiae L. Aurelius praetor et Aſiarcha, *it*. Aurel. Prodicus praetor. — *Daldis* Lydiae L. Aurel. Hephaeſtio archon. — *Didymae* Ciliciae Aurel. Diogenes archon. — *Dioſbier*. Lydiae M. Aurel. Apollonides praetor. — *Emporiarum* Hiſpaniae P. Aurel. proconſul. — *Epheſi* Ioniae M. Aurel. Muſionus ſacerdos, *al*. Aurel. Cleon. — *Erytraeae* Cretae Aurel. Nicon praetor. — *Germes* Helleſponti M. Aurel. Naeuianus. — *Gordi* Lydiae Aurel. Iulianus archon. — *Hadrianotherarum* Myſiae Aurelius Socrates archon. — *Hermocapeli* Lydiae Aurelius Menophanes. — *Hierapolis* Phrygiae Aurel. Antipater praetor. — Hypaepae Lydiae M. Aurel. Iulianus Aſiarcha. — *Laodiceae* Cariae M. Aurel. Garus praetor. — *Maeoniae* Lydiae Aurel. Apphianus, et Aurel. Zeno archontes. — *Magneſiae ad Maeandrum* M. Aurel. Ariſtomachus, Aurel. Tychicus, M. Aurel. Carpus, Aurel. Denocrates, et Aurel. Hermogenes ſcribae. — *Magneſiae ad Sipylum* Aurel. Theodotus, Aurel. Caii filius, Aurel. Tatianus, Aurel. Artemidorus, Aurel. Herm. Hippicus, Aurel. Fronto, et Aurel. Longinus praetores. — *Marcianopolis* Moeſiae inf. Aurel. Pontianus, Aurel. Appianus, Aurel. Antonianus. — *Metropolis* Phrygiae Aurel. Sextus, Aurel. Diogenes, Aurel. Theon, et Aurel. Euporus praetores. — *Mileti* Ioniae Aurel. Reginus, Aurel. Euareſtus. — *Miletopolis* Myſiae Aurel. Herm. — *Moſtenes* Lydiae Aurel. Zeuxis Plutidus praetor. — *Mytilenae* Leſbi M. Aurel. Proteus, Aurel. Nicomachus, et Aurel. Proſdectus Pardolus praetores. — *Nicaeae* Bithyniae Aurel. Apollonius praetor. — *Nicopolis* Moeſiae inf. Aurel. Gallus, Aurel. Longinus, et Aurel. Tertullus praeſides. — *Nyſae* Cariae Aurel. Diodotus, M. Aurel. Lacanus, M. Aurel. Maſonius, et Aurel. Primus Rufinus ſcribae. — *Pergami* Myſiae L. Aurel. Archelaus, Aurel. Diodorus, M. Aurel. Alexander, Aurel. Apollonius, Aurel. Longinus, Aurel. Rufinus Hippicus, Aurel. Damaſius, et Aurel. Palatus praetores; *it*. Aurel. Celſus ſacerdos. — *Philadelphiae* Lydiae Aurel. Rufinus, primus ſacerdos, *it*. M. Aurel. Capito archon. — *Phocidis* Aeolidis L. Aurel. Marcus, Aurel. Aphphianus, M. Aurel. Eutychus, P. Aurel. praetores. — *Pitanae* Myſiae M. Aurel. Publius praetor. — *Sardium* Lydiae Aurel. Iulianus, et L. Aurel. Maior archontes. — *Smyrnae* Ioniae Aurel. Charidemus, Aurel. Demus, Aurel Eutyches, M. Aurel. Geminus, M. Aurel. Philetus, M. Aurel. Proculeianus, et Aurel. Sextus praetores. — *Stratonicea* Cariae Aurel. Dionyſius, Aurel. Hoſtilianus. — *Temni* Aeolidis Aurel. Demonicus, Aurel. Hermeius, Aurel. Nicoſtratus, et Aurel. Oneſimus praetores. — *Tei* Ioniae Aurel. Artemidorus, et Aurel. Hermogenes praetores. — *Thyatirae* Lydiae Clodius. Aurel. Dionyſii Panici filius, M. Aurel. Agathecles, M. Aurel. Barbarus, M. Aurel. Diodotus, Q. Aurel. Glycon et Aurel. Nicon praetores. — *Trallium* Lydiae Aurel. Ariſteus, et Aurel. Diodorus praetores, *it*. M. Aurel. Pytho ſcriba.

AVRELIVS (Marcus) ANTONINVS, Romae natus, vxoris Antonini Pii fratris filius, ab Ant. Pio Hadriani iuſſu adoptatus eſt annos agens 17. Tunc primum *Aurelius* coepit vocari, quod in Aureliam ex Annia gente tranſiiſſet. Operam philoſophiae vehementer dedit, *Philoſophus* autem numquam ipſius verum nomen; omnes enim antiquae hiſtoriae, omnes ſaxorum inſcriptio-

 nes,

nes, omnes numi, qui exſtant, id cognomen Aurelii ignorant. *Oiſel.* Sel. Num. p. 23. — Viuo quoque Hadriano *Caeſaris* nomen non tulit; *Imperatoris* vero nomen poſt Antonini Pii mortem habuit et illo mortuo a ſenatu Auguſtus dictus, regnare incipit. Ipſe L. Verum in conſortium imperii vocat, et primi ſimul ſub Auguſtorum nomine imperio praefuerunt Romano. Extincto Vero ſolus imperat. Bellum atrox gerit cum Quadis, qui numero plures Romanos vndique cingunt, et aquarum inopia adfligunt; at pluuia ingens precibus chriſtianorum impetrata, vt creditur, ſitientem Romanum exercitum recreat, et adgredientes hoſtes ignibus et fulminibus impetit. — Marcomannos, Sarmatas, Germanos repreſſit, vnde cognominatus in numis GERM. SARM. ſeu *Germanicus*, *Sarmaticus*. Cognomentum vero Armeniaci recuſauit iuxta *Capitolin.* in M. Antonin. c. 8. quod poſtea tamen recepit, numis c. inſcr. ARMENIACVS teſtibus. — Moritur M. Aurelius apud Vindobonam, quae nunc Vienna, 16. Kal. Aprilis A. V. C. 933. Chr. 180. aetatis 58. cum menſibus 10. et diebus 22 imperii 19. annorum et 10. dierum. — Honeſtate vitae Imperatores omnes fere ſupergreſſus eſt. Cum ob bellorum ſumtus defeciſſet aerarium, in foro Traiani ornamentorum imperialium fecit auctionem, vendiditque omnia, tum palatii, tum ſuimet ipſius mobilia, ne extra ordinem quicquam a prouinciis exigeret. — Cuius vxor *Fauſtina Iunior*, Antonini Pii, et Senioris Fauſtinae filia, femina adulteriis infamis, quae maritus tamen diſſimulauit ſemper.

Adhuc iuuenis paterno et auito nomine dictus in numis Amaſtrianorum et Epheſiorum ΟΥΗΡΟϹ ΚΑΙϹΑΡ, *Verus Caeſar*; vel etiam Μ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΟΥΗΡΟϹ ΚΑΙϹΑΡ. — Idem M. Aurel. in Tyranorum moneta adpellatus ΒΗΡΙϹϹΙΜΟϹ ΚΑΙϹΑΡ, *Veriſſimus Caeſar*. — Adhuc Caeſar Antiochenſium numi ſunt inſcripti: AVRELIVS CAESAR AVG. PII *Filius*.

Poſt Chr. 139. legitur CAESAR COS. DES. Muſ. *Piſan.* p. 51.) *Vaill.* Pr. II. 159.

— 140 ad 143 CAESAR COS. Muſ. *Alb.* I. p. 59. 64.

— 144. CAESAR. COS. DES. II.

— 145. CAESAR COS II.

— 146. TR. P. COS. II. *Vaill.* Pr. II. 164.

— 161. CAESAR TR. P. XIIII. XV. COS. III. eodem anno AVGVSTVS.

— 163. TR. P. XVI. XVII. COS. III. IMP. II.

— 164. inchoat ARMENIACVS.

— 166. inchoat PARTH. MAX. et ſimul TR. POT. XX. IMP. IV.

— 169. ceſſat ARM. PARTH. MAX.

— 172. inchoat GERMANICVS.

— 175. inchoat SARMATICVS, ſimulque TR. POT. XXIX. IMP. VIII.

— 177. inchoat P. P. *Pater Patriae*.

— 180. TR. POT. XXXIII. XXXIIII. IMP. X. GERM. SARM. Muſ. *Alb.* I. p. 59 ſqq.) *Eckhel.* Cat. II. p. 217 ad 235.) Muſ. *Piſan.* p. 51 ad 66.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* I. p. 187 ſq. III. 199 ſq.) *Gueſſeau* Tom. V. p. 49 ad 69.) *Harduin.* Oper. p. 753. 767. 783. 786.) *Spanh.* II. p. 432.) *Oiſel.* Sel. Num. p. 111. 342. 432.) — Singulatim *Io.* Chriſtoph. *Olearii* epiſtola de numo M.

M. Aurel. conterniato Ienae 1692. 4. recuſa in explicat. numiſm. antiq. a variis concinnat. Ienae 1696. 4. et inſerta in *Woltereck.* Elect. Numar. p. 112. ſqq. — *Carol. Fried. Walch* de religione M. Aurelii in numis celebrata, quae diſſ. legitur in Act. ſociet. Lat. Ien. Tom. I. p. 209 ſqq. — Ipſe Aurelius ſcripſit de rebus ſuis libros XII. qui exſtant, philoſopho dignos.

Prolixam et ſqualidan pauit barbam, qualem an Carolus M. habuerit diſceptatur apud. *Freher.* de ſtatura Caroli M.

Aurelii nomem in variis eius numis non eſt expreſſum, legitur modo M. ANTONINVS AVG. modo M. AVR. vel AΥP. etc.

In *Poſtica* eorum parte: ADLOCVTIO AVG. COS. III. — ADVENTVS AVG. — ANNONA AVG. — ANTONINVS AVG. PIVS P. P. TR. P. COS. II. — ARMEN. P. M. etc. *al.* ARMENIA TR. P. etc. — AVG. PARENTI SVO. — CLEMENTIA AVG. *al.* CLEM. TR. POT. etc. — COMMODVS CAES. etc. — CONCORDIA. *al.* add. AVG. *al.* TR. POT. III. COS. II. CONCORD. AVG. *al.* AVGVSTOR. *al.* AVGVSTORVM. — CONCORDIAE AVGVSTOR. — CONCORD. *al.* CONCORDIA EXERC. etc. — CONG. AVG. III. *al.* IIII. — CONSECRATIO. — COS. DES. vel DESIG. II. *al.* COS. II. *al.* COS. III. *al.* COS. III. P. P. *al.* COS. III. P. P. IMP. X. — DE GERM. *al.* DE GERMANIS. — DE SARM. *al.* DE SARMATIS etc. — DIVA FAVSTINA. — DIVVS VERVS. — EXPEDITIO AVG. — FAVSTINA AVG. ANTONINI AVG. PII FIL. — FAVSTINAE AVG. PII F. COMMOD. CAES. FIL. AVGG. — FELICITAS AVG. — FELICITATI AVG. — FIDES EXERCITVS. *al.* EXERCITVVM. — FORT. RED. — GERMANIA SVBACTA. — GERMANICO AVG. IMP. VI. COS. III. — HILARITAS. — HONOS. — IMP. V. COS. III. — IMP. VI. COS. III. — IMP. VII. COS. III. — IMP. VIII. COS. III. — IMP. VIIII. COS. III. P. P. — IMP. X. COS. III. P. P. — IVVENTAS. *al.* IVVENTVS. — LIB. AVGVSTOR. *al.* LIBERAL. AVG. — LIB. AVG. II. — LIBERAL. AVG. V. — LIBERALITAS AVG. VI. *al.* VII. *al.* VIII. — LIBERALITAS IMP. VIII. COS. III. P. P. — MARTI VICTORI. — PAX AETERNA AVG. — PAX AVG. — PAX. TR. P. XX etc. — PIETAS. — PIETAS AVG. — PIETAS TR. POT. III. etc. — PIETATI AVG. — P. M. TR. P. XVIII etc. *al.* XIX. *al.* XX. etc. — PRIMI DECENNALES. — PROFECTIO. AVG. — PROVIDENT. *al.* PROVIDENTIA AVG. — PROV. DEOR. — RELIG. AVG. — RESTITVTORI ITALIAE. — REX ARMEN. DAT. — SALVS AVG. — SALVTI AVG. *al.* AVGVSTOR. *al.* AVGVSTORVM. — S. C. — SECVRIT. PVB. *al.* SECVRITAS PVBLICA. — SPES PVBLICA. — TEMPORVM FELICITAS. — TR. POT. etc. *al.* TR. P. vſque ad XXXXIIII. IMP. X. COS. III. P. P. TR. P. XXXX. (IMP. VIIII. COS.) III. P. P. cum typo Felicitatis. Numus mendax et vitioſus, quippe mortuus Aurelius TR. POT. XXXIII. *Neumann.* Pop. Num. II. p. 204 — VIC. AVG. — VICT. AVG. — VICTORIA AVGVSTORVM. — VICTORIAE AVGVSTORVM. — VICT. GER. *al.* GERMA. etc. — VIC. PAR. etc. — VIRTVS AVG. — VIRTVS. COS. II. — VIRTVS. TR. POT. etc. — VOTA PVBLICA. — VOTA SOL. DECEN. *al.* DECENNALIA. — VOTA SOLVTA DECENNLIA. — VOTA SVSC. vel SVSCEP. vel SVSCEPTA DECENN. — VOTA. TR. P. etc. — ΔΙΑ. ΑΤΡ. ΟΤΗΡΟΣ. — L. IB. — L. IΓ.

Colonias ſub M. Aurelio deductas paucas nouimus, etiamſi *Aurel. Victor* ſic de ipſo loquatur: „Multae ſub eo vrbes conditae, deductae, repoſitae, ornataeque.“

Cum nomine cuiusdam *vrbis* ex omni modulo pro vulgaribus reponuntur numi huius M. Aurelii. *Vaill.* Gr. Num. p. 48. — Extra vrbem ſignarunt: *Abonotichos* Paphlagoniae, *Abydus* Helleſponti, *Adramne* Coeleſyriae, *Adramytium* Aeolidis, *Aegae* Ciliciae, *Aelia Capitolina* Iudaeae, *Aezanis* Phrygiae, Alexandria Aegypti, *Amaſtris* Paphlagoniae, *Amphipolis* Macedoniae, *Anazarbus* Ciliciae, *Anchialus*, Thraciae, *Ancyra* Phrygiae, *Antandrus* Troadis, *Antiochia* Cariae, ad Hyppum, ad Sarum, Piſidiae et, Syriae, *Apamea* Phrygiae, *Aphrodiſia* Cariae, Apollonia Ioniae, et Myſiae, *Apollonis* Aſiae, *Aradus* Phoeniciae, *Armoſata* vel *Arſamota* Armeniae, *Aſſus* Myſiae, *Athenae* Atticae, *Attalia* Lydiae, *Berytus* Phoeniciae, *Bithyniam* Bithyniae, *Bizya* Thraciae, *Blaundos* Lydiae, *Bruza* Phrygiae, *Byzantium* Thraciae, *Caeſarea* Cappadociae et Palaeſtinae, *Caeſarea Germanicia* Syriae, *Calchedon* Bithyniae, *Capitolias* Coeleſyriae, *Carrhae* Meſopotamiae, *Ceraſus* Ponti, *Ceretapa* Phrygiae, *Chalcis* Syriae, *Cius* Bithyniae, *Cnidus* Cariae, *Colophon* Ioniae, *Comana* Piſidiae, *Corcyra* inſula, *Corinthus* Achaiae *Cotiaeum* Phrygiae, *Creta* inſula, *Cyrrhus* Syriae, *Cyzicus* Myſiae, *Docimium* Phrygiae, *Doliche* Syriae, *Doron* Ciliciae, *Dorilaeum* Phrygiae, *Edeſſa* Macedoniae, *Elis* Peloponneſi, *Epheſus* Ioniae, *Eumenia* Lydiae, *Flauiopolis* Bithyniae, *Gabala* Syriae *Gadara* Syriae, *Gaza* Iudaeae *Germanicia* vel Caeſarea Germ. Syriae, *Germe* Helleſponti, *Gordus* Lydiae, *Hadriani* Bithyniae, *Hadrianopolis* Thraciae, *Hadrianotherae* Myſiae, *Heraclea* Cariae, *Hierapolis* Phrygiae, et Syriae, *Hiponium* Italiae, *Hypaepa* Lydiae, *Iaſſus* Cariae, *Iconium* Licaoniae, *Ilium* Troadis, *Iulia* Phrygiae, *Lacedaemon* Peloponneſi, *Lampſacus* Myſiae *Laodicea*, Cariae, et Syriae, *Leſbus* inſula, *Lycia* Aſiae, *Lydiae* commune, *Macedonia* Prouincia, *Maeonia* Lydiae, *Magneſia* ad Maeandrum, et ad Sipylum, *Mantala* Phrygiae, *Menelais* Aegypti, *Metropolis* Phrygiae, *Miletus* Ioniae, *Miletopolis* Myſiae, *Myriandros* Ciliciae, *Myrina* Aeoliae, *Mytilene* Leſbi, *Nacraſa* Lydiae, *Neapolis* Samariae, *Neocaeſarea* Ponti, *Nicaea* Bithyniae, *Nicomedia* Bithyniae, *Nicopolis* Epiri, *Nyſa* Cariae, *Odeſſus* Thraciae, *Orthoſia* Phoeniciae, *Papia* Mauretaniae Caeſarienſis, *Paros* inſula, *Patrae* Achaiae, *Pautalia* Thraciae, *Perga* Pamphyliae, *Pergamus* Myſiae, *Perinthus* Thraciae, *Perperena* Aeoliae *Peſſinus* Galatiae, *Petra* Arabiae, *Phaneus* Arcadiae, *Philadelphia* Lydiae, et Coeleſyriae, *Philippi* Macedoniae, *Philippopolis* Thraciae, *Phocis* Aeolidis, *Pompeiopolis* Ciliciae, et Paphlagoniae, *Proſopis* Aegypti, *Pruſias* ad Hypium Bithyniae, *Rhodus* inſula, *Sagalaſſus* Piſidiae, *Sais* Aegypti, *Samoſata*, Commagenae, *Samus* inſula, *Sardes* Lydiae, *Seleucia* Syriae, *Serdica* Moeſiae inferioris, *Side* Pamphyliae, *Sinope* Paphlagoniae, *Smyrna* Ioniae, *Stratonicea* Cariae, *Syedra* Pamphyliae, *Synnus* Phrygiae, *Syria* prouincia, *Taba* Phrygiae, *Tarſus* Ciliciae, *Teos* Ioniae, *Thera* inſulae ſporadibus, *Theſſalia* regio, *Theſſalonica* Macedoniae, *Thyatira* Lydiae, *Tius* Bithyniae, *Tomi* Moeſiae inferioris, *Topirus* Thraciae, *Traianopolis* Thraciae, *Tralles* Lydiae, *Tripolis* Syriae, *Troas* Troadis, *Tyana* Cappadociae, *Tyra* Sarmatiae Europaeae, *Zacynthus* inſula, *Zeugma* Syriae.

AVRELIVS ALEXANDER. vid. ALEXANDER *Seuerus*.

AVRELIVS ANTONINVS *Caracalla* adpellatus eſt a Seuero in honorem

norem optimi Imperatoris M. Aurelii Antonini: M. AVRELIVS ANTONINVS CAES. *al.* PIVS AVG. BRIT. etc. *Vaill.* Pr. III. 166.

AVRELIVS CAES. AVG. PII F. *al.* AVRELIVS CAESAR ANTONINI AVG. PII. FIL*ius*. *al.* AVRELIVS CAESAR ANTONINVS AVG PII F. ſic M. *Arelius*. Angelon. p 141. 172. 193.) *Hemelar.* N. *Arſchot.* Tb. 27 et 28.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 42 et 45.) *Beger.* Th. Br. II. 664.) *Geſner.* Tb. 105. n. 56.) *Oiſel* Sel. Num. Tb. 56. n. 7.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* III. Tb. 11. n. 2. *et* Tb. 14. n. 1. 2.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 18. n. 4.) *Spanh.* II. p. 432.) *Vaill.* Col. I. 167.) *Vaill.* Pr. I. 83. II. 159. 170.) III. 122. 127. 135. 136. 140.

AVRELIVS COMMODVS vel Gr. ΑΥΡΗΛΙΟϹ etc. dicitur *Commodus* à patre M. Aurelio, cui in imperio ſucceſſit. *Vaill.* Pr. III. 147. 150. 153. 155. 156. et apud alios.

AVRELIVS SCAVRVS, nomen et cognomen. v. *Aurelia* g.

AVREOLVS (*Marcus Acilius*) quem Dacum fuiſſe, gregeſque in prima aetate duxiſſe *Zonaras* ſcribit, poſtea dux in Illyrico, coactus eſt a militibus in Gallieni contemtum imperium ſumere. Conflictu habito cum Claudio Gothico Imperatore, interiit ad pontem Aureoli, nunc Pontirolo in Inſubria, anno tyrannidis primo non expleto, Chr. 263. *Oiſel* Sel. Num. p. 51. — *Zoſimus* vel librarii potius ex Aureolo ſibi finxerunt Aurelianum.

Numi omnes Aureoli ſunt rariſſimi, praeſertim.

a) ex *auro*. 1. IMP. M. ACIL. AVREOLVS P. F. AVG. Caput Aureli radiatum, ad humeros cum paludamento.)(PROVIDENTIA AVG. Fig muliebris ſtans, d. ſceptrum, ſ. columnae nixa cum cornucopiae, ad pedes globus. *Band.* I. 327.) *Guſſeme* I. 352.) *Hard.* 873.) *Mdb.* 387.) *Triſtan.* III. 183.) *Vaill.* Pr. III. 20. — 2. PRVDENTIA AVG. Idem typus eodem habitu et modo. *Oiſel* Sel. Num. Tb. 62. fg. 4. p. 358.) *Mdb.* 387.) *Band.* ib.) *Guſſ.* ib. An recte deſcriptus ſit hic numus viderint, quibus illum manibus contrectare contigit.

b) ex *argento* non exſtant.

c) ex *aere*. 3. IMP. AVREOLVS AVG. Huius caput radiatum.)(CONCORD. EQVIT. Mulier ſt. ſ. nauis gubernaculum, infra S. *Band.* I. 328.) *Guſſ.* ib. — 4. IMP. C. AVREOLVS AVG. Idem caput.)(CONCORD. IIMC. Duae dextrae iunctae, edit. a *Band.* I. 327.) *Guſſ.* I. 352. in aliis CONCORDIA MIL. vel CONCORD. MILI. — 5. IMP AVREOLVS..... Caput radiatum.)(L. I. MIN. RESTITVTA, ex mente *Triſtani* III. p. 182. *Legio Prima Mineruia Reſtituta* Minerua et Aurelius ſtantes dextras iungunt, palmae ramo intermedio. *Band.* I. 328.) *Guſſ.* ib.) *Mdb.* ib. 6. 7. Eiusdem Aureoli has inſcriptiones exhibet *Mdb.* p. 387. IMP. C. AVREOLVS P. F. AVG. ex *Vrſino*; et IMP. C. M. ACIL. AVREOLVS P. F. AVG. *Imperator Caeſar Manius Acilius Aureolus Pius Felix Auguſtus.* *Golzio* Tb. 72.

Auriga, qui currum regit, in tot bigis, trigis quadrigis obſeruatur, aurigante Victoria, Ioue, Imperatore, Conſule triumphante. In ludis pariter circenſibus de Nerone teſtatur *Sueton.* vit. eius: Aurigauit quoque Nero multifarium; equorum enim ſtudio vel praecipue ab ineunte aetate flagrauit. Vnde et idem Nero equos olim victores et ſenio iam confectos, annuis ſtipendiis honeſtauit. *Dio* L. LXI. Aurigando Solem, ſi non ſuperare, ſaltem aequiparare tentans, ideoque vt

vt omnium certaminum victor a populo *Caeſar Apollo* vel *Nero Apollo* ſit adpellatus, adclamatione prorſus ridicula. Hinc et in Neronis Corinthiaco numo apud *Vaill.* Col. p. 173. Sol ſcuticam quatiens, quadrigae inſiſtit. — Plures aurigas in ludis quatuor equis palmiferis vectas, vel aliter, exhibet *Hauercamp.* diſſ. de Numis Contorniatis variis locis.

Aurigae in quadriiugo curru vid. n. Corinthi, Macedoniae, pariter ac g. Aciliae, Aemiliae, Fundaniae, Plautiae, et Imperatorum Auguſti, Tiberii, Caligulae, Claudii, Neronis, Veſpaſiani, Titi, Domitiani, Traiani, Antonini, Fauſtinae Senioris, M. Aurelii, L. Veri, Pertinacis, Seueri, Caracallae, Valeriani, Diocletiani, Maximiani, Honorii, Iuliani Apoſtatae, Placidii, Valentiniani. — in bigis n. Marcianae, et Fauſtinae vtriuſque.

Auriga equo inſidens, alterum manu ducens. n. Marciae g. — elephanto inſidens, n. Mytilenae, Nicaeae, Gordiani Pii, Philippi Senioris, Maximiani.

Auris humana in area n. Apameae Phrygiae. *Aures* quandam habere venuſtatem putabant Romani, nec in alia parte feminis maius impendium, margaritis dependentibus. *Plin.* Hiſt. nat. L. II. c. 37. — Vnde in omnibus fere numis, mulierum capita praeferentibus, aures earum adſpectui cunctorum exhibentur, licet margaritae non vbique dependeant. Sic in numo Domitiani et Domitiae aureo crines annulatim criſpati a fronte Domitiae vſque ad aurem ſunt dimiſſi, ipſa aure nuda relicta.

ΑΥΡΗ. loco ΑΤΡΗ. Ἀυρήλιος, *Aurelius*. ΑΥΤΟ. Κ. ΑΙΛ. ΑΥΡΗ. ΚΟΜΟΔΟϹ. *Commodus*, qui in Pruſaeorum numo legitur Κ. Μ. ΑΤΡΗΛ. ΚΟΜΟΔ. ΑΝΤΩΝ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 36. n. 7.

Aurora, Titanis filia, Solis nuntia, alata inter quatuor equos, quos habenis regit. n. Plautiae g.

AV. RVF. *Aurelius Rufus*, nomen et cognomen.

Aurum et *argentum* videtur ſe ſponte obtuliſſe ab initio mortalibus; ſiue in fluuiis, quorum aliqui etiamnum auriferi ſunt, ſiue in ruinis et cauernis montiuum, ſiue in ſuperficie terrae. Lydos ramenta auri colligere e Pactolo, Indos in ſolitudine arenoſa, ſcribit *Herodotus* L. I. c. 93. III. 102. V. 101. Poſtea itum eſt in viſcera terrae, et in tenebris quaeſitum, quod natura adſpectibus negauerat, referente *Plinio* L. XXXIII. in prooemio: "Imus in viſcera terrae, et in ſede manium opes quaerimus. Quo tempore aut quibus auctoribus aurum argentumque in venis rimari coeperint mortales, non liquet. Credibile eſt, hunc auſum valde antiquum eſſe, et longe tranſcendere omnia nomina a ſcriptoribus memoriae prodita. Iuxta *Plinium* L. VII. c. 56." Argentum inuenit Erichthonius Athenienſis, vt alii Aeacus; auri metalla et conflaturam Cadmus, Phoenix, ad Pangaeum montem; vt alii Thoas et Aeacus in Panchaia." Ex *Hygino* Fab. 274. " Sacus, Iouis filius, in Panchaia in monte Taſo aurum primus inuenit. Indus rex in Scythia argentum primus inuenit, quod Erichthonius Athenas primum attulit." Secundum *Caſſiodorum* L. IV. Var. Epiſt. 34. "Primi dicuntur aurum Aeacus, argentum Indus rex Scythiae reperiſſe." — Amnes auriferi e montibus deffluentes accolas ſuos ad montes ipſos ſcrutandos naturaliter inuitabant. Denique eandem ob cauſam ſuſcepta ſunt immenſa itinera in regiones auri argentique feraces. — Cauſas aeſtimationis tam vniuerſalis, ſi quis inueſtigare velit, facile inueniet. Nam ſplendida et diuturna amare; et corruptibilibus anteferre, nonne naturale eſt? Primi igitur mortales, cum aurum et argentum admirantes adſpicerent, quod ſplendore ſuo ſiderum pulcritudinem, flauedinem Solis, et candorem Lunae referrent,

ferrent, et experientia edocti eſſent, quod ignem tranſirent illaesa, quod arte fabrili tractari, et in quaſcunque formas conflari poſſint, et quod nec ſitu, nec rubigine corrumpantur: non poterant non haec naturae dona, tam raris virtutibus praedita, magni facere, et in aliquem vſum, ſiue ornamentorum, ſiue commerciorum conuertere. — Maſſulas auri argentique, quamuis nullo ſigno conſpicuas, ante pecuniam inuentam, in commercium priuatorum veniſſe, et vicem numi ſignati in pretio reddendo obiiſſe interpoſita libra, ex antiquiſſimi temporis hiſtoria tam ſacra, quam profana, manifeſtum eſt. vid *Libra*.

Aegyptios primos omnium aurum argentumque ſignaſſe, etiamſi forte ſint omnium vetuſtiſſimi, neſcio an ab vllo ſcriptorum veterum memoriae proditum ſit. *Herodotus* certe L. I. c. 94. et L. II. c. 35. hanc laudem non Aegyptiis, ſed Lydis adſerit; ex aduerſo Aegyptios deſcribit tanquam homines ab aliorum hominum inſtitutis prorſus alienos, et pleraque omnia a ceteris diuerſa conſtituentes. Quod etiam *Strabo* L. XVII. p. 792. confirmare videtur, ſcribens, priſcos Aegyptios ſuis opibus contentos fuiſſe, et importata aliena adeo non deſideraſſe, vt peregrinis nauibus vix adpulſum in litore ſuo permiſerint. Tanta fuit in ſolo Nilo fiducia. Equidem *Diodorus Sic.* qui, vt ipſe de ſe L. I. 50. ſcribit, regnante Aulete, ſeu Ptolemaeorum vndecimo, in Aegypto fuit, legem numariam ibi inuenit: „Illis, qui monetam adulterarent, aut noua ſubſtituerent pondera, aut ſigilla tranſculperent etc. lex vtramque manum praecidi iuſſit.“ Vt ſic ea corporis parte quiſque lueret, qua in legem peccaſſet. Sed hanc legem de adulteratoribus monetae non ab antiquis illis pyramidum exſtructoribus, nec ab iis regibus, qui ante conditam Alexandriam ſub Perſarum imperio Aegypto praefuerunt, ſed nouiſſime ſub Lagidarum regno latam eſſe, tamdiu praeſumere licet, donec contrarium aliunde probetur. Tribuitur autem Aegyptiis, ſicut lex Cornelia Romanis, etiamſi certum ſit, primos Romanos pecuniam ſignatam ignoraſſe. Paeſumtionem praebet, cum ſilentium hiſtoriae, tum etiam hoc, quod numum Aegyptium nemo vmquam viderit ante Ptolemaeos ſculptum, ſicut nec Hebraeum ante templum ſecundum, nec Athenienſem ante bellum Peloponneſiacum. Quodſi vſus monetae ſempiternus fuiſſet in Aegypto, prodigio ſimile eſſet, cum tot numos Ptolemaeorum regum hodienum habeamus, nullum Aegyptiorum ante illos ſignatum, ex aeterna illa officina ad nos veniſſe, cum eodem itinere ad nos venire potuerint.

Quod ad *Lydos* attinet, quamuis fides *Herodoto* haud temere deneganda ſit, certum tamen eſt, eum interdum incomperta pro compertis commemorare et nimia credulitate in mendacium incidere. Huiuſmodi multa ſunt apud eum, et veriſimiliter etiam hoc, quod de Lydis L. I. c. 94. ſcripſit: „Primi hominum, quos nouimus, numo ex auro et argento percuſſo, vſi ſunt.“ Forte abundantiam auri apud Lydos conſiderans *Herodotus*, opinabilius cenſuit, primos aureos in regione aurifera, quam in inſula Graeciae auri argentique indiga, percuſſos eſſe. *Wachter.* Archeol. Numar. c. 4. de numo ſignato, et primis eius inuentoribus.

Aurei numi longe pauciores argenteis aereiſque cuſi ſunt olim, ac multi nihilominus vel temporum iniuria, vel conflati ab imperitis hominibus interciderunt. In vultibus nominibuſque ſuis auro caelandis reges Imperatoreſque potiſſimum elaborarunt; vrbes vero quaſi contentae argenteis atque aereis monetis, quibus ad vitae huius commoda prouehenda vterentur. Neque enim tantum ab initio, ſed et poſtea ſtatuiſſe reſpublicae videntur, regium hoc eſſe ſolum, aureis vti numis. Quanta porro ſit Syriae

riae regum in auro raritas numorum, ſeu praeſtantia ex eo notanda occurrit, quod in tota eorum ſerie, duorum regum numi aurei *Vaillantio* tantum ſunt inſpecti. Paene vero certum ſit, a monetariis haud raro denariorum typaria etim auro feriundo adhibita fuiſſe, atque adeo cuiuſuis aurei, vel argentei, qui hactenus ſunt vnici, quaſi fratres diuerſi metalli complures poſteris eruendos ſuperaſſe.

Aurei numi puro fere ex auro ſunt, eoque plerumque puriore, quo antiquiores. Mixto ex auro, accedente praecipue argento quale *electrum* dixere veteres, habentur numi regum Boſpori Cimmerii, Auguſtorum temporibus procuſi, ſique rariſſimi. — Aurei numi ſerius dicti ſunt *Solidi*. — In familiis Romanis aurei rari ſunt, qui per catachreſin *denarii aurei* dicuntur. — Monetam auream Romani demum A. V. C. 546. vſurparunt, annis 62. poſt argentum C. Claudio Nerone et M. Liuio Salinatore Cos. teſte *Plinio* L. XXXIII. c. 3. qui aurei numi argenteis decuplo erant cariores. Oportet vt id ſciamus, ne quis inducatur in fraudem ab iis, qui ante ea tempora occurrunt facti. Quod ſi enim inuenire contingit vnum regum Romanorum conſulumque priorum ex auro, videre, ſtatim ac tametſi aliud argumentum deſit concludi poteſt recte, eum eſſe falſum. *Iobert* Science des Médailles I. p. 40.

Aurei proinde exſtant numi, ſiue ſint ex puro défaecatoque auro, noſtrumque ſuperante; ſiue ex miſto pallidoque, quales tempore Alexandri Seueri, permittentis quintam additamenti ad quatuor partis fuerunt cuſi, ſiue demum ex auro valde adulterato, quale in Gothicis quibuſdam adparet. Sed ea conceſſio non obſtitit tamen, quo minus ex auro aeque puro conficerentur numi Seueri et principum etiam in imperio Orientali ſubſecutorum, quam fuit tempore Auguſti, aeſtimatione ſeu nota tantum in Gothicis alterata.

Aureos numos ſignare ſolis Francorum regibus ſub Iuſtiniano conceſſum, id vero praefectis Galliarum olim licuit. Idem factum eſt a Gothorum regibus in Italia; nulli autem barbarorum, ne quidem iis, apud quos aurum naſcebatur, licuit. *Spanh.* Pr. I. p. 30 ſq.

Aurum veterum Graeciae numorum puriſſimum eſt, quod vel ex numis Philippi Macedonis et Alexandri M. patet, qui pondus 23. caratorum et 16 granorum exaequat, iudice *Patino*.

Aurum imperii ſuperioris non minus eſt nitidum, eiusdemque cum Graecis conflaturae notaeque adeo ſelectiſſimae. Nam dilutores metallorum praeferunt illud auro Zechinorum ducatorumque, quin et *Bodini* tempore aurifabri Pariſienſes cum liquefeciſſent aureum Veſpaſianum, tantum 788. deteriorationis partem, quod additamentum eſt, deprehenderunt, referente *Ioberto* I. p. 39.

Aurum coronorium Italiae remiſit Hadrianus, vt teſtatur de eo *Spartianus*: infinitam pecuniam, quae fiſco debebatur, priuatis debitoribus in vrbe, atque Italia remiſit. *Vaill.* Fam. Domitia n. 22.

Auri valor apud Graecos ac Romanos conf. *Raper*. comment. de valore monetar. Graec. et Rom. veter. quae inſerta legitur in Philoſoph. Tranſact. Vol. LXI. P. II. §. 4. ſqq.

AVSA Celtiberiae vrbs in Hiſpania Tarraconenſi, hodie *Vich*, vel *Vique* dicta, in cuius Æ. numo hinc caput muliebre in luna creſcente, ante palmae ramus.)(Ramus laeri cum inſcriptione AVSA vehed tabulae impreſſa. *Liebe* Goth. Num. p. 165.

p. 165.) *Froelich.* Not. Elem. p. 77. et ex eo *Zaccaria* Iſtituz. numar.) *Guſſeme* I. p. 354.

AVSCRO nomen dynaſtae aut principis in barbaris tetradrachmis Galliae Belgicae. Eſt in iis eques, ſub quo AVSCRO.)(Caput imberbe cum epigr. DVRNACO. — *al.* Eques d. haſtam infra AVSCRO.)(Caput cum petaſo et epigr. DVRNACOS. AR. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 93. fgg. 5. 6.) *Neumann.* Num. Pop. I. p. 143.

Auſpex ex *auis* et *ſpecio*, quaſi *auiſpex*, quomodo et *auceps*, quaſi *auiceps*, et praeterea qui ex earum ſpectione diuinat. *Galland.* Diction. Numiſm. voce *Auſpex.* — Nihil quod a Rom. republica ſuſceptum eſt, inauſpicato agere libuit, vel licuit; ſemper ergo ſupplicatum eſt diis, vt oſtenderent, an, quod prae manibus erat, fauſte feliciterque euenturum ſit, fatoque vrbis conſentaneum eſſet. Poterant itaque illi, qui exercitum ducebant, fatum quidem proprium pertentare auguriis, vtrum hoſtem ſuperaturi, incolumes redituri, triumphum, ouationemue meriturì ſint; nequibant vero fatum vrbis repoſcere a coelo, ab auibus etc. niſi eos reſpublica cum hoc addito dimiſiſſet, vt *ſuis auſpiciis* ducerent. Id ſi fieret, Imperator in caſtris iuxta praetorium habebat templum augurale, in quo rem diuinam ipſe facere, auſpiciis operam dare, ac reipublicae pertentare fortunam debebat. Sin porro deerat ei facultas auſpiciis ſuis ducendi, Romam mitti, ibique auſpicium fieri oportuit; quod ſi forſitan caſus tempuſque non ferrent, expeditio autem ſiue conflictus improſpere caderent, inauſpicato rem factam Quirites lamentabantur. Sin autem, cum poterat, id neglexerit, Imperator ingentis calumniae ſibi praebuit argumentum, vtque M. Heluio propraetori factum ſcribit *Liuius* L. XXIV. c. 10. licet victoria potiretur, triumphare tamen permiſſus non eſt, quod non reipublicae, ſed proprio, atque adeo *alieno auſpicio* pugnaſſet.

AVSPICE FEL. Felicitas ſt. d. teſſeram tenet, ſ. caduceum, ad pedes vir ſupplex manus attollens.)(DIOCLETIANVS AVG. Caput Diocletiani radiatum. Æ 3. Rrr. *Bandur.* II. p. 25.) *Guſſeme* I. p. 354.) *Harduin.* Oper. p. 661.) *Vaill.* Pr. I. p. 252. Numus pertinet ad initia imperii Diocletiani, quae liberalitate quadam commendari voluit, teſtante *Aur. Victore.* — *Ead. epigr.* Figura muliebris ſt. cum teſſera pariter et caducea, ſed pro pedibus ara, circa quam ſerpens circumuolutus, qui ſalutem reipublicae reſtitutam innuit, a ſin. in area D. in ima parte PTR. Æ 3. Rrr. Val. Maximiani, *Band.* II. p. 67. 68.) *Guſſeme* ib.) *Harduin.* ib.) *Vaill.* Pr. I. 256.

AVSPICIB. *Auſpicibus.* DIS AVSPICIB. TR. P. III. COS. II. P. P. Bacchus et Hercules ſtantes hic cum claua et ſpoliis leoninis, ille cum cantharo et hyaena pro pedibus. Æ 1 et 2. Sept. Seueri. In aliis eiuſdem Seueri DIS AVSPICIBVS, vt in AV. eodem cum typo, qui cuſus eſt initio imperii huius Seueri, ſiquidem in antica IMP*eratoris* II. titulum exhibet, cum ſacra feciſſet ſuis *auſpicibus diis* Herculi, et Baccho, quibus tandem, vt narrat *Dio*, templum erexit ſuperbiſſimum. Muſ. *Alb.* I. Tb. 48. fg. 1. p. 97. ſed Æ max. mod.) *Beger.* Th. Br. II. 690.) *Patin.* Impp. 278.) *Guſſeme* VI. p. 168. n. 37.) *Spanh.* Pr. I. 163.) *Triſtan.* II. p. 62.) *Vaill.* Pr. I. 112. II. 216. qui eſt aureus, rarior argenteo.

AVSTOR. loco AVGVSTOR*um* in n. Mauricii VICTORIA AVSTOR. *Band.* II. 665. Pariter

AVSTORVM in n. Anaſtaſii VICTORIA AVSTORVM. *Band.* II. 612.

AVSTVS

AVSTVS pro AVGVSTVS in Æ. Romuli Auguſtuli: DN. ROMVLVS AVSTVS-etc. *Muſell.* Impp. Tb. 257. n. 2.

AVSVZ loco AVGVS*ti* in Æ. Filippici cognomento Bardani, cuius epigr. VICTORIA AVSVZ. *Hulſ.* XII. Impp. p. 205.

ΑVΤ. vel ΑVΤΟΚ. vel ΑVΤΟΚΡΑ idem quod Ἀυτοκράτωρ. Latinorum V pro ὑψιλὸν Graecorum numis paſſim receptum videas. Sic ΑVΤ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΓΕΡΜ. ΔΑΚ. *Traianus.* — ΑVΤ. Κ. ΚΛΑVΔΙΟC CΕΒ. *Claudius Gothicus.* — ΑVΤ. Κ. Π. ΛΙΚ. ΓΑΛΛΙΗΝΟC, *Gallienus.* — ΑVΤ. Κ. Μ. Ο. CΕ. ΜΑΚΡΙΝΟC. *Macrinus.* — ΑVΤ. Φ ΙΟVΛΙ. ΜΑΚΡΙΑΝΟC ΕCΕΒ. *Macrianus.* — ΑVΤΟΚ. Κ Μ. ΙΟVΛ. ΦΙΛΙΠΠΟC CΕΒ. *Philippus Senior.* — ΑVΤΟΚΡΑ. Μ. ΜΑΡΚΟC ΑVΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. *Caracalla*, etc.

Automala Libyae ſeu Cyrenaicae olim oppidum, iuxta Strabonem caſtellum. — 1. Caput barbarum ad d.)(ΑΤΤΩ. Caput imberbe galeatum ad ſ. infra flos. Æ 4. Muſ. *Hunter.* Tb. 12. fg. 25. — 2. ΑΤΤΩΜΑΛΗC ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC ΛVΒΙΚΗC, ſeu verius ΛΙΒΥΚΗC, *Automalae Metropoleos Lybiae.* Diana Venatrix inſequitur ceruum, d. arcum. Æ max. mod. Alexandri Seueri cum eius effigie. Vaill. Graec. Impp. p. 135. 208. dubius an ſub Alexandro illo Seuero facta ſit metropolis.) *Guſſeme* I. p. 354.) *Pellerin.* Rec. T. III. p. 173. et cum eo *Eckhel.* Num. Vet. p. 306. eum vero Alexandri numum iure in adulterinorum ſyllabum coniicit. — 3. Non abſimilem vulgauit *Gorius* in Muſeo Florentino inſcriptum ΕΠΙΣ. ΑΤΤΟΜΑΛΕ[illegible]. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟC ΛΙΒΤΚΗ max. mod. Alexandri Seueri. Sed recentioris manus fraudes agnouit *Eckhelius* l. c. Litterarum fabrica et forma, variantibus iam Σ (qua forma iſtud elementum hac aetate ſcribi pridem deſiit, iam C, iam Ͼ. τὸ ΕΠΙΣ. quod *Goris* ἐπὶ Στρατηγοῦ, *Sub Praetore* explicat, *Eckhelius* ad τὸ ΕΠΙΣήμου refert, metropolis dignitatem indicans; quae omnia numum vna cum artifice ſycophanta non minus condemnant.

Autonomia, Ἀυτονομία, *poteſtas* vel *ius* viuendi ſuis legibus, iuxta *Golzium*, *Spanhemium*, *Vaillantium*, alioſque expreſſum obſeruatur in numis vrbium Amiſi, Anazarbi, Antiochiae ad Hippum, et ad Sarum, Apameae Syriae, Arethuſae, Bargyliae, Caeſareae Palaeſtinae, Capitoliadis, Coryci, Cyrenes, Daedalae, Diocaeſareae, Dorae, Epheſi, Halicarnaſſi, Hypereſiae, Laodiceae Syriae, Mocae, Mopſueſtiae, Peluſii, Samoſatae, Sebaſtes Ciliciae, Seleuciae Syriae, Tripolis Phoeniciae, Tyanae, Tyri. — *Autonomia* illa cum ἐλευθερίας, *Libertatis* priuilegio, quo ex Graecis vrbibus non multae gloriabantur, non confundenda eſt, quod tamen ius antiquarii non pauci cum Autonomia confundunt, falſoque adſerunt, liberas ciuitates a tributis ac vectigalibus populo Romano debitis immunes fuiſſe. Rem primus acu tetigit *Scipio Maffeius* in Veron. Illuſtr. P. I. L. III. p. 46. 47. et ſuae ſententiae adprobatorem habuit *Ioſephum Bimardum* ad Scient. numar. *Ioberti* P. I. p. 274.

Ἀυτονομία et Ἀυτόνομος quidem pro *Libertate* ac libera vrbe paſſim apud Graecos legitur, item generatim de quauis re libera; poſtrema vero vocis Autonomiae ſignificatio in numis vrbium eſt, vt ſuis ſeu patriis legibus viuendi, non vero alienis, quasue a nouis dominis ac victoribus accipere tenerentur; relictam id genus vrbibus facultatem eadem arguat. Qua de praerogatiua *Spanh.* Pr. I. p. 680 ſqq. — Id priuilegium tanti olim a Graecis Aſiaticis habitum, vt ea ſolum de cauſa bella frequenter ſuſcepta contra reges ac tyrannos, qui id beneficium eis ademerant, et pacis dein foederibus ante omnia cautum, vt αὐτόνομοι,

μοι, ſeu *ſuis legibus* viuerent. — Inſigne illud *legum ſuarum* ſeu *αὐτονομίας* beneficium publico etiam aere ad eorundem et poſterorum temporum memoriam ſignarunt plures olim et nobiles Graecorum in Aſia potiſſimum ciuitates. Quod priuilegium eaedem ſub Seleucidarum imperio adhuc conſtitutae et antequam in Romanorum poteſtatem tranſiiſſent, ſibi in numis vindicant. A tempore conceſſae illis, aut reſtitutae *Autonomiae* nouam inde aeram illae ſibi deinceps deſumendam crediderunt. Quod conteſtantur inſcriptae in antiquis earum numis cum illa ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ adpellatione, additaque ſubinde vrbis aera, Syriae vrbes *Antiochia*, *Seleucia*, *Arethuſa*, *Laodicea*, et in vicina Phoenicia *Tripolis* ac *Tyrus*. vid. *ſuis locis*. — Neque vero Antiochenſibus ſolum ac Tyriis *confirmata* eſt a Romanis, quam iam ſub Syriae regibus meruerant, *autonomia*; ſed eadem aliis inſuper vrbibus, quae in Romanorum poteſtatem deuenerant, eſt quoque ab iis *data*, vel *adſerta*. Memoratur Auguſti numus apud *Golzium*: ΚΥΡΑΝΕΙΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, *Cyrenaeorum* Africae vrbis *Sacrae Et Suis Legibus*; in Caligulae numo: ΒΑΡΓΥΛΙΑΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, *Bargyliatarum* Cariae vrbis *Sacrae Et Suis Legibus* legitur in eodem *Golzii* Theſauro; e *Golzii* porro manuſcriptis exſtat apud *Morell*. Theſ. Impp. I. p. 703. in Caligula Tb. 8. n. 15. Caligulae numus c. epigr. ΠΕΛΟΥΣΙΩΝ (ni forte ΠΗΛΟΥΣΙΩΝ, vti paſſim apud auctores) ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, *Peluſiorum* Aegypti vrbis, *Sacrae Et Suis Legibus vſae*; inter Veſpaſiani numos tres *Golzius* refert cum *Autonomiae* elogio, nempe *Daedalae*, *Ephesi*, *Hyperesiae* Achaiae, addita iis vrbibus ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ adpellatione; Quomodo etiam in Traiani numis Phoeniciae *Dora*; Hadriani Cappadociae *Tyana*; Antonini Pii *Diocaeſarea* Cappadociae itidem iuxta *Harduinum*, Palaeſtinae apud *Noriſium*, aut Ciliciae; *Mopſueſtia* Ciliciae; *Samoſata* Commagenes, et *Moka* Arabiae ciuitates in eiusdem Pii numis idem quoque *αὐτονόμου* priuilegium venditant. Neque aliter ſub Commodo *Anazarbus*, altera Ciliciae metropolis; ſub Geta autem *Halicarnaſſus* Cariae caput, et *Caeſarea Paneas* in Palaeſtina; ſub Gordiano Pio *Corycus* et *Sebaſte*, Ciliciae rurſus vrbes, quaeque ius *Autonomiae* in numis ſuis conſignarunt.

Quaedam vrbes cum in Romanorum poteſtatem venerunt, vt ſuis legibus vti poſſent, aliquando *pretio redemerunt*, ſic loquente *Cicerone* ad Atticum, reuixiſſe videbantur, vnde *Autonomiam* illam vt plurimum *Anazarbus*, *Diocaeſarea*, *Capitolias*, *Corycus*, *Dora*, Moka, Samoſata, Seleucia, Tyana aliaeque in numis expreſſerunt. *Vaill*. Gr. p. 212 ſqq.

Idem vero *Autonomiae* ius quarundam vrbium in imperio Romano, ſeu propriis legibus, et *patrio magiſtratu* vti, interdum imminutum et ademtum, aut denuo etiam reſtitutum, quomodo *Rhodiis*, ob ciues Romanos in crucem actos, ademerat Claudius illud ius, Nerone vero deprecante iisdem idem Claudius poſtea reſtituit, quod firmat numus Neronis a *Spanh*. II. p. 585. prolatus, in quo hinc Solis, cui vrbs erat ſacra, radiatum caput cernitur; illinc Victoria alata d. coronam, ſ. palmam tenens, et inſcriptio ΕΛΕΥΘ. ΡΟΔΙΩΝ, *Liberorum Rhodiorum*, idque Neronis beneficio, quo libertas iis erat reſtituta. — Non omnes ciuitates eodem libertatis iure vſae pro foederis legibus aut earum in Romanos merito. — Cappadocibus conceſſum a Romanis iuxta *Strab*. L. XII. p. 815. *αὐτονομίας* ius, ab iis vero non admiſſum, nata quippe gens ad ſeruiendum.

AVTO.

AVTO. ſiue AVTOR, vt in aliis. SALVSTIVS AVTO. Caput nudum, in area F. vel monogramma.)(....TVS M...CO...NMONIMVS. Figura vt videtur ſcopulis inſidens. Contorn. *Cimel. Vind.* II. Tb. 7. fg. 1. n. 2. — SALVSTIVS AVTOR. Caput Saluſtii Criſpi raſa barba, poſt illud cordis figura eſt.)(Nulla ab altera parte inſcriptio, ſed Apollo in quadrigis, capite radiato d. lauream, ſ. globum; quadrigae ſunt aduerſae atque crocodilo inſiſtunt. Contorn. *Morell.* Fam. Saluſtia fg. 2. p. 372.) *Hauercamp.* Num. Contorn. fg. 3. p. 149.) *Guſſeme* VI. p. 83. n. 1. ſed SALLVSTIVS AVTOR.) *Vrſinus* p. 128. nec auerſae partis indicationem fecit eius commentator. — SALVSTIVS AVTOR. Eiuſdem hiſtoriographi caput, cui barba adfingitur, quam nequaquam illius temporis geſſerunt Romani; inde cenſet *Hauercampius*, temporibus Iuliani Imperatoris hoſce Saluſtii numos fuiſſe cuſos, quod ille Imp. barbam quoque aluerit, vnde ad Caeſaris ſui imitationem Saluſtii quoque faciem accommodarunt artifices. Ante faciem palmae ramus eſt.)(PETRONI PLACEAS. Tres muſici ſtantes, quorum prior tibiam tenere videtur, medius quid quaſi cicutam compactis fiſtulis, vel organi muſici genus habet, tertius ritu loquentis adſtat, et quaſi munera illa recipientis. Contorn. *Morell.* Fam. Saluſtia n. 1.) *Hauercamp.* Num. Contorn. fg. 5. p. 151.) *Froelich.* Not. Elem. Tb. 21. fg. 12. p. 240. ſed capite imberbi.) *Guſſeme* VI. p. 83. n. 2. ſed iterum SALLVSTIVS.) *Patin.* ad *Vrſin.*) *Haym.* Th. Br. I. Tb. 14. fg. 1. ſed barba itidem raſa, diciturque numus Crotoniatarum, quem vero errorem ex *Erizzo* hauſtum indicauit *Mabudel* de numis contorniatis in Hiſt. des inſcr. et b. L. Tom. V. p. 287.

AVTOVA (*ſic*) in AV. Mauricii VIC VOAI AVTOVA. Crux globo inſidens. *Band.* II. 665. ex *Ducangio.*

AVTR. *Autronius* nomen. v. *Autronia g.*

AV. TR. in vexillo n. Alexandriae *Auguſtae Troadis* apud *Eckbel.* Cat. Muſ. Caeſ. P. I. p. 162. et in Muſ. Theup. 768. At falſo tribuitur hic Gallieni numus *Caeſareae* Palaeſtinae in *Cimel. Vind.* I. p. 124.

AVTRON. *Autronius*, gentis Autroniae, quae

Autronia gens conſularis, cognomine PAETI, qui dicebatur is, qui obliquatis oculis in altum reſpicit, vel qui alterum oculum minorem habet. Primis vero temporibus Autronia gens ampla non videtur fuiſſe, cum nec praenomen ad diſtinctionem nominis, nec cognomen ad diuiſionem ſtirpis in denario connexis A. V. T. R. litteris, quae vocem *Autronius* indicant, vt recte *Vaillantius* ſentit, adſcribantur. Minus iuſte *Morellius* eundem ad gentem Semproniam retulit Fam. p. 380. Tb. I. Lit. D. — Poſtea autem cognomen PAETVS additur. — 1. PAETVS. Caput Iouis laureatum et barbatum.)(P. AVRON. L. F. *Publius Autronius, Lucii Filius.* Colonus velatus, d. tenens ſtiuam aratri, quod trahunt boues, ſ. flagrum. AR. *Golz.* Faſt. p. 171. ad an. 688.) *Guſſeme* I. p. 355. n. 1.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 10. fg. 1. p. 520.) *Vaill.* Fam. Autronia. — 2. Caput Iouis Capitolini barb. ac laur. alio poſitu, ante quod fulmen.)(AVTRON. P. F. PAETVS. M. CRASS*us* M. F. EX S. C. Sella curulis, ſupra quam duae coronae, vaſe anſato intermedio. AR. *Golz.* Faſt. p. 197. ad an. 720.) *Guſſeme* ib. n. 2.) *Morell.* ib. fg. 2. — 3. PAETVS PR. COS. *Proconſule.* Caput Romae galeatum.)(L. AVTRONIVS. Vir togatus in quadrigis triumphalibus, d. habenas tenet equorum, ſ. ſci-

ſ. ſcipionem eburneum. *AR. Golz.* Faſt. p. 203. ad an. 724.) *Erizzo* p. 243.) *Gusseme* ib. n. 3.) *Morell.* ib. fg. 3.

AVTRONIVS vid. *Autronia* g.

Autumnus deſignatur per puerulum d. leporem, ſ. calathum frugibus plenum geſtans in *AR.* Getae FELICIA TEMPORA inſcripto. *Vaill.* Pr. II. p. 258.

AVX. litterae quae difficulter explicari poſſunt. M. AIMIL. M. IVN. AVX. ex *Hauercampii* mente ad *Morell.* Theſ. Fam. p. 14. *Marco Aemilio* et *Marco Iunio* Duumuiris *Agris Veteranis Decimae* legionis diuidendis.

AVϤϤ. *Auguſtorum.* v. VICTORIA.

ΑΞ. Ἀξία πόλις. Λοκρῶν τῶν Ὀζόλων, *Axia vrbs in Locris Ozolis.* vid. *Axia.*

A. X. *Augur, Decemuir.* C. CALDVS IMP. A. X. *Caius Caldus Imperator, Augur, Decemuir.* vid. *Coelia* g.

Axia gens vid. *Axſia.*

Axia in Italia. *Luc. Holſten.* Not. ad *Stephan.* p. 38. Aliis *Axus* vel *Oaxus* Cretae vrbs, quae ſignatur ΑΞ, ΑΞΙΩΝ, ϜΑΞΙΩΝ, ΟΑΞΙΩΝ, ꟷ ΑΞΙΩΝ cum eodem tripodis ſigno omnes. Ϝ et ꟷ litterae ante Α poſitae videntur *Liebio* Goth. Num. p. 163, pariter *Froelichio* Not. Elem. p. 77. et *Zaccariae* Iſtit. Num. p. 361. vario modo ſpiritum lenem denotare. Sed audiendus eſt *Kbell.* ad *Haym.* Th. Br. II. p. 182. obſ. 128. et *Beger.* Th. Br. I. p. 467. — 1. Caput imberbe laur., ad d.)(ϜΑΞΙΩΝ. Tripus. *AR.* 82¾ pond. *Dutens* diſſ. 3. p. 165 et 228.) M. *Hunter.* p. 65. n. 1.) *Gusseme* I. p. 355 n. 2. Axo Cretae tribuit. — 2. Caput barbatum et laur. ad d.)(ΑΞ. Tripus. Æ 2. M. *Hunter.* *Raſche Lex. Num.* Tb. 12. fg. 26. — 3. Caput idem.)(ϜΑΞΙΩΝ. Tripus, infra mon. [111] in area mon. [112] Æ 2. M. *Hunt.* ib. fg 27. — 4 Caput idem.)(ΑΞ. Fulmen alatum Æ 2. *Peller.* Tb. 14. fg. 8.) M. *Hunter.* p. 65. n 2.) *Eckhel.* Cat. I. p. 109. ſed Æ 2 et 3.) *Gusseme* I. p. 355. n. 1. ad Aaum Cretae refert.

AXILLA cognomen ab alae vitio.

ΑΞΙΩ v. *Axius.*

ΑΞΙΩΝ vid. *Axia* in Locris.

Axius ingens Macedoniae fluuius, pro Oronte dictus; nomina enim nonnulla vrbium ac fluuiorum Macedoniae in Aſiam tranſtulere Macedones. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 354. — In n. Alexandri Balae Apamenorum Syriae legitur ΤΩΝ ΠΡΟϹ ΤΩ ΑΞΙΩ, *qui ad Axium. Vaill.* Hiſtor. Syriae p. 261.) *Froelich.* Annal. Syr. p. 65.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 24.

A. XL. et A. XLI. annos 40 et 41. ab vrbe condita ad coloniam deductam indicare, *Vrſinus* arbitratur.

ΑΞΟΣ nomen in Æ 2. Erythraeorum. Muſ. *Theup.* p. 1268.

ΑΞΡ. *annus* Seleucidarum 161. in n. Demetrii I. Syriae regis. — ΑΞΡ. Sidonis annus 161. ex eius computo ab aerae capite 643. incidit in annum V. C. 804. cuius autumno illa coepit.

ΑΞϹ *annus* 261. Aegaeenſium in Cilicia in n. Caracallae cum 707. epochae eorum principio coniunctus, efficit V. C. 967. in fine Maii, quo incipit. *Vaill.* Gr. p. 242. — ΑΞϹ *an.* 261. Mopſeatarum Ciliciae; ſi addideris initium aere 696, habebis A. V. C. 956, quo nuptiae Caracallae et Plautillae ſunt celebratae. *Vaill.* Gr. p. 279.

Axſia vel *Axia* gens plebeia fuit, quod vnus ex eadem, qui tribunatum plebis geſſit, oſtendit. Cognomen eius NASO *Appianus* agnoſcit, quod magnum naſum haberet huius nominis primus. — 1. NASO. Caput Romae, cuius galea non vt paſſim ala exornatur ad tempora, ſed palmae ramis. Vtraque Victoriae ſunt ſymbola et iſti deae paſſim adaptari ſolent. In area hinc S. C. inte IIII.)(L. AXSIVS L. F. Diana Venatrix inſiſtens bigis, quas cerui trahunt, adcurrente cane, et duobus aliis ſubſequentibus. In ora numi itidem notae IIII numerales. AR. *Morell.* Fam. Axſia p. 42. Lit. A.) *Vaill.* Fam. p. 171. qui vero caput galeatum pro Mercurii capite pileato accipit et multus eſt in deſcriptioni feſti Mercurii, quod IV. iduum Maii die celebrabatur, ex male lecto atque intellecto *Ouidii* L. V. Faſtor. vſ. 677. loco. — 2 ad 5. Omnes inter ſe ſunt ſimiles, ſed differunt notis numeralibus VI. X. XVI. XVIIII. XXV. *Morell.* ib. Litt. B. C. D. E.) *Guſſeme* I. p. 356. ſed VT. — 6. Caput Iouis barb. et laur.)(Figura militaris galeata et ſuccincta ſt. d. ſcipionem, ſ. haſtam tenens, ad pedes clipeus poſitus eſt, adſcribitur NASO. Æ. *Morell.* ib. fg. 2. p. 43. — 7. Caput Iani bifrontis barbatum et laur.)(NASO in corona laurea. Æ. *Guſſeme* I. 356. n. 2.) *Morell.* ib. fg. 3.) *Paruta.* Sicil. Tb. 115. ſed perperam inter Naxi numos.

AXSIVS antiqua ſcribendi ratione pro *Axius.* v. *Axia* g. quemadmodum eodem ſcribendi more MAXSVMVS pro *Maximus*, ALEXSANDRIA pro Alexandria et ſimilia in numis paſſim occurrunt; in libris vero editis legitur tantum *Axius*, omiſſo S poſt X. vid. XS.

AXVR, *imberbis*, ſeu *VeIupiter.* In denariis Vibiae gentis IOVIS AXVR. C. VIBIVS C. F. C. N. Iupiter Axur lauri foliis coronatus, ſeminudus ſedet cum pallio diuinitatis d. pateram, ſ. haſtam.)(PANSA. Perſona Sileni. v. *Vibia* g. Exhibet *Eckhel.* Cat. II. p. 74. alium denarium, in quo vitioſe IOVS (*ſic*) AXVR. C. VIRIVS (*ſic* pro VIBIVS) C. F. C. N. et Iupiter capite radiato ſedens. Dicitur autem Iupiter ἄνευ ξυροῦ, *ſine nouacula* vel *imberbis*, quia barbam numquam raſiſſet. Conf. de eo *Virgil.* L. VII. Aeneid. vſ. 799. cum *Seruii* obſeru. et *Horat.* Satyr. Lib. I. 5. *Porphyrii.* — Vibiae denariis additum eſt Iouis Axuris caput ad indicandam eius gentis originem e Campania, vbi cultus eiuſdem maxime viguit tunc temporis. Pariter in quodam denario gentis Crepuſiae caput videndum eſt Iouis Axuris laureatum, pone ſceptrum, ante ſpica, forte idem ad demonſtrandum Crepuſiorum originem e Campania Terracinae. — In quadrigis vero cernitur in g. Ogulnia apud *Vaill.* Fam. Oguln. n. 5. et in Aelia g. apud eundem n. 4.) *Morell.* Fam. p. 76. 444.

Axur Volſcorum in Italia. 1. AΦVP. Gallus, deſuper aſtrum.)(Caput Palladis galeatum. *Guſſeme* I. p. 365. vid. *Koph* Phoenicium. — 2. AXYR. *Axuritanorum.* Iupiter Axur in quadrigis citis, d. fulmen vibrat, ſ. habenas equorum, infra delphinus.)(Caput imberbe laureatum, ante tres globuli, ſubtus fulmen. Æ. *Golz.* Magna Graecia Tb. 17. fg. 7. p. 243. — 3. Idem caput imberbe laur. ante AXYR retrograde, retro fulmen.)(Prora nauis, deſuper delphinus, ad ſ. quatuor globuli c. epigr. AXYR. Æ. *Golz.* ibid. fg. 8.) *Harduin.* Oper. p. 23. *Tarracina* oppidum Lingua Volſcorum *Anxur* dictum, nunc quoque *Terracina* in Latio. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 650. 651.

Axus vrbs Cretae. vid. *Axia.*

AXXI in ſubſignatione numorum Floriani, et Cari, pariterque in area n. Probi. *Band.* I. 477.) *Hard.* 871.) *Mdb.* 414.) *Muſell.* Suppl. Tb. 50.

Tb. 50. n. 2. — AXXIR litterae ſubſignatae in Floriani numis. v. *Litterae.*

ΑΞΥ *annus* 461. Laodicenſium ad Libanum in Coeleſyria, qui eſt V. C. 903. ſi addatur epochae caput 442. n. Antonini Pii. *Vaill.* Gr. p. 277.

AXYR. *Axuritanorum* Italiae, pro ΑΞΥΡ vel ΑΝΞΥΡ. *Froelich.* 4. Tent. p. 388. vid. Axur.

ΑΥ. Ἀυγοῦςα, *Auguſta.* CAB. ΤΡΑΝΚΥΛΛΙΝΑ ΑΥ. *Tranquillina.* Gord. Pii vxor.

— Ἀὐγουςὸς, *Auguſtus.* ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC ΑΥ. *Alexander Seuerus.* — ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. ΑΥ. ΒΡΙΤ. *al.* ΕΥ. ΑΥ. ΒΡΙΤ. *Caracalla.* — ΑΥ. Π. Π. *Claudius.* — ΤΡ. ΔΕΚΙΟC ΑΥ. CE. *Trai. Decius.* — Π. CΕΠΤΙΜΙΟC ΓΕΤΑC ΕΥC. ΒΡΙΤ. ΑΥ. *Geta.* — ΑΥΤ. Κ. Μ. ΟΠΕΛ. CΕΟΥΗ. ΜΑΚΡΕΙΝΟC ΑΥ. *Macrinus.* — Μ. ΙΟΥΛ. ΦΙΛΙΠΠΟC ΑΥ. *Philippus Sen.*

— vel ΑΥΛ. Ἄυλος, Ἄυλυ, *Aulus, Auli,* praenomen. ΕΠΙ ΑΡΧ. ΑΥ. ΠΑΠΙΟΥ, *Sub Archonte Aulo Papio.* n. Blaundenſ.

— Ἀυρήλιος, Ἀυρηλίυ, *Aurelius, Aurelii.* — Litterae initiales in faſtigio templi M. *Aurelio* a Smyrnaeis dicati in eorum numo. *Spanh.* I. p. 641. — ΕΠ. ΑΥ. *al.* Τ. ΑΥ. vel ΤΠ. ΑΥ. *Sub Aurelio.* — ΕΠΙ CΤ. ΑΥ. etc. *Sub Praetore Aurelio.* — Μ. ΑΥ. ΑΛΕΞΑΝΔ. ΚΑΙ. *al.* Μ. ΑΥ. CΕΒ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC *al.* Μ. ΑΥ. ΞΕΥ. vel ΞΕΥΗ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΞ *al.* ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΑΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. *al.* ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥ. CΕ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. *al.* Α. ΚΑΙ. ΜΑΡ. ΑΥ. CΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC ΕΥ. etc. *Alexander Seuerus.* — ΜΑ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC ΑΥ. ΒΡΙΤ. *al.* Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC ΕΥ. ΑΥ. ΒΡΙΤ. *al.* ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC vel ΑΝΤωΝΕΙΝΟC. *al.* ΑΥΤΟ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC etc. *Caracalla.* — ΑΥ. Μ. ΑΥ. ΚΟΜΟΔΟC. *al.* ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥ. ΚΟΜ. ΑΝΤΩΝ. *al.* ΑΥΤΟΚ. ΑΥ. ΚΟΜΟ. *al.* ΑΥ. ΚΑΙ. Λ. ΑΥ. ΚΟΜΟΔΟC vel Α. ΚΑΙ. Λ. ΑΥ. ΚΟ. *al.* Μ ΑΥ. ΟΛΥΜΠ. ΚΟΜΟΔΟC, etc. *Commodus.* — ΑΥ. Κ. ΤΡ. ΔΕΚΙΟC ΑΥ. CΕ. *Traianus Decius,* etc.

ΑΥ. Ἀυτοκράτωρ, *Imperator.* ΑΥ. Κ. vel ΚΑΙ. Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ idem ſonat ac *Imperator Caeſar;* Graeca enim epigraphe circa caput Imperatoris hos ipſos plerumque continet titulos, qui in Latinis ipſis tribuuntur numiſmatibus. Sic ΑΥ. ΚΑΙ. ΑΔΡΙΑΝΟC, *Imp. Caeſ. Hadrianus.* — ΑΥ. ΚΑΙ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC, *Antoninus.* — ΑΥ. ΚΑΙ. ΚΥΙΝ. ΔΕΚΙΟΝ ΤΡΑΙΑΝΟΝ. *Trai. Dec.* n. Adanae Ciliciae. — ΑΥ. ΚΑΙ. Λ. ΑΥ ΚΟΜΟΔΟC, *Lucius Aurelius Commodus;* vel ΑΥ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡΗ. ΚΟΜΟΔΟC, *Marcus Aurelius Commodus.* — ΑΥ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥ. (*al.* ΑΥΡ. — ΑΥΡΗ. — ΑΥΡΗΛ.) ΑΝΤΩΝΙΝΟC vel ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΞ, *Caracalla.* — ΑΥ. ΚΑΙ. Μ. ΟΠΕΛ. CΕΟΥΗΡ. ΜΑΚΡΕΙΝΟC CΕ. (*al.* ΟΠ. ΜΑΚΡΙΝΟC C.) *Macrinus.* — ΑΥ. ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΟC ΚΟΜΜΟΔΟC, *Commodus.* — ΑΥ. ΚΑΙΣ. ΑΥΡΗΛ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ, *M. Aurel.* — ΑΥ. ΚΑΙ. CΕ. (CΕΠ.) CΕΟΥΗΡΟC vel ΑΥ. ΚΑΙ. CΕΥΗΡΟC, *Sept. Seuer.* — ΑΥ. ΚΑΙ. ΤΙ. ΑΙ. ΑΔΡΙΑΝΟC ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC ΕΥ. *Antonin. Pius.* — ΑΥ. ΚΑΙ. ΤΡΑ. ΑΔΡΙΑΝΟC ΟΛΥΜΠΙΟC vel ΑΥ. ΚΑΙ. ΤΡΑΙ. ΑΡΙ. C. ΓΕΡ. ΔΑΚ. *Traianus.* — ΑΥ. ΚΑ. ΠΟ. ΛΙ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟC, *Valerianus.* — ΑΥ. ΚΑ. ΠΟ. ΛΙΚΙ ΓΑΛΛΙΗΝΟC, *Gallienus.* — ΑΥ. ΚΑ. CΕΠΤ. CΕΥΗΡΟC, *Sept. Seuer.* — ΑΥ. Κ Γ. ΙΟ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟC, *Maximinus.* — ΑΥ. Κ. Λ. ΑΥΡ. ΚΟΜΟΔΟC, *Commodus.* — ΑΥ. Κ. Λ. CΕΠ. CΕΟΥΗΡΟC, (*al.* CΕΥΗΡΟC, vel Λ. C. CΕΥΗΡΟC, vel ΑΥ. Κ. Λ. CΕΥΗΡΟC,) *Lucius Sept. Seuerus.* — ΑΥ. Κ. Μ. Α. ΑΝΤΩΝΙΝ. (*al.* ΑΥ. — ΑΥΡ. — ΑΥΡΗ. ΑΝΤωΝΕΙΝΟC, ΑΝΤΩΝΙΝΟC) *Caracalla.* — ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥΡ. (ΑΥΡΗ) ΑΝΤΩΝΙΝΟC, *Elagabalus.* — ΑΥ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC CΕΒ. *Gord. Pius.* — ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥ. CΕΥ. (*al.* ΑΥΡ CΕΟΥ.) ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC, *Alex. Seu.*

Seu. — ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥ. ΚΟ. ΑΝΤΩΝΙΝ. *Commodus.* — ΑΥ. ΚΟΜΟ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. *Idem.* — ΑΥ. Κ. Μ. ϹΕΟΥΗ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ, *Alex. Seu.* — ΑΥ. Κ. ΟΠΠΕ. (ΟΠΠΕΛ.) ϹΕΥΗ. ΜΑΚΡΙΝΟϹ, *Macrinus.* — ΑΥ. Κ. ΠΟ. (ΠΟΥ.) ΛΙΚ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. *Valerianus.* — ΑΥ. Κ. ϹΕΥΗ. ΑΛΕΞΑΝΔ. *Alexander Seuerus.* — ΑΥ. Κ. ΤΡ. ΔΕΚΙΟϹ ΑΥ. ϹΕ. *Trai. Dec.* — ΑΥ. Μ. ΑΝ. ΓΟΡΔΙΑΝ. ΑΦΡ. ϹΕΒ. *Gordian. Africanus.* — ΑΥ. ΛΟΥ. ΟΥΙΤ. ΚΑΙΣ. ΓΕΡΜ. *Vitellius.* — ΑΥ. ΜΑΡ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ, *Caracalla.* — ΑΥ. Μ. ΑΥ. ΚΟΜΟΔΟϹ, *Commodus.* — ΑΥ. ΝΕΡΩ etc. *Nero.* — ΑΥ. ΝΕ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΚΑΙ. ΓΕΡ. ΔΑΚΙΚΟϹ, *al.* ΑΥ. Ν. ΤΡΑΙΑΝΟϹ, *al.* ΑΥ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ, *Traianus.* — ΑΥ. ΤΙ ΑΙ. ΑΔΡΙ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ, *Antonin. Pius.* — ΑΥ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟϹ, *Maximinus.*

ΑΥ. Αὐτόνομος, Αὐτονόμως, *qui ſuis legibus viuit.* ΚΑΠΙΤΩ. ΙΕΡ. ΑϹ. ΑΥ. *Capitoliados Sacrae, Inuiolabilis, Suis Legibus.* — ϹΕΒΑϹΤΗ ΙΕΡ ΑΥ. etc. v. *Sebaſte* in Cilicia. — Φ. ϹΑΜ. ΑϹΥ. ΑΥ. v. *Samoſata* etc.

ΑΥ in area n. Metaponti Lucaniae.

Α et Υ formant monogramma in AR. *Audoleontis* Paeoniae regis. *Eckh.* Cat. Vind. I. 97. v. *Audoleon.*

ΑΥΔΟΛΕΟΝΤΟΣ, *Audoleontis.* cf. *Beger.* Th. Br. I. 206.) *Cim. Vind.* I. p. 36.) *Froelich.* Acceſſ. ad Num. reg. p. 45.) *Neumann* Pop. Num. I. Tb. 4. n. 9.) Muſ. *Pembrock.* II. Tb. 37. fgg. 5. 6.) *Venuti* diſſ. inſerta Tom. III. p. 156 ſqq. diſſ. Acad. Etruſc. Corton. vid. *Audoleon.*

ΑΥΕ. Αυενίων. vid. *Auenio* Galliae.

ΑΥΓ. Αὐγουστή, Αὐγούστης, *Auguſta, ae.* ΑΥΓ. ΔΟΜΝΑ, *Auguſta Domna* Seueri vxor. n. Aſoti Palaeſtinae. — ΑΥΓ. ΤΡΑΙΑΝΗΣ, *Auguſtae Traianae* in Thracia. — Γ. Κ. ΕΡΕΝ. ϹΑΛ. ΒΑΡ. ΟΡΒΙΑΝΑ ΑΥΓ. *Gnea Seia Herennia Salluſtia Barbia Orbiana Auguſta.* n. Pruſae. — ΙΟΥΛΙΑ ΔΟΜΝΑ ΑΥΓ. *Iulia Domna Auguſta.* n. Caeſariae Cappadociae. — ΙΟΥΛΙΑ ΜΑΙϹΑ ΑΥΓ. *Iulia Maeſa Auguſta.* n. Marcianopolis. — ΙΟΥΛΙΑ ΜΑΜΕΑ ΑΥΓ. *Iulia Mamaea Auguſta.* n. Nicaeae. — ΦΟΕΛΙΚΙΤ. (*ſic*) ΑΥΓ. *Foelicitas Auguſta*, vel *Auguſti.* Æ max. Commodi, edit. a *Tenzel.* Sel. Num. Tb. 1. aer. n. 3. p. 77.

ΑΥΓ. vel litteris nexu iunctis, Αὐγουστός, *Auguſtus. Corſin.* p. 9. et *Placent.* p. 28. Α. Κ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΑΥΓ. *al.* ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΑΥΓ. vel ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΑΥΓ. vel ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΑΥΓ. *Caracalla.* — Α. Κ. Μ. ΚΛΩΔ. ΠΟΥΠΙΗΝΟϹ ΑΥΓ. *Pupienus.* — ΑΥΛ. ΟΥΙΤΕΛΛΙΟϹ ΓΕΡ ϹΕΒ. ΑΥΓ. *Vitellius.* — ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΑΥΓ. *Caracalla.* — ΑΥΓ. Κ. (*al.* ΚΑΙ.) Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ΑΥΓ. *Gordianus Pius.* — ΑΥΓ. Κ. Λ. ϹΕ. ϹΕΟΥΗΡΟϹ ΑΥΓ. *Sept. Seuer.* — ΑΥΓ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΑΥΓ. (*al.* ϹΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΑΥΓ.) *Alexand. Seu.* — ΑΥΓ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΑΥΓ. *Elagab.* — ΑΥΓ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ϹΕΟΥΗΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΑΥΓ. *Caracalla.* — ΑΥΓ Κ. Μ. ΙΟΥΛ. ΦΙΛΙΠΠΟϹ ΑΥΓ. *Philippus ſen.* — ΑΥΓ. Κ. Π. ϹΕΠΤ. ΓΕΤΑϹ ΑΥΓ. *Geta.* — ΑΥΓ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟϹ ΕΥϹΕΒΗϹ ΑΥΓ. *Maximinus.* — ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΑΥΓ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΓΕΡ. ΔΑΚ. *Traianus.* — Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΑΥΓ. *Alex. Seu.* — Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ ΑΥΓ. *Gord. Pius.* — Μ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΑΥΓ. *M. Aurelius.* — Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΑΥΓ. *Elagabalus.* — Μ. ΑΥΡ. ϹΕ (*al.* ϹΕΥ. — ϹΕΥΗ.) ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΑΥΓ. *Alexand. Seu.* — Μ. ΙΟΥΛΙΟϹ ΦΙΛΙΠΠΟϹ ΑΥΓ. *Phil. Sen.* — Μ. ΙΟΥ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟϹ ΑΥΓ. *al.* ΜΑΞΙΜΙΝΟϹ ΑΥΓ. (iunctis litteris.) *Maximinus.* — Μ. ΚΟΜΟΔ. ΑΝΤ. ΑΥΓ. ΙΜΠ. *Commodus.* Nomina quidem Romana, qualia ſunt Μάρκος, Κόμοδος, Αντωνῖνος, etiam in numis pure Graecis Romanam ſemper retinuere adpellationem, atque iidem illud

illud 'Αὐγυστὸς, quod in proprii cognominis vicem tranſierat, ſaepius ſuum fecere. Immo *Xiphilinus* inter titulos Commodi, quos Graeco ſermone recenſet, hunc eodem modo eloquitur. *Tenzel.* Sel. Num. Aer. Tb. I. n. 3. p. 77. — ΠΙΟC ΑΥΓ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC.' *Caracalla.* n. Marcianop. Moeſiae. — ΠΟΥΒΛΙΟC ΓΑΛΛΙΗΝΟC ΑΥΓ. *Gallienus.* — .'... CΕΠΤ. ΜΑΚΡΕΙΝΟC ΑΥΓ. *Macrinus.*

ΑΥΓ. 'Αὐγυστοῦ, *Augusti.* CΑΒΕΙΝΑ CΕΒΑCΤΗ ΑΥΓ. *Sabina Augusta Augusti.* *Haym.* Th. Br. II. Tb. 33. n. 9. p. 276.

— 'Αὐγυστῷ, *Augusto.* In n. Hadriani ΤΩ ΗΡΑΚΛΕΙ ΣΩΤΗΡΙ ΑΥΓ. *Herculi Seruatori Augusto*, non 'Αὐγυστοῦ, *Augusti*, vt obſeruat *Caſaub.* Not. ad Hadrian. quod ipſe *Hadrianus Hercules Seruator* fuerit dictus. *Liebe* Goth. Num. p. 60.) *Spanb.* II. p. 492.

ΑꝤGG. *Augusti duo.* CON-STANT. CЄ. ROMAN. AꝤGG. bR. AV. Conſtantini Porphyrog. *Band.* II. p. 733.) *Muſell.* Impp. Suppl. Tb. 77. n. 10.

— *Augustorum.* VICTORIA AꝤGG. n. Heraclii. *Band.* II. 683.

ΑΥΓΟ. ΑΥΓΟΥ. 'Αὐγυστῇ, *Augusta.* ΚΟΡ. CΑΛΟΝΙΝΑ ΑΥΓΟ. *Cornelia Salonina Augusta.* — ΠΛΑΥΤΙΛΛΑ ΑΥΓΟΥ. *Plautilla Augusta.* n. Apameuſ.

ΑΥΓΟΣΤΩΣ (*ſic*) pro ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, *Augustus.* n. Caligulae. *Morell.* in Calig. Tb. 8. n. 18. p. 704.

ΑΥΓΟΥ. 'Αὐγυστὸς, *Augustus.* ΑΥΤ. Κ. Λ. CΕΠΤ. CΕΟΥΗΡΟC. ΠΕΡΤ. ΑΥΓΟΥ. *Sept. Seuerus.* — Α. Κ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC ΑΥΓΟΥ. *Caracalla.* — Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC ΑΥΓΟΥ. *Elagabalus.*

ΑΥΓΟΥΡ. ΑΥΓΟΥΡΕΙΝΟΣ, *Augurinus* cognomen magiſtratus in Caligulae numis. ΕΠΙ ΑΥΓΟΥΡΕΙΝΟΥ ΙΕΡΑΠΥΘΝΙΩΝ, *Sub Augurino Hierapythnior.* in Creta inſula. — ΕΠΙ ΑΥΓΟΥΡΕΙΝΟΥ ΓΟΡΤΥΝ. *Sub Augurino Gortyniorum* Cretae.

ΑΥΓΟΥΣΤ. *Augustus.* n. Alexandriae Aegypti.

ΑΥΓΟΥCCΤΑ ex ſculptoris errato et adiectione litterarum mendoſa pro ΑΥΓΟΥCΤΑ in *Domitiae* numo ΔΟΜΙΤΙΑ ΑΥΓΟΥCCΤΑ. Apud *Morellium* legitur ΔΟΜΙΤΙΑ ΑΥΓΟΥCΤΑ rectius. Ita ſimiliter

ΑΥΓΟΥCΤΑ, *Augusta.* ΙΟΥΛΙΑ ΑΥΓΟΥCΤΑ, *Iulia* (Domna) *Augusta.* n. Nicaeenſ. *Seguin.* Sel. Num. p. 163. *it.* Amorianorum. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 39. n. 4. p. 316. — ΛΟΥΚΙΛΛΑ ΑΥΓΟΥCΤΑ, *Lucilla Aug.* n. Adramn. — ΙΟΥΛ. ΜΑΙCΑ ΑΥΓΟΥCΤΑ, *Iulia Maeſa Augusta*, etc.

ΑΥΓΟΥΣΤΑΝΩΝ, *Augustanorum* in Cilicia. Romanis accedit A. V. C. 770. vel 771. Chr. 18. Legitur in n. Auguſti, Caracallae, Gordiani Pii et Valer. Sen. vid. *Augusta.* conf. *Harduin.* Oper. p. 31.

ΑΥΓΟΥCΤΕΙΑ et ΑΥΓΟΥCΤΙΑ, *Augustea* certamina de nomine Auguſti, in eius honorem inſtituta, vel in gratiam Valeriani et filiorum Gallieni et Valeriani Iunioris. In numo Cornelii Salonini ΠΕΡΓΑΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΙΕΡΟC, *Pergenſium Neocororum Sacrum* ſcil. certamen. Menſa in qua ſcriptum ΑΥΓΟΥCΤΕΙΑ, ſupra eam vrna inter duo vaſa. Perga vna de celeberrimis ciuitatibus Pamphyliae, quam ſibi prouinciam conſtituit Auguſtus; duo vaſa ſub menſa, vnum videtur Auguſteorum praemium fuiſſe, ſicut alterum in Pythiis concedebatur victoribus. — ΑΥΓΟΥCΤΕΙΑ ΑΡΙCΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑ ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ, *Augustea Optima Olympia Thyatirenorum.* Duae vrnae cum palmis. Auguſtea illa certamina non in honorem Auguſti celebrata a Thyatirenis videntur; vox illa

illa ΑΡΙCΤΑ ad Valerianum et Gallienum ſpectare denotat in illorum gratiam. *al.* ΑΥΓΟΥϹΤΕΙΑ ΠΥΘΙΑ ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ, *Auguſtalia Pythia Thyatirenorum*, intra coronam ex lauro. n. Caracallae. *Froelich.* 4. Tent. p. 449. in Tabula addita fg. ζ. — ΟΛΥΜΠΙΑ ΑΥΓΟΥϹΤΕΙΑ ΠΥΘΙΑ, *Olympia Auguſtalia Pythia*, in tribus coronis menſae impoſitis. n. Caracallae. *Froelich.* ibid. p. 460. fg. ιδ. — ΑΥΓΟΥϹΤΙΑ ϹΕΥΗΡΙΑ ΝΙΚΑΙΩΝ, *Auguſtea Seuerea Nicaeenſium.* Duae vrnae, in qualibet palmae ramus. n. Phil. Sen. v. ϹΕΥΗΡΙΑ. — ΑΥΓΟΥϹΤΙΑ ΚΑΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ ΝΙΚΑΙΕΩΝ, *Auguſtea Et Philadelphea Nicaeenſium*, Capita Caracallae laureati et Getae nudi. n. Iul. Domnae. — *Auguſtea*, *Seuerea* et *Philadelphea* diuerſa ſunt certamina; prima in honorem Auguſti, ſecunda in gratiam Seueri, et tertia pro notanda Caracallae et Getae concordia a Nicaeenſibus inſtituta, quae modo in numis Auguſtea cum Seuerianis, modo eadem cum Philadelpheis exhibentur, vt indicant duae vrnae in quolibet numo, et confirmat vox καὶ, quae ea diſtinguit.

. ΑΥΓΟΥϹΤΗ, *Auguſta.* ΙΟΥΛΙΑ ΑΥΓΟΥϹΤΗ, *Iulia Auguſta* Seueri. — ΑΥΓΟΥϹΤΗ ΤΡΑΙΑΝΗ, *Auguſta Traiana.* *Triſtanus* autumat, Traianopolim in Phrygia ſuperiori eam fuiſſe. Alii in Thraciam collocant. Ex inuerſo ac perturbato ſcribendi ordine in numo a *Patino* edito legitur: ƎΗΝΑΙΑϘΤ ƎΗΤƆΥΟΥΓΥΑ loco ΑΥΓΟΥϹΤΗϹ ΤΡΑΙΑΝΗϹ, vel vt in aliis frequentius: ΤΡΑΙΑΝΗϹ ΑΥΓΟΥϹΤΗϹ. v. *Traianopolis.*

ΑΥΓΟΥϹΤΟϹ vel compendioſe ΑΥΓ. et ΑΥΓ *Auguſtus* apud Romanizantes populos Graecos. *Nonn.* ad *Golz.* in Auguſto p. 46.) *Schlegel.* ad *Morell.* Theſ. Impp. I. p. 154.) *Spanhem.* Pr II. p. 384. 441. — Auguſti, Traiani, Hadriani, Antonini Pii, Caracallae, aliorumque Impp. numiſmata cum eodem denominatione offendimus. Ita enim ΚΑΙϹΑΡ ΑΥΓΟΥϹΤΟϹ, vel ordine retrogrado et litteris inuerſis ƧOΤƧΥΟΥΓΥA adpoſito Auguſti capite modo nudo, modo laurea inſigni. *Golz.* in Aug. Tb. 12. fg. 133.) *Morell.* in Aug. Tb. 5. fg. 166.) *Guſſeme* I. p. 165. n. 19. — *Al.* ΑΥΤ. ΚΑΙϹΑΡ ΑΥΓΟΥϹΤΟϹ. *Imperator Caeſar Auguſtus.* Caput Auguſti laur. *Golz.* in Aug. Tb. 12. n. 135.) *Morell.* in Aug. Tb. 5. n. 168. — ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ſiue ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΑΥΓΟΥϹΤΟϹ, *Antoninus Pius.* apud *Vaill.* Num. Gr. Gr. Impp. — Pariter ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ vel ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΑΥΓΟΥϹΤΟϹ, *Caracalla* in numis Ancyrae Galatiae, Cotiaenſium, Marcianopolitarum etc. *Froelich.* Adpend. II. nouis p. 88. 89. — ΔΡΟΥϹΟϹ ΚΑΙϹΑΡ ΑΥΓΟΥϹΤΟϹ, *Druſus* Tiberii filius. — ΑΥΓΟΥϹΤΟϹ ΠΕΡΓΑ *Auguſtus Pergamenorum.* n. Traiani. *Haym.* II. Tb. 32. n. 8. p. 269.

ΑΥΓΟΥϹΤΟS (*ſic*) pro ΑΥΓΟΥϹΤΟϹ, poſito Latinorum S loco Graecorum Sigma. M. *Pembrock.* III. Tb. 55. n. 10.

ΑΥΓΟΥϹΤΟΥ ΥΙΟϹ, *Auguſti Filius*, dictus *Nero Claudius Druſus Germanicus.* *Morell.* Specim. p. 155. et Theſ. Impp. I. p. 512.

ΑΥΙΟΛΑ, *Auiola*, proconſul Pergamenor. in n. Caligulae, alias ΑΟΥΙΟΛΑ.

ΑΥΚΛΕΙΟΥ vid. *Alexandria Troas.*

ΑΥΚΛϹΕΠ. ϹΕΥΗΡΟϹ ΠΕ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λύκιος Σεπτίμιος Σεουῆρος Πέρτιναξ, *Imp. Caeſ. Lucius Septimius Seuerus Pertinax.*

ΑΥΚΡΑΤ. loco ΑΥΤΟΚΡΑτωρ, omiſſis ΤΟ litteris n. Pergami Myſiae in Caracalla.

ΑΥΛ. Αὖλος, Αὖλε, *Aulus*, *Auli* praenomen. ΑΥΛ. ΟΥΙΤΕΛΛΙΟϹ ΓΕΡ. ϹΕΒ. ΑΥΓ. *Aulus Vitellius* etc.

ΑΥΑΙΓ·

ΑΥΛΙΣΚΟΣ nomen magiſtratus. Æ. Buthroti in Epiro. *Golz.* Graecia Tb. 5. n. 3.

ΑΥΛΟC ΠΟΥΠΙΟC ΤΑΜΙΟC, *Aulus Pupius Quaeſtor.* v. g. *Pupia.*

ΑΥΛΟΥ, *Auli.* ΕΠΙ CΤΡΑΤΗΓΟΥ ΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ Β. ΦΩΚΑΕΩΝ, *Sub Praetore Aulo Marci* filio *Iterum Phocaeenſium.* Æ max. Commodi. Muſ. *Alb.* I. Tb. 36. n. 2. p. 73.

ΑΥΛΩΝΙΤΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ in n. Neruae, quem e *Golzii* Theſauro p. 210. recenſet. *Harduin.* Oper. p. 31. — *Aulon Plinio* L. IV. c. 32. et *Stephano* Αὐλὼν πόλις Λακωνική, ὁ πολίτης Αὐλωνίτης.

ΑΥΡ. Αὐρήλια, Αὐρηλίας, *Aurelia, Aureliae,* vel Αὐρηλιανή, *Aureliana.* ΚΟΛ. ΑΥΡ. ΚΑΡΡΗΝΩΝ, Κολωνία Αὐρήλια Καῤῥηνῶν. *Carrhae* in Meſopotamia ſub Auguſtis M. Aurelio et L. Vero fratribus colonia conſtituta *Aurelia* ob Aurelii nomen. Ambo enim adoptati ſunt in Aureliam Antonini gentem, ille ex Annia familia, hic ex Aelia gente. Carrheni ii grati animi monumentum vtrique Imperatori numos percuſſerunt. — ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΕΔΕCC. vel ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩ. ΕΔΕCCΑ, Μάρκια Αὐρήλια Ἀντωνινιανὴ Ἔδεσσα. *Edeſſam* regni primariam vrbem deduxit Caracalla coloniam, et illi gentis *Aureliae,* in quam ipſe tranſierat, nomen dedit, vt nos docent ſuperſtites vrbis huius numi. — ΑΥΡ. ΦΛΑ. ΝΕΑCΠΟΛΕΩC CΥΡ. ΠΑΛ. *Aureliae Flauiae Neaspoleos Syriae Palaeſtinae.* n. Caracallae, in cuius gratiam *Neapolis Aureliam* ſe cum *Flauia* vocat. — ΑΥΡ. CΕΠ. ΚΟΛ. CΙΝΓΑΡΑ, *Aurelia Septimia Colonia Singara* Meſopotamiae, quae *Aurelia* a Lucio Aurelio Vero dicta. — ΑΥΡ. ΕCΒΟΥC, *Aurelia Eſbus,* oppidum Arabiae, n. Caracallae, in cuius gratiam *Aurelia* cognominata eſt.

ΑΥΡ. Αὐρηλιανὸς, *Aurelianus.* Τ. ΦΛ. ΜΑΞΙΜΟΥ ΑΥΡ. ΑΡΧ. Τ. Β. *Tito Flauio Maximo Aureliano Iterum.* n. Halicarnaſſi in Gord. Pio.

ΑΥΡ. Αὐρήλιος, Αὐρηλίου, Αὐρήλιον, *Aurelius, Aurelii, Aurelium.* — a) *M. Aurelius.* Μ. ΑΥΡ. ΚΑΙCΑΡ ΕΥC. CΕΒ. *al.* ΑΥΤ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝ. vel ΑΝΤΩΝΙΝΟC *al.* ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. *al.* ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC. *al.* ΑΥΤ. ΚΑΙCΑΡ Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC. — b) *L. Verus.* ΑΥΡ. ΟΥΗΡΟC. *al.* ΑΥ. ΚΑΙ. Λ. ΑΥΡ. ΟΥΗΡΟC. *al.* ΑΥΤ. ΚΑΙCΑΡ Λ. ΑΥΡ. ΟΥΗΡΟC. — c) *Commodus.* ΑΥΡ. ΚΟΜΟΔΟC vel ΚΟΜΜΟΔΟC. *al.* Μ. ΑΥΡ. ΚΟΜΟΔΟC. *al.* Μ. ΑΥΡ. ΚΟΜΜΟΔΟC ΑΝΤΩΝΙΝΟC Κ. *al.* Α. ΚΑΙCΑΡ ΑΥΡ. ΚΟΜΟΔ. *al.* ΑΥ. Κ. Α. ΑΥΡ. ΚΟΜΟΔΟC. *al.* ΑΥΤΟ. Κ. ΛΟ. ΑΥΡ. ΚΟΜΟΔΟC. *al.* ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΚΟΜΜΟΔΟC vel ΑΝΤ. ΚΟΜΟΔΟC. — ΑΥΤ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡ. ΚΟΜΜΟΔΟC. *al.* ΑΥ. Κ. ΜΑ. ΑΥΡ. ΚΟΜΟΔΟC. *al.* ΑΥΤ. ΚΑ. ΑΥΡ. ΚΟΜΟΔΟC ΒΡ. *al.* ΑΥ. Κ. ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΚΟΜΟΔΟC. — d) *Caracalla.* ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC. *al.* ΑΥΡ. CΕΥΗΡΟC ΑΝΤΩΝΙΝΟC CΕΒ. Π. Π. *al.* Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. *al.* ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝ. vel ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC vel ΑΝΤΩΝΙΝΟC vel CΕΥΗΡΟC ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. — e) *Elagabalus.* ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. *al.* ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. — f) *Alexander Seuerus.* Μ. ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔ. CΕΒ. *al.* Μ. ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC ΚΑΙC. vel ΑΥΤ. *al.* Μ. ΑΥΡ. CΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC ΑΥ. *al.* ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. *al.* ΑΥΤΟΚ. ΜΑΡ. ΑΥΡ. CΕ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC etc. — g) *Probus.* Α. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΠΡΟΒΟC CΕΒ.

ΑΥΡ. Αὐρηλίου, *Aurelii* nomen. ΑΥΡ. in zophoro aediculae. n. Pergam. — ΕΠΙ vel ΕΠΙ ΑΥΡ. pariter ΥΠ. ΑΥΡ. ὑπὸ Αὐρηλίου, Sub *Aurelio* etc. magiſtratu. — ΕΠ. vel ΕΠΙ ΓΡ. ΑΥΡ. *Sub Scriba Aurelio* etc. — Ε. Μ. ΑΥΡ vel ΕΠΙ Μ. ΑΥΡ. *Sub Marco Aurelio* etc. — ΕΠΙ C. vel CΤ. vel CΤΡ. ΑΥΡ. *Sub Praetore Aurelio* etc. — ΕΠΙ ΑΡΧ. ΑΥΡ. *Sub Archonte Aurelio* etc. — ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝ. ΕΥΤΥΧΟΥ, *Sub Aurelio Antonino Eutyche.* n. Smyrn. — ΑΥΡ. ΑΥΤΙΚΟΥ,

 Sub

Sub Aurelio Autico. n. Nyſaenſ. — ΑΥΡ. ΛΙΝΟΡΙΟΥ, *Sub Aurelio Linorio.* n. Apameae Phrygiae. — ΠΑΡΑ ΑΥΡ. ΕΡΜΟΥ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΟΥ, *Sub Aurelio Hermo Panegyriarcha* n. Apam. Phrygiae etc.

ΑΥΡ. Ἀυρηλίων, *Aureliorum* vel Ἀυρηλιανῶν, *Aurelianorum.* ΑΥΡ. ΚΑΡΡΗΝΩΝ ΦΙΛΩΡ. Μ. Α. Ἀυρηλίων Καῤῥηνῶν Φιλωρωμάιων Μητροπόλεως Πρώτης, *Aureliorum Carrhenorum Philoromaeorum* (Romanis addictorum) *Metropoleos Primae* Meſopotamiae. — ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ ΚΥΖΙΚ. vel ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΩΝ, ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ, *Aureliorum Antoninianorum, Cyzicenorum.* n. Caracallae.

ΑΥΡΗ. Ἀυρήλιος, *Aurelius.* Ita a) *M. Aurel.* Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. *al.* ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. — b) *L. Verus.* ΑΥ. Κ. ΑΙΛ. ΑΥΡΗ. ΟΥΗΡΟϹ. *al.* ΑΥΤ. ΚΑΙϹ. Λ. ΑΥΡΗ. ΟΥΗΡΟϹ. — c) *Commodus.* ΜΑΡ. ΑΥΡΗ. ΚΟΜΟΔΟϹ ΑΝ. *al.* ΑΥΤΟ. Κ. ΛΟΥ. ΑΥΡΗ. ΚΟΜΜ. vel. Λ. ΑΥΡΗ. ΚΟΜΟΔΟϹ. *al.* Μ. ΑΥΡΗ. ΚΟΜΜ. ΑΝΤωΝΙΝΟϹ CE. *al.* ΑΥ. ΚΑ. Μ. ΑΥΡΗ. ΚΟΜΜΟΔΟϹ. — d) *Caracalla.* ΑΥ. ΜΑΡ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. *al.* ΑΥΤ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ vel. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. *al.* ΑΥ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΟΝϾΙΝΟϹ. (*ſic*) *al.* ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ vel ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. — e) *Elagabalus*, eadem cum inſcriptione: ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ vel ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. *al.* Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΑΥΓΟΥ. etc.

— magiſtratus. ΕΠΙ ΑΡΧ. ΑΥΡΗ. *Sub Archonte Aurelio.*

ΑΥΡΗΛ. Ἀυρήλιος, *Aurelius* e. c. *M. Aurel.* Μ. ΑΥΡΗΛ. ΚΑΙϹΑΡ. *al.* ΑΥ. ΚΑΙϹ. ΑΥΡΗΛ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. *al.* ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗΛ. ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ. *al.* ΑΥΤΟΚΡ. ΚΑΙϹ. Μ. ΑΥΡΗΛ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ CEB. — *Commodus.* ΑΥ. Κ. Λ. ΑΥΡΥΛ. ΚΟΜΟΔΟϹ.

— Ἀυρηλίω, *Aurelii.* ΕΠΙ Μ. ΑΥΡΗΛ. *Sub M. Aurelio* etc. — ΕΠ. СΤΡ. ΑΥΡΗΛ. *Sub Praetore* etc.

— Ἀυρηλίων, *Aureliorum.* ΚΟΛΩΝ ΘϾΙΩΝ ΑΥΡΗΛ. ΚΡΡΗ. (*ſic*) *Colonia Diuorum Aureliorum* Aurelii nempe et Veri fratrum *Carrhenorum.*

ΑΥΡΗΛΙ. Ἀυρήλιος, *Aurelius.* Ita Μ. ΑΥΡΗΛΙ. ΟΥΗΡΟϹ ΚΑΙ. *Marc. Aurel. Verus Caeſar.* — Μ. ΑΥΡΗΛΙ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ, *Caracalla.* — ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗΛΙ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. *Elagabalus.*

ΑΥΡΗΛΙΑΝΟϹ. *Aurelianus.* Κ. Λ. Δ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟϹ, *Caeſar Lucius Domitianus Aurelianus.* vid. *Aurelianus.*

ΑΥΡΗΛΙΟΝ. *Aurelium.* Μ. ΑΥΡΗΛΙΟΝ ΚΑΙϹΑΡΑ ΑΜΑϹΤΡΙΑΝΩΝ, *Marcum Aurelium Caeſarem Amaſtrianorum,* vrbs veneratur. Æ 2. Ant. Pii. — Μ. ΑΥΡΗΛΙΟΝ ΚΑΙϹΑΡΑ ΝΙΚΑΙΕΙϹ, *Nicaeenſes* colunt.

ΑΥΡΗΛΙΟΠΟΛΕΙ. vel ΑΥΡΗΛΙΑΙΤΑΙϹ. *Aureliopolitis,* item ΑΥΡΗΛΙΟΠΟΛΙΤΩΝ, *Aureliopolitarum.* vid. *Aureliopolis.* Lydiae.

ΑΥΡΗΛΙΟϹ, *Aurelius* dictus a) *M. Aurelius Verus Caeſar.* adhuc iuuenis. *Spanh.* ad Iulian. Caeſ. p. 85. In aliis ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ vel ΜΑΡ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ. ΥΙΟϹ CEΒΑ. vel CEΒΑϹΤΟΥ, *Aurelius Caeſar Filius Auguſti,* vel ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΚΑΙ. CEΒαςῦ ΕΥCEβῦς ΥΙΟϹ. ΥΠατος. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 34. n. 9. p. 283 *al.* Μ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ vel ΑΥΤ. al. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ CEB. *al.* ΑΥ Κ. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. — b) *L. Verus.* ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΟΥΗΡΟϹ *al.* additur ΚΑΙϹΑΡ. *al.* Λ. ΟΥΗΡ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ CEB. *al.* ΑΥΤ. Κ. Λ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΟΥΗΡΟϹ *al.* Λ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΟΥΗΡΟϹ CϾB. — c) *Commodus,* qui *Aurelius* dicitur a patre M. Aurelio, cui in imperio ſucceſſit. Λ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΚΟΜΜΟΔΟϹ Κ. — d) *Caracalla.* ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΑΥΤ. — e) *Elagabalus.* Μ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. — f) *Alexander Seuerus* Μ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ. ΑΛΕΞ

ΑΝΔΡΟϹ

ΑΝΔΡΟϹ Κ. — Pariter legitur ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΟCΤΙΛΙΑΝΟϹ. n. Stratonic. nomen ſcribae, vt coniicitur. — ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΝΙΚΟΜΑΧΟϹ, praetor Mytilen. Λ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ. praetor Cyzicenor. — Λ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΜΑΡΚΟΥ, praetor Phocaenſ. — Μ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΔΗΜΟϹ, praetor Smyrnaeor. — ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΠΟΛΛΙΩΝ *Aurelius Pollio.* n Caeſarienſium. *Morell.* Fam. Miſcell. n. 14. p. 471.

ΑΥΡΗΛΙΟΣ loco ΟΥΗΔΙΟΣ, *Aurelius* loco *Vedius* in n. Auguſti apud *Morell.* Miſcell. ad. Fam. Rom. Tb. 6. n. 14. ſed rectius in eius Theſ. Impp. ſub Auguſto Tb. 41. n. 23.

ΑΥΡΗΛΙΟΥ, *Aurelii.* ΑΥΡΗΛΙΟΥ ΔΗΜΟΥ, *Aurelio Demo*, praetore Smyrn. — ΑΥΡΗΛΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ, *Aurelio Marco*, vel *Marci* filio archonte Cebeſſ. — ΕΠΙ Μ. ΑΥΡΗΛΙΟΥ, *Sub Marco Aurelio* Aſiarcha n. Hypaepenor. — ΕΠΙ ΜΑ. ΑΥΡΗΛΙΟΥ. *Sub Marco Aurelio* Aſiarcha n. Cyzicenor. — ΕΠΙ. ϹΤΡ. ΑΥΡΗΛΙΟΥ *Sub praetore Aurelio.* frequens. — ΕΠΙ ϹΤΡ. Π. ΑΥΡΗΛΙΟΥ, *Sub Praetore Publio Aurelio* n. Phocaeenſ. — Μ. ΑΥΡΗΛΙΟΥ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ ΥΙΟΙ, *Marci Aurelii Antonini Filii,* Verus ſcilicet et Commodus.

ΑΥΣΣΩΛΛΟ loco ΜΑΥΣΣΩΛΛΟΥ, *Mauſolli* Cariae reguli, deficiente in numo a *Spanhem.* Pr. I. 518. prolato prima atque vltima littera.

ΑΥΤ. Αὐτοκράτωρ, *Imperator*, Caeſarum fuit adpellatio qua praenominis inſtar Iulius Caeſar primo, poſt reliqui ſucceſſores, ſenatus conſulto gaudebant, teſte *Suetonio* vit. Tiberii c. 26. *Dione* L. II. c. 41. et aliis, eoque titulo ſummum in republica imperium indicabant. — Legitur etiam Μ. ΑΝΤ. ΑΥΤ. Γ. ΚΑΙ. ΑΥΤ. *Marc. Antonius Imperator, Caius Caeſar Imperator.* Æ 1. Theſſalonicae. *Liebe.* Goth. Num. p. 34.) *Morell.* Fam. Antonia Tb. 4. fg. 6. — Μ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΥΤ. ΤΡΙΤΟΝ ΤΡΙΩΝ ΑΝΔΡΩΝ. *Marc. Antonius Imperator Tertium Triumvir.*

ΑΥΤ. ΑΔΡΙΑνός. *Imp. Hadrianus.*

ΑΥΤ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΚΟΜΟΔΟϹ. *Imp. Antoninus Commodus.*

— ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ, *Imp. Aurel. Alexander.*

— Δ. Gordiani Pii titulus inſolens in Meſembriae numo. vid. Δ.

— ΕΡΜΙΑϹ ΟΥΑΒΑΛΛΑΘΟϹ, vid. *Vaballathus.*

— Κ. *al.* ΚΑ. *al.* ΚΑΙ. *al.* ΚΑΙΣ. vel ΚΑΙϹ. *al.* integre ΚΑΙΣΑΡ ſiue ΚΑΙϹΑΡ, *Imperator Caeſar* etc. frequens in Imperialibus.

— ΚΑΙ. ΘΕΟΥ ΥΙΟϹ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟϹ, *Imp. Caeſar Diui Filius Domitianus.*

— ΚΑΙΣΑΡ ΘΕΙΟΥ ΥΙΟΣ, *Imp. Caeſar Diui Filius,* ita *Auguſtus.*

— — ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΜΕΓΑΣ, *Imp. Caeſ. Auguſtus Pontifex Maximus.*

— Μ. Α. ΑΝΤΗΝΕΙΝΟϹ (*ſic*) *Elagabalum*

— Μ. ΑΥΡ ΑΝΤΩΝ. *Marc. Aurel.*

— Μ. ΑΥΡ. ϹΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ, *Seu. Alexander.*

— Μ. ΑΥΡ. ϹΕΥΗΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ. *Caracalla.*

— Μ. ΟΠΕΛ. ϹΕΟΥ. ΜΑΚΡΕΙΝΟϹ, *al.*

— ΟΠΠΕΛ. ϹΕΥΗ. ΜΑΚΡΕΙΝΟϹ, *al.* ΜΑΚΡΙΝΟϹ, *Macrinus.*

— ΤΙ. ΚΛΑΥΔ. ΓΕΡΜ. ϹΕΒ. *Tiber. Claudius.*

ΑΥΤ. Ἀυτόνομος, Ἀυτονόμοι, *Suis legibus* vtens. ΑΝΤΙΟΧ. ΠΡ. ΙΠ. ΙΕΡ. ΑСΥΛΟС ΑΥΤ. *Antiochia Ad Hippum Sacra, Inuiolata, Suis Legibus.* — ΔΩΡ. ΙΕΡ. ΑСΥΛ. ΑΥΤ. vid. *Dora.* — ΑΥΤ. ΝΑΥΑΡΧΙС ΕΛΕΥΘΕΡΑС. vid. *Sebaſte.* — ΤΥΑΝΕΩΝ ΠΡ. Τ. ΙΕΡ. ΑСΥΛ. ΑΥΤ. vid. *Tyana* ad Taurum.

ΑΥΤΙ. vel ΑΥΤΙΚΟΥ, *Autici* nomen ſcribae Nyſaeorum Cariae. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 45. n. 4.

ΑΥΤΚΡΑ. et ΑΥΤΚΡΑΤ. loco ΑΥΤΟΚΡΑΤωρ, *Imperator*, omiſſa ο littera. ΑΥΤΚΡΑ. (*ſic*) Π. СЄП. ΓЄΤΑС СЄΒ. *Imp. Publius Sept. Geta Aug.* n. Perinthior. *Cim. Vind.* II. Tb. 64. n. 1. p. 15. — ΑΥΤΚΡΑΤ. (*ſic*) Κ. ΜΑΡΚΟС ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝЄΙΝΟС. *Imp. Caeſ. Marc. Aurel. Antoninus* Caracalla. n. Pergamen. *Cim. Vind.* II. Tb. 58. n. 2. p. 14.

ΑΥΤΟ. Ἀυτοκράτωρ. *Imperator.* ΑΥΤΟ. Κ. ΑΝΤΩΝЄΙΝΟС СЄΒ. *Marc. Aurel.* — ΑΥΤΟ. Κ. Δ. ΒΑΛΒΙΝΟС ΑΥΓ. *Balbinus.* — ΑΥΤΟ. ΚΑΙ. Λ. ΑΥΡΗ. ΚΟΜΟΔΟС. *Commodus.* — ΑΥΤΟ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝЄΙΝΟС. *Caracalla.* — ΑΥΤΟ. ΚΑΙС. ΜΑΡ. ΑΥΡ. СЄ. ΑΛЄΞΑΝΔΡΟС СЄ. *Alexander Seu.* — ΑΥΤΟ. ΚΑΙС. ΠЄСΚЄΝΝΙΟС etc. *Peſcennius.* — ΑΥΤΟ. Λ. Γ. *Imperator, Anno Tertio.* — ΑΥΤΟ. ΜΑΞΙΜΙΝΟС ЄΥ. СЄΒ. vel. ЄΥС. СЄΒ.

ΑΥΤΟ. Ἀυτόνομος, ν, *Sui Iuris.* ΔΙΟΚΑΙ. ΙЄΡΑ ΑСΥ. ΑΥΤΟ. *Diocaeſarea.* — ΔΩΡ. ΙЄΡ. ΑСΥΛ. ΑΥΤΡ. ΝΑΥΑΡ. *Dora* — ΜΟΚΑ ΙЄΡ. ΑСΥ. ΑΥΤΟ. *Moca.*

ΑΥΤΟΒСΥΛΟΥ. magiſtratus nomen Apolloniae Illyrici.

Ἀυτοδικία vrbium, quibus proprii magiſtratus ius dicebant. *Spanh.* Pr. I. p. 676.

ΑΥΤΟΚ. Ἀυτοκράτωρ, *Imperator.* ΑΥΤΟΚ. ΑΥ. ΚΟΜΟ. *Commodus.* — ΑΥΤΟΚ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟС СЄΒ. Grodianus Pius. — ΑΥΤΟΚ. Κ. Μ. ΙΟΥΛΙ. ΦΙΛΙΠΠΟС СЄΒ. *Philippus.* — ΑΥΤΟΚ. ΚΑΙ. vel ΚΑΙΣ. ſiue ΚΑΙС. *Imp. Caeſar* etc. frequens — ΑΥΤΟΚ. ΚΑΙСΑΡ Γ. ΠЄСΚЄ. ΝΙΓΡΩ. *Peſcennio.* — ΑΥΤΟΚ. ΚΑΙΣΑΡΙ ΑΝΘ. *Imp. Caeſari Proconſuli.* n. Pergamen. in Auguſto. — ΑΥΤΟΚ. ΜΑΡ. ΑΥΡ. СЄ. ΑΛЄΞΑΝΔΡΟС. *Alexander Seu.* — ΑΥΤΟΚ. ΜΑΡΚ. ΟΘΩΝΟΣ ΚΑΙΣ. ΣЄΒ. *Othonis.* — ΑΥΤΟΚ. ΤΙΤΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. *Titus.* — Γ. ΚΑΙΣΑΡ. ΑΥΤΟΚ. ΑΡΧΙЄΡεὺς ΜЄΓΑС. *Caius Caeſar Imp. Pontifex Maximus.*

ΑΥΤΟΚΡ. Ἀυτοκράτωρ. — ΑΥΤΟΚΡ. Μ. ΑΝΤΩΝ. ΑΥΤΟΚΡ. ΚΑΙΣΑΡ. *Imp. Marc. Antonius. Imp. Caeſar.* n. Theſſalonic. cum capitibus M. Antonii et Auguſti aduerſis. — ΑΥΤΟΚΡ. ΑΝΤωΝЄΙΝΟС СЄΒ. *al.* ΑΥΤΟΚΡ. ΚΑΙС. Μ. ΑΥΡΗΛ. etc. *Marc. Aurel.* — ΑΥΤΟΚΡ. Κ. Μ. ΑΥΡ. СЄΒΗΡΟС ΑΛЄΞΑΝΔΡΟС. *Alex. Seu.*

— Ἀυτοκράτορα, *Imperatorem.* ΚΑΙΣΑΡΑ ΤΙΤΟΝ. ΑΥΤΟΚΡ. *Caeſarem Titum Imperatorem* colunt Theſſalonicenſes.

ΑΥΤΟΚΡΑ. Ἀυτοκράτωρ, frequens in Alexandrinis numis Imperatoribus dicatis. v. *Alexandria* Aegypti. Conf. *Morell.* in Claudio Tb. 8.) *Vaill.* Pr. II. p. 57.) *Harduin.* Oper. p. 717. 719 ſq.

— ΚΑΙСΑΡ ΤΡΑΙΑΝΟС. *Traianus.*

— Κ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤωΝЄΙΝΟС СЄΒ. *al.* Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝЄΙΝΟС. *Marc. Aurel.*

— Κ. ΜΑΡΚΟС. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝЄΙΝΟС. *Caracalla.*

— ΤΙΤΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. *al.* Τ. ΚΑΙΣ. ΣЄΒ. ΟΥЄΣΠΑΣΙΑΝΟΥ. *Titus.* Veſpaſiani Fil.

ΑΥΤΟ-

ΑΥΤΟΚΡΑΤωρ, *Imperator*. vid. *Alexandria* Aegypti.

— ΚΑΙΣΑ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ. Æ. Veſpaſ. *Kebll.* Suppl. p. 37.

'Αυτοκρατῶς et 'Αυτοκράτορες, pleno vtentes imperio. — 'Αυτοκράτορες πολέμῳ aut κατὰ τὸν πόλεμον, qui ſummam belli tenere dicti. — 'Αυτοκράτορες περὶ τῆς 'Ειρήνης, de pace plenipotentiarii. *Spanh.* Pr. I. p. 444.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΗΣ magiſtratus nomen Cnidi Cariae.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟ. 'Αυτοκράτορος, *Imperatoris*. ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟ. *Caeſaris Imperatoris.* n. Auguſti. Muſ. *Theup.* p. 1097.

'Αυτοκράτωρ in genere dicitur, cui demandata eſt alicuius, ſiue militaris, ſiue ciuilis muneris adminiſtratio. Iuxta *Herodotum*, qui *ſui arbitrii*, et de ſuo imperio rationem reddere nemini debebat. A Graecis dicti 'Αυτοκράτορες, qui *ſummo cum imperio praeerant copiis militaribus.* Latino *Imperatori* titulo ex omni parte reſpondens 'Αυτοκράτορος nomen, modo *ſummum belli ducem* ſignificabat; modo *praenomen* erat, atque *indicium ſupremae per orbem Romanum poteſtatis*; modo autem inſtar *cognominis victoriarum* deſignabat ornamenta; de cuius origine, ſignificatione vocis triplici, atque vſu vario, *Barnab. Briſſon.* de formulis P. R. Lib. IV. p. 330.) *Franc. Bern. Ferrarius* de veterum acclamationibus et plauſu L. VI. c. 8.) *Ioſeph. Caſtalio.* in explicatione ad inſcriptionem Auguſti, quae in baſi eſt obeliſci etc. inſerta Tom. IV. Theſ. *Graec.* p. 1868 ſq.) *Wilh. Dodwell.* in praelectionibus Cambdenianis p. 395.) *Iul. Carol. Schlaeger.* de numo Hadriani plumbeo p. 62. 63.) praecipue vero *Ez. Spanhem.* Pr. I. p. 443 ſqq. II. p. 180 ſqq. et 392 ſqq. qui docet, nunquam 'Αυτοκράτωρ poſt nomen Imperatoris inueniri, et ne vnum quidem produci poſſe numum, in quo poſt vllius nomen Imperatoris occurrat ΑΥΤΟΚ. Β. vel ΑΥΤΟΚ. Γ. quemadmodum in numiſmatibus Latinis quam plurimis obſeruare licet IMP. II. IMP. III. vbi ſupremus tantum dux denotatur. Si vero in n. Auguſti aereo ex medio modulo legitur: ΘΕΟΥ·ΥΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ, *Diui Filii Caeſaris Imperatoris*, ac ſi eſſet ſcriptum ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΘΕΟΥ ΥΙΟΥ, notauit *Gallandus*, eundem numum ab Aegyptiis pro illorum more fuiſſe cuſum. Conf. Memor. Triuult. 1701. Sept. p. 312. — Alia quoque exſtant praeter Auguſti numiſmata Impp. Romanorum, in quibus 'Αυτοκράτωρ nomini quidem proprio poſtpoſitum inuenitur, ſed omnia in Aegypto ſunt percuſſa. Inter ea numus Tiberii cum ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, *Tiberii Caeſaris*, titulo in vna facie, in)(autem ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ, *Imperatoris*, inſcriptus. — In aliis ab Aegyptiis in honorem Tiberii ſignatis 'Αυτοκράτωρ non legitur. — Inter numos Claudii XXVI. ſimiliter in Aegypto percuſſos, ne vnus quidem cernitur, qui idem vocabulum nomini poſtpoſitum non haberet, duobus hiſce modis: ΤΙ. ΚΛΑΥ. ΚΑΙ. ΣΕΒΑΣ. ΓΕΡΜ. *Tiberius Claudius Caeſar Auguſtus Germanicus.* Caput Claudii laur. ΑΥΤΟΚΡΑ L. Α. *Imperator*, *Anno Primo*. Typus Victoriae. — ΤΙ. ΚΛΑΥ. ΚΑΙ. ΣΕΒΑ. ΓΕΡΜΑΝΙ. ΑΥΤΟ. L. Γ. *Tiber. Claud. Caeſ. Aug. Germanicus Imperator*, *Anno Tertio*. Huius caput laurea cinctum.)(ΜΕΣΣΑΛΙΝΑ ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑΣ. *Meſſalina Caeſaris Auguſti* ſcil. coniux. Meſſalina ſtans. — Eiuſdem Imperatoris numiſmata *quarto*, *quinto*, et *ſexto* imperii anno cum eadem in)(figura ſignata, in antica parte epigraphe gaudent, qua ſecundus; ſed ceterorum omnium inſcriptiones cum diuerſa in poſtica facie figura primo accedunt ad annum vſque *decimum quartum* et vltimum huius Impe-

Imperatoris. — In numis Neronis vocabulum Ἀυτοκράτορος nomini Neronis praeſigitur e. c. ΑΥ. ΝΕΡΩ. ΚΛΑΥ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΓΕΡ. L. Δ. *Imp. Nero Claudius Auguſtus Germanicus, Anno Quarto.* conf. *Woltereck.* El. Num. p. 161. — ΚΑΙΣΑΡ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΝΕΡΩΝ, *Caeſar Imperator Nero.*)(ΤΩ CΩΤΗΡΙ ΤΗC ΟΙΚΟΥΜΕΝΗC L. ΕΝΑΤ. *Seruatori Orbis, Anno Nono. Spanh.* Pr. II. p. 500. *et* Iuliani Caeſſ. p. 276) *Patin.* Not. ad *Sueton.* p. 305.) *Morell.* in Nerone Tb. 9. n. 24.) *Vaill.* Gr. p. 18.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΑΔΡΙΑΝΟC, *Imp. Hadrianus.*

— ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ, *Imp. Pontifex Maximus.* ſic *Lepidus* apud *Morell.* Fam. p. 497.

— ΑΥΓ. ΤΡΑΙΑΝΟC ΓΕΡ. ΔΑΚ. *Traianus.*

— ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ, *Imp. Domitianus.*

— ΔΟΥΚΑΤΩΡ (*ſic*) *Imp. Dictator.* Iul. Caeſar. *Morell.* Impp. I. p. 109.

— ΘΕΑ ΝΕΩΤΕΡΑ, *Imperator, Dea Iunior,* Marc. Antonius nempe et Cleopatra. *Vaill.* Gr. p. 3.

— ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ. *Imp. Germanicus.* Claudius. *Vaill.* Pr. II. p. 57.

— ΚΑΙΣΑΡ etc. *Imp. Caeſar,* frequens.

— — ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ, *Imp. Caeſar Proconſul.* n. Pergamen. in Auguſto.

— — ΝΕΡΟΥΑC CΕΒΑCΤΟC *Nerua.*

— — ΣΕΒΑΣΤΟΣ. *Auguſtus.*

— — ΘΕΙΟΥ ΥΙΟΣ, *Imp. Caeſar Diui Filius.* n. Smyrn. *Morell.* in Aug. p. 459.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC. *Caracalla.*

— L. Λ. *Anno* 30. n. Auguſti.

— Μ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. *Marc. Aurelius.*

— Μ. ΟΘΩΝ ΚΑΙCΑΡ CΕΒΑCΤΟC. *Otho. Seguin.* Sel. Num. p. 142.) *Morell.* in Othone Tb. 1. n. 1.) *Smet.* Ant. Neomag. p. 204.) *Vaill.* Pr. II. p. 78.

— ΟΙΩΝΙΣΤΗΣ, *Imp. Augur.* Iul. Caeſar. *Morell.* Theſ. Impp. I. in I. Caeſ. p. 166.

— ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ, *Imp. Veſpaſianus. Morell.* ib. II. in Veſpaſ. p. 268 ſq.

— ΥΠΑΤΟΣ, *Imp. Conſul.* Iul. Caeſar. *Morell.* ib. I. p. 113.

— ΤΙΤΟC, *Imp. Titus. Morell.* in Domitiano Tb. 22. n. 9. et 11.

— ΤΡΙΤΟΝ, *Imp. Tertium.* Victoria prorae inſiſtens. Æ 2. Auguſti. *Golz.* in Aug. Tb. 8. n. 9. et Tb. 43. n. 11.) *Morell.* in Aug. Tb. 50. n. 22.

ΓΑΙΟC ΚΑΙCΑΡ ΘΕΟC. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ, *Caius Caeſar Deus Imperator. Spanh.* I. 445.

ΓΑΛΒΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ CΕΒΑCΤΟC, *Galba Imperator Auguſtus. Morell.* in Galba Tb. 3. n. 26.

ΤΙ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΙΛΙ. *Tiber. Claudios Imperator.* n. *Ilienſium. Vaill.* Gr.

ΤΙΤΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΣΕΒ. *Titus Imp. Auguſtus. Vaill.* ib.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ. Ἀυτοκράτορος, *Imperatoris* titulus. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ. *Regis* Syriae *Tryphonis Imperatoris.* Muſ. Theup. p. 1234.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑ, *Imperatorem Caeſarem* ſcil. colunt. n. Pergamenor. *Vaill.* Gr. —

— — ΣΕΒΑΣΤΟΝ, *Imp. Caeſ. Auguſtum.* n. Cnoſiorum in Auguſto *Golz.* in Aug. Tb. 11. n. 124) *Morell.* in Aug. Tb. 5. n. 154. p. 460.) *Triſtan.* Comm. Hiſt. I. p. 93.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑC, *Imperatores.* ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑC ΚΑΙCΑΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝ ΚΑΙ ΟΥΗΡΟΝ, *Imperatores Caeſares Antoninum* (M. Aurel.) *Et Verum* ſc. honorant. M. Aurel. et L. Verus dextras ſibi inuicem porrigentes. Æ. max. Nyſae Cariae Muſ. *Alb.* I. Tb. 33. n. 2. p. 66.) *Erizzo* p. 336.) *Spanhem.* Epiſt. 2. ad *Morell.* p. 104.) *Triſtan.* I. p. 500. 546.) *Vaill,* Gr. p. 60.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ, *Imperatori.* ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ ΚΑΙΣΑΡΙ ΣΕΒΑΣΤΩ ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΩ, *Imperatori Caeſari Auguſto Veſpaſiano.* n. Apamenſ. Phrygiae. *Vaill.* Adp. Num. Gr. Tb. 3. n. 16.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ, *Imperatoris.* ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, *Imp. Caeſaris. Golz.* in Aug. Tb. 5. n. 53.) *Morell.* in Aug. Tb. 41. n. 20 et 53. n. 2.

— ΔΟΥΚΤΑΤΟΡΟΣ, *Imp. Dictatoris. Morell.* in Iul. Caeſ. P. I. p. 91. 93. 99.

— ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΥ CΕΒαςῦ, *Imp. Domitiani Auguſti. Morell.* in Domitiano Tb. 21. n. 28. P. II. p. 185.

— ΤΙΤΟΥ ΚΑΙCΑΡΟC, *Imp. Titi Caeſaris. Morell.* Impp. II. in Veſpaſ. Tb. 14. n. 9.

Μ. ΑΝΝΙΟΣ ΓΑΛΕΡΙΟC ΑΝΤΩΝΙΝΟC ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟC ΑΝΤωΝΕΙΝΟΥ ΥΙΟC, *Marc. Annius Galerius Antoninus, Imperatoris Antonini Filius. Vaill.* Adp. Graec. Tb. 6. p. 48.

ΕΙΡΗΝΗ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟC, *Pax Domitiani Auguſti.* Caput Domitiani n. Nyſaeor. Cariae. *Vaill.* Gr.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΣΑΚΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ. ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. Parthus ſedens, d. arcum. *Froelich.* Not. Elem. p. 177. cf. *Arſaces* IX. Parthiae rex.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ, *Imperatoris,* ſiue ſuamet auctoritate regentis, adpellatio in numis *Tryphonis* Syriae regis, inſcriptis ΒΑΣΙΛΕΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ, *Regis Tryphonis Imperatoris* quoque occurrit, qui tyrannus contra Demetrium Nicatorem declaratus videtur Ἀυτοκράτωρ, *belli ſummus dux,* regno adſcito titulum conſeruare ambiuit, vt *Regis et Imperatoris* vtraque adpellatione ſummum eſſe imperium ſuum in bello et in pace declararet. *Froelich.* Ann. Syr. p. 79.) *Eiusd.* Not. Elem. Tb. 13. n. 11. p. 169. — Pariter ſociata vtraque illa adpellatio Ἀυτοκράτορος Βασιλεὸς in n. *Tigranis* Armeniae regis apud *Golzium,* qui eandem quoque inſcriptionem praefert cum addito Epiphanis cognomento: ΤΙΓΡΑΝΟΥΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, *Tigranis Imperatoris Epiphanis Regis.* Si talis exſtat numus, ſummum itidem pace iuxta ac bello imperium notatur.

ΑΥΤΟΜΑΛΗC, *Automalae* in Lybia. v. *Automala.*

ΑΥΤΟΜΟΥ loco ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. n. Seleuciae. Muſ. *Theup.* p. 1293.

ΑΥΤΟΝ. *al.* ΑΥΤΟΝΟ. Ἀυτόνομοι, *Sui Iuris,* vel ſuis legibus. v. *Autonomia.* — *Anazarbus.* — *Corycus.* — *Dora.* — *Samoſata.* — *Sebaſte.* — *Seleucia,* etc.

ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ titulus adſcriptus eſt illis vrbibus, quae Romanis ſubiectae; *ſuis* tamen *iuribus legibuſque* vti permiſſum erat. Sic a) Amiſus

Pon-

Ponti: ΑΜΙΣΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. — b) *Antiochia* Syriae: ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. *al.* ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. *al.* ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. *al.* ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. — c) *Apamea* Syriae: ΑΠΑΜΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. — d) *Arethuſa* Syriae: ΑΡΕΘΟΥΣΑΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. — e) *Bargylia* Ciliciae: ΒΑΡΓΥΛΙΑΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. — f) *Corycus* Ciliciae: ΚΩΡΥΚΙΩΤΩΝ ΑΥΤΟΝΟΜΥ. — g) *Cyrene* Africae: ΚΥΡΑΝΕΙΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. — h) *Epheſus* Ioniae: ΕΦΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. — i) *Laodicea* Syriae: ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ in Æ 3. Antiochi VIII. vulgo Grypi ex *Froelichii* ſententia Annal. Syr. p. 93. primum expreſſus legitur Ἀυτονόμου titulus. — k) *Mopſus* Ciliciae: ΜΟΨΕΑΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. — l) *Peluſium* Aegypti: ΠΕΛΟΥΣΙΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. — *Seleucia* Syriae: ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. — n) *Tripolis* Phoeniciae: ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ.

Azanus Phrygiae, vid. *Aezanis.*

Azenia, *Azenium*, *Azetis* in Attica. Azetini populus quidem ignotus, tamen propter fabricae conuenientiam numi ΑΖΕΤΙΝΩΝ inſcripti, Atticae inſeruntur. Eſt in iis caput muliebre vel Palladis galeatum.)(ΑΖΕΤΙΝΩΝ, ſiue Α ΞΕΤΙΝΩΝ, *Azetinenſium.* Noctua inſidens capitello ordinis Ionici oleae ramum vnguibus ſtringit. Æ 3. *Peller.* Tb. 22. fg. 20.) *Cim. Vind.* I. p 81.) *Eckhel.* Cat. I. p. 113.) *Froelich.* Not. Elem. p. 77. et ex eo *Zaccaria* Iſtit. Num.

ΑΖΕΤΙΝΩΝ. v. *Azenia.*

ΑΖΙ. *Aſiſium* Vmbriae apud *Pellier.* Rec. III. p. 52.

Azicus Mars a' Dacis atque Edeſſenis cultus, de quo *Neumann.* Pop. Num. I. p. 87.

Azorus Pelagoniae *Straboni*, forte *Aſſorus Ptolemaei*, qui Ἄζωρον quatuor ſcripſit ſyllabis, tribus vero *Strabo* Ἄζωρον et *Liuius Azorus.* conf. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 855. Attribuit *Guſſeme* I. p. 356. huic oppido numum, in quo ΑΖΟΡΕΤΩΝ. Lyra.)(ΝΙΚΟΚΛΙΑ ΗΡ. Caput *Nicocliae* heroinae laureatum.

Azotus in Palaeſtina *Stephano* Ἄζωτος πόλις Παλαιστίνης, ὁ πολίτης Ἀζώτιος. *Plin.* L. V. c. 14. Hodie *Alcette*. *Harduin.* Oper. p. 9.

Azyma et paſcha promiſcue, vt e variis *Ioſephi* locis liquet de eodem feſto ab Hebraeis dicto. — *Feſtum azymorum* vel tabernaculorum manipulo duarum ſpicarum et quidem hordeacearum frugum in Agrippae Iun. numo apud *Spanh.* Pr. I. 528. deſignatur.

B ſecun-

B.

B ſecunda littera et Graecorum et Romanorum. Graecorum antiqua B forma rarius in numis occurrit veteribus. Conf. *Dutens* Explication p. 183. et in eius Ancien Alphabet des Grecs. Idem *Dutens* Tb. 3. p. 93. varias huius elementi vel *Beth* Phoeniciorum protulit formas, quae vel in n. Antiochi IV. quem *Barthelemey* in Iournal des Savans Aout 1760. vulgauit; vel in numis Sidoniorum apud *Pellerin*. Suppl. IV. p. 106. Tb. 88. fg. 6. Peup. et Vill. pariter in n. Beryti apud *Pellerin*. Suppl. V, Tb. 3. fg. 9. et in aliis Phoeniciorum ac Punicorum numiſmatibus obſeruantur. Aliter formata eſt littera *Beth* in n. Baal Tarz et Beryti apud *Peller*. Suppl. IV. Tb. 3. Diſcrepat autem iſtius litterae figura in n. Vagae a *Dutens* vulgato, et in n. Aradi apud *Pellerin*. Peup. et Vill. Tom. III. p. 29. Alia denique huius litterae forma cernitur in numis, quos Leptis, Cadix, etc. percuſſerunt. — In Celtiberica lingua B eandem prae ſe fert formam, quae Graecis ac Latinis eſt communis, teſtante *Velazquez* Enſayo ſobre los Alphabetos p. 45. 46. De Graecorum βῆτα elemento, quod marmoribus inſculptum conſulendi ſunt *Corſin*. Not. Graec. p. 10 ſqq. et *Placentin*. Sigl. veter. Graecor. p. 15 ſqq.

B. *Babba* vrbs in Mauretania Tingitana, quae legitur C. I. B. *Colonia Iulia Babba*, vel C. C. I. B. *Colonia Campeſtris Iulia Babba*. *Morell*. Theſ. Impp. II. p. 28. Tb. 3. n. 19. 20. vid. *Babba*.

B. *Baebius*. Q. B. *Quaeſtor Baebius*.

B. Βαλέριος, *Valerius*, gentile magiſtratus nomen. B. ΑΝΔΡΟΝΕΙΚΟΥ, *Valerio Andronico*, praetore Cyzicenorum. n. Gallieni. — ΕΠΙ СΤΡ. Β. ΛΟΛΛΙΑΝΟΥ, *Sub Praetore Valerio Lolliano*. n. Methymnaeor.

B. Βαρβία, *Barbia*. ΓΝ. ΣΕ (al. ΣΕΙ.) ΗΡΕΝΝ. ΣΑΛ. Β. ΟΡΒ. ΣΕΒ. *Gnea Seia Herennia Salluſtia Barbia Orbiana Auguſta*.

B. Βασιλέα, *Regem*, forte Agathoclem deſignat, pone Cereris collum in Æ. Syracuſarum.

B. Βασιλέως, *Regis*. B. A. Βασιλέως Ἀλεξάνδρου, *Regis Alexandri*. — B. AN. Βασιλέως Ἀντιγόνου, *Regis Antigoni* Macedoniae. — ΒΑΜΥΜΤΟΥΜ Βασιλέως Ἀμύντου Μακεδόνων, *Regis Amyntae Macedonum*. — B. AP. Βασιλέως Ἀρχελάου, *Regis Archelai* Cappadocum. — B ΠΥΡ. Βασιλέως Πύῤῥου, *Regis Pyrrhi* Epirotarum. — B. Φ. Βασιλέως Φιλίππου, *Regis Philippi* Macedoniae.

B. Βασιλίσσης, *Reginae*. B. K. Βασιλίσσης Κλεοπάτρας, *Reginae Cleopatrae*.

B. *Beata*. B. F. *Beata Felicitas*, *al.* F. B. *Felicitas Beata*. — B. T. *Beata Tranquillitas*.

B. *Beatiſſimo*. Conf. *Bimard*. ad *Iobert*. II. p. 193.

B. Βελτίστου, *Optimi*, epitheton ſummi pontificis. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ B. (*al.* ΒΕΛ.) ΑΡΧΙ. ΑΠΑΜΕΩΝ, *Alexandro Optimo Pontifice Apamenſium*.

B. *Beneficium*, et in eodem Neronis numo ſimul *Beneuolentia*. B. C. R. S. T. G. F. B. *Beneuolentiam Capta Romani Senatus Togatam Gentem Foue Beneficiis*, ex interpretatione *Harduini*. Oper. p. 724. Conf. *Guſſeme* I. p. 382.) *Morell*. Th. Imp. II. Tb. 8. n. 20. p. 95.

B. *Benigniſſimo*. cf. *Bimard*. ad *Iobert*. II. p. 193.

B. *Berytus* Phoeniciae.

B. Βιθυνίας. B littera praepoſita litteris ΚΑΙ ΠΟΝΤΟΥ *Bithyniam* deſignat.

ſignat. *Zaccar.* Iſtit. Num. — B. KI. *(ſic)* ΠΟΝΤΟΥ, *Bithyniae Et Ponti.* n. Fauſtinae Senioris. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 34. n. 10. p. 284.

B. *Bonae.* B. M. V. N. R. P. *Bonae Memoriae Vrbis Noſtrae Rectori Perpetuo* vt coniectat *Harduin.* Oper. p. 467. Aliorum coniectura eſt: *Beatiſſimo* ſiue *Benigniſſimo MVNificentiſſimo ResPublica.* n. Conſtantini, de cuius explicatione *Bimard.* ad *Iobert.* Not. rei numar. II. p. 192 ſq.) *Bandur.* II. p. 260.

B. *Bono.* B. R. P. NAT. *Bono ReiPublicae Nato,* *Iobert.* Science I. p. 137.

B. Βυλὴ, Βυλῆς, *Conſilium, Conſilii,* vel *Senatus.* A. B. Ἀντιοχέων Βυλὴ, *Antiochenſium Senatus,* forte. — B. Δ. Βυλῆς Δόγματι, *Senatus Decreto,* vel *Senatus Conſulto.* — Γ. B in numis Anazarbi, Perinthi, et frequentius Tarſi, Γνώμῃ Βυλῆς, vel Γράμματι, Βυλῆς, *Decreto Senatus, Reſcripto Curiae,* vel Γερυσίας Βυλῆ, *Senatus Conſulto.* Minus recte *Harduin.* Num. Vrb. Illuſtr. p. 486. Γ inuerſam cenſet litteram L eſſe, inde legit Λυκάβαντος B. *Anno Secundo.*

B. *Bracara* Luſitaniae. B. A. *Bracara Auguſta.*

B. Βρεττιῶν, *Bruttiorum* in monogrammate litteris B et K inuerſo ligatis. vid. *Conſentia Bruttiorum.*

B. *Britannicus.* B. G. MAX. Caracalla.

B in numo ΚΟΣΩΝ, *Coſarum* fortaſſe *Brutum,* Caeſaris occiſorem deſignat. *Liebe* Goth. Num. p. 19.

B nota numeralis δύο, *duo,* δὶς, *bis,* δεύτερος, *ſecundus,* δευτέρως, δεύτερον, *ſecundo, ſecunda vice, iterum,* addito etiam TO vel T. vel δευτέρῳ, *ſecundo* ſc, anno. Conf. *Corſin.* Not. Gr. p. 10.) *Placentin.* de Siglis veter. Graecorum p. 45.) *Froelich.* Notae Compendiariae Graecae p. 142.

B ſiue TO B. vel T. B. magiſtratu vel praetoris, vel archontis, vel ſcribae *bis* functum fuiſſe denotat.

B ſub naui, velo expanſo in n. Sempronii Atratini, eum *biennio* claſſi praefuiſſe arguit.

B in M. Oppii Capitonis numis indicat annum eius *ſecundum* adminiſtrationis prouinciae ſeu praefecturae claſſis.

ANB. vel ANTB. *Antiochiae* in officina *ſecunda.*

AQ. O. B. F. *Aquileiae* in *Officina Secunda Flatum,* vel *Officina Secunda Feriit,* vel *Officinae Secundae Fabrica,* forte.

APX. A. TO B. *al.* APXONTOC A. TO B. *al.* APX. A. T. B. *al.* APX ΠΡΩ. TO B. *Archonte Primario Iterum;* τὸ B. prodit eum magiſtratum non fuiſſe perpetuum.

APX. B. *al.* APX. TO B. *al.* APX. T. B. *Archonte Iterum.*

APXIEP. A. TO B. *Pontifex Primus et Iterum.* — APXIEPETC APX. A. TO B. *Pontifex Archon Primus et Iterum.*

ACIAP. TO B. *Aſiarcha Iterum.*

A. C. B. N. Ἀρίστων Σεβαστῶν Δὶς Νεωκόρων, *Optimorum Auguſtalium Bis Neocororum,* ciuium Ancyrae in Galatia.

BIP. *Annus* 112. — BIΣ. 212. — BKΣ. 222. — BΛP. 132. — BΛΣ. 232. — BΛΦ. 532. — BM. 42. — BMP. 142. — BMΦ. 542.

B. N. *al.* B. NE vel B. NE. *al.* B. NEO. aut NEΩ. — NEΩK. — NEΩKOP

ΝΕΩΚΟΡ. — ΚΕΩΚΟΡΩΝ, *Iterum*, vel *Bis Neocororum*. — ΚΟ Β. ΝΕ Κολωνία Δὶς Νεώκορος; *Colonia Bis Neocora*. vid. *Neocori*.

ΒΝΡ. *Annus* 152. — ΒΝΤ. 352. — ΒΟΡ. 172. — ΒΟΣ. 272. — ΒΟΤ. 372. — ΒΠ. 82. — ΒΠΡ. 182. — ΒΠC. 282. — ΒϞ. 92. — ΒϞΡ. 192. — ΒC. 202.

BSIRM. In *Secunda* officina *Sirmii*.

BSIS. *al*. BSISC. *al*. BSISN. in officina *Secunda Siſciae*.

BSLC. in *Secunda* officina *Signata Lucduni* (Lugduni.)

ΒΞΡ. *Annus* 162. — ΒΖΡ. 152.

ΓΡΑΜ. ΤΟ Β. *Scriba Iterum*. n. Nyſae.

ΕΠΙΔΗΜΙΑ Β. *Aduentus Secundus*. n. Sept. Seueri a Perinthiis.

ΕΠΙ CΤΡ. etc. Β. *Sub Praetore* etc. *Iterum*.

ΕΦΕCΙΩΝ Β. ΝΕΩ. *Ephesiorum Iterum Neocororum*.

ΕΤ. Β. vel ΕΤΟ. *al*. ΕΤΟΥC Β. *Anno Secundo*.

Η. ΤΟ Β. Ἡγεμόνος τὸ Β. *Praeſide* Iterum.

L. Β. Λυκάβαντος 'β. *Anno Secundo*.

ΛΕΠΤΙC Β. *Leptis Anno Secundo* imperii Tiberii, omiſſis notis ΕΤ. vel L.

Μ Β. *Anno* 42. n. Apameae.

OB. *Officina Secunda*, vel *Obſignata* moneta. vid. COMOB. — CONOB. — TESOB. — TROB.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Pergamenis Bis Neocoris*.

Raſche Lex. Num.

ΡΛΒ. *Annus* 132. — ΡΞΒ. *An*. 162. — ΡΟΒ. 172.

C. etc. Τ. Β. *Praetore* Iterum. n. Erythr.

S. M. K. B. *Sacra Moneta Carthaginis* in officina *Secunda*. — S. M. N. B. *Sacra*, vel *Signata Moneta Nicomediae* in *Secunda* officina.

Τ. Β. vel ΤΟ Β. *Iterum*. ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞΟΥCΙΑC ΤΟ Β. *Tribunitia Poteſtate Iterum*. — ΥΠΑΤ. Β. vel ΥΠΑΤΟC ΤΟ Β. *Conſul Secunda vice*.

B litterae in P commutatio in Romanis numis obuia, et a *Quintil*. Inſtit. L. I. c. 4. tradita. Sic in AR et Æ. Antonini Pii ſcriptum FORTVNA OPSEQVENS, prout in marmoribus APSENS, OPSIDES etc. haud aliter ac PLEPS in inſcriptione arcus Druſo et Germanico dicati iuxta *Bellorium*.

Β et Π confuſae apud Graecos litterae, cuius rei exempla protulit *Spanh*. I. p. 120.

Β et Φ itidem permutatae. *Spanh*. ibid.

Β et Ρ alternant, e. c. ΑΒΤ. pro ΑΡΤ. — ΑΛΑΡΑΝΔΕΩΝ loco ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ. *Haym*. Th. Br. II. Tb. 39. n. 11. p. 322. — VIRIVS pro VIBIVS. *Eckhel*. Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 47. — TB pro TR.

B et V permutantur in linguis non ſolum Orientalibus, ſed in Graeca quoque, Latina, aliiſque linguis, de qua permutatione *Dutens* dans Explication de qu. Med. p. 68. 132.) *Montfaucon*. in Palaeogr. p. 169. 293.) *Swinton*. de numis quibuſdam Samaritanis et Phoeniciis. p. 74.) *du Freſne* Gloſſar. Litt. B. fol. 415. Sic apud *Gruter*. Q. B. *Qui Bixit*, loco *Qui Vixit*. — ABE pro AVE. — BOLCANO pro VOLCANO. — Etiam in moneta vetere legitur: BENERE GENETRICE

TRICE. pro VENERE. *al.* BENERI. n. Gallieni et vxoris Saloninae. — IVBENTVS AVG. loco IVVENTVS. n. Gallieni. — Similiter V pro B poſitum reperitur: DANVVIVS. n. Traiani. — GLORIA ORVIS (*ſic*) TERTARVM. n. Theodoſii M.

B mutatum in 8 in numis Lucaniae vrbis Biſtuuii: 8ΙΣΤVVIS h. e. Biſtuuis, vel Biſtulis vid. *Biſtuuium.*

B pro ΟΥ, vel Υ, ſicuti Latina verba Graecis admixta, et Graecis litteris haud raro prolata. *Placentin.* Sigl. Vet. p. 48. Ita enim ad Latinas voces exprimendas adhibuitur pro diphthongo ΟΥ littera B in lapidibus, et ΒΑΡΟC pro ΟΥΑΡΟC, item ΙΟΒΙΑΝΟC pro ΙΟΟΥΙΑΝΟC inſculptum legitur apud *Spon.* Voyag. du Levant. III. p. 82. In numis vero ΒΕΙΒΙΟC et ΟΥΙΒΙΟC. *Bandur.* Num. Impp. I. p. 63. — ΒΑΛΕΡΙΑΝΟC et ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟC. *Ibid.* p. 141. — CΕΒΗΡΟC ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. Muſ. *Alb.* II. Tb. 65. n. 2.) *Bonarrot.* Num. Carpin. p. 240.) *Haym.* Th. Br. II. p. 256.) *Vaill.* Gr. p. 142. — ΝΕΡΒΑ loco ΝΕΡΟΥΑ. *Haym.* Th. Br. II. p. 267. — ΙΟΥΛΙΑ ΑΚΥΛΙΑ CΕΒΥΡΑ C. *Iulia Aquilia Seuera Auguſta.* *Vaill:* Gr.

B *omiſſum* in voce VBERITAS, pro qua legitur in n. Trai. Decii VERITAS cum ſolito Vbertatis ſimulacro. — ΑΝΑΖΑΡΕΩΝ loco ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΝ. *Anazarbenſium.* Æ I. Heren. Etruſci. *Band.* I. p. 41.

ꓭ vel B *inuerſum* in n. Peteliae Bruttiorum obſeruatur. — *Tranſuerſum* itidem in n. Neapolis Campaniae.

B ſolitaria littera reprehenditur in area n. *vrbium* Antiochiae Syriae, Aradi, Coſae, Crotonis, Cyrrhi, Gortynae, Hieropolis Syriae, Leptis, Maſſaliae, Tyrae. — *pariter regum* Arſacis, Alexandri M. Philippi, Sauromati. — *porro familiarum* Caſſiae, Lolliae, Mettiae, Thoriae. — *item Imperatorum* Iul. Caeſaris, Gallieni, Quintilli, Aureliani, Seuerinae, Taciti, Probi, Cari, Carini, Diocletiani, Val. Maximiani, Coſtantini Chlori, Gal. Maximiani, Conſtant. M., Vetranionis, Valentis, Anaſtaſii, Iuſtini I., Iuſtiniani I. Heraclii.

B in ſubſignationibus, et in area numorum ſequioris aetatis, vt Aureliani, Diocletiani, Val. Maximiani, Conſt. Chlori etc. — Sic BA. litterae ſubſignatae. n. Taciti. — BΓ in area Conſt. Chlori. — BKA. in ſubſignatione n. Cari. — BKV. in area n. Diocletiani. — BSIS. n. Conſtantii Iun. aliorumque. — BTR. infra n. Conſt. Chlori, Gal. Maximiani etc. — B XXI. in area et ſubſignatione numorum Taciti et Probi, pariterque in n. Floriani et Cari. — B XXIR in area et ſubſignatione n. Seuerinae, et in ſubſignatione n. Floriani. vid. *Litterae.*

B cum lunula in area Val. Maximiani. — B* in area n. Diocletiani, Conſt. Chlori, Gal. Maximiani. — *B in area n. Conſt. Chlori. — *B infra. n. Aureliani.

B *duplicatum* pluralem indicat. vid. NOBB. — CΕΒΒ. vel CΕΒΒΒ.

ΒΑ. Βαλέριος, *Valerius.* ΕΠΙ Γ. ΒΑ. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, *Sub Caio Valerio Diogene.* n. Smyrn.

ΒΑ. forte Βαλοίων, *Baloiorum.* n. Britannici. apud *Stradam* n. 41. de quo numo *Triſtan.* Comm. I. p. 188. et *Morell.* Th. Impp. II. p. 56. *et* Fam. *Mindia.*

ΒΑ. Βαρινῶν, *Barinorum* Apuliae. Pegaſus volans.)(Caput Mercurii petaſo alato tectum. AR 3. *Magnan.* Miſcell. Num. P. III. Tb. 9. fg. 2.

ΒΑ litterae abbreuiationem vocabuli Βασιλεὺς, *Rex*, ſiue Βασιλέως, *Regis* indicant.

BA

BA ΑΓΡΙ. *al.* ΑΓΡΙΠ. vel ΑΓΡΙΠΠ. *al.* ΑΓΡΙΠΠΑ vel ΑΓΡΙΠΠΑΣ, Βασιλέως Ἀγρίππα, *Regis Agrippae*, nepotis, vel pronepotis Herodis Magni, in Iudaea. *Morell.* in Domitiano Tb. 20.) Muſ. *Theup.* p. 1212.

— ΑΝΤΙ. Ἀντιπάτρου, *Regis Antipatri*, Caſſandri filii.

— ℞. Ἀριδάιου, *Aridaei*, Macedoniae, forte. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 2. n. 1. p. 14.

— ΔΗ. Δημητρίου, *Regis Demetrii* II. Nicatoris Syriae.

— ΕΥ. *Eupatoris*, Boſpori Cimmerii Regis. *Froelich.* Not. Elem. 166. qui vero *Eumeni* Pergameno olim in Animadu. p. 81. Numum ita inſcriptum tribuerat.) *Eckhel.* Cat. I. 175.

— ΓΕΛΩΝΟΣ, *Regis Gelonis* Syracuſani. Muſ. *Theup.* p. 1223.

— Κ. Κότυος, *Regis Cotyos* I. Boſpori Cimmerii. *Kbell.* Suppl. p. 24.) *Vaill.* Pr. II. p. 61.

— ΠΕΡ. Περσέως, *Regis Perſei* Macedoniae.

— ΦΙ. Φιλίππου. *Regis Philippi* Macedoniae, et Syriae. *Geſner.* Tb. 1. n. 19.) *Golz.* Graecia Tb. 30. n. 1.) *Haym.* Th. Br. II. p. 14. obſ. 8.) *Muſell.* Reg. Tb. 1. n. 6.) Muſ. *Theup.* 1218. 1219.

— Ρ. ΑΛΤ. Βασιλέως Ροιμητάλκου αλτ. *Regis Phoemetalcis* Boſpori Cimmerii, *Anno* 331.

— in *AV.* Baſilii: BASILE CONSTANTI. BA. Muſ. *Theup.* p. 379.

— in *AV.* Conſtantini et Romani: CONSTANT. CE. ROMAN. AVGG. BA. Muſ. *Theup.* p. 380.

BA. Βάσσου, *Baſſi* magiſtratus cognomen. ΕΠΙ ΠΟΜΠΩΝΙΟΥ ΒΑ. *Sub Pomponio Baſſo.*

BA. ſeu integre ΒΑΤΤΟΣ, *Battus*, nomen regis Cyrenarum, in eius arg. numo apud *Spanh.* I. p. 298. — Quid ſi Β. Α. Βασιλέως Ἀλεξάνδρου, *Regis Alexandri*, legeretur? Caput in eo muliebre eſt, vt videtur, ornatum corona quaſi radiata.)(Muliebre caput turritum et ΝΙ incertum. AR 3. *Cim. Vind.* P. I. p. 39.) *Guſſeme* II. p. 422. — *Al.* ſimilis cum Β Α. et capite nudo.)(Caput muliebre et ΓΝ. AR 3. *Cim. Vind.* ibid.

BA in area n. Apameae Syriae; *it.* Antiochiae Syriae.

BA ſubſignatae litterae in n. Taciti.

Β. Α. Βασιλέως Ἀλεξάνδρου, *Regis Alexandri* M. Macedonum. *Eckhel.* Cat. I. n. 95 ad 100.) *Froelich.* Annal. Syriae Tb. I. n. 9.) *Golz.* Graecia Tb. 33. n. 5.) Muſ. *Theup.* 1219.

— Βασιλέως Ἀντιγόνου, *Regis Antigoni* II. Macedoniae.

BÀ. *Bracara Auguſta* Luſitaniae.

Β. Α. ΑΓΡΙ. — ΑΓΡΙΠ. etc. *Regis Agrippae.* vid. *Agrippa.*

— ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, *Regis Alexandri* M. *Wilde* Sel. Num. Tb. 3. n. 16.

Baal-Tarz, ſeu *Baal Tars*, id eſt, *Iupiter Tarſenſis* legitur litteris Phoeniciis, quas *Swintonius* in Tranſ. Philoſoph. Tom. LVII. P. II. p. 266 ſqq. item *Dutenſius* dans ſon Explication de Méd. Gr. et Phen. p. 25 et 126, aliique uno ore ita interpretantur. Conf. *Neumann.* Pop. Num. II. p. 53.

BA. ΑΝΤΙ. Βασιλέως Ἀντιπάτρου, *Regis Antipatri.* vid. *Antipater* Caſſandri filius.

BA. ΑΡ. litteris nexis, Βασιλέως Ἀριδαίου, *Regis Aridaei.* v. *Aridaeus.*

Babalatus apud *Vopiſcum* in Aureliano, idem quod *Vabalatus*. *Oiſel.* Sel. Num. p. 48.

Babba colonia Mauretaniae Tingitanae ad Garguam amnem ſita, colonia a Iul. Caeſare conſtituta vt indicat *Iuliae* nomen. *Plin.* L. V. c. 1. Etiam *Campeſtris* adpellata eſt. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 936. — Notulas C. I. B. D. D. in numis Augusti, Claudii, Neronis ſignatos legunt *Vaillantius* Col. I. p. 105.) *Mdb.* p. 85.) *Hauercamp.* ad *Morell.* Theſ. Impp.) *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 229. 230. *Colonia Iulia Babba*, *Decreto Decurionum.* Et vt in alio eſt C. C. I. B. D. D. *Colonia Campeſtris Iulia Babba Decreto Decurionum.* Vnus Veſpaſiani plenius inſcriptum exhibet: COL. IVL. AVG. BABBA, qui ſi in *Golzii* Theſauro genuinus eſt, etiam priorum notularum expoſitionem confirmat. Plurimos Claudio, a quo beneficium quoddam accepiſſe videtur, numos conſecrauit; Neroni et Galbae ſuos etiam dedicavit.

a) *Augusto.* C. I. B. D. D. *Cellar.* l. c.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 31.

b) *Claudio.* 1. TI. CLAVD. CAESAR AVG. GER. Caput Claudii laur.)(C. C. I. B. D. D. PVBL. Mulier ſt. d. pateram, ſ. c. c. Æ 2. Rrr. *Eckbel.* Num. Vet. p. 307. 308. Cum hac auerſa nullus alius adhuc compertus. — 2. TI. CLAVD. CAESAR AVG. Caput huius laur.)(C. C. I. B. D. D. PVBL. intra coronam querneam. Æ 2. R. *Guſſeme* I. p. 358.) *Patin.* Impp. p. 100.) *Vaill.* Col. I. p. 154.) *Harduin.* Oper. p. 31.) *Morell.* in Claudio Tb. 6. fg. 21. p. 28. — 3. TI. CLA. GER. CAES. Idem caput laur.)(C. C. I. B. D. D. Palma arbor. Æ 3. R. *Guſſ.* ib. n. 2.) *Patin.* ib.) *Vaill.* ib. — 4. *Al.* ſed taurus in flumine natans. Æ 3. Rrr. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

c) *Neroni.* 1. NERO CLAVDIVS CAESAR AVG. GER. Caput radiatum, ſuper quo incuſum N. O.)(EX CONS D. C. C. I. B. Pons tribus fornicibus conſtans. Æ 2. Rr. *Eckbel.* Cat. I. p. 286. — 2. *Alius* cum eodem ſigno incuſo, ſed inuerſo. Æ 2. Rr. *Eckhel.* ib. — 3. *Alius*, ſed Bos ſtans. Æ 2. R. *Guſſ.* ib. n. 5.) *Patin.* ib.) *Vaill.* Col. I. p. 168 cuius explicatio EX CONS*enſu* D*ecurionum*, confirmatur ex Galbae numo EX CONS. DEC. inſcripto. Alii vt *Patin.* p. 115. minus recte E*x* C*onſenſu* C*oloniae* CIB*yritanae* D*ecuriones*, vel E*x* C*onſenſu* C*iuitatum* C*ampaniae* D*uarum.* conf. *Iobert.* II. p. 229. — 4. NERO CLAVDIVS CAESAR. Caput eius nudum.)(C. C. I. B. EX CONS. D. Caput barbatum, ante ſerpens erectus. Æ 3. R. *Guſſ.* n. 3.) *Morell.* in Nerone Tb. 16. fg. 21.) *Seguin.* Sel. Num.) *Vaill.* Col. I. 167. — 5. *Al.* ſed ſine ſerpente. *Morell.* ib. fg. 22. — 6. NERO CLAVDIVS CAESAR AVG. Idem caput nudum.)(*Ead. epigr.* Pons cum tribus fornicibus. Æ 3. Rrr.) *Beger.* Th. Br.) *Guſſ.* n. 4.) *Harduin.* Oper. p. 32.) *Triſtan.* Comm. I. p. 216.) *Vaill.* Col. I. 168.) *Morell.* in Nerone Tb. 11. fg. 25. p. 110. — 7. *Al.* ſed Victoria cum palma et corona. *Morell.* ib. Tb. 12. n. 1. — 8. *Al.* ſed palma arbor. *Morell.* ib. fg. 2.

d) *Galbae.* IMP. GALBA CAESAR. Caput Galbae.)(C. C. I. B. EX CONS. DEC. Victoria gradiens, d. lauream, ſ. palmae ramum. Æ 3. Rrr. *Guſſeme* n. 6.) *Vaill.* ib.

e) *Veſpaſiano.* cum inſcr. COL. IVL. AVG. BABBA. *Golz.* Theſ. p. 239.) *Guſſ.* I. p. 359.) *Harduin.* Oper. p. 32.

Babylon Chaldaicarum gentium caput diu ſummam claritatem obtinuit in toto orbe, propter quam reliqua pars Meſopotamiae Aſſyriaeque

que Babylonia adpellata eſt, ſexaginta millia paſſuum amplexa, muris ducenos pedes altis, quinquagenis latis, in ſingulos pedes ternis digitis menſura ampliore quam noſtra, interfluo Euphrate, mirabili opere vtroque, *Plinio* teſte; at referente *Pauſania* Babylon iam nihil praeter muros habet reliquum. Eadem vero vrbs Meſopotamiae a Sept. Seuero recuperata eſt. — Traianum *Babylone* moratum, cum ad Parthicam expeditionem proceſſit, teſtis eſt cum *Dione* numus Æ. in quo: IMP. CAES. NERVAE TRAIANO AVG. GER. DAC. PARTHICO P. M. TR. P. COS. VI. P. P. Caput Traiani.)(BABYLONIA. S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI. Structura e lapide quadrato cum duabus portis et pyramidibus, in circularem formam. *Guſſeme* I. p. 360.) *Mdb.* 162. — Exſtat inter recentiores aureus numus, cuius prior pagina vultum regis Galliae Ludouici XII. exhibet, capite cincto corona e liliis Franciciis cum hac epigraphe: LVDO. FRAN. REGNIQ. NEAP. R.)(Inſignia regni Franciae, quae ſunt tria lilia, ſuperpoſita corona pro more illius aeui aperta. Alluſio eſt ad locum *Ieſaiae* c. XIV. vſ. 22. vbi de Chaldaica Babylone dicitur: PERDAM BABYLONIS NOMEN, quae verba in poſtica parte leguntur, cruce praefixa. Numi illius iconem primus exhibuit *Petauius* et poſt eam *le Blanc* in libro inſcripto Gallice: Monnoies de France; porro *Harduin.* in Auctuario Diarii Eruditorum, impreſſo Pariſiis 1707. cuius excepta in eiuſdem Oper. Sel. p. 905. 906. — Exiſtimauit iam *Thuanus*, comminatum eſſe hoc dicto regem Ludouicum XII. ſe deleturum eſſe vrbem Romam, quoniam eſſet ei cum ſummo Pontifice Iulio II. ſimultas maxima, probroſoque *Babylonis* nomine eundem ipſum Romam deſignaſſe. *Harduinus* vero more ſuo a Babylone Romana ad Aegyptiam nos ablegauit, cuius vero ſententiam confutare ſunt adgreſſi *Conr. Dietr. Koch* Strictur. Theol. in *Io. Harduin.* Opera Sel. p. 26. pariter eundem refellit *Chriſtian. Schlegel.* nec minus *Salom. Deyling* Obſeru. Sacr. P. III. Obſ. L. p. 399 ſqq. fuſius vero *Chriſtian Sigiſmund Liebe* in Prodromo reformationis pia memoria recolendae ſiue numi Lud. XII. Regis Gallorum epigraphe: PERDAM BABYLONIS NOMEN etc. Lipſiae 1717.

Baccha ſiue Bacchantium vna in Syracuſio numo a *Neumanno* Pop. *Num.* I. Tb. 2. n. 7. promulgata. Produnt Baccham ſatis liquido ſublime caput, volitantes defluique ad humeros capilli et peplum ob feſtinatum greſſum vento ſinuatum: Solent alias *Bacchantes* in gemmis, picturis et anaglyphis marmoribus impetu longe vehementiore, ore multum hiante, reiecto capite, omniumque membrorum iactatione violenta decurrere. At Syracuſarum modeſtius furit. Viam quidem vrget, vt defluentes comae, peplumque ſinuatum indicant, neque tamen furibunda iactatur. Atque hoc ipſum eſt, quod nobile Syracuſani artificis ingenium, vt perelegans numi fabrica ſummam in arte peritiam, praeclare commendat. Faſciae, quas Baccha gerit, ad diadema forte adludunt, quod Bacchum inueniſſe fabulae narrant. — *Bacchae caput*, hedera coronatum, quod haec planta ebrietatem vini prohibeat, in numis Aegienſium, Bithynenſium, Iulienſium Laodicenorum, Nicaeenſium etc. Bacchi cultum indicat. *Guſſeme* I. 360.

Bacchantes ſerpentibus coronati, v. *Serpens.* — Figura Bacchantis, ad eius pedes ciſta ſemiaperta, ex qua prodit ſerpens. n. Ancyrae Galatiae in Caracalla. *Froelich.* Adp. II. nouis p. 88.

Bacchica Ciſta. v. *Ciſta Bacchica.*

BACCHIO IIVIR. vid. *Celſa* Hiſpaniae.

BACCHIVS IVDAEVS, Arabiae regulus, ſupplex genuflexus, d. ramum oliuae pro pacis impetrandae ſigno, ſ. capiſtro tenet camelum, Arabiae ſymbolum. g. Plautia. — Bacchius hic *Iudaeus* ex iis fuit, qui regem Aretam contra Hieroſolymam euocarunt, quique victo, a Scauro, Areta et ipſe a Plautio, Cn. Pompeii in Aſia legato, fuit ſuperatus. cf. *Galland.* Epiſt. ad *Morell.*) *Spanh.* II. p. 226.) *Froelich.* Notit. Elem. p. 201.) *Hantbal.* Exercit. III Tb. 5. fg. 10.) Muſ. *Pembrock.* III. Tb. 7. fg. 15. etc.

Bacchus alio nomine dicitur *Dionyſus*, item *Liber Pater* ac *Lyaeus*, quaſi lenitatem praeſtet. Nyſae eſt educatus, vnde dictus eſt *Dionyſus* διὸς καὶ Νύσα. vt innuit Sabinae numus, in quo Bacchus ſt. c. epigr. ΝΙΣΑΙΩΝ ΔΙΟΝΥΣΟΣ. Eius apud Nyſas Cariae et apud Coryciotas Ciliciae cultus certaminibus Proſerpinae dicatis ΘΕΟΓΑΜΙΑ, in n. Valeriani aer. max. — In philoſophicis diſciplinis a Sileno inſtitutus, in Orientem peregrinatus eſt, Phoeniciam perluſtrauit, ibi de Beroe nympha cum Neptuno aemulus; quae huic magis, quam Neptuno gratior. Arabiae deſerta perluſtrauit, in Indiam vſque penetrauit, vitem ex ea adportauit, redux coluit, eiuſque plantandae rationem docuit. Pro vino bibendo cornu pro poculo viſus eſt; Herculi Tyrio craterem dedit, alterum pro ludorum praemio propoſuit. — Omni forma pueri, iuuenis ac ſenis, viri ac feminae proponitur, quod vinum omne genus hominum in laetitiam ſoluat, animoque a curis libero reddat. Denotatur imberbis plerumque, corona pampinea vel hederacea, manibus fert thyrſum, ſiue haſtam cuius pilum foliis tegitur; aut cantharum, aut botrum; vehitur tigride et pantheriſco currui iunctis, aut tale animae eidem adſtat; interdum praecedit Silenus, eius nutritius aſino vectus, vtrem dorſo geſtans. — Saepe praeterea igne ſignatur aut ſtella, quod Iouis ac Semelae filius inter ignes conceptus fuerit, ipſoque pro Sole ſumatur. *Plüche* hiſtor. coeli L. I. c. 1. §. 5. Bacchi fabulae occaſionem et antiquiſſimam originem diſquiſiuit, *Patinus*, *Spanhemius*, *Liebe*, aliique, prae omnibus *Montfoconius* ingentem de Baccho numorum copiam ſuppeditarunt. — *Corona hederacea* Libero Patri dedicatur, vt qui potum inuenit, malis inde naſcentibus ſuccurrat; hedera enim ex ebrietate capitis dolorem ſanare creditur. *Claudian.* L. I. R. P. 17. — Cuius caput corona hederacea cinctum, ſupra humerum laeuum thyrſus, n. Caſſiae g. Aſiani M. Antonium colentes vt alterum Bacchum, circumdant eius numum corona hederacea. Corona etiam *laurea* tectus ornatuſque conſpicitur Bacchus, vt *Tertullian.* in libro de corona militis recenſet, Liberum principem coronae laureae a vulgo agnoſci. *Diademate* quoque in capite cinctus et a tergo botrus, in n. Agrigenti Siciliae, vbi Bacchus tali forma perſpicuus, qualem expreſſit, qui cecinit, Anthol. vet. Lat. poet. T. I. p. 688.

Dum dubitat natura, marem faceretne puellam,
Factus es, o pulcer! paene puella puer.

Racemus enim in area, et diadema in capite Bacchum indicant, ſiquidem Bacchus diadema, regum inſigne inuenit. *Plin.* L. VII. c. 57. Eiuſdem Bacchi triumphus in n. Iuliae Seueri deſcriptus a Seguin. Sel. Num. p. 157. — *Iuuenis* depingitur et perpetua huic deo iuuentus, vt Apollini adſcribitur, propterea ſemper imberbis a poetis fingitur et Bacchus et Apollo quibuſdam vnus et idem. Inequitat *pantheram*, quod ei ſacra ſit et vino gaudeat. *Thyrſum* pro ſymbolo et armis gerit, vnde thyrſiger apud Senecam dicitur. — Permutatus Bacchus cum Pallade, vid. ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ —

Bacchus cum Cerere capite iugato. g. Cornelia. — Cum Liberaliorum feſtorum attributis Bacchus in denario 'Blaſionis expreſſus; Martem enim ac Liberum vnum eundemque eſſe deum narrat *Macrobius* Saturn. L. I. c. 19. vnde Romani vtrumque Patris adpellatione venerantur, alterum Liberum Patrem, alterum Marſpitrem, id eſt, Martem Patrem cognominantes. A Gallieno inter maiores deos veneratus eſt Bacchus in n. cum epigr. LIBERO P. CONS. AVG. *Libero Patri Conſeruatori Auguſti.* *Arſchot.* an. T. 60. n. 23.) *Angelon.* p. 267. n. 11.) *Oiſel.* T. 44. n. 44. n. 2. p. 231.) *Ant. Auguſt.* dial, ed. Ital. p. 170.) *Vaill.* Pr. II. p. 363.

Baccho *vaſa* plurima ab antiquis conſecrata ſunt, cantharus, carcheſium, cotylus, crater et ſcyphus. *Burmann,* ad *Dorvill.* Sic p. 408 ſq. *Cantharus* auribus vtrimque vſque ad collum demiſſis, quo Bacchum vſum fuiſſe narrant. Hocce vas in n. Antiochi Dionyſi, Syriae regis, in eius et alterius Bacchi honorem ſignatur; *Carcheſium* auribus vtrimque ad fundum vſque deſcendentibus; *Cotylus* vna tantum parte auritus; *Crater* vas amplum plurimarum amphorarum capax; *Scyphus* valde latus, latioreque fundo, Herculi potius, quam Baccho ſacer.

Bacchus in plurimis coloniis cultus, e. c. Aeliae Capitolinae, Beryti, Corinthi, Damaſci, Deulti, Olbae, Sidonis etc. — Seminudus ſt. ad columnam d. thyrſum gerens, cum litteris ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, *Hadrianopolitarum* Thraciae, n. aer. Commodi. — *Beryti* Bacchus ſumma cultus veneratione, quam vrbem *Nonnus* Dionyſ. 41. adpellat Βάκχου τέρπνον ἕδεθλον, *Bacchi iucundum fundamentum.* Ille in Berytenſium numis modo nudus ſtans, d. vuae racemum, ob vites, quas in agro Berytio poſuit, ſ. thyrſum; vel nudus ſt. inter duos palmites, d. coronam ſibi imponit, tanquam vini inuentor, propterea ipſi adſtant pampini; modo ſeminudus cum ſtrophio d. cornucopiae, vt vrbis genius. Pro pedibus *panthera*, vel pantherae inſidet, quia *Oppianus* de venat. L. IV. pantheras Bacchi nutrices fuiſſe tradit. Quae panthera, teſte *Philoſtrato* L. Icon. in Tyrrheniis et Ariadne, pro ſymbolo eius adiecta, quod aſperrimi mores temperato vini vſu manſueſcant, ſecundum *Phornutum.* Symbolum certe eius eſſe, confirmat *Lampridius* de Elagabalo ſcribens: „iunxit ſibi tigres, Liberum ſeſe vocans. — Bacchus ſtans d. haſtam puram ſ. cantharum vel botrum, ad pedes panthera, n. aer. Seueri a *Callatianis* in Moeſia cuſus, vberem vini prouentum ſignificans. — Bacchi caput pampinis ornatum, n. *Corcyraeorum* Ioniae. Bacchici cultus teſtes et numi ſunt et tabula celebris in diario Italico *Montfoconii* edita atque a Quirino Primord. Corc. p. 177. reſtituta, quae Ariſtomenen quemdam tradit argenti Corinthii minas ſexaginta et Pſyllam totidem donaſſe Corcyraeis pro mercede hiſtrionum Bacchi ad Dionyſiaca celebranda. Templo etiam a Corcyraeis honoratum fuiſſe Bacchum *Thucydides* refert. — Bacchus thyrſum intorquens tigride vel pantheriſco vehitur, n. aer. *Corcyrae Nigrae.* — *Corinthii* Bacchum venerantes, in numis eius ſimulacrum, cum poculo, thyrſo et panthera repraeſentant. — Bacchus ſuper cippum poſitus; dextra laeuaque vitis palmitem ſeu ramum in n. *Damaſci*, illi cultum apud Damaſcenos arguit; ille enim in eorum territorio vineta plantauerat. — Bacchi ſimulacrum, poculum, thyrſus ac panthera ab vrbe Thraciae *Deultum* cuſus, forte ob vitium in illius agro abundantiam; Athenaeus enim Thraciam ob vinum celebratam narrat. — Bacchus in n. *Meſambrianorum* ſedens, veſte talari indutus et barbatus, ac faſtigiata mitra caput tectus, d. cantharum gerit, ſ. thyrſum ornatum.

Mirus hic Bacchi ornatus vix alibi quoad omnia deprehenditur. Simillimam Bacchi effigiem *Bonarottius* e gemma Carpegniana expoſuit, in qua tamen mitra talis non habetur. *Barbatum* quidem Bacchum Naxiorum et Catanenſium numiſmata oſtendunt, aſt haud ita aliis inſtructum ornamentis. *Macrob.* Saturnal. L. I. „Liberi Patris ſimulacra partim puerili aetate, partim iuuenili fingebant, praeterea barbata, ſenili quoque.“ Veſtis prolixior Baccho adſcribitur a *Pauſania* L. V. „Indutus eſt veſte talari.“ Canthari ac thyrſi meminit *Sil. Ital.* L. VII. „Cantharus et thyrſus dextra laeuaque feruntur.“ — *Metapontini* Bacchum et imberbem et barbatum in aere ſignarunt. — Cultus etiam fuit Bacchus a *Lydis*, de quibus triumphaſſe auctor eſt *Lucian.* Dial. Iou. et Iun. Tom. I. n. 18. — In n. *Nicopolitarum ad Iſtrum* Bacchus ſtans, caput cincinnis et corona ornatus, d. cantharum, ſ. thyrſum gerit, pedes cothurnis cincti, cetera nudus. — Bacchi ſimulacrum cum poculo, thyrſo et panthera repraeſentant numi Coloniae *Olbanorum* Pamphyliae, ſui cultum Olbae indicans, forſan quod vites in illius agro eſſent fecundiſſimae. — *Orientis* populi Bacchum maxime ob peregrinationes in Indiam ſunt venerati. — Bacchus vt Orientis victor, Traiano Decio ſacrificanti coronam porrigit. cf. *Vaill.* Sel. Num. de Camps p. 102. — In n. *Philippopolitanorum* Bacchus cum pardo et vua vinorum abundantiam denotat. — Bacchum peculiari cultu *Phryges* venerabantur, qui e Thracia orti cultum iſtiuſmodi in Aſiam detulerunt, vt pluribus docet *Strabo.* — In n. *Samiorum* Bacchus bellatoris et herois ornatu, ſtrophio ſupra crapulas volitante, Amazonem humi proſtratam, capillis ſiniſtra arreptis erigit, quam pugione confoſſurus eſt. n. Gallieni. *Vaill.* de Camps p. 114. — Nudus, coronatus tamen vehitur in n. *Sauatrenſium* Bacchus curru, quem trahunt trigris vel pantheriſcus et caper; capro nanus vetulus inſidet, forte Silenus, nudus, praeterquam amiculo in humeros reiecto tectus, qui tibias binas ori admouet; ad currus ſiniſtrum latus citharoedus adſtat. Bacchum tigribus vectum eſſe, cum victor ex Indiis rediret, quis poetarum non cecinit? Caper Baccho ſacer eſt, quod is, Iouis iuſſu, teſte *Apollodoro*, formam caprinam induerit; tum quod caprini generis animalia Baccho immolarentur, quia vitibus morſu noxia. Cythara ſeu lyra ad Bacchi chorum pertinet, vt et tibiae ad Bacchantium harmoniam. — In plurimis *Syriae* et *Phoeniciae* vrbibus cultus eſt Bacchus ob eius in Orientem expeditiones, e. c. in n. *Aeliae Capitolinae* ſtans, d. poculum, ſ. thyrſum, ad pedes panthera. Idem typus in *Sidoniorum* numis. Quantus enim apud Syros, eorumque reges, fuerit Bacchi cultus, teſtes ſunt Machabaeorum libri, in quibus Iudaei, dum Hieroſolymae ſub Antiocho IV. Liberi ſacra celebrarentur, hedera coronati Baccho circuire cogebantur. In Alexandri II. Antiochi Philopatoris et Antiochi Dionyſi, Syriae regum numis, Bacchus ſtans, d. cotylum, ſ. thyrſum. Damaſceni adpellationem ΔΙΟΝΥΣΟΥ tanquam cognomen Antiochi XII. in eius numis, ipſiuſque Bacchi effigiem cum cotylo et thyrſo conſignarunt. — Bacchi cultum in *Thracia* floruiſſe credibile eſt, tum ob vini generoſi prouentum, tum ob id, quod refert *Apollodor.* L. III. „Bacchus, peragrata Thracia atque India omni, ſtatutis illic columnis, venit Thebas. Hinc Bacchus eiuſque racemus in numis Thraciae vrbium frequens, quia tota Thracia vini ferax. Sic in Hadrianopolitanorum numis Bacchus nudus ſtans, d. botrum, ſ. thyrſum. Et per Thraciam et Macedoniam Bacchi ſacra multo furore peragebantur, vnde perſonam ſeu laruam in aere Nea-

polis

polis conſpicuam *Neumannus* Pop. Num. I. p. 147. refert ad Bacchi ſacra. vid. *Orgia*. — In n. *Teiorum* Bacchus ſt. cum cantharo et thyrſo. cf. *Morell.* Specim. II. T. 47. n. 16. — Idem typus frequens in *Tomorum* numis. — Baccho ſerpens variis titulis adſignatur, vid. *Serpens*.

Bacchus ab *Horatio* Carmin. L. II. oda 19. decantatus, paraphraſtica tranſlatione cum *Iehouah* comparatur a *William Stuckeley* in Palaeographia ſacra, or Diſcourſes on monuments of antiquity that relate to ſacred hiſtory. Number I. London 1736. vbi in fronte libri numus eſt editus hinc cum capite Bacchi iuuenili corona pampinea ornato, illinc Bacchus ſt. nudus d. vuam, ſ. baculum et Leonis exuuias c. ep. ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΜΑΡΩΝΙΤΩΝ, *Dionyſi Seruatoris Maronitarum*. Idem numus occurrit p. 62, vbi vero additum eſt in area mon. [27]

Bacchus ſt. d. botrum, ſiue vuae racemum n. Zacynthi. — d. botrum, ſ. clauam et exuuias leonis. n. Maeoniae. — ſed ſ. haſtam. n. Nicopolis. — ſed ſ. thyrſum. n. Hadrianopolis, Marcianopolis, Maroneae, Nicaeae, Nicopolis Moeſiae, Sebennys, Teni, Zacynthi. — iiſdem cum attributis, ſed ad pedes panthera. n. Aeliae Capitolinae, Beryti, Hadrianopolis, Hyrcanorum, Nicopolis Moeſiae, Nyſae, Pruſiae ad Hypium, Tarſi. — et ad pedes tigris iacens. n. Briulae. — ſt. in templo octo columnar. d. racemum, ſ. thyrſum. n. Synnadae. — ſt. d. racemum praegrandem, ſ. ſtrophium. n. Pruſiae. — ſt. d. botrum, ſ. ſtrophium, et duas ſagittas. n. Maroneae. — ſt. d. racemum, ſ. brachio columnae innixo. n. Zacynthi — et pro pedibus tigris. n. Tharſi. — ſt. d. racemum, ſ. c. c. n. Oſet Hiſpaniae Baeticae. — ſt. d. botrum porrigit adſtanti pantheriſco, ſ. haſtam. n. Apameae Bithyniae. — ſt. d. elata, ſ. botrum pantheriſco porrigit. n. Coryci. — cornucopiae inſidens, d. racemum. n. Nyſae.

Bacchus ſt. d. cantharum, vel poculum, ſemper potui et ſibi et aliis paratum, aut craterem, ſ. thyrſum. n. Cypariſſae, Hadrianopolis, Heracleae Ponti, Laodiceae Cariae, Lebedi, Leſbi, Mytilenes, Naxi, Nicomediae, Nicopolis ad Iſtrum Moeſiae, Nyſae, Pautaliae, Pergami, Perinthi, Philippopolis Thraciae, Phoeniciae prouinciae, Pompeiopolis Paphlagoniae, Priapi, Sicyonis, Smyrnae, Tarſi, Teiorum, Thyatirae, Tianorum, Topiri; item Syriae regum Alexandri II. Zebinae, Antiochi VI. et Dionyſi.

— ſt. iiſdem cum attributis, et ad pedes panthera vel tigris. n. Abonotich. Paphlagoniae, Acmoniae, Alexandriae ad Iſſum, Alienorum, Ambladae Piſidiae, Anemurii, Ataliae, Bagae, Cadorum, Caeſareae Bithyniae, Corinthi, Coryci, Cretae, Dardaniae, Deulti, Gordenorum, Heracleae Ponti, Hyrcanorum, Magneſiae ad Maeandrum, Maroneae, Methymnae, Midaei, Mytilenes, Nicaeae, Nyſae, Olbae, Perinthi, Perperenae, Phenei, Philippopolis Thraciae, Rhodi, Saittenorum, Sardium, Scepſis, Sicyonis, Sidonis, Tarſi, Teiorum; Thyatirae, Tianorum, Tomitarum, Traianopolis, Trallium; item coloniae Iuliae Valentiae; porro Antonini Pii et Seueri.

— — ſed praeterea ante Bacchum tripus, ſupra quem vrna, caduceus, palma et ſpica. n. Coryci.

— — iiſdem cum attributis ſt. in bigis pantherarum. n. Nicaeae.

— — ſed in quadrigis elephantorum ſtans. n. Nicaeae.

— ſt. d. cantharum, inter ſatyros et Silenum, ad quorum pedes mulier in rupibus. n. Perinthi.

Bacchus

ASHMOLEAN OXFORD

pantherae inequitans. n. Tianorum, Trallianorum.

Baccbus nudus ſupra delphinum, d. racemum, ſ. thyrſum. n. Tarenti

— *in bigis* tigridum, aut panthera vectus, aut ad pedes pantheriſcus, aut ad iacentem pro pedibus pantheram ſcyphum effundens ideo in antiquis numis crebro conſpicitur, quod vino ſcilicet eadem animalia delectentur, immo iuxta *Oppianum* non ferae, ſed vinoſae mulieres fuerint, quae in pantheras conuerſae.

— in curru, quem trahit par tigridum aut pantherarum. n. Seleuciae ad Calycadnum. — cum thyrſo n. Cotiaei, et Coſconiae g. — d. poculum, ſ. thyrſum. n. Aegarum Ciliciae, Ancyrae Galatiae, Cataneae, Cotiaei, Cyzici, Maeoniae, Nicaeae, Seleuciae Ciliciae. — et praeit ruſticus cum calatho. n. Cyzici. — ſed mulier vitem vtraque tenet ad eius latera. n. Maeoniae. — cum thyrſo in curru ſublimi duarum pantherarum, pompa varia currum ornat, ante Victoria cum corona, Silenus et ſatyri, infra figura ſedens cum duobus captiuis. n. Traiani. *Mdb.* p. 151. 164. cum Ariadne, cui ſiniſtra adblanditur; Cupido per aera volitans taedam gerit. n. Maeoniae. — ſed ſ. haſtam, currui a pantheris tracto inſidet. n. Cataneae — ſed cum thyrſo in curru duorum centaurorum. n. Aureliopolis, et Domitiani. — Bacchus et Silenus in curru, quem trahit panthera, ante ſatyrus. n. Antinoi. — ſed currus a panthera et capra ductus, adſidente Cupidine ac praeeunte ſatyro cum femina tympanum pulſante. n. Laodiceae. Muſ. *Alb.* I. Tb. 56. fg. 1. p. 113.) *Triſtan.* II. p. 622.

— in *quadrigis* elephantorum cum cantharo et thyrſo. n. Nicaeae.

— cum poculo et *Aeſculapius* cum baculo. n. Thyatirae.

Baccbus et *Apollo* in curru a panthera et capra tracto. n. Hadriani.

— et *Ariadne* ſedentes ſeſe amplectuntur. n. Nicaeae, et Fauſtinae Iun. — vehiculo inſidentes cum biiugibus centauris, mare et femina. n. Iuliae Seueri. *Beger.* Th. Br.) *Seguin.* Sel. Num. p. 157.) *Spanb.* I. 280. — et Cupido ante eos graditur, alter volitat. n. Nicaeae. — in curru duarum pantherarum. n. Maeoniae. — Bacchus nudus d. Ariadnen nudam tenens, ſ. thyrſum ſt. in curru a panthera vecto, praeeunte ſatyro. Æ max. Anton. Pii. *Cim. Vind.* II. Tb. 31. fg. 1. p. 7.) *Vaill.* Pr. III. 124. — ſtantes in vehiculo a duabus pantheris tracto, currui retro inſiſtit parua figura tibias inflans, praecedente ſatyro ſenili cum ſcipione. n. Attaliae Lydiae.

— *Diana Ephesia*. et *Hercules.* n. Chiorum et Smyrnaeor. Concord.

— et *genius* vrbis capite turrito d. haſtam. n. Leſbi, Mytilenes, Nicaeae.

— et *Hercules* ſtantes cum attributis. n. Perinthi, Sardium; item Sept. Seueri. *Vaill.* Pr. I. p. 112. 113. Caracallae *ib.* p. 123. Getae. p. 129. — ſed *Diana* intermedia. n. Chior. et Smyrn. Concord.

— habitu muliebri ſt. d. cantharum, *Ioue* comitante. n. Amaſtriae. — *Bacchus, Iupiter* et *Pallas* ſtantes in templo. n. Bithyniae prouinciae.

— ſ. thyrſum, et *Pallas* ſ. haſtam ſtantes, dextras iungunt. n. Sidetum. — ille nudus ſt. d. poculum, ſ. thyrſum, adſtat *Pallas* galeata d. haſtam, ſ. clipeum. n. Methymnae, Thyatirae. — *Ioue* intermedio, ſtantes in templo. n. Communitatis Bithyniae. — ſed *Pallas* clipeo innixa, Deo *Termino* intermedio. n. Leſbi.

Bacchus ſt. cum ſtrophio d. cantharum, ſ. thyrſum, ex aduerſo *Priapus* d. poculum, ſ. haſtam. n. Priapi vrbis.

— ſt. d. thyrſum, pro pedibus tigris, adſtat Commodus velatus ſacra faciens ſub arbore, coronatur a Victoria. *Vaill.* Pr. III. p. 152.

— ſt. cum canthara et thyrſo, adſtat *mulier* d. icunculam, ara intermedia. Æ max. Mytilenes.

— ſt. iiſdem cum attributis, pro pedibus hinc ſatvrus, illinc tigris. n. Caeſareae Bithyniae. *Patin.* Impp. p. 306. in Caracalla.

— ſt. d. poculum, circumdatur a faunis, quorum vnus ei Silenum praeſentat baculo innixum, ad Bacchi pedes mulier ſeminuda decumbens, rupibus ſiniſtra innixa. Æ max. Perinthi.

— ſt. coronat Getam adſtantem, ex adu. Caracalla ſt. coronatur ab Hercule. Æ 1. Getae.

Bacchus licet interdum *barbatus* in numis compareat, eius tamen aeterna iuuentus ac pulcritudo frequentius expreſſa in numis, et plerumque eum coronat hedera vel pampinus laetitiae nota. Sic *Bacchi caput* coronatum modo pampinis vel hedera, modo cum corona e vitis foliis contexta in n. Agyrinae, Alontini, Amiſi, Amiſtrae, Amphipolis, Andri Cycladum inſulae, Apameae Syriae, Apolloniae Illyrici, Athenarum, Boeotiae, Byzantii, Calactae, Cariſiae, Carmonis, Cataneae, Cephaloedii, Corcyrae, Cydoniae, Lacedaemonis, Lamiae, Macedoniae, Maroneae, Metaponti, Methymni, Naxi, Parii, Perinthi, Philadelphiae Coeleſyriae, Philippopolis Thraciae, Rhodi, Sardium, Tabarum, Tanagrae, Tauromenii, Teni, Thaſi, Thebarum, Theſſalonicae; *pariter* regum Alexandri I. et Seleuci I. Syriae, Pruſiae Bithyniae, Dionyſii Heracleae Bithyniae tyranni, Gothorum; *item* g. Caſſiae, Titiae, Vibiae, Volteiae.

Bacchi caput hedera coronatum, prominente trans humerum thyrſo. n. Calactae Siciliae, Heracleae Lucaniae. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 3. fg. 14. p. 37. *item* g. Caſſiae. — pone thyrſus. n. Amphipolis Macedoniae.

— caput pectore tenus. n. Maroneae Thraciae, Philippopolis Thraciae.

— caput hedera coronatum, et ſimul radiatum. n. Rhodiorum.

— caput imberbe cum *cornu taurino* et corona e pampino. n. Maroneae. — imberbe cornutum. n. Megarae in Sicilia apud *Parutam* Tb. 95. n. 4. — vno tantum cornu inſigne. n. Agyrinae vrbis Siculae. *Paruta* Tb. 95. n. 14. — Cur *taurina cornua* Baccho ſint tributa, varia adferunt veteres; aut ad natales ſcilicet demonſtrandos, quod corn̄igeri Ammonis eſſet filius iuxta *Diodorum*; aut quod bobus ſub iugum ductis, primus ſementem fecerit, eodem auctore; aut quod idem ritus in efferendo Apidis cadauere, qui in Bacchi ſacris eſſet apud Aegyptios receptus ex *Plutarcho*; aut a vini ferocia, quod nimio vino homines truces fiant, aut denique, quod cornibus vſi ſint antiqui ad pocula, ac vnde Bacchus corniger depictus et ταῦρος a poetis dictus. *Spanh.* I. 392 ſq.) *Burmann.* ad *Dorvill.* Sic. II. p. 414. 489.

Bacchus nuncupatur haud inſueto nomine *Fundatoris* in moneta Nicaeenſium: ΤΟΝ ΚΤΙCΤΗΝ ΝΙΚΑΙΕΙC vel ΔΙΟΝΥCΟΝ ΚΤΙC. ΝΙΚΑΙΕΙC. Pariter in n. Tianorum: ΔΙΟΝΥCΟC ΚΤΙCΤΗC ΤΙΑΝΩΝ. vid. ΚΤΙCΤΗC. — vel cum *Sotiris* elogio in aere Maronitarum: ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΜΑΡΩΝΙΤΩΝ, qui inde dictus Ma-

vonius a *Tibullo* L. IV. el. I. — *Dionyſus* vero tantum in n. Nyſae: ΝΥϹΑΕΩΝ ΔΙΟΝΥϹΟϹ, de quibus adpellationibus Baccho adſcriptis pluribus egit. *Io. Hoffmann* diſſ. de deorum gentilium originibus c. 2.

Bacchus cum epigraphe: LIBERO PATRI occurrit in n. Commodi, Seueri. — LIBERO CONS. AVG. Claudii Gothici. — LIBERO P. CONS. AVG. n. Gallieni, vel tantummodo cernitur panthera apud *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 44. fg. 2. p. 231.

Bacillum, cui inſiſtit aquila, addita perigraphe: CONSECRATIO, apotheoſin denotans. *AV.* Rrr. et *AR.* Rr. Plotinae. *Cim. Vind.* I. Tb. 11. fg. 2.) *Kebll.* Suppl. p. 64.) *Vaill.* Pr. II. p. 130. — *Similis AV.* et *AR.* Rrr. addito S. C. Æ 1. Marcianae. *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb. 36.) *Beger.* Th. Br. II. p. 652.) *Cim. Vind.* I. p. 54.) *Kbell.* Suppl. p. 65.) *Schulz.* Mz-Cab. II. p. 80.) Th. R. *Sueciae* Tb. 11.) *Vaill.* Pr. I. p. 55. II. 132. — *Similis AR.* Rrr. Matidiae. *Cim. Vind.* I. p. 55.) *Vaill.* Pr. II. p. 134.

Baculus ramulis ſemiamputatis nodoſus, cui ſerpens circumuolutus eſt frequens *Aeſculapii* ſignum, cuius rationem produnt *Hyginus*, *Macrobius*, *Porphyrius*, alii. Cernitur in n. Abydi, Aegarum Ciliciae, Agrigenti, Coiorum, Cyzici, Hyrcanorum, Magneſiae, Marcianopolis, Nicopolis Moeſiae, Pergami, Pruſae ad Olympum, Tarſi. *Item* in n. Aciliae g. *et* Treboniani Galli. — in manu Aeſculapii. v. *Aeſculapius.* — ante caput huius dei n. Alexandriae Aegypti. Adpingitur ad indicandum, quod niſi medici cura erigamur et confirmemur, continuo ad imbecilliorem valetudinem aequo citius prolapſuri ſimus.

— cui ſerpens inuolutus, in d. Apollinis. n. Vlpiae Serdicae.

Baculus in manu Anubis. n. Iuliani Apoſtatae.

— in manu Aſtartes, in crucem formatus. n. Beryti. Boſtrae, Caeſareae Palaeſtinae, Neapolis Samariae, Sidonis, Tripolis Syriae, Tyri.

— in manu Iouis. n. Cypri, Salamis, Smyrnae. *it.* Druſi Iunioris.

— in manu Luni dei. n. Laodiceae Coeleſyriae.

— in manu Nemeſeos. n. Marcianopolis, Nicomediae, Nicopolis Epiri, Sides, Smyrnae.

— in manu Saturni. n. Epheſi.

— in manu Serapidis. n. Caeſareae Palaeſtinae, Marcianopolis. *it.* Hadriani.

— in manu Sileni. n. Ancyrae Galatiae, Coellae, Perinthi, Troadis.

— in manu Victoriae. n. Phocae, Leontii.

— in manu Vlyſſis. n. Mamiliae g.

— in manu Imperatoris. n. Salonini, Valeriani Iunioris, Iuſtiniani.

— in manibus variorum. vid. Abydus, Aegae Ciliciae, Agrigentum Ancyrae Galatiae, Antiochia Syriae, Apollonia Ioniae, Berytus, Ceraſus, Corinthus, Cypariſſa, Cyzicus, Dardania, Entella, Heraclea Ponti, Ilium, Magneſia ad Maeandrum, Metropolis Phrygiae, Myrina, Mytilene, Nicaea, Nicomedia, Nicopolis Epiri, et Moeſiae, Nyſa, Panopolis, Pella, Pergamus, Philadelphia Lydiae, Rhodus, Samus, Sardes, Selinus, Sidon, Sinope, Syracuſa, Tripolis Syriae, Tyrus, Zacynthus; *pariter* familia Domitia, Veturia; *item* reges Mauſolus Cariae, Antiochus Grypus Syriae, Alex-

Alexander M. Macedoniae, Pruſia Bithyniae, Cunobilinus Celtorum; ſimiliter Impp. Galba, Vitellius, Traianus, Antoninus, Fauſtina Senior, M. Aurelius, Pertinax, Caracalla, Alex. Seuerus, Balbinius, Valerianus, Gallienus, Herodianus, Quintillus, Tetricus Iunior, Maximianus.

Baculus cum apice. n. Apameae Phrygiae. — in cuius apice videtur caput aſininum, armorum formam indicat, quibus Leptitani, aliique populi vtebantur.

— cum aquila pone Dianam. n. Leucadis Acarnaniae.

— paſtoralis et pharetra. n. Cyonis in Caria. vid. *Pedum.*

BA. ΔΗ. Βασιλέως Δημητρίου, *Regis Demetrii* Syriae.

BADVELA ſeu BADVILLA. vtrumque enim numi praeferunt nomen, rex Gothorum in Italia, occiſo Ararico, a Gothis vocatus, et, Roma aliquoties capta, mortuus ad Capras A. Chr. 552. Nuſpiam Totilae nomen in numis legitur. *Spanh.* I. p. 556.) *Harduin.* Oper. p. 495. — 1. D. N. BADVILA REX. intra lauream.)(D N. ANASTASIVS P. P. . . . Caput Anaſtaſii diadematum. Ꭿ. Q. *Band.* II. 612.) *Eckh.* Cat. II. p. 31.) *Beger.* Th. Br.) M. Theup. 1210. — 2. BADVILA REX in corona. Ꭿ. *Band.* II. 634. — 3. D. N BADVELA REX in corona. Ꭿ. *Band.* II. 635. — 4. D. N. BADVELLA REX. huius caput corona gemmis ornata conſpicuum. *Ducang.* p. 92.) *Mdb.* 568. — 5. D. N. BADVILA REX in corona. *Band.* II. 635.) *Ducang.*) *Mdb.* *Muſell.* Reg. Tb. 11. fig. 7.) M. *Theup.* 368. — 6. D. N. BADVILA REX eius caput cum pileo.)(FLOREAS SEMPER. Armatus ſt. d. haſtam, ſ. ſupra clipeum. Æ. 3. M. *Theup.* — 7. *Al.* ſed F L V-REA Z. Z EMPER (*ſic*) Æ. *Band.* II. 647) *Muſell.* Reg. Tb. 11. fg. 6.) M. *Theup.* 1210.) *Iobert* Science I. p. 137.) *Guſſeme* VI. p. 402. — 8. *Al.* ſed FIVREAS SMIES. (ſic) *Guſſeme* ib.

BAEATISS. et BAEATISSIMO loco *Beatiſſimo* litteris AE. pro E ſimplici poſitis D. N. MAXIMIANO BAEATISS. Protome laureata Val. Maximiani, d. volumen. *Eckhel.* Cat. II. 445. — *al.* BAEATISS. SEN. AVG. Protome eiusdem laureata d. ramus, ſ. volumen. *ibid.* — *al.* D. N. MAXIMIANO BAEATISSIMO SEN. AVG. Eiusdem. protome. *Band.* II. p. 65.) *Eckh.* ib.) *Guſſeme* V. p. 107.) *Harduin.* Oper. p. 448. 457. — D. N. DIOCLETIANO BAEATISSIMO SEN. AVG. Protome Diocletiani laur. Æ 2. *Band.* II. p. 23.) *Eckh.* Cat. II. p. 435.) *Hard.* Oper. p. 472. vid. BEATISS. — BEATISSIMO.

BAEATISSIMORVM pro *Beatiſſimorum* ex eodem ſcalptoris errore. VICTORIA. BAEATISSIMORVM CAESS. Victoria ſpoliis inſidens tenet clipeum, cui inſcriptum eſt VOT. X. Æ. max. Fl. Iul. Conſtantii. *Band.* II. 378.) *Ducang.*) *Muſell.* Num. max. mod. Tb. 6. n. 3.) *Vaill.* Sel. Num. p. 125. vid. BEATISSIMORVM.

BÆB. — BAEBI. vid. *Baebia* g. quae

Baebia gens plebeia, ſed conſularis fuit, cuius nomen ab vlulatu ouium *bae*, *bae* deriuatum videtur *Vaillantio*; cognomen vero TAMPILVS, antique pro *Tamphilus* ſcriptum, vt triumpus pro triumphus, a verbo Graeco Ἀμφιλάιος, vtraque manu laeuus. — Modo ſolis initialibus litteris B. vel BÆB. et BAEBI. legitur, modo integre BAEBIVS in numis, qui ſuperſunt: 1. TAMPIL. Caput Romae gal. ante X nota denarii.)(M. BAEBI.

BI. Q. F. ROMA. Apollo in citis quadrigis, d. ramum ſ. arcum tenens et ſagittam; vel Iupiter quadrigis inſiſtit d. tridentem, ſ. arcum AR. *Guſſeme* I. p. 367. n. 2.) *Morell.* Th. Famil. p. 43. n. 1.) *Harduin.* ad *Plin.* L. XIII. c. 27. ſed initiales TAMPIL. litteras lepide ſupplet: *Titus Antoninus Marathi* (in Phoenicia) *Praeſidiariam Impoſuit Legionem.*) *Vaill.* Fam. 2. TAMPILVS. Capita deorum Penatium iugata, et lauro redimita.)(CN. BAEBI. Q. F. Vir paludatus ſt. d. innixus haſtae, adeſt laurea a dextris palmae ramo adligata; a ſin. Victoria coronans paludatum. AR. *Golz.* Faſt. p. 125. ad an. 571.) *Morell.* Conſular. Tb. 10. fg. 4. p. 521.) *Guſſeme* ib. n. 5.) *Vaill.* Fam. — 3. Iani bifrontis caput laur. cum remo intermedio circa tempora exſurgente.)(ROMA. M. BAEBI. Tres nauium prorae. Æ. *Guſſ.* ib. n. 1.) *Morell.* Fam. Baebia p. 43. n. 2.) *Vaill.* ib. — 4. L. BAEBIVS POLLIO II. VIR. QVIN*quennalis*. Victoria gradiens, d. corollam,)(palmam ſuper humeros)(Q. AQVINVS MELA II. VIR. QVIN. Duo ſigna militaria cum clipeolis et lunulis. Æ. coloniae incertae. *Guſſ.* ib. n. 3.) *Morell.* Fam. n. 3.) *Vaill.* Col. I. p. 78. — 5. AVGVSTVS. Caput Auguſti laur. retro MV. CAL. IVLIA. *Municipium Calaguris Iulia.*)(L. BÆB. PRISCO C. GRAV. (*Granio*) BROC*cho*. II. VIR*is*. Bos coloniae ſymbolum. Æ. *Mdb.* 1. 47.) *Morell.* ib. n. 4. vid. *Calaguris* Hiſpaniae Tarraconenſis. — 6. *Ead. adu.*)(L. PRISCO. C. BROCCHO II. VIR*is*. Caput bouis Æ. *Morell.* Fam. fg. 6.) *Vaill.* p. 37. — 7. AVGVSTVS. Caput Auguſti nudum, retro MV. CAL. I.)(Q. BÆB. FLAVO M. SEMP. BARB*ato* vel *Barbula* II. VIR*is*. Bos ſt. Æ 2. eiuſdem Calaguris. *Morell.* ib. fg. 5.) *Guſſ.* II. p. 44. n. 17. *Harduin.* p. 703. — 8. GERMANICVS CAESAR P. C. (*Pater Caii*) CAESAR*is* AVG*uſti* GERMA*nici*. Caput nudum Germanici.)(V. V. OSCA. *Vrbs Victrix Oſca.* C. TARRACINA P. PRISCO II. VIR*is*. Eques decurrens haſtatus. Æ. Oſcae Hiſpaniae Tarraconenſis. *Morell.* ib. fg. 7. vid. *Oſca.* — 9. C. CAESAR AVG*uſtus* GERM*anicus* P. M. TR. POT. COS. Caput Caii Caligulae laureat.)(*Eadem.* Æ. *Morell.* ibid. fg. 8. — 10. TI*berius* CAESAR AVG. F. AVGVSTVS. Caput Tiberii nudum.)(L. BAEBIVS P. F. RVSTICELIVS CAS*ſius* TERNA II. VIR QVINQ. D. D. *Decreto Decurionum* in area, ex quo Æ. numo patet, iſtius nominis complures in Hiſpania fuere. *Liebe* Goth, Num. 226.) *Morell.* Fam. p. 44.) *et* inter Impp. Num.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 11. n. 8.) *Guſſeme* ib. n. 4.) *Vaill.* p. 78.

BAEBIO II. VIR*o*. vid. *Calaguris*

BAEBIVS nomen gentis. v. *Baebia* g.

Baelo, Baelon vel *Belo* vrbs Hiſpaniae vid. BAILO.

Baeſampſa Arabiae. v. ΒΑΙΣΑΜΨΗΝΩΝ.

Baetica prouincia, altera pars vlterioris Hiſpaniae, ſic a flumine dicta, ab incolis antiquis vel tota, vel magnam partem *Turdetania*, *Strabone* auctore L. III. inter Anam et mare auſtrale comprehenſa eſt. Mediam diuidit *Baetis* fluuius, a quo ad Anam regio, praecipue ad orientem et Oretanos vergens *Baeturia* ſeparatim adpellatur; inferior, quae fretum ſpectat, nomen traxit *Turdetaniae*. *Cellar.* Not. Orb. Ant. p. 65.

Β. Α. ΕΡ. Βασιλέως Ἀλεξάνδρου Ἐρυθραίων, *Regis Alexandri, Erythraeorum* Ioniae.

Baga. v. *Vaga* Numidiae.

Bagae-

Βαγαδονία *Straboni.* vid. *Bagedonia.*

Bage in prouincia Lydiae, quae in Notit. Eccleſ. p. 29. Βάγις, et p. 45. Βάγη vocatur; in numis ſcribitur ΒΑΓΗΝΩΝ, *Bagenorum.* An vero ſit et genuina numorum ſcriptura conſulendus eſt *Spanh.* Pr. I. p. 135, qui p. 134. numum diuulgauit, in quo ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, *Sanctus Senatus,* cum laureato muliebris capite.)(ΕΡΜΟϹ *Hermus,* notus Lydiae fluuius. Figura ſedens, addito loci nomine ΒΑΓΗΙΩΝ, non ΒΑΓΑΙΩΝ, *Bagaeorum,* vel ΒΑΓΗΝΩΝ, prout in eodem numo apud *Harduin.* Oper. Sel. p. 32. et ex eo in *Haym.* Th. Br. II. p. 378. ſcriptum occurrit. — 2. ΒΑΓΗΝΩΝ. *Bagenorum.* Caput barbatum nudum)(ЄΠΙ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ϹΞ *Sub Apollodoro, Anno* 260. Figura muliebris cum modio ſedens, d. pateram, ſ. arcum. Æ. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 6. fg. 10.) *Guſſeme* I. p. 368. n. 1. — 3. ΚΑΙϹΑΡΕΩΝ ΒΑΓΗΝΩΝ, *Caeſareenſium Bithyniae Bagenorum.* Bacchus ſt. d. cantharum, ſ. thyrſum, hinc ſatyr, inde tigris.)(Caput Caracallae. *Guſſ.* ib. n. 2.) *Harduin.* l. c.) *Vaill.* Gr. qui vero ΑΓΗΝΩΝ ſcribit, omiſſa Β littera. — 4. ΕΠΙ ΓΑΙΟΥ ΑΡΧΙ. ΒΑΓΗΝΩΝ, *Sub Caio Pontifice, Bagenorum.* (Pontificis titulus, vt *Vaill.* Gr. p. 117. obſeruat, nomen eſt dignitatis, non vero vrbis rectoris, et ad diſtinctionem Ἄρχοντος additur vel ΑΡΧΙ. vel ΑΡΧΙΕΡΕΩϹ.) Hygia et Aeſculapius ſtantes, Teleſphoro intermedio.)(Caput Getae. Æ 3. *Guſſeme* n. 3.) *Harduin.* ib.) *Vaill.* l. c. et 194. — 5. Π. ϹΕΠΤ. ΓΕΤΑϹ. Κ. Caput Getae nudum.)(ΒΑΓΗΝΩΝ ЄΠΙ ΓΑΙΟΥ ΑΡΧ *Bagenorum, Sub Caio Summo Pontifice.* Fortuna tutulata ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 41. fg. 9. p. 337. 338.

ΒΑ. ΓΕΛΩΝΟΣ, *Regis Gelonis,* Syracuſani. v. *Gelo.*

Bagedaonia, ſiue vt *Stephano* placet Βαγαδαονία, ſiue vt *Suidae* Βαγδαονία, vel vt *Straboni* Βαγαδονία, Cappadociae pars auſtro obuerſa, inter Argaeum campum, et Taurum montem. *Nonn.* Comm. in *Golzii* Aſiam p. 304. — Legitur in *Golzianis* numis 1. ΒΑΓΗΔΑΟΝΩΝ. Caput muliebre turritum et ſpicis ornatum, cum *Strabo* tamen regionem eſſe ſterilem dicat.)(Lyra intra lauream ob Apollinis cultum. Æ *Golz.* Inſul. Graec. Tb. 2. fg. 6.) *Harduin.* Oper. p. 32. Serapidem intelligit. — 2. ΒΑΓΗΔΑΟΝΙΩΝ. Mulier ſedens pube tenus nuda, capite turrito, d. extenta, ſ. clipeum geſtat.)(ΙЄΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ, *Sacer Senatus.* Protome muliebris nuda. Æ. *Golz.* ib. fg. 5.) *Harduin.* ib.

BAGG. *Baggius* nomen gentis nullibi memoratae. BAGG. FRONT. II. VIR. *Baggio Frontone Duumuiro. al.* L. BAGGIO etc. vid. *Celſa.*

ΒΑΓΗΔΑΟ. et integre ΒΑΓΗΔΑΟΝΙΩΝ. vid. *Bagedaonia* Cappadociae.

ΒΑΓΗΙΩΝ, *Bagaeorum.* v. *Bage* Lydiae.

ΒΑΓΗΝΩΝ, *Bagenorum.* v. *Bage.*

ΒΑ. ΓΟ. in area AR. numi ab *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 5. fg. 10. p. 61. vulgati.

BAILO, vt in numo, vel *Baelo, Baelon* aut *Belo* vrbs Hiſpaniae Baeticae antiqua et litoralis, vnde breuiſſimus traiectus in Tingin Africae, *Strabone* obſeruante. *Claudia* apud Antoninum cognominata eſt; hodie dicitur *la Torre de Bolonia.* Ei tribuit *Florez* Medallas de las Colonias Tom. II. T. 51. fg. 8. et ex eo Muſ. *Hunt.* p. 66. et *Guſſeme* I. p. 368. numum, in quo BAILO. Spica hordei ſupra litterae ſex peregrini idiomatis.)(Bos, deſuper luna creſcens, in cuius medio pun-

punctum, et aſtrum cum octo radiis.

ΒΑΙϹΑΜΨΗΝΩΝ in n. Traiani e Theſauro *Golzii* p. 210. vel vt in eodem numo legit *Scaliger*. Animadu. *Euſeb.* 189. ΒΑΙϹΑΜΨΑΝΩΝ, more Dorico. — Βαίσαμψα *Stephano* oppidum eſt in Arabico ſinu circa mare rubrum. *Domum Solis* vox ex Hebraeo ex fonte ſonat *Beth Sames*. *Harduin.* Oper. 32.

ΒΑ. Κ. ΕΝΤ. Βασιλέως Κότυος βντ. *Regis Cotyos* Boſpori Cimmerii *Anno* 352. AV. Rrrr. *Vaill.* Pr. II. 61.) *Kell.* Suppl. p. 24.

ΒΑΚΧΙΟϹ, *Bacchius* nomen panegyriſtae Apamenſium. ΠΑΤ. ΠΑΚΧΙΟΥ ΠΑΝΗ. *Paulo Bacchio Panegyriſta.* n. Gordiani.

ΒΑΛ. Βαλέριος, *Valerius*, nomen praetoris Mytilenaeor. ΕΠΙ C. ΒΑΛ. ΑΡΙϹΤΟΜΑΧΟΥ, *Sub Praetore Valerio Ariſtomacho.* n. Iul Domnae. *Haym.* Th. Br. II. p. 380.

BALA. Vox *Bala* ſeu *Balarus* videtur Allii cognomen. Ex gentis enim Aeliae numis notus ille, in quo hinc caput Iunonis et inſcr. BALA, illinc Diana lucifera curru vecta, cui duo cerui iuncti, c. epigr. C. ALLI. Eum decies ſepties diuerſo typo exhibuit *Morellius* Fam. Aelia, in quo nec littera capiti aduerſa in parte ſubiecta eadem eſt et ſymbola auerſae, currui ſubiuncta, admodum inter ſe diuerſa reperiuntur. Pariter cum litteris alphabeti A. B. C. D. E. F. G. H. K. M. N. S. V. *Eckhel.* Cat. II. p. 7.) Muſ. *Pembr.* III. Tb. 14.

BALA C. in numo familiae Aeliae. *Pauſanias* L. X. exſules a Corſis *Balaros* eſſe nominatos narrat, quod eodem nomine exſules vocant. Allius ille forſan in inſulam exſul miſſus, vnde S. C. reuocatus eſt et hoc illi cognomen BALA ſeu BALA.*rus* tanquam glorioſum eſt inditum, id quód confirmare videtur littera C. quaſi *Corſicus.*

Balanea, *Balaneae*, vel *Balanaeae*, vrbs fuit Syriae prope Phoenicem a *Plinio* L. V. c. 18. et aliis commemorata. *Stephano* Βαλανέαι, πόλις Φοινίκης, ὁ πολίτης Βαλανεώτης. *Ptolemaeo Balaneae*; *Straboni Balanaea*; *Plinio Balanea*; aliis *Balnea* a balneis. In numis 1. ΒΑΛΑΝΕΑΙΩΝ, *Balanaeaenſium.* Ariadne Bacchi in citis quadrigis, qui typus nos docet, Bacchi et Liberae ibi viguiſſe cultum. Æ 2. Auguſti. *Morell.* in Aug. Tb. 39. fg. 11. p. 397. — 2. ΒΑΛΑΝΕΩΝ. Bacchus in quadrigis. Æ 2. Auguſti. *Guſſeme* I. 368.) *Harduin.* Oper. p. 32. — 3. ΒΑΛΑΝΕΩΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ, *Balaneotarum* ciuitatis *Sacrae Et Inuiolatae*, qui tituli in ciuitatum Syriae numis obuii. n. Caii Caeſaris. *Harduin.* ib.

ΒΑΛΑΝΕΑΙΩΝ — ΒΑΛΑΝΕΩΝ — ΒΑΛΑΝΕΩΤΩΝ. vid. *Balanea.*

Balanus Galliae Tranſalpinae rex, de quo *Liuius* L. XLIV. c. 14. Conſulibus Q. Marcio Philippo iterum, et Cn. Seruilio Caepione (ante Chr. 159) agens de bello contra Perſeum ſuſcepto, ac tum feruente ita ſcribit: „Dum bellum in Macedonia geritur, legati Tranſalpini ab regulo Gallorum, *Balanos* ipſius traditur nomen, gentis, ex qua fuerit, non traditur, Romam venerunt, pollicentes ad Macedonicum bellum auxilia. Gratiae a ſenatu actae, muneraque miſſa, torquis aureus duo pondo, equus phaleratus, armaque equeſtria.„ Huius Gallicani regis ſuperſunt numuli aenei, in quibus: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΛΑΝΟΥ, *Regis Balani.* Ceres currens, d. facem.)(Caput vel nudum, vel pileo tectum, imberbi vultu. *Froelich.* Num. Reg. Vet. Tb. 3. fgg. 1. 2. 3. p. 82 ſq. *et* Notit. Elem. Tb. 11. p. 157.

BALATVS corrupte pro *Vabalabus*. v. VABALATHVS.

Balauſtium Rhodiorum in moneis frequens occurrit. Flos mali Punicae eſt agreſtis, quo ad tingenlas lanas vſi ſunt Rhodii; inde ſinatum in eorum numis. *Spanh.* Pr. I. p. 315 ſq. *Wilde* ſel. Num. . 62.) *Gusſeme* I p. 368 — Balauſtii flos, vel quid ſimile pro pedibus Neptuni. in. Teni inſulae.

ΒΑΛΒ. Βάλβος, *Balbus.* ΕΠΙ ΜΙΝΙΟΥ ΒΑΛΒ. *Sub Mindio Balbo,* Achaiae, ſub Claudio proconſule. n n. Latinis:

BALB. *Balbus* cognomen g. Antoniae, Atiae Naeuiae, aliarumque :a dictae, quod linguae vitio vera bene exprimere non poſſent, obcure haeſitantes. — Q. ANTO. BALB. PR. *Quintus Antonius Balbus Praetor* prouinciae. *Eckhel.* Cat. I. p. 10.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. o. n. 3.) *Morell.* Fam. Antonia . 28. Lit. A.) *Vaill.* Fam. — C. NÆ. BALB. *Caius Naeuius Balbus.* *Morell.* Fam. Naeuia p. 92.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 15. . 5.) *Eckhel.* Cat. II. p. 54. — ARRVNTANVS. BALB. PRO... *Pellerin.* Rec. III. Tb. 85.

BALBATVS corrupte loco Vabaathus. v. VABALATHVS.

ΒΑΛΒΕΙΝΟϹ, *Balbinus.* ΑΥΤ. Κ. Δ. ΚΑΙΛ. ΒΑΛΒΕΙΝΟϹ ΣΕΒ. Π. Π. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Δεκιμὸς Κάιλιος Βαλβεῖνος Σεβαστὸς Πατὴρ Πατρίδος, *Imperator Decimus Coelius Balbinus Auguſtus Pater Patriae.*

ΒΑΛΒΙΝΟϹ. *Balbinus.* ΑΥΤ. Κ. ΔΕΚ. ΚΑΙΛ. ΒΑΛΒΙΝΟϹ. Æ max. formae. *Haym.* Th. Br. I. p. 274. — ΑΥΤΟ. Κ. Δ. ΒΑΛΒΙΝΟϹ. ΑΥΓ. *Haym.* I. p. 356.

Balbinus et *Pupienus,* mortuis in Africa Gordianis, Romae Imperatores contra Maximinum P. Romani hoſtem adpellatum, electi ſunt, et numi in vtriuſque honorem Senatus Conſulto cuſi, inter raros non collocantur, ſed Graeci pro elegantiſſimis habentur, quod plurimae vrbes viuo Maximino, et rebus adhuc incertis eorum partibus adhaerere non auderent; at illo Imperatore, in Aquileiae obſidione a militibus interfecto, Balbinus et Pupienus Romae etiam militari ſeditione paullo poſt A. V. C. 991. Chr. 239. obtruncati ſunt. Breue eorum imperium et non vltra annum extenſum videtur, cum eorum numi I. tantum et II. TRIB. poteſtatem poſt Chr. 237 238. ſignent. Porro Graeci cum Balbini effigie et ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ. ΜΙΛΗΣΙΩΝ, ΤΑΡΣΟΥ et ΗΡΑΚΛΕΩΤΩΝ ΠΟΝΤ. epigraphe reperiuntur, immo plurimi in Pupieni honorem in hac metropoli et quidem maximi moduli occurrunt ſignati cum inſcriptione ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩϹ ΤΑΡϹΟΥ. *Vaill.* Gr. p 147.) *Froelich.* 4. Tent. p. 323.) *Harduin.* Oper. p. 825.) *Haym.* Th Br. I. 274. II. 356. vid. ΒΑΛΒΕΙΝΟϹ. — ΒΑΛΒΙΝΟϹ. Cum Graecae cuiuſdam vrbis nomine eximiae ſunt raritatis ea omni forma. Eiuſdem eximiae raritatis ſunt aurei Latini, argentei rari, item aerei primae formae rari, ex aere autem mediocri difficilia repertu ſunt Balbini numiſmata, qui anno imperii ſecundo a militibus fuit occiſus, annos vero ſexaginta vixit. — Tantae raritatis Balbini ſunt numi Aegyptii, vt nullos reperias in iis adeo muſeis, quae alias ingenti Aegyptiae pecuniae vi redundant, cuiuſmodi ſunt muſeum *Theupoli, Arigonii,* et *Caeſareum Vindobonenſe.* In Theſauro *Mauroceno* p. 134. et apud *Harduin.* Oper p. 825. tres Aegyptii cum L. Α. *Anno Primo.* Nilus iacens. *al.* Roma ſedens. *al.* Victoria cum palma et corona. — Vulgauit praeterea *Neumann.* Pop. Num. II. Tb. 3. fg. 14. Balbinum in numo Æ. acroſo ſecundae formae ab Alexandrinis Aegypti nuſpiam deſcripto, in quo ad Balbini laur.

laur. caput.... ΒΑΛΒΙΝΟϹ ϹΕΒ. Ϫ. L A. Mulier verſus ſin. ſtans, d. expanſa, ſ. tenens duo cornua copiae. — In alio Balbini numo Aegyptio argenti pariter aeroſi (Gallis Potin) quem *Pellerin.* Mel. de Méd. T. I. Tb. 13. n. 8. aereis formis expreſſum dedit, poſt nomen Balbini legitur ΕΤ, in ſimili autem *Neumanniano* l. c. p. 104. integerrimo ϹΕΒ. nempe ϹΕΒαστος. — *Coelius* vero, non Clodius, Balbinus dicitur, vt in Graecis ΑΥΤ. Κ. ΚΑΙΛΙ. ΒΑΛΒΕΙΝΟϹ, vel ΑΥΤ. Κ. ΔΕ. ΚΕΛιος etc. pariter in Latinis IMP. C. *al.* CAES. D CAEL. BALBINVS AVG. *al.* P. F. AVG.

Poſticae Balbini numorum inſcriptiones obſeruantur: ABVNDANTIA AVGG. — AMOR MVTVVS AVGG. — CARITAS MVTVA AVGG. — CONCORDIA AVGG. — FELICITAS TEMPORVM AVGG. — FIDES MVTVA AVGG. — FIDES PVBLIC. — IOVI CONSERVATORI. — LIBERALITAS AVGVSTORVM *al.* AVGG. II. — PATRES SENATVS. — PAX PVBLICA. — PIETAS MVTVA AVGG. — P. M. TR. P. COS. II. P. P. vel vt *Pagi* Critic. *Baron* ad an. 236. n. 6. P. M. TR. P. P. P. — PROVIDENTIA DEORVM. — S. C. — VICTORIA AVGG. — VOTIS DECENNALIBVS; de quibus N. *Arſchot.* Tb. 57.) *Beger.* Th. Brand. II p. 723) *Cim. Vind.* I. p. 65.) *Eckhel.* Cat. II. p. 333. 334.) *Erizzo* p. 689.) *Guſſeme* Diccion. I. p. 370. 371.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 825.) *Hauercamp.* N. Reg. *Sueciae.* Tb. 33.) *Khell.* Supplem. p. 156.) *Mdb.* p. 333. 334.) *Muſell.* Impp. Tb. 188. fgg. 3 ad 7. p. 242. *et* Supplem. Tb. 32. fg. 10. Tb. 33. fg. 1.) *Oiſel.* Sel. Num. p. 37.) *Patin.* Impp. 363. 364.) *Pedruſ.* Muſ. Farneſ. IV. Tb. 5. fg. 9. p. 80 et VII. Tb. 40. fgg. 1 ad 5. p. 397 ſqq.) Muſ. *Pembrok* I. Tb. 20. fg. 11. II. Tb. 27. fg. 1. III. Tb. 56. fg. 10.) *Schulz* MzCab. II. p. 235.) *Següin.* Sel. Num. p. 122.) Muſ. *Theup.* p. 242. 609. 610.) *Triſtan.* Comm. Hiſt.) *Vaill.* Pr. I. p. 156. 157. II. p. 299 ſqq.

ΒΑΛΒΟϹ, *Balbus*, cognomen, quod in Nicaeenſium, vel Nicomedienſium Bithyniae numis occurrit: Λ. ΜΙΝΔΙΟΣ ΒΑΛΒΟΣ ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ, *Lucius Mindius Balbus Proconſul.* n. Claudii Imp. *Morell.* in Claud. Tb. 7. n. 17. *et* in Fam. Mindia p. 284.) *Vaill.* Gr. p. 13. ſed Α. ΜΙΝΔΙΟΣ ΒΑΛΒΟΣ etc. — ΕΠΙ ΜΙΝΔΙΟΥ ΒΑΛΒΟΥ ΑΝΘΥ. *Sub Mindio Balbo. Vaill.* Gr. — Γ. ΚΟΙΛΙΟΣ ΒΑΛΒΟΣ, *Caius Coelius Balbus. Vaill.* ib.

BALBVS, qui vitio linguae verba confuſe profert, cognomen plurimis familiis diuerſarum gentium commune, vti Aciliae, Antoniae, Atiae, Corneliae, Laeliae, Naeuiae, Thoriae. —

BALBVS. ROMA. Ꝛ. Aciliae g. *Morell.*) *Vaill.*) *Vrſin.* — BALBVS PROPRaetore. Ꝛ. Auguſti. *Golz.* in Aug. Tb. 74. n. 19.) *Guſſeme* I. p. 371. 372. II. 355.) *Mdb.* p. 23.) *Morell.* Fam. Cornelia p. 137. Tb. 6. n. 4. *et* in Auguſto Tb. 20. n. 15.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 10. n. 4.) *Vaill.* Pr. II. p. 19. — L. BALBVS PROCOS. Ꝛ. Auguſti. *Mdb.* 34. — M. ATIVS BALBVS PR. v. *Atia* g. — C. BALBO. C. PORTIO. n. Leptis.) *Guſſ.* I. 372.) *Mdb.* p. 50. — C BALBO. L. PORCIO II. VIR C. VAL. IL. n. Ilici. *Mbd.* 70. — D. LAELIO. BALBO II. VIR. v. *Laelia* g. — L. THORIVS BALBVS Q. v. Thoria g. — BALBVS PONTifex. n. Gadium. *Guſſ.* I. 372. III. 275. n. 19.

Β. ΑΛΕ. Βασιλέως Ἀλεξάνδρου, *Regis Alexandri.* Galea. Fulmen intra ſcutum Macedonicum clipeis aliis cinctum. Æ. 3. Alex. M. *Froelich.* Annal. Syr. Tb. 1. fg. 18. p. 3.

Balea-

Baleares duae inſulae maris mediterranei Hiſpaniam verſus ἀπὸ τῶ βάλλειν, a iaculando, propterea quod fundae et iaculationis Baleares periciſſimi habiti ſunt. In Memoriam inſulae Balearicae a Quinto metello in pop. Rom. poteſtatem redactae cognominatus eſt victor *Balearicus*.

BALEÆRIC. vel. integre BALEARICVS cognomen Q. Caecilii Metelli. *Golz.* Faſt. p. 149. 150.) *Guſſeme*. II. p. 19. 20.) *Morell.* Num. Conſular. Tb. 10. fgg. 13. 4. p. 523. vid. *Caecilia* g.

ΒΑΛΕΡΙΑΝΟϹ, loco ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ, *Valerianus*. ΚΑΙ. ΒΑΛΕΡΙΑΝΟϹ, vel ΙΤ. Κ. Π. ΛΙΚ. (*al.* ΛΙΚΙΝ.) ΒΑΛΕΡΙΑΝΟϹ, *Valerianus* Senior. *Band.* p. 115. 123. 124. 126. 132. 137. 41. — Κ. ΠΟ. ΚΟΡ. ΒΑΛΕΡΙΑΝΟϹ. c *Saloninus* in Æ 2. Amiſi. *Band.* 263. — ΠΟ. ΛΙΚ. ΒΑΛΕΡΙΑΝΟϹ, *Publius Licinius Valerianus* Iunior.

BALISTA (Seruius Anicius) a quibusdam dicitur imperium in Aſia degustaſſe, et virtute bellica praeclarus fertur. Interfectus eſt dum in tentorio cubaret, a gregario milite iuſſu Odenati, non longe ab Antiochia in vico Daphne, circa finem anni Chr. 262. — Rariſſimi ſunt, ſi gemini eius numi, quales incerti metalli ac moduli exhibet *Mediobarbus* p. 389. ex *Occone*, pariterque *Band.* I. p. 278. et *Guſſeme* I. p. 372. cum epigr. IMP. C. BALISTA P. F. AVG. *al.* SER. ANIC. BALISTA P. F. AVG. apud *Golzium* SERVIVS ANICIVS BALISTA AVGVSTVS.)(ANNONA AVG. Figura muliebris. *Band.* l. c.) *Guſſ.* l. c. cui mulier d. ſpicas ſ. cornucopiae, pone modius cum frugibus. — ΑΤΤ. Κ. ΒΑΛΙϹΤΑϹ ΕΤϹ. ϹΕΒ. *Golz.*

ΒΑΛΑ. Βαλέριος, *Valerius*, magiſtratus nomen gentile. ΕΠΙ. ϹΤΡ. ΒΑΛΑ. *Sub Praetore Valerio*. n. Metropolitar. in Philippo Iuniore. *Vaill.* Gr.

Ballaeus nomen regis. ΒΑΛΛΑΙΟΥ. (retrograde) Figura ſuccincta gradiens, d. facem)(Caput imberbe nudum aetatis mediae attonſo capite. Æ. 3. regis incogniti *Eckhel.* Cat. I. p. 286. — ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΛΛΑΙΟΥ, *Regis Ballaei* Illyriae. Diana cum face currens.)(Caput virile diadematum. *Guſſeme*. I. p. 372.

Ao. 1782. ad Scodram, nunc Italis Scutari quatuordecim ſimul eruti ſunt numuli aerei ΒΑΛΛΑΙΟΥ, nomine inſignes, quos omnes fortuna in manus *Neumanni* tulit. Tantus numerus, cum ante vix vnus vel alter innotuerit, materiem dedit nonnullis in eos animadverſionibus, quas *Neumann.* Pop. Num. II. 154. 155. ediſſerit: „Inſcriptio plerumque ΒΑΛΛΑΙΟΥ, rarius additur ΒΑΣΙΛΕΩΣ. In aliquibus ſcriptura retrograda, immo et βουστροφηδόν. Vnius in area conſpicuum praeterea Ε. Saepe characteres male, non raro peſſime ducti; quandoque tamen et nitidi, ita vt de certo ΒΑΛΛΑΙΟΥ nomine nihil dubii ſuperſit. Symbola non omnibus eadem. Anticam ſemper occupat regis caput imberbe ac nudum, iam ad dextram verſum, iam ad ſiniſtram. Poſtica parte nunc graditur vir plerumque ocreatus dextra praeferens facem, quam nonnumquam difficulter agnoſcas, ſiniſtra geſtans vnum vel duos ſcipiones bene longos, forte haſtas. In aliis ſtat mulier aduerſo corpore, pectuſque infra mamillas ligamine vincta, d. praetendens facem, ſiniſtra lateri impoſita. Artem quod attinet, maxima pars craſſae Mineruae opus. Sunt, qui extremam barbariem ſpirent. Vnus tamen artificii minime ſpernendi. — Illyricum, vbi numi illi quatuordecim effoſſi, ſaepiuſque tales effodiuntur, quis horum numorum patriam eſſe neget? Et ſi ita eſt, num erit, quin regem Ballaeum ibidem regnaſſe intelligat? proinde rem acu tetegit *Pellerinius*, cui Rec. de Méd. de R. p. 201. coniectura e ſolo artifi-

 cio

cio petita Illyricum ſuboluit. Non aeque felices, qui prolixe in eos commentati ſunt, *Froelich.* in Reg. Vet. Num. Anecd. p. 119. *et* ad Num. Reg. Vet. Acceſſione noua p. 82. atque *Odericius* de Orcitirigis numo p. 18 ſqq. — Ceterum regem Ballaeum eadem premit ſors inuida, quae Philiſtidem Siciliae, et Oradaltidem Bithyniae reginas, quarum nomina fatentur numi, auctores reticent.

ΒΑΛΛΑΙΟΥ, *Ballaei.* v. *Ballaeus.*

Balneum, Gr. βαλανεῖον, vnde *Balaneum* et *Balineum.* Conf. *Octau. Ferrarii* etc. diſſertationes duae altera de *balneis*, de gladiatoribus altera. Plures de balneis veterum ſcriptores ſuppeditat *Io. Alb. Fabricius* Bibliogr. antiquar. p. 649.

ΒΑΛΟ. — ΒΑΛΟΙΟΥ. — ΒΑΛΟΙΩΝ. — ΒΑΛΟΙΟΝ. *Baloiorum*, apud *Octau. Stradam* p. 34. de qua varietate et ſignificatione *Hauercamp.* ad *Morell.* Th. Impp. II. p. 56. in Britannico, *et* Fam. Mindia.) *Triſtan.* Comm. Hiſt. I. p. 199.

Balſami arboris prouentus in conualli Hierichuntina praecipuus; in Arabia etiam et in Aegypto prouenienѕ. In Iudaeorum et Samaritanorum numis iuxta *Spanhem.* I. 360. expreſſa balſami arbuſcula, quae in quadrigis triumphalibus Titi Veſpaſiani numo impoſita tenſae. Poſt deuictam enim a Romanis Iudaeam, tanquam inſigne eius rei ac regionis monumentum, illud balſamum Romae triumphalem pompam condecoraſſe legitur. *Harduin.* Oper. p. 732.

Balteum vel *balteolus*, cingulum e corio bullis ornatum, obſeruatur in n. Tiberii, Commodi, Seueri, Getae, Elagabali, Gallieni, Taciti et in aliis. *Guſſeme* I. p. 373.

Bambyce vrbs Coeleſyriae, haud procul ab Euphrate ſita, alio nomine Hierapolis dicta eſt. *Plin.* L. V. c. 1.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 72.) *Schlaeger.* de numo Hadriani plumb. p. 160.

ΒΑΜΙΜΤΟΥ Μ. *Regis Amyntae Macedoniae.* cf. *Spanh.* I. p. 18.) *Beger.* Th. Br III. p. 4.) *Froelich.* Not. Elem. Tb. 2. fg. 24.) *Schlaeger.* de n. Alex. M. Tb. 2. fg. 8.

Β. Ν. Βασιλέως Αντιγόνου, *Regis Antigoni.* M. *Theup.* p. 1218.

Β. Α. ЖK. in Æ. regis Macedoniae incerti. M. *Theup.* p. 1219.

ΒΑ. ΠΕΡ. Βασιλέως Περσέως, *Regis Perſei* Macedoniae.

— ΦΙ. Βασιλέως Φιλίππου, *Regis Philippi* Macedoniae et Syriae.

BAP. NAT. in n. Conſtantini M. ex errore ſeu iniuſto ſcribendi ordine A ex R facto, pro BRP NAT. *Bono* ReiPublicae NAT*o*, quae explicatio ſane certior, quam BAPtizatus NATVS.

Baptiſmus Conſtantini M. ex ſententia *Baronii* Annal. Tom. III. p. 492. pariter ac *Ducangii*, *Mediobarbi*, *Occonis*, aliorumque ſignatur in n. Conſtantini M. Conſulendi ſunt Vnſchuldige Nachrichten 1704. p. 327, *it.* 1715. p. 956. et *Bimard.* ad *Iobert.* Not. rei numar. II. p. 323. vt et *Guſſeme* I. p. 373.

ΒΑΡ. vid. *Barca* in Cyrenaica. *it.* *Bargaſa* in Caria.

— Βαρβία. *Barbia.* Γ. C. ΕΡΕΝ. CΑΛ. ΒΑΡ. ΟΡΒΙΑΝΑ ΑΥΓ. *Gnea Seia Herennia Salluſtia Barbia Orbiana Auguſta.* *Froelich.* Adp. II. nouis Tb. 4. n. 4. p. 105.

Β. ΑΡ. Βασιλέως Ἀρχελάου, *Regis Archelai* in Cappadocia. *Morell.* Theſ. Impp. I. p. 561.

ΒΑ. Ρ. ΑΛΥ. Βασιλέως Ῥοιμητάλκου αὐτ. *Regis Rhoemetalcis* Boſpori Cimmerii

nerii *Anno* 331. *AV.* Rrr. Tiberii. *Vaill.* Pr. II. p. 43.

BARB. *Barbaricae*, vel *Barbaricarum.* vid. TRIVMFATOR GENT. BARB.

— *Barbarus*, vel *Barbatus*, vel *Barbula*, Romanorum cognomina. M. BARB. *Marcus Barbatus.* *Muſell* Addit. Tb. 13. n. 2.

— Βαρβια, *Barbia.* ΓΝ. ΕΡ. ΣΑΛΛ. ΒΑΡΒ ΟΡΒΙΑΝΑ ΣΕΒ. vel ΓΝ. ΣΕΙ. ΕΡΕ. ΣΑΛΛ. ΒΑΡΒ. ΟΡΒΙΑΝ. ΣΕ. *Gnea Seia Herennia Salluſtia Barbia Orbiana Auguſta.* Pariter in Latinis: SALL. BARB ORBIAN. AVG. etc. vid. ORBIANA.

Barba capillus dicitur circa genas non *hominis* ſolum, ſed et *quadrupedum.* Etiam gentilium *diis* barba tribuitur venerationis nota. Sic barba prolixa depingitur *Aeſculapius* in n. Corinthi, Pergami, aliarumque vrbium, vt ſenex medicus, qui ſcientia et experientia valere debeat. In omnibus quidem monumentis Aeſculapium pronuntiat barbatum *Winckelmann.* in libro: Verſuch einer Allegorie p. 37. ſed imberbis quoque ſiſtitur Aeſculapius in aere Phliaſiorum. — Barba *Bacchi* in moneta Catanenſium, Meſambrianorum, Naxiorum etc. viſitur. — Barbatus *Iupiter* a ſtatuariis effictus, monente *Luciano;* imberbis tamen colitur et pingitur *Vejovis.* — Barbati itidem *Hercules, Ianus, Neptunus, Saturnus, Serapis, Vulcanus,* alii. — *Caſanoua* negat, *Martem* in numis barbatum conſpici. — *Apollo,* cui aeterna tribuitur iuuentus, in moneta tamen Alaeſae Siculorum depictus eſt grandaeuus barbaque inſtructus prolixa apud *Parutam* et *Torremuzzam.* — Barbae ornatus cernitur in plurimorum heroum ac regum veterum vultu. — De *barba Romanorum* veterum, et de variis iſtam alendi ac deponendi conſuetudinibus adeas *Anton. Hottomann.* Dial. de barba, qui Antwerpiae 1686. prodiit, et a *Sam. Pitiſco* Tom. I. Lex. Ant. Rom. p. 252. tranſlatus eſt. Ex Romanorum inde more *M. Antonius* primis triumuiratus annis barbam alit ob luctum C. Iul. Caeſaris, at quo praeciſe anno barbam ponit, incertum. — *Auguſtus* itidem ob mortem Iul. Caeſaris V. C. 710. barbam alit, vnde in Arriae gentis, et in aliis numis tunc temporis cuſis, facies Auguſti barbata obſeruatur; ſed circa annum 717. barbam ponit, quare in ſequentibus numis ſemper comparet imberbis. — *Hadrianus* Imperatorum primus barbam nutriuit, vt eius numi declarant. *Liebe* Goth. Num. p. 310. Ex *Harduini* vero ſententia Oper. p. 777. *M. Aurelius* barbam aluit Imperatorum primus. — Barba ſpeciatim *Antoninorum* Impp. conſideranda eſt in dignoſcendis eorum numis ANTONINVS AVG. inſcriptis. — *Gallienus* ſaepe lanugine ornatus in numis viſitur. — *Poſtumus* Imp. Gallorum et reliquorum Celtorum more, ſupra conſuetudinem aliorum Imperatorum barbam aluit, vt adparet ex eius numis, Galliam eius patriam qui arguere videntur. Talis etiam barba *Poſtumo Iuniori* tribuitur, id quod patet ex numo inter *Arſchotanos* a *Rubenio* et a *Begero* Tb. 61. expreſſo, vbi duo Poſtumi pater et filius c. epigr. POSTVMVS PIVS AVG. vterque promiſſa admodum barba adparent. — *Iulianus* ſine barba rarior, barbatus plerumque in moneta ſua conſpicitur, qui Conſtantio ſeſe ſimilem in rebus etiam leuiſſimis fingeret, quique inter veteres heroes et philoſophos adnumerari voluerit, qui vero nihil habuit philoſophi, praeter barbam. — Cum barba quoque *fluuii* in mare illabentes effinguntur, tanquam aliorum patres; alii vero, in alios ſeſe exonerantes, *imberbes* repraeſentantur. Sic in n. coloniae Deultanae duo fluuii ſunt decumbentes, quorum alter barbatus, alter vero muliebri effigie depictus. *Guſſeme* I. p. 374.

BARBAR. *Barbararum.* vid. VICTOR GENTIVM BARBAR.

ΒΑΡΒΑΡΟC, *Barbarus.* conf. *Klemm.* de voce Βάρβαρος. — Legitur nomen a) *Praeſidis.* ΗΓΕΜΟC (*ſic*) ΤΙΒ. ΒΑΡΒΑΡΟC, *Praeſes Tiberius Barbarus.* n. Traianopolit. in Sept. Seu. — ΗΓΕ. ΤΙ. ΒΑΡΒΑΡΟΥ, *Praeſide Tiberio Barbaro.* n. Philippopolit. in Sept. Seu. — ΗΓΕΜ. Λ. ΕΙΤΕΙ ΒΑΡΒΑΡΟΥ, *Praeſide Lucio Itio Barbaro.* n. Serdicae in Seu. — ΗΓ. CT. ΒΑΡΒΑΡΟΥ vel ΗΓΕΜΟ. CTATIΛΙΟΥ ΒΑΡΒΑΡΟΥ, *Praeſide Statilio Barbaro.* n. Pautaliae Thraciae. — b) *praetoris.* ΕΠ. CTP. Μ. ΑΥΡ. ΒΑΡΒΑΡΟΥ, *Sub Praetore M. Aurelio Barbaro.* n. Thyatirae in Commodo.

Barbarus numus, ſiue aureus ſit, ſiue argenteus, aereuſue, vultibus vix ad formae humanae ſimilitudinem effictis, legendiſque vt plurimum obſcuris, de quo barbarorum abortu *Bimard.* ad *Ioberti* Not. rei numar. I. p. 330 ſqq.) *Neumann.* Pop. Num, II. qui numos inepti artificii recenſet praeferentes nomina ΘΑΣΙΩΝ p. 136. ΜΚΕΔΟΝΩΝ ΠΡΩΤΗΣ (*ſic*) p. 137. ΧΑΡΑΚΤΗ ΚΟΤΤΟC *ibid.*) *Froelich.* Acceſſ. ad Num. Reg. Vet. p. 47.) *Pellerin.* Suppl. II. Tb. I. n. 4. etc. — Tres barbarorum id genus ex argento numiſmatum ſpecies obſeruauit *Froelich.* l. cit. p. 46. *Prima* eſt, quae caelatura prominente caput laureatum, vel nudum offert, et in)(equum, vel equitem; hos perantiquos putat. *Secunda* figuris minus exſtantibus capita vario ornatu, etiam diademate ornato cincta obiicit, ac in)(non equitem duntaxat, ſed interdum leonem, gallum etc. refert, atque fabrica eſt non raro mediocriter barbara. Horum numiſmatum pleraque, praeſertim diademato et gemmis ornato capite inſignia, ad quartum ſaltem aerae chriſtianae ſaeculum remouenda ſuſpicatur. *Tertia* claſſis eſt eorum, quae extremam barbariem ſpirant, et varii ſunt moduli, vix vt caput in iis, aut auerſae partis figuram dignoſcas. De his ne probabile quidem aliquid proferre auſus eſt *Froelichius*, niſi poſt ſextum fere ſaeculum a variis barbaris, Moeſiam, Macedoniam, Thraciam, Pannoniam inundantibus, Hunnis, Slauis, Bulgaris, aliiſue procuſa videri. — Eiuſcemodi numiſmatum ΘΑΣΙΩΝ, *Thaſiorum* cum capite Bacchae et Hercule ſtante, bene longam ſeriem ordinauerat *Froelichius* in Cimelio Auſtriaco Vindobonenſi, quae ab eleganti fabrica incipiens, per complures accreſcentis *barbariei gradus*, in extremam denique deformitatem deſinit, incertis primum litteris mancisque, ac male ductis figuris, quae demum omnimeris fere punctis conſtare videantur. Iucundum ſane eſt hunc barbarici inualeſcentis proceſſum, in hiſce vnius vrbis et inſulae numis, contemplari, in quibus inſcriptionis litterae, varie deformatae, diuerſam a conſtante illa epigraphe: ΗΡΑΚΛΕΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ, *Herculis Seruatoris*, lectionem inſpicienti offerunt.

Barbarus captiuus humi proſtratus, quem Imp. victor pede calcat. vid. *Captiuus.* — Cuiuſmodi ſchema in multis Impp. numis occurrit, ac Imperatores inter alia etiam id genus ſchema imaginibus ſuis adpingi curaſſe, teſtatur *Gregor. Nazianzenus* Inuectiua I. in Iulianum.

BARBARR. *Barbararum.* vid. DEBELLATORI GENTT. BARBARR. — VICTORI GENTIVM BARBARR.

BARBAT. *Barbatus*, a barba, quam gerebat, cognomen gentis Valeriae; ſed in g. Antoniae numis de M. BARBAT. Q. P. *Quaeſtore* M. Antonii *Prouinciali*, non vero de vllo Antoniae gentis eo Barbati cognomine adpellato eſt dictum. *AV* et *AR.* *Harduin.* Oper. p. 694.) *Mdb.* p. 18.) *Morell.* in Ang. et Famil.) *Muſell.* Addit. Tb. 13. n. 2.)

n. 2.) *Pedruſ.* M. Farneſ. I. Tb. 1. n. 8.) *Spanh.* Pr. II. p. 50.) *Vaill.* Pr. II. p. 8. — M. BARBAT. PROPR. PR. A. *Marcus Barbatus Propraetor Prouinciae Achaiae vel Aſiae. Mdb.* p. 18. de quo M. Valerio Meſſala Barbato *Appian.* L. V. Bell. Ciuil — M. MESSALA M. F. BARBAT. vid. *Valeria g.*

Barbatum nunc, nunc *imberbem* in aere ſignarunt *Herculem* Bruttii, Metapontini *Bacchum*, Poſidoneatae *Neptunum*, *Vulcanum* Alſernini ac Liparaei. Ipſum Apollinem, de cuius iuuentute *Ouidius* cecinit, Alaeſa Siciliae barba inſtructum, teſtibus numis, coluit. vid. *Barba.*

BARBESVLA Hiſpaniae Baeticae oppidum iuxta Gaditanum fretum, nunc *Guadajara* ad amnem hodieque cognominem. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 74.) *Harduin.* Oper. p. 32. — *Plinio* L. III. c. 3. *Barbeſula* cum fluuio; *Melae* itidem oppidum *Barbeſul.* Colonia legitur in Galbae numo e *Golzii* Theſauro p. 238 etiam ab *Harduino* l. c. commendato: COL. BARBESVLA LEG. XVIII. *Colonia Barbeſula Legionis* 18.

BARBI. vt cenſet *Guſſeme* I. p. 175. antiquum municipium Baeticae, cuius memoria in n. Gothico Suinthilae, in quo PIVS. BARBI. legitur.

ΒΑΡΒΙΑ ΟΡΒΙΑΝΑ, in Graecis, pariter ac in n. Latinis BARBIA ORBIANA, Alexandri Seueri vxor. Diu antiquariis fuit incognitum, cuiam Imperatori illa tanquam vxor t coniungenda. Nonnulli falſo ro Herennia Etruſcilla Traiano lam Decio accenſuerunt. Sed nunus a *Seguino* Sel. Num. p. 287. dlatus ſingularis raritatis, in quo inc caput Alex. Seueri,)(Barbiae huius Orbianae vultus cernitr, vnde ſupplenda eſt res in hioriarum monumentis neglecta. Ditur SALL. BARBIA ORBIANA AVG. *Vaill.* Pr. I. p. 142. 146. II. 287. — SAL. vel SALLVSTIA BARBIA ORBIANA AVG. *Vaill.* Pr. III. 178. — CΑΛΛΟΥCΤΙΑ ΒΑΡΒΙΑ ΟΡΒΙΑΝΑ CΕΒ. in n. Aegyptio. *Guſſeme* V. p. 304. vid. ORBIANA.

Barbiton inſtrumentum muſicum, quod Muſa Melpomene plectro vel calamo pulſat. v. *Melpomene.*

BARBVLA cognomen gentis Aemiliae a parua barba, quam gerebat primus eorum. M. AIMIL. L. F. BARBVLA COS. *Morell.* Fam. Aemil.) *Vaill.* Fam. Tb. 4. n. 1.

Barca, vel *Barce*, vna e quinque Cyrenaicae Africae pentapoleos vrbibus *Plinio* L. V. c. 5. *Ptolemais* antiquo nomine Barce. *Stephano* Βάρκη, πόλις Λιβύης, ἥτις καὶ Πτολεμαΐς, ὁ πολίτης Βαρκαῖος. Sic etiam *Strabo* L. XVII. p. 837. *Ptolemaeo* tamen Πτολεμαΐς et Βάρκη ſunt ciuitates *duae*, haec mediterranea, litoralis illa; *Scylaci* quoque p. 44. *Ptolemais* condita, non eo loco, quo *Barce* fuit, ſed quo Barcaeorum portus. Nunc quoque interius oppidum retinet nomen et moenia *Barca*, vnde et regni adpellatio; litorale *Tolemeta* nuncupatur. *Harduin.* Oper. Sel. p. 32. — 1. Caput Iouis Ammonis ad d.)(ΒΑΡΚΑΙων. Planta ſilphium. Æ. 20½ pond. Muſ. *Hunter.* Tb. 12. fg. 28. — 2. Caput idem cum cornu arietino)(ΒΑΡΚ. litterae quatuor in quatuor angulis. Silphium, vel laſerpitium. Æ. *Harduin.* p. 32.) *Spanh.* Pr. I. p. 296. — 3. *Al.* ſed ΒΑΡΚΑΙΩΝ. *Golz.* Theſaur. p. 210. — 4. ΒΑΡ. Caput idem ad ſ. in quadrato incuſo.)(Typus idem. Æ. 52. *Peller.* Tb. 87. fg. 21.) M. *Hunt.* p. 66. n. 2. — 5. *Al.* ſimilis, ſed minoris formae. Æ. 24½. Muſ. *Hunt.* n. 3.

Barcino Hiſpaniae Tarraconenſis, nunc *Barcelone.* COL. BARCINO FAVENTIA. n. Galbae in Theſ. *Golzii*

Golzii p. 238.) *Harduin.* Oper. p. 32. — *Plinius* L. III. c. 4. „Colonia *Barcino* cognomine *Fauentia*. — *Gruteri* inſcriptio p. 429. COL. F. I. A. P. BARCIN. *Colonia Flauia Iulia Auguſta Pia*, non *Paterna*, vt quidam volunt; nec *Felix*, ſed *Fauentia*, cum *Plinio*, vel *Flauia*; nam eadem apud *Gruterum* ibid. legimus COL. FLAV. P. BARC. Conf. *Bimard.* ad *Iobert.* Not., rei numar. II. p. 232. — Iuxta *Guſſemium* I. p. 375. in numo Recaredi Gothico legitur BARCINOnA (*ſic*) IVS.

BAREA Hiſpaniae Baeticae ſecundum *Plinium*: „Oppida orae proxima, Vrci, adſcriptumque Baeticae *Barea*; hodie *Vera*. — Legitur in numo BAREA. Carduus.)(Vuae racemus. *Guſſeme* I. p. 375.

Bargaſa, Gr. Βάργασα, oppidulum Cariae. *Strabo* Geogr. L. XIV. p. 656. Ceramum et Bargaſam parua oppida ſupra mare deſcribit. *Stephano* eſt: Βάργασα, πόλις Καρίας, τὸ ἐθνικὸν Βαργασηνός.

A) *Autonomus.* ΔΗΜΟϹ ...... Caput imberbe vitta redimitum ad d.)(ΕΠΙ ΑΤΡ. ΞΗΝΩΝΟϹ ΒΑΡ. Iupiter ſt. ad ſin. d. aquilam, ſ. haſtam. Æ 1. Muſ. *Hunter.* Tb. 12. fg. 29.

B) *Sub Imperatoribus.* a) Domitilla, Veſpaſiani vx. ΔΟΜΙΤΙΛΛΑ ΣΕΒΑΣΤΗ. Huius Auguſtae caput velo opertum.)(ΒΑΡΓΑϹΗΝΩΝ, *Bargaſenorum.* Mulier ſtolata ſt. capite ornato turribus, d. labarum, ſ. c. c. E *Golzio* produxit *Gorius* ad *Morell.* Impp. II. in Veſpaſiano Tb. 17. fgg. 18. 19. p. 331.

b) *Commodo* cum eius capite.)(ΒΑΡΓΑϹΗΝΩΝ. Aeſculapius et Hygia ſtantes cum attributis. Æ 1. *Guſſeme* I. 376. n. 1.) *Vaill.* Gr.

c) *Alexandro Seuero* cum eius cap.)(ΕΠ. ΑΤΡ. ΔΙΩΝΟϹ ΒΑΡΓΑϹΙΝΩΝ, *Sub Aurelio Dione*, qui videtur fuiſſe ſcriba, cum Bargeſani ſint Cariae. Imperator paludatus eques pacificatoris habitu, dextram eleuat. Æ 1. *Guſſ.* ib. n. 2.) *Vaill.* ib.

d) *Maximino* cum capite.)(ΕΠΙ ΑΤΡ. ΔΙΩΝΟϹ ΒΑΡΓΑϹΙΝΩΝ. Imperator eques, dextra ſubmiſſa, decurrens. Æ 2. *Guſſ.* n. 3.) *Harduin.* Oper. p. 32.) *Vaill.* Gr.

e) *Gordiano Pio* cum eius cap.)(ΒΑΡΓΑϹΗΝΩΝ. Diana Epheſia cum adminiculis. Æ 2. *Guſſ.* ib. n. 4.) *Hard.* ib.) *Vaill.* Gr.

ΒΑΡΓΑϹΗΝΩΝ, *Bargaſenorum.* v. *Bargaſa* Cariae.

BARGIACIS MVN. *Municipium Bargiacis.* n. Galbae e Theſauro *Golzii* p. 242. et *Hard.* Oper. p. 32. — Βαργιακὶς *Ptolemaeo* L. II. c. 6. vrbs eſt Hiſpaniae Tarraconenſis in Vaccaeis.

Bargyla vel *Bargylia* in Caria, *Plinio* L. V. c. 29. *Bargyla*, pariter ac *Stephano* Βάργυλα, πόλις Καρίας, ὁ πολίτης Βαργυλιήτης, *Straboni* vero L. XIV. p. 654. τὰ Βαργύλια. Sub praetorum poteſtate numos cudebat Lucillae, Commodo, et Caracallae, in quibus legitur ΒΑΡΓΥΛΙΗΤΩΝ Ionice pro Βαργυλιατῶν, vti occurrit in n.

a) *Caii Caeſaris*: ΒΑΡΓΥΛΙΑΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ, *Bargyliatarum* vrbis *Sacrae Et Suis legibus*, apud *Golzium* in Theſauro et *Harduin.* Oper. p. 32.

b) *Lucillae* Veri vxoris, cum huius capite.)(ΒΑΡΓΥΛΙΗΤΩΝ. Fig. virilis ſt. d. haſtam. Æ 2. *Guſſeme* I. p. 376. n. 1.) *Vaill.* Gr. — 2. *Al.* Fig. ſt. ſtolata d. temonem, ſ. c. c. Æ 2. *Guſſ.* et *Vaill.* ib. — 3. *Al.* Minerua ſt. ſpiculum, ſ. clipeum, infra ſerpens. *Guſſ.* ib.

c) *Commodi.* ΕΠΙ ΣΤΡ. ΙΟΥΛ. ΠΑΥΛΟΥ ΒΑΡΓΥΛΙΗΤΩΝ, *Sub Praetore*

tore Iulio Paulo. Imperator eques d. ſpiculum, vel haſtam. Æ 1. *Guſſeme* n. 2.) *Vaill.* Gr.

d) *Caracallae.* 1. ΕΠΙ ϹΤΡ. ΙΟΥΛ. ΜΑΞΙΜΟΥ, *Sub Praetore Iulio Maximo. Harduin.* Oper. p. 32. — 2. ΕΠΙ ϹΤΡ. ΜΑΡΚΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΠΑΡΓΥΛΙΗΤΩΝ. Sub *Praetore Marco Paulo.* Imperator eques paludatus, d. extenſa ſpiculum. Æ 1. *Guſſeme* n. 3.) *Vaill.* Gr.

ΒΑΡΙΝ. vel ΒΑΡΙΝΩΝ ſiue ΒΑΡΙΝѠΝ. vid. *Barium.*

Barium vel *Baris* ex praecipuis Apuliae Peucetiae vrbibus ſita erat in ora maris Adriatici, octo milliaribus diſtans a Butunto in ortum. Retento hodie antiquo nomine regionis *Terra di Bari* dictae caput eſt. *Barinorum* numi antiquiſſimi, Graece ΒΑ. ΒΑΡΙ. ΒΑΡΙΝ. vel integre ΒΑΡΙΝΩΝ inſcripti ſunt:

a) ex *argento paruo* rariores. ΒΑ. Βαρινῶν, *Barinorum.* Pegaſus volans.)(Caput Mercurii petaſo alato tectum. *Magnan.* Miſcell. Num. Tom. III. Tb. 9. fg. 2.

b) ex *aere medio* eximiae raritatis. ΒΑΡΙΝѠΝ. Prora nauis, cui inſiſtit Cupido alatus cum arcu et ſagitta, infra delphinus. *Haym.* Theſ. Brit. II. Tb. 12. fg. 9. p. 119.) M. *Hunter.* p. 66.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 2. fg. 1.) *Guſſeme* I. p. 376.) *Magnan.* l. c. Tb. 10. fg. 2.

c) ex *aere paruo* rari. 1. ΒΑΡΙΝѠΝ Cupido nudus naui inſiſtens ſagittam mittit.)(Caput Iouis laur. et barbat., retro aſtrum. *Magnan.* ib. Tb. 11. fg. 3. — 2. *Al.* ſed ΒΑΡΙ..... Idem hinc inde typus. *Magnan.* ib. fg. 8. — 3. *Al.* ſed ΒΑΡΙΝΩΝ, addito delphino, et retro duo aſtra. *Eckhel.* Cat. I. p. 20.) *Magnan.* ib. fg. 10. — 4. *Al.* ſed ſcriptum ΒΑΡΙΝѠΝ. *Magnan.* ib. fg. 12. — 5. *Al.* ſed deeſt delphinus et pone Iouis caput aſtrum viſitur. *Magnan.* ib. Tb. 11. fg. 1.

d) ex *aere minimo* rariſſimi. Talis eſt anepigraphus cum capite Palladis galeato.)(Cupido alatus et nudus naui inſiſtens, tropaeum coronat. *Magnan.* ib. Tb. 11. fg. 14.

ΒΑΡΚ. Βαρκαίων, vel etiam integre ſcriptum ΒΑΡΚΑΙΩΝ. vid. *Barca* in Cyrenaica.

ΒΑϹ. Βαϲιλεὺς, vel Βαϲιλέως, *Rex, Regis.* Sic ΒΑϹ. ΑΓΡΙΠ. vel ΑΓΡΙΠΠΑ, *Regis Agrippae.* — ΒΑϹ. Λ. ΑΙΛ. ϹΕΠ. ΑΒΓΑΡΟϹ, *Rex Lucius Aelius Septimius Abgarus.* — ΒΑΣ. Π. ΚΔ. Βασιλέως Πολέμωνος, κδ, *Regis Polemonis, Anno* 24. — ΒΑΣ. ΣΕΛΕΥΚΟΥ, *Regis Seleuci.* — Α. ΒΑΣ. Ἀντιπάτρου Βασιλέως, *Antipatri Regis,* forte. — CONSTANTINOS BAS. n. Conſtantini Porphyrogen M. *Theup.* 378.

BAS. Βασιλεῖς, Reges. bAS. RѠMAI. n. Baſil. Bulg. et Conſtantini XI. fil. *Band.* II. 741.) *Eckh.* Cat. II. 552.

ΒΑΣ. Βάσσος, *Baſſus,* nomen. ΕΠΙ ΒΑΣ. *Sub Baſſo.* n. Traiani. *Haym.* II. Tb. 32. n. 5. — *Al.* ΕΠΙ ΠΟΜΠ. ΒΑϹ. ΚΑΙϹ. *Sub Pomponio Baſſo* Cappadociae Praefecto *Caeſareae* in Cappadocia. n. Traiani. *Vaill.* Gr. — ΕΠΙ ΠΟΜΠΩΝΙΟΥ ΒΑΣ. ΠΡ. *Sub Pomponio Baſſo Legato* n. Neruae. *Vaill.* Gr.

Baſera, *Stephano* Βάσηρα, πόλις Φοινίκης, τὸ ἐθνικὸν Βασηρεὺς. — In Titi numo ΒΑΖΗΡΒΩΝ e Theſauro *Golzii* p. 210. apud *Spanhem.* Pr. 898. et *Harduin.* Oper. p. 32.

ΒΑϹΙ. Βασιλεὺς, Βασιλέως, *Rex, Regis.* ΒΑϹΙ. ΑΓΡΙΠ. vel ΑΓΡΙΠΠΑ. *Regis Agrippae.* — ΒΑΣΙ. ΑΛΕΞΑΝΔ. vel ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, *Regis Alexandri* I. Syriae. — ΒΑϹΙ. ΑΝΤΙπάτρου, *Regis Antipatri,* Caſſandri filii. — ΒΑΣΙΛ. ΑΝΤΙΟΧΟΣ, *Rex Antiochus* Commagenae. — ΒΑΣΙ. ΒΑΣΙΛΕΩΝ, *Rex Regum.* vid. *Arſaces.* — ΒΑΣΙ. ΛΥΣΙ. *Regis Lyſimachi* Thraciae. — ΒΑΣΙ. ΜΕΓ. vel ΜΕΓΑΣ ΑΝΤΙΟΧΟΣ

ΕΠΙ.

επι. *Rex Magnus Antiochus Epiphanes* Commagenae. — βαϲι. πτρ. *Regis, Pyrrhi* Epiri. — βαϲι. ϲαρια. Regis *Sariae*. *Froelich*. Num. Reg. Vet. Tb. 1. fg. 3. p. 32.

BACI. Βαϲιλέα, *Regem*, loco Imperatoris nomen, legitur in Æ 3. Seueri et Caracallae numo a Caphyatis Arcadiae, inſcripto ANTONINON BACI. *Antoninum Regem* colunt. *Vaill*. Gr. Impp. p. 102. — Cuius numi explicationem offendimus in Memor. Triuult. 1701. Tom. I. p. 222 ſq. vbi et *Gallandi* obſeruationes *ibid*. p. 309 ſq. et Reſponſio ad haſce obſeruationes *ib*. P. II. p. 321 ſq. leguntur; quas expoſitiones varias collegit *Wolterreck*. Elect. Num. p. 148 ſq. 152 ſq. 162 ſq.) Agit quoque de eodem numo *Spanh*. Pr. II. p. 400. et *Harduin*. Oper. Sel. p. 810. qui vero pro more ſuo litteras interpretatus eſt: Ἀντωνῖνον Βιθύνος Ἀγαπᾷ Σιτὼ Καφυατῶν.

BACIΛ. Βαϲιλεὺϲ, *Rex*. BACIΛ. AΓΡΙΠΠΑ Γ. *Regis Agrippae, Anno Tertio*. *Froelich*. Reg. Vet. Acceſſ. Tb. 2. fg. 9. p. 79. — ΒΑϹΙΛ. Λ. ΑΙΛ. ϹΕΠΤ ΑΒΓΑΡΟϹ, *Rex Lucius Aelius Septimius Abgarus* Edeſſae, qui et ΒΑϹΙΛ. ΜΕΓΑϹ. *Rex Magnus* a Seuero dictus. Pariter ΒΑϹΙΛ. ΜΕΓ. ΑΝΤΙΟΧΟϹ, *Rex Magnus Antiochus* huius nominis IV, et Commagenorum poſtremus. — ΕΠ. ΒΑϹΙΛ. ΑΓΡΙΠ. *Sub Rege Agrippa*.

BASIL. Βαϲιλεὺϲ, Rex. IHSVS XRISTVS BASIL. *Ieſus Chriſtus Rex*. vel IS. XS. BASIL. BASIL. Ἰησοῦς Χριστὸς Βασιλεὺς Βασιλέων, *Ieſus Chriſtus Rex Regnantium*. *Ducang*. p. 152. n. 3.) *Liebe* Goth. Num. p. 386.) *Froelich*. 4. Tent. p. 78. — BASIL. S. CONST. BASIL. n. Baſilii II. et Conſtantini fil. *Band*. II. p. 741. — CONSTANT. BASIL. RωM. n. Conſtantini X. Porphyr. *Band*. II. 733.) *Eckhel*. Cat. II. p. 550. — ΘEOFIL. BASIL. n. Theophili. Muſ. *Theup*. p. 379. — LEON. S. ALEξANDROS BASIL. ROMEON. n. Leonis. *Band*. II. 728.) *Eckh*. II. p. 549.) *Muſell*. Impp. Tb. 259. n. 7. — ΄RωMAN. BASIL. RωM. n. Romani II. *Eckb*. Cat. II. 550. — BASIL. R. etc. n. Romani I. *Eckb*. ib.

BACIΛ. Βαϲιλεύοντοϲ, *Regnante*. ϹΕΟΥΗΡΟΥ BACIΛ. *Seuero Regnante*. n. Cianorum. *Haym*. Th. Br. II. Tb. 39. n. 1. p. 314.

— Βαϲιλίϲϲα, *Regina*. BACIΛ. ΘEA NEA. vid. *Cleopatra* et M. Antonius.

BASIL. *Baſilius* II. *Band*. II. p. 741. — BASIL. CONSTANT. S. LEON EN ΘO. BASILES ROMEON. n. Baſilii I. *Band*. II. 726.) *Eckb*. Cat. II. p. 549.) Muſ. *Theup*. p. 380. — BASIL. E. CωNSTAN. ΠΟΡΦΥΡΟΓ. etc. n. Baſilii II. et Conſtantini XI. filii. *Cim*. *Vind*. I. Tb. 10. fg. 9.) *Eckb*. II. Tb. 2. n. 8. p. 552. — BASIL. C. CONSTANTI. BA. R. Baſilii I. et Conſtant. fil. *Band*. II. 726.) *Eckb*. Cat. II. 549. — Al. ſed loco BA in fine B. R. *Band*. ib.) *Eckb*. ib. — LEON. BASIL. CONST. AYGG. n. Baſilii I. et filiorum Leonis VI. et Conſtantini.

ΒΑϹΙΛΕ. Βαϲιλέωϲ, *Regis*. ΒΑϹΙΛΕ. ΖΑΡΙΑ *Regis Zariae*. *Froelich*. Reg. Vet. Tb. 1. fg. 2. p. 32. — ΔΗΜΗΤΡ. ΒΑϹΙΛΕ Regis Demetrii II. Syriae. *Froelich*. Ann. Syr. — ΕΠΙ ΒΑϹΙΛΕ. ΑΓΡΙΠ. *Sub Rege Agrippa*. n. Claudii. *Vaill*. Gr. — *item* Neronis. Muſ. *Theup*. p. 1212. — ΘEOFILOS BASILE. Θ. n. Theophili. M. *Theup*. 378. — NICIFOROS BASILE. n. Nicephori I. *Eckb*. Cat. II. 547.

— Βαϲιλέων, *Regum*. IHSVS XRISTVS BASILEV. BASILE. *Ieſus Chriſtus Rex Regnantium*. n. Zemiſc. *Ducang*. p. 152. n. 1. 2.

BASILE. *Baſilius*. BASILE. CONSTANTIN... n. Baſilii. *Band*. II. 726. — BASILE. CONSTANTI.

TI. BA. n. Baſilii et Conſtant. Muſ. *Theup.* p. 379.

Βασιλέα, *Regem*, an Graeci dixerint Romanum? conf. Explicationes varias apud *Woltereck*. El. Num. p. 148 ſqq. — Βασιλεῖς a Graecis dicti Romanorum Imperatores; vbi igitur ea adpellatio apud Graecos de iiſdem occurrit, vertenda eſt per *Imperatores*, non per *Reges*. Etiam Caeſares, ſiue imperii heredes apud ſcriptores dicti Βασιλεῖς, de qua adpellatione Romanis Impp. ac Caeſſ. tributa *Spanhem*. Pr. II. 397 ſqq.

BASILЄI C CΩN. Epigraphe Graeco barbara n. *Baſilii* II. et *Conſtantini* XI. *Eckhel*. Cat. II. p. 552.

bASILЄIC POMAION, *Reges*, vel potius *Imperatores Romanorum*. n. Baſil. II. et Conſtant. XI. *Band*. II. 726. 741.) *Eckhel*. ib.

bASILЄS POMЄON (*ſic*) in eorundem numo. *Band*. II, 726.

BASILEV. Βασιλεύς. BASILEV. BAILEων, *Rex Regnantium* ita Salvator in n. Zemiſc. apud *Ducang*. p. 152. n. 2.

BASILEVS ita: BASILIOS BASILЄVS vel BASILIOS Єn ΘЄO bASILЄVS ...ON. *Baſilius* I. — CONST. Єn ...O bASILEVS ROMEÒn. Conſtantinus X. Porphyr. *Eckb*. ib. 550. — ...ΟC bASILEVC PωM. Iſaac. ...mnenus. *Eckb*. ib. p. 552. — ... BASILEVS ROM. vel LEON ЄN ... BASILЄVS ROMEON. Leo VI. ... *Theup*. 380. — MIXAHL BA...s vel MIXAHL ЄC ΘЄV PISTOS ...LЄVS ROMAIΩN, *Michael In* ...*m Fidelis Rex Romanorum*. ...hael Balbus. M. *Theup*. 378. — ...M. BASILЄVS RωM... vel Rω...an. bASILЄVS RωM. vel RωMAN. ...N ΘЄω bASILEVS RωMAIωN. Romanus. II. *Band*. II. 735.) *Eckb*. ... 550.) M. *Theup*. 380. 381.

BASILET. Βασιλεύς. CONSTANT. ...ASILEч. Conſtantinus XIII. Ducas. *Eckb*. Cat. II. 553.

ΒΑΣΙΛΕΥ. Βασιλεύοντος, *Regnante*. ΑΓΡΙΠΠΑ ΒΑΣΙΛΕΥ. *Agrippa Regnante*. n. Caeſareae Philippi. *Vaill*. Gr. p. 11.

ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟC ΚΟΜΟΔΟΥ, *Regnante* Commodo. n. Nicaeae. Muſ. *Alb*. I. p. 89.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ, *Rex* in Graecis numis Regum Aegypti, Arabiae, Armeniae, Bithyniae, Boſpori, Cappadociae, Commagenes, Cypri, Cyrenes, Edeſſae, Epiri, Iudaeae, Macedoniae, Paeoniae, Parthiae, Phrygiae, Ponti, Siciliae, Syracuſae, Thraciae, aliorum. Attribuitur idem dignitatis nomen Caracallae, et frequentius Orientis Imperatoribus Leoni I, Heraclio, Nicephoro I, Michaeli vtrique, Theophilo, Romano, Michaëli Ducae, Theodoro.

— ΑΒΓΑ. vel ΑΒΓΑΡΟΣ. V. *Abgarus*.

— ΑΙΑ. CΕΠΤΙΜΙΟC ΑΒΓΑΡΟC. vid. *Abgarus* Edeſſenorum.

— ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ, *Rex Imperator*, dictus Tigranes Armeniae, et Tryphon Syriae reges.

— ΒΙΤΟΥΙΟ. *Biturius*. Muſ. *Theup*. 1197.

bASILЄYS CONSTANTINOS ЄN ΘO bASILЄIS POMAION. *Baſilius*. Bulg. *Band*. II. 741.

BASILIOS BASILЄЧS. *Baſilius* Macedo.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΗΡΩΔΗΣ, *Rex Herodes* Iudaeae. *Froelich*. Not. Elem. p. 226.) *Morell*. Impp. II. p. 38.

— ΚΟΤΥΣ, *Rex Cotys* Thraciae, Muſ. *Theup*. p. 1240.

— ΜΑΝΝΟΣ, *Rex Mannus* Edeſſae. *Vaill*. Pr. II. p. 180.

— ΜΕΓ. vel ΜΕΓΑΣ ΑΓΡΙΠΠΑΣ, *Rex Magnus Agrippa* I. Iudaeae.

ΒΑΣΙ-

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΕΓ. ΑΝΤΙΟΧΟΣ, *Rex Magnus Antiochus* IV. Syriae, vel Commagenes.

— ΡΑΙΣΚΟΥΠΟΡΙ. vel ΡΥΣΚΟΥΠ. Rex *Rheſcyporis* Thraciae.

BASILEYS ΡΟΜΑΙΩΝ *Rex*, vel *Imperator Romanorum* Leo I, Baſilius, Leo VI, Romanus II, Niceforus Phocas, Conſtantinus Monomachus, Iſaac Comnenus, Conſtantinus Ducas, Theodorus Laſcaris. e. c. CONSTANT. BASILEYS RѠ. *Eckhel.* Cat. II. 552. — LEON BASILEYS ROM. vel LEON EN ΘΕΟ BASILEYS ROMEON. *Eckh.* ib. 549 etc.

ΒΑΣΙΛΕΩΝ, *Regum.* ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ, *Regis Regum* Titulus ſuperbus in Arſacidarum numis, de quo *Spanh.* I. p. 460 ſq. In litteris etiam ad Romanorum duces aut Caeſares ab iis adſumtus, neque tamen ab illis continuo redditus, niſi forte a Veſpaſiano. — ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΟΛΑΓΑΣΟΥ etc. Βασιλέως Βασιλέων Βολαγάσυ, *Regis Regum Bolagaſi,* Romanis ſcriptoribus Vologeſi. Muſ. *Theup.* p. 1222. — Conf. *Spanh.* I. 449. 487.) *Morell.* Specim. rei numar. p. 232.) *Patin.* in *Sueton.* vit. Iul. Caeſ. c. 35.) *Froelich.* Acceſſ. ad Num. Reg. Vet. p. 87.) *Liebe* Goth. Num. p. 10.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ, *Regis. Harduinus* Chronol. V. T. p. 157. in nullis regum in orbe numis, ante Alexandri Magni obitum, illud Βασιλέως nomen additum cenſet; ſed morem illum poſt eius fata demum inuectum. Cui vero *Spanhem.* I. p. 381. contradicit, atque *Harduinus* poſtea ſententiam ſuam mitigauit. Antiquiſſimus enim, qui exſtat, Macedonum regum numus, primi nempe Amyntae cum initiali Β. pro ΒΑΣΙΛΕΩΣ littera inſcriptus ΒΑΜΥΝΤΟΥ Μ. quas litteras per Βασιλέως Αμύντυ Μακεδόνων, *Regis Amyntae Macedonum* explicandas bene vidit *Begerus*; haud aliter ac in quibuſdam Philippi et Alexandri Magni numis, ſubinde Β. Φ. aut Β. Α. pro Βασιλέως Φιλίππυ, *Regis Philippi*, aut Βασιλέως Αλεξάνδρυ, *Regis Alexandri*, cum apud *Golzium*. tum alibi legitur, ſicut cum integro ΒΑΣΙΛΕΩΣ nomine inſcripti ſunt ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΜΥΝΤΑ, vel ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΜΥΝΤΟΥ, et ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΕΡΔΙΚΚΟΥ, *Regis Amyntae* et *Regis Perdiccae.* Cuius rei exempla aliquot Philippi patris et ipſius Alexandri, et quidem ante huius obitum, cuſi cum illa ΒΑΣΙΛΕΩΣ adpellatione numi ſuppeditant; in *Philippi* enim numis aut Iupiter cum aquila, aut claua Herculis, aut equus ad curſum incitatus, cui vir coronatus inſidet et inſcriptio in iis ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ: Ita plures etiam *Alexandri* numi, in quibus aut Iupiter itidem ἀετοφόρος, aut figura equeſtris, aut alia ſtans cum arcu et ſagitta, additus eſt nomini titulus ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Βασιλέως idem vocabulum promiſcue ante et poſt Regum ſuorum nomina collocarunt Graeci. Obſeruauit *Galland.* Memor. Triuult. 1701. Sept. p. 318. quod Aegyptiacis in numis frequentius poſtponatur, quam praecedat, e. c. ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. — ΠΥΡΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. — ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. — ΑΒΓΑΡΟC ΒΑCΙΛΕΥC. — ΡΥΟΝΝΟC ΒΑ. pro Βασιλεύς. — De Βασιλέως titulo Romanis Imperatoribus tributo *Spanhem.* Pr. II. p. 397 ſq.) *Harduin.* Oper. p. 425.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ, *al.* ΒΑCΙΛΕΩC vel ΒΑCΙΛΕϹѠC immo et ΒΑCΙΛΕΟC, o paruo adhibito, occurrit in numis:

— ΑΒΓΑΡΟΣ. V. *Abgarus.*

— ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣ. V. *Agathocles.*

— ΑΓΡΙΠ. vel ΑΓΡΙΠΑ, vel ΑΓΡΙΠΠΑ. V. *Agrippa.*

— ΑΔΙΝΝΙΓΑΟC. V. *Adinnigaus.*

— ΑΛΛΝΟΥ. V. *Alanus.*

ΒΑΣΙ-

ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. v. *Alexander.*

— ΑΜΥΝΤΑΣ. *al.* ΑΜΥΝΤΟΥ. v. *Amynta.*

— ΑΝΤΙΓΟΝ. *al.* ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ. v. *Antigonus.*

— ΑΝΤΙΟΧΟΥ. v. *Antiochus.*

— ΑΡΓΕΙΟΥ. v. *Argeus* Macedonum dynaſta.

— ΑΡΕΟϹ. v. *Areus.*

— ΑΡΕΤΟΥ. v. *Areta.*

— ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ. v. *Ariarathes.*

— ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝ. v. *Ariobarzanes.*

— ΑΡΣΑΚΟΥ. v. *Arſaces.*

— ΑΡΧΕΛΑΟΥ. v. *Archelaus.*

— ΑΣΑΝΔΡΟΥ. v. *Aſander.*

— ΑΧΑΙΟΥ. v. *Achaeus.*

— ΒΑΛΑΝΟΥ. v. *Balanus.*

— ΒΑΛΛΑΙΟΥ. v. *Ballaeus.*

— ΒΑΣΙΛΕΩΝ. v. *Arſaces, Pharnaces, Tigranes, Vologeſus.*

— ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. v. *Demetrius.*

— ΔΙΟΝΥΣΟΥ. v. *Dionyſius.*

— ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΟΜΗΔΟΥ. v. *Nicomedes.*

— ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ. v. *Antiochus Eupator.*

— ΗΡΩΔΗΣ, *al.* ΗΡΩΔΟΥ. v. *Herodes.*

— ΘΟΘѠΡϹΟΥ. *Froelich.* Acceſſ. ad Num. Reg. Vet. p. 97. vid. *Thothorſes.*

ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ΙΕΡΟΝΥΜΟΥ, *al.* ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ. v. *Hieronymus.*

— ΙΝΙΝΘΙΜΥΟΥ. v. *Ininthimeus.*

— ΚΑΣΣΑΝΔΡΟΥ. v. *Caſſander.*

— ΚΟΤΥΟϹ. v. *Cotys.*

— Λ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΑΡΚΟΝΔΙΜΟΤΟΥ. v. L. Antonius *Tarcondimotus* Ciliciae.

— ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ. v. *Lyſimachus.*

— ΜΕΓΑΛΟΥ .etc. v. *Arſaces.* ΜΕΓΑΛΟΥ.

— ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥ. v. *Mithradates.*

— ΜΟΝΟΥΝΙΟΥ. v. *Monunius.*

— ΜΟΣΤΙΔΟΣ. v. *Moſtis.*

— ΝΙΚΟΜΗΔΟΥ. v. *Nicomedes.*

— ΞΕΡΞΟΥ. v. *Xerxes.*

— ΠΕΡΔΙΚΚΟΥ. v. *Perdicca.*

— ΠΕΡΣΕΟΣ. v. *Perſeus.*

— ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ. v. *Polemo.*

— ΠΡΟΥΣΙΟΥ. v. *Pruſias.*

— ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ v. *Ptolemaeus.*

— ΠΥΡΡΟΥ. v. *Pyrrhus.*

— ΡΑΙΣΚΟΥΠΟΡΙΔΟΣ (*ſic*) v. *Rheſcuporis.*

— ΡΑΣΚΟΥΠΟΛΙΔΟΣ (*ſic*) v. *ibid.*

— ΡΗϹΚΟΠΟΡΙΔ. *al.* ΡΗϹΚΟΠΟΡΙΔΟϹ, *al.* ΡΗϹΚΟΥΠ. vel ΡΗϹΚΟΥΠΟΡΙΔΟϹ. v. *Rheſcuporis.*

— ΡΟΙΜΗΤΑΛΚΟΥ. v. *Rhoemetalces.*

— ΣΑΜΟΥ. v. Samus.

ΒΑΣΙ-

ΒΑΣΙΛΕΩΣ CΑΥΡΟΜΑΤΟΥ vel ΒΑ-CΙΛΕωC CΑΥΡΟΜΑΤΟΥ. v. *Sauromates*.

— ΣΕΛΕΥΚΟΥ. v. *Seleucus*.

— ΤΑΡΚΟΝΔΙΜΟΤΟΥ. v. *Tarcondimotus. Ciliciae.*

— ΤΕΙΡΑΝΟΥ. *Froelich*. Acceſſ. ad Reg. Num. Vet. p. 97. vid. *Teiranes*.

— ΤΙΓΡΑΝΟΥ. v. *Tigranus*.

— ΤΡΥΦΩΝΟC. v. *Tryphon*.

— ΦΑΡΝΑΚΟΥ. v. *Pharnaces*.

— ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ. v. *Philetaerus*.

— ΦΙΛΙΠΠΟΥ. v. *Philippus*.

— ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ. v. *Philopator* Ciliciae.

— ΦΙΝΤΙΑ vel ΦΙΝΤΙΑΣ. v. *Phintia*.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΥΙΟΙ. *Regis Filii*, ſic Epiphanes et Callinicus in n. Commagenorum *Froelich*. Not. Elem. Tb. 19. fg. 5.) *Geſner*. Tb. 2. n. 1.) *Guſſeme* II. p. 179. n 6.) *Muſell*. Reg. Tb. 9. fg. 6.) Muſ. *Pembrok*. II. Tb. 71. fg. 5.

ΑΓΡΙΠΠΑ ΥΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, *Agrippae Filii Regis*, Agrippae Senioris *Froelich*. Acceſſ. ad. Num. Reg. Vet. p. 78. e catalogo numor. *Bodlej*. p. 100.

ΑΝΝω ΒΑΣΙΛΕωΣ epigr. numi Carthaginienſium ſuſpecti, de quo *Weinrich*. diſſ. X. de republica Carthag. fg. 3.

ΒΑΣΙΛΙ. Βασιλισσα. *Regina*. ΒΑΣΙΛΙ. ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ, *Regina Cleopatra*. vid. *Iuba*.

bASILI. Βασιλιος, *Baſilius*. bASILI. 8. CONSTANTINOS En ΘEO bASILEIS ROMAION. *Balſius* Bulg. *Band*. II. 741.

Baſilica, quarum Romae fuerunt vndeuiginti, praecipuum habebat ornamentum in columnis. *Baſilica Aemilia*, ſeu noua Aemilia, quam teſte *Cicerone* L. IV. epiſt. 16. ad Atticum Paullus e gente Aemilia erexit, fuit diuerſa a Fuluia, atque etiam a Porcia, et Opimia, itemque a porticu Paulli, vel Paullina. *Spanh*. Pr. II. p. 186 ſqq. — In denario gentis Aemiliae inſcripto AIMILIA. REF*ecit* M. LEPIDVS. eius proſpectus viſitur. *Morell*. Fam. Aemil. p. 640. 643.) *Oiſel*. Sel. Num Tb. 108 fg. 4. p. 525 ſq.) *Spanb*. II. p. 186 *Vaill*. Fam. Aemil. fg. 39. — Porticum, refert *Dio* L. LIV. quae Paulli dicitur, Aemilius Lepidus Paullus propriis impenſis perfecit. Cum enim incendio abſumta eſſet, ab Aemilio eſt refecta.

Baſilica Emiſae in n. Iuliae Domnae.

BASILICA VLPIA, palatium ſingulare a Traiano Imp. conditum, cui nomen a familia ſua indidit. Porticus ſedecim columnis erat ſuffulta, multis ſtatuis ornato, et vt in numo exſtat. coronata ornamentis triumphalibus. In medio huius aedificii area occurrebat equeſtris ſtatua Imperatoris, amorem pariter ac terrorem inſpirans ſpectantibus. AV. Rr. AR et Æ 1. *Guſſeme* I. 278.) *Harduin*. Oper. p. 751.) *Mdb*. p. 160. 161.) *Nieupoort*. Rit. Rom, Tb. 5. fg. 6. p. 144.) *Oiſel* Sel. Num. Tb. 108. fg. 3. p. 525.) Muſ. *Pembrok*. III. Tb. 77. fg. 3.) *Vaill*. Pr. I. p. 48. II. p. 117.

bASILIO. Βασιλιος. vid. *Baſilius*.

BASILIOS vel bASILIOS v. *Baſilius*.

bASILIS in Æ 2. Conſtantini X. cum Zoe, in cuius area: CONSTANTINO

TINO CE ZOH BASILIS ROMEON. *Ducang.* p. 136. n. 36. 37.) *Eckhel.* Cat. II. p. 550.) *Strada.* p. 322.) Muſ. *Theup.* p. 380.

ΒΑΣΙΛΙΣΑ loco *Βασιλισσα*, *Regina.* ΒΑΣΙΛΙΣΑ ΙΩΤΑΠΗ ΦΙΛΑΔΕΛ *Regina Iotape Philadelpha.* Caput Iotapes diadematum. Æ 1. Commagenorum. Muſ. *Theup.* p. 1202.

BASILISC. *Baſiliſcus.* D. N. BASILISC. ET MARC. P. AVG. Caput galeatum vultu obuerſo, d. haſtam, ſ. clipeum. *Cim. Vind.* I. Tb. 7. fg. 19. p. 29.

BASILISCI. *Baſiliſcus.* D. N. BASILISCI ET MARC P AVG. Protome galeata cum haſta et clipeo. Muſ *Pembrok.* I. Tb. 31. fg. 8.) *Band.* II. 605.

BASILISCVS Patricius Conſtantinopolitanus, dum Zeno Imperator Chalcedone plerumque moraretur, a Berina ſorore ſua Leonis vidua inſtigatus, pulſo Zenone imperium ſibi vſurpauit ao. 476. Cum vero nihilo meliorem Zenone ſe gereret, ab iisdem, a quibus acclamatus fuerat, ipſe Zeno reuocatus eſt. Ingreſſo vrbem Imperatore, ſe recepit tyrannus ad templum; ſed illinc extractus ab Acacio praeſule, miſſus eſt ad quoddam Cappadociae caſtellum, vbi frigore fameque periit iuſſu Zenonis ao. 477. — Huius Baſiliſci vxor in *Golziano* numo FL*auia* ZENONIDA AVG*uſta* dicitur, quae vero cum marito et filio *Marco*, qui a patre Caeſar nuncupatus, eodem genere mortis perierunt.

Huius *Baſiliſci* numi ex auro Rr. ex arg. Rrr. ex aere deſunt. Legitur in antica parte D N. BASILISCVS P. A G *al.* P. F. AVG. *al.* P. P. AVG. *al.* PERP. AVG. *al.* PRET (ſic) AVG. vel D. N. BASILISC. *al.* BASILISCI. ET MARC. P. AVG. In poſtica vero facie: SALVS REIPVBLICAE. — VICTORIA AVGG. *al.* AVGGG. B. vel Γ. vel ϛ. ſiue E. vel H. Alii *N.* ſunt anepigra, hi cum cruce in laurea. In AR. ſine epigr ſt. figura militaris d. haſtam, ſ cornucopiae pede d. nauis impoſito. Conf. *Band.* II. p. 605. 606.) *Cim. Vind.* I. Tb. 7. fg. 19 p. 29.) *Guſſeme.* I. p. 381.) *Mdb.* 553.) *Pedruſ* Muſ Farneſ. I. p. 350.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 31. fgg. 7. 8.) Muſ. *Theup.* p. 367.) *Muſell.* Impp Suppl. Tb 75.) *Harduin.* Oper. p. 427. cui vero *Baſiliſcus* qui et *Marcianus* vnus.

ΒΑΣΙΛΙΣΣ. vid. ΑΜΑΣΤΡΙΣ.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ, *Regina.* ΕΛΕΝΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ vid. *Graecia.* — ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΙΩΤΑΠΗ ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ. vid *Iotape.* — ΒΑCΙΛΙCCΑ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ. vid. *Cleopatra* Iubae regis Numidiae vxor et M. Antonii e Cleopatra filia — ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΑΙΓΙΠΤΟΙ (ſic) ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ, *al.* ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ, *al.* ΒΑCΙΛΙΣΣΑ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΘΕΑ ΝΕΩΤΕΡΑ. vid. *Cleopatra* Aegypti Regina. — ΟΛΥΜΠΙΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. vid. *Olympia* Macedoniae. — ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΠΥΘΟΔΩΡΙΣ. vid. *Pythodoris* Thraciae.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ ΦΙΛΙΣΤΙΔΟΣ, *Reginae Philiſtidis.* Muſ. *Theup.* p 1224. vid. *Philiſtis* Siciliae vel Syracuſae.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ. *Reginae.* ΑΜΑΣΤΡΙΟΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, *Amaſtrios Reginae* Ponti. — ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, *Berenices Reginae* Aegypti. — ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ, *Reginae Cleopatrae.* et Syriae, et Aegypti. — ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΠΗΠΑΙΠΙΡΕΩΣ, *Reginae Pepaepirae* Boſpori.

BASILIVS I. *Macedo* cognominatus, in Macedonia enim natus erat, natione tamen Armenus; dictus et *Cephalas* a capitis magnitudine. Genus trahere perantiquum dicebatur a Michaelis Familia, imperium obtinuit poſt Michaelem A. Chr. 867. Saracenos in Aſia ſaepius,

pius, et praeſens, et per legatos ingentibus damnis adfecit. Annis 29. imperium in exitium prolabens ſuſtinet et moritur A. V. C. 1639. Chr. 886. — *Vxor* 1. *Maria* Baſilii nondum Imperatoris, quam ex Michaelis iuſſu dimiſit. Genuit Conſtantinum, a patre Imperatorem dictum, qui iuuenis obiit ante ipſum. — *Vxor*. 2. *Eudocia*, pulcra et pudica femina, genuit Leonem, Alexandrum, Stephanum, et filias quatuor. Ex iis *Conſtantinus Auguſtus* cum patre dictus eſt, obiitque anno aetat. 13.

Baſilii huius numi aurei et argentei Rr. aerei autem R. aeſtimantur. *Bimard*. ad *Iob*. II. 414.) *Vaill*. Pr. III. 296. — Plurimi quidem numi inſcripti: BASILIOS BASILЄVS et)(BASILIOS ЄN. ΘЄO bASILЄVS ROMЄON *Baſilius In Deo Rex Romanorum*. — *al*. bASIL. C. CONSTANTI. bA.)(† ihs. xPS. RЄX RЄGNANTIЧM. — *al*. † bASIL. C. CONSTANTI. b. R.)(bASILIЧS ET CONSTANT. AЧGG. b.)(Eadem inſcr. — *al*. bASILIOS ET CONSTANT. AЧGG. b.)(Eadem; conuenire etiam poſſunt Baſilio II. qui fratrem quoque Conſtantinum habuit; nec etiam ii, qui Baſilio II. plerumque tribuuntur, idoneum criterium offerunt, quo minus Baſilio I. tribui poſſent. Tamen certe Baſilii I. ſunt Æ 2 et 3 numi, in quibus † LEON bASIL. CONST. AЧGG. Protome media altior Baſilii I. inter duas minores Leonis VI. et Conſtantini filiorum,)(† bASIL. CONSTANT S. LEON. EN. ΘO. bASILS ROMEON, cum aſtro. *Band*. II. p. 726.) *Cim. Vind*. I. Tb. 23. fg. 15. p. 129.) *Eckhel*, Cat. Muſ. Caeſ. II. p. 549.) *Guſſeme* I. p. 378. 379.) *Muſell*. Impp. Suppl. Tb. 77. fg. 9.) Muſ. *Pembrok*. I. Tb. 35. fg. 10.) Muſ. *Theup*. p. 379.

BASILIVS II. *Bulgaroctonus*, Romani Iunioris filius, Orientis imperium vna cum fratre Conſtantino XI. poſt Zemiſcem eſt adſecutus A. Chr. 975. Imperator auaritiae ſordidiſſimae, ſoli ditando fiſco intentus; in bellis alioquin non ignauus. Apuliam et Calabriam ab Othone Graecis ereptas recuperauit; Bulgaros repetitis cladibus coercuit, quare *Bulgaroctoni* cognomen obtinuit. Quindecim millia Bulgarorum capta excaecari iubet, quae ad Samuelem eorum regem remittit, ſingulis centuriis vno monoculo praeeunte. Horum adſpectu perterrefactus Bulgarus paullo poſt exſtinctus eſt. Moritur Baſilius II. ſubita morte A. Chr. 1025. aetatis annorum 70. poſt 50. annos imperii; et poſt tres annos obiit et Conſtantinus XI. A. V. C. 1781. Chr. 1028.

Cuius aurei et argentei numi plane deſunt, aerei vero ſunt obuii. *Bimard*. ad *Iob*. II. 415.) *Vaill*. Pr. III. 297. — At in *Eckbelii* Cat. II. Tb. 2. fgg. 7. 8. p. 551. 552. duo vulgati ſunt Æ. magni moduli. Legitur in Baſilii II. moneta: — BASIL. — BASILIOS.... — BASIL Є CONSTATINЧ. — BASILO S CONST. AЧGG. — bASIL. S. CONST. bASIL. — bASIL. S. CONSTAN. b. ROM. BASILIOS CЄ. CONSTANTIN. PISTV. bASILIS ROMЄON. — bASILO (ſic) CONSTA. bSILE (ſic) bASILIOS S. CONTAN. (ſic) bAS. — BASIL. C. CωNSTAN. ПORFVROG. ПISTV. bAS. RωMAIω. ſic *Eckbel*. Cat. II. p. 551. ſed *Cim. Vind*. I. p. 46. pro ПISTV legit XPISTV.

In parte vero auerſa: ЄN. TOVTω NICAT BASILЄIC CωNST. quae epigraphe Graeco barbara litteris Latinis interpolata ſic vertenda eſt: *In Hoc* (ſigno crucis) *Vincite, Baſili Et Conſtantine*. — IC. XP. Ἰησοῦς Χριστός, *Ieſus Chriſtus*. — ihs. XPS. REX REGNANTIVM. — ihsЧs XHISTЧS NICA. — † bASILO S. CONSTANTINOS ЄN ΘO BASILЄIS ROMAION. Conf. *Band*. II. p. 741.) *Cim. Vind*. I. Tb. 10. fgg. 9. 10. p. 46.) *Guſſeme* I. 380.

bASILO.

bASILO loco BASILIOS. vid. *Baſilius* II.

bASILS pro Βασιλεῖς, *Reges.* ЄN ΘO. bASILS ROMEON. vid. *Baſilius* I.

Baſis, cui inſiſtit ſtatua, vel figura vario poſitu ac ornatu. n. Alae ſae, Carthaginis, Chalcidis Coeleſyriae, Coi, Corinthi, Halicarnaſſi, Magneſiae ad Sipylum, Nicomediae, Patrarum, Philippi, Sinopes, Stoborum, Tii, Troadis, Tyri; *item* g. Marciae, Publiciae, Viniciae; *pariter* Impp. Auguſti, M. Antonii, Veſpaſiani, Domitiani, Hadriani, Antonini, M. Aurelii, Lucillae, Aemiliani, Gallieni, Claud. Gothici, Cari, Maxentii, Placid. Valentiniani.

— inſcriptione inſignis. n. Philippi Macedoniae vrbis, atque Impp. Auguſti et Conſtantini M.

— deſuper aquila n. Agrigenti, Crotonis, Deulti, Germae Galatiae.

— — columba. n. Cypri.

— — caput muliebre. n. M. Antonii, et Cleopatrae.

— — pegaſus. n. Titiae gentis.

— — taurus. n. Selini Siciliae, Imp. Auguſti.

— — ſigna militaria. n Caeſar Auguſtae, Traiani Imp., Aelii Caeſaris.

— — vrna. n. Aphrodiſiae, Loggoſtalae, Nicomediae.

ΒΑΣΛΕΥΣ (*ſic*) loco ΒΑΣΙΛΕΥΣ in Æ 2. Biturii Aruernae regis. Muſ. *Theup.* p. 1197.

ΒΑΣΣΕ-Μ. magiſtratus nomen in Æ 2. autonomo Ancyrae Phrygiae. Muſ *Hunter*. Tb. 5. fg. 2.

ΒΑΣΣΙΛΑΟΣ, *Baſſilaus*. ΤΙ. ΒΑΣΣΙΛΑΟΥ ΕΦ. ΑΙΤΗΣΑΜΕΝΟΥ etc. *Tito Baſſilao Ephoro Poſtulante.* Æ 2. Ancyrae Phrygiae in Nerone et Poppaea.

BASSO IIVIRo. L. AEMILIO BASSO. n. Corinth in Iul. Caeſ. — M. NONIO BASSO. n. Corinth. in I. Caeſ.

ΒΑΣΣΟΣ, *Baſſus*, cognomen. ΕΠΙ ΑΙ. ΠΟΜ ΒΑϹϹΟΥ ΠΡΕϹΒΕΥΤΟΥ, *Sub Aelio Pomponio Baſſo Legato. Harduin.* Num. Pop. p. 274. *et* Oper. 742. 745. 746. Sed *Morellius, Vaillantius*, alii rectius: ΕΠΙ ΤΙΤ ΠΟΜ. ΒΑϹϹΟΥ ΠΡΕϹΒΕΥ. *Sub Tito Pomponio Baſſo Legato.* Conf. *Morell.* in Tito Tb. 20. n. 19. P. II. p. 437. *it.* in Domitian. Tb. 20. n. 19. P. II. p. 477. — ΕΠΙ ΠΟΜΠΟΝΙΟΥ ΒΑΣΣΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ, *Sub Pomponio Baſſo Legato.* n. Neruae. *Hard.* Oper. Sel. p. 745. 746.) *Bimard.* ad *Iob.* II. p. 175. — ΕΠΙ Π. ΒΑΣΣΟΥ *al.* ΕΠΙ ΠΟ. ΒΑΣΣΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥ. *Sub Pomponio Baſſo Legato.* n. Caeſareae Cappadociae. — ΕΠΙ ΒΑΣΣΟΥ. *Sub Baſſo* n. Commun. Galat. *Wilde.* Sel. Num. Tb. 18. n. 106. — ΕΠΙ ΓΡ ΦΛ. ΒΑϹϹΟΥ, *Sub Scriba Flauio Baſſo.* n. Magneſiae. — ΕΠΙ ϹΤΡΑ ΒΑϹϹΟΥ, *Sub Praetore Baſſo.* n. Acraſi.

BASSVS cognomen vulgare. D. C. BASSVS II. VIR. *Decimus Caeſius* vel *Caeſonius Baſſus Duumvir.* n. Vticae. *Morell.* Fam. p. 124. — P. BETILIENVS BASSVS III VIR. A. A. A. F. F. *Morell.* Fam. Betiliena. p. 46. n. 1.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 21. fg. 1.

Batrachus in Marmarica, quae Aegypto obnoxia, et veroſimiliter in nomos diuiſa fuit, vt reliquae partes Aegypti. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II p. 842. — *Pellerinius* ſignatum ibi cenſet numulum Hadriani, cuius iconem dedit Suppl. III. p. 126. vna ſcilicet parte caput Hadriani ſine inſcriptione; alii rana inſidet, ſupra quam L. IΘ. Sed audiendus eſt *Neumann.* Pop. Num.

II. p. 102. — Rana Graecis βάτραχος, vnde illi portui nomen. *Baudelot* Voyag. P. II. Tb. 1. fg. 3. ſimile nomiſmation proponit Imp. Claudii, ΚΛΑΥΔΙΟC inſcriptum.)(Rana, adiecta L I epocha ſupra ranam.

ΒΑΤΤΟΣ, *Battus*, nomen paſtoris cuiuſdam Pylii, quem Mercurius in lapidem, qui Index dicitur, commutauit. *Ouid.* L. II. Metamorph.) *Guſſeme* I. p. 381. 382. — Ex *Spanhemii* Pr. I. 297. 298. prolata ſententia *Battus* Cyrenarum in Africa conditor et primus eorum rex, cuius effigies in eius numis, poſteri eius quoque *Batti* dicti ſunt. — Etiam *Begerus* et ex eo *Guſſeme* I. p. 382. Batto IV. Cyrenes regi attribuit aureos numos; eſt illic caput muliebre turritum et Κ. quod ΚΥΡΑΝΑΙΩΝ legi poteſt.)(Caput iuuenile ornatis et prolixis crinibus, cum corona, quaſi hemicyclis diademati impoſitis, additae litterae ΒΑ. *Froelich.* Not. Elem. Tb. 6. fg. 7. qui vero p. 138. Cyrenes hos eſſe numos non negat; verum τὸ Β Α mauult Βασιλέως Ἀλεξάνδρου legere, quam ΒΑττου, et *Alexandro M.* adſcribere; praeſertim cum caput *Cyrenes virginis* eſſe videatur; porro numi fabrica multo aptius quadrat Alexandri aeuo, quam Batti IV, qui quinto ante Chriſtum ſaeculo regnauit, aut ineunte ſexto. — ΒΑΤΤΟΣ Bos dimidius, ante quem ramus, inferne ΣΑ.)(Caput leonis obuerſum. AR 3. qui etſi iam bis, ſed minus accurate editus propter illuſtrium virorum in eo explicando lapſus dignus videbatur *Eckhelio*, qui reſtitueretur Num. Vet. Tb. 14 fg. 2. p. 238. Primus erat *Iſaac Voſſius*, qui eum protulit, et ſuis in *Melam* obſeruationibus inſeruit. Alter eius praeco fuit *Spanhem.* Pr. I. p. 298. at in vtriuſque ectypo litterae ΣΑ deſiderantur, in quibus numi patria *Salamis* latitat. Ille τῷ ΒΑΤΤΟΣ *Battum* Cyrenarum regem indicari autumat, atque adeo numum confidenter Cyrenaicum cenſet; hic ex alio ſimili, adſeruato in Muſeo *Pembrokiano*, in quo litterae ΣΑ. comparent, *Voſſium* refellit, et numum *Sardibus*, aut *Samo* tribuendum cenſet. Numos hos *Salamina* Cypri referendos euincit alius a *Pellerinio* Rec. III. p. 76. editus, in quo iuxta ſimile bouis caput legitur ΣΑΛΑΜΙΝΙ. In his numis varii occurrunt *magiſtratus*: ΒΑΤΤΟΣ. — ΝΑΝΙΣΚΟΣ. — ΦΙΑΣ. vt adeo omnis de *Batto Cyrenaico* coniectura, cuius alioqui nimium remota eſt aetas, ſuapte corruat.

BB duplicatum pluralem indicat. Sic CEBB. *Auguſti duo.* — Pariter NOBB. CAESS. *Nobiliſſimi Caeſares* dicuntur CRISPVS ET CONSTANT. IVN. *Band.* II. p. 324.

BBB triplex augmentum. CEBBB. *Imperatores tres*, vt in n. Nicaeenſium: ΑΥΤ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟC ΓΑΛΛΙΗΝΟC ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟC ΚΑΙCΑΡ CEBBB. *Imperatores Valerianus, Gallienus, Valerianus Caeſar, Auguſti*, adpoſitis tribus capitibus Valeriani nimirum patris ac Gallieni et Valeriani Iun.

B. CONCORDI. n. Iuſtiniani. *Band.* II. 639. 641.

B C R S T G F B litterae in n. Neronis Æ 1. contorniato, in cuius area per crucem mediam quadrifariam diſſectam ita leguntur BC RS TG FB. *Mdb.* p. 90.) *Morell.* in Nerone Tb. 8. fg. 20. P. II. p. 95.) *Guſſeme* I. p. 382.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 724. apud quem vero lepida legitur explicatio: *Beneuolentiam Capta Romani Senatus: Togatam Gentem Foue Beneficiis.*

B. CS. in imo n. Conſtantii Iun. Muſ. *Theup.* 347.

ΒΑ in AR 1. Aegyptio incerto. Muſ. *Theup.* 1209. vel Βουλὴ Δῆμος *Senatus Populus*, vel rectius Βουλῆς Δόγματι, *Senatus Conſulto*. *Placentin.* Sigl. Vet. Graec. p. 46.

ΒΕ.

βϛ. βιλλίω vel βιλτίω. *Bonarrot.* Muſ. Carpin. p. 305.

BEA C. *al.* CAES. *Beatiſſimi Caeſaris.* FL. CONSTANTIS BEA C. vel CAES. in n. AV et Æ. Conſtantis. *Bandur.* II. p. 350. 360. 362.) *Harduinus,* ne quam inſcriptionem capitis in ſecundo caſu praeter morem videret, ita hic legit: FL. CONSTANTI. S. BE. A. C. prauaeque lectioni prauiſſimam interpretationem ſubiungit: *Flauio Conſtanti Superum BEnignitate Primo Caeſarum.*

BEAT. *Beata.* BEAT. TRANQLITAS. (*ſic*) Ara, cui inſcr. VOTIS XX. in ima parte PLON. Æ 3. Conſtant. M. *Band.* II. 268. — *Al.* Æ ſed Conſtantini Iun. *Mdb.* 477.) *Muſell.* Suppl. Tb. 67. fg. 2.) Muſ. *Theup.* 341. — BEAT. TRANQVILLITAS. Idem typus. AR. Criſpi. Muſ. *Theup.* 339. — *Al.* ſimilis AR. Conſtantini Iun. *Muſell.* Suppl. Tb. 67. fg. 1.) M. *Theup.* 341.

BEATV RANQLITAS. (*ſic*) Idem typus. Æ 3. Conſtant. M. *Band.* II. 268.

BEATA TRANQLITAS. (*ſic*) Idem typus. Æ 3. Conſt. M. *Band.* II. 268. — *Al.* ſimilis Æ 3 Criſpi. *Band.* II. 314. — *Al.* ſimilis Æ 3. Conſtantini Iun. *Band.* II. 335.

— TRANQVILITAS. (*ſic*) Idem typus. Æ 3. Criſpi. *Band.* II. 314.

— TRANQVILLITAS. Globus impoſitus cippo, ſeu arae quadratae, ſuperne tres ſtellae. Æ 3. Conſt. M. *Band.* II. 268.) *Mdb.* 463. 466.) *Harduin.* 479. Sunt qui tres ſtellas vel ſoles interpretantur Conſtant. M. filios, imperium virtutibus ſuis illuſtraturos, ac beatam exinde tranquillitatem procuraturos. *Peireſcius* hiſce in numis Conſtantini M. Criſpi ac Conſtantini Iunioris *miſſam pontificiorum* inueniri cenſebat, globum arae impoſitum pro *hoſtia* putans. Vnſchuld. Nachricht. 1706. p. 557. 564. — *Al.* ſed in ara Vot. V. *Hanthaler.* Exercitat. III. Tb. 6. fg. 18. p. 105. — *Al.* ſed in ara quadrata VOT. XX. n. Conſtantini M. *Band.* II. 295. — *Similis* ſed n. Criſpi. *Band.* II. 323. — *Al.* ſed cippo inſcriptum VOTIS XX. tribus lineis, ſuperne tres ſtellae. n. Licin. Iunioris. *Band.* II. 200.) *Ducang.* Tb. 2. p. 17.) *Vaill.* Pr. I. 290. — *Similis* Conſtantini M. *Band.* II. 251. 268.) *Eckh.* Cat. II. 411.) Muſ. *Theup.* 333.) *Vaill.* Pr. III. 84. — *Similis* Æ 3. Criſpi. *Angelon.* p. 305.) *Band.* II. 311. 323.) *Beger.* Th. Br. II. 809.) *Eckh.* Cat. II. 481.) *Harduin.* Oper. 480.) *Mdb.* 473.) *Muſell.* Impp. Tb. 249. n. 10.) *Patin.* Impp. 373. — *Al.* ſed globus cum Zodiaco et Zonis ſuis impoſitus cippo, vel arae quadratae, in qua Vot. XX. ſuperne tres ſtellae. n. Conſt. M. *Band.* II. 268. — *Similis* Æ 3. Criſpi. *Band.* II. 313.) *Schulz.* MzCab. III. p. 18. — *Similis* AR et Æ 3. Conſtantini Iunioris. *Band.* II. 332. 334. 335.) *Beger.* Th. Br. II. 811.) *Mdb.* 477.) *Muſell.* Suppl. Tb. 67. fg. 1.) *Patin.* Impp. 375.) *Eckh.* Cat. II. 485. — *Al.* ſed VOTIS XX. tribus lineis. Æ 3. Conſtant. M. *Angelon.* p. 305. n. 21.) *Band.* II. 242.) *Beger.* Th. Br. II. 805.) *Ducang.* Tb. 3. fg. 6. p. 17.) *Mdb.* 466.) *Muſell.* Suppl. Tb. 64. fg. 1.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 60. fg. 5.) Muſ. *Theup.* p. 333. — *Similis* Æ 3. Criſpi. *Band.* II. 310.) *Beger.* Th. Br. II. 809.) *Ducang.* p. 27.) *Patin.* Impp.) *Schulz* MzCab II. p. 118. 119. — *Similis* Æ 3. Conſtantini Iun. *Beger.* II. 814.) *Ducang.* Tb. 9. fg. 15. p. 29.) *Patin.* Impp.) *Schulz.* MzCab. III. p. 122. 123.

BEATA TRANQVILLITAS. Caput armatum. Æ. Conſtant. M. *Band.* II. 295.

BEATA VRBS ROMA. Æ max. Conſtantis. *Roma* non videtur ſe *Beatam* adpellare, quod diuitiis, vt caput mundi, abundet, ſed quod Conſtantem habeat Imperatorem, de cuius imperii initio *Eutropius:* „Conſtantis imperium ſtrenuum aliquamdiu et iuſtum fuit. vid. ROMA BEATA. — VRBS ROMA BEATA.

BEATISS. *Beatiſſimi* titulus in antiquo lapide apud *Reineſ.* Syntagm. p. 517 vni ex gente Cornelia tribuitur; in numis vero primum Diocletiano ac Maximiano datus eſt, quod feliciter barbaris et tyrannis deuictis imperium per tot annos adminiſtraſſent. Deinde Conſtantino patri poſt eius victorias conceſſus, vnde Caeſares illius filii etiam *Beatiſſimi* nominantur, e. c. VICTORIA BEATISSIMORVM CAESS. ob ereptas Licinio prouincias, poſtquam eum Conſtantinus Max. ad Cibalim viciſſet. *Vaill.* Sel. Num. Camp. p. 124. — Ad conſecrationem referre caueas id vocabulum. *Menck.* Conſecr. §. 19. p. 38. Iam *Seneca* declarat, non eum, quem vulgus adpellat, ad quem pecunia magna confluit, ſed illum, cui bonum omne in animo eſt erectum, merito beatum eſſe dicendum. — D. N. DIOCLETIANO BEATISS. SEN. AVG. Protome Diocletiani laur. *Band.* II. p. 42.) *Eckhel.* Cat. II. 435.

BEATISSIMO. Ita a) *Diocletianus.* D. N. DIOCLETIANO BEATISSIMO. *Band.* II. 42. — *al.* BEATISSIMO SEN. AVG. *Band.* II. 23. 42.) *Eckhel.* II. 435. — *al.* BEATISSIMO SENI. AVG. *Band.* II. 14.) *Vaill.* Pr. III. 226. — b) *Val. Maximianus:* D. N. MAXIMIANO BEATISSIMO SEN *Band.* II. p. 67. — *al.* BEATISSIMO SEN. AVG. *Band.* II. p. 65. 84.) *Eckh.* Cat. II. p. 445. vid. BAEATISS.

BEATISSIMORVM. vid. VICTORIA. *al.* VICTORIAE BEATISSIMORVM CAESS. vel CAES.

BEATITVDO PVBLICA. Mulier ſt. d. elata, ſ. haſtam. Æ 3. Magnentii. *Eckhel.* Cat. II. 499. — *Al.* ſed mulier ſedens, d. elata, ſ. ſceptrum. Æ 3. Magnentii. *Band.* II. 410.) *Mdb.* p. 483.

BEATO AVG*uſto* ROMA BEATA. Martia Roma graditur ducis habitu, qui galeatus et paludatus d. humero aquilam geſtat legionariam, ſ. victoriolam ſuper orbiculum portat. n. Commodi. Non facile vrbs Roma cuiquam Imperatorum adulata eſt tantum, quantum Commodo ambitioſiſſimo, qui tamen eam, non vt orbis dominam, verum vt famulam habuit, ſuamque dixit coloniam.

BEBI. loco BAEBI. apud *Mdb.* p. 47. ſed male.

Bebriacum. Italiae oppidum Cremonam inter et Veronam ob Vitellii victoriam contra Othonis exercitum notatu dignum et n. Æ atque Æ. nobilitatum, in quo VICTORIA AVGVSTI. Victoria gradiens d. clipeum, in quo S. P. Q. R. *Vaill.* Pr. II. p. 83.

ΒΕΙΒ. vel ΒΕΙΒΙΟϹ loco ΟΥΙΒΙΟϹ, *Vibius.* a) *Treb. Gallus.* ΑΥΤ. Κ. Γ. ΒΕΙΒ. ΤΡΕΒ. ΓΑΛΛΟϹ ϹΕΒ. *Band.* I. p. 63. — b) *Voluſianus:* ΑΥΤ. Κ. Γ. ΒΕΙΒ. ΟΥΟΛΟϹϹΙΑΝΟϹ (*ſic*). n. Aezanis. *Froelich.* Adp. II. nouiſſ. Tb. 4. fg. 8. p. 112. — *Ead.* epigr. n. Byzantii. *Vaill.* Gr. — *Al.* ſed ΑΥ. Κ. ΒΕΙΒ. ΓΑΛΛΟϹ ΟΥΟΛΟϹϹΙΑΝΟϹ. n. Nicaeae. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 48. fg. 4. p. 377.

ΒΕΙΘ. vel ΒΕΙΘΥ. Βειθυνίας. *Bithyniae,* minoris Aſiae regio. Vel integre

ΒΕΙΘΥΝΙΑϹ. vid. *Bithynia.*

ΒΕΙΘΥΝΙΕΩΝ, *Bithynienſium* Bithyniae. vid. *Bithynium.*

ΒΕΛ. Βελλίω aut forte Βελτίϲτω. *Optimo,* epithetum ſummi pontificis in

p.

n. Apameae. *Bonarrot.* Muſ. Carp. p. 305. vid. *Apamea.*

ΒΕΛ. *Bellerophontis* nomen legitur infra pegaſi ventrem. Æ. Hierapolis. *Haym.* Theſ. Br. II. Tb. 14. fg. 9. p. 82. 132.

BELB. loco BALB. n. Antiae gentis apud *Morell.* Fam. Antia n. 4.

Beleus vel *Belus* fluuius. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 406. — In numo Ptolemaidis Phoeniciae ſub forma mulieris turritae, rupibus inſidentis.

ΒΕΛΑΙΝΗΜΙΟ ex falſa lectione loco ΗΜΙΟΒΕΛΑΙΝ. conf. *Khell.* Adpend. II. Tb. 1. fg. 3. p. 14.

Bellerophon, Corinthiorum heros. Eius hiſtoria apud ſcriptores ambigua. Modo Glauci Ephyrae vel Corinthi regis filius, modo Neptuni ex Eurynome Niſi filia. Ab *Erizzo* pro Perſeo creditus. Deliadem fratrem per imprudentiam occidit. — Cum vrbes inter ſe de generis vetuſtate ſaepius diſceptarent, illae in numis heroes ſuos ſignare ſolebant, ideo ad vrbis antiquitatem arguendam *Corinthii*, fabularum amatores, Bellerophontem ciuem ſuum ſeu regis ſui filium, cum pegaſum in Pireneo fonte aquantem freno ſiſteret, frequenter cuderunt, ſummoque eum honore coluerunt, cum in ea vrbe fanum haberet. Equum conſcendere primus docuit, inde depictus cum equo alato. In Iſthmicis Corinthi ludis equo vicit, ideo equum volantem conſcendiſſe dixerunt et pegaſo eum donarunt. Alii narrant: Bellerophontes naui, cuius paraſemon erat equus alatus, vectus, praedatoriam nauem, cognomine chimaeram, cui in prora leo, et in puppi draco expugnauit. Alii, montem chimaeram, qui erat Lyciae igniuomus, et in cuius cacumine leones habitabant, in medio, vbi paſcua abundabat, caprae, in radicibus autem ſerpentes, habitabilem reddidit. Ex hiſce Bellerophontis factis fabula de pegaſo et chimaera eſt confecta, et hinc in Corinthiorum numis fingitur, chimaeram occidiſſe. *Fulgentius*, qui per Bellerophontem ſapientiam, Βυληφόρος pro Βελλεφόρος, ſapientiae conſultor, interpretatur, chimaeram quaſi fluctuationem amoris definit; ſic ille interfecit chimaeram. Contra chimaeram decertans, vel pegaſo inſidens ſignatus in numis Iul. Caeſaris, M. Aurelii, L. Veri, Sept. Seueri, Getae, Alex. Seueri. *Hieron. de Grandis* de ſimulacro Bellerophontis in numis coloniae Iuliae Corinthi. Mſt.) *Morell.* Theſ. Impp. I. p. 79. 84. 86. II. p. 475.) *Havercamp.* Num. contorn. fg. 49. p. 114.) *Wilde* Sel. Num. p. 173. 174.) *Haym.* Th. Brit. II. p. 81. 82. — Idem Bellerophon pegaſo vectus, telum intorquet in n. Leucadis Acarnaniae, Corinthios natales profeſſae.

Bellerophon cum chimaera ex pegaſo dimicans, pone litteras ΚΡΟ. *Crotoniatarum* Bruttiae. Æ. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 3. fg. 24. p. 42. Bellerophontis Typum ſignandi ratio fuit, quod Crotoniatae ad Achaeos ſtirpem retulerant. Nam Myſcello Crotonis conditori Rhypes Achaiae oppidum patria fuere ex *Strabone* p. 387. et Crotoniatae Lycophroni Achaei dicuntur iuxta *Tzetzen* Alex. v. 987. At vero Bellerophon Corintho, quae fuit Achaiae caput, oriundus inſtar dei ea in vrbe habitus eſt. Accedit, quod Myſcellus in aedificanda Crotone laboris ſocium habuit Archiam Corinthum, qui ſubinde Syracuſas condidit, vt refert *Strabo* p. 262. Vnde Bellerophontis cultum, ac memoriam Crotoni adhaeſiſſe admodum eſt veriſimile. — Idem Bellerophontis typus cum chimaera decertantis obſeruatur in n. Alaeorum Ciliciae, pariterque Seriphi inſulae.

— Corinthi perpetuum ſymbolum, pegaſo inſidet, d. ſpiculum tenens. Æ. Coſſutiae gentis, cui

 denario

denario in antica caput Meduſae alatum cum ſerpentibus iungitur, quia ex reſecto capite et ſanguine eiuſdem creditur natus fuiſſe equus alatus, vnde et ala temporibus meduſae additur.

Bellerophon pegaſo ſuo adflictam a lapſu vngulam ſanat. n. Ambraciae. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 8. fg. 19. p. 124.

— nudus, pegaſum freno retinens. n. Stratoniceae. Com. *Chriſtiani* Adpend. I. Tb. 2.

— capiſtro pegaſum coercens, vel eum in vicinum velut ſtabulum deducturus cum vrbis nomine CORINTHVS. *Spanh.* Pr. I. 275. Reſpicit nempe ſignatus in hiſce numis typus ad Bellerophonti ſomnianti datum a Pallade frenum, quo accepto is continuo alitem equum pegaſum alacri prehendit manu, et mandibulis eius indito freno illius ferociam compeſcuit.

Bellerophontis caput in Æ. COPIN. inſcripto. *Froelich.* Not. Elem. Tb. 21. fg. 6.) *Haym.* Th. Br. II. Tb. 7. fg. 10. p. 81. 82.

Bellia gens, ſi *Plutarchum* excipias, ignota eſt hiſtoriarum ſcriptoribus, vnde *Patinus*, qui primus inter Familias *Vrſini* et huius gentis numum edidit, ſuſpicatur ad *Delliam* gentem pertinere. An *Duilia*, aut *Duellia* antiquitus vocata? numorum ope lucem adfundit *Morell.* epiſt. ad *Periz.* p. 5. 186. et *Perizonii* reſponſio p. 266.) *Hauercamp.* ad *Morell.* Fam. p. 45.) *Spanb.* Pr. II. p 6. — 1. C. CAESAR AVGVST*us*. Caput nudum Caii Caligulae, ad d. non Auguſti, vt credidit *Patinus*, et cum eo *Guſſeme* II. p. 384. et *Harduin.* p. 123.)(M. BELLIO PROCVLO II.VIRo CORinthi. Pegaſus. Æ 3. *Morell.* Fam. Bellia n. 1. p. 45. *et* Impp. in Calig. p. 686.) *Vaill.* Col. I. p. 45. — 2. C. CAESAR AVGV*Stus*. Eiuſdem Caligulae nudum caput ad ſ.)(*Eadem.* Æ 3. *Morell.* ibid. n. 2.) *Patin.* in *Vrſino* aucto p. 46. *et* inter Caii numos Impp. p. 94.) *Liebe* Goth. Num. p. 35.) *Spanb.* Pr. II. p. 7. qui cum *Hauercampo* in neutro horum Belliae gentis numorum caput Auguſti ſtatuit, ſed Caii. Vnde minus iuſte in Muſ. *Theup.* p. 14. 15. ſub gente Bellia legitur: CAESAR AVGVSTVS. Caput Auguſti nudum.)(*Eadem.* In eodem vero Muſeo p. 657. idem numus exhibetur, ſed Caio Caligulae attribuitur. In Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 11. fg. 9. pariter occurrit.

BELLIO PROCVLO, de quo duumuiro apud Corinthios *Cicero* in Oratore: *Duellium*, qui Poenos claſſe deuicit, *Bellium* nominarunt. vid. *Bellia* g.

Bellona ſoror Martis fingitur, et etiam bellorum dea. — ſtans in templo Comanorum, n. Caracallae. — feſtinans ſ. humero haſtam impoſitam gerit, et ambabus manibus ſcutum tenet, pone fax flagrans. Æ. Bruttiorum. *Beger.* Th. Br. I. 340.) *Golz.* Magna Graec.) *Guſſeme* II. p. 384. 413.) *Magnae.* Brutt. Numiſm.) *Muſell.* Num. Pop. Tb. 6. fg. 3.

BEN. vid. *Beneuentum*.

BENEFI. *Beneficium.* AETERNV BENEFI *Aeternum Beneficium* in imo numi Sidonis. — vel integre AETERNVM BENEFICIVM, Modius. n. Laodiceae Syriae.

Beneficia varia ab Imperatoribus in vrbem Romam collata vid. *Congiaria.* — LIBERALITAS. — MVNIFICENTIA. — Alia *Beneficentiae* Imperatorum exempla in remiſſis populi Romani vectigalibus, centeſimis, ducenteſimis, et quadrageſimis, vel in reliquis debitorum abolitis, cuius rei indices eorum numi. Conf. *Iobert* Science des Méd. I. p. 228. 229.

Bene-

Beneficus ſeu ΠΕΙΟC ex *Seguini* ſententia dictus Iupiter in moneta Epheſiorum pariter ac Pergamenorum. vid. ΠΕΙΟC.

BENERI loco VENERI in Æ. Saloninae. BENERI GENETRICI Venus ſtans d. pomum, ſ. haſtam. *Band.* I. 240.) *Guſſeme* II. 358.) *Harduin.* 846.

Beneuentum, hodie *Beneuento*, vrbs Italiae, Hirpinorum colonia, auſpicatius mutato nomine quae quondam adpellata *Maleuentum*. *Plin.* L. III. c. 16. et *Vellei.* L. I. c. 6. — COL. BENEVEN. apud *Harduin.* p. 32. e Muſ Genovefae. — IMP. CAES.... BEN. PRAE. *Imperator Caeſar* Auguſtus Coloniae *Beneuentanae Praeſes*, vt cenſet *Harduin.* l. c. et p. 441. Caput Auguſti nudum.)(HIBERO PRAEF. *Hibero Praefecto.* Æ 3. Conf. *Eckhel.* Num. Vet. p. 2.) *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 694.

BENNIO PRAEF*ecto* in n. Coloniae Celſae apud *Florez* II. p. 683.) *Guſſeme* II. 384. qui *Benniam* gentem incognitam exinde deducit. v. *Celſa* Hiſpaniae.

BER. *Berytus.* COL. BER — COL. FEL. BER. — COL. IVL. AVG. BER. etc. v. *Berytus.*

ΒΕΡΑΙΩΝ. vid. *Berhaea* Macedoniae.

Berdigum vrbs Hiſpaniae in Aſturica, *Ptolemaeo* L. II. c. 6. Βέρδιγον Φλαυΐον. E Theſ. *Golzii* p. 242. huc refert *Harduin.* p. 32. Titi nummum: BERDIGVM FLAVIVM MVN. *Municipium Perdigum Flauium.*

Berenice Cyrenaicae ſeu Pentapolitanae in Africa regionis oppidum, cui nomen hodieque *Bernichia.* Iuxta *Plinium* L. V. c. 5. Berenice in Syrtis extimo cornu, quondam vocata Heſperidum. *Stephano* Βερινικίδαι, δῆμος τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς, vna ſcilicet e decem tribubus ſeu pagis Athenienſium ciuitatis. Ad Cyrenaicam referri nummum, ſi tamen genuinus eſt, ſatius videtur *Harduin.* p. 33 qui in Theſ. *Golzii* p. 210. inſcriptus ΒΕΡΕΝΙΚΙΔΩΝ.

Berenice, Aegypti regina, Ptolemaei Soteris II. filia, regnauit ſola, plena poteſtate, cuius monetae ex Æ et Æ. referunt caput, cum vel ſine velo. — 1. cum capite Berenices velato.)(ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ, *Reginae Berenices.* Cornucopiae. Æ et Æ. *Froelich.* Not. Elem. Tb. 11. fg 10. p. 162.) M. *Theup.* p. 1207.) *Vaill.* p. 130. — 2. *Al.* ſed in area hinc inde aſtrum, et infra littera E. id eſt, Ἑρμοπολιτῶν, *Hermopolitarum.* Æ. Æ. *Geſner.* Tb. 2. n. 17.) *Guſſeme* II. p. 386. n. 2. *Liebe* Goth. Num. p. 128.) *Muſell.* Reg. Tb. 4. fg. 10.) *Vaill.* ib — 3. Caput Berenices ſine velo.)(ΒΕΡΕΝΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ Claua intra lauream, hinc monogramma ΜΙ, inde tridens. Æ. *Theup.* ib.

— Ptolemaei I. regis Aegypti, vltima vxor. 1. Caput Ptolemaei I. diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ. *Regis Ptolemaei.* Caput Berenices, infra quod ΜΕ, quod monogramma *Memphi* vrbe cuſum demonſtrat, pone ramus lauri. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 3. fg. 8. p. 26.) *Vaill.* p. 26. — 2. Caput Berenices in proboſcide elephantis.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ Α. Aquila fulmini inſiſtens. *Guſſeme* II. 386. n. 1. — 3. Caput regis diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΩΒ (*ſic*) Caput muliebre, infra cuius mentum cornucopiae. Æ. *Haym.* l. c. fg. 9.

— Antiochi II. Syriae vxor, cui a quibuſdam tribuuntur numi, in quibus caput muliebre ſingulari ornatu.)(ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ. Claua et monogramma intra lau-

 ream.

ream. Æ. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 60. fg. 9.) *Guſſeme* ib. — 2. Caput velatum.)(*Ead. perigraphe.* Cornucopiae frugibus plenum inter duas ſtellas. Æ. Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 3. fg. 4.) *Guſſeme* ib. Sed iidem videntur numi, qui ad Berenicem Aegyptiam vulgo referuntur.

Berenice Iudaeorum regina, Agrippinae ſoror. Cum fratre Romam venit, et ſpes erat, eam Tito nuptum iri. Iam enim omnia, ita vt ſi eſſet vxor, gerebat. Sed Titus cum intelligeret, populum Romanum id moleſte ferre, eam dimiſit, vt refert *Xiphilin.* ex *Dion. Caſſii* L. LXVI. — Forſan durante cum Tito conſuetudine Veneris nudae inſtar in numo Titi expreſſa eſt anepigrapho, vbi cernere eſt Venerem toto corpore nudam, dextra ori admota, et equum per frenum ſiniſtra tenentem, ſtantem ante Martem quoque nudum, ſed ſedentem, et manibus ſcipioni innixum. *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 49. fg. 9. p. 292. Eadem videtur deſignari in alio VENERI VICTRICI inſcriptum. *Oiſel.* ib. fg. 8.) *Vaill.* Pr. II. p. 98.

ΒΕΡΕΝΙΚΗ — ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ. vid. *Berenice* regina Aegypti, et Syriae.

ΒΕΡΕΝΙΚΙΑΩΝ. vid. *Berenice* oppidum Cyrenaicae.

Bergidum, vel *Bergium* Hiſpaniae. *Ptolemaeus* inter Oſcam ponit et Naſcicam Calagurim. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 120. — Huc refert *Guſſeme* II. p. 386. numiſma Gothicum, in quo SISENANDVS RE. Protome regis deſuper crux.)(BERGIO PIVS. Similis protome cum cruce.

Berhaea Macedoniae, cuius eximiae raritatis numum cum capite Alexandri M. et in)(ΚΟΙΝ. ΜΑΚΕ. Β. ΝΕΩ. ΒΕΡΑΙΩΝ et epocha ΕΟϹ recenſet *Eckhel.* Num. Vet. p. 65. Hunc *Pellerin.* Méd. des rois p. 23. pro ſingulari et vnico habuit, quo nunc ornamento excidit, tametſi eundem aut ſimilem iam pridem citauerit *Froelich.* Not. Elem. p. 45. ſub nomine ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ. Alterius cum eodem epochae anno meminit *Harduin.* Num. Vrb. p. 99. abſque tamen vrbis nomine. *Froelichius* epochae exordium A. V. C. 691. ante Chr. 63. adfigit, *Harduinus* anno pugnae Pharſalicae. Vtrumque incertum. Plura de hac Macedonica vrbe hodie *Veria*, vel *Carraueria* nuncupata, *Wilde* Sel. Num. p. 132. 133. Seditionem contra Paulum, gentium doctorem, teſtibus Apoſtolorum actis c. 17. vſ. 12. ibi excitauere Iudaei.

ΒΕΡΗΚΟΥΝΔΟΥ, *Verecundi* nomen. ϹΤΡ. ΒΕΡΗΚΟΥΝΔΟΥ, *Praetore Verecundo.* n. Teiorum. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 80. n. 8.

Beroe nympha, Veneris et Adonidis filia a Neptuno et Baccho adamata, Iouis autem iuſſu pro vxore Neptuno conceſſa, vrbi Beroe nomen dediſſe fertur. In n. Elagabali a Berytenſibus, prout aiunt, obſeruatur.

Beroea Cyrrheſticae in Syria, *Plinio* L. V. c. 19. „in Syria ſunt Beroeenſes. *Cedreno* p. 737. Βεῤῥοιαῖοι dicuntur, οἱ καὶ Χαλεπῖται. Omnium vrbium antiquiſſima, Veneriſque habitatio dicta, amorum portus, et iucundum Bacchi fundamentum. A Saturno condita dicitur, ab ipſo autem conceſſa Neptuno et Cabiris, poſt a Tryphone diruta, a Romanis vero, poſtquam illi Syriam in prouinciam redegerunt, dicta eſt *Berytus.* Ex aliorum ſententia a Seleuco condita hodie nuncupatur *Alep*, vel *Aleppo*, de cuius vero emporii nobiliſſimi nomine antiquo diuerſae ſunt ſententiae.

A. *Autonomus* numus, in quo caput muliebre turritum et velatum ad d.)(ΒΕΡΟΙΑ. in laurea. Æ. Muſ. *Hunter.* Tb. 12. fg. 30. p. 66.

D. Im-

B. *Imperatoribus* percuſſit Traiano, Hadriano, Aelio Caeſari et Antonino Pio, in quibus plerumque corona e lauro exhibetur, praeter vnicum Hadriani cum ramo lauri. *Harduinus* et editor Sel. Num. *Wildii* p. 132. adſcribit Beroeae eidem Syriacae Neronis numum. Eſt in eo Neronis caput laur. adrepente ſupra dextrum humerum ſerpente, c. epigr. ΝΕΡΩΝ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ.)(ΒΕΡΟΙ.... Aquila alis explicatis inſiſtens fulmini, adpoſito lauri ramo., Contra *Patinus* Impp. p. 184. Macedonicae attribuit. Certiores ſunt ſequentes *Beroeenſium Syriae*.

a) *Traiani*. 2. ....ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΑΡΙϹΤ. ϹΕΒ. ΓΕΡΜ. ΔΑΚ. ΠΑΡΘ. Caput laur)(ΒΕΡΟΙΑΙѠΝ Α intra coronam lauream. Æ 2. *Eckhel*. Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 234.) *Harduin*. Sel. Oper. p. 747. ſed exeſa capitis perigraphe.) *Guſſeme* II. p. 387 n. 1) *Vaill*. Adpend. Graec. Tb 4 — 3 *Al*. ſed in auerſa Β. Æ 2. *Eckhel*. l. c.) *Vaill*. Gr.) *Guſſ*. ib. Ex epigraphe aduerſae in praeſentibus numis diſcimus, litteras ſolitarias auerſae partis notare non poſſe annos imperii, quod item de Seleuciae, Cyrrhi, Hieropolis et plerisque Chalcidis numis obſeruandum docet *Eckhel*. Ib. — 4. *Al*. cum littera Γ. Æ 2. *Guſſ*. ib.) *Harduin*. p. 752.) *Vaill*. Gr. — 5. *Al*. ſed in auerſa Η. Æ 2. *Eckhel*. Cat. n. 3.

b) *Hadriani*. 6. ..... ΤΡΑ. ΑΔΡΙΑΝ. .. Caput laureatum.)(ΒΕΡΟΙΑΙѠΝ Ramus lauri. Æ 3. *Eckhel*. Cat. n. 4.) *Froelich*. Adpend. II. nouis p 76. n. 17.

c) *L. Aelii*. 7. Λ. ΑΙΛΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ Huius caput nudum.)(ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ in corona ex lauro Æ 2. *Guſſeme* n. 2.) *Harduin*. p. 33.) *Vaill*. Gr. p. 38.

d) *Antonini Pii*. 8. ΑΥΤ. Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡ. ΑΝ.... Caput laur.)(ΒΕΡΟΙΑΙѠΝ. Α intra coronam. Æ 2. *Eckhel*. Cat. n. 5. — 9. *Al*. ſed Β. Æ 2. *Guſſ*. n. 3.) *Hard*. p. 767.) *Vaill*. Gr. — 10. *Al*. Β ΡΟΙΑΙΩΝ in laurea. Æ. *Geſner*. Tb. 14. fg. 26.) *Muſell*. Num. Vrb. Tb. 6. fg. 9.) *Patin*. Impp. p. 184.) *Vaill*. Gr. p. 41.

ΒΕΡΟΙΑ. vid: *Beroea* Syriac.

ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ vel Β. ΡΟΙΑΙѠΝ. vid. *ibid*.

BERT. ſeu BIRT. Graecis ΒΡΕΤΤΟΣ vel ΒΡΕΤΤΙΑ, primigenium vrbis *Bruttii* in Magna Graecia nomen. Conf. *Neumann*. Pop. Num. II. p. 117. et *Pellerin*. Suppl. III. p. 91. Tb. 4. n. 1. — Originem nominis vrbis *Bert*, populique ΒΡΕΤΤΙΩΝ, a pice videlicet, cuius immenſam officinam Sila ſilua praebebat, *Mazochius* exſequitur commentario in Tabulas Heracleenſes p. 534 ſqq.

BERY. *Berytus*. COL. IVL. AVG. FEL. BERY. n. Valer. Sen. *Band*. I. p. 128. *it*. Gallieni *Band*. I. 199. Pariter

BERYT. *Berytus*. COL. FEL. BERYT. *Colonia Felix Berytus*. it. Domitiani apud *Harduin*. p. 33.

Berytus vrbs Phoeniciae litoralis antiquiſſima, quam a Saturno conditam narrat *Stephanus Bizantinus* de vrbibus: „Berytus vrbs Phoeniciae κτίσμα Κρόνου, *Saturni opus*.“ Illius antiquitas colligitur ex *Sanchoniathone*, omnium hiſtoricorum, demto Moſe, vetuſtiſſimo, qui libros ſuos Phoenica lingua conſcriptos, Adelbalo, Berytiorum regi, dedicauit, teſte *Euſebio* L. X. de praepar. Euang. *Sanchoniathon* vixiſſe videtur ex *Porphyrio* περὶ ἀποχῆς Lib. II. cuius ſententiam ſecutus eſt *Suidas*: „*Sanchoniathon* Tyrius philoſophus vixit circa Troiana tempora. *Dionyſius Afer* in orbis deſcriptione Berytum vocat amoenam,

Βηρυτὸν

Βηρυτȣ̃ τ' ἄιαν ἐρατεινὴν, Berytique terram amoenam; quod *Ammian. Marcellinus* ſuo aeuo confirmat, eamque inter celebres Phoeniciae vrbes collocat, in quibus, ait, amoenitate celebritateque nominum Tyrus excellit, Sidon et Berytus. Erat enim Berytus in litore Phoeniciae ſita, teſte *Scylace* in deſcriptione Syriae et Phoeniciae, vt et *Mela* L. II. c. 6. et in ora eius vrbes Seleucia, Paltos, Berytus etc. Ideo Berytus Neptunum, maris deum, pro tutelari numine venerata eſt. Ille forſan iratus, quod Tryphon, Syriae tyrannus, vrbem, vt ex *Strabonis* L. XVI. colligimus, diruiſſet, Tryphonianos milites per maris fluctus in terram irruentes, alios in mare abreptos, alios in locis concauis relictos, ſuffocauit. Neptunus in Beroes nymphae gratiam *Beroam* vocauit, vid. *Beroe*, quae a Romanis dicta eſt *Berytus*, vt refert *Nonnus* in Dionyſ. Aliam Beryti etymologiam protulit *Stephanus*, de qua *Thomas Luſitanus*, eius commentator, egregie differuit. Hodie vocatur *Barut*, indigenis *Birout*.

Colonia erat Romanorum, vt ex *Ioſepho* videre licet de bell. Iud. L. VII. c. 8. „Poſtea Caeſar Berytum venit; haec autem eſt vrbs Phoeniciae prouinciae, *πόλις Ῥωμαίων ἄποικος*, *colonia Romanorum*.„ A Iulio Caeſare conditore colonia *Iulia* eſt dicta. cf. *Patin.* not. ad cap. 42. *Sueton.* in Caeſ. — Eam vero *Auguſti* coloniam eſſe, *Noriſius* Cenot. Piſ. diſſ. 1. p. 22. contendit, ex lapide Ancyr.) *Strabone* L. XVI.) *Vlpiano* de Cenſ. L. I. Digeſt. tit. 15.) et *Euſebio* in Chron. Sed hi omnes de veteranis militibus in eam tranſmiſſis ſunt intelligendi. *Plinius* et numi pro Iulio fundatore certant. Ille L. V. c. 17. ait: „Berytus colonia, quae *Felix Iulia* adpellatur; numi autem cum epigr. COL. IVL. BER. et Iul. Caeſaris effigie, ſine Auguſtae nomine percuſſi, Iulium vindicant. Lis igitur ita videtur componenda: Berytus a Iulio deducta, cognominata eſt *Iulia*; Auguſtus deinde partem veteranorum ex legionibus V. Macedonica et VIII. Auguſta in eam tranſmiſit, vnde vrbi *Auguſtae* nomen additum, ob colonorum ſupplementum. Ab Auguſto etiam iure Italico donata eſt; ab Agrippa autem, Iudaeae rege, maxime ornata, ſic enim *Ioſephus* L. XIX. c. 7. „Inter alias autem multas eximiis ornamentis honorauit ciuitatem Berytiam, magnis ſumtibus exſtructo ibi theatro pulcerrimo, ſimulque aeque magnifico amphitheatro et ad haec balneis et porticibus, nullis parcens impendiis, modo abſolutam operibus pulcritudinem addcret. — In illa vrbe actum eſt de bello Veſpaſiani contra Vitellium. *Froelich.* Not. Elem. p. 45. epochae exordium circa A. V. C. 688. ante Chr. 66. adfigit.

Berytus numos dicauit *Iul. Caeſari*, coloniae fundatori; *Auguſto*, vnde Auguſta nominata, de qua denominatione *Vlpianus*: „Berytenſis colonia, Auguſti beneficiis gratioſa; et Hadrianus in quadam oratione ait: „Auguſtana colonia; numos porro percuſſit *Tiberio*, *Caligulae*, *Claudio*, *Domitiano*, *Neruae*, *Traiano*, *Hadriano*, *Antonino Pio*, *M. Aurelio*, *L. Vero*, *Commodo*, *Sept. Seuero*, *Iul. Domnae*, *Caracallae*, *Macrino*, *Diadumeniano*, *Elagabalo*, *Anniae Fauſtinae*, *Gordiano Pio*, *Otaciliae*, *Valeriano*, *Gallieno* et *Saloninae*.

Inſcriptione vſa eſt Berytus: BER. *Berytus*. — COL. BER. *Colonia Berytenſis*. — COL. BER. SEC. *Golzius* interpretatus eſt: *Colonia Berytus Secundanorum*, cui *Vrſatus* addit: hoc eſt *Secundae* legionis milites deducti. Pro mutilo autem numo *Vaill.* legit rectius: COL. BER. SEC. SAEC. *Colonia Berytus*, *Securitati Saeculi*. — COL. IVL. BER. *Colonia Iulia Berytus*. — COl. IVL. AVG. BER. *Colonia*

nia Iulia Auguſta Berytus. — COL. IVL. AVG. FEL. BER. *Colonia Iulia Auguſta Felix Berytus*; a Iulio conſtituta *Iuliae* nomen tulit, deinde ab Auguſto veteranis frequentata *Auguſtae* adpellationem addidit; *Felix* dicitur, quia vrbes ſeſe felices praedicabant, cum coloniae erant conſtitutae. — COL. AVG. FEL. BER. *Colonia Auguſta Felix Berytus.* — COL. F. BER. vel COL. FEL. BER. *Colonia Felix Berytus.*

Typi, qui in Berytenſium numis occurrunt:

a) *Aquilae duae legionariae* in Auguſti, Claudii, Hadriani, Iuliae Domnae et Gordiani Pii numis, modo in laurea, modo adiectis numeris V. VIII. *Quinta*, *Octaua* ſc. legione. Quae duae aquilae legionariae coloniae Berytenſis deductionis ſeu potius ſupplementi typus ad indicandas duas illas veteranorum legiones ab Auguſto Berytum deductas. Earum meminit *Strabo* L. XVII. p. 755. Nomina autem earum V. Macedonica et VIII. Auguſta, a *Strabone* praeterita, numi ſuppeditant. In Iuliae vero Domnae numis fortaſſe militariae hae aquilae, adludentes ſenatui, qui illam ante ſigna caſtrenſia ſacra facientem in numis ſignauerat, ob *Matris Caſtrorum* titulum ipſi conceſſum, ad imitationem Fauſtinae Iunioris, cui illum M. Aurelius dederat, quod eum ad caſtra proficiſcentem comitaretur, vt narrat *Capitolinus* in vita eius: „Diuam etiam Fauſtinam a ſenatu adpellatam gratulatus eſt, quam ſecum et in aeſtiuis habuerat, vt *Matrem Caſtrorum* adpellaret. Nam vt Seuerus diui Marci filium nuncupari voluit, ſic ſenatus Imperatori adulans, Iuliae Domnae, vt Fauſtinae Aurelii vxori, Matris Caſtrorum titulum decreuit; imo numi eius Romani nos docent magnificos Matris Auguſtorum, Matris Senatus, Matris Patriae fuiſſe ipſi tributos.

b) *Aſtarte* Beryti vrbis tutelare numen ob ipſius filiam Beroe, ideo *Nonnius*, Berytum Veneris habitationem vocat. Venus a plurimis exiſtimata, variiſque nominibus celebrata. — Integra Aſtarte in templo quatuor columnis ſuffulto mulier ſeminuda, qualis Venus depingitur, capite turrito ſub genii figura, d. baculum in crucem efformatum, ipſius ſymbolum, ſ. cornucopiae ob vim rerum gignendarum, pedem prorae nauis imponit, ad denotandum vrbis in litore maris ſitum, cuius tutelam ipſa habebat; ad ſiniſtras ei coronam porrigit icuncula alata, an Cupido vel Victoria ob regni fines eius auxilio ampliatos, videant antiquarii. Sic in n. Traiani, Hadriani, Commodi, Sept. Seueri, Iuliae Domnae, Diadumeniani, Anniae Fauſtinae, Valeriani, Gallieni et Saloninae. — In Macrini numo Aſtarte ſtans in templo d. haſtam, ſ. ſcipionem, coronatur a Victoria columnae impoſita, hinc et inde icuncula ſupra cippum gerit vexillum, quae duae illae icunculae genios vtriuſque legionis V. et VIII. veteranorum repraeſentant. — Idem integrae Aſtartes typus in aditu templi, ſ. acroſtolium gerit, tanquam maris domina. n. Elagabali. — Pectore tenus autem Aſtarte turrita ſuper ara, hinc et inde vexillum. n. Gallieni. — Eius protome in templo tetraſtylo, hinc et inde ſignum militare ad antiquitatem coloniae arguendam, iuxtaque cornucopiae, ad omnium rerum in regione abundantiam indicandam, pro gradibus templi leo, vel nauicula. n. Gordiani Pii. — In Saloninae numo caput Aſtartes tutulatum medio corpore, ad vtrumque latus aquila legionaria ob emeritos legionis Macedonicae et Auguſtae colonos Berytum tranſmiſſos.

c) *Bacchus* in n. Gordiani Pii, vini copiam ac bonitatem in hoc tractu indicat, quod Berytium vinum *Plinius* commendat L. XIV. c. 9. Modo nudus ſtans d. vuae racemum, ob

agens bouem et vaccam, deductae *coloniae ſymbolum* eſt, *plebeiae* quidem vt cum *Vaillantio* agnoſcit *Raph. Fabrettus* de col. Traiani c. 1. p. 11. Qui typus in n. Iul. Caeſaris, Auguſti, Tiberii, Caligulae, Claudii, Domitiani, Neruae, Traiani, et Commodi. *Militaris* autem *coloniae inſignia* ſunt aquilae legionariae et ſigna militaria in numis ſignata. Cur in coloniarum numis modo colonus boues agens, modo aquilae ſignantur, id auctoritate magiſtratuum, qui a ciuibus in coloniam deductis, aut qui ab illis veteranis in ſupplementum traductis originem trahebant, fieri exiſtimatur. Berytus modo colonum, modo aquilas legionarias in Auguſti et paſſim in aliis numis ſignauit. Colonum ſcilicet, vt primae a Iulio deductionis ſymbolum aquilas vero, vt veteranorum ab Auguſto transmiſſorum inſignia, vnde ipſi *Iuliae* et *Auguſtae* ab vtroque de ſe bene merito principe nomina.

e) *Hercules* ſtans vtraque manu extenſa inter angues ſeſe erigentes. Caracallae vel Elagabali numus Herculem apud Berytenſes cultum arguit; ſtat ille inter duos ſerpentes, quos adhuc infans occidiſſe narrat *Apollodor.* L. II. et Martial. L. XVI.

quens in Berytenſium num
ſti, Traiani, Antonini Pi
modi, Sept. Seueri, C
Macrini, Elagabali, et Go
occurrat tutelaris vrbis de
ptunus ille ſtat vel nudus
ſtrophio, pede prorae imp
Berytii naues ſuas ſub ei
eſſe demonſtrarent; in a
ſupra ſaxum impoſito, d. d
piſcem ipſi gratiſſimum,
tem pro ſceptro gerit. –
Neptuni typus pede ſaxo
ſtans in templo ſex column
Macrini. In Elagabali aut
modo in templo tetraſtyl
hexaſtylo, quae templa, v
numi, vrbs Berytus Nept
ficauit. — Pariter in Dia
no templum cum Neptuni i
In n. Elagabali templum tet
cum gradibus, in cuius ver
ptuni et Beroes ſigna, a
duae victoriae globo impoſi
gerentes, in imo duo tr
delphinis vecti, in aditu
Aſtarte, Beryti altera tutela
Signa vero Neptuni et Beroe
tice fani ipſorum nuptias con
vnde Victoriae ad templi l
Tritones in imo a delphini
ob Bacchum amoris aemulum
repulſum. — In alio Ca
vel Elagabali numo Neptunu

ıendentem exhibent. Venus illius nater cum Neptuno et Baccho de ilia cōqtendentibus, victori proniſiſſet, Beroe Iouis iuſſu Neptuno :onceſſa eſt, ſed illa in numo tanıuam inuita trahitur a Neptuno, ıuod Bacchus illi magis, quam Neptunus placeret, vt refert idem Nonnus Dionyſ. 44. — Neptuni ypus inſolens et non obuius in urru cum quatuor equis marinis, anquam maris deus, d. delphinum, . tridentem vehitur. n. Autonomus, t. Caracallae.

h) *Silenus* ſtans, dextram attolit, laeuo humero vtrem hircinum erens; vel idem Silenus in templo ıuatuor columnarum, in cuius vertice Bacchus pantherae inſidet, quia lla ipſi ſacra eſt et nutrix Bacchi uiſſe traditur; Bacchus autem ſumıa veneratione Beryti cultus, eiuſıue praeceptor erat Silenus. Nil ıirum, ſi Berytii templum optimo aedagogo ſeorſum erexerint Graeorum exemplo, vt docet nos *Pauanias*. Eiuſdem Sileni typi ſunt in Caracallae numis expreſſi.

i) *Vexilla duo* pone pectus Aſtares in Saloninae numo exhibita, aut llas duas V. et VIII. legiones aut lias ſubſtitutas denotant. Ad aram exilla ſunt poſita, quod Romani eligioſe ſigna coluerunt militaria. ſ. *Tertullian.* Apol. 16.

k) *Victoria* cum palma et laurea imidiae naui inſiſtens. n. Autonoıus. — impoſita columnae coroam offert deae. vid. *Aſtarte.*

A. *Autonomi Berytenſium numi.* . Caput imberbe pileo ornatum ad)(ΒΙΡΤ. (*ſic*) Claua in corona ıurea. Æ 3. M. *Hunter.* Tb. 13. g. 3. p. 67.) M. *Pembrok.* II. Tb. 6. fg. 11.) *Guſſeme* II. 398, ui vero dubius, an *Biritha* Meſootamiae, vel *Biritbama* Aſſyria ſit gendа. Berytum vero neſcit. — . Caput muliebre turritum ad d.)(ΒΗ. Neptunus ſtans in quadriga equorum ad d. dextra extenſa, ſ. tridentem, ante acroſtolium, pone monogr. [113] ſupra inſcriptio peregrina. Æ 3. M. *Hunt.* ib. fg. 2. — 3. ΒΗΡΥΤ. Βηρυτίων. Neptunus in curru, cui quatuor equi marini iuncti, additis litteris L. ΓΝ. *Anno* 53)(Caput barbatum laureatum, quod *Eckhelio* Iouis videtur, at *Liebio* Saturni, κτίσμα enim Κρόνου, *Saturni opus Berytus.* Æ 2. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 238. n. 1.) *Guſſeme* Diccion. II. p. 388. n. 1.) *Harduin.* Oper. Sel. p. 32.) *Liebe* Goth. Num. p. 168. — 4. ΒΗΡΥΤΙΩΝ, *Berytenſium.* Tridens cum delphino, Neptuni inſigni, ad vtrumque latus duo pilei Dioſcurorum.)(Caput turritum et velatum, quo genius vrbis, non Cybeles, vt conſectat *Haymius*, deſignatur. Æ 1. *Haym.* Theſ. Brit. II. Tb. 13. fg. 5. p. 121. 122.) M. *Hunter.* Tb. 13. fg. 1. p. 66. — 5. *Al.* ſimilis ſed praeterea in media area L. K. *Anno* 20. et genii caput ſigno capitis bouini in tergo notatum. Æ. *Liebe* l. c.) *Guſſeme* ib. n. 2. 3. — 6. *Alius* ſimilis, ſed ΒΗΡΙΤΩΝ loco ΒΗΡΥΤΙΩΝ ex promiſcua commutatione litterarum I et Υ ſono affinium, cuius permutationis plura e numis exempla produxit *Spanhemius.* In poſtica cernitur vexillum, aut minus velum, quo puppem ornamus. *Beger.* Th. Brand. I. p. 512. — 7. ΒΗΡΥΤΙΩΝ. Victoria prorae nauis inſiſtens, d. extenſa lauream, ſ. humero palmae ramum.)(Caput genii turritum. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 13. fg. 4. — 8. COL. Faunus ſt. ad ſ.)(BER. Prora nauis. Æ 3. *Peller.* Tb. 81. fg. 11.) M. *Hunter.* p. 67. n. 4.

B. *Imperatorum*, et quidem:

a) *Iul. Caeſaris.* 9. Anepigraphus. Caput Iulii laureatum, cui tergo ſignum impreſſum videtur cornucopiae referens, et duplex C. quod vel *Cornucopiae*, vel *Caium Caeſarem* indicat.)(COL*onia* IVL*ia*

IVL*ia* BER*ytus* EX S. C. Sacerdos agens iugum bouum, ſulcos ducit aratro, ad deſignandos coloniae terminos. Æ 2 Rrr. *Guſſeme* II. p. 388 n. 4.) *Harduin.* Oper. p. 33. *Mdb.* p. 8 *Morell.* in I. Caeſ Tb. 6 fgg 1- 18. p. 81.) *Vaill.* Col. I p. 1 *Patin.* Impp. p. 18. *et* in illius *Suetonio* p. 31. *item* in Indice p. 2 vbi tamen infra litterae EX S. C omiſſae ſunt, incuria ſine dubio ſculptoris, iis priori in loco additis. — 10 COLONIA IVL. BER. Idem ſacerdotis arantis typus ad determinandum ibidem locum nouae coloniae, ad latus EX S. C.)(L. MVSSIDIVS LONGVS. Caput Veneris. Æ 3. *Golz.* in Iul. Caeſ. Tb. 12. fg. 1 et *Nonn.* Tb. 11. fgg. 1. 5) *Morell.* in I Caeſ. Tb. 8. fgg. 21. 22. p. 99. 100. *et* Fam. Muſſidia p. 601.

b) *Auguſti* 11. DIVOS AVGVSTVS. Caput Auguſti nudum.)(COL BER. Neptunus pede prorae impoſito nudus ſtat, d. delphinum, ſ. tridentem Æ. 3. *Guſſ.* n. 5.) *Hard.* p. 33.) *Mdb.* 46) *Patin.* Ind. p 2.) *Vaill.* Col. I. p 10. 12. Al. ſed COL. BER. V. VIII. ſcilicet *Quinta* et *Octaua* legio ab Auguſto ex veteranis earum Berytum deductae Æ. 3. Rrr. *Guſſeme* n. .) *Hard.* 33.) *Morell.* in Aug. Tb. 44. fg. 3. p. 417.) M. *Theup.* p 646.) *Vaill.* Col I. p 11. 15. -- 13. *Al.* COL. IVL. BER. *al* COL. AVG. FEL. BER. *al.* COL. IVL AVG. BER *al.* COL IVL. AVG. FEL BER. *Colonia Iulia Auguſta Felix Berytus.* Colonus velatus agens iugum boum. Æ 2. 3. *Eckbel.* Cat. Muſ. Caeſ. I p 238. n. 2. *Guſſ.* n. 7.) *Hard.* 33) *Morell.* in Aug. Tb. 44. fg 4 p. 417. *Vaill.* Col. I p. 12. — 14. *Al.* ſed DIVO AVGVSTO. *Guſſeme* n 8) *Mdb.* p. 44.) *Patin.* Ind. p. 2.

c) *Tiberii.* 15 TI. CAES. DIVI AVG. F. AVGVST. Caput Tiberii laur.)(COL. IVL. AVG. FEL. BER. Sacerdos agens boues Æ. 2. *Guſſ.* n 9.) *Morell.* in Tiber. Tb. 9. fg. 4. p. 603.) *Vaill.* Col. I. p. 65.

d) *Caligulae.* 16..... AES. AVG. GERM. Caput eius laur.)(*Eadem.* Æ 2. *Eckbel.* Cat. n. 4.

e) *Claudii.* 17. TI. CLAVDIVS CAESAR AVG. GERM. Caput Claudii laur.)(*Ead.* Æ 2. *Eckh.* ib. n. 5.) *Morell.* in Claud. Tb. 6 fg. 22. Tom. II. p 28.) *Vaill.* Col. I. p. 106. — 18. CLAVD. CAESAR AVG. GERM. Caput nudum.)(COL. IVL. AVG. forte Beryti. Colonus agens boues. *Morell.* ib fg 25. p. 29. — 19. TI. CLAVDIVS CAESAR AVG. Cap. laur)(V. VIII. *Quinta* et *Octaua* legio. Æ 3. R. *Eckbel.* Cat. n. 6) *Guſſ.* n. 11.) *Hard.* p. 33.) *Patin* Impp. p. 98.) Muſ. *Theup.* p. 667.) *Vaill.* Col. I. p. 106.

f) *Domitiani.* 20. IMP. CAES. DOMIT. *al.* DOMITIAN. AVG. GERM. Caput laur.)(COL. FEL. BER. Sacerdos arans. Æ 2. *Guſſ.* n. 12.) *Mdb.* p. 140.) *Vaill.* Col. I. 137.) *Hard.* p. 33. ſed BERYT. — 21. *Al.* ſed COL. IVL BER. Vir togatus velato capite d. agens boues, ſ. radium. Æ 2. *Morell.* in Domit. Tb 19 fg. 21 et Tb. 20. fg. 1.) *Vaill.* Col. ib. — 22. *Al.* ſed COL. IVL. AVG. FEL. BER. Idem typus. Æ 2. R. *Guſſ.* n. 13.) *Morell.* in Domit. Tb. 19. fg. 22.) *Vaill.* ib.

g) *Neruae.* 23. NERVA AVGVS. Cap. laur)(*Eadem inſcr.* idemque arantis typus. M. *Theup.* 677. — 24. NERVA CAES AVG. Cap. laur.)(*Eadem.* Æ 2. Rr. *Vaill.* Col. 144. — 25. IMP. NERVA. CAES. AVG.)(*Ead.* *Guſſ.* n. 14.) *Mdb.* p. 146.

h) *Traiani.* 26. 27. IMP. CAES. NER. TRAIAN. AVG. GERM. Caput

Caput laur. COL. BER. Neptunus ſtans hic nudus, in *aliis* cum ſtrophio, d. delphinum, ſ. tridentem, pede ſupra proram, in *aliis* ſupra ſaxum impoſito. Æ 3. *Guſſ.* n. 16.) *Vaill.* Col. I 146.) M. *Theup.* p. 677. ſed GER. DAC. P. P. — 28. 29. IMP. CAES. NER. TRAIAN. AVG. GERM. DAC. COS. VI. Caput laur.)(COL. BER. *al.* COL. IVL. AVG. FEL. BER. Sacerdos agens boues. Æ 2. 3. *Guſſ.* n. 17.) *Hard.* p. 33.) *Mdb.* 165.) *Patin.* Impp. 179.) M. *Theup.* 678. *Vaill.* Col. I. 146. — 30. IMP. CAES. TRAIANO AVG. COS. VI. Caput laur.)(COL. BER. Duae aquilae legionariae in laurea. Æ 3. *Guſſ.* n. 15.) *Mdb.* 165. *Patin.* Impp. 179.) *Vaill.* Col. I. 147. — 31. *Al.* ſed COL. AVG. FEL. BER. Coloniae deductae typus. *Mdb.* 165. — 32. IMP. CAES. NER. TRAIANO OPtimo AVG. GER. DAC. .... Caput laur.)(COL IVL. AVG. FEL. BER. Aſtarte ſeminuda et turrita in templo tetraſtylo, d. baculum in crucem efformatum, ſ. c. c., ad fin. icuncula alata columnae impoſita ei coronam porrigit. Æ 2. M. *Theup.* p. 678.) *Vaill.* Col. 147.) *Guſſeme* n. 18. ſed IMP. CAES. TRAIANO OP AVG. GERM. *Hard.* p. 33. cui vero Serapidis effigies.

i) *Hadriani.* 33. IMP. CAES. TRAIA. ADRIANVS AVG. Cap. laur.)(COL. BER. Duae aquilae legionariae. Æ 3. *Eckhel.* Cat. p. 7.) *Guſſeme* n. 19. ſed IMP. CAES. TRAIA. HADRIANVS AVG. P. P.) M. *Theup.* 679. ſed IMP. CAES. TRAI. HADRIANVS AVG. Æ. 2. 3. — 34. IMP. TRA. HADRIANVS AVG. P. P.)(Eadem. Æ 3. *Hard.* p. 33.) *Mdb.* 184.) *Patin.* 195.) *Vaill.* ib. 154. — 35. *Ead. adv.* cum Hadriani laur. capite.)(COL. IVL. AVG. FEL. BER. Aſtarte in templo, vt in Traiano. Æ 2. *Guſſeme* n. 20.) *Vaill.* Col. I. 155.

k) *Antonini Pii.* 36. ANTONINVS AVG. PIVS P. P. Caput laur.)(COL. BER. Neptunus ſt. in prora nauis. Æ 2. 3. *Guſſ.* n. 22.) *Mdb.* 206.) M. *Theup.* 682.) *Vaill.* Col. I. 167. — 37. IMP. CAESAR ANTONINVS AVG. PIVS Cap. laur.)(COL. BER. Duae aquilae legion. in corona laur. Æ 2. *Guſſ.* n. 21.) M. *Theup.* 682.

l) *M. Aurelii.* 38. Caput M. Aurelii.)(COL. BER. Aſtarte in templo diſtylo. *Mdb.* 228. — 39. *Al.* ſed. Aſtarte in templo tetraſtylo. *Guſſ.* n. 24. — 40. .... ANTONINVS.... Caput M. Aurelii radiatum.)(COL. BER. SEC. SAEC. *Securitas Saeculi.* Neptunus pede d. ſaxo impoſito, d. delphinum, ſ. tridentem. *Guſſ.* n. 25.) M. *Theup.* 685. vid. *ſimiles* in Commodo et Elagabalo.

m) *M. Aurelii* et *L. Veri.* 41. 42. IMP. CAESAR ANTONINVS AVG *al.* M. AVRELIVS ANTONINVS. AVG. Caput M. Aurel. laur. aquilae velut impoſitum, in area COL. *Colonia.*)(IMP. CAES. L. AVREL. VERVS AVG. Caput L. Veri laur. aquilae itidem impoſitum, in area BER. *Berytus*, vel *Berytenſis.* Æ 2 R. *Guſſeme* n. 23.) *Patin.* Impp. p. 241.) M. *Theup.* 685 *et* ſub L. Vero p. 691.) *Vaill.* Col. I. 177.

n) *Commodi.* 43. 44. L. AVR. COMMODVS CAES. Caput eius nudum.)(COL BER. Neptunus ſt. pede ſaxo, in *al.* prorae impoſito, d. delphinum, ſ. tridentem. Æ 3. *Guſſeme.* n. 28.) *Vaill.* Col. I. 28.) *Vaill.* Col. I. 208. — 45. M. COMMODVS ANTONINVS AVG. Caput laur.)(COL. IVL AVG. FEL BER. Aſtarte ſt. in templo tetraſtylo etc. Æ. 2. *Guſſ.* n. 26.) *Vaill.* ib. 209. — 46. IMP. COMMODVS ANTONINVS AVG. Caput iuuenile Commodi laur.)(COL. BER. SEC. SAEC. *Colonia Berytus. Securitas*, vel *Securi-*

Securitati Saeculi. Idem Aſtartes in templo 4. col. typus. Æ 2. R. *Vaill.* Col. I. p. 209.) *Harduin.* p. 33. ad Elagabalum refert; pariter *Triſtan.* II. 326. Elagabalo tribuit) *Guſſeme* n. 29. Commodo quidem dedit; ſed et n. 25. M. Aurelio, vt et n. 47. Elagabalo adſcripſit. — 47 ſed cum capite radiato.)(COL. F. BER. SEC. AVG. Aſtarte in templo. *Beger.* Th. Br. — 48 M. COMMODVS ANTONINVS AVG. Caput radiat.)(COL. BER. SEC. SAEC. Neptunus ſt. pede ſaxo impoſito, d. delphinum, ſ. tridentem. Æ 2. Muſ. *Theup.* p. 693. — 49. ſed COL. BER. S. C. Sacerdos arans. *Guſſ.* n. 30.) *Mdb.* 258.

o) *Sept. Seueri.* 50. L. SEPT. SEVERVS AVG. Caput eius radiat. in area COL.)(ANTONINVS CAES. Caput Caracallae nudum, ante quod aquila, in area BER. Æ 3. *Guſſeme* n. 31) *Vaill.* Col. II. p. 5. — 51. IMP. CAES. L. SEVERVS ET ANTON. CAES. Capita Seueri laureati et Caracallae ſine laurea aduerſa.)(DECENNALES ANTONIN. COS. III. *Decennales Antonini Conſulis Tertium.* in imo FEL. BER. *Felix Berytus.* Aſtarte cum attributis in templo quatuor columnarum a Victoria columnae impoſita coronatur. Æ 2. 3. *Guſſ.* n. 33.) *Harduin.* p. 33.) *Mdb.* 297.) *Vaill.* Col. II. p. 6. — 52. IMP. L. SEPT. SEVERVS AVG. Caput Sept. Seu. laur.)(COL. BER Neptunus prorae inſiſtit cum delphino et tridente. Æ. 3. M. *Theup.* 697.) *Vaill.* Col. II 6. — 53. *Al.* ſimilis, ſed capita Seueri et Caracallae aduerſa. Æ 3. Rrr. *Guſſeme* n. 33.) *Vaill.* ib.

p) *Iul. Domnae.* 54. IVLIA AVGVSTA. Huius caput.)(COL. IVL. AVG. FEL. BER. Aſtarte in templo 4. col. etc. Æ 2. R. *Guſſ.* n. 34) *Vaill.* Col. II. p. 18. — 55. . . . . AVG. PIA. Domnae caput.)(*Eadem* M. *Theup.* p. 700. — 56. IVLIA DOMNA AVG Huius caput.)(COL BER. Duae aquilae legionariae in laurea. Æ 3. R. *Guſſeme* n. 35.) M. *Theup.* 701.) *Vaill.* ib.

q) *Caracallae.* 57. ANTONINVS PIVS Caput Carac. laur.)(*Eadem.* Æ. 3. M. *Theup.* p. 705.) *Vaill.* Col. II. p. 28.) *Guſſeme.* n. 38. ſed et n. 21. eundem ad ad Antonin. Pium refert. — 58. IMP. CAES. M. ANTONINVS AVG. Caput laur.)(*Eadem.* *Guſſ.* n. 38. — 59. IMP. M. AVR. ANTONIN. Cap laur.)(COL. BER. Neptunus ſt. pede prorae impoſito cum delphino et tridente Æ 3. *Guſſ.* n. 36.) *Vaill.* ib. — 60. IMP. M. AVR. SEV. ANTONINVS Cap. laur.)(COL. BER. Neptunus in biga equorum marinorum, d. delphinum, ſ. tridentem, Æ 2. 3. Muſ. Theup. p. 705. — 61. *Ead. adu.*)(COL. IVL. AVG. FEL. BER. Neptunus cum attributis in curru a quatuor equis marinis vecto. Æ 3. Rrr. *Guſſ.* n. 39.) *Vaill.* ib. — 62. IMP. CAES. M. AVR. AN. . . . . Cap. laur.)(COL. IVL. AVG. FEL. BER. Neptunus ſ. tridentem geſtans, d. mulierem genuflexam, et d. poculum tenentem raptat. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 8. *Similem Vaillantius* Col. II. p. 75. in Elagabalo profert. — 63. IMP. M. AVRELI. AN. AVG. Cap. laur.)(COL. IVL. AVG. FEL. BER. Aſtarte in templo 4. col. etc. Æ 2. M. *Theup.* p. 704. *Mdb.* 296. ſed Imp. ipſe a Victoria coronatur.

r) *Macrini.* 64. IMP. CAES. MACR. . . . . Caput laur.)(*Ead. epigr.* Templum 6. columnarum, in quo Neptunus, d. pede ſaxo inſiſtens, et d. delphinum, ſ. tridentem tenens. Æ 2. *Eckhel.* Cat. n. 9. — 65. IMP. CAES. M. OPEL. MACRINVS AVG. Cap. laur.)(*Ead. epigr.* Neptunus pede ſaxo impoſito ſtans, d. delphinum, ſ. tri

dentem

dentem. Æ 2. *Guſſeme* n. 40.) *Vaill.* Col. II. p. 63. — 66. *Al.* eodem cum typo in templo ſex columnar. Æ 2. R. *Guſſ.* ib.) M. *Theup.* p. 714.) *Vaill.* l. c. — 67. 68. *Ead.* ıntica, vel etiam IMP. CAES. MACRINVS AVG.)(*Ead. epigr.* Aſtarte turrita et ſeminuda ſt. in templo tetraſtylo, d. haſtam, ſ. ſcipionem, coronatur a Victoria columnae impoſita, hinc et inde icuncula ſupra cippum gerit vexillum. Æ 1. Rrr. *Guſſ.* n. 41.) *Patin.* p. 299.) M. *Theup.* 714.) *Vaill.* ibid. *Similis* ſub Caracalla.

s) *Diadumeniani.* 69. M. OP. DIADVMENIANVS CAES. Caput nudum.)(COL. IVL. AVG. FEL. BER. Aſtarte in templo coronatur a Victoria etc. Æ 1. *Guſſ.* n. 42.) M. *Theup.* 715. — 70. *Al.* ſed Neptunus ſt. cum tridente in templo. Æ 1. *Harduin.* Oper. p. 813.

t) *Elagabali.* 71. 72. IMP. C. M. AVR. ANTONINVS. Caput laur.)(COL. IVL. AVG. FEL. BER. Neptunus in templo tetraſtylo, in *al.* hexaſtylo, d. delphinum, ſ. tridentem, pede ſaxo impoſito. Æ 2. R. *Eckhel.* Cat. n. 10.) *Guſſeme* n. 44.) M. *Theup.* p. 717.) *Vaill.* Col. II. p. 75. — 73. IMP. CAES. M. AVR. ANTONINVS AVG. Cap. laur.)(*Ead. epigr.* Templum tetraſtylum cum gradibus, in cuius vertice Neptuni et Beroes ſigna, ad latera duae Victoriae globo impoſitae ſerta gerentes, in imo duo Tritones delphinis vecti, in aditu templi Aſtarte, ſeu Venus ſeminuda ſt. a Victoria cippo impoſito coronatur, hinc inde icuncula vexillum, vt videtur, gerens. Æ 1. Rrr. *Mdb.* 313.) M. *Theup.* 717.) *Triſtan.* I. p. 326.) *Vaill.* Col. II. p. 76.) *Guſſ.* n. 43. qui vero ſimilem n. 39. Caracallae attribuit. — 74. *Ead.* du.)(*Ead. epigr.* ſed Neptunus ſt. d. mulierem genuflexam poculum eadem manu gerentem adprehendit, ille laeua tridentem. Æ 2. Rrr. (n. 43.) M. *Theup.* p. 717.) *V* II. 75.) *Mdb.* 313. ſed COL. B tantum. — 75. *Al.* ſed praet in vertice areae triremis. Æ 2 *Theup.* p. 717. — 76. *Ead.* an)(COL. IVL. AVG. FEL. B Hercules nudus ſtans vtraque n extenſa inter duos angues ſeſe gentes. Æ 2. R. M. *Theup.* p. 7 *Vaill.* Col. II. p. 76.) *Gu* n. 46. et quoque n. 39. ſub C calla; pariter Caracallae eun dederunt *Harduin.* p. 33.) *I* p. 296.) *Patin.* p. 299. — *Al.* ſed Silenus ſt. dextram att ſ. humero vtrem hircinum ge Æ 2. R. *Guſſ.* n. 46.) *Vaill.* II. 77. — 78. *Al.* ſed Silen templo quatuor columnarum, i ius vertice Bacchus pantherae dere videtur. Æ 2. *Guſſ.* n. M. *Theup.* p. 718.) *Vaill.* *Eckhel.* Cat. n. 11. vbi ver templi faſtigio Aſtarte leone dicitur. — 79. IMP. CAES AVR. ANTONINVS PIVS A Elagab. caput.)(COL. IVL. A FEL. BER. Arcus quatuor omnis ſuffultus, pluribus deco ornamentis, ſupra quem figura nem inequitat, ſubtus arcum do, et Silenus humero vteren rens. Æ. *Guſſ.* n. 48.) *Mdb.* ſed infra Cupido baſi inſiſten 80. IMP. CAES. M. ANTONI AVG. Huius caput.)(COL. AVG. FEL. BER. Aeneas A ſen humeris geſtat, d. ducit nium. Æ 2. *Guſſeme* n. 45.) *Theup.* 718.

v) *Anniae Fauſtinae.* 81. NIA FAVSTINA AVG. caput.)(COL. IVL. AVG. BER. Aſtarte in templo 4. coronatur a Victoria columnae i ſita. Æ 2. Rrr. *Guſſ.* n. 49.) Col. II. 103.

x) *Gordiani Pii.* 82. IMP. C DIANVS AVG. Caput radi)(COL. BER. Neptunus prorae impoſito d. delphinun

 tr

tridentem. Æ 3. *Vaill.* Col. — 83 *Al.* ſed Neptunus rupi inſiſtit. *Guſſ.* n 50. — 84. *Al.* ſed Neptunus ſedens cum attributis. M. *Theup.* 735. — 85. ſed Bacchus nudus ſt. d. vuae racemum, ſ. thyrſum, pro pedibus panthera. Æ 3. R. *Guſſ.* n. 53.) *Vaill.* ib. — 86. IMP. GORDIANVS AVG. COS. II. Caput radiatum.)(COL. IVL. AVG. FEL. BER. Bacchus ſeminudus cum ſtrophio, d. cornuc. ſ. thyrſum, pro pedibus pantheriſcus. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 13.) *Harduin.* p. 33.) *Mdb.* 341.) *Patin.* Impp.) *Vaill.* Col.) *Occo* p. 432. qui tamen ita legit: COL. IVL. AVG. PEL. PER. et grauiore rurſum errore p. 431. COL. IVL. AVG. PELLA. quem porro errorem ab *Occone* hauſit *Scaliger.* Animadu. *Euſeb.* p. 195. Cur vero *Berytus colonia Pella* dicatur, ait eſſe ſibi incompertum. At FEL. h. e. *Felix*, non PEL. ſeu PELLA legi oportuit. *Spanh.* Pr. I. p. 413. — 87. *Al.* ſimilis, ſed in imo ſpica. Æ 3. M. *Theup* 734. — 88. *Al.* ſed Bacchus nudus ſt. inter duos palmites, d. coronam ſibi imponit, ſ ſatyrum amplectitur, pro pedibus panthera. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 14. 15.) *Guſſ.* n. 54.) M. *Theup.* 734.) *Vaill.* Col. II. 141.) *Erizzo* hunc numum eroſum cum dimidia tantum ipſius inſcriptione COL. IVL. AVG. reliqua vero FEL. BER. deleta vulgauit, eamque ob cauſam *Coloniae Iuliae Auguſtae* adſcripſit, quam Iuliam Auguſtam, Iubae vrbem regiam, exiſtimat. Eundem lepide deſcribit *Occo:* „Mulier, inquit, nuda cum infantulo iuxta vitem cum canicula," quaſi vero Bacchus ſit mulier nuda, ſatyrus ſit infantulus, pardalis ſit canicula. *Occonem* nimis religioſe ſecutus *Mediobarbus*, numum ad eandem coloniam Iuliam Auguſtam nulli regioni adſcriptam reuocat. *Harduinus* hancce vrbem fictitiam Gaden eſſe cenſet. — 89. *Al.* ſed figura ſtans. *Mdb.* 341.) *Patin.* Ind. p. 24. — 90. *Al.* ſed vir nudus collibus inſidens, d. brachio ſupra caput elato, d. baculum inuerſum tenens, ad femur veluti Carbaſus. *Mdb.* 311.) *Guſſeme* n. 52. — 91. IMP. CAES. M. ANT. GORDIANVS AVG. Caput laureatum.)(COL. IVL. AVG. FEL. BER. Templum 4. columnarum, in quo protome Aſtartes capite tutulato inter duas aquilas legionarias, infra nauicula. Æ 1. *Eckhel.* Cat. n. 12.) Muſ. *Theup.* 734.) *Froelich.* Adpend. II nouis Tb. 2. fg. 2. p. 64. 65. vbi triremis figura eſt.) *Vaill.* Col. II. ib. pariterque *Harduin.* p. 830. ac *Patin.* p. 369. leonem pro gradibus templi 4. col. putant.) *Guſſeme* n. 55. cui infra nauis, ſed templum eſt hexaſtylon. — 92. IMP. GORDIANVS AVG. Caput radiatum.)(COL. BER. Duae aquilae legionariae. *Guſſ.* n. 56.) *Harduin.* p. 33.) *Mdb.* 341.) *Patin.* Impp. 369.) *Vaill.* Col. — 93. *Ead. epigr.* ſed Neptunus. *Mdb.* 341. — 94. IMP. GORDIANVS PIVS FEL. AVG. Huius caput.)(COL. IVL. AVG. FEL. BER. Caput turritum in templo 4. columnar. *Guſſ.* n. 51.) *Mdb.* 341.

y) *Otaciliae.* 95. Huius caput.)(COL. IVL. AVG. FEL. BER. Sacerdos arans, in altiori parte numi monticulus, in quo templum. *Guſſ.* n. 57.) *Hard.* 33.) *Mdb.* 349.) *Patin.* Impp. p. 385.

z) *Valeriani Senioris.* 96. IMP. C. P. LIC. VALERIANVS P. F. AVG. Caput laur.)(COL. IVL. AVG. FEL. BER. at perperam HEL. loco BER. legit *Patinus* Impp. 406. et ad coloniam *Heluiam* refert, ad *Heliopolim* alii. Sed errorem *Patinus* e *Triſtano* hauſit. conf. *Eimard.* ad *Iobert.* Not. rei numar. p. 231.) *Harduin.* Oper. p. 33. Aſtarte tutulata ſt. d. haſtam in crucis formam, ſ. acroſtolium, pede ſin. prorae nauis inſiſtit, iuxta columna, cui inſiſtit Victoria, coronam deae offerens. Æ 1. R. *Bandur.* I. 119.) *Guſſeme* n. 59.) Muſ. *Theup.*

Theup. p. 762.) *Vaill*. Col.) *Mdb*. ›. 368. cui vero Iupiter Serapis, ›t pariter ex eo cenſent *Band*. I. 143. et *Harduin*. p. 33. — 97. *Al*. ſimilis, ſed capite Valer. Sen. radiato. Æ 1. *Band*. I. 119. *it*. Æ 2. *Band*. I. 128. — 98. *Al*. ſed leo radiens capite radiato. Æ 1. 2. *Guſſ*. n. 58.) *Vaill*. Col.) *Band*. . 128. ſed BERY.

aa) *Gallieni*. 99. IMP. P. LIC. GALLIENVS AVG. Caput Gal- lieni laur.)(COL. IVL. AVG. FEL. BER. Aſtarte ſtans etc. vt n Valer. Sen. Æ 1. *Band*. I. p. 192. — 100. *Al*. ſed Gallienus capite adiato. Æ 1. *Band*. ibid.) *Eckhel*. Cat. n. 16.) *Guſſeme* n. 60.) *Harduin*. p. 851. 852.) *Mdb*. 379.) Muſ. *Theup*. 765.) *Vaill*. Col. — 101. *Al*. ſed caput eſt laur.)(*Ead*. *epigr*. Protome Aſtartes ſuper ara, hinc et inde vexillum. Æ 2. Rr. *Froelich*. 4. Tent. p. 142.) *Eckhel*. Cat. n. 17. — 102. *Al*. ſed leo radiens. Æ 1. *Band*. I. 192. — 103. *Al*. ſimilis, ſed BERY. etc. Æ 2. *Band*. I. 199. — 104. *Al*. ſed alio leonis poſitu. Æ 2. *Band*. ib. — 105. *Ead*. *adu*.)(COL. IVL. CAES. AVG. FEL. BER. Aſtarte ſt. cum cruce, et Victoria ſupra baſim. Æ. *Band*. I. 233.

bb) *Saloninae*. 106. CORNELIA SALONINA AVG. Huius caput.)(COL. IVL. AVG. FEL. BER. Aſtarte tutulata inſiſtit acrotolio, d. baculum in crucem efformatum, ſ. veſtem colligit; a ſin. Victoria columnae impoſita coronam deae porrigit. Æ 1. 2. *Band*. I. 245. 256.) *Guſſeme* n. 61.) *Mdb*. 381.) M. *Theup*. 769.) *Vaill*. Col.) *Beger*. Th. Br. II. p. 746. 747. cui vero genius prorae nauis inſiſtens d. tridentem, vt et eundem typum repetit *Band*. I. 245. — 107. *Al*. ſed caput Aſtartes tutulatum medio corpore, hinc et inde aquila legionaria ob emeritos legionum V. Macedonicae et VIII. Auguſtae colonos Berytum tranſmiſſos. Æ 3. R. *Guſſeme* n. 61.) *Vaill*. Col. II.

Berytus metropolis labente imperio Romano ſub Theodoſio Iun. conſtituta eſt, et quidem vt iuxta Tyrum, quae antiquior Phoeniciae metropolis, vtraque dignitate ſimili perfruatur. Vnde in numis huius vrbis Beryti, qui ſuperſunt longe vetuſtiores, cuſi ſub variis iam dictis Imperatoribus, eadem *metropoleos* dignitas non occurrit. *Spanh*. Pr. I. p. 413.

Bes numus Romanus, ſeu duae tertiae aſſis partes, vel octo vnciae continens, quaſi *binus as*; ſiue *Bes* ex *dues* ortum videtur, vt *bis* ex *duis*. Quando enim aſſes librales erant, idem eſt cum ſexta parte denarii; quando vero denarius conſtabat aſſibus XVI. cum octaua denarii parte, ſiquidem denarius ſedecim conſtitit aſſibus. Quae autem aſſis pars in cimeliis nondum obſeruata fuit. Ab eo forſan Veneti nomen pecuniolae habent *Beſſo*. *Gronov*. de pecun. veter. L. III. c. 11.

BESTIA cognominatus L. Calpurnius in eius denario L. CALPVRNI. BESTIA, quod teſte *Cicerone* vir acer fuit. Beſtiae enim apud *Iſidorum* dicuntur a vi, qua saeuiunt.

Betiliena gens in marmoribus antiquis occurrit, non item ſcriptoribus, niſi forte deprauatum apud eoſdem in alium quendam ſonum ſit. Productum videtur nomen a Betilius, vel Petilius, litterae enim B et P ſaepius permutari ſolent. A Bellieno Anniae gentis cognomine deriuare mauult *Vaillantius*. In Æ. numo legitur: P. BETILIENVS BASSVS. in area S. C.)(III. VIR. A. A. A. F. F. Incudis figura. *Guſſeme* II. 393.) *Morell*. Fam. Betiliena p. 46.) Muſ. *Pembrok*. III. Tb. 21. fg. 1.) *Patin* in *Vrſino* aucto p. 46.) *Vaill*. Fam. Betiliena.

Betis, vel *Baetis*, ſiue *Boetis* Hiſpaniae fluuius, Gr. Βαῖτις. *Cellar*.

lar. Not. Orb. Ant. I. p. 78. Hodie *Guadalquiuir*. *Guſſeme* ll. p. 292. Signatus vt quidam volunt, in n. Hadriani HERC. GADIT. inſcripto.

ΒΕΤΟΥΡΙΟΣ, *Veturius*, nomen legati Caeſaris. Caput Antinoi nudum, cum tergo nudo.)(ΤΟΙΣ ΑΡΚΑΣΙ. *Arcadiis*. Equus gradiens. Æ max. Antinoi. M. *Theup*. p. 779. 883. 884.

B. F. *Beata Felicitas*.

B. F. COS. *Bene Ficiarius Conſulis*, forte.

ΒΓ. in area Æ. Conſtantii Chlori.

ΒΗ. Βηρυτίων, *Berytenſium* Phoeniciae. M. *Hunter*. Tb. 3. fg. 2. vid. *Berytus*.

ΒΗΘ. in AV. Nicephori. ΘΕΟΤΟΣ ΒΗΘ. ΝΙΚΗΦ. ΔΕΣ. *Mater Dei Adiuua Nicephorum Deſpotam*. Muſ. *Theup*. p. 381.

ΒΗΡ. *Verus*. ΑΥΤ. Κ. Λ. ΑΥΡ. ΒΗΡ. *Imperator Caeſar L. Aurelius Verus*. n. Moſtenorum Lydiae. — ΑΥΤ. Κ. Γ. ΙΟ. ΒΗΡ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟΣ. *Maximinus*.

ΒΗΡΙΣΣΙΜΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, *Veriſſimus Caeſar* dictus eſt M. Aurelius in Tyranorum numo, quem produxit *Spanhem*. ad Iuliani Caeſſ. p. 366. in quo haec inſcriptio circum iuuenilem Aurelii effigiem legitur, poſt delatum nempe eidem ab Hadriano illud *Veriſſimi* nomen iuxta *Dionem* et *Capitolinum*. Idem Οὐηρισσίμου nomen ei ſuperſtite adhuc Antonino Pio quoque tribuit *Iuſtinus Martyr*. Filium vero eius non Βηρίσσιμον, ſed ΒΗΡΟΝ, ſeu *Verum* fuiſſe dictum, docent eius numi cum Caeſaris adpellatione.

ΒΗΡΟC, *Verus*. M. Aurelius adhuc iuuenis paterno et auito nomine nuncupatur in Graecis numis ab Amaſtrianis et Epheſiis cuſis: Μ. ΑΥΡΗΛΙΟC ΟΥΗΡΟC ΚΑΙCΑΡ; in Tyranorum vero Myſiae moneta ΒΗΡΙCCΙΜΟC ΚΑΙCΑΡ. — At Annius huius Aurelii filius dicitur ΒΗΡΟC in Theſ. Britannico apud *Haym*. T. ll. Tb. 35. n. 8. et ibid. numo ſequente Lucius Verus legitur ΟΥΗΡΟC. ΚΑΙCΑΡ. Ita etiam Maximinus: ΑΥΤ. ΚΑΙC. ΙΟΥΛ. ΒΗΡΟC ΜΑΞΙΜΕΙΝΟC apud *Vaill*. Num. Gr.

ΒΗΡΙΤΙΩΝ (*ſic*) loco Βηρυτίων, *Berytenſium*, *al*. ΒΗΡΥΤ. vel ΒΗΡΥΤΙ. etiam integra cum populi denominatione ΒΗΡΥΤΙΩΝ. vid. *Berytus* Phoeniciae.

ΒΗΤΗΡΡΑΤΩΝ, *Beterranorum*, in numo ſingulari e cimelio *Harlaei*, quem numum neque ad Baetarrenos tertiae Palaeſtinae, neque ad Baeterrhas Galliae Narbonenſis oppidum, ſed ex *Harduini* ſententia p. 53. ad *Betarronis* potius Phoeniciae vrbis maritimae incolas refertur, quae inter Dioſpolim et Caeſaream Stratonis ab Antonino collocatur. *Liebe* Goth. Num. p. 167. oppido Galliae Narbonenſis *Baeterrhae* tribuit, vt et viſum *Spanhemio* Pr. p. 904. In antica huius numi caput eſt muliebre in luna creſcente; in)(leo concitato curſu, capite deformi, et quod ad equinum propius accedat, cauda ſublata, prope quam caudam littera Κ. infra ΒΗΤΗΡΡΑ.... Idem numus ad eandem Galliae Narbonenſis ciuitatem hodie *Beziers* dictam relatus a *Guſſeme* ll. p. 398. qui *ibidem* alium exhibet cum capite mulieris ſine ornatu.)(ΒΗΤΗΡΡΑΤΩΝ. Leo.

ΒΙ. τὸ δωδέκατον, *Duodecima* vice.

— abruptum magiſtratus nomen. n. Prienes Ioniae.

— in ima parte n. Antiochiae Syriae.

BI *Biſanthae* Thraciae, Samiorum colonia, dicta et *Rhaedeſtus*. Eius

:ius numi paucis abhinc annis re-erti, adeoque rari ſunt, vt non iſi tres hoc aetatis comparuerint, Pellerinio et Eckbelio vulgati. cf. Neumann, Pop. Num. I. p. 124. Caput Bacchi.)(BI. Racemus, uia vniuerſa Thracia vini ferax.

BIA. tetradrachmi abbreuiatum omen, quod plenum legitur ex ltera parte, nimirum BIATEC apud Neumann. ibid. p. 138 et Tb. 4. . 11. BIA. Duo capita iuncta, aliud ıurcatum, aliud galeatum.)(Eques ecurrens laeua manu ramum por-ıns. Singularis eſt moneta, quae nticae BIA inſcribit. Ceterae, no-ıtae ſolo nomine BIATEC ſub equi-:, nullo pretio ſunt, atque in Au-riae Hungariaeque muſeis vel te-uiſſimis redundant. De Wilde, Iarduinus, Begerus, Morellius, Iauercampus varie de iis ſentiunt, ıale omnes. Neque felicior hac ı parte Pellerinius Rec. T. I. p. 11. ui ad veteris Hiſpaniae regulos et rincipes animum adiecit. Flore-ius, qui omnem antiquam patriae ıae pecuniam ſummo ſtudio colle-it, nitidiſque commentariis illu-rauit, hoc genus monetarum alto remit ſilentio, parte quoque ter-a, cui tamen ſupplementi loco Hi-ſpanicas omnes e Pellerinii gaza ıtulit, quas Guſſeme Diccion. II. . 393. repetit. Vnde patet, eiuſ-ıodi neque copioſius occurrere per Iiſpanias, neque patriam fuiſſe ha-itam pecuniam a Florezio. — Gor-iani III. Philippi et Sponſiani au-eos in Dacia numos memorauit Neumannus, cuſos ad exemplar Ro-ıanae monetae a barbaris, ſeruo ecore, quibus imitari ſollemne. Illuſtre huius ſeruilis imitationis xemplum quoque in numis BIATEC. Quis enim eſt, quin flatos intelli-at ad normam denariorum familiae ufiae, qui eadem iugata capita raeferunt, adſcriptis inſuper no-ıinibus HO. VIRT. id eſt, Honos, Virtus, vt Morellio epiſt. ad Pe-izon. p. 211. dudum ſuboluit? Haec obſeruatio multi momenti eſt. Namque ſimul elucefcit, aetatem numiſmatum BIATEC non poſſe re-moueri vltra annum V. C. 664, quo ex mente Hauercampi citatos dena-rios triumuiri monetales Calenus et Cordus feriri iuſſerunt. — Su-perant ex auro quoque numi bar-bari, qui nomen BIAT. fatentur, initiale fortaſſis τῦ BIATEC, quem-admodum τὸ BIA abbreuiatum no-men eſt. Extra controuerſiam po-nit Neumannus Tom. I. p. 140. illud rudis operis tetradrachmum, ſicut reliqua huius generis, ſpectare Pae-oniam, Moeſiam, vel vnam e fini-timis prouinciis.

BIA in numo veroſimiliter Cy-renaico. conf. Neumann. Tom. II. p. 106.

Biacia, ciuitas Hiſpaniae Tarra-conenſis, Biatia Ptolemaeo, qui ſunt Viatienſes Plinii, hodie Baeza. Cel-lar. Not. Orb. Ant. I. p. 100. — Huic attribuit Guſſeme II. p. 393. numum, in quo: NERVA CAES. AVG. Huius caput.)(I. O. M. COL. BEAT. Ara accenſa inter ſimpulum et lituum. — Pariter Guſſeme l. c. numum Gothicum Re-caredi huc refert, cui inſcriptum: BIACIA VECTOR, item Chinda-ſuinti cum inſcr. BEATIA PIVS cum monogrammate litterarum X T nexarum.

BIANTOC, Biantis nomen. ΕΠΙ ΑΡΧΙΕΡΕΩC ΚΛΑΤ. ΒΙΑΝΤΟC, Sub Pontifice Claudio Biante. vid. Cius Bithyniae.

ΒΙΑΝΟΡΟΣ, Bianori nomen. ΑΤ-ΤΑΛΟΥ ΒΙΑΝΟΡΟΣ, Attalo Bianore praetore. v. Apamea Phrygiae.

Bias pontifex Cianorum. v. BI-ANTOC.

BIAT. in aureo Muſei Caeſarei numulo, qui ao. 1771. cum aliis aureis ad octoginta circiter pondo iuxta pagum Podmocl in Bohemia inuentus eſt. Quid P. Adauctus Voigt,

Voigt, quid alii de hoc aureorum numorum genere ſenſerint cf. Schreiben an einen Freund cet. Prag. 1771. item Beſchreibung der böhmiſchen Münzen I. B. 5. 235. At *Neumannus*, qui P. I. 140. huius nummuli exemplar dedit, tales reuocat in Paeoniam, Moeſiam, terraſque conterminas. Inſcriptio enim BIAT. eiuſdem tractus partum prodere videtur, cuius argentei ſunt cum nomine BIA. et BIATEC. Similiter.

BIATE legitur in Æ. numo Theſauri Sel. Num. Ant. *Wildiani* Tb. 11. fg. 63. p. 91. hinc Caſtoris et Pollucis capita laureata, illinc eques ociſſime currens, ſubtus BIATE, quem ad Meſſeniam retulit editor cum *Harduino* Oper. Sel. p. 34. qui eundem ad Peloponeſum refert, et in BIA. Meſſeniae amni abluere conatus eſt; *Begerus* autem Th. Br. I. p. 522. in *Biatia* Hiſpaniae vrbe eum fuiſſe cuſum arbitratur. vid. BIA.

BIATEC. Numi hoc cum nomine flati ad denarioum gentis Fufiae modum. Cuius generis tres protulit *Guſſeme* II. p. 393. 394. Vnus eorum quoque depictus cernitur in Muſ. *Pembrock* II. Tb. 7. fg. 4.

Bibliotheca numaria. *Anſelmi Banduri* Bibliotheca numaria, ſeu auctorum, qui de re numaria ſcripſerunt, cum notulis et indicibus, recuſa, curante *Io. Alb. Fabricio*. Hamb. 1719. 4. — *Franz Ernſt Bruckmanni* Bibliotheca numiſmatica, oder Verzeichnis der mehreſten Schriften, ſo vom Münzweſen handeln etc. Wolfenb. 1729. 8. ei. Suppl. I. ib. 1732. 8. *el.* Suppl. II. ib. 1741. 8. — *Io. Chriſt. Hirſch*. Bibliotheca numiſmatica exhibens catalogum auctorum, qui de re monetaria et numis tam antiquis, quam recentioribus ſcripſere, collecta et indice rerum inſtructa. Norimbergae 1760. Fol. — *Philippi Labbei* Bibliotheca numaria, in duas partes diſtributa I. de antiquis numiſmatibus Hebraeis, Graecis, Romanis. II. de monetis, ponderibus et menſuris, cum mantiſſa antiquariae ſupellectilis ex annulis, ſigillis, gemmis, lapidibus, ſtatuis, obeliſcis, inſcriptionibus, ſimilibuſque Romanae praeſertim vetuſtatis monumentis collecta, quae cum eiuſd. Bibliotheca Bibliothecarum prodiit Pariis 1664. 8. poſt Rothomagi 1672. 8. porro cum *Seldeni* de numis libro in 12. idque ſaepius, nec non cum *Adami Rechenbergii* hiſtoriae rei numariae ſcriptoribus Lipſ. 1692. 4. tandem addita eſt *Ant. Teſſerii* catalogo auctorum, qui librorum catalogos, indices, bibliothecas etc. ſcriptis conſignarunt. Geneuae cum 1686. tum 1705. 4. — *Claude du Molinet* cabinet de la bibliotheque de S. Geneviève, contenant les antiquites de la religion des Chretiens, des Egyptiens et des Romains, des tombeaux, des poids, et des médailles, des monnoyes etc. à Paris 1692. fol. — *Nicolaiana* Bibliotheca, in duas diuiſa partes, quarum prima libros, altera numiſmatum ac priſci operis theſaurum continet, collecta a *Corn. Nicolai*. Amſt. 1698. 8. — *Schmeizeliana* Bibliotheca. Accedit antiquorum et recentiorum quorundam numiſmatum deſcriptio. Halae 1748. 8. — *Burc. Gotth. Struuii* Bibliotheca numiſmatum antiquorum, in qua continentur I. Auctores, qui de numiſmatibus ſcripſerunt. II. Familiae et Impp. quorum numiſmata adſeruantur. III. Nomina et materiae numiſmatum. IV. Frequentiores numiſmatum characteres et inſcriptiones. V. Notae in numiſmatibus occurrentes. Ienae 1693. 12.

Bibliotheca Traiani. Summam adhibebant veteres Romani induſtriam, vt libros, quos vel deſcribendos curauerant, vel deſcriptos maiore ſumtu, quam noſtra aetate coemerant, optime conſerua-

eruarent. Sunt, qui Æ. Traiani ıumum..... ECA TRA. interpretantur: *Bibliotheca Traiani*. Cernitur in eo opus hexaphilon pluribus nſtratum gradibus valuis praeclu-ſum *Gusſeme* I. p. 394.) VI. 406. ı. 27.) *Mdb*. p. 160.

BIBVLVS cognomen gentis Calpurniae a bibendo, vt lumen bibit oleum, id eſt, ardendo conſumit. Praeter illos, qui in g. Calpurnia eguntur n. Bibulorum c. inſcr. BIBVLVS. — M. CALPVRN. L. F. BIBVLVS. — L. BIBVLVS PRAEF. CLAS. occurrunt ſimiliter: L. BIBVLVS M. F. PR. Vir ogatus et velatus mulierem complexus in quadrigis hippopotamorum)(M. AT. IMP. TER. Capita aduerſa Antonii et Cleopatrae. E max. *Cim. Vind*. II. Tb. 3. fg. ı. — *Al*. cum capitibus M. Antonii et Cleopatrae, addita epigr. M. ANTON. AVG. COS. ITER. DES. TERT. III. VIR. R. P. C.)(L. BIBVLVS. M. F. PRO. SIC. Nauis cum velo *Gusſeme* II. p. 155. n. 75.) *Vaill*. Fam. Antonia.

Biceps, vel geminum caput. vid. *Bifrons*, *Ianus*, *Laurentia*. — n. Atellae Campaniae. *Golz*. Magn. Graec. Tb. 20. fg. 5. — n. Familiae Pompeianae, additis vocibus MAGN. PIVS IMP. *Magnus Pius Imperator*, vel coniuncta ſunt capita Magni Pompeii et Sexti eius filii; vel potius Iani bifrontis; vel Dianae, tanquam deae caeli atque inferorum, quae a quibuſdam grammaticis *Iana* vocatur pro Diana. — bouino capite pileoque ornatum.)(Litterae Etruſcae, intermedia claua cum quatuor globulis. Æ max. *Mazzol*. Comment. ad Muſ. *Piſan*. Tb. 2.) *Muſell*. Num. Max. Tb. 7. fg. 3.

Bicipites numi dicuntur, qui caput hinc et inde ſiſtunt. Omnes in eo conueniunt, id genus iis praeſtare, qui vnum ſolum in antica exhibent caput.

Bidens, ſeu vncus, Diis [illegible] lum. n. Corneliae g. [illegible] Plutonis. n. Cii. — [illegible] Apollinis. n. Thermarum Siciliae.

Bifrons caput Cecropis gemini, viri ſcilicet cum capite mulieris coniunctum in moneta Athenarum. v. *Cecrops*, qui Athenis coniugii auctor eſt habitus. *Froelich*. Not. Elem. Tb. 2. fg. 20.

— *Ianus*, duplici quaſi facie adparens, altera ſuo loco, altera a tergo conſtituta, quem proſpicientem et reſpicientem finxerunt antiqui dicentes, illum nihil latere, tam praeterita, quam futura ſcire, et videre, omniumque rerum principia ipſi eſſe adſcribenda. Sic bifrons occurrit Ianus in tot numis conſulum, vtpote cuius prouidentiam prae ſe ferre debebat conſul; et quemadmodum Ianus ille duplici gauiſus fuerit facie: ita quiſque praecipue circa cuiuſque anni initium bifrons ſit, facie reſpiciens ad tempus praeteritum, atque ad annum ſequentem proſpiciens. Iuxta aliorum opinionem Ianus idem qui Noa duos nimirum diuerſos mundos, vnum ante, alterum poſt diluuium adſpiciens v. *Ianus*. — in n. *Eelathri* inſcriptis pileo cuſpidato, ſeu conico tectum.

— caput humanum, ſicut et Iani, ſed *imberbe*. n. Atellanorum. *Golz*. Magn. Gr. Tb. 20. fg 5. — n. Rheginorum. M. *Theup*. p. 1304.

— caput *muliebre*. n. Syracuſanorum, quod *Hauercampus* ad Syracuſam et Ortygiam, Archiae Syracuſarum conditoris filias, retulit.

— ſeminudus ſedens, d. haſtam, cui inuolutus ſerpens. n. Rheginorum Bruttiae.

Bigae, *trigae*, *quadrigae*, quae creberrime in familiarum numis occurrunt, non pertinent ad honorem triumphi, vt nos docet Hiſt. de l' Acad.

Acad. des Inſcr. Tom. I. p. 294. Pariter bigae illae, quas agit Victoria in AR. Valeriani Senioris, non victorias a Valeriano aut Gallieno contra barbaros relatas denotant, ſed agonem Capitolinum ab illis Romae celebratum, in quo eorum alter bigae praemium retulit, vt videre eſt in ſimilibus Seueri et Caracallae numis, de quibus *Vaill.* Col. II. et Pr. II. p. 347.

Bigae erant Lunae ſacrae, vt videtur, quod gemino curſu Luna cum Sole contendit; ſiue vt *Iſidorus* inquit, quia et nocte videtur, et die. Eadem de cauſa biiugorum alter candidus.

— ab apro et leone tractae. n. Traiani.

— a bouibus. n. Tarſi, et g. Caſſiae. — in quibus Luna, d. habenas. AR. Caracallae. *Khell.* Suppl. p. 124.

— a centauris, n. Aureliopolis, Epheſi g. Aureliae *et* Imp. Traiani — vnus centaurorum tibiam inflat. n. Nicaeae. — in quibus Aeſculapius, n. Pergamen. — vel Bacchus. n. Aureliopolis, Cyzici et Smyrn. — vel Bacchus et Ariadne. n. Nicaeae. — vel Hercules. n. Aureliae g. — vel Iupiter n. Pergami. — vel Victoria. *Spanb.* Pr. I. 280. — vel Imp. Domitianus Muſ. *Piſan.* p. 20.) *Morell.* in Domit. Tb. 16. fg. 22. vid. *Centauri.*

— a ceruis, in quibus Diana. n. Fam. Aeliae, Axſiae, *it.* vrbium Acraſi, Aureliopolis, Epheſi, Magneſiae. v. *Ceruus.* — *Diana.*

— a delphinis, quibus Cupido inſidet. n. Tarenti.

— a draconibus, qui alati, coronati et barbati. n. Traiani in Aegypto ſignatus. — modo ſine alis, modo alati Cereris currum trahunt. v. Bigae Cereris — in bigis draconum Triptolemus. n. Vlp. Serdicae. — figura virilis. n. Sardium. — Cupido. v. *Cupido.*

Bigae ab elephantibus. n. Hiponii. —

Bigae elephantorum in denario gentis Caeciliae apud *Vrſinum* et *Spanb.* Pr. II. 215. occurrunt, quibus figura inſiſtit, quam Victoria deſuper coronare intendit infra C. METELLVS. — Duos alios numos cum elephantorum bigis et qui ad recentiora, Auguſti nempe Imp. tempora ſpectant, iidem conſulares numi exhibent: vnum a *Fulvio* iam ante vulgatum in gente Aquilliа; alterum primus protulit *Vaill.* Fam. Rom. I 127. in gente Durmia, in quibus idem typus viri tunicati bigis elephantorum inſiſtentis, qui dextra ramum oleae, ſiniſtra ſcipionem tenet, cum epigraphe in vtroque AVGVSTVS CAESAR. De vtriuſque numi illius typo cf. *Spanb.* Pr. II. p. 215. — Iuxta *Vaillant.* in denar. g. Petroniae Indus orator, pro pace confirmanda, Romam in bigis duorum elephantorum ingreditur. d. oleae ramum, ſ. ſceptrum. — Elephantum bigae in Fauſtinae Sen. numo inſcripto EX SC. — Item eleph. bigae in Fauſtinae. Iun. numo c. epigr. AETERNITAS. Similiter in Philippi patris Imp. numo, vbi ſpectatur elephas cum ſeſſore et inſcr. AETERNITAS AVGG. Philipporum nempe patris et filii. — Obſeruatur inſuper elephantorum biga in n. Neronis, Agrippinae matris, Neruae et Marcianae. vid. CONSECRATIO.

Bigae ab equis tractae, quibus Iupiter, vir conſularis, Imperator triumphans, Victoria etc. inſiſtit, ſat obuiae ſunt ac frequentiſſimae. in quibus Fauſtina Iunior v. SIDERIBVS RECEPTA. — rogo impoſitae v. CONSECRATIO. — Victoria habenas moderante n. Fauſtinae Sen. — in quibus Saloninа. — ſuperuolante Victoria. n. Syracuſae.

cuſae. — et equos coronante. n. Gelae Siciliae, Leontini Siciliae. — Victoria bigam agens n. Amiſi, Anazarbi, Bruttiorum, Caletis, Cii, Corinthi, Cyzici, Hadrianopolis, Himerae, Marcianopolis, Meſſanae, Mytilenes, Nicopolis Epiri, Panormi, Pautaliae, Perinthi, Philippopolis Thraciae, Syracuſae, Tarſi, Theſſaliae, Trallium; *item Famil.* Afraniae, Anniae, Aquiliae, Atiliae Aureliae, Caeciliae, Calidiae, Cariſiae, Cipiae, Claudiae, Clouiae, Clouliae, Coeliae, Corneliae, Crepuſiae, Domitiae, Fabiae, Flaminiae, Iuliae, Iuniae, Luciliae, Maianiae, Marciae, Perpernae, Pinariae, Porciae, Rutiliae, Saufeiae, Seruiliae, Tarquiniae, Titiniae, Titurіae, Valeriae; *item Regum* Gelonis, Hieronis I et II. Siciliae, Philiſtidis reginae; *item Impp.* Iul. Caeſaris, M. Antonii, Auguſti, Traiani, Hadriani, L. Veri, Seueri, Caracallae, Getae, Aquiliae Seuerae, Valeriani, Gallieni, Cari, Numeriani, Diocletiani.

Bigae ab equis marinis vectae. n. Corinthi, et gentis Crepereiae. — in quibus Neptunus. n. Beryti.

— a gryphis tractae, in quibus Sol, vel Apollo. n. Aureliopolis.

— ab hippogryphis, in iis mulier. n. Erythrarum.

— ab hippocentauris, inſidente Commodo Imp. n. Aureliopolis.

— ab hippotamis. n. M. Antonii, Traiani.

— a leonibus n. Antinoi, Fauſtinae Sen. — cum Cereris aut Cybeles effigie, ſymbola aedilium curulium, quibus ludorum atque annonae procuratio erat commiſſa. n. Fam. Ceſtiae, Norbanae, Volteiae. — In vrbium numis Cererem Magnetes ad Sypilum, Cybelen Cotiaeenſis ſignarunt.

Bigae a mulabus, quae victorias Olympicas notant, vt in n. Hieronis; vel Victoria ſuperuolans aurigae Anaxilao coronam protendit. n. Meſſanae. v. *Anaxilaus.* — pariter n. Epheſi. — ſine inſcriptione. n. Agrippinae *Mdb.* 87. — c. epigr. CONSECRATIO. n. Agrippinae Iun. — De mularum vſu vetuſto *Spanhem.* Pr. II. 279.

Bigae a panthera et capra tractae, in quibus Victoria. n. Trallium.

— a pantheris. n. Aegarum Ciliciae, Ancyrae Galatiae, Catanae, Cotiaei, Cyzici, Maeoniae, Nicaeae, Seleuciae Ciliciae; *it.* Traiani. — in quibus Bacchus vel ſolus, vel cum Ariadne. v. Bacchus.

— a pauonibus v. *Iuno.*

— a renis duobus. n. Reniae gentis, ad originem ſuam denotandam.

— a ſerpentibus. n. Aegarum Ciliciae, Anchiali Thraciae, Attaliae, Aureliae, Aureliopolis, Cyzici, Erythrarum, Gordi, Hadrianopolis, Magneſiae ad Maeandrum, Nicaeae, Nyſae, Pergami, Perinthi, Sardium, Serdicae, Stratoniceae, Tarſi; *it. Fam.* Vibiae, Volteiae. vid. *Apollo* — *Ceres* — *Diana* — *Triptolemus.*

— tigridum, v. *Bacchus.*

— equorum. in quibus figura. n. Aeſerniae, Corinthi, Gelae, Ilii, Meſſanae, Nicomediae, Orthoſiae, Pergami, Perinthi, Remorum Galliae, Selinuntis, Silandi, Syracuſae, Tarſi; *pariter Fam.* Aquiliae, Aureliae, Caeciliae, Coeliae, Corneliae, Coſconiae, Domitiae, Farſuleiae, Flauiae, Furiae, Hoſtiliae, Iuliae, Liciniae, Mamiliae, Marciae, Memmiae, Opeimiae, Pomponiae, Porciae, Prociliae, Spuriae, Valeriae, Vettiae, et incertarum; *item Regum* Hieronis I. Siciliae, Philipporum

I et

I et III. Macedoniae; *denique Impp.* Iul. Caeſaris. Auguſti, Tiberii, Antoniae, Hadriani, Fauſtinae vtriusque, Domnae, Elagabali, Alexandri Seueri, Paulinae, Salonini, Poſtumi, Numeriani, Nigriniani.

Bigae cum rectore. n. Rheginorum; *it* Philippi II. Macedoniae.

Bigae Cereris, paſſim in numis antiquis a duobus alatis draconibus trahuntur; tales occurrunt in gente Memmia, Vibia, Volteia apud *Vrſinum*, *Vaillantium*, alioſque. Hoc curru Ceres vecta conſpicitur in raro Athenienſium numo apud *Haym*. Theſ. Brit. I. p. 231. et Eleuſinenſium p. 219. n. 1, 2. In Graecis quoque Impp. Rom. numis nihil frequentius, vt in Traiani inter Numiſm. *Bodlej*. Tb. 10. fg. 1. Antonini apud *Bonarroti* Obſeru. Ital. ad Numiſm. Max. Mod. Tb. 3. n. 5. M. Aurelii apud *Vaillant*. p. 51. et 55. Fauſtinae p. 61. Caracallae apud *Patin*. p. 248. et Maximini apud *Froelich*. 4. Tent. p. 313. — Saepe etiam in tali ſerpentum alatorum curru exhibetur Ceres vtraque manu facem tenens, ad Proſerpinam filiam a Plutone vbique quaerendam, vt in n. Volteiae gentis apud *Beger*. Theſ. Br. II. p. 596 et in Numophyl. *Schulzian*. p. 296. in n. Antonini Pii apud *Triſtan*. I. 588.) *Vaillant*. p. 43. 47.) *Morell*. in ſpecim. Rei Numar. Tb. 1. n. 1. et in *Cimel. Auſtriac. Vindob*. Tom. I. Tb. 16. n. 5. Fauſtinae apud *Vaillant*. p. 61. et Abbatis de *Camps* p. 35. Septimii Seueri apud *Triſtan*. II. 93. et paſſim vid. *Cereris currum*.

Bigati, pecuniae Romanae nomen a bigarum ſculptura dictum. Fuerunt hi numi argentei, vt *Plinius* L. XXXIII. c. 3. tradit. eminit etiam huius generis numorum *Livius* L. III. — Huiuſmodi argentei cum bigis pariter ac quadrigis numi facile inueniuntur. — Valor horum numorum incertus eſt; nam *Plinio* teſte tam denarii, quam quinarii et ſeſtertii bigarum quadrigarumque nota ſignati; quare niſi conſtet, de quo bigatorum genere ſcriptores loquantur, non poterit ſumma colligi. Conf. *Raper*. diſq. valoris monet. Graec. et Roman. veter. quae legitur in Philoſoph. Tranſact. Vol. LXI. P. II. p. 462 ſqq.

Bilanx cuius vſum vetuſtiſſimum apud Romanos probat ſollemne illud in Romana hiſtoria facinus, quo Gallis eſt aurum, pretium libertatis oblatum, Brennique ſuperbia, malaque fide penſum, Camilli virtute redemtum. *Liu*. Dec. I. L. V. — Florente dein re Romana, contractus ipſi, et ſolutiones adhibitis bilancibus habitae. *Varro* L. L. Lib. VI. Eam in rem in quacunque vrbe publici deſignati *Libripendes*, quorum erat praecipuum munus, monetas ad trutinam reuocare, qui in lapidibus veterum AEQVATORes MONETAE adpellantur. *Gruter*. p. 583. n. 8. Ne quid autem fraudis ſeu doli mali in commercia irreperet, habita eſt apud primores magiſtratus Romae ſtaterarum et ponderum cura, quae primum penes aediles plebis conſtituta, mox vero modo quaeſtoribus vrbanis, modo vrbi praefecto demandata eſt. — Monetariorum ſtateram ex Muſeo Mediceo nouae quidem formae, vna ſcilicet lance donatam, addito in oppoſitum certo adfixo pondere primus protulit Comes *Laurentius Florentinus* Diſſert. Acad. Corton. T. I. p. 95.

Bilanx iuſtitiae et aequitatis ſymbolum, vel etiam deae Monetae inſigne cernitur in n. Amaſtris, Amiſi, Anchiali Ciliciae, Callatiae, Catanae, Cibyrae, Marcianopolis Mopſueſtiae, Nicaeae, Nicomediae, Nicopolis Thraciae, Pautaliae, Philippolis Thraciae, Prymneſiae, Serdicae, Tii, Tomorum, Traianopolis; *it*. *Fam*. Cordiae et alterius incertae; *pariter Impp*. Galbae, Otho-

ſthonis, Vitellii, Veſpaſiani, Titi, ›omitiani, Neruae, Traiani, Hadria-i, Antonini, M. Aurelii, L. Veri, Commodi, Pertinacis, Peſcennii, ılbini, Seueri, Domnae, Caracallae, ›etae, Elagabali, Iuliae Paulae, ıquiliae Seuerae, Soaemiadis Alex-ndri Seueri, Maximini, Gordia-i Afr. Iunioris, Gordiani Pii, Phi-ppórum, Decii, Galli, Voluſiani, Valeriani, Gallieni, Saloninae, Sa-onini, Valer. Iunioris, Macria-i Iun., Quieti, Poſtumi, Victori-i vtriuſque, Claudii Gothici, Quin-illi, Tetrici, Taciti, Floriani, Pro-i, Cari, Numeriani, Carini, Diocle-iani, Maximiani, Conſtantii Chlori, Carauſii, Allecti, Valerii Seueri, Galerii, Maxentii, Gal. Maximini, Conſtantini M., Criſpi, Conſtantini t Conſtantii Iuniorum, Iuliani Apo-:atae, Iouiani, Valentiniani I. Va-:entis, Honorii. *Similiter* in n. *Aegyptiis* Antonini, Fauſtinae Iu-ioris, Otaciliae, Saloninae, Claudii Gothici, Taciti, Probi, Numeriani.

Bilanx aequitatis ac iuſtitiae ſym-ıolum, ſimulque inſigne praetorum, ıui ius Romae dicebant; vel ſuper ellam curulem poſita ad denotan-lum, aediles curules ius etiam di-ere. Nam maxime ad eos pertine-ıat, cauſas dirimere et lites redhi-ıitionum, in quibus agebatur de ei corruptae vitio, quam quis aut endidiſſet, aut commutaſſet. Ideo-ue vbi Kal. Ianuariis magiſtratum ıierant, non aliter atque praetores dictum proponebant, in quo, quem-dmodum de ſingulis controuer-ís ius dicturi eſſent, ad po-ulum proponebant. Vnde apud ıris conſultos peculiaris titulus ſt de Aedilitio edicto. — Bi-ıncem ſuper ſellam curulem ante culos ponunt numi a Golzio in aſtis vulgati, et a *Vaillantio, Vr-ino, Morellio*que inter gentium Romanarum Flaminiae, Fuluiae etc. enarios adducti. Occurrit et bi-ıncis et ſellae curulis typus in g. ıicinia apud *Spanh.* Pr. II. p. 104.

Bilanx aequis lancibus. Æ. Py-thodoridis vx. Cotyos. *Morell.* Specim. Tb. 8. fg. 3. p. 96. *et* in Tiberio, Tb. 4. fg. 36.) *Seguin.* Sel. Num. p. 45. vel al. edit. 38.) *Vaill.* Pr. II. 43.

— in d. deae Monetae eius ſym-bolum, vt pecuniam certo ac iuſto pondere deſignatam demonſtret. vid. MONETA. — Vt plurimum in numis MONETA AVG. vel. AE-QVITAS AVG. inſcriptis tres Mo-netae ſtantes cum bilancibus et co-piae cornibus obſeruantur; manu-brium vero bilancium, quod dea, quae auro praeeſt, ſuſtinet, longius adparet plerumque, manum illa bra-chiumque attollit, vt diligentius exactiuſque de pondere iudicet, pre-tioſiumque metallum ad trutinam reuocet. *Bilances* peculiares habuiſ-ſe veteres *ad aurum examinandum* nemo inficias ibit, qui Varronis nouerit ſtateram aurariam, et *Ci-ceronis* de Orat. L. II. aurificis ſta-teram.

— in d. mulieris ſt. quae ſ. c. c. cum epigr. AERES AVGVST. S C. n. Titi. *Guſſ.* I. p. 369. VI. 380. — in *aliis* legitur: SALVTI AVG. n. Peſcennii. — VBERTAS SAECVLI vel etiam VTILITAS PVBLICA. n. Conſtantini M. — FIDES MILITVM N. N. n. Ca-rauſii. — AC. SOL. n. Heraclii.

— et cornucupiae. n. Famil. Caeciliae, Liciniae, *et* Imp. Ha-driani.

— in vnguibus aquilae n. Troa-dis.

— in manu. n. Claudii. — duae manus iunctae tenent ſignum mili-tare et bilancem. n. M. Aurelii.

— pone Iouem. n. Cyrenes.

BILB. *al.* BILBIL. *Bilbilis*, vel integre.

BILBI-

gonia. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 102. — Equitem, quem numi referunt, pro inſignibus ſuis ſeruat. — In numis coronas tam laureas, quam querceas Auguſto ac Tiberio obtulit; laureas quidem ob victorias; querceas ob ciues ſeruatos. In Caligulae numis etiam adulantes querceam ſignauit Bilbilis.

A. *Autonomus.* 1. BILBILI. *al.* BILBILIS. Caput virile nudum, quod plerumque Auguſto contribuitur.)(ITALICA. Vir galeatus d. haſtam in equo citato. Æ 2. *Eckbel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 4.) *Ant. Auguſtin.* Dialog. VII.) *Velazquez* Enſayo Tb. 13. fg. 1. p. 93.) *Florez* Medallas de las Colonias.) *Guſſeme* Diccion. I. p. 396.) *Harduin.* p. 35.) *Mdb.* 46. *Patin.* Impp. p. 35. (*Vaill.* Col. I.

B. *Sub Imperatoribus.*

a) *Auguſto.* 2. AVGVSTVS DIVI F. Caput Auguſti nudum.)(BILBILIS. Eques galeatus ociſſime currens d. haſtam. Æ 2. *Florez.*) *Guſſeme.*) *Mdb.* 46.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 31. fg. 3. p. 134.) *Pa-*

rez.) *Guſſ.* — 6. *Ead. adu.* MV. AVGVSTA BILBILIS COR. CALI. L. SEMP. R\ IIVIR. Fulmen. *Florez.*) *Gu* l. c.

b) *Tiberio.* 7. TI. CAES DIVI AVG (*al.* AVGVS F. AVGVSTVS. Caput Ti laur.)(MV. AVGVSTA BILIS. C. POMP. CAPE VALE. TRANQ. intra coro querceam II.VIR*is.* Æ 2. *Flor* *Guſſ.*) *Harduin.* 422.) *Mor* Fam. Pompon. p. 350. *et.* in ber. Tb. 9. fg. 5. p 603.) *Va* — 8. *Ead. adu.*)(MV. A GVSTA BILBILIS. TI. CA SARE. III. (*Tertium.*) intra co nam lauream COS. Æ 2. *Florez* *Guſſ.*) *Hard.* 422. 708.) *Mdb.* 68. *Morell.* in Tiber. Tb. 9. fg. 6. 604.) *Vaill.* Col. I. p. 94. — *Ead. adu.*)(MV. AVGVSTA BILBILIS. TI. CAESARE VI (*Sextum*) AELIO SEIANO. intra coronam lauream COS. Æ 2. *Florez.*) *Guſſ.*) *Hantbaler.* Adpend. Tb. 1. fg. 3.) *Harduin.* Oper. p. 422. 709.) *Mdb.* 68.) *Morell.* Fam. Aelia Tab. 1. fg. 24. *et* in Tiber. Tb. 9. fgg. 7. 8. p. 604.) *Patin.*

Vio FRONTone intra coronam querneam II, VIRis. Æ 2. Florez.) Guſſ.) Hard. 35. 422.) Mdb. p. 78.) Patin. Impp. p. 93.) Vaill. Col. 146.) Ant. Auguſtin. Dial. VII. Antiquit. p. 110.) Morell. Conſular. Fam. Cornelia Tb. 7. fg. 10. et in Calig. Tb. 5. fg. 7. p. 560. et Tb 7. fg. 6. p. 696. exeſis autem duumuirorum nominibus.

Bilingues inſcriptiones quandoque n numis obſeruantur. Sic in Ne- ·onis quodam Æ. numo anticae in- ſcriptio eſt Latina, in poſtica autem egitur; ΒΑΣ. Π ΚΔ. id eſt, Βασιλέως Ιολέμωνος, ἔτους ΚΔ, Regis Polemonis Anno eius regni 24. Vaill. Pr. II. › 68. — In Æ 2. Domitiani ſimul occurrit SALVTI AVGVSTI ·t ΕΠ. ΒΑ. ΑΓΡ. ΕΤ. Κ₹. ſub Rege Agrippa, Anno 26. Morell. in Domit. Tb 20. n. 16. Th. Impp. I. p. 477. — Eadem quoque mixio in moneta Antiochiae Syriae, Caeſareae, Carrharum, Coſſurae, Cretae, Damaſci, Melitae, Seba- ·es. Bimard. ad Iobert. Not. rei umar. II. p. 221.) Harduin. Oper. p. 42.) Vaill. Col. II. p. 43.

Billaeus, Gr. ΒΙΛΛΑΙΟϹ, Bithyiae fluuius iuxta Plin. L. VI. c. 1, arum nauigabilis, ideo imberbis epingitur. Ad montis cuiusdam lius prouinciae radicem oritur, on autem in Phrygia; per Bithyniae ampos decurrens, in eum Sardo, iuus potius, quam fluuius, influit, ad viginti ſtadia Tii Bithyniae, in aphlagoniae confinio oppidi, in are ſe exonerat. — ΒΙΛΛΑΙΟϹ ΑΡΔΩ ΤΙΑΝΩΝ, Billaeus, Sardo, Tianorum. Bacchus ſupra cippum ter duos fluuios, quorum alter il. Billaeus virilis, ſed imberbis, m arundine, alter nempe Sardo uliebri forma cum cornucopiae. n. nton. Pii. Guſſeme I. p. 397. VI. 2. 378.) Vaill. Gr. p. 342. 350. em Bacchi inter duos fluuios ſtantypus cum epigr. ΤΙΑΝΩΝ ΒΙΑΛΙΟϹ CΑΓΑΡΙϹ, Tianorum, Billaeus, Sagaris; n. Anton. Pii. Morell. Specim. rei numar. Tb. 17. p. 175. 176.) Patin. p. 227. ſed neglectis fluuiorum nominibus. — ΒΙΛΛΑΙΟϹ ΤΙΑΝΩΝ. Billaeus Tianorum. Fluuius imberbis decumbens, d. vuae racemum, ſ. arundinem. Æ. M. Aurelii. Haym. Th. Br. II. Tb. 35, fg. 3. p. 286. — Sub arbore decumbens Billaeus, vrnam et arundinem gerens, vrbis ſitum indicans; ex aduerſo Mercurius ſtans. Æ. max. Hadrianenſium Bithyniae in Elagab. Muſ. Alb. I. Tb. 60. fg. 3. p. 122. Idem fluuius a Vaillantio Arſacid. Tom. II. p. 403. depingitur facie muliebri, vt in alium nobiliorem fluuium ſeſe exonerare ſignificet.

ΒΙΛΛΑΙΟϹ vid. *Billaeus*.

Billon Galli vocant miſturam argenti cum aliis metallis, iisque numis propemodum nihil ineſt argenti. Didius Iulianus ex metallo miſto primus numos conflauit, vt pluribus oſtendit Bimard. ad Iobert. Not. rei numar. I. p. 59 ſq.

Bipennis, bellicum quoddam inſtrumentum ad inſtar ſecuris inter antiquiſſima arma, ita dicitur, quod ex vtraque parte habeat aciem, quaſi duas pinnas, quas veteres dicebant, vtdocet Seruius ad Virgil. Aeneid. L. XI. vſ. 651. — Amazonum alias propria haec fuit armatura, prout paſſim adhuc in infinitis Smyrnaeorum aliorumque numis cernitur, quos Petit. diſſ. de Amazonibus etc. collegit. vid. Amazon. — Heroes vero praecipue geſtaſſe vel inde patet, quod in praemium curſus ornata argento atque diſtincta bipennis proponatur ab Aenea apud Virgil. Aeneid. L. V. vſ. 306. quod forte ratio fuit, cur inter donaria, aeque vt alia bellica inſtrumenta apud veteres agnoſcatur.

Bipennis in Tenediorum numis apud Golzium, Begerum, Cuperum aliosque paſſim conſpicitur. Woltereck.

reck El. Num. Tb. 1. fg. 10. Differunt autem inter ſe, cur bipennis inſigni vſi ſint Tenedii. Rationem *Plutarchus* ponit, quod ad locum, cui Aſterium nomen eſt, naſcantur cancri; qui figuram *bipennis* in teſta ſua expreſſam habeant. *Pauſanias* autem cenſet, quod inde typus ſit natus, quia patrem Cycnum filius Tennes nouercali odio male de ſe meritum, inſula prohibuerit, *bipenni* abſciſſis nauigii retinaculis. Bipenni vſum et ipſum Iouem Labrarenſem armatum cernere eſt apud *Seguin.* Sel. Num. p. 28. edit. prioris in Idriei numo, et in Hecatomni apud *Begerum* Th. Br. I. p. 267. nec non Pixodari, et Mauſſoli apud *Spanhem.* Pr. I. p. 518. 519.

Bipennis in moneta Thyatirae in Lydia ratione originis, quod ſcilicet ad Amazones eandem, ſicuti plures Aſiae minoris vrbes referret. *Morell.* in Nerone Tb. 17. fg. 12. Theſ. Impp. II. p. 133.) *Petit.* diſſ. de Amazon. p. 253. ſqq.

— in n. Proculeiae gentis expreſſa, ex *Vaillantii* coniectura inſigne eſt Aſiae vrbis, in qua cuſus numus cum plurimae illius vrbes litorales aut mari proximae Amazonibus paruerunt, quae eiusmodi bipennem in numis exhibent. *Vaill.* Fam. p. 361.) *Morell.* Fam. p. 318.) *Petit.* Amaz. p. 166.

— in n. Auguſti, Neronis, M. Aurelii conſpicitur itidem bipennis.

— in manu Amazonis. n. Amaſiae, Amaſtris, Eumeniae, Hierapolis Phrygiae, Moſtenes, Oxyrinchi, Phocidis, Smyrnae, Tabalae, Thyatirae.

— in manu figurae incertae. n. Herodiani.

— in humero Bithyniae. n. Hadriani.

— ad humeros protomes Amazonis. n. Smyrnae.

— pone Palladis caput. n. Calenorum Campaniae.

— in area numi Demetrii. *Petit.* p. 285.

— et tridens, quibus inuoluti ſerpentes. n. Mylaſenſium. *Petit.* p. 168.) *Vaill.* Gr.

BIP. *Annus* 112. Amaſiae Ponti. n. Traiani. — ΕΤΟΥΣ ΒΙΡ. I. *Anno* aerae vrbis Iulianae 112. qui eſt V. C. 817. et imperii Neronis 10. Æ. Antiochiae Syriae in Ner[illegible] *Vaill.* Pr. II. p. 60. — BIP. *Annus* 112. n. Canothae Decapoleos, qui eſt V. C. 802 vel 803. *Froelich.* Adp. II. nouis Tb. 3. fg. 1. p. 73. — BIP. Ramathenorum Palaeſtinae *annus* 112. qui ſi cum epochae eorum initio 650. copulaueris, peruenies ad A. V. C. 762. n. Auguſti. *Vaill.* Gr. p. 5.) *Morell.* in Aug. Tb. 52. fg. 14. p. 455.

BIRACOS in n. barbaro vel Celtico. M. *Pembrok.* II. Tb. 94. fg. 7.

Bireta, vel *Birretum* cum duabus alis pileus mercurii, quem *petaſum* vocant Latini. *Iobert* Science des Méd. I. p. 367.

ΒΙΡΡΑΝΑΤΗΝΩΝ, *Birranatenorum.* Caput velatum et turritum.)(ΤΟΥ ΔΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ, *Diui Caeſaris Auguſti.* Caput Auguſti laur. et radiat. ante faciem ſtella. Æ. 3. *Golz.* in Aug. Tb. 21. n. 242 et Tb. 53. n. 5.) *Morell.* in Aug. Tb. 52. fgg. 13. 14. p. 454. 455.) *Triſtan.* Comm. Hiſt. I. p. 94. qui ſeſe torſit, vt eius inueniret interpretationem. Ex meliore *Hauercampi* ad *Morell.* l. c. interpretatione legi inſcriptio ita debet: ΡΑΜΑΘΗΝΩΝ ΒΙΡ. id eſt, *Ramathenorum* Palaeſtinae vrbis *anno* 112. in quo conſentit *Vaill.* Graec. p. 5.

BIRT. *Bruttii* vrbis. vid. BERT.

ΒΙΡΤ. (ſic.) loco Βηρυτιων, *Berytenſium* Phoeniciae. M. *Hunter*. Tb. 13. fg. 3.) M. *Pembrok*. II. Tb. 6. fg. 11.) *Guſſeme* II. p. 398. cui vero *Biritha* Meſopotamiae, vel *Biritbama* Aſſyriae videtur.

ΒΙΣ. *Annus* Seleucidarum 212. in Æ. 3. Antiochi VIII. Syriae regis, vulgo Grypi. *Froelich*. Annal. Syr. p. 105. n. 40. — ЄΤΟΥϹ ΒΙϹ. *Anno* 212. n. Antiochiae Syriae. — ΒΙΣ. aerae Ponticae *annum* 212. in Æ. Mithradatis Eupatoris indicat.

Biſaltia Macedoniae, *Stephano* Βισαλτία, πόλις καὶ χώρα Μακεδονίας, τὸ ἐθνικὸν Βισάλτης. *Plinio* L. IV. c. 17. Gens Biſaltae. *Nonn*. ad *Golz*. Graeciam p. 136. 137. — 1. ΒΙΣΑΛΤΙΚΟΝ. Vir nudus haſtis duabus armatus, ſtans iuxta equum ad d. gradientem, ante auis volans.)(Quadratum quadripartitum incuſum. AR. 448. pond. Muſ. *Hunter*. Tb. 13. fg. 4. p. 67. — 2. Typus idem.)(ΒΙΣΑΝΤΙΩΝ. Areola quadrata in quadrato incuſo. AR. 58¾. *Beger* Spicilegium Antiq. p. 32.) *Golz*. Graecia Tb. 24. fg. 8. ſed miles galeatus ad equum ſt. haſta dimiſſa.) M. *Hunter*. p. 67. n. 2. ſed cuneo abbente litterae in huius numi auerſa parte obſcurae ſunt.) *Harduin* Oper. p. 35. ſed ΒΙΣΑΛΤΩΝ legi oportere cenſet. — 3. Galea, Theſſalicae Macedonicaeue virtutis inſigne, intra quadratum.)(ΒΙΣΑΛΤΩΝ. Areola quadrata intra quadratum. AV. *Golz*. l. c. fg. 10.) *Harduin*. ib.

ΒΙΣΑΛΤΙΚΟΝ. — ΒΙΣΑΛΤΙΩΝ. vid. *Biſaltia*.

ΒΙΣΑΝ. vid. *Biſanthe*, Propontidi ſita.

Biſanthe Thraciae fuit Propontidi ſita, ſolo fertili. — Binos Biſanthes numos primus omnium in lucem protulit *Pellerin*. Rec. I. p. 96. Caput muliebre velatum.)(ΒΙΣΑΝΘΗΝΩΝ. *Biſanthenorum*, intra coronam ſpiceam. Æ. 3. *Eckhel*. Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 65. — Tertium ſiſtit *Eckhel*. Num. Vet. Tb. 4. fg. 18. p. 55. Eſt in eo caput palladis galeatum cum nota noctuae incuſa, an in Athenienſium gratiam?)(ΒΙΣΑΝ. Noctua ramuſculo inſidens. Æ. 3. — Quartum nuperrime addit *Neumann* Num. Pop. I. p. 124. cum capite Bacchi)(ΒΙ Racemus vuae.

Raſche Lex. Num.

ΒΙΣΑΝΘΗΝΩΝ. vid. *Biſanthe* Thraciae.

BIS CONS. v. N. V. BIS CONS.

Biſgargis in Tarraconenſi Hiſpaniae prouincia, municipium *Plinio* L. III. c. 4. vel Ilergaonum oppidum mediterraneum *Ptolomaeo* L. II. c. 6. — MVN. BISGARGIS. n. Germanici, in Theſ. *Golzii* p. 242.) quem repetit *Harduin*. Oper. p. 35.

ΒΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, *Bis Neocororum*, in n. ΙΛΙΕΩΝ, *Ilienſium* Troadis cum Aeneae typo. vid. *Aenaeas*. — *Harduin*. Num. Antiq. Pop. et Vrb. male *Golzium* Tb. 7. n. 3. *Nonnium* Tb. 6. n. 3. ac *Triſtanum* I. p. 38. corrigit, et legit ΙΛΙΕΩΝ ΔΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ pro ΒΙΣ, quamuis et *Golzius* in dictionum Graecorum, quae in numis leguntur, interpretatione calci p. 219. adiecta ipſe moneat: ΒΙΣ pro ΔΙΣ, et ΚΟΡΟΣ inter cetera hominum coetum ſiue multitudinem ſignificare, et potius ad inſcriptionem ſpectare videatur. *Schlegel* ad *Morell*. Th. Impp I. p. 91. qui Iul. Caeſ. Tb. 8. fg. 2. recte ΒΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ exhibet.

ΒΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ, *Altera vice Neocorae Syracuſarum* vrbis. *Morell*. Th. Impp. I. p. 703. in Caligula Tb. 8. fg. 16. cum templo octo columnarum, in quo ſtatua.

Biſon, bos ferus nec inſuetus in Romanorum ſpectaculis, iuxta *Chiſletium*

ſtetium L. LXXVI. p. 860. in duobus ΑΝΔΡΙΩΝ, *Andriorum* numis expreſſus, in quorum vno taurus cornupeta, in altero autem caput bouis feri, ſeu biſontis, cum lyra ac villis vtrimque. *Spanhemius* vero de biſonte ibi impreſſo dubitat Pr. I. p. 209. — Biſontis vero, vel feri bouis caput in veteri Delphorum nummo apud *Golzium* et in alio argenteo obſeruat *Spanhem.* l. c. — Biſontem quoque reperiri credidit *Guſſeme* I. p. 398. in moneta Apolloniae Epiri.

ΒΙΣΣΗΝΩΝ. v. *Bizya.*

Biſtuuium Lucaniae vrbs. Vetuſtas eius numus argenteus a *Neumanno* Pop. Num. I. Tb. 1. fg. 11. producitur: Caput in eo virile imberbe, criſpis capillis.)(Delphinus, frumenti granum et concha, minime autem acroſtolium. Epigraphe alias eſſe ſolet ΒΙΣΤΥΥΙΣ, id eſt, *Biſtuuis* ſeu *Biſtulis;* nomen et *Ignarrae* de Pal. Neap. p. 262. videtur, non vrbis primitiuum, ſed gentile, deductum ἀπὸ τῦ Biſtuuium, quemadmodum e τῦ Samnium fit Samnis. — Exſtat Biſtuuii aliud monetarum genus, quarum in parte poſteriore taurus humano vultu ſtabulat. Hae antica pariter differunt facie et nequaquam virilem, ſed muliebrem protomen offerunt collo monilibus ornato, effuſiſque crinibus, cuiuſmodi fere occurrit in aere Crotoniatarum, ac vulgo Iunonis Luciniae cenſetur.

BIT. *Bithyniae.* COM. BIT. *Commune Bithyniae.* Templum octo columnis fultum. *Harduin.* oper. p. 34.

ΒΙΘ. Βιθυνίας, *Bithyniae* minoris Aſiae. ΝΙΚΑΕΙΣ ΠΡΩΤΟΙ Π. ΚΑΙ ΒΙΘ. *Nicaeenſes Primi Ponti Et Bithyniae.* — ΡΩΜΑΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ ΝΕΙΚ. ΠΡΩΤ. ΒΙΘ. ΚΑΙ Π. *Romam Metropolim Nicomedia* (vel *Nieaea*) *Prima Bithyniae Et Ponti* ſcil. colit. Ronia galeata ſedens in rupibus, d. extenſa, ſ. parazonium tenens. *Gorius* ad *Morell.* Theſ. Impp. II. p. 485.) Muſ. *Theup.* p. 855.

ΒΙΘΥΝ. Βιθυνίας, *Bithyniae.* ΑΠΑΜΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠ. ΒΙΘΥΝ. *Apamenſium metropoleos Bithyniae. Holſten.* Not. in *Steph.* p. 30.

Bithynia regio eſt Aſiae minoris, ita adpellata a Bithya flumine, vel a Bithynio, Iouis filio. Hodie dicitur *Becſangil*, ad Pontum, Galatiam et Myſiam ſita. — Reges Bithynorum octo iuxta *Dionyſum* regnarunt, et permanſerunt annis 213, vbi morte poſtremi Bithyniae regis Nicomedis populus Romanus hereditatem illius regni teſtamento ab eodem rege relictam adiit, quod contingit A. V. C. 679. Vnde caput illius aerae, ſi addantur anni illi Bithynorum regum 213. incidit in annum V. C. 466. *Morell.* Epiſt. ad *Perizon.* p. 7. — De tribus Bithyniae metropolibus, ſola olim Nicomedia, in numis *Spanh.* Pr. I. p. 599. — Vna erat ex decem populi Romani prouinciis, ab Auguſto conſtituta, quam Hadrianus in gratiam Antinoi ſui Bithynienſis inter Caeſaris prouincias adſcripſit, Pamphylia populo in eius locum conceſſa; ex *Dione* in Excerpt. *Valeſiii.* — Proconſularem fuiſſe prouinciam teſtes ſunt *Plin.* L. V. c. 43. et ſub Auguſto, Claudio, Nerone, immo ſub Flauiis, numi vtique Nicomediae, illius prouinciae metropoleos. Sub Traiano eandem Bithyniam manſiſſe proconſularem conſtat ex *Plinii* epiſt. 15 et 17. L. X. ad ipſum Traianum. — Numi obſeruantur:

a) *Auguſti.* 1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ, *Commune Bithyniae.* Templum ſex columnarum cum faſtigio. Æ 2. *Morell.* in Aug. Tb. 39. fg. 12. p. 397.

b) *Veſpaſiani.* 2. ΑΥΤΟΚΡ. ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ. Huius

us caput laur.)(ΕΠ. Α. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΝΑΣΩΝΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ, in area ΒΙΘΥΝΙΑ. *Sub Lucio Antonio Naſone Procuratore. Bithynia.* Mulier ſeminuda ſt. d. demiſſa veſtem adducit, ſ. temonem Æ. *Haym.* Th Br. II. Tb. 29. fg. 9. p. 248. — 3. ΒΙΘΥΝΙΑ. ΕΠΙ Μ. ΜΑΙΚΙΟΥ ΡΟΥΦΟΥΑΝΟΥ ΥΠΑΤΟΥ, *Bithynia. Sub Marco Maecio Rufuano Conſule.* Mulier ſtolata ſt. d. innixa baculo, ſeu ſceptro, ad pedes acroſtolia. Æ 1. Veſpaſiani cuius vel poſt captam a Tito Iudaeam, vel cum in Bithynia natali eius die vel imperii celebrato ſpectacula edita ſunt. *Morell.* Theſ. Impp. II. in Veſp. Tb. 14. p. 317.

c) *Domitiani.* 4 Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΗ ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ, in area ΝΙΚΟ *Nicomedienſium. Metropolis Et Prima Bithyniae.* Nauis prora, ſupra quam draco repens capite elato. Æ 2 *Harduin.* Oper. p 356.) *Morell.* in Domitiano Tb. 21. fg. 4. P. II. p. 483.) *Patin.* Impp. p. 185.

d) *Traiani.* 5. *Similis*, ſed ΝΕΙΚΟΜΗ... Æ. *Vaill.* Graec. Addend. Tb. 4.

e) *Hadriani.* 6. 7. 8. ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΤΡΑΙ ΑΔΡΙΑΝΟΣ. ΣΕΒ. *al.* ΣΕΒΑ. Caput laureat. *al.* ΑΥΤ ΚΑΙΣ. ΤΡΑΙ. ΑΔΡΙΑ ΣΕΒ. cum capite nudo.)(ΚΟΙΝΟΝ ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ. *Commune Bithyniae.* Templum octo columnarum. Æ mai. Muſ. *Alb.* I. Tb. 13. fg. 2. p. 25.) *Beger.* Th. Br. II. 64.) *Bonarrot.* Num. Carp. Tb. . fg. 7. p. 22.) *Eckhel.* Cat. I. p. 142. n. 1, 2. 3.) Num. max. mod. Reg. *Gall.* Tb. 4.) *Geſner.* Tb. 90. n. 8.) *Guſſeme* I. 399. n. .) *Harduin.* Oper. p. 34.) *Morell.* Suppl. Tb. 13 fg. 5.) *Occo* p. 162.) Muſ *Piſan.* Tb 2. p. 30.) *Patin.* Impp. p 205.) *Vaill.* Addend. Gr. Tb. 5. *it.* Arſacid. Reg. I. p. 375. — 9. *Al.* ſed templum 6. col. Æ mai. *Vaill.* Gr. p. 33. — 10. *Al.* ſed templum 4. col. in quo Fortuna ſt. cum temone. Æ 1. *Vaill.* Gr. ib. — 11. *Al.* ſed templum diſtylum, in quo Bacchus et Pallas ſtantes, Ioue intermedio. Æ 1. *Vaill.* ib. — 12. *Al.* ſed COM. BIT. *Commune Bithyniae.* Templum 8 col. in cuius fronte: ROM. S. P. AVG. Æ max. *Guſſeme* I. p. 399. n. 2.) *Harduin.* p. 34.) *Vaill.* Pr II. p. 138. — 13. *Al.* ſed ADVENTVI AVG. BITHYNIAE. Imperator et figura vel genius ſacrificans. Æ 1. *Angelon.* 148. n. 23.) *Guſſeme* ib. n. 3.) *Hard.* p. 760.) *Mdb.* 176.) *Vaill.* Pr. I. p. 59. — 14. ſed RESTITVTORI BITHYNIAE. Imperator ſubleuans figuram muliebrem turritam, humeris temonem inuerſum gerentem. Æ 1. 2. *Hard.* p. 761. *Guſſ.* ib. n. 4.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 21. fg. 7. p. 98.) *Vaill.* Pr. I. p. 60.

f) *Sabinae.* 15. ΣΑΒΕΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ. Caput eius ſpicis ornatum.)(ΚΟΙΝΟΝ ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ. Templum octo columnarum. Æ max. *Guſſ.* n. 5.) *Hard.* p. 34. Muſ. *Piſan.* Tb. 12. n. 1. p. 33.) *Triſtan.* I. p. 533. — 16. *Ead. epigr.* ſed Bacchus et Pallas ſt. Ioue intermedio, in templo 2 col. *Guſſ.* n. 5.

g) *Antinoi.* 17. ΚΟΙΝΟΝ ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ. Templum octo columnarum.)(ΑΝΤΙΝΟΟΥ Η. ΠΑΤΡΙΣ, *Antinoi Patria*, vel *Antinoi Herois Patriae.* Caput Antinoi nudum. Æ max. *Eckhel.* Cat. p. II. inter numos Antinoi.) *Harduin.* p. 762.) *Guſſeme* n. 6.) *Spanh.* II. 530. — 18. *Similis*, ſed Æ 3. *Vaill.* Gr.

h) *Fauſtinae Sen.* 19. ΘΕΑ ΦΑΥΣ... ΕΙΝΑ. *Diua Fauſtina.* Huius caput.)(ΕΠΙ ΑΝΤΩ. ΝΙΣΩΝΟΣ ΠΡ. ΣΕΒ. ΑΝΤΙ. Β. ΚΙ. (*ſic.*) ΠΟΝΤΟΥ, *ſub Antonio Niſone Legato Aug. Propraetore Bithyniae Et Ponti.* Diana Venatrix ſt. d. ſagittam

tam e pharetra depromit, ſ. arcum, ad pedes ceruus reſpiciens. Æ *Haym.* Th. Br. II. Tb. 34. fg. 10. p. 284.

Plures Bithyniae numi occurrunt inter numos vrbium Apameae, Bithynii, Calchedonis, Cii, Claudiopolis, quae et Bithynium, Cretiae, quae et Flauiopolis, Hadrianorum, Heracleae, Iuliopolis, Nicaeae, Nicomediae, Pruſae, Pruſiae ad Hypium, Tii.

Bithyniae reges. vid. *Nicomedes* I et II. Pruſias I et II.

Bithyniae Symbola. *Bimard.* ad *Iobert.* I. p. 404. 405.

BITHYNIAE. vid. ADVENTVI AVG. — RESTITVTORI inter numos Hadriani.

ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ et ΒΕΙΘΥΝΙΕΩΝ. vid. *Bithynium.*

Bithynium, Bithyniae vrbs, *Stephano* Βιθύνιον, πόλις Βιθυνίας, τὸ ἐθνικὸν Βιθυνιεύς. Eadem *Ptolemaeo* L. V. c. 1. Κλαυδιόπολις; *Claudiopolis* adpellata, hodie vero *Caſtamena* dicitur, et aliquando cognominata ΑΔΡΙΑΝΗ, *Hadriana*, ob Hadriani Imp. beneficia in Antinoi eius amaſii patriam; in mediterraneis Bithyniae eſt ſupra Teium fluuium ſita, et habens regionem circa Salonem, vbi optima ſunt boum paſcua. Haec vrbs, vnde ortus erat Antinous, videtur fuiſſe ex prouinciae primariis, quod ius cudendae monetae a Romanis tunc haberet. — Nomine *Claudiopolis* numos v. *Claudiopolis*; quos vero Bithynium dicauit.

a) *Antinoo.* 1 — 5. vid. *Antinous* ſupra p. 731. — 6. ΤΟΙΣ ΑΡΚΑΣΙ cum depicto equo; colonia enim erat Montinenſium Arcadum.

b) *M. Aurelio.* 7. ΑΔΡΙΑΝΩΝ ΒΕΙΘΥΝΙΕΩΝ. *Hadrianorum Bithynienſium.* Taurus erectus. Æ 2. *Guſſeme* I. p. 399. n. 2. *Vaill.* Gr.

c) *Commodo.* 8. Μ. ΑΥΡ. ΚΟΜΜΟΔΟC ΑΝΤΩΝΙΝΟC Κ. Caput nudum.)(ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ. *Bithynieorum.* Bos ſtans. Æ 2. *Eckhel.* Cat. I.) *Froelich.* 4. Tent. p. 219. — 9. ΒΕΙΘΥΝΙΕΩΝ ΑΔΡΙΑΝΩΝ. Caput Mercurii, pone quod caduceus. Æ 2. *Guſſ.* n. 3.) *Vaill.* Gr. — 10. *Al.* ſed Caput Herculis, pone quod claua. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 11. *Al.* Caput Antinoi. Æ 2. *Vaill.* Gr.

d) *Sept. Seuero.* 12. ΑΥ. Κ. Λ. CΕΠΤ. CΕΥΗΡΟC Π. C. *Imp. Caeſ. Luc. Sept. Seu. Pertinax Aug.* Caput eius radiatum.)(ΒΕΙΘΥΝΙΕΩΝ ΑΔΡΙΑΝΩΝ. Templum octoſtylon. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 38. fg. 4. p. 308. — 13. *Al.* ſed Imperator eques hoſtem iaculo impetit. Æ 1. *Guſſ.* n. 4.) *Vaill.* Gr.

e) *Iul. Domnae.* 14. ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ ΑΔΡΙΑΝΩΝ. Venus nuda ſtans, ad pedes Cupido pomum matri porrigens. Æ. *Vaill.*

f) *Iul. Paulae.* 15. ΒΕΙΘΥΝΙΕΩΝ. Hygia ſuccincta ſt. d. pateram, in qua ſerpens lampit. Æ 3. *Guſſ.* 1. p. 400. n. 5.) *Vaill.* Gr.

g) *Alexandro Seuero.* 16. ΒΕΙΘΥΝΙΕΩΝ ΑΔΡΙΑΝΩΝ. Aeſculapius ſtans cum baculo. Æ 2. *Guſſ.* ib. n. 6.) *Vaill.* Gr.

Bitis Cotyos Thracum regis filius in n. Aemilii Paulli apud *Vaill.* Fam. et *Spanh.* II. p. 223.

Bitouius, *Bitucus*, *Bituuius* nomina regulorum, quorum numos aeneos *Bimard.* ad *Ioberti* Nouit. rei numar. Tom. II. p. 472. ſqq. produxit, quoſque repetit *Venuti* in Saggi di Differt. di Cortona P III. Diſſ. VI. p. 156. ſqq. Ad Galaticos aut Paphlagoniae finitimos regulos

;ulos optime eos referri cenſet Froelich. Notit. Elem. p. 197. — :. Caput nudum imberbe criſpum, etro claua.)(ΒΙΤΟΥΙΟϹ ΒΑϹΙ-ΛΕΩϹ. Leo currens. Beger. Th. Br. III. p. 6.) Bimard. l. c. p. 35.) Froelich. l. c. Tb. 17. fg. .) Venuti l. c. p. 156. 163. Geſer. Reg. minor. gent. Tb. 1. n. 3. Muſell. Reg Tb. 9. fg. 2. — 2. imilis, ſed ſcribitur ΒΑϹΙΛΕΥϹ (ſic) ΙΤΟΥΙΟ. Muſ. Theup. p. 1197.) ruſſeme I. p. 400. — 3. Caput udum imberbe, retro claua; naſo ongo, et acuto eſt vultus.)(ΙΤΟΥΙΟ ΓΟΓΟ ΒΑϹΙΛΕΥϹ. Leo currens. Bimard. p. 163.) Venuti . 156.) Froelich. Tb. 17. fg. 4. orte ΓΟΓΟ ſupplendum eſt ΓΟΓΟδια-ίου, Gogodiatori filius fuit ille Bituuius, quem Bogodiatorem ſcribunt iſtorici. Sane, inquit Froelichius, ogodiatorus Gallo Graecus Miiradatis VI. partes primum, deine Pompeii ſecutus eſt; eius filius ſe potuit Bituuius, ſeu Bituitus, uem Mithradates, cum veneno olluctatus, orauit, vt ſe ingularet, quod et fecit. — 5. Caput udum imberbe longo et aquilino aſo, retro claua)(ΒΙΤΟΥΚΟϹ ΑϹΙ. Leo currens. Beger ib.) roelich. p. 198.) Bimard. p. 336. - Quod ſi ergo Bituuius in numo lem eſt cum Bituito, ex Froelichii ntentia Bogodiatorus et Bituitus ite Chr. circa 64 ad 56. floruere.

ΒΙΤΟΥΙΟ. — ΒΙΤΟΥΙΟϹ. — ΒΙ-ΟΥΚΟϹ. vid. Bitouius, Bitucus.

Bizya, vel Bizye, antiquiſſima ·bs in Aſtica regione Thraciae, tephano Βιζύη, πόλις Θρᾴκης, τὸ νικὸν Βιζυηνός, aliis Biſa dicitur, otante Spanhemio. In actis Concirum Epheſini et Chalcedonenſis iſſim ΒΥΖΗ ſcribitur, corrupte videlicet, vt ſunt vrbium nomina in otitiis eccleſiaſticis peſſime depraata. — Plinius L. IV. c. 18. emorabile quid de ea narrat: intus Bizya, inquit, arx regum hraciae, a Terei nefaſto crimine inuiſa hirundinibus; non quo facinus perpetratum, ſed quo rei patria fuerit. — Fuit e vrbs nobilitata exſilio Euſtathi tiocheni. — Incolae Bizyeni leguntur in numis. Multae litterae ob ſoni vicinitatem, a veteri conſuetudine, vel loci lecto promiſcue vſurpantur, duplex nonnumquam in numis nitur ſcriptura. Accedit Ἀντι φία plurimarum vrbium, inter quoque Bizya, quae in plurim mis ΒΙΖΥΗΝΩΝ, in aliis autem lippi ΒΙϹϹΗΝΩΝ et ΒΥΖΥΝΩΝ i bitur, teſtante Spanhemio.

A) Autonomi numi. Ex manni ſententia primus atque cus autonomus, in quem Biz ius certum ſit, cuius exemplar pop. Num. I. P. I. Tb. 4. f p. 121. cum capite Neptuni. Neptunum coluit Bizye, licet a mari reductior; murorum vrbis cuiusque fundamenta deu tuetur.)(ΒΙΖΥΗΝΩΝ. Iu nudus adſiſtit arae luculentae pateram, f. haſtam tenens pu Æ 3. — Communicauit vero be in Muſ. Hunter. alios duos Caput muliebre ad d.)(modius cum papauere inter hordei ſpicas. Æ 3. M. Tb. 13. fg. 5. p. 67. — 3. C imberbe hedera redimitum add ΒΙΖΥΑΝΩΝ. figura ſtans ad ſin diotam, f. vtrem. Æ 3. ibid.

B) Imperatorum in honoren zyeni cudi curarunt numos:

a) Hadriani, et quidem ſu gati et propraetore Caeſaris ſtate, non praeſidis, vt vrbe Thracia aliae. Iuxta Strab praeſides ipſi etiam legati Aug rum adpellati ſunt. — 4. ΕΠ ΤΙ. ΕΙΤΕΙ ΡΟΥΦΟΥ ΠΡΕϹ. ΚΑΙ Α ΤΟΥ ΣΕΒ. ΒΙΖΥΗΝΩΝ, ſub Itio Legato Et Propraetore Auguſti zyenorum. Porta vrbis cum 2 ribus, in quibus ſtant milites per portam Imp. in curru.

Vaill. Num. Gr. p. 33. 317.) *Guſſeme* I. p. 400. n. 1.

b) *M. Aurelii.* 5. ΒΙΖΥΗΝΩΝ. Mulier ſt. d. facem oblongam, ſ. ſpicas. Æ 1. *Guſſ.* ib. n. 2.) *Vaill.* Gr.

c) Fauſtinae Iunioris. 6. ΒΙΖΥΗΝΩΝ. Diana Venatrix d. telum depromit, ſ. arcum. Æ 2. *Guſſ.* n. 3. *Vaill.* Gr.

d) *Sept. Seueri.* 7. ΑΥ Κ Λ Ϲ ΕΠ Ϲ ΕΥΗΡΟϹ Ϲ Π *Imp. Caeſ. Luc. Sept. Seuerus Pertinax.* Caput eius laur.)(ΒΙΖΙΗΝΩΝ. (*ſic*) Mars cum ſcalis; ſt. nudus capite galeato, d. haſtam, ſ. clipeum et ſcalam, forte Bizyeni memoriae ſempiternae tradere voluerunt, Byzantium Thraciae vrbem vicinam, maximam, feliciſſimamque, viribuſque et opibus ea tempeſtate florentem, per triennium a Seuero obſeſſam A. Chr. 196. fauente Marte fuiſſe expugnatam. Conf. *Olearii* epiſt. de hoc numo, quae legitur in *Woltereck.* El. Num. p. 137 ſq. Ectypon eiuſdem quoque numi dedit *Io. Henr. a Seelen* Miſcellan. P. II. fg. 4. p. 404. 405. — 8. ΒΙΖΥΗΝΩΝ. Fortuna ſt. d. temonem, ſ. cornu c. Æ 2. *Guſſ.* n. 4.) *Vaill.* Gr.

e) *Caracallae.* 9. ΒΙΖΥΗΝΩΝ. Figura equeſtris d. haſtam. Æ 1. *Guſſ.* n. 5.) *Vaill.* ib.

f) *Getae.* 10. ΑΥΤ. ΚΑ. Π. ϹΕΠ. ΓΕΤΑ. ϹΕΒ. Caput laur. Getae cuius numi Graeci cum *Auguſti* titulo non ſunt frequentes.)(ΒΙΖΙΗΝΩΝ. Pallas ſt. d. pateram, ſ. haſtam, pro pedibus clipeus. Æ 1. edit. a *Froelich.* 4. Tent. p. 286.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 65. n. 1.

g) *Gordiani Pii.* 11. ΒΙΖΥΗΝΩΝ. Serapis et Iſis ſedentes, adſtant duae aliae figurae. Æ max. *Guſſ.* n. 6.) *Vaill.* Gr.

h) *Philippi Senioris.* 12. ΑΥΤ. Μ. ΙΟΥΛ. ΦΙΛΙΠΠΟϹ. ΑΥΓ. Caput illius laur.)(ΒΙΖΥΗΝΩΝ. Aeſculapius feminudus ſedens, iuxta aedificium, d. pateram, ſ. ſolitum cum ſerpente baculum, cui aduerſa ſtat mulier d. pateram, indice manus ſiniſtrae verſus vultum intento, pone alia ſedens ſuper genu capſam vtraque manu tenet, pone parua figura praetextata. Æ max. edit. in *Cim. Vindob.* II. Tb. 80. fg. 2. p. 20.) *Eckhel.* Cat. n. 3. — 13. *Similis*, ſed Aeſculapius ſedens iuxta arborem, adſtant eaedem tres figurae. Æ. max. pond. 377. gran. edit. in *Haym.* Th. Br. II. Tb. 46. fg. 1. p. 363. Σ 14. *Ead. epigr.* Caput Phil. ſen. laur. et loricatum.)(ΒΙΖΥΗΝΩΝ. (*ſic*) Serapis ſedens, d. fulmen, ſ. haſtam, hinc adſtat Iſis, d. neſcio quid tenens, ſ. cornuc. et iuxta eam Harpocrates, d. ori admota, ſ. c. c. inde alia mulier, ſ. haſtam, et iuxta eam Mercurius, ſ. caduceum, ad pedes Serapidis cerberus triceps. Æ max. edit. in *Cim. Vind.* II. Tb. 21. fg. 1. p. 20) *Eckhel.* Cat. n. 2. — 15. ΒΙΖΥΗΝΩΝ. Serapis calato ornatus, d. pateram, hinc Iſis, inde mulier cum haſta et c. c. adſunt Cynocephalus, Harpocrates et canis. Æ max. *Guſſ.* n. 7.) *Harduin.* Oper. p. 34.) *Vaill.* Gr. — 16. *Ead. epigr.* Aeſculapius ſedens, d. pateram, ex adu. Hygia cum ſerpente, pone eam Teleſphorus; iuxta illum mulier ſt. d. aliquid in pateram Aeſculapii infundit; in vertice vrna, in qua palmae ramus. Æ max. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 17. *Al.* ſed Apollo nudus ſtans, d. lauri ramum, ſ. extenta, humi ſerpens ex arca adſurgens. Æ 2. edit. a *Froelich.* 4. Tent. p. 339.) *Eckhel.* Cat. n. 4. — 18. *Al.* ſed Imperator paludatus et Victoria ex adu. manum adponunt ad tropaeum, in cuius imo hinc et inde captiuus. Æ max. *Guſſeme* I. p. 401. n. 7.) *Vaill.* Gr. — 19. *Al.* ſed mulier ſtolata ſt. d. ſpicas, ſ. c. c. Æ 1. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib — 20. *Al.* mulier ſt. d. nauis gubernaculum, ſ.

ſ. c. c. Æ 2. *Froelich.* Adpendic. II. nouis p. 94.) *Eckhel.* Cat. n. 5. — 21. *Al.* ſed mulier velata ſedens, d. facem oblongam. ſ. c. c. Æ 1. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* Gr. — 22. Capita aduerſa Philippi et Otaciliae.)(ΒΙΖΥΗΝΩΝ. Ceres velata gradiens, d. ſpicas, ſ. taedam. Æ 2. *Guſſ.* n. 8.) *Vaill.* Gr. — 23. *Al.* ſed Victoria gradiens, d. extenſa coronam, ſ. palmam. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

i) *Philippi Iun.* 24. Μ. ΙΟΥΛ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΑΙΣ. Huius caput nudum.)(ΒΙΖΥΗΝΩΝ. Mercurius nudus ſtans d. crumenam, ſ. caduceum. Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 66. — 25. *Al.* ſed Fortuna ſt. d. temonem, ſ. c. c. Æ 1. *Guſſeme* n. 9.) *Vaill.* Gr.

ΒΙΖΥΗΝΩΝ, et in quibusdam ΒΙΖΥΗΝΩΝ *Bizyenorum* in Thracia. vid. *Bizya.*

B K in area n. Valentiniani I.

B K monogrammate [115] iunctae litterae in n. *Conſentinorum Bruttiorum* v. *Conſentia.*

Β. Κ. Βασιλίσσης Κλεοπάτρας, *Reginae Cleopatrae.* n. Tarſi.

BKA in imo exergo n. Cari.

Β. ΚΑΙ ΠΟΝΤΟΥ, *Bithyniae Et Ponti.* *Zaccar.* Iſtit. Num. vel

Β. ΚΙ. (*ſic*) ΠΟΝΤΟΥ, vt in Fauſtinae Sen. numo, quem protulit *Haym* Th. Brit. II. Tb. 34. fg. 10. p. 284.

ΒΚΣ *Annus* 222. Auguſtanorum in Cilicia, qui anno V. C. 993. correſpondet, addito capite 771.

ΒΚΣ notae eaedem in Nicaeenſium et Mithradatis Eupatoris numis *annum* 222. pariter indicant.

BKA in area n. Diocletiani.

ΒΛ in monogrammate [154] Coſarum Etruriae. Muſ. *Hunter.* p. 114.

BLAESVS, qui linguam habet impeditam, vel qui inter pronuntiandum aliquam litteram aut excludit, aut male profert; cognomen gentis *Semproniae.*

BLANDVS a morum ſuauitate, cognomentum *Rubelliae* gentis. C. RVBELLIVS BLANDVS IIII. VIR. A. A. A. F. F.

BLASIO a lingua blaeſa, cognomen a) *Corneliae* gentis. e. c. CN. BLASIO CN. F. *Morell.* Fam. p. 122. n. 1.) M. *Pembrok.* III. Tb. 7. n. 4. — b) *Heluiae* gentis. M. HELVI. P. F. BLASIO. *Vaill.* Fam.

Blaundus, Gr. ΒΛΑΥΝΔΟΣ, cuius vrbis tam exigua apud geographos eſt mentio, vt aegerrime vbi ſita eſſet, inueniri potuerit. *Vaillantius* agens de Graecis Imperialibus numis Blaundum *Lydiae*, verum in indice *Phrygiae* adſcripſit; *Harduinus* vero Oper. Sel. p. 35. *Hierocles* et aliorum ſecutus teſtimonium Lydiae reſtituit, quem quoque ſequuntur *Bandur.* I. p. 86. ac *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 426. itemque *Spanh.* I. p. 625. et *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 191. vt et alii *Schwarz.* ad *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 128. — A *Strabone* L. XII. nominatur Βλαῦδος, *Blaudus*, pariterque a *Stephano* addita huius denominationis ratione; „*Blaudos* vrbs Phrygiae ſic dicta a Blaudo, qui locum inuenit.“ Magis illam deturpat *Ptolemaeus* L. V. c. 3. vbi dicitur: Βλεανδρὸς, *Bleandrus.* Concilii Chalced. act. IV. Helias Epiſcopus *Blandi* Lydiae ſubſcripſit: Ἡλίας Ἐπίσκοπος πόλεως Βλαύνδου Λυδίας. In iis omnibus nomen corruptum. Omnem fere igitur notitiam hoc de loco numis, iisque rariſſimis debemus, in quibus ΒΛ ΥΝ. vel ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ, *Blaundenſium.* In n. Philippi Iun. dicitur ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ

 MA-

ΜΑΚΕδόνων, *Blaundeorum Macedonum.* Blaundei nempe, vt ſe Macedones inſcribunt, ſic eorum vrbem a Macedone quodam conditam nos docent. *Vaill.* Sel. Num. p. 100, inde ſuſpicatur, Blaundum quendam Macedonem vrbi etiam adpellationem dediſſe, cum in numo ΒΛΑΥΝΔΟΣ cum herois laureati effigie, et in altera parte ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ cum Apollinis imagine occurſat, vt in alio viſitur ΔΟΚΙΜΟΣ, *Docimus* Macedo, cum capite laureato, in cuius poſtica parte ΔΟΚΙΜΕΩΝ, *Docimenſium* in Phrygia, cum Aeſculapio. *Froelich.* Not. Elem. p. 237. ex *Arigonio* et *Harduino.*

A) *Autonomi* numi. 1. Caput muliebre hedera coronatum cum thyrſo ad pectus.)(ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ, *Blaundenſium.* Fortuna ſt. capite tutullato, d. temonem, ſ. c. c. Æ. *Haym.* Th. Br. II, Tb. 12. fg. 10. p. 120. — 2. ΒΛΑΥΝΔΟΣ. *Blaundus.* Caput laur.)(ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ. Apollo lyram pulſans. *Gusseme* I. p. 401. n. 1. — 3. ΙΕΡΑ CΥΝΚΛΗΤ. *Sacer. Senatus.* Caput nudum.)(ΒΛΑ . . . . . ΔΕΩΝ ΜΑ. *Blaundenſium Macedonum.* Vir nudus ſtans ad aram luculentam ſacra facit. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 13. fg. 1. p. 120.) *Erizzo* Diſcorſo ſopra le medaglie p. 542. ſed ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ ΜΑΚΕ. — 4. ΔΗΜΟC ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ. *Populus Blaundenſium.* Caput Apollinis laureatum.)(ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ. Fluuius decumbens, d. arundinem, ſ. vrnae innititur c. c. tenens, ſubtus ΙΠΠΟΥΡ. *Hippurius.* Æ. *Haym.* ib. fg. 2.) *Harduin.* Oper. p 35. — 5. Caput et epigraphe eadem.)(Fluuius idem, in ambitu CΤΡΑΤ. ΚΛ. ΜΙΛΗΤΟΥ *ſub Praetore Claudione Mileto*, in imo exergo ΙΠΠΟΥΡΙΟC. *Hippurius*, amnis illius tractus, alias ignotus. Æ. *Gusseme* n. 2.) *Haym.* ib. fg. 3.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 7. fg. 5.) *Spanh.* I. p. 625. qui vero ΙΠΠΟΥΡΙΟC ΜΑΚΕΔ. Ε. ΚΛΟ. ad quem fluuium nempe ſitum foret oppidum illud in Lydia, a *Macedonibus* conditum, quorum ſit in eodem numo mentio.

B) *Imperiales.*

a) *Neronis.* 6 . . . . . ΚΑΙΣΑΡ. Caput nudum.)(ΤΙ. ΦΛΑ . . . . ΗΣ. ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ Apollo ſtolatus ſtans, ſ. lyram. Æ 3. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 191.) *Pellerin.* Mel. II. p. 31.) Editus etiam a *Froelich.* 4. Tent. p. 161. Sed ibi bis peccatur, ſcilicet 1. quod Caio Agrippae filio tribuitur; 2. quod praetenditur inſcriptum ΚΑΛΥΝΔΕΩΝ, quo factum, vt *Calyndae* Cariae numus ad iudicetur, cuius certum numum non habemus.

b) *M. Aurelii.* 7. ΑΥ ΚΑΙ. Μ. ΑΥ. ΑΝΤΟΝΙΝΟC. Caput eius laur.)(ΕΠΙ ΑΡΧ Μ. ΚΑΜΟCΚΑ ΤΟ Β. ΒΛΑΥΝ. *Sub Archonte Marco Camoſca Iterum.* Apollo citharam pulſans. Æ 2. *Gusseme* n. 3.) *Harduin.* Oper. p. 35.) *Vaill.* Gr.) Muſ. *Theup.* p. 899. qui vero ΕΠΙ ΑΡΧ. Μ. ΚΑΜΟΣΧΑ. ΣΕΒ. ΒΛΑΥΝΔ... Mulier ſt. d. veſtem tenet, ſ. cetram. — Apollo frequens in Blaundeorum numis non modo ſui cultum, vt aliorum deorum in vrbe, ſed inſigne illius templum tutelare et praecipuum ciuitatis numen fuiſſe nos edocet. *Galland.* Diction.

c) *Caracallae.* 8. ΕΠΙ ΑΡΧ . . . . ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ. *Sub Archonte* . . . . cuius nomen numi eroſione ereptum eſt. Bacchus ornatu muliebri ſupra pantheram, d. poculum, ſ. thyrſum. Æ 1. *Gusseme* n. 4.) *Hard.* p. 35.) *Vaill.* Gr.

d) *Gordiani Pii.* 9. ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ . . . . ΟΥΡΙΟC. Fluuius decumbens imberbis. Æ 3. *Guſſ.* n. 5.) *Vaill.* Gr. p. 149. Sed nomine fluuii eroſo.

e) *Philippi Iun.* 10. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΙΟΥΛ. ΦΙΛΙΠΠΟC ΑΥΤ. Huius caput laur.

iur.)(ЄΠ. ΑΥΡ. ΓΛΥΚΩΝΟϹ Γ. ΙΙ Ρ. ΑΡΧ. Α. ΒΛΑΥΝΔЄΩΝ ΜΑΚЄ. *Sub Aurelio Glycone Caii Nigri* lio *Archonte Primo Blaundenſium Macedonum.* Apollo muliebri habitu ſtans in templo 4. columnarum . lyram. Æ max. *Erizzo* Diſcorſo ſupra le Medaglie p. 542.) *Guſſ.* . 6. ſed Γ. vertit minus iuſte *Tertium.*) *Harduin.* p. 35.) *Vaill.* el. Num. Camp, p. 99.

f) *Voluſiani.* II. Α Κ. Γ. ΟΥ. ΥΟΛΟΥϹΙΑΝ. (*ſic*) *Imp. Caeſ. Caius Vibius Voluſianus.* Caput laureatum ad humeros cum paludamento.)(ΒΛΑΥΝΔЄΩΝ ΜΑ. ЄΠΙ. ΑΡΧ. Α. ΑΥ. ΑΠΙΟΥ, *Blaundenſium Macedonum ſub Archonte Primo Aulo Apio.* Apollo capite radiato, . lyram. Æ I. *Bandur.* I p. 86.) *Harduin.* Oper. p. 35. cui tamen ЄΠΙ ΑΡΧ. Α. ΑΥ. ΠΑΠΙΟΥ, Ἐπὶ Ἄρχοντος Πρώτου Αὐρηλίου Παπίου, *ſub Praetore*, vt vertit, *Primo Aurelio Papia.* — 12. ΑΥΤ. Κ. Γ. ΟΥΙΒ. ΥΟΛΟΥϹΙΑΝΟϹ ϹЄΒ. Caput laur.)(ЄΠΙ ΑΡΧ ΑΥ. ΠΑΠΙΟΥ ΒΛΑΥΝΔЄΩΝ ΜΑ. *Sub Archonte Aurelio Papio* etc. Apollo ſt. radiato capite d. plectrum, ſ. lyram. Æ I. *Guſſ.* n. 7.) *Vaill.* Gr. ſed ΑΥ. ΠΑΠΙΟΥ, *Aulo Papia* legit.

ΒΛΑΥΝ. Βλαυνδέων, vel integre ΒΛΑΥΝΔЄΩΝ, *Blaundenſium* Lydiae. V. *Blaundus.*

ΒΛΡ *Annus* 132. Gadarenſium ex aerae eorum 690. computo A. V. C. 822. n. Veſpaſiani. *Vaill.* Gr. p. 265.

— *Annus* 132. Laodiceae Syriae, qui incidit in autumnum anni V. C. 837. addito epochae initio 706. n. Domitiani. *Vaill.* Gr. p. 176.

ΒΛΣ vel ΒΛϹ *annum* Bithyniceae aerae, vt in n. Nicomediae etc. denotans. Idem annus obſeruatur in moneta Scepſis Myſiae, Sidonis, Tripolis, Tyri. In Anazarbi Ciliciae Numo ſimiliter legitur ЄΤ. ΒΛϹ. *Anno* 232.

ΒΛΤ. Aſcalonis *annus* 332. reſpondens A. V. C. 982. adpoſito liberatis ſeu epochae eorum principio 650.

ΒΛΦ Sidonis *annus* 532. in n. Elagabali ſignatus. Noua enim relicta epocha, veterem Seleucidarum ab anno 442. reſumſit Sidon, vt antiquitatem ſuam denotaret, cui ſi addideris annum 532. in numo ſignatum, deuenies ad annum V. C. 974, quo ab Elagabalo facta eſt colonia Romana. *Vaill.* Gr. p. 286.

— Tripolis Phoeniciae *annus* 532. in n. Elagabali et Soaemiadis, additis 442. annis, habebis A. V. C. 974.

— Tyri *annus* 532. iuncto cum 442. aerae capite, incidit in A. V. C. 974. n. Elagabali apud *Spanhem.* et *Vaill.* Num. Gr.

ΒΜ litterae numerales *annum* 42. deſignantes in ima parte n. Antiochiae in Syria.

ΒΜΡ *Annus* 142. vel V. C. 636. Aradi Phoeniciae.

— Rabbathmomenorum in Arabia Petraea *annus* 142, cuius epochae initium ab anno 811. ſi addatur, incidit in annum V. C. 953. quo Sept. Seuerus, cuius numus eſt, Parthos fugauit, *Vaill.* Gr. p. 282.

ΒΜΣ Apameae Syriae *annus* 242. Seleucid.

ΒΜΟ Zelitarum in Ponto *annus* 242, addito aerae capite 706. correſpondet anno V. C. 948. n. Iuliae Domnae. — Eundem 242. *annum* indicauit Zela Ponti litteris ϹΜΒ poſitis in Caracallae numo.

BMT Aradiorum *annus* 342, qui coepit V. C. 836. In eodem numo *Harduin.* p. 67. contendit legendum eſſe BQT, vt is ſit annus Seleucidarum atque Aradiorum 392. vel V. C. 833. ac inde Domitiani primus; quem vero errorem *Gorius* ad *Morell.* in Domitiani numum BMT. notatum refutauit.

BMΦ *Annus* 542. n. Rheſcuporidis IV. regis Boſpori Cimmerii.

B. M. V. N. R. P. in n. Conſtantini: *Bonae Memoriae Vrbis Noſtrae Rectori Perpetuo. Band.* II. p. 250.) *Bimard.* ad *Iob.* II. p. 193.) — *Harduin.* Oper. p. 467. coniectat legendum eſſe: *Beatiſſimo,* vel *Benigniſſimo,* MVN*ificentiſſimo Res Publica;* ſiue *Beanti* MV*Neribus Rem Publicam.*

bN loco DN. *Dominus Noſter* in Ꝟ. Conſtantini Copronymi. *Band.* II. 705.) *Guſſeme* II. 316.

B. N. Δὶς Νεωκόρος, vel Νεωκόρων *Bis Neocoros,* ſiue *Neocororum,* in aliis B. NE. aut NEO. — NEΩ. — NEΩK. — NEΩKO. — NEΩKOP. — NEΩKOPOC. — NEΩKOPΩN. vid. *Neocoria.*

BNP Gabalenſium Phoeniciae *annus* 152. correſpondens anno V. C. 859. addito epochae initio 707. Pariter

BNC Gabalae *annus* 252 erit 959.

— Pompeiopolitarum Ciliciae *annus* 252. cum illius aerae capite 687. coniunctus, cadit in annum V. C. 939. n. Commodi. *Vaill.* Gr. p. 281.

BNT Aradiorum Phoeniciae *annus* 352. Epocham ab autonomia numerabant 495, qui ſimul iuncti dant annum V. C. 847. *Noriſ.* Epoch. Syromaced. p. 368.

— in Ꝟ. Cotyos I. regis Boſpori, *Khell.* Suppl. p. 24. oſtendit, certum hodie Boſporicae aerae initium eſſe A. V. C. 457. huic ſi adiiciuntur numeri in numo Cotyos ſignati 352, habebimus annum Boſporicum A. V. C. 808. incipientem, qui Neronis imperii alter fuit. Ex computo *Baldini ad Vaill.* Pr. II. p. 61. ab anno 453. aere Boſporana initium ſumſit, inde complet annum V. C. 805, qui erat annus 11 et 12 imperii Claudii.

BO. Βοιωτία, *Boeotia.* M. *Hunter.* p. 67. n. 2.

BΩ. Βωμὸς, *Aras* Apollini erigendas. *Placentini* Sigl. Veter. p. 48.

BΩ in imo, n. Neapolitarum Campaniae.

BΩ loco Βοήθει, *Adiuua.* Ꝟ. Alexii Commeni. *Cim. Vind.* I. Tb. 10. fg. 12.

Bocchus, rex Mauretaniae et Getuliae, amicus populi Romani, ligatum Iugurtham L. Sullae tradidit. *Salluſt.* in Iugurth. — An eidem tribuendi ſint numi, de quibus *Dutens* dans ſon Explication p. 135. 136. — 1. Caput imberbe diadematum.)(R B monogrammate litterae nexae, adſcripto numero III. in area. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 74. fg. 1.) *Guſſeme* I. p. 402. — 2. FEELIX. Bocchus nudus et genibus nixus d. oliuae ramum Sullae ſedendi porrigit ac Iugurtham tradit quoque nudum, et humi in genua prolapſum, capite quidem diademate cincto, ſed vinctis poſt tergum manibus. *Morell.* Fam. Cornel.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 43. fg. 12. p. 229.) *Spanh.* II. p. 226.) *Vaill.* Fam. I. p. 89.) *Guſſeme* I. 402. II. p. 353. n. 26.

Boea in Argolico Achaiae ſinu. *Plin.* L. IV. c. 9. — *Stephanus* Βοιὰν cum Βοιαὶ miſcet; illud Doridis oppidum eſt, de quo *Plinius* eius Libri c. 13. et *Strabo* L. IX. p. 427. iſtud Achaiae. Et *Boeas* al-

literas in Creta fuiſſe adiicit, aucto-
e nullo. Illud interim verius, quod
abdit idem, gentile nomen eſſe
οἰκήτης. In Æ 2. Iul. Domnae
ΟΙΑΤΩΝ, *Boiatorum* Iſis cum loto
. ſiſtrum, ſ. demiſſa ſitulam colli-
it. *Guſſeme* I. 402.) *Harduin.*
Oper. p. 35) *Vaill.* Gr.

Boeotia regio in finibus Graeciae, n longum ad Atticam ſe protendens, tria reſpicit maria, Peloponneſiacum, Siculum et Adriaticum, totidemque in partibus colonos habet; Euboeae inſulae obiecta, ab Attica autem Cithaerone monte diſcreta. *Nonn.* ad *Golz.* Graec. p 90. Ita dicta, vt nonnulli putant, a boue, cuius ductu Cadmus peruenit ad eum locum, vbi poſtea Thebas Boeotias condidit. Hodie dicitur iſta regio *Stranulipa* — Boeotiam manifeſtat ſcutum, quod a forma huic regioni peculiari paſſim *ſcutum Boeticum* audit, numiſque Boeticis inhaeret velut ſignum διάκριτικόν, ſupreſſo etiam gentis nomine. Rationem reddit *Begerus* et ex eo *Wachter.* Archaeoc. Num. p. 39. — Recepta Boeticis vrbibus conſuetudo, vt in publica moneta rarius totum adderent nomen, ſaepius innuerent vna tantum ſyllaba. Ita ΘΕ. *Thebae*, ΘΕΣ. *Theſpiae*, ΛΑ. *Larymna*, ΜΥ. *Mycaleſſus*, ΟΡΧ. *Orchomenus*, ΣΑ. *Salganeus*, ΤΑ. *Tanagrae* ſcripſerunt.

a) *Argentei Boeotiae* numi.

1. ΒΟΙΩ. *Boeotia.* Diota, ſupra arcus et ſagitta.)(Scutum Boeoticum. 193½ pond. *Peller.* Tb. 24. fg. 4.) M. *Hunter.* p. 67. n. 1.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 94. fg. 1. ſed 185. pd. — 2. ΒΟ. Diota, ſupra claua.)(Typus idem. 41½ pd. M. *Hunt.* n. 2. — 3. ΒΟΙ. Diota, a d. luna creſcens, ſupra claua.)(Eadem. 38½ pd. M. *Hunt.* n. 3.) *Eckhel.* Cat. I. n. 8. — 4. ΒΟΙΩ. Diota, ſupra claua.)(Eadem 37. pd. Muſ. *Hunt.* n. 4. 5. *Al.* ſed ſupra diotam fulmen. 34¾ pd. M. *Hunt.* n. 5. — 6. Diota in quadrato incuſo.)(Typus idem 42¾ pd. M. *Hunt.* Tb. 13. fg. 7. — 7. Diota.)(Lagena. 15¾ pd. M. *Hunt.* ib. fg. 8. — 8 Diota et tria puncta.)(Diota et tria puncta, a ſin. caduceus. 8. pond. M. *Hunt.* ib. fg. 9. — 10. Caput Cereris aduerſum ſpicis ornatum.)(ΒΟΙΩΤΩΝ. Neptunus nudus ſt. tridentem, ſ. delphinum, ante galea; vt videtur, et mon. [114] 77¾ pd. M. *Hunt.* ib. fg. 10.) *Guſſeme* I. p. 385. n. 4. *Golz.* Graec. Tb. 16. fg. 1. Sed ante Neptunum clipeus Boeoticus, et in antica Apollinis Iſmenii vultus, hinc Κ inde Σ. — 11. Idem Apollinis caput obuerſum, ſine litteris.)(ΒΟΙΩΤΩΝ. Neptunus nudus iiſdem cum attributis ſtans, ante clipeus Boeoticus, deſuper monogr. litterum ΔΣ iunctarum. *Golz.* ibid. fg. 2.) *Hard.* p. 35. Neptunum Boeoti coluere in primis, quod omnis eorum regio mari vndique adluatur, ideo τριθάλλατος, *trimaris* adpellata a *Strabone* L. IX. p. 400. Apollinis vero Iſmenii fanum, oraculum, amniſque Iſmenius in Boeotia fuit. — 12. Caput Iouis barbatum et laur. ad d.)(ΒΟΙΩΤΩ. Victoria gradiens ad ſin. d. laur. ſ. haſtam, in area vuae racemus. 74½ pd. M. *Hunter.* Tb. 13. fg. 11. — 13. *Al.* ſed ΒΟΙΤΩΝ. Victoria ſtans d. coronam, ſ. tridentem, in area monogramma. *Cim. Vind.* P. I. Tb. 8. fg. 21. p. 37.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 100. n. 10. — 14. *Al.* ſed monogrammate ΑΥ. *Cim. Vind.* ib.) *Eckh.* ib. n. 11, Muſ. *Theup.* p. 1254 — 15. Caput Bacchi Indici hedera coronatum.)(Clipeus Boeoticus cum claua transuerſa. Æ 1. *Eckhel.* Cat. n. 1.) *Harduin.* Oper. p. 35. — 16. ΒΟΙΩΤΩΝ. Diota, deſuper claua, ad latus vuae botrus, intra quadratum omnia.)(Clipeus Boeticus. *Golz.* Graec. Tb. 16. fg. 3. — 17. ΒΟΙ. Diota, ſupra claua, in area botrus.)(Clipeus

peus Boeoticus. Æ 3. *Eckhel.* Cat. n. 7. — 18. Diota et magiſtratus ΑΓΛΑ:)(Idem clipeus. Æ. 1. *Eckhel.* n. 2. — 19. *Al.* ſed ΔΑΙΜ. 184. pd. *Peller.* Tb. 24 fgg. 5. 6. 7.) M. *Hunt.* p. 68. n. 11. — 20. *Al.* ſed ΔΑΜΟ. ſupra diotam claua, vel quid ſimile. 190. pd. *Guſſeme* n. 1.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 49. fg. 3. — 21. ſed ΕΠΑΜ ſupra diotam roſa. Æ 1. *Eckhel*, Cat. n. 3. — 22. *Al.* ſed ΕΤϜΑΡΑ. ſupra diotam claua et vuae racemus. 186. pd. *Guſſeme* ib.) M. *Hunter.* n. 12.) M. *Pembrok.* ib. fg. 11. — 23. *Al.* ſed ΕΤΡΙ. Diota. 189. pd. M. *Pembrok.* ib. fg. 6.) *Guſſ.* ib. — 24. *Al.* ſed ΗΙΚΕ. Diota, ſupra corona laurea. 187. pd. M. *Hunt.* n. 13.) M. *Pembrok.* ib. fg. 2. ſed ΙΕΧΕ. pariter *Guſſ.* n. 1. — 25. *Al.* ſed ΚΑΒΙ. 190. pd. *Guſſ.* ib.) M. *Pembrok.* ib. fg. 4. — 26. *Al.* ſed ΚΑΛΑ 186. pd. M. *Hunt.* n. 14. — 27. *Al.* ſed ΚΑΛΛΙ. 189. pd. *Guſſ.* ib.) M. *Pembrok.* ib. fg. 8. — 28. *Al.* ſed ΚΑΙΩ. 183 pd. *Eckhel.* Cat. n. 4.) *Guſſ.* ib.) M. *Pembrok.* ib. fg. 10. — 29. *Al.* ſed ΚΡΑΤ. Æ 1. *Eckhel.* Cat. n. 5. — 30. *Al.* ſed ΟΝΑΣ. 183. pd. M. *Pembrok.* ib. fg. 7. — 31. *Al.* ſed ΟΛΥΜΠ et ſupra diotam pilum haſtae. Æ 2. *Eckhel.* Cat. n. 6. — 32. *Al.* ſed ΠΤΟΙ. 189. pd. *Guſſ.* n. 2.) M. *Pembrok.* ib. fg. 9. — 33. *Al.* ſed ΑΡΚΑ. Diota 188. pd. *Guſſ.* n. 1.) M. *Pembrok.* ib. fg. 13. — 34. *Al.* ſed ϜΑΣΤ. Diota, deſuper hederae ramus. 186½. pd. *Guſſeme* n. 1.) M. *Hunter.* n. 15.) M. *Pembrok.* ib. fg. 12. — 35. *Al.* ſed ΘΕ. Diota, in area racemus vuae. 184. pd. *Guſſeme* ib.) M. *Pembrok.* ib. fg. 5. — 36. Clipeus Boeoticus.)(ΕΡΧ. intra coronam ſpiceam. Æ 3. editus in *Cim. Vind.* I. Tb. 9. fg. 1. p. 38. Sed ibi tribuitur *Erchiis* Atticae, quod vix veriſimile. Videtur *Eckhelio* Cat. I. p. 110. n. 15. potius τὸ ΕΡΧ. magiſtratus nomen, qualia ſaepe numis Boeoticis argenteis inſcribuntur. Similem aeneum ſed inſcriptum ΟΡΧ. *Orchomeni* edidit *Haym.* Th. Brit. I. Tb. 23. fg. 1. p. 234. — 37. Clipeus Boeoticus cum hordei ſpica ſcuto impoſita.)(ΕΡΧΟ. Diota, ſupra ΕΤ. 182¾ pond. Muſ. *Hunter.* Tb. 13. fg. 12.

b) *Aerei Boeotici numi.*

38. Caput Palladis galeatum ad d.)(ΒΟΙΩΤΩΝ Tropaeum. Æ 1. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 22. fg. 1. p. 227. — 39. Caput Iouis aut Neptuni barbatum.)(ΒΟΙΩΤΩΝ. Neptunus nudus ſt. d. genu innixus, pedem baſi imponit, aut ſaxo, ſ. tridentem. *Haym.* ib. fg. 2. p. 228.) Apud *Vehlerum* Itin. Angl. n. 118. et *Spanhem.* Pr. I. p. 283. in Boeotorum numo, ΒΟΙΩΤΩΝ pariter inſcripto, centaurus tridente armatus Neptunum refert. — 40. Caput Apollinis Iſmenii obuerſum.)(ΒΟΙΩΤΩΝ. Idem Neptunus nudus ſt. d. pede nauis prorae impoſito, ſ. haſtam, vel tridentem. Æ 2. *Beger.* Th. Brand. I. p. 472.) *Haym.* Th. Brit. I. Tb. 22. fg. 3.) Muſ. *Hunter.* Tb. 13. fg. 13. n. 18. cui vero caput Cereris aduerſum ſpicis ornatum. — 41. Caput barbatum et laur. ad d.)(ΒΟΙΩΤΩΝ. Victoria gradiens ad ſin. d. lauream, ſ. tridentem. Æ 2. M. *Hunter.* Tb. 13. fg. 14. — 42. Caput imberbe hedera coronatum ad d.)(ΒΟΙΩΤΩΝ. Tripus baſi, tridente ornato impoſitus, cui inſidet Apollo ad ſin. d. arcum tenens. Æ 2. M. *Hunt.* ib. fg. 15. — 43. Caput Apollinis, vt videtur.)(Scutum Boeoticum, inſcriptio nulla. *Haym.* Th. Br. I. Tb. 22. fg. 4. — 44. Caput barbatum, forſan Neptuni.)(ΒΟΙΩΤΩΝ. Figura chimaerae ſimilis, compoſita ex parte equi inferiori, cui barbatum caput eſt adfixum, et ex Tritone, qui concha marina canit, et duarum caudarum, alteram poſt ſe, alteram ante ſe retorquet, qua tridentem retinet. *Haym.* ib. fg. 5. p. 229. 230. — 45. Caput pileo tectum.)(ΒΟΙΩΤΙ. Gryphus ſe-

:dens. *Guſſeme* L. 385. n. 5.) M. 'embrok. II. Tb. 37. fg. 10. — 6. Caput Apollinis obuerſum, et liae duae eidem ex parte adiectae ıcies, quarum vna nonniſi inuerſo umo cerni poteſt.)(ΒΟΙΩΤΩΝ. ʹinerua ſt. d. clipeum humi poſi- ım, ſ. haſtam. *Haym*. Th. Br. II. 'b. 22. fg. 7. — 47. Scutum Boeo- cum.)(ΒΟΙΩΤΩΝ. Tridens. *Haym*.). fg. 6) *Guſſ*. n. 2.) M. *Hun- 'r*. p. 69. n. 22. — 48. *Al*. ſed d d. delphinus. *Peller*. Tb. 24. ;. 3.) M. *Hunt*. n. 21. — 49. *ll*. formae minoris. M. *Hunt*. n. 3.

Boetis Hiſpaniae fluuius, ad cu- ıs litus Italica et Gades verſus eius ſtia ſitae erant, decumbens obſer- atur in Æ. Hadriani, HERC GA-)IT. inſcripto. *Vaill*. Pr. II. p. 43. vid. *Betis*.

ΒΟΗΘ. Βοήθει, *Adiuta*. ad Mariae irginis protomen. Æ. Romani IV. *Bandur*. II. p. 750.) *Eckhel*. Cat. [. p. 553. — *A*. Æ. Michaelis)ucae. *Band*. II. p. 751.

ΒΟΗΘΕΙ. *Adiumento ſis*. IC. XC. ΚΕ. ΒΟΗΘΕΙ, Κύριε βοήθει, :ſu *Chriſte Domine Adiuta*. Æ. .lex. Comneni. *Cim*. *Vind*. I. . 46.) *Spanh*. Pr. II. p. 487.

ΒΟΙ. Βοιωτία, *Boeotia*. M. *Hunt*. '. 67. n. 3.

ΒΟΙΑΤΩΝ. vid. *Boeb* in Achaiae nu Argolico.

ΒΟΙΩ. *al*. ΒΟΙΩΤ. Βοιωτῶν, et in- egre ΒΟΙΩΤΩΝ, *Boeotiorum*. v. *Boeotia*.

ΒΟΛΑΓΑΣΟΥ, *Bolagaſi* regis, qui pud ſcriptores Romanos *Vologe- ſus*, a *Golzio* vero in numo haud atis integro ΑΝΥΟΛΑΓΑC dictus. *Spanhemius* Pr. I. p. 126. 461. hu- ıs Parthici numi rariſſimi genuinam eſtituit lectionem: ΒΑCΙΛΕΩC ΒΑ- CΙΛΕΩΝ ΒΟΛΑΓΑCΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥC ΚΑΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟC, *Regis Regum Bolo- gaſi Epiphanis Et Philellinis*. *Haym*. Th. Br. I. p. 157.) Muſ. *Pem- brok*. II. Tb. 76. fg. 7.

ΒΟΛΑΝΟΥ, *Bolani* nomen a) prae- toris. ΕΠΙ ΒΟΛΑΝΟΥ, *ſub Bolano*. n. ſpaſiani, Titi, Domitiani a Smyr- naeis. *Morell*. Th. Impp.) *Vaill*. Gr. p. 22.) *Wilde* Sel. Num. Tb. 24. n. 145. p. 196. — b) procon- ſulis. ΕΠΙ Λ. ΜΙΝΔΙΟΥ ΒΩΛΑΝΟΥ (*ſic*) ΑΝΘΥ. *Sub L. Mindio Bola- no Proconſule* Patrenſium. n. Clau- dii. *Vaill*. Gr. p. 13. 364. ſed le- gendum eſſe ΠΟΛΛΙΩΝΟΣ docet ectypus *Morellii*, cuius auerſa in parte capiti galeato addita eſt inſcriptio: ΕΠΙ Λ. ΜΙΝΔΙΟΥ ΠΟΛΛΙΩΝΟΣ ΑΝΘΥ- ΠΑΤΟΥ ΠΑΤΡ. *Liebe* Goth. Num. p. 42.

ΒΟΛΟΥC. *Voluſianus* Imp. in aere Theſſalonicenſ.

ΒΟΛΟΥCΙΑΝΟC, *Voluſianus* Imp. Α. Κ. ΓΑ. Φ. ΓΑΛ. Β. ΒΟΛΟΥCΙΑΝΟC ΕΥ. *Hard*. Oper. p. 841.) *Patin*. Th. Maroceni p. 140.

BON. *Bonitas* numi; nota incuſa n. Claudii.

—. in Æ 2. Auguſti. COL. IVL. BON. *Colonia Iulia* BON. Colonus agens boues. *Golz*. in Aug. Tb. 48. fg. 1. qui ſine dubio *Bononien- ſem* intellexit coloniam, cuius men- tio eſt apud *Plin*. L. III. c. 15. „Intus coloniae: *Bononia*, Felſina vocitata, cum princeps Etruriae eſ- ſet.„ Sed coloniae Italicae ſub Im- peratoribus numos non ſignarunt. Vnde cenſet *Hauercamp*. ad *Morell*. Th. Impp. I. Tb. 51. fg. 9. in Aug. p. 450. lectum fuiſſe a *Golzio* BON. pro BER. *Beryti* enim coloniae ſi- milis occurrunt apud *Morell*. in Aug. Tb. 34. fg. 3. 4. etc.

BON. EVEN. *Bonus Euentus*. Vir nudus ſtans d. pateram, ſ. ſpicas et papauer.)(GALBA IMP. Ca- put eius laureatum globo impoſitum. Æ.

AV. Rrr. *Khell.* Suppl. p. 29. — *it.* R. R Galbae. *Vaill.* Pr. II. p. 70. ſed BONI EVENTVS eodem cum typo. — *it.* AR. Galbae ſed BON. EVENT. Idem genius Boni Euentus ſt. cum patera ſpicis et flore. *Eckhel.* Cat. II. — *Ead. inſcr.* ſed caput Boni Euentus diadematum. AR. Galbae. *Eckhel.* ib.

BON. EVEN AVG. *Bonus Euentus Auguſti.* Figura virilis nuda d. pateram tenet ſuper aram ignitam, ſ. ſpicas deorſum. Æ 3. Gallieni. *Band.* I. 213.

BON. EVENT. Idem genii typus, qui vero ſ. vuarum faſcem. AR. Rr. Gallieni. *Band.* I. 158.) *Mdb.* 372.

BON. EVENT. AVG. Idem typus. R Gallieni, qui Bonum Euentum precari videtur, cum nulla Romana prouincia eſſet, ipſo imperante, quae bello ſeu barbarico, ſeu ciuili, non impeteretur. *Band.* ib.) *Mdb.* ib. — *Al.* ſed ſ. ramum. Æ 3. Gallieni. *Eckh.* Cat. II. 370.

BON. EVENT. LIBO. Caput muliebre faſcia circa frontem redimitum. AR Scriboniae gentis. *Morell.* Fam.) *Vaill.* Fam.) M. *Pembrok.* III. Tb. 93. fg. 3.

BON. EVENTVS. Genius ſt. ante aram accenſam, d. pateram, ſ. ſpicas. AR. Gallieni. *Band.* I. 158.

BONA DEA, quae et *Fauna*, Fauni coniux et *Fatua*, eadem quae *Veſta*, ſiue tellus fuit, de quo numine *Macrob.* L. I. Saturn. c. 12. et *Laurent. Pignorius* in ſingulari commentatione: Magnae deum matris Ideae et Attidis initia, ex vetuſtis monumentis eruta, quae Tom. VII. Theſ. Ant. Graec. *Gronouii* p. 505 ſqq. exſtat. — Calendis Maii celebrabant Romani huius Bonae feſtum, ob dedicatum eodem die in Auentino monte templum, *Ouid.* Faſt. L. V. vſ. 155. — DEA BONA. Ipſa dea ſedens in quadrato. n. Paeſtanorum Lucaniae. — In marmoribus BONA legitur IVNO, itemque BONA VENVS.

BONA FORTVNA, quae et in Graecis numis ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. *Spanh.* Pr. II. p. 337. — Romae *Bona Fortuna* in Capitolio culta fuit; *mala* vero in Eſquiliis.

BONA SPES. Spei gradientis typus, AR. Peſcenni Nigri. *Eckhel.* Cat. II. p. 268. — *it.* AV. AR. Sept. Seueri. *Eckh.* p. 271. 275.) *Mdb.* 267. 269. — Spes ſt. d. florem tenet, ſ. veſtem ſubleuat, flore ex capite quaſi excreſcente. AR. Domnae. *Eckhel.* p. 285.

BONAE FORTVNAE. Fortuna ſt. d. temonem, ſ. cornu copiae. AR. Rr. Valeriani Sen. qui bonae Fortunae ſacra feciſſe videtur, vt ea proſpera et ſecunda contra barbaros vndique Romanos prouincias populantes vteretur. *Hard.* Oper. p. 848.) *Vaill.* Pr. II. p. 343. — *it.* AR. Gallieni, qui et ad illam, vt ad alia numina in periculoſo rerum ſuarum aeſtu confugiſſe videtur. *Band.* I. 213.) *Eckhel.* Cat. II. p. 371.) *Harduin.* Oper. p. 848.) *Mdb.* p. 372.) *Vaill.* Pr. II. 351. — *Al.* ſed ſub nauis gubernaculo globus etc. AR. Gallieni. *Band.* I. 158.

BONAE MEMORIAE, PIAE MEMORIAE, de quibus, ſimilibuſque formulis ad perſonas viuentes quandoque adplicatis, conf. Raccolta d'opuſculi ſcientifici e filologici Tom. IX. p. 269 ad 287. vbi viginti et quatuor exempla exhibentur.

BONAE SPEI. Dea Spes ſtolata ſt. d. florem tenet, ſ. veſtem ſubleuat.)(CAES. C. PESC NIGERIVS AVG. COS. I. AR. Rrrr. *Ant. Auguſtin.* p. 44.) *Hemelar.* N. *Arſchot.* Tb. 34.) *Ruben.* N. Arſchot. Tb. 52.) *Mdb.* p. 264.) *Triſtan.* II.

I. p. 34.) *Vaill.* Pr. II. p. 201. 02.) *Agnethler* MzCab. *Schulz.* I. p. 177. 178. vbi de pretio huus numi, quod conſtituunt rerum nari 200. thalerorum etc. differit. — *Ead. epigr.* Spes gradiens apite calatho ornato, d. florem, ſ. eſtem leuans. Æ. Rrrr. *Strada* p. 10. e quo *Mdb.* 264. cui vero umquam tales videre contigi.

BONAE SPEI. Spei typus. AV. eueri *Mdb.* 267.

Boni, Gr, Ἀγαθοὶ δαίμονες vel Ἥρωες, *Diui* a Romanis dicti pro diis propitiis. *Spanb.* Pr. II. p. 337.

BONI EVENTVS. Genius ſt. nudus, d. pateram, ſ. duas ſpicas um papauere intermedio. AR. Galae. *Cim. Vind.* I. p. 51.) *Mdb.* p. 9. 100.) *Morell.* in Galba Tb. . n. 23.) *Patin.* Theſ. p. 55.) *Vaill.* Pr. II. p. 70. — *Al.* ſed aput genii vrbis Romae. n. Galae. *Harduin.* Oper. p. 728. — *Al.* eiuſdem Galbae cum capite Fecitatis. *ibid.* vid. FELICITAS BONI EVENTVS.

— — Genius ſt. ad aram, d. pateram, ſ. Spicas. Æ. Ant. Pii. *Mdb.* 195.

— — Mulier ſt. d. pateram um frugibus, ſ. ſpicas. AR. Rr, Peſcennii. *Eckh.* Cat. II. 268.) *Mdb.* 264.

— — ſed. d. caniſtrum etc. AR. Rr. Peſcennii. *Harduin.* p. 797.) *Mdb.* 264.) *Patin.* Theſ.) *Vaill.* Pr. II. 202.

— — Mulier ſt. d. pateram frugibus refertam, ſ. ſpicas. AR. Sept. Seueri. *Eckhel.* Cat. II. 271.) *Mdb.* 268. 269.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 41. fg. 7. p. 205.

— — Mulier ſt. d. ſpicas, ſ. pateram cum frugibus. AR. Domnae. *Geſner* Tb. 137. fg. 3.) *Mdb.* p. 282.) *Muſell.* Impp. Tb. 153. fg. 10.

BONI. FATI (*ſic*) apud *Golz.* ad Valentin. I. et *Mdb.* 501. ſed numus male deſcriptus; nam pro BONI FATI vnico verbo legendum BONIFATI. vt in aliquibus numis Plac. Valentiniani clare legitur BONIFATIVS, in aliis BONIFATI. *Bandur.* II. 466. 570. 573. 574. vel etiam BONIFACIVS. *Band.* II. 574. cuius et Aetii hiſtoriam refert *Ducang.* de inferioris aeui num. p. 41. et ex eo *Bandur.* II. p. 573. pariter atque *Hauercamp.* Num. Contorn. p. 121.

BONIFACIVS. Quadriga ceruorum, in qua figura d. lauream, ſ. palmam. Æ max. Plac. Valentin. *Band.* II. 574.) *Guſſeme* I. p. 403.

BONIFATIVS. Ipſe vir heroicus curru quadriiugo triumphantis ſpecie vectus, d. coronam lauream cum flagello, ſ. palmae ramum; equorum capita palmis inſignia, quae palmae nonnullos induxerunt, vt ceruos currui iunctos ſcriberent. Æ max. Placid. Valentiniani. *Band.* II. 573. 574.) *Ducang.* Tb. 21.) *Hauercamp.* Num. Contorn. fg. 55. p. 120. ſqq.) *Mdb.* 538.

— ſed in quadrigis ceruorum. AV. *Hauercamp.* l. c. fg. 58. p. 126.) *Strada* p. 221. picturam dedit, et *Ducang.* eiuſdem AV. numiſmatis mentionem fecit, ex quo *Mdb.* p. 538. repetit. At monogrammata in imo adpoſita non omnino eadem ſunt, quae in aereo, ob numi forſan exiguitatem haec haud bene expreſſit monetarius, aut minus percepit. *Hauercamp.* ib. p. 125. ex *Strada.*

BONNA in Germania ad Rhenum, *Tacito* et *Antonino Bonna*, *Ptolemaeo* quoque L. II. c. 9. Βόννα. — COL. IVLIA BONNA. n. Auguſti. *Golz.* Theſ. p. 240. e quo *Harduin.* Oper. p. 35. et *Guſ-*

ſeme

ſeme I. p. 403. Forte idem eſt numus, in quo BON. pro BER*ytus* legendum. vid BON.

BONONIA Galliae, *Harduino* p. 85. Oper. Sel. *Boulogne ſur mer* in Picardia. Prius Geſſoriacum Morinorum litus, teſto *Plinio* L. IV. c. 30. vocabatur, portuſque Morinorum, ib. c. 37. Tabula *Peuting*. Geſoriaco, quod nunc Bononia. — *Bononia* alia Italiae ciuitas prope Padum. *Plin.* L. V. c. 15.

BONONIA OCEAN. in numo, quem *Mdb.* p. 461. e *Spanhêmio* exſcripſit ac Conſtantino M. minus recte tribuit, qui vero ad Conſtantem pertinet, quo traiectus principis e Bononienſi litore ao. 343. in Britanniam deſignatur, vel nauigatio eo mari. Æ. max. Muſ. *Alb.* II. p. 98.) *Band.* II. p. 296. falſo ſub Conſtant. M. rectius vero p. 348. 355. ſub Conſtante: BONONIA OCEANEN.) *Harduin.* p. 35. 489.) *Mdb.* 480.) *Vaill.* Pr. III. p. 244.) *Guſſeme* I. p. 403. II. 291. ſed OCCEANEN) *Ducang.* Triremis cum remigantibus, ſupra quam Conſtans, d. haſtam, ſ. clipeum; Victoria ſtat ad proram, et tria ſigna militaria in puppi adfixa ſunt.

BONO EVENTVI. Genius nudus ſt. d. pateram, ſ. ſpicas cum papauere. Æ 2. Galbae *Morell.* in Galba. Tab. 6. fg. 24.

— — ſt. d. pateram ſuper aram ignitam, ſ. ſpicas. Æ 2. Anton. Pii. *Mdb.* 195.) Muſ. *Theup.* 495.

— — COS. II. Idem genii ſt. typus. Æ. Anton. Pii. *Mdb.* 194.

— GENIO IMPERATORIS. Genius cum modio ſuprà caput, et pallio in brachium ſiniſtrum relecto ſtans, d. pateram, ſ. cornuc. in imo ALE. *Alexandriae* cuſus. Æ 2. Rr. Gal. Maximini. *Band.* II. p. 166.) *Vaill.* Pr. I. p. 284. — Cuiuis homini genium bonum malumque attributum, et perpetuum veluti comitem conſtitutum eſſe crediderunt veteres. *Horat.* L. II. ep. 2. vſ. 187. Saepe inde occurrit in lapidibus GENIO SANCTO. — GENIO MAGNO. — GENIO GVBERNATORI etc. Multa de iis narrat *Pauſan.* L. VI. vt. et *Horat.* L. II. ep. 1. vſ. 144. ac carm. L. II. od 17. vſ 24. vid. GENIO AVGVSTI. — CAESARIS. — IMPERATORIS. — POPVLI ROMANI. — SENATVS.

BONO GENIO PII IMPERATORIS. Genius ſt. d. pateram, ſ. c. c. Æ 2. Gal. Maximini. *Band.* II. 167. 176.) *Eckhel.* Cat. II. 458.) *Mdb.* 447.) *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 19. p. 199. 200. 262.) *Vaill.* Pr. II. p. 284. — *it.* Æ 2. Licin. Licinii. *Eckhel.* ib. 461. — *ib.* Æ. *Band.* II. 296.) *Guſſeme* II. 299.) *Mdb.* p. 460. ex *Occone.*

BONO IMP. PROBO INVICT. AVG. Caput Probi galeatum et radiatum cum haſta ſupra humerum et clipeo. Æ. Probi. M. *Theup.* p. 304.

BONO REIPVBLICAE. Victoria ſt d. crucem longiorem, ſuperne ſtellula, a d. in area R. a. ſin. V. in ima parte COMOB. AV. Honoriae. *Band.* II. 576.) Muſ. *Pembrok.* I. Tb. 28. fg. 10.

BONO REIPVBLICAE NATI. Duo Impp. paludati ſedentes in eadem ſella, globum tenentes, pone eos Victoria intermedia, ad pedes laurus vel palma. AV. Flau. Victoris. *Band.* II. p. 522.) *Ducang.* Tb. 18.) *Mdb.* 515.) M. *Theup.* p. 355. — *Al.* ſed mendoſe inſculptum REIPVBLICE. (*ſic*) *Band.* ib.

BONOSVS, ſiue *Bonoſius*, Britannus, vir admodum bibax, ſed bellicoſus, cum eſſet dux Raetici limi-

tis-

is imperium ſibi vſurpauit ad Rhenum. Primo regiminis anno, vitus a Probo, ao. 275. laqueo ſe pſum ſuſtulit. *Vopiſc.* in Bon. — Cuius numi ſola hactenus fide niuntur *Glozii*, qui adfert epigr. MP. CAES. Q. BONOSIVS P. F. AVG. vel Q. BONOSIVS AVGVSTVS *Bimard.* ad *Iob.* II. p. 405.) *Vaill.* P. III. 289.) *Mdb.* 418. *Booſus* vulgo, verum *Vrſinus* aerea xſtare numiſmata teſtatur, in quious *Bonoſius*. *Guſſeme* I. p. 403. 04.

Bonus Euentus a *Varrone* L. I. e R. R. inter 12. deos conſentes, ui agriculturae praeerant, recenſeur; cuius ſimulacrum ab Euphraore fictum, quod Romae erat, d. ateram, ſ. ſpicam et papauer tenens, eſte *Plinio* L. XXXIV. c. 8. idem .. XXXVI. c. 5. alterius a Praxiele facti meminit. Templum Boi Euentus in regione nona prope Thermas Agrippae collocat *P. Vitor*. Conf. *Ludov. Wilh. Ballborn* le *Bono Euentu*, veterum deo. 765. 4. — *Philibert Bern. Moeau de Mautour* diſſ. ſur le dieu *Bonus Euentus*, et ſur ler médailles, qui concernent ſon culte, dans Memoir. de l' Academie de bell. Lettr. Tom. IV. p. 78.

Bonus euentus d. pateram, ſ. ſpicas. n. Heracleae Ponti. — ſt. nudus d. ſpicas c. epigr. peculiari: ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ ΕΦΕΣΙΩΝ. n. Epheſior. — ſt. nndus, d. pateram, ſ. duas ſpicas. c. inſcr. COS. IIII. Ꜩ. Antonini Pii *Pedruſ.* Muſ. Farneſ. II. Tb. 11. fg. 13. — ſt. d. pateram, ſ. ſpicas. n. Traiani. — Figura nuda humi ſedens, d. pateram porrigens, videtur *Froelichio* eferri *Bonus Euentus* in n. Cyzienorum. — *Boni Euentus* caput um faſcia. n. Scriboniae g.

BONVS EVENTVS. Genius ſacrificat ante aram d. pateram, ſ. ſpicas. Æ 2. Anton. Pii. — *it.* Ꜩ. Caracallae. *Guſſeme* II. p. 77.) *Raſche Lex. Num.* *Harduin.* Oper. p. 801.) *Mdb.* 285. — *it.* Getae. *Mdb.* 289.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 41. fg. 6. p. 205.

BONVS EVENT. AVG. Idem genii ad aram typus. Æ 3. Valeriani Sen. Band. I. 138.

BONVS EVENTVS AVG. Idem typus. Æ 3. Gallieni. *Band.* I. 213.

BONVS. EVENTVS AVGVSTI. Figura nuda ſt. d. pateram, ſ. ſpicas et papauera. Ꜩ. Titi depictus in Th. Num. Sel. *Oiſelii* Tb. 41. fg. 8. p. 206.) Theſ. *Morell.* Imp. II. in Tito Tb. 6. n. 58. et a *Gorio* ibid. 352. deſcriptus.) *Mdb.* p. 124.) *Theup.* p. 147. — *Bonus Euentus* in n. Titi forte expreſſus, vt pacem eius virtute et cura feliciter eueniſſe deſignet; nam et in Veſpaſiani numis ſculptus cernitur *Bonus Euentus*, cum epigraphe PACIS EVENT. de quo *Vaill.* II. p. 88. Vel hic Deus, qui agrorum bonis et culturae praeeſſe cenſebatur, in n. Titi exhibetur, vt declaret eum reſtituendis aliorum bonis et poſſeſſionibus inuigilaſſe. cf. *Sueton.* c. 8. — *Ead. epigr.* in Ꜩ. Titi. Figura nuda ſt. d. pateram. M. *Arſcbot.* Tb. 28. fg. 16.) *Geſner.* Tb. 59. n. 44.) *Gorius* ad *Morell.* Imp. in Tito Tb. 8. n. 47. p. 363.) *Khell.* Suppl. p. 40.) *Muſell.* Impp. Tb. 38. fg. 7.) Apud. *Mdb.* p. 121. deeſt epigraphe aduerſae partis IMP. TITVS CAESAR VESPASIANVS AVG. P. M. quam *Gorius* l. c. ſuppleuit Muſ. *Theupoli* p. 147. Ita quoque hunc numum *Occo* p. 105. deſcribit. Adnotant deſcriptores mulierem figuram in poſtica ſculptam, et quidem *Mdb.* ita ſuum deſcribit: Figura muliebris ſt. nuda, ſ. brachio columnae nixa, haſtam tenet per transuerſum, d. mucronem; qui typus omnino differt a *Theupolitano*. Sed in numis frequenter *Bonus Euentus Deus*, qualem ab Euphranore ſcul-

— Hierocaeſarienſium Lydiae *annus* 172. in n. Seueri, vel V. C. 951. aera enim eorum Tiberiana ab anno 779. coepit. *Vaill.* Gr. p. 273.

— Tyri *annus* 172. Seleucidarum in Æ. Demetrii II. Nicatoris *Froelich.* Annal. Syr. Tb. 10. n. 30. p. 77.

B. ΟΡΒ. Βαρβία 'Ορβίανα, *Barbia Orbiana* vid. *Orbiana.*

ΒΟC Anazarbenorum *annus* 272. qui ex computo epochae 734. capitis in annum V. C. 1006. incidit. Valer Sen. *it.* Gallieni. *Haym.* II. Tb. 49. n. 8. p. 386.) *Vaill.* Gr. p. 251.) M. *Pembrok.* III. Tb. 83. n. 6.

ΒΟC. Dorae in Phoenicia 272, cuius epochae initium intra annos V. C. 620 et 642. quaerendum. *Froelich.* 4. Tent. p. 205. 206.

ΒΟΣ in ima parte n. Antiochiae in Syria.

— Apameae in Syria *annus* 272.

lus tanquam victimae parata
baſes altas conſiſtunt, Conſe
nis typus. *Hantbaler. Exerci*
Tb. 1. fg. 11.

— cuius figura inſignit
gularis vetuſtatis numum qui
ſem, ſeu quinque librarum
longum protulit *Spanh.* Pr. 1.

— agriculturae ſymbolu
Aeſerniae, Alontini, Atabyrii
merti, Panormi etc. cf. *Pera*
cil. Num.

— cernuus. n. Arpanorum
liae. ad ſacrificium aliquod
lini factum, cui bos gratiſſima
ma. n. Seleuci I. Syriae regi

— cornupeta, pede arenam
gens, vel furiens; non quiet
coloniae ſymbolum; non inf
ſignis, nec vitta ornatus, pro
ſiclis, ſed qui cornibus ferire
tus, ideoque non ſacrificandu
dos indicat editos, vel alia
cauſam ſignatus in n. Alexa
Aegypti, Amphipolis Maced
Arporum Apuliae, Aradi P
ciae, Cyzici Myſiae, Epiri,

cem, vinculis profugum, cornibus arreptum ſolus retinuit manibus, *Appiano* teſte; porro n. Cleopatrae reginae Syriae, Indutiomari principis; *it. Impp.* Auguſti. *Morell.* in Aug. Tb. 10. fgg. 4. 5. addita explicatione; Veſpaſiani. *Morell.* in Veſpaſ. Tb. 5. fgg. 20. 21. et Tb. 10. fg. 14.) M. *Theup.* p. 142; Titi. *Morell.* in Tito Tb. 5. fgg. 32. 35. p. 349. et Tb. 7. fg. 30.) *Mdb.* 122. 123.) M. *Theup.* 148.

Bos cornupeta d. pede anteriore coronam humi dilacerat. n. Crotonis. *Magnan.* Brutt. Num. Tb. 122.

— — ſupra quem thyrſus. n. Euboeae.

— — in laurea. n. Epirotarum Phaeſtiorum.

Bos coronatus et immolandus, dorſuale gerens, ſub ipſo culter victimarius, ante ipſum ara fumans. n. Iul. Caeſaris. *Morell.* in I. Caeſ. Tb. 9. fg. 11. p. 104. — *infulatus*, vel mitra ſiue vitta intra cornua *ornatus* pro ſacrificio. n. Amaſtris, Caeſar Auguſtae, Graccuris. — cum *loto* herba in capite n. Alexandriae Aegypti, Hadrianopolis.

— *currens*. n. Amphipolis Macedoniae, Aradi inſulae, Caſſopes Epiri, Obulc. Hiſpaniae Baeticae. — infra quem ſerpens. v. *Quadrantes.*

— — vel Iupiter curens in vndis. conf. *Schlaeger* de Europae raptu. p. 35.

— *erectus*. n. Byzantii, Nicomediae.

— *dimidius*. n. Abacaeni, Abollae, Corcyrae, Dyrrhachii, Tauii, Thurii *it*. Seleuci I. Syriae regis. — ante quem ramus. n. Salamis. *Eckh.* Num. Vet. Tb. 14. fg. 2. — humano vultu. n. Agyrii, Gelae, Neapolis Campaniae.

Bos facie humana fluuii ſymbolum in numis Magnae Graeciae et Siciliae frequens. n. Atellae, Caletis, Hyrii, Lainorum Lucaniae, Mamerti, Panormi, Tauromenii. — deſuper aſtrum. n. Mamerti. — deſuper Victoria volans bouem coronat. n. Neapolis Campaniae.

— — aquam ore euomens. n. Alontini. *Neumann.* Pop. Num. II. p. 116. 117.

Bos gibboſus in numis regum Syriae e. c. Cleopatrae reginae, Antiochi XII. aliorumque, obuius, ſiue quod taurum ab ara aufugientem cornibus arreptum retinuit Seleucus I. ſiue quod Apollo, numen tutelare Syriae, bouibus delectaretur, ſiue quod fertilitatem agrorum et laeta paſcua deſignet.

— *gradiens* aut victimam, aut potius regionis fertilitatem, et vberes agriculturae prouentus denotare videtur in Bithynii Cyzici, n. Amaſtris, Gelae, Hadrianorum, Nicopolis ad Iſtrum, Phaeſti, Phenei, Poſidoniae, Stoborum, Thurii, *it.* Indutiomari principis. *Morell.* Th. Impp. I. p. 103. *pariter* n. Veſpaſiani, Getae.

— *iacens*. n. Eretriae Euboeae. — infra quem claua. n. Caryſti inſulae Euboeae, cuius typi rationem *Eckhel.* Num Vet. p. 160. ad Tb. 10. fg. 18. dedit. — procumbens ad ſacrificandum, Conſecrationis typus. n. Auguſti. *Hanthaler.* Exercit. VI. Tb. I. fg. 12.

— *incuſus* haud raro in Pamphyliae et Ciliciae ciuitatum argentea, nominatim Aſpendi, Malli, Tarſi, Sidetis, Nagidi. *Neumann.* Pop. Num. II. p. 52. Tb. 2. fg. 8. — incuſus ſimilis. n. Sibaris. *Magnan.* Brutt. Tb. 6.

— *marinus* c. epigr. LEG. I. ITAL. VII. P. VII. F. n. Gallieni.

Bos natans, vel Apis Aegyptiorum, vel Iupiter ſub tauri natantis effigie. *Schlaeger*. de raptu Europae.

— *paſcens* in n. Macedoniae planam et campeſtrem regionem, fertilem, paſcuis optimis felicem et boues pulcerrimos nutrientem ſignificat. *Wilde* Sel. Num. Ant. Tb. 10. fg. 61. p. 190. n. Amphipolis, Pellae, Theſſalonicae pariter Italiae paſcua indicat fertilia. *Burmann*. Sicul. p. 481. n. Thurii. — idem bouis depaſcentis typus in n. Antinoi a Bithyniensibus cuſo, quod vrbs ea paſcuis ad boues alendos optimis cincta, ex *Strabone* L. XII.

Bos ſtans. n. Alexandriae Aegypti, Andri, Apolloniae Illyrici, Bithynii, Byzantii, Calaguris, Calchedonis, Caſcanti, Celſae, Cluniae, Crotonis, Ergauicae, Gelae, Graccuris, Hadrianorum, Mamerti, Neeti, Panormi, Perinthi, Poſidoniae, Pyli, Smyrnae, Tarraconis, Turiaſonis; *item regum* Syriae Antiochi Dionyſi, Seleuci V. *pariter Impp*. Auguſti, Veſpaſiani, Gallieni c. epigr. LEG. VII. CL. VII. P. VII. F. *al*. LEG. VIII. AVG. VI. P. VI. F. *al*. LEG. X. GEM. VI. P. F. *Vaill*. Pr. II. p. 359. 360. — Bos inſiſtit baſi, cui inſcriptum ΜΟΛΟΣΣΟΣ. n. Thurii.

— *ſtans et reſpiciens*. n. Gortynae, Pandoſiae, Patii, Phaeſti, Sibaris vel Thurii.

— *ſtans* nec infula, nec vitta ornatus, ad ſacrificia nequaquam ſpectat, ſed in municipiis pro vulgari eorum ſymbolo ſignatus, vt Caſcantum, Ergauica, Graccuris, Oſicerda et quae ſunt alia. Bos ſollemne coloniarum municipiorumque typus, fertilitatem ſoli, pacem, incolumitatemque, principis beneficio partam, innuit. Hoc coloniae ſymbolum, colonia enim dicta a colendo, bobus arare conſuetum, deſcribit *Plutarchus* in Romulo: Conditor aratro aereum vomerem adiungit, iunctiſque bobus, mare et femina, ipſe circum lineamenta profundum inducit ſulcum — Ipſe Commodus togatus et velatus agens boues c. epigr. COL. AN. COMM. — Inde in coloniarum numis ſunt boues ſiue aratrum ducentes, ſiue colonorum alimoniae deſtinati, ſymbola coloniae ex ciuibus togatis deductae, vt vexillum inſigne eſt veteranorum colonorum. In n. Sidoniorum colonus agit boues, ad eorum latera in medio numi vexillum, in quo LEG. III. PAR. *Legio tertia Parthica*; in n. autem Tyriorum bos pone vexillum, in quo LEG. III. GAL. *Legio tertia Gallica*: bos ad ciuium deductionem ſpectat; vexillum vero veteranos legionis tertiae Gallicae in Phoenicia hiemantes in vrbem Tyrum tranſmiſſos indicat colonos.

Duplici modo *bouem* in numo Antinoi, Hadriani amantiſſimi, interpretantur antiquarii; vel ob ſtatuam bouis in Antinoi honorem erectam, quod ſub Polemone factum eſſe probat numus maximi moduli c. epigr. ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ ΠΟΛΕΜΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕ, *Smyrnaeis Polemon Poſuit*: vel bouem in eius honorem mactatum fuiſſe, quamuis aut principum aut populorum nomine tantum immolebatur, idque Ioui ſoli aut Auguſto. Iuxta Strabonem L. I. paſcua Bithyniae fertiliſſima, quod etiam per bouem ſignificatur. Muſ. *Alb*. I. p. 29.

Bos ſtans cum duabus ſtellis in vertice in n. *Iuliani* apoſtatae, eiuſdem Imperatoris tranſitum ad ethnicos, reſtitutionemque victimarum et hoſtiarum ruminalium, factam ab hoc apoſtata, cum a chriſtianis Imperatoribus tales victimae fuiſſent prohibitae, indicat, ſiquidem aliquoties centenos tauros ſacrificaſſe et albos Ioui immolaſſe ex Ammiano L. XXII. nouimus. Duplex aſtrum arguit Orientem et Occidentem

tem, poſt Conſtantii enim mortem vtriuſque imperio potitus eſt Iulianus. Alii ob ſtellas in tauri capite ſignatas malunt, quod Deus Apis deſignetur, qui ex *Plinio* L. VIII. c. 46. numinis vice colitur. Ex Harduini vero Oper. p. 493. mente, *bos* Conſtantiae ſymbolum, vel armenti libere paſcentis; ſupra geminum Solis ſidus ſymbolum negotiationis et mercaturae, quam in Oriente aeque atque in Occidente Iulianus foueret.

Bos vittatus, cuius caput mitra quadam triangulari ſeu infula ornatum eſt, floribus coroniſque religionis ergo ornabatur, dum ad aram immolandum ducebant. In denariis frequens exhibetur, quia conſules in capitolium adſcendentes duo iuuencos iniuges mactare Ioui ſolebant. — Bos procumbens, quaſi victimario ferenti collum praebens indicat et venerationem imperato,, is; Triſtanus autem Comm. Hiſt. T. I. p. 32. ad taurum reuocat coeleſtem. — Bos Herculi immolatus, n. aer. max. Antonini Pii. — Bos vittatus, flore inter cornua inſignius in numis Aegypt. Apim. deum ab Aegyptiis cultum arguit. vid. *Apis*.

Bos fune trahitur. n. Tomitarum.

— ſubſultans retinetur cornibus viro nudo. n. Lariſſae Tricae Theſſaliae.

— hinc inde pro pedibus deae. n. Neapolis Samariae.

— trahit curriculum, in quo mulier ſedens. n. Tomitarum.

— et vacca ad aratrum iuncti, eductarum ex ciuibus coloniarum index, de quo ſymbolo *Morell*. Th. Impp. II. p. 281. 359. 663. et *Vaill*. Colon. — boum bigas ducit Commodus. *Eckhel*. Cat. II. p. 261.) M. *Theup*. 541. — boum bigae, in quibus Luna. Æ. 2. Elagabali.

Bos et leo ad pedes mulieris in coloniae Viminacii numis perpetuus eſt typus, qui leo cum boue concors populi feracitatem per colonos lenitam forſan indicat.

— et cornucopiae. n. Aegyptius in Hadriano.

— et auis volans ſuper bouem gradientem. n. Carthaginis.

— et Victoria volans deſuper. n. Neapolis, Sueſſae.

— ante quem aquila coronam lauream roſtro. n. Iuliani Apoſtatae.

— ſupra quem luna creſcens. n. Auguſti. *Morell*. in Aug. Tb. 38. fg. 22. p. 394.

— cum luna creſcente in latere. n. Antinoi, Hadrianotheritarum.

Boum capita, modo ſacrificia, modo ludos indicant. *Hauercamp*. ad *Morell*. Theſ. Famil. p. 44. In templis quoque ea ſolebant adpendere antiqui, vt votorum pro Imperatore eſſent indicia.

Bouis caput. n. Alexandriae Troadis, Athenarum, Cranii Cephalleniae inſulae, Cretae, Deulti, Eleae Peloponneſi, Euboeae, Metaponti, Pautaliae, Rhegii; ob ludos in n. Aedilium frequens.

— — aduerſum in n. Calaguris ad ſacrificia reſpicit, quae cum ludos ſacros plerumque comitari ſolerent, Aedilium nomina, qui ſcilicet curam eorundem habuerunt, adſcribuntur. *Morell*. Fam. Cornelia Tb. 6. n. 6. p. 137. et in Tiberio Tb. 13. n. 2. 4.) *Seguin*. Sel. Num. p. 82.) *Vaill*. Col. I. p. 102. — in proſpectu. n. Corcyrae.

— — cum collo. n. Pergami Myſiae, Phaeſti Cretae.

Bouis caput floribus ornatum. n. Cleonae in Argolide. — cum infula, vel vittis ornatum. n. Athenarum, Corcyrae, Euboeae, Polyrrhenii Cretae. *Paruta* Tb. 76. fg. 1.) *Beger.* Th. Palat. p. 227. *et Tb.* Brand. I. p. 398.) M. *Pembrok.* II. Tb. 25. fg. 7.) *Wilde* Sel. Num. Tb. 8. fg. 46. p. 69. — *it.* Antiae gentis. — vittatum, penes quod caput humanum. n. Euboeae. *Saubert.* de ſacrificiis c. 18. p. 385.

Boius caput in area. n. Bruttiorum Italiae, Cauloniae, Elidis.

— — ad pedes Martis n. Bruttiorum.

— — d. pede premit Lunus. n. Hierapolis Phrygiae.

— — inter crura pegaſi. n. Antiochiae Cariae.

— — ſub grypho. n. Aſſi Myſiae.

— — ſub ſcrofa. n. Eleuſinis Atticae.

— — ſupra quod luna creſcens, in qua ſtella. n. Aezanis Phrygiae.

— — hinc et inde ſpica, n. Athenarum.

— — intra lauream. n. Phaeſti Cretae.

— — et culter in corona. n. Sardium.

— — humi iacens. n. Caenios Inſulae, Crotonis Bruttiorum.

— — incuſum. n. Metaponti.

— — geminum arae impoſitum. n. Nicaeae.

Bos, Βοῦς, apud Athenienſes monetae genus, quod bos in ea ſculptus foret, de quo *Spanhem.* Pr. I. p. 9. 65.) *Wathter.* Archaeol. Num. p. 32. et alibi.

ΒΩΣΙΟΣ Iouis cognomen ſingulare. ΖΕΥΣ ΒΩΣΙΟΣ. n. Hierapolis Phrygiae. *Wacker's* Sendſchreiben an Hrn. v. *Schachmann* p. 8.) *Arigoni* I. Tb. 11. n. 108. vbi vero minus recte numus occurrit.

Boſporus et *Veſperus*, Orientis et Occidentis indices in anaſtaſi Childericiana ſuper aureo Leonis Imperatoris numo, duplici ſidere inſignito. *Chifflet.*

Boſporus, Gr. Βόσπορος, ex Βοῦς, *bos*, et πόρος, *tranſitus*, quod Io in vaccam mutata fretum Thracium tranaſſe dicitur. Alii ſcribunt *Boſphorus* ex Βοῦς et φέρω, id quod *Stephanus Byz.* iam taxauit. Vtraque tamen ſcribendi ratio ſuos habet defenſores. — Duo ſunt Boſpori, alter iuxta Byzantium, qui *Thracius* dicitur, eſtque oſtium Ponti, per quod in Propontidem influit. Alter eſt Boſporus in introitu Maeotidis paludis, per quem in Pontum defluit; hic etiam *Cimmerius* nuncupatur Boſporus a Cimmeriis populis, partem eius frigidiſſimam incolentibus. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 409. ſq. 1074 ſq.

Vetuſtiſſimi in *Boſporo Cimmerio*, ſeu Cherſoneſo Taurica memorantur reges, a quinto ſaltem ante Chriſtum ſaeculo uſque ad inclinans quartum poſt Chriſtum. Aſt numiſmata non ante Paeriſadem III. comparent, quem Mithradates Eupator, rex Ponti, debellauit. In gratiam eorum, qui chronologiam numariam amant, aut prouehere ſtudent, *Froelichius* in Acceſſione noua ad Numiſmata Reg. Vet. p. 100 ad 108. tabulam e productis hactenus numis confectam vulgauit, ex qua vno velut adſpectu colligi nullo negotio poterunt: 1. Nomina et ordo regum Boſpori, quotque circiter annis regnarint. 2. Anni in eorundem numis ſignati. 3. Iidem annorum numeri reducti ad annos V. C. Varronianos. 4. Romanorum principum et Auguſtorum initium et finis in-

imperii, item in annis V. C. Iulianae formae. Ex combinatione columnarum huius tabulae illico patebit, ſub quo Auguſto rex quiſque Boſporanus vixerit. — Conſulendi quoque ſunt: *Iohn Cary* Hiſtoire des Rois de Thrace et de ceux du Boſphore-Cimmerien, éclaircie par les médailles. à Paris 1752. 4. Germanicam huius opuſculi verſionem cf. *Sigm. Iac. Baumgarten* Sammlung von Erläuterungsſchriften und Zuſätzen zur allgemeinen Welthiſtorie. Tom. IV. — Diſſertations du P. *Etienne Souciet* Tome III. contenant I. la diſſ. ſur les médailles de Pythodoris, reine du Pont et du Boſphore. II. diſſ. ſur une médaille du cabinet de l'abbe Rothelin, dans la quelle on explique et fixe l'ere et toute la chronologie des rois du Boſphore-Cimmerien. à Paris. 1736. 4. — *Io. Foy Vaillant* Achaemenidarum imperium, ſiue regum Ponti, Boſphori, et Bithyniae hiſtoria, ad fidem numiſmatum accommodata. Pariſ. 1725. 4. — Pariter numos regum Boſpori Cimmerii commemorarunt: *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. P. I. p. 135 ſqq.) *Froelich.* Notit. Elem. p. 152 ſqq.) Com. de *Khevenhüller* in Reg. Vet. Numiſm. p. 146. ſqq.) *Spanhem.* Pr. I. p. 490 ſqq.) Muſ. *Theupoli* p. 1198. ſq.

BOSTR. *Boſtra* Arabiae. COL. BOSTR. *Colonia Boſtra*, quae

Boſtra Stephano Βόστρα πόλις Ἀραβίας, οὐδετέρως καὶ θηλυκῶς, τὸ ἐθνικὸν Βοστρηνὸς καὶ Βοστραῖος, *Boſtra urbs Arabiae, genere neutro et femineo. gentile Boſtrenus et Boſtraeus.* In maximis Arabiae vrbibus cenſebatur. Iuxta antiquarios primum in Alexandri Seueri numis obuia COLONIA BOSTRA, eoque ipſo illius Caeſaris nomine in iis aliiſque dein dicta *Alexandriana.* Sed iuxta Numiſm. *Maurocen.* p. 103. legitur iam ante eadem vrbs inſcripta COLONIA BOSTRA in numis Caracallae et matris Iuliae Domnae. Exſtant antiquiores illius vrbis numi, vt in Commodo, ſed ſine addito coloniae cognomento, vt ex nominibus N. ΤΡΑ. ΒΟCΤΡΑ a Traiano quidem inſtauratam hanc Boſtram liceat inde ſtatuere, haud tamen deductam ab eo in id oppidum coloniam. Eadem quoque Boſtra, muris primum munita a Seuero, Arabiae Petraeae *metropolis* exſtitit, vnde etiam in numo Philipporum BOSTRA COL. METROPOLIS inſcripta cernitur. *Scaliger.* ad *Euſebium* et *Holſten.* ad *Ortelium* Boſtram hanc *Philippopolim*, Philippi Imperatoris patriam, adpellatam fuiſſe tradiderunt, quod vero ex hiſtoriis confirmari non poteſt. *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 589.) *Spanhem.* Pr. II. p. 612. — Nunc *Boſra Leunclauio*, et *Boſtereth* G. *Tyrio* vocari teſtatur in lexico geographico *Ferrarius*; vel referente *Guſſemio Boſſeret*, ſiue *Buſſereth*. — Numi ſuperſtites ſunt:

a) *Commodi.* 1. N. *al.* ΝΕ. ΤΡΑ. ΒΟCΤΡΑ, Νερυία Τραιανὴ Βόστρα, *Neruia Traiana Boſtra*, a Nerua Traiano, qui Arabiam A. V. C. 859. poſt Chr. 106. acquiſiuit. *Harduin.* Oper. p. 35. 750.) *Guſſeme* I. 405.) Νερυιανὴ etc. *Neruiana*, ita *Vaill.* Num. Gr.) *Patinus* Latinas et Graecas litteras permiſcuit.) *Cellario* Not. Orb. Ant. II. 589. Νέα Τραιανὴ, *Noua Traiana.* Typus eſt camelus. Æ 3.

b) *Seueri.* 2. ΑΥ. ΚΑ. CΕ. CΕΟΥΗΡΟC. Caput eius laur.)(. . . ΒΟCΤΡΑ . . . Templum 4. col., in quo mulier turrita ſt. d. tropaeum, ſ. c. c. Æ 1. M. *Theup.* p. 956. — 3. *al.* ſed ΒΟCΤΡΑ ΕΤ. ΡΔ. *Boſtra, Anno* 104 vel Chr. 209. *Beger.* Th. Br.) *Harduin.* p. 35. — 4. N. ΤΡ. ΒΟCΤΡΑ. *Hard.* ib.) *Cellar.* ib.) *Guſſeme* I. p. 406.

c) *Caracallae.* 5. ΒΟCΤΡΩΝ, *Boſtrorum.* Vir inequitans camelum.

hum. *Æ. Vaill.* Adpend. Tb. 10. — 6. Α. ΤΥΧΗ ΒΟϹΤΡΩΝ, 'Αγαθὴ τύχη Βόστρων, *Bona Fortuna,* ſeu *Bonus Genius Boſtrorum.* Caput muliebre turritum, pone quod cornucopiae. Æ 2. *Guſſeme* n. 2.) *Hard.* p. 35.) *Vaill.* Gr.

d) *Alexandri Seueri.* 7. IMP. CAES. M. AVR. SEV. ALEXANDER AVG. Caput laur.)(COLONIA BOSTRA. Caput Iouis Ammonis. Æ 3. *Eckbel.* Cat. I. p. 252.) *Hard.* p. 35. — 8. *Al.* Sed IMP. CAES. SEV. ALEXAND. AVG. Cap. laur.)(*Eadem Guſſeme* n. 3.) *Vaill.* Col. — 9. *Al.* ſed Silenus ſt. d. attollit, humero ſiniſtro vtrem gerit hircinum. Æ 3. *Guſſ.* n. 4.) *Vaill.* Col. — 10. *Al.* ſed caput vel Iſidis, vel genii turritum calatho inſigne, poſt caput cornucopiae impreſſum, vrbem rebus omnibus ad vitam neceſſariis abundantem denotat. Æ 3. *Guſſeme* ib.) *Vaill.* ib.) *M. Theup.* p. 726. ſed ALEXANDER AVG. etc. — 11. N. TR. ALEXANDRIANAE COL. BOSTR. Sacerdos vel colonus agens boues. Æ 1. Rrr. *Cellar.* ib.) *Erizzo.*) *Guſſeme* n. 5.) *Hard.* p. 35.) *Vaill.* Col.

e) *Iuliae Mamaeae.* 12. IVLIA MAMAEA AVGVSTA. Huius caput.)(COLONIA BOSTRA. Caput Iouis Ammonis. Æ 3. *Eckbel.* Cat. n. 2. — 13. *Al.* ſed caput Serapidis cum modio. Æ 3. *Cellar.* ib.) *Hard.* p. 35.) *Guſſeme* n. 6.) *Vaill.* Col. I. p. 130.) *M. Theup.* p. 730. — 14. *Al.* ſed caput muliebre turritum. Æ 3. *Beger.* Th. Br.) *Mdb.* p. 326. — 15. *Al.* ſed pone caput turritum cornucopiae. Æ 3. *Guſſeme* ib.) *Mdb.* ib.) *Muſell.* Impp. Tb. 183. fg. 9.) *Patin.* Ind. p. 22.) *M. Theup.* p. 770.) *Vaill.* ib. — 16. COL. F. BOSTRA ALEXAND. *Colonia Felix Boſtra Alexandrina.* Caput muliebre velatum et turritum, coram aſtrum, poſt cornucopiae. *Guſſ.* n. 7.) *Mdb.* p. 327.) *Triſtan.* II. p. 426.) *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. 589. ſed male ad Iuliam Aquiliam refert. — 17. N. TR. ALEXANDRIANAE COL. BOSTR. Aſtarte, ſeu Venus, tutulata, ſui cultum Boſtrae indicans, ſtat in Templo tetraſtylo, d. ſcipionem in crucem efformatum gerit, ſ. c. c. ad rerum omnium in agro Boſtreno arguendam; pro pedibus hinc et inde centauri buccinam inflantis figura eſt. Æ 1. Rrr *Cellar.* ib.) *Hard.* p. 35.) *Vaill.* Col.

f) *Maximini.* 18 ..... ΜΑΞΙΜΙΝΟϹ. Caput eius laureatum.)(ΝΕ. ΤΡΑΙΑ .... Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam. Æ 2. *Eckbel.* Num. Vet. p. 289. Capitis inſcriptio Graeca praeter morem, nam ex quo facta fuit colonia, Graeca eſſe deſinit.

g) *Philippi Senioris.* 19. IMP. M. I. PHILIPPVS AVG. Huius caput laureatum.)(COL. METROPOLIS BOSTRA. Caput laureatum. Æ. *Guſſeme* n. 8.) *M. Theup.* p. 741. — 20. M. IVL. PHILIP. AVG. Huius caput.)(COL. METROPOLIS BOSTRA circum coronam, in qua CEB. Æ. *Guſſ.* n. 9.) *Mdb.* p. 347.

h) *Philippi Iun.* 21. M. IVL. PHILIPPOS (*ſic*) CESAR. (*ſic*) Caput Iunioris Philippi radiatum, non nihil in ſenium vergens, qua de cauſa *Froelich.* 4. Tent. p. 127. Philippo Sen. tribuit.)(COL. METROPOLIS BOSTRA. Corona, intra quam ΑΚΤΙΑ ΔΟΥϹΑΡΙΑ. Æ 1. Rrr. *Eckbel.* Cat. n. 3.) *Cellar.* l. c. — 22. MARC. IVL. PHILIPPVS CAESAR. Caput eius nudum.)(*Eadem.* Æ 1. *M. Theup.* p. 741. — 23. *Al.* ſed intra coronam querceam CEBACMIA. *Guſſeme* n. 10.

Praeter hos commemoratur in Muſ. *Theup.* p. 831. *Auguſti* nummus: ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Auguſti caput nudum.)(ΒΟϹΤΡΩΝ. Cetra. Æ 4. ſed nullibi de eodem fit mentio.

Bo-

Botrus vuae regionem vini fertiſem notat. vid. *Racemus vuae.*

ΒΟϹΤΡΩΝ, *Boſtrorum* v. *Boſtra.*

ΒΟΤ Aradiorum *annus* 372. ex computo epochae eius initae 495. reſpondet anno V. C. 867.

Botaniates. v. *Nicephorus.*

ΒΩΤΑ, *Vota.* Plurimae figurae ſacrificio adſtantes ante templum quatuor columnis fultum, in quo cuncula. Æ mai. Epheſiorum. *Vaill.* Gr.

ΒΟΤΡΥΗΝΩΝ, *Botryenorum*, populi Phoeniciae, qui Elagabalo percuſſerunt numum Æ 2. in quo Aſtarte ſt. in templo ſex columnarum cum epigraphe ΒΟΤΡΥΗΝΩΝ ΟϹ, *Botryenorum Anno* 270, qui iunctus cum epochae initio 705. incidit in annum V. C. 975. Chr. 221. *Guſſeme* I. p. 406.) *Harduin.* Oper. p. 36. 817.) *Vaill.* Gr. 261. — Templum Aſtartes eius antiquitatem et cultum in vrbe indicat. Ithobaus ex ſacerdote Aſtartes factus Tyriorum rex, poſtquam interfeciſſet patruum, cultum Botry - inſtituit, cum eam condidit, vt refert *Ioſephus* ex Menandro L. VIII. Antiq. c. 7. Quae

Botrys Phoeniciae vrbs maritima *Plin.* L. V. c. 18. multas paſſa eſt mutationes, tandem euulſa a Ptolemaeis per Antiochum Magnum, ex *Polybio* L. V. Haec manſit in Seleucidarum imperio uſque ad diſſidia Antiochorum regum, ſub quibus diruiſſum eſt; vrbem Botrym Pompeius tandem euertit, at cum Iulius Caeſar ex Aegypto A. V. C. 707. per Syriam exercitum duceret, Botryenis qui ipſi adclamauerant, mox Pompeio deuicto vt vrbem aedificarent permiſit, vndé a prima Iulii dictatura, vt Antiocheni, aeram Iulianam A. V. C. 705. ante Chr. 49. computarunt. *Vaill.* Gr. N. p. 861.) *Froelich.* Notit. Elem. p. 45.

ΒΟV in ima parte numi Getae, in cuius ſuprema STA. in media bos. *Harduinus* Oper. Sel. p. 161. geminum Campaniae oppidum *Bouillas* et *Stabias* ſignari credidit, cui *Bouillae* in mediterraneis Campaniae. Repetit *Harduinam* illam interpretationem *Guſſeme* I. p. 406. Idem numus adfertur a *Patino* Impp. p. 317. nec in explanando eo ſatisfacit. De eodem mumo *Eckhel.* Num. Vet. p. 315. „Satis adhuc, inquit, incerta omnia, et digna antiquario Oedipo.„

ΒΟVΛΗ loco ΒΟΥΛΗ, *Senatus.* Ita enim ΙΕΡΑ ΒΟVΛΗ. n. Aphrodiſiae, Attudae etc.

ΒΟΤΒΑC. L. ΙΑ. *Bubaſtites* in Africa, *Anno vndecimo.* Figura ſtans d. auem. *Belleius)* *Neumann.* Pop. Num. II. p. 96.

ΒΟΥΑ. abruptum ſcribae nomen in n. Magneſiae ad Maeandrum, aetate vitiato. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 43. n. 2.

ΒΟΥΛΑΙΟϹ, *Conſultor.* Iouis epitheton. In inſigni et e maximorum genere numo a Mytilenaeis percuſſo legitur ΖΕΥϹ ΒΟΥΛΑΙΟϹ, *Iupiter Conſiliarius.* Χ ΘΕΟϹ ΑΚΡΑΙΟϹ Sic in Athenarum βυλῆς, ſeu curiae ingreſſu ΔΙΙ ΒΟΥΛΑΙΩ, *Ioui Conſiliario. Spanh.* Pr. I. p. 133.) *Guſſeme* V. p. 186.

ΒΟΥΛΑΙΩ, *Conſiliario* vel *Conſilii Praeſidi.* ΣΕΒΑΣΤΩ ΚΑΙΣΑΡΙ ΒΟΥΛΑΙΩ, *Auguſto Caeſari Conſultori* Æ 3. Pergamen. in Auguſto.

ΒΟΥΛΗ, *Curia, Senatus*, ariſtocraticum nempe regimen, vti ΔΗΜΟΣ democraticam reipublicae formam deſignat. Sic inſcripti ſub laureati aut velati muliebris capitis ſymbolo numi Graecarum ciuitatum plurimi, ac in Aſia potiſſimum, prout pluribus oſtendit *Spanhem.* Pr. I. p. 133. — ΒΟΥΛΗ vox quomodo a ΓΕΡΟΥΣΙΑ, Seniorum collegio, diſtincta ſit, docet *Liuius* L. XXX. c. 16.

— ΚΟΙΝΟΒΟΥΤΑΙΟΝ inſcriptum duobus Tarſi et Anazarbi in Cilicia numis, de quibus *Spanhem.* Orb. Rom. p. 419 ſq. vid. ΚΟΙΝΟΒΟΥΤΑΙΟΝ.

ΒΟΥΑΗ, et caput iuuenile laur. n. Attudae Phrygiae. *Cim. Vind.* I. Tb. 15. fg. 13. p. 85. v. ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ.

— et caput ſenatus iuuenile turribus ornatum. Æ 2. Peſſinuntis in M. Aurelio. *Harduin.* Oper. p. 777.) *Vaill.* Gr.

— et caput muliebre velatum. n. Tripolis Phrygiae. vid. ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ.

— ſupra, infra vero ΔΗΜΟΣ, *Populus*, circum ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Nicomodiae Concordia.* Figura ſenilis barbata dextram porrigit muliebri figurae turribus ornatae, ad reſarcitam inter diſſidentes *Senatum* et *Populum Concordiam* notandam. Æ 2. Nicomediae in M. Aurelio, *Vaill.* Gr.

— in area; n. Nicopolit. ad Iſtrum.

ΒΟΥΡΑΙΩΝ. vid. *Bura.*

Βοῦς a *bouis* effigie et forma. *Iul. Pollux.* L. IX. „Vetus is erat numus Athenienſium (ſiue Deliorum, ſiue vtrorumque) et vocabatur *bos*, quoniam bouem habebat inſculptum.“ Priſci enim animal honorantes, vni quidem numi parti bouem, alteri vero regia effigiem inſcribebant. Alii bouem numo inſcriptum eſſe ideo volunt, quod quadrupedum permutatione contractus antiquitus fieri conſueuerint ante pecuniae vſum excogitatum. — *Aureos* etiam boues numos olim fuiſſe, Etymologus apud Graecos teſtatur et Homeri Scholiaſtes in Lib. II. Iliad. — *Argenteum* vero didrachmum, vel duarum drachmarum valet ſex groſſos Miſnicos. Theſeus hunc numum Athenis percuſſit, vt eſt apud *Plutarchum* in Theſeo, cum inquit: „ Percuſſit vero et numum boue inſculpto aut propter Marathonium taurum, aut propter Minois ducem, aut ad agriculturam ciues inuitans. Ab illo autem hecatomboeum et decaboeum nominatum eſſe aiunt. Fuſius id egit *Matth. Hoſt.* Hiſt. rei numariae L. III. c. 3.

ΒΟΥΣΙ. — ΒΟΥΣΙΡ. Βουσιριτῶν, *Buſiritarum* Aegypti. vid. *Buſiris.*

Βουστροφηδὸν γράφειν, ex βοῦς et τρέφω, *ſcribere vertendo* et flectendo more boum arantium, id eſt, a ſiniſtra ad dextram, et a d. ad ſiniſtram, vnde de ſcriptura Graecorum tali antiqua dicitur. v. *Retrograda ſcriptio.*

ΒΟΥΘΡΩΤΙΩΝ. *Buthrotinorum* Epiri. vid. *Buthrotum.*

ΒΠ Antiochiae in Syria *annus* epochae ab anno 705. coeptae, qui anni, ſi ſimul iunguntur, dent annum V. C. 787. n. Tiberii.

ΒΠΡ Anazarbi Ciliciae *annus* 182, cuius aera incipit anno 734; ideo in L. Veri numo annum V. C. 916. indicat. *Vaill.* Gr. p. 250.

— Aſcalonitarum Palaeſtinae *annus* 182, qui ſi copuletur cum epochae initio 650, dabit A. V. C. 832. *Noriſ.* Epoch. Syromaced. diſſ. V. p. 431 ſq.

— Tyri Phoeniciae *annus* 182. in n. Antiochi VII. vulgo Sidetis. *Froelich.* Annal. Syr. p. 85.

ΒΠΣ *Annus* 282. in n. Caracallae ab Alexandrinis ad Iſſum Ciliciae, quorum epocha incipit A. V. C. 687, hoeque addito erit 969. *Vaill.* Gr. p. 247.

— 282. Apameae Syriae. Muſ. *Hunter.* p. 34.

— Gadarae *annus* 282. vel V. C. 972. copulato aerae vrbis initio 690. n. Elagabali, *Vaill.* Gr.

ΒΠC Pompeiopolis Ciliciae *an.* 282, quem ſi coniungas cum aerae illius capite 687, annum attinges 969. n. Caracallae. *Vaill.* Gr. p. 281.

— Thraconitarum annus 282. n. Zenodori in Auguſto. *Harduin.*) *Vaill.*) *Froelich.* Not. Elem. p. 229.

B. ΠΥΡ. in mon. [41] *Regis Pyrrhi. Eckhel.* Num. Vet. Tb. 7. fg. 10. p. 103.

B. Φ. Βασιλέως Φιλίππου, *Regis Philippi* Macedoniae.

B. ΦΙΛΙ. Item, n. Abderae Thraciae.

BQ Gadarenſium libertatis *annus* 92, epochae eorum principio 690. addito, cadit in annum V. C. 782. n. Tiberii. *Vaill.* Gr. p. 264.

— Samoſatenſium *annus* 92. aerae Flauianae, qui ſi addatur eius capiti 825, habebis A. V. C. 916, cuius autumno coepit. n. L. Veri. *Vaill.* Gr. p. 283.

BQP Gazenſium annus 192. aerae antiquae, iuncto epochae eorum principio 693, incidit in A. V. C. 885, qui eſt 3. Hadriani, cuius numus eſt. *Vaill.* Gr.

— Irenopolitarum Ciliciae annus 192, cum aerae eorum capite 805. coniunctus, efficiens A. V. C. 997. n. Gordiani Pii. *Vaill.* Gr.

— in n. Antiochi VIII. vulgo Grypi *an.* 192. *Froelich.* Ann. Syr. p. 97.

BQΣ Apameae Syriae *annus* 292. Seleucid. aerae. M. *Hunter.* p. 34.

— in n. Zenodori *an.* 292. *Morell.* Theſ. Impp. I. p. 407.

BQT in n. Sauromatis III. Boſpori Cimmerii regis *annus* 492 vel V. C. 949. *Froelich.* Not. Elem. p. 210.

BP. Βρεττία, *Brutia.* BP. KPICΠINA CEB, *Brutia Criſpina Auguſta*, vxor Commodi Imp. n. Byzantii. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 37. n. 6. p. 304.

bR. Βασιλεῖς, *Reges Romanorum.* BASIL. C. CONSTANTIN. bR. *Baſilius* II. *Et Conſtantinus* XI. *Impp. Romanor. Band.* II. 726.

Bracara, vel C gemino *Braccara* Luſitaniae oppidum. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 82. *Plinio.* L. IV. c. 34. Bracarum oppidum Auguſta, hodie *Braga. Ptolemaeo* L. II. c. 6. Βράκαρ' Αυγούστα. Apud *Gruterum* p. 324. BRACARAVGVSTANI. — Numum Caii et Lucii Caeſarum, quo cuſum eſt COL. B. A. et tauri cornupetae effigies, huc refert *Harduin.* Oper. p. 36. quas litteras interpretatur: *Colonia Bracara Auguſta. Mdb.* 58. — PIVS BRACARA. Crux ſuper gradibus.)(RECCESVINDVS RX. Protome regis barbata et diademate cincta. *Guſſeme* I. p. 407. VI. p. 25. — PIVS BRACARA. Eadem crux, et alia deſuper.)(I. DI. NM. EGICA RX. VCTR. Protome cum cruce. *Guſſeme.* I. p. 407. III. p. 111. n. 10.

Brachium humanum nudum tenens ramum, ſupra duae ſtellae c. epigr. AΓΚΩΝ. n. Anconae in Italia. *Eckhel.* Cat. I. p. 15.) M. *Hunter.* p. 25.) *Peller.* Tb. 7. fg. 1.

Bracteati numi, quorum aliquos dedit depictos M. *Pembrok.* III. Tb. 109.

Branchidas Apollinis cognomen, poſt vero loco Branchidae dictus *Didymeus*, ΔΙΔΥΜΕΥΣ.

BREA litterae in n. Witticae, regis Gothici in Hiſpania, quas *Guſſeme* I. p. 406 et VI. p. 619. n. 2. ad *Bretoniam* Hiſpaniae vrbem antiquam refert.

Brea-

Brendeſium, Calabriae veteris vrbs. v. *Brundusium.*

ΒΡΕΝΔΗΣΙΝΩΝ, *Brendeſinorum.* vid. *Brunduſium.*

ΒΡΕΤ. Βρεττίων, *Bruttiorum.* Aquila alis expanſis fulmini inſiſtens. *Magnan.* Brutt. Numiſm. Tb. 50. fg. 1. — *Al* ΜΑΜΕΡ. ΒΡΕΤ. *Mamertinorum Bruttiorum.* Idem aquilae typus. *ibid.* Tb. 50. fg. 5. — *Al* ſed aquila ſt. *ibid.* fg. 10. — *Ead. epigr.* ſed taurus ſtans. n. Mamert. *ibid.* Tb. 50. fg. 4. — *Al.* ſed caput iuuenile laur. *ibid.* fgg. 6. 9. — *Al.* ſed Mars nudus capite galeato gradiens, d. clipeum, ſ. haſtam. *ibid.* fg. 7.

ΒΡΕΤ. vel ΒΡΕΤΑΝ. Βρετανικὸς, vel integre ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΣ, cognomen a victoria. vid. *Britannicus.*

ΒΡΕΤΤΙΑ, Latinis *Bruttia.* Initio omnis illa peninſula Siciliae oppoſita vocabatur Iapygia, mox Oenetria, Italia dein, eoque nomine latius progreſſo, demum Βρέττια, quas primo Silae ſiluae concluſa terminis, poſtea vniuerſam littoralem oram ad Laum uſque occupabat. Oenotria, Italia, Brettia, adpellationes ſynonimae ſunt, abOrientis linguis, quibus Iapyges vtebantur, adſcitae, ac indolem terrae, pice reſinaque plurima diuitis, adumbrantes. Βρέττια deriuatur ab Hebraeorum Beroſch et Berot, Chaldaeis nempe Syriſque ſchin in tau mutantibus. Pluralis Berotim ſiue Brotim, omne genus arborum ſignificat, unde pix et reſina ſtillat. Habes igitur originem nominis vrbis Bert ſeu Birt, populique ΒΡΕΤΤΙΩΝ, a pice videlicet, cuius immenſam officinam ſilua Sila praebebat. Conf. *Mazoch.* in tabulas Heracleenſes. p. 534. *ſeqq.* vid. *Bruttia.*

ΒΡΕΤΤΙΩΝ, *Brettiorum* ſiue *Bruttiorum* numos ſequentes exhibet *Combe* in Muſ. *Hunter.* p. 69 ſq. et quidem

a) *ex auro.* 1. Caput barbatum et villa redimitum ad ſin. pone tridens, infra delphinus.)(ΒΡΕΤΤΙΩΝ. Figura muliebris equum marinum inequitans d. Cupidini arcu et ſagitta armato impoſita, in area d. ſtella. 65½ pd. *Magnan.* Bruttia Num. Tb. 3. — *Al.* cum capite Herculis iuuenili diademato, retro claua. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. Tb. 1. fg. 11. — *Al.* barbatum Herculis caput in rictu leonis; a tergo claua. *Neumann.* Pop. Num. I. Tb. 1. fg. 12.

b) *Argentei numi.* 2. Caput Victoriae ad d. pone claua.)(ΒΡΕΤΤΙΩΝ, vti legitur quoque in ſequentibus. Figura nuda ſt. a fronte, d. lauream ſupra caput tenens, ſ. haſtam, a d. temo. 74½ pd. *Magnan.* ib. Tb. 5. fg. 4. — 3. *Al.* ſed a d. figurae cancer. 73. pd. — 4. Caput idem, pone fulmen.)(*Eadem*, ſed a d. mon. [16] 71½ pd. — 5. *Al.* ſed pone caput auis. 68½ pd. — 6. *Al.* ſed pone caput anticae partis caput equi.)(*Eadem*, a d. ſerpens et Σ. 68½ pd. Muſ. *Theup.* p. 1255. — 7. Caput muliebre velatum ad d. trans humerum ſceptrum, pone apis.)(ΒΡΕΤΤΙΩΝ. Iupiter ſtans ad ſ. pede dextro capiti columnae innixo, ſ. manu haſtam gerit, d. genu innixa, ante aquila volans in vnguibus lauream tenens. 72½ pd. *Magnan.* ib. Tb. 5. fg. 12.) M. *Pembrok.* II. Tb. 7. fg. 6. — 8. *Al.* ſed in vnguibus aquilae fulmen. 74½ pd. — 9. Caput idem cum ſceptro, pone vas.)(*Eadem.* 71½ pd.

c) *Aenei numi*, quorum *Combe* l. c. meminit. 10. Caput barbatum et galeatum ad ſ. infra fulmen.)(ΒΡΕΤΤΙΩΝ. Victoria ſt. ad ſin. d. tropaeum coronans, ſ. palmam; inter eam et tropaeum ancora inuerſa, in area mon. [115] *Magnan.* ib. Tb. 6. fg. 1. — 11. Caput idem, infra ſpica, pone duo glo-

lobuli,)(*Eadem*, ſed. inter Victoriam et tropaeum cornucopiae, ſupra ſtella. — 12. *Al.* ſed luna creſcens loco ſtellae. — 13. *Al.* ſed pone Victoriam bipennis. — 14. Caput idem ſine ſpica.)(*Eadem*, ſed inter Victoriam et tropaeum annulus vnco munitus, ſpecies harpaginis, vt *Combio* videtur. — 15. Caput idem, infra hordei ſpica.)(Eadem cum caduceo iu loco annuli vncati. — 16. Caput idem, infra fulmen.)(ΒΡΕΤΤΙΩΝ. Figura muliebris gradiens ad d. laeua ſcutum, trans humerum haſtam gerens, ante vuae racemus. *Magnan*, ib. Tb. 10. fg. 1. — 17. *Al.* ſed ante mulierem caput bouis. — 18. *Al.* ſed ante mulierem taeda. — 19. *Al.* ſed ante noctua. — 20. Caput idem ſine fulmine.)(*Eadem*, ante mulierem corona laurea. — 21. *Al.* ſed ante flagellum. — 22. *Al.* ſed ante tripos. — 23. *Al.* ſed ante cancer et fulmen. — 24. Caput idem in corona laurea.)(*Eadem*, ſed ante mulierem lyra. *Magnan*. Tb. 7. fg. 10. — 25. Caput Herculis imberbe exuuiis leonis tectum ad d. pone gladius.)(*Eadem*, ante aratrum. *Magnan*. ib. Tb. 10. fg. 10. — 26. *Al.* ſed ſub capite Herculis claua.)(*Eadem* ſine aratro. — 27. Caput Iouis laureatum ad d. pone fulmen.)(ΒΡΕΤΤΙΩΝ. Figura nuda galeata ſtans, d. haſtam, ſ. ſcutum, ante noctua. *Magnan*. ib. Tb. 8. fg. 1. — 28. *Al.* ſed pone caput fulmen.)(*Eadem*, ante figuram vuae racemus. — 30. *Al.* ſed ante taeda. — 31. Caput idem.)(ΒΡΕΤΤΙΩΝ. Aquila ſt. ad ſ. in vnguibus fulmen. *Magnan*. Tb. 14. fg. 1. — 32. *Al.* ſed pone caput fulmen.)(*Eadem*, ante ancora et mon. [115] — 33. Al. ſed pone caput ſpica hordei.)(*Eadem*, ante cornucopiae. — 34. *Al.* ſed ante c. c. ſupra luna creſcens. — 35. *Al.* ſimilis, ſed ſupra ſtella. — 36. *Al.* ſed bipennis loco ſtellae. — 37. Caput idem, pone gladius.)(ΒΡΕΤΤΙΩΝ. Aquila capite retrouerſo ſtans ad ſ. ante aratrum. *Magnan*. ib. Tb. 16. fg. 10. — 38. *Al.* ſed pone caput haſta. — 39. *Al.* ſed pone caput ſceptrum. — 40. *Al.* ſed pone caput fulmen. — 41. ΝΙΚΑ. Caput muliebre ad ſ. pone cornucopiae, infra luna creſcens.)(ΒΡΕΤΤΙΩΝ. Iupiter nudus ſt. ad d. brachiis extenſis, d. fulmen, ſ. haſtam. *Magnan*. Tb. 17. fg. 1. — 42. ΝΙΚΑ. Caput idem, pone hordei ſpica.)(*Eadem* pone Iouem bipennis, ante c. c. — 43. ΝΙΚΑ Caput idem, infra hordei ſpica.)(*Eadem* cum bipenne et c. c. — 44. ΝΙΚΑ. Caput idem, pone hordei ſpica.)(*Eadem* ſine bipenne. — 45. Caput muliebre ad ſ. pone hordei ſpica.)(ΒΡΕΤΤΙΩΝ. Typus idem. ante c. c. inter crura ſtella. — 46. Caput Victoriae alatae ad ſ. infra fulmen.)(ΒΡΕΤΤΙΩΝ. Iupiter bigam ad ſ. agens d. fulmen, ſ. haſtam, infra tauri facies. *Magnan*. Tb. 18. fg. 8. — 47. *Al.* ſed ſub bigis vuae racemus. — 48. *Al.* ſed infra taeda. — 49. Caput idem.)(*Ead.* infra cancer. — 50. *Al.* ſed bigae ad d. infra aratrum. *Magnan*. ib. Tb. 18. fg. 16. — 51. Caput imberbe ad ſ. cancro in loco caſſidis poſito.)(ΒΡΕΤΤΙΩΝ. Cancer. *Magnan*. Tb. 19. fg. 12. — 52. *Al.* ſed ſupra pagurum tauri facies. *Magnan*. ib. Tb. 20. fg. 13. — 53. Caput cum cancro, vt ante, ſed ad d.)(*Eadem*, ſupra cancrum aratrum. — 54. Caput imberbe ad ſ. pone hordei ſpica.)(*Ead.* ſupra cancrum c. c. *Magnan*. ib. Tb. 20. fg. 15. — 55. Caput imberbe galeatum ad ſ.)(ΒΡΕΤΤΙΩΝ Noctua ſt. ad d. *Magnan*. ib. Tb. 20. fg. 3. vid. *Bruttia*.

ΒΡΕΤΤΙΩΝ legitur ſupra templum tetraſtylum, in quo figura ſedens. n. Temeſenſium Bruttiorum. *Magnan*. Brutt. Numiſm. Tb. 84. fg. 2. — ΜΑΜΕΡΤΙΝΩΝ ΒΡΕΤΤΙΩΝ. Aquila ſt. deſuper aſtrum. n. Mamertinorum Bruttiorum. *Magnan*. ib. Tb. 50. fg. 8.

Brias, Briadis, vrbs Piſidiae regionis Aſiae iuxta *Strabonem*. — ΒΡΙΑΝΩΝ. Iſis gradiens d. ſiſtrum, ſ. veſtem leuat.)(Caput Serapidis cum modio. Æ. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 6. fg. 12.) *Guſſeme* I. p. 407.

Brica, quae et *Flauiobriga*, vrbs Hiſpaniae Tarraconenſis ad oram Oceani Cantabrici, ad Neruium fluuium, nunc Bermeo dicitur teſte *Morali*. Apud *Ligorium* in Veſpaſiani numo legitur: FLAVIA BRICA AVGVSTA. *Guſſeme* I. p. 407.) *Mdb.* 110.) *Spanb.* Pr. 769. ed. vet.

BRICO. Caput muliebre galeatum alatum. Ꝛ. *Bouteroue* p. 52.) *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 13.

bRINCIPVM, inuerſa P littera. v. VICꓕOꓤIV bRINCIPVM. n. Theodahati. *Band.* II. 644.) *Guſſeme* VI. p. 325. n. 3.

Brindiſium v *Brunduſium*.

ΒΡΙΟΥΛΕΙΤΩΝ et ΒΡΙΟΥΛΙΤΩΝ, *Briulitarum* Lydiae v. *Briula*.

BRIT. *Britannica*. v. VICT. — VICTORIA.

— *Britannicae*. v. VICTORIAE.

BPIT. Βρεταννικός, *Britannicus*, ita a) Caracalla: ΜΑ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΑΥ. ΒΡΙΤ. n. Corcyrae. *al.* Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΕΥ. ΑΥ. ΒΡΙΤ. — b) Geta: Π. ϹΕΠΤΙΜΙΟϹ ΓΕΤΑϹ ΕΥϹ. ΑΥ. ΒΡΙΤ.

BRIT. *Britannicus* cognomen, quod inchoat in numis a) *Commodi* Ao. Chr. 184. inde COMM. ANT. AVG. BRIT. — COMM. BRIT. MAX. — AVG. P. BRIT. — P. FEL. AVG. BRIT. — AVG PIVS BRIT. — AVG. P. FELIX BRIT. — P. vel PIVS FELIX AVG. BRIT. — BRIT. FELIX, nempe *Britannicus Felix* Commodus in n. rarius inſcribitur; in plurimis ſcilicet eius numis cognominum ſitus FELIX BRIT. vel FELIX AVG. BRIT. de qua variatione *Spanhem.* Pr. II. p. 441. — b) *Seueri*, Britanniae enim pars, teſte *Dione*, paullo minus quam dimidia, Romanorum iam erat, et cum vellet integram in ſuam poteſtatem redigere, ad extremam illius partem victor peruenit Seuerus; hinc legitur: L. SEPT. SEVERVS PIVS AVG. BRIT. — c) *Caracallae*, qui Britannici titulum cum patre cepit Ao. Chr. 210. exſpirat vero idem titulus A. 213. *Spartiano* teſtante, Britannis terra marique victis et ad imperium Romanum coactis, Caracalla cum patre omnibus potitus eſt honoribus. Primum id cognomen obtinuit Caracalla, poſtquam TRIB. POT. XIII. ſuſcepit, vti cum chronologis numi conteſtantur. Exſtant quidem argentei Caracallae numi, e quibus alii TRIB. POT. XIII. cum titulo BRITannici, alii ſine eodem oſtentant; id quod indicat, adſumta iam TRIB. POT. XIII. Britannici cognomine ornatum fuiſſe. *Froelichius* adfert einſdem Caracallae numum TR. P. VII. aliumque TRI. P. XII. adiecto itidem titulo BRIT*annici*, poſticae vero typus non ad Caracallam, ſed ad aliam capitis formam pertinet, cum Caracalla Trib. Pot. anno X. vel XI. primum iter in Britanniam inſtitueret. Geta autem fratre imperii conſorte occiſo A. V. C. 966. in Germaniam profectus, de hoſtibus victoriam retulit, vnde GERM*anici* cognomen adſumſit, relicto *Britannico*, quod antea Caracalla geſſit in numis ANTONINVS PIVS AVG. BRIT. *al.* M. AVREL. vel AVRELIVS ANTONINVS PIVS AVG. BRIT. *al.* IMP. M. AVR. ANTONINVS PIVS AVG. BRIT. etc. inſcriptis. — d) *Getae* cognomen, quod pariter inchoat Ao Chr. 210. vnde P. SEPTIMIVS GETA PIVS AVG. BRIT. vel IMP. CAES. P. SEPT. GETA PIVS AVG. BRIT.

BRIT. P. M. TR. P. X. IMP. VII. COS. IIII. P. P. S. C. Fig. muliebr. tunicata d. gladium, ſ. coronam. Æ 1. Commodi. *Vaill.* Pr. I. p. 96.) *Mdb.* p. 249. ſed BRITT. cum T. duplici.

BRITAN. *Britannia*, in clipeo legitur, quem tenet Victoria gradiens. Æ 2. Antonini Pii, qui per Lollium Vrbicum legatum Britannos vicit, ex *Capitolino*. *Vaill.* Pr. I. p. 73.) M, *Theup.* p. 485.

— Victoria globo inſtans, d. coronam. AV. AR. Anton. Pii. *Mdb.* 194.) *Vaill.* Pr. II. p. 159.

— IMPERATOR II. S. C. Victoria globo inſiſtens, d. lauream, ſ. palmam. Æ 2. Anton. Pii. *Mdb.* 194.) M. *Theup.* 485.) *Vaill.* Pr. I. 73.

— P. M. TR. P. X. IMP. VI. COS. IIII. P. P. Figura galeata ſedens d. caduceum, ſ. pilum cum clipeo, in quo S. P. Q. R. Æ. Commodi. *Mdb.* 249.

BRITAN. *Britannica.* v. VICTORIA.

— *Britannicus.* v. EXERCitus.

ΒΡΙΤΑΝ. Βρεταννικὸς, *Britannicus*, ita Commodus: ΑΥΤ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥ. ΚΟΜ ΒΡΙΤΑΝ. Æ max. Aegeorum Ciliciae. M. *Theup.* 922.

BRITAN. *al.* BRITANN. *Britannis.* vid. DE BRITANNis.

BRITANNIA. Figura muliebris, vel prouincia ſtans, d. temone nititur, laeuam ſupra ratem extendit. AV. Claudii Imp. cuius vero pars antica non exprimitur inter Num. Aur. *Arſchotana* Tb. 19. fg. 10.) *Morell.* Theſ. Impp. II. Tb. 4. fg. 18. p. 14.) *Guſſeme* II. p. 185.) *Mdb*, 83. Inſigne hoc eſt monumentum nauticae expeditionis et traiectus in Britanniam, ac Victoriae Claudii Britannicae.

— Prouincia ſedens cum haſta, quae ſ. brachio ſuper clipeum nititur, d. ſuper genu quieſcens, quaſi caput ſuffulcit, pede ſupra muri partem impoſito. Æ 1. 2. Hadriani, qui hanc inſulam adiit, et ne Britanni quolibet motu in Romanas ditiones tranſire poſſent, murum per LXXX. millia paſſuum ad barbaros hos continendos primus duxit, qui forte in hoc numo indicatus fuit. *Beger.* Th. Br. II. p. 657.) *Guſſeme* IV. p. 8. n. 46.) *Mdb.* 175.) *Patin.* Impp. p. 191.) *Vaill.* Pr. I. p. 58. — Alter numus ad expeditionem Hadriani in Britanniam referendus eſt, in quo EXERCITVS BRITANNICVS per Imperatorem et milites deſignatur. — In aliis Hadriani legitur ADVENTVI AVG. BRITANNIAE. — RESTITVTORI BRITANNIAE. v. *ſuis locis*, — *Britannia* vero inſula muro diuiſa ab Hadriano, et iterum ab Antonino. conf. Muſ. *Alb.* I. p. 49.

— Britannia rupibus inſidens, d. ſignum militare, ſ. haſtam, innixo brachio clipeo. Æ 1. Antonini Pii. *Guſſeme* I. p. 186. n. 18.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 27. fg. 5. p. 119. *Mdb.* 175. 193. 196.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 79. fg. 4.) M. *Theup.* p. 485.) *Vaill.* Pr. I. p. 73. — *Idem typus.* Æ. Sept. Seueri. *Guſſeme* VI. p. 167. n. 25.) *Mdb.* 279.

BRITANNIA COS II. S. C. Fig. ſcopulis inſidens cum ſigno militari. Æ 1. Antonini Pii. *Harduin.* p. 767. — COS. III. S. C. Idem prouinciae monticulo inſidentis typus. Æ. Sept Seueri. *Mdb.* 279. — *al.* Prouincia inſidens ſpoliis, et clipeo inſcribens VICTORIAE BRITANnicae. Sept. Seueri. *Mdb.* 279.

— COS. IIII. Figura prouinciae inſidens. monticulis, d. capiti admouens, ſ. rupibus innixa, ante eam vexillum et clipeus. Æ 2. Antonini Pii. *Guſſeme* I. p. 186. n. 19.) *Harduin.* p. 774.) *Mdb.* 198. 202.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 27. fg. 4. p. 119.) *Muſell.* Impp. Tb. 100. fg. 8.) *Patin.* Impp. p. 172.) *Vaill.* Pr. I. 75.) M. *Theup.* p. 485.

BRI-

BRITANNIA. IMPERAT. S. C. Prouincia globo aut orbi vndis innatandi inſidens cum ſigno militari in dextra. Per orbem hic Britannia denotatur, quaſi nouus terrarum orbis a reliquis ſeparatur. Æ 2. Antonini Pii. *Mdb.* 194.) *Oiſel.* ibid. fg. 6. p. 120.) *Guſſeme* I. p. 186. n. 20. ſed BRITAN. IMPERAT. in ſequente vero numo. 21. BRITAN. IMPERATOR II.) *Vaill.* Pr. I. p. 73. ſed BRITAN. in clipeo, quem gerit Victoria gradiens, in circulo IMPERATOR II.

BRITANNIA. PONT. MAX. TR. P. COS. S. C. Figura crinibus incomtis, d. caput fulcit, pede ſuper proram. *Guſſeme* IV. p. 8. n. 47.

— PONT. MAX. TR. P. COS. III. P. P. S. C. Figura ſedens, d. elata, ſ. haſtam puram, ſub pedibus globus et ſcutum. Æ. Hadriani. *Guſſ.* ib. n. 48.) *Mdb.* p. 174.) *Triſtan.* I. p. 469.

— P. M. TR. P. etc. Victoria gradiens, vtraque manu ſertum. Æ 1. Antonini Pii. *Mdb.* 194.) *Vaill.* Pr. I. 72. Hanc vero epigraphen carpit *Bandur.* Biblioth. Num. p. 74.

— P. M. TR. P. X. IMP. VI. *al.* VII. COS. IIII. P. P. Figura muliebris galeata inſidet rupibus, d. ſignum militare, ſ. haſtam, ſcuto ſedi adpoſito. Æ 1. Commodi. *Hard.* p. 789.) *Mdb.* 249.) *Guſſeme* II. p. 234. n. 15. qui in clipeo legit: S. P. Q. R.) *Vaill.* Pr. I. p 96. cui vero in d. caduceus; *item* Pr. III. p. 146. cum litteris in clipeo: S. P. Q. R. omiſſis vero his litteris inter Sel. Num. *Camp.* p. 47. fg. 6. In memoriam rebellis Britanniae per Vlpium Marcellum, Commodi legatum, redactae ſignatus eſt. Rupibus Britannia inſidet; plurimos enim ibi colles reperiri innuit *Strabo:* „Maxima inſulae pars campeſtris eſt et ſiluis obſita, multos etiam terreſtres habet colles.“ Romanum d. tenet ſignum militare, vt ſe Romano imperio ſubiectam denotet; haſta, quam laeua gerit, et clipeus, quo brachio innititur, et galea in imo clipei, arma ſunt Britannorum, quibus vtebantur. De victoria illa Britannica loquitur *Dio* L. LXXII. — *Britannia* vero Romanis nunquam integre capta. conf. Muſ. *Alb.* I. p. 49. — Nulla ibi cuſi numiſmata ſaeculo Conſtantiniano. *Harduin.* Oper. p. 440.

BRITANNIAE. vid. ADVENTVI AVG.

BRITANNICA. v. ADLOCVTIO. — VICTORIA.

BRITANNICAE. v. VICTORIAE.

Britannicus, quod cognomen nuſpiam a *Claudio* adſumtum in eius numis legitur, etſi in expeditionis illius Imp. in Britanniam, partaſque aliquot in ea victorias occurrit DE BRITANNIS. *Spanh.* Pr. II. p. 502. — Eſt vero illa Britannici adpellatio ab aliis dein Imperatoribus, quod eorum numi adſtruunt, adſumta; *Commodo* nempe, qui ſic inchoat. Ao. Chr. 184. et quidem cum addito MAX. ſeu Maximi titulo, aliis, quae antea tulerat, Germanici et Sarmatici cognominibus praeteritis, vt e pluribus eius numis conſtat. — Eundem quoque titulum *Seueri* Imp. numi exhibent, vnde illuſtratur *Spartian.* in Seuero c. 18. — Eodem quoque cognomine inſigniuntur filiorum eius *Caracallae* et *Getae* numi. Quare Caracalla id adſumſerit, docet *Oiſel.* Sel. Num. p. 30. — Idem *Britannici Maximi* titulus Diocletiano etiam conceſſus legitur in veteri lapide apud *Gruter.* p. 279. 3.

BRITANNICVS Caeſar, Claudii e Meſſalina filius, Germanicus primo dicebatur. Sublatus eſt Ao. Chr.

Chr. 56. per venenum a Nerone Imperatore, aemulatione vocis, et metu, ne ſibi raperet imperium. Vix quatuordecim annis vixit. *Sueton.* in Claud. c. 27. et in Ner. c. 33. — Neque aurei, neque argentei numi inueniuntur, aerei autem ſunt Rrr. *Spanhem.* Pr. II. p. 325.) *Triſtan.* I. p. 198.) *Vaill.* Gr. p. 15.

Britannici numi. 1. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, *Claudius Britannicus Caeſar.* Caput eius nudum.)(ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ, *Alabandenſium* in Caria. Figura d. pateram, vel gemmam tenet pretioſam, ſ. ſcipionem ſeu virgam, ante pedes equus. Æ. Rrr. *Seguin.* Epiſt. de numo Britannico, quae exſtat ad calcem Selector. Numiſm. Antiq. p. 200.) Theſ. *Morell.* II. Tb. 13. fg. 1. 2. p. 54 ſq.) *et* fgg. 5. 6. p. 57.) *Mdb.* p. 87.) *Triſtan.* I. p. 200.) *Vaill.* Gr. 15. ſed pro pedibus ceruus.) *Spanh.* Pr. II. p. 326.) *Harduin.* Oper.) *Froelich.* Not. Elem. p. 234.) *Holſten.* Not. in *Steph.* p. 22.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* IV. Tb. 19. fg. 4. p. 310 ſeqq. cum figura aſini et inter argenteos relatus. — 2. ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΣ. Caput nudum.)(ΝΙΚΟμηδείας ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΜΙΝΔΙΟΥ ΒΑΛΒΟΥ. *Nicomediae Metropoleos Sub Mindio Balbo.* Triremis, ſupra quam, inquit *Vaill.* Gr. p. 15. caput Britannici galeatum cum thorace. *Hauercamp.* ad *Morell.* Theſ. Imp. in Britann. Tb. 13. fgg. 3. 4. p. 56. de eo pluribus.) *Morell.* Fam. Mindia.) *Mdb.* p. 88. *Strada* p. 41.) *Triſtan.* I. p. 188.) *Spanhem.* II. 325.) *Vaill.* l. c. — 3. ΤΙΒέριος ΚΛΑΥδιος ΚΑΙΣαρ ΣΕΒαστὸς ΓΕΡμανικὸς. ΜΕΣΣΑΛΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ, *Tiberius Claudius Caeſar Auguſtus Germanicus. Meſſalina Auguſta.* Capita Meſſalinae comtum et Claudii laureatum aduerſa.)(ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ, *Britannicus Caeſarienſium.* Statua Britannici togata, d. pateram. Æ 3. Rrr. *Morell.* Tb. 13. fg. 7. 8. p. 57.) *Mdb.* p. 88.) *Spanh.* II. p. 326.) *Vaill.* Gr. — 4. ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ, *Britannicus, Theſſalonicenſium.* Caput Britannici nudum.)(ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΚΛΑΥΔ. ΓΕΡΜ. ΣΕΒ. Caput Claudii laur. Æ 2. *Vaill.* Gr. p. 15.) M. *Theup.* p. 844. ſed ΘΕΣΣΑΛΟΝ.) *Guſſeme* VI. p. 343. n. 19. ſed ΒΡΕΤΑΝ. etc. — 5. ΝΕΡΩΝ ΒΡΕΤΑΝνικὸς ΚΑΙCαρες, *Nero, Britannicus, Caeſares.* Capita aduerſa Neronis et Britannici)(ΙΛΙΕΩΝ CΚΑΜΑΝΔΡΟC, *Ilienſium Scamander.* Fluuius decumbens cum arcu et arundine. *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 16. p. 159. *et* Theſ. Impp. Tb. 13. fgg. 9. 10. p. 57.) *Spanh.* II. p. 345.) *Vaill.* Gr. p. 15. — 6. ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. Caput nudum.)(ΠΙ . . . ΑΒ . . . ΟΥ. Iupiter ſt. d. aquilam, ſ. haſtam. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 28. fg. 4. p. 235. vbi *Pindeneſſo* Ciliciae attribuitur. — 7. ΝΕΡΩΝ ΚΑΙΣΑΡ. Caput Neronis nudum.)(ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. Caput Britannici nudum. *Guſſeme* I. p. 411.) *Morell.* Impp. II. Tb. 13. fgg. 11. 12. p. 57.) *Vaill.* Gr. p. 15.) *Spanh.* Pr. II. p. 326. — 8. ΒΡΙτανικὸς L. . . . Λυκάβαντος . . . *Britannicus Anno . . .* Palma arbor.)(ΚΑΙCΑΡ ΝΕΡΩΝ, *Caeſar Nero.* Clipei duo et ſpicula decuſſatim poſita. Æ 3. in Iudaea cuſus, vbi et Neroni multi exigui eiuſmodi ſignati ſunt, vt palma arbor docet. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I.) *Morell.* Tb. 13. fgg. 13. 14. — 9. ΟΥΑΛ. ΜΕΣΣΑΛΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ, *Valeria Meſſalina Auguſta.* Huius caput.)(ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. Caput nudum. *Froelich.* Adpend. II. nouis Tb. 3 fg. 2. p. 74. — 10. BRITANNICVS CAESAR AVG. F. PRIN. IVVENT. *Auguſti Filius, Princeps Iuuentutis.* Britannicus in equo haſtatus.)(TI. CLAVDIVS CAESAR AV*Guſtus* GERM. P. M. TR. P. IMP. P. P. In area eſt *Senatus Conſulti* nota. *Morell.* Tb. 13. fgg. 15. 16. p. 57. — 11. BRITANNICVS TI. CLAVDIVS CAESAR AVG. F. Caput nudum.)(Ea-

)(Eadem S. C. nota. Miles galeatus gradiens d. ſcipionem, ſ. brachio clipeum. *Magnan.* Miſcell. Tom. III. Tb. 18.

BRITANNICVS. ANTONIA. OCTAVIA. Tres figurae ſtantes, quarum duae cornucopiae geſtant.)(IMP. CLAVDIVS CAESAR AVG. GERM. Caput Claudii nudum. Æ 2. *Morell.* Specim. rei numar. Tb. 15. p. 158. *et* in *Claudio* Tb. 6. fg. 20. p. 28. vid. ANTONIA.

BRITANNICVS v. EXERCITVS.

Britannio. vid. VETRANIO. Perperam a quodam recentiore Vetranio et Britannio diſtincte recenſetur pro duobus tyrannis.

Britomartis erat Iouis et Charmes filia, tota currendi venandique ſtudio dedita, ideoque Dianae tam cara, vt ſuo contubernio dignam reputaret. Minoris Cretenſium regis amores fugiens narratur in mare praecipitem ſe dediſſe. Verum incidens in retia, captandis piſcibus extenta, ſeruatur a piſcatoribus. Mox a Diana immortalis facta atque a Cretenſibus *Dictynnae* nomine culta eſt, nam *δίκτυα rètia* vocant. *Wilde.* Sel. Num. p. 107. — *Callimachus* Hymno in Dianam, *Antonius Liberalis* Metam. c. 40. et *Diodorus Siculus* Hiſt. L. V. c. 77. fabulam aliquantum variant, vt ſolent mythologi variare. Sunt qui Dictynnam cum Diana confundant; ſed hi reprehenſi a *Diod. Siculo*, nec iniuria. Britomartis ſummis in Creta honoribus erat adfecta. Polyrrhenii praeter fanum etiam numos argenteos ei conſecrarunt, qui vna parte eius protomen, altera piſcatorem exhibent inſtructum virga piſcatoria. cf. *Kbell* Adp. alt. ad *Geſn.* p. 113. — *Pellerin* Rec. T. I. pl. 99. n. 35. eximium Cydoniatarum in Creta numum argenteum primae magnitudinis edidit, qui auerſae typo nihil differt a numo, quem *Neumann.* Pop. Num. I. Tb. VII. fg. 7. protulit, praeterquam vrbis nomine. Nullatenus Dianam, ſed Dictynnam in illo repraeſentari, tanto minus dubitat *Neumannus*, quod Dictynnae fabula peracta fertur in terra Cydoniate. Inde vero eius cultum ad vicinos Lacedaemonios commigraſſe, procliuis eſt argumentum. Ait *Strabo* L. X. p. 734. „Apud Cydoniam eſt mons Tityrus, in quo templum, non Dictaeum, ſed Dictynnaeum. Cydonia vero ad mare ſita eſt, Laconiam reſpiciens.“ *Britomartis* cernitur etiam in Spartae numis. *Neumann.* I. p. 242.

Briula Lydiae oppidum, Gr. Βρίουλα, cuius *Plinius* et *Strabo* meminere, *Cellar.* Not. Orb. Ant. II. p. 140.

A) *Autonomi* numi: 1. ΒΡΙΟΥΛΕΙΤΩΝ. *Briulitarum.* Caput Apollinis radiatum et laureatum ad d.)(ΜΗΤΗΡ ΘΕΩΝ. *Mater Deum.* Cybele pileo conico tecta ſtans inter duos leones. Æ 2. Muſ. *Hunter.* Tb. 13. fg. 16. — 2. ΗΛΙΟC, *Sol.* Caput iuuenile radiatum.)(ΒΡΙΟΥΛΕΙΤΩΝ. Vir nudus ſtans. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 13. fg. 6. p. 122. Solis caput cultum religioſum Apollinis apud Briulitas viguiſſe indicat; forte idem Apollo in altera quoque numi parte, etſi attributa non bene diſtinguantur.

B) in *M. Aurelio.* 3. Μ ΑΥΡΗΛ ΟΥΗΡΟC ΚΑΙ. *Marc. Aurel. Verus Caeſar.* Caput iuuenile nudum.)(ΒΡΙΟΥΛΙΤΩΝ. Bacchus ſt. d. botrum, ſ. thyrſum, ad pedes panthera. Æ. *Haym.* ib. Tb. 35. fg. 2. p. 285. Bacchum fortaſſis ob laetiora ſua in regione vini prouentum venerati ſunt Briulitae.

BROC. *Brocchus.* C. GRAT. BROC. II. VIR. *Caio Grano Broccho Duumuiro.* v. *Calaguris.*

BROCCHI. *Brocchus*, qui producto ore et dentibus prominentibus

bus eſt; cognomen gentis Furiae. L. FVRI. CN. F. BROCCHI. III. VIR. v. *Furia g.*

ƀ. Rom. Βασιλεῖς Ῥωμαίων, *Reges Romanorum.* ƀASIL. S. CONSTAN. ƀ. ROM. Baſilius II. et Conſtantinus XI. Impp. *Band.* II. p. 741.

ΒΡΟΤΟΠΟΔΑ occurrit in n. Nicaeenſium : ΙΠΠΟΝ ΒΡΟΤΟΠΟΔΑ, *Equum hominum perniciem.* Æ 1. Gordiani Pii. *Guſſeme* V. p. 238.) *Vaill.* Gr.

ΒΡΟΥΤ. Βρουτία, *Brutia* Criſpina Commodi vxor. vid. *Byzantium.* In aliis Byzantinorum numis, in *Haym.* Th. Br. Tb. 37. fgg. 8. 9. 10. prolatis modo legitur

ΒΡΟΥΤΙΑ ΚΡΙCΠΙΝΑ, *Brutia Criſpina*, modo

ΒΡΟΥΤΤΙΑ ΚΡΙC... ſolo duplicis T. diſcrimine. Tulit hoc nomen Criſpina a patre ſuo, quippe filia Bruttia Praeſentis erat, *Capitolino* in M. Aurel. teſte. Eius etiam mentio fit apud *Gruterum* in fragmentis faſtorum conſularium p. 300. vbi nomen duplici T. etiam exaratum. In longiore inſcriptione Bruttii nomen gemino T. quoque ſcriptum reperitur.

ΒΡΟΥΖΗΝΩΝ, *Bruzenorum* Phrygiae. v. *Bruza.* — Eadem cum ΒΡΟΥΖΗΝΩΝ inſcriptione *Seguinus* vulgauit numum, quem ad *Pruſam* Bithyniae referebat, Π in Β non inſolito more Graecorum mutato. Cui autem notationi obſtat, quod vrbis illius incolae non Προυσηνοί, ſed Προυσιεῖς fuerint dicti, vnde iuxta *Harduini* Num. Vrb. p. 101. monitum ille numus ad Βρουζηνῶν vrbis Phrygiae monetas omnino referri debet.

BRP. NAT. *Bono Reipublicae Natus* n. Conſtantini M. *Bimard.* ad *Iobert.* Notit. rei numar. II. p. 323. 324.) *Harduin.* Oper. p. 467.

BRVN. v. *Brunduſium.* Oppidum illud

Brunduſium, vel *Brundiſium*, Βρεντέσιον Graecis, *Straboni* et *Appiano*; Βρεντήσιον *Polybio* et *Stephano Byzantio*; Βρενδέσιον *Ptolemaeo*; *Plinio* L. III. c. 16. *Brundiſium*; Italis *Brindiſi*, vrbs Calabriae in maris Adriatici litore XXXV. milliaribus diſtans a Tarento in ortum, et XXXIX. a Hydrunto in boream. *Cellar.* Not. Orb. Ant. I. 716.) *Golz* Magna Graecia p. 300. ſq. — Antiquiſſimi Brunduſinorum numi rarius Graece ΒΡΕΝΔΗΣΙΝΩΝ. frequentius Latine BRVN. compendioſe inſcripti ſunt.

a) *Graece.* 1. ΒΡΕΝΔΗΣΙΝΩΝ. Figura nuda (*Arion*) delphino inſidens, d. delphinum alium, ſ lyram.)(Caput Herculis imberbe pelle leonis tectum, qui Brenti pater, eius nempe qui oppidi conditor, fuit, auctore *Stephano*: Βρεντήσιον, πόλις Ἰταλίας, ἀπὸ Βρέντου τοῦ Ἡρακλέως Æ 2. Rrr. *Golz.* Magn. Graec. Tb. 33. fg. 1. qui vero Tarantem aeque hic pingi, atque in Tarentinorum numis, arbitratus eſt.) *Harduin.* Oper. p. 36.) *Magnan.* Miſcell. Num. Tom. III. Tb. 13.

b) *Latine* et quidem BRVN. inſcripti ſunt ex aere medio obtiui. *Magnan.* Miſcell. Tom. IV. Tb. 8. — ex aere paruo frequentes. *Magnan.* ib. Tbb. 9. 10. — ex aere minimo rariſſimi. *Magnan.* ib. Tb. 11. — 2. Caput barbatum et laur. (Neptuni *al.* Iouis) pone tridens et victoriola, infra ∽)(BRVN. Figura nuda (Arion) delphinum inequitans d. victoriolam, ſ. lyram, pone ∽ Æ 2. *Arigon.* Tom. I. Tb. 8. n. 23. fg. 36.) *Eckel.* Cat. I. p. 21.) *Guſſeme* I. 408.) M. *Hunter.* p. 73. n. 1.) *Magnan.* Miſc. IV. Tb. 8. fg. 8.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 7. fg. 7. — 3. *Alius* formae minoris. Æ 2. M. *Hunter.* n.

y. fg. 2. — 8. Al. ſed altrum lo-
co lunae Æ 3. M. *Hunt*. n. 4. — 9. Caput idem, pone victoriola et tridens, infra quatuor globuli.)(BRVN. Typus idem, ante luna creſcens, infra 4. globuli. M. *Hunt*. n. 5. — 10. *Al*. ſed ſine luna creſcente, adpoſitis 4. globulis. Æ 2. *Magnan*. Tb. 8. fg. 7. — 11. *Al*. ſed Æ 3. *Magnan*. Tb. 9. fgg. 13. 14.) M. *Hunter*. n. 6. — 12. *Al*. ſed cum tribus globulis in vtraque nummi effigie. Æ 2. M. *Hunt*. n. 7. *Arigoni* Tb. 8. n. 2.) *Geſner*. Tb. 15. n. 25.) *Muſell*. Num. Pop. Suppl. Tb. 2. fg. 3. — 13. *Al*. formae minoris. Æ 3. M. *Hunt*. n. 8.) *Magnan*. Tb. 9. fg. 11. — 14. *Al*. ſed tres globuli tantum in antica parte ſub capite. Æ 3. *Magnan*. Tb. 9. fg. 1. — 15. Caput idem pone tridens.)(BRVN. Typus idem, infra duo globuli. Æ 1. M. *Hunt*. n. 9. — 16. *Al*. vtrimque duo globuli, ſed Æ 3. *Magnan*. Tb. 9. fg. 9. — 17. *Al*. ſed caput a Victoria retro ſtante coronatur in area tridens. infra duo globuli.)(BRVN. Typus idem, infra duo globuli. Æ 2. 3. *Eckhel*. Cat.) M. *Hunter*. n. 11.) *Magnan*. Tb. 8. fg. 6. et Tb. 9. fg. 7. — 18. *Al*. ſed ſub lyra aſtrum. Æ 3. *Magnan*. Tb. 9. fg. 15. — 19. *Al*.
ſed vtrimque ...

— 27. *Al*. ſed ad lyram, duo globuli. Æ 4. *Magna* 11. fg. 2. — 28. *Al*. ſed ea in area ΝΤ. infra duo)(Caput nudum barbatum, duo globuli. Æ 3. *Magna* 10. fg. 2.) *Muſell*. Num. P 6. fg. 1.) *Guſſeme* I. p. 408 — 29. *Al*. ſed Victoria cum na ſuperuolitans, in area L. et S.)(Caput laureatum batum, retro Victoria coron ferens, tridens, et in imo S *Magnan*. ib. fg. 15.

Bruſus Phrygiae. v. *Bru*

BRVT. *Brutus* gentis I
BRVT. IMP, *Brutus Imp* Securis et capeduncula. PLAET. CEST. Caput m velatum cum modio in capit *Eckhel*. Cat. II. p. 44.) Fam. Iunia.) *Vaill*. Fam. BRVT. IMP. L. PLAET. Caput M. Bruti nudum.)(MAR. Pileus Libertatis inte pugiones, Ꝛ. *al*. eſt anima tei. *Eckhel*. ib.) *Morell*. ib.) ib.) *Guſſeme* I. 412.

BRVTI. F. ſeu *Filius*. *Spanh*. Pr. II. p. 79. 80. num epigr. ALBINVS BRVTI ad ipſum Decimum Brutum, ſumto Albino adoptatum, ...

inſcriptus et quomodo in faſtis Capitolinis itidem legitur C. LIVIVS MAMILIANI F. DRVSVS; alius vero Q. MAXIMVS AEMILIANI F. quorum nempe parentes *Mamilianus* et *Aemilianus* fuerunt e *Mamilia* et *Aemilia* gente in *Liuiam* et *Fabiam* adoptione primum traducti. rid. ALBINVS — *Iunia* gens

Bruttia nomen Criſpinae Commodi vxoris, cuius pater *Bruttius Praeſens*. In numis Byzantinis ſcribitur ΒΡ. vel ΒΡΟΥΤ. ſiue ΒΡΟΤΤΙΑ et :. geminato ΒΡΟΤΤΤΙΑ. *Haym*. Th. Br. II. Tb. 37. p. 304.

Bruttia, ſeu *Brettia*, Graecis ϐρέττος, Χώρα Βρεττία, vti *Stephano*. '. ΒΡΕΤΤΙΑ. — *Plinio* L. III. c. o. *Ager Brutius*; hodie *Calabria*. neunte primo ante Chriſtum ſaeculo regio erat Italiae, in vltimo eius eceſſu ad meridiem ſita, Siciliam 'erſus, inter mare Tyrrhenum, ſeu nferum ad occaſum; Laum et Syarim fluuios, quibus a Lucania eparabatur, ad Boream; et mare iculum ad ortum ac meridiem. 'ſer. Tab. geograph. ad *Magnan*. Brutt. Numiſm. — Cuius regionis opuli tum indigenae, tum conueae monetas proprio nomine cuſeunt antiquitus, et quidem ex auro, rgento et aere, ac Graece, Latine nmo et Punice inſcriptas. Eiuſnodi numos maximi moduli nuſuam vero contemplatus eſt *Mananus*; ceteros vulgauit in Opere 10: *Bruttia* Numiſmatica etc. Romae 1773. fol. — Communi gens, quae regioni nomen fecit, *Brettiorum* nomine cuſi ſunt, ac Graece ΡΕΤΤΙΩΝ, non autem ΒΡΕΤΤΗΩΝ, t perperam ſcripſit *Maierus*; Punie vero ΒΕRΤ. ſeu ΒΙRΤ. teſtibus *'ellerinio* Supplem. III. p. 92. et *Neumanno* Pop. Num. I. p. 27. it. I. p. 117. inſcripti ſunt.

A) *Bruttiorum Graeci*:

a) *ex auro paruo* eximiae raritas *Eckbel*. Cat. Muſ. Caeſ. I. Tb. . n. 11. p. 27.) Muſ. *Hunter*. p. 9.) *Magnan*. Brutt. Num. Tb. 3. et. eiuſd. Miſcell. Num. Tom. I. Tb. 8.

b) *ex auro minimo* eximiae pariter raritatis. *Magnan*. Br. Tb. 4. *et* Miſcell. I. Tb. 9.) *Neumann*. Pop. Num. I. Tb. I. n. 12. p. 26.

c) ex *argento medio* eximiae itidem raritatis. *Eckhel*. Cat. I. p. 27.) *Magnan*. Br. Tb. 5. n. 12.) M. *Hunter*. p. 69.) M. *Pembrok*. Tb. 7. fg. 6.

d) ex *argento paruo* non obuii. *Eckbel*. Num. Vet. Tb. 3. n. 21. p. 41.) Golz. M. Graec. Tb. 24.) *Magnan* Br. Tb. 5. *et* Miſcell. Tom II. Tb. 3.) M. *Theup*. p. 1255.

e) ex *aere magno* rariſſimi *Beger*. Theſ. Palat. p. 182.) *Eckbel*. ib.) *Golz*. Magna Graecia Tb. 26.) *Magnan*. Br. Tb. 6. *et*. Miſc. II. Tb. 4. M. *Hunter*. p. 69. 70.) M. *Theup*. 1255.

f) ex *aere medio* frequentes. *Beger*. Th. Br. I. p. 340.) *Eckhel*. Cat.) *Golz*. M. Graec.) *Guſſeme* I. p. 413.) M. *Hunter*. p. 70. *Magnan*. Brutt. Tbb. 7 ad 16. *it*. Miſcell. Tom. I. Tb. 10. *et*. Tom. II. Tbb. 5 ad 13. *Pariſius* Tb. 1.) *Schulz*. Numoph. I. p. 41.) M. *Theup*. 1256.

g) ex *aere paruo* ſat obuii M. *Hunt*. p. 70.) *Magnan*. Br. Tb. 20. *it*. Miſcell. III. Tbb. 14. 15. 16. Inter illos exhibet *Magnanus* tres cum voce ΝΙΚΩΝ, et quidem *Golzii*, *Beger*, *Muſellii*, aliorumque fide. Eos tamen erraſſe auctores, eidem *Magnano* ſexcenti ſunt eiuſmodi numi, in quibus ſemper legit ΝΙΚΑ, in nullo ΝΙΚΩΝ.

h) ex *aere minimo* non obuii. *Magnan*. Miſcell. Tom. I. Tb. 11.) M. *Theup*. 1256.

B) *Punici* cum characteribus Phoeniciis, ex aere minimo eximiae raritatis. *Magnan*. Br. Tb. 20. et

et Miſcell. III. Tb. 17.) *Neumann.* Pop. Num. I. Tb. 1. n. 13. p. 27. *et* II. Tb. 4. n. 5. p. 117.) *Pellerin.* Suppl. III. Tb. 3. p. 92.

Anticae partis in *Bruttiorum* numis *typi*:

Caput Appollinis, laur. retro candelabrum, *al.* vas, vt videtur. Æ. *Eckhel.* Cat, Vind. I. Tab. I. n. 12. —

Herculis caput. Erat Herculis religio Bruttiis auita, quod *Stephano* teſte generis auctorem agnoſcerent per Brettum eius de Baletia filium. Inde caput eius modo *iuuenile* diadematum, retro claua. Æ. *Eckhel.* Cat. I. Tab. I. fg. 11. modo *imberbe* leonis exuuiis tectum, retro quid in cuſpidem deſinens, forte gladius. *al.* infra claua. M. *Hunt.* *al.* ſtella *Magnan.* aſtrum. Æ. modo *barbatum* in rictu leonis, a tergo claua. Æ. *Neumann.* Num. Pop. I. Tab. I. fg. 12.

Imberbe caput, pone Spica. M. *Hunter.* n. 54. — ſed galeatum. M. *Hunter.* n. 54. 55.

Iouis caput laur. *al.* retro auicula, *al.* bipennis, *al.* fax, *al.* folium, *al.* fulmen, *al.* gladius, *al.* haſta, *al.* Φ. *al.* ſceptrum, *al.* ſpica, *al.* ſurculus. Æ. *Golz.* Tb. 24. n. 1.) *Muſell.* Vrb. Tb. 6. n. 4. 5. 6.) M. *Hunt.*) *Magnan.* Brutt.) *Beger.* Th. Br. I. 342.) *Schulz* Numoph. I. p. 42.) *Hantbaler.* Proem. Exerc. Tb. 2. fg. 8. p. 63.) M. *Theup.* 1255. In aliis caput idem intra lauream. Æ. *Magnan.* Brutt.

Iuuenile caput ſpicis redimitum, a tergo ſpica. Æ. *Magnan.* Brutt.) M. *Theup.* 1256.

Martis galeat. ac barbatum caput *al.* infra cornucopiae. *al.* fulmen, *al.* ſpica, *al.* tridens; *al.* a tergo fulmen, *al.* duo globuli *al.* cornucopiae. — Idem in aliis caput intra coronam lauream. Æ. Muſ. *Theup.* p. 1255.) *Muſell.* Tb. 6. *et.* Suppl. Tb. 2. n. 4.) M. *Pembrok.* II. Tb. 3. n. 5.) *Beger* Th. Br. I. p. 304.) M. *Hunter.*) *Magnan.* Brutt.) *Schulz* Numoph. I. p. 41. *Pariſius* Magn. Graec. Tb. I *ibid.*

Muliebre caput velatum cum tutulo et ſceptro transuerſo, *al.* retro lapis, *al.* caput bouis *al.* diota, *al.* lampas. Æ. M. *Hunt.* p. 69.) *Magnan.* Br.) M. *Pembrok* II. Tb. 7. fg. 6.) M. *Theup.* 1256.

Muliebre caput paguro caſſidis loco obtectum, *al.* intra coronam. Æ. M. *Hunt.* n. 51. 52. 53.) *Magnan.* Br.) *Gronov.* praefat. ad Tom. VI. Antiq. Graec. p. 11. 12.) M. *Theup.* p. 1256.

Neptuni caput barb. ac faſcia redimitum, retro tridens, infra delphinus. Æ. M. *Hunt.* n. 1.) *Magnan.* Br. Tb. 3.

Palladis caput galeatum. Æ. *Magnan.* Br.) *Schulz.* Numoph. I. p. 42. Artibus enim atque armis excelluiſſe Bruttios, teſtantur elegantiſſimi eorum numi.

Victoriae caput eorumdem martios animos, virtutemque bellicam ſignificat, qua tantum valebant, vt multas Graeci nominis ciuitates Italia expellerent, et pernicioſi etiam regibus haberentur. *Iuſtin.* L. XXIII. c. 1. — Protome Victoriae alata, *al.* retro aquila, *al.* aſtrum, *al.* auis, *al.* caput equi *al.* cornucopiae, *al.* vt videtur, galea, *al.* malum punicum, *al.* ſpica. *al.* infra fulmen. Æ et Æ. M. *Hunter.* p. 69 ſq.) *Magnan.* Bruttia. Num.) *Golz.* Magn. Graec. Tab. 24.) *Pariſius* Tab. I. Vel caput Victoriae adſtitutis alis, pone aquila. Æ. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. III. fg. 21. p. 41. — pone claua Æ. M. *Hunt.* n. 2. 3. — Vel caput Victoriae cum inſcr. ΝΙΚΑ, *al.* a tergo claua, *al.* piſcis, *al.* ſpica, *al.* cornucopiae *al.* et infra lunula, *al.* infra fulmen. Æ. — Vel eidem capiti adſcriptum ΝΙΚΩΝ, M. *Hunt.*) *Magnan.* — retro cornucop. *al.* ſpica. Æ. — Vel legitur ΝΙΚΑΝ. *Golz.* Graec. Tb. 26. n. 4.) *Beger* Theſ. Pal. p. 182.

In *poſtica* n. *Bruttiorum* parte conſpiciuntur: *Aquila* ſt. expanſis alis, *al.* in area ancora, *al.* aratrum, *al.* botrus et pagurus *al.* cornucopiae et aſtrum, *al.* C. C. et lunula, *al.* temo, *al.* tripus. AR. et Æ. *Magnan.* Br. Tb. 16.) M. *Hunt.* p. 71. n. 37. ad 40.

Aquila fulmini inſiſtens, *al.* in area aratrum, — aſtrum — ancora, — bipennis, — bouis caput, — et pagurus, — et quid inſtar mallei, — caduceus, — cicada, — cornucopiae — forceps, — fulmen, — hexagonum, — lunula, — lyra, — malleolus — ſerpens — animal, deſuper ſtella, — tripus. AR et Æ. *Magnan.* Tb. 14.) M. *Hunt.* p. 71. n. 31 ad 36.) *Schulz.* Numoph. I. p. 42.) M. *Theup.* 1255.) *Muſell.* Pop. Tb. 6.

Arcus et *claua* iuncti. Æ. *Magnan.* Brutt.

Bacchus nudus ſt. capite bicorni, d. ſemetipſum coronat, ſ. ſtrophium et haſtam, in area fulmen, *al.* cancer, *al.* candelabrum, aut temo, *al.* Γ. *al.* monogr. ΠΑ. *al.* ſerpens, infra Σ. AR. *Eckhel.* Num. Vet. Tab. II. n. 21. p. 41.) M. *Hunter.* n. ad 6.) *Magnan.* Brutt.

Bigae Victoria aurigante. AV et Æ. *al.* infra fulmen Æ. *Neumann.* Num. Pop. I. Tb. I. n. 12.) M. *Theup.* 1255.

Bigae Ioue aurigante. Æ. *Hunter.*) *Magnan.*

Cancer, orae maritimae ſymbolum. v. *Pagurus.*

Diana ſuccincta ſt. d. arcum, ſ. iaculum, pro pedibus canis. AR. *Eckhel.* Vind. I. Tb. I. n. 12.

Iupiter nudus ſt. d. fulmen ſparſurus, ſ. haſtam tenet, *al.* in area cornucopiae, *al.* bipennis et c. c. *al.* lunula. *al.* hinc lunula, inde cornucopiae, *al.* hinc crucis figura, inde lunula, *al.* inter Iouis crura aſtrum Æ. *Beger.* Th. Br. I. 340.) *Golz.* Tb. 24. n. 4.) *Muſell.* Tb. 6.) M. *Theupol.* 1256. M. *Hunter.* p. 72. n. 41 ad 45.) *Magnan.* Br. Tb. 12.

Iupiter pede d. capiti columnae innixo, ſ. haſtam, ante aquila. AR. M. *Hunt.* n. 7. 8. 9.

Idem in citis bigis, infra aquila alis expanſis, *al.* aratrum, *al.* botrus, *al.* bouis caput, *al.* lampas, *al.* lyra, *al.* noctua expanſis alis, *al.* pagurus. Æ. M. *Hunter.* p. 72. n. 46 ad 50.) *Magnan.* Br. Tb. 18.

Idem in citis quadrigis, d. fulmen intorquet, ſ. habenas et ſceptrum, infra lampas, *al.* noctua alis expanſis, *al.* pagurus. Æ. *Magnan.* Br.

Mars nudus gradiens, d. haſt. ſ. clip. *al.* in area botrus, *al.* caput bouis, *al.* flos, *al.* folium, *al.* lampas, *al.* noctua alis exp. *al.* pagurus, *al.* taeda. Æ. *Beger.* Th. Br. I. 342.) *Geſner.* Tb. 15. n. 31. M. *Hunt.* p. 71. n. 27 ad 30.) *Magnan.* Br. Tb. 8.) *Schulz.* Numoph. I. p. 42.) *Hanthaler.* Proem. Exercit. Tb. 2. fg. 8. p. 63.) M. *Theup.* 1256.) *Muſell.* Pop. Tb. 6. fg. 6.) *Golz.* Tb. 24. n. 5.

Mars nudus, d. capiti admonet, ſ. haſt. tenet, ad latus nota aliqua, tridenti ſimilis, et littera Π. AR. *Golz.* Magn. Gr. Tb. 24. n. 9.) *Pariſius* Tb. I. n. 3.

Mulier velata equo marino vecta, d. extenſa ad Cupidinem adſtantem cum arcu, quem tendit, in area conchylium. AV. M. *Hunt.* p. 69. n. 1.) *Magnan.* Brutt. Tb. 3.

Neptunus nudus, d. pede capitello ordinis Ionii inſiſtens, ſ. haſtam, in area aquila volans, et coronam vnguibus ſtringens, *al.* pagurus. AR. *Magnan.* Br.) M. *Pembrok.*

brok. II. Tb. 7. fg. 6.) ſed *Combe* in M. *Hunter*. p. 69. n. 7. 8. 9. ad Iouem refert typum.

Noctua ſtans, *al.* in area botrus, *al.* cornucopiae, *al.* duo globuli. Æ. *Magnan*. Br. Tb. 20.) M. *Hunt*. p. 72. n. 55.) *Muſell*. Suppl. Tb. 2. fg. 5.

Pagurus, ſub quo nomen vrbis Bruttiorum primogenium *Bert*, vel *Birt*, characteribus Phoeniciis. *Neumann*. Pop. Num. I. Tb. 1. fg. 13. p. 27. — In aliis epigr. ΒΡΕΤΤΙΩΝ conſueta, et ſuperne aratrum, *al.* aſtrum, *al.* botrus, *al.* caput bouis, *al.* cornucopiae, *al.* et aſtrum. Æ. M. *Hunter*. p. 72. n. 51 ad 54.) *Magnan*. Br. Tbb. 19. 20.) *Gronov*. praef. ad Tom. VI. Antiq. Graec. p. 11. 12.) M. *Theup*. 1256.

Pallas propere gradiens, et reſpiciens, vtraque manu clipeum obiicit, haſta inuerſa ad humerum inclinata, *al.* in area apis, *al.* aratrum, *al.* botrus *al.* botrus et pagurus, *al.* bouis caput — et pagurus, *al.* corona laurea, *al.* diota *al.* fax accenſa, *al.* flagellum, *al.* fulmen, *al.* fulmen et pagurus, *al.* lampas, *al.* lyra, *al.* noctua. *al.* ſtella, *al.* tripus. Æ. M. *Hunter*. p. 70. n. 16 ad 26.) *Magnan*. Tb. 7 ad 10.) *Pariſius* Magn. Graec. Tb. 1.) *Schulz*. Numoph. I. p. 41.) M. *Theup*. p. 1255.) *Beger*. Th. Br. I. 340.) *Muſell*. Pop. Tb. 6. et Suppl. Tb. 2. fg. 4.) M. *Pembrok*. II. Tb. 35. fg. 5.) M. *Theup*. 1255.

Planta aut *polypus*, piſcis marinus. Æ. *Neumann* Num. Pop. I. Tb. 1. fg. 13. p. 27.

Quadrigae in quibus Iupiter. Æ. *Magnan*. Br.

Victoria gradiens, d. fulmen, ſ. palmam, pro pedibus ara. AV. *Eckhel*. Cat. Vind. I. Tb. 1.

Victoria coronans tropaeum, *al.* intermedio aſtro, *al.* cornucopiae, *al.* praeterea ſuperne aſtrum ſolis, — vel pro ſole luna, *al.* intermedia ancora inuerſa, *al.* intermedio annulo vncato, *al.* caduceo, *al.* intermedia dextra manu, *al.* interdio fulmine, *al.* intermediis caduceo et galea, *al.* intermediis cornucopiae et malleolo vel bipenne Æ. *Beger*. Th. Br. I. p. 340.) M. *Hunt*. n. 10 ad 15.) *Magnan*. Br. Tb. 6.) *Schulz*. Numoph. I. p. 41. M. *Theup*. 1255.) *Muſell*. Pop. Tb. 6.

Victoria in bigis. AV. et Æ. *Magnan*. Br.) *Theup*. 1255.

Marius Guarnaccius Orig. Italiche in Lucca 1767. fol. Tom. II. de veteribus Italiae numis adſerit, ſe nulla exhibere Brettiorum numiſmata, quia *Maffeius* et *Oliuerius* eiuſmodi monetas indicarunt quidem, ſed nullas edidere; vnde ſubiungit ſeriem ſuam numiſmaticam exſpectare aliorum diligentiam ac numiſmata, quae quotidie e terra eruuntur. Plures tamen Brettiorum numos antiquiſſimos apud *Goltzium*, *Pariſium*, *Arigonium*, *Magnanum*, etc. delineatos videre potuiſſet, et ipſiſſima numiſmata in omnibus fere Italiae numophylaciis contemplari. Exemplo enim *Golzii* in Opere, cui titulus: *Sicilia* et *Magna Graecia* etc. *Proſper Pariſius* Conſentinus, geographicam Calabriae tabulam exhibuit ao. 1592. ſuis numiſmatibus ornatam, et illuſtratam, quam et eiuſdem tabulam regni Neapolitani. reſtituit *Io. Ge. Volkamerus*, Norimbergenſis medicus, ac Magnae Graeciae numiſmata tredecim buxeis tabulis inſculpta publico redonauit. 1683. fol. ſed multo minori elegantia. Ad Bruttiae numiſmatologos referendi quoque *Ioam. Fiore* della Calabria illuſtrata, in Napoli 1691. fol. eiuſque exſcriptor *Marcus Maierus* il regno di Napoli, e di Calabria. in Roma 1723. fol. Longe quidem plura Bruttiorum numiſmata aeri demandarunt; verum vtpote viri in numiſmatologia hoſpites ac omnino peregrini, et peiori modo, quam concipi poteſt, exhi-

exhibuerunt. Numorum enim nec metallum, nec modulum indicarunt, in iis omnia inuerterunt, inſcriptiones mutarunt, truncarunt, aut etiam proprio marte finxerunt. Sic perperam in numis ſcripſerunt: ΑΡΕΩΕ pro ΑΡΕΟΣ, ΒΛΕΤ pro ΒΡΕΤ, ΒΒΕΤΤΙΩΝ et ΒΡΕΤΤΗΩΝ pro ΒΡΕΤΤΙΩΝ, ΙΠΠΩΝΙΩΝ pro ΙΠΠΩΝΙΕΩΝ, ΑΤΑΧ pro ΑΥΑΧ, ΚΑΩΛΩΝ pro ΚΑΥΛΩΝ. ΚΡΩΤ pro ΚΡΟΤ, ΚΡΩΤΟΝΙΑΤΑΝ et ΚΡΩΤΥΝΙΑΤΑΝ pro ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΑΝ, ΛΟΚΚΟ et ΛΟΚΡΩΝ pro ΛΟΚΡΩΝ, ΠΕΤΕΛΗΩΝ pro ΠΕΤΗΛΙΝΩΝ. ΣΚΤΛΛΑΤΙΩΝ pro ΣΚΥΛΛΑΤΙΩΝ, ΤΕΡΗΝ pro ΤΕΡΙΝ, ΤΕΡΗΝΕΩΝ pro ΤΕΡΙΝΑΙΩΝ, ΘΟΡΙΩΝ et ΘΡΙΩΝ pro ΘΟΥΡΙΩΝ, VAIENTIA et VΛIENTIA pro VALENTIA, etc. Non mirum igitur, ſi numi ab iis editi, ac ita deformati a *Magnano* in Bruttia Numiſmatica pariter ac in eius Miſcellaneis alio exhibeantur modo, vtpote ex libris numiſmatologorum emunctiſſimae naris exſcripti aut ex ipſis archetypis in variis per Europam numophylaciis adſeruatis, expreſſi.

Bruttiorum illa *regio*, quae Graecis Βρεττία, hodie vero *Calabria* vocatur, in *Bruttiam Ciſmontanam*, ſeu cis montem Apenninum, quae pars Occidentalis eſt; et in *Bruttiam Tranſmontanam*, ſeu trans Apenninum montem, quae eſt pars eius Orientalis, diſtributa fuit. Diuiſio haec, licet ſecundum loci naturam ob Apenninum montem, qui a meridie ad ſeptemtrionem per medium excurrit, non admodum tamen placet, propter nimiam nempe partium longitudinem. Illam igitur diſtribuit *Magnanus*, in *Meridionalem* et *Septemtrionalem*, Lameto Crotaloque fluuiolis a ſe inuicem ſeiunctas. Haec aetate noſtra eſt fere *Calabria citerior*, illa vero *Calabria vlterior*.

Bruttiae Meridionalis vrbes, quarum numos antiquiſſimos quoque exhibet *Magnanus* erant in Occidente *Rhegium*, *Caenys*, *Mamertium*. et *Hipponium*, quae deinde *Valentia* dicta eſt; in Oriente vero *Scyllatium*, *Caulon*, *Buthrotum*, *Locri Epizephyrii*, *Orra*, et *Zephyrium*. vid. *ſuis locis*.

Bruttiae Septemtrionalis vrbes ſunt in Occidente *Terina*, *Temeſa*, *Conſentia*, *Acherontia*, et *Pandoſia*; in Oriente *Sybaris*, *Thurium*, *Copia*, *Petelia*, *Siberena*, *Croton*, et *Carcinum*. v. *ſuis locis*.

BRVTVS cognomen gentis Iuniae, propter ſtultitiam quam Tarquinii metu ſimulabat L. Iunius accepit, ex *Plutarcho*. — *Lucius Brutus* inſignis ille gentis Iuniae fundator et libertatis Romanae vindex, cuius caput nudum cernitur in denariis familiarum Iuniae, Seruiliae, aliarumque. Illa eſt eius effigies ex ſtatua aenea, ſtricto enſe inter reges in Capitolio poſita, quam M. Brutus deſumſit, ad illam in denariis exprimendam cum imagine Seruilii Ahalae, ex quo Seruilia mater originem trahebat, vt ſe a ſummae poteſtatis ſtudentium liberatorious, ex vtroque parente natum, libertatem Romanam vſurpatoris caede vindicare debuiſſe denotaret, pro qua conſeruanda cum coniuratis arma ſumſiſſet. Eorum meminit *Cicero* Philipp. II. — BRVTVS Caput eius nudum.)(AHALA. Caput huius nudum *N. R. Eckel.* Cat. II. p. 44.) *Morell.* Fam. Iunia fg. 1. p. 200.) M. *Pembrok.* III. Tb. 6. fg. 11.) *Pedruſ.* M. *Farneſ.* II. p. 21.) *Guſſeme* I. 412.) *Chriſtoph. Ludov. Crelii* L. Iunius Brutus reipubl. Romanae auctor. Lipſ. 1721. 4.

BRVTVS caput eius laureatum et in poſtica parte SVLLA COS. eiuſque caput. De hoc numo g. Iuniae ſubaerato ita *Haymius* Th. Br. II. p. 203. ad Tb. 25. fg. 1. Solet alioqui Brutus cum Ahala, et Sulla cum Rufo in argento veteri ſignari; aſt hic primum rei publicae inſtitutorem, cum primo monarchiae

narchiae et Romani imperii machinatore expreſſum habemus. „Coniecturam praeterea *Haymius* facit, a quodam e gente Cornelia atque ab ipſo Pompeio huius numi iconia impetrata eſſe. *Froelichius* contra: „Subaeratus eſt numus, ſinceri alii omnes; aut fraus haec falſarii aut neceſſitas fuit.„

BRVTVS Securis, capeduncula, culter.)(LENTVLVS. Guttur et lituus. Æ. *Eckhel.* Cat. II. p. 44.

—Brutus inter duos lictores ſtans, in atica ante denarii parte caput Libertatis et epigr. LIBERTAS. cuius idem fuit auctor et adſertor. Æ. *Eckhel.* Cat. II. 44.) *Vaill.* Fam. Rom. II. p. 5.) *Spanh.* II. p. 88. 93.) *Morell.* Fam. Iunia p. 221. fg. 2.) Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 18. fg. 4. — Cur primo conſuli *Bruto* in quodam numo faſces tribuantur cum ſecuribus? *Spanh.* II p. 90. 93. — *Bruti* primi conſulis collega an non Valerius Poblicola ſed M. Horatius? *Spanh.* l. c. p. 98.

BRVTVS PRIM. COS. In *L. Iunii Bruti* aureo numo, delata eidem, poſt eiectos reges, primi conſulis dignitas, cum eiuſdem capite in corona querna, expulſa tyrannide, tanquam *ob ciues ſeruatos* conſignatur, cum epigraphe L. BRVTVS PRIM. COS. *primus Conſul.* In auerſa autem numi parte ortus aliquot poſt ſaecúlis e gente itidem Iunia M. Brutus in corona querna, velut Iul. Caeſaris nece liberator ſimiliter ciuium, conſpicuus, ibique inſcriptus M. BRVTVS IMP. et Legatus eius, a quo idem numus eſt in illius honorem cuſus COSTA LEG. *Pedanius* nempe *Coſta* eiuſdem Bruti Legatus. M. *Pembrok.* I. Tb. 12. fg. 1. *et* P. III. Tb. 10. fg. 1.) *Spanh.* Pr. II. 98.) *Morell.* Fam. p. 228. fg. 8.) *Vaill.* Fam. Iunia.) *Eckhel.* Cat. II. p. 44.

BRVTVS IMP. Caput M. Bruti nudum intra coronam lauream.

)(CASCA LONGVS. Tropaeum erectum inter duas nauium proras, in medio numi L. Ꞥ. *Eckhel.* Cat. II. Tb. 1. fg. 8. p. 44.

— — Victoria ſt. T. palmae ramum, et ſimul vtraque manu coronam lemniſcatam.)(CASCA LONGVS. Caput Neptuni, retro tridens. Æ. *Eckhel.* Cat. II. p. 44.

— — Tropaeum.)(COSTA LEG. Caput muliebre laureatum. Ꞥ. *Eckhel.* ib.) *Guſſeme* I. 412. vid. *Iunia* g.

Q. CAEPIO BRVTVS IMP. Tropaeum.)(M. SERVILIVS LEG. Caput muliebre laur. Ꞥ. *Eckhel.* ib.

Brutus (Decimus) M. Bruti gentilis et propinquus, vniuſque itidem e I. Caeſaris familiaribus ſimul et percuſſoribus, qui a Q. Poſtumio Albino adoptatus, vtroque tantum adoptati et naturalis parentis cognomine, in numis eius deſignatur ALBINVS BRVTI F. illo ſcilicet Albini cognomine, quod ex auctoribus et faſtis Capitolinis liquet, in nomen familiae in poſtumia gente, immutato. Cur vero dicatur in numis ALBINVS BRVTI F. ſeu *Filius*, non ſimpliciter *Albinus Brutus*; ſicut alter, ſeu *Marcus* dictus in iis Q. CAEPIO BRVTVS, ſilent antiquarii. cf. *Spanh.* Pr. II. p. 79. 80.) *Morell.* Fam. Iunia.) *Vaill.* Fam. Iunia. vid. *Iunia* gens. — CAEPIO.

BRVTVS PROCOS. EX S. C. *Brutus Proconſul. Ex Senatus Conſulto. Spanh.* II. p. 177.

Q. CAEPIO BRVTVS PROCOS. Tripus inter ſecurim et capedunculam.)(L. SESTI PROQ. Caput muliebre velatum et laur. Ꞥ et Æ. *Eckhel.* Cat. II. p. 44.) M. *Pembrok.* III. Tb. 10. fg. 7.) *Morell.* Fam. Iunia et Seſtia.) *Vaill.* ib.

Q. CAEPIO BRVTVS PROCOS. Victoria gradiens ſ. palmae ramum.)(*Eadem.* Q. *Eckhel.* Cat. II. Tb. 1. fg. 9.

CAEPIO BRVTVS PROCOS. Lyra, hinc plectrum, inde ramus dependentibus taeniis.)(LEIBERTAS. Caput muliebre. AR. *Eckhel.* Cat. II. p. 44.) *Morell.* Fam. Iunia.) *Vaill.* ib.

M IVNI. M. F. L. N. BRVTVS. Nauis cum remigantibus, infra ROMA.)(HONORIS. Caput laureatum. AR. *Golz.* Faſt. ad ann. 575. p. 128.

D. IVNI. D. F. Dioſcuri equites haſtati, ſubtus ROMA.)(BRVTVS. Caput Romae gal. AR. *Golz.* Faſt. ad ann. 676. p. 167.

Bruza vel *Bruzus* Phrygiae Salutaris oppidum, Gr. Βρύζος, de quo plenam communicat notitiam *Harduin.* Oper. p. 36. — Solita ΒΡΟΥΖΗΝΩΝ, *Bruzenorum*, denominatio legitur in n. M. Aurelii, Commodi, Seueri, Caracallae, Maximini, Maximi, Gordiani Pii, *Vaill.* Num. Gr. Impp.) Apud *Golz.* in Theſ. p. 216. ΗΡΟΥΖΗΝΩΝ perperam ſcribitur. *Occo* p. 425. ΟΥΣΙΝΩΝ. *Seguin.* Sel. Num. p. 169. ΒΡΟΥΖΗΝΩΝ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 38. n. 7. ΒΡΟΥΖΙΝΩΝ cum Ι.

a) *M. Aurelii.* 1. ΒΡΟΥΖΗΝΩΝ. Fig. nuda ſt. d. haſtam, ſ. innixa columnae. Æ 2. *Guſſeme* I. p. 413. n. 1.) *Hard.* p. 36.) *Vaill.* Gr.

b) *Commodi.* 2. ΒΡΟΥΖΗΝΩΝ. Hercules nudus, d. clauam, ſ. caput figurae genuflexae, quam interficit. Æ 2. *Guſſ.* n. 2.) *Hard.* ib.) *Vaill.* ib. — 3. *Al.* ſed Imp. paludatus captiuum proſternit. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

c) *Sept. Seueri.* 4. ΑΥΤ. Κ. Λ. CΕΠ. CΕΟΥΗΡΟC. Caput laur.)(ΒΡΟΥΖΙΝΩΝ (*ſic*) ΑΙΚ. ΡΟΥ. Ι. ΙΝΟC (*ſic*) ΑΝΕΘΗΚΕΝ, *Bruzinorum Licinius Rufinus Dedicauit.* Salus ſt. ſerpentem paſcit. Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 38. fg. 7. p. 310. In nullo huius vrbis a *Vaillantio* adnotatorum magiſtratus, quemadmodum in hoc *Haymiano*, legitur. — 5. ΒΡΟΥΖΗΝΩΝ. Mulier ſtolata ſt. d. pomum. Æ 2. *Guſſ.* n. 3.) *Vaill.* Gr.

d) *Caracallae.* 6. ΒΡΟΥΖΗΝΩΝ. Imp. eques pacificatoris habitu, d. haſtam. Æ 1. *Guſſ.* n. 4.) *Hard.* p. 36.) *Vaill.* Gr.

e) *Maximini* et *Maximi.* 7. ΑΥΤ. Κ. Γ. ΙΟΥ. ΟΥΗΡ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟC Γ. ΙΟΥ. ΟΥΗΡ. ΜΑΞΙΜΟC Κ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Γάϊος Ἰούλιος Οὐηρὸς Μάξιμινος. Γάϊος Ἰούλιος Οὐηρὸς Μάξιμος Καῖσαρ, *Imp. Caeſ. Caius Iul. Verus Maximinus. Caius Iul. Verus Maximus Caeſar.* Capita duo Maximini et Maximi aduerſa.)(ΒΡΟΥΖΗΝΩΝ. Iupiter ſedens, d. pateram, ſ. haſtam; ſella eius a duobus tritonibus ſuſtinetur, quorum alter laeua caniſtrum tenet. Æ 2. *Golz.* Theſ. p. 216.) *Guſſ.* n. 5.) *Hard.* p. 414.) *Occo* 425.) *Seguin.* Sel. Num. p. 169. ſed ad *Pruſam* Bithyniae refert.) *Vaill.* Gr.

f) *Maximi* Caeſaris. 8. ΒΡΟΥΖΗΝΩΝ. Iupiter ſeminudus ſt. d. pateram, ſ. haſtam. Æ 2. *Guſſ.* n. 6.) *Vaill.* Gr. — 9. *Al.* ſed Hygia tunicata ſt. d. pateram, in qua paſcit ſerpentem. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

g) *Gordiani Pii.* 10. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC. Caput eius laur.)(ΒΡΟΥΖΗΝΩΝ. Aquila alis expanſis, in cuius roſtro corona. Æ 4. Muſ. *Theup.* p. 1044. — 11. *Al.* ſed templum quatuor columnarum, in quo figura ſedens, d. pateram, ſ. haſtam. *Guſſeme* ib. n. 7.

ΒΡΥΝ. Βρυνδυσίων, *Brunduſiorum.* M. *Theup.* p. 1255. vid. *Brunduſium.*

ΒC notae numerales *anni* 202. in n. a) Amiſi, addito 701. aerae initio erit V. C. 922. et Chr. 169. n. Commodi. — b) Anazarbi, ex cuius computo

puto 734. annus V. C. 936. n. Commodi. *Vaill.* Gr p. 250. — c) Gazae, qui eſt A. V. C. 895. coniunctus cum epochae principio 693. n. Anton. Pii. d) Seleuciae, qui coepit per autumnum A V. C 846. n. Domitiani. *Noriſ.* Epoch. Syromac. p. 330.

BC. AI. per aream n. Aradi inſulae.

bSILE (*ſic*) loco BACIΛEIC. n. Baſilii II. et Conſtantin. XI. *Eckhel.* Cat. II. p. 551.

BSIRM. *Sirmii* Sclauoniae, nunc *Sirmich* in officina monetaria *Secunda*, in ima parte Æ. Iuliani.

BSIS. *Siſciae* in *Secunda* officina, in imo exergo n. Licinii Sen., Conſtantis Iuliani. — *al.*

BSISC. in imo n. Iouiani, Gratiani.

BSLC. *Lucduni* ſiue *Lugduni* in officina *Secunda Signatus* numus.

B.T. *Beata Tranquillitas*, in area.

BTESC. in imo n. Theodoſii I. Muſ. *Theup.* p. 356.

BTR. in ima parte n. Conſtantii Chlori, Gal. Maximiani, Conſtantini M.

BV. in area n. *AV.* Iul. Nepotis. M. *Theup.* p. 367.

Bubalus ſtans. n. Antiochiae Syriae. M. *Hunter.* Tb. 5. n. 15.

Bubo. vid. *Noctua.*

BVCA cognomen Aemiliae gentis. L. BVCA. Venus feminuda et tunicata ſt. d. victoriolam, ſ. haſtam. AR. Iul. Caeſaris. *Golz.* in I. Caeſ. Tb. 8. fg. 18. *Nonn.* Tb. 7. fg. 18.) *Vrſin.* et *Patin.* Fam. Aemil. Tb. 3. fg. 4. p. 13. *et* in Iulia Tb. 3. fg. 1. p. 128.) *Vaill.* Fam. Aemil. Tb. 8. fg. 49. p. 53. *et* in Iulia g. Tb. 73. fg. 31. p. 516. *itemque* Pr. II. p. 2.) *Mdb.* p. 6.) *Morell.* Num. Conſular. g. Aemilia Tb. 3. fg. 4. *et* in I. Caeſ. Tb. 3. fg. 26. p. 47.) *Beger.* Th. Br. II p. 603.) *Zantan.* in Arg. I. Caeſ. Tb. 2. fg. 9.

L. BVCA. Venus Vitrix ſedens, d. victoriolam, ſ. haſtam transuerſam tenet. *AV.* Iul. Caeſaris. *Golz.* in I. Caeſ. Tb. 8. fg. 20. *Nonn.* Tb. 7. fg. 20.) *Morell.* in I. Caeſ. Tb. 10. fg. 18. p. 112.) *Eckhel.* Cat. II. Tb. 1. fg. 2. — *Item* AR. I. Caeſ. *Vrſin.* et *Patin*, Fam. Iulia Tb. 2. fg. 8. p. 127. *et* Tb. 3. fg. 3. p. 178.) *Vaill.* Fam. Tb. 73. fg. 32. p. 517. *et* Pr. II. p. 2.) *Morell.* in I. Caeſ. Tb. 3. fg. 28. p. 48.) *Beger.* Th. Br. II. p. 603. fg. 3.) *Mdb.* p. 6. 7.) *Occo* p. 9.) *Ruben* N. *Arſchot.* Tb. 3. fg. 15. 16.) *Zantan.* in Arg. Tb. 2. fg. 5.

L. BVCA. Caduceus et faſces decuſſatim, globus, dextrae iunctae et ſecuris victimaria. *AV.* Iul. Caeſ. *Golz.* in I. Caeſ. Tb. 16. fg. 21. *Nonn.* Tb. 15. fg. 21.) *Hemelar.* Th. *Arſchot.* p 3. et in Caeſare Tb. I. fg. 7. 8.) *Ruben.* in vetis *Arſchot.* numis Tb. 3. fg. 2.) *Morell.* in I. Caeſ. Tb. 3. fg. 2. p. 33.) *Zantan.* in Aur. Caeſ Tb. 4. fg 2.) *Pedruſ.* Muſ. *Farneſ.* I. Tb 1. fg. 3 omiſſo tamen praenomine *Lucii*, ſculptoris forſan incuria. — *Item* AR. Iul. Caeſ. *Golz.* in Faſt. p. 183. fg. 3.) *Vrſin.* et *Patin.* Fam. Aemil. Tb 3. fg. 5. p. 13. *et* in Iulia Tb. 2. fg. 7. p. 127) *Vaill.* Fam. Aemilia Tb. 8. fgg 50 51. p 52. *et* Fam. Iulia Tb. 74. fgg 33 34. *it.* Pr. II. p. 3) *Morell.* Fam. Aemil. Tb. 3. fg. 5. et Lit A. *it.* Fam. Iulia Tb. 2. fg. 7. et Tb. 3. fg. 2. *pariter* in Iul. Caeſ. Tb. 3. fg. 31. p. 49) *Biaeus* Tb. 1. fgg 17. 18.) *Ruben.* N. *Arſchot.* Tb 2. n. 17. *et* Tb. 3. n. 1. 2. 18) *Occo* p. 9.) *Mdb.* p. 6. 7.) *Hantbaler.* Exercit. I. Tb 1. fg. 5. *et* eiuſd. Proem. Exercit. Tb 4 fg. 5. p. 127.) *Zantan.* Arg Caeſ. Tb. 3. fg. 17) *Smet.* Antiq. Nauiomag. p. 192. 193. — *Item* Æ 1. Iul. Caeſ. *Beger.* Th. Br. II. p. 601 *et* III. p. 68.) *Golz.* in I. Caeſ. Tb. 16. fg.

fg. 19. *Nonn.* Tb. 15. fg. 19.) *Morell.* I. Caeſ. Tb. 5 fg. 18. — *Idem typus*, ſed LEVCA pro L. BVCA Æ 1. *Rinck.* Vet. Num. Pot.) *Schulz.* MzCab. II. p. 2. n. 3 — *Idem typus*, ſed L. AEMILIVS BVCA IIII VIR circumſcriptus. AR. I. Caeſ. *Vaill.* Pr. II. p. 1.

L. BVCA. Caput Veneris.)(Sulla, vt aliqui credunt, dormiens, cui adſtat Diana cum luna bicorni in capite, veloque circumdata, ante eam Victoria palmam gerens. Ambiguus haeſit *Morellius* Epiſt. ad *Perizon.* et *Schlegel.* Commentt. ad *Morell.* Theſ. Impp. I. p. 50 ſq. ad Tb. 3. fg. 33. AR. Iul. Caeſaris. *Morell.* Num. Conſular. g. Aemiliae Tb. 3. fg. 3. *et* Fam. Corneliae Tb. 4. Lit. B. n. 34. *nec non* Fam. Iuliae Tb. 1. fg. 6.) *Golz.* in I. Caeſ. Tb. 7. fgg. 5. 7. *Nonn.* Tb. 6. n. 5. 7. p. 37.) *Occo* p. 10.) *Mdb.* p. 4.) *Triſtan.* I. p. 22.) *Vrſin.* et *Patin.* Fam. Aemil. Tb. 3. fg. 3. p. 13. *et* F. Iulia Tb. 1. fg. 1. p. 124.) *Vaill.* Fam. Aemil. Tb. 7. fg. 45. *et* in Cornelia Tb. 52. fg. 78. vbi vero litteras Punicas infra omiſit.) *Dempſter.* Antiq. Rom. *Roſini* p. 176.) *Beger.* Specileg. Antiq. p. 38. in n. Samiorum.

L. BVCA. Caput Veneris.)(DIC. QVART. *Dictator Quartum.* Elephas gradiens, ſerpentem conculcat. AR. Iul. Caeſ. *Golz.* in I. Caeſ. Tb. 7. fgg. 7. 9. *Nonn.* Tb. 6. fg. 7. 9.) *Morell.* Num. Conſular. in g. Iulia Tb. 19. fg. 12. *et* in I. Caeſ. Tb. 4. fgg. 28. 29. Sed *Vaillantius* eum omiſit.

L. BVCA. Caput Veneris, a cuius collo pone adhaeret Cupidinis imaguncula ad medium vſque corpus, ante eſt lituus.)(GERMAN. INDVTI. IIII. Fluuius decumbens. AR. Rrr. Iul. Caeſ. *Golz.* in I. Caeſ. Tb. 10. fgg. 5. 9. *Nonnius* Tb. 9. fgg. 5. 7.) *Triſtan.* I. p. 27.) *Oudan.* Tb. 27. n. 5. p. 137.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 24. fg. 5. p. 108.) *Mdb.* p. 6.) *Morell.* in I. Caeſ. Tb. 8. fg. 14. p. 96.) *Beger.* Obſeruat. ad quaedam numiſmata antiqua p. 48.

L. BVCA. Venus inſidens prorae. AR. I. Caeſ. *Mdb.* p. 7.

L. BVCA. CLEMENTIA. Caput Clementiae, ante quod lauri ramus. AV. Iul. Caeſ. apud *Golz.*) *Mdb.* p. 6.) *Oiſel.* Sel. Num. Tb. 63. fg. 3. p. 361.) *Vaill.* Fam. Aemil. Tb. 7. fg. 47.

L. AEMILIVS BVCA. Venus Victrix ſeminuda et tunicata ſtans, d. victoriolam, ſ. haſtam tenet puram. AR. Iul. Caeſ. *Golz* in I. Caeſ. Tb. 8. fg. 16. *Nonn.* Tb. 7. fg. 16.) *Vrſin.* et *Patin.* Fam. Aemil. Tb. 3. fg. 6. p. 13. *et* in Iulia Tb. 2. fg. 2. p. 127.) *Vaill.* F. Aemil. Tb. 7. fg. 48. p. 52 *et* Iulia Tb. 73. fg. 30. p. 516. *it.* Praeſt. II. p. 1.) *Morell.* N. Conſular. Fam. Aemilia Tb. 3. fg. 6. *et* in I. Caeſ. Tb. 3. fg. 27. p. 48.) *Occo* p. 6.) *Mdb.* p. 7.) *Beger.* Th. Br. II. p. 603.) *Zantan.* Arg. I. Caeſ. Tb. 3. fg. 14.

L. AEMILIVS BVCA. Iulius Caeſar in ſuggeſtu togatus ſtans, adloqui videtur; hinc faſces cum ſecuri, inde aquila legionaria, in imo DIC. III. *Dictator Tertium.*)(CAESAR. IMP. IIII. Caeſar in quadrigis, d. lauri ramum, ſ. habenas. AV et AR. Iul. Caeſaris. *Golz.* in I. Caeſ. Tb. 8. fg. 8. 10. *Nonnius* Tb. 8. fgg. 8. 12. ſed figurae et litterae conſpiciuntur inuerſae, vnde et *Morell.* Num. Conſular. in g. Iulia Tb. 19. fg. 5. falſam plane adverſam eidem addiderit, cum capite ſcilicet Victoriae et epigr. DICT. QVART. EX S. C. Rectius in *Golz.* Faſtis p. 180. fg. 3.) apud *Erizzum* p. 234.) *Morell.* in I. Caeſ. Tb. 7. fgg. 25. 26. p. 89.) *Occo* p. 7.) *Graev.* Flor. p. 396. n. 3.) *Vaill.* Fam. Aemilia Tb. 7. fg. 46.

L.

ASHMOLEAN MUSEUM OXFORD

L. AEMILIVS BVCA IIII. VIR. Duae dexterae iunctae. AR. I. Caeſ. *Patin.* in *Vrſino* aucto Fam. Aemil. Tb. 3. n. 7. p. 13. *et* Fam. Iulia Tb. 2. n. 3. p. 137.) *Vaill.* Fam. Aemilia Tb. 8. fgg. 52. 53. p. 54 *et* Fam. Iulia Tb. 73. 29.) *Morell.* Fam. Aemilia Tb. 3. fg. 8. *et* in Iul. Caeſ. Tb. 3. fgg. 29. 30. p. 49.) *Ant. Auguſtin.* Dialog. fg. 7.) *Iobert* Science des méd. Tb. 4. fg. 1.) M. *Pembrok.* III. Tb. 11. fg. 5.) *Mdb.* p. 4. 7. — *Ead. epigr.* ſed orbis, ſecuris, manus iunctae, caduceus, faſces. AR. Iul. Caeſ. *Vaill.* Pr. II. p. 1.

Buccina Symbolum ciuitatis Segeſtae in Sicilia. *Parut.* Sicil. n. 9. 14. — *Buccinam* inflat centaurus. n. Boſtrae.

BVCCO II. VIRo. n. Auguſti. *it.* Tiberii. *Morell.* in Tiber. Tb. 9. n. 20. p. 603. 606. *et* in Fam. Pomponia p. 343.) *Mdb.* p. 70. 80. vid. *Celſa.*

Bucephalus, equi Alexandri M. nomen, cuius adpellationis rationem tradit *Arrianus* L. V. p. 221. edit. Gronov, „Nota ei inſignata erat bouis caput, cuius etiam cauſa nomen ei bucephalo inditum eſt; vel quod vt aliis placet, cum ipſe nigri eſſet coloris, albam in capite notam haberet, bouis capiti perquam ſimilem.“ Capitis enim figuram ad illam bouis acceſſiſſe, vt nonnulli putant, vetera monumenta et ipſa numiſmata refellunt. — Hiſtoriam plenius narrat *Plutarchus* in vita Alex M. Pariter de bucephalo *Camerer.* in Oper. ſuis ſubciſiuis cent. I. c. 21. et *Wilde* Sel. Num. Ant. p. 12. qui Tb. 2. fg. 9. Alexandrum exhibet adoleſcentem nudum bucephalo gradienti inſidentem c. epigr. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. Similes produxit numos *Golz.* Graecia Tb. 30.) *Schulz.* Numoph. I. p. 5 ſq. aeque ac *Hauercamp.* diſſ. de Alexand. M. Numiſmate fg. 4. p. 36 ſq. vbi virum exhibet ſtantem iuxta equum, e regione duae ſunt figurae, altera ſtans, altera ſedens, admirantibus ſimiles. *Nicaſius* diſſ. de numo Hadriani pantheo p. 11. exiſtimat repraeſentare Alexandrum ſibi de domito bucephalo coram Hephaeſtione et Parmenione gratulantem; verum *Hauercampus* adſentitur *Patino*, qui in Theſ. p. 135. figuram illam ſedentem capit de Philippo dexteritatem filii mirante; figuram vero ſtantem eius matrem denotare Olympiadem. — *Alius* ſimilis apud *Hauercamp.* inter Num. Contorn. fg. 24. p. 91.) *Bellor.* Addit. *Angelon.* p. 109. — Alexander bucephalum domans, c. ep. ΚΟΙΝΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΝΕΩ. *Schlaeger.* diſſ. de Alexand. M. Tb. 2. fg. 2.) *Golz.* Graecia Tb. 34.) *Beger.* Th. Br. I. p. 326. — Idem typus in n. Cumaeorum Aeolidis. — *Bucephalus* decurrens. Æ. Alexandri M. *Golz.* Graec. Tb. 31. fg. 3.

BVLBVS cognomen Atiliae gentis a bulborum cultu eximio. BALBVS. Caput Romae galeat.)(C. AIL. A. F. *Caius Atilius Auli Filius.* Dioſcuri in equis, ſubtus ROMA. AR. *Golz.* Faſt. p. 94.) *Gusseme* I. p. 301. n. 9.

Bulla, in qua principis effigies ſignata, quam Victoria deoſculari videtur. AV. Iul. Caeſ. a Trai. reſtitutus. *Vaill.* Pr. II. p. 6.

Bullis in Epiri, Illyrici, Macedoniaeque confinio, *Ptolemaeo* Βυλλὶς L. II. c. 13. vnde *Bullidenſis* colonia *Plinio* L. IV. c. 17. pariter apud *Caeſarem* Bell. Ciuil. L. III. *Bullidenſes.* *Stephanus* Βύλλιδα, Illyrici maritimam vrbem dicit; *Straboni* vero Βυλλίονες nuncupantur, non ſecus ac in numis legitur ΒΥΛΛΙΟΝΩΝ, *Bullionum.* *Nonn.* ad *Golz.* Graeciam p. 6.) *Harduin.* Oper. p. 38. hinc Iouis Caput, retro monogr.)(Cornucopiae cum ſpicis et vuae botro, quod vndique anguis circumplectitur. Abundantiae id, Annonae, Pacis item et Felicitatis ſignum

num. Æ. *Golz.* Graec. Tb. 3. fg. ;.) *Guſſeme* I. p. 422.) *Hard.* ›, 38.) Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 7.

Bunduica Brittannorum regina ortiſſima ſimul atque crudeliſſima, n numis, vt coniectat *Hauercamp.* Num. Contorn. fg. 2. p. 54. et fg. 7. p. 84.

Bura in Achaia *Plin.* L. IV, c. 6, *Stephano* Βοῦρα, πόλις Ἀχαΐας, τὸ Ἐθνικὸν Βουραῖος. — In numis a) *Iul. Domnae.* 1. ΒΟΥΡΑΙΩΝ, *Buraeorum.* Mulier ſeminuda ſtans, d. haſtam. E 2. *Guſſeme* I. 418. n. 1.) *Harduin.* Oper. p. 36.) *Vaill.* Gr.

b) *Caracallae.* 2. ΒΟΥΡΑΙΩΝ. Mulier ſt. dextram verſus caput attollit, ſ. pateram. Æ 2. *Guſſeme* . 2.) *Hard.* ib.) *Vaill.* ib.

c) *Getae.* 3. ΒΟΥΡΑΙΩΝ. Fortuna ſtans d. temonem, ſ. cornucop. E 3. *Guſſ.* n. 3.) *Vaill.* Gr.

BVRDOVA MVN. *Municipium Burdoua* in Luſitania, Βούρδουα *Ptolemaeo* L. II. c. 5. Hic Tiberii numus e *Golzii* Theſ. p. 242. petitus, quem repetit *Harduin.* Oper. p. 36.

BVRSIO cognomen Iuliae gentis, quod *Vrſinus* a *burſa* ſeu potius rumena Mercurii deduxit; crumena autem illa in denariis non occurrit, ſed bos aperte viſitur pone Mercurii caput; vnde forſan a *byrſa,* quae corium dicitur, deriuatum, quod gentis auctor coriarius fuerit. — L. IVLI. BVRSIO. vid. *Iulia* g.

Buſiris, Βούσιρις, πόλις Ἀιγύπτου, ὁ πολίτης Βουσιρίτης *Stephano.* Nomos Buſiriticus *Plinio* L. V. c. 9. Buſiriten in Aegypto nomum habet. — ΒΟΥCI. et ΒΟΥCΙΡ. Λ. ΙΑ. Βουσιριτῶν Λυκάβαντος ια, *Buſiritarum Anno* 11. Serapis d. ceruum, ſ. lotum. Æ 3. Hadriani. *Guſſeme* I. p. 419.) *Vaill.* Gr. p. 33. — *Al.* ſed ſ. ſceptrum longum. *Neumann.* Pop. Num. II. p. 96. — *Al.* Iſis ſtans. *Arigoni.*) *Harduin.* p. 36. — ΒΟΥCΙΡΙΤΩΝ in n. Titi e Theſ. *Golzii,* cuius meminit *Hard.* l. c.

Buſtrophedon, Βουστροφηδόν. v. *Retrograda ſcriptura.*

BVSV. *al.* BVSSV. in barbaris tetradrachmis, de quibus *Neumann.* Pop. Num. I. p. 143.

BVT. *Buthrotum.* C. A. BVT. *Colonia Auguſta Buthrotum.* n. Auguſti. v. *Buthrotum.*

BVTEO a *buteone,* id eſt, accipitre, cui principatus in auguriis olim dabatur, cognomen *Fabiorum.* N. FAB. BVTEO, *Numerius Fabius Buteo.* v. *Fabia* gens.

BVTHR. *Buthrotum* Epiri, vrbs litoralis, Gr. Βουθρωτόν, nunc *Butrinto. Stephano: Buthrotus* peninſula circa corcyram; *Straboni* L. VII. *Buthrotum,* quod habet coloniam Romanam; *Plinio* L. IV. c. 1. Colonia *Buthrotum. Cellar.* Not. Orb. Ant. I. p. 876. — ΒΟΥΘΡΩΤΙΩΝ, *Buthrotiorum,* numus Pyrrhi, vbi Victoria alata bouem mactat.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΥΡΡΟΥ. Caput diadematum *regis Pyrrhi.* Æ. *Golz.* in Theſauro *et* in eiuſdem Graecia vetere Tb. 5. fg. 4.) *it. Nonn.* p. 16.) *Paruta* Tb. 156. fg. 18. et *Hauercamp.* p. 1055.) *Harduin.* Oper. p. 26. — 2. C. A. BVT. EX D. D. *Colonia Auguſta Buthrotum Ex Decreto Decurionum.* Caput Auguſti, coloniae fundatoris, nudum.)(Q. NAEVI. SVRA A. HIP. TVL. NICER. in area II. VIRis. Figura militaris ſtans, d. galeam. Æ 3. Rrr. *Cellar.* ib.) *Guſſeme* I. 421.) *Hard.* p. 421.) *Vaill.* Col. I. — 3 BVTHR. AVGVSTVS. Caput Auguſti nudum.)(P POMPON. C. IVLIO II. VIRis. Pons lapideus cum tribus fornicibus. Æ 2. Rrr. *Cellar.* ib.) *Guſſeme* n. 3.) *Hard.* ib.) *Morell.* in Aug.) *Patin.* Impp.) *Vaill.* Col.) *M. Theup.* p. 646. — 4. BVTHR.

BVTHR. C. PAET. QVIN. ITER. apud *Harlaeum*. *Hard*. p. 36.

Butrotum Bruttiae ad cognominem Butrotum amnem fuiſſe creditur oppidum, cuius non meminerunt veteres ſcriptores. *Cellar*. ib. p. 736. — BΥΤΡΟΤΙΝΩΝ. *Butrotinorum*. Spica.)(Caput Palladis galeatum. Æ 3. Rrr. *Magnan*. Bruttia Numiſm. Tb. 66. p. 8. *it*. eiuſd. Miſcell. Num. (Tom. IV. Tb. 14.) M. *Pembrok*. II. Tb. 7. fg. 9.) *Guſſeme* I. p. 421. n. 1. ſed ad *Buthrotum Epiri* refert.) *Haym*. Th. Br. II. Tb. 13. fg. 7. p. 123. pariter *Butroto* Epiri dedit; ex *Magnani* vero ſententia minus bene ΒΥΤΡΟΤΙΝΩΝ pro ΒΥΤΟΝΤΙΝΩΝ fuit lectum, qui plures Butontinorum numos, huic conſimiles in pluribus Italiae numophylaciis contemplati ſunt *Magnanus* atque *Eckbelius*.

Butuntum, vel *Butontum*, Apuliae Peucetiae vrbs, ſita erat in planitie admodum fertili, inter Barium ad ortum, et Rubos ac occaſum; priſco aeuo vrbs obſcuri nominis fuit, et parum a veteribus memorata. In Tabula *Peutingeriana* dicitur *Butuntos*. Saeculo XIV. in Chronico *Dominici de Gravina* vocatur *Bitontum* ciuitas magna, inclyta ob fidem erga Hungariae ſimul et Neapolis reges, vt videre eſt apud *Muratorium* Script. rer. Ital. T. XII. p. 643. — Primus vrbis huius numum protulit *Alexius Mazochius* Comment. in Tab. Her. p. 37. Alium *Pellerinius* Lettres p. 19. ex quo procul dubio corrigendus *Haymius* Th. Br. II. p. 123. qui in ſimili omnino numo legit ΒΥΤΡΟΤΙΝΩΝ; loco ΒΥΤΟΝΤΙΝΩΝ. Pariter *Magnan*. Miſcell. Num. Tom. IV. Tb. 12. protulit vnum cum capite palladis galeato.)(ΒΥΤΟΝΤΙΝΩΝ. Ariſta. Æ 2. Rr. Atque in alio ib. Tb. 13. Noctua inſiſtens ramo.)(ΒΥΤΟΝΤΙΝΩΝ. Fulmen alatum. Æ 3. R. cuius quoque cum noctuae et fulminis typo *Winckelmann*. Mon. Ant. p. 4. — Ab omnibus modo adlatis differt, quem *Eckbel*. Num. Vet. Tb. 3. fg. 16. p. 30. dedit. et in Catal. Muſ. Caeſ. I. p. 20. repetit, cuius typus cum Tarentinis conſpirat: ΒΥΤΟΝΤΙΝΩ.. Vir nudus delphino inſidens, d. diotam, ſ. clauam.)(Concha. Æ 3.

ΒΞ Hadrianopolis Thraciae *annus* 62. ſignatus in n. Seueri; initio eius imperii V. C. 947. percuſſo. *Vaill*. Gr. p. 240.

— in area n. Neapolis Campaniae.

ΒΞΡ litterae numerales *annum* 162. Seleucidarum denotant a) in n. Demetrii Soteris, Syriae regis, quo anno ille fuit interfectus, et Alexander I. Theopator Syriae regnum occupauit, vnde b) et in n. huius Alexandri eaedem ΒΞΡ litterae occurrunt; nec verius mortis illius, nec certius initii regni alterius argumentum proferri poteſt. Quantum igitur, inquit *Vaillantius*, ad chronologiam, ſeu veram temporis notitiam, quis non videt conferre annos in numis ſignatos, ex quibus annales veteres ſupplere licet atque emendare? — c) in Æ 3. Antiochi VII. vel VI. de quo numero pluribus *Froelich*. Annal. Syr. p. 63.

— Laodiceae Syriae *annus* 162. quem ſi cum eius aerae initio 706. copules, deuenies ad annum V. C. 868. n. Traiani. *Vaill*. Gr. p. 276.

ΒΞϹ *Annus* 262. a) Anazarbi Ciliciae. — b) Aſcalonitarum, ex eorum computo a libertatis capite 650. efficit A. V. C. 912. — c) Mopſeatarum Ciliciae cum eorum aera Pompeiana 696. copulatus, cadit in A. V. C. 957. n. Seueri. *Vaill*. Gr. 279.

ΒΞΤ Orthoſienſium Phoeniciae *annus* 462. itemque Caeſareae Libani, pariter ac Laodicenſium Libani in Coeleſyria, addito Seleucidarum epochae initio 442, correſpondet anno V. C. 904. n. Antonini Pii. *Vaill*. Gr. p. 281.

BXXI litterae ſubſignatae, vel in area numorum Taciti, Floriani, Probi et Cari. Similiter

BXXIR in numis Seuerinae ac Floriani.

BY intra ſellae Palladis fulcra. n. Lyſimachi regis. Æ 1. M. *Theup.* p. 1217.

— Βυζαντίων, *Byzantiorum.* vid. *Byzantium.*

ΒΥΒΛΙΩΝ, *Bybliorum.* v. *Byblus.*

ΒΥΒΛΟΥ, *Bybli.* ibidem.

Byblus Phoeniciae vrbs antiquiſſima, *Plinio* L. V. c. 17. *Byblos; Stephano* Βυβλος, πόλις Φοινίκης, τὸ ἐθνικὸν Βύβλιος, καὶ Βυβλίας. Cur nomen id vrbi ſit inditum, idem ibi prolixiore oratione inueſtigat. *Hauercamp.* ad *Morell.* Theſ. Impp. I. p. 397. 398. — Varios caſus ſortita eſt, vt meminit *Noriſius*, tandem a tyranno per Pompeium, quando Syriam in Romanam prouinciam redegit, liberata, ex *Strabone.* An vero ab Auguſto, vnde aeram in Elagabali numo vrbs computauit praerogatiuam receperit? *Harduinus*, *Noriſius* ac *Froelichius* indicant epocham 734. ante Chr. 20. *Vaillantius* autem Num. Graec. p. 262. ad annum V. C. 748. retulit in Elagabali numo, qui cum aera ΔΚϹ vel 224 raro occurrit. — Ab Auguſto ΙΕΡΑ, *Sacra*, ob Adonidis ſacra, renuntiatur Byblus, in cuius tamen numo ſcribitur ſolito modo ΒΥΒΛΙΩΝ, in ſequentibus vero numis Claudii, Commodi, Criſpinae, Seueri, Domnae, Caracallae, Getae, Macrini, Diadumeniani, Elagabali et Valeriani Senioris ſemper ΙΕΡΑϹ ΒΥΒΛΟΥ, ſola hac praerogatiua contenta. — Hodie dicitur *Gebail.*

a) *Auguſti.* 1. ΒΥΒΛΙΩΝ, *Bybliorum.* Mulier turrito capite ſeminuda vel genius gradiens, ſ. manu *Raſche Lex. Num. T. I. p. 1.*

puerulum Adonin ducit. Æ 2. *Guſſeme* I. p. 422. n. 1) *Harduin.* Oper. p. 36.) *Morell.* in Aug. Tb. 39. fg. 12. p. 397.) *Vaill.* Gr.

b) *Claudii.* 2. ΒΥΒΛΙΩΝ ΙΕΡΑΣ, *Bybliorum Sacrae* videlicet vrbis Iſis velum expandens. Æ 2. *Morell.* in Claudio Tb. 7. fg. 9. p. 32. Apud alios legitur vero ΒΥΒΛΟΥ ΙΕΡΑΣ, eodem cum Iſidis velum expandentis typo; ita *Guſſeme* n. 2.) *Harduin.* p. 37.) *Vaill.* Gr.

c) *Commodi.* 3. Μ. ΑΥ. ΚΟΜΜΟΔΟϹ. Caput eius laureatum ⅩΙΕΡΑ ΒΥΒΛΟϹ, *Sacra Byblus.* Fortuna gradiens velo expanſo. Æ 2. Muſ. *Theup.* p. 920. — 4. ΒΥΒΛΟΥ ΙΕΡΑϹ, *Bybli Sacrae.* Roſtrum nauis. Æ 3. *Guſſ.* n. 3.) *Hard.* ib.) *Vaill.* ib. — 5. *Ead. epigr.* Templum quatuor columnar. cum figura radiata ante idolum. Æ 1. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

d) *Criſpinae.* 6. ΒΥΒΛΟΥ ΙΕΡΑϹ. Aſtarte in templo diſtylo, qui Victoria ſupra cippum coronam porrigit. Æ 1. *Guſſ.* n. 4.) *Vaill.* Gr.

e) *Sept. Seueri.* 7. ΒΥΒΛΟΥ ΙΕΡΑϹ. Iſis velum expandit. Æ 2. *Guſſ.* n. 5.) *Hard.* ib.) *Vaill.* Gr.

f) *Iuliae Domnae.* 8. *Ead. epigr.* Aſtarte in templo tetraſtylo a Victoria cippo impoſita coronatur. Æ 2. *Guſſ.* n. 6.) *Vaill.* Gr.

g) *Caracallae.* 9. *Ead. epigr.* Iſis cum velo expanſo. Æ 1 *Guſſ.* n. 7.) *Harduin.* p. 37.) *Vaill.* Gr. — 10. *Al.* ſed Aſtarte in templo quatuor columnarum a Victoria coronatur. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 11. *Al.* ſed mulier ſtans pede ſupra proram, ſ. ſubmiſſa temonem tenet. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

h) *Getae.* 12. ΣΕΠΤ. ΓΕΤΑϹ ΚΑ. Caput eius nudum. Ⅹ ΙΕΡΑΣ ΒΥ-

ΒΛΟΥ. Fortuna gradiens manibus tenet velum expanſum. Æ 2. Muſ. *Theup.* p. 994.

i) *Macrini.* 13. *Ead. epigr.* Iſis cum ſiſtro et velo extenſo. Æ 3. *Guſſeme* n. 8.) *Vaill.* Gr.

k) *Diadumeniani.* 14. .... ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟΣ ΚΑ... Caput eius nudum.)(*Ead. epigr.* Iſis calatho ornata gradiens ambabus manibus velum praetendit. Æ 2. vel 3. *Guſſeme* n. 9.) *Hard.* p. 37.) M. *Theup.* p. 1008.) *Vaill.* Gr. — 15. *Al.* ſed Aſtarte pede prorae impoſito d. haſtam, ex aduerſo Victoria cum corona. Æ 2. *Guſſeme* ib.) *Vaill.* ib. — 16. *Al.* ſed Aſtarte in templo diſtylo. *Guſſ.* ib.

l) *Elagabali.* 17. IMP. CAES. MAR. ANTONINVS AVG. Illius caput laur.)(ΒΥΒΛΟΥ ΙΕΡΑΣ. Templum ſex columnarum, in quo Aſtarte ſtans, d. haſtam, ſ. pede prorae nauis impoſito, iuxta columna, cui inſiſtit victoriola, quae deae coronam offert. Æ 1. *Eckhel.* Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 239. — 18. *Al.* ſed in templo quatuor columnarum etc Æ 1. *Guſſeme* n. 10.) *Hard.* 37.) *Vaill.* Gr. — 19. .... M. AVR. ANTON.... Caput laur.)(..... ΚΔΣ. *Annus* 224. Typus idem. Æ 1. *Eckhel.* ib.) *Guſſ.* n. 11.) *Vaill* Gr. qui ΒΥΒΛΟΥ ΙΕΡΑΣ ΣΚΔ. *Byblae Sacrae* 224. Genius vel mulier turrita inſidens rupibus in templo 4 columnn. pro pedibus fluuius Adonis emergens.) *Harduin.* p. 37. ſed ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. Caput radiatum.)(ΙΕΡΑΣ ΒΥΒΛΟΥ ΣΚΔ. Aſtarte in templo ſex columnarum, ad Caracallam refert; ſunt, inquit, qui hunc numum Antonino Elagabalo tribuere: male.

m) *Valeriani Senioris.* 20. ΙΕΡΑΣ ΒΥΒΛΟΥ. Aſtarte in templo ſex columnis ornato et Victoria cum corona. Æ 1. *Bandur.* I. p. 122.) *Guſſ.* n. 12.) *Hard.* ib.) *Vaill.* Gr.

ΒΥΛΛΙΟΝΩΝ, *Bullionum* Illyriae. v. *Bullis.*

ΒΥΡΡΟΣ, *Burrhus* nomen praetoris Cyzicenorum. ΕΠΙ ΣΤΡΑ. Μ. ΚΛ. ΒΥΡΡΟΥ, *Sub Praetore M. Claudio Burrho.* n. M. Aurel.

ΒΥΤΟΝΤΙΝΩΝ, v. *Butuntum* Apuliae.

ΒΥΥΡΟΤΙΝΩΝ. v. *Buthrotum.* — *Butuntum.*

ΒΥΤΤΑΚΟΣ, nomen magiſtratus Athenarum. Muſ. *Pembrok.* II. Tb. 47. n. 5.

ΒΥΖΑΝ. vel ΒΥΞΑ. aut ΒΥΞΑΝ. Βυζαντίων, Ξ pro Ζ ibi poſitum, ſiue integre ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Byzantiorum.* vid. *Byzantium.*

ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΝΙΚΑΙΕΩΝ, *Byzantiorum Nicaeenſium* ſc. *Concordia.* Ara inter duos pharos. Æ 2. Gallieni. — ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΝΙΚΑΙΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. Ara ignita inter duas lampades vel pharos. Æ 2. Valer. Sen. *Byzantium* vrbs Aſiae cum Nicaea Bithyniae ciuitate ſocietatem deſignat. Lampades illae in Dianae Luciferae memoriam, quae eas in obſidione vrbis a Philippo Macedonum rege obtulit, vnde Lampadiferae Dianae ſimulacrum fecere Byzantii, teſte *Heſychio.* Ara vero intermedia ſacrum forſan in eius honorem factum indicat, ad quod admiſſi videntur Nicaeenſes tanquam foederati; ideo Nicaea nullum in numo ſymbolum exhibet. — ΟΜΟΝΟΙΑ ΝΙΚΑΙΕΩΝ ΚΑΙ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Concordia Nicaeenſium Et Byzantiorum.* n. Treb. Galli et Gallieni. v. *Nicaea* — *Byzantiorum et Zephyriotarum Concordia* v. *Zephyrium.*

Byzantium Thraciae, ad Boſporum Thracium, Gr. Βυζάντιον, cuius origo narratur varie. *Strabo* L. VII. dicit poſt Chalcedonem, quae Megarenſium colonia eſt, Apollinis ferri auſpiciis

ſpiciis et oraculo conditam; an etiam a Megarenſibus, aperte non dicit, vtique autem *Stephanus*. vid. *Byzas*. — *Velleius* L. II. c. 15. tribuit Mileſiis originem vrbis; *Iuſtinus* L. IX. c. 1. Spartanis; *Ammianus* L. XXII. c. 12. Athenienſibus. Quae ex *Cellarii* ſententia Not. Orb. I. pag. 1075. ita conciliari fortaſſis poſſunt, vt plures ſucceſſu temporis, prioribus pulſis, colonias in tam opportunum locum a diuerſis deductas ſtatuamus, quod non obſcure ipſe *Iuſtinus* ſignificauit. Quae incerta poſſeſſio effecit, vt, nemine quaſi ſuam auxiliis iuuante, libertatem conſtantius tueretur. Hanc libertatem etiam ſub Romanis conſeruauit, teſte *Plinio* L. IV. c. 18. „*Byzantium* liberae conditionis, antea *Lygos* dictum. Id etiam vetus nomen *Auſonius* tradit." — Peſcennii partibus acriter adhaeſit, ſed Byzantiis fame a Sept. Seuero expugnatis diruta eſt eorum vrbs, et in vici formam redacta, Perinthiis in ſeruitutem data eſt; ſed Caracallae interuentu ipſi redditae ſunt immunitates ac priuilegia, vt narrat *Spartianus*. — Poſtea auctior facta ornatiorque, *Conſtantinopolis* a Conſtantino M. nomen accepit, vt refert *Zoſim*. L. II. c. 29. — De varia Byzantinae vrbis fortuna ac numis diuerſo tempore ab ea cuſis pluribus Comment. in Antiquit. Conſtantinop. L. I. p. 454, vbi tabulae plures eorundem numiſmatum in aere inciſorum occurrunt. Conf. Deſcriptionem vrbis Conſtantinopolitanae, qualis exſtitit ſub Imperatoribus Chriſtianis auctore *Carolo du Freſne* Domino *du Cange*, ceu pars altera Hiſtoriae eius Byzantinae. Lutet. Pariſ. 1680. fol.) *Schlaegel* ad *Morell*. Theſ. Impp. I. p. 671. — Eadem vrbs Turcici ſedes imperii ab A. C. 1453. quo a Mahumete II. capta fuit, caeſo Conſtantino Palaeologo, vltimo Orientis Imperatore, ad hunc vſque diem.

A) *Autonomi Byzantiorum* numi. 1. BY. Diota.)(BYZANTIΩN. Tridens, cui delphinus inuolutus. AR. *Goltz*. Graec. Tb. 27. fg. 6. et *Nonn*. Comment. p. 155. — 2. Caput muliebre (Cereris) velatum et ſpicis redimitum ad d.)(ΕΠΙ ΣΦΟΔΡ. Neptunus barbatus in ſcopulo ſedens d. acroſtolium, ſ. tridentem ſuper humerum ſiniſtrum, ante mon. [118] et I. pone ΣΙ. AR. $214\frac{1}{2}$ pd. Muſ. *Hunt*. Tb. 13. fg. 17. — 3. Caput idem.)(ΕΠΙ ΣΦΟΔΡΙΑ. Neptunus imberbis ſedens, vt in ſuperiore, cum acroſtolio et tridente, ante mon. [118] Τ. et ΣΙ. AR. 213 pd. *Dutens* Explication Tb. 1. fg. 10. p. 45 ſqq.) M. *Hunt*. p. 74. n. 2.) *Eckhel*. Num. Vet. Tb. 5. fg. 19. p. 56. Cum dubium, inquit, eſſe poſſit, qui vrbis nomen non prodit, ſignatus ſit Byzantii, an Chalcedone, propterea quod ſequens *Wildianus* numus vtramque inſcriptam gerit, animaduertit, Chalcedoniorum numos magiſtratum numquam praeferre, praeſtare tamen illud Byzantinos. — 4. Caput idem, at minime Dianae Lampadiferae, vt vult *Wildius*, ſed vt *Dutens* l. c. conjicit, potius Cereris velatum et ſpicatum caput repraeſentatur.)(BYΞΑΝ. ΚΑΛΧΑ. ad notandam binis vrbibus *Byzantio* et *Chalcedone* concordiam. Typus idem Neptuni. Æ 1. *Wilde* Sel. Num. Tb. 6. fg. 33. p. 45 ſq.) Muſ. *Hunter*. Tb. 13. fg. 18. cf. *Eckhel*. Num. Vet. p. 56. — 5. Caput idem.)(BYΞΑΝ. ΚΑΛΧΑ. Typus idem, ante ΔΑ. Æ 1. M. *Hunt*. p. 74. n. 4. — 6. Caput fere idem.)(BYΞΑΝ. ΕΠΙ ΗΡΑΚ. Cornucopiae. Æ 1. M. *Hunt*. Tb. 13. fg. 19. — 7. Caput idem, vuae racemo recuſum.)(BYΞΑ. Cornucopiae, delphino recuſum. Æ 2. M. *Hunt*. ib. fg. 20. — 8. Caput imberbe hedera redimitum, a d. teſtudine recuſum.)(BYZAN. ΕΠΙ ΑΣΩΠΙ. Neptunus ſtans d. victoriolam, ſ. tridentem. Æ 2. *Peller*. Tb. 34. fg. 17.) M. *Hunt*. p. 74. n. 7. — 9. 10. Caput Bacchae hedera et corymbis coronatum.)(BYZANTIΩN. Vuae racemus. Æ 2 et 3. *Eckhel*. Cat. Muſ. Caeſ.

Caeſ. I. p. 66. n. 1.) *Geſner*. Tb. 16. fg. 21.) *Golz*. Graecia Tb. 27. fg. 1. et *Nonn*. Comm. p. 155.) *Guſſ*. I. p. 423. n. 3.) M. *Hunt*. p. 75. n. 13. 15.) M. *Pembrok*. II. Tb. 7. fg. 8.) Muſ. *Theup*. p 1254. — 11. *Alius* paullo diuerſus. Æ 2. M. *Hunt*. ib. n. 14. — 12. Caput Bacchi iuuenis hedera coronatum, trans humerum ſiniſtrum thyrſus.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Botrus. Æ 2. Muſ. *Hunt*. Tb. 13. fg. 23.) Muſ. *Theup*. p. 1254. — 13. *Al*. ſine thyrſo. Æ 2. M. *Hunt*. n. 17. — 14. 15. Caput Dianae, ante quod arcus cum ſagitta, pone pharetra.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Luna creſcens cum aſtro. Æ 2 et 3. *Beger*. Th Br. I. p. 487.) *Eckhel*. Cat. n. 2.) *Geſner*. Tb. 16. fg. 22.) *Golz*. Graec. Tb. 27. fg. 4.) M. *Hunt*. n. 18. 19.) *Muſell*. Pop. Num. Tb. 6. fg. 9.) M. *Theup*. p. 1254. cui caput muliebre cum baculo ad humerum. — 16. Caput Dianae hedera coronatum, pone quod pharetra.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Vua. Æ. *Beger*. ib.) *Guſſ*. n. 4.) *Muſell*. ib. Tb. 6. fg. 8. — 17. Caput imberbe ad ſ.)(ΒΥΞΑΝΤΙ... ΕΠΙ ΜΒΝΕΚ Figura columnae inſiſtens. Æ 1. M. *Hunt*. Tb. 13. fg. 24. — 18 Caput barbatum ad d.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Delphinus circa tridentem conuolutus. Æ 2. M. *Hunt*. Tb. 13. fg. 25.) *Haym*. Th. Br. II. Tb. 8. fg. 3. p. 84. 85. — 19. *Al*. ſed caput Neptuni barbatum, humero ſin. tridens Æ. *Golz*. Graec. Tb. 27. fg. 5. et *Nonn*. Comm. p. 155.) *Guſſ*. n. 2. — 20. *Al*. ſed caput eſt velatum. Æ 4. M. *Theup*. p. 1254. — 21. Caput Mercurii galeatum alatum.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Caduceus. Æ 3. *Eckh*. Cat. n 3.) M. *Theup*. ib. — 22. Caput iuuenile tectum pelle leonis.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Taurus ſtans. Æ 4. M. *Theup*. ib. — 23. Cornucopiae.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Bos ſtans ad d. Æ 3. *Peller*. Tb. 34. fg. 21.) *Guſſ*. n. 1.) M *Hunt*. n. 22. — 24. ΒΥ. Diota.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Vuae racemus. Æ. *Golz*. Graec. Tb. 27. fg. 2. et *Nonn*. Comm. p. 155. — 25. ΒΥ. Caput Bacchi.)(Racemus vuae, quia Thraces bibuli et vniuerſa Thracia vini ferax. *Neumann*. Num. Pop. I. p. 124.

B) *Sub Imperatoribus*, inter quos Traianus et Caracalla honoris gratia dicuntur archontes, a quibus Byzantini regebantur. — Mirabatur *Harduinus* Oper. p. 37. a *Vaillantio* nummum Auguſti, Caii Caeſaris et Claudii Byzantii ſignatum, fuiſſe conſpectum, cum is exiſtimet, vix congruere, vt primis his Imperatoribus percuſſerint numos Byzantini, cum nulli ſub Nerone et reliquis vſque ad Traianum compareant, deinceps vero frequentiſſimi. Accedit, liberae conditionis, *Plinio* L. IV. teſte, fuiſſe Byzantium, nec videri, ante Traianum Romanis fuiſſe obnoxium. Sed omnino legitur:

a) *Auguſtus*. 26. ΚΟΙΝΟΝ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Commune Byzantiorum*, in laurea. Æ 3. *Guſſ*. I. 423. n. 5.) *Vaill*. Gr.) *Harduin*. Oper. p. 37.) *Golz*. Theſ. p. 211.

b) *Caius Caeſar*. 27. ΓΑΙΟΣ ΣΕΒΙΟΣ, *Caius Auguſti Filius*. Caput nudum Caii Caeſaris.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Byzantiorum*. Vuae racemus. Æ 3. *Guſſ*. n. 6.) *Vaill*. Gr. p. 7.) *Harduin*. Oper. p. 37.

c) *Caligula*. 28. ΓΑΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚ. Caput Caligulae laureatum, ad cuius occiput aliud minuſculum laureatum.)(ΒΥΖΑΝ. Nauis. Æ 3. *Froelich*. 4. Tent. p. 162.) *Eckhel*. Cat. Muſ. Caeſ. I. p. 66. n. 4. — 29. Γ. ΚΑΙΣΑΡ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput laur.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ intra lauream. Æ. *Morell*. in Calig. Tb. 8. fg. 12. pag. 702.) *Golz*. Theſ. p. 211.) *Occo* pag. 106.) *Harduin*. p. 104. — 30. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Duae pelamides. De pelamidum inſigni captura Byzantii *Plinius* L. IX. c. 20. Æ 2 vel 3. *Guſſ*. I. p. 424. n. 8.) *Morell*. in Calig. Tb. 5. fg. 22. p. 670.) *Vaill*. Gr. p. 11.

d) *Clau-*

d) *Claudius*. 31. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Duae pelamides, delphino intermedio. Æ 2. *Guſſ.* n. 8.) *Vaill.* Graec. *Hard.* p. 37. — 32. *Al.* ſed Neptunus pede ſupra ſaxum, d. delphinum, ſ. tridentem. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.) *Hard.* p. 37.

e) *Domitianus*. 33. ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΥ ΚΑΙϹΑΡΟϹ, *Domitiani Caeſaris*. Huius caput laur.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Creſcens luna, in qua ſtella. Æ 3. *Guſſ.* n. 9.) *Morell.* in Domitiano Tb. 26. fgg. 3. 4. p. 500.) *Vaill.* Gr. p. 23.

f) *Traianus*. 34. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΣΩΤΕΙΡΑ, *Byzantiorum Seruatrix*. Aſtrum in luna creſcente. Hunc numum edidit *Triſtanus*, ſtemma recentiorum Turcarum ad antiquos Byzantinos referens. Luna autem illorum Seruatrix dicitur, quod eius ſplendore vrbs liberata fuerit ab expugnatore Philippo, Alexandri M. patre. *Patin.* in Indice p. 10.) *Harduin.* p. 37. — 35. *Al.* ſimilis, ſed tantum ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, omiſſa ΣΩΤ. voce. Æ 3. *Guſſ.* n. 10.) *Vaill.* Gr. — 36. ΑΥΤ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟϹ ΚΑΙϹΑΡ ΓΕΡ. ΔΑΚΙ. Caput eius laur.)(ΕΠΙ ΝΕΙΚΗΣΤΟΥ Δ. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Niceſto* IV. *Byzantiorum*. Aſtrum in luna creſcente. Æ 3. Muſ. *Theup.* p. 862. — 37. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΕΠΙ ΤΡΑΙΑΝΟΥ, *Byzantiorum Sub Traiano*. Galea. Æ. *Hard.* p. 37.) *Patin.* Impp. p. 186.) *Vaill.* Adpend. Graec. Tb. 4. in quibuſdam numis ΑΡΧ. *Archonte*. Byzantii enim Traianum non tantum vt Imperatorem, verum etiam vt ſuum peculiarem magiſtratum venerabantur.) *Guſſ.* n. 10 ſed ΕΠΙ ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟ Γ. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Traiano Caeto Tertium Byzantinorum*.) *Hard.* p. 37 qui ΚΑΙ ΤΟ Γ, *Caeſare Tertium*, ſcilicet Byzantiorum Pontifice, vti ΑΡΧ. interpretatur. Nauis. *al.* Luna cum aſtro.

g) *Plotina*. 38. ΕΠΙ ΤΡΑΙΑΝΟΥ Β. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ *Sub Traiano Secundum* Archonte etc. Delphin inter duas pelamides. Æ 2. *Guſſ.* n. 11.) *Vaill.* Gr.) *Hard.* p. 37.) *Patin.* Impp. p. 188.

h) *Hadrianus*. 39. ΕΠΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟ Β ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Demetrio Iterum* etc. Pharus. Æ 2. *Guſſ.* n. 12.) *Vaill.* Gr. — 40. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Galea. Æ 2. M. *Theup.* p. 873.

i) *Sabina*. 41. ϹΑΒ. ϹΕΒΑϹΤ. *Sabina Auguſta*. Huius caput.)(ΕΠΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟ Β. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Duae pelamides. Æ 2. *Guſſ.* n. 15.) *Vaill.* Gr. p. 38. — 42. ϹΑΒΕΙΝΑ ϹΕΒΑϹΤΗ. Eius caput.)(ΕΠΙ ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΤΟ Β. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Diodoro Iterum* etc. Duae pelamides. Æ 2. *Guſſ.* n. 13.) *Hard.* 37.) *Vaill.* ib. — 43. ΕΠΙ ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Delphin inter duas pelamides. *Guſſ.* n. 14.

k) *M. Aurelius*. 44. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ. Caput eius imberbe.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΕΠΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟ Γ. *Byzantiorum Sub Dionyſio Tertium*. Dimidia nauis, in area globus. Æ 2. M. *Theup.* p. 899. — 45. ΕΠΙ ΑΙΜ. ϹΕΥΗΡΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Aemilio Seuero* etc. Galea. Æ 2. *Guſſ.* n. 16.) *Vaill.* Gr. — 46. ΕΠΙ ΔΗΜΟϹΘΕΝΟΥϹ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Demoſthene* etc. Duo phari. Æ 1. *Vaill.* Gr.) *Hard.* p. 37.) M. *Theup.* p. 899.) *Guſſ.* n. 17. ſed inter pharos vas cum quatuor ariſtis. — 47. ΕΠΙ ΙΟΥΛΙΑϹ ΦΑΥϹΤΕΙΝΗϹ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Iulia Fauſtina* etc. Duo phari vaſe intermedio, in quo quatuor ariſtae. Æ 1. *Vaill.* Graec.) *Hard.* ib. — 48. ΕΠΙ ΑΥΡ. ΜΑΡΚΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Archonte Marco* etc. Galea. Æ 2. *Guſſ.* n. 18.) *Vaill.* Gr.

l) *L. Verus*. 49. ΕΠΙ ΑΙΜ. ϹΕΥΗΡΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Aemilio Seuero* etc. Galea criſtata cum taeniis. Æ 1. *Guſſ.* n. 20.) *Vaill.* Gr. p. 60 — 50. ΕΠΙ ΘΕΑϹ ΦΑΥϹΤΕΙΝΗϹ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Diuae Fauſtinae* ſacerdote, vel *Sub Diua Fauſtina* etc. Duo Phari. Æ 1. *Guſſ.* n. 19.) *Vaill.* Gr. — 51. ΑΥΤ. ΚΑΙ. Λ. ΑΥΡΗ. ΟΥΗΡΟϹ. Caput eius nudum.)(ΙΕΡΟΜΝΑΛΑΙ (*ſic*)

 ΣΕΟΥ-

ΣΕΟΤΗΡΟϹ ΒΥΖΑΝΤΙΟΙϹ, *Sacrae Recordationes Seuerus Byzantiis*. Victoria ſt. ante aram. Æ 1. Muſ. *Theup.* p. 914.

m) *Lucilla*. 52. ΑΝ. ΛΟΥΚΙΛΛΑ ϹΕΒΑϹΤΗ, *Annia Lucilla Augusta*. Huius caput.)(ΕΠΙ ΜΑΡΚΟΥ ΤΟ Β. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Marco Secundum* etc. Delphin inter duas pelamides. Æ 2. *Guſſ.* n. 21) *Vaill.* Gr. p. 66. — 53. *Ead.* capitis Lucillae inſcriptio.)(ΕΠΙ ΘΕΑϹ ΦΑΥϹΤΙΝΗϹ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Delphinus inter duas pelamides. Æ 2. *Eckhel.* Cat. I. p. 66. n. 5. — 54. ΑΝΝΙΑ ΛΟΥΚΙΛΛΑ ϹΕΒ. Eius caput.)(ΕΠΙ ΑΙ. ΠΟΝΤΙΚΟΥ Η. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Aelio Pontico Octauies* (ex *Vaillantii* atque *Harduini* ſententia) *Byzantiorum*. Idem typus delphini inter pelamides duas. Æ 2. *Vaill.* Gr. p. 66.) *Hard.* p. 37. De littera Η. an Ἡγεμὼν, *Praeſes* Thraciae intelligendus, vt vertit *Guſſ.* n. 22. conf. *Bimard.* ad *Iob.* Not. rei numar. II. p. 233. 234.

n) *Commodus*. 55. Λ. ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΚΟΜΟΔΟϹ Κ. Caput Commodi nudum.)(ΕΠΙ Μ. ΜΑΡΚΟΥ Η. ΤΟ Β. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Galea. Æ 1. *Froelich.* 4 Tent. p. 220.) *Eckhel.* Cat. I. p. 66. n. 6. — 56. ΑΥΤ. ΚΑ. ΑΥΡΗ. ΚΟΜΜΟΔΟϹ. ΒΡ. ΚΡΙϹΠΙΝΑ ϹΕΒ. *Imp. Caeſ. Aurel. Commodus. Bruttia Criſpina Augusta*. Capita Commodi et vxoris Criſpinae aduerſa.)(ΕΠΙ ΑΙ. ΠΟΝΤΙΚΟΥ Β. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Aelio Pontico Iterum*. Galea cum taeniis. Æ 1. *Bimard.* l. c. p. 233.) *Vaill.* Gr. p. 68.) *Guſſ.* I. p. 425. n. 24. qui vero ΒΡ. vertit *Britannicus* et ad Commodum refert et in)(loco Β ponit ΜΥ. *Mytilenaeorum* et Byzantiorum Concordiam indicans. — 57. *Al.* ΕΠΙ ΑΙ. ΠΟΝΤΙΚΟΥ Β. (*al.* Η.) ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Ceres gradiens vtraque manu taedam gerit. Æ 2. *Guſſ.* n. 23.) *Vaill.* ib. — 58. ΑΥΤ. Κ. ΛΟΥΚΙΟϹ ΚΟ. *Imp. Caeſar Lucius Commodus*. Huius caput nudum.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΕΠΙ ΦΑΥϹΤΕΙΝΗϹ, *Sub Fauſtina*, matre Commodi. Galea. Æ 1. *Harduin.* p. 37.

o) *Criſpina*. 59. ΚΡΙϹΠΙΝΑ ΑΥΓΟΥϹΤΑ.)(ΕΠΙ ΑΙ. ΠΟΝΤΙΚΟΥ Η. *al.* ΗΓ. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Aelio Pontico Praeſide* etc. Delphin inter duas pelamides. Æ 2. *Haym.* Th. Br. II Tb. 37. ſgg. 6. 8.) *Bimard.* l. c. p. 233.) *Guſſ.* n. 25.) *Hard.* p. 37.) *Patin.* Imp. p. 267.) *Vaill.* Gr. p. 76. — *Al.* ſed Β. loco Η. *Haym.* ib. fg. 7. p. 304.

p) *Sept. Seuerus*. 60. ΑΥ. Κ. Λ. ϹΕΠ. ϹΕΥΗΡΟϹ Π. Caput eius laur.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Aeſculapius ſtans. Æ 2. *Eckhel.* Cat. I. p. 66. n. 7. — 61. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Mulier inter duos pharos, d. ſpicas, Æ 1. *Guſſ.* n. 26.) *Vaill.* Gr. — 62. Capita Seueri et Iuliae vxoris.)(ΕΠΙ ΑΡΧ. Γ. ϹΑΛΛ. ΑΡΙϹΤΑΙΝΕΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Archonte Caio Sallio Ariſtaeneto* etc. Æ 1. *Guſſ.* n. 27.) *Vaill.* ib. — 63. ΕΠΙ ΑΡΧ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Archonte M. Aurelio Antonino* ſcil. Caracallae, cui Byzantii plurima debebant, cuius nimirum interuentu Seuerus iura vetuſta eis reſtituit. Pharus. Æ max. *Guſſ.* n. 28.) *Vaill.* ib.) M. *Theup.* p. 790. et 935.

q) *Iulia Domna*. 64. ΙΟΥΛΙΑ ΑΥΓΟΥϹΤΗ. Huius caput.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Luna et aſtrum. Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 66. n. 8. *it.* Æ 3. *Guſſ.* ib. et *Vaill.* ib. *it.* Muſ. *Theup.* p. 950. — 65. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Hercules d. clauae innixa, ſ. ſpolia leonis. Æ 3. *Guſſ.* n. 29.) *Vaill.* Gr. — 66. *Al.* ſed Pallas galeata ſtans, d. pateram, ſ. haſtam. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

r) *Caracalla*. 67. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΑΥΓΟΥϹΤΟϹ, *Antoninus Auguſtus*. Caput eius laur.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Ara, inter piſces duos. *Harduin.* p. 37. — 68. *Al.* ſed Pallas galeata ſt. d. noctuam, ſ. haſtam, ad pedes clipeus. Æ 2. *Guſſ.* n. 30.) *Vaill.* Gr. — 69. *Al.* ſed ſic tunicata ſtans ambabus velum explicat. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Hard.* ib.) *Vaill.* ib.) *Triſtan.* II. 205. — 70. *Al.* ſed Hygia tunicata ſtans, d. pateram, in qua ſerpentem paſcit. Æ 2.

Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 71. *Al.* ſed Victoria gradiens, d. coronam, ſ. palmam. Æ 2. M. *Theup.* 965.) *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 72. *Al.* ſed duo phari cum flamma in vertice, ara ignita intermedia. Æ 1. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 73. *Al.* ſed ara ignita. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 74. *Al.* ſed caduceus alatus. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* Adpend. Gr. Tb. 9. — 75. *Al.* ſed vuae racemus, vini feracitatis index. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* Gr.) *Harduin.* p. 37.) *Patin.* Impp. p. 302.) M. *Theup.* 965. — 76. *Al.* ſed delphin inter duas pelamides. Æ 1. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 77. *Al.* ſed duae taedae, quibus ſerpentes inuoluti, ara intermedia. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 78. *Al.* ſed luna creſcens, in cuius medio aſtrum. Æ 4. M. *Theup.* 965. — 79. *Al.* ſed eques d. haſtam, in imo captiuus. Æ. *Vaill.* Adpend. Gr. Tb. 10 — 80. ΕΠΙ ΑΙΛ. ΠΟΝΤΙΚΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Aelio Pontico* etc. Delphin in medio duarum pelamidum per tranſuerſum. Æ 1. *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 234) *Guſſeme* n. 31.) *Vaill.* Gr. — 81. *Al.* duo phari, vel duae lampades, ara ignita intermedia. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 82. *Al.* ſed modius, in quo ſpicae et papauer inter duas taedas ignitas. Æ 2. *Guſſ.* ib.) M. *Theup.* 965.) *Vaill.* ib. — 83. *Al.* ſed mulier d. temonem, ſ. c. cop. *Guſſ.* ib. — 84. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΑΥΓ. Caput Caracallae radiat.)(ΕΠΙ ΤΙΤ. ΑΙΛΙΟΥ ΚΑΠΙΤΩΛΕΙΝΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Tito Aelio Capitolino* etc. Mulier turrita Imperatori ciſtam porrigit. Æ max. 552. pond. *Haym.* Th. Br. Tb. 27. fg. 2. p. 270) *Guſſ.* n. 32.) *Vaill.* Gr. — 85. *Al.* ſed Imp. eques decurrens, d. haſtam, in imo captiuus. Æ max. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 86. *Al.* ſed Caracalla et Geta dextras porrigunt. Æ 1. M. *Theup.* 965. — *Al.* ſed vrna ludorum intermedia. Æ max. *Guſſ.* ib.) *Hard.* p. 37. *Vaill.* Gr. et Sel. Num. *Camp.* p. 71. — 87. ΕΠ. ΑΡΧ. Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Archonte M. Aurel. Antonino* etc. Hoc anno Caracalla fuit honoris cauſa Byzantii archon. Imp. paludatus a muliere turrita aliquid recipit. Æ 1. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* II. p. 426. n. 33. ſed ΕΠΗ ΑΡΧ. etc.) *Hard* p. 37 qui ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ etc. — 88. ΕΠ. Γ. ΣΑΛΛ. ΑΡΙϹΤΑΙΝΕΤΟΥ ΚΑΙ ΑΙΛΙΔΟϹ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Archontibus Caio Sallio Ariſtaeneto Et Aelide* etc. Archontes duo aliquando nominati in Byzantii numis obſeruantur. Duo phari vel lampades duae. Æ max. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* n. 34. qui ΣΑΛΛ. interpretatur *Salluſtio.* — 89. ΕΠΙ ΑΡΧ. ΑΥΡ. ϹΩϹΤΡΑΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Archonte Aurelio Soſtrate* etc. Ara inter duas faces, cuilibet ſerpens inuolutus eſt. Æ 1. *Guſſ.* n. 35.) *Vaill.* Gr. — 90. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ ϹΕΒΑϹΤΑ ΒΥΖΑΝΤΙΑ Β. *Antoniniana Auguſta* i. e. certamina *Byzant. Iterum.* Menſa, ſupra quam duo vaſa, vrna ludorum intermedia cum palmis, infra vas anſatum. Æ 1. *Vaill.* Gr.) *Guſſeme* n. 36. ſed ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ etc.) *Triſtan.* II. p. 206, *qui vero Antoniniam Auguſtam Byzantiorum* ei oppido nomen fuiſſe in eo numo putat.) *Harduin.* Oper. p. 37. ad Elagabalum refert, vt et *Occo* p. 404. — 91. ΑΝΩΧΙΝΙΠΑ (*ſic*) ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Menſa, ſupra quam duo vaſa anſata, vrna ludorum intermedia. Æ max. M. *Theup.* p. 795 et 966.

ſ) *Plautilla.* 92. ΕΠΙ ΑΡΧ. ΑΥ. ΚΑΠΙΤΩΛΕΙΝΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Archonte Aelio Capitolino* etc. Imp. paludatus ſtans dextram porrigit Plautillae. Æ 1. *Guſſ.* n. 37.) *Hard.* p. 37.) *Vaill.* Gr. — 93. ΕΠΙ ΑΡΧ. Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Archonte Marco Aurelio Antonino* etc. Victoria d. coronam, ſ. palmam. Æ 1. *Guſſ.* n. 38.) *Vaill.* ib.

t) *Geta.* 94. Π. ϹΕΠΤ. ΓΕΤΑϹ Κ. Caput eius.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Ceres ſtolata velato capite ſtans, d. ſpicas, ſ. taedam. Æ 1. *Guſſeme* n. 39.) *Vaill.* Gr. — 95. ΓΕΤΑϹ ΑΥΓ. *Geta Auguſtus.*)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Vuae race-

racemus. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Hard.* p. 38.) *Triſtan.* II. p. 283.) *Vaill.* ib. — 96. *Al.* ſed delphin inter duas pelamides. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 97. ΕΠΙ Γ. ϹΑΛΛ. ΑΡΙϹΤΑΙΝΕΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Caio Sallio Ariſtaeneto* etc. Europa cum velo rapitur a tauro, Æ 1. *Guſſ.* n. 40.) *Hard.* p. 38.) *Vaill.* ib. — 98. *Ead. epigr.* Delphin inter duas pelamides. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.) M. *Theup.* 994. — 99. ΑΥ. Κ. Π. ϹΕΠΤ. ΓΕΤΑϹ ΑΥΓΟΥϹΤΟϹ. Caput Getae radiatum.)(ΕΠ. ΤΙΤ. ΑΙΛ. ΚΑΠΙΤΩΛΙΝΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Imperator in equo d. haſtam. Æ max. *Eckhel.* Num. Vet. Tb. 5. fg. 20. p. 56.

v) *Macrinus.* 100. ΕΠΙ ΔΕΙΚΤΥΟϹ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Dictyſe* etc. Duo phari, ſeu lampades duae, equo paſcente intermedio. Æ 1. *Vaill.* Gr.) *Guſſ.* n. 41. cui tamen ΕΠΙ ΔΕΙϹΤΥΟϹ etc. *Sub Deiſtyo.* — 101. ΕΠΙ ΝΕΙΚΗΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Niceta* etc. Victoria ſtans cum laurea et palma. Æ 1. *Guſſ.* n. 42.) *Vaill.* ib. — 102. ΕΠΙ ΑΥΡ. ΦΡΟΝΤΩΝΟϹ ΚΑΙ ΑΙ. ΦΗϹΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Aurelio Frontone Et Aelio Feſto* ſcil. archontibus duobus. Duo phari, vel lampades, vt ſupra. Æ 1. *Guſſ.* n. 43.) *Vaill.* ib.) *Hard.* p. 38. — 103. ΕΠΙ ΑΙΛ. ΠΟΝΤΙΚΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Aelio Pontico* etc. Duo phari, equo paſcente intermedio. Æ 1. *Bimard.* ad *Iobert.* II. p. 234.) *Guſſ.* n. 44.) *Vaill.* ib.

x) *Diadumenianus.* 104. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Ara ignita. Æ 3. *Guſſeme* n. 45.) *Vaill.* Gr. — 105. *Al.* ſed Victoria gradiens, d. lauream, ſ. palmam. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.) *Patin.* Impp. p. 327.

y) *Elagabalus.* 106. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ΑΥΓ. Caput laur.)(ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Vrna cum palma. Æ max. M. *Theup.* 801 et 1011. — 107. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Imp. paludatus eques pacificatoris habitu. Æ 1. *Guſſeme* I. p. 427. n. 46.) *Vaill.* Gr. — 108. *Al.* ſed Imp. eques barbarum proſternens. Æ 1. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 109. ΕΠΙ ϹΑΛΛ. ΑΡΙϹΤΑΙΝΕΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Europa cum velo rapitur a tauro, ſitum vrbis ad Boſporum indicans. Æ 1 *Guſſ.* n. 47.) *Hard.* p. 38.) *Vaill.* ib. — 110. ΕΠΙ ΑΥΡ. ΤΙΑΝΟΥ ΠΡ. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Victoria ſt. d. galeam, ſ. palmam, pro pedibus galea. Æ 1. M. *Theup.* p. 1010.

z) *Iulia Soemias.* 111. ΙΟΥ. ϹΟΑΙΜΙϹ ϹΕΒ. Huius caput.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Nemeſis ſtolata ſtans d. facem, ſ. rhombum, ad pedes rota. Æ 3. *Patin.* Impp. p. 342.) *Guſſ.* n 48.) *Vaill.* Gr.) *Hard.* p. 38. ſed cum Fortunae effigie.) *Triſtan.* II. p. 366.

aa) *Iulia Maeſa.* 112. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Hercules d. innixa clauae cippo impoſitae. Æ 3. *Guſſ.* n. 49.) *Vaill.* Gr. — 113. *Al.* ſed Nemeſis ſtans, d. ori admouet, ſ. rhombum, pro pedibus rota. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 114. *Al.* ſed delphin inter duas pelamides. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

bb) *Alexander Seuerus.* 115. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗ. ϹΕΥΗ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ΑΥΓ. Caput eius laur.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Bos, ſeu taurus erectus. Æ 3. *Guſſ.* n. 50.) *Vaill.* Gr. p. 310. — 116. Μ. ΑΥΡ. ϹΕΥΗ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ ϹΕΒ. Caput idem.)(ΕΠΙ ϹΕΥΗΡΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Seuero* etc. Europa tauro vecta per vndas. Æ 2. *Guſſ.* n. 51.) *Vaill.* ib.) *Eckhel.* Cat. I. p. 67. n. 10. — 117. ΕΠΙ ΑΙΜΙ. ϹΕΥΗΡΟΥ ΚΑΙ. ΙΟΥΛ. ϹΕΥΗΡΑϹ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Aemilio Seuero Et Iulia Seuera* etc. Pharus. Æ 2. *Guſſ.* n. 52.) M. *Theup.* p. 1021.) *Vaill.* ib. — 118. ΕΠΙ Μ. ΑΥΡ. ϹΩΤΗΡΙΧΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Marco Aurelio Soteri cho* etc. Ceres ſtans vtraque manu facem ardentem. Æ 2. *Guſſ.* n. 53.) *Hard.* p. 38.) *Vaill.* ib. — 119. ΕΠΙ ΦΡΟΝΤΩΝΟϹ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Frontone* etc. Vrſus. Æ 3. *Guſſ.* n. 54.) *Vaill.* ib.) *Hard.* p. 38.) ſed leo gradiens. M. *Theup.* p. 1021. ſed leo decurrens. —

120. *Ead.*

120. *Ead. epigr.* Prora nauis ad denotandum vrbis ſitum. Æ 3. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 121. ΕΠΙ ΦΡΟΝΤΩΝΟϹ ΚΑΙ. Α. ΦΗϹΤ. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Frontone Et Aelio Feſto* etc. Duo phari, ſeu lampades. Æ 1. *Guſſ.* n. 55.) *Vaill.* ib. — 122. ΕΠΙ Μ. ΑΥΡ. ΦΡΟΝΤΩΝΟϹ ΚΑΙ. ΑΙΛ. ΦΗϹΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Marco Aurelio Frontone Et Aelio Feſto* vel *Aelia Feſta* archontis coniuge. Imperator decurrens telo leonem impetit. Æ max. *Guſſ.* n. 56.) *Hard.* p. 38.) Muſ. *Piſan.* Tb. 48. n. 3. p. 138.) *Vaill.* Gr. — 123. *Ead. epigr.* Menſa, ſupra quam vrna ludorum, in qua duo palmae rami promicant. Æ max. *Eckh.* Cat. I. p. 67. n. 9. ſed ΦΗϹΤΗϹ etc.) M. *Alban.* II. Tb. 65. fg. 1. p. 7. 8.) *Guſſ.* ib.) *Vaill.* Gr. — 124. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Antoninia* ſcil. certamina, *Byzantiorum* in honorem Caracallae. Æ 1. Vrna, e qua duae palmae prodeunt. Æ 1. *Guſſ.* n. 57.) *Vaill.* ib.) *Patin.* Impp. p. 352. — 125. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ ϹΕΒΑϹΤΑ. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Antoninia Auguſta* etc. Vrna, in qua duo palmae rami, infra vas. Æ 1. *Guſſ.* n. 58.) *Vaill.* ib. — 126. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΓΡ. ΠΛΙΝ. ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ, *Scriba Plinio Secundo.* *Hard.* p. 38.

cc) *Iulia Mamaea.* 127. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Hercules ſtans d. innixa clauae cippo impoſitae. Æ 2. *Guſſ.* n. 59.) *Vaill.* Gr. — 128. ΕΠΙ ΦΡΟΝΤΩΝΟϹ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Frontone* etc. Neptunus ſtans nudus pede ſupra proram, d. delphinum, ſ. tridentem. Æ 2. *Guſſ.* n. 60.) *Hard.* p. 37. 38.) *Vaill.* ib. — 129. *Al.* ſed delphin inter duas pelamides. Æ 2. *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.

dd) *Gordianus Pius.* 130. ΕΠΙ. ΔΙΟΝΥϹΟΥ ΤΟ Β. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Dionyſio Secundum* etc. Delphin inter duas pelamides. Æ 2. *Guſſ.* n. 61.) *Vaill.* Gr. — 131. ΕΠΙ ΑΡ. ΔΙΟΝΥϹΟΥ ΤΟ Β. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, *Sub Archonte Dionyſo Iterum Byzantiorum Alexandria* nempe certamina. Menſa, ſupra quam vrnae duae. Æ 1. *Guſſ.* I. p. 428. n. 62.) *Vaill.* ib. — 132. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟϹ. Caput laur.)(ΕΠΙ ΑΡ. ΔΙΟΝΥϹΟΥ ΤΟ Β. ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑϹ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub* etc. et *Alexandra.* Solent aliquando Byzantii nomen vxoris archontis adponere. Delphin inter pelamides. Æ 2. *Guſſ.* n. 63.) *Vaill.* ib.) M. *Theup.* p. 1044. Quatuor piſces ſeu pelamides.

ee) *Tranquillinae.* 133. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Creſcens luna. Æ 3. *Guſſ.* n. 64.) *Vaill.* Gr. —

ff) *Trebonianus Gallus.* 134. ΝΙΚΑΙΕΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Nicaeenſium Byzantinorum Concordia.* Ara inter duos pharos. Æ 2. *Band.* I. p. 74.) *Guſſ.* n. 65.) *Vaill.* Gr. — 135. *Al.* ſed duae pelamides. Æ 2. *Band.* ib.) *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib.) *Patin.* Impp. p. 398.

gg) *Voluſianus.* 136. ΑΥΤ. Κ. Γ. ΒΕΙΒ. ΟΥΟΛΟϹϹΙΑΝΟϹ (*ſic*) Caput Voluſiani laur.)(ΕΠΙ ΙϹΑΥΡΙΚΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Iſaurico* etc. Canis hirtis capillis latrans. Æ 3. *Eckhel.* Cat. I. p. 67. n. 11.

hh) *Valerianus Senior.* 137. Π. ΛΙΚ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. Caput eius laur.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Victoria ſtans d. coronam, ſ. palmam. Æ 2. *Band.* I. 131.) *Guſſ.* n. 66.) *Vaill.* Gr. p. 176.) M. *Theup.* p. 1078. — 138. *Al.* ſed capite radiato et Victoria gradiens. Æ 2. *Band.* I. 132. — 139. ΑΥΤ. ΛΙΚ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟϹ ϹΕΒ. Huius caput rad.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΝΙΚΑΙΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ, *Byzantiorum et Nicaeenſium Concordia.* Duo phari aut lampades, ara ignita intermedia. Æ 2. *Band.* ib.) *Guſſ.* n. 67.) *Vaill.* ib.) *Eckhel.* Cat. I. p. 67. n. 12.

ii) *Gallienus.* 140. ΠΟ. ΛΙ. ΕΓ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ϹΕ. *Publius Licinius Egnatius Gallienus Aug.* Huius caput laureatum.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Pharus, vel lampas. Æ 2. *Band.* I. p. 201.) *Guſſ.* n. 68.) M. *Theup.* p. 1082.) *Vaill.* Gr. — 141. *Al.* ſed pelamis. Æ 2. *Band.* ib.) *Guſſ.* ib.) *Vaill.* ib. — 142. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Ara inter duos pharos. Æ 2. *Guſſ.* n. 69.) *Vaill.* ib. — 143. ΠΟ. ΛΙ. ΕΓΝ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ ϹΕΒ. Caput

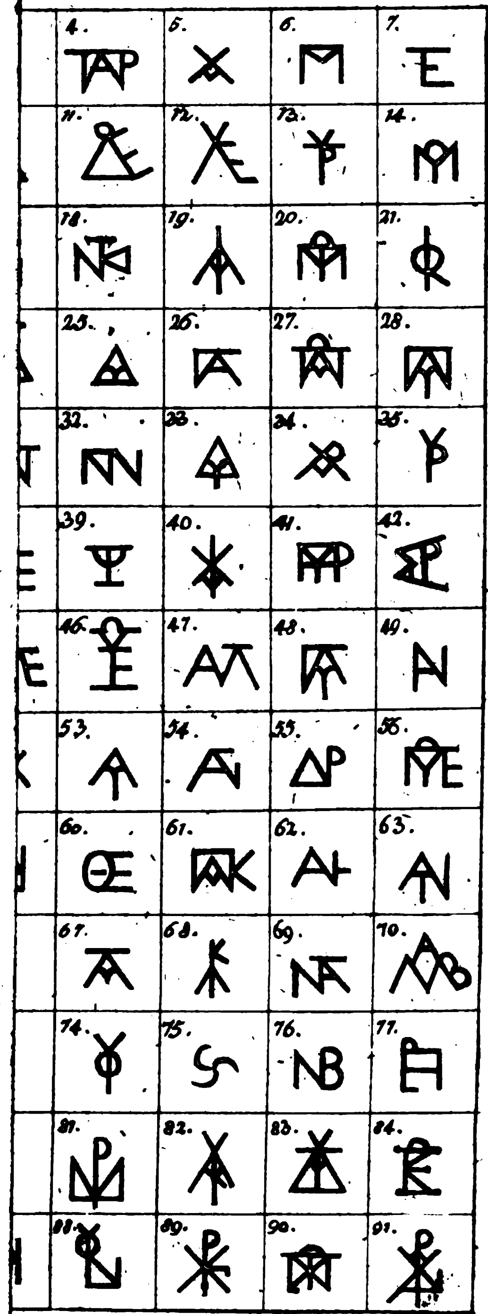
put radiatum.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΝΙΚΑΙΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. Ara inter duos pharos, ſeu lampades. Æ 2. *Band.* II. 201.) *Guſſ.* n. 71.) *Vaill.* ib. — 144. ΝΙΚΑΙΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Delphin inter duas pelamides. Æ 2. *Guſſ.* n. 70.) *Vaill.* ib. — 145. ΠΟΥ. ΛΙΚ. ΕΓΝ. ΓΑΛΛΙΗΝΟϹ CΕΒ. Caput radiatum.)(ΝΙΚΑΙΕΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. Duo phari. Æ 2. *Band.* I. 205.) *Eckhel.* Cat. I. p. 67. n. 13.

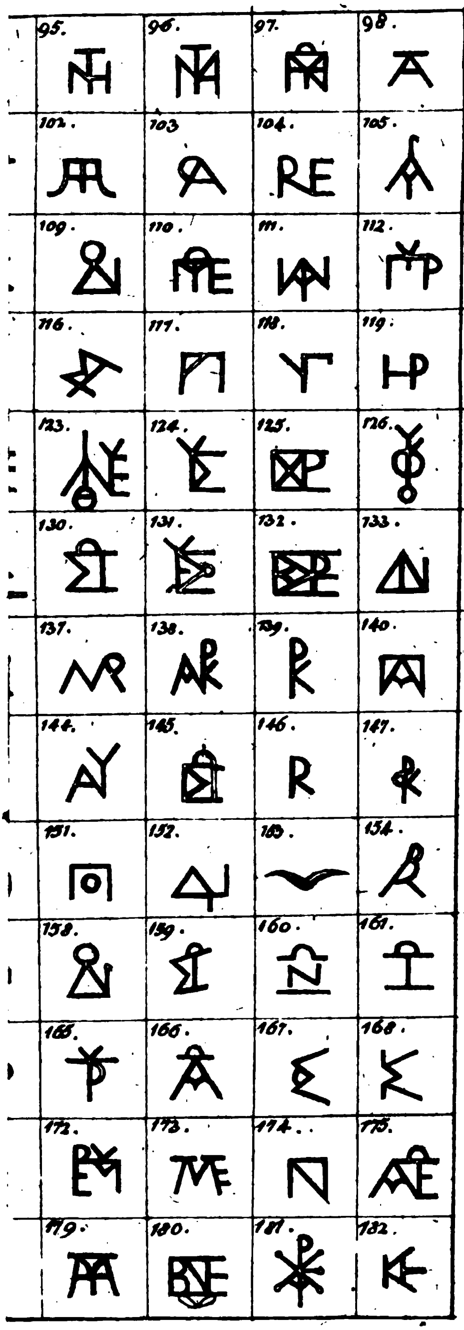
kk) *Salonina.* 146. ΚΟΡΝ. CΑΛΩΝΕΙΝΑ CΕ. Huius caput.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Delphin inter pelamides duas. Æ 2. *Band.* I. 246.) *Guſſ.* n. 72.) *Vaill.* Gr.) M. *Theup.* p. 1090. ſed ΒΥΖΑΝ.

Byzantinorum numos inſcriptos CONSTANTINOPOLIS exhibet *Eckhel.* in Catal. P. II. poſt numos Conſtantini Magni, eodemque ſub Imperatore aut eius filiis cuſos *Bandurius* P. II. p. 303. 304.) *Ducang.* Fam. Aug. Byzant. Tb. 5.) Muſ. *Piſan.* Tb. 82. n. 1. p. 214.) *Harduin.* Oper. p. 494. aliique. vid. CONSTANTINOPOLIS. Ceterum nulla adparent cuſa Byzantii numiſmata ſaeculo Conſtantiniano. *Harduin.* Oper. p. 441. Nulla quoque poſt Gallienum Auguſtorum nomine. *ibid.* p. 500. — Pecuniae Byzantinorum ſpecies in Muſ. *Pembrok.* III. Tb. 115.

Byzas heros et Byzantii conditor, dux fuit claſſis Megarenſium, qui etiam Byzantium condiderunt; ita *Euſtathius* in Dionyſ. vſ. 804. Sed *Stephano* Byzas eſt Neptuni filius. Quiſquis ille fuit, ipſo auctore Byzantii gloriati ſunt. Cum enim paene multi horum numi ſuperſint, inſcripti ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, quidam etiam nomen ΒΥΖΑΣ cum barba prolixa et ſenili capite galeato praeferunt, quo haud dubie conditor vrbis ſignificatur. Semel tantum diademate eundem obſeruauit *Vaillantius.* — 1. Caput iuuenile diadematum.)(ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Caduceus alatus. Æ. *Haym.* Theſ. Brit. II. Tb. 8. fg. 4. — 2. ΒΥΖΑϹ. Caput herois ſenile galeatum.)(ΕΠΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Prora nauis. *Harduin.* Oper. p. 37. — 3. ΒΥΖΑΣ. Idem caput barbatum et galeatum ad d.)(ΕΠΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟϹ ΤΟΒ. Prora nauis. Æ 2. *Geſner.* Tb. 16. fg. 27.) Muſ. *Hunter.* p. 74. n. 8. — 4. ΒΥΖΑϹ. Idem caput barb. ac gal. ad d.)(ΕΠΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟϹ ΤΟϹ. Prora nauis. Æ *Golz.* Graecia Tb. 27. fg. 3. et *Noris* Comm. p. 155. — 5. ΒΥΖΑΣ. Caput idem.)(ΕΠΙ ΑΙ. ΠΟΝΤΙΚΟΥ. *Sub Aelio Pontico.* Typus idem, cum mon. [119] Æ 2. M. *Hunter.* ib. n. 9. — 6. *Al.* ſed cum mon. [120] Æ 2. M. *Hunt.* ib. n. 10. — 7. *Al.* cum mon. [119] ſed prorae nauis inſiſtit figura militaris, ſ. haſtam. Æ 2. *Guſſeme* I. p. 428. n. 1. qui monogr. interpretatur: *Anno* 108.) M. *Pembrok.* II. Tb. 37. fg 9) M. *Theupol.* p. 1254. ſed miles ſ. palmam. — 9. *Al.* ſed ΕΠΙ ΑΙΛ. ΣΕΥΗΡΟΥ, *Sub Aelio Seuero.* Idem typus. Æ 2. M. *Theup.* 1255. — 10 ΒΥΖΑΣ. Caput idem.)(ΕΠΙ ΜΑΡΚ. ΟΥΗΡΟΥ, *Sub Marco Vero.* Figura galeata prorae nauis inſiſtens, d. tropaeum. Æ 2. M. *Hunt.* n. 11. — 11. *Al.* praeterquam quod naui viri ſignum cum haſta inſiſtat cum epigr. Ϲ. Θ. ΦΑΥϹΤΙΝΗϹ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Auguſtae, Diuae Fauſtinae Byzantiorum.* Æ. *Haym.* Th. Br. II. Tb. 8. fg. 84 ſq. — 12. ΒΥΖΑΣ. Idem caput.)(ΕΠΙ ΜΑΡΚΟΥ ΤΟ Β. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, *Sub Marco Iterum* (archonte) *Byzantiorum.* Nauis dimidia. Æ. *Froelich.* Notit. Elem. Tb. 21. fg. 6. p. 235.) *Haym.* ib. fg. 5. Idem archontis nomen in n. Lucillae legitur. — 13. ΒΥΖΑϹ. Caput idem.)(Caput Alexandri Seueri. *Guſſeme* I. 428. n. 2. — 14. ΒΥΖΑΣ ΚΑΛΧΑ. Nauis prora cum ciconia.)(Caput barbatum cum diademate. Æ 2. *Baudelot* Vtilité des Voyages II. p. 282. *al.* 605. *al.* 633. — 15. ΒΥΖΑΝ ΚΑΛΧΑ. Prora nauis.)(Caput barbatum et vitta redimitum ad ſ. Æ 2. Muſ. *Hunter.* Tb. 13. fg. 22.

ΒΞΡ loco ΒΝΡ Seleucidarum *anno* 152. in n. Demetrii I. Syriae regis *Beger.* Th. Br. I. p. 254.

4. 5. 6. 7.
11. 12. 13. 14.
18. 19. 20. 21.
25. 26. 27. 28.
32. 33. 34. 35.
39. 40. 41. 42.
46. 47. 48. 49.
53. 54. 55. 56.
60. 61. 62. 63.
67. 68. 69. 70.
74. 75. 76. 77.
81. 82. 83. 84.
88. 89. 90. 91.

95. 96. 97. 98.
102. 103 104. 105.
109. 110. 111. 112.
116. 117. 118. 119.
123. 124. 125. 126.
130. 131. 132. 133.
137. 138. 139. 140.
144. 145. 146. 147.
151. 152. 153. 154.
158. 159. 160. 161.
165. 166. 167. 168.
172. 173. 174. 175.
179. 180. 181. 182.

OXFORD
MUSEUM